This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07591413 9

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS QUARTUS

ISÆUS DINARCHUS ETC

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK.

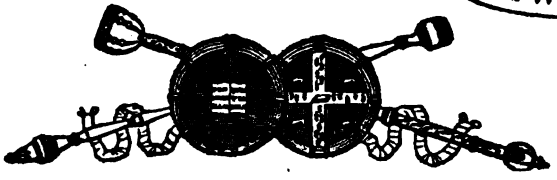

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

NEW YORK PUBLIC LIBRARY

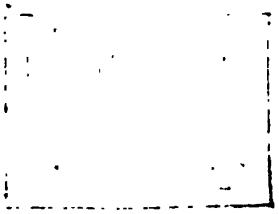

ISÆI DINARCHI
LYCURGI DEMADIS
ET
SOPHISTARUM
QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII H. STEPHANI TAYLORI REISKII
HAUPTMANNI MORI BECKERI OSANNI PINZGERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD ISÆUM.

[AD PAG. ET VERS. EDIT. STEPH.]

[261] Legi Oct. Nov. Dec. 1823. Relegere et annotare institui, Feb. 9, 1824. De Isæo Jones p. iv—vi.

P. 9, 24. ed. nostr. fragm. In ἀγνωσθένα latet nomen; an ΑΓΑΑΟCΘΕΝΗ? Deinde manifesto leg. ἀλλ' ὅντα γε ἀδελφιδοῦ —.

15, pen. fragm. Lege, εἰσφορὰς λογίζῃ πόσας; Τόσας [καὶ τόσας. qu.] Κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσενηνεγμένας; Κατὰ τόσον καὶ τόσον; Κατὰ ποῖα ψηφίσματα; Ταυτί. (Hæc Bekkerus p. 168.)

23, 24. fragm. Lege, οὐκ ἂν διά γε —.

De Cleonymi hered.

[263] Loquuntur Cleonymi ἀδελφιδοῖ.

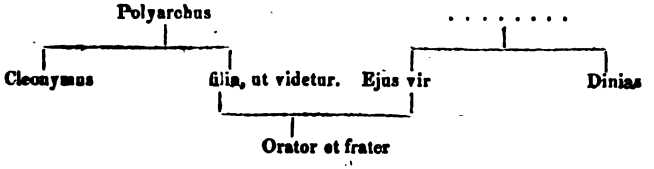

Posidippus, 36, 33. 40. (39, 20. ed. nostr.) Diocles, 36, 35. (39, 20. ed. nostr.) Cephisander, 36, pen. (40, 10. ed. nostr.) Pherenicus, 40, pen. (43, 20. ed. nostr.) Ej. fratres, (43, 20. ed. nostr.) Simon, (41, 1. ed. nostr.) Non videtur fuisse e numero adversariorum.

35, 18. Lege, τοῦ πατρὸς τοῦ Κλ. ut p. 42, 10. ed. nostr.

36, 16. *Cavit, ne inimicissimus sibi inferias ferret.* Conf. Thucyd. III. 58. Iasum Meneel. prope fin.

36, 19. τῶν πολιτῶν. Inepte; nil prodest p. 40, pen. ed. nostr. Lege τῶν πατέρων. Verbum proprium, ut Menecl. p. 42, 7. ed. nostr. Arist. Nub. 1151, 2. (= ἐὰν παραγενόμενοι, Menecl. p. 52, 3. ed. nostr.) Etiam in fine or. d. h. Philoctemonis hæres in πολιτῶν 62, 42. etsi illic multa tolerabilia.

36, 20. οὐδὲν πρὸς [ἐγκαλεῖ]. Vide Aristoph. Pac. 362. (Hic, non post πατρὶ, om. ms. vocem ἐγκαλεῖ, teste Maio.)

36, 25. Malim, οὐ προεῖδεν.

36, 42. Ἀρχενίδην. ἄρχοντα Jonesius. Imo delenda glossa, ἄρχοντ' ἐδη^λ.

37, 5. Malim, ἴχ. οὗτοι τολμῶσι.

[265] 37, 14. Si in Demosth. versarer, dicerem aliquid exoidisse, et sensum supplendum, ἦν [ἐτέρου τινὶ, οὐχ ἁμοῖν,] ἐγιζόμενος ἐπιθύσατο. Sed argumentum continuat ad v. 22. quare nil solicito. Tentabam, ὃ ὅτε ἐγιζ.

37, 25. An pro ΑΕΙ leg. ΔΗ, *scilicet* (ironice).

37, 32. [ταύτης] τῆς δωρεᾶς.

41, 1. ed. nostr. Panormus, Atticæ scil. Ptolem. III. p. 210. ed. Basil. [Pausanias V. p. 391. alienus.] Memoratur in Maitt. Marm. Ox. No. 155. lin. 28.

41, 4. ed. nostr. *minatus est* ὅτι δηλώσει

ητ' ἀν — Ita mss. Bekkerus et Maius δυλώσω, quum melius esset δυλώσει. (Vide Matthiæ Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολιτείχης. p. 35, 18.

43, 6. ed. nostr. [οὔτοι γὰρ — διακόλυσιν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος ὧν φρονῶν lin. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτι λήψεσθαι.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὦ πάντες ὑμᾶς. Deinde lego, ὅσῳ γὰρ ἂν [μᾶλλον] ἀπεφαίνοντο — vel ad hunc sensum. Vulgata nata e seqq. v. 9. An, { ἕως / ἐν ὅσῳ } γὰρ ἂν ψευδῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διεμαρτύρατο filium (ψευδῆ scil.) Meneclis esse Actoren. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 18. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 28. ed. nostr. et sic infra in hac or. οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἐκπεύσει αὐτῷ. Al. οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἐκπεύσει αὐτόν. An, οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ κλέπτει αὐτῷ?

46, 31. Lege, ὅ τι γὰρ ἂν ἐ. ψευσθῇ, vel ὅτι γὰρ ἐ. ψευσθείη.

46, ult. Ἠλείῳ. An Νηλεῖ (qu. Οἰλεῖ, Οἰνεῖ, Πηλεῖ) τῷ Σφαττίῳ. Nomen *Eleus* non per se damnandum. Noti sunt *Athenæus*, *Thessalus*, *Bacotus*, (Lacedæmonius?) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδίδωσιν αὐτῇ μετασχὼν —. Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meæ minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivos cumulatos: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δοῦναι τὸν υἱὸν εἰσοικίσασθαι. (In Isæo Philoct. p. 58, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro οὗτος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ægin. 59.

47, 18. ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων. Glossa, ut suspicor, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγένετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. οὗ τοῦν forsan del.

[271] 48, 9. Malim, ἃς οὐκ εὖ φρονῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 54, 2. Cleonym. 37, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, *non reprehenderunt, quippe quem sapere constaret.* Semper opinor Isæus εὖ φρονεῖν, nunquam φρ. sine εὖ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ὅπως εἰκός ἐστι.

49, 16. An, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα π. ἐχρῆν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλον. Deinde, καταγράσαι — ἡμοῦ ἐπιούσατ' ἄν. Vide Mœrim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγράσαι. Male Orell. p. 228. Ceterum ἀνθρώπως recte del. Bekk. ('ἀν ζ natum ex ἄν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, δειξάτω ὅπου χωρίον.

50, 31. 51, 9. ὀρφανόν. Niciæ scil. heredem, p. 47, 2. Lysiæ orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδοῦ.

51, 3. Lege, κατοικίμων. Vide ad Mœrin p. 221.

51, 20. Satis proclive, ἃς γε δὴ ᾤμεθα, sed hæc otiosa post ἵνα δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ἅσπερ δεῖν ᾤμεθα, sed præstat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Κεφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῷ δήμῳ]· var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, π. ἐξουσίαν παρασχὼν ἄν. παράσχομαι certe barbarum, solœcum, ineptum. Saltem dedissent, παρασχεῖν. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ἃς ἄν τις ψευσθείη

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῶνται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, Κατὰ Νικοδήμου ψευδομαρτυριῶν.

Arg. καὶ αὐτοῦ. [Imo θείου αὐτοῦ Bekker.] Male. An, δὲ αὐτῷ — Φίλιν, ὁ Ἐνδ.

38, 7. [ἦκεν] φάσκουσα. qu. an del. ἦκεν.

38, 8. [ὃς τιτ. π. ἢ κ' ἴτη] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ. Vide p. 42, 5. Matthiæ Gr. §. 403. (b) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει. Hagn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγυητὴ γυνὴ dicitur p. 43, 40. 44. ἐγγ. sine γυνὴ p. 40, 23. 42, 26. ἐταίρα γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικὸς, an leg. ἐγγυητὴς γυναικὸς ἢ — θείας εἴη.

38, 30. Lege, Ὡς μὲν οὖν ἴδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὴν δίκην — et πρῶτον μὲν περὶ τούτου ψηφίσασθαι, p. 39, 2. Nisi mavis πρῶτον μὲν τούτου

v. et Menecl. p. 49, 19. ed. nostr. παρ' Reisk. ut p. 46, 4. Dicæog. p. 50, 35.

[281] 38, 34. [ὁ μεμαρτυρηκὼς] Dele, nisi legis ὃς μεμαρτύρηκε. (Possis ὃ vel ὅ, ut p. 38, 37.) ὃς φησι p. 39, 40. Per se bonum ὁ μεμαρτυρηκὼς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὴν, vel τὴν γυναῖκα.

39, 19. γυναικὶ ambiguum, *uxori* an *mulieri*. Melius esset θυγατρί. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, *illegitimate, base-born*.

39, 27. Quid οὐδ', *ne—quidem*? Malim, τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδενὶ, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτοις, verte *ab his*. sed quinam *his*? Dele vocem.

41, 8.

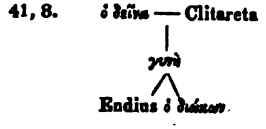

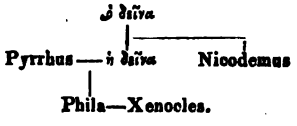

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum κατὰ τὸ e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [φίλων ὀνομάζουσιν. πότερον ὡς ὁ κατὰ τὸ] οὖσι ἦλθε ——.

[285] 41, 24. ἕνεκα τοῦ νόμου optime se habet. *quantum ad legem attinet. as far as the law is any security*. Vide ipsum Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsan luxata.

41, ult. δεδιωγμένων [ταῖς παλλακαῖς]

42, 2. κυρὸς Dem. de F. leg. §. 222.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ' αὑτὸν — Vide p. 42, 38. 45, 3.

42, 37. τῷ Συλομένῃ. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἠξίου ὡς πρεσῶτον. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (εἰσποιήτος ἦν) τριτ. Sed minore molimine, ἠξίου, μὰ πρσ. ὢν forsan natum e var. lect. ἠξίωσε. ἠξίου ὡσε .

43, 13. Ante οὖσαν, ὡς inserit Reisk. Ab, ὡς ἂν οὖσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὖν ἂν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελήλεγχε sine ἂν. sed melius esset ἐξελέγξῃ.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς — (*and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.*) NB. ἐπεσκήπτετο, non — ψατο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκεῖνό γε sine καὶ. Deinde, quid hoc argumenti? "Fatentur jure possedisse Endium ; *nam* non Endii, sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπερβάντες non est, *vivo Endio quiescentes*, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, *quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius*. Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenue immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογοῦσιν γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὰν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίητος. Sed in hac oratione nitor non nimis quærendus.

[289] 44, 5. Lege, ὅσοι μὲν ἂν κατελ.

44, 7. ὅσοι δὲ δ. αὐτοῖς εἰσποιοῦνται — vel forsan αὐτοὺς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινὲς, ut passim ὅστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus, ne, *quum a quovis facta esset* ἡ λῆξις, *liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem*. Angl. *to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right*. Nempe, quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessioni intendere, ἀμφισβητεῖν, nisi τῷ παραναταβάλλειν. Vide Dem. Macartat. §. 18. Omnino vide Nicostrat. Philoctem. p. 56, 24. ἀμφισβητεῖν, Hagn. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87, 18.

44, 16. εἰς τὸν ἄρχ. Vide p. 45, 43.

44, 36. Lege, vel εἴ τις τῶν αὐτοῦ ἐ. vel εἴ τις ἂν γνήσιος τῶν αὐτοῦ ἦ.

45, 17. Ab, οὔτ' ἔστι, μὴ γενομένου γε —

ποτ' ἂν — Ita mss. Bekkerus et Maius διαλύσω, quum melius esset διαλύσατο. (Vide Matthiæ Gr. §. 506. p. 741.)

42, 10. ed. nostr. Πολύαρχος, p. 35, 18.

43, 6. ed. nostr. [οὗτοι γὰρ — διαπέλυσαν.] Dele, vel saltem pone post Κλεώνυμος οὖ φησῶν lin. 11.

44, 1. ed. nostr. Lege, ὅτι λήψεσθαι.

[266] 44, 4. ed. nostr. Malim, ὦ πάντες ὑμεῖς. Deinde lego, ὅσῳ γὰρ ἂν [μᾶλλον] ἀποφαίνωσι — vel ad hunc sensum. Vulgata nata e seqq. v. 9. An, ἕως ἐν ὅσῳ γὰρ ἂν φανερῶνται, mediis ortis e seqq.

De Meneclis hered.

[269] Defensio testis, qui διεμαρτύρησε filium (ποιητὸν scil.) Meneclis esse Actorem. Vide p. 45, 12. 48, 23. 54, 8. ed. nostr. Tempus p. 46, 18. 48, 12. 54, 12. ed. nostr.

P. 46, 28. ed. nostr. et sic infra in hac or. οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἐκτείνει αὐτῷ. Al. οὐδεὶς γὰρ μισῶν ἐκτείνει αὐτόν. An, οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ κτείνεται αὐτῷ?

46, 31. Lege, ὅ τι γὰρ ἂν ἐ. πεισθῇ, vel ὅτι γὰρ ἐ. πεισθείη.

46, ult. Ἡλείῳ. An Νυλεῖ (qu. Οἰλεῖ, Οἰνεῖ, Πυλεῖ) τῷ Σφαττίῳ. Nomen Eleus non per se damnandum. Noti sunt *Athenæus*, *Thessalus*, *Bœotus*, (Lacedæmonius?) Vide mss. ad Dem. Macart. p. 154.

47, 1. ἐπιδιδοῖεν αὐτῷ μεταχὼν —. Mutilus locus. Sensus, ni fallor, "Dedit sorori meæ minas ± 80, nempe dotem 20 minarum, et talentum ± in locum fructuum quos ceperat ex parte locationis bonorum orphani." Vide p. 50, 31. 51, 9. Nota genitivos cumulatos: Thucydidea p. 92. b.

47, 10. Lege, δοῦναι τὸν υἱὸν εἰσποιήσασθαι. (In Isæo Philoct. p. 58, 29. ὁ υἱὸς acute Bekker. pro οὗτος.) Vide p. 49, 21. et ult.

47, 14. Isocr. Ægin. 59.

47, 18. ἐπεδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων. Glossa, ut suspicor, ad superiora, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας etc.

47, 26. Lege, ἐγένετο. Vide p. 53, 9.

48, 6. οὗ νοῦν forsan del.

[271] 48, 9. Malim, ὡς οὐκ οὖ φησῶν. Vide 48, 6. 49, 5. 20. 54, 2. Cleonym. 37, 22. Vulgatam, si tanti est, defendas, *non reprehenderunt, quippe quem sapere constaret*. Semper opinor Isæus οὗ φησῖν, nunquam φῂς. sine οὖ. Et videtur fuisse formula legis.

48, pen. Malim, ὥσπερ εἰκός ἐστι.

49, 16. An, ταῦτα, τηλικαῦτ' ὄντα, ἐ.

49, 20. Lege, τίνα κ. ἐχεῖν αὐτὸν τῶν σ.

49, 26. Dele μᾶλλον, var. lect. ad ἄλλοτ. Deinde, καταγράψαι — ἡμοῦ ἐποιήσατ' ἄν. Vide Mœrim p. 115. Etiam p. 46, 26. lege, συγκαταγηρᾶσαν. Male Orell. p. 228. Ceterum ἀνθρώπως recte del. Bekk. ('ἂν natum ex ἄν.)

50, 19. οἷς ποιεῖται. Dele syll. e proxima τοῖς natam. Malim, καὶ [τοῖς ἔργοις] οἷς ποιεῖ.

50, 28. Malim, διελάτου ὅπου χωρίου.

50, 31. 51, 9. ὀφανόν. Nicias scil. heredem, p. 47, 2. Lysiæ orat. περὶ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφιδοῦ.

51, 3. Lege, κατοικέχιμεν. Vide ad Mœrin p. 221.

51, 20. Satis proclive, ὧς γε δὴ ᾠμεθα, sed hæc otiosa post ἵνα δὴ — ad quod explicandum ascripta fuisse puto. Possis et, ὥσπερ δεῖν ᾠμεθα, sed præstat delere ut glossam.

[272] 51, 22. Quidni, τῆς Ἀφρ. τῆς Κεφαλῆσιν?

53, 30. ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου [καὶ ἐν τῷ δήμῳ]· var. lect. ni fallor, nisi mero casu e superiore, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῷ δήμῳ. Hic p. 291.

53, pen. Lego, κ. ἐξουσίαν παρασχὼν ἄν. παράσχομαι certe barbarum, solœcum, ineptum. Saltem dedissent, παρασχοίην. Sed illud verum.

54, 8. Lege, ὡς ἂν τις ποιησάμενος

54, 20. Acerbius, ἀλλ' ἀφαιρῆται τὰς τ.

De Pyrrhi hered.

[279] Rectius, Κατὰ Νικοδήμου ψευδομαρτυριῶν.

Arg. καὶ αὐτοῦ. [Imo θείου αὐτοῦ Bekker.] Male. An, δὲ αὐτῷ — Φίλιν, ὁ Ἐπδ.

38, 7. [ἦκεν] φάσκουσα. qu. an del. ἦκεν.

38, 8. [ὃς τετ. κ. ἢ κ' ἔτη] Notandum, passim in hac oratione verba, locutiones, sententias, quasi de industria repeti; sed hoc quidem in loco suspicor ista delenda.

38, 17. Miror Reiskium, solicitantem ista, ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ. Vide p. 42, 5. Matthiæ Gr. §. 403. (b) Isæus Dicæog. p. 51, 8. μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λέξει. Hegn. p. 87, 11. παρασκευαῖς.

38, 26. ἐγγυητὴ γυνὴ dicitur p. 45, 40. 44. ἐγγ. sine γυνὴ p. 40, 23. 42, 26. ἐταίρα γυνὴ nullibi. qu. utrum delendum γυναικός, an leg. ἐγγυητῆς γυναικός ἦ — θείᾳ οὔσῃ.

38, 30. Lege, Ὡς μὲν οὖν ἴδ.

38, 33. Putide bis περὶ αὐτοῦ τούτου, præsertim post p. 38, 25. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου. Mox p. 39, 15. Satis, παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ τούτου (nisi mavis περὶ αὐτοῦ) τὴν δίκην — et πρῶτον μὲν περὶ τούτου συδίσθαι, p. 39, 2. Nisi mavis πρῶτον μὲν τούτου

π. ut Meneel. p. 49, 19. ed. nostr. πας' Reisk. ut p. 46, 4. Dicæog. p. 50, 35.

[281] 38, 34. [ὁ μαρτυρικὸς] Dele, nisi legis ὡς μαρτύρια. (Possis ὃ vel ᾧ, ut p. 38, 37.) ἃς φασι p. 39, 40. Per se bonum ὁ μαρτυρικὸς, ut p. 42, 15.

39, 13. Dele, vel αὐτὸν, vel τὸν γυναῖκα.

39, 19. γυναικὶ ambiguum, uxori an mulieri. Melius esset θυγατρί. Sed præstat delere vocem. Sensus certe, *illegitimate, bas-born.*

39, 27. Quid οὐδ', *ne—quidem?* Malim, τῶν γε μαρτυρικῶν οὐδενὶ, ut p. 39, 12. Ceterum errat Reisk. Testimonia recitantur familiarium et vicinorum.

39, 36. Lege, αὐτῶν.

39, 38. τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων. τούτοις, verte *ab his.* sed quinam *hi?* Dele vocem.

41, 8. ὁ θεῖνα — Clitareta

γυνὴ

Endius ὁ θεόπομπον

ὁ θεῖνα

Pyrrhus — ἡ θεῖνα — Nicodemus

Phila — Xenocles.

41, 21. Primum lege ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ θεῖος. Vulgatum πατρὸς e superiore versu defluxit. Deinde quædam excidisse videntur: καὶ ἡ μήτηρ [φίλην ὑπομένουσιν, πότερον ὡς ὁ πατὴρ] οὐκ ἂν ἥδει ——.

[285] 41, 24. ἕνεκα τοῦ νόμου optime se habet. *quantum ad legem attinet. as far as the law is any security.* Vide ipsum Reisk. ind. Demosth. Sed impedita est periodus, forsan luxata.

41, ult. δεδιωκομένων [ταῖς παλλακαῖς]

42, 2. πυνθὸς Dem. de F. leg. §. 222.

42, 23. λαθεῖν ἂν ἡμᾶς ineptum, et e proxime sequenti huc tractum. Sensus λαθεῖν ἂν ταῦθ' αὐτὸν — Vide p. 42, 38. 45, 3.

42, 37. τῷ Εὐλομένει. Vide ad Arist. Plut. 929. Append. p. 110.

42, 41. ἀξίου ὡς πρεσβῦτον. Aliquid desideres, ut efficiatur antithesis: εἰ αὐτὸς μὲν (εἰσποιητος ἦν) τριτ. Sed minore molimine, ἀξίου, μὴ πρεσ. ὡσ forsan natum e var. ωσε lect. ἀξίωσε. ἀξίου

43, 13. Ante οὖσαν, ὡς inserit Reisk. An, ὡς ἂν οὖσαν.

43, 19. Malim, πῶς οὖν ἄν τις — ἐξελέγχοι. Vel ἐξελέγχῃ sine ἄν. sed melius esset ἐξελέγξῃ.

[287] 43, 30. ὡς δ' οὐχ ὁμολογῶν πῶς — (*and, as if to deny, &c. he offered to prosecute the witness.*) NB. ἐπεσκήπτετο, non — ἔλατο. Deinde v. 33. ineptissime, si quid intelligo, delent οὐχ Reisk. et Bekker. Primum dixisset ἐκεῖνό γε sine καὶ. Deinde, quid hoc argumenti? "Fatentur jure possedisse Endium; nam non Endii, sed prioris domini Pyrrhi, hereditatem adeunt." ὑπερβάντες non est, *viro Endio quiescentes*, ut vult Reisk. hic et in orat. principio, sed, *quum peterent hereditatem, petentes tanquam Pyrrhi, quasi nunquam possedisset Endius.* Hic est loci scopus manifestus, etsi rem non extra dubium poneret istud παρελθόντες etc. p. 44, 34. Hactenus omnia luce clariora, sed non negaverim quædam deesse post τελευτήσει ὁ κληρονόμος v. 38. Si falcem strenue immittas, omnia perpurges, δῆλον ὡς ὁμολογοῦσιν γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ Πύῤῥος —. Vide etiam an del. mox ἐπειδὰν τελ. ὁ κληρονόμος, et ὁ εἰσποίητος. Sed in hac oratione nitor non nimis quærendus.

[289] 44, 5. Lege, ὅσοι μὲν ἂν καταλ.

44, 7. ὅσοι δὲ δ. αὐτοῖς εἰσποιοῦνται — vel forsan αὐτοὺς, ut ὅσοι sit = ὅταν τινὲς, ut passim ὅστις. Matthiæ §. 481. obs. 2.

44, 10. Nil videt Reisk. p. 396. Sensus, ne, *quum a quovis facta esset ἡ λῆξις, liceret τῷ βουλομένῳ istum in jus vocare, et ab illo in se transferre hereditatem.* Angl. *to prevent a man of straw from claiming the estate, in order that his suborner may prove a better right.* Nempe, quum semel facta esset ἐπιδικασία, non licebat litem possessioni intendere, ἀμφισβητεῖν, nisi τῷ παρακαταβάλλειν. Vide Dem. Macartat. §. 18. Omnino vide Nicostrat. Philootem. p. 56, 24. ἀμφισβητεῖν, Hagn. p. 83, 26. 84, 5. 17. 21. 23. 85, 7. 28. 31. 42. 45. 86, 2. 13. 26. 31. 87, 18.

44, 16. εἰς τὸν ἀρχ. Vide p. 45, 43.

44, 36. Lege, vel εἴ τις τῶν αὐτοῦ ἐ. vel εἴ τις ἂν γνήσιος τῶν αὐτοῦ ἐ.

45, 17. Αn, οὐτ' ἔστι, μὴ γενομένων γε —

sed, quum omne argumentum suppeat, γνησίαν esse filiam, malim tantum, ὅτ' ἴσην, ἐγγυτ.

45, 20. An sensus? "Atqui diceat, si supervixisset Pyrrhus, aliquem alium ex affinibus ea lege adoptasset ut simul is duceret filiam; nam si totam hereditatem Eudio destinasset, filiam ei simul dedisset." Sed vide an leg. ἀλλὰ, νὴ Δία, ὑπεποιήσατο ὧν { ἐποιεῖτο / ποιήσαιτο } qu. Quomodo sensus erit, "Sed fortasse in controversiam adducent adoptionem Eudii, quod Pyrrhus, quemcunque esset adoptaturus, addidisset conditionem filiæ ducendæ."

[291] 45, 28. [περὶ] πάσης τῆς οὐσίας ἐπιδικασ.

45, 33. 46, 5. 7. Harpocrat. γαμηλίαν.

45, 35. ἀναγκάσοντας [δὲ] ἁμῖν.

46, 8. Recte R. delet ἐν τε τῷ δ. Vide hic p. 275.

De Nicostrati hered.

[293] 46, 26. Mss. ὡς οὐτ' μαχτ. An, ἕως οὔτε?

46, 36. Lacunam arguit εἴδε μὲν οὐδὲ ερεσ. cui requiritur apodosis.

46, 40. Malim, οὐδὲν — ἀλλ' ἢ τί διόδ.

47, 26. Mss. πρὸ δὲ τούτων. Malim, πρὸς δὲ τούτοις.

47, 35. εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη. Si vertis διαφέροντα cum Reiskio, *unless the pretensions of one or the other party should be out of all reason.* Possis, *unless one side shews a case decidedly better than the other.* vide p. 48, 35. Sed pro μὴ malim καὶ — *whatever the interest at stake.*

47, 40. τοῦ δὲ συμβαίνοντος. Intell. Reisk. quasi esset ἐν τῶν συμβαίνων εἰωθότων. Nil affirmo, sed tento, τούτου δὲ συμβαίνοντος. *when this is the case.*

47, 42. Nesciunt testes si vere tabulæ ἀποφαίνοιντο. Quidni ἀποφαίνονται, vel saltem ἀποφανοῦνται?

[295] 48, 33. τἀλλότρια ἴσχειν [ὑπάρχει].

48, 37. οἵ τε νόμοι ἐγγυῶνται [δεῖν].

49, 13. ἴδαφος. Quomodo cum p. 48, 28. concilies? ossa nempe, Athenas advecta ab iis qui combusserant, sepulcro intulerunt.

49, 32. Lege, ἢ ἄλλοις ὅμοιοι πολῖται ἦσαν.

De Dicæogenis hered.

[297] Rectius, Κατὰ Λεωχάρους ἐγγύης. Tempus, διὰν οὐσῶν, p. 51, 3. δυστυχ. πόλεως, στάσεως, p. 51, 5. 13. Corinthus, p. 51, 32. (μισθωτοῖς, p. 55, 3.) Lechæum, p. 54, 38. Cnidus, p. 50, 42. 55, 20. παῖδων ὄντων τούτων, p. 51, 28. 80 minarum reditus, p. 51, 29. 54, 28. XII anni, p. 51, 3. X anni, p. 54, 28. belli tempore, p. 54, 28. 55, 32. Olynthii, p. 55, 35. Νικιάτας, p. 55, 35.

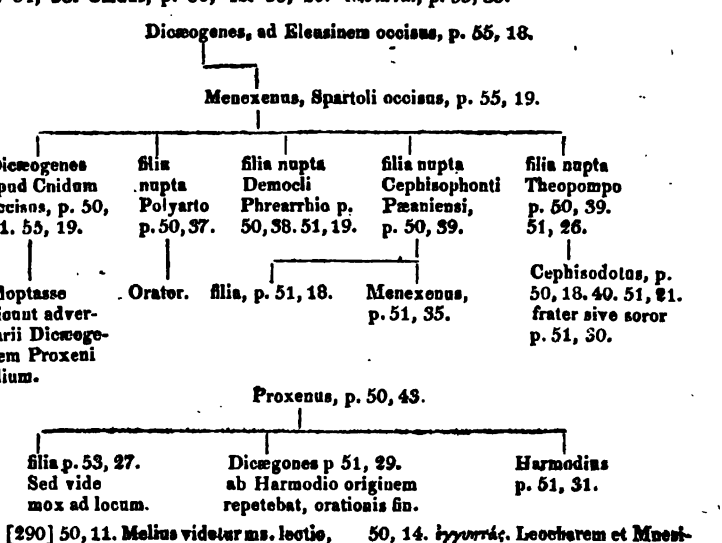

[290] 50, 11. Melius videtur ms. lectio, διαφερόμεθα.

50, 14. ἐγγυητάς. Leocharem et Mnesiptolemum, p. 52, 50. 54, 17.

50, 25. An transp. ἔσω ἴλαβε (vel παρέλαβε) — ἃ κατέλιπεν? Certe omnia referenda ad Dicæogenem Menexeni filium. Sed quid sibi vult δόντας mox? Nemini obvenire defuncti bona κατὰ δίκην, dicit p. 52, 16.

50, 33. Quidni, Δεσ. καὶ Δικαι.

50, 42. Malim, ὁ Δικ. τουτεσι, τουδι, vel τοῦ νῦν ὄντος, ταυτηϊ, vide p. 51, 39.

51, 21. τούτων γε ἕμα, vel delge particulam. Reisk. Forsan var. lectt. τούτων ἕμα τε ἐσ. et τούτων ἅμα καὶ ἐσ.

51, 28. Lege sine artic. περιάμπεχ καὶ κατασκάψας, κῆπον ἐ. turned the site into a garden. Bene illustrat Jonesius. Confer Herodot. IV. 86. ἓν. οὖν ἐστὶν εὐθυμίῃ νομιζομένη εἶναι Γλαύκου.

51, 31. Malim, συσκίαμψω, militem scil.

[301] 51, 34. Lege, ἀλλὰ περὶ μὲν τ. Passim particulæ in mss. trajectæ, ut Nicostr. p. 47, 4. Ciron. p. 68, 38. Hic pp. 329. 371.

52, 6. Malim, δ' οἰκίδ' ἡγούμενοι πρ.

52, 9. Quidni, δύο γὰρ διαθῆκαι ἀπεφάνατο?

52, 9. πάλαι πολλῷ. Non temere solicitanda. Possis tamen, πάνυ πάλαι, ut Philoctem. p. 57, 37.

52, 23. ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. Suspicor dedisse, ἐξεραθεισῶν. tumbled out. λίθους, Arist. Ach. 340.

52, 37. Suspicabar lacunam, οὐκ οἶδ' ἥ, τι [δεῖ λέγειν εἰ δὲ οὕτω φανερὸν πρᾶγμα ἀπῆτας, τί οὐκ] ἂν ἐκέλευον; sed nunc acquiesco in vulgata. quid peteret præsidii? quo se verteret? (quominus ἄπιμεν fieret.)

53, 5. καὶ ποιοῦσιν Reisk. ut p. 52, 41. Vide Meinek. ad Menandr. pp. 249. 577. Priore loco recte οὐ καὶ ποιοῦσιν Porsonus apud Kidd. p. 251.

53, 8. Vix mihi dubium, quin delenda καὶ φάσκοντος μὴ βιβαιώσειν. Non caverant de re quæ esset omnino inexspectata: vide seqq.

53, 13. Dele, ταῦτα τὰ μέρη. Per se bene, ut p. 52, 28. unde forsan petita, vel ex ornithonis initio.

[303] 53, 26. suam ἀδελφὴν in matrimonium Protarchidi dedit. Vulgatam recte damnat Reisk. Vix mihi dubium quin leg. ἐπ' ἐξωλείᾳ. Nempe jus suum exercens, quasi filius Dicæogenis (τοῦ Μενεξ.) ideoque tutor, κύριος, mulieraria lam, p. 51, 22. plane ut Endius adoptivus, Pyrrh. p. 42, 26. seqq. — An intelligit Cephisophontis filiam, p. 51, 18. At huic obveniebat tantum dimidium ejus quod ceteris matri. Quare hoc teneamus, legendum esse vel sic, vel ad eundem sensum, τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ ἐκείνου (i. e. τοῦ τὴν πλείω καταλιπόντος), nempe Democlis viduam, p. 51, 19. Sed quid si γενομένην significat, the late wife of—? Democlis uxor? Vide - - -.

53, 38. λειτουργιῶν. Vide p. 54, 30—55, 5.

53, 40. ἐξαίρετον vel ἐξαιρεθῆναι Reisk. Illud malim.

54, 8. 18. Priore loco οἷς αὐτοῖ, posteriore οἷς ἂν οὗτος, Ald. et ut videtur B. Illud recte.

54, 20. q. ἂν κατεψηφίσατο?

54, 26. Lege, παρελ. — παρ' ὑμῶν (i. e. ψηφισαμένων, παρ' ὑμῶν accipere, i. e. τῇ ὑμ. ψήφῳ, vide p. 54, 35.) ut Hagn. p. 67, 6. 28.

54, 29. [εἰς] Διονύσια χορηγῶν. Vid. Arist. Ach. 1154. sed Apollodor. p. 67, 11.

[305] 55, 17. An, Δικ. μικρὸ τοῦ ἐ.

55, 18. Ὀλυσίας ab Ὀλυνθος, ut Τριποφόσιος a Τριπόρανθος, Arist. Lys. 1034. τῆς Ὀ. (Q. Ἀλλυσίας) ἐν Σ., ut τῆς Ἀττικῆς ἐν Ἐλευσῖνι, etc. Append. ad Porsoni Arist. p. 144. Et sic recte intell. Palmerius. Nempe in pugna apud Thucyd. II. 79. Ante Xm. 429. Sed de geographia videamus. Bottiæorum erat Spartolus, Thucyd. l. c. Sed quum habita sit oratio tempore belli a Laconibus contra Olynthios susceptis, quum jam vicina loca assumpsissent in ditionem Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 2. 11. etc.), recte Isæus. [Etiamsi hoc aliter se haberet, facile potuit confundere geographiam orator: vide Boissonade Cl. J. N°. 34. p. 380.] Pugnam ad Eleusinem nullam novi, nisi quæ commissa est cum XXX tyrannis, post Thrasybuli et exsulum reditum ex Pireæo (Xenoph. Hellen. II. 4. 43. Ne tum quidem pugnatum esse videtur: vide Lys. p. 767. Reisk.) Cnidus, A. C. 394. Intelligit Jonesius pugnam ad Symen, Thuc. VIII. 42. Potuisset sane dici ista pugna ἐν Κνίδῳ, sed ne cum celeberrima illa A.C. 394. confunderetur, dixisset potius orator περὶ Κνίδου, ut περὶ Χίου Philoct. p. 59, 4. Deinde, si istam pugnam, belli Peloponnes. anno 20. vel 21. intelligis, quomodo οὐσῶν δυῶν, p. 51, 3.? nam interedunt oligarchiæ ambæ; quibus durantibus conticuerunt judicia. Quid si legamus, ΕΝΑΛΙΕΤΕΙΝ (Thucyd. I. 105. Inscriptio Bibl. Reg. Paris. Vide Fastos mss. ad. Olymp. 90, 2.) Incidet tum prosavi mors inter res Persicas et bellum Peloponnesiacum; quod fere exspectes. — Ineptissime Ὀνύτου Jonesius, p. 55, 35. (Corrigendum vel δόντα p. 51, 3. vel δούσης p. 54, 27. neque fingendum in possessione manisse Dicæogenem per decem alios annos post ea quæ narrantur p. 51, 3. etc.) Hæc referri non possunt ad bellum id quod subsecutum est, A.C. 378. vel 377. Nam tum Laconibus opem tulere Olynthii (Xenoph. Hellen. V. 4. 54.) Sed fateor me non intelligere ista p. 51, 3—15. de συμφοραῖς etc. quæ verbis pæne solennibus concepta

sent. quasi de XXXviratu loqueretur. Hæc scripseram: sed, re diligenter excussa, deveni in eam sententiam, ut p. 54, 27. legerem δώδεκα. Turbas istas accidisse puto, quum occupata esset Cadmea a Phœbida Lacone, nempe Ol. XCIX. 3. annos XII post Cononis victoriam ad Cnidum. Factiones τῶν Λακωνιζόντων et τῶν Βοιωτιαζόντων tum sæviisse (certe quum post annos IV. Laconas ejecerunt Thebani exules) constat e Xenoph. Hell. V. 4. 19. et Schn. Quod ad συμφοράς attinet, nunquam magis attritæ Athenarum vires. Xen. Hell. ibid. Isocrat. Antidos. 61.—— Relegi orationem; et ob p. 51, 17—33. servandam puto vulgatam p. 51, 3. et 54, 27. Nempe tempora sic constituo: A. C. 394. pugna ad Cnidum, prius testamentum; A. C. 382. posterius testamentum; A. C. 372. Oratio habita. Utrum miles iverit Harmodius Corinthum p. 51, 31. ambigo: tentaram Ὀλυνθον. (Confusa certe videntur nomina, Xenoph. Hellen. V. 4. 19. φίλεμος ἐν Κορίνθῳ οὐκέτι ἦν — .) Quod autem me turbabat, a parte Laconum stetisse Olynthios, A. C. 377. primum, defecturi erant cum reliquis Laconum sociis; deinde, si exules vel mercenarii ex Olyntho venerant, etsi ipsa civitas nondum se Atheniensibus adjunxisset, satis id esset Oratori.

[309] 55, 26. ἀ Μενέξενος. Secundum meas rationes is obiit A. C. 429. annos 35. ante pugnam ad Cnidum; si tot annos a Menexeni filio neglecta fuerunt ista dona, vix exspectandum erat ut nepos, isque adoptivus, e pulvere et situ extraheret. Pro Μενέξενος forsan. legend. ἐκεῖνος, nempe ὁ Μενεξένου.

De Philoctemonis hered.

[313] Ὑπὲρ Χαιρεστράτου συμπορία κατ' Ἀνδροκλέους ψευδομαρτυριῶν.

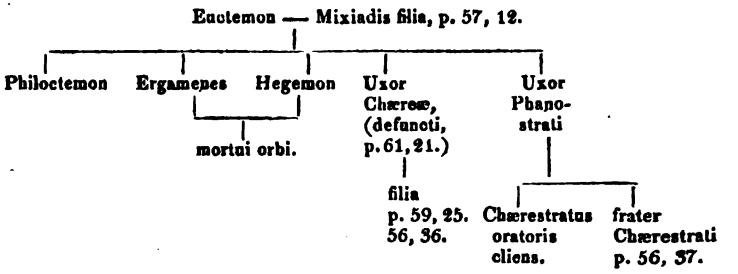

Habita oratio 52. annos post Arimnestum, p. 57, 38. i. e. Ol. CIV. 1. δύ' ἔτη, p. 59, 15. Chius, p. 59, 5. (Timotheus, p. 59, 7. forsan Ol. 100, 4.) i. e. forsan in pugna quæ vulgo audit ad Arginussas, vide Xenoph. Hellen. I. 6. 33. 38. vel cum Jonesio p. 160. forsan statuendum, in aliqua pugna ex illis apud Thucyd. VIII. Vide c. 38: "Chæreas, forsan Thucydidis [VIII. 74.] Χαιρέας Ἀρχεστράτου." Jones.

P. 56, 14. ἐξέπλει τ. Χαιρεστράτος. Malim cum Reiskio Φανόστρατος. Nam si servas Χαιρ. senex ille fuerit; quod pugnat cum p. 62, 19. vide me ibi.

56, 20. συγγνώμην. quod scilicet diviti opem fero contra pauperem. p. 62, 15—25. Demosth. F. L. 332.

56, 30. κύριος. Vide p. 60, ult. 61, 3. 21. 62, 4.

57, 13. Μιξ. τῶν Κηφισιᾶς. Sic infra p. 59, 10. Ciron. p. 69, 27. Astyph. p. 75, 8. Aristarch. p. 79, 20. (sed ibid. recte Σπαλλ.) In vase apud Stuart Athens ..... et Dodwell Itin. t. I. p. 454. ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ ΑΡΧΙΠΠΗ ΑΙΓΙΛΙΕΥΣ: ΜΕΙΞΙΑΔΟΥ (lege Ε).

57, 22. Malim, ἤ τις εἶη, ut mox.

57, 23. Potuisses, ἆ Ἀνδροκλεῖς. sed vide p. 61, 35.

57, 25. Δημήλιαν σκηψάμενοι. Nempe σκῆψιν, ἐμπορίαν, vel forsan δίκην. Vide Phot. v. Σκυρίαν. Ad Aristoph. Plut. 905.

[315] 57, 30. πρᾶγμα πλάττοντες Bekkerus. de quo dubito. Malim, πρᾶγμα πράττοντες — οὐδ' ἐγγιγνόμενον. *a piece of impudence; a downright impossibility.*

57, 37. ἀνίνδοτον [καὶ ἄπαιδα] εἶναι.

57, 44. Forsan, ἦ. τινὰ ἢ ἐστιτ. ut glossa sint τὴν Καλλίστην. Vide p. 57, 15.

58, 3. τοιοῦτο πρᾶγμα. *a test so decisive.* sed suspicor leg. οὗτοι μὲν τοίνυν τὸ (τοῦτο τὸ) πρᾶγμα ἦ. *would not come to the point.*

58, 6. ἴσως μὲν οὖν.

58, 14. ἐναυλήσει. Vide Harpocr. Ναύκληρος. Πειραιεῖ. nauticum scil. lupanar. Aristoph. Pac. 164.

58, 36. ἐξέτει [ὁ Εὐκτήμων].

58, 41. Lege, ἐξ αὐτοῦ καὶ γ. ἀστῆς.

59, 6. τὰ πρὸς τὸν υἱὸν. Imo τὰ περὶ τοῦ υἱέως, vide v. 12.

59, 11. Lege, ὁ Ἀνδροκλῆς, vel ὡς.

59, 13. οὐδεὶς οὐδενὶ γράφει — An signif. οὐδεὶς παρ' οὐδενὶ γράψας παρατίθεται? Vide Apollodor. p. 63, 5. Pro οὐδενὶ tentabam οὐδαμοῦ. An οὐδενὸς, *nullius rei*?

59, 23. εἰς ἀμφ. κατάστασιν. Resp. Harpocrat. εἰς ἀ. κ. Restitue veterem lectionem πρωτοκαλ. Vide Vales. ad Harpocr. p. 53. Dionys. Isæo, Reisk. p. 345.

59, 40. Malim, οὐδὲ ἐκ τῆς κλίνης.

59, 41. Ciron. p. 73, 10.

60, 1. An, *μισθωταὶ αὐτοὶ γεν.*?

[317] 60, 18. Ἀπέκλεισαν τὴν θύραν. An, τῇ θύρᾳ? Vide VV. DD. ad Arist. Eccl. 420. Vide ad Lysiam Theomnest. 17.

60, 24. οὗτοι δὲ τοῖς ἀκ. Lege οἵδε δὲ, vel ἀλλ' δὲ, vide p. 61, 42. οἵδε per totum hunc locum sunt *nostri*, οὗτοι *adversarii*. (Non semper opus est tam accurata distinctione: Ciron. p. 69, 25, ἐκείνων — ἐκείνοις — ἐκείνων. Sed hic negligentiæ nulla venia.)

60, 36. εἰ γήσιοι ἦσαν, ἱκετεύοιτο δὲ ὡς οὗτοι ἔφασαν. Sensus est, *si γήσιοι quidem erant Euctemonis, sed ex ejus domo ἱκετεύοιτο, et in filiorum domos εἰσκεύοιτο*. Lucidius esset ἱκετεύοιτοι δὲ ὡς — vel εἰσκεύοιτοι δὲ οἷς —.

60, 40. Lego, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκον, [οὐχ ὅπως ἀντιδικῆσαι] οὔτε ἀμφισβητ. Vide Reisk. οὐχ ὅπως p. 58, 26. Ciron. p. 71, 34.

[S19] 61, 2. Εὐκτήμονος υἱὸν εἶναι γήσιον. Malim, Εὐκτήμονι, ut mox.

61, 15. Lege, οὕτως ὁμολογουμένως, ut p. 62, 1.

61, 23. Lege, τὸν ἀδ. τὸν Φιλ. deinde, vel ὑφ' ὑμῶν ἐκείνων. *vobis arbitris*, vel potius ὑφ' ἡμῶν. Vide p. 62, 2.

61, 32. πῶς οἶσθα Φιλοκτήμονα ὅτι οὕτω διέθετο. Multo usitatius accusativus: Brunck. ad Aristoph. Ran. 435. vid. Isæum Ciron. p. 69, 36. (Vide hic p. 371.) Hagn. p. 85, 10. ἐκείνοις.

61, 33. Astyphil. p. 75, 31.

62, 3. αὐτοὶ [οἱ ἐπίτροποι]. Vide v. 7.

62, 5. αὐτὸς [ὑφ'] ἑαυτῷ. An ὑφ' ἑαυτοῦ?

62, 6. ἐκκλήρου. An ἐκείνου, ut mox? Vide p. 60, ult.

62, 11. Lego, καὶ τούτων μὲν οὐδεὶς διαμαρτυρεῖν — εἰσίναι [ἀξιοῖ ut Reisk. vel forsan προσλέγεται, vel ἔτυμος.] Certe excidit. An [ἔξεστιν] εἰσίναι.

62, 14. An, ἢν καὶ κατὰ μικρόν.

62, 16. διὰ δὲ ταῦτα δῆλον. Lacuna.

[321] 62, 19. Χαιρίστρατος τυλισιῶτης ἦν τετρηράρχης. Si pugna ad Chium p. 59, 4. pugnata est durante bello Peloponnesiaco, annos XL vel L natus erat Chærestratus. Forsan excidit numerus, τετράκις τετρηρ.

62, 25. Lysias de Aristoph. bon. 67—69. Ἀπολλ. Δημοδ. 16. etc. Isæus Apollodor. p. 67, 23.

62, 30. An, καὶ γὰρ δοὺς καὶ διαβ. scilicet ἐκδίδωκται.

62, 40. An, ποῖ δὲ ἴόντες? sed altius videtur ulcus.

62, 42. πολιτῶν. *fellow-citizens*. Vide hic p. 262. deinde etsi per se bonum εἰκότων (vide p. 57, 39. ult.), lege τῶν εἰκότων τῶν Εὐκ.

De Apollodori hered.

[325] Temporis notæ. Sicilia, p. 63, 29. Corinthus, p. 64, 16. Symmoriæ, p. 67, 17. Ætas oratoris, p. 67, 37.

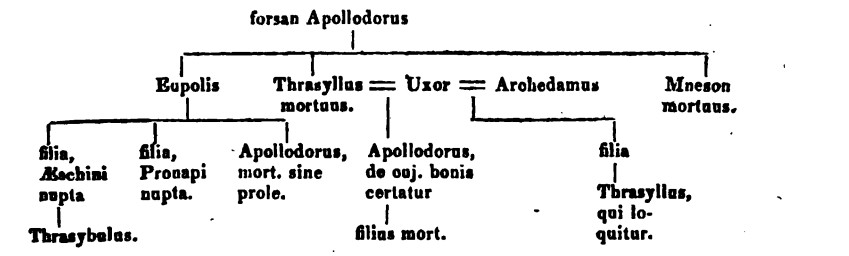

p. 63, 4. εἰς τὸ κ. γεγραμματῶν ἐνήγεγκεν. An oportet ἐνηγράψατο? Scriba ἐγγράφει, pater ἐγγράφεται, *has him booked*. sed vide p. 66, 13.

63, 16. Malim, ἐκεῖθεν δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ καὶ (hoc Bekker.) τοῦτον γιγράφεσθαι τὸν τρόπον παρ' ὑμῖν, αὐτὸς ἔλεγε —. Opponuntur αὐτὸς et μάρτυρες.

63, 18. Lege, vel saltem intellige, ἀπέδειξε δὲ οὐ μόνον ὡς ἐκεῖ —, deinde μεγάλα εἰσηγεσάμενος. Dicere solent μεγάλα εἰσηγεῖσθαι, βλάπτειν. Vide Porson. Aristoph. p. 80. Expende locos in Sturz. Lex. Xen. t. 2. p. 96. μεγάλα ζημιοῦσθαι, Aristarch. p. 81, 24.

63, 24. ὡς ἂν μάχῃ δύναμαι. "Cur καί?" Reisk. An prior oraverat adversarius? Vide Dem. Macart. init.

[327] 64, 5. *ὁ πάππος ἰύμᾶς, ἐξ οὗ τὸν μητέρα ἴσχυν τὴν* A. Lacunosus, ut videtur, locus. An, *ἐξ οὗ* [*χρόνος ἦν ἤδη πολὺς*] *τὴν μητέρα σχὼν*? Priorem maritum fuisse Archedamum vix dubito ob *ἐκομίσατο*, quod fere est *to take home again*. Vide Ciron. p. 69, 30. Sed vide Cleonym. p. 26, 25. Ciron. p. 71, 13. *ἐξ οὗ χ. οὐ φ.* Dem. Phil. I. p. 40, 21. Reisk. Alia dat Lobeck. ad Sophocl. Aj. v. 601.

64, 15. *ὑπορρήσεων — τὰρχύρεον*. Nonne oportet *τὰρχυρέου*? An, *ἐκπορίσεων τὰργύρεον*? Vide Hagn. p. 87, 40. p. 7, 17. ed. nostr.

64, 18. *διδοὺς αὐτὸν Δαμοτίδῃ* etc. Vix, opinor, ita quisquam de suo patre loqueretur. Neque constat revera unquam nupsisse eam Lacratidæ; quum isti testamento diu supervixerit Apollodorus. (Puer erat A. C. 415. Corinthiacum bellum compositum, A. C. 386. ergo quum istas tabulas scriberet, fuerit XLV plus minus annos natus. At senex mortuus, p. 64, 39.) *dabat*, non *dedit*.

[329] 64, 34. *πολὺ*, i. e. *παρὰ πολύ*. Nos, *beat him hollow*. Aristoph. Nub. 1338. Acharn. 651.

64, 34. Lege, *παραφάσεων τ. ἐκείνων*. vide p. 66, 18. Ciron. p. 71, 9.

65, 15. Sensus est, *His testibus quo magis credatis, en aliud testimonium Thrasybuli, factis, non verbis, datum*. Vide p. 66, 7. *εἴ τινες* Reisk.

65, 27. *τούτων*. *τῶν* volunt Bekker. Vide p. 64, 26.

65, 35. *τοῦ π. π. γενομένου*. Lege *γόνους*.

65, 38. Lege, *οὐδὲ μέρους εἴληχεν*, ut p. 65, 28. Deinde *καὶ ὑπὲρ τ. τελευτώσης* dele, ut e p. 65, 31. *ὑπὲρ — τετελευτηκότος*.

65, 42. An, *λέγοντες τοῦτο ἀληθὲς μὲν, ἐκείνῳ δ' —*. Hic p. 301.

66, 1. Malim, *κατὰ τὸν αὐτὸν συγγένειαν*.

66, 5. *μετειλῆφε τὸ ἡμιεκτέριον, π.*

66, 8. *οὖν* ante *ἀμφισβητεῖν* om. ms. Ambabus vocibus facile careremus; sed in his passim labuntur mss. ut p. 66, 15. Ciron. p. 73, 11.

[331] 66, 13. Miram ni scrib. *διακελεύσῃ ἔσεσθαι — ἐγγράψουσι — μέσους ἄλλους ποιήσουσι*.

66, 43. *ἀλλὰ* [*καὶ*] *ταῦτ'*.

67, 5. *ἀφιλότιμον, ὃς* — Corrupta. Acute mox Bekkerus, *ἀφαίσει*. Vide Hagn. p. 89, 5. Pro mendosis *καὶ πολεμεῖν*, an *τῇ πόλει*, ut p. 67, 38.

67, 10. *τῶν — διαμαρτόντων*. E vicinis ortum, ut suspicor. An, *φιλοτιμηθέντων*? *προθυμηθέντων*?

67, 23. Vide p. 64, 33.

67, 25. Vide p. 66, 38.

67, 26. An, *ὑπαρόντα προθύμως, οὐδὲν τ' οὐδένα ἀδικῶν*? *φιλοτίμως* e seq. ortum, vel vice versa.

67, 27. Philoctem. p. 62, 25.

[333] 67, 30. *ὧν μνησθῆναι* [*τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας*]. An gl. ad *ὧν*.

De Cironis hered.

[337] An *Κοίρων*, vel *Κύρων*? Vide Harp. *Κοιρωνίδαι*. Personæ, p. 69, 21. 25. 27. 71, 36. 72, 14. 29. 73, 1. 2. *ἴλαχεν* adversarius, p. 68, 38. pen. *ἠμφισβήτησε* orator. NB. *ἀμφισβ.* de utroque, p. 68, 42. 70, 16. 71, 30. 31. 42. 72, 13. 73, 12. 17. Actor post Euclidem archon. natus, p. 74, 3.

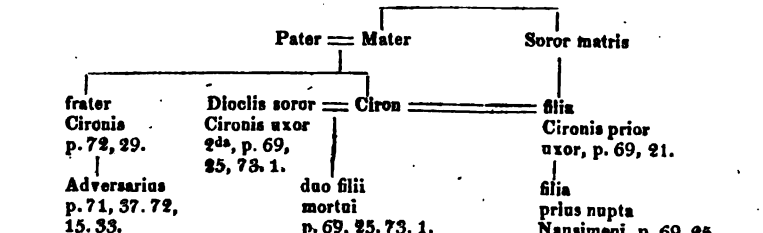

Arg. ult. *πάλιν*. Lege, *πάνυ*.

68, ult. *Φλυέα*. Harpocr. v. *Φλυεῖς*. (Vales. p. 317. forsan respexit ad v. *Κυρσιάδαι*.)

69, 1. Orestes. Jocus ex Aristophane notus. vide p. 74, 7.

69, 21. *τῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γ.* Quid opus hoc? An leg. *τῆς αὐτῆς μητρὸς αὐτῷ*. Sed præstat simpliciter delere *αὐτήν*.

69, 23. Malim, *χρόνῳ, καὶ τετευξα — μετὰ ἐνιαυτοὺς δ'*, i. e. quatuor annis post natam meam matrem.

69, 27. *σύν*. Nos, *including*, vel *reckoning*. Vide p. 72, 43. (Ita expl. Reisk.) Hagn. p. 88, 19.

[339] 69, pen. Malim, *πεισθῆναι περὶ τούτων*.

70, 2. etc. Comparat Porphyrius Eu-

sebii Præp. X. p. 466. C. ed. Colon. = 273. Paris. cum Isocrat. Trapezit. 67.

70, 11. An, *τούτου δὲ φυγόντος*? Sed fere assentior Reiskio.

70, 21. *ἵνα γνώσεσθε. οἷς* Bekker. Forsan leg. *ἃ μαθόντες* vel *ἀκούσαντες*. Certe *ἵνα* ex præcedenti syllaba ortum videtur.

70, 31. *λοιπὸς* [*καταλελειμένους*].

70, 34. *οἷς οὗτος παραδεῖναι.*

71, 27. Malim abesse *οὐ γιγνώσκω σε*. Deinde lege, *οὐ μὰ δία σε εἰς τὸν ε.*

71, 30. An confusæ sunt variæ lectt. ut legendum sit, *οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδ' ὁ νῦν ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητῶν τοῦ πλήρου τεθνάναι τοῦτον εἶναι οὐδείς.* De construct. vide p. 69, 1.

71, 31. An, *ἠμφισβήτει*? vide p. 73, 18.

72, 7. Lege, *ἴσχυσε μὲν τοὺς θ.*

[341] 72, 10. *νομίζω μὲν ἁπλῶς hoc esse manifestum, tamen hæc addam.* Malim, *ἄλλως*. Voces passim confusæ. vid. Jacobs. ad Athen.

72, 17. *εἰ τοίνυν* [*καὶ*] *ζώσης.*

72, 28. *πρὸς ἵνα.* Qu. an sana sint verba. An, *πρὸς ἵνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν ἵνα τῶν ἐκγόνων προσάξω*? An in *καὶ τῷ γένους* mox latent *ἐκγονοι*? An, *τὸν τ. γ. καὶ κα*'? Hoc liquet, sensum esse, *I shall compare the συγγενεῖς and the ἐκγονοι* (p. 72, 8—27.), *one by one.*

72, 35. *περαιτέρω.* Vide p. 72, 24.

72, 38. An, *ὧν ἴ. ταῦτα γίγνεται, καὶ δὴ π.* ut *τἆλλα* sit v. l.

72, 41. *παιδίσκων, meretricem*, ut videtur. Vide Philoctem. p. 58, 14.

72, 43. An, *σύμπαντα τάδε.*

73, 8. Philoct. p. 59, 40.

73, 10. Lege, *ὁπότε — τελευτήσειεν.* Vulgata e v. 14.

73, 25. *ἐκείνου κελεύσαντος.* quo jubente? Ciron moribundus, an Diocles.

73, 39. Lege, *φελλέα δὲ ἐκείνῳ* — Manifestum scholion: *ἄττα* ortum videtur ex $\dot{\alpha}\tau\overset{\infty}{\Pi}\overset{\kappa}{\}}$ (*ἀττικῶς*). Imo, $\chi\ \dot{\alpha}^{\tau}\Pi^{\kappa}$, *χωρίον ἀττικῆς*. Vide Harpocr.

[343] 74, 15. *ἐσμὲν ἐκ θυγατρὸς*, ut p. 68, 38.

De Astyphili hered.

[347] Avus, Avia. — Avus, Avia.

Thudippus	Euthycrates =	= Filia =	Theophrastus	Hierocles
p. 76, 22. 33. 38.	prior maritus p. 76, 20. 33. 78, 34.		alter maritus p. 77, 7. 28.	p. 75, 8. 77, 3. 5. 10. 27. 29.

Cleon, p. 74, 34. 78, 9.	Filia, p. 77, 36.	Astyphilus.	Orator.

Adversarius, p. 74, 35.

Tempus. Mitylene, p. 74, 30. 75, 14. 76, 5. Belli tempore, vel statim post, p. 74, 42. Corinthus, Thessalia, bellum omne Thebaicum, p. 76, 7. Aota videtur causa A. C. 374 — 371. *ἐλαχε* adversarius, *ἀντώμοσεν* orator, §. *α'.*

[349] 74, 30. Pro *οὖν* Reisk. *οὗτος.* An, *δέ*?

75, 6. Lege, *οὔτ' ἂν αὐτὸς* — Deinde post *τὰ ἐκείνου* est lacuna. [*adii Cleonem, qui dixit*] *suum filium ab Astyphilo adoptatum esse.*

75, 18. *ἃς ἐποιήσατο.* Natum e seqq. An, *ἐποιήσατο*? sed possit fuisse *παρίσχετο*, vel aliud quidvis.

75, 20. *ὅπως μηδέποτε ἔσται.* Malim, *ὅπως ὡς π.* Sed forsan verius, *ὅπως μόνῳ αὐτῷ ἔσται.* Vide Aristarch. p. 81, 5.

75, 23. *μάλιστ' ἂν εἰδέναι ὅτι γένοιτο*, Bekkerus, neque damno (i. e. *μάλιστ' εἰδέναι ὅτι γένοιτ' ἄν*, vide Elmslei. ad Med. 911.) Hagn. p. 88, 35. e ms. sed possis *γένοιτο*, sine *ἄν.* Vide p. 77, 10.

75, 31. *ὅτι.* Vide Philoctem. p. 61, 33.

75, 36. *εἴ τί τῳ — καὶ —.*

76, 1. Lege, *τούτους, οἵσπερ — κοινωνῶν —.*

[351] 76, 5. Lege, *ἐξίπλει στρατευσόμενος.*

76, 15. Lege, *ἐξελαυνὸν τι ἐκπλέοντα καὶ μ.*

76, 19. Lege, *πολὺ ἂν θᾶττον.*

76, 20. *προεισάμενον.* Vide p. 78, 6.

76, 23. Concinnius, *οὕτως αὐτὸν διαθεὶς* — sed anacoluthon in vulgata satis tolerabile.

76, 26. Sensum vidit Reisk. sed male sollicitat textum. Intell. *ἀκοὴν μαρτυρήσειν.* sed de industria reticuit orator.

76, 27. Malim, *ἐξελήσειν.*

76, 30. *ἐναντία* e superiori natum.

76, 33. *ὁ πατὴρ ὁ Ἀστυφίλου.*

76, 36. *ἐκ παίδων.* An, *ἐκ παιδίου*, ut p. 78, 2.

76, 42. Lege, *ἔπειτα δ' ἀνῳ.*

77, 3. Lege, *θεῖος ἂν κἀκείνῳ καὶ ἐμοί*, ut p. 75, 12. Vide p. 77, 13.

77, 15. *τῶν τἀδελφοῦ.* An servandum, ut sit, *and got his share of my brother's effects?* ita p. 74, 39. Sed vide an, *τὰ τἀδελφιδοῦ.*

[353] 77, 19. Malim, *ἀνοφανῆν.* Deinde lege, *παρίξεμαι*, ut p. 76, 35. et passim.

77, 24. τοιαῦτα μέντοι. Quare, μέντοι?

77, 40. ἐκ. ϖ. p. 78, 2.

77, 43. Ἀστύφιλον [ὄντα] παῖδα. Vide R. sed vide an sit, *took him as his child.*

77, 44. ἐκείνων et αὐτὸν sunt v. ll. ut puto.

78, 10. Recte Bekker. τῶν Ἀστυφίλου. *they could not for shame attempt to claim his property.* sed vide p. 75, 1.

78, 13. Malim, τὸ γ. προστιθέντες.

78, 16. κατὰ τὸν νόμον . . . . . Lacuna. οὗτοι sunt οἱ φράτορες. Vide Dem. Macartat. §. 109.

78, 23. Lege, αὐτοὶ οὗτοι ἴσασι.

78, 25. Malim, ἀπέδειξε δ'.

78, 31. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες. Lege, πάντως.

78, 34. Vide p. 76, 38.

De Aristarchi hered.

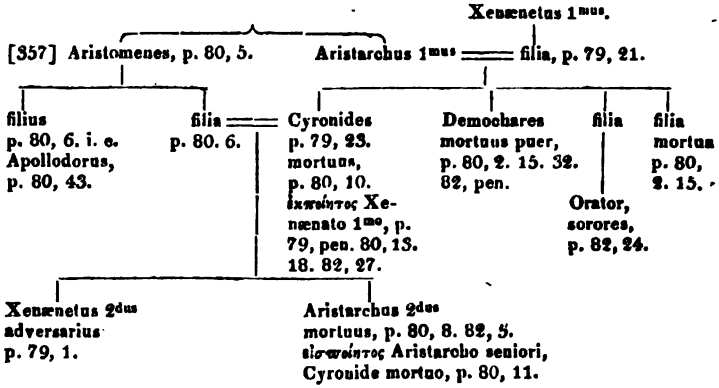

Habita oratio post finem belli Corinthiaci, p. 81, 41.

[359] Arg. l. 2. Lege, τούτων.

4. Dele αὐτοῦ.

79, 9. ἰδίαν. Vide p. 81, 42.

79, 11. πρὸς τῇ ἀναῤ. Putabam ἐν, sed vide an per ἀνάκρισιν intelligatur *libellus interrogationum et responsionum*, quomodo recte se habebit πρός. Ceterum hoc dicit: *apud archontem coactus sum fateri Aristarchum* (juniorem) *filium* (adoptivum) *esse Aristarchi senioris.* Deinde malim, ἤδη ἡ γνῶσις — περὶ τούτων — γενήσεται, ἐκ τ. ν. σκοπεῖν. sine ἀλλ'. (περὶ αὐτῶν p. 80, 23. sed ibi alia ratio. Hic p. 373. In p. 81, 9. malim τούτων.)

79, 14. An, κελεύει μὲν τὰ ἑαυτοῦ?

80, 1. τοῦ πατρὸς τούτων. Dubito, an recte dicatur. An, τ. π. τοῦ τούτων, vel τοῦ τούτου π.

80, 2. An, ἄπαιδος? sed p. 80, 15. 29, 82, pen.

80, 3. ἐν. ἐπὶ voluit Bekker.

80, 19. τοῦ δὲ [πατρὸς] Ἀριστάρχου.

80, 26. αὐτὸν διαθέσθαι. An, αὐτῷ, *Aristarcho juniori?*

80, 32. ὕστερον τοῦ πατρὸς [ἴστε παῖδα ὄντα·] ὥστε — Certe desunt ista argumentationi.

[361] 80, 37. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἄν τινα ἀγαγεῖν (sic enim ms. errat Bekkerus). Lege, ἐξ ἀπεισαγαγεῖν (nisi oportet τῶν ἐξ αὐτοῦ). *he may go back himself, but he cannot put any of his issue there in his stead.* Scriptum nempe ἂν τις ἀγαγεῖν, quod ob construct. mutarunt. Deinde an, οὐκ ἔᾳ ὁ νόμος? vel οὐκέτι? Supprimitur υἱὸν, ut p. 81, 6. post εἰσαγαγόντι. Neque scio an lacuna sit ante ἢ ἐὰν φῶσι, nisi hæc sint e var. lect. pro φάσκωσι, quæ iterum ad examen revocabo. — Qu. οὐκ ἔστι νόμος ὃς ἐᾳ· ἢ ἐὰν —.

81, 4. Lege, βούλονται.

81, 10. ἡ εἰσωθήσις Ἀριστάρχῳ. seniori, opinor, vide v. 23. sed forsan del. Ἀρ.

81, 26. οἴκοθεν. sponte Reisk. in ind. Suspect.

81, 35. *pater meus matrem duxit* ἐπὶ προικί. Suspicor e sequenti huc tractum ἐπὶ προικί: forsan sufficiendum ἐπίλυσον, quanquam voce non adeo indigemus. Vide p. 82, 1. Si vulgatam servas, εἰσπράξαιτο referendum erit ad τὴν προῖκα, quod absurdum est. *Pater accepit dotem: illis autem in universam hereditatem involantibus, frustra ab illis reliqua bona petivit; responderunt quippe, Dote quam accepisti bis contentus, sin minus, et dotem et uxorem tibi eripiemus.*

81, antep. μικρὰς ἔχομεν [εἰπεῖν] αἰτίας. Alias signif. *non levis accusatio in nos jacta est.* quod alienum.

82, 12. εἰ [δίκαιος] τὰ αὐτοῦ. E seq. δίκαιον.

82, 17. ἐπεισαγεῖν παρ' ὅτου. An, ἐπιδει-

πείσειν? Sed malim, ἀντιγνώσειν.

[365] 82, 19. αὐτὸν ἀξιοῖν. Malim, οὕτως ἀξιοῖν. Vide Reisk.

82, 20. περὶ δίκης. Dicaeog. p. 51, 27.

82, 21. ἐκβάλλειν . . . . ἀλλὰ γὰρ — Hic vicinæ desunt quæstiones.

De Hagniæ hered.

[369] ΥΠΕΡ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΟΣ.

Vide p. 84, 2. 85, 1—15. 87, 27. γραφὴ, p. 87, 13. 27. 31. Possidebat Hagniæ bona orator, p. 84, 38. seqq.

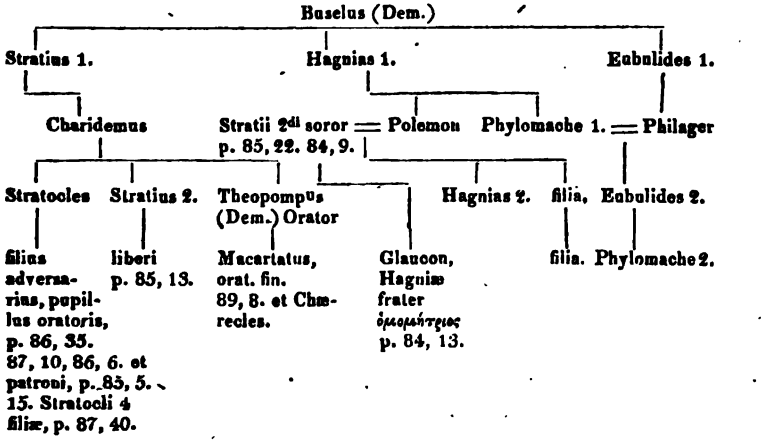

Acta causa post archontem Nicophemum, A. C. 361. Cretiœ res, p. 89, 12. qu. Bellum p. 89. 18.

[371] Arg. 7. Verius dixisset, περὶ τούτων δὲ ἐπίτροπός τις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδ. ἀ. Στρατοκλέους δικάζεται φάσκων. et forsan ita fere scripsit.

83, 28. δεῖ δὴ σε τῆς ἀγχιστείας ὅτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. Lege, ὅ τι. Constructio, δεῖ σε τὸ γένος εἰπεῖν, ὅ, τι τῆς ἀγχ. (quomodo dicunt, εἰπεῖ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν. Hic p. 319.), vel δεῖ σε εἰπεῖν ὅ, τι προσ. τεῖς ἀ. (κατὰ) τὸ γ.

83, 32. ἵνα μᾶλλον [ἂν] ἐπιστεύετο.

84, 12. Lege, ἔσχεν. quæ bene illo gerente verterunt. εἶχον esset, quæ jam tum bene erant.

84, 26. Lege, τῶν πρὸς πατρὸς ὄν—.

84, 39. Malim, ἐμοῦ ζῶντός τε (vel forsan γε ζῶντος)—οἷόν τε. Hic p. 301. Si servandum οἴονται, requiritur δεῖν, ut mox p. 85, 1. Ceterum debebat Reisk. τετελευτηκὼς ἦν ἐγώ. Sed ne sic quidem omnia sana præstituerim. Distinguuntur enim ὁ παῖς et ἐκεῖνος. At unus ex illis erat. Suspicor excidisse mentionem liberorum Stratii, vide p. 85, 33.

85, 17. τῆς τὸ αὐτὸ [δικαίως]—ἦσαν οἱοί [τε]—ἀντιδικεῖν.

[373] 85, 21. οὐκ ἀληθές τι γράφαι. Lege, οὐκ ἀληθῆ γράφαι.

85, 26. εἶτα γράψας. An, ἐγὼ δ' ἀντιγράψας? Sed, annon oportet ἀντιγεγραφέναι, ut p. 85, 19?

85, 34. περὶ αὐτῶν. Malim, τούτων. (Hic p. 359.) et p. 87, pen.

86, 1. 3. 14. παιδίσκος. Vide Demosth. Macart. §. 10.

86, 15. ἀλόγως. qu. ὀλιγώρως, *impudenter*? ἀλογίστως, *inconsiderate*? Sed non temere mutanda vulg. Vide Harpocr. v. ἀλογίαν.

86, 30. μήτε ἴλαχον τῶν αὐτῶν, i. e. si sanus locus, *did not put in a claim to an equal share with me.*

86, 33. ἐκείνους, i. e. Eubulidæ filiam et ejus patronos.

86, 34. An, παρακαταβάλλειν αὐτοὺς—.

86, 37. ἐστὶν ἐναντιούμενος οἰδείς. Attica quidem periphrasis pro ἐναντιοῦταί (Porson. ad Hecub. 1101. p. 77.) sed non memini apud oratores. Malim, ἐστὶν ἐναντίος νόμος οὐδεὶς—.

86, 42. Lege, ὅτι ὑπὸτ' ὄντες—Vide p. 87, 5. ὑπὸτ' ἠγωνίζετο. (Aristophanic. 2. p. 346. 349.)

[375] 86, 48. τοῖς προσήκουσι τὸν κλῆρον οὐκ ἐλάγχανον. Lego, τοῖς ἔχουσι (et forsan cum Scaligero τοῦ κλήρου). Vide p. 84, 39. 85, 20. 86, 8. 18. 87, 28. προσήκουσι ortum e sequenti προσῆκεν.

87, 7. οὐχ ὃς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους. An locus lacunosus?—Hæc scripseram: nunc Iseei locum relegens, istam suspicionem repudio. Vide p. 86, 32—87, 25. Sed lege et distingue, κωλυόμενος. ἀλλὰ τούτας

77, 24. τοιαῦτα μέντοι. Quare, μέντοι?

77, 40. ἐκ. π. p. 78, 2.

77, 43. Ἀστυφίλον [ὄντα] παῖδα. Vide R. sed vide an sit, *took him as his child.*

77, 44. ἐαυτῶν et αὐτὸν sunt v. ll. ut puto.

78, 10. Recte Bekker. τῶν Ἀστυφίλου. *they could not for shame attempt to claim his property.* sed vide p. 75, 1.

78, 13. Malim, τὸ γ. προστιθέντας.

78, 16. κατὰ τὸν νόμον . . . . . Lacuna. οὗτοι sunt οἱ φράτορες. Vide Dem. Macartat. §. 109.

78, 23. Lege, αὐτοὶ οὗτοι ἴσασι.

78, 25. Malim, ἀπέδωκα δ'.

78, 31. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες. Lege, πάντες.

78, 34. Vide p. 76, 38.

De Aristarchi hered.

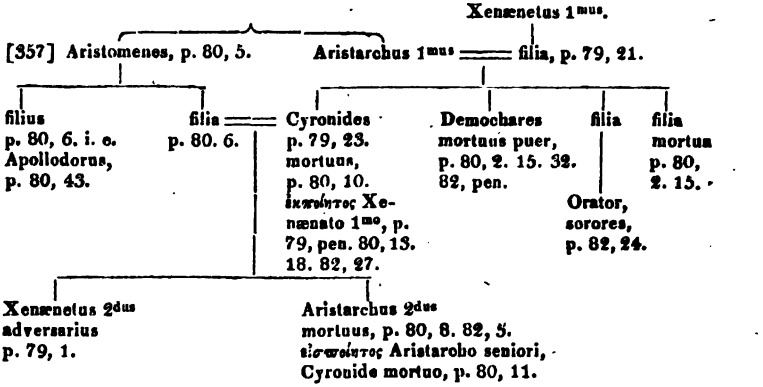

Habita oratio post finem belli Corinthiaci, p. 81, 41.

[359] Arg. l. 2. Lege, τούτων.

4. Dele αὐτοῦ.

79, 9. ἴδιαν. Vide p. 81, 42.

79, 11. πρὸς τῇ ἀναῤ. Putabam ἐν, sed vide an per ἀνάκρισιν intelligatur *libellus interrogationum et responsionum*, quomodo recte se habebit πρός. Ceterum hoc dicit: *apud archontem coactus sum fateri Aristarchum* (juniorem) *filium* (adoptivum) *esse Aristarchi senioris.* Deinde malim, ἥδη ἡ γνῶσις — περὶ τούτων — γενήσεται, ἐκ τ. ν. σκοπεῖσιν. sine ἀλλ'. (περὶ αὐτῶν p. 80, 23. sed ibi alia ratio. Hic p. 373. In p. 81, 9. malim τούτων.)

79, 14. An, κελεύει μὲν τὰ ἑαυτοῦ?

80, 1. τοῦ πατρὸς τούτων. Dubito, an recte dicatur. An, τ. π. τοῦ τούτων, vel τοῦ τούτων π.

80, 2. An, ἄπαιδος? sed p. 80, 15. 29, 82, pen.

80, 3. ἐν. ἐπὶ voluit Bekker.

80, 19. τοῦ δὲ [πατρὸς] Ἀριστάρχου.

80, 26. αὐτὸν διαθέσθαι. An, αὐτῷ, *Aristarcho juniori?*

80, 32. ὕστερον τοῦ πατρὸς [ἔτι παῖδα ὄντα·] ὕστερ — Certe desunt ista argumentationi.

[361] 80, 37. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἄν τινα ἀγαγεῖν (sic enim ms. errat Bekkerus). Lege, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀντεισαγαγεῖν (nisi oportet τῶν ἐξ αὐτοῦ). *he may go back himself, but he cannot put any of his issue there in his stead.* Scriptum nempe ἄν τις ἀγαγεῖν, quod ob construct. mutarunt. Deinde an, οὐκ ἐᾷ ὁ νόμος? vel οὐκέτι? Supprimitur υἱὸν, ut p. 81, 6. post εἰσαγαγόντι. Neque scio an lacuna sit ante ἢ ἐὰν φῶσι, nisi hæc sint e var. lect. pro φάσκωσι, quæ iterum ad examen revocabo. — Qu. οὐκ ἔστι νόμος ὃς ἐᾷ· ἢ ἐὰν —.

81, 4. Lege, βούλεται.

81, 10. ἡ εἰσποίησις Ἀριστάρχου. seniori, opinor, vide v. 23. sed forsan del. Ἀρ.

81, 26. εἴκοθεν. *sponte* Reisk. in ind. Suspect.

81, 35. *pater meus matrem duxit* ἐπὶ παισί. Suspicor e sequenti huc tractum ἐπὶ παισί: forsan sufficiendum ἐπίκληρον, quanquam voce non adeo indigemus. Vide p. 82, 1. Si vulgatam servas, εἰσπράξαιτο referendum erit ad τὴν προῖκα, quod absurdum est. *Pater accepit dotem: illis autem in universam hereditatem involantibus, frustra ab illis reliqua bona petivit; responderunt quippe, Dote quam accepisti bis contentus, sin minus, et dotem et uxorem tibi eripiemus.*

81, antep. μικρὰς ἔχειν [εἰκαίας] αἰτίας. Alias signif. *non levis accusatio in nos jacta est.* quod alienum.

82, 12. εἰ [δίκαιος] τὰ αὐτοῦ. E seq. δίκαιον.

82, 17. ἐπεισαγωγὴν παρ' ἕτου. An, ἐπιδι-

πώων? Sed malim, ἀντιγραῖν.

[365] 82, 19. αὐτὸν ἀξιοῦν. Malim, οὕτως ἀξιῶν. Vide Reisk.

82, 20. περὶ δίκης. Dicæog. p. 51, 27.

82, 21. ἐκβάλλειν . . . . ἀλλὰ γὰρ — Hic viciuæ desunt quæstiones.

De Hagniæ hered.

[369] ΥΠΕΡ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΕΠΙΤΡΟΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΙΔΟΣ.

Vide p. 84, 2. 85, 1—15. 87, 27. γραφὴ, p. 87, 13. 27. 31. Possidebat Hagniæ bona orator, p. 84, 38. seqq.

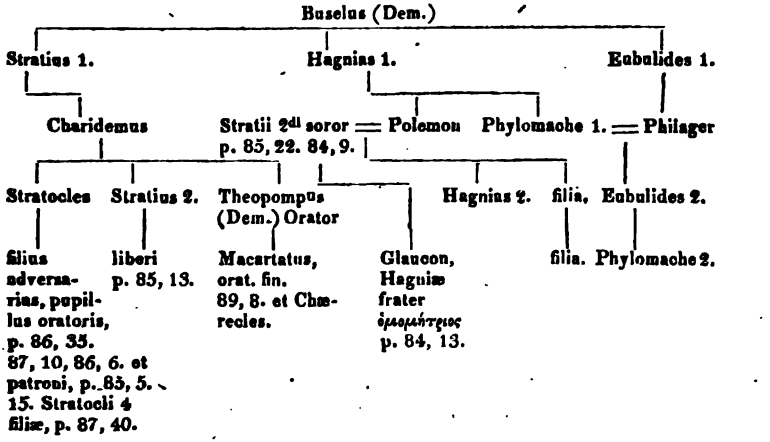

Acta causa post archontem Nicophemum, A. C. 361. Creticæ res, p. 89, 12. qu. Bellum p. 89. 18.

[371] Arg. 7. Verius dixisset, περὶ τούτων δὲ ἐπίτροπός τις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀδ. α. Στρατοκλέους διπάζεται φάσκων. et forsan ita fere scripsit.

83, 28. δεῖ δή σε τῆς ἀγχιστείας ὅτι ὁ παῖς Ἀγνία προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. Lege, ὅ τι. Constructio, δεῖ σε τὸ γένος εἰπεῖν, ὅ, τι τῆς ἀγχ. (quomodo dicunt, εἰπεῖ τὸν νίὸν εἰ μεμάθηκεν. Hic p. 319.), vel δεῖ σε εἰπεῖν ὅ, τι προσ. τῆς ἀ. (κατὰ) τὸ γ.

83, 32. ἵνα μᾶλλον [ἂν] ἐπιστεύετο.

84, 12. Lege, ἔσχηκ. quæ bene illo gerente verterunt. εἶχον esset, quæ jam tum bene erant.

84, 26. Lege, τῶν πρὸς πατρὸς ὄν—.

84, 39. Malim, ἐμοῦ ζῶντός τε (vel forsan γε ζῶντος)—οἵων τε. Hic p. 301. Si servandum οἵονται, requiritur δεῖν, ut mox p. 85, 1. Ceterum debebat Reisk. τετελευτηκὼς ἦν ἐγώ. Sed ne sic quidem omnia sana præstituerim. Distinguuntur enim ὁ παῖς et ἐκείνου. At unus ex illis erat. Suspicor excidisse mentionem liberorum Stratii, vide p. 85, 33.

85, 17. τῆς τὸ αὐτὸ [δικαίως]—ὄσαν οἱοί [τε]—ἀντιδικεῖν.

[373] 85, 21. οὐκ ἀληθές τι γράφαι. Lege, οὐκ ἀληθῆ γράφαι.

85, 26. εἶτα γράψας. An, ἐγὼ δ' ἀντιγράψας? Sed, annon oportet ἀντιγραψάμενος, ut p. 85, 19?

85, 34. περὶ αὐτῶν. Malim, τούτων. (Hic p. 359.) et p. 87, pen.

86, 1. 3. 14. παδίσκος. Vide Demosth. Macart. §. 10.

86, 15. ἀλόγως. qu. ἀλογώσως, *impudenter*? ἀλογίστως, *inconsiderate*? Sed non temere mutanda vulg. Vide Harpocr. v. ἀλογίαν.

86, 30. μήτε ἴλαχον τῶν αὐτῶν, i. e. si sanus locus, *did not put in a claim to an equal share with me.*

86, 33. ἐκείνους, i. e. Eubulidæ filiam et ejus patronos.

86, 34. An, παρακαταβάλλειν αὐτοὺς—.

86, 37. ἐστιν ἐναντιούμενος οὐδείς. Attica quidem periphrasis pro ἐναντιοῦται (Porson. ad Hecub. 1101. p. 77.) sed non memini apud oratores. Malim, ἐστιν ἐναντίος νόμος οὐδείς—.

86, 42. Lege, ὅτι ὑπὸτ' ὄντας—Vide p. 87, 5. ὑπότ' ἠγανίζετο. (Aristophanic. 2. p. 346. 349.)

[375] 86, 48. τοῖς προσήκουσι τὸν κλῆρον οὐκ ἐλάγχανον. Lego, τοῖς ἔχουσι (et forsan cum Scaligero τοῦ κλήρου). Vide p. 84, 39. 85, 20. 86, 8. 18. 87, 28. προσήκουσι ortum e sequenti προσῆκεν.

87, 7. οὐχ ὡς δι' ἐμοὶ ἢ τοὺς νόμους. An locus lacunosus?—Hæc scripseram: nunc Isæi locum relegens, istam suspicionem repudio. Vide p. 86, 32—87, 25. Sed lege et distingue, κωλυόμενος. ἀλλὰ τούτας

προφάσεις ποιούμενος (*making this a pretence*), ἐπὶ τούτοις συνοφ. Vel maneat distinctio, ut sit anacoluthon pro ἐλληδώς.—Malim etiam δι' ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους. Dubito enim de ἢ post negativam.

88, 1. ἐγὼ γὰς [ἂν]—.

88, 20. An, εἰρέσωτα ἂν, *which would fetch*. Vide p. 89, 15.

88, 27. Lege, ἐπιτόλυσαν.

88, 27. An del. ἐναντίας cum vulgatis, ut e proximo ortum?

Stratocl.

	tal.	min.	dr.		min.
Thrias . .	2	30	0	* reditus,	15
2 domus .	0	35	0	† fœnus	7 20
Fœnori posit.	0	40	0†		22 20
Bona varia .	0	40	0		
Pecunia .	0	9	0		
Debita . .	0	10	0		
Patrimonium	0	46	0		
	5	30	0		
	3	40	0		
Deficit . .	1	50	0		

Theopomp.

	tal.	min.	dr.
Prospalt.	0	30	0
Domus .	0	20	0
Œn. . .	0	50	0
Hagn. hær.	2	0	0
	3	40	0

Vide Jones. p. 163.

88, 33. Possis, αὕτη μὲν—πλείων ταύτης ἔτι. Sed satius est, ceteris manentibus, legere πλείων. *his fortune is even greater than this.*

[377] 88, 35. οὐ γὰρ ἂν οἶδ'. Vide Elmslei. ad Med. 911. (Isæus Astyphil. p. 75, 23.)

88, 40. ἀφίσηται χωρίς. qu. an hoc dici possit pro, *made a separate item.*

89, 2. ὥστε μυδεμίαν. Corruptissima. Vide R.

89, 7. ἐξ ὧν [ἂν]—δυνήσονται.

Absolvi, Mart. 2. 1824.

Ad Dinarchum in Demosthenem.

[46] 90, 2. Lege, οὕτω φανερῶς. Supra, ἐὰν ἐξελεγχθῇ recte VV. DD. ut p. 91, 10, 98, 6. Dinarch. c. Philocl. init.

90, 15. Similia Æsch. Tim. . . . . Demosth. Leptin. n. 135. Aristog. I. 7. Dinarch. Aristog. p. 107, 27.

90, 19. οὐχ ἵν' ἀφῆτε. Dem. Mid.?

90, 23. Q. ψήφισμα ἔτι, vel ψηφίσματα.

91, 12. Lege, εἴρῃ.

92, 1. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἴφι lege e p. 110, 26.

92, 12. Æsch. Ctes. p. 79, 38.

92, 17. μεγάλα τῇ πόλει ἀγαθὰ ποιήσας. τῇ πόλ Wolf. Alia ratio loci Aristoph. Acharn. 755. ed. Elmsley. vid. ad Dem. Onet. II. fin.

93, 6. ἐνιττοδιώτης corrigunt, ut p. 109, 21.

93, 12. Dem. F. L. p. 265. n. 562.

93, 13. Æsch. Ctes. p. 72, 30. Agatharchides Photii 250. p. 1337. apud Ruhnken. ad Rut. Lup. p. 33—4.

93, 24. διὰ τῆς χώρας [τῆς Ἀθηναίων]. Possis, ἐκ' Ἀθηναίους. sed delere præstat. 340, fin.

93, 38. μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιός. Malim, πάλαι, ut Eur. Bacch. 822. Plato Protag. p.

94, 6. Malim, εἰς ποῖα.

94, 8. Æsch. F. L. p. 50, 24.

94, 30. Lege, Ἀγιδος. De historia vid. Æsch. Ctesiph. p. 77.

94, 32. ὡς ἐλέγετο Wolf. probante St. Croix Hist. Alex. p. 623.

95, 4. τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων. Q. τοῦ δήμου, ut τὰ τῆς πατρίδος σ. p. 102, 40. 108, 21. τῆς πόλεως, c. Aristog. p. 106, 2. Lycurg. 166, 22. Vel τῶν δημοσίᾳ σ.

[47] 95, 12. Malim, Κεφάλων τὸ ψ. γράφαντος, ut Æsch. Ctes. p. 80, 33. Infra p. 98, 16.

95, 22. Recte, opinor, R. ἀδοξ. ἑαυτῆς.

95, 23. Lege, χρῆν.

95, 26. Dem. F. L. p. 244. n. 363.

95, 37. μείδιανοι Gibbon. c. 41. n. 10.

95, 37. Donec constet μείδιος Atticum esse, lego μείδιανον. Vid. Hemst. ad Plut. p. 345.

96, 2. q. Demosth.

96, 16. Lege, αὖθίς τι (i. e. *apud infestos*) ἔν τι τῇ τιμήσει ὑ.

96, ult. ἴφησι. Fisch. ad Weller. p. 493. Dem. Aphob. III. 519. n. 69. c. Phorm. p. 541. n. 24. [Pantæn. 565. § 19. ἴφασαν pro ι mss. Reisk.] Spud. p. 594. n. 24.

97, 14. Forsan, ἰδιωτείτα, κατὰ τὰ πάτρια, scil. ζητεῖ. *quærit, non ut vos soletis, sed more majorum.*

97, 28. συνίναι pro συναλδεῖν infra p. 102, 14. Sed hic malim, συσισίναι.

98, 3. τὰ παρ' αὐτῆς ἐναντιοῦσθαι. Dele τά.

98, 10. τοῖς πατρίοις νόμοις. πατρίους Wolf. ut Æsch. Ctes. p. 56, 33. Supra p. 90, 25. 104, 13. Vide Ammon. et notas ad Lucian. III. 561. πατριοὶς infr. 104, 21.

[48] 98, 16. γράψας ὁ αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀπῃτεῖς; Vel delend. artic. vel transpon. ὁ αὐτὸς τὸ ψ. γράψας. de ὁ αὐτὸς vid. ad F. L. §. 209.

99, 16. Malim, καὶ πάσας—.

99, 22—3. Malim, τὸν Θ. πᾶλιν, ἀντ' ἐγένετο μ.

100, 11. [ἀναιρήσαντας] ἐξέστω—ποιῆσαι.

100, 28. δὺο ταύτας μόνας—ἀπειρήκατε ἀναιδείας. Impudentissimum mendacium, si locus est genuinus. Vide supra p. 91, 37. quocum confer Demosth. de Cor. §. 385. 418. Deinde recte corrigunt μετὰ τὸν μ.

101, 8. Malim, ταὐτὸ σ.—καὶ ταὐτὰ δίκαια καὶ αὐτὸς—καὶ αὐτῷ τῶν νῦν. Hæc R.

101, 12. ἑαυτῷ, τὸ παρὰ τῇ μητρὶ (hoc R.), *decretum quod asservatur apud*—.

101, 37. Vel, εἴρηκα καί, vel potius οἰδέποτε.

101, 38—9. Dem. Phil. IV. §. 2.

102, 3. Dem. Olynth. II. 36?

102, 11. recte R.—ἐὰν οἰδὲν ὑγιὲς διατεῖ.

102, 21—28. Dem. de Cor. p. 190.

102, 32. Lege, βουλήσεσθε; οὐκ—ἀλλὰ δίξεσθε—καὶ φυλάξεσθε.

102, 40. ὑμεῖς ὁ δῆμος ἅπας κινδυνεύῃ. Malim,—πάντα περὶ—.

102, ult. τί γάρ ἐστι (πρὸς) μέτρος, vel ἔχον etc.

[49] 103, 13. φήσει' εἶναι δεινὸν. Per se optimum, sed sensui non satisfacit. Lego, ζῆν. De animo populari agitur, ut paulo ante l. 11. τῆς εὐνοίας. εὖνοι supra p. 98, 24. Deinde l. ἀπειληφότι, et cum R. ὑμῖν.

103, 43. Vel scripsit, vel debuit scribere, φυσίου.

104, 1. ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. Æsch.? Eurip. Bacch. 41.

104, 7. Lege, ἐλπίσαιτε.

104, 32. οὐ προὐκτησάτην ὑμῖν—εἰδότας. frustra movet R. vid. Por. ad Soph. Electr.

104, 40. Lege, ἐγκαλεῖτε αὐτοῖς. *vosmet ipsos.*

Dinarchus in Aristogitonem.

[57] 105, 4. Lege cum R. περὶ τὸν ἐξ Α. pt c. Philocl. p. 111, 1.

105, 20. Lege, τέχ' ἄν τις.

105, 21. γεγενημένον citat Ruhnk.

105, 22. Lege διωνυμὸν, collato Ruhnk. ad Tim. p. 77.

105, 26. Lege, ἢν ἤσθησ' ἡ.

105, 30. Lego, πρᾳϊμίαν ἂν πάντα (vel πάντ' ἂν) τοῖς τῆς π. ἡ. μὴ καταβαθυμήσαντε.

105, 34. τοὺς τοῦ πρυτανείου, R. hactenus recte. sed delenda ἢ ἀλ τοὺς—αὐτῷ φάσκεσθαι, male retracta ex p. 106, 3.

105, 39. [ἢ κατὰ Ἀριστογείτονος] ἴσται [ἀνάφορις]. Vel hæ quatuor voces, vel ἢ τῆς β. ἀπ. lin. 37. delendæ. Sed illud verum.

106, 9. Lege, καταμαμαρτύρηται, vel forsan καταμαρτυρῆσθαι. vid. l. 18.

106, 15. Q. an leg. μηδ' ἐκεῖ. Sed delere malim ἐκείνως, ut e lin. seq. ortum.

[58] 106, 28. Lege, οὐχ οὗτος, περὶ ἡ. τοῦτο, σ. et mox q. τὸν (δὲ) ἐντ.

106, 43. πεπολιτευμένοις R. et mox 107, 5. ἢ χαίρ.

107, 8. καθ' ἑκάστην (ἐκκλησίαν). Non enim omitti posse puto.

107, 32. Lege, τὴν ΘΕΙΑΝ—ψῆφον, ut Dem. Mid. fin. et alibi. Everg. et Mn. fin. p. 649. Contra ΘΕΙΑΙ πομπῇ lege in Ælian. V. H. VIII. 1. Toup. Emend. I. p. 30.

107, 40. Lege, φανῆσθε.

108, 19. Lege, ἐν αὐτῇ τ. π.

Dinarchus contra Philoclem.

[62] 108, 37—8. Q. ἐὰν εἰλικρές τι λεχθῇ. c. Demosth. . . . εἰλημμένοι—εἰλικρίνες.

108, ult. ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας. q. del. ὁμολογήσας. alias non constat enthymema.

109, 31. Q. an τὸν πεζὸν καὶ τ. Vide VV. DD. ad Magistrum, p. 697. Ex Æschine c. Ctes. πεζικὸς citat H. Steph. Thes. III. 125. D. πεζῇ, p. 73, 11. 77, 4. πεζικὴ δύναμις Xenoph. Cyrop. II. 4. 18. τὸ πεζικὸν V. 3. 38. ter. Thucyd. VI. 33.

109, 39. Lege, ὑμᾶς, καὶ αἰσχυνθῆναι, τοὺς, ut Dem. Tim. §. 243. οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει, ἐ—θεὶς—. et alibi passim.

110, 10. Q. τῶν νῦν εἰλικρότερος.

110, 14. Q. διαδόσεων, sc. ὑμῖν.

110, 30. ὧν ἂν ἀνθρώπου. et mox 41. οὐδεμί' ἂν—.

[63] 110, 35. τῶν π. καιρῶν ἀναμνησθέντες οἱ—δόντες. Malim ὅτι.

110, 38. ποιεῖν ο ο ο οὐδὲ δικαίως.

Lycurgus contra Leocratem.

[68] 148, 2. Delendam puto ποιῆσαι.

148, 3. q. βουλευομένους (χρὴ)—ut πρεσβεύει Dem. de Pace init.

P. 148, 4. μὴ π. σ. cum Tayloro delet Wolf. ad Leptin. p. 344.

148, 6. μήτε [τὸν]—μήτε [τὸν]—Utrumque art. dele. Supple κρίνω αὐτὸν ex 147, 43.

148, 9. Lege, τοὺς κρινοῦντας. qui accusent, ut l. 18. τοῦ παραδώσοντος. Futurum restitue p. 154. l. 5. et 40. 166, 28. 160, 10.

148, 13. Lege, τὸν δημοκρ. ut p. 150, 27. et passim.

148, 31. Lege, μέλλη.

148, 32. κατὰ delet Contius (i. e. Antonius Le Cointe apud Auger. Discours Grecs.) Ipse Auger. conjicit τὰ τῆς π.

148, 36. μηδὲ ἐν τ.—ἁμαρτημάτων delet Wolf. ubi supra.

148, 43. ὡς μήτε—ἀξίαν delet Taylorus, probante Wolf. ubi supra.

149, 3. Sana puto. Leocrates uno facto obnoxium se reddidit προδοσίᾳ, λιποταξίῳ, ἀστρατείᾳ, γονέων κακώσει, etc. quibus *singulis* pœnam statuit lex; sed nullum nomen dedit crimini, quo comprehenderetur προδοσία, λιποτάξιον, etc. *vestrum igitur est, judices, regulam ponere de hoc novo atque multiplici flagitio.* Vide p. 168, 40. seqq.

[69] 149, 24. ταύτην τὴν ψῆφον, ut lin. 11. 17. bis 21. 25. Q. de p. 168, 41. Similiter 168, 21.

149, 35. Athen. pietas. Œd. Col.

149, 36. L. δίκαιτ' ἀν—.

149, 38. Lege, ὀργίζεσθαι. q. del. καὶ δι' οὓς—περὶ αὐτῶν, ut gl. ad αἰτίους. vel δι' οὓς καὶ ἀν. ut αἴτιοι sint *auctores illarum calamitatum.* alias erunt *ii qui me de his loqui cogunt.*

149, 38. ὀργίζεσθε vel—σθαι Coint.

150, 15. φυγόντα Wolf. ad Lept. p. 277.

150, 22. Possis, ἢ μὴ διαμνημονεύειν. Sæpe utitur Æschines.

150, 27. Legendum puto ἐκλελοιπόσομεν ob Polluc. VIII. c. VI. §. . apud Taylor. Sed vide Harpocr. v. κλητ. et Phot. v. κλητεῦσαι. Demosth. c. Neær. p. 730. n. 41. Zenothem. p. 532. n. 34. bis.

[70] 151, 6. Distingue, μενῶν, μαρτύρων. [ΜΑΡΤΤΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.] Ἀκριβῶτε.

151, 6. συνθήκας. ΜΑΡΤΤΡΙΑ. τῶν μὲν μαρτ. hoc e Reisk.

151, 9. Dele καὶ ante νομ. et q. πατρίους. Infr. lin. 17. νομίμων πατρίων, οὔθ' is. (delete οὔτε), vel οὔτε πατρίων ἐσ. ut lin. 11. p. 152, 36. De πάτριος, p. 155, 5. 27. 160, 6. 166, 12. ad Dinarch. p. 98, 10. νόμιμα mox p. 151, 24. 152, 21.

151, 14. οἱ μὲν π. Aug. ex Coint. deinde τὸν Ἀ. εἰδότες τ. χ. εἰληχυῖαν, ἐ. αὐτῇ τὴν π. e sua conj.

151, 26. βουλόμενοι Coint.

151, 30. Lege, προὐκαλούμην αὐτὸν. Vid. Reisk. Ind. Dem. vv. πρόκλησις, προκαλεῖσθαι.

151, 34. τῶν συνειδότων ἑ. Coint.

151, 36. Servos TORQUERE πρᾶγμα δίκαιον καὶ δημοτικόν. Loci insignes; Demosth. Aphob. III. p. 514. n. 17—18. 515. n. 30. Onetor. I. p. 526. n. 50. (Hinc explicandus Aristoph. Ran. 628.) Isocr. Trapezit. p. 369. D. Antiphon de Herodis nece p. 133. et alibi, Andocides p. 6, 42. ubi Scamandrii psephisma memoratur, Lysias π. τ. σηκοῦ p. 112, 15. Antiphon Κατηγ. φαρμακ. p. 112. Isæus Ciron. §. 16. et ibi Porphyr. Eusebii apud Reisk. p. 194.

151, 40. Q. ἐδουλ. μετὰ τοῦ ἰδίου κινδύνου. μετὰ κινδύνου, Æsch. F. L. p. 29, 27. vel τοῖς — οις, ut p. 162, 13. sic Reisk.

151, 43. Lege, τῶν γεγενῆσθαι, ut Dem. c. Spud. p. 592. n. 23.

152, 8. Legendum puto κατὰ φ. γεῦν, ut p. 162, 11. 166, 32. Aristoph. Ran. 323. Nub. 342. 1059.

[71] 152, 9. Dele οἱ εἰκότως καὶ οἱ θεράπ.

152, 18. Dele ταῦτα ἀληθῆ εἶναι.

152, 38. χρήματα (τὰ) ὑ. Reisk.

152, 38. ἂν ἦσαν, vel ἦσαν ἂν. Dinarch. p. 105, 20. 30. 110, 30.

153, 5. Adde Menandr. Stob. CV. 596. (445. Grot.) Scholiastem Aristoph. Eq. 516.

153, 9. Usitata vox est ἐπιτίμους.

153, 9—11. Lege utrobique πρότερον, ut l. 12. et 13.

153, 14—17. τὸν δῆμον ὦ—οὗτος nemi-nem movebit, qui Personum legerit ad Orest. 1645. Sed qui expedientur αὐτῷ μεταπίμψασθαι?

[72] 153, 20. Lege προδόντα cum Tayloro. Deinde dele τῷ προδότῃ τῆς πόλεως.

153, 26. οἱ δὲ ναοί, *templa*, Auger. nescio unde. Voluit ναοὶ—legendum νεώ. Eurip. Heracl. 695.

153, 29. μηδὲ ξυνεισφορεῖν. Lege μηδὲ συνεξενεγκεῖν. et (deletis μηδ' ἐπ' ἐκφ. ἐλθεῖν) τοὺς τελευτήσαντας. Alibiue exstet vox nescio. Sed talia composita pro re nata formabant.

153, ult. οὐχ ὁμοίως ἔχουσι ταῖς εἰνοίαις. Q. τῆς εἰνοίας.

154, 6. Vel παράδοξον, vel potius—ὕστερον. Deinde, ἃ γὰρ ἅπλα—ταῦτ' ἀμφότερα αὐτοῖς ὑπάρχει. Possis, servata vulgata, ταῦτα δὲ ἀμφ. Sed illud verum.

154, 7. δὲ pro γὰρ ed. Auger.

154, 14. συντάφη—ἐλευθερία. Dele.

154, 17. καὶ ταῦτα οὐκ Auger. et conjicit ἐπιστ. γὰρ—.

154, 32. καὶ ἐτιμωρήσασθε. Dele.

154, 39. Lege, πάντων ἂν' ἀνθρώπων. ut p. 151, 26. vid. 157, 32. Demosth. Lept. p. 289. n. 100. c. Steph. I. 631. 100.

[73] 155, 8. γένοιτ' ἂν—εἰ—ἀνωλόστατε. Leg. σαυτ. p. 156, 17. εἴ τις ἐξέλειψεν, εἶτ' ἐπελογεῖτο. Ob ἐμέλλετε l. 19. hoc malim quam ἀναιτεύεται vel —γατε, prioribus non mutatis. p. 159, 9. Lege, οὐκ ἂν ὑπέμεινε. Demosth. Lecch. p. 619. 72. (1096, 17.) πιστεύσαιτε R. a conj.

155, 28. Q. συνίβαινε, δούλην γ' οὖσαν, τὸν πόλιν ὃν τρόπον δὲ (vel ὃν δὲ τρόπον) οὗτος—. Vid. Reisk.

155, 43. συμπορεύονται ed. Auger.

156, 9. τῷ μὲν ἴκ. Coint.

156, 13. Supplendum puto, (καὶ τοῖς μεγίστοις) καὶ τοῖς ἐλαχ. Utcunque vulgatam vertas, *all, even the smallest.* Sed illud verum. παρανομήμασιν l. cum H. St. Infra p. 159, 18. Thucyd. VII. 18. bis.

156, 15. ἰσκόπουν τοῦτο, εἰ—optime Reisk. Menander Bœotia Stob. 106. p. 570=455. Eurip. Bacch. 315. ex em. R. P. Mox lin. 22. lege et supple, ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα μέγα.

156, 28. διέβασαν Ald. Dorismum tolle, ut p. 163, 22.

156, 28. ἀνόητος non plane damno, sed malim ἀναισχυντήσας. *adeo perditæ impudentiæ.* Dem. F. L. p. 213. n. 124.

[74] 156, 38. τοὺς δὲ μαχόμενα [τινὰς τις] Dele, et lege, τῶν μὲν—τῶν δὲ, scil. πεφύγεσαν. Quanquam in hoc scriptore sæpe desideratur concinnitas. Deinde lege, ἀρά γε ὅμοιοι.

157, 11—13. Mirum, ni hæc irrepserint ex p. 154, 22.

157, 18. ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχ. γρ. ἐγγ. [καὶ ἐφηβοι γένωνται] Hoc quidem dele. In lexiarch. inscribebantur, non quum fierent ephebi, sed cum excederent ex ephebis. Pollux VIII. 105. Harpocr. v. ἐπειδὰν ἐβ. Nil ad rem Demosth. F. L. p. 264. n. 550.

157, 21. ὁμᾶς Coint.

157, 23. Lege, τιμωρήσασθε.

158, 14. τὴν τῶν Aug. vid. Reisk.

158, 23. Lege, εἰ λήψονται. ΕΠΙ ex præc. ortum.

158, 34. ἑτέραν μεταλλάξαι [τὴν] χώραν τινὰ Reisk.

150, 31. p. 155, 4. 159, 13. 168, 29. ΕΝ Μεγάροις. Bentl. ad Phalar. pp. 206. 372.

[75] 158, 39—40. Recte, opinor, Taylor.

159, 3. Attici reges, regionis ΕΠΩΝΥΜΟΙ.

159, 29. [καὶ] οὐδὲν ἧττον. Constructio est, τοῦτον (ἀκούσαντα) ἀφιέμενον, καὶ (καταφυγόντα) ἀποδρᾶν. *cum audisset, venisse, et cum confugisset, periisse.*

159, 36. Lege, ἀνεργετοῦντας. et cum Tayl. αὐτῶν.

160, 3. Lege, γονεῖς ἁπαναλισκόντας, ἅπαντας ἀπ.

160, 15. χρήσαντος δὲ—ὁ δὲ—Eadem repetitio infra p. 166, 2. ubi *Atticam* vocat Reisk. Herodotean si dixisset, vere dixisset. Dem. in Aphob. II. p. 510. n. 9. αὐτὸν δὲ—τοῦτον δὲ—. (Vid. Weisk. Pleonasm. p. 179.) Midian. p. 346. n. 182. εἰ δέ τις—τοῦτον δὲ—. Dionysod. 702. n. 34.

160, 33. Lege, ἄπιστον, ut ἀκατάστατον Heraclid. 301. NB. Quæ sequuntur priora apud Plutarch. de Exsil. p. 604. E. si ad Erecthea pertinent, sic legenda, εἶτ', εἰ πάσχουσιν—.

[76] 161, 9. Q. εἴλοντο παῖδας, delete ζῆν.

161, 41. πανστυχίδα. Attica forma, ut videtur, erat πανστυ. sine a. Dinarch. p. 97, 18. Suid. v. πανστάλαντος (ex emend. R. P.)

162, 12. Marathone universos vires Asiæ devicerunt, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτάμενα.

162, 26. περὶ τούτου—ἰσοτυδάκασιν. τοῦτον e Scaligeri em. edidit Reisk. vid. Dem. Megalopol. p. 126, 41. Chers. §. 3.

162, 27. ἴσοις Coint.

162, 37. γὰρ δὴ Br. ad Gnomicos p. 305. ut mox 163, 7. γὰρ δὴ Euripidi Med. 1083. reddidit R. P.

163, 25. οὐχ ὁμοίως ed. Auger.

163, 25. Lege, οὐχ ὁμοίως, ut p. 155, 3.

164, 7. ἐν τῇ χώρᾳ τεθάφθαι, ἀπορύξαι. cæteris deletis, quæ partim orta sunt ex proximis.

164, 9. prius τοὺς em. Aug. ut ex altero ortum.

164, 22. Lege, πάτριον ὄν, et p. 167, 20. ἄξιον ὄν.

165, 7. De historia Valck. ad Herodot. IX. 5.

165, 9. Recte, opinor, R. ἀνίκητον. ΨΗΦΙΣΜΑ. γενεσθὲν γε—ut p. 157, 24. 163, 19.

165, 10. q. εἰγενεῖς. ut εἰγενῶς Eurip. supra p. 160, 23. (si tamen sanus).

165, 23. An del. ἐξέωσε?

165, 29. Collato H. St. malim (οὗτος) ἔφυτο δεῖν.

166, 7. Lege, θεῖτο.

166, 9. ΑΝαιτιασθησόμενος. Aristoph. Pac. 99.

[77] 166, 24. Lege, ΕΙΝΑΙ ΔΕΙ. Infra p. 167, 26. οὐ γὰρ ΔΕΙ γενέσθαι (vel ἴδιοι γενέσθαι) δικNOTC, ἀλλ'—sic lege et supple.

166, 34. Pro ϖωιωτ ∑ lege ϖωιωτ ⌒ i. e. ποιητῶν.

166, 34. ϖωιητῶν Coint.

166, 40. Vulgata valet, *have no enemies*

Lycurgus contra Leocratem.

[68] 148, 2. Delendam puto ποιῆσαι.

148, 3. q. βουλευομένους (χρὴ)—ut πρεσ-βεύειν Dem. de Pace init.

P. 148, 4. μὴ π. σ. cum Taylore delet Wolf. ad Leptin. p. 344.

148, 6. μήτε [τὸν]—μήτε [τὸν]—Utrumque art. dele. Supple κρίνω αὐτὸν ex 147, 43.

148, 9. Lege, τοὺς κρινοῦντας. *qui accusent*, ut l. 18. τοῦ παραδώσοντος. Futurum restitue p. 154. l. 5. et 40. 166, 28. 160, 10.

148, 13. Lege, τὴν δημοκρ. ut p. 150, 27. et passim.

148, 31. Lege, μίλλῃ.

148, 32. κατὰ delet Contius (i. e. Antonius Le Cointe apud Auger. Discours Grecs.) Ipse Auger. conjicit τὰ τῆς π.

148, 36. μηδὲ ἐν τ.—ἁμαρτημάτων delet Wolf. ubi supra.

148, 43. ὃς μήτε—ἀξίαν delet Taylorus, probante Wolf. ubi supra.

149, 3. Sana puto. Leocrates uno facto obnoxium se reddidit προδοσίᾳ, λιποταξίῳ, ἀτιμίᾳ, γονέων κακώσει, etc. quibus *singulis* pœnam statuit lex; sed nullum nomen dedit crimini, quo comprehenderetur προδοσία, λιποτάξιον, etc. *vestrum igitur est, judices, regulam ponere de hoc novo atque multiplici flagitio.* Vide p. 168, 40. segq.

[69] 149, 24. ταύτην τὴν ψῆφον, ut lin. 11. 17. bis 21. 25. Q. de p. 168, 41. Similiter 168, 21.

149, 35. Athen. pietas. Œd. Col.

149, 36. L. δέξαιτ' ἂν—.

149, 38. Lege, ὀργίζεσθαι. q. del. καὶ δι' οὓς—περὶ αὐτῶν, ut gl. ad αἰτίους. vel δι' οὓς καὶ ἀν. ut αἴτιοι sint *auctores illarum calamitatum*. alias erunt *ii qui me de his loqui cogunt*.

149, 38. ὀργίζεσθε vel—σθαι Coint.

150, 15. φυγόντα Wolf. ad Lept. p. 277.

150, 22. Possis, ἃ μὴ διαπεπαικότων. Sæpe utitur Æschines.

150, 27. Legendum puto ἐκκλητεύσομεν ob Polluc. VIII. c. VI. §. . apud Taylor. Sed vide Harpocr. v. κλητ. et Phot. v. κλητῦσαι. Demosth. c. Neær. p. 730. n. 41. Zenothem. p. 532. n. 34. bis.

[70] 151, 6. Distingue, μενῶν, μαρτύρων. [ΜΑΡΤΤΡΙΑ. ΣΤΝΘΗΚΑΙ.] Ἀκριβάστε.

151, 6. συνθήκας. ΜΑΡΤΤΡΙΑ. τῶν μὲν μαρτ. hoc e Reisk.

151, 9. Dele καὶ ante νομ. et q. πατρῷος. Infr. lin. 17. νομίμων πατρίων, οὓς. Is. (delete οὗτε), vel οὔτε πατρῴων Is. ut lin. 11. p. 152, 36. De πάτριος, p. 155, 5. 27. 160, 6. 166, 12. ad Dinarch. p. 98, 10. νόμιμα mox p. 151, 24. 152, 21.

151, 14. οἱ μὲν π. Aug. ex Coint. deinde τὴν Ἀ. εἰδότες τ. χ. ἐλαχύνειν, ἐ. αὐτῇ τὸν π. e sua conj.

151, 26. βουλόμενον Coint.

151, 30. Lege, προὐκαλούμην αὐτὸν. Vid. Reisk. Ind. Dem. vv. πρόκλησις, προκαλεῖσθαι.

151, 34. τῶν συνειδότων ἑ. Coint.

151, 36. Servos TORQUERE πρᾶγμα δίκαιον καὶ δημοτικόν. Loci insignes; Demosth. Aphob. III. p. 514. n. 17—18. 515. n. 30. Onetor. I. p. 526. n. 50. (Hinc explicandus Aristoph. Ran. 628.) Isocr. Trapezit. p. 369. D. Antiphon de Herodis nece p. 133. et alibi, Andocides p. 6, 42. ubi Scamandrii psephisma memoratur, Lysias π. τ. σηκοῦ p. 112, 15. Antiphon Κατηγ. φαρμ. p. 112. Isæus Ciron. §. 16. et ibi Porphyr. Eusebii apud Reisk. p. 194.

151, 40. Q. ἐξουλ. μετὰ τοῦ ἰδίου κινδύνου. μετὰ κινδύνου, Æsch. F. L. p. 29, 27. vel τοῖς — οις, ut p. 162, 13. sic Reisk.

151, 43. Lege, τῶν γεωμόρων, ut Dem. c. Spud. p. 592. n. 23.

152, 8. Legendum puto κατὰ φ. γοῦν, ut p. 162, 11. 166, 32. Aristoph. Ran. 323. Nub. 342. 1059.

[71] 152, 9, Dele οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπ.

152, 18. Dele ταῦτα ἀληθῆ εἶναι.

152, 38. χρήματα (τὰ) ὑ. Reisk.

152, 38. ἂν ἦσαν, vel ἦσαν ἂν. Dinarch. p. 105, 20. 30. 110, 30.

153, 5. Adde Menandr. Stob. CV. 596. (445. Grot.) Scholiastem Aristoph. Eq. 516.

153, 9. Usitata vox est ἐντιμους.

153, 9—11. Lege utrobique πρότερον, ut l. 12. et 13.

153, 14—17. τὸν δῆμον ὧν—οὗτος neminem movebit, qui Porsonum legerit ad Orest. 1645. Sed qui expedientur αὐτῷ μεταπίμψασθαι?

[72] 153, 20. Lege προδόντα cum Taylore. Deinde dele τῷ προδότῃ τῆς πόλεως.

153, 26. οἱ δὲ ναοὶ, *templa*, Auger. nescio unde. Voluit ναοὶ—legendum ταφ. Eurip. Heracl. 695.

153, 29. μηδὲ ξυνεισαγεῖν. Lege μηδὲ συνεξενεγκεῖν. et (deletis μηδ' ἐκφ. ἐλθεῖν) τοὺς τελευτήσαντας. Alibine exstet vox nescio. Sed talia composita pro re nata formabant.

153, ult. οὐχ ὁμοίως ἔχουσι ταῖς εἰνοίαις. Q. τῆς εἰνοίας.

154, 6. Vel παράδοξον, vel potius—ὑπάρχον. Deinde, ἃ γὰρ ἄδηλα—ταῦτ' ἀμφότερα αὐτοῖς ὑπάρχει. Possis, servata vulgata, ταῦτα δὲ ἀμφ. Sed illud verum.

154, 7. δὲ pro γὰρ ed. Auger.

154, 14. συντάφη—ἐλευθερίᾳ. Dele.

154, 17. καὶ ταῦτα οὐκ Auger. et conjicit ἐπιστ. γὰρ—.

154, 32. καὶ ἐπιμαρήσασθε. Dele.

154, 39. Lege, πάντων ἀφ' ἑνθρώπων. ut p. 151, 26. vid. 157, 32. Demosth. Leptin. p. 289. n. 100. c. Steph. I. 631. 100.

[73] 155, 8. γένοιτ' ἂν—εἰ—ἀπολύσειε. Leg. σαιτε. p. 156, 17. εἴ τις ἐξέλειψεν, εἶτ' ἐπελογεῖτο. Ob ἐμέλλετε l. 19. hoc malim quam ἀπεκτείνατε vel —ητε, prioribus non mutatis. p. 159, 9. Lege, οὐκ ἂν ὑπέμεινε. Demosth. Leoch. p. 619. 72. (1096, 17.) πιστεύσαιτε R. e conj.

155, 28. Q. συνέβαινε, δούλην γ' οὖσαν, τὸν πόλιτ' ὃν τρόπον δὲ (vel ὃν δὲ τρόπον) εὖτος—. Vid. Reisk.

155, 43. συναγορεύτων ed. Auger.

156, 9. τῷ μὲν ἓν Coint.

156, 13. Supplendum puto, (καὶ τοῖς μεγίστοις) καὶ τοῖς ἐλαχ. Utcunque vulgatam vertas, *all, even the smallest.* Sed illud verum. παρανομήμασιν l. cum H. St. Infra p. 159, 18. Thucyd. VII. 18. bis.

156, 15. ἰσκόπουν τοῦτο, εἰ—optime Reisk. Menander Bœotia Stob. 106. p. 570=455. Eurip. Bacch. 315. ex em. R. P. Mox lin. 22. lege et supple, ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα μέγα.

156, 28. διέβασαν Ald. Dorismum tolle, ut p. 163, 22.

156, 28. ἀνίητος non plane damno, sed malim ἀπαιτημένος. *adeo perditæ impudentiæ.* Dem. F. L. p. 213. n. 124.

[74] 156, 38. τοὺς δὲ μαχόμενα [νικῶντας] Dele, et lege, τῶν μὲν—τῶν δέ, scil. περίεργον. Quanquam in hoc scriptore sæpe desideratur concinnitas. Deinde lege, ἀρά γε ἔμοιγε.

157, 11—13. Mirum, ni hæc irrepserint ex p. 154, 22.

157, 18. ἐκτιθὰν εἰς τὸ ληξιαρχ. γρ. ἐγγ. [καὶ ἔφηβοι γίνονται] Hoc quidem dele. In lexiarch. inscribebantur, non quum fierent ephebi, sed cum excederent ex ephebis. Pollux VIII. 105. Harpocr. v. ἐκτιθεῖς ἐφ. Nil ad rem Demosth. F. L. p. 264. n. 550.

157, 21. ὑμᾶς Coint.

157, 23. Lege, τιμωρήσασθε.

158, 14. τὴν τῶν Aug. vid. Reisk.

158, 23. Lege, εἰ λήψονται. ΕΠΙ ex præc. ortum.

158, 34. ἑτέραν μεταλλάξαι [τὴν] χώραν τινὰ Reisk.

150, 31. p. 155, 4. 159, 13. 168, 29. ΕΝ Μαγάροις. Bentl. ad Phalar. pp. 206. 372.

[75] 158, 39—40. Recte, opinor, Taylor.

159, 3. Attici reges, regionis ΕΠΩΝΥΜΟΙ.

159, 29. [καὶ] οὐδὲν ἧττον. Constructio est, τοῦτον (ἀκούσαντα) ἀφικόμενον, καὶ (καταφυγόντα) ἀσφθαν. *cum audisset, venisse, et cum confugisset, periisse.*

159, 36. Lege, συεργετοῦντας. et cum Tayl. αὐτῶν.

160, 3. Lege, γοητῖς ἐγκαταλιπόντας, ἅπαντας ἀπ.

160, 15. χρήσαντες δὲ—ὁ δὲ—Eadem repetitio infra p. 166, 2. ubi *Atticam* vocat Reisk. Herodoteam si dixisset, vere dixisset. Dem. in Aphob. II. p. 510. n. 9. αὐτὸν δὲ—ταύτην δὲ—. (Vid. Weisk. Pleonasm. p. 179.) Midian. p. 346. n. 182. εἰ δέ τις—τούτῳ δὲ—. Dionysod. 702. n. 34.

160, 33. Lege, ᾤκησιν, ut ἐκατόνησεν Heraclid. 301. NB. Quæ sequuntur prior apud Plutarch. de Exsil. p. 604. E. si ad Erecthea pertinent, sic legenda, εἶτ', εἰ πάσεργον—.

[76] 161, 9. Q. εἴλοντο παῖδας, delete ζῆν.

161, 41. πεντακτιζίδα. Attica forma, ut videtur, erat πεντετ. sine α. Dinarch. p. 97, 18. Suid. v. πεντετάλαντος (ex emend. R. P.)

162, 12. Marathone universas vires Asiæ devicerunt, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτῶμενα.

162, 26. περὶ τούτου—ἰσπουδάσασιν. τοῦτον e Scaligeri em. edidit Reisk. vid. Dem. Megalopol. p. 126, 41. Chers. §. 3.

162, 27. ἴσως Coint.

162, 37. γὰρ δὴ Br. ad Gnomicos p. 305. ut mox 163, 7. γὰρ δὴ Euripidi Med. 1083. reddidit R. P.

163, 25. οὐχ ὁμοίως ed. Auger.

163, 25. Lege, οὐχ ὁμοίως, ut p. 155, 3.

164, 7. ἐν τῇ χάρᾳ τεθάφθαι, ἀναρύξαι. cæteris deletis, quæ partim orta sunt ex proximis.

164, 9. prius τοὺς em. Aug. ut ex altero ortum.

164, 22. Lege, πάτριον ὄν, et p. 167, 20. ἄξιον ὄν.

165, 7. De historia Valck. ad Herodot. IX. 5.

165, 9. Recte, opinor, R. ἀνίκητον. ΨΗΦΙΣΜΑ. γενεᾶν γε— ut p. 157, 24. 163, 19.

165, 10. q. αἰγυπιῶν. ut αἰγυπιῶς Eurip. supra p. 160, 23. (si tamen sanus).

165, 23. An del. ἀξίωσε?

165, 29. Collato H. St. malim (οὕτως) ᾤοντο δεῖν.

166, 7. Lege, θεῖτο.

166, 9. ΑΝκαθοδιάσαντες. Aristoph. Pac. 99.

[77] 166, 24. Lege, ΕΙΝΑΙ ΔΕΙ. Infra p. 167, 26. οὐ γὰρ ΔΕΙ γενέσθαι (vel ἴδιοι γενέσθαι) δικαιοτ'C, ἀλλ'—sic lege et supple.

166, 34. Pro ωιωιτ ∑ lege ωιωιτ ⌢ i. e. ποιητῶν.

168, 34. ποιητῶν Coint.

166, 40. Vulgata valet, *have no enemies*

to receive them. Vel igitur lege *ἐνδεχ.* vel —*ξαμ. do not find enemies in those who* etc.

167, 4. *ὅταν* λαφθ. simplicissimum est. Possis *ὅταν μὲ λάθωσι*, vel potius *λελάθωσι*, si vox exstat.

167, 4. *ὅταν* λ. sine *μὲ* Coint.

167, 5. Dele, *τὸν π. καταλιπὼν.*

167, 8. Malim, *εἰ χρῶνται.*"*b*", i. e. *ὅτι*, et "*q*", i. e. *εἰ*, confusa Bar. Hel. 27. *εἰ* infra l. 23. Vid. ad Dem. F. L.

167, 11. *His friends should rather plead for their own pardon than for his.*

167, 27. *οἰκίοις παρεσκ.* — *ξυτήρωσιν* tres emendavit. Reiskio debentur.

167, ult. Lege, (*οὖν*) *ἐξιόθ.* collato Reisk. qui in reliquis errat.

[78] 168, 2. Q. *ἀλλ' οὖν ἀναγκ.*

168, 6. Recte Taylor, *ὁ φυγὼν—τῶν μισθόντων. σωσάντων* retractum e lin. 7.

168, 8. *ἱερῶν, οἰκιῶν.* Non male Tayl. ΘΤΟΙΩΝ. sed verum puto R. *ἱερῶν, ἰσίων*, ut decretum in or. de Nesr. p. 741. n. 164. Bœot. I. p. 580. n. 47.

168, 15. *πόλεως*; à *μόνος* optime R. deinde del. *οἷς.*

168, 21. Lege, *ἰλαθέρα τῇ ἰδ.* de artic. vid. ad p. 149, 24. et ad Demosth. Timocrat. § 89.

168, 28. *φυγὼν αὐτὸς* optime R. ut p. 150, 33.

168, 26. *ἀφίστεα.*

168, 29. *πολλὰ δὲ πάντα ἴτω* Aug.

168, 34. *αὐτὸ τὸ* ed. Aug.

169, 4. *τοσοῦτον—ἀνάντες.* Q. collato Schol. *καὶ τίς οὕτως ἐστὶν—.*

169, 12. Dele *ἔπειτα* cum Scal. et pone solummodo comma post *φέρεσθαι.* De *ἔπειτα* R. P. nott. posth. ad Iph. A. 1621.

169, 15. *τοὺς τοὺς* conj. Auger. ut lin. 19.

[79] 169, 17. *ἐκεκτῆσθαι ἡμῖν—δίνδρα, δεῖσθαι δὲ τοὺς λ. καὶ τὰ τ.*

169, 17. *ἐν. ἡμῖν* Coint., et sic Auger. qui deinde—*δίνδρα, δεῖσθαι δὲ—.*

Sophistæ.

Lesbonax.

[119] Tres ineptæ declamationculæ. Tempus circa Olymp. 100. post diruptas Platæas. Vide p. 170, 6.

169, 42. *καίτοι πρὸς τοὺς—.* Imo *καίπερ —*sed vide an ita isti recentiores. Herod. p. 177, 10. quærebam an, *καίτοι οὕτως ἂν πρέσσειεν.* sed potius ibi jungenda *πρέσσειν πρέσσειεν. commodior accola erit, quantumvis sit malus.*

169, ult. Lege, *πρῶτον μὲν—.*

170, 32. *quæ bona in victoria.* Vide Thucyd. et infra p. 171, 29.

170, 42. Ex Pericl. or. funeb.

171, 16. Imo, *οὐ γεγόμεσθον.* Hic quoque, ni fallor, Peric. Thucydidis respicit.

172, 2—20. E Xenophonte?

172, 18. *φυλάττων, [παρὰ φύσιν αὐτὸς κινούμενος τὸν] κατὰ φύσιν ταχέως ἵστα ἀντιστάντων—*, vel, sine lacuna, *φυλάττων, τὸν κατὰ φ. ταχέως ἵστα ἀντ.*

[123] 172, 27. Homerus, Pseudo-Lys. funeb.

173, 6. *ἐκθέσεις.* Qu. an ex Isocrate.

173, 17. Ex Isocrate Paneg.

173, 30. Aristoph. Lysist.

174, 5. Isocr. an Lycurg.? Ps. Lysias?

174, 15. *ὅρα—πόλεις.* Isoc. Paneg.? Vide Dem. de Coron. p. 325, 25.

Herodes.

Melior hic sophista præcedenti; sed intricatus stylus: quanquam multum difficultatis ex corrupta lectione. Tit. πολιτείας. An e comp. *πο*, i. e. *πολίμου.* Thessalus loquitur, vide p. 176, 1. 177, 20. 37. Barbari, i. e. Macedones et Archelaus. Qu. de hist. et tpre.

[123] 174, 36. Recte vulg. om. *μή.* Contra mox lin. 41. *αἰπασάμενος μὲν ἐπ.*

175, 5. An ex Olynth. B. init.

175, 8. Lege, *ἐστασάμεθα.* Forsan excidit *πονεῖ, τίος*, vel simile.

175, 12. *ἡμετέραν* ineptissimum. Tentabam *τὴν ἐτέραν.* sed puto comparativum aliquod latere, quære *κυριωτέραν.*

175, 20. An ex Phil. II. 19. vel Chers.

175, 33. *σιφνι : πολ : : πολ : στασις.* unde hæc stia?

175, 37. *φίλων [ἑαυτοῖς δὲ μαχόμενος, τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦμεν] πολὺς ἀριθμός.* Natum ex compendio de quo Gaisford. in Catal. Clark. Lege, *χρόνος.*

[125] 175, 40. Forsan *τὸ διαλῦσον*, vel *τὸν διαλύοντα.*

176, 3. Lege, *εἰσαγομένων—περιγιγνόμενα. import from us—surplus produce.*

176, 7. An, *οὐχ ὅπως κωλύσει?*

176, pen. Lege, *ἐπ' ἴσης*, vel *ἐπ' ἴσοις*, *we offered to join, if they would defend Thessaly: that would have been fair for all parties.*

177, 10. Hic p. 119.

177, 20. Lysias de bello adv. Laced.

177, 29. *μικρὰ πόλις.* An, *μικρὰ πολιτεία?—The Lacedæmonians have no where established so strict an oligarchy as to exclude ¾ of citizens from the government.*

Mox valde corruptus locus: imo mutilus. Tento: ἴως ἂν [βέλτιον παράξῃ.] παραδῶτε τοῦτο παρ' ἃ παρ' ὑμῖν ἐστίν. *Those who are excluded, are excluded by the lowness of their condition; when they rise in the world, they are admitted.* An in παράδειγμα latet παρέλκοντα? Deinde, quid σίγμα. εἶξ. Malim, ἐλίσθαι.

[127] 178, 3. χαρ. δὲ τοῖς προσήκουσι, ut mox lin. 13.

Q. de tpre. vide p. 177, 20—30.

Antisthenes, satis nitidus.

Alcidamas.

Ulyss. p. 186, 17. etc. relegenda.

P. 186, 36. ἐπιβαλλεν Hemst. ad Plut. p. 294.

De Sophist. qu. an contra Isocratem? Non contemnenda scriptiuncula. Poetæ, non oratores, scriptæ orationis auctores, p. 657, 4. ed. nostr. 659, 14. 664, ult. qu. an Isocrates habet.

[129] 657, 15. L. εἰς τὸ αὐτὸ ἐνθ. σ.

659, 13. Si recte habet, confer ἐναντίους ἔθεσι, p. 660, antep. *cujus ipsa diligentia proposito nostro repugnat.*

660, 24. φιλανθρώπως. Sensus poscit ἀλαφρῶς, aut simile.

661, 8. Præposterus ordo: *verba, sententiæ, syllabæ.* An delend. καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. Ad Plut.

663, 12. εὐπρεπείας. Sensus, *speciem, pulcritudinem.* An εὐμορφίας?

664, 27. περὶ δὲ τὴν διὰ τῶν ὀνομ. Vide p. 661, 7.

Gorgias.

[133] Gorgiæ Helena; Lasus ingeniosus. Valde inconcoctam esse hanc orationculam monuit me olim G. Burges.

p. 666, 8. ἐλέγξαι [τὸ ψεῦδος . . . . .]

666, 9. ed. nostr. ποιητῶν [. . . . . ἢ τῶν] ἀκ.

666, pen. Post ἐλίγοις δῆλον distinguendum. *neither unknown nor known to few.* An ante γὰρ repetendum δῆλον, an exciderit similis vox, n. l.

667, 20. Malim, οὐκ ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ αἴτιος. NB. ἄξιος c. inf. activæ sign. Phrynich. Bekkeri.

668, 1. εἰ μὲν οὖν — ἀναθητέον, τὸν Ἔ. vel in priore membro deest negativa.

669, 5. παρόντων [ἐπιστάμην]—λέγοις ἢ τὰ [. . . .] ἐστὶ νῦν γε—vel (sine ἐστὶ) νῦν δὲ—Mox lin. 13. ὕμνος—corruptiss. In p. 671, 1. ἀλλὰ. τοῦ νόμου — Sensus debet esse *mentis pavor.* In p. 671. antep. an, *si μὲν θεὸς ἂν θείαν ἴσχει δ.*

670, 6. Malim, ψυχῆς ἕξιν ἢ τι τ. φ. πρᾶσις. Sed hoc displicet.

671, 15. Leg. puto, νόσον ἀδεῖαν. Qu. an ad Phœnissas occupavit Musg.

Gorg. pro Palamede, p. 672, ult. Lege, δικαίως σωθῆναι.

July 30. 1824.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO QUARTO.

ISÆUS.

Pag.

Ἰσαίου Βίος κατὰ Πλούταρχον 1
Ἰσαίου Βίος κατὰ Φιλόστρατον 2
Ἰσαῖος Διονυσίου Ἁλικαρνασέως 3

A. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κλεωνύμου Κλήρου 33
B. Ἰσαίου περὶ τοῦ Μενεκλέους Κλήρου 45
Γ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Πύρρου Κλήρου 55
Δ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Νικοστράτου Κλήρου . . 82
E. Ἰσαίου περὶ τοῦ Δικαιογένους Κλήρου . . 92
ς. Ἰσαίου περὶ τοῦ Φιλοκτήμονος Κλήρου . . 113
Z. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου Κλήρου . . 134
H. Ἰσαίου περὶ τοῦ Κίρωνος Κλήρου . . . 151
Θ. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀστυφίλου Κλήρου . . . 170
I. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀριστάρχου Κλήρου . . . 183
IA. Ἰσαίου περὶ τοῦ Ἀγνίου Κλήρου . . . 192

Variantes Lectiones ad Isæum 211
Index Græcitatis Isaicæ 227
Index Historicus ad Isæum 252
Index Geographicus ad Isæum 254

DINARCHUS.

Δεινάρχου Βίος κατὰ Πλούταρχον 257
Δείναρχος Διονυσίου Ἁλικαρνασέως 258

A. Δεινάρχου κατὰ Δημοσθένους 277
B. Δεινάρχου κατὰ Ἀριστογείτονος 315
Γ. Δεινάρχου κατὰ Φιλοκλέους 323

Variantes Lectiones ad Dinarchum 333
Index Græcitatis Dinarcheæ 341
Index Historicus ad Dinarchum 353
Index Geographicus ad Dinarchum 354

LYCURGUS.

Taylori Præfatio ad Lycurgum 357
Λυκούργου Βίος κατὰ Πλούταρχον 374

Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους 389

Lycurgi Fragmenta 479
Variantes Lectiones ad Lycurgum 489
Index Græcitatis Lycurgeæ 497
Index Historicus ad Lycurgum 509
Index Geographicus ad Lycurgum 510

DEMADES.

Hauptmanni Dissertatio de Demade 513

Δημάδου ὑπὲρ τῆς Δωδεκαετίας 525

Variantes Lectiones ad Demadem 532
Index Græcitatis Demadeæ 533

SOPHISTÆ.

Α. Λεσβώνακτος Πολιτικός 537
Β. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς Α. 539
Γ. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς Β. 546

Fiorillo Præfatio ad Herodem 555
Consecratio Sæpti in prædiis Herodis . . . 577
Dedicatio Simulacri Regillæ Herodis uxoris . . 601
Herodis Iambographi Fragmenta 626
Ἡρώδου περὶ Πολιτείας 631

Α. Ἀντισθένους Αἴας 642
Β. Ἀντισθένους Ὀδυσσεὺς 644

Α. Ἀλκιδάμαντος Ὀδυσσεὺς 649
Β. Ἀλκιδάμαντος περὶ Σοφιστῶν 656

Α. Γοργίου Ἑλένης Ἐγκώμιον 666
Β. Γοργίου ὑπὲρ Παλαμήδους 672

Variantes Lectiones ad Sophistas 687

ΙΣΑΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καὶ σχολάσας Λυσίᾳ, κατά τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἁρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥςτ', εἰ μή τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥᾳδίως ὁποτέρου τῶνιν ῥητόρων εἰσίν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐστι τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστὰς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις· διὰ καὶ μάλιστα ἐπιφανὴς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὥς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους ἑξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσὶ γνήσιοι πεντήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν· ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ.

Λυσίᾳ] Aut post Λυσίᾳ aut deinde post δεινότητα Reiskius excidisse monet ἰζήλωσεν, vel ἐξίσωσεν, vel ἐμιμεῖτο αὐτὸν, vel ἅμιλλα αὐτῷ ἡγήσατο.

Μετὰ τὸν] Leg. κατὰ τὸν. XYLAND.

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Leg. ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ, aut ἐκ τινῶν λόγων. REISK.

Ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις] Repugnant hæc illis, quæ ex Demosthenis Vita et e superiore de Isocrate loco patent. HUTTEN.

Variantes Lectiones ad Demadem 532
Index Græcitatis Demadeæ 533

SOPHISTÆ.

Α. Λεσβώνακτος Πολιτικὸς 537
Β. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς Α. 539
Γ. Λεσβώνακτος Προτρεπτικὸς Β. 546

Fiorillo Præfatio ad Herodem 555
Consecratio Sæpti in prædiis Herodis . . . 577
Dedicatio Simulacri Regillæ Herodis uxoris . . 601
Herodis Iambographi Fragmenta 626
Ἡρώδου περὶ Πολιτείας 631

Α. Ἀντισθένους Αἴας 642
Β. Ἀντισθένους Ὀδυσσεὺς 644

Α. Ἀλκιδάμαντος Ὀδυσσεὺς 649
Β. Ἀλκιδάμαντος περὶ Σοφιστῶν 656

Α. Γοργίου Ἑλένης Ἐγκώμιον 666
Β. Γοργίου ὑπὲρ Παλαμήδους 672

Variantes Lectiones ad Sophistas 687

ΙΣΑΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ Χαλκιδεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, καὶ σχολάσας Δυσίᾳ, κατά τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἁρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥςτ', εἰ μή τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥᾳδίως ὁποτέρου τῶν ῥητόρων εἰσίν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐστι τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε. καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστὰς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις· διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανὴς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὥς τινες εἶπον. καταλέλοιπε δὲ λόγους ἑξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσὶ γνήσιοι πεντήκοντα, καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν· ὃ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ.

Δυσίᾳ] Aut post Δυσίᾳ aut deinde post δεινότητα Reiskius excidisse monet ἰζήλωσεν, vel ἐξέσωσεν, vel ἐμιμεῖτο αὐτὸν, vel ἤκμασε κατ' αὐτὸν ἡγήσατο.

Μετὰ τὸν] Leg. κατὰ τὸν. XYLAND.

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Leg. ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ, aut ἐκ τινῶν λόγων. REISK.

Ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις] Repugnant hæc illis, quæ ex Demosthenis Vita et e superiore de Isocrate loco patent. HUTTEN.

ΙΣΑΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΝ

ΒΙΟΣ.

ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ σοφιστὴς ὁ Ἀσσύριος, τὸν μὲν ἐν μειρακίῳ χρόνον ἡδοναῖς ἐδεδώκει· γαστρός τε γὰρ καὶ φιλοποσίας ἥττητο, καὶ λεπτὰ ἠμπίσχετο, καὶ θάμα ἦρα, καὶ ἀπαρακαλύπτως ἐκώμαζεν. ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων οὕτω τι μετέβαλεν, ὡς ἕτερος ἐξ ἑτέρου νομισθῆναι. τὸ μὲν γὰρ φιλογέλων, ἐπιπολάζειν αὐτῷ δοκοῦν, ἀφεῖλε καὶ προσώπου καὶ γνώμης· λυρῶν τε καὶ αὐλῶν κτύποις οὐδ' ἐπὶ σκηνῆς ἔτι παρετύγχανεν· ἀπέδυ δὲ καὶ τὰ λήδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφὰς, καὶ τράπεζαν ἐκόλασε, καὶ τὸ ἐρᾶν μεθῆκεν, ὥςπερ τοὺς πρότερους ὀφθαλμοὺς ἀποβαλών. Ἄρδνος γοῦν ῥήτορος ἐρομένου αὐτὸν, Εἰ ἡ δεῖνα αὐτῷ καλὴ φαίνοιτο; μάλα σωφράνως ὁ Ἰσαῖος, Πέπαυμαι (εἶπεν) ὀφθαλμιῶν. ἐρομένου δὲ αὐτὸν ἑτέρου, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων εἰς βρῶσιν; Πέπαυμαι (ἔφη Ἰσαῖος) ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. τῷ δὲ Μιλησίῳ, Διονυσίῳ, ἀκροατῇ ὄντι, τὰς μελέτας ξὺν ᾠδῇ ποισυμένῳ, ἐπιπλήττων Ἰσαῖος, Μειράκιον (ἔφη) Ἰωνικὸν, ἐγὼ δέ σε ᾄδειν οὐκ ἐπαίδευσα. νεανίσκου δὲ Ἰωνικοῦ θαυμάζοντος πρὸς αὐτὸν τῷ Νικήτῃ μεγαλοφώνως ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰρημένου, Ἐκ τῆς βασιλείου νηὸς Αἴγιναν ἀναδησώμεθα, καταγελάσας πλατὺ ὁ Ἰσαῖος, Ἀνόητε (εἶπε) καὶ πῶς ἀναχθήσῃ. τὰς δὲ μελέτας ὡς αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπεσκεμμένας τὸν ἐξ ἕω ἐς μεσημβρίαν καιρόν· ἰδέαν δ' ἐπήσκησε λόγων οὔτ' ἐπιβεβλημένην οὔτ' αὔον, ἀλλ' ἀπέριττον καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀποχρῶσαν τοῖς πράγμασι.

Ἐπισολάζειν αὐτῷ δοκοῦν] Vertere poteram: *qui frequentes apud eum erant.* Verum cum mox sequatur de vultu, quem exuerit τῷ φιλογέλῳ, malui ἐπισολάζον τὸ φιλογέλων interpretari, ridiculos mores in ipsa facie apparentes, atque ea quasi fluitantes. OLEAR.

Τὰ λήδια] *tenuia indumenta.* IDEM.

Τῷ Νικήτῃ] Ferri posse putem, adscripsit tamen margini Salmasius παρὰ τῷ Νικ. IDEM.

Καὶ πῶς ἀναχθήσῃ] Si conjecturæ locus, mallem· καὶ πῶς ἀναδήσῃ; *quomodo insulam navi alligabis?* Sic enim melius παραδοξολογίας Nicetæ revinciretur stoliditas, cum non facile sit explicare, quomodo insula alligetur navi: contra de nave, quæ jam mare sulcasse ex Persia adveniens supponatur, minus congruum quærere, quomodo in altum maris sit deducenda? IDEM.

Οὐκ αὐτοσχεδίους] Pro οὐκ substituendum putavi ὡς. Et sic egregie nostrum cum Plinio componemus l. ii. ep. 3. ubi de Isæo: "dicit semper ex tempore, sed tanquam diu scripserit." IDEM.

καὶ τὸ βραχέως ἑρμηνεύειν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν συνελεῖν εἰς βραχὺ Ἰσαίου εὕρημα, ὡς ἐν πλείοσι μὲν ἑτέροις, μάλιστα δὲ ἐν τοῖσδε ἐδηλώθη. τοὺς μὲν γὰρ Λακεδαιμονίους ἀγωνιζόμενος, τοὺς βουλευομένους περὶ τοῦ τείχους ἀπὸ τῶν Ὁμήρου ἐβραχυλόγησε τοσοῦτον·

Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἄνερα δ' ἀνήρ,

οὕτω στῆτέ μοι Λακεδαιμόνιοι, καὶ τετειχίσμεθα; κατηγορῶν δὲ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνος, ὡς δεθέντος μὲν ἐκ χρησμῶν ἐπὶ προδοσίᾳ, κεκριμμένης δὲ τῆς προδοσίας, ὡς ἀνέζευξεν ὁ Φίλιππος, ξυνέλαβε τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐς τρεῖς ἐννοίας· ἔστι γὰρ τὰ εἰρημένα ἐν τρισὶ τούτοις· ἐλέγξω Πύθωνα προδεδωκότα, τῷ χρήσαντι θεῷ, τῷ δήσαντι δήμῳ, τῷ ἀναζεύξαντι Φιλίππῳ. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἔχρησεν, εἰ μή τις ἦν· ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔδησεν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν· ὁ δ' οὐκ ἂν ἀνέζευξεν, εἰ μή, δι' ὃν ἦλθεν, οὐχ εὗρεν.

Ἀγωνιζόμενος] Ἀγωνίζεσθαι idem quod ἐπιδεικνύειν. *declamare*. IDEM.

Ἀσπὶς ἄρ'] Il. N. 131. et Π. 215. IDEM.

Κατηγορῶν] H. e. declamationis argumentum faciens κατηγορίαν. Nam in foro verisque litibus nunquam versatus Isæus fuit, teste Plinio, l. iv. ep. 3. IDEM.

Πύθωνος] De proditione Pythonis, et carcere propterea tolerato, quod argumentum fuit istius Isæi ἐπιδείξεως, frustra alios consulueris. IDEM.

Εἰ μή τις ἦν] Sensus est: Si non esset quis proditor, quem oraculum generatim tantum indicaverat, designaverat vero et deprehenderat populus, Pythonem esse existimans, quem oraculum proditorem indicasset, unde malim paulo post οὗτος pro τοιοῦτος. IDEM.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΙΣΑΙΟΣ.

Pag. ed. Reisk.

α'. ΙΣΑΙΟΣ δὲ, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανὴς, ὡς μέν τινες ἱστοροῦσιν, Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δὲ ἕτεροι γράφουσι, Χαλκιδεύς· ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ τε- 300

Ἐκ λόγων αὐτοῦ] Legitur etiam apud Plutarchum in Isæi vita. Alioqui malueris cum articulo ἐκ τῶν λόγων. Apud eundem Plutarchum legitur itidem floruisse μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ut hic: in ea vero historiola, quam Aldus in Oratorum volumine Isæo sine auctoris nomine præposuit, pro μετὰ legitur κατὰ, eamque lectionem aliquomodo verisimilem reddit, quod ibidem sequitur καὶ ἐπιβίῶναι μικρὰ τῆς Φιλίππου ἀρχῆς. Sed rursum nostræ lectioni patrocinari videtur, quod infra in catalogo Oratorum, qui Peloponnesiaci belli tempore floruerunt, nulla fit Isæi mentio, p. 161. 32. Sed, cum p. 162. 12. Antiphontem, Lysiam, Isocratem illis temporibus principes Oratorum fuisse dicat, Isæus vero

301 κμαίρομεν καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξήτασεν·
302 γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ
ἔχω, οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς οἵός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς
προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων, οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προείλετο τινὰ
303 πολιτείαν, οὐδ' ὅλως περὶ τῶν τοιούτων οὐδενὸς, διὰ τὸ μηδὲ
τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορίᾳ· οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἰσοκράτους
μαθητὰς ἀναγράψας Ἕρμιππος, ἀκριβὴς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμε-
νος, ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἴρηκεν ἔξω δυοῖν τούτων, ὅτι
διήκουσε μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγέ-
νετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Λείπεται δὴ περὶ τῆς προαιρέσεως καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
καὶ τίνι κέχρηται χαρακτῆρι, λέγειν. γένους μὲν πρὸς λόγων ἑνὸς
ἀσκητὴς ἐγένετο, τοῦ δικανικοῦ, καὶ περὶ τοῦτο μάλιστα ἐσπού-
δασεν· χαρακτῆρα δὲ τὸν Λυσίου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐζήλωσε, καὶ εἰ
μή τις ἔμπειρος πάνυ τῶν ἀνδρῶν εἴη καὶ τριβὰς ἀξιολόγους
ἀμφοῖν ἔχων, οὐκ ἂν διαγνοίη ῥᾳδίως πολλοὺς τῶν λόγων ὑπο-

Isocratis discipulus fuerit, verisimile est eum sub Peloponnesiaci belli finem floruisse. Quoniam autem Dionysius Iszi vitam breviter perstringit, tu, quæ Plutarchus et Philostratus de eodem prolixius scripserunt, ab iisdem petere poteris. Quorum ut brevem quandam epitomen habeas, libet vitam ab Aldo Iszi orationibus præmissam, a Stephano autem in Oratorum editione ab ipso curata prætermissam, hic subjungere, præsertim cum haud pauca cum Dionysio nostro habeat communia. Sic igitur ibi: Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μέν τινας Ἀθηναῖος, κατὰ δέ τινας Χαλκιδεύς, πατρὸς δὲ Διογένου, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ ἐπιβιῶν μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεύς ὁ κριτικός. λέγεται δὲ μειράκιον μὲν ὢν ἡδονῆς σχολάζειν καὶ πότοις, καὶ λαντῆς ἐσθῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἐρᾶν· ἀνὴρ δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβλῆσθαι τὴν πολιτείαν ὅσον ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Λιδύες γοῦν ἐρωτήσαντος αὐτὸν εἰ ἡ δεῖνα καλὴ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν Οὐκ οἶδα· τοὺς γὰρ τοιούτους ἀφῃρέθην ὀφθαλμούς. τοῦτο δέ φησι Φιλόστρατος ἐν ταῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν, ἐπάνω μικρὸν ἐπιτετμημένος λόγου Ἰσαίου· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσσύριος αὐτὸν καλεῖ. ἄδολος δὲ ὁ ἀκριβὴς τοῦ Δανάου αὐτοῦ χρόνος. χαρακτῆρα δὲ τὸν Λυσίου πάνυ ἀκριβῶς ἐζήλωσεν, ὥστε μηδὲ ῥᾴδιον εἶναι διαλεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δὲ αὐτοῖς ἡ κατασκευὴ κατά τε τὴν λέξιν καὶ τὰ διανοήματα· κατὰ μὲν τὴν λέξιν ὅτι ἡ Λυσίου ἐστὶ καθαρὰ καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς καὶ κυρία καὶ σύντομος, ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο πάντων ἡ ἰσχνὸν σχηθὸν· διαφέρει δέ, ὅτι [desiderator hic τὸ μὲν Λυσίου, vel tale quidpiam] πολὺ τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἁπλοῦν· τραχυτέρα δ' ἔξεσιν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα καὶ συγκριτικωτέρα διαλημμένην κατὰ τοὺς λόγους ὅσοι γὰρ ὑπολείπεται [deest κατὰ τὸν χρόνον, ut est apud Dionysium v. 29.], τοσοῦτον ὑστέρησε κατὰ τὴν δυνάτητα· κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὑρήσομεν διαφοράν, κατὰ δὲ τὰ πράγματα ταύτην, ὅτι παρὰ Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τέχνην εὑρήσομεν οὖσαν ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτε ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δὲ Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκρίβεια. καὶ γὰρ προκατασκευαῖς χρῆται καὶ μερισμοῖς, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον διασκοπεῖται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ. πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικαιοῦν, καὶ σχεδὸν μόνον τοῦτο ὑπέσχετο. ἀμέλει γοῦν πολύ τις τῆς τῶν Δημοσθένους ἐπαλαίτο δυνάτητος. αὗτη δὲ ἦν ἡ διαφορὰ Λυσίου καὶ Ἰσαίου, ὅτι Λυσίας μὲν ὑπὲρ ἀδίκων ἐπιῶν λέγων, Ἰσαῖος δὲ καὶ ὑπὲρ δικαίων λέγων ὑποστὰς ἦν. Hæc ibi; pleraque ex hac Dionysii nostri pagina desumpta: postrema vero periodus desumpta est ex 209. 33. Sylburg. Fort. leg. ἐν λόγοις τισὶν αὐτοῦ. Reisk. Hoc ΓΝΟΣ ΙΣΑΙΟΥ, in MSS. nostris B. et M. repertum, ad fidem eorundem passim correctum, hic denuo recudimus.

Οὐδὲ ἀρχὴν κ. τ. λ.] Forsan aliquis malit: οὐδὲ ἀρχὴν εἰ προείλετό τινα πολιτείαν. ut, expunctis ἢ, ἀρχὴν adverbialiter significet omnino: sicut alibi quoque hæc vox usurpari solet. Plutarchus quoque nihil certi memini de reipub. administratione: sed hoc tantum dicit, eum primum operisse σχηματίζειν καὶ τρίπλοα ἱστὶ τὸ πολιτικὸν τῶν διανοιῶν: quod maxime imitatum esse Demosthenem. Ex Philostrato autem de Fisco hæc percipue notanda: τὰς δὲ μελέτας οὐκ αὐτοσχεδίους ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπιστομαμένος τὸν ἐξ ὅτου δὲ μεσταμβρίου καιρόν. ἰδίαν δ' ἐσήσκησε λόγων οὐκ ἐπιβεβλημένην οὐτ' οἶκον, ἀλλ' ἀνθρώπων καὶ κατὰ φύσιν καὶ ἀκοχεῦσαν τοῖς σχήμασι καὶ τὸ βραχὺς ἐμπνέουσαν. Sylburg.

τέρου τῶν ῥητόρων εἰσὶν, ἀλλὰ παρακινδύνευται τοῖς ἐπιγραφαῖς οὕτως ἀκριβῶς ἐχούσαις, ὡς διὰ μᾶς δηλοῦται μοι γραφῆς· οὐ μὴν ἀπαράλλακτός γέ ἐστιν ἡ τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότης, ἀλλὰ 304
ἔχουσα διαφορὰς τινὰς οὐ μικρὰς οὐδὲ ὀλίγας καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν καὶ κατὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν καιρὸς ἂν εἴη λέγειν, ὡς ἡμεῖς ὑπεσχήμεθα. ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν λέξιν μᾶλλον ἔοικε τῷ Λυσίᾳ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ταύτης ποιησόμενος τάς τε ὁμοιότητας καὶ τὰς διαφορὰς ἃς ἔχει πρὸς ἐκείνην ἐρῶ.

γ'. Καθαρὰ μὲν καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς, κυρία τε καὶ ἐναργὴς καὶ σύντομος, πρὸς δὲ τούτοις πιθανή τε καὶ πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις, στρογγύλη τε καὶ δικανικὴ [φανεροῦσα τοὺς διανενοὺς ἀγῶνας], οὐχ ἥττόν ἐστιν ἡ Ἰσαίου λέξις τῆς Λυσίου· καὶ κατὰ μὲν ταῦτα οὐκ ἄν τις αὐτὴν διαγνοίη, διαφέρειν δὲ ἐκείνης δόξειεν ἂν ἐν τοῖσδε· ἡ μὲν γὰρ ἀφελής τε καὶ ἡδικὴ μᾶλλόν ἐστιν, σύγκειταί τε φυσικώτερον καὶ εὐκαμπίστερον, ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται· ἡ δὲ Ἰσαίου, τεχνικωτέρα 305
δόξειεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα τῆς Λυσίου, τήν τε σύνθεσιν περιεργοτέρα τις καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη ποικίλοις, ὅσου τε ἀπολείπεται τῆς χάριτος ἐκείνης, τοσοῦτον ὑπερέχει τῇ δεινότητι τῆς κατασκευῆς· καὶ πηγή τις ὄντως ἐστὶ τῆς Δημοσθένους δυνάμεως. τὴν μὲν οὖν λέξιν οὕτως ἄν τις διαγνοίη. ἐν δὲ τοῖς πράγμασι τοιαύτας τινὰς εὑρήσει διαφοράς. παρὰ Λυσίᾳ μὲν οὐ πολλὴν τὴν ἐπιτέχνησιν οὔτ' ἐν μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων οὔτ' ἐν ταῖς ἐξεργασίαις αὐτῶν δέδεται — ἁπλοῦς γὰρ ὁ ἀνήρ —· παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον ἤδη γινόμενα ταῦτα εὑρήσει· καὶ γὰρ ἐφόδοις χαῖται καὶ προκατασκευαῖς· καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ τίθησιν ἐν οἷς δίδωσι
χωρίον ἕκαστον, καὶ μέχρι πολλοῦ προάγει πᾶς τῶν ἐγχειρημά- 306
των ἐξεργασίας, σχημάτων τε μεταβολαῖς ἀναγωνίων καὶ πάθη-

Παραμύσσεται] Num παραμυρσθήσεται. Reisk.

Οὕτως] Particulam οὐχ vel simile quidpiam excidisse suspicor. atque illa, quæ sequuntur, ὡς διὰ μιᾶς μοι δηλοῦται γραφῆς, insecra videntur, Dionysium alium tractatum reliquisse de Isæi orationibus. Hudson.

Ἀκριβῶς ἐχούσαις] Interpone ὁμοίως. οὕτως ἀκριβῶς ὁμοίως ἐχούσαις. tam inter se similibus ad amussim. Reisk.

Διὰ μιᾶς] Imo vero δι' οὐ μιᾶς. non uno quodam in opusculo, sed in quamplurimis, passim locorum. Idem.

Φανεροῦσα τοὺς διανενοὺς ἀγῶνας] Quæ est nota characteristica, orationes judiciales ab omnibus aliis genere discernens. Verumtamen facile patiar ista quatuor vocabula induci, quæ haberi possint pro interpretamento vocabuli δικανική. Idem.

Ἡ μὲν γὰρ] Lysiæ pota. Idem.

Κέχρηται] Non damno. Suspicatus tamen aliquando fui de πολλοῖς κέχρηται. unctæ, perfusa est, manat vel stillat, ut convenientiore vocabulo. Idem.

Ἐκείνης] Non cohæret cum χάριτος, sed redit ad λέξιν Lysiæ. idem est ac si dixisset: ὅσον ἀπολείπεται ἡ Ἰσαίου λέξις ἐκείνης, τῆς Λυσίου δηλονότι λέξεως, κατὰ τὸν χάριν. Quidsi tamen τῇ χάριτι ἐκείνης? Idem.

Ἐν μερισμοῖς] Interponi velim articulum τοῖς, ut statim ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων. Idem.

Παρ' Ἰσαίῳ δὲ καὶ τεχνικώτερον] Aute copulam καὶ videtur ποικιλώτερον, aut ταινιωτέρων, aut tale quid deesse. Idem.

Ἐν οἷς δίδωσι χωρίον ἕκαστον] Dubitatur, utrum nominativus, an accusativus sit ἕκαστον. et an δίδωσι sit impersonale, ut τὰ πράγματα subaudiatur. ponit unumquemque locum, ubi res dat, h. e. vel manifestat, vel fert. Sed hoc sensu minus χωρίον, quam τόπον usurpaturus fuisse videtur. Possit etiam sic accipi: τίθησιν ἕκαστον (scil. πρᾶγμα vel τόπον) ἐνταῦθα ὅπου δίδωσιν ὁ χώρα. Quicquid ejus est, visum aliquando mihi fuit leg. esse: τίθησιν ἐν οἷς δεῖ χωρίοις ἕκαστον. Idem.

τικῶν· ποικίλλει τοὺς λόγους, καὶ πρὸς μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεύεται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος ἐκ παντὸς πειρᾶται βοηθεῖν.

δ'. Ἵνα δὲ μᾶλλον ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν γένηται καταφανὴς, εἰκόνι χρήσομαι τῶν ὁρατῶν τινί. εἰσὶ δή τινες ἀρχαῖαι γραφαὶ χρώμασι μὲν εἰργασμέναι ἁπλῶς καὶ οὐδεμίαν ἐν τοῖς μίγμασιν ἔχουσαι ποικιλίαν, ἀκριβεῖς δὲ ταῖς γραμμαῖς καὶ πολὺ τὸ χάριεν ἐν ταύταις ἔχουσαι· αἱ δὲ μετ' ἐκείνας εὐγράμμοι μὲν ἧττον, ἐξειργασμέναι δὲ μᾶλλον, σκιᾷ τε καὶ φωτὶ ποικιλλόμεναι καὶ ἐν τῷ πλήθει τῶν μιγμάτων τὴν ἰσχὺν ἔχουσαι. τούτων μὲν δὴ ταῖς ἀρχαιοτέραις ἔοικεν ὁ Λυσίας κατὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴν χάριν· ταῖς δὲ ἐκπεπονημέναις τε καὶ τεχνικωτέραις ὁ Ἰσαῖος. ἦν δὲ περὶ αὐτοῦ δόξα παρὰ τοῖς τότε γοητείας καὶ ἀπάτης, ὡς δεινὸς ἀνὴρ τεχνιτεῦσαι λόγους ἐπὶ τὰ πονηρότερα· καὶ εἰς τοῦτο διεβάλλετο.

307 δηλοῖ δὲ τοῦτο τῶν ἀρχαίων τις ῥητόρων ἐν τῇ Δημοσθένους κατηγορίᾳ Πυθέας, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· πονηρίαν γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ κακίαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων πᾶσαν ἐνοικεῖν φήσας, καὶ τόδε τὸ μέρος ὅλον εἰς διαβολὴν, ἐπιτίθησιν, ὅτι τὸν Ἰσαῖον ὅλον καὶ τὰς τῶν λόγων ἐκείνου τέχνας σεσίτισται. καὶ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τὴν διαβολὴν ταύτην εἶχεν ἑκάτερος. ἐμοὶ γοῦν οἱ μὲν Ἰσαίου τε καὶ Δημοσθένους λόγοι καὶ περὶ ἀληθείας καὶ δικαίας συντάξεως αἱ ὑποθέσεις ὕποπτοι δοκοῦσιν εἶναι τῆς πολλῆς ἐπιτεχνήσεως ἕνεκα· οἱ δὲ Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου παντὸς μάλιστα δίκαιοί τε καὶ ἀληθεῖς, κἂν μὴ τοιαῦτα τὰ πράγματα ἐν αὐτοῖς, ὅτι κακοῦργον οὐδὲν ἐπιφαίνουσιν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' εἰσὶν ἐλεύθεροί τινες καὶ ἀφελεῖς.

308 ε'. Ταυτί μοι τὰ διαλλάττοντα ἔδοξεν εἶναι, ἐξ ὧν ἄν τις οὐ χαλεπῶς διαγνῶναι τοὺς Λυσίου τε καὶ Ἰσαίου λόγους δυνηθείη. εἰ δὲ ὀρθῶς ὑπείληφα, ἐξέσται τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν τὴν ἐξέτασιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὴν λέξιν θεωρημάτων. ἔστι δή τις Ἰσαίου λόγος ὑπὲρ Εὐμαθοῦς μετοίκου τινὸς τῶν τραπεζιτευόντων Ἀθήνησιν, ὃν εἰς δουλείαν ἀγόμενον ὑπὸ τοῦ κληρονομή-

τόδε τὸ μέρος ὅλον] Id est, ὅλον τοῦτον τὸν τόπον. Sed post εἰς διαβολὴν deest hwaufήσας aut tale quid. *cum dixisset — totumque illum locum verbis amplificasset atque exaggerasset, ἐπιτίθησιν, addit tandem in fine* —. IDEM.

καὶ περὶ ἀληθείας] Dubio procul laborat hic locus vitio. qui, ut brevis sim, mihi videtur ad tolerabilem saltim sententiam sic componi posse: κἂν περὶ ἀληθεῖς [vel ἀληθοὺς] καὶ δικαίας συνταχθῶσιν ὑποθέσεις [ut hic sit accusativus, non nominativus]. *tametsi in causis veris justisque et equitati consentaneis versentur.* IDEM.

Σκοπεῖν] Post σκοπεῖν aut deest κατὰ, ut κατὰ (vel etiam παρὰ) τὴν ἐξέτασιν significet *in examine.* aut deest ποιεῖσθαι, aut ποιησαμένῳ. Quorum si prius deesse ponas, ποιεῖσθαι puta, cohærebit σκοπεῖν cum βουλομένῳ, et ποιεῖσθαι cum ἐξέσται. Sin autem posterius, tum cohærebit σκοπεῖν cum ἐξέσται, ποιησαμένῳ autem cum τὴν ἐξέτασιν. IDEM.

Εὐμαθοῦς] Imo vero Εὐμάθους, penacute. Sic enim nomina propria ab adjectivis discernuntur. εὐμαθὴς est *docilis*, Εὐμάθης nomen proprium. IDEM.

Κλησιππίσαντος τὸν ἀπελευθερωθέντα] Epigenes aliquis servum, Eumathem dictum, manu emiserat coram prætore. Hujus Epigenis heres factus aliquis Dionysius Eumathem reposcebat, vel, ut vulgo usurpant, reclamabat, ut partem hereditatis ad se devolutæ. Verum civis aliquis Atheniensis illa, de qua hic agitur, Isæi oratione libertum hunc, Eumathem, in libertatem liberali manu vindicatum ibat. IDEM.

αὐτὸς τὸν ἀπηλευθερωκότα τῶν ἀστῶν ἀφαιρεῖταί τις καὶ τὴν 309
ἀπολογίαν ποιεῖται περὶ αὐτοῦ. τὸ προοίμιον δέ ἐστι τοῦ λόγου
τοιόνδε· Ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμα-
θεῖ τούτῳ ἐγενόμην χρήσιμος, καὶ δικαίως, καὶ νῦν,
εἴ τί ἐστιν ἐν ἐμοὶ, πειράσομαι συσσώζειν αὐτὸν μεθ'
ὑμῶν· μικρὰ δέ μου ἀκούσατε, ἵνα μηθεὶς ὑπολάβῃ
ὑμῶν ὡς ἐγὼ προπετείᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ
Εὐμαθοῦς πράγματα προσῆλθον. τριηραρχοῦντος
γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος, καὶ λόγου
ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευ-
τηκὼς εἴην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθή-
κης παρ' Εὐμαθεῖ τούτῳ, μεταπεμψάμενος τοὺς οἰ-
κείους τε καὶ φίλους τοὺς ἐμοὺς Εὐμαθὴς ἐνεφάνισε
τὰ χρήματα ἃ ἦν μοι παρ' αὐτῷ, καὶ ἀπέδωκε πάντα
ὀρθῶς καὶ δικαίως. ἀνθ' ὧν ἐγὼ σωθεὶς ἐχρώμην
αὐτῷ ἔτι μᾶλλον καὶ κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν
προσεισεύπόρησα ἀργυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ἄγον- 310
τος αὐτὸν Διονυσίου, ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν,
εἰδὼς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὑπὸ Ἐπιγένους·
ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχήσω.

ς'. Ἔστι δὴ καὶ παρὰ τῷ Λυσίᾳ τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην
φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν — τοῦτον
ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλίμαχος, Περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ
Ἀνδροκλείδου κλήρου —, καὶ ἔστι πολλοῖς πρότερον ἠγωνισμένος
ἕτεροι Θατέρου, ἐν ᾧ τὴν αἰτίαν πρώτως ἐπιδείκνυσιν ὁ περὶ τοῦ
ξένου ποιούμενος τοὺς λόγους, ὥςπερ ὁ τὸν μέτοικον ἐξαιρεύ- 311
μενος εἰς ἐλευθερίαν· ἔστι δὲ τὸ προοίμιον τοῦ λόγου τόδε· Ἀνα-
γκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς
φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς
ὑμᾶς, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς
ὑμῶν πώποτε εἰρηκὼς πρότερον ὑπὲρ τούτου νυνὶ

Ναυμαχίᾳ] Forte apud Eubœam inter Themistonem et Athenienses commissa, anno tertio Olymp. 103. quo Cephisodotus Archon fuit. IDEM.

Πρὸς αἱ εἰσπέρσα] Nescio an verior lectio sit πρὸς ἐπιφορὰν ἀργυρίου, vel πρὸς εἰσπέρ-σται ἀργύριον. SYLBURG. Corrupte Bodlei. προσεισυπόρησαν. HUDSON. Dudum ante, quam ab Hudsono de lectione Bodleiani certior fierem, suspicatus fueram, aut de προεισυπόρησα, aut προεισυπόρησα. quorum hoc posterius, ne literula periret, prætuli. εἰσεισυπορεῖν τινὶ ἀργυρίου [subaudi μέλλειν, vel tale quid] significat *contribuere alicui summam eris. προεισυπορεῖν, in antecessum dare, quod postmodum, per otium, pro facultate et opportunitate tua, refundat.* προσεισυπορεῖν est una cum aliis amicis idem *facientibus contribuere.* Possit quoque sic legi: πρεῖσ [quod est particip. aor. 2. a verbo πρεῖναι *erogare*] εἰσπέρσα ἀργυρίου, scil. μέρος τι ἑαυτόν. εἰσπορεῖν h. l. non significat *dives esse*, sed *largiri.* REISK.

Ἔπισχήσω] Dubito, utrum Iszei, an Dionysii sint hæc verba: ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπισχήσω. *plura de his dicere parcam.* IDEM.

Θατέρου] *quam illa altera*, Iszei puta pro Eumathe dicta, unde modo locum excerptum retulerat. IDEM.

Τὴν αἰτίαν] Scil. τῆς ἀπολογίας, vel ὅτι ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου ἀπολογεῖται. IDEM.

Πρώτως] *ante omnia.* Sic dedi de meo pro vulgari πρῶτος. IDEM.

Τὸν μέτοικον] Apud Iszeum. Erat ergo Eumathes inquilinus. IDEM.

Τοῦ λόγου] Apud Lysiam puta. IDEM.

Τιμῶν] Expungendum videtur, ut infra in repetitione p. 8. 26. SYLBURG. Tantum abest, ut ὑμῶν expungendum ducerem uncisque includerem, ut potius, non

λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ ὅτε ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος· καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέ-
312 ραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἡγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μή τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οἰκίαν. οἴδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι, ἀλλ' ὅμως ἡγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρόν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι, κελεύοντος τούτου καὶ διομένου τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περιϊδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδαμένων στερηθῆναι.

ζ'. Τί δὴ ταῦτα τὰ προοίμια ἀλλήλων διαφέρει; παρὰ Λυσίᾳ μὲν ἡδεῖά ἐστιν ἡ εἰσβολὴ, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο μᾶλλον ἢ ὅτι φυσικῶς πως εἴρηται καὶ ἀφελῶς· Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὸ ἐπελεγόμενον τούτῳ ἔτι μᾶλλον ἀκατάσκευον φαίνεται εἶναι καὶ
313 ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἰπεῖν δύναιτο τὸ εἰρημένον· Ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρηκὼς πρότερον ὑπὲρ τούτου νῦν λέγω. παρὰ δὲ Ἰσαίῳ κατεσκεύασται τὸ δοκοῦν εἶναι ἀφελὲς καὶ οὐ λέληθεν ὅτι ἐστὶ ῥητορικόν· Ἐγὼ καὶ πρότερον Εὐμαθεῖ τούτῳ ἐγενόμην χρήσιμος, καὶ δικαίως· καὶ νῦν, εἴ τί ἐστι κατ' ἐμὲ, πειράσομαι συσσώζειν αὐτόν. ὑψηλότερα γάρ ἐστι καὶ ἧττον ἐκείνων ἀφελέστερα, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ ἐπιφερόμενα· Μικρὰ δέ μου ἀκούσατε, ἵνα μηδεὶς ὑπολάβῃ ὑμῶν, ὡς ἐγὼ προπετείᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ πρὸς τὰ Εὐμαθοῦς πράγματα προσῆλθον. ἥ τε γὰρ προπέτεια καὶ ἡ ἀδικία καὶ πρὸς τὰ Εὐμαθοῦς πράγματα προσελθεῖν πεποιημένοις μᾶλλον ἔοικεν ἢ αὐτοφυέσι. καὶ αὖθίς γε παρὰ μὲν τῷ Λυσίᾳ ἡ

modo uncos, quibus hoc vocabulum Sylburgius sepsera', rursus sustulerim, sed etiam infra, ubi deerat, ὑμῶν ingesserim. Omnis enim vis ratiocinii huic uni vocabulo inest. Non poterat utique non videri Atheniensibus res miranda, si quis civium suorum, qui pro alio nullo cive unquam verba in foro fecisset, nunc ad dicendum pro homine peregrino, eoque Thebano, surgeret. Notum est, quo odio Thebani Athenis arserint. Reiske.

Κατηγόμην] Malim κατηγόμεθα. ut versu proximo παθόντες κατήλθομεν. Aut alias καὶ erit del. Idem.

Οὗτοι] Thebani puta. Idem.

Στερηθῆναι] Rarior inventu constructio verbi περιϊδεῖν cum infinitivo. usus loquendi στερηθῆναι postulabat. Aut possit legi μᾶλλον τὰ στερηθῆναι. Idem.

Καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο] Scil. ἡδεῖά ἐστιν, οὐ aliud nihil magis suave, jucundum, est hoc exordium. Idem.

Τὸ ἐπιλεγόμενον] Id est, τὴν ὑπ' ἐμοῦ παρενεχθεῖσαν ἀρτίως γνώμην. locum, vel sententiam a me modo e Lysia recitatam. Idem.

Κατ' ἐμὲ] Supra legitur ἐν ἐμοί. Idem.

πρόφασις λέγεται ἀνεπιτηδεύτως· Ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατὴρ, καὶ 314
ὅτε ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις, παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. ἡδέως τε καὶ ἀφοριστικῶς τὰ μετὰ ταῦτα ἐπιτίθεται· Καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. παρὰ δὲ τῷ Ἰσαίῳ πέφρασται περιεργότερον καὶ οὐ μακρὰν ἀπέχει τῆς Δημοσθένους κατασκευῆς· Τριηραρχοῦντος γάρ μου ἐπὶ Κηφισοδότου ἄρχοντος, καὶ λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἴην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὔσης μοι παρακαταθήκης παρ' Εὐμαθεῖ τούτῳ. τό τε γὰρ λόγου ἀπαγγελθέντος καὶ τὸ ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἴην καὶ τὸ οὔσης ἐμοὶ παρακαταθήκης οὐκ ἂν φαίην ἔγωγε ἀφελῶς εἰρῆσθαι. ἐκείνως γὰρ λεγόμενα μᾶλλον ἀποίητα· Ὅτε γὰρ ἐτριηράρχουν, καὶ ἀπηγγέλη τοῖς ἐνθάδε, 315
ὡς ἄρα τετελευτηκὼς εἴην, ἔχων μου παρακαταθήκην Εὐμαθὴς οὑτοσί.

η'. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῶν προοιμίων μέρη, παρ' ᾧ μὲν ἀφελέστερον ἄν τις εὕροι λεγόμενα, παρ' ᾧ δὲ ῥητορικώτερον. ἐν ἑτέρῳ δὲ ἀγῶνι πάλιν ὁ μὲν Ἰσαῖος, ἐπιτρόπῳ τινὶ συντάξας ἀπολογίαν ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφιδῶν κρινομένῳ, τοιαύτῃ κέχρηται ἀρχῇ· Ἠβουλόμην μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματ' ἔχειν αἰσχρῶς ὥστε τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν καὶ δίκας τοιαύτας λαγχάνειν, ἀλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ μικρᾶς ἀλλ' ἱκανῆς 316

Κηφισοδότου] Pro Κηφισοδότου pag. 7. v. 9. legitur Κηφισοδώρου. infra in Dinarcho utrinsque inter Atheniensium ἄρχοντας fit mentio: sed Κηφισόδοτος tempore prior nominatur, 115, 44: Κηφισόδωρος autem, posterior, 116, 7. sed videndum ne hic e vicinia tractum sit vitium, et ut v. 2. privati cujusdam Κηφισοδότου facta est mentio, ita etiam archon hic eodem a librario appellatus sit nomine, non a Dionysio. Sylburg.

Μᾶλλον ἀποίητα] Legi malim: μᾶλλον ἐν ἦν ἀποίητα. Reisk.

Μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχρῶς, ὥστε —] Notabilis verborum trajectio. nam αἰσχρῶς aut cum λίαν cohærebit, aut cum ἐπιβουλεύειν. Prius si malis, erunt προσχήματα λίαν αἰσχρῶς ἀγνοηθέντα, *prætextus, seu criminationes nimis turpiter peccatæ*, ad verbum, h. e. in quibus nimis turpiter peccatum sit. Sententia est: vellem utique infamia nulla crimineam laborare, tam ultra modum turpium. Idem.

Ἐπιβουλεύειν] Post ἐπιβουλεύειν videtur δικῶν deesse. Idem.

Ἀλλ' οὐ τό γε οὖν] Hudsonus testatur in Bodl. legi ἀλλ' οὕτω γε οὖν. quod parum ad rem facit. Mihi videtur ab Isæo profectum esse: ἀλλὰ τοῦτον γοῦν ἴδιε, ἀδελφιδοῦν ὄντα ἐμόν —. Nemo miretur tutorem hunc, eundemque patruum pupillorum, adversus quos agit, modo de uno pupillo, modo de pluribus loqui. Agebat proprie cum uno, maximo natu, cui ad pubertatem adulto patruus patrimonium tradiderat. Verum huic pupillo puberi suæque tutelæ facto plures erant fratres. Horum fratrum, annis adhuc minorum, tutelam major natu frater adipiscebatur; quo fiebat, ut suoque fratrumque nomine in patruum ex titulo male gestæ tutelæ ageret. Possit quoque Isæus ad hunc modum dedisse videri: ἀλλ' οὐχ οὗτός γε τῶν ἐᾷ, *verum hujus rei copiam mihi denegat hic* [adversarius meus], ὃν ἴδιε ἀδελφιδῶν ἐμῶν ὄντα — *quem decebat, utpote meum ex fratre nepotem* —. Sylburg. ad locum hunc istæc adscripserat: Nota hic τὸ ἀδελφιδῶν ἐμὸν ut etiam infra in repetitione, p. 11. v. 10. pro οἱ ἀδελφιδοῖ ἐμοί. unde colligere licet, etiam p. 10. v. 13. pro ἀδελφῶν leg. esse ἀδελφιδῶν. Idem.

317 ὥστε καὶ λειτουργεῖν ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι, τῶν δ' ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν, ἵνα βελτίων τ' ἐδόκει πᾶσιν εἶναι σώζων αὐτὴν καὶ πλείω ποιῶν χρησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρεῖχεν ἑαυτόν. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν ἀνῄρηκε καὶ πέπρακε καὶ αἰσχρῶς καὶ κακῶς διολώλεκεν ὡς οὐκ ἂν ἠβουλόμην, πιστεύων δ' ἑταιρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλήλυθεν, ἀνάγκη, ὡς ἔοικε, συμφορὰν μὲν εἶναι νομίζειν ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἰκεῖος ὤν, ἀπολογεῖσθαι δὲ περὶ ὧν ἐγκέκληκε καὶ ἔξω [μὲν] τοῦ πράγματος διαβέβληκεν, ὡς ἂν οὖν δυνώμεθα προθυμότατα πρὸς ὑμᾶς. ὁ δὲ Δυσίας, ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς
318 συγγράψας λόγον, τοιούτῳ κέχρηται τῷ προοιμίῳ· Οὐχ ἱκανὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις, ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί. ὅπερ κἀμοὶ νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα ὧν ἐπίτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι νῦν αὐτῶν ἀδίκως.

Υ. Οὐ πολλῶν οἶμαι δεῖν λόγων, ὅτι τοῦτο μὲν ἀφελῶς καὶ ἡδέως εἴρηται, ἦθός τε οὐ πεπλασμένον, ἀλλὰ φυσικὸν ἐπιφαίνει· τὸ γὰρ Οὐχ ἱκανὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἔχουσιν, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥήτορος εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ἰδιώτου καταστάντος εἰς ἀγῶνα ἄδικον· τὸ δ' Ἰσαίου πεποιῆσθαι ῥητορικῶς καὶ κεκαλ-

Ὑφ' ἡμῶν] A me meisque necessariis, et in hac causa advocatis. Erat e. c. tutori, patrimonium pupillo puberi facto tradenti, uxor, huic fratres, aut sorores, earumque mariti, aut filii jam adulti. Hi ergo in ejusmodi causis amico et cognato suo præsto erant, ut testes et advocati. Nam ejusmodi actus, quo in numero sunt traditiones patrimoniorum, non clam, conscio aut nullo, aut paucis, fiebant, sed testes corrogabantur quamplurimi, qui deinceps possent, ubi opus esset, in judicio produci. Reisk.

Αὐτῷ] De meo dedi *αὐτῷ*. pupillo meo puta. Idem.

Σώζων] Malim *καὶ σώζων*. E pudore atque continentia, si placuisset pupillo ea uti, duas ait exstituras fuisse laudes. 1) *Βελτίων ἂν ἐδόκει. futurum fuisset, ut pro viro bono et honesto haberetur.* 2) *χρησιμώτερον πολίτην παρεῖχεν ἂν ἑαυτὸν, civem se vobis præstitisset hoc magis frugi, σώζων τὴν οὐσίαν καὶ πλείω ποιῶν, si patrimonium servasset atque auxisset parsimonia et frugalitate.* Idem.

Ἕξω μὲν τοῦ πρ.] Secundum vocabulum uncis inclusi, ut amputandum. Aut certe leg. est: *ἔξω μὲ τοῦ πρ.* Idem.

Ἂν οὖν] Οὖν uncis inclusit Bekkerus, qui hæc Isæica Fragmenta apud Dionysium asservata ad calcem Isæi sui edi curavit.

Οὐχ ἱκανὸν —] V. Lysiæ Fragmentum XZ. Reisk.

Ἔχουσιν] Subaudi *ταῦτα ἔχειν*, vel *ἰσχυείναι*. Idem.

Ἐπιτροπὴν] Pro *ἐπιτροπὴν* v. 16. legitur *ἐπιτροπίαν*. quorum utro sit usus Lysias, incertum est. Dionysius certe utroque utitur. nam *καλῆς ἐπιτροπῆς ἐγκαλεῖσθαι* hoc loco dicit, v. 13: itidemque supra in Lysia 88, 32: in Antiq. autem Rom. 237, 2. *ἐπιτροπίαν λαβεῖν*. Sylburg.

Κεκαλλιλογῆσθαι] Legi malim: *κεκαλλιλογῆσθαι εἰς τὸ σεμνότερον*. Reisk.

λιλογῆσθαι σεμνότερον ἅπαντες ἂν φήσειαν· τὸ γὰρ Ἐβου- 319
λόμην μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ λίαν οὕτως ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν αἰσχρῶς, ὥς τε τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. καὶ ἔτι μᾶλλον παρὰ Λυσίᾳ μὲν χαριέντως πάνυ καὶ ἀφελῶς εἰρῆσθαι τὸ Ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα. θάτερον δὲ τρανότερον καὶ οὐχ ὡς ἂν ἰδιώτης μετέθηκεν, Ἀλλ' οὐ τό γε οὖν ἀδελφιδοῦν ἐμὸν καὶ κύριον τῆς πατρῴας οὐσίας, οὐ, μικρᾶς, ἀλλ' ἱκανῆς ὥστε καὶ λειτουργεῖν, ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ παραδοθείσης, ταύτης ἐπιμελεῖσθαι. ἑνὸς δ' ἔτι μνησθήσομαι γένους, ἐξ οὗ μάλιστα ἡ διαφορὰ τῶν ἀνδρῶν ἔσται καταφανής.

ί. Ὑποτίθεται δ' ἑκάτερος ἰδιώτην ἄνδρα, καὶ ἀπράγμονα καὶ νέον, παρὰ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσίν τε καὶ φύσιν ἠναγκασμένον, ἐν δικαστηρίῳ λέγειν· ὁ μὲν Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀρχεβιάδην λόγῳ τὸν τρόπον τοῦτον· Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος καὶ ἄπειρος ἦν 320
πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς δικαστήριον. ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὕρεμα ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περὶ τοῦ χρέους, ὅθεν γεγένηται. κἂν δοκῇς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λαβὼν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δ' εἶ μοι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι 321
τοῦ συμβουλεύειν, ἵνα, ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ

Τὸ γὰρ] Seu *τό γ' ὤν*, declarative accipiendum pro *τοῦτο δηλονότι, hoc videlicet.* pro *ἐβουλόμην* vero in priore loci citatione Attico augmento scriptum *ἠβουλόμην*, p. 9. v. 23. SYLBURG.

Ἐπιβουλεύειν] Post *ἐπιβουλεύειν* videtur *τοιοῦτον δεῖ*, vel simile quid deesse, scil. *προαλλιλογημένον εἰς τὸ σιμώτερον*. REISK.

Τραγικώτερον] Num *τραγικώτερον*. IDEM.

Ἐπειδὴ] V. Fragmentum Lysiæ XI. IDEM.

Εὕρεμα] Bodlei. *εὕρημα*. Sed male. differunt ista inter se. *εὕρημα* est res derepente oblata, opportunitas sponte sua non quærenti occurrens, qua tu in rem tuam, malam præsertim, abutaris; quam cupide amplectaris, ut qui tibi non sperasses obventuram, quo alium, inimicum tibi hominem, subvertas et pessumdes, id quod h. l. convenit. *εὕρημα* autem inventum est, scite solerterque multa et assidua meditatione excogitatum. quod ab h. l. abhorret. IDEM.

Ἐπὶ τὰ σαυτοῦ] Elliptice legitur etiam infra in repetitione p. 13. v. 19. subaudito scilicet verbo *ἀπαλλάξῃ*, aut alio consimili. SYLBURG. Mihi videtur pro *ἐπὶ* leg. *εἰ* hic, et paulo post in hujus loci iteratione, *ἄπει*. quod perinde potest pro secunda persona singul. imperativi accipi, pro *ἄπιθι*. nam *εἶ* (ex *ἴς* factum) passim locorum usurpatur pro *ἴθι*. aut pro sec. pers. sing. futuri a verbo *ἀπίναι*, æquipollente alteri, *ἀπελεύσῃ*, vel *ἀποχωρήσεις*. *abibis, discedes.* quod si probatur alterutrum, tum *τὰ σαυτοῦ* cohærebit cum *λαβὼν*, *habens res tuas tibi.* REISK.

Δίκαιος δ' εἶ μοι μηδὲν] Sic dedi de meo, pro vulgari *δίκαιος δ' εἰμὶ μηδὲν*. *te decet, nihil mihi dissimulare, nil me celare.* IDEM.

Τοῦ συμβουλεύειν] Subaudi *αὐτὸς ἐμαυτῷ*. Cernis brevitatem Lysiacam. Alius planius et explicatius dixisset ad hunc ferme modum: *εἰπεῖν ἅπαντα. βούλομαι γὰρ ταῦτα ποιοῦσθαι τοῖς φίλοις, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν αὐτὸς ἐμαυτῷ*. IDEM.

ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις· ἐάν πως φανερὸν γένηται, πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαί ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελ-
322 θεῖν οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως ὑμεῖς τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν ἔθεσθε. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν ἀμφισβητήσει χωρίον τὸ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κετεσχημένον, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτῃ χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ· Μάλιστα μὲν ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες δικασταί, μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδικεῖσθαι τῶν πολιτῶν, εἰ δὲ μή, τοιούτων ἀντιδίκων τυγχεῖν πρὸς οὓς ἄν οὐδὲν ἐφρόντιζον διαφερόμενος. νῦν δέ μοι πάντων πραγμάτων λυπηρότατον συμβέβηκεν· ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, οὓς περιορᾶν μὲν ἀποστεροῦντας οὐ ῥᾴδιον, ἀπέχθεσθαι δὲ
323 ἡδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. πρὸς μὲν οὖν πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν· μέγα γὰρ μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος αὐτοῖς
324 πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν· ὅμως δὲ διὰ τὸ πιστεύειν τοῖς πράγμασι πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνῆσαι δ' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. δέομαι

Ἐπιτρέψαι] Sub. τῷ διαιτητῇ. IDEM.

Ἕως] Fort. ἀς. SYLBURG. In quo falsus fuit. Colligitur ex h. l. paulo ante, quam ista causa agitaretur, legem de jure arbitrorum, vel judicum pedaneorum fuisse latam. REISK.

Χωρίον] Legendum videtur: ὁ δὲ Ἰσαῖος, ἐν ἀμφισβητήσει ὑπὲρ χωρίου τοῦ ὑπὸ τῶν δημοτῶν κατεσχημένου, οἷς τὸ χωρίον ὑπέκειτο, ταύτῃ χρώμενον εἰσάγει τῇ ἀρχῇ. SYLBURG. Infra quidem habemus: ἐν τῇ ἀμφισβητήσει πρὸς τοὺς δημότας περὶ τοῦ χωρίου. HUDSON.

Εἰ δὲ μή] Subaudi τοῦτο δυνατὸν ἦν ἐμοί. REISK.

Λυπηρότατον] Malim τὸ λυπ. IDEM.

Ἡδέως] Pro ἡδέως infra in repetitione, p. 13. v. antep. legitur ἀηδέως. vera lectio procul dubio est ἀηδές. quod indicat etiam paraphrasis Dionysiana, p. 13. v. 24. ἀνιαρώτερον εἶναι πρὸς τοιούτους ἀπέχθεσθαι. et vers. pen. ἡ ἀηδὴς ἀπέχθεια. SYLBURG. In margine Bodl. legi ἴσως ἀηδές testatur Hudsonus. unde constat illius libri magnam auctoritatem non esse, qui aut meras, aut certe plerasque conjecturas viri docti, nescio an Sylburgii, exhibeat, nullas, aut certe perpaucas lectiones e codice msto probatæ fidei haustas. Ego ἡδέως servandum, eique αὖ addendum duco, sed hac lege, ut censeatur adhuc deesse ἀνιαρώτατον, aut δυσχερέστατον, aut tale quid. *cupide ferri ad suscipiendas et gerendas cum iis simultates, qui — rerum est omnium una res luctuosissima.* Sed v. annotationem p. 13. v. antep. REISK.

Καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι] Prodit hoc καὶ deesse membrum alterum isti oppositum, quo facta fuisset mentio privatorum quoque congressuum, aut commerciorum, quemadmodum publicorum hic facta fuit. Suspicor, itaque deesse καὶ ἰδια συναλλάγματα, aut ἰδια συμβόλαια, aut ἰδίας διατριβὰς, aut tale quidpiam; sive id ante καὶ τὰς κοινὰς συνουσίας ponas, sive post. Ad numerum privatorum congressuum referuntur hæc; cum juvenes, aut etiam seniores, pauci numero, in loca ultro delectis et condictis, ad ludendum; compotandum, consabulandum, epulandum, ambulandumve, aut etiam seriis de rebus agendum, inter se conveniunt. publici autem congressus fiunt ab universis, in foro, in concione, in templis deorum et in epulis publicis. IDEM.

Ἀληθῆ] Malim τἀληθῆ. IDEM.

Δι' ὑμῶν] Fateor nihil hic esse, quod offendere possit hominem stomachi non superbi, aut quod defendi nequeat. Rursus tamen idem haud dissimulabo illam tot infinitivorum accumulationem, quorum alii ex aliis nexi et quasi progenerati sunt, paulo esse, meis quidem auribus, molestam et horridiusculam. Mollietur, ni fallor, hæc durities interponendo ἀλλὰ, ad hunc modum — κατοκνῆσαι, ἀλλὰ [tacita repetitione subjice ἡγούμην δεῖν] δ' ὑμῶν πειρᾶσθαι —. IDEM.

οὖν ὑμᾶς συγγνώμην ἔχειν, εἰ καὶ νεώτερος ὢν λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου τετόλμηκα· διὰ γὰρ τοὺς ἀδικοῦντας ἀναγκάζομαι παρὰ τὸν ἐμαυτοῦ τρόπον τοιοῦτόν τι ποιεῖν. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν περὶ τοῦ πράγματος.

ια'. Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, τὸν μὲν Λυσίου νέον καὶ ἰδιώτην καὶ ἀπράγμονα ἀρχέτυπόν τινα εἶναι τῆς ἀληθείας, διαφέροντα ἐκείνης οὐδ' ὁτιοῦν· τὸν ἕτερον δὲ ἀπόγραφόν τινα καὶ οὐ λανθάνοντα, ὅτι πέπλασται ῥητορικῇ τέχνῃ; καὶ γὰρ αἱ λέξεις καὶ τὰ νοήματα παρ' ἐκείνῳ μὲν τὸ αὐτοφυὲς, παρὰ δὲ τούτῳ τὸ 325
κατασκευαστὸν ἀποφαίνουσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀρχῇ κέχρηται, ὅτι νέος τε καὶ ἄπειρος εἴη πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, καὶ ἐπιφέρει πάνυ ἠθικῶς, Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ, μὴ εὕρεμα ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι τε καὶ ῥηθῆναι, λέγει, ὡς ἐπὶ διαιτητὰς ἠξίουν κοινοὺς ἐλθεῖν φίλους, κἂν δόξῃς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐθέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ λαβὼν, ἐπὶ τὰ σαυτοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἤθει χρηστῷ διεξελθὼν, τελευτῶν ἐπιτίθησι, Ταῦτ' ἐμοῦ προκαλουμένου, οὐδεπώποτε ἠθέλησε συνελθεῖν. ὁ δὲ Ἰσαῖος τουτὶ μὲν τὸ μέρος, τὸ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἠναγκάσθαι λέγειν ἐν δικαστηρίῳ νέον ὄντα, ἐπὶ τελευτῇ τοῦ προοιμίου τίθησιν. ἄρχεται 326
δὲ ἀπὸ διανοίας, οὐ φαύλης μὰ Δία οὐδὲ ἰδιωτικῆς, ἀνταρώτερον εἶναι λέγων πρὸς τοιούτους ἀπέχθεσθαι, μεθ' ὧν ἀνάγκη τῶν τιμιωτάτων κοινωνεῖν· ἔπειτα ἀπολύεταί τι τῶν μελλόντων αὐτὸν λυπεῖν, τὸ δὴ πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας πρὸς αὐτὸν ἀντιδικεῖν. συντίθησί τε τὰ ὀνόματα οὐ φαύλως μὰ Δία οὐδ' ὡς ἂν ἰδιώτης, Ἀδικοῦμαι γὰρ ὑπὸ τῶν δημοτῶν (φησὶν), οὓς περιορᾷν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἀποστεροῦντας, ἀπέχθεσθαι δ' ἂν ἡδέως, μεθ' ὧν ἀνάγκη καὶ συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι. ἡ γὰρ ἀηδὴς ἀπέχθεια καὶ αἱ 327
κοιναὶ συνουσίαι τεχνικώτερον σύγκεινται μᾶλλον ἢ ἀφελέστερον.

Τίς ἂν οὖν οὐκ ἂν ὁμολογήσειε] Nota hic geminatum ἄν. Sylburg.

Ἀποφαίνουσιν] Dionysio nostro ejusmodi in re usitatius est v. ἐπιφαίνειν. Reisk.

Ἠξίουν] Malim in tertia persona ἠξίου. se rogasse. narrat actor, Archebiadem a se rogatum fuisse. Idem.

Κοινοὺς] Malim καὶ τοὺς κοινούς. ut secum veniret ad arbitros, et ad amicos sibi, actori, cum eo, Archebiade, communes. Idem.

Ἀναιρώτερον] Subaudi τοῦ δέοντος, vel τοῦ εἰωθότος, vel tale quid. malim tamen ἀναιρότατον. Idem.

Ἀνιᾶσθαι] *gravare, premere causam ipsius, ei incommodare et obstare.* Idem.

Τὸ δὴ πολλοὺς] Legendum videtur: τὸ δὴ πρὸς πολλοὺς ὄντας τοὺς δημότας ἀντιδικεῖν. ut colligere licet p. 12. v. 17. Sylburg. Bene habet h. l. vulgata. Festinatio bonum Sylburgium decipiebat, quominus cerneret, hæc ratio si probetur, necesse fore, ut proximum insequens πρὸς tollatur, ad quod animum non satis attendebat. Reisk.

Ἂν] Pro ἂν ἰδίως legendum esse ἀηδῶς, docui paulo ante, ad p. 12. v. 16. Sequenti etiam v. κοινὰς legendum esse pro vulgato τινὰς, manifestum est e priore citatione loci, Ibid. Sylburg. Ex ἂν, quod libri Dionysii h. l. plus habent, deficiens in superiori exemplo, effeci ibi αὖ, ut etiam hic aio faciendum esse. Post ἰδίως deesse videtur οὐκ ἂν βουλοίμην, vel οὐκ ἂν δεξαίμην, aut tale quid, ut jam supra admonui. Reisk.

καὶ ἔτι τὸ, Πολλῶν μοι δυσκόλων συμπιπτόντων οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνῆσαι δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων. ἥκιστα γὰρ ἰδιώτης ἂν οὕτως, οὐχ ἡγούμην δεῖν κατοκνῆσαι, οὐδέ γε τὸ Δι' ὑμῶν πειρᾶσθαι τυγχάνειν τῶν δικαίων· ἀλλ' ἐκείνως πως μᾶλλον, Τοσούτων γέ μοι συμπιπτόντων δυσκόλων, ἐφ' ὑμᾶς ἠνάγκασμαι καταφυγεῖν, ἵνα τῶν δικαίων τύχω δι' ὑμῶν.

ιβ'. Οἶμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τούτων οὐκ ἄδηλον εἶναι τὴν τῶν ἀνδρῶν διαφοράν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μελλόντων λέγεσθαι
328 μᾶλλον ἔσται καταφανὴς, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ παθητικῶν λόγων· ἐν οἷς ὁ μὲν Λυσίας ἁπλούστερός τίς ἐστι καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων καὶ κατὰ τὴν κοινότητα τῶν σχημάτων· οὗτοσὶ δὲ ποικιλώτερος. πολλὰ γὰρ ἄν τις ἰδὼν εὕροι παρ' αὐτῷ. ὡς ἐν τούτῳ, Πόθεν χρὴ πιστεύεσθαι τὰ εἰρη-
329 μένα, πρὸς θεῶν; οὐκ ἐκ τῶν μαρτύρων; οἶομαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας; οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δέ γε ἀπιστεῖσθαι τοὺς λόγους τοὺς τούτων; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ μὲν διώκων ταῦτα καὶ τὰ πράγματα εἰς βασάνους ἄγων, οὗτος δὲ ἐπὶ δια-
330 βολὰς καὶ λόγους καθιστὰς, ὅπερ ἄν τις πλεονεκτεῖν βουλόμενος ἐποίησεν. ἐχρῆν δὲ αὐτὸν, εἴπερ

Ἀποδεικτικῶν] Fort. ἐπιδικτ. Hudson. Bene habet h. l. vulgata. multum inter se differunt λόγοι ἐπιδεικτικοὶ, *ostensionales* orationes, ad pompam et jactationem ingenii atque facundiæ comparatæ, quæ sunt ab hujus loci sententia prorsus alienæ, et ἀποδεικτικοὶ, *demonstrativæ*, quibus hoc agitur, ut causa doceatur. argumentorum certitudine et evidentia plana atque testata fiat, coronæque circumstanti assensus extorqueatur. Non in illo, sed in hoc genere Isæus vim suam protulit, cujus eloquentia non in umbra scholastica se jactavit, sed in foro spectata fuit. v. p. 108. 34. multisque aliis Nostri locis. Reisk.

Κοινότητα] *popularitatem.* idem est ac si dixisset: κατὰ τὰ σχήματα, ἃ ἐστι παρὰ Λυσίᾳ κοινότερά πως καὶ δημωδέστερα. cui Lysiacæ orationis popularitati et simplicitati mox opponitur Isæi ποικιλία ἐν τοῖς σχήμασι. Idem.

Ἰδὼν] Num: ζητῶν εὕροι τοιαῦτα παρ' αὐτῷ? An potius: πολλὰ γὰρ ἄν τις ταύτης τῆς ἰδέας εὕροι παρ' αὐτῷ. Idem.

Πόθεν χρὴ] Loci initium legitur in oratione super Cironis hereditate p. 71. pen. ed. Steph. Idem.

Μαρτύρων] Isæi libri vulgares dant μαρτυριῶν. Idem.

Πόθεν δέ γε ἀπιστεῖσθαι] Vulgares Isæi libri dant: πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις. Idem.

Φαίνομαι τοίνυν] Hic locus non est ex illa, quam dixi, oratione, sed ex alia seu hodie deperdita, sive si superest adhuc, non succurrit nunc memoriæ, quænam illa sit. An desunt h. l. nonnulla? Idem.

Ἐγὼ μὲν διώκων] Particulam μὲν, quæ vulgatis deest, e Bodl. addidi. Verum ne sic quidem satis sartum tectumque h. l. arbitror, sed valde vereor ne quid adhuc ad integritatem sententiæ desit, e. c. ἐξ εὐθείας, scil. γνώμης vel ὁδοῦ, *bona fide*, aut ὡς ἄνδρα καλὸν ἀγαθὸν πρέπει μάλιστα καὶ σαφέστατα aut ἀληθέστατα aut δικαιότατα, aut tale quid. In ταῦτα quidem, quod prorsus non placet, odoror vestigia adverbii in ως τατα exeuntis. Perspicuum enim est, rectam et apertam atque simplicem in jure agendi rationem, qua ipse se ait uti, curvæ et malitiosæ atque callidæ illi opponi, qua uti ait adversarium. Idem.

Τὰ πράγματα] In abrupto fragmento eoquis pro certo definiat, utrum hoc recte habeat, an τοὺς μάρτυρας ei sufficiendum sit, quod utique melius convenire sententiæ videtur. Idem.

Λόγους] Addendum videtur ψευδεῖς. tametsi me non fugit, sed bene memini, simplex voc. λόγους de commentis et nugis usurpari. Idem.

Καθιστὰς] Scil. ὑμᾶς, aut τὸ πρᾶγμα. Idem.

τι δίκαιον ἐφρόνει καὶ μὴ παρακρούεσθαι τὰς ὑμετέρας γνώμας ἐζήτει, μὴ μὰ Δία ταῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν καὶ ἐξετάζειν ἕκαστα τῶν ἐν τῷ λόγῳ, τοῦτον τὸν τρόπον παρ' ἐμοῦ πυνθανόμενον. εἰσφορὰς λογίζῃ πόσας; 331
τόσας καὶ τόσας. κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσενηνεγμέ-

Παρακρούεσθαι] Dant vulgares, cui *παρεκρούσασθαι* suffici volebat Sylburgius. Cujus conjecturæ tametsi pondus addere videbatur Bodlei. consensus, teste Hudsono, ego tamen nihilominus præsens tempus prætuli *παρακρούεσθαι. decipere.* IDEM. *παρεκρούσασθαι* Bekkerus.

Ταῦτα ποιεῖν] Scil. quæ modo dixerat adversarium factitare, scil. judicum mentes mendaciis occœcare, et causam ad aliena, nugas et commenta detorquere. REISK.

Λόγῳ] Ratione illa gestæ a me tutelæ, quam ego pupillo cum exhibuissem, ille, aspernatus eam, re prorsus non examinata, me male gestæ tutelæ accusat. Jam constat liquido particulam hanc ex eadem oratione decerptam esse, unde proferre exordium paulo ante p. 14. v. 14. cœperat. Unde suspicor hujus paginæ versu nono ac decimo inter *μεγάλα* et *φαίνομαι* nonnulla deesse. Neque enim credibile est, Dionysium particulas e duabus diversis orationibus excerptas sic tacite, sine transitu, sine indicio consarcinasse. Sed videtur potius non commisisse, ut lectorem haud admonitum ignorare pateretur unde insequentia desumpta esset. Dixisset procul dubio in hanc vel similem sententiam: *ἀλλ' ἐπάνειμι ἐπὶ τὴν προτέραν τοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τὸν ἐπιτροπευθέντα ἀπολογίαν, ἣν ἐξέβην. φησὶν οὖν μετὰ ταῦτα· φαίνομαι ταῦτα* —. IDEM.

Εἰσφορὰς] Incidimus in salebras. ad locum pervenimus, si quis ullus alius hujus libelli est, impeditum et arduum; in quo hæsitare et labi, turpe non erit. Tentabo quoad potero eniti, hac via, ut Sylburgii visa proponam, tum mea, uno tenore; quoniam res ejusmodi est, ut discerpi nequeat. IDEM.

Πρὸς τίνας] Incertum est redditiva ne an interrogativa hic ab auctore usurpata sint, an mixta. si redditiva, legendum hic *καὶ τόσον*: et seq. v. *κατὰ τόσα*. si interrogativa, in primo membro legendum erit *πρὸς πόσας*; itidemque in sequentibus. Forsan etiam *εἰσπεπραγμένος* legendum pro *εἰσπεπραγμένας*: vel *εἰσπεπραγμένας*. SYLBURG. Post recitata istæc, Sylburgio ad h. l. visa mea ego quoque suspiciones hoc de loco, qui imprimis vexatus et perplexus est, in medio ponam. In quo si labar, id quod necesse est fieri, consequar tamen hoc, ut aliorum acumen acuam, gressusque ad veri sedes dirigam. Finge itaque locum hunc sic ab Iszeo fuisse exaratum relictum. Exibit enim sic sententia, si non ad primigeniæ formæ veritatem expressa, tolerabilis tamen et tantisper probabilis. Colloquuntur inter se pupillus et tutor, ad examen rationis a tutore exhibitæ considentes. *Εἰσφορὰς λογίζῃ*, ait pupillus. Video, mi tutor, te in ratione tua mihi imputare contributiones, a te de meo patrimonio meoque nomine, quod ais, ad necessitates reip. sustentandas collatas. Recte. Sed *πόσας*; *quot illas?* respondet tutor *τόσας καὶ τόσας. tot et tot numero.* simul digito demonstrans locos rationis, ubi ipsi contributiones ad ærarium reip. imputasset. Pergit pupillus tutorem interrogare. *Κατὰ πόσον ἀργύριον εἰσπεπραγμένας*; h. e. quantæ sunt singulæ quæque summæ æris, quas tu te ais meo nomine singulis quibusque pensionibus (vel vicibus) in ærarium intulisse? Respondet tutor *κατὰ τόσον καὶ τόσον*. Tantum intuli hac pensione, tantum illa. Rursus instat pupillus *κατὰ ποῖα* [non jam *πόσα*, sed *ποῖα*] *ψηφίσματα*. quænam et qualia sunt illa senatus decreta, aut populiscita, quorum jussu et auctoritate tu illas, quas ais, pensiones pro me dependisti? Respondet tutor. *ταυτί*. hæc sunt, ecce istæc, et simul oculis ejus formulas illorum decretorum subjicit. Nondum acquiescit pupillus, certum penitus et viis, quotquot datæ sunt, omnibus indagare studens, continuat adhuc unum, quod erat reliquum, interrogare. *Ταύτας* [scil. *τὰς εἰσφορὰς*] *εἰλήφασι τίνες*. Sed has contributiones quinam susceperunt? quinam sunt hi, quibus tu te ais illas pensiones numerasse? Habesne etiam auctores idoneos, qui se aiant illud æs abs te abstulisse, et in ærarium intulisse? Satisfacit tandem tutor etiam de hoc sic respondens. *οἱ καὶ ταῦτα μαρτυρήσοντες*. Iidem a me abstulerunt eas, qui hac de re jam in continenti testabuntur. Hic tandem desiuit illa fictitia pupilli cum tutore suo expostulatio, et tutor jam nunc pergit e persona mere sua loqui *καὶ σκέψασθαι*. de quo statim docebo pluribus, ubi Sylburgii sententiam de hoc quoque vocabulo prius audiverimus. REISK. Reiskio cum Bekkero h. l. obsecutus sum.

332 νας; κατὰ τάσον καὶ τόσον. κατὰ ποῖα ψηφίσματα;
333 [κατὰ] ταυτί. ταύτας εἰλήφασί τινες; οἱ καὶ ταῦτα
μαρτυρήσοντες. σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πλῆ-
334 θος τῶν εἰσφορῶν, τὰ εἰσενηνεγμένα, τοὺς λαβόν-
τας, καὶ εἰ μὲν εὖ * * * τε, τῷ λόγῳ πιστεύειν, εἰ
δὲ μὴ νῦν παρασχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψεῦδος ἦν
ὧν ἐλογισάμην αὐτοῖς.

ιγ'. Ταυτὶ μὲν διαλελυμένα καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως, οἷς ὁ Λυσίας
μὲν ἥκιστα κέχρηται, Δημοσθένης δὲ ὁ παρὰ τούτου τὰς ἀφορμὰς
335 λαβὼν ἀφειδέστερον, οἷον Οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέ-
γεις; φήσει τις. καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύν-
ταξιν ἁπάντων, ὦ Ἀθηναῖοι· ἵνα τῶν κοινῶν τὸ
μέρος λαμβάνων ἕκαστος, ὅτου δέοιτο ἡ πόλις,
τοῦτο παρέχῃ. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν; οἴκοι μένων
βελτίων εἶ, τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκῃ τι ποιεῖν αἰ-
σχρὸν ἀπηλλαγμένος. συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷα
καὶ τὰ νῦν; στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν
αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥςπερ ἔστι δίκαιον, ὑπὲρ
τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν;
ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ,
ταῦτα ἐν ἴσῃ τάξει παραλαμβάνων, πάντ' ἐφορῶν

Σκέψασθαι] Non satis constat an verius sit imperativum *σκέψασθε*, *considerate*. Nec item v. 5. satis liquet an legendum sit, *καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει τῷ λόγῳ, πιστεύετε*: an, *καὶ εἰ μὲν οὕ, ἴσχυτε τῷ λόγῳ πιστεύειν*. an alio potius modo. Sylburg. Bene habet *σκέψασθαι*. res dubio vacat. nisi quod ei præponendum est *καί*. cohæret hoc *καὶ σκέψασθαι* cum præmisso *ἴσχειν*, unde etiam reliqui infinitivi *ποιεῖν — ἀλθεῖν — ἐξετάζειν* — apti sunt. Reisk.

Τὸ πλῆθος τῶν εἰσφορῶν] *numerum* vel *multitudinem pensionum*, h. e. quoties tutor pro pupillo ad ærarium contribuisset. Idem.

Τὰ εἰσενηνεγμένα] *quantitatem cujusque pensionis*. quantum æris quaque vice contribuisset. Idem.

Εὖ τε τῷ λόγῳ] Leg. videtur *εὖ ἴσχε*, impersonaliter, sed sic ut subaudiatur aut *τὸ πρᾶγμα*, aut *ὁ λόγος*, *bene si habuisset*, res puta, aut ratio a me exhibita, aut, si omnia secum bene constituissent, *τότε τῷ λόγῳ πιστεύειν*, tum demum ratione mea fidere eique certam fidem habere. Hudsonus hic annotavit, in Bodleiano codice inter *τε* et *τῷ* lacunam esse. Atqui nulla ibi est, sed inter *εὖ* et *τε* est. Deest, ut dixi, aut *ἴσχε*, *τότε* — aut nihil aliud præterquam *ἴσχε*. illud *τε* potest haberi pro reliquiis vocabuli *ἴσχε*. quanquam insequens *τῷ* probabilem mihi facit suspicionem, etiam *τότε* desiderari. Idem.

Παρασχέσθαι] Dedi de meo pro vulgato *παράσχεσθε*. Aptus est hic infinitivus, ut multi in hac regione præmissi, ex *ἴσχειν*. Idem.

Αὐτοῖς] Forsan verius *αὐτοῖς*, *ipsis*. vel subaudiendum *εἰσφοραῖς*. Sylburg. Ego ex auctoritate Sylburgii *αὐτοῖς* prætuli. pupille puta meo et advocatis ejus, vel potius, his pupillis meis, tam majori natu, qui nunc mecum de tutela gesta exposuilat, quam fratribus ejus minoribus. Rationem nempe gestæ tutelæ tutor exhibuerat, non pro uno solummodo, sed pro omnibus una gestæ. Pupillus enim puber factus a tatore totum patrimonium sibi traditum suscipiebat, unaque tutelam fratrum natu minorum. Reisk.

Τούτου] Non Lysia, sed Isæo. Idem.

Οἰκοῦν σύ μοι μισθοφορὰν λ.] Œdipum hic agere, nec facile, nec tutum est. Sylburg. Est enim vere utrumque. Utinam ubique locorum tam facili negotio et tanta certitudine nobis liceret Œdipi partes agere, atque hic liceat, si quid huic loco mendarum adhæsit, id impressorum Demosthenis exemplarium ope abstergere. Legitur enim hic locus in calce tertiæ Olynthiacarum. In vulgaribus Dionysii libris olim sic legebatur: *οὐκ οὖν σοι μισθοφορὰν λέγει φήσας*. ne reliquas mendas commemorem, quas pariter, atque hanc, sustuli. Reisk.

Τ' ἔφεξον] Subjice tacitus e præmissis repetitum *βελτίων εἶ* (pro *ἴσῃ*), *eris vir fortis et bonus, si militia fungaris*. Idem.

Παραλαμβάνων] Vulgatis in libris Demosthenicis legitur *παραλαμβανόντων*. unde facile fuisset lectionem h. l. mutare et ad

καὶ διοικῶν ἃ χρὴ πράττεσθαι. ὅλως δὲ οὔτε ἀφελὼν 336
οὔτε προσθεὶς πλήν τι μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνε-
λὼν εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ
λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν
τοῦθ' ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι, καὶ ὅτου
καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. ἐκεῖνα δὲ κατὰ συστροφὴν καὶ
παρακεκινδυνευμένα. τῷ τε βραχέως καὶ ἀγκύλως καὶ ἐκ παρα-
δόξου συντίθεσθαι, καὶ οὐχ ἅπασιν οὐδὲ ἐκ προχείρου γνωριζό-
μενα· Καὶ οὗτος γὰρ ὁ πάντων ἀνθρώπων σχε-
τλιώτατος, οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας δοῦναι 337
ὧν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν, ὡς ἐκείνοις
πιστεύειν προσποιεῖται μᾶλλον ὡς ἀποδεδώκασιν
ἡμῖν, ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήφαμεν. καίτοι πᾶσι φα-
νερὸν, ὡς ἔοικε, τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα

hanc normam reformare. quia tamen vulgata lectio librorum Demosthenis vitiosa esse, et hæc lectio Dionysiana lectorem paulo attentum et subtilem inductura in vestigia veri videbatur, ideo reliqui eam, qualem repereram. admonens una, videri post ὠφελεῖ addendum esse ἠφελήσαι. qui nunc, accipiens stipendia ad certum modum ordinemque haud adstricta, sine fructu ad remp. redeunte ea peroipit, is eadem ferens certis et æqualibus pensionibus, patriæ proderit, usum sui præstabit, fructum eorum reip. referet uberem. IDEM.

Πλήν τι μικρὸν] Sic refinxi e vulgaribus Demosth. exemplis. libri Dionysiani hic dabant πλὼν τι μικρῷ. unde colligas, si satis tuto licet, Dionysium in suis codd. Demosthenicis habuisse πλήν τινι μικρῷ. quod etiam non sit contemnendum, id est πλήν ἔν τινι μικρῷ. IDEM.

Ἐκεῖνα δὲ] Redit nunc Dionysius a Demosthene ad Isæum, cujus sunt insequentia, non ex eadem illa tutoris oratione, unde superiora erant, petita, sed ex alia. Quasi dixisset: ἐκεῖνα δὲ τοῦ Ἰσαίου κατὰ συστροφὴν ἴστε λεγόμενα. Respondent hæc istis præmissis p. 16. v. 8. ταυτὶ μὲν διαλελυμένα. IDEM.

Συντίθεσθαι] Malim συντιθεῖσθαι in perfecto passivi. IDEM.

Οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας] Quamvis dura et implicata dictio, non ideo tamen vitiosa est, sed perinde habenda, atque si dixisset: οὐ παρεχόμενος τοῦ δοῦναι ἡμῖν ταῦτα μάρτυρας τοὺς αὐτοὺς, ἂν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν. non præstans testes, qui testarentur ipsum istæc nobis debere. δοῦναι hic accipi debet pro τοῦ δοῦναι, vel pro ὅτι ἔδωκε. IDEM.

Ὡς] Malim ὑμᾶς. IDEM. [ὡς] Beckerus.

Πιστεύειν] Adde δεῖν. Constructio hæc est: προσποιεῖται [id est, εἰσποιεῖται, simulat se bona *fide* postulare, seu *personam* ipse sibi imponit censentis, vel *vult videri credere id quod ne ipse quidem credit, sed conscius ipse sibi est se absurda et iniqua postulare*] ὑμᾶς ἐκείνοις πιστεύειν δεῖν, *vos oportere magis illis credere*. REISK.

Ὡς ἀποδεδώκασιν] Id est, τοῖς φάσκουσιν ὅτι ἀποδεδώκασιν ἡμῖν. *magis illis credere, aientibus se nobis illa reddidisse*. Pluralis ille designat reum, ab actore de nomine non persoluto accusatum, unaque testes et advocatos, aientes illud æs persolutum fuisse, quod minus fuisset. IDEM.

Ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήφαμεν] *quam nobis credere negantibus nos illud æs accepisse*. Pronomen ἡμῖν de meo addidi, quo vulgatæ carent. *nobis*, h. e. mihi actori, æs illud reposcenti, meisque advocatis. IDEM.

Ἀποστεροῦν] Sylburg. ἀποστερεῖν suspicabatur. verum hilum non proficit. In cœno nihil eo minus hærebimus. Causa hæc nobis obscura cum sit, admodum erit lubricum per conjecturas hic loci procedere. quia tamen aliter res geri nequit, age contendamus aliquam saltim tolerabilem, neque abhorrentem sententiam e verbis truncatis elicere. Quid si ergo fingatur Isæus ad hunc modum scriptum reliquisse? πᾶσι φανερὸν, ὡς ἔοικε, τοῖς εἰδόσι τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα ἡμᾶς, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀφείδοσαν. ἀτιμωθέντος δὲ, εἰσπράττεσθαι οὕτως ἔχοντας (in accusativo) οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. *liquidum et planum est omnibus, qui norunt, patrem eorum nobis debita non solvisse tum, cum adhuc statum civilem tueretur, his ergo, qui hoc norunt, perspicuum, ni fallor est, eos tum temporis debita non facile fuisse nobis ultro reddituros. Post patrem vero capite minutum, non facile potuisse nomen nostrum exigi, ut in ista eorum tam misera conditione*. Alius aliquis sic ferme enunciasset, ut minus re-

332 νας; κατὰ τόσον καὶ τόσον. κατὰ ποῖα ψηφίσματα;
333 [κατὰ] ταυτί. ταύτας εἰλήφασί τινες; οἱ καὶ ταῦτα
μαρτυρήσοντες. σκέψασθαι τὰ ψηφίσματα, τὸ πλῆ-
334 θος τῶν εἰσφορῶν, τὰ εἰσενηνεγμένα, τοὺς λαβόν-
τας, καὶ εἰ μὲν εὖ * * * τε, τῷ λόγῳ πιστεύειν, εἰ
δὲ μὴ νῦν παρασχέσθαι μάρτυρας, εἴ τι ψεῦδος ἦν
ὧν ἐλογισάμην αὐτοῖς.

ιγ'. Ταυτὶ μὲν διαλελυμένα καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως, οἷς ὁ Λυσίας
μὲν ἥκιστα κέχρηται, Δημοσθένης δὲ ὁ παρὰ τούτου τὰς ἀφορμὰς
335 λαβὼν ἀφειδέστερον, οἷον Οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέ-
γεις; φήσει τις. καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύν-
ταξιν ἁπάντων, ὦ Ἀθηναῖοι· ἵνα τῶν κοινῶν τὸ
μέρος λαμβάνων ἕκαστος, ὅτου δέοιτο ἡ πόλις,
τοῦτο παρέχῃ. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν; οἶκοι μένων
βελτίων εἶ, τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκῃ τι ποιεῖν αἰ-
σχρὸν ἀπηλλαγμένος. συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷα
καὶ τὰ νῦν; στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν
αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὥςπερ ἔστι δίκαιον, ὑπὲρ
τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ἡμῶν;
ὅσα οὗτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ,
ταῦτα ἐν ἴσῃ τάξει παραλαμβάνων, πάντ' ἐφορῶν

Σκέψασθαι] Non satis constat an verius sit imperativum *σκέψασθε*, *considerate*. Nec item v. 5. satis liquet an legendum sit, *καὶ εἰ μὲν εἶχε τῷ λόγῳ, πιστεύετε*: an, *καὶ εἰ μὲν εἶ, ἔχετε τῷ λόγῳ πιστεύειν*. an alio potius modo. Sylburg. Bene habet *σκέψασθαι*. res dubio vacat. nisi quod ei præponendum est *καὶ*. cohæret hoc *καὶ σκέψασθαι* cum præmisso *ἔχῃν*, unde etiam reliqui infinitivi *ψευδῆ — ἐλθεῖν — ἐξετάζειν* — apti sunt. Reisk.

Τὸ πλῆθος τῶν εἰσφορῶν] *numerum* vel *multitudinem pensionum*, h. e. quoties tutor pro pupillo ad ærarium contribuisset. Idem.

Τὰ εἰσενηνεγμένα] *quantitatem cujusque pensionis*. quantum æris quaque vice contribuisset. Idem.

Εὖ τε τῷ λόγῳ] Leg. videtur *εἶ εἶχε*, impersonaliter, sed sic ut subaudiatur aut *τὸ πρᾶγμα*, aut *ὁ λόγος*, *bene si habuisset*, res puta, aut ratio a me exhibita, aut, si omnia secum bene constitissent, *τότε τῷ λόγῳ πιστεύειν*, tum demum ratione mea fidere eique certam fidem habere. Hudsonus hic annotavit, in Bodleiano codice inter *τε* et *τῷ* lacunam esse. Atqui nulla ibi est, sed inter *εἶ* et *τε* est. Deest, ut dixi, aut *εἶχε*, *τότε* — aut nihil aliud præterquam *εἶχε*. illud *τε* potest haberi pro reliquiis vocabuli *εἶχε*. quanquam insequens *νῦν* probabilem mihi facit suspicionem, etiam *τότε* desiderari. Idem.

Παρασχέσθαι] Dedi de meo pro vulgato *παράσχεσθε*. Aptus est hic infinitivus, ut alii multi in hac regione præmissi, ex *ἔχῃν*. Idem.

Αὐτοῖς] Forsan verius *αὐτοῖς*, *ipsis*. vel subaudiendum *εἰσφοραῖς*. Sylburg. Ego ex auctoritate Sylburgii *αὐτοῖς* prætuli. pupille puta meo et advocatis ejus, vel potius, his pupillis meis, tam majori natu, qui nunc mecum de tutela gesta exposulat, quam fratribus ejus minoribus. Rationem nempe gestæ tutelæ tutor exhibuerat, non pro uno solummodo, sed pro omnibus una gestæ. Pupillus enim puber factus a tutore totum patrimonium sibi traditum suscipiebat, unaque tutelam fratrum natu minorum. Reisk.

Τούτου] Non Lysia, sed Isæo. Idem.

Οὐκοῦν σύ μοι μισθοφορὰν λ.] Œdipum hic agere, nec facile, nec tutum est. Sylburg. Est enim vere utrumque. Utinam ubique locorum tam facili negotio et tanta certitudine nobis liceret Œdipi partes agere, atque hic licet, si quid huic loco mendarum adhæsit, id impressorum Demosthenis exemplarium ope abstergere. Legitur enim bic locus in calce tertiæ Olynthiacarum. In vulgaribus Dionysii libris olim sic legebatur: *οὐκ οὖν σοι μισθοφορὰν λέγει φήσας*. ne reliquas mendas commemorem, quas pariter, atque hanc, sustuli. Reisk.

Τὰ ἴσα ἔχειν] Subjice tacitus e præmissis repetitum *βελτίων εἶ* (pro *ἴσῃ*), *eris vir fortis et bonus, si militia fungaris*. Idem.

Παραλαμβάνων] Vulgatis in libris Demosthenicis legitur *παραλαμβανέτω*. unde facile fuisset lectionem h. l. mutare et ad

καὶ διοικῶν ἃ χρὴ πράττεσθαι. ὅλως δὲ οὔτε ἀφελὼν 336
οὔτε προσθεὶς πλήν τι μικρὸν, τὴν ἀταξίαν ἀνε-
λὼν εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ
λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν
τοῦθ' ὅ τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι, καὶ ὅτου
καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας. ἐκεῖνα δὲ κατὰ συστροφὴν καὶ
παρακεκινδυνευμένα. τῷ τε βραχέως καὶ ἀγκύλως καὶ ἐκ παρα-
δόξου συντίθεσθαι, καὶ οὐχ ἅπασιν οὐδὲ ἐκ προχείρου γνωριζό-
μενα· Καὶ οὗτος γὰρ ὁ πάντων ἀνθρώπων σχε-
τλιώτατος, οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας δοῦναι 337
ὧν ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησὶν, ὡς ἐκείνοις
πιστεύειν προσποιεῖται μᾶλλον ὡς ἀποδεδώκασιν
ἡμῖν, ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήφαμεν. καίτοι πᾶσι φα-
νερὸν, ὡς ἔοικε, τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα

hanc normam reformare. quia tamen vulgata lectio librorum Demosthenis vitiosa esse, et hæc lectio Dionysiana lectorem paulo attentum et subtilem inductura in vestigia veri videbatur, ideo reliqui eam, qualem repereram. admonens una, videri post ἐφαλεῖ addendum esse ἠφαλήσειν. qui nunc, accipiens stipendia ad certum modum ordinemque haud adstricta, sine fructu ad remp. redeunte ea percipit, is eadem ferens certis et æqualibus pensionibus, patriæ proderit, usum sui præstabit, fructum eorum reip. referet uberem. IDEM.

Πλήν τι μικρὸν] Sic refinxi e vulgaribus Demosth. exemplis. libri Dionysiani hic dabant πλήν τι μικρῷ. unde colligas, si satis tuto licet, Dionysium in suis codd. Demosthenicis habuisse πλὴν τινι μικρῷ. quod etiam non sit contemnendum, id est πλὴν ὅ τινι μικρῷ. IDEM.

Ἐκεῖνα δὲ] Redit nunc Dionysius a Demosthene ad Iseum, cujus sunt insequentia, non ex eadem illa tutoris oratione, unde superiora erant, petita, sed ex alia. Quasi dixisset: ἐκεῖνα δὲ τοῦ Ἰσαίου κατὰ συστροφὴν ἴστε λεγόμενα. Respondent hæc istis præmissis p. 16. v. 8. ταυτὶ μὲν διελελυμένα. IDEM.

Συντίθεσθαι] Malim συντεθεῖσθαι in perfecto passivi. IDEM.

Οὐ παρεχόμενος αὐτῶν μάρτυρας] Quamvis dura et implicata dictio, non ideo tamen vitiosa est, sed perinde habenda, atque si dixisset: οὐ παρεχόμενος τοῦ δοῦναι ἡμῖν ταῦτα μάρτυρας τοὺς αὐτοὺς, οὓς ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναι φησίν. non præstans testes, qui testarentur ipsum istæc nobis dependisse. δοῦναι hic accipi debet pro τοῦ δόσει, vel pro ὅτι ἔδωκε. IDEM.

Ὡς] Malim ὑμᾶς. IDEM. [ὡς] Bekkerus.

Πιστεύειν] Adde δεῖν. Constructio hæc est: προσποιεῖται [id est, εἰσπύεται, simulat se bona fide postulare, seu personam ipse sibi imponit censentis, vel vult videri credere id quod ne ipse quidem credit, sed conscius ipse sibi est se absurda et iniqua postulare] ὑμᾶς ἐκείνοις πιστεύειν δεῖν, vos oportere magis illis credere. REISK.

Ὡς ἀποδεδώκασιν] Id est, τοῖς φάσκουσιν ὅτι ἀποδεδώκασιν ἡμῖν. magis illis credere, aientibus se nobis illa reddidisse. Pluralis ille designat reum, ab actore de nomine non persoluto accusatum, unaque testes et advocatos, aientes illud æs persolutum fuisse, quod minus fuisset. IDEM.

Ἢ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀπειλήφαμεν] quam nobis credere negantibus nos illud æs accepisse. Pronomen ἡμῖν de meo addidi, quo vulgatæ carent. nobis, h. e. mihi actori, æs illud reposcenti, meisque advocatis. IDEM.

Ἀποστεροῦν] Sylburg. ἀποστερᾶν suspicabatur. verum hilum non proficit. In cœno nihil eo minus hærebimus. Causa hæc nobis obscura cum sit, admodum erit lubricum per conjecturas hic loci procedere. quia tamen aliter res geri nequit, age contendamus aliquam saltim tolerabilem, neque abhorrentem sententiam e verbis truncatis elicere. Quid si ergo fingatur Iseus ad hunc modum scriptum reliquisse? πᾶσι φανερὸν, ὡς ἴσασι, τοῖς εἰδόσι τὸν τούτου πατέρα, ἀποστεροῦντα ἡμᾶς, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι ἡμῖν ἐκόντες οὐκ ἂν ἀπέδοσαν. ἀτιμωθέντος δὲ, εἰσπράττεσθαι οὗτος ἔχοντας (in accusativo) οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. liquidum et planum est omnibus, qui norunt, patrem eorum nobis debita non solvisse tum, cum adhuc statum civilem tueretur, his ergo, qui hoc norunt, perspicuum, ni fallor est, eos tum temporis debita non facile fuisse nobis ultro reddituros. Post patrem vero capite minutum, non facile potuisse nomen nostrum exigi, ut in ista eorum tam misera conditione. Alius aliquis sic fermo enunciasset, ut minus re-

338 ὄντα ἐπίτιμον ὅτι ἡμῖν ἑκόντες οὐκ ἂν ἀπέδοσαν
339 εἰσπράξασθαι οὕτως ἔχοντος οὐκ ἂν ἐδυνήθημεν.
340 καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ σχῆμα, ᾧ πολλάκις Δημοσθένης κέχρηται· Εἶτ' οἴεσθε, οἱ μὲν αὐτὸν οὐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι, ὑμῖν δὲ ἐκ προῤῥήσεως πολεμῆσαι; καὶ ἔτι γε τὰ τοιαῦτα· Ὠι γὰρ, ἃ μὲν ὑπῆρχεν ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων, καταλελειτουργηκότι, δανειζο-

tunde, ita rursus multo planius: ὅσοι τὸν τούτων πατέρα ἴσασιν, οὗτοι ἴσασιν αὐτὸν ἡμᾶς τὰ ἡμέτερα ἀποστεροῦντα, καίτοι ὅτι ὄντα ἐπίτιμον, ὅτε ἀποδιδόναι αὐτὰ ἐδύνατο. τότε οὖν εἰ ἠλθομεν εἰσπραξόμενοι τὰ χρέα, εἰκός ἐστι καὶ φανερὸν πᾶσιν, ὅτι τότε οὐκ ἂν ἐκόντες ἀπέδοσαν, ἀλλ' ἀναγκασθέντες, εἴ γε τοῦτο καὶ τότε ἐποίουν. Μετὰ ταῦτα ἠτιμώθη ὁ τούτων πατὴρ, καὶ οὕτως εἰς ἀπορίαν κατέστησαν. οὐκ οὖν ἠδύναντο, ἄποροι ὄντες, ἡμῖν ἀποδιδόναι, οὐδ' εἰ ἐβουλήθησαν εἰς τὰ μάλιστα. πῶς οὖν εἰκὸς, ὅ φασιν, ἀληθὲς εἶναι. φάσκουσι γὰρ, ἀτιμωθέντος τοῦ πατρὸς, αὐτοὶ ἀπορούμενοι, καὶ οὕτως ἔχοντες, ὡς αὐτοὺς ἔχοντας ὁρᾶτε, ἡμῖν ἀποδοῦναι, οὐ δυνάμενοι. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸ πρᾶγμα ζοᾷ, ὅτι οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν εἰσπράξασθαι ἀνθρώπους οὕτως ἔχοντας. *florentes adhuc rebus secundis, nolebant nobis satisfacere. postmodum rebus ipsorum eversis et pessumdatis, non poterant, etiamsi vel maxime voluissent. Ergo nunquam nobis satisfecerunt de nomine nostro. Ergo mentiuntur aientes, se nostra nobis reddidisse eo tempore, quo reddere non poterant.* Post hæc chartis mandata, relegens iterum Isæi locum, velut e crapula evigilans et resipiscens, deprehendo, procellam hanc, ingentem et horribilem visam, minimo motu sedari posse, duabus literulis addendis, et una mutandi, scil. ἀποστεροῦντα exarando, et ἔχοντος in genitivo singulari, et ὅτι cum ὅτε mutando. Et ad hunc modum reformavi vulgatam, quæ diu me antehac torserat: ut hunc mirer ipse, qui factum sit, ut citius non cernerem. Vulgata sic habet: ἴσικε τὸν τούτου πατέρα ἀποστερῶν ὄντα ἐπίτιμον· ὅτι ἡμῖν ἑκόντες οὐκ ἂν ἀπέδοσαν εἰσπράξασθαι, οὕτως ἔχοντες οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. Nemo miretur post τούτου sequi ἀπέδοσαν et ἑκόντες, neque ideo suspicetur τούτων esse leg. Probarem ipse τούτων, si libri darent, et referrem ad reum, ejusque fratres. verum τούτου bene habet. Reum designat, a quo actor nomen hoc reposcit. in ἑκόντες ἀπέδοσαν autem subauditur eum ejus patre, una mater quoque, et ipse reus, et ejus fratres atque necessarii. ἔχοντος autem redit ad patrem. τοῦ πατρὸς οὕτως ἔχοντος, id est, ἀτιμωθέντος καὶ πεπτωκότος. εἰσπράξασθαι cohæret cum τὸν πατέρα. Superius a me scripta, quæ nunc non probo, cum possent una litura obliterari, et notitiæ hominum subduci, servanda tamen nihilominus duxi, quo essent aliis documento. Discatur enim inde, quam sæpe minuta nubecula luminibus veritatis criticæ officiat, animumque dubiis aliis ex aliis vexatum et jactatum teneat; tum a casu fortuito et repentino lucem veri emicare, aut etiam contentione meditationis nubeculas discuti. denique mentem humanam gradibus quasi ad veri sedes indagandas procedere. Sed desino tandem. copiosior enim fui, quam decebat. Succurrit tamen adhuc alia h. l. emendandi ratio, quam judicio lectorum submittere juvat. Quid si sic legatur? φανερὸν ὡς ἔοικε τοῖς εἰδόσι τὸν τούτου πατέρα ἀποστεροῦντα, ὄντα ἐπίτιμον, ὅτι, οἳ ἡμῖν οὐκ ἂν ἑκόντες ἀπέδοσαν, εἰσπράξασθαι τούτους οὕτως ἔχοντας (in accusat. plur.) οὐκ ἂν ἠδυνήθημεν. Et hæc ratio mihi nunc magis etiam, quam illa altera paulo ante proposita, arridet. Sed manum tandem aliquando de tabula. IDEM.

Εἶτ' οἴεσθε] Demosth. p. 113. pen. ed. Reisk.

Πολεμῆσαι] Libri Dem. dant πολεμήσειν. REISK.

Καταλειτουργηκότα] Nota hic καταλειτουργηκότα sine augmento; haud scio an propter cacophonian. SYLBURG. Dedi de meo καταλελειτουργηκότι. Sed supersunt adhuc in hoc loco, quem intricatissimum reddit accumulatio participiorum et constructionum Atticarum perquam contortarum et perplexarum, supersunt adhuc alia, quibus enodandis, si potero, semel hac una opera defungar. Constructio hæc est: οὗτοι ἐκώλυσάν με ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευὴν, λαχόντες [id est, διὰ τοῦ λαγχάνειν] ἐμοὶ τηλικαύτην δίκην, ᾧ προσῆκεν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχειν πάντα τὰ ὑπάρχοντα τούτῳ, ὃς πάντα μὲν τἄλλα, τὰ, ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων, αὐτῷ ὄντα καταλελειτούργηκεν, εἰ δὲ δανίζεσθαι ἐζήτει, οὐκ ἂν εὗρε τὸν ἐπ' αὐτοῖς πλέον τι δανίσοντα. *hi tanta lite comparanda obstiterunt mihi, quo minus reparare labes bonorum possem, quamquam decebat, me, si mercedes annuas horum bonorum dependis-*

μένῳ δ' οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν ἐπ' αὐτοῖς ἔτι πλέον οὐ- 341
δέν, ἀποδεδωκότι τὰς μισθώσεις, ἔχειν ἐμοὶ προσῆ-
κον ἀναμφισβητήτως, οὗτοι τηλικαύτην δίκην λα-
χόντες καὶ σφέτερα αὐτῶν εἶναι φάσκοντες ἐκώλυ-
σάν με ἐξ αὐτῶν ποιήσασθαι τὴν ἐπισκευήν. καὶ τί
δεῖ τὰ πλείω παρατιθέντα μηκύνειν; πολλὰ γὰρ ἄν τις εὕροι
τῶν Ἰσαίου κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τοὺς σχηματισμοὺς ἐξηλ- 342
λαγμένα μὲν τῆς Λυσίου λέξεως, ἐοικότα δὲ τῇ Δημοσθένους δει-
νότητι.

ιδ'. Εἰρηκὼς δὲ καὶ περὶ τῶν πραγμάτων, ὅτι δεινότερός ἐστιν
οἰκονομῆσαι Λυσίου καὶ ὅλους τοὺς λόγους καὶ τὰ μέρη αὐτῶν,
καὶ οὐδὲν ἔξω ποιῶν τῆς τέχνης, ᾗ μετὰ ταῦτα πολλῇ ὁ Δημο-
σθένης ἐχρήσατο, βούλομαι καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων παρασχέσθαι
πίστεις. ἔσται δὲ κεφαλαιώδης τε καὶ ὡς πρὸς ἀνεγνωκότας τὸν
ἄνδρα ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἐνεχώρει παραδείγματα πάντων τιθέναι.
αὐτίκα τὰς διηγήσεις τοτὲ μὲν ἀπροκατασκευάστους καὶ συντό- 343
μους καὶ οὐδὲν προλαμβανούσας τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν τῇ προση-
κούσῃ τίθησι χώρᾳ, καθάπερ ἐφ' ᾧ πρὸς Μέδοντα ποιεῖ λόγῳ,
καὶ ἐν τῷ πρὸς Ἀγνόθεον, καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς δημότας ἀμφισβη-
τήσει περὶ τοῦ χωρίου, καὶ ἐν ἄλλοις συχνοῖς· τοτὲ δὲ μερίσας
αὐτὰς εἰς τὰ κεφάλαια καὶ παρ' ἕκαστον αὐτῶν τὰς πίστεις παρα-
τιθεὶς, ἐκμηκύνει τε μᾶλλον καὶ ἐκβαίνει τὸ τῆς διηγήσεως σχῆμα
τῷ συμφέροντι χρώμενος, ταύτης ἔστι τῆς ἰδέας ἥ τε πρὸς Ἑρ-
μωνα ὑπὲρ τῆς ἐγγύης ἀπολογία, καὶ ἡ πρὸς Εὐκλείδην ἀμφισ-
βήτησις ὑπὲρ τῆς τοῦ χωρίου λύσεως, καὶ ἡ ὑπὲρ Εὐφιλήτου
πρὸς τὸν Ἐρχιέων δῆμον ἔφεσις· ἐν γὰρ δὴ τοῖς λόγοις τούτοις

sem, *sine controversia cuncta habere et tenere bona ejus, qui, cum fungendis muneribus omnia absumpsisset, quæ ei præter fundos oppigneratos erant, si voluisset adhuc aliam pecuniam mutuatitiam suscipere, neminem facile fuisset reperturus, qui pecuniam ei sub fœnoris conditione crederet.* Hæc si est oratoris sententia, quæ esse utique videtur, nihil aliud in hoc loco impeditum aut vitiosum supereat, quam unicum illud *μὲν*, cui marte meo *μὲ* suffeci. *ὃ* cohæret cum *ἔδωκεν*, et *ἀποδεδωκότι* cum *ἐμοί*. In *ἔχειν* subauditur *τὰ τούτων πάντα*. Reisk.

Ποιῶν] Ferri potest, ut aptum ex *ἐστὶ ποιῶν ἐστὶ* valere potest idem atque *ποιεῖ*. nullam tamen hoc. *nil facit extra artem*, h. e. nullam relinquit intactam et non tentatam sibi machinam strophamve earum omnium, quas habet ars rhetorica. quibuscunque armis ea pugnat et ferit, iis omnibus omnino utitur Isæus. quibuscunque artificiis eloquentia forensis assensum extorquet, ea Isæus omnia ita amplectitur, ut nullum eorum sibi faciat reliquum et prætervisum, aut insuper habitum. Idem.

Ἀπηγωνιότας τὸν ἄνδρα ὁ λόγος] Sic correxi de meo vulgarem lectionem *πρὸς ἀπηγωνιότας τὸν λόγον ἄνδρας*. *oratio mea erit brevis et summaria*, h. e. summa rerum capita perstringens, *utpote tendens ad homines qui virum*, h. e. Isæi orationes, *legerunt*. v. p. 21. v. 17. Idem.

Προλαμβανούσας] *præcipientes, occupantes*. Sic dedi de meo, pro vulgari *προκαταλαμβ.* v. p. 20. v. 12. Idem.

Αὐτοῖς τὰ κεφάλαια] Pro *αὐτοῖς* legendum videtur *αὖθις*, vel *αὐτά*. Sylburg. Vulgarem lectionem *αὐτοῖς* correxi de meo sic, ut inde efficerem *αὐτὰς εἰς τὰ κ.* *eas*, nempe *τὰς διηγήσεις* (*enarrationes*) rerum gestarum, *dividens in certa quædam capita*, vel *certos locos*. Reisk.

Παρατιθεὶς] Oratio si sibi constare, h. e. si participium hoc priori *μερίσας* respondere quoad tempus debet, leg. erit *παραθεὶς* in aoristo. non bene convenit in eadem constructione præsenti cum aoristo. Idem.

Ἐρχιέων] In exemplari est *Ἐρχίων*: errore ambiguo. sed veriorem lectionem esse *Ἐρχιέων* quam *Ἐρχιαῖον*, patet ex pag. 22. v. antep. nota etiam *ἔφεσιν* eodem in loco exponi *τὸ εἰς τὸ δικαστήριον προσκαλεῖν*. Sylburg.

μακροτέρας τὰς διηγήσεις σύσας οὐχ ἅμα τίθησιν ὅλας, ἀλλὰ κατὰ μέρη διαλαμβάνων ἐφ' ἑκάστῳ κεφαλαίῳ τούς τε μάρτυρας ἐπάγεται καὶ τὰς ἄλλας παρέχεται πίστεις, δεδοικὼς, παρ' ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυσπαρακολούθητος γένηται διὰ τὸ πλῆθος τῶν κεφαλαίων ὁ λόγος, καὶ πολλάκις αἵ τε πίστεις εἰς ἓν χωρίσαν ἅπασαι συναχθεῖσαι, πολλαὶ καὶ περὶ πολλῶν οὖσαι πραγμάτων, μὴ συνταράξωσι τὴν σαφήνειαν, τοιγάρτοι μετὰ τὰς διηγήσεις τὰς οὕτως ᾠκονομημένας οὐκ ἔτι τὰς προηγουμένας ἀποδείξεις πολλοῖς βεβαιοῦται λόγοις οὐδ' ἔστιν ὅμοιος τοῖς νέοις τεχνογράφοις, ἀλλὰ τὰς τῶν ἀντιδίκων πίστεις ἀναιρεῖν οἴεται δεῖν.

ιε'. Τότε δὲ προκατασκευάζεταί τινα πρὸ τῶν διηγήσεων πράγματα καὶ προλαμβάνει τὰ μέλλοντα, πιστοτέρας αὐτὰς ἢ κατ' ἄλλο τι χρησιμωτέρας ποιήσειν οἰόμενος, ὡς ἐν τῇ κλήσει τῇ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἄρχιππον εὑρίσκεται πεποιηκώς, ἐν ᾗ κλήρου τις ἀμφισβητῶν, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτήσαντος, προσκαλεῖται τὸν ἔχοντα τἀφανῆ χρήματα εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ὁ δὲ τοῦ κλήρου κρατῶν παραγράφεται τὴν κλῆσιν, δεδόσθαι λέγων ἑαυτῷ τὰ χρήματα κατὰ διαθήκας. διττῆς δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, τῆς μὲν περὶ τοῦ γεγονέναι τὰς διαθήκας ἢ μή, τῆς δὲ τῶν διαθηκῶν ἀμφισβητουμένων ἤδη τίνα δεῖ τοῦ κλήρου κρατεῖν, πρῶτον ἀποδοὺς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον, καὶ ταῦτα

Δεδοικὼς γὰρ, ὅσα γ' οὖν ἐμοὶ δοκεῖ] Usitatius ὡς γοῦν ἐμοὶ δοκεῖ. IDEM. Ego dedi de meo δεδοικὼς, παρ' ὅσα — quod idem est, atque καθ' ὅσον — *secundum ea certe quæ mihi quidem vera videntur esse.* Verum si est, quod Hudsonus testatur, de quo cur dubitetur causæ nil video, conjecturam Sylburgianam in Bodleiano libro legi, constat jam perspicue, id quod jam dudum ante suspicatus fueram, quam ad h. l. deferrer legendo, codicem illum interpolatum ex exemplo Sylburgiano, cum in ea conjecturæ legantur Sylburgianæ, interdum perspicue falsæ. REISK.

Αἵ τε πίστεις] Aut τε locum non suum obtinet, aut ante hæc vocabula deest parum quid. Si posterius hoc probatur, leg. erit — ὁ λόγος, ὃ [vel ὃς] καὶ πολλάκις συμβαίνει. sin autem hæc conjectura repudietur, τε erit in finem versus transferendum, et sic leg. καὶ πολλάκις αἱ πίστεις — πολλαί τε καὶ περὶ πολλῶν —. Ego vero priorem rationem præhabebo. IDEM.

Συνταράξωσι] Pendet hoc e præmisso δεδοικώς. IDEM.

Τότε δὲ] Forsan rectius τοτὲ δὲ, vel τότε δή. SYLBURG. Bene habet vulgata. *tunc autem*, h. e. in ejusmodi loco, cum id agit Isæus, cum hunc instituit modum tractationis. REISK.

Πιστοτέρας αὐτὰς] Scil. τὰς διηγήσεις. Sed videtur aut οὕτω πιστοτέρας αὐτὰς leg. esse, aut πιστοτέρας οὕτως αὐτάς. *sperans hac ratione se effecturum, ut narrationes rerum gestarum sibi fiant credibiliores.* IDEM.

Κλήσει] Henr. Valesium ad Harpocr. p. 140. emendasse κλήσει, cum me Hudsonus admonuisset, nullus dubitavi emendationem ejus vulgari lectioni præferre. v. paulo post παραγράφεται τὴν κλῆσιν. unde constat voc. κλῆσις interdum quoque, tametsi fateor id rarius fieri, pro προσκλήσει [scil. πρὸς τοὺς διαίτας] usurpari. IDEM.

Προσκαλεῖται] Rectius προκαλεῖται, ut p. 22. v. pen. p. 23. v. 4. atque ita etiam προκλήσεις ἀναγινώσκει p. 21. v. 7. SYLBURG. Res tam liquida mihi non videtur, atque visa fuit Sylburgio, et loci ab eo prolati, aut nil probant (illius quidem, quem e p. 21. v. 7. excitavit, alia ratio est, et huc nil pertinet), aut ei repugnant, v. annotationem nostram p. 22. v. pen. Ego προσκαλεῖται tantisper tenebo. præsertim cum κλῆσιν inæquatur, quod cum idem significare possit atque πρόκλησιν, tum nequit idem significare atque πρόκλησιν. REISK.

Ταῦτα] Singulariter legendum videtur καὶ τοῦτο, vel τὸ μέρος ellipsin habet præpositionis κατά. SYLBURG. Mihi videtur leg. καὶ μετὰ ταῦτα. Primum exposuerat Isæus illa oratione universum juris Attici titulum de hæreditatibus, deinde strictius, vel in specie, ut vulgo insurpant, tractaverat illum locum, donec lis de hæreditate nondum disceptata sit, nemini licere eam sibi vindicare, sed sequestrandam eam esse. REISK.

ἀποδείξας τὸ μέρος ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον κρατεῖσθαι κλῆρον πρὸ δίκης, οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται, δι' ἧς ἀποδείκνυσιν οὔτε γεγενημένας ὑπὸ τοῦ τετελευτηκότος τὰς διαθήκας. καὶ οὐδὲ 347
ταύτην τὴν διήγησιν ἁπλῶς πως συστρέψας καὶ ἀκατασκευάστως τίθησιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην μακροτέραν οὖσαν ἀποτομαῖς τισὶ διαλαμβάνει, καὶ καθ' ἕκαστον εἶδος μάρτυρας ἀναβιβάζεται, καὶ προκλήσεις ἀναγινώσκει, καὶ συνθήκας παρέχεται, τεκμηρίοις τε καὶ σημείοις καὶ τοῖς ἐκ τῶν εἰκότων ἐλέγχοις ἅπασι χρῆται. πολλὰς δ' ἂν ἔχοιμι καὶ ἄλλας παρασχέσθαι διηγήσεις πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομημένας ὑπὸ τοῦ ῥήτορος προκατασκευαῖς, παρασκευαῖς, μερισμοῖς, χωρίων ἀλλαγαῖς πραγμάτων μεταγωγαῖς, τῷ τὰ κεφάλαια ἀνεστράφθαι, τῷ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους τὰ πραχθέντα εἰρῆσθαι, τῷ μὴ πάντα μηδ' ἂν ὡς φύσιν εἶχε πραχθῆναι μηδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι λέγεσθαι, μὴ μετρίως, μυρίοις 348
ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. ἀλλ' οὔτε χρόνον ἱκανὸν ἔχω περὶ πασῶν λέγειν, ἐκδιηγούμενος εὐθὺς ἐφ' ἑκάστης τὴν τέχνην ὡς ἐβουλόμην ἂν, οὔθ' ὁ πρὸς τοὺς ἐπισταμένους τὰ πράγματα λόγος ἐν τῷ πλήθει τῶν παραδειγμάτων τὸ πιστὸν ἔχει, ἀλλ' ἀρκεῖ τοῖς τοιούτοις καὶ ἡ βραχεῖα δήλωσις.

ις'. Ἐρῶ δὲ κεφαλαιωδῶς περὶ ταύτης τῆς ἰδέας ἣν ἐγὼ δόξαν ἔχω, καὶ τίνι διαφέρειν οἴομαι τὸν Ἰσαῖον τοῦ Λυσίου. τοῦ Λυσίου μὲν ἄν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ' ὡς ἡ φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει, αὐτὸ 349
τοῦτο ἀγνοῶν ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν· ἐπὶ δὲ τῶν Ἰσαίου διηγημάτων τοὐναντίον ἂν παθεῖν, μηδὲν ὑπολαβεῖν αὐτοφυῶς καὶ ἀπραγματεύτως λέγε-

Τὸ μέρος] Non est adverbiale, sed idem valet atque τοῦτο τὸ μέρος, vel τοῦτον τὸν τόπον. qui locus autem is sit, ipse statim subjicit, scil. ὡς οὐ δεῖ τὸν ἰδιώτην κρατεῖσθαι κλῆρον etc. IDEM.

Οὔτε] Pro οὔτε rectius legemus οὐδέ, vel membrum hic deest. SYLBURG. Vel etiam suspicioni locus sit leg. esse: οὐδέποτε γεγ. REISK.

Τεκμηρίοις] Malim καὶ τεκμ. IDEM.

Τῷ ὡς μὴ πάντα μηδαμῶς φύσιν —] Corrupta sunt postrema tria cola. verior lectio haec videtur esse: τῷ μὴ πάντα μηδαμῶς ὡς φύσιν εἶχε πραχθῆναι, μηδ' ὡς ἂν ἰδιώτης τις εἴποι, λέγεσθαι μετρίως, καὶ μυρίοις ἄλλοις τοιούτοις τρόποις. SYLBURG. Locum hunc, partim Sylburgii, partim meo marte, sic correxi: τῷ μὴ πάντα [subaudi a communi εἰρῆσθαι, e praemissis, aut λέγεσθαι ex insequentibus] μηδ' ὡς ἂν ὡς φύσιν εἶχε —. In postremis his cernitur vocabulorum trajectio, quorum ordo naturae rerum et usui loquendi convenientior fuisset hic: μηδ' ὡς ἂν φύσιν εἶχε. REISK.

Μὴ μετρίως] Subaudi e proximo λέγεσθαι. Appellat autem μετρίαν λέξιν illud genus orationis, quo homines utuntur, non illi quidem literati, neque εἷς πάλλος ἐστὶν διδιδαγμένοι, ad orationis exquisitam et exasciatam elegantiam eruditi, verumtamen rursus non ita populariter et impolite loquentes, ut bajuli, sed ut homines medii cujusdam, mundioris ordinis. IDEM.

Πασῶν] Redit ad τὰς διηγήσεις. IDEM.

Περὶ] Malim καὶ περὶ τ. etiam hac de forma, ut scil. de aliis quoque jam ante fecerat. IDEM.

Οἶομαι] Post οἶομαι videtur πάντα δεῖν deesse. etiam hic, etiam hac in re. in modo puta res gestas enarrandi. IDEM.

Ἄν τις] Pro ἄν omnino legendum videtur ὦν, igitur. SYLBURG. Annotatio levicula. ἄν iterari, eoquem tandem fugit? Ego equidem vulgata h. l. non offendor. Si quid tamen Sylburgio hic tribuendum sit, quod cujusque arbitrio permitto, possit οὖν cum ἂν copulari, ad hunc modum: τοῦ Λυσίου μὲν οὖν ἄν τις. REISK.

Αὐτῆς] Aut εὐθὺς aut ἀντικρὺς malim, prorsus, sine controversia, aut potius αὐτόθεν. IDEM.

Ἂν παθεῖν] Repete tacite οἶομαι. videtur mihi passurus esse. Sed quodnam est illud contrarium? statim subjicit μηδὲν ὑπολαμβ. ut nempe opinetur nihil —. IDEM.

πράγματι ἐπιχειρῆσαι. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐμέ γε οὐθεὶς ἀνθρώπων οὕτω τελέως ἂν ἄφρονα ὑπολάβοι, ὥστε τούτῳ μαρτυρεῖν τὰ ψευδῆ, ὅπως τὰ πατρῷα διὰ πλειόνων διανείμωμαι. καὶ γὰρ οὐδ' ἀμφισβητῆσαί μοι ἐξουσία γένοιτ' ἂν ὕστερον ὡς οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς οὗτος ἐμοῦ· οὐθεὶς γὰρ ἂν ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτ' ἂν ἀκούων, εἰ νῦν μὲν ὑπόδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς μαρτυρῶ ὡς ἔστιν ἀδελφὸς ἡμέτερος, ὕστερον δὲ φαινοίμην τούτοις ἀντιλέγων. οὐ μόνον τοίνυν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰκός ἐστι τἀληθῆ μεμαρτυρηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς. ἐνθυμήθητε γὰρ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ τὰς ἀδελφὰς ἡμῶν ἔχοντες οὐκ ἄν ποτε ἐμαρτύρουν περὶ τούτου τὰ ψευδῆ. μητρυιὰ γὰρ ἡ τούτου μήτηρ ἐγεγένητο ταῖς ἡμετέραις ἀδελφαῖς, εἰώθασι δέ πως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διαφέρεσθαι ἀλλήλαις αἵ τε μητρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι· ὥστε εἰ οὗτος ἐξ ἄλλου τινὸς ἀνδρὸς ἦν τῇ μητρυιᾷ καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πατρὸς, οὐκ ἄν ποτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας αἱ ἀδελφαὶ μαρτυρεῖν εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν. καὶ μὴν οὐκ ἂν ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς ἡμῖν ὢν, τούτῳ δὲ οὐδὲν προσήκων δήπου, τῇ τούτου μητρὶ ἠθέλησεν ἂν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μαρτυρῆσαι ψευδῆ μαρτυρίαν, δι' ἣν ἡμῖν γίνεται βλάβη περιφανὴς, εἴπερ ξένον ὄντα τοῦτον εἰσεποιοῦμεν ἀδελφὸν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς τούτοις πῶς ἄν τις ὑμῶν καταγνοίη ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου τουτουΐ καὶ Ἡγήμονος καὶ Νικοστράτου, οἳ πρῶτον

Γένοιτ' ἂν ὕστερον] Subaudi *εἰ τούτῳ νῦν τὰ ψευδῆ μαρτυροῖμι*, vel *ἐμαρτύρουν*. Si, postquam nunc essem testatus, hunc esse fratrem meum, falsoque id essem testatus, deinde inciderent ejusmodi tempora, ubi mea interesset negare hunc esse fratrem meum, tum non liceret mihi id facere. IDEM.

ὑμῶν τὴν φωνὴν] Num *ὑμῶν ἐμοῦ οὐδὲ τὴν φωνήν. nemo vestrum toleraturus sit meam ne vocem quidem*, nedum ut contentionem meam probet eamve secundet. IDEM.

Καθιστὰς μαρτυρῶ] Sylburg legi malebat *μαρτυροίην* ob mox insequens *φαινοίμην*. Possit quoque legi: *μαρτυροῖμι, ὥς ἐστιν*. item: *μαρτυροῖμι, ὥσπερ καὶ μαρτυρῶ, ὅς ἐστιν* —. Nec non, quod pene malim: *εἰ νῦν μὲν ἀντίδικον ἐμαυτὸν καθιστὰς, μαρτυρῶν*, id est, *διὰ τοῦ μαρτυρεῖν*. Aut denique nihil aliud videri possit mutandum, præterquam *μαρτυρῶ* cum participio *μαρτυρῶν*. quod si fiat, tum *φαινοίμην* ex insequentibus tacita mente sit huc revocandum et subaudiendum pone *εἰ νῦν μὲν* — quæ ratio tametsi paulo durior et insoleutior videri queat, nescio tamen an sint futuri haud pauci, quibus probetur. IDEM.

Εἴασαν καὶ ἐπέτρεψαν] Estne futurus, cui hæc tautologia probetur? estne, cui ab Iseo ipso profecta videatur? ubi locorum exempla prostant horum duum verborum et *ἐᾶν* et *ἐπιτρέπειν* inter se sic copulatorum, ut hic sunt? ergone *καὶ ἐπέτρεψαν* amputanda sunt? an potius legendum erit: *εἴασαν*; *ἢ καὶ μᾶλλον ἂν ἐπέτρεψαν. an potius eos etiam dehortaturos fuisse videntur?* An sic leg. *εἴασαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέτρεψαν*, aliquanto brevius? IDEM.

Ὁ θεῖος] Et articulus, *ὁ*, et insequens particip. *ὤν*, produnt pone articulum deesse nomen viri. IDEM.

Ἡμῖν] Id est, *τῆς ἡμετέρας μὲν οὔσης μητρὸς, οὐδαμῶς δὲ τούτου*. a parte matris, ejus puta, quæ nos peperit, fratres natu majores, non hunc, fratrem nostrum natu minorem, a parte patris quidem fratrem, non autem a parte matris item. Usi enim patre cum simus eodem nos omnes fratres, matribus tamen usi sumus diversis. IDEM.

μὲν οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέπατε φανήσονται ἐπιτηδεύσαντες, εἶτα οἰκεῖοι ὄντες ἡμῖν καὶ εἰδότες ἡμᾶς ἅπαντας μεμαρτυρήκασιν Εὐφιλήτῳ τούτῳ τὴν αὐ- 358
τῶν συγγένειαν ἕκαστος. ὥςτε ἡδέως κἂν τῶν ἀντιδικούντων ἡμῖν τοῦ σεμνοτάτου πυθοίμην, εἰ ἄλλοθέν ποθεν ἔχοι ἂν ἐπιδεῖξαι αὐτὸν Ἀθηναῖον ἢ ἐκ τούτων ὧν καὶ ἡμεῖς Εὐφιλήτου ἐπιδείκνυμεν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ἢ ὅτι ἡ μήτηρ ἀστή τέ ἐστι καὶ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς ταῦτ' ἀληθῆ λέγει, παρέχοιτ' ἂν αὐτῷ τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας. εἶτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν οὗτοι 359
ἐκωδώνευον, ἠξίουν τοῖς αὐτῶν οἰκείοις ὑμᾶς πιστεύειν μαρτυροῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς κατηγόροις· νυνὶ δὲ ἡμῶν πάντα ταῦτα παρεχομένων ἀξιώσουσιν ὑμᾶς τοῖς αὐτῶν πείθεσθαι λόγοις μᾶλλον ἢ τῷ παρὰ τῷ Εὐφιλήτου καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ καὶ τοῖς φράτορσι καὶ πάσῃ τῇ ἡμετέρᾳ συγγενείᾳ. καὶ μὴν οὗτοι μὲν οὐδ' ἐν οὐδενὶ κινδυνεύοντες ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ποιοῦσιν, ὑμεῖς δὲ πάντας ὑποδίκους ἡμᾶς αὐτοὺς καθιστάντες μαρτυροῦμεν. καὶ πρὸς ταῖς μαρτυρίαις, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρῶτον 360
μὲν ἡ τοῦ Εὐφιλήτου μήτηρ, ἣν οὗτοι ὁμολογοῦσιν ἀστὴν εἶναι, ὅρκον ὀμόσαι ἐπὶ τοῦ διαιτητοῦ ἐβούλετο ἐπὶ Δελφινίῳ ἢ μὴν τουτονὶ Εὐφιλήτου εἶναι ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡμετέρου πατρός. καίτοι τίνα προσῆκε μᾶλλον αὐτῆς ἐκείνης τοῦτο εἰδέναι; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν εἰκός

Ἡμᾶς, ἅπαντα μεμαρτ.] Si quis ἅπαντας mallit, negat Sylburg se multum refragaturum. Ego ἡμᾶς ἅπαντας prætuli. possit quoque ἡμῶν ἅπαντα probari. IDEM.

Κἂν] Tuebor adversus Sylburgium, suspicantem γ' hæreptius esse futurum. IDEM.

Ἔχοιεν ἐπιδεῖξαι] Sic vulgatæ vitiose: correxi de meo ἔχοι ἀν. nam de uno modo agitur, adversariorum omnium, quos actor alibi sit esse, vel constantissimo et gravissimo. IDEM.

Ἄλλο τι] Bene hoc habet, tametsi Bodleianus ἄλλοθί dat, cujus codicis fides penes me quidem admodum subtesta est, et quem constet conjecturis Sylburgianis scatere. Non hic latet vitium, sed in eo, quod ἐμοὶ deest post αὐτόν. Sic enim leg. est: ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶμαι ἄλλο τι ἂν αὐτὸν ἐμοῦ. ego enim non arbitror eum aliud quicquam pro se dicturum neque confirmaturum suæ ingenuitatis documentum aliud præbiturum esse, quam hoc, ut — IDEM.

Αὐτοῦ] Excusari potest, ut v. 23. si quis tamen αὖτε mallit, per me licet. STURUS. Erravit utique bonus Sylburgius. Αὐτὸ debebat suffici, quod et hic, et aliquoties deinceps, ut v. 23. antep. et p. 26. 8. sufficei pronomini αὐτὸς, quod vulgatæ dabant. REISK.

Καὶ ὁ πατὴρ] Subaudi ἀστὸς ἦν, natu civis Atheniensis. IDEM.

Αὐτῷ] Aut αὐτῷ leg. est. aut, quod equidem malim, αὐτὼν. istorum, quæ in ejusmodi loco sit dicturus, ut ad ταῦτα referatur. Ita certe loquendi mos est Atticis oratoribus. IDEM.

Οὗτοι] Hi municipales, iidemque adversarii nostri. IDEM.

Μαρτυροῦσι] Subaudi αὐτοῖς. si qui eorum ipsis testentur. IDEM.

Καὶ τῷ ἀδελφῷ] Subaudi ἐμοῦ. fratri meo. Leg. forte sit: καὶ τῷ ἀδελφῷ, καὶ τῷ πρὸς μητρὸς Σύλλ, καὶ τοῖς ἀνδράσι τῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῖς φράτορσι. Consentaneum enim est, in recapitulatione testium nominem eorum præteriri, qui superius essent producti. IDEM.

Οὐδὲν οἶδεν] Sic vulgatæ. primum horum duos vocabulorum in duo distraxi, οὐδ' ἐν, nulla in re. cum nullo modo, nullo titulo, hujus rei causa in jus vocentur. IDEM. οὐδὲν οἶδεν Bekkerus.

Ἔνια νοεῖν] Videtur ταῦτα esse interpungendum. REISK.

ἐστι μετὰ τὴν τούτου μητέρα ἄριστα τὸν αὐτοῦ υἱὸν γινώσκειν, οὗτος καὶ τότε καὶ νυνὶ βούλεται ὀμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τοῦτον υἱὸν εἶναι αὐτοῦ ἐξ ἀστῆς καὶ γαμετῆς γυναικός. πρὸς τούτοις τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐγὼ ἐτύγχανον μὲν τρισκαιδεκαέτης
361 ὢν, ὥσπερ καὶ πρῶτον εἶπον, ὅτε οὗτος ἐγένετο, ἕτοιμος δέ εἰμι ὀμόσαι ἢ μὴν Εὐφίλητον τουτονὶ ἀδελφὸν εἶναι ἐμαυτοῦ ὁμοπάτριον. ὥστε, ὦ ἄνδρες δικασταί, δικαίως ἂν καὶ τοὺς ἡμετέρους ὅρκους πιστοτέρους νομίζοιτε ἢ τοὺς τούτων λόγους. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀκριβῶς εἰδότες ὀμόσαι περὶ αὐτοῦ θέλομεν, οὗτοι δὲ ταῦτα ἀκηκοότες παρὰ τῶν τούτου διαφόρων ἢ αὐτοὶ πλάττοντες λέγουσι. πρὸς δὲ τούτοις, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἡμεῖς μὲν τοὺς συγγενεῖς μάρτυρας καὶ ἐπὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ἐφ' ὑμῶν παρεχόμεθα, οἷς οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν· οὗτοι δὲ, ἐπειδὴ ἔλαχεν ὁ Εὐφίλητος τὴν δίκην τὴν προτέραν τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν καὶ τῷ τότε δημαρχοῦντι, ὃς νῦν τετελεύτηκε, δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος οὐκ ἠδυνήθησαν οὐδεμίαν μαρτυρίαν εὑρεῖν ὡς οὐτοσὶ ἄλλου τινὸς πατρός ἐστιν ἢ τοῦ ἡμετέρου. τοῖς δὲ διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι τούτους, καὶ κατεδιήτησαν αὐτῶν
362 ἀμφότεροι. καί μοι λάβε τῆς προτέρας διαίτης τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὡς μὲν τοίνυν καὶ τότε ὤφλον τὴν δίαιταν, ἀκηκόατε· ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον ὡς οὐκ ἔστιν Ἡγησίππου, εἰ οἱ διαιτηταὶ αὐτῶν ἀπεδιήτησαν, οὕτω

Καὶ τότε] Subaudi e proximo *ἐβούλετο*. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi ἃ *λέγουσι περὶ Εὐφιλήτου*. IDEM.

Ἐπὶ τῶν διαιτητῶν] Subaudi *τότε παρειχόμεθα*. et tunc producebamus, coram arbitris, cum haec res adhuc in manu arbitrorum versaretur, antequam ad forum vestrum, judices, deferretur. IDEM.

Διαιτῶσι μέγιστα σημεῖα] Addendum utique est *ταῦτα*, sive pone primum horum vocabulorum, sive pone secundum, sive pone tertium. IDEM.

Ἀμφότεροι] Fuerunt ergo duo arbitri in hac causa versati. *ambo* ait, tam superior ille, qui vita defunctus est, quam qui adhuc superest. Pro *λάβετε* malim in singulari *λάβε*, tu, scriba. IDEM.

Οὗτοι μετὰ ταῦτα ἔφησαν εἶναι σημεῖον] Primo et secundo vocabulo interponendum videtur *μέγα*, quod cohaerebit cum *σημεῖον*. post *ἔφησαν* addendum videtur *ἄν*. dicturi, jactaturi postmodum fuisse videntur, magnum et validum hoc esse argumentum, si arbitri hunc Euphiletam damnassent et reprobassent, quo ex argumento constet, hunc Euphiletum Hegesippi filium non esse. Verum illud *μετὰ ταῦτα*, postmodum, quid sibi vult? scil. post dictam ab arbitris sententiam, si hi arbitri Euphiletum negassent Hegesippi filium esse. Aut saltim *μετὰ* cum *μέγα* est commutandum. IDEM.

Αὐτῶν] Rectius singulariter *αὐτοῦ*: et mox in secunda persona *ὑμῖν*. SYLBURG. Falliter vir optimus. vulgata *αὐτῶν* bene habet. si eos, municipales Euphileti, absolvissent, et secundum eos causam dedissent, h. e. quod consequitur, si Euphiletum damnassent. Hujus enim municipales eum accusaverant fraudis in ea commissae, quod se municipalem eorum gereret, qui non esset. *ἀποδιαιτᾶν* τινὰ dicitur arbiter, cum accusatam rem ab-

τὸ νῦν ἡμῖν τοιοῦτον εἶναι μαρτύριον ὅ τι ἀληθῆ λέγομεν, ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοὶ ἀδικεῖν τοῦτον Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κυρίως πρῶτον ἐγγραφέντα ὕστερον ἐξαλείψαντες. ὅτι μὲν οὖν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστὶν οὑτοσὶ Εὐφίλητος καὶ πολίτης ὑμέτερος, καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη ὑπὸ τῶν ἐν τῷ δήμῳ συστάντων, ἱκανῶς οἶομαι ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκηκοέναι.

ιη'. Οὗτος ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἰσαίου λόγων, καὶ ταῦτα τὰ διαλ- 364
λάττοντα παρὰ τὴν Λυσίου ἀγωγήν. οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ κεφαλαιωδῶς περιλαβόντα δι' ἐλαχίστης δηλώσεως τὰ φανερώτατα εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκεῖ Λυσίας μὲν τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον, Ἰσαῖος δὲ τὴν τέχνην, καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως, ὁ δὲ τοῦ δεινῶς. εἰ δέ τις παραθεωροίη ταῦτα ὡς μικρὰ καὶ φαῦλα, οὐκ ἂν ἔτι γένοιτο ἱκανὸς αὐτῶν κρατῆσαι. ἀλλὰ γὰρ αἱ ὁμοιότητες συνταράξουσιν αὐτοῦ τὴν γνώμην ὥστε μὴ διαγνῶναι τὸν ἴδιον ἑκατέρου χαρακτῆρα. καὶ περὶ μὲν τούτων, ὡς ἔχω δόξης, δεδήλωταί μοι.

ιθ'. Βούλομαι δὲ ἤδη καὶ περὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων ἀποδοῦναι τὸν λόγον, ἵνα μή τις ἀγνοίᾳ με δόξῃ παραλιπεῖν αὐτοὺς ἐπιφανεῖς ὄντας καὶ ὀνόματος ἠξιωμένους οὐ μετρίου, ἢ φυγῇ τοῦ πόνου τὸ ῥᾷστον αἱρούμενον τῶν ἔργων τὴν περὶ αὐτῶν ἀφεικέναι σκέψιν. ἐγὼ γὰρ οὔτε ἠγνόουν, οὓς ἅπαντες ἴσασιν, οὔτε ὤκνουν ὑπὲρ αὐτῶν γράφειν, εἴ τι χρήσιμον ἔμελλεν ἐξοίσειν ἡ γραφή. ἐνθυμούμενος δὲ ὅτι τὴν μὲν ποιητικὴν κατασκευὴν καὶ 365
τὸ μετέωρον δὴ τοῦτο καὶ πομπικὸν εἰρημένον οὐδεὶς Ἰσοκράτους ἀμείνων ἐγένετο, παρέλιπον ἑκὼν οὓς ᾔδειν ἧττον ἐν ταῖς ἰδέαις ταύταις κατορθοῦντας, Γοργίαν μὲν τὸν Λεοντῖνον ἐκπίπτοντα τοῦ μετρίου καὶ πανταχοῦ παιδαριώδη γιγνόμενον ὁρῶν, Ἀλκι-

solvit, *κατεδικάσθη* autem, cum reum condemnasset. Reisk.

Ἡμῖν] Cur damnetur, causæ nil video. *nobis*, id est, pro nobis, in causa nostra. Idem.

Τοιοῦτον] *tale, ejusmodi testimonium.* Sed qualenam? quo refertur illud *τοιοῦτον*, si nihil præcessit, cui simile dicitur esse? *μίγα* nempe, *æquale* magnitudine testimonium, atque futurum fuisset illud adversariorum adversus Euphiletum argumentum, si per æquitatem arbitrorum licuisset ipsis eo uti. Unde constat veram esse illam meam paulo ante proditam conjecturam: *μίγα μετὰ ταῦτα ἴφασαν ἂν εἶναι σημεῖον.* Nam si *μίγα* illinc excludatur, carebit hic voc. *τοιοῦτον* sententia. Idem.

Αὐτοὶ] Non accepisse ab Euphileto injuriam, sed ei ultro, ipsi sua sponte, nulla idonea causa provocati, inferre. redit ad municipales Euphileto adversantes. Sin autem *αὐτοῖς* legatur, de quo pro sensu quisque suo statuet, redibit ad par illud arbitrorum, ad quorum cognitionem hæc de statu civili Euphileti causa delata fuerat. Ego equidem a vulgata discedendum h. l. esse nego. Idem.

Πρῶτον] Id est, *τὸ πρῶτον, primitus*, h. e. tum quum inscriberetur *ἀπ' ἀρχῆς*, statim a principio, tametsi postea rursus denuo inscriptus non fuit. Suspicabar aliquando de *πρότερον*, ob insequens *ὕστερον*. Sed proculdubio bene habet vulgata. Idem.

Χαριέντως] Aut post *χαριέντως* aut post *δεινῶς* deest *εἰπεῖν*, aut tale quid. Idem.

Τούτων] Post *τούτων* deesse videtur *ἱκανῶς*. Idem.

Αἰρούμενον] Subaudi *ἀντὶ τοῦ καλλιτεχνίρου*. Idem.

Ὤκνουν] Adde *ἀπ.* neque defugissem, *reformidassem*. Idem.

Παντα χοῦ] Superscriptum est in Bodleiano *πολλαχοῦ*, quæ castigatio et reprehensio, a sedulo quodam lectore profecta, non ipsius Dionysii dictio, mihi videtur esse. Gorgiæ cum aut nihil, aut parum hodie supersit, nam de reliquiis ei attribui solitis decernere, mihi non arrogo, haud juvat hac in causa arbitrum agere. Idem.

δάμαντα δὲ τὸν ἀκουστὴν αὐτοῦ ταχύτερον ὄντα τὴν λέξιν καὶ κοινότερον, Θεόδωρον δὲ τὸν Βυζάντιον ἀρχαῖόν τινα καὶ οὗτα ἐν ταῖς τέχναις ἀκριβῆ οὔτ' ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκότα λόγοις, Ἀναξιμένην δὲ τὸν Λαμψακηνὸν ἐν ἁπάσαις μὲν ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων τετράγωνόν τινα εἶναι βουλόμενον —
366 καὶ γὰρ ἱστορίας γέγραφε καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ συντάξεις καταλέλοιπε καὶ τέχνας ἐξενήνοχεν, ἥπται δὲ καὶ συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ἀγώνων —, οὐ μέντοι τέλειόν γε ἐν οὐδεμιᾷ τούτων τῶν ἰδεῶν, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἀπίθανον ὄντα ἐν ἁπάσαις διωρῶν· οὐ δὴ δεῖν ᾠόμην, Ἰσοκράτους ἐν ἅπασι πάντων τούτων ὑπερέχοντος, λόγον τινὰ ποιῆσαι περὶ ἐκείνων, οὐδέ γε περὶ τῶν συμβιωσάντων Ἰσοκράτει καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἑρμηνείας ἐκείνου ἐκμιμησαμένων οὐδενός, Θεοδέκτου λέγω καὶ Θεοπόμπου καὶ Ναυκράτους, Ἐφόρου τε καὶ Φιλίστου καὶ Κηφισοδώρου καὶ ἄλλων συχνῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνοι κρίνεσθαι πρὸς τὴν Ἰσοκράτους δύναμιν εἰσὶν ἐπιτήδειοι. τῶν μὲν δὴ κατὰ ταύτην τὴν ἀγωγὴν κοσμουμένων ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα διαφορώτατον ἡγησάμενος, οὐκ ἔτι περὶ τῶν ἄλλων ἠξίωσα μακρολογεῖν καὶ δαπανᾶν εἰς οὐδὲν ἀναγκαῖον τὸν χρόνον.

κ'. Τῶν δὲ τοὺς ἀκριβεῖς προαιρουμένων λόγους καὶ πρὸς τὴν
367 ἐναγώνιον ἀσκούντων ῥητορικὴν, ὧν ἐγένετο Ἀντιφῶν τε ὁ Ῥαμνούσιος καὶ Θρασύμαχος ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος, Κριτίας τε ὁ τῶν Τριάκοντα ἄρξας καὶ Ζωΐλος ὁ τὰς καθ' Ὁμήρου συντάξεις καταλιπὼν καὶ ἄλλοι τοιοῦτοί τινες, οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον οὔτε χαριέστερον γεγονέναι Δυσίου· Ἀντιφῶν γε μὴν τὸ αὐστηρὸν ἔχει μόνον καὶ ἀρχαῖον, ἀγωνιστὴς δὲ λόγων οὔτε συμβουλευτικῶν οὔτε δικανικῶν ἐστί· Πολυκράτης δὲ κενὸς μὲν ἐν τοῖς ἀληθινοῖς, ψυχρὸς δὲ καὶ φορτικὸς ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς, ἄχαρις δὲ ἐν τοῖς χαριεντισμοῦ δεομένοις ἐστί· Θρασύμαχος δὲ καθαρὸς μὲν καὶ λεπτὸς καὶ δεινὸς εὑρεῖν τε καὶ εἰπεῖν στρογγύλως καὶ περιττῶς ὃ βούλεται, πᾶς δ' ἐστὶν ἐν τοῖς τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς, δικανικοὺς δὲ ἢ
368 συμβουλευτικοὺς οὐκ ἀπολέλοιπε λόγους· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ περὶ

Ἀρχαῖον] Accipe non de tempore, sed de ingenio, deteriorem in partem. *vietum, et condemnendum ob fatuitatem.* IDEM.

Περὶ τοῦ ποιητοῦ] Τοῦ ποιητοῦ ambiguum est significetne τοῦ ποιητοῦ λόγου γένους, an κατ' ἐξοχὴν *postarum principis*: ut v. 23. Zoilus contra Homerum commentarios reliquisse dicitur. Pausanias Eliacorum 2. 196. 3. tradit, carmen epicum de Alexandro adscribi a quibusdam Anaximeni: sed id sibi non videri verisimile. Narrat ibidem, eum tam alia scripsisse, tum Antiquas res Græciæ, et res a Philippo atque Alexandro gestas: præterea cum natura esset sophista, et sophistarum orationes probe imitari nosset, probrosum quoddam in Atheniensés, Lacedæmonios ac Thebanos scriptum Theopompeo stilo exarasse, effictisque ad illius imitationem omnibus, sub Theopompi nomine librum edidisse, ad conflandum ei, propter simultatem quandam privatam, publicum Græcorum odium. IDEM.

Ἀκριβεῖς] *castigatas, tersas, limatas, adstrictas orationes*, in quibus nihil esset redundans, nil luxurians, nil pompaticum atque histrionicum, sed ad veritatem et necessitatem usus præsentis exacta essent omnia; has igitur opponit τοῖς μητέρως καὶ πομπικοῖς Isocraticorum, eorumque τῇ ποιητικῇ κατασκευῇ, ubi multa eandem trahunt, oblectationis, aut etiam illusionis ergo assuta, severitatem necessitatis et veritatis haud ferentia. IDEM.

Ἡγούμενος] Resumit et absolvit orationem longa interpolatione (parenthesin mavrpunt) suspensam, p. 29. 3. in illis εἰδέναι — ἐναγωνίαν λαγόνα. IDEM.

Κριτίου καὶ περὶ Ζωίλου τις ἂν εἰπεῖν ἔχοι, πλὴν ὅσον τοῖς χαρακτῆρσι τῆς ἑρμηνείας διαλλάττουσιν ἀλλήλων· τούτων δή φαμι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις διαφέρειν οἰόμενος Λυσίαν, καὶ ὥςπερ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποιησάμην κανόνα. τὸν δὲ δὴ τρίτον Ἰσαῖον, εἴ τις ἔροιτό με, τίνος ἕνεκα προσεθέμην, Λυσίου δὴ ζηλωτὴν ὄντα, ταύτην ἂν αὐτῷ φαίην 360
τὴν αἰτίαν, ὅτι μοι δοκεῖ τῆς Δημοσθένους δεινότητος, ἣν οὐθείς ἐστιν ὃς οὐ τελειοτάτην ἁπασῶν οἴεται γενέσθαι, τὰ σπέρματα καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτος ὁ ἀνὴρ παρασχεῖν. διὰ μὲν δὴ ταύτας τὰς αἰτίας τούσδε τοὺς ἄνδρας μόνους παρέλαβον. εἰ δὲ περὶ πάντων ἠξίουν γράφειν, εἰς κενότητας ἄν μοι ὁ λόγος ἐξέπιπτε καὶ πρὸς τῷ μηδὲν ἢ οὐ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχειν, εἰς ἀπέραντόν τινα καὶ οὐ 370
σύμμετρον ἐξεμηκύνθη γραφήν. καὶ περὶ τούτων μὲν ἄλις. ἑτέραν δὲ ἀρχὴν ποιήσομαι τοῦ λόγου περί τε Δημοσθένους καὶ Ὑπερείδου καὶ τρίτου λέγων Αἰσχίνου· ἡ γὰρ δὴ τελειοτάτη ῥητορικὴ καὶ τὸ κράτος τῶν ἐναγωνίων λόγων ἐν τούτοις τοῖς ἀνδράσιν ἔοικεν εἶναι.

Τετραφέρων] Num ἀστραγ. ut p. 13. 9. IDEM.

Τίνος ἕνεκα προσεθέμην] Vulgatæ dant τ. ἕ. οὐ προσεθ. ego vero particulam infitiantem expungendam duxi, et ad veram eodem, unde hoc aberraverat, deducendam v. 13. Isæum utique Dionysius Lysiæ adjunxerat, προσέθετο [vel potius προσέθηκε], quem Isæum debuisset omittere, si fidem voluisset excusationi facere, qua hic utitur adversus eos, qui silentium ejus de reliquis oratoribus ægre laturi atque exprobraturi videbantur. Quorum reprehensionem metuens Dionysius, telum hoc defendit hac excusatione. Simulas, aiunt, Dionysi, reliquos oratores a te ideo præteritos esse, quod aut Isocratis aut Lysiæ fuissent imitatores, magistris inferiores. Bonum factum. Verumtamen hæc si tibi vera fuit atque idonea causa, cur Isæum, et ipsum quoque in Lysiæ vestigia, quod tute ipse profiteris, ingressum, tanti fecisti, ut de eo peculiari libello pluribus disputares? Ideo nempe feci, occurrit Dionysius, quod Isæus haud immerito pater haberi possit illius eloquentiæ generis, quod postmodum a Demosthene, Isæi discipulo, ita elaboratum et perfectum fuit, ut ex eo recte Demosthenicum appelletur. Paulo post adeo, initio disputationculæ super Dinarcho, nominatim Isæum Dionysius noster appellat πρεσβύτην ἰδίου χαρακτῆρος. IDEM.

Τὰ σπέρματα] Auctor vitæ Homeri inter opuscula mythologica, edita Amstelodami, p. 523. in judicio de principe poetarum, iisdem fere verbis utitur, ex quibus, ut alia mittam argumenta, conjicit cl. Galeus in præfat. ad illa opuscula, vel illius libelli patrem fuisse Dionysium, vel, si alius a Dionysio fuit, plurima ab eo transsumpsisse. HUDSON.

Τούσδε τοὺς ἄνδρας] Isocratem, Lysiam, Isæum. REISK.

Πρὸς τὸ μηδὲν ἢ σμικρὸν] Legendum videtur: πρὸς τῷ μηδὲν ἢ οὐ σμικρὸν τὸ χρ. ἔχ. SYLBURG. Fui in auctoritate Sylburgii. REISK.

Τετραφέρων] Τετράφθαι et hic et in sequ. per ει diphthongum constanter legitur: at supra 71, 20. et alibi, per ι: quo modo et manu exaratus liber ibi habet, et Suidæ ac Plutarchi exemplaria. Porro secunda hæc pars de Oratoribus Atticis, quæ supra etiam promittitur in præfatione hujus tractatus, 81, 44. ad nos non pervenit. SYLBURG.

Λέγων] In margine Bodleiani h. l. adscriptum reperit Hudsonus ἕως λέγω. quod etiam atque etiam probo. Possit tamen quoque de λέξων cogitari. REISK.

ΙΣΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

A.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. R. Steph. — Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

35 Ἀδελφοῦ Κλεωνύμου τελευτήσαντος ἐπὶ τὸν κλῆρον ἔρχονται κατὰ γένος. καὶ τὰς διαθήκας, ἃς παρέχονται εἰς αὐτοὺς οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα καὶ Ποσείδιππον, γράψαι, ὡς ἀληθὲς ὄν, καὶ θεῖναι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὁμολογοῦντες Κλεώνυμον κατὰ τὸν περὶ Διηλαγ τὸν ἐπίτροπον αὐτῶν ὀργήν, ὕστερον δὲ ἐπιχειρήσαντα λῦσαι καὶ μεταπεμψάμενον τὸν ἀστυνόμον ἐξαίφνης [1][ἀποθανεῖν]· καὶ Πολύαρχον δὲ τὸν πάππον αὐτῶν, Κλεωνύμου δὲ πατέρα, πρωτάξαι, εἴ τι πάσχοι Κλεώνυμος, δοῦναι αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα. Ἡ στάσις ἔρις δουλοῖς κατὰ ἀμφισβήτησιν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ταῖς γενομέναις ἐξ ἀρχῆς διαθήκαις διϊσχυρίζονται, οἱ δ' ἀντιλέγοντες φασὶν ὅτι μετεπεμψάσατο τὸν ἄρχοντα, ἵνα λύσῃ αὐτάς· καὶ τελευταῖον ταῖς παρὰ τοῦ Κλεωνύμου γενομέναις.

1 α'. ΠΟΛΛΗ μὲν ἡ μεταβολή μοι γέγονεν, ὦ ἄνδρες, τελευτήσαντος Κλεωνύμου. ἐκεῖνος γὰρ ζῶν μὲν ἡμῖν κατέλιπε τὴν οὐσίαν, ἀποθανὼν δὲ κινδυνεύειν περὶ αὐτῆς πεποίηκε. καὶ τότε μὲν οὕτως ὑπ' αὐτοῦ σωφρόνως ἐπαιδευόμεθα, ὥστ' οὐδὲ ἀκροασόμενοι οὐδέποτε ἤλθομεν ἐπὶ 3
δικαστήριον, νῦν δὲ ἀγωνιούμενοι περὶ πάντων ἥκομεν τῶν ὑπαρχόντων· οὐ γὰρ τῶν Κλεωνύμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρώων, ὀφείλειν ἐπὶ τούτοις [2]ἐκείνῳ φά-

[1] uncos om.

[2] ἐκεῖνοι φάσκ. ἀγνώμα

Οἱ περὶ Φερένικον καὶ Σίμωνα] Phereniceus, Simon, quinam? Credibile est ὑποθέσεσι [sic. voluit τὸν ὑποθέντα] in integram orationem incidisse, quam nos non nisi dimidiam habemus. Vid. versus finem. TAYLOR. Argumentum ipse idem Taylor hoc modulo suo præscripserat: "Polyarchus tres liberos suscepit, Cleonymum, Dinian et patrem τοῦ ἀμφισβητοῦντος. Cum ad hunc bona Cleonymi improli defuncti erant pervenura ex legibus municipalibus, tum vero ex voluntate Polyarchi, Cleonymus fratri Dinie infensus, qui tano nepotem orphanum tutabatur, testamentum inofficiosum condit. Defuncto vero Dinia, mutata mente, resciudere voluit, et magistratum ea propter accersit. Excluso tamen magistratu ab iis, quorum maxime interesat, Cleonymus interea moritur. Agitur ergo de vi istius testamenti, quod quasi ingratiis et ad se rediens ad postremum irritum fieri voluit." Propterea toti quoque orationi titulum præscripsit *de testamento inofficioso*. REISK.

Μὲν] Redundat, ut sæpe, non insequente δέ. IDEM.

Ἀμφισβητοῦσιν] Subaudi ἡμῖν οἱ ἐναντίοι. qui adversarii sunt Posidippus et Dioeles. v. p. 36, 32. ed. Steph. quam editionem ubique locorum allego, quoties aliquid ex Isæo mihi his in annotationibus allegandum venit. IDEM.

Πατρώων] Sic dedi pro vetusta lectione Ald. et Steph. πατέρων, sententia id subjiciente, et ipso Isæo paulo post p. 34. 4. consentientes in ea re habeas schedas Brulartianas, et codicem Tephanis. Qui Tephanis cujus fuerit, ex me nemo requirat: prorsus enim ignoro. Taylor ex

σκοντες ἀργύριον. καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ
4 τούτων ἀξιοῦσιν ἡμᾶς καὶ τῶν ὁμολογουμένων, ὧν Κλεώνυ-
μος κατέλιπεν αὐτοῖς, τούτων ἰσομοιρῆσαι· οὗτοι δὲ εἰς
τοῦτο ἥκουσιν ἀναισχυντίας, ὥστε καὶ τὰ πατρῷα προσ- 10
αφελέσθαι ζητοῦσιν ἡμᾶς, οὐκ ἀγνοοῦντες, ὦ ἄνδρες, τὸ
δίκαιον, ἀλλὰ πολλὴν ἡμῶν ἐρημίαν καταγνόντες. σκέψα-
σθε γὰρ οἷς ἑκάτεροι πιστεύοντες ὡς ὑμᾶς εἰσεληλύθαμεν.
οὗτοι μὲν διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι τοιαύταις, ἃς ἐκεῖνος
διέθετο μὲν οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλ' ὀργισθεὶς τῶν οἰκείων
τινὶ τῶν ἡμετέρων, ἔλυσε δὲ πρὸ τοῦ θανάτου, πέμψας
Ποσειδίππον ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω 15
5 προσήκοντες, χρώμενοι δὲ ἐκείνῳ πάντων οἰκειότατα, δεδω-
κότων δ' ἡμῖν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
αὐτοῦ τοῦ Κλεωνύμου διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν
αὐτῷ, ἔτι δὲ [1]Πολυάρχου, τοῦ πατρὸς Κλεωνύμου, πάπ-
που δ' ἡμετέρου, προστάξαντος, εἴ τι πάθοι Κλεώνυμος
ἅπασι, ἡμῖν δοῦναι τὰ αὐτοῦ. τοσούτων τοίνυν ἡμῖν ὑπαρ-
χόντων οὗτοι, καὶ συγγενεῖς ὄντες καὶ οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν 20
ἔχοντες, οὐκ αἰσχύνονται καταστήσαντες ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα
περὶ τούτων, περὶ ὧν αἰσχρὸν ἦν ἀμφισβητῆσαι καὶ τοῖς
μηδὲν προσήκουσιν.

[1] Πολιάρχου

eo codice non pauca ad Isæum retulit suis in schedis, hoc solo contentus indicio: *Tophanis Book at Eaton*. Videtur ille liber Etonensis non codex antiquus calamo exaratus, sed Aldina esse, a nescio quo notulis in marginem conjectis insignita. Ego postmodum Tophanis librum laudabo, quoties usu veniet. Sententia est: non de hereditate modo, sed etiam ipso de patrimonio nostro nobis controversiam movent, aientes, illum, Cleonymum puta, super illo patrimonio nostro nonnihil æris debere, vel nomina nescio quæ contraxisse. IDEM.

Ἐκεῖνον] Cleonymum puta. Schedæ Brulart. subjiciunt *ἐκείνῳ*. quod si probetur, erit hæc sententia: aientes, nos illi, Cleonymo, certas quasdam nummorum summas super eodem nostro patrimonio debere. IDEM.

Οἱ τούτων] Liber Tophanis expungi vult articulum. Ego vero tuebor. IDEM.

Τούτων] Taylor mavult *καὶ τούτων*. Etiam hoc male. præcessit jam *καί*. IDEM.

Τοιαύταις] Rursus Taylor mavult *ταύταις*. quod item haud probo. IDEM.

Ἐκεῖνος διέθετο] Sic dedi pro vetusta lectione *ἐκεῖνος δὴ ἐπέθετο*. Emendandum ita, ut emendavi, locum esse viderant Scaliger et auctores, quicunque fuerunt, schedarum Brulart. et Tophanis. IDEM.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν] Hujus rei causa, ut ille, Posidippus, Archonti, hoc est Astynomo, indicaret, quod testamentum Cleonymus in fraudem suorum et fratre nepotum scripsisset, illud Cleonymum, adhuc superstitem, non coactum, sed scientem, volentem rescindere, sibique, Posidippo, in mandatis dedisse, ut archontem hac de re certiorem cum faceret, tum rogaret, ut Archon domum Cleonymi veniret, atque testamento vetusto tollendo novoque condendo interesset, illumque actum auctoritate publica ratum faceret. IDEM.

Κατὰ τὴν ἀγχιστείαν] V. 52. 7. ubi videtur esse actio *κατ' ἀγχιστείαν*. TAYLOR.

Αὐτῷ] Subaudi *πρὸς ὑμᾶς*. REISK.

Τοσούτων τοίνυν] Subaudi *δικαίως*. cui opponitur *οὐδὲν δίκαιον εἰπεῖν ἔχοντες*. IDEM.

Ϛ'. Οὐχ ὁμοίως δέ μοι δοκοῦμεν, ὦ ἄνδρες, διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐχ ὅτι ἀδίκως κινδυνεύω, τοῦθ' ἡγοῦμαι μέγιστον εἶναι τῶν παρόντων κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγωνίζομαι πρὸς οἰκείους, οὓς οὐδ' ἀμύνεσθαι καλῶς ἔχει· οὐ γὰρ ἂν ἐλάττω συμφορὰν ἡγησαίμην κακῶς ποιεῖν τούτους ἀμυνόμενος, οἰκείους ὄντας, ἢ κακῶς παθεῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τούτων· οὗτοι δ' οὐ τοιαύτην ἔχουσι τὴν γνώ-
36. 1 μην, ἀλλ' ἥκουσιν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους παρακαλέσαντες καὶ ῥήτορας παρασκευασάμενοι καὶ οὐδὲν [1] ἀπολείποντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως, ὥσπερ, ὦ ἄνδρες, [2] ἐχθροὺς 6 τιμωρησόμενοι, καὶ οὐκ ἀναγκαίους καὶ συγγενεῖς κακῶς ποιήσοντες. τὴν μὲν οὖν τούτων ἀναισχυντίαν καὶ τὴν αἰ-
5 σχροκέρδειαν ἔτι μᾶλλον γνώσεσθε, ἐπειδὰν πάντων ἀκούσητε· ὅθεν δ' οἶμαι τάχιστ' ἂν ὑμᾶς μαθεῖν περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διδάσκειν.

γ'. Δεινίας γὰρ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφὸς ἐπετρόπευσεν ἡμᾶς, θεῖος ὢν ὀρφανοὺς ὄντας. Κλεωνύμου δ' οὗτος, ὦ ἄνδρες, διάφορος ὢν ἔτυχεν. ὁπότερος μὲν οὖν αὐτῶν ἦν τῆς διαφορᾶς αἴτιος, ἴσως οὐκ ἐμὸν ἔργον ἐστὶ κατηγορεῖν· πλὴν τοσοῦτόν γε ἂν δικαίως αὐτοῖς ἀμφοτέροις μεμψαί-
10 μην, ὅτι καὶ φίλοι τέως ὄντες καὶ προφάσεως οὐδεμιᾶς γενομένης ἐκ λόγων τινῶν οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους 7 [3] ἔχθραν ἀνείλοντο. ὅτι γοῦν ἐκ ταύτης τῆς ὀργῆς [4] Κλεώνυμος ταύτας ποιεῖται τὰς διαθήκας, οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ἔλεγεν, ὁρῶν δὲ ἡμᾶς ἐπιτροπευομένους

[1] ἀπολιπόντες [2] τοὺς ἐχθροὺς [3] ἔχθρας [4] ὁ Κλεών.

Κακῶς ποιήσαντες] Π. κακῶς ποιήσοντες. H. Stephan.

Πάντων] Subaudi τῶν περὶ Κλεώνυμον τελευτῶντα διαβίσθαι βουλόμενον γεγενημένων. vel etiam ὧν ἴχω εἰπεῖν. Reisk.

Κλεωνύμου] Interrogat Taylor num Κλεωνύμῳ leg. sit, quia p. 38. 23. legatur ὅτι Δεινίᾳ διάφορος ὢν ἔτυχε. Nego propterea necesse esse vulgatam temerari. Bona perinde est utraque constructio vocabuli διάφορος, tam cum genitivo, quam cum dativo, tametsi haud diffitebor posteriorem constructionem usu esse frequentiorem. Idem.

Προφάσεως οὐδεμιᾶς] Subaudi ἀληθοῦς καὶ δικαίας, vel ὑγιοῦς καὶ εὐσχήμονος. Idem.

Ὡς ὕστερον ἐσώθη] Π. ὕστερον, ἐπειδὴ ἐσώθη. H. Stephan. Vexatus locus, et conjecturis criticorum varie exagitatus. In Taylori schedis hæc pauca reperi: ἔλεγεν, ὡς ὕστερον ἐσώθη, ὅτι. quæ non intelligo. Scaliger σωθεὶς malebat. Alterutrum recte habet, et necessarium est. utrum sit rectius, haud constat. Interim faciam cum Stephano, sed hactenus, ut post Δεινίας p. 36. 3. addatur δῆλόν ἐστιν. Nam alias pendet illud ὅτι versu antep. Constat, ait, Cleonymum iratum illud testamentum scripsisse, non, quo nobis infensus esset, nam se de nobis haud esse questum, neque nobis succensuisse, ipse nobis affirmavit, postquam a valetudine convaluit. Reisk. Tayloro obsecutus est Ionesius, qui sic Anglice: *Cleonymus*

ὑπὸ Δεινίου, καὶ δεδιὼς μὴ τελευτήσειεν αὐτὸς ἔτι παῖδας ἡμᾶς καταλιπὼν καὶ τῆς οὐσίας ἡμετέρας οὔσης γένοιτο κύριος Δεινίας· ἡγεῖτο γὰρ δεινὸν εἶναι τὸν ἔχθιστον τῶν οἰκείων ἐπίτροπον καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ καταλιπεῖν, καὶ ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα τοῦτον, ἕως ἡμεῖς ἠβήσαιμεν, ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. ταῦτα διανοηθεὶς ἐκεῖνος, εἴτ' ὀρθῶς εἴτε μή, τὰς διαθήκας ταύτας διέθετο. καὶ
8 εὐθὺς ἐρωτῶντος τοῦ Δεινίου παραχρῆμα εἴ τι ἡμῖν ἢ τῷ πατρὶ ἐγκαλεῖ τῷ ἡμετέρῳ, ἀπεκρίνατο πάντων τῶν πολιτῶν ἐναντίον ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἐγκαλεῖ, καὶ ἐμαρτύρησεν ὡς ὀργιζόμενος ἐκείνῳ καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα διέθετο. πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς [1] ἐβουλήθη τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; ὕστερον δὲ τούτων, ἃ μέγιστον ὑμῖν τεκμήριον ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἔπραζεν ἡμᾶς βλάπτειν βουλόμενος· τελευτήσαντος γὰρ Δεινίου καὶ τῶν πραγμάτων ἡμῖν πονήρως ἐχόντων οὐδὲ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας, ἀλλ' αὐτοὺς μὲν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ κομισάμενος ἐπαίδευε, τὴν δ' οὐσίαν ἀφελέ-
9 σθαι τῶν [2] χρηστῶν ἐπιβουλευσάντων ἔσωσεν ἡμῖν, ἐπεμελεῖτό τε ὁμοίως τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων. καίτοι χρὴ θεωρεῖν αὐτοῦ τὴν ἔννοιαν ἐκ τούτων τῶν ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν διαθηκῶν, καὶ τεκμηρίοις χρῆσθαι μὴ τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν — ἐν οἷς ἅπαντες πεφύκα-

[1] ἠβουλήθη [2] χρημάτων

himself, when he recovered from that illness, in which he made his will, declared, that he wrote it in anger.

Καταλιπεῖν] Post hoc v. inseri velim verba trajecta, ἕως ἡμεῖς ἠβήσαιμεν, quæ nunc ordine deserto sententiam paulum turbant. Sed adhuc amplio. Reisk.

Τὰ νομιζόμενα] Hæc justa parentibus persolvere cogebantur lege liberi, aut, si nulli essent liberi, heredes. Quod autem justa fecisset Dinias mortuo Cleonymo, fecisset heredum vicem, qui ejus fidei erant commissi: nam tutores ea omnia faciebant, quæ facere tenebantur pupilli, donec adolevissent. *In Legg. Att.* l. vi. tit. viii. §. 12. Petit.

Εἰθὺς] Post quod factum? num post scriptum testamentum? an postquam Cleonymus a morbo rursus convaluisset? Dictio εἰθὺς παραχρῆμα tam mirabilis visa fuit Tayloro, ut suum q., hoc est *quære*, ei adscriberet: sed bene Græcam et usu tritam eam esse testabuntur et dubitanti confirmabunt indices nostri ad hos oratores minores; quos indices adiri velim, et p. 38, 30. ad quem locum ipse Taylor ablegaverat. Reisk.

Γὰρ] Eleganter redundat, æquivalens Latino *scilicet*. Idem.

Οὐδενὸς] Subaudi τῶν ἀναγκαίων. Idem.

Αὐτοὺς] Scil. ἡμᾶς. Hæc est lectio Aldina, a me merito revocata, pro qua Stephanus, nescio quo jure, certe præter fas, αὐτὸς suffecerat, si fecit ipse, neque menda operis ejus imputanda est. Opponuntur αὐτὸν, *ipsi liberi*, patre orbati, τῇ οὐσίᾳ, *patrimonio*. v. ad p. 37. 15. dicenda. Idem.

Χρημάτων] Imo vero χρηστῶν. *creditoribus bonis nostris insidiantibus, eaque nobis fraudulenter eripere contendentibus.* Sic visum Tayloro quoque fuit. Idem.

μεν ἁμαρτάνειν —, ἀλλ' ἀφ' ὧν ὕστερον φανερὰν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἐποίησεν. ἔτι γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν ὡς εἶχε πρὸς ἡμᾶς. ἤδη γὰρ ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, [1] ἐβουλήθη ταύτας τὰς διαθήκας ἀνελεῖν καὶ προσέταξε Ποσειδίππῳ [2] τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν. ὁ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσήγαγεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψεν. ὀργισθεὶς δὲ τούτῳ Κλεώνυμος πάλιν [3] ἐς τὴν ὑστεραίαν Διοκλεῖ καλέσαι τοὺς ἄρχοντας προσέταξε· καὶ οὐχ οὕτως ὡς ἀσθενῶν διακείμενος, ἀλλ' ἔτι πολλῶν οὐσῶν ἐλπίδων ἐξατίνης τῆς νυκτὸς ταύτης ἀπέθανε.

δ'. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας ὡς οὐχ ἡμῖν ἐγκαλῶν ἀλλὰ Δεινίᾳ πολεμῶν ταύτας τὰς διαθήκας διέθετο, ἔπειτα ὡς ἐκείνου τελευτήσαντος ἐπεμελεῖτό τε τῶν ἡμετέρων ἁπάντων, καὶ αὐτὸς ἐπαίδευεν εἰς τὴν οἰκίαν [4] τὴν αὐτοῦ κομισάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Ποσείδιππον ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν ἀστύνομον, οὗτος δ' οὐ μόνον αὐτὸν οὐκ εἰσεκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ ἐλθόντα ἐπὶ τὴν θύραν Ἀρχωνίδην ἀπέπεμψεν. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἔτι τοίνυν [5] ὡς οἱ τούτων φίλοι καὶ Κηφισάνδρος ἠξίουν νείμασθαι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τρίτον μέρος ἡμᾶς ἔχειν ἁπάν-
37. 1 των τῶν Κλεωνύμου, καὶ τούτων μοι κάλει τοὺς μάρτυρας.

[1] ἐβουλήθη [2] ἐπὶ τὴν [3] εἰς [4] τὴν om. [5] ὡς om.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἰσαγαγεῖν] Aut tollenda est præpositio, prout suadent schedæ Brukart. aut leg. est: ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπιόντα [vel ἰόντα] εἰσαγ. IDEM. In his verbis aliquid videtur inesse vitii; et illud ἐπὶ tollendum, aut aliud quid, quod nescio, substituendum. Hæc enim illius loci sententia est: *cum enim eo morbo ægrotaret quo absumptus est, hoc testamentum tollere voluit ac Posidippo jussit magistratum ad se adducere.* Quare hoc? Quia, cum in ejusmodi chartis asservandis fraus sæpe fieret, multa resignatis iis delerentur, alia scriberentur, quæ omnia quandoque mutarentur, qui sibi cavere volebant, non patiebantur quidquam mutari in iis, quæ sine fide credita erant, nisi coram magistratu. In Anim. in Salmas. Obss. ad J. A. et R. l. ii. c. vi. §. 7. HERALDUS. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3.

Ἀσθενῶν] Lego ἀσθενῆς. In οὐχ οὕτως subauditur ἐνόσησε. *ita fecit, non ut valetudine laborans et viribus exhaustis animamque agitans extremam.* Quod si probatur, tum post ἐλπίδων deesse videtur ὄμως δέ, vel simile quid. REISK.

Αὐτὸς] Imo vero αὐτοὺς, scil. ἡμᾶς. rursus opponuntur hic quoque, ut modo p. 36. 17. αὐτοῦ, *nos ipsi*, et τὰ ἡμέτερα, *patrimonium nostrum.* IDEM.

Ἐπὶ τὸν ἀστύνομον] *misit Posidippum ad astynomum*, ejus arcessendi causa. IDEM.

Ἀρχωνίδην] Suspectum nomen Ionesio; qui ἄρχοντα malebat.

Τούτων] Posidippum designat, ejusque fratrem Dioclem, eorumque advocatos et causæ consortes. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Ἡγοῦμαι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες, πᾶσι τοῖς τῶν κλήρων ἀμφισβητοῦσιν, ὅταν ἀποφήνωσι σφᾶς αὐτοὺς ὥσπερ ἡμεῖς καὶ τῷ γένει προτέρους ὄντας καὶ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς
11 τὸν τετελευτηκότα, περιέργον εἶναι τοὺς ἄλλους λόγους λέγειν· [1]ἐπειδὴ δὲ τούτων οὐδέτερον ἔχοντες οὕτω τολμῶσι τῶν οὐ προσηκόντων ἀμφισβητεῖν καὶ ψευδεῖς παρασκευάζονται λόγους, βούλομαι βραχέα καὶ περὶ τούτων αὐτῶν εἰπεῖν. ἰσχυρίζονται γὰρ ταῖς διαθήκαις, λέγοντες ὡς Κλεώνυμος μετεπέμπετο τὴν ἀρχὴν οὐ λῦσαι βουλόμενος αὐτὰς ἀλλ' ἐπανορθῶσαι καὶ βεβαιῶσαι σφίσιν αὐτοῖς τὴν δωρεάν. ὑμεῖς δὲ σκοπεῖσθε τὰς διαθήκας τὰς μετ' ὀργῆς γενομένας, πότερα εἰκός ἐστι βουληθῆναι Κλεώνυμον ἀνελεῖν, ἐπειδὴ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἔσχεν, ἢ σκοπεῖν ὅπως [2]ἔτι βεβαιότερον ἡμᾶς ἀποστερήσειε τῶν αὐτοῦ. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις κἀκείνων ὧν ἂν ὀργισθέντες τοὺς οἰκείους ἀδικήσωσιν ὕστερον μεταμέλει· οὗτοι δ' ἐκεῖνον ἀποφαίνουσιν, ἐν ᾧ πρὸς ἡμᾶς οἰκειότατα διέκειτο, μᾶλλον βεβαιοῦν τὴν διαθήκην βουλόμενον, ἣν ὀργιζόμενος ἐποιήσατο. ὥστ' εἰ καὶ ἡμεῖς ὁμολογήσομεν ταῦτα καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ πιστεύσετε, ἐνθυμεῖσθε ὅτι παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην οὗτοι κατηγοροῦσι. τίς γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης μανία μείζων, ἢ
12 τότε μὲν ὅτε Δεινίᾳ διάφορος ὢν ἔτυχεν, ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν τε καὶ διατίθεσθαι τοιαύτας διαθήκας, ἐξ ὧν οὐκ ἐκεῖνον ἐτιμωρεῖτο ἀλλὰ τοὺς οἰκειοτάτους ἠδίκει· νυνὶ δὲ χρώμενος ἡμῖν καὶ περὶ πλείστου ποιούμενος ἁπάντων, μόνους ἐβουλήθη τοὺς ἀδελφιδοῦς, ὡς οὗτοί φασιν, ἀκλήρους [3]ποιῆσαι τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τίς ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, τοι-

[1] ἐπεὶ δ' οἱ τούτων [2] ἔτι om. [3] εἶναι

Ὁμολογήσομεν — πιστεύσετε] Malim in optativo ὁμολογήσαιμεν — πιστεύσαιτε. *etiamsi nos confiteamur ea vera esse et vos ipsi quoque vera credatis ea esse quæ illi aiunt, tamen hoc vos cogitare velim, illos hæc aientes Cleonymum summi qui unquam fuit furoris reum agere.* IDEM.

Ἢ] Labat hic constructio, quæ nullo alio prætextu, quam aut anacoluthi, aut mutatæ subito diptionis, excusari poterit. Nam si uno eodemque tenore, quo cœperat, pergere orator voluisset, dicendum ei fuisset χρώμενον et ποιούμενον et βουλη-θῆναι, non ἐβουλήθη. IDEM.

Χρώμενος ἡμῖν] Addunt schedæ Brulart. οἰκείως. possit quoque e p. 39. 7. οἰκειότατα addi. verum nescio annon satis sit tutum id facere, cum exempla reperiantur dictionis nudæ χρῆσθαί τινι, pro χρῆσθαί τινι οἰκείως usurpatæ. de quo iudices nostri consulantur. IDEM.

αὗται περὶ τῶν αὐτοῦ βουλεύσαιτο; ὥστ' ἐκ τούτων τῶν λόγων ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν πεποιήκασι περὶ αὐτῶν. εἰ μὲν γὰρ ἀνελεῖν τὰς διαθήκας βουλόμενος μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν, ὥσπερ ἡμεῖς φαμὲν, οὐδεὶς ἔνεστι τούτοις λόγος· εἰ δ' οὕτω παραφρονῶν ἔτυχεν ὥσθ' ἡμᾶς ἀεὶ περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι τοὺς γένει πρωτεύοντας καὶ χρωμένους αὐτῷ πάντων οἰκειότατα, δικαίως ἂν δήπου τὰς τοιαύτας διαθήκας ἀκύρους [1] ποιήσαιτε.

ς'. Ἔτι τοίνυν ἐνθυμεῖσθε ὅτι φάσκοντες καλεῖν τὴν ἀρχὴν Κλεώνυμον, ἵνα βεβαιώσῃ τὴν αὐτῶν δωρεὰν, προσταχθὲν αὐτοῖς οὐκ ἐτόλμησαν εἰσαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν 13
ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψαν. καὶ δυοῖν τοῖν ἐναντιωτάτοιν θάτερα μέλλοντες, ἢ τὴν οὐσίαν ἔξειν βεβαιοτέραν [2] ἢ ἐκείνῳ μὴ ποιήσαντες ἀπεχθήσεσθαι, τὴν ἀπέχθειαν εἵλοντο μᾶλλον ταύτης τῆς δωρεᾶς. καίτοι πῶς ἂν ἕτερα τούτων γένοιτο ἀπιστότερα; τοὺς μὲν τηλικαῦτα μέλλοντας ἐκ τοῦ πράγματος κερδαίνειν, ὥσπερ ζημιωθησόμενος, φυλάξασθαι τὴν διακονίαν, Κλεώνυμον δ' ὑπὲρ τῆς τούτων ὠφελείας τοσαύτην ποιήσασθαι σπουδὴν ὥστε Ποσειδίππῳ μὲν, ὅτι κατημέλησεν, ὀργισθῆναι, Διοκλέους δὲ ταῦτα πάλιν ἐς τὴν ὑστεραίαν δεηθῆναι; εἰ γὰρ δὴ, ὦ ἄνδρες, ὡς οὗτοί φασιν, ἐν ταῖς νῦν γεγραμμέναις διαθήκαις ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτ' ἄξιον εἶναί μοι δοκεῖ θαυμάζειν, ὅ τι ποτὲ ἐπανορθώσας κυριωτέρας αὐτὰς ἠγοῖτ' ἂν ποιῆσαι· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὗτος ὅρος ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, τῶν δωρεῶν. ἔτι δὲ καὶ εἴ τι προσγράψαι τούτοις ἐβούλετο, διὰ τί οὐκ ἐν ἑτέρῳ γράψας αὐτὰ γραμματείῳ κατέλιπεν, ἐπειδὴ τὰ γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδυνήθη λαβεῖν; ἀνελεῖν μὲν γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ οἷός τ' ἦν ἄλλο γραμματεῖον ἢ τὸ παρὰ τῇ ἀρχῇ κείμενον· γράψαι δ' ἐξῆν εἰς ἕτερον εἴ τι ἐβούλετο, καὶ μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν ἀμφισβητήσιμον ἐᾶν. εἰ τοίνυν καὶ τοῦτο συγχωρήσαιμεν, ὡς ἐκεῖνος ἐπανορθῶσαι τὰς διαθήκας ἐβούλετο, πᾶσι δήπου φανερὸν ὑμῖν ἐστὶν ὅτι οὐκ ὀρθῶς αὐτὰς ἔχειν ἡγεῖτο. καίτοι σκοπεῖτε καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀναισχυντίαν αὐτῶν, οἵ

[1] συγχωρῆσαι [2] ἢ ἐκείνῳ ad p. 54. v. 25. καταστήσαι om.

Θάτερα] Θάτερον schedæ Brulart. IDEM.

τινες ταύτας τὰς διαθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας, ἃς ὁμολογοῦσι μηδ' αὐτὸν τὸν διαθέμενον ταῦτα ὀρθῶς ἔχειν ἡγεῖσθαι, καὶ πείθουσιν ὑμᾶς ἐναντία τοῖς νόμοις καὶ τῷ δικαίῳ καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος γνώμῃ ψηφίσασθαι. ἔτι τοίνυν τούτων ἁπάντων ἀναιδέστατος τῶν λόγων ἐστίν, ὅταν τολμῶσι λέγειν ὡς Κλεώνυμος οὐδὲν ἡμᾶς τῶν αὐτοῦ λαβεῖν ἐβούλετο. καίτοι, ὦ ἄνδρες, τίνας ἂν ἄλλους ταῦτα ἔχειν ἐβουλήθη μᾶλλον ἢ τούτους, οὓς καὶ ζῶν ἐκ τῶν αὐτοῦ πλεῖστα τῶν οἰκείων ὠφέλει; πάντων δ' ἂν εἴη θαυμασιώτατον, εἰ Κηφισάνδρος μὲν ὁ τούτων οἰκεῖος δίκαιον ἡγεῖτο εἶναι μέρος ἕκαστον ἡμῶν ἔχειν τῆς οὐσίας, Κλεώνυμος δ' ὃς ἦν ἡμῖν οἰκειότατος καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ λαβὼν ἐθεράπευε καὶ ἐπεμελεῖτο τῶν ἡμετέρων ὥσπερ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, οὗτος μόνος ἐβούλετο ἡμᾶς ἀκλήρους εἶναι τῶν αὐτοῦ. καὶ τίς ἂν ὑμῶν πιστεύσειεν εὐνουστέρους καὶ μετριωτέρους τοὺς ἀντιδίκους ἡμῖν εἶναι τῶν οἰκειοτάτων; κἀκεῖνον μέν, ᾧ καὶ ἀναγκαῖαν εὖ ποιεῖν ἡμᾶς καὶ αἰσχρὸν ἡμῶν ἀμελῆσαι, μηδὲν τῶν αὐτοῦ ἡμῖν δοῦναι· τούτους δὲ οἷς οὔτ' ἀνάγκη ἐστὶν οὔτ' αἰσχύνην οὐδεμίαν φέρει, τῶν οὐ προσηκόντων, ὡς φασιν, ἡμῖν μεταδιδόναι; ἀλλὰ ταῦτα μέν, ὦ ἄνδρες, πολλὴν ἀπιστίαν ἔχει.

ζ. Ἔπειτα, εἰ μὲν καὶ νῦν οὕτω πρὸς ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἔχων ἐτελεύτησεν, ὥσπερ ὅτε τὰς διαθήκας ταύτας ἐποιήσατο, εἰκότως ἄν τις ὑμῶν πιστεύσαι τοῖς λόγοις τοῖς τουτωνί· νυνὶ δὲ πᾶν τοὐναντίον εὑρήσετε. τότε μὲν γὰρ ἔτυχε Δεινίας, ὃς ἡμᾶς ἐπετρόπευε, διάφορος ὢν ἡμῖν τε οὔπω χρώμενος τούτοις τε ἅπασιν ἐπιτηδείως διακείμενος· νῦν δὲ τούτων μέν τισι διάφορος ἐγένετο, ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρῆτο οἰκειότατα. καὶ ἐξ ὧν μὲν αὐτῷ πρὸς τούτους ἐγένετο ἡ διαφορά, περιέργου ἐστὶ λέγειν· σημεῖα δ' ὑμῖν ἔρω μεγάλα, περὶ ὧν καὶ μάρτυρας ἔξω παρασχέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ θύων τῷ Διονύσῳ, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας καλέσας καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν πολλούς, Φερένικον οὐδαμοῦ παρεστήσατο. ἔπειτα μικρὸν πρὶν τελευτῆσαι βαδίζων εἰς

Ταῦτα] Omittit Maius.
Οἰκίαν τὴν] οἰκιότητα dedit Maius.
Κἀκεῖνον] ἢ ἐκεῖνον dedit Maius.
Ταύτας] Omittit Maius.
Πιστεύσει] Πιστεύση dedit Maius.
Νυνὶ] Νῦν dedit Maius.
Οὕτω] Οὔπω dedit Maius.
Παρὰ - - - παρασχέσθαι] Omittit Maius.

Πάνορμον μετὰ Σίμωνος, καὶ συντυχὼν αὐτῷ, προσειπεῖν οὐκ ἐτόλμησεν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις συνθαυμένου τὴν διαφορὰν τοῦ Σίμωνος τήν τ' ἔχθραν διηγήσατο, καὶ προσηπείλησεν ὅτι δηλώσει ποτ' ἂν τούτῳ, ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μαρτύρους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η'. Οἴεσθε οὖν, ὦ ἄνδρες, τὸν οὕτωσὶ πρὸς ἑκατέρους ἡμᾶς διακείμενον ἡμῖν μὲν, οἷς οἰκειότατα ἔχῃτο, οὕτω ποιεῖν ὅπως μηδὲν λόγον ὑπολείψει, τούτοις δὲ, ὧν τισὶ καὶ διάφορος ἦν, σκοπεῖν ὅπως ἅπασαν βεβαιώσει τὴν οὐσίαν; καὶ τούτους μὲν νῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ταύτης ὑπούσης τῆς ἔχθρας, ἡμᾶς δὲ τοσαύτης οἰκειότητος καὶ φιλίας γενομένης πειρᾶσθαι μᾶλλον κακῶς ποιεῖν; ἀλλ' ἴσως, εἰ κατηγορεῖν ἐβούλοντο τῶν διαθηκῶν ἢ τοῦ τετελευτηκότος, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἄλλο πρὸς ὑμᾶς εἶπον, οἵ γε τὰς μὲν διαθήκας ἀποφαίνουσιν οὔτ' ὀρθῶς ἐχούσας οὔτ' ἀρεσκούσας τῷ διαθεμένῳ, τοῦ δὲ τοσαύτην μανίαν κατηγοροῦσιν, ὥστε φασὶν αὐτὸν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοὺς αὐτῷ διαφερομένους ἢ τοὺς οἰκείως χρωμένους, καὶ οἷς μὲν ζῶν οὐ διελέγετο ἅπασαν δοῦναι τὴν οὐσίαν, τοὺς δ' οἰκειότατα κεχρημένους οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιῶσαι. ὥστε τίς ἂν ὑμῶν ταύτας εἶναι κυρίας τὰς διαθήκας ψηφίσαιτο, ἃς ὁ μὲν διαθέμενος ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐχούσας ἀπεδοκίμασεν, οὗτοι δ' ἔργῳ λύουσιν ἐθέλοντες ἡμῖν ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας, πρὸς δὲ τούτοις ἡμεῖς ὑμῖν ἀποφαίνομεν ἐναντίας οὔσας καὶ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τῇ τοῦ τετελευτηκότος διανοίᾳ;

θ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς τὸ περὶ ἡμῶν δίκαιον σάφεστ' ἂν παρ' αὐτῶν τούτων συνθάνεσθαι. εἰ γάρ τις αὐτοὺς ἔροιτο διὰ τί ἀξιοῦσι κληρονόμοι γενέσθαι τῶν Κλεωνύμου, τοῦτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν, ὅτι καὶ γένει ποθὲν προσήκουσι καὶ ἐκεῖνος αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐπιτηδείως διέκειτο. οὐκ ἂν ἄρα ὑπὲρ ἡμῶν μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν εἶεν εἰρηκότες; εἴ τε γὰρ διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν δεῖ γενέσθαι τινὰς κληρονό-

Πάνορμον] Panormus portus Atticæ a Ptolemæo in Tabulis (ed. Amst. Eur. X. D. 9.) memoratus. MAIUS.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ] De suo dedit Maius.

Μετὰ] Τὸν μετὰν dedit Maius.

Οἰκειότατα κεκτημένους] Οἰκειότατος κεκτημένους dedit Maius; οἰκειότατα κεχρημένους de suo Bekkerus, cui obsecutus sum. Cf. p. 39. v. 6. p. 40. v. 28. et p. 41. v. 8.

μους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ τε διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαντες ἡμῖν οἰκειότερον διακείμενον. ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι τὸ δίκαιον. πάντων δ' ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ψηφίζοισθε, ὅταν θάτερα τούτων ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτούς, ἢ γένει πρότερους ὄντας ἢ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, ἡμᾶς δ', οἷς ἐστὶν ἀμφότερα ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσετε μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἐκείνου.

ι'. Καὶ εἰ μὲν Πολύαρχος ὁ πατὴρ ὁ Κλεωνύμου, πάππος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγχανε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεὴς ὤν, ἢ Κλεώνυμος ἐτελεύτησε θυγατέρας ἀπορουμένας καταλιπών, ἡμεῖς ἂν διὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ τὸν πάππον τροφεῖν ἠναγκαζόμεθα καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες ἑτέροις ἐκδιδόναι, καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ παρ' ὑμῶν αἰσχύνη ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἄν, ἢ ταῖς μεγίσταις ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνείδεσι περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία κατελείφθη, δίκαιον ἡγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε, εἰ τῶν μὲν συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκάσετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνθρώπους κυριωτέρους ἢ τούτους ποιήσετε.

ια'. Χρὴ δέ, ὦ ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατὰ γένους ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητοῦσι. τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστάμενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς ψεύσασθαι· διαθήκας δ' ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀπέφηναν, καὶ οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βεβουλευμένων. καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν

'Αποφαίνωσι] ἀποφήνωσι dedit Maius.

Πολύαρχος] Παλύαρχος de suo dedit Maius.

'Ηναγκαζόμεθα] 'Ηναγκάζομεν dedit Maius.

'Επίροις ἐπιδιδόναι] Consonat Terentius in Phorm. ii. 1. 65. — "verum si cognata est maxume, Non fuit necesse habere; sed, id quod lex jubet, Dotem daretia: quæreret alium virum." Maius.

'Ηγήσεσθ'] 'Ηγήσεσθ' ἂν dedit Maius.

Κυριωτέρους] Κυρίους dedit Maius.

οἰκειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὑρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβητουμένας· οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς ἐκείνου βουλομένου διεκώλυσαν. ὥςθ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, πολὺ κάλλιόν ἐστι ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ δικαίως γεγενημένας. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμήθητε ὅτι αὐτὰς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργισθεὶς καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος· ὥστε πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ κυριωτέραν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν διάνοιαν ποιήσετε.

ιβ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιοῦν καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγανακτεῖν, οἷς ἂν ὑπάρχῃ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν αὐτῶν τυχεῖν. εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὲν ζῆν, ἐξερημωθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων, σκέψασθε πότερον ἐκεῖνος ἐγίνετο κληρονόμος· δίκαιον γάρ ἐστι τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ὠφείλετο καὶ λαβεῖν αὐτῷ. εἰ μὲν τοίνυν Φερένικος ἢ τῶν ἀδελφῶν τις ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγίγνετο κύριος τῶν καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτῃ τύχῃ χρησαμένων Κλεώνυμος ἁπάντων ἐγίγνετο κληρονόμος. οὔτε γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ γένει προσήκων ἐγγυτάτω καὶ τῇ χρείᾳ πάντων ἦν οἰκειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς. οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν, ὥστε περὶ τῶν ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, ἀποθνήσκοντες δὲ ἄλλους κληρονόμους ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὸν πάντων οἰκειότατον. ὥςθ' ἡμᾶς μὲν ἐν ἀμφοτέροις, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῷ δοῦναι καὶ ἐν τῷ λαβεῖν οἰκείους ὄντας εὑρήσετε, τούτους δὲ νῦν μὲν ἀναισχυντοῦντας καὶ τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγχιστείαν

Τὸ γένος] Τὸ omittit Maius.
Πίστεων] Πιστέων de suo dedit Maius.
Καὶ γένει] καὶ omittit Maius.
Ἡμῖν] Omittit Maius.
Οὐδένα] Immo οὐδέν' ἂν Bekkerus.
Κληρονόμους] Aut legi κληρονομεῖν aut addi ποιῆσαι vult Bekkerus.
Τὸν πάντων] Τῶν πάντων Maius.

λέγοντας, ὅτι λήψεσθαί τι προσδοκῶσιν· ἐν δὲ τῷ δοῦναι πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείλοντο ἀκεραιοτέρους.

ιγ'. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς προσέχειν δεῖ τὸν νοῦν· ὅσῳ γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνωσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκεῖνος διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας καὶ οὐδὲ πώποτε ὕστερον αὐτῷ μετεμέλησε, καὶ νῦν ἐβούλετο ἡμᾶς μὲν μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν, σφίσι δ' αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεάν, καὶ ταῦτα πάντα λέγοντες καὶ διισχυριζόμενοι μηδέτερον ἀποφήνωσι, μήθ' ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι μήθ' ὡς οἰκειότερον ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον διέκειντο, ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα διδάσκουσιν ὑμᾶς. ὥσθ' ὑμεῖς ὅταν μὲν τοῖς τούτων λόγοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιῆσαι τῶν ἐκείνου κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου κατεγνωκέναι, ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον, ἡμᾶς τε μὴ συκοφαντεῖν ἀλλὰ δικαίους τούτων ἀμφισβητεῖν. ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶ κατὰ τοὺς τούτων λόγους γνῶναι περὶ αὐτῶν. πάντων γὰρ ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γνωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον εἶναι τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς φαίνοιτ' αὐτοὺς ἔχειν ψηφίσαισθε, καὶ τούτους μὲν ἡγήσασθαι χρῆναι πλείω λαβεῖν ὧν αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἠξίωσαν, ἡμᾶς δὲ μηδὲ τούτων ἀξιώσαιτε ὧν οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

Ἀποφαίνωσι] Ἀποφήνωσι dedit Maius. Ὅταν μὲν] Ὅ Maius.

B.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μενεκλέους πεποιημένου υἱὸν καὶ ἐποιδιώσαντος τῇ ποιήσει εἴκοσι τρία ἔτη, ἀδελφῶν ἀμφισβητούντων τοῦ κλήρου ἐμαρτύρησέ τις φιλοκλῆς μὴ εἶναι τὸν ἐλθόντα ἐκ Θρᾴκης, παιδοποιήσασθαι τε υἱὸν Μενεκλέους. τούτῳ ἐπέσκηψαν ψευδομαρτυρίας οἱ ἀδελφοί, καὶ ἀγὼν τούτους ὁ παῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν ἀπολογίαν εἰσέρχεται. Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος ὑπὲρ τοῦ περὶ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ συγγενείας εἶχεν, ὧδε δὲ ὑπὲρ διαθήκης. Ἡ στάσις ἀντίληψις κατὰ στοχασμόν· λέγει γάρ ὅτι ἐξῆν αὐτῷ παῖδ' ἑαυτοῦ υἱόν. εἶτα τὸ στοχαστικόν, ὅτι οὐ πιθανὸς γυναικὶ ἐπείσατό με.

α'. ΗΓΟΥΜΗΝ μέν, ὦ ἄνδρες, εἴ τις καὶ ἄλλος ἐποιήθη ὑπό τινος κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐγὼ ποιηθῆναι, καὶ οὐκ ἄν ποτε εἰπεῖν οὐδένα τολμῆσαι ὡς ἐποιησάτο με Μενεκλῆς παρανοῶν ἢ γυναικὶ πειθόμενος· ἐπειδὴ δὲ ὁ θεῖος οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ὡς ἐγώ φημι, πειρᾶται ἐξ ἁπάντος τρόπου τὸν ἀδελφὸν τὸν αὑτοῦ ἄπαιδα τεθνεῶτα καταστῆσαι, οὔτε τοὺς θεοὺς τοὺς πατρῴους οὔθ' ὑμῶν αἰσχυνόμενος οὐδένα, ἐμοὶ ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴ βοηθεῖν τῷ τε πατρὶ τῷ ποιησαμένῳ με καὶ ἐμαυτῷ. διδάσκω οὖν ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς προσηκόντως τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡ ποίησις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίδικος ὁ κλῆρος ὁ Μενεκλέους ὄντος ἐμοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ἀλλ' ὁ μάρτυς διεμαρτύρησε τἀληθῆ. δέομαι δ' ὑμῶν ἁπάντων καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω μετ' εὐνοίας ἀποδέχεσθαί μου τοὺς λόγους.

β'. Ἐπώνυμος γὰρ ὁ Ἀχαρνεύς, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὦ ἄνδρες, φίλος ἦν καὶ ἐπιτήδειος Μενεκλεῖ, καὶ ἐχρῆτο οἰκείῳ· ἦμεν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες ἡμεῖς, δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐκοιδόμεν ἡμεῖς τὴν πρεσβυτέραν ἀδελφήν, ἐπειδὴ εἶχεν ὥραν, Λευκο-

Τῷ τῷ πατρί] Scribendum τῷ τι πατρί. Διδάσκω] Διδάξω μὲν malit Bekkerus. Bekkerus.

λόφῳ, προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τετάρτῳ ἔτει ὕστερον ἥ τε ἀδελφὴ ἡμῖν ἡ νεωτέρα σχεδὸν ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν, καὶ τῷ Μενεκλεῖ ἡ γυνὴ τελευτᾷ ἣν εἶχε πρότερον. ἐπειδὴ οὖν ἐκείνη τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν ὁ Μενεκλῆς, ἤτει τὴν ἀδελφὴν ἡμᾶς, ὑπομιμνήσκων τήν τε φιλίαν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἦν διακείμενος· καὶ ἡμεῖς εἰδότες ὅτι καὶ ὁ πατὴρ οὐδενὶ ἂν ἔδωκεν ἥδιον ἢ ἐκείνῳ, δίδομεν αὐτῷ, οὐκ ἄπροικον, ὡς οὗτος λέγει ἑκάστοτε, ἀλλὰ τὴν ἴσην προῖκα ἐπιδόντες ἥπερ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ἐπέδομεν· καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι, κατέστημεν οἰκεῖοι. καὶ ὡς ἔλαβεν εἴκοσι μνᾶς ὁ Μενεκλῆς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ προῖκα, τὴν μαρτυρίαν ταύτην πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐκδόντες τοίνυν τὰς ἀδελφὰς, ὦ ἄνδρες, καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ἐτραπόμεθα, καὶ ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἰφικράτους εἰς Θράκην· ἐκεῖ δὲ δόξαντές του εἶναι ἄξιοι, περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο, καὶ καταλαμβάνομεν τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ὄντα δύο παιδία, τὴν δὲ νεωτέραν, ἣν εἶχε Μενεκλῆς, ἄπαιδα. καὶ ἐκεῖνος δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ, πολλὰ ἐπαινέσας τὴν ἀδελφὴν, λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφη τήν τε ἡλικίαν ὑφορᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν· οὔκουν ἔφη δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς τοῦτο ἀπολαῦσαι, ἄπαιδα καταστῆναι συγκαταγηράσασαν αὐτῷ· ἱκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι. καὶ ἐκ ταύτης τῆς λέξεως δῆλοι, ὅτι φιλῶν ἀπεβάλετο· οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ. ἔδει τα οὖν ἡμῶν δοῦναι χάριν ταύτην αὐτῷ, ἐκδοῦναι ἄλλῳ αὐτὴν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἑαυτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐκελεύομεν αὐτὸν πείθειν αὐτὴν περὶ τούτων· ὅ τι γὰρ ἐκείνη πεισθῇ, τοῦτ' ἔφαμεν ποιήσειν. κἀκείνη τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μόλις ἐπείσθη. καὶ οὕτως ἐκδίδομεν αὐτὴν Ἠλείῳ Σφηττίῳ, καὶ ὁ Μενεκλῆς

Ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἰφικράτους] Vid. Xenoph. Hist. Græc. l. iv. 8., Æschin. π. Παραπρ. §. ιγ'. Orellius.

Δόξαντες τοῦ] Δόξαντές του. Bremius.

Σφηττίῳ] Ita scribendum, non Σφηττίῃ, ut habent edd. Londin. et Gœtting. Ste-

τήν τε προῖκα ἐπιδίδωσιν αὐτῇ, μεταστχὼν τοῦ οἴκου τῆς μισθώσεως τῶν παίδων τοῦ Νικίου, καὶ τὰ ἱμάτια ἃ ἦλθεν ἔχουσα παρ' ἐκεῖνον, καὶ τὰ χρυσίδια ἃ ἦν, δίδωσιν αὐτῇ.

δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου διαγενομένου ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς ὅπως μὴ ἔσοιτο ἄπαις, ἀλλ' ἔσοιτο αὐτῷ ὅς τις ζῶντα γηροτροφήσοι καὶ τελευτήσαντα θάψοι αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ποιήσοι. τούτῳ μὲν οὖν ἐώρα ἕνα μόνον υἱὸν ὄντα, ὥστε ἐδόκει αὐτῷ αἰσχρὸν εἶναι ἄπαιδα τοῦτον καθιστάντα ἀῤῥένων παίδων αὐτῷ κελεύειν δοῦναι τοῦτον εἰσποιήσασθαι. εὕρισκεν οὖν οὐδένα ἄλλον οἰκειότερον ὄνθ' ἡμῶν ἑαυτῷ. λόγους οὖν πρὸς ἡμᾶς ἐποιεῖτο, καὶ ἔφη δοκεῖν αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐπειδὴ οὕτως αὐτῷ ἡ τύχη συνέβη ὥστε ἐκ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἡμετέρας παῖδας αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποιήσασθαι, ὅθεν καὶ φύσει παῖδας ἐβουλήθη ἂν αὐτῷ γενέσθαι· ὑμῶν οὖν ἔφη βούλομαι τὸν ἕτερον ποιήσασθαι, ὁποτέρῳ ὑμῶν καλῶς ἔχει. καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς ἀκούσας ταῦτα, ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων, ἐπῄνεσέ τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἥ τε ἡλικία καὶ ἡ παροῦσα ἐρημία ἐκείνου τοῦ θεραπεύσοντος αὐτὸν καὶ ἐπιδημήσοντος, ἐμοὶ μὲν οὖν ἔφη συμβαίνει ἀποδημία, ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὑτοσὶ ἐμὲ λέγων τῶν τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, ἐὰν βούλῃ τοῦτον ποιήσασθαι. καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν λέγειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖταί με.

ε'. Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐπεγένετο ἡ ποίησις, τοῦτο ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. καί μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι, ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἐὰν μὴ παῖδες ἄῤῥενες ὦσι γνήσιοι. ὁ γὰρ νομοθέτης, ὦ ἄνδρες, διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην ταύτην κατα-

---

phanes Byzant. Σφττὸς — δῆμος Ἀναμαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Σφήττιος. conf. Meurs. de pop. Attic. p. 126. seq. BREMIUS.

Ἐαυτῇ. αὐτῇ] Lond. ἑαυτῷ male. conf. supra. EDITOR GOTT.

Ἂν αὐτῷ] Editor Gottling. mavult ἑαυτῷ. sed vid. Fischer. et Heindorf. in Platon. Phaed. §. 40. Interpp. ad Viger. de Idiot. Gr. p. 165. seq. ed. Herrm. 2. Ruhnken. ad Timæi Lex. plat. p. 924. e. ORELLIUS.

Συμβαίνειν ἀποδημίαν] Leg. συμβαίνει ἀποδημεῖν. BREMIUS. Leg. συμβαίνει ἀποδημεῖν δεῖ. CASP. ORELLIUS.

Βούλῃ] Sic correxi ex emendatione Bremii mei pro βούλει. Vid. Herrmann. ad Viger. p. 822. ORELLIUS.

Ποιεῖταί με] Scribendum: ποιεῖται ἐμέ. BREMIUS.

σατο καὶ οὐκ ἐτελεύτησεν ἄπαις. τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐπιτιμᾷς, ἐπίφθονον πρᾶγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῷ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἄπαιδι καὶ ἀτυχοῦντι φαίνεται ἐπιτιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κεῖσθαι ὁ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῷ· ὁ δὲ θεῖος οὗτοσὶ οὐκ αἰσχύνεται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ταύτης τῆς ἐξουσίας ἀποστερῶν νῦν, τοῦ ποιήσασθαι, ἧς οὐδὲ τοῖς οὐδὲν γένει προσήκουσιν οὐδεὶς πώποτε ἐφθόνησεν. οἶμαι δὲ καὶ τοῦτον, εἴ τις ἐρωτήσειεν αὐτόν, τί δή ποτ' ἂν ἐποίησεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν εἰπεῖν ἢ ὅτι ἐποιήσατ' ἂν ὅς τις αὐτὸν ἔμελλε ζῶντα θεραπεύσειν καὶ τελευτήσαντα θάψειν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον νόμον ἡ ποίησις ἐγένετ' ἄν, καθ' ὃν περ ἡ ἐμή. εἶτα αὐτὸς μέν, εἰ ἦν ἄπαις, ἐποιήσατ' ἄν· τὸν δὲ Μενεκλέα ποιήσαντα ταὐτὰ τούτῳ, παραφρονεῖν φησὶ καὶ γυναικὶ πειθόμενον ποιήσασθαι. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῷ μᾶλλον τοῦτον παραφρονεῖν τῷ τε λόγῳ τούτῳ ᾧ νυνὶ λέγει, καὶ οἷς ποιεῖται. τοῖς τε γὰρ νόμοις καὶ δικαίοις καὶ οἷς αὐτὸς ἐποίησεν ἂν ταναντία λέγων φαίνεται, καὶ οὐκ αἰσχύνεται αὐτῷ μὲν τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς ποιήσεως ποιῶν κύριον, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸν αὐτὸν τοῦτον ζητῶν ἄκυρον ποιῆσαι.

θ'. Εἶτα νῦν διὰ τί διαφερόμενος ζητεῖ οὗτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ ἄπαιδα καταστῆσαι, ἄξιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες, ἀκοῦσαι. εἰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὀνόματός μοι διαφέρεται καὶ ἀναίνεται εἰ ἐγὼ ἔσομαι υἱὸς Μενεκλέους, πῶς οὐ φθονερός ἐστιν; εἰ δὲ περὶ χρημάτων ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῷ, ἐπιδειξάτω ὑμῖν ὁποῖον χωρίον ἢ συνοικίαν ἢ οἰκίαν κατέλιπεν ἐκεῖνος, ἃ ἐγὼ ἔχω νυνί. εἰ δὲ μηδὲν τούτων κατέλιπεν, ἃ δ' ἦν αὐτῷ ὑπόλοιπα, ἐπειδὴ τῷ ὀρφανῷ τὸ ἀργύριον ἀπέδωκεν, οὗτος ἔλαβε ζῶντος ἐκείνου ἔτι, πῶς οὐ περιφανῶς ἐξελέγχεται ἀναιδὴς ὤν; ὡς δὲ ἔχει, ἐγὼ ἐπιδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῷ ὀρφανῷ τὰ χρήματα ἀποδίδοσθαι, ὁ δ' οὐκ εἶχεν ὁπόθεν ἀποδῷ, τόκοι δὲ πολλοῦ χρόνου συνερρυηκότες

Τῶν ποιήσασθαι] His facile caruerit Bekkerus. Ἦν ποτ'] Τί δή ποτ'. Turnebvs.

ἦσαν αὐτῷ, τὸ χωρίον ἐπώλει. καὶ οὗτος καιροῦ λαβόμενος καὶ βουλόμενος αὐτῷ ἐπηρεάζειν, ὅτι ἐμὲ ἐποιήσατο, διεκώλυε τὸ χωρίον πραθῆναι, ἵνα κατόχιμον γένηται καὶ ἀναγκασθῇ τῷ ὀρφανῷ ἀποστῆναι. ἠμφισβήτει οὖν αὐτῷ μέρους τινὸς τοῦ χωρίου, πρότερον οὐδεπώποτε ἀμφισβητήσας, καὶ ἀπηγόρευε τοῖς ὠνουμένοις μὴ ὠνεῖσθαι. κἀκεῖνος ἠγανάκτει, οἶμαι, καὶ ἠναγκάζετο ὑπολείπεσθαι οὗ ἠμφισβήτησεν οὗτος, τὸ δὲ ἄλλο ἀποδιδόναι Φιλίππῳ τῷ Πιτθεῖ ἑβδομήκοντα μνῶν. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὀρφανὸν, ἑπτὰ μνᾶς καὶ τάλαντον ἀποδοὺς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως.

ί. Λόγων δὲ πολλῶν γενομένων καὶ ἔχθρας πολλῆς, ἔδοξεν ἡμῖν χρῆναι, ἵνα μή ποτε εἴπῃ τις ἐμὲ φιλοχρηματεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀδελφοὺς ὄντας αὐτοὺς καθιστάναι, ἐπιτρέψαι τῷ τε κηδεστῇ τῷ τούτου καὶ τοῖς φίλοις διαιτῆσαι. ἐκεῖνοι δὲ εἶπον ἡμῖν, εἰ μὴ ἐπιτρέποιμεν αὐτοῖς ὥστε τὰ δίκαια διαγνῶναι, οὐκ ἂν ἔφασαν διαιτῆσαι· οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι ἀπεχθέσθαι οὐδετέρους ἡμῶν· εἰ δ' ἐάσομεν αὐτοὺς γνῶναι τὰ συμφέροντα πᾶσιν, ἔφασαν διαιτήσειν. καὶ ἡμεῖς, ἵνα δὴ πραγμάτων ἀπαλλαγῶμεν, ὥστε δηώμεθα, οὕτως ἐπιτρέπομεν. καὶ ἐκεῖνοι, ὀμόσαντες ἡμῖν πρὸς τῷ βωμῷ τῷ τῆς Ἀφροδίτης Κεφαλαίωσιν τὰ συμφέροντα γνώσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν οὗτος ἠμφισβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν εἶναι ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήψονται οὗτοι τῶν ἐκείνου. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὀμόσαι ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιήσειν· καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν εὖ ποιεῖν ἀλλήλους ἐκ τοῦ ἐπιλοίπου χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. καὶ ὡς ὅ τε ὅρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγνώσθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἶτα νυνὶ ταυτὶ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἄπαιδα βουλόμενοι καταστῆσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρί-

Ὄντας αὐτοῦ] Leg. ὄντας αὐτοὺς, scil. Menecleem et fratrem ejus. Bremius.

Ὥστε διώμεθα] Forte leg. ὡς διώμεθα. Editor Gœtt.

Κεφαλαίωσιν] Scrib. f. Κεφαλαίας, ut intelligatur Venus in pago, cui nomen Κεφαλὴ, constituta. Κεφαλὴ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Harpocrat. Tyrwhitt.

Εἰ μὴ] F. leg. ἢ εἰ μὴ —. Casp. Orellius.

Ἀπὸ τῶν οἰκείων] F. ὑπὸ τῶν οἰκείων. Tyrwhitt.

σαντες ἐκ τοῦ οἴκου, τοὺς γιόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξεσθαι μάρτυρας, ἐὰν ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκεῖοι —, εἰ δὲ μή, τοὺς παραγενομένους. καί μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταυτασί· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ια'. Λάβε δή μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίον ἑβδομήκοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὀρφανὸς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα μνᾶς προσθέντος τοῦ χωρίου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὁ θεῖος τοίνυν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες, κεκληρονομηκὼς τῶν ἐκείνου ἄρχω καὶ οὐ λόγῳ ὥσπερ ἐγὼ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πολλῷ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλαβον τὰς περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ ἀνίδιον ὄν ἔστιν αὐτῷ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλεῖον ἢ δέκα μνῶν χωρίον ἔχων, εἶτα προσέτι νῦν ἥκει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξερημώσων. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ πρωτὸς ἐκείνῳ τε ζῶντα ἐθεράπευον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνὴ, θυγάτηρ οὖσα τουτουὶ Φιλωνίδου, καὶ τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελευτήσαντα ἔθαψα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα, καὶ τἆλλα καὶ τἄλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν ὡς οἷόν τε κάλλιστα, ὥστε τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενὴς, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ὅτι υἱὸν ἐποιήσατο, ζῶντος μὲν τὰ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῷ περιέλετο, τελευτήσαντα δ' αὐτὸν ἄπαιδα καὶ ἀνώνυμον βούλεται κατασταθῆναι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. καὶ ὡς ἔθαψά τ' ἐγὼ αὐτὸν, καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔννατα ἐποίησα καὶ τἆλλα περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδότων ἀναγνώσεται.

Οἴκου, τοὺς γιόντας] Caspar. Orellius aio interpungit: οἴκου. τοὺς γιόντας. Fortassis post τοὺς excidit δέ. Orellius.

Τούτων] Legendum videtur τούτου, scil. τοῦ θείου. Si τούτων legas, intelligendus θεῖος cum filio cujus mentio supra §. ζ'. Idem.

Ἐπίβαλλε] Ἐπιλάβε. Tyrwhitt. Vid. Pollux Onom. viii. §. 113. et Rader ad Martial. vi. 25. p. 650. seq. Orellius.

Τὰ τρία] Scrib. (. τὰς τριακάδας. V. Harpocrat. in voc. τριακάς. Tyrwhitt. Tyrwhittus postea correctionem suam retractavit, τὰ τρίτα restituens in glossa marginali, citans Polluc. Onom. viii. 146. et Aristoph. Lysistr. 614. Vid. Wyttenbach. Bibl. Crit. Amst. Tom. iii. p. ii. p. 135. Orellius.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιβ'. Ὅτι τοίνυν ὁ Μενεκλῆς, ὦ ἄνδρες, ἐποιήσατό με οὐ παραινοῦν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος, βούλομαι ὑμῖν καὶ αὐτοὺς τούτους μάρτυρας παράσχεσθαι, καὶ ἐμοὶ μαρτυροῦντας ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ἔπραξαν αὐτοὶ, ὅτι ἐγὼ ταληθῆ λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις φαίνονται πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι ἀμφότεροι οὗτοι, καὶ οὐ πρὸς τὸν Μενεκλέα, καὶ ὀμόσαντες ὅρκους [ἐμοὶ] καὶ ἐγὼ τούτοις. καίτοι εἴ γε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐγεγένητο ἡ ποίησις, μηδὲ κληρονόμος ἦν ἐγὼ τῶν Μενεκλέους ὑπ' αὐτῶν τούτων δεδοκιμασμένος, τί ἔδει αὐτοὺς ὀμνύναι ἐμοὶ ἢ παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν ὅρκους; οὐδὲ ἓν δήπου. οὐκοῦν ὁπότε ἐποίησαν ταῦτα, φαίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐμοὶ μαρτυροῦντες ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποιήθη ἡ ποίησις καὶ δικαίως εἰμὶ κληρονόμος τῶν Μενεκλέους. ἐγὼ δ' οἶμαι καταφανὲς ὑμῖν ἅπασι τοῦτ' εἶναι, ὡς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενόν ἐστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παραφρονεῖ, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνί, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὀμόσας ὅρκους πάλιν νῦν ἥκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὁμοθέντα παραβὰς, καὶ ἀφελέσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ, οὕτως ὄντα μικρά.

ιγ'. Ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πάνυ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἐπονείδιστον, προδοῦναι τὸν πατέρα οὗ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὃς ἐποιήσατό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῷ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲν, ὡς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῆδε νομίζω, εἰ, ἡνίκα μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχέ τι, τότε μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν υἱὸν αὐτῷ ποήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν πραθῆναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῇ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμήθην ὡς υἱὸς ὢν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, εἰ προδώσω καὶ ἐξερημώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιὼν οἰχήσομαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοίη, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχομαι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἔστι τὰ ποιοῦντά

Περί μι] Leg. περὶ ἐμέ. Bekkerus. Ὅρκους] Pronomen ἐμοὶ add. Isaeus.

σαντες ἐκ τοῦ οἴκου, τοὺς γένητας αὐτοὺς ὑμῖν παρεξαρα μάρτυρας, ἐὰν ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτω οἰκεῖοι —, εἰ δὲ μή, τοὺς παραγενομένους. καί μοι τὰς μαρ τυρίας ἀνάγνωθι ταυτασί· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ια'. Λάβε δή μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χω ρίον ἑβδομήκοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὀρφανὸ ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα μνᾶς προσθέντος τοῦ χωρίου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὁ θεῖος τοίνυν οὑτοσί, ὦ ἄνδρες, κεκληρονομηκὼς τ ἐκείνου ἔρημα καὶ οὐ λόγῳ ὥσπερ ἐγώ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πολλ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλαβον τ περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ οἰκίδιον ἐστιν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλεῖον ἢ δέκα μν χωρίον ἔχων, εἶτα προσέτι νῦν ἥκει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξέχ μώσιον. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ πρωτὸς ἐκείνῳ τε ζῶντα ἐθεράπευ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνή, θυγάτηρ οὖσα τουτουὶ Φιλω δου, καὶ τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελευτήσαντα ἔθα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπίθημα καλὼν ἐπέθη καὶ τοὶ ἔννατα καὶ τἄλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ ταφὴν ὡς οἷόν τε κάλλιστα, ὥστε τοὺς δημότας ἐπαι ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενὴς, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ὅτι ἐποίησατο, ζῶντος μὲν τὸ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῷ ἐ ριείλετο, τελευτήσαντα δ' αὐτὸν ἄπαιδα καὶ ἀνώνυμον βο λεται καταστῆσαι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. καὶ ὡς ἔθαψ ἐγὼ αὐτὸν, καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔννατα ἐποίησα τἄλλα περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδό ἀναγνώσεται.

Οἴκου, τοὺς γένητας] Caspar. Orellius sic interpunxit: οἴκου. τοὺς γένητας. Fortasse post τοὺς excidit δέ. Orellius.

Τούτῳ] Legendum videtur τούτου, scil. τοῦ Θείου. Si τούτῳ legas, intelligendus Σαῖος cum filio cujus mentio supra §. ζ. Idem.

Ἐπίβαλλε] Ἐπίλαβέ. Tyrwhitt. Vid. Pollux Onom. viii. §. 113. et Reder ad Martial. vi. 25. p. 650. seq. Orel

Τὰ τρία] Scrib. ſ. τὰς τριακόδα Harpocrat. in voc. τριακάς. Tyrw Tyrwhittus postea correctionem retractavit, τὰ τρίτα restituens in margisali, citans Pollux. Onom. viii et Aristoph. Lysistr. 614. Vid. W bach. Bibl. Crit. Amst. Tom. iii. p 135. Orellius.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Υ.

Pag. ed. Reisk.

β'. Ὅτι ... Μοσχᾶς, ὁ ... 13
... ταῦτα οὐκ γνησίως πεῦδομεν. ...
... τοὺς τούτου μάρτυρας παρασχέ- ...
... τὰς ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ... 14
... λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις ...
... ταῦτα, καὶ ὁ ...
... τῆς Μενεκλέους ...
... ἡ εἰκοσιν Ἰτη ...
... ς Φίλης, τῆς ...
... ἐντούσης τοῦ ...
... ξτυρήσαντος ...
... λου δὲ ἀδελ- ...
... ται Ἑστιαλεῖ.

... ρὸς τῆς ...
... το Ἐν- ...
... ὧν τῶν ...
... τοσούτῳ ...
... οιήσατο 15
... ήσαντος ...
... πληρο- ...
... σκουσά ...
... κλήρου ...
... αὐτῷ ...
... τὰ πεῖσαι ...
... mentum in ...
... m hic est ...

... muni- ...
... em cer- ...
... quendo ...
... t. ...
... ipserat ...
... S. 6. ...
... 6. 4." ...
... oriun- ...
... quodam ...

με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀλλ' εἰ οὕτω φαῦλος ἄνθρωπος δοκῶ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὐφρονοῦντος μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἂν ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονοῦντος, ταῦτ' ἔστι τὰ λυποῦντά με.

ιδ'. Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω ἐλεῆσαί με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ μάρτυρος τουτουί. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν ποιηθέντα ἐμαυτὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἄν τις δικαιότατα ποιηθῇ, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποίησιν γεγενημένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τούς τε φράτορας καὶ τοὺς δημότας καὶ τοὺς ὀργεῶνας παρεσχόμην μάρτυρας· καὶ ἐκεῖνον ἐπέδειξα τρία καὶ εἴκοσιν ἐπιβιοῦντα ἔτη. εἶτα τοὺς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν, τοὺς ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις ἐξουσίαν διδόντας υἱεῖς ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεραπεύων αὐτὸν καὶ τελευτήσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἄκληρον μὲν ἐμὲ ποιεῖ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου, εἴτε μείζων ἐστὶν οὗτος εἴτε ἐλάττων, ἄπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα ὑπὲρ ἐκείνου μηδεὶς τιμᾷ, μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν, ἀλλ' ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ἃ προνοηθεὶς ὁ Μενεκλῆς, κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποιήσατο υἱὸν ἑαυτῷ, ἵνα τούτων ἁπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὦ ἄνδρες, πεισθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλησθέ μου τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπόν ἐστιν,
37.30 ἄκυρον δὲ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καταστήσητε· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ 13
πρᾶγμα εἰς ὑμᾶς ἀφῖκται καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγόνατε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν ᾅδου ὄντι, καὶ μὴ περιΐδητε, πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν, προπηλακισθέντα αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὅρκου ὃν ὀμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ πράγματος, τὰ δίκαια καὶ τὰ εὔορκα κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε.

Μηδ' ἐναγίζῃ] Scribend. μήτ' ἐναγίζῃ. IDEM.

Λοιπὸν ἔστιν] Λοιπόν ἐστι. TYRWHITT.

Ἄκυρον δὲ] Ἀκυρόν τε. BREMIUS.

Ἀλλ' ἐπειδὴ - - - ψηφίσασθε.] Particula hæc, quæ in Editionibus Isæi annexa est orationi de Cleonymi hereditate, ubi falsissima esse quisque videt, nunc demum quasi postliminio suo loco redditur. Reiskius lacunam esse suspicabatur, quam explere etiam utcunque conatus est. Sed mihi videtur oratio ista in fine esse mutila. Forsan ex eo Codice, e quo profluit Aldina editio, exciderant folia intermedia, quæ istius orationis finem et nostram fere totam continebant, unde factum ut extremæ utriusque partes coalescerent. EDITOR GOTT.

Γ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. R.Steph. 38

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed., Reisk. 13 14

Πύρρου τὸν ἕτερον [1] τῆς ἀδελφῆς [2] υἱὸν υἱοποιησαμένου Ἐνδίου, καὶ τούτου πλέον ἢ εἴκοσιν ἔτη τὸν κλῆρον κατασχόντος, εἶτα ἀποθανόντος, Νικοκλῆς λαχὼν τῶν χρημάτων ὑπὲρ Φίλης, τῆς ἰδίας γυναικὸς, διεμαρτύρατον εἶναι αὐτὸν [3] γνησίαν Πύρρου θυγατέρα, ἀμφισβητούσης τοῦ κλήρου τῆς Ἐνδίου μητρὸς καὶ ἄλλων ψευδομαρτυριῶν, Νικοδήμου καὶ αὐτοῦ μαρτυρήσαντος ἐγγυᾶσθαι Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξ ἧς γεγονέναι τὴν Φίλην. ὁ Ἐνδίου δὲ ἀδελφὸς νόθην εἶναι φησὶν, ἐξ ἑταίρας Πύρρῳ γενομένην, καὶ οὕτως ὑπὸ Ἐνδίου ἐκβεβλῆσθαι Νικοκλεῖ. Ἡ στάσις στοχασμὸς, τὸ δὲ ἔγκλημα ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ Νικοδήμου.

1 α΄. ΑΝΔΡΕΣ δικασταὶ, ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς, Πύρρος, ἅπαις ὢν γνησίων παίδων, ἐποιήσατο Ἔνδιον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν [4] ἑαυτῷ· ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου ἐβίω πλείω ἔτη ἢ εἴκοσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔχοντος ἐκείνου τὸν κλῆρον οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο 15
5 οὐδ' ἠμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέρυσιν, ὑπερβᾶσα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θείου ἥκει φάσκουσα εἶναι Φίλη, καὶ κύριος Ξενοκλῆς Κύπριος τοῦ Πύρρου κλήρου

[1] τῶν τῆς [2] υἱῶν [3] Πύρρου γνησίαν [4] αὐτῷ

Τῶν τῆς ἀδελφῆς] Priorem articulum, quo vulgatæ carent e scholiis Brul. addidi. Aliter instituerat rationem Taylor, pro *υἱῶν* sufficiens *υἱὸν*. Admonebat idem in fine argumenti adjuncta hæc esse in Aldina: *τοῦ Πύρρου κλήρου κατὰ ψῆφον περὶ τὸ γένος διαμαρτυρίαν.* Personarum in hac causa inter se contendentium hic est nexus stemmatieus:

Pyrrho
super cujus hereditate certatur, erat

Soror,
e qua nati

Endius et actor

verum Pyrrhus e Nicodemi sorore filiam sotham susceperat, cujus filiæ maritus Xenocles ab actore injustæ possessionis postelatur. Reisk.

Ἄπαις παίδων] De hac dictione Taylor ad Euripidem ejusque interpretem Barnesium ablegat. Idem.

Τετιμῆσθαι] Τετιμῆσθαι κληρονόμων dicitur is, qui, cum solus jus hereditatis adeundæ verum et legitimum habuisset, tamen alium aut nullo aut infirmiore jure munitum passus fuisset illam hereditatem carnere atque possidere, neque obloquendo et protestando intercessisset. Idem.

Κύριος] Subaudi *αὐτῆς ὄν*. Adscripserat hic loci Taylor istuc: "V. Petit. 3. 6. Heins. Exerc. 18. 2. v. post p. 56. 4." Idem.

Κύπριος] Non ex insula Cypro oriundus, sed e demo, seu municipio quodam

λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσεν, ὃς τετελευτήκει πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη, τρία τάλαντα [1]τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος. ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Πύῤῥου, ὁ κύριος τῆς εἰληχυίας τοῦ κλήρου γυναικὸς ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὔσης γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ, οὗ ἦν ἐξ ἀρχῆς ὁ κλῆρος. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὸν διαμαρτυρῆσαι τολμήσαντα [2]κατὰ ταῦτα, ἐκεῖνόν τε ἐξελέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην εἰλόμεν παρ' ὑμῖν, καὶ τουτονὶ Νικόδημον παραχρῆμα ἐξηλέγξαμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ, ὅς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυῆσαι τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἡ τούτου μαρτυρία ψευδὴς ἔδοξεν εἶναι, ὁ τόθ' ἁλὼς μάρτυς σαφέστατα τοῦτον ἐξελέγχει. εἰ γὰρ μὴ ἐδόκει οὗτος τὰ ψευδῆ τότε μαρτυρῆσαι, δῆλον ὅτι ἐκεῖνός τ' ἂν ἀπεφυγὼν τὴν διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε, καὶ κληρονόμος [3]ἂν τῶν τοῦ θείου ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡ ἡμετέρα [4]κατέστη μήτηρ. ἁλόντος δὲ τοῦ μάρτυρος καὶ ἀπο-

[1] τίμημα om. [2] μετὰ ταῦτα [3] ἦν [4] κατέστασα

Attico, illi insulae celeberrimo cognomine. V. ad Demosthen. or. pro Corona p. 147. 24. a nobis dicendo. IDEM.

Τρία τάλαντα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος] Xenocles in libello petitorio, quem judicibus tradens eam hereditatem sibi ut heredi soli legitimo adjudicari petierat, illam hereditatem tribus talentis aestimaverat, hac lege, ut si contrapetitorem, actorem hujus causae, judicio vinceret, is sibi, Xenocli, tria talenta pro multa numeraret, ipse, si causa caderet, vincenti nihil. IDEM.

Ἐπισκηψάμενοι] Ἐπισκηψάμενοι. TAYLOR.

Κατὰ ταῦτα] Bene si habet, significare debet *hoc ex titulo*. Ego vero suspicor praepositionem *κατὰ* esse delendam. dicitur enim *διαμαρτυρεῖν τι*, non *κατά τι*. *interponenda sua intercessione* vel *interpellatione confirmare* vel *asseverare aliquid ut vere factum*. Vel rectius *κατὰ* mutabis in *μετὰ* et leg., *μετὰ ταῦτα ἐκεῖνον κ. τ. λ. eoque facto non illum modo* etc. REISK.

Τουτονὶ Νικόδημον] Interponunt, sine ulla sive gratia sive necessitate, *τὸν* scholiasta Brulart. IDEM.

Τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ] Durissimale dictum, fateor. bene si habet, accipiendum erit *ὄντα* pro *φανέντα*, vel *γεγενήσθαι*. Suspicabatur Taylor in schedis leg. esse: *τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῇ ταύτῃ*, adscripto [scil. Xenocles], quod minus satisfacit. Mihi videtur *ὄντα* bene quidem habere, verum aliquid ei cohaerens atque anteponendum excidisse, e. g. *σύμμαχον*, vel *ἐμφανῆ*. IDEM.

Τοῦτον] Si ad Nicodemum refertur, bene habet *μαρτυρία*. sin autem ad Xenoclem redit, malim *διαμαρτυρία* legi. Sed vulgata bene habet. IDEM.

Ὁ τόθ' ἁλοὺς μάρτυς] Xenocles. IDEM.

Τοῦτον] Scil. Nicodemum. Sed causa praestet *τοῦτο* legi? IDEM.

Κατέστη] Reliqui hoc, qualecunque est, quod libri dant, tametsi haud probo. Num *κατέστω*, *facta fuisset here*. Nam, quod olim suspicabar leg. esse *κατέσται*, dubito nunc, primum sitne Graecum *το-*

στάσης τοῦ κλήρου τῆς ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς 18
Πύρρου εἶναι, μεγάλη ἀνάγκη ἅμα καὶ τὴν τούτου μαρτυ-
ρίαν ἐπλασκέναι. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου [1]διαμαρτυρήσας
τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο, πότερον ἐξ ἐγ-
γυητῆς ἢ ἐξ ἑταίρας ἡ ἀμφισβητοῦσα τοῦ κλήρου τῷ θείῳ
γυναικὸς εἴη. γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε
ἀντωμοσίας τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας καὶ
τῆς ἀλούσης διαμαρτυρίας. ἀναγίνωσκε λαβὼν τασδὶ
αὐτοῖς.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

β. Ὡς μὲν ἔδοξε παραχρῆμα εὐθὺς τότε τὰ ψευδῆ 19
μαρτυρῆσαι Νικόδημος, ἐπιδέδεικται τότε πᾶσι· προσήκει
δὲ καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ αὐτοῦ τούτου τὴν δίκην μέλλουσι
ψηφιεῖσθαι, ἐξελεγχθῆναι τὴν τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ
δὲ πρῶτον μὲν [2]περὶ αὐτοῦ τούτου πυθέσθαι, ἤν τινα πότε
προῖκα φησὶν ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν ὁ μεμαρτυρηκὼς
τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ, εἶτα πότερον ἡ ἐγ-
γυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ζῶντα ἢ τελευτήσαντος
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅτου ἐκομίσατο τὴν τῆς ἀδελφῆς
προῖκα οὗτος, ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ᾧ μεμαρτύρηκεν

[1] ὁ διαμαρτυρήσας [2] παρ'

tabulam *καταδέσιν*, deinde si sit, eane significatione usurpetur, quæ huic loco convenit, scil. *obtinuisset litem, stetisset causa, eamque vicisset*. In schedis Brulart. invenio annotatum *κατίμωσε*, hoc est, ni fallor, *mansisset hæres*. IDEM.

Ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς Πύρρου εἶναι] Id est, ἀμφισβητούσης ὅτι θυγάτης γνησία Πύρρου ἐστί. malim tamen sic legi: τῆς ἀμφισβητούσης [subaudi τοῦ κλήρου] γνησίας θυγατρὸς Πύρρου φασκούσης εἶναι, id est, διότι φάσκει θυγάτης εἶναι. *super hereditate ea ex titulo contendentis, quod se filiam Pyrrhi legitimam ferat*. IDEM.

Τούτου] Nicodemi puta. IDEM.

Εἰδὶς] Deletum erat, quisquis fuit, a quo annotatiuncula scbedarum Brulart. profectus sunt. Verum solet Isæus εὐθὺς eam παραχρῆμα copulare. at si Latine dicas, *statim e vestigio*, vel *statim re adhuc recenti*, vel *protinus actutum*. V. dicta ad p. 36. 8. IDEM.

Διαμαρτυρῆσαι] Imo vero simpliciter μαρτυρῆσαι. Nicodemus enim solummodo testem agebat, Xenocles autem διαμαρτύρει, seu actione διαμαρτυρίας utebatur, h. e. intercedebat interponenda protestatione, nomine uxoris, quominus actor noster, cujus nomen nescimus, nomine matris suæ, hereditatem avunculi adiret. Ausus itaque sum præpositionem delere. IDEM.

Ἐπιδίδωκται] Convenire melius videtur ἐπιδίδωκε. IDEM.

Παρ' αὐτοῦ] Sic dedi de meo, pro vulgari παρὰ αὐτοῦ. *ab* vel *ex hoc ipso Nicodemo percontari*. Taylorum reperi postmodum idem quoque censuisse. IDEM.

Τῷ τ. τ. ὁ. κατοικοῦντι] Cohæreat hi dativi, non cum μεμαρτυρηκὼς (dixerat enim Nicodemus testimonium, non Pyrrho, dudum ante mortuo, qui hic dicitur substantiam trium talentorum possedisse, sed Xenocli, penes quem erat filia e sorore Nicodemi nata), sed cohæreat cum ἐκδοῦναι. Pari modo versu ult. ᾧ cohæret, non cum proximo μεμαρτύρηκεν, sed cum ἐγγυᾶσθαι. IDEM.

μους, ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν· εἴ τε διὰ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν, ἴσασιν αὐτὸν ἅπαντες ἡμῖν οἰκειότερον διακείμενον. ὥστ' οὐ χρὴ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τούτων πυνθάνεσθαι τὸ δίκαιον. πάντων δ' ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ψηφίζοισθε, ὅταν θάτερα τούτων ἀποφαίνωσι σφᾶς αὐτοὺς, ἢ γένει προτέρους ὄντας ἢ τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς τὸν τετελευτηκότα, ἡμᾶς δ', οἷς ἐστὶν ἀμφότερα ταῦτα παρὰ πάντων ὁμολογούμενα, ἀξιώσετε μόνους ἀκλήρους ποιῆσαι τῶν ἐκείνου.

ί. Καὶ εἰ μὲν Πολύαρχος ὁ πατὴρ ὁ Κλεωνύμου, πάππος δ' ἡμέτερος, ζῶν ἐτύγχανε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεὴς ὤν, ἢ Κλεώνυμος ἐτελεύτησε θυγατέρας ἀπορουμένας καταλιπών, ἡμεῖς ἂν διὰ τὴν ἀγχιστείαν καὶ τὸν πάππον γηροτροφεῖν ἠναγκαζόμεθα καὶ τὰς Κλεωνύμου θυγατέρας ἢ λαβεῖν αὐτοὶ γυναῖκας ἢ προῖκα ἐπιδιδόντες ἑτέροις ἐκδιδόναι, καὶ ταῦθ' ἡμᾶς καὶ ἡ συγγένεια καὶ οἱ νόμοι καὶ ἡ παρ' ὑμῶν αἰσχύνη ποιεῖν ἠνάγκαζεν ἄν, ἢ ταῖς μεγίσταις ζημίαις καὶ τοῖς ἐσχάτοις ὀνείδεσι περιπεσεῖν· εἰ δ' οὐσία κατελείφθη, δίκαιον ἡγήσεσθ' εἶναι ταύτης ἑτέρους ἡμῶν μᾶλλον κληρονομεῖν; οὐκ ἄρα δίκαια οὐδ' ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα οὐδὲ τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφιεῖσθε, εἰ τῶν μὲν συμφορῶν τοὺς ἐγγυτάτω γένει κοινωνεῖν ἀναγκάσετε, χρημάτων δὲ καταλειφθέντων πάντας ἀνθρώπους κυριωτέρους ἢ τούτους ποιήσετε.

ια'. Χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ διὰ τὴν συγγένειαν καὶ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατὰ γένους ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητοῦσι. τὴν μὲν γὰρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστάμενοι τυγχάνετε, καὶ οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς ψεύσασθαι· διαθήκας δ' ἤδη πολλοὶ ψευδεῖς ἀπέφηναν, καὶ οἱ μὲν τὸ παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βεβουλευμένων. καὶ νῦν ὑμεῖς τὴν μὲν συγγένειαν καὶ τὴν

Ἀποφαίνωσι] ἀποφήνωσι dedit Maius.

Πολύαρχος] Πολύαρχος de suo dedit Maius.

Ἠναγκαζόμεθα] Ἠναγκάζομεν dedit Maius.

Ἐνίους ἐκδίδοναι] Consonat Terentius in Phorm. ii, 1. 65. — "verum si cognata est maxume, Non fuit necesse habere; sed, id quod lex jubet, Dotem daretia: quæreret alium virum." Maius.

Ἡγήσεσθ'] Ἡγήσεσθ' ἂν dedit Maius.

Κυριωτέρους] Κυρίους dedit Maius.

οἰκειότητα τὴν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε· τὰς δὲ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεὶς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένας. ἔπειτα τὴν μὲν ἡμετέραν συγγένειαν εὑρήσετε καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιδίκων ὁμολογουμένην, τὰς δὲ διαθήκας ὑφ' ἡμῶν ἀμφισβητουμένας· οὗτοι γὰρ τὸ ἀνελεῖν αὐτὰς ἐκείνου βουλομένου διεκώλυσαν. ὥςθ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, πολὺ κάλλιόν ἐστι ψηφίσασθαι κατὰ τὸ γένος τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἡμῶν ὁμολογούμενον μᾶλλον ἢ κατὰ τὰς διαθήκας τὰς οὐ δικαίως γεγενημένας. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμεῖσθε ὅτι αὐτὰς ἔλυσε μὲν Κλεώνυμος εὖ φρονῶν, διέθετο δὲ ὀργισθεὶς καὶ οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος· ὥστε πάντων ἂν εἴη δεινότατον, εἰ κυριωτέραν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἢ τὴν διάνοιαν ποιήσετε.

ιβ'. Οἶμαι δ' ὑμᾶς καὶ λαμβάνειν παρὰ τούτων ἀξιοῦν καὶ μὴ τυγχάνοντας ἀγαναχτεῖν, οἷς ἂν ὑπάρχῃ καὶ παρ' ὑμῶν τῶν αὐτῶν τυχεῖν. εἰ τοίνυν συνέβη Κλεωνύμῳ μὲν ζῆν, ἐξερημωθῆναι δὲ τὸν ἡμέτερον οἶκον ἢ τὸν τούτων, σκέψασθε ποτέρων ἐκεῖνος ἐγίνετο κληρονόμος· δίκαιον γάρ ἐστι τούτους ἔχειν τὰ ἐκείνου, παρ' ὧν ὠφείλετο καὶ λαβεῖν αὐτῷ. εἰ μὲν τοίνυν Φερένικος ἢ τῶν ἀδελφῶν τις ἐτελεύτησεν, οἱ παῖδες οἱ τούτων, οὐκ ἐκεῖνος ἐγίγνετο κύριος τῶν καταλειφθέντων· ἡμῶν δὲ τοιαύτῃ τύχῃ χρησαμένων Κλεώνυμος ἁπάντων ἐγίγνετο κληρονόμος. οὔτε γὰρ παῖδες ἡμῖν ἦσαν οὔτ' ἄλλοι συγγενεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ γένει προσήκων ἐγγυτάτω καὶ τῇ χρείᾳ πάντων ἦν οἰκειότατος· ὥστε διὰ ταῦτα καὶ οἱ νόμοι δεδώκασιν αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς. οὐ γὰρ δήπου ζῶντες μὲν οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὴν οὐσίαν, ὥστε περὶ τῶν ἡμετέρων κυριωτέραν εἶναι τὴν ἐκείνου διάνοιαν τῆς ἡμετέρας αὐτῶν, ἀποθνήσκοντες δὲ ἄλλους κληρονόμους ἐβουλήθημεν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τὸν πάντων οἰκειότατον. ὥςθ' ἡμᾶς μὲν ἐν ἀμφοτέροις, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῷ δοῦναι καὶ ἐν τῷ λαβεῖν οἰκείους ὄντας εὑρήσετε, τούτους δὲ νῦν μὲν ἀναισχυντοῦντας καὶ τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγχιστείαν,

Τὸ γένος] Τὸ omittit Maius.
Πίστεων] Πιστέων de suo dedit Maius.
Καὶ γένει] καὶ omittit Maius.
Ἦν] Omittit Maius.
Οὐδένα] Immo οὐδὲν ἂν Bekkerus.
Κληρονόμους] Aut legi κληρωσομένῳ aut addi ποιῆσαι vult Bekkerus.
Τὸν πάντων] Τῶν πάντων Maius.

λέγοντας, ὅτι λήψεσθαί τι προσδεπῶσ᾽ ἐν δὲ τῷ δοῦναι πολλοὺς ἂν καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους ἐκείνου προείλοντο οἰκειοτέρους.

ιγ΄. Κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων, ᾧ πάντας ὑμᾶς προσέχειν δεῖ τὸν νοῦν ὅσῳ γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνωσι καὶ πειρῶνται πείθειν ὑμᾶς ὡς ἐκεῖνος διέθετο ταύτας τὰς διαθήκας καὶ οὐδὲ ποτε ὕστερον αὐτῷ μετεμέλησε, καὶ νῦν ἐβούλετο ἡμᾶς μὲν μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν, σφίσι δ᾽ αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν δωρεάν, καὶ ταῦτα πάντα λέγοντες καὶ διισχυριζόμενοι μηδέτερον ἀποφήνωσι, μήθ᾽ ὡς ἐγγυτέρω τῷ γένει προσήκουσι μήθ᾽ ὡς οἰκειότερον ἡμῶν πρὸς Κλεώνυμον διέκειντο, ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐκείνου κατηγοροῦσιν, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα διδάσκευσιν ὑμᾶς. ὥσθ᾽ ὑμεῖς ὅταν μὲν τοῖς τούτων λόγοις πιστεύητε, οὐ τούτους προσήκει ποιήσαι τῶν ἐκείνου κληρονόμους, ἀλλὰ παράνοιαν Κλεωνύμου καταγινώσκειν, ὅταν δὲ τοῖς ἡμετέροις, ἐκεῖνόν τε νομίζειν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι λῦσαι τὰς διαθήκας βουλόμενον, ἡμᾶς τε μὴ συκοφαντεῖν ἀλλὰ δικαίως τούτων ἀμφισβητεῖν. ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶ κατὰ τοὺς τούτων λόγους γνῶναι περὶ αὐτῶν. πάντων γὰρ ἂν εἴη δεινότατον, εἰ τῶν ἀντιδίκων γινωσκόντων ἡμᾶς δίκαιον εἶναι τὸ μέρος αὐτῶν λαβεῖν, ὑμεῖς ἅπαντ᾽ αὐτοὺς ἔχειν ψηφίσαισθε, καὶ τούτους μὲν ἡγήσαισθε χρῆναι πλείω λαβεῖν ὧν αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς ἠξίωσαν, ἡμᾶς δὲ μηδὲ τούτων ἀξιώσαιτε ὧν οἱ ἀντίδικοι συγχωροῦσιν ἡμῖν.

Ἀποφήνωσι] Ἀποφήνωσι dedit Meier. Ὅτων μὲν] τί Meier.

B.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μενεκλέους ποιησαμένου υἱὸν καὶ ἐπιτρόπους τῇ ποιήσει εἴκοσι τρία ἔτη, ἀδελφῶν ἀμφισβητούντων τοῦ κλήρου ἐμπορεύεσθαί τε φιλοτίμως καὶ κάλλος τὸν κλῆρον ἐπιδεικνύναι, καὶ τοὺς ἐπιτρόπους τοὺς υἱοῦ Μενεκλέους. τούτου ἕνεκα ἐπεσπάσαντο ψευδομαρτυρίας οἱ ἀδελφοί, καὶ πρὸς τούτους ὁ παῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν εἰσφέρεται. Ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐπάνοδος τῆς ὑπὲρ τοῦ Κλεωνύμου κλήρου· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ συγγενείας εἶπεν, ὧδε δὲ ὑπὲρ διαθήκης. Ἡ στάσις ἀντίληψις κατὰ στοχασμόν· λέγει γάρ ὅτι ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν ἑαυτῷ υἱόν. εἶτα τὸ στοχαστικόν, ὅτι οὐ πιθανὸς γένοιτ' ἐποιήσατό με.

α'. ΗΓΟΥΜΗΝ μέν, ὦ ἄνδρες, εἴ τις καὶ ἄλλος ἐποιήθη ὑπό τινος κατὰ τοὺς νόμους, καὶ ἐγὼ ποιηθῆναι, καὶ οὐκ ἄν ποτε εἰπεῖν οὐδένα τολμῆσαι ὡς ἐποιήσατό με Μενεκλῆς παρανοῶν ἢ γυναικὶ πειθόμενος· ἐπειδὴ δὲ ὁ θεῖος οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος, ὡς ἐγώ φημι, πειράται ἐξ ἁπάντων τρόπου τὸν ἀδελφὸν τὸν αὑτοῦ ἄπαιδα τεθνεῶτα καταστῆσαι, οὔτε τοὺς θεοὺς τοὺς πατρῴους οὔθ' ὑμῶν αἰσχυνόμενος οὐδένα, ἐμοὶ ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴ βοηθεῖν τῷ τε πατρὶ τῷ ποιησαμένῳ με καὶ ἐμαυτῷ. διδάσκω οὖν ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς προσηκόντως τε καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡ ποίησις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίδικος ὁ κλῆρος ὁ Μενεκλέους ὄντος ἐμοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ἀλλ' ὁ μάρτυς διεμαρτύρησε τἀληθῆ. δέομαι δ' ὑμῶν ἁπάντων καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω μετ' εὐνοίας ἀποδέχεσθαί μου τοὺς λόγους.

β'. Ἐπώνυμος γὰρ ὁ Ἀχαρνεύς, ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὦ ἄνδρες, φίλος ἦν καὶ ἐπιτήδειος Μενεκλεῖ, καὶ ἐχρῆτο οἰκείῳ· ἦμεν δὲ αὐτῷ παῖδες τέτταρες ἡμεῖς, δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρες. τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐκδίδομεν ἡμεῖς τὴν πρεσβυτέραν ἀδελφήν, ἐπειδὴ εἶχεν ὥραν, Λευκο-

Τι τῷ πατρί] Scribendum τῷ τι πατρί. · Διδάσκω] Διδάξω μὲν malit Dekkerus. Dikaiou.

λόφῳ, προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου τετάρτῳ ἔτει ὕστερον ἢ τε ἀδελφὴ ἡμῖν ἡ νεωτέρα σχεδὸν ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν, καὶ τῷ Μενεκλεῖ ἡ γυνὴ τελευτᾷ ἣν εἶχε πρότερον. ἐπειδὴ οὖν ἐκείνη τὰ νομιζόμενα ἐποίησεν ὁ Μενεκλῆς, ἤτει τὴν ἀδελφὴν ἡμᾶς, ὑπομιμνήσκων τήν τε φιλίαν τὴν τοῦ πατρὸς καὶ ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἦν διακείμενος· καὶ ἡμεῖς εἰδότες ὅτι καὶ ὁ πατὴρ οὐδενὶ ἂν ἔδωκεν ἧδιον ἢ ἐκείνῳ, δίδομεν αὐτῷ, οὐκ ἄπροικον, ὡς οὗτος λέγει ἑκάστοτε, ἀλλὰ τὴν ἴσην προῖκα ἐπιδόντες ἥνπερ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ἐπεδομεν· καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι, κατέστημεν οἰκεῖοι. καὶ ὡς ἔλαβεν εἴκοσι μνᾶς ὁ Μενεκλῆς ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ προῖκα, τὴν μαρτυρίαν ταύτην πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐκδόντες τοίνυν τὰς ἀδελφὰς, ὦ ἄνδρες, καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐν ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ἐτραπόμεθα, καὶ ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἰφικράτους εἰς Θράκην· ἐκεῖ δὲ δόξαντές του εἶναι ἄξιοι, περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο, καὶ καταλαμβάνομεν τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀδελφῇ ὄντα δύο παιδία, τὴν δὲ νεωτέραν, ἣν εἶχε Μενεκλῆς, ἄπαιδα. καὶ ἐκεῖνος δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ, πολλὰ ἐπαινέσας τὴν ἀδελφὴν, λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἔφη τήν τε ἡλικίαν ὑφορᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν· οὔκουν ἔφη δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς τοῦτο ἀπολαῦσαι, ἄπαιδα καταστῆναι συγκαταγηράσασαν αὐτῷ· ἱκανὸς γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι. καὶ ἐκ ταύτης τῆς λέξεως δηλοῖ, ὅτι φιλῶν ἀπεβάλετο· οὐδεὶς γὰρ μισῶν τινὰ ἱκετεύει αὐτῷ. ἐδεῖτο οὖν ἡμῶν δοῦναι χάριν ταύτην αὐτῷ, ἐκδοῦναι ἄλλῳ αὐτὴν μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἑαυτοῦ. καὶ ἡμεῖς ἐκελεύομεν αὐτὸν πείθειν αὐτὴν περὶ τούτων· ὅ τι γὰρ ἐκείνη πεισθῇ, τοῦτ' ἔφαμεν ποιήσειν. κἀκείνη τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μόλις ἐπείσθη. καὶ οὕτως ἐκδίδομεν αὐτὴν Ἠλείῳ Σφηττίῳ, καὶ ὁ Μενεκλῆς

Ἀπεδημήσαμεν μετ' Ἰφικράτους] Vid. Xenoph. Hist. Græc. l. iv. 8., Æschin. π. Παραπρ. §. ιγ'. Orellius.

Δίξαντες τοῦ] Δίξαντές του. Bremius.

Σφηττίῳ] Ita scribendum, non Σφετίῳ, ut habent edd. Londin. et Gœtting. Ste-

τήν τε προῖκα ἐπιδίδωσιν αὐτῇ, μεταισχὼν τοῦ οἴκου τῆς μισθώσεως τῶν παίδων τοῦ Νικίου, καὶ τὰ ἱμάτια ἃ ἦλθεν ἔχουσα παρ' ἐκείνου, καὶ τὰ χρυσίδια ἃ ἦν, δίδωσιν αὐτῇ.

δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου διαγενομένου ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς ὅπως μὴ ἔσοιτο ἄπαις, ἀλλ' ἔσοιτο αὐτῷ ὅς τις ζῶντα γηροτροφήσοι καὶ τελευτήσαντα θάψοι αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τὰ νομιζόμενα αὐτῷ ποιήσοι. τούτῳ μὲν οὖν ἐώρα ἕνα μόνον υἱὸν ὄντα, ὥστε ἐδόκει αὐτῷ αἰσχρὸν εἶναι ἄπαιδα τοῦτον καθιστάντα ἀῤῥένων παίδων αὐτῷ κελεύειν δοῦναι τοῦτον εἰσποιήσασθαι. εὕρισκεν οὖν οὐδένα ἄλλον οἰκειότερον οὐθ' ἡμῶν ἑαυτῷ. λόγους οὖν πρὸς ἡμᾶς ἐποιεῖτο, καὶ ἔφη δοκεῖν αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐπειδὴ οὕτως αὐτῷ ἡ τύχη συνέβη ὥστε ἐκ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἡμετέρας παῖδας αὐτῷ μὴ γενέσθαι, ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποιήσασθαι, ὅθεν καὶ φύσει παῖδας ἐβουλήθη ἂν αὐτῷ γενέσθαι· ὑμῶν οὖν ἔφη βούλομαι τὸν ἕτερον ποιήσασθαι, ὁποτέρῳ ὑμῶν καλῶς ἔχει. καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς ἀκούσας ταῦτα, ἐπειδὴ προετίμησεν αὐτοὺς πάντων, ἐπῄνεσέ τε τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὅτι δέοιτο ἥ τε ἡλικία καὶ ἡ παροῦσα ἐρημία ἐκείνου τοῦ θεραπεύσοντος αὐτὸν καὶ ἐπιδημήσοντος, ἐμοὶ μὲν οὖν ἔφη συμβαίνει ἀποδημία, ὡς σὺ οἶσθα· ὁ δὲ ἀδελφὸς οὑτοσὶ ἐμὲ λέγων τῶν τε σῶν ἐπιμελήσεται καὶ τῶν ἐμῶν, ἐὰν βούλῃ τοῦτον ποιήσασθαι. καὶ ὁ Μενεκλῆς καλῶς ἔφη αὐτὸν λέγειν, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου ποιεῖταί με.

ε'. Ὡς οὖν κατὰ τοὺς νόμους ἐπεγένετο ἡ ποίησις, τοῦτο ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. καί μοι τὸν νόμον ἀνάγνωθι, ὃς κελεύει τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἐὰν μὴ παῖδες ἄῤῥενες ὦσι γνήσιοι. ὁ γὰρ νομοθέτης, ὦ ἄνδρες, διὰ τοῦτο τὸν νόμον ἔθηκεν οὕτως, ὁρῶν μόνην ταύτην κατα-

---

phanes Byzant. Σφαττὸς — δῆμος Ἀναμαντίδος φυλῆς· ὁ δημότης Σφάττιος. conf. Meurs. de pop. Attic. p. 126. seq. Bremius.

Ἐπιδ. αὐτῇ] Lond. ἐπιδ. αὐτῷ male. conf. supra. Editor Gœtt.

Ἂν αὐτῷ] Editor Gœttling. mavult ἐμαυτῷ. sed vid. Fischer. et Heindorf. in Platon. Phæd. §. 40. Interpp. ad Viger. de Idiot. Gr. p. 165. seq. ed. Herrm. 2. Reinken. ad Timæi Lex. plat. p. 924. e. Orellius.

Συμβαίνειν ἀποδημίαν] Leg. συμβαίνει ἀποδημεῖν. Bremius. Leg. συμβαίνει ἀποδημεῖν δεῖ. Casp. Orellius.

Βούλῃ] Sic correxi ex emendatione Bremii mei pro βούλει. Vid. Herrmann. ad Viger. p. 822. Orellius.

Ποιεῖταί με] Scribendum: ποιεῖται ἐμέ. Bremius.

φυγὴν οὖσαν τῆς ἐρημίας καὶ παραψυχὴν τῶν βίου τοῖς ἅπασι τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ἂν τινα ἐκ βούλωνται. διδόντων οὖν τῶν νόμων αὐτῷ ποιεῖσθαι διὰ τὸ εἶναι ἄπαιδα, ἐμὲ ποιεῖται, οὐκ ἐν διαθήκαις, ὦ ἄνδρες, γράψας, μέλλων ἀποθνήσκειν, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς τῶν πάλαι τῶν, οὐδ' ἀσθενῶν. ἀλλ' ὑγιαίνων, εὖ φρονῶν, ἐν νοῷ, παισὶ σάμενος εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτορας παρόντων τούτων, καὶ εἰς τοὺς δημότας με ἐγγράφει καὶ εἰς τοὺς ὀργεῶνας. καὶ τότε μὲν οὐδὲν ἀντέλεγον αὐτῷ οὗτοι ὡς οὐ φρονοῦντι· καίτοι πολὺ κάλλιον ἦν ζῶντα πεῖσαι ἐκεῖνον, εἴ τι βούλοντο, μᾶλλον ἢ τελευτήσαντα ὑβρίζειν, καὶ ἐξαμεῖσθαι αὐτοῦ τὸν εἶκον. ἐπεβίω γὰρ ἐκεῖνος μετὰ τὴν ποίησιν οὐκ ἐνιαυτὸν ἕνα ἢ δύο, ἀλλὰ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη· καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τοσούτῳ ὄντι, οὐδὲν ἐκεῖνος μετέγνω τῶν πεπραγμένων ἑαυτῷ, διὸ τὸ παρὰ πάντων ὁμολογεῖσθαι ὅτι ἦν ὀρθῶς βεβουλευμένος. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω ταῦτα, τῆς μὲν ποιήσεως ὑμῖν τοὺς φράτορας καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς δημότας παρέξομαι μάρτυρας, ὡς δ' ἐξὴν ποιήσασθαι, τὸν νόμον αὐτὸν ὑμῖν ἀναγνώσεται, καθ' ὃν ἡ ποίησις ἐγένετο. καί μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταύτας καὶ νόμον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ.

ς'. Ὡς μὲν τοίνυν ἐξὴν τῷ Μενεκλεῖ ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ ὄντινα ἐβούλετο, ὁ νόμος αὐτὸς δηλοῖ· ὡς δὲ ἐποιήσατο, οἵ τε φράτορες καὶ οἱ δημόται καὶ οἱ ὀργεῶνες ὑμῖν μεμαρτυρήκασιν· ὥστε περιφανῶς ἀποδέδεικται ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ὁ μάρτυς ταληθῆ διαμεμαρτυρηκὼς, καὶ οὗτοι πρός γε τὴν ποίησιν αὐτὴν λόγον οὐδ' ὁντινοῦν δύναιντ' ἂν ἀντειπεῖν. πραχθέντων δὲ τούτων ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς γυναῖκά μοι, καὶ ἔφη με χρῆναι γῆμαι· καὶ ἐγὼ λαμβάνω τὴν τοῦ Φιλωνίδου θυγατέρα. κἀκεῖνός τε τὴν πρόνοιαν εἶχεν, ὥσπερ εἰκός ἐστι πατέρα περὶ υἱέος ἔχειν, καὶ ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ

Ὅν τινα ἰὰν] Leg. ὅ τιν' ἰὰν. Cf. Herm. ad Viger. p. 835. IDEM.

Ὀργεῶνας] De his vid. Harpocration h. v. EDITOR GOTT. Cf. Suidas, Petit. Legg. Att. p. 428. ed. Paris. Van Dale dissert. ix. ad illustrationem antiquitatum et marmorum. ORELLIUS.

Ὡς οὐ φρονοῦντι] Ὡς οὐ φρονοῦντι. TYRWHITT.

Ὁ μάρτυς] Philonides, qui pro genere testimonium dixerat. EDITOR GOTT.

Ὁπωσοῦν γένους ὄντα] Leg. γένους ὁτουοῦν ὄντα. BAEMIUS. Vulgatam tuetur Casp. Orellius, conjungens τινὰ ὄντα γένους, i. e. ἀπὸ γένους. ORELLIUS.

γάμῳ ὅτε πατέρα ἐμαυτοῦ ἐθεράπευόν τε καὶ ἠσχυνόμην, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμή, ὥστε ἐκεῖνον πρὸς τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας.

ζ'. Ὅτι δὲ οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος ὁ Μενεκλῆς ἐποιήσατο, ἀλλ' εὖ φρονῶν, ἐνθένδε ἐστὶν ὑμῖν ῥᾴδιον ἐπιγνῶναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ ἀδελφή, περὶ ἧς οὗτος τὸν πλεῖστον τοῦ λόγου πεποίηται, ὡς ἐκείνῃ πεισθεὶς ἐμὲ ἐποιήσατο, πολλῷ πρότερον ἦν ἐκδεδομένη πρὶν ἢ τὴν ποίησιν γενέσθαι. ὥστ' εἴ γ' ἐκείνῃ πεισθεὶς τὸν υἱὸν ἐποιεῖτο, τῶν ἐκείνης παίδων τὸν ἕτερον ἐποιήσατ' ἄν· δύο γάρ εἰσιν αὐτῇ. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπ' ἐκείνης πεισθεὶς ἐμὲ ἐποιήσατο υἱόν, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς ἐρημίας ἐπείσθη, δεύτερον δὲ διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν, τρίτον δὲ διὰ τὸ μὴ εἶναι συγγενῆ μηδένʼ ἄλλον αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἐποιήσατο υἱόν. ταῦτα τηνικαῦτα ἐνῆγεν ἐμὲ ποιήσασθαι· ὥστε οὐ παραφρονῶν. φαίνεται οὐδὲ τῇ γυναικὶ πεισθείς, εἰ μὴ ἄρα τὴν ἐρημίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαιδίαν οὗτος βούλεται τὸ ὄνομα τοῦτο πρασαγορεύειν. ἡδέως δ' ἄν μοι δοκῶ τούτου πυθέσθαι τοῦ φάσκοντος εὖ φρονεῖν, τίνα ποιήσασθαι ἐχρῆν ἀπὸ τῶν συγγενῶν; πότερα τὸν υἱὸν τὸν τούτου; ἀλλ' οὐκ ἂν αὐτῷ ἔδωκεν, ἄπαιδα αὐτὸν καθιστάς· οὐχ οὕτως οὗτός ἐστι φιλοχρήματος. ἀλλὰ τὸν τῆς ἀδελφῆς ἢ τὸν τῆς ἀνεψιᾶς ἢ τὸν τοῦ ἀνεψιοῦ; ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐγένετο αὐτῷ οὐδεὶς τούτων τῶν συγγενῶν. οὐκοῦν ἐξ ἀνάγκης ἦν αὐτῷ ἄλλον τινὰ ποιήσασθαι μᾶλλον ἢ ἄπαιδα καταγηρᾶν, ὥσπερ οὗτος ἀξιοῖ νυνὶ αὐτόν. ἐγὼ τοίνυν πάντας ἀνθρώπους ἂν οἶμαι ὁμολογῆσαι ὑμᾶς ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἑαυτοῦ ποιήσαιτ' ἄν. δείξατω γὰρ οὗτος ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἄν ποτε δύναιτο· ἦν γὰρ οὐδεὶς ἄλλος συγγενὴς αὐτῷ πλὴν τούτων.

η'. Ἀλλὰ νῦν οὗτος ἐπιτιμῶν αὐτῷ φαίνεται οὐχ ὅτι τὸν υἱὸν οὐκ ἐποιήσατο τὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ παράπαν ἐποιή-

Οὐκοῦν ἂν ἐποιήσατο] Malim ποιήσαιτο. Editor Gott. Recte: nulli enim erant cognati, ex quibus adoptare poterat Menecles. Si fuisset, tunc omnino scribendum fuisset ἐποιήσατο. Bremius.

Ἡδέως δ' ἄν μοι πεθῶ] Locus in mendo cubat. Alterutrum, aut ἡδέως δ' ἄν μοι, aut, quod magis placet, πεθῶ, expungendum tanquam glossema, ut constructio sit: ἡδέως δ' ἄν μοι, scil. εἴη, τούτου πυθ. Idem. Leg. ἡδέως δ' ἄν μοι δοκῶ. Casp. Orellius.

Ὁμολογῆσαι ὑμᾶς] Dele ὑμᾶς. Bremius. F. leg. ὁμολογῆσαι καὶ ὑμᾶς. Casp. Orellius.

σατο καὶ οὐκ ἐτελεύτησεν ἄπαις. τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐπιτιμᾷς; ἐπίφθονον πρᾶγμα καὶ οὐ δίκαιον ποιῶν· ὄντων γὰρ αὐτῷ παίδων ἐκείνῳ ὄντι ἄπαιδι καὶ ἀτυχοῦντι φαίνεται ἐπιτιμῶν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις δοκεῖ καλῶς οὗτος ὁ νόμος κεῖσθαι ὁ περὶ τῆς ποιήσεως, καὶ διὰ τοῦτο χρῶνται πάντες αὐτῷ· ὁ δὲ θεῖος οὗτοσὶ οὐκ αἰσχύνεται τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ταύτης τῆς ἐξουσίας ἀποστερῶν νῦν, τοῦ ποιήσασθαι, ἧς οὐδὲ τοῖς οὐδὲν γένει προσήκουσιν οὐδεὶς πώποτε ἐφθόνησεν. οἶμαι δὲ καὶ τοῦτον, εἴ τις ἐρωτήσειεν αὐτόν, τί δή ποτ' ἂν ἐποίησεν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἐκείνῳ καταστάς, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν εἰπεῖν ἢ ὅτι ἐποιήσατ' ἂν ὅς τις αὐτὸν ἔμελλε ζῶντα θεραπεύσειν καὶ τελευτήσαντα θάψειν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον νόμον ἡ ποίησις ἐγένετ' ἄν, καθ' ὃν περ ἡ ἐμή. εἶτα αὐτὸς μέν, εἰ ἦν ἄπαις, ἐποιήσατ' ἄν· τὸν δὲ Μενεκλέα ποιήσαντα ταὐτὰ τούτῳ, παραφρονεῖν φησὶ καὶ γυναικὶ πειθόμενον ποιήσασθαι. πῶς οὖν οὐ σχέτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῷ μᾶλλον τοῦτον παραφρονεῖν τῷ τε λόγῳ τούτῳ ᾧ νυνὶ λέγει, καὶ οἷς ποιεῖται. τοῖς τε γὰρ νόμοις καὶ δικαίοις καὶ οἷς αὐτὸς ἐποίησεν ἂν ταναντία λέγων φαίνεται, καὶ οὐκ αἰσχύνεται αὐτῷ μὲν τὸν νόμον τὸν περὶ τῆς ποιήσεως ποιῶν κύριον, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸν αὐτὸν τοῦτον ζητῶν ἄκυρον ποιῆσαι.

θ'. Εἶτα νῦν διὰ τί διαφερόμενος ζητεῖ οὗτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ ἄπαιδα καταστῆσαι, ἄξιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες, ἀκοῦσαι. εἰ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ὀνόματός μοι διαφέρεται καὶ ἀναίνεται εἰ ἐγὼ ἔσομαι υἱὸς Μενεκλέους, πῶς οὐ φθονερός ἐστιν; εἰ δὲ περὶ χρημάτων ἐστὶν ὁ λόγος αὐτῷ, ἐπιδειξάτω ὑμῖν ὁποῖον χωρίον ἢ συνοικίαν ἢ οἰκίαν κατέλιπεν ἐκεῖνος, ἃ ἐγὼ ἔχω νυνί. εἰ δὲ μηδὲν τούτων κατέλιπεν, ἃ δ' ἦν αὐτῷ ὑπόλοιπα, ἐπειδὴ τῷ ὀρφανῷ τὸ ἀργύριον ἀπέδωκεν, οὗτος ἔλαβε ζῶντος ἐκείνου ἔτι, πῶς οὐ περιφανῶς ἐξελέγχεται ἀναιδὴς ὤν; ὡς δὲ ἔχει, ἐγὼ ἐπιδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τῷ ὀρφανῷ τὰ χρήματα ἀποδίδοσθαι, ὁ δ' οὐκ εἶχεν ὁπόθεν ἀποδῷ, τόκοι δὲ πολλοῦ χρόνου συνερρυηκότες

Τοῦ ποιήσασθαι] His facile caruerit Bekkerus.

Ἦν πατ'] Τί δή ποτ'. Tyrwhitt.

ἦσαν αὐτῷ, τὸ χωρίον ἐπώλει. καὶ οὗτος καιροῦ λαβόμενος καὶ βουλόμενος αὐτῷ ἐπηρεάζειν, ὅτι ἐμὲ ἐποιήσατο, διεκώλυε τὸ χωρίον πραθῆναι, ἵνα κατόχιμον γένηται καὶ ἀναγκασθῇ τῷ ὀρφανῷ ἀποστῆναι. ἠμφισβήτει οὖν αὐτῷ μέρους τινὸς τοῦ χωρίου, πρότερον οὐδεπώποτε ἀμφισβητήσας, καὶ ἀπηγόρευε τοῖς ὠνουμένοις μὴ ὠνεῖσθαι. κἀκεῖνος ἠγανάκτει, οἶμαι, καὶ ἠναγκάζετο ὑπολείπεσθαι οὗ ἠμφισβήτησεν οὗτος, τὸ δὲ ἄλλο ἀποδιδόναι Φιλίππῳ τῷ Πιτθεῖ ἑβδομήκοντα μνῶν. καὶ οὕτω διαλύει τὸν ὀρφανὸν, ἑπτὰ μνᾶς καὶ τάλαντον ἀποδοὺς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου· τούτῳ δὲ λαγχάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως.

ί. Λόγων δὲ πολλῶν γενομένων καὶ ἔχθρας πολλῆς, ἔδοξεν ἡμῖν χρῆναι, ἵνα μή ποτε εἴπῃ τις ἐμὲ φιλοχρηματεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀδελφοὺς ὄντας αὐτοὺς καθιστάνειν, ἐπιτρέψαι τῷ τε κηδεστῇ τῷ τούτου καὶ τοῖς φίλοις διαιτῆσαι. ἐκεῖνοι δὲ εἶπον ἡμῖν, εἰ μὴ ἐπιτρέποιμεν αὐτοῖς ὥστε τὰ δίκαια διαγνῶναι, οὐκ ἂν ἔφασαν διαιτῆσαι· οὐδὲν γὰρ δεῖσθαι ἀπέχθεσθαι οὐδετέροις ἡμῶν· εἰ δ' ἐάσομεν αὐτοὺς γνῶναι τὰ συμφέροντα πᾶσιν, ἔφασαν διαιτήσειν. καὶ ἡμεῖς, ἵνα δὴ πραγμάτων ἀπαλλαγῶμεν, ὥστε δηώμεθα, οὕτως ἐπιτρέπομεν. καὶ ἐκεῖνοι, ὀμόσαντες ἡμῖν πρὸς τῷ βωμῷ τῷ τῆς Ἀφροδίτης Κεφαλαίωσιν τὰ συμφέροντα γνώσεσθαι, διήτησαν ἡμᾶς ἀποστῆναι ὧν οὗτος ἠμφισβήτησε καὶ δοῦναι δωρεάν· οὐ γὰρ ἔφασαν εἶναι ἄλλην ἀπαλλαγὴν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μεταλήψονται οὗτοι τῶν ἐκείνου. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔγνωσαν ἡμᾶς εὖ ποιεῖν ἀλλήλους καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ταῦτα ὀμόσαι ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἀμφοτέρους πρὸς τῷ βωμῷ ἢ μὴν ποιήσειν· καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν εὖ ποιεῖν ἀλλήλους ἐκ τοῦ ἐπιλοίπου χρόνου, κατὰ δύναμιν εἶναι, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. καὶ ὡς ὅ τε ὅρκος ἐγένετο, καὶ ἔχουσιν οὗτοι ἃ ἐγκώσθη αὐτοις ὑπὸ τῶν οἰκείων τῶν τούτου, εἶτα νυνὶ ταυτὶ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦσιν ἡμᾶς, τὸν μὲν τεθνεῶτα ἄπαιδα βουλόμενοι καταστῆσαι, ἐμὲ δ' ἐκβάλλειν ὑβρί-

Ὄντας αὐτοῦ] Leg. ὄντας αὐτοὺς, scil. Menoclem et fratrem ejus. Bremius.

Ὥστε διώμεθα] Forte leg. ὡς ἀδιώμεθα. Editor Gott.

Κεφαλαίωσιν] Scrib. f. Κεφαλαίας, ut intelligatur Venus in pago, cui nomen Κεφαλὴ, constituta. Κεφαλὴ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Harpocrat. Tyrwhitt.

Εἰ μὴ] F. leg. ἢ εἰ μὴ —. Casp. Orellius.

Ἀπὸ τῶν οἰκείων] F. ὑπὸ τῶν οἰκείων. Tyrwhitt.

σαντες ἐκ τοῦ οἴκου, τοὺς γόντας αὐτοὺς ὑμῖν παρέξαμεν μάρτυρας, ἐὰν ἐθέλωσιν ἀναβαίνειν — εἰσὶ γὰρ τούτων οἰκεῖοι —, εἰ δὲ μή, τοὺς παραγενομένους. καί μοι τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι ταυτασί· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ια΄. Λάβε δή μοι τὰς μαρτυρίας ἐκείνας, ὡς τό τε χωρίον ἑβδομήκοντα μνῶν ἐπράθη, καὶ ὡς ἀπέλαβεν ὁ ὀρφανὸς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα μνᾶς προαθέντος τοῦ χωρίου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὁ θεῖος τοίνυν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες, κεκληρονομηκὼς τῶν ἐκείνου ἔρημα καὶ οὐ λόγῳ ὥσπερ ἐγὼ, καὶ ἔχων ἐμοῦ πολλῷ πλείονα· ἐγὼ μὲν γὰρ τὰς τριακοσίας δραχμὰς ἔλαβον τὰς περιλειφθείσας αὐτῷ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου, καὶ οἰκίδιον ὃ ἔστιν οὐκ ἄξιον τριῶν μνῶν· οὗτος δὲ πλεῖον ἢ δέκα μνῶν χωρίον ἔχων, εἶτα προσέτι νῦν ἥκει τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξερημώσων. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ ποιητὸς ἐκείνῳ τε ζῶντα ἐθεράπευσον, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἐμὴ γυνὴ, θυγάτηρ οὖσα ταυτουὶ Φιλαινίδου, καὶ τῷ ἐμῷ παιδίῳ ἐθέμην τὸ ὄνομα τὸ ἐκείνου, ἵνα μὴ ἀνώνυμος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται, καὶ τελευτήσαντα ἔθαψα ἀξίως ἐκείνου τε καὶ ἐμαυτοῦ, καὶ ἐπίδημα καλὰ ἐπέθηκα, καὶ τὰ ἔνναται καὶ τἆλλα πάντα ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν ὡς οἷόν τε κάλλιστα, ὥστε τοὺς δημότας ἐπαινεῖν ἅπαντας· οὗτος δὲ ὁ συγγενὴς, ὁ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ὅτι μισθὸν ἐποιήσατο, ζῶντος μὲν τὰ χωρίον τὸ περιλειφθὲν αὐτῷ περιέλετο, τελευτήσαντα δ' αὐτὸν ἄπαιδα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι. τοιοῦτός ἐστιν οὗτος. καὶ ὡς ἔθαψά τ' ἐγὼ αὐτὸν, καὶ τὰ τρίτα καὶ τὰ ἔνναται ἐποίησα καὶ τἆλλα περὶ τὴν ταφὴν, τὰς μαρτυρίας ὑμῖν τῶν εἰδότων ἀναγνώσεται.

Οἴκου, τοὺς γόντας] Caspar. Orellius sic interpunxit: οἴκου. τοὺς γόντας. Fortassis post τοὺς excidit δέ. Orellius.

Τούτων] Legendum videtur τούτου, scil. τοῦ Ἰσαίου. Si τούτων legas, intelligendus Ἰσαῖος cum filio cujus mentio supra §. ζ. Idem.

Ἐπίβαλλε] Ἐπίλαβε. Tyrwhitt. Vid. Pollux Onom. viii. §. 113. et Rader ad Martial. vi. 25. p. 650. seq. Orellius.

Τὰ τρία] Scrib. f. τὰς τριακάδας. V. Harpocrat. in voc. τριακάς. Tyrwhitt. Tyrwhittus postea correctionem suam retractavit, τὰ τρίτα restituens in glossa marginali, citans Pollnc. Onom. viii. 146. et Aristoph. Lysistr. 614. Vid. Wyttenbach. Bibl. Crit. Amst. Tom. iii. p. ii. p. 135. Orellius.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ιβ'. Ὅτι τοίνυν ὁ Μενεκλῆς, ὦ ἄνδρες, ἐποιήσατό με οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθόμενος, βούλομαι ὑμῖν καὶ αὐτοὺς τούτους μάρτυρας παρασχέσθαι, καὶ ἐμοὶ μαρτυροῦντας ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, ἐξ ὧν ἔπραξαν αὐτοὶ, ὅτι ἐγὼ ταληθῆ λέγω. τὰς γὰρ διαλύσεις φαίνονται πρὸς ἐμὲ ποιησάμενοι ἀμφότεροι οὗτοι, καὶ οὐ πρὸς τὸν Μενεκλέα, καὶ ὀμόσαντες ὅρκους [ἐμοὶ] καὶ ἐγὼ τούτοις. καίτοι εἴ γε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐγεγένητο ἡ ποίησις, μηδὲ κληρονόμος ἦν ἐγὼ τῶν Μενεκλέους ὑπ' αὐτῶν τούτων δεδοκιμασμένος, τί ἔδει αὐτοὺς ὀμνύναι ἐμοὶ ἢ παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν ὅρκους; οὐδὲ ἓν δήπου. οὐκοῦν ὁπότε ἐποίησαν ταῦτα, φαίνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐμοὶ μαρτυροῦντες ὅτι κατὰ τοὺς νόμους ἐποιήθη ἡ ποίησις καὶ δικαίως εἰμὶ κληρονόμος τῶν Μενεκλέους. ἐγὼ δ' οἶμαι καταφανὲς ὑμῖν ἅπασι τοῦτ' εἶναι, ὡς καὶ παρὰ τούτων αὐτῶν ὁμολογούμενόν ἐστιν ὅτι Μενεκλῆς οὐ παρεφρόνει, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον οὗτος νυνὶ, ὅς γε ποιησάμενος τῆς ἔχθρας διάλυσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὀμόσας ὅρκους πάλιν νῦν ἥκει τὰ ὁμολογηθέντα καὶ ὀμοσθέντα παραβὰς, καὶ ἀφελέσθαι με ἀξιοῖ ταυτὶ τὰ λοιπὰ, οὕτως ὄντα μικρά.

ιγ'. Ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πάνυ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν εἶναι ἐνόμιζον καὶ ἐπονείδιστον, προδοῦναι τὸν πατέρα οὗ εἶναι ὠνομάσθην καὶ ὃς ἐποιήσατό με, ταχὺ ἂν ἀπέστην αὐτῷ τῶν ἐκείνου· ἔστι γὰρ ὑπόλοιπον οὐδὲν, ὡς καὶ ὑμᾶς οἶομαι αἰσθάνεσθαι. νυνὶ δὲ δεινὸν τὸ πρᾶγμα καὶ αἰσχρὸν εἶναι τῆδε νομίζω, εἰ, ἡνίκα μὲν ὁ Μενεκλῆς εἶχέ τι, τότε μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν υἱὸν αὐτῷ ποήσασθαι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς ἐκείνου, πρὶν πραθῆναι τὸ χωρίον, ἐγυμνασιάρχουν ἐν τῇ δήμῳ καὶ ἐφιλοτιμήθην ὡς υἱὸς ὢν ἐκείνου, καὶ τὰς στρατείας, ὅσαι ἐγένοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐστράτευμαι ἐν τῇ φυλῇ τῇ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησεν, εἰ προδώσω καὶ ἐξερημώσας αὐτοῦ τὸν οἶκον ἀπιὼν οἰχήσομαι, πῶς οὐκ ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα εἶναι καὶ καταγέλαστον δοκοίη, καὶ τοῖς βουλομένοις περὶ ἐμοῦ βλασφημεῖν πολλὴν ἐξουσίαν παράσχομαι; καὶ οὐ μόνον ταῦτ' ἔστι τὰ ποιοῦντά

Πρός μι] Leg. πρὸς ἐμέ. Reiskius. Ὅρκους] Pronomen ἐμοὶ add. Iacob.

με ἀγωνίζεσθαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀλλ' εἰ οὕτω φαῦλος ἄνθρωπος δοκῶ εἶναι καὶ μηδενὸς ἄξιος, ὥστε ὑπὸ μὲν εὐφρονοῦντος μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἂν ποιηθῆναι τῶν φίλων, ὑπὸ δὲ παραφρονοῦντος, ταῦτ' ἔστι τὰ λυποῦντά με.

ιδ'. Ἐγὼ οὖν δέομαι ὑμῶν πάντων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω ἐλεῆσαί με καὶ ἀποψηφίσασθαι τοῦ μάρτυρος τουτουί. ἀπέφηνα δ' ὑμῖν πρῶτον μὲν ποιηθέντα ἐμαυτὸν ὑπὸ τοῦ Μενεκλέους ὡς ἄν τις δικαιότατα ποιηθῇ, καὶ οὐ λόγῳ οὐδὲ διαθήκῃ τὴν ποίησιν γεγενημένην, ἀλλ' ἔργῳ· καὶ τούτων ὑμῖν τούς τε φράτορας καὶ τοὺς δημότας καὶ τοὺς ὀργεῶνας παρεσχόμην μάρτυρας· καὶ ἐκεῖνον ἐπέδειξα τρία καὶ εἴκοσιν ἐπιβιοῦντα ἔτη. εἶτα τοὺς νόμους ἐπέδειξα ὑμῖν, τοὺς ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις ἐξουσίαν διδόντας υἱεῖς ποιεῖσθαι. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ζῶντά τε φαίνομαι θεραπεύων αὐτὸν καὶ τελευτήσαντα θάψας. οὗτος δὲ νυνὶ ἄκληρον μὲν ἐμὲ ποιεῖ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου, εἴτε μείζων ἐστὶν οὗτος εἴτε ἐλάττων, ἄπαιδα δὲ τὸν τελευτήσαντα καὶ ἀνώνυμον βούλεται καταστῆσαι, ἵνα μήτε τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα ὑπὲρ ἐκείνου μηδεὶς τιμᾷ, μήτ' ἐναγίζῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν, ἀλλ' ἀφαιρεῖται τὰς τιμὰς τὰς ἐκείνου· ὃ προνοηθεὶς ὁ Μενεκλῆς, κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ, ἐποιήσατο υἱὸν ἑαυτῷ, ἵνα τούτων ἁπάντων τυγχάνῃ. μὴ οὖν, ὦ ἄνδρες, πεισθέντες ὑπὸ τούτων ἀφέλησθέ μου τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας, ὃ ἔτι μόνον λοιπόν ἐστιν,
37.30 ἄκυρον δὲ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καταστήσητε· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ 13
πρᾶγμα εἰς ὑμᾶς ἀφῖκται καὶ ὑμεῖς κύριοι γεγόνατε, βοηθήσατε καὶ ἡμῖν καὶ ἐκείνῳ τῷ ἐν ᾅδου ὄντι, καὶ μὴ περιίδητε, πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων δέομαι ὑμῶν, προπηλακισθέντα αὐτὸν ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μεμνημένοι τοῦ νόμου καὶ τοῦ ὅρκου ὃν ὀμωμόκατε καὶ τῶν εἰρημένων ὑπὲρ τοῦ πράγματος, τὰ δίκαια καὶ τὰ εὔορκα κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε.

Μηδ' ἐναγίζῃ] Scribend. μήτ' ἐναγίζῃ. IDEM.

Λοιπόν ἐστιν] Λοιπόν ἐστι. TYRWHITT.

Ἄκυρον δὲ] Ἄκυρόν τε. BREMIUS.

Ἀλλ' ἐπειδὴ - - - ψηφίσασθε.] Particula hæc, quæ in Editionibus Isæi annexa est orationi de Cleonymi hereditate, ubi alienam esse quisque videt, nunc demum quasi postliminio suo loco redditur. Reiskius lacunam esse suspicabatur, quam explere etiam utcunque conatus est. Sed mihi videtur oratio ista in fine esse mutila. Forsan ex eo Codice, e quo profluit Aldina editio, exciderant folia intermedia, quæ istius orationis finem et nostram fere totam continebant, unde factum ut extremæ utriusque partes coalescerent. EDITOR GOTT.

Γ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph. 38

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. 13 14

Πύρρου τὸν Ἴτιμον [1] *τῆς ἀδελφῆς* [2] *υἱὸν ὑποπτευσαμένου Ἔνδιον, καὶ τούτου πλέον ἢ εἶκοσιν ἔτη τὸν κλῆρον κατασχόντος, εἶτα ἀποθανόντος, Ξενοκλῆς λαχὼν τῶν χρημάτων ἐπὶς Φίλης, τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, διεμαρτύρατον εἶναι αὐτὸν* [3] *γνησίαν Πύρρου θυγατέρα, ἀμφισβητούσης τοῦ κλήρου τῆς Ἐνδίου μητρός· καὶ ἄλλων ψευδομαρτυριῶν, Νικοδήμου καὶ αὐτοῦ μαρτυρήσαντος ἐγγυᾶσθαι Πύρρῳ τὸν ἀδελφὸν κατὰ τοὺς νόμους, ἐξ ἧς γεγονέναι τὸν Φίλην. ὁ Ἔνδιος δὲ ἀδελφὸς νόθον εἶναι φησὶν, ἐξ ἑταίρας Πύρρῳ γενομένην, καὶ οὕτως ὑπὸ Ἐνδίου ἐκδοθῆναι Ξενοκλεῖ. Ἡ στάσις στοχασμός, τὸ δὲ ἔγκλημα ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ Νικοδήμου.*

1 *α'.* ΑΝΔΡΕΣ *δικασταὶ, ὁ ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς, Πύρρος, ἄπαις ὢν γνησίων παίδων, ἐποιήσατο Ἔνδιον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν υἱὸν* [4] *ἑαυτῷ· ὃς κληρονόμος ὢν τῶν ἐκείνου ἐβίῳ πλείω ἔτη ἢ εἴκοσι, καὶ ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔχοντος ἐκείνου τὸν κλῆρον οὐδεὶς πώποτε προσεποιήσατο* 15
5 *οὐδ' ἠμφισβήτησε τῆς κληρονομίας ἐκείνῳ. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ πέρυσιν, ὑπερβᾶσα τὸν τελευταῖον κληρονόμον, γνησία θυγάτηρ τοῦ ἡμετέρου θείου ἥκει φάσκουσα εἶναι Φίλη, καὶ κύριος Ξενοκλῆς Κύπριος τοῦ Πύρρου κλήρου*

[1] *τῶν τῆς* [2] *υἱῶν* [3] *Πύρρου γνησίαν* [4] *αὐτῷ*

Τῶν τῆς ἀδελφῆς] Priorem articulum, quo vulgatæ carent e schedis Brul. addidi. Aliter instituerat rationem Taylor, pro *υἱῶν* sufficiens *υἱόν*. Admonebat idem in fine argumenti adjuncta hæc esse in Aldina: *τοῦ Πύρρου κλήρου κατὰ παίδων ἀρὸς τὸ γένος διαμαρτυρίαν.* Personarum in hac causa inter se contendentium hic est nexus stemmaticus:

Pyrrho
super cujus hereditate certatur, erat

Soror,
e qua nati

Endius, et actor

verum Pyrrhus e Nicodemi sorore filiam nothan susceperat, cujus filius maritus Xenocles ab actore injuste possessionis postelatur. Reisk.

Ἄπαις παίδων] De hac dictione Taylor ad Euripidem ejusque interpretem Barnesium ablegat. Idem.

Τυγχάσα] Τυγχάνειν κληρονόμων dicitur is, qui, cum solus jus hereditatis adeundæ verum et legitimum habuisset, tamen alium aut nullo aut infirmiore jure munitum passus fuisset illam hereditatem cernere atque possidere, neque obloquendo et protestando interessuisset. Idem.

Κύριος] Subaudi *αὐτῆς ὤν*. Adscripserat hic loci Taylor istuc: "V. Petit. 3. 6. Heins. Exerc. 18. 2. v. post p. 56. 4." Idem.

Κύπριος] Non ex insula Cypro oriundus, sed e demo, seu municipio quodam

λαχεῖν τὴν λῆξιν ἠξίωσεν, ὃς τετελευτήκει πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη, τρία τάλαντα [1]τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος. ἀμφισβητούσης δὲ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας, ἀδελφῆς δὲ τοῦ Πύῤῥου, ὁ κύριος τῆς εἰληχυίας τοῦ κλήρου γυναικὸς ἐτόλμησε διαμαρτυρῆσαι μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι, ὡς οὔσης γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ, οὗ ἦν ἐξ ἀρχῆς ὁ κλῆρος. ἐπισκηψάμενοι δὲ ἡμεῖς, καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες τὸν διαμαρτυρῆσαι τολμήσαντα [2]κατὰ ταῦτα, ἐκεῖνόν τε ἐξελέγξαντες περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην εἴλομεν παρ' ὑμῖν, καὶ τουτονὶ Νικόδημον παραχρῆμα ἐξηλέγξαμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ, ὅς γε ἐτόλμησε μαρτυρῆσαι ἐγγυῆσαι τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους. ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ ἡ τούτου μαρτυρία ψευδὴς ἔδοξεν εἶναι, ὁ τόδ' ἑαλωκὼς μάρτυς σαφέστατα τοῦτον ἐξελέγχει. εἰ γὰρ μὴ ἐδόκει οὗτος τὰ ψευδῆ τότε μαρτυρῆσαι, δῆλον ὅτι ἐκεῖνός τ' ἂν ἀποφυγὼν τὴν διαμαρτυρίαν ἀπῆλθε, καὶ κληρονόμος [3]ἂν τῶν τοῦ θείου ἡ διαμαρτυρηθεῖσα γνησία θυγάτηρ εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἂν ἡ ἡμετέρα [4]κατέστη μήτηρ. ἀλάντος δὲ τοῦ μάρτυρος καὶ ἀπο-

[1] τίμημα om. [2] μετὰ ταῦτα [3] ἦν [4] κατίστατο

Attico, illi insulæ celeberrimo cognomine. V. ad Demosthen. or. pro Corona p. 147. 24. à nobis dicendo. IDEM.

Τρία τάλαντα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος] Xenocles in libello petitorio, quem judicibus tradens eam hereditatem sibi ut heredi soli legitimo adjudicari petierat, illam hereditatem tribus talentis æstimaverat, hac lege, ut si contrapetitorem, actorem hujus causæ, judicio vinceret, is sibi, Xenocli, tria talenta pro mulcta numeraret, ipse, si causa caderet, vincenti nihil. IDEM.

Ἐπισκηψάμενοι] *Ἐπισκηψάμενοι*. TAYLOR.

Κατὰ ταῦτα] Bene si habet, significare debet *hoc ex titulo*. Ego vero suspicor præpositionem *κατὰ* esse delendam. dicitur enim *διαμαρτυρεῖν τι*, non *κατά τι*. *interponenda sua intercessione* vel *interpellatione confirmare* vel *asseverare aliquid ut vere factum*. Vel rectius *κατὰ* mutabis in *μετὰ* et leg., *μετὰ ταῦτα ἐκεῖνον κ. τ. λ. eoque facto non illum modo* etc. REISK.

Τουτονὶ Νικόδημον] Interponunt, sine ulla sive gratia sive necessitate, *τὸν* schedæ Brulart. IDEM.

Τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα ταύτῃ] Durissimale dictum, fateor. bene si habet, accipiendum erit *ὄντα* pro *φανέντα*, vel *γεγενῆσθαι*. Suspicabatur Taylor in schedis leg. esse: *τῇ μαρτυρίᾳ αὐτῇ ταύτῃ*, adscripto [scil. Xenoclis], quod minus satisfacit. Mihi videtur *ὄντα* bene quidem habere, verum aliquid ei cohærens atque anteponendum excidisse, e. g. *σύμμαχον*, vel *ἐμφανῶν*. IDEM.

Τούτου] Si ad Nicodemum refertur, bene habet *μαρτυρία*. sin autem ad Xenoclem redit, malim *διαμαρτυρία* legi. Sed vulgata bene habet. IDEM.

Ὁ τόδ' ἑαλωκὼς μάρτυς] Xenocles. IDEM.

Τοῦτον] Scil. Nicodemum. Sed annos præstet *τοῦτο* legi? IDEM.

Κατέστη] Reliqui hoc, qualecunque est, quod libri dant, tametsi haud probo. Num *κατέστη*, *facta fuisset hæres*. Nam, quod olim suspicabar leg. esse *κατέδυσε*, dubito nunc, primum sitne Græcum *το-*

στάσης τοῦ κλήρου τῆς ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς 16
Πύῤῥῳ εἶναι, μεγάλη ἀνάγκη ἅμα καὶ τὴν τούτου μαρτυ-
ρίαν ἐαλωκέναι. περὶ γὰρ αὐτοῦ τούτου [1]διαμαρτυρήσας
τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκην ἠγωνίζετο, πότερον ἐξ ἐγ-
γυητῆς ἢ ἐξ ἑταίρας ἡ ἀμφισβητοῦσα τοῦ κλήρου τῷ θείῳ
γυναικὸς εἴη. γνώσεσθε δ' ἀκούσαντες καὶ ὑμεῖς τῆς τε
ἐντωμοσίας τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας καὶ
τῆς ἀλούσης διαμαρτυρίας. ἀναγίνωσκε λαβὼν τασδὶ
αὐτοῖς.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

β'. Ὡς μὲν ἔδοξε παραχρῆμα εὐθὺς τότε τὰ ψευδῆ 19
μαρτυρῆσαι Νικόδημος, ἐπιδέδεικται τότε πᾶσι· προσήκει
δὲ καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ αὐτοῦ τούτου τὴν δίκην μέλλουσι
ψηφιεῖσθαι, ἐξελεγχθῆναι τὴν τούτου μαρτυρίαν. ἐπιθυμῶ
δὲ πρῶτον μὲν [2]περὶ αὐτοῦ τούτου πυθέσθαι, ἤν τινά ποτε
προῖκα φησὶν ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν ὁ μεμαρτυρηκὼς
τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ, εἶτα πότερον ἡ ἐγ-
γυητὴ γυνὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ζῶντα ἢ τελευτήσαντος
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ παρ' ὅτου ἐκομίσατο τὴν τῆς ἀδελφῆς
προῖκα οὗτος, ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ᾧ μεμαρτύρηκεν

[1] διαμαρτυρήσας [2] παρ'

tabulam κατασθίνω, deinde si ait, cane significatione usurpetur, quæ huic loco convenit, scil. *obtinuisset litem, stetisset causa, eamque vicisset*. In schedis Brulart. invenio annotatum κατίμεν, hoc est, ni fallor, *mansisset heres*. IDEM.

Ἀμφισβητούσης γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ εἶναι] Id est, ἀμφισβητούσης ὅτι θυγάτης γνησία Πύῤῥῳ ἐστί. malim tamen sic legi: τῆς ἀμφισβητούσης [subaudi τοῦ κλήρου] γνησίας θυγατρὸς Πύῤῥῳ φασκούσης εἶναι, id est, διότι φάσκει θυγάτης εἶναι. *super hereditate eo ex titulo contendentis, quod se filiam Pyrrhi legitimam ferat*. IDEM.

Τούτου] Nicodemi puta. IDEM.

Εἰδὼς] Deletum ierat, quisquis fuit, a quo annotatiunculæ sebedarum Brulart. profectæ sunt. Verum solet Isæus εἰδὼς cum παραχρῆμα copulare. ut si Latine dicas, *statim e vestigio*, vel *statim re adhuc recenti*, vel *protinus actutum*. V. dicta ad p. 36. 8. IDEM.

Διαμαρτυρῆσαι] Imo vero simpliciter μαρτυρῆσαι. Nicodemus enim solummodo testem agebat, Xenocles autem διαμαρτύρει, seu actione διαμαρτυρίας utebatur, h. e. intercedebat interponenda protestatione, nomine uxoris, quominus acter aoster, cujus nomen nescimus, nomine matris suæ, hereditatem avunculi adiret. Ausus itaque sum præpositionem delere. IDEM.

Ἐπιδίδωκται] Convenire melius videtur ἐπιδίδωκε. IDEM.

Παρ' αὐτοῦ] Sic dedi de meo, pro vulgari παρὰ αὐτοῦ. *ab* vel *ex hoc ipso Nicodemo percontari*. Taylorum reperi postmodum idem quoque censuisse. IDEM.

Τῷ τ. τ. ὁ. κεκτημένῳ] Cohærent hi dativi, non cum μεμαρτυρηκὼς (dixerat enim Nicodemus testimonium, non Pyrrho, dudum ante mortuo, qui hic dicitur substantiam trium talentorum possedisse, sed Xenocli, penes quem erat filia e sorore Nicodemi nata), sed cohærent cum ἐκδοῦναι. Pari modo versu ult. ᾧ cohæret, non cum proximo μεμαρτύρηκεν, sed cum ἐγγυᾶσθαι. IDEM.

οὗτος αὐτὴν ἐγγυῆσαι, ἢ εἰ μὴ ἐπομόξετο, ὑπείαν δίκην σίταν ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐν εἴκοσιν ἔτεσι τῷ ἔχοντι τὸν κλῆρον δικάσασθαι ἠξίωσαν, ἢ εἴ του ἀνθρώπων ἐναντίον προσ- 39. 1
ἦλθεν ἐγκαλῶν τῷ κληρονόμῳ περὶ τῆς προικὸς τῆς ἀδελφῆς
ἐν χρόνῳ τοσούτῳ. περί τε οὖν τούτων πόσεως ἂν πυθοίμην,
ὅ τι ποτ' [1]ἦν τὸ αἴτιον τοῦ μηδὲν τούτων γεγενῆσθαι περὶ
τῆς ἐγγυητῆς — ὡς μεμαρτύρηκεν οὗτος — γυναικὸς, καὶ
πρὸς τούτοις εἴ τις ἄλλος ἐγγυητὴν ἔσχε τὴν τούτου ἀδελ- 5
φὴν γυναῖκα, ἢ τῶν πρότερον χρησαμένων πρὶν γνῶναι τὸν
ἡμέτερον θεῖον αὐτὴν, ἢ ὅσοι ἐκείνου γιγνώσκοντος ἐπλησίαζον αὐτῇ, ἢ ὅσοι ὕστερον ἐπλησίαζον τετελευτηκότος ἐκείνου· δῆλον γὰρ ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ ἀδελφὸς αὐτὴν ἅπασι τοῖς πλησιάζουσιν [2]ἐκδεδώκει. περὶ ὧν εἰ δέησειε καθ' ἕκαστον διελθεῖν, οὐκ ἂν πάνυ μικρὸν ἔργον γένοιτο. ἐὰν μὲν οὖν ὑμεῖς κελεύητε, περὶ ἑνίων μνησθείην ἂν αὐτῶν· εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἀηδὲς ἀκούειν ἐστὶν, ὥσπερ ἐμοὶ λέγειν τι 10
περὶ τούτων, αὐτὰς ταὺς μαρτυρίας ὑμῖν παρέξομαι τὰς μαρτυρηθείσας ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ, ἂν σύδεμιᾷ ἐπισκήψα-
21 σθαι ἠξίωσαν οὗτοι. καίτοι ὅπου κοινὴν αὐτὴν ὡμολογήκασιν εἶναι τοῦ βουλομένου τὴν γυναῖκα, πῶς ἂν εἰκότως ἡ αὐτὴ γυνὴ ἐγγυητὴ δόξειεν εἶναι; ἀλλὰ μὴν ὁπότε μὴ ἐπεσκημμένοι εἰσὶ ταῖς περὶ αὐτοῦ τούτου μαρτυρίαις, ὡμολογη- 15
κότες εἰσὶ ταῦτα. ἀκούσαντες δὲ καὶ ὑμεῖς αὐτῶν τῶν μαρτυριῶν γνώσεσθε ὡς οὗτός τε περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτύρηκε, καὶ ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους οἱ δικάσαντες τὴν δίκην ἔγνωσαν τὴν κληρονομίαν μὴ προσήκειν τῇ μὴ ὀρθῶς γεγενημένῃ γυναικί. ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

[1] οὖν

[2] ἐνδεδώκει

Ἠξίωσαν] Num ἠξίωσεν. ut ad solum Nicodemum referatur. Pluralem si servabimus, aiemus una cum Nicodemo sororem ejus, hujusque sororis filiam, et filium mariti, Kenoclem, designari. Idem.

Ὅ, τι ποτ' ἦν] Subaudi ἐστὶ vel ἦν. Taylor οὖν cum ἂν mutandum censebat. Idem.

Παρὰ] Bene si habet, accipi debet pro ὑπέρ. in causa, vel ad emolumentum feminæ. Alias leg. sit παρὰ, vel ὑπέρ. Idem.

Ἐνδεδώκει] Imo ἔγγυα ἐξεδεδώκει, aut ἐκδέδωκε. Idem.

Αἴγειν τι περὶ τούτων] Videatur ut de-

lendum, ut e proximo ἂν natum, et δοῦναι καὶ ἰμεῖ legendum. Idem.

Αὐτὰς] sola, mera testimonia, omissa præfatione et expositione historica. Sic Cicero in causa Verrina, temporis exclusus angustiis, satis habuit testes producere. Idem.

Οὗτος] Nicodemus puta, soror ejus, filia spuria Pyrrhi, et hujus maritus, Kenocles. Idem.

Τοῦ βουλομένου] Subaudi αὐτῇ κλασιάζειν, vel αὐτῇ χρῆσθαι. Idem.

Ἢ αὐτὴ] Malim ἢ τοιαύτα. Idem.

Ἐπίλαβε] Sic correxi vitium vulgarium editionum ἐπίβαλε exhibentium, pessimante

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὡς μὲν ἑταίρα ἦν τῷ βουλομένῳ καὶ οὐ γυνὴ τοῦ ἡμε- 22
τέρου θείου, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι ἐκείνῳ μεμαρτύρηκεν, ὑπὸ
τῶν ἄλλων οἰκείων καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων τῶν ἐκείνου με-
μαρτύρηται πρὸς ὑμᾶς· οἳ μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσελγείας
πολλὰς, ὁπότε ἡ τούτου ἀδελφὴ εἴη παρ' αὐτῷ, μεμαρτυρή-
κασι γίνεσθαι περὶ αὐτῆς. καίτοι οὐ δήπου γε ἐπὶ γαμε-
τὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἂν κωμάζειν τολμήσειεν· οὐδὲ αἱ γα-
μεταὶ γυναῖκες ἔρχονται μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰ δεῖπνα,
οὐδὲ συνδειπνεῖν ἀξιοῦσι μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ταῦτα
μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. ἀλλὰ μὴν τῷ γε μεμαρτυρηκότι
οὐδ' ἐπισκῆψασθαι οὗτοι ἠξίωσαν. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω,
ἀναγίνωσκε πάλιν αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὰς περὶ τῶν πλησιασάντων αὐτῇ 23
μαρτυρίας, ἵνα εἰδῶσιν ὅτι ἑταίρα τε ἦν τοῦ βουλομένου,
καὶ ὅτι οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. ἀναγίνωσκε
αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ὡς μὲν τοίνυν ἦν κοινὴ τῷ βουλομένῳ, ἣν οὗτος ἐγγυῆσαι
τῷ ἡμετέρῳ θείῳ μεμαρτύρηκε, μνημονεύειν χρὴ ὑφ' ὅσων

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Taylore quoque factum, et ad Lysiam suam ablegante. Scaliger quoque pari modo vitium correxit. *inhibe, sustine aquam clepsydræ, ne fluere pergat.* Idem.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] Malim ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Sunt enim testimonia complura. Idem.

Ὡς μὲν] Post *ὡς μὲν* addi velim *οὖν*, quæ particula tametsi apud Lysiam quoque sæpe numero similibus in locis desideratur, sic tamen eam, non oratorum ipsorum voluntate, sed librariorum culpa desiderari. Idem.

Τῷ γε μεμαρτυρηκότι οὐδ' ἐπισκῆψασθαι] Malim: *τῶν γε μεμαρτυρηκότων οὐδεὶ οὐδ' ἐπισκ.* Idem.

Οὐδ' ἐπισκῆψασθαι] Ne actionem quidem falsi dicti testimonii instituere, ne hac quidem exceptione uti, ne tentare quidem hoc subterfugium, nedum, ut testium quemquam falsitatis convincerent. Idem.

Τὴν μαρτυρίαν] Dubium est, utrum testimonium Nicodemi designetur, aientis, sororem suam Pyrrhi uxorem fuisse rite desponsam atque nuptam, et filiam ex ea natam Pyrrhi esse legitimam; an testimonium confirmantium sororem Nicodemi scortum publicum fuisse. Sed de hoc quidem confirmat insequens testimonium. Idem.

Τεκοῦσα] Vult dicere, neminem alium ex ea liberos legitime natos, ut ex uxore rite desponsa, suscepisse. Idem paulo post dicit his verbis: *οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα, οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται.* Meretrix nemini, neque *συνοικεῖ*, neque *τίκτει*. Etiamsi pariat, tamen nemini parit. Nam liberi e scorto nati pro nullis habentur; patre carent; de tertio arrepti sunt. *οὐ τίκτει ἑταίρα, ἀλλὰ μόνη ἡ γαμετή.* Idem.

ὑμῖν μεμαρτύρηται, καὶ ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἐγγυηθεῖσα οὐδὲ συνοικήσασα φαίνεται.

γ'. Σκεψώμεθα δὲ καὶ ἐξ ὧν ἄν τις ὑπονοήσειεν ἐγγύην γενέσθαι τοιαύτης γυναικὸς, εἰ ἄρα καὶ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ τοιοῦτόν τι συμβέβηκεν. ἤδη γάρ τινες νέοι ἄνδρωποι, ἐπιθυμήσαντες τοιούτων γυναικῶν καὶ ἀκρατῶς ἔχοντες αὐτῶν, ἐπείσθησαν ὑπ' ἀνοίας εἰς αὐτοὺς τοιοῦτόν τι ἐξαμαρτεῖν. πόθεν οὖν ἄν τις σαφέστερον γνοίη περὶ τούτων, ἢ ἔκ τε τῶν μαρτυριῶν τῶν τούτοις μεμαρτυρημένων ἐν τῇ προτέρᾳ δίκῃ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων τῶν περὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα σκεψάμενος; ἐνθυμεῖσθε δὲ τὴν ἀναίδειαν ὧν λέγουσιν. ὁ μὲν γὰρ ἐγγυᾶν μέλλων εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον, ὥς φησι, τὴν ἀδελφὴν, διαπραττόμενος τηνικαῦτα ἕνα μάρτυρα παρεῖναι αὐτῷ Πυρετίδην προσεποιήσατο. καὶ τούτου ἐκμαρτυρίαν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ [1] παρέσχοντο οὗτοι· ἦν Πυρετίδης οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς, οὐδ' ὁμολογεῖ μαρτυρῆσαι οὐδὲ εἰδέναι τούτων ἀληθὲς ὂν οὐδέν· μέγα δὲ τεκμήριον ὡς περιφανῶς ψευδῆ τὴν μαρτυρίαν οὗτοι [1] παρέσχοντο ταύτην· ἴστε γὰρ πάντες ὡς, ὅταν μὲν ἐπὶ προδήλους πράξεις ἴωμεν, ἃς δεῖ μετὰ μαρτύρων γενέσθαι, τοὺς οἰκειοτάτους καὶ οἷς ἂν τυγχάνωμεν χρώμενοι μάλιστα, τούτους παραλαμβάνειν εἰώθαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς τοιαύτας, τῶν δὲ ἀδήλων

[1] παρίσχοντο

Τούτοις] In horum gratiam, favorem et commodum, Nicodemi puta et consortium. *ὑπὲρ τούτων.* IDEM.

Τηνικαῦτα] Adscripserat Taylor τηλικαῦτα. Sed falsus fuit. Bene habet vulgata. Cohæret τηνικαῦτα non cum proximo διαπραττόμενος, sed cum remotiore παρεῖναι. magna vis inest huic particulæ. affuisse in tali tempore, quod tempus esset tanti momenti. Admodum improbabile est, actui, unde pendet legitimitas et jus hereditatum prolis universæ post nascendæ, non adhiberi nisi unum testem; cui actui, qui sapiunt, quam plurimos testes corrogant, et quo plures adhibent, hoc melius. Et ille ipse testis non fecerat ultro, ut adesset, sed malis artibus mercede et impostura Nicodemi perductus. id quod v. διαπραττόμενος subjicit. Denique testis ille commentitius non coram, non ore suo, testatus fuerat, sed absens, scripto, imo ne scripserat quidem, sed Nicodemus subjeceraf. IDEM.

Οὐκ ἀναδέδεκται αὐτοῖς] Id est, ἀπ' αὐτῶν, vel παρ' αὐτῶν. *recusat ab ipsis sibi imponi dedecus scripti hujus testimonii falsi. negat a se scriptum esse, quod illi velut ab ipso scriptum protulissent et in judicio exhibuissent.* ἀναδέχομαί σοι τοῦτο idem est, atque δέχομαί παρά σου, ἅ σύ μοι δίδως. *suscipio id quod tu mihi porrigis. patior humeris meis imponi sarcinam quam tu mihi injunctum is.* Alias facile sit αὐτὸς corrigere. *ne ipse quidem Pyretides hoc testimonium suscipit*, h. e. pro suo agnoscit. Sed bene habet vulgata. IDEM. Proprium verbum est τὸ ἀναδέχεσθαι, quo utebantur, quando is, qui testimonii auctor diceba tur, testimonium agnoscebat, et eo pacto falsi periculum in se recipiebat. HERALDUS.

Μαρτυρίων] Π. μαρτυριῶν. Ἡ μαρτύρων. H. STEPHAN. Schedæ Brulart. μαρτύρων dabant. quod utique est rectius. REISK.

καὶ ἐξαίφνης γινομένων τοὺς προστυχόντας ἕκαστοι μάρτυρας ποιούμεθα. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς μαρτυρίαις αὐταῖς τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ἂν ὦσι, τούτοις μάρτυσι 26
χρῆσθαι ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν· παρὰ δὲ τῶν ἀσθενούντων ἢ τῶν ἀποδημεῖν μελλόντων ὅταν τις ἐκμαρτυρίαν ποιῆται, τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς ἡμῖν γνωριμωτάτους ἕκαστος ἡμῶν παρακαλεῖ μάλιστα, καὶ οὐδὲ μεθ' ἑνὸς οὐδὲ μετὰ δυοῖν, ἀλλ' εἰς ἂν μετὰ πλείστων δυνώμεθα τὰς ἐκμαρτυρίας πάντες ποιούμεθα, ἵνα τῷ τε [1]ἐκμαρτυρήσαντι μὴ ἐξείη ὕστερον ἐξάρνῳ γενέσθαι τὴν μαρτυρίαν, 27
ὑμεῖς τε πολλοῖς καὶ καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ταὐτὰ μαρτυροῦσι πιστεύοιτε μᾶλλον. Ξενοκλῆς τοίνυν [2]Βήσαζε μὲν ἰὼν εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον εἰς τὰ ἔργα, οὐχ ἡγήσατο 28

[1] μαρτυρήσαντι [2] Θήβαζε

Μαρτυρίαις αὐταῖς, τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς, ἀσυτὸς] Sic exaratum et interstitiem circumferunt hunc locum libri vulgares. Mihi vero sedes pronominum permutandæ videntur, ut locus sic procedat: *μαρτυρίαις, αὐτοῖς τοῖς παραγενομένοις αὐτοῖς*, scil. *ταῖς ἀδίκοις πράξεσι, factis quæ nemo eventura prævidere potuit. καὶ ταῖς ἐξαίφνης γεγενημέναις, et subitis.* Pro αὐταῖς dant Sebedæ Brulart. *ταύταις*, sed male. IDEM.

Ἡμῖν] Malim *ὑμῖν. vobis, judices, notissimis atque probatissimis.* vulgata tamen quoque sententiam dat haud alienam, neque contemnendam. *qui nobis maxime sint familiares.* IDEM.

Ἐκμαρτυρίαν αὐτῶν] Locus a multis citatus, sed a paucis quod sciam intellectus; sane nec a S. Petite nec ab ejus umbra Salmasio. Ibi igitur ait Isæus testes a nobis adhiberi, homines notissimos et fidei atque amicitiæ experte, si liberum id nobis est; si quid autem subito nec ante provisum contigit, eos adhibere nos quos possumus, quique se nobis exhibent. At, inquit, si testimonium sit ab iis petendum, qui valetudine sint infirma aut peregre profecturi, probissimos quosque et nobis probatissimos adhibere solemus, ne is, cujus testimonium allegatur, possit ea quæ dixit abnegare. Οἱ ἀσθενοῦντες et οἱ ἀποδημεῖν μέλλοντες sunt, quos lex appellat ἀδυνάτους et ὑπερόριους. His duobus casibus licebat ἄνευ μαρτυρῶν, nempe *μαρτυρῶν ἄνευ τῶν τοιούτων, ἐκμαρτυρίαν ἄνευ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ὑπερορίου. In Anim. ed Jus A. et R.* l. vi. c. 11. §. 7. HERALDUS.

Μαρτυρήσαντι et μαρτυρίαν] Hic usurpavit Isæus pro ἐκμαρτυρήσαντι et ἐκμαρτυρίαν. Non decet nos in usu horum vocabulorum nimis severos et acerbos esse. REISK.

Ταὐτὰ] Sic dedi de meo, pro vulgari ταῦτα, quam pari modo correctam in schedis Brul. postmodum reperi. *fidem judices testimonio habent hoc promptiorem, quo plures testes idem, ταὐτὰ, confirmant uno velut ore.* IDEM.

Εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον, εἰς τὰ ἔργα] Occurrunt h. l. dubia quædam non facile expedienda. 1. utrum ista vocabula *εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον* idem dicant, atque *εἰς τὰ ἔργα*. quod si est, amputandum erit alterutrum, et forte prius, ut scholium posterioris. 2. quid significet *ἐργαστήριον*. num prædium rusticum, an tabernam metallicam. 3. si diversa sunt *τὸ ἐργαστήριον* et *τὰ ἔργα*, qui differant. 4. denique, quid negotii, aut peculii Atheniensibus in agro Thebano fuerit. *ἐργαστήριον* et *ἔργα* si differunt, erit illud locus, ubi seu ager colitur, seu metalla fodiuntur, et hoc, *ἔργα* puta, erunt sive operæ, homines operantes, sive opera eorum manibus elaborata. Sententia dictionis *εἰς τὰ ἔργα* tum erit, ad spectandum operas, et quid elaborarint. Atqui neque *ἐργαστήριον* pro prædio rustico usurpatur, sed possit potius pro taberna metallica usurpatum esse, ubi metalla humo egesta excoquantur, cudantur. *Schmelzhütte, Hammerwerk* [*a smeltinghouse, forge*]. neque erat ager Thebanus metallorum ferax, neque Thebani Atheniensibus amici sed infestissimi erant, ut haud videantur passuri fuisse Athenienses peculii quicquam in Thebano agro possidere, sive villa esset sive officina

δεῖν τοῦς οἰκεῖ [1]τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ [2]ἐντυχοῦσι μάρτυσι χρῆσθαι περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἀλλ' ἥκειν ἔχων ἔνθεν Διόφαντον τὸν Σφήττιον μεθ' ἑαυτοῦ, ὃς ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ 29 τούτου, καὶ Δωρόθεον τὸν Ἐλευσίνιον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρας, παρασκευληκὼς ἐνθένδε σταδίους εὐθὺς τριακοσίους ἐκεῖσε· περὶ δὲ τῆς ἐγγύης τῆς τῆθης τῶν παίδων τῶν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ἄστει ἐκμαρτυρίων — ὡς φησι — ποιούμενος, τῶν μὲν οἰκείων

[1] ταὐτομάτου [2] τυχοῦσι

metallica. Ego equidem hoc e loco me non expedio. Cæterum colligit a minori ad majus, ad hunc modum: Ad rem minutam testandam, qui testes quam plurimos anxie conquisivit in eaque sollicitudinem atque diligentiam quam maximam demonstravit, eum credibile non est secordem et segnem in re gerenda summi momenti fuisse. Sed idem Xenocles, qui ita navum et circumspectum in operam et operarum inspectione se gessit, in quærendo testimonio, e cujus auctoritate status civilis et fortunæ omnes liberorum suorum aptæ essent, tumultuario et perfunctorie est versatus. Unde suspicio, non illa probabilis modo, sed vel certissima quoque exsistit, illud testimonium commentitium esse. Idem.

Περὶ τῆς ἐξαγωγῆς] Εἰσαγωγῆς adscripsit Scaliger, quo hilum non proficimus. Nihilo dilucidius subjecit, quam quod in vulgata est, et vereor, ne deterius quoque subjecerit. *Ἐξαγωγὴν* in foro novi usurpatum, minus *εἰσαγωγήν*. Videtur hæc causa fuisse. Mancipia Xenocles in illud prædium seu in illam officinam immiserat, ut qui contenderet Pyrrhi heres nomine uxoris esse. Actor, qui negaret Xenoclem heredem Pyrrhi, sed se contenderet esse, mancipia Xenoclis inde vi maneque deduxerat. Hæc est *ἐξαγωγή*. Hujus volentia contra se usurpata testes adduxerat Xenocles. Aut si mavis *ἐξαγωγὴν* accipere de exportatione seu annonarum seu metallorum, adduxerat Xenocles secum Athenis Thebas testes, testaturos ab actore exportatas fuisse seu annonas e prædio seu metalla ex officina, quæ non ipsius, actoris, sed sua, Xenoclis, esset. Idem.

Ἔκειν] Thebas puta. Idem.

Ἔνθεν] *Inde*, Athenis nempe. Idem.

Ἔλεγε] Taylor ἔλεχε suadebat. Ego vero vulgatam tuebor. Diophantus Nicodemi advocatos fuerat, ejusque causam oratione defenderat. Idem.

Τὴν δίκην] Sed quamnam? illamne περὶ τῆς ἐξαγωγῆς, de mancipiorum Xenoclis ex agro, qui Pyrrhi quondam fuisset, deductione, an hanc περὶ τοῦ κλήρου, qua contendebat Xenocles uxorem suam Pyrrhi filiam legitimam eoque heredem bonorum ejus esse. Si prius est, tum illa de servorum dejectione actio accessio quædam fuit causæ primariæ de hereditate Pyrrhi. Idem.

Εὐθὺς] Bene si habet, quod aio, significat *planissime*, vel, ut vulgo usurpant *plane, rotunde, exacte, præcise. colle* 300 *stadia* [*full* 300 *stadia*]. Idem.

Ἐγγύης] Id est, *ἐγγύσεως*. circa desponsionem ejus feminæ, vel circa ritum illum, quo legitimi matrimonii ergo desponsa fuit futuro marito illa mulier, quæ liberorum suorum avia est, seu uxoris suæ *mater*. Idem.

Ἐν τῷ ἄστει] Absurditatis demonstrandæ ergo hoc addit. Præsentes in urbe adducimus ipsos ad judices, ut coram ipsis ore suo testentur. *ἐκμαρτυρίας* autem exhibemus pene solummodo ab urbe absentium, rarius eorum, qui, cum sint in urbe, tamen aut ægri decumbant, ut surgare nequeant, aut in procinctu sint itineris longinqui, dilationem haud ferentis. Atqui Pyretides, cujus exhibitum fuerat testimonium, sed illud subjectum, neque ab urbe abfuerat neque ægrotaverat neque se ad profectionem comparaverant. Cur igitur ejus extestimonium proferebant? Rursus, extestimonium si esset exhibendum, necesse erat, ut ejus consignationi testes interessent, et quam plurimi, et viri spectatæ fidei et imprimis familiares atque necessarii, qui judicibus asotores essent, cum extestimonium conscriberetur in gratiam exhibentis, ac interfuisse; et illum, cujus nomine illud extestimonium perhiberetur, illa revera scripsisse aut scribenda jussisse, quam in illo extestimonio scripta essent; ne quæ fraus interveniret in ejusmodi causis, in quibus absque illa præcautione facillimum cuique fuisset quicquid vellet comminisci et subjicere. sed horum nihil fecerat Xenocles. Idem.

οὐδένα τῶν ἑαυτοῦ παρακαλοῦντα φαίνεται, Διονύσιον δὲ Ἐρχιέα καὶ Ἀριστόλοχον τὸν Αἰθαλίδην. μετὰ δυοῖν τούτοιν ἐν τῷ ἄστει [1] αὐτοῦ τὴν ἐπιμαρτυρίαν ποιήσασθαι φασὶν αὐτοί. τοιαῦτα μὲν τὰ τούτων· οἷς οὐδ' ἂν περὶ ὁτουοῦν πιστεύσειεν ἄλλου οὐδείς. ἴσως γὰρ ἦν νὴ Δία πάρεργον καὶ φαῦλον, περὶ οὗ τὴν ἐπιμαρτυρίαν παρὰ τοῦ Πυρετίδου φασὶ ποήσασθαι οὗτοι, ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν ὀλιγωρηθῆναι ἂν τὸ πρᾶγμα, καὶ πῶς; ᾧ γε περὶ αὐτοῦ τούτου ὁ ἐγὼν 31
ἦν ὁ τῶν ψευδομαρτυριῶν, ὃν Ξενοκλῆς ἔφευγεν, ἢ ἐξ ἑταίρας ἢ ἐξ ἐγγυητῆς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εἶναι. εἶτα ἐπὶ ταύτην ἂν τὴν μαρτυρίαν, εἰ ἦν ἀληθὴς, οὐκ ἂν ἅπαντας τοὺς οἰκείους τοὺς ἑαυτοῦ παρακαλεῖν ἐκεῖνος ἠξίωσε; ναὶ μὰ Δία, ὡς ἔγωγε ᾤμην, εἴ γε ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οὐ τοίνυν φαίνεται, ἀλλ' ὁ μὲν Ξενοκλῆς πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας δύο ἐκμαρτυρησάμενος τὴν μαρτυρίαν [2] ταύτην, Νικόδημος δὲ οὗτος ἕνα μόνον μάρτυρα παρακαλέσας μεθ' ἑαυτοῦ τῷ τὸν τριτάλαντον οἶκον κεκτημένῳ ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφήν. καὶ οὗτος μὲν τὸν Πυρετίδην μόνον, οὐχ ὁμολογοῦντα, προσεποιήσατο μετ' αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐγ- 32
γυήσασθαι μέλλοντος τὴν τοιαύτην Λυσιμένης καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Χαίρων καὶ Πυλάδης, φασὶ παρακληθέντες [3] τῇ ἐγγύῃ παραγενέσθαι, καὶ ταῦτα θεῖοι ὄντες τῷ ἐγγυωμένῳ. ὑμέτερον οὖν ἔργον σκέψασθαι νῦν, εἰ δοκεῖ πιστὸν εἶναι τὸ

[1] αὐτὸν [2] ταύτην ἴω [3] τῇ om.

τάντα δυοῖν τούτοιν] Post duôv addi velim γάρ. IDEM.

Αὐτοῦ] Sic dedi pro vulgari αὐτῷ. In schedis Brul. sic annotatum ad h. l. reperi: lσ. αὐτῷ. imo αὐτόν. unde veniatur in suspicionem, non unius, sed duorum pluriumve esse conjecturas, in schedis illis relatas, quas Brulartianas usurpare soleo. IDEM.

Ὀλιγωρηθῆναι ἴω] Schedae Brul. delent ἴω. Ego nil causae video, cur id fiat. Solummodo transponi est. Si quid mutandum sit, quod nego esse, commodius quique sit ita legi: Σωμιστὸν ἴω, ὀλιγωρηθῆναι τὸ πρᾶγμα. IDEM.

Καὶ πῶς ἔοντα παρ'] Π. καὶ πῶς; ὅτε παρ'. H. STEPHAN.

Φαίνεται] Scil. τοὺς ἄλλους παρακαλοῦντα; aut τοῦτον ἀναπεπεῖσθαι. REISK.

Ἐκμαρτυρησάμενος τ. μ.] Sententia est: non multos, non necessarios, non familiares, non claros viros, sed ignotos et obscuros et fortuito sibi oblatos, eosque non multos, sed duos solummodo, secum adduxit, ut ait, ad Pyretidem, cum ad illum adiret, testimonium literis consignatum ab eo exacturus. IDEM.

Ἦν] Videtur amputandum, ut perperam e fine vocabuli proximi ταύτην iteratum. Pendet ille nominativus ἐκμαρτυρησάμενος e. v. φαίνεται. IDEM.

Μόνον οὐχ ὁμολογοῦντα] Ne duo ista vocabula μόνον et οὐχ ab incauto lectore in unum longe notissimum μονωνὺχ tantum non contraherentur, eoque loci sententia perturbaretur, ideo commate interponendo ea dispescui, solum, et non confitentem. Non solum ait Nicodemus Pyretidem unum solum, non plures, a se ad hunc actum invitatum esse eique interfuisse, sed etiam Pyretides negat unquam id factum esse. IDEM.

πραγμάτα. ἐγὼ μὲν γὰρ νομίζω, ἐκ τῶν εἰκότων σκοπούμενος, πολὺ ἂν μᾶλλον τὸν Πύρρον πάντας ἂν τοὺς οἰκείους βούλεσθαι λαληθέναι, εἴ τι παρεσκευάζετο ὁμολογεῖν ἢ πράττειν ἀνάξιον τῶν αὐτοῦ, ἢ παρακαλέσαι μάρτυρας τοὺς θείους τοὺς ἑαυτοῦ ἐπὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον.

δ'. Ἔτι δὲ καὶ περὶ ἐκείνου θαυμάζω, εἰ μηδεμίαν προῖκα μήθ' ὁ διδοὺς μήθ' ὁ λαμβάνων διωμολογήσαντο ἔξειν ἐπὶ τῇ γυναικί. τοῦτο μὲν γὰρ εἴ τινα ἐδίδου, εἰκὸς ἦν καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν παραγενέσθαι φασκόντων μαρτυρεῖσθαι· τοῦτο δ' εἰ δι' ἐπιθυμίαν τὴν ἐγγύην ὁ θεῖος ἡμῶν ἐποιεῖτο τῆς τοιαύτης γυναικὸς, δῆλον ὅτι κἂν ἀργύριον πολλῷ μᾶλλον ὁ ἐγγυῶν διωμολογήσατο ἔχειν αὐτὸν ἐπὶ τῇ γυναικὶ, ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γένοιτο ῥαδίως ἀπαλλάττεσθαι, ὁπότε βούλοιτο, τῆς γυναικός· καὶ μάρτυράς γε πολλῷ πλείους τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν ἢ τὸν ἐγγυώμενον τὴν τοιαύτην. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι [1] ὀλίγα διαμένειν εἰωθε τοιούτων. ὁ μὲν τοίνυν ἐγγυῆσαι φάσκων μετὰ ἑνὸς μάρτυρος καὶ ἄνευ ὁμολογίας προικὸς εἰς τὸν τριτάλαντον οἶκον ἐγγυῆσαι φησὶ τὴν ἀδελφήν· οἱ δὲ θεῖοι τῷ ἀδελφιδῷ

[1] ὁ λόγος οὐ διαμένειν

Ἐγγύην] Post ἐγγύην videtur ἄπρικτον deesse. IDEM.

Δηλονότι - - - μᾶλλον ἢ ὁ] Π. δῆλον ὅτι - - - μᾶλλον ἰ. H. STEPHAN. Et schedae Brulart. Aut alias ἢ cum τι erit metandum. In πολλῷ μᾶλλον subauditur, quam si dotem ingentem accepisset Pyrrhus, aut Nicodemus dedisset. Aut si ἢ servamus, leg. erit: μᾶλλον ὁ ἐγγυῶν, ἢ ὁ ἐγγυώμενος, διωμολογήσατο. *multo magis despondens mulierem, quam is, cui ea desponderetur, operam dedisset, ut adipisceretur confessionem sponsi de data et accepta dote.* REISK.

Αὐτὸν] Pyrrhum puto. Qui dotem accepit ea conditione, ut eam mulierem, cujus illa dos est, pro uxore legitima et matrefamilias habeat, convenienter tractet, omnibusque juribus matrisfamilias uti frui patiatur, is ἔχειν περῶτα hoc γυναικὶ dicitur. IDEM.

Πλείους ἢ τὸν] Rursus delent ἢ schedae Brulart. me et hoc probante. IDEM.

Παρακαλεῖν] Π. παρακαλεῖν ἴδιον. Ἢ παρακάλεσον. H. STEPHAN. Ego neutro arbitror opus esse, cum δῆλον a communi possit tacite repeti. Foret tamen utique planior locus, si sic legeretur: πολλῷ πλείους εἰκὸς ἦν τὸν ἐγγυῶντα παρακαλεῖν. REISK.

Ὁ λόγος] Schedae Brul. subjiciunt ὁ γάμος. Ego malim ὁ τρόπος. mores talium, sive amantium qui meretrices matrimonio duxerint, sive mulierum quae ex quaestu meretricio factae fuerint honestae matronae. Neutrius partis mores manent iidem post contractum conjugium, atque fuerunt ante nuptias. Et maritorum refrigescit amor, resipiscunt, redeunt ad se volut e crapula, mentem sanam recuperant, et intelligere incipiant, quantam ipsi sibi macolam impresserint, quam socrum oruri suo impegerint; et rursus ejusmodi mulieres desinunt viris blandiri, imperiosae, contumaces fiunt et protervae, ut socrum jurium suorum. Ejusmodi impudicae mulieres quae adolescentes exquisitis lenociniis irretiuerint, eae, nodo conjugali constrictae ubi tenent, indignis modis accipiunt, odio, importunitate, contemptu, impostaris, injuriis omnis generis exercuerunt. Aut alias λόγος, si bene habet, accipi debet h. l. pro διάνοια, λογισμὸς, et τρόπος. mens antiqua ipsis non manet. vel λόγος est valor, pretium, dignitas, existimatio. IDEM.

ἄπροικον τὴν τοιαύτην ἐγγυωμένῳ μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι.

ε'. Καὶ οἱ αὐτοὶ θεῖοι οὗτοι ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς θυγατρὸς ἀποφανθείσης εἶναι ὑπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ κληθέντες μεμαρτυρήκασι παραγενέσθαι. ἐφ' ᾧ δὴ καὶ δεινῶς ἀγανακτῶ, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ λαγχάνων ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῆς αὐτοῦ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου Φίλην ὄνομα εἶναι ἐγράψατο τῇ γυναικὶ, οἱ δὲ τοῦ Πύρρου θεῖοι ἐν τῇ δεκάτῃ φάσκοντες παραγενέσθαι τὸ τῆς τήθης ὄνομα Κλειταρέτην τὸν πατέρα ἐμαρτύρησαν θέσθαι αὐτῇ. θαυμάζω οὖν εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ συνοικῶν πλείω ἢ ὀκτὼ ἔτη ἤδη μὴ ἤδει τοὔνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. εἶτα οὐδὲ παρὰ τῶν [1] αὐτοῦ μαρτύρων πρότερον ἐδυνήθη πυθέσθαι, οὐδ' ἡ μήτηρ τῆς γυναικὸς τὸ τῆς θυγατρὸς ὄνομα τῆς αὐτῆς ἐν χρόνῳ τοσούτῳ ἔφρασεν αὐτῷ, οὐδ' ὁ θεῖος αὐτὸς Νικόδημος, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τῆς τήθης ὀνόματος — εἴ τις ἤδει τοῦθ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς [2] κείμενον ταύτῃ — Φίλην ὁ ἀνὴρ ὄνομα ἐπεγράψατο εἶναι αὐτῇ, καὶ ταῦτα λαγχάνων αὐτῇ τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου. τίνος ἕνεκα; ἢ ἵνα καὶ τοῦ τῆς τήθης ὀνόματος τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τεθέντος ἄκληρον ὁ ἀνὴρ καταστήσειεν εἶναι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα; ἆρά γε οὐχὶ δῆλον, ὦ ἄνδρες, ὅτι ἃ πάλαι οὗτοι μαρτυροῦσι γενέσθαι, πολλῷ πλέον τῆς λήξεως τοῦ κλήρου σύγκειται αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἄν ποτε οἱ μὲν εἰς τὴν δεκάτην — ὡς φασι — κληθέντες τῆς τοῦ Πύρρου θυγατρὸς, ἀδελ-

[1] αὐτῶν

[2] κείμενον) ταύτην

Εἶναι] In codice Tophanis expunctum fuisse testatur Taylor in schedis. Sed bene habet, servarique debet. τῆς θυγατρὸς ἀποφανθείσης εἶναι. idem est, atque si planius et incomptius dixisset: τῆς κόρης, περὶ ἧς ἀπεφήναντο, ὅτι Πύῤῥου θυγάτηρ ἐστί. IDEM.

Δὲ] Malim δὴ. IDEM.

Ἀνὴρ] Maritus mulieris, hereditate, vel aut paterna, mecum contendentis. IDEM.

Τοῦ πατρῴου] Hereditatis, quam uxor sua a patre suo prætenso, Pyrrho, contenderet ad se devolutam. IDEM.

Τήθης] Aviæ paternæ, matris puta Pyrrhi. IDEM.

Αὐτῶν] Malim αὐτοῦ. suis testibus. IDEM.

Αὐτῇ] Malim αὐτῇς. avunculus ejus, mulieris puta, quæ se Pyrrhi filiam ferret. IDEM.

Κείμενον] Id est, ἐπιτεθειμένον, impositum. Pro proximo ταύτην malim αὐτῇ legi, et sic distingui κείμενον αὐτῇ) Φίλην ὁ ἀνὴρ. Nam alias constructio erit admodum impedita. IDEM.

Ἐπεγράψατο] Paulo ante usurpaverat simplex ἐγράψατο, quod etiam melius videtur convenire, aut etiam ἀπέγρ. IDEM.

Αὐτῇ] Id est, ὑπὲρ αὐτῆς, ut modo dixerat pro uxore, loco et nomine et ad commodum ejus. IDEM.

Πολλῷ πλέον] Secundum vocabulum, πλέον puta, huc nil pertinet, sed ad p. 66. ult. deducendum est, ut ibi demonstrabo, eique sufficiendum ὕστερον. ut sit πολλῷ [scil. χρόνῳ] ὕστερον τῆς λήξεως. *multo tempore post susceptam demum hujus causæ actionem ab his excogitata et inter se comparata esse.* IDEM.

φιδῆς δὲ τούτου, ἐξ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἥτις ἦν ποτὲ, ἀπριξῶς εἰς τὸ δικαστήριον ἦκον μεμνημένοι ὅτι Κλειταρέτην ὁ πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὠνόμηνεν· οἱ δ' οἰκειότατοι τῶν ἀπάντων, ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεῖος καὶ ἡ μήτηρ οὐκ ἂν ᾔδεσαν τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς — ὡς φησι — τῆς αὐτοῦ. πολύ γε μάλιστ' ἂν, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. ἀλλὰ περὶ μὲν τού-
37 των καὶ ὕστερον ἐγχωρήσει εἰπεῖν.

ς'. Περὶ δὲ τῆς τούτου μαρτυρίας οὐ χαλεπὸν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐστὶ γνῶναι ὅτι φαίνεται περιφανῶς τε ψευδὴ μεμαρτυρηκὼς οὗτος. ὅπου γὰρ, ἐάν τίς τι ἀτίμη-
38 τον δῷ ἕνεκα τοῦ γάμου, ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, οὐκ ἔξεστι πράξασθαι τῷ δόντι ὃ μὴ [1] ἐν προικὶ τιμήσας ἔδωκεν, ἦπου, ὅστις γέ φησιν ἄνευ ὁμολογίας προικὸς τὴν ἀδελφὴν ἐγγυῆσαι, περιφανῶς ἀναίσχυντος ὢν ἐλέγχεται. τί γὰρ ἔμελλεν [2] ὄφελος

[1] ἐν om.

[2] ὄφελος om.

Οὐκ ἂν ᾔδεσαν — τῆς αὐτοῦ] Verba hæc, si sic, ut prostant, servabimus atque tuebimur, redibant ad solum patrem. Malim tamen ᾔδεσαν — τῆς αὐτῶν. ut una ad matrem quoque referatur, quo oratio cum planior tum etiam fortior atque gravior fiat. IDEM.

Πολύ γε μάλιστ' ἂν] Subaudi ᾔδεσαν οὗτοι τοὔνομα τῆς ἑαυτῶν θυγατρός. IDEM.

Μαρτυρίας] Testimonium illud significatur, quo Nicodemus affirmaverat, sororem suam Pyrrho fuisse rite desponsam, ab eoque in loco legitimæ matrisfamilias habitam. IDEM.

Ἀτίμητον δῷ] Si quis alicui, mulierem quandam domum suam matrimonii ergo ducenti, donum aliquod det gratuitum [hoc enim est τὸ ἀτίμητον], non in dotis loco habendum, et cui æquivalentem aliquam portionem bonorum mariti in tabulis desponsalibus haud curet mulieri oppigneratam quasi scribi [hoc enim est τιμᾶσθαι], ejusmodi donum dicitur *non æstimatum*, aut *non compensatum*. Colligit sic: Si quis hoc modo datum quid per leges repetere non potest (et non posse constat), multo minus dotem repetere poterit eam, quæ in tabulis contractus matrimonialis expressis verbis stipulata non fuerit, ut a despondente data, et a desponso accepta. Quod si ergo revera Pyrrho desponsa fuisset Nicodemi soror, constat, operam daturum fuisse Nicodemum, etiamsi dotem sorori nullam addidisset, ut tamen in tabulis sponsalibus mentio dotis tanquam datæ fieret. Atqui negat Nicodemus, neque dotem datam, neque tabulas ejusmodi scriptas esse, in quibus mulieri de reddenda dote caveretur. Ergo probabile, quid? quod plus quam probabile, et prorsus necessarium est, Pyrrho nonquam desponsam fuisse Nicodemi sororem, neque in manus ei convenisse. Fieri enim nequit, ut Nicodemus in re tam gravi, unde aut detrimenta aut commoda ingentia ad se rediret, tanta secordia uteretur. IDEM. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. ii. §. 7.

Ἀναίσχυντος] Est enim impudentiæ, rebus ipsis et factis prodere, tametsi verbis dissimules, te credere, judicibus tantam inesse tarditatem atque cæcitatem mentis, ut sienti solummodo, neque comprobanti, facile credant ea, quæ nullus alius sanæ mentis homo credat. REISK.

Ἔμελλεν] Π. ἤμελλεν. H. STEPHAN. Quod vitium loci magis indicat, quam sanat. Recte utique habet ἤμελλεν, verum addendum ei est πλέον, quod e p. 65. antep. tollendum, et huc deducendum esse, jam ibi admonui. *quid enim profuisset ipsi sponsionem nuptialem curare faciendam?* si commisisset, ut in ejus, cui despondisset sororem, potestate atque arbitrio esset, uxorem quandocunque vellet domo rursus expellere; quod fuisset futurum, si nil curasset de dote sibi caveri. Erit itaque locus hic ita leg. τί γὰρ ἤμελλεν αὐτῷ πλέον εἶναι. REISK.

εἶναι αὐτῷ τῆς ἐγγύης, εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἐκπέμψαι 39
ἐκότε βούλοιτο τὴν γυναῖκα [1]ἦν; ἦν δ' ἂν ἐπ' ἐκείνῳ, ὦ
ἄνδρες, δῆλον ὅτι, εἰ μηδεμίαν προῖκα διωμολογήσατο ἕξειν
30 ἐπ' αὐτῇ. εἶτ' ἐπὶ τούτοις ἂν Νικόδημος [2]ἐνεγύησε τῷ ἡμε-
τέρῳ θείῳ τὴν ἀδελφήν; καὶ ταῦτα εἰδὼς τὸν ἅπαντα χρό-
νον ἄτοκον οὖσαν αὐτήν, καὶ τῆς ὁμολογηθείσης προικὸς ἐκ 40
τῶν νόμων γινομένης εἰς αὐτὸν, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν
γενέσθαι παῖδας αὐτῇ; ἆρ' οὖν δοκεῖ τῷ ὑμῶν ὀλιγώρως
οὕτως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος, ὥστε παραλιπεῖν ἄν τι
τῶν τοιούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω. εἶτα παρὰ τούτου ὁ
35 ἡμέτερος θεῖος ἠξίωσεν ἂν ἐγγυήσασθαι τὴν ἀδελφήν, ὃς
αὐτὸς ξενίας φεύγων ὑφ' ἑνὸς τῶν φρατόρων, ὧν φησὶν αὐτοῦ
εἶναι, παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως; καὶ
ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

οὗτος τοίνυν τῷ ἡμετέρῳ θείῳ ἄπροικον τὴν ἀδελφὴν τὴν
ἑαυτοῦ μεμαρτύρηκεν ἐγγυῆσαι, καὶ ταῦτα τῆς προικὸς εἰς 41
αὐτὸν γινομένης, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν γενέσθαι παῖδας
40 αὐτῇ. λάβε δὴ καὶ ἀνάγνωθι τοὺς νόμους τουσδὶ αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΙ.

δοκεῖ ἂν ὑμῖν οὕτως ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων Νικόδημος,

[1] ἦν om.

[2] ἐνεγύησε

Εἰ ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ] Π. εἰ εἴη ἐπὶ τῷ ἐγγ. Η. Stephan. Scaliger addi vult ἦν post ἐγγυησαμένῳ. Rectius utique addetur ἦν, quam εἴη, sive post dativum hunc, ut voluit Scaliger, addatur, sive post γυναῖκα, quod ideo mihi habetur probabilius, quia facile fieri potuit, ut ἦν cum eodem vocabulo concurrens in calce periodi prioris, et capite insequentis, a supino librario semel prætermitteretur. Reisk.

Τὴν ἄπαντα χρόνον ἄτοκον οὖσαν] Qui Nicodemus sciret, sororem suam sterilem esse. Poterat autem hoc nosse. Nam quæ mulier e congressibus cum tot viris, quibus consuevisset, tamen gravida facta non abisset, credibile non erat, ut ea e Pyrrho pareret. Ergo sine prole decessura videbatur esse. Quod si fieret ante Pyrrhi decessum, verendum Nicodemo erat, ne sibi perisset quicquid dotis nomine sororl addidisset, nisi curaret, ut in tabulis contractus conjugalis expressis verbis de dote sibi reddenda caveretur. Idem.

Εἰς αὐτὸν] *et dote illi obtingente*, Nicodemo puta, et ad eundem redeunte, qui dotem dedisset, non autem penes maritum manente, si mulier ante maritum sine prole vivis excederet. Idem. Ratio est, quia lege cavetur, ne qua femina testamento det leget πέρα μεδίμνου κριθῶν. In *Legg. Att.* l. vi. tit. ii. §. 5. Petit.

Ὧν φησὶν αὐτοῦ εἶναι] Id est, οὓς ἑαυτοῦ φράτορας εἶναι φησίν. Ita marte meo dedi, pro ὃν φ — quod est in vulgatis. Fuit aliquando cum suspicarer, si ὃν e vulgatis servaretur, addendum esse ἐχθὲς sive post ὧν, sive post φησὶν, sive post αὐτοῦ. Sed prætuli alteram rationem, pro ὧν sufficientem ὅν, præsertim cum Taylor testaretur, ὅν se in Tophanis quoque libro reperisse correctum. Reisk.

Νόμοι] Caput illud juris Attici designatur, quo cautum fuit, ut, uxore improle

ὥστε, εἰ ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν σφόδρα διακριβώσασθαι περὶ τῶν ἑαυτῷ συμφερόντων; ναὶ μὰ Δία, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐπὶ παλλακίδι δίδοντες [1]τὰς ἑαυτῶν πάντες πρότερον διομολογοῦνται περὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς· Νικόδημος δὲ ἐγγυᾶν μέλλων — φησὶ — 42 τὴν ἀδελφὴν τὴν αὐτοῦ μόνον τὸ κατὰ τοὺς νόμους ἐγγυῆσαι 42.1 διεπράξατο; ὃς ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ, οὗ ἐπιθυμῶν λέγει πρὸς ὑμᾶς, σφόδρα βούλεται πονηρὸς εἶναι.

ζ'. Περὶ μὲν οὖν τῆς τούτων πονηρίας καὶ σιωπῶντος ἐμοῦ πολλοὶ γινώσκουσιν ὑμῶν, [2]ὥστ' οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων, ὅταν τι λέγω περὶ αὐτοῦ· βούλομαι δὲ πρῶτον ἐκ τῶν τοιῶνδε ἐξελέγξαι τοῦτον ἀναισχυντότατον τῇ μαρτυρίᾳ ὄντα 5 ταύτῃ. φέρε [3]γὰρ, ὦ Νικόδημε, εἰ ἤσθα [4]ἐγγεγυηκὼς τῷ Πύρρῳ τὴν ἀδελφὴν καὶ εἰ ἤδεις ἐξ αὐτῆς θυγατέρα γνησίαν καταλειπομένην, πῶς ἐπέτρεψας τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς, ἣν φὴς τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλειφθῆναι; ἢ οὐκ ἤδεις ἐν τῇ ἐπιδικασίᾳ τοῦ κλήρου νόθην καθισταμένην τὴν ἀδελφιδῆν τὴν σαυτοῦ; ὁπότε γάρ [5]τις ἐπεδικάζετο τοῦ κλήρου, νόθην 10 43 τὴν θυγατέρα τοῦ καταλιπόντος τὸν κλῆρον καθίστη. ἔτι δὲ πρότερον ὁ Πύρρος ὁ ποιησάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν

[1] τὰ [2] ἔστ' - - - αὐτοῦ om. [3] γὰρ om. [4] ἐγγυᾶς [5] [τις]

decedente ante maritum, dos ejus apud maritum ne maneret, sed ad eum rediret, a quo data primitus fuisset. IDEM.

Ναὶ μὰ Δία] Imo vero οὐ μὰ Δία, scil. δοκεῖ ὑμῖν Νικόδημος οὕτως ὀλιγάρκως ἔχειν χρημάτων, εἰ τὸ πρᾶγμα ἦν ἀληθές. IDEM.

Ἐπὶ παλλακίδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν] Ergo etiam pellices, id quod hoc e loco videtur colligi posse, cum dote elocabantur, tabulæque condebantur, quibus caveretur, quid emolumentorum essent, pellicatu finito, habituræ. Lege παλλακίσι in plur. IDEM. παλλακίᾳ dedit Bekkerus.

Φησὶ] Id est, ὡς φησι. quasquam hoc utique mallem. REISK.

Μόνον —] Sententia loci est hæc: aliud nihil spectavit, et egit Nicodemus, quam hoc, ut sororem suam Pyrrho legitime desponderet, de dote secure collocanda et aliquando recuperanda parum sollicitus. IDEM.

Ἐπιθυμῶν] Π. ἐπιθυμεῖν. H. STEPHAN. Vulgata, bene habens, significat Nicodemum causas forenses actitasse, et inde quæstum fecisse. REISK.

Ἐκ τῶν τοιῶνδε] Subsudi, quæ mox dicam, ἃ νῦν ἐρῶ. IDEM.

Ἐγγυητὰς] Interrogat Stephanus in margine, num ἐγγεγυηκὰς præstet. Idem tamen ipse sese quasi revocat, et judicium suspendit, admonens, in insequentibus occurrere ἐγγυωμένος et ἐγγυᾶσι, quæ huic sunt similia. IDEM.

Τις] Ut supervacaneum et amputandum uncis inclusi, quod si relinquatur, necesse sit non ἐπεδικάζετο sed ἐπεδικάζεται, non καθίστη sed καθίστησι legi. Requiri autem hic loci, non tempus præsens, sed imperfectum, apparet ex insequentibus ἔτι δὲ πρότερον ὁ Πύρρος, ubi tacite repetendum est καθίστη τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ νόθην. redit ergo ἐπεδικάζετο et καθίστη non ad infinitam aliquam et incertam personam, sed ad Endium, actoris fratrem, vita jam defunctum. IDEM.

Πρότερον] Sic de meo dedi pro vulgari πότερον. et adhuc multo ante, quam frater noster, illam mulierem pro spuria declaravit Pyrrhus ipse, qui pater hujus mulieris jactatur esse, eo quod ipse adhuc

υἱὸν αὐτῷ· οὔτε γὰρ διαθέσθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν ἔξεστι τῶν ἑαυτοῦ ἄνευ τῶν θυγατέρων, ἐάν τις καταλιπὼν γνησίας τελευτᾷ. γνώσεσθε δὲ αὐτῶν ἀκούσαντες τῶν νόμων ἀναγινωσκομένων. ἀναγίνωσκε [1] τούσδε αὐτοῖς.

NOMOI.

δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ μεμαρτυρηκὼς ἐγγυῆσαι ἐπιτρέψαι ἄν τι τούτων γίγνεσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦ κλήρου τῇ λήξει, ἣν ὁ Ἔνδιος λαχὼν ἐπεδικάζετο, ἀμφισβητῆσαι ἂν ὑπὲρ τῆς ἀδελφιδῆς τῆς ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἂν διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐπίδικον τῷ Ἐνδίῳ τὸν ἐκείνης πατρῷον κλῆρον εἶναι; ἀλλὰ μήν, ὥς γε ἐπεδικάσατο ὁ ἡμέτερος ἀδελφὸς τοῦ κλήρου καὶ οὐκ ἠμφισβήτησεν οὐδεὶς ἐκείνῳ, ἀναγίνωσκε τὴν μαρτυρίαν. 44

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γενομένης τοίνυν τῆς ἐπιδικασίας ταύτης οὐκ ἐτόλμησεν ἀμφισβητῆσαι τοῦ κλήρου Νικόδημος, οὐδὲ διαμαρτυρῆσαι τὴν ἀδελφιδῆν τὴν ἑαυτοῦ γνησίαν θυγατέρα Πύρρῳ καταλειφθῆναι.

ή. Περὶ μὲν οὖν τῆς διαδικασίας ἔχοι ἄν [2] τις ψεῦδος προφασίσασθαι πρὸς ὑμᾶς· ἢ γὰρ λαθεῖν ἡμᾶς προσποιήσαιτ' ἂν οὗτος, ἢ [3] καὶ ψεύδεσθαι αἰτιῶτ' ἂν ἡμᾶς. τοῦτο μὲν οὖν παρῶμεν. ἐπειδὴ δὲ τῷ Ξενοκλεῖ [4] ἐνεγύα ὁ Ἔνδιος τὴν ἀδελφιδῆν σου, ἐπέτρεψας ἄν, ὦ Νικόδημε, τὴν ἐκ τῆς ἐγγυητῆς τῷ Πύρρῳ γεγενημένην ὡς ἐξ ἑταίρας ἐκείνῳ οὖσαν ἐγγυᾶσθαι; καὶ οὐκ ἂν εἰσήγγελλες πρὸς τὸν ἄρχοντα κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου οὕτως ὑβριζομένην καὶ ἄκληρον τῶν [5] ἑαυτῆς πατρῴων καθιστα-

[1] τουσδί [2] τι [3] καὶ om. [4] ἐγγύα [5] αὐτῆς

superstes filium sibi arrogavit fratrem nostrum; quo facto negavit prolem sibi legitimam aliam esse. IDEM.

Ἀδελφιδῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari ἀδελφῆς. *pro filia sororis suæ.* Corrigendum ita esse vulgatorum librorum h. l. vitium ex illis patet insequentibus τὸν ἐμὸν πατρῷον κλῆρον. quæ indicant, non de matre mulieris hic agi, sed de muliere ipsa. IDEM.

Διαδικασίας] Illa de contentione, qua certabatur, uter deberet hereditatem adire, Eudiusne a Pyrrho adoptatus, an mulier, de cujus statu controversia agitabatur, essetne filia legitima, an spuria. Malim tamen ἐνδίκου. IDEM.

Ἀσθῆν ἡμᾶς] Addendumne sit ἑαυτὸν ἐπιδικαζόμενους, an satis sit illud subaudiri, in dubio relinquam. *se ignorasse quid ageretur, cum nos illam hereditatem curaremus a judicibus nobis adjudicari.* v. p. 70. 15. IDEM.

Ψεύδεσθαι] Aientes nempe, nobis adjudicatam esse hereditatem, quæ non fuisset. IDEM.

μένην; ἄλλως τε καὶ μόνων τούτων τῶν δικῶν ἀκυρδύνων τοῖς διώκουσιν αὐτῶν, καὶ ἐξὸν τῷ βουλομένῳ βοηθεῖν ταῖς ἐπικλήροις; οὔτε γὰρ ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις ἔπεστιν, οὐδ' ἐὰν οὐδεμίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσιν οὔτε πρυτανεῖα οὔτε παράστασις οὐδεμία τίθεται τῶν εἰσαγγελιῶν· ἀλλὰ τοῖς μὲν διώκουσιν ἀκυρδύνως εἰσαγγέλλειν ἔξεστι, τῷ βουλομένῳ, τοῖς δ' ἁλισκομένοις ἰσχάται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεισιν. [ἔπειτα εἰ ἦν ἐξ ἐγγυητῆς ἡ τούτου ἀδελφιδῆ τῷ ἡμετέρᾳ θείᾳ γεγενημένη, ἐπέτρεψεν ἂν Νικόδημος ὡς ἐξ ἑταίρας αὑτῶν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι; καὶ γενομένων αὐτῶν οὐκ ἂν εἰσήγγελλε πρὸς τὸν ἄρχοντα ὑβρίζεσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ οὕτως ἐγγυήσαντος αὐτήν;] καὶ εἰ ἦν ἀληθῆ, ἃ νυνὶ τετόλμηκας μαρτυρῆσαι, παραχρῆμα εὐθὺς τότε ἐτιμωρήσω ἂν τὸν ἀδικοῦντα, ἢ καὶ ταῦτα ἐλαθεῖν σεαυτὸν προσποιῇ; ἔπειτ' οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῇ προικὸς ἤσθου; ὥστε καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγανακτήσαντι δῆσου σοὶ εἰσαγγεῖλαι τὸν Ἔνδιον προσῆκεν, [1] εἰ αὐτὸς μὲν τριτάλαντον οἶκον ἔχειν ἠξίου ὡς προσῆκον αὐτῷ, τῇ δὲ γνησίᾳ οὔσῃ τρισχιλίας δραχμὰς προῖκα ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι ἠξίωσεν ἄλλῳ. εἶτ' ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀγανακτήσας εἰσήγγειλεν ἂν τὸν Ἔν-

[1] εἰ om.

Ἔπεστιν] Sic dedi de meo, pro vulgari ἔστι. Ita paulo post: ἴσχαται τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔπεσι. IDEM.

Τοῖς μὲν διώκουσιν — τῷ βουλομένῳ] Postrema hæc per epexegesin apposita sunt; vulgaris enim et plana constructio postulabat τῶν διωκόντων τῷ βουλομένῳ. IDEM.

Ἔπειτα — ἐγγυήσαντος αὐτήν] Totam hanc sententiam, ut supervacaneam et e præmissis perperam iteratam, cum quibus idem dicit, uncis inclusi. IDEM.

Προσποιῇ] Π. ὑπροσποιῶ. H. STEPHAN. Si semel decreveras ita emendare, cur non potius προσποιῶ dabas, quod saltim esset usitatius et analogiæ convenientius? Verum nil opus erat h. l. quicquam moveri. Bene habet vulgata. REISK.

Ἤσθου] Subaudi σε [aut τὸν σὸν ἀδελφιδῆν] ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἐνδίου. IDEM.

Προσῆκεν αὐτὸς] Interponendum est aut ὄν, aut εἰ. Prius volebat etiam H. Stephanus. IDEM.

Αὐτὸς μὲν — ἠξίωσεν ἄλλῳ] Cum liquet ex p. 71. v. 11. decimam saltem τῶν πατρῴων partem dandam sorori fuisse a fratre in dotem, error est in τρισχιλίας. Nam negat Isæus ex Endii persona dedisse se Philæ in dotem τὸ δέκατον μέρος τῶν πατρῴων, quia soror scilicet legitima non erat, sed notha. Quare ei in dotem dedisse non potest drachmas ter mille. Habebat enim Endius in bonis tria tantum talenta, sive octodecim millia drachmarum: ergo decima pars τοῦ τριταλάντου οἴκου, non sunt drachmæ ter mille, multo minus dos Philæ dicta. Præterea despensatam ab Endio Philam docet, tanquam sororem notham e pellice susceptam a Pyrrho, idque probari et demonstrari contendit e dote, quam Philæ dixit dedit Endius p. 71. v. 17. ὁ μὲν τοίνυν - - - ἐγγυήσατο οὐδέν. Itaque reponendum puto χιλίας δραχμάς. Totenim drachmas dotem dixit dedit, quot nothis solvebantur e bonis paternis, mille nempe drachmæ [Harpocrat. in v. νοθεῖα]. *In Legg. Att.* l. vi. tit. ii. §. 1. PETIT. Cf. Isæ. Perizon. Dissert. iii. p. 124. WESSELING.

δων οὗτος; ναὶ μὰ Δία, εἰ γ' ἦν ἀληθὲς τὸ πρᾶγμα. οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἐκεῖνον οὐδ' ἄλλον δὲ τῶν εἰσποιήτων οὐδένα οὕτως εὐήθη. οὐδ' ἂν ὀλίγωρον τῶν νόμων τῶν
43. 1 κειμένων γίνεσθαι, ὥσθ' ὑπαρχούσης γνησίας θυγατρὸς τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι ἑτέρῳ δοῦναι ταύτην ἀνθ' ἑαυτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἤδει διότι τοῖς γε ἐκ τῆς γνησίας θυγατρὸς παισὶ γεγονόσιν ἁπάντων τῶν πατρῴων κληρονομία προσήκει. εἶτα εἰδὼς ἄν τις ταῦτα ἑτέρῳ παραδοίη τὰ αὐ-
5 τοῦ, καὶ ταῦτα τηλικαῦτα ὄντα ὅσων ἠμφισβήτησαν οὗτοι; δοκεῖ δ' ἄν τις ὑμῖν οὕτως ἀναιδὴς ἢ τολμηρὸς εἰσποίητος γενέσθαι, ὥστε μηδὲ τὸ δέκατον μέρος ἐπιδοὺς ἐκδοῦναι τῇ 47
γνησίᾳ θυγατρὶ τῶν πατρῴων; γενομένων δὲ τούτων δοκεῖ ἂν ὑμῖν ὁ θεῖος ἐπιτρέψαι, ὃ ἐγγυῆσαι μεμαρτυρηκὼς αὐτῆς τὴν μητέρα; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ νομίζω, ἀλλὰ καὶ ἠμφισβήτησεν ἂν τοῦ κλήρου καὶ διεμαρτύρησε καὶ εἰσήγγειλεν ἂν
10 πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ ἄλλο εἴ τι ἦν ἰσχυρότερον τούτων, ἅπαντ' ἂν διεπράξατο. ὁ μὲν τοίνυν Ἔνδιος ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν [1] ἐνεγύησεν, ἣν φησιν ἀδελφιδῆν Νικόδημος εἶναι αὐτῷ· οὗτος δὲ οὔτε τῷ Ἐνδίῳ τοῦ Πύῤῥου κλήρου ἀμφισβητῆσαι ἠξίωσεν, οὔτ' ἐγγυήσαντα τὴν ἀδελφιδῆν [2][ὡς] οὖσαν ἐξ ἑταί-
ρας εἰσαγγεῖλαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἠξίωσεν, οὔτ' ἐπὶ τῇ δο-
θείσῃ προικὶ αὐτῇ ἠγανάκτησεν οὐδέν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα 48
15 εἴασε γενέσθαι. οἱ δὲ νόμοι περὶ ἁπάντων διορίζουσι τούτων. ἀναγνώσεται οὖν πρῶτον ὑμῖν τὴν περὶ τῆς ἐπιδικασίας τοῦ

[1] ἐνεγύησεν

[2] [ὡς] om.

Ἀνθ' ἑαυτοῦ] Id est, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν αὐτὸς αὐτήν. Reiske.

Μηδὲ τὸ δέκατον μέρος] Non concilio locum hunc cum illo, qui p. 70. 19. legitur, ubi Endius sororem spuriam Xenocli in matrimonium elocans, dicitur ei dotis loco tremille drachmas, seu semitalentum addidisse. Jam universa bereditas erat τριτάλαντος trium talentorum, quod sæpe numero hac in oratione inculcatur. Ergo detractum tribus talentis unum semitalentum, non est decima pars, sed sexta. Ergone pro δέκατον leg. est ἕκτον. Verum ipsam adeo sextam partem negat ei datam. Ergo minus quam sextam dedit. Ergo non τρισχιλίας δραχμὰς, sed forsitan χιλίας. quæ summa ad totam substantiam ita habet, ut 1 ad 18. Et profecto semitalentum erat dos pro filiabus ingenuis mediocris fortunæ sat splendida. Ut parum absim a suspicando δέκατον h. l. bene habet, sed paulo ante pro τρισχιλίας leg. esse solummodo χιλίας. Debebat utique in dote danda discrimen observari inter filias ingenuas et spurias. Idem.

Καὶ εἰσήγγειλεν ἂν πρὸς τὸν ἄρχοντα] *et injuriarum postulasset Endium apud archontem eponymum* (nam apud hunc λαγχάνονται δίκαι ὀρφανῶν, κλήρων, καὶ ἐπικλήρων), eo quod contumelia afficisset Phileu, quæ et legitima filia atque unica Pyrrhi heres esset: id docebat quæ paulo ante dixerat p. 42. 33. ed. Steph. ἐπειτα οἱ ἐκ - - - αὐτὸν. *In Legg. Att.* l. vi. tit. vi. §. 3. Petit.

Ἄλλῳ] Π. ἄλλο. H. Stephan.

Οὖσαν] Fort. ὡς οὖσαν. Reiske.

κλήρου μαρτυρίαν πάλιν, ἔπειτα τὴν περὶ τῆς ἐγγυήσεως τῆς γυναικός. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀνάγνωθι [1]δὴ καὶ τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

λάβε δὴ καὶ τὴν τούτου μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

49 πῶς οὖν τις σαφέστερον [2]ἐξελέγχει ψευδομαρτυριῶν διώκων ἢ ἔκ τε τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς τούτοις ἐπιδεικνύων καὶ ἐκ τῶν νόμων ἁπάντων τῶν ἡμετέρων;

Θ'. Περὶ μὲν οὖν τούτου σχεδὸν εἴρηται τὰ πολλά· σκέψασθε δὲ καὶ περὶ [3]τοῦ ἔχοντος τὴν ἀδελφιδῆν τὴν τούτου γυναῖκα, ἐὰν ἄρα τι γένηται καὶ ἐκ τούτου τεκμήριον ὡς ἔστι ψευδῆ τὰ μεμαρτυρημένα Νικοδήμῳ. ὡς μὲν οὖν [4]ἐνεγυήσατο καὶ ἔλαβεν ὡς οὖσαν ἐξ ἑταίρας τὴν γυναῖκα, ἐπιδέδεικται καὶ μεμαρτύρηται· ὡς δ' ἀληθὴς ἡ μαρτυρία ἐστὶν αὕτη, ὁ Ξενοκλῆς αὐτὸς ἔργῳ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἤδη [ἀληθῆ ταῦτα] μεμαρτύρηκε. δῆλον γὰρ ὅτι εἰ μὴ [5]ἐνεγεγύητο παρὰ τοῦ Ἐνδίου ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν τὴν γυναῖκα, ὄντων αὐτῷ παίδων ἤδη τηλικούτων ἐκ τῆς γυναικὸς, ζῶντι ἂν τῷ Ἐνδίῳ ἠμφισβήτησε περὶ τῆς γνησίας θυγατρὸς τῶν πατρώων, ἄλλως τε καὶ παρεσκευασμένος μὴ ὁμολογεῖν τὴν τοῦ

[1] δὴ om. [2] ἐξελέγχει [3] μὲν τοῦ [4] ἐνεγυήσατο [5] ἐγεγύητο

Πάλιν] Nam jam antea recitatum fuerat hoc testimonium p. 69. 13. IDEM.

Τῆς γυναικὸς] Philæ puta, sive Clearetæ, quodcunque, ille nomen fuit. quod scil. Endius hanc mulierem, ut sororem suam, sed spuriam, Xenocli nuptui elocarit. IDEM.

Μαρτυρία] Malim in plurali μαρτυρίαι. Sunt enim, quæ hic recitantur, duo testimonia, alterum, quod Nicodemus passus sit Eudium Pyrrhi hereditatem, ceu filium legitime adoptatum, adire, neque contradixerit judicum sententiæ, qua Endio, ut soli legitimo heredi, hereditatem illam adjudicarant: alterum quod Endius Xenocli elocarit mulierem, quam sororem suam, sed spuriam, diceret esse. IDEM.

Μαρτυρία] Hoc est illud testimonium, jam ante bis recitatum, supra quo tota hæc versatur actio, quo Nicodemus confirmarat, sororem suam Pyrrho legitime desponsam matrem familias fuisse. IDEM.

Τούτου] De hoc Nicodemo, et adversus eum. IDEM.

Τὰ πολλὰ] Subaudi ἃ εἴχομεν εἰπεῖν. Bene si habet, æquivalet τῷ, τὰ πλεῖστα. IDEM.

Περὶ μὲν] Latet in particula μὲν sine dubio vitiosa nomen Xenoclis, neque dubito leg. esse: περὶ Ξενοκλέους τοῦ ἔχοντος. Ab actione adversus Nicodemum et ab argumentis causæ suæ ab eo repetitis, transit nunc ad argumenta a Xenocle repetita. IDEM.

Ἀληθῆ ταῦτα] Suspicabar aliquando hæc duo vocabula in unum ἀληθέστατα, vel ἀληθέστατα, adverbialiter, esse contrahenda. Postmodum autem visum fuit ea potius uncis includere, ut inducenda et exterminanda. IDEM.

Παρεσκευασμένος] Ambigo utrum rectius

Ἐνδίου ποίησιν τῷ Πύρρῳ γενέσθαι· ὡς δὴ οὐχ ὁμολογῶν [1]πῶς ἐπεσκήπτετο τοῖς μεμαρτυρηκόσιν ἐπὶ τῇ διαθήκῃ τοῦ Πύρρου παραγενέσθαι. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν. ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνό γε δῆλον, ὡς [οὐχ] ὁμολογοῦσι τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι. οὐ γὰρ ἂν ὑπερβάντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένον κληρονόμον ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τοῦ Πύρρου κλήρου λαχεῖν τὴν λῆξιν 51
ἠξίωσαν οὗτοι. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος πλείω ἢ εἴκοσιν ἔτη τετελεύτηκεν ἤδη, ὁ δὲ Ἔνδιος τοῦ Μεταγειτνιῶνος μηνὸς πέρυσιν, ἐν ᾧ ἔλαχον τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν τρίτῃ ἡμέρᾳ εὐθέως οὗτοι. ὁ δὲ νόμος πέντε ἐτῶν κελεύει δικάσασθαι τοῦ κλήρου, ἐπειδὰν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. οὐκοῦν δυοῖν τὰ ἕτερα προσῆκε τῇ γυναικί, ἢ ζῶντι τῷ Ἐνδίῳ ἀμφισβητῆσαι τῶν πατρῴων, ἢ ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ὁ εἰσποίητος, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ἀξιοῦν ποιεῖσθαι· ἄλλως τε καὶ εἰ, ὡς φασὶν οὗτοι, [2]ἠγγύηκει αὐτὴν τῷ Ξενοκλεῖ ὡς γνησίαν ἀδελφὴν οὖσαν [3]αὐτοῦ. ἀκριβῶς γὰρ ἐπιστάμεθα πάντες, ὅτι ἀδελφῶν μὲν κλήρων ἐπιδικασία πᾶσίν ἐστιν [4]ἡμῖν· ὅτῳ δὲ [5]γόνῳ γεγόνασι γνήσιοι παῖδες, οὐδενὶ ἐπιδι- 52

[1] [πῶς] [2] ἠγγυήκει [3] αὐτῷ [4] ὑμῖν [5] μόνῳ.

interpreter, *præsertim qui paratus esset*, vel, ita se comparasset — an, *pr. qui* a Nicodemo et ejus factione *impulsus et subornatus esset*. IDEM.

Πῶς] Delendum videtur, aut cum πᾶσιν mutandum. IDEM.

Τὴν μαρτυρίαν τὴν μαρτυρηθεῖσαν] Subaudi ὑπὸ τῶν μεμαρτυρηκότων ἑαυτοὺς παραγεγενῆσθαι Πύρρῳ διατιθεμένῳ. IDEM.

Κἀκεῖνο] Aut κἀκείνῳ leg. videtur, id est ἐν κἀκείνῳ, aut, quod ad sententiam eaudem redit, ἐκ κἀκείνου. IDEM.

Οὐχ] Uncis inclusi, suspicans aut plane delendum esse, ut sententiæ repugnans, aut cum οὗτοι mutandum. IDEM.

Οὐ γὰρ ἄν] Subaudi εἰ οὐχ ὁμολόγουν. IDEM.

Κληρόνομον] Post κληρονόμων videtur τῶν deesse. Inspice insequentia, quæ me hanc in suspicionem induxerunt. IDEM.

Τρίτῃ ἡμέρᾳ εὐθέως] Subaudi μετὰ τὸν Ἐνδίου τελευτήν. IDEM.

Ὁ κληρονόμος] Imo vero ὁ κληροδότης. Non Endius hic designatur, h. e. heres, sed Pyrrhus, legator hereditatis. IDEM.

Τῶν τοῦ ἀδελφοῦ] Non Pyrrhi hereditatem petere, sed Endii, utpote quæ sola soror esset ejus, nullo præter ipsam alio neque fratre, neque sorore ei relicta. IDEM.

Καὶ ὡς] Π. καὶ εἰ ὡς. H. STEPHAN.

Ἐγγυήκει] Endius puta. Rursus hic admonet Stephanus, ut jam antea fecerat, leg. esse ἐγγεγυήκει. quod in dubio relinquam. REISK.

Ἡμῖν] Imo vero ὑμῖν. IDEM.

Μόνῳ] Obscure et perplexe sententiam hoc modo prodidit, vel adumbravit magis quam expressit, quæ planius et dilucidius ad hunc modum enuntietur: εἰ δέ τῳ εἰσὶ παῖδες γνήσιοι, τούτοις μόνοις οὐ προσήκει ἐπιδικάζεσθαι, vel ἐπὶ τούτοις μόνοις χώραν εὖν ἔχει ἡ ἐπιδικασία. *liberi autem si cui sunt rite quæsiti, necesse non est neque convenit, ut hi super hereditate paterna cum*

L

κάζεσθαι τῶν πατρώων προσήκει. καὶ περὶ τούτων οὐδέν-
λόγον λεχθῆναι δεῖ· ἅπαντες γὰρ ὑμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολῖ- 44. 1
ται ἀνεπιδίκως ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι πατρῷα. οὗτοι
τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἀφιγμένοι εἰσίν, ὥστε τῷ μὲν εἰσ-
ποιήτῳ οὐκ ἔφασαν ἐπιδικάσασθαι προσήκειν τῶν δοθέν-
των, τῇ δὲ Φίλῃ, ἣν φασι θυγατέρα γνησίαν τῷ Πύῤῥῳ
καταλελεῖφθαι, λαχεῖν τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου [1]τὴν λῆ-
ξιν ἠξίωσαν. καίτοι — ὅπερ εἶπόν καὶ πρότερον — ὅσοι
μὲν καταλίπωσι γνησίους παῖδας ἐξ αὐτῶν, οὐ προσήκει
τοῖς παισὶν ἐπιδικάσασθαι τῶν πατρώων· ὅσοι δὲ διαθήκας
αὐτοὶ εἰσποιοῦνται, τούτοις ἐπιδικάζεσθαι προσήκει τῶν
δοθέντων. τοῖς μὲν γὰρ, ὅτι γόνῳ γεγόνασιν, οὐδεὶς ἂν δή-
που ἀμφισβητήσειε περὶ τῶν πατρώων· πρὸς δὲ τοὺς εἰσ-
53 ποιήτους ἅπαντες οἱ κατὰ γένος προσήκοντες ἀμφισβητεῖν
ἀξιοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ παρὰ τοῦ ἐντυχόντος τῶν κλήρων αἰ
λήξεις τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις γίγνωνται, καὶ μὴ ὡς
ἐρήμων τῶν κλήρων ἐπιδικάζεσθαί τινες τολμῶσι, τούτου
ἕνεκα τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσποιήτοι πάντες ποιοῦνται. μη-
δεὶς οὖν ὑμῶν [2]ἡγείσθω, εἰ ἐνόμιζε γνησίαν εἶναι τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα Ξενοκλῆς, λαχεῖν ἂν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν λῆξιν τοῦ
κλήρου τοῦ πατρῴου, ἀλλ' ἐδίδιζεν ἂν ἡ γνησία εἰς τὰ ἑαυ-
τῆς πατρῷα, καὶ εἴ τις αὐτὴν ἀφῃρεῖτο ἢ ἐβιάζετο, ἐξῆγεν
ἂν ἐκ τῶν πατρώων, καὶ οὐκ ἂν ἰδίας μόνον δίκας ἔφευγεν ὁ
54 βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ εἰσαγγελθεὶς εἰς τὸν ἄρχον-

[1] τὴν λῆξιν om.

[2] ἡγείσθω om.

utilis in jure certent, eamve sibi curent a judicibus adjudicari. Ejusmodi actio plane in ejusmodi causa locum non habet. Vel sic poterat dicere: ὅτῳ δὲ γήσιοι παῖδες εἰσὶ, τούτου μόνου ὁ κλῆρός ἐστιν ἀνεπιδικάσιμος. Verumtamen dubium nullum superest Isæum h. l. ita, ut in libris prostat, reliquisse. IDEM.

Οὐδεὶ] Subaudi τούτων. IDEM.

Παρὰ τοῦ ἐντυχόντος] *ab obvio quoque.* rarius ita usurpant. vulgatius est παρὰ τοῦ τυχόντος. neque tamen ideo verbum compositum h. l. damnem. IDEM.

Τοῖς ἀμφισβητεῖν βουλομένοις] Id est, τοῖς κληρονομεῖν β. *hereditatem petentibus.* Nam quicunque hereditatem in jure petit, ἀμφισβητεῖ ὑπὲρ αὐτῆς, *contendit super ea cum aliis.* IDEM.

Μηδεὶς οὖν ὑμῶν] Post hunc verba Scaliger addi vult ὑπολαμβανέτω. quòd si probatur, subaudiendum sit λαχεῖν ἂν erit αὐτόν. Potest hoc aut οἴσονται interea teneri, donec é melioribus atque integrioribus codicibus certiora discamus, unde loci hujus, quem hiulcum esse constat, lacuna explentur. Mihi visus aliquando fuit Isæus ad hunc fere modum dedisse: μηδεὶς οὖν ὑμῶν οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ ἀναίσθητος εἶναι, ὅστε οἴεσθαι, εἰ ἐνόμιζε — λαχεῖν ἂν αὐτὸν ὑπὲρ αὐτῆς. Taylor in libro Tophanis ad ὑμῶν adscriptum reperit νομίζει. IDEM.

Λαχεῖν ἂν] Π. λαχεῖν ἂν ἐδίδασκον. Ἢ λαχεῖν ἂν ἐκέλευσεν. H. STEPHAN.

Εἰς τὸν ἄρχοντα] Male habet sine dubio præpositio, repetita perperam e fine vocabuli proximi εἰσαγγελθείς. Sufficit aut ὃς, aut πρός. V. p. 80. 2. REISK.

τα ἐμινδύνευεν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης τῆς ἑαυτοῦ.

ι'. Ἔτι δ' ἂν [1]πρότερον τοῦ Ξενοκλέους οἱ τοῦ Πύῤῥου θεῖοι, εἰ ἤδεσαν γνησίαν θυγατέρα τῷ ἑαυτῶν ἀδελφιδῷ καταλειπομένην καὶ ἡμῶν μηδένα λαμβάνειν ἐθέλοντα αὐτήν, οὐκ ἄν ποτε ἐπέτρεψαν Ξενοκλέα, τὸν μηδαμόθεν μηδὲν γένει προσήκοντα Πύῤῥῳ, λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. τὰς μὲν ὑπὸ τῶν [2]πατέρων ἐκδοθείσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας, περὶ ὧν τίς ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλεύσαιτο; καὶ τὰς οὕτω δοθείσας, ἂν ὁ πατὴρ αὐτῶν [3]τελευτήσῃ μὴ καταλιπὼν αὐταῖς γνησίους ἀδελφοὺς, τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει, καὶ πολλοὶ συνοικοῦντες ἤδη ἀφῄρηνται τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας. εἶτα τὰς μὲν ὑπὸ τῶν [2]πατέρων ἐκδοθείσας διὰ τὸν νόμον ἐξ ἀνάγκης ἐπιδίκους εἶναι προσήκει· Ξενοκλεῖ δὲ ἄν τις [4]τόδ' ἐπέτρεψε τῶν τοῦ Πύῤῥου θείων, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ ἐκείνῳ καταλειπομένη,

[1] πρότερα [2] πατρῶν [3] τελευτήσει [4] τῷδ'

Πρότερον] Sic dedi de meo pro vulgari πρότερα, subaudi ὄντες. quod addere ausus non fui, tametsi addendum necessario videtur. avunculi Pyrrhi, cum essent jure propiores, quam Xenocles, jure puta Pyrrhi filiam in matrimonium ducendi. IDEM.

Εἰ τὰς] Stephanus si interponendum esse arbitratur. Ego satis esse censeo, et puncto interponendo insequentia ab antecedentibus dispescantur. De formula δεινόν γ' ἂν εἴη sic abrupta et singularem per se sententiam efficiente, dixi jam ad Lysiam. Proferenda est cum gestu mirantis et stomachantis. IDEM.

Πατρῶν] Et hic, et paulo post versu antep. ubi idem vocabulum recurrit, leg. esse πατέρων et ratiocinium docet, colligit enim orator a majori ad minus, et additum illud enthymema περὶ ὧν τίς ἂν ἄμεινον ἢ ὁ πατὴρ βουλεύσαιτο. quod ὁ πατὴρ prorsus absurdum et abhorrens esset futurum, si πατρῶν recte haberet. Ratiocinatur sic: Jus Atticum sic præcipit de hereditatibus et matrimoniis filiarum. Si pater decesserit, relicta alia nulla prole præter unam filiam, quæ filia ab ipso patre adhuc superstite alicui nuptui elocata fuerit; ut ea filia marito, quem habet, ab ipso patre sibi datum, relinquat, et in manum ejus conveniat, qui sanguine ipsi sit proximus; et si ille nolit habere, ut ea nubat illi, qui secundum istum sanguine sit proximus. Quod si ergo matrimonia ab ipsis patribus commissa (tametsi nemo est alius, qui videatur puellis melius consulere aut posse, aut velle), tamen a jure in ejusmodi causa rescinduntur, quanto minus avunculi Pyrrhi poterant defugere necessitatem filiam Pyrrhi ducendi, Etiamsi voluissent eam Xenocli elocare, tamen non poterant id facere, quippe prorsus ab isto genere alieno, sed ipsi debuissent eam ducere. IDEM. Sic quoque Petitus in Leg. Att. l. vi. tit. i. §. 11. et Heraldus Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. §. 4.

Καὶ τὰς οὕτω δοθείσας] Quid hæc sibi verba velint in ista compositione, hoc est, post illa ὑπὸ τῶν πατέρων ἐκδοθείσας, haud liquet. Præterea de filiabus elocandis aut elocatis matrimonio non usurpatur simplex δοθῆναι, sed compositum ἐκδοθῆναι. Penes me quidem dubium nullum est Iscum dedisse: καὶ τὰς οὕτω ἐκδοθείσας. Filiabus jam a patribus matrimonio elocatis adjungit τὰς οὕτω ἐκδοθείσας, *filias nondum elocatas*, seu virgines, scil. eo tempore quo pater e vivis excessit. REISK.

Τελευτήσει] Sic de meo dedi pro participio τελευτήσας, *ubi pater decesserit*. Taylor in libro Tophanis reperit τελευτήσῃ. IDEM.

λαβόντα ἔχειν τὴν κατὰ γένος προσήκουσαν αὐτοῖς γυναῖκα, καὶ τοσαύτης οὐσίας τοῦτον καταστῆναι κληρονόμον ἀνδ' ἑαυτῶν; μὴ νομίσητε ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες. οὐδεὶς γὰρ [1]ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοὺς ἀλλοτρίους ἑαυτοῦ ποιεῖται. ἐὰν οὖν προφασίζωνται διὰ τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν γυναῖκα, καὶ
57 διὰ ταῦτα μὴ φῶσιν ἀμφισβητῆσαι αὐτῆς, πρῶτον μὲν ἐκεῖνα αὐτοὺς ἐρέσθαι χρή, εἰ ὁμολογοῦντες τὴν τοῦ Ἐνδίου ποίησιν ὑπὸ τοῦ Πύρρου γενέσθαι ἐπεσκημμένοι εἰσὶ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα· εἶτα [2][τί] παρελθόντες τὸν τελευταῖον τοῦ οἴκου γεγενημένον κληρονόμον τοῦ Πύρρου [3]κλήρου τὴν λῆξιν λαχεῖν ἠξίωσαν παρὰ τὸν νόμον, πρὸς δὲ τούτοις ἐκεῖνο αὐτοὺς ἔρεσθε, εἴ τις τῶν γνησίων [4]αὐτοῦ ἐπιδικάζεσθαι ἀξιοῖ. ταῦτα πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν
58 συνθάνεσθε. ὡς δ' ἦν ἐπίδικος ἡ γυνή, εἴπερ γνησία [5]καταλειφθείη, ἐκ τῶν νόμων σαφέστατα μαθεῖν ἐστὶ τοῦτο. ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην λέγει ἐξεῖναι διαθέσθαι ὅπως ἂν ἐθέλῃ τις τὰ αὑτοῦ, ἐὰν μὴ παῖδας γνησίους καταλίπῃ ἄῤῥενας· ἂν δὲ θηλείας καταλίπῃ, [6]σὺν ταύταις. οὐκοῦν

[1] ἄλλους τινὲς πλείονος ἑαυτοῦ
[2] [τί] om.
[3] πλήρου om.
[4] τῶν αὐτοῦ
[5] καταλείφθη
[6] ἐπὶ

Καταστῆναι] Sic dedi de meo, pro vulgari καταστῆσαι. Suspicabar aliquando de καταστήσαι penacute, quæ est tertia persona optativi aor. I. *constituisset*. et bene conveniret sententiæ. verum eo admisso, debuisset orator paulo ante, non ἐπιτρέψῃ, sed ἐπιτρέψαι item in optativo dixisse. Aut, si ibi ἐπίτρεψε bene haberet, etiam hic debuisset κατέστησεν usurpasse. In hac ambiguitate facillimum factu visum fuit σ cum ν permutare, h. e. καταστῆναι, exhibere — avunculorum quisquam permisisset hunc Xenoclem compotem fieri tantæ substantiæ? Quod autem v. θεῖοι per *avunculos* reddo, non *patruos*, induxit me locus, qui p. 78. 4. legitur. ubi vide. IDEM.

Ἀνθ' ἑαυτῶν] Imo vero ἀνδ' ἑαυτοῦ. ab illa præmissa Ξενοκλεῖ δ' ἂν τις ἐπίτρεψε τῶν τοῦ Πύρρου θείων. IDEM.

Φῶσιν] Avunculi Pyrrhi puta. IDEM.

Ταῦτα] Subaudi γενέσθαι. adoptationem Endii puta. IDEM.

Εἶτα παρελθόντες] Aut εἰ, aut potius τί, *cur*, est interponendum. IDEM.

Τῶν γνησίων τῶν αὐτοῦ] Posteriorem articulum, qui vulgatis deest, de meo addidi, ut in τῶν γνησίων subauditur παίδων, ita in τῶν αὐτοῦ subauditur χρημάτων vel ὑπαρχόντων. *ecquis liberorum legitime natorum contendat in jure de bonis quæ de jure ipsius sunt?* Duo diversi sunt hi genitivi; prior aptus est e τις, posterior ex ἐπιδικάζεσθαι. Nullus legitimorum exspectat donec bona paterna sibi a judicibus adjudicentur, sed ipse ultro, protinus ab excessu patris eorum possessionem capessit. IDEM.

Ὡς δ' ἦν] Taylor in libro Tophanis reperit ἂς δ' οὐκ ἦν. quod non commemorassem, nisi legem hanc mihi scripsissem, ut nil eorum, quæ in schedis Tayloranis reperissem, omitterem, excludendæ calumniæ ergo. Nam extra controversiam est, quisquis ille fuit vir doctus, qui σὺν istud intrusum ivit, eum a vero et ab oratoris sententia toto cœlo aberrasse. IDEM.

Ἐπὶ ταύταις] Scil. ἐξεῖναι διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ. *licere testamentum facere in eosque bona sua cui velit donare.* sed hic ut una quoque rationem filiarum habeat, et quibus bona deleget, iisdem una quoque filias deleget in matrimonio habendas.

μετὰ τῶν θυγατέρων ἔστι δοῦναι καὶ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ· ἄνευ δὲ τῶν γνησίων θυγατέρων οὐχ οἷόν τε οὔτε ποιήσασθαι οὔτε δοῦναι οὐδενὶ οὐδὲν τῶν ἑαυτοῦ. οὐκοῦν εἰ μὲν ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς τὸν Ἔνδιον Πύρρος ἐποιεῖτο υἱὸν αὐτῷ, ἄκυρος ἂν ἦν αὐτοῦ ἡ ποίησις κατὰ τὸν νόμον· εἰ δὲ τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ ἐπὶ τούτῳ ποιησάμενος κατέλι-
45. 1 πε, πῶς ἂν ὑμεῖς ἐπετρέψατε ἐπιδικάζεσθαι, τῷ τοῦ Πύρ- 59
ρου θείῳ, τὸν Ἔνδιον τοῦ Πύρρου κλήρου ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρὸς, εἰ ἦν ἐκείνῳ; ἄλλως τε εἰ [1] καὶ ἐμαρτυρήσατε ὡς ἐπέσκηψεν ὑμῖν ὁ ἀδελφιδοῦς ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ, τοῦτο μὲν καὶ λαθεῖν φήσαιτ' ἂν ὑμᾶς· ὅτε δ' [2] ἐνεγύα καὶ ἐξεδίδου ὁ Ἔνδιος, τῇ γυναικὶ
5 ἐπετρέψατε ὑμεῖς οἱ θεῖοι τὴν τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου 60
αὐτῶν ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν ἐκείνῳ ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ παραγενέσθαι φάσκοντες, ὅτε ὁ ἀδελφιδοῦς ὑμῶν [3] ἐνεγυᾶτο τὴν μητέρα τὴν ταύτης, κατὰ νόμους ἔξειν γυναῖκα, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ δεκάτῃ [4] τῇ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι· πρὸς δὲ τούτοις — τουτὶ γὰρ τὸ δεινόν ἐστιν —

[1] καὶ om. [2] ἐνεγύα [3] ἐνεγυᾶτο [4] τῇ om.

Ipsemet orator hanc legem in continenti sic interpretatur: *μετὰ τῶν θυγατέρων ἐστὶ δοῦναι καὶ διαθέσθαι*. Qui ergo hereditatem adire cupiebat, ei una quoque filia legatoris erat domum ducenda. Alterum sine altero habere non licebat. IDEM.

Ποιήσασθαι] Sententia hæc est: si cui filia legitima est, idemque filium adoptare vult aliunde, facere id ei non licet, nisi si filius adoptatus sororem hanc suam adventitiam in matrimonium ducat. IDEM.

Ἄνευ τῆς θυγατρὸς] Si Pyrrhus, habens filium rite natam, illa filia spreta, posthabita, præterita, et dissimulatione transmissa. IDEM.

Ἐπὶ τούτῳ] Aut *post hoc factum*, aut *sub hac conditione*, ut scil. filius adoptatus filiam patris adoptivi sibi datum acciperet et pro uxore haberet. Redibit ergo *τούτῳ* ad rem designatam. Malim tamen *ἐπὶ ταύτῃ*, ut paulo ante in formula legis erat *ἐπὶ ταύταις, sub conditione filiæ*, h. e. ut cum bonis etiam filiam aufferret, sin autem hanc recusaret, ut etiam illis careret. IDEM.

Τὸ — θείῳ] Sic de meo dedi, dativis *τῷ — θείῳ* sufficiens vocativos numeri dualis. *vos duo avunculi Pyrrhi*. IDEM.

Ἄλλως τε εἰ] Num *ἄλλως τε καὶ εἰ*. sic certe loqui solent. Idem est ac si dixisset: *ἄλλως τε καὶ εἰ ἐπέσκηψεν ὑμῖν Πύρρος (ὅς γε ἐμαρτυρήσατε αὐτὸν ὑμῖν ἐπισκῆψαι τελευτῶντα). præsertim si Pyrrhus moriens vobis mandavit (id quod eum mandasse vos testati estis)*. IDEM.

Ὦ 'γαθὲ] Tametsi duos alloquitur, singularem tamen usurpat, quod hac in formula loquendi perinde usitatum est, atque est *φίρε* cum plurali. IDEM.

Τῇ γυναικὶ] Philæ. Cohæret hic dativus cum *ἐπιτρέψατε*. nam si cum *ἐξεδίδου* cohæreret, deberet *τὴν γυναῖκα* dixisse, et pro *ἐγγυᾶσθαι*, item *ἐγγυᾶν*. Propterea Ἔνδιος separavi a *τῇ γυναικὶ* commate interponendo. Taylor in Tophanis libro etiam reperit *τὴν γυναῖκα*, ut aliquando suspicabar leg. esse. Sed redii ab illo errore. IDEM.

Τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ ὑμετέρου] *vestri e sorore vestra nepotis*, Pyrrhi puta. Sic dedi de meo pro vulgati *τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὑμετέρου. fratris nostri*. IDEM.

Οὖσαν] Id est, *γεγαμημένην*. IDEM.

Ἐκείνῳ] *illi*, Pyrrho puta. IDEM.

Συνεστιᾶσθαι] Pendet hic infinitivus e præmisso *φάσκοντες*. malim tamen *συνεστιᾶσθαι*, in infinit. præteriti passivi, quod hic deponentialiter, seu in significatu activo, accipiendum, *coepulatos esse*. IDEM.

ἐπισκέψωμαι φάσκοντες ὑμῖν τὸν ἀδελφιδοῦν ἐπιμελεῖσθαι τούτου τοῦ παιδίου, οὕτως ἐπεμελήθητε ἆρ' ἐᾶσαι ὡς ἐξ ἑταίρας οὖσαν αὐτὴν ἐγγυᾶσθαι, ἄλλως τε καὶ ἔχουσαν τοὔνομα τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀδελφῆς, ὡς ἐμαρτυρεῖτε.

ιά. Ἐκ τοίνυν τούτων, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ
61 πράγματος ῥᾴδιόν ἐστι γνῶναι ὅσον ἀναισχυντότατοι ἀνθρώπων εἰσὶν οὗτοι. τίνος γὰρ ἕνεκα, εἰ ἦν γνησία θυγάτηρ τῷ ἡμετέρῳ θείῳ καταλαιπομένη, ποιησάμενος ὁ θεῖος κατέλιπε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν ἑαυτῷ; πότερον, ὅτι προσήκουσα αὐτῷ ἐγγυτέρω γένους ἡμῶν ἦσαν ἄλλοι, οὓς βουλόμενος τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι ἐποιεῖτο τὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὑτῷ; ἀλλ' οὔτε ἐγένετο οὔτ' ἔστι. μὴ γενομένων δὲ παίδων γνησίων ἐκείνῳ ἐγγυτέρω ἡμεῖς [1] οὐδὲ εἷς· ἀδελφὸς μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ οὐδ' ἀδελφοῦ παῖδες, ἐκ δὲ τῆς ἀδελφῆς ἡμεῖς ἦμεν αὐτῷ. ἀλλὰ νὴ Δία ἄλλον τινὰ ποιησάμενος τῶν συγγενῶν ἔδωκεν ἂν ἔχειν τὸν κλῆρον καὶ τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ; καὶ τί [2] αὐτὸν ἔδει καταφανεῖς καὶ ὁτιοῦν ἀπέχθεσθαι τῶν οἰκείων, ἐξὸν, εἴπερ ἦν ἐγγυτέρω ἐμοῦ τὴν ἀδελφὴν τὴν Νικοδήμου, τὴν θυγατέρα τὴν ἐκ ταύτης ἀποφανθεῖσαν εἶναι εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγόντι ὡς οὖσαν γνησίαν ἑαυτῷ, ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλιπεῖν αὐτὴν, καὶ ἐπισκέψαι τῶν γιγνομένων τῆς
62 θυγατρὸς παίδων εἰσαγαγεῖν υἱὸν ἑαυτῷ. δῆλον μὲν γὰρ, ὅτι ἐπίκληρον [3] καταλιπὼν ἀκριβῶς ἂν ᾔδει ὅτι δυοῖν θάτερον ἔμελλεν ὑπάρχειν αὐτῇ· ἢ γὰρ ἡμῶν τινὰ τῶν ἐγγύτατα γένους ἐπιδικασάμενον ἔξειν γυναῖκα, ἢ εἰ μηδεὶς ἡμῶν ἐβούλετο λαμβάνειν, τῶν θείων τινὰ τούτων τῶν [4] νῦν μαρτυρούντων, εἰ δὲ μή, τῶν ἄλλων τινὰ συγγενῶν

[1] οὐδείς [2] ἐχρῆν αὐτὸν καταφ. [3] μὲν καταλιπὼν [4] νῦν om.

Ἀδελφῆς] Liquido paret ex hoc vocabulo, istorum θείων, quos hæc oratio crebro commemorat exagitatque, et alloquitur etiam, atque adeo increpat, nepotem fuisse Pyrrhum, non ex fratre, sed ex sorore ipsorum. Recte propterea illos *avunculos* appellavi, non *patruos*. IDEM.

Ἐγένετο — ἐστὶ] Scil. Pyrrho filia rite nata. IDEM.

Ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ] *ea lege* ut illa sola cuncta hereditate potiretur. IDEM.

Τῶν γιγνομένων τῆς θυγατρὸς παίδων] Sabandi ἐπιμαθὲς. sed pro τῆς θυγατρὸς malim ἐκ τῆς θ. tametsi haud infitiabor vulgatam ferri posse. IDEM.

Ἐγγυτέρω] *Dotalem*. *In Leg. Att.* l. vi. tit. 1. §. 9. PETIT. *Dotalem* verti non posse probare. *Unicas* vulgo [sc. ἐπικλήρους] appellamus et *hereditarias*. *De Mod. Usur.* c. 4. p. 167. SALMAS. Cf. Herald. Anim. in Salmas. ad Jus A. et R. l. iii. c. 15. et Not. in Demosth. or. κ. Στεφ. ψευδομ. B.

Τούτων τῶν μαρτυρούντων] Num τούτων τῶν ἐπικλήρῳ μαρτυρούντων. aut sic τινὰ τῶν τούτῳ [Xenocli puta] μαρτ. REISK.

τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ ἁπάσης τῆς οὐσίας ἐπιδιαιτᾶσθαι κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν ταύτην γυναῖκα. σὺ οὖν ἐκ μὲν τοῦ τὴν θυγατέρα εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγαγεῖν καὶ μὴ ποιήσασθαι τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ [1] ταῦτα διεπράξατο· ἐκ δὲ τοῦ τὸν μὲν ποιήσασθαι, τὴν δὲ μὴ εἰσαγαγεῖν, τὴν μὲν νόθην, ὥσπερ αὐτῷ προσῆκεν, καὶ ἄκληρον κατέστησε, τὸν δὲ κληρονόμον κατέλιπε τῶν ἑαυτοῦ. ἀλλὰ μὴν οὔς γε οὔτε γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὁ θεῖος ἡμῶν, οὔτε τὴν θυγατέρα, ἣν φασι γνησίαν αὐτῷ εἶναι οὗτοι, εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠξίωσε, καὶ ταῦτα [2] νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν τὴν τῶν φρατόρων τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν. 63
ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λάβε [3] δὲ καὶ ὡς ἐποιήσατο τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν υἱὸν αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιϚ. Εἶτα ὑμεῖς τὴν Νικοδήμου μαρτυρίαν τῶν αὐτοῦ τοῦ θείου ἐκμαρτυριῶν πιστοτέραν [4] ἡγήσεσθε εἶναι, καὶ τὴν 64
οὕτω κοινὴν τοῖς βουλομένοις γεγενημένην, ταύτην ἐπιχειρήσει τις ὑμᾶς πείθειν ὅτι ἐγγυητὴν γυναῖκα ὁ ἡμέτερος θεῖος ἔσχεν; ἀλλ' ὑμεῖς, [5] ὡς ἐγωγ' οἶμαι, οὐ πιστεύσετε, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὑμῖν, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τοῦ λόγου,

[1] ταῦτ' ἂν [2] τοῦ νόμου [3] δὲ om. [4] ἡγεῖσθε [5] ὡς ἔγωγ' οἶμαι om.

Τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, ἀναγόντων δὲ] Dubium nullum est, quin ὧν. l. nonnulla desint. Num tamen sic αὐτοῖς referas ad φράτορας, ut sententia sit: cum hoc fieri posse ceu, phratoras puta, usu et ritu vetusto sanxitum sit. tamen videtur, hoc si voluisset dicere, dicturus fuisse non τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, sed potius τούτου νομίμου ὄντος αὐτοῖς. Deinde istud δὲ redundaret. Quicquid est, etiamsi serves illa τοῦ νόμου ὄντος αὐτοῖς, et subaudias τοῦ καλεύοντος ταῦτα οὕτω γίγνεσθαι, tamen δὲ foret exterminandum. Magis tamen huc propendet animus, ut leg. suspicer: τοῦ νόμου ὄντος, cum esset lex ita fieri praecipiens, αὐτοὺς μαρτυρήσαντας, ipsi phratores testati sint. Ἀναγόντων δὲ ἡμῖν — sic bene omnia secum constat, atque cohaerent. Idem.

Ἀναγίνωσκε σὺ δὲ] Prius illud ἀναγίνωσκε ad scribam convertitur, alterum autem σὺ δὲ ad servum publicum clepsydra adstantem, eamque gubernantem, aquam infundentem, observantem, et inhibentem, ubi juberetur. Idem.

Λάβε καὶ ὡς] Malim λάβε καὶ τὴν [vell. μαρτυρίαν, τὴν ἀγαγέσθαι τον vel ἐποιήσατον], ὡς —. Idem.

Τοῦ θείου] Subaudi τοῦ ἡμετέρου. avunculi nostri Pyrrhi. Idem.

Ἐκμαρτυριῶν] Extestimonia Pyrrhi, ut vita defuncti, eoque haud valentis in judicio adstare et testimonium ore suo perhibere, appellat acta ejus, adoptationem Eudii puta, qua adoptatione Philia pro spuria declarata et ab hereditate Pyrrhi exclusa fuit; item hoc, quod filium omisit in phratoras inducere. Idem.

Ἡγήσεσθε] Malim in futuro ἡγήσεσθαι. Idem.

πρῶτον μὲν ἐπὶ τίνι προικὶ οὗτος ἐγγυήσαι τῷ Πύῤῥῳ φησὶ
τὴν ἀδελφήν, ἔπειτα πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ
65 ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα ἢ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ, εἶτα παρ' ὅτου
ἐκομίσατο τὴν προῖκα αὐτῆς, ἐπειδὴ τετελευτηκὼς ἦν ᾧ φη-
σὶν αὐτὴν ἐγγυῆσαι· ἢ εἰ ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι
ἐν εἴκοσιν ἔτεσιν, ὁποίαν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς 46. 1
ὑπὲρ τῆς ἐγγυητῆς γυναικὸς ἐδικάσατο τῷ ἔχοντι [1]τὸν
Πύῤῥου κλῆρον οὗτος· ἔτι δ' πρὸς τούτοις ἐπιδειξάτω [2]ὅτῳ
πρότερον ἢ ὕστερον [3]ἐνεγύησεν οὗτος τὴν ἀδελφήν, ἢ εἰ ἐξ
ἄλλου τινὸς γεγενημένοι εἰσὶ παῖδες αὐτῇ. ταῦτα οὖν ἀξιοῦ-
τε συνθάνεσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς τοῖς φράτορσι 5
66 γαμηλίας μὴ ἀμνημονεῖτε. οὐ γὰρ τῶν ἐλαχίστων πρὸς
τὴν τούτου μαρτυρίαν τεκμήριόν ἐστι τοῦτο. δῆλον γὰρ ὅτι,
εἰ ἐπείσθη ἐγγυήσασθαι, ἐπείσθη ἂν καὶ γαμηλίαν ὑπὲρ
αὐτῆς τοῖς φράτορσιν εἰσενεγκεῖν καὶ εἰσαγαγεῖν τὴν ἐκ
ταύτης ἀποφανθεῖσαν θυγατέρα ὡς γνησίαν οὖσαν αὐτῷ,
καὶ [ἔν τε τῷ δήμῳ] [4]κεκτημένος τὸν τριτάλαντον οἶκον,
εἰ ἦν γεγαμηκώς, ἠναγκάζετο ἂν ὑπὲρ τῆς γαμετῆς γυναι- 10

[1] τοῦ [2] ὅτι [3] ἐνεγύησεν [4] κεκτημένην

Πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἡ ἐγγυητὴ ἀπέλιπε τὸν ἄνδρα] Quis ille sit Archon Eponymus, ad cujus tribunal mulier Pyrrho nupta, soror Nicodemi, accesserit, denuncians, se decrevisse domum Pyrrhi relinquere, ideoque dotem suam reposcere, atque flagitare, ut Archon operam det, ut ea dos a Pyrrho exigatur sibique restituatur. Arguit orator ex dote, si tua soror, Nicodeme, aiens, reapse Pyrrhi fuit uxor, necesse est ut dotem recuperarit, sive ultro maritum superstitem adhuc deseruit, sive vidua facta per ejus excessum. Sive prius ais factum, nomina Archontem, penes quem tua soror professa est, se sponte sua e domo Pyrrhi, mariti, excedere. Sin posterius, doce illi ab herede Pyrrhi redditam esse dotem e bonis defuncti. IDEM. Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. iii.

Ἐκομίσατο] Nicodemus puta. Quanquam enim in superioribus fingebatur Nicodemus, argumenti gratia, negans dotem a se sorori, Pyrrho nubenti, additam; nunc tamen, item arguendi ergo, fingitur idem sorori dotem addidisse. Nam si negaret se dotem sorori addidisse, tantandem faciebat, ac si planis verbis negaret, inter Pyrrhum et sororem suam matrimonii necessitudinem ullam unquam fuisse. IDEM.

Τοῦ Πύῤῥου] Malim τὸν Π. IDEM.

Ὅτερον ἐνεγύησεν] Taylor in libro Tophanis ἢ interpositum reperit. quod ἢ cur sit interponendum, ego equidem causse nil video. IDEM.

Ἢ εἰ] Rursus Tophanes ille, quisquis fuit, ἢ delet. Ego vero, si quid h. l. delendum sit, non ἢ delendum aio, quod potius tenaciter est servandum, sed εἰ. Verum ne hoc ipsum quidem loco est submovendum. nam bene habet, idemque valet, ac si dixisset: ἢ ὅτι ἐξ ἄλλου τινὸς (εἴ τις ἄλλος τυγχάνει ὢν) γεγενημένοι εἰσὶ παῖδες αὐτῇ. *aut alium demonstrato, si quis alius est, e quo illa liberos honesto et legitimo modo pepererit.* IDEM.

Ἔν τε τῷ δήμῳ] Quatuor hæc vocabula ut supervacanea et inutilia, et perperam e p. 81. 2., ubi vera eorum sedes est, hoc translata, uncis inclusi. IDEM.

Κεκτημένην] Sic dedi de meo pro vulgari κεκτημένη. Taylor e libro Tophanis κεκτημένος annotaverat. IDEM.

Ἠναγκάζετο ἄν] Videtur δ' interponendum esse. Necesse vero quoque habuisset, nomine uxoris alias matronas per occasionem Thesmophoriorum lautis et solennibus epulis excipere, aliasque fungi

κὸς καὶ Θεσμοφόρια ἑστιᾶν τὰς γυναῖκας, καὶ τἆλλα ὅσα προσῆκε λειτουργεῖν ἐν τῷ δήμῳ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ἀπό γε οὐσίας τηλικαύτης. οὐ τοίνυν φανεῖται οὐδὲν τούτων γεγενημένον οὐδεπώποτε. οἱ μὲν οὖν φράτορες μεμαρτυρήκασιν 67
ὑμῖν. λάβε δὴ καὶ τὴν τῶν δημοτῶν [1] τῶν ἐκείνου μαρτυρίαν.

[1] τῶν om.

functiones onerosas, quas mariti alii uxorum loco atque nomine obire solent. IDEM.

Ἑστιᾶν τὰς γυναῖκας] Sic correxi, secundum Scaligerum et Canterum Var. Lect. 8, 14. [et Valckenaer. in fin. Diatrib.] vitium vulgatarum ἑστιᾶ αὐτὰς γυναῖκας. Stephanus in margine admonuit sibi videri leg. ἐς τοιαύτας γυναῖκας. sed hoc foret bonam orationem corrumpere, et sententiam conturbare. IDEM.

Μαρτυρίαν] Adde titulum ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Δ.

ΙΣΑΙΟΥ

[1]ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

67 Νικοστράτου ἐν ὑπερορίᾳ τελευτήσαντος, [2]Ἄγνων καὶ Ἀγνόθεος [3]ὡς ὄντες ἀνεψιοὶ ἐκ [4]πατραδέλφου ἀμφισβητοῦσι τοῦ κλήρου πρὸς Χαριάδην, φάσκοντα κληρονόμων αὐτοῦ εἶναι κατὰ θέσιν, ὃ ἐστι κατὰ διαθήκας. Ἰσαῖος οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς συγγενὴς ὢν τῶν περὶ τὸν Ἄγνωνα, λέγει συνηγορῶν αὐτοῖς. Ἡ στάσις, στοχασμός. 46. 20

68 α΄. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ μοι τυγχάνουσιν, ὦ ἄνδρες, ὄντες Ἄγνων τε οὑτοσὶ καὶ Ἀγνόθεος, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἔτι πρότερον. εἰκὸς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, συνειπεῖν αὐτοῖς.

β΄. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ πραχθέντων οὔτε μάρτυρας ἐξευρεῖν οἷόν τε, οὔτε τοὺς ἀντιδίκους, ἐάν τι ψεύδωνται, ἐλέγχειν ῥᾴδιον, διὰ τὸ μηδέτερον τούτων ἐκεῖσε ἀφῖχθαι· τὰ δ' ἐνθάδε συμβεβηκότα δοκεῖ [5]μοι ὑμῖν· ἱκανὰ γενέσθαι ἂν τεκμήρια, ὅτι ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν δόσιν [6]τῶν Νικοστράτου ἀμφισβητοῦντες ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς βούλονται. πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων

[1] ΥΠΕΡ [2] Ἄγνων — Ἀγνόθεος et sic passim. [3] ὡς om. [4] πατραδέλφων [5] μοι συμβ. δοκεῖ [6] τοῦ

Ἐπιτήδειοί μοι τυγχάνουσιν ὄντες] Ex hoc loco certo colligi nequit, verum esse id, quod auctor argumenti, quisquis fuit, ait, Isæum ipsum hanc causam egisse, ut cognatum eorum quorum causa hic agitur. Nam neque ἐπιτήδειοι sunt cognati, sed solummodo familiares, neque e μοι tuto colligatur, oratorem hic e persona sua loqui; potest enim hæc oratio non minus illi convenire, qui Isæum mercede ad scribendum conduxerat. Reisk.

Ὁ πατὴρ αὐτῶν] Thrasippus, ut e p. 90. 16. constat. Idem.

Μᾶλλόν γε τούτων] Hagnonem designat et Hagnotheum. Idem.

Ἐκεῖσε] *illuc locorum*, ubi Nicostratus diem supremum obiit. Idem.

Μοι] Cohæret, non cum proximo συμβεβηκότα, sed cum remotiore δοκεῖ. Idem.

Τῶν Νικοστράτου] Malim τῶν N. vulgatam si defendas, ad τοῦ subaudiri debebit κλήρου. Idem.

Περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς] Quomodo partes de Nicostrati hereditate inter se contendentes, in libellis petitoriis judicio exhibitis Nicostrati nomen ediderint. Nam Hagno quidem atque Hagnotheus in libello suo hereditatem ejus Nicostrati petierant, qui esset filius Thrasymachi. Chariades autem, et advocati ejus, istorum competitores, alium Nicostratum, Smicri filium, ediderant. Poterant itaque actores excusare, non de eadem hereditate agi, neque eandem ab adversariis, atque abs se, peti. Idem.

ἐπιγραφῆς ἄξιόν ἐστιν ἐξετάσαι, καὶ σκέψασθαι ὁπότεροι 69
ἁπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον τὰς λήξεις ἐποιήσαντο. Ἄγνων μὲν γὰρ οὗτοσὶ καὶ Ἀγνόθεος Θρασυμάχου ἐπεγράψαντο τὸν Νικόστρατον, καὶ ἑαυτοὺς ἐκείνῳ ἀνεψιοὺς ἀποφαίνουσι, καὶ τούτων μάρτυρας παρέχονται· Χαριάδης δὲ καὶ οἱ συνδικοῦντες αὐτῷ [1] Σμίκρου μὲν πατρὸς εἶναι φασὶ τὸν Νικόστρατον, ἀμφισβητοῦσι δὲ τοῦ Θρασυμάχου υἱοῦ κλήρου. καὶ οἵδε μὲν οὐδὲ προσποιοῦνται ἐκείνου τοῦ ὀνόματος οὔτε γινώσκειν οὔτε προσήκειν αὐτοῖς· φασὶ μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Νικόστρατον, τούτου δὲ ὁμοίως τῆς οὐσίας ἀμφισβητοῦσι. καὶ εἰ μὲν τὸ ὄνομα [2] πατρόθεν τὸ [3] αὐτὸ ὡμολόγουν εἶναι τοῦ Νικοστράτου, περὶ δὲ τοῦ κλήρου μόνου διεφέροντο, οὐδὲν ἂν ἔδει ὑμᾶς σκέψασθαι ἀλλ' εἴ τι διέθετο ἐκεῖνος ὁ Νικόστρατος, ὃν ἀμφότεροι ὡμο- 70
λόγουν· νῦν δὲ πῶς οἷόν τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι; τοῦτο γὰρ Χαριάδης πεποίηκεν· αὐτός τε γὰρ ἔλαχε τοῦ [1] Σμίκρου Νικοστράτου, τούτοις δὲ τοῦ Θρασυμάχου λαχοῦσι παρακατέβαλεν ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα. ἔστι μὲν οὖν ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευή· ἡγοῦνται γὰρ τούτους, ἁπλοῦ μὲν ὄντος τοῦ πράγματος καὶ μηδε-
47. 1 μιᾶς αὐτοῖς ταραχῆς ἐγγιγνομένης, οὐ [4] χαλεπῶς ἐπιδείξειν ὅτι οὐδὲν Νικόστρατος διέθετο· ἐὰν δὲ μὴ τὸν πατέρα τὸν αὐτὸν εἶναι φῶσι, τοῦ δὲ κλήρου μηδὲν ἧττον ἀμφισβητῶσιν, ἀκριβῶς ἴσασιν ὅτι πλείονι λόγῳ εἰπεῖν [5] τουτουσὶ δεήσει ὡς

[1] Σμικροῦ [2] πατρόθεν τὸ om. [3] αὐτοῦ
[4] χαλεπῶν [5] τούτους

Συνδικοῦντες] Pro συναγορεύοντες, συναιτιῶντες. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. iii. c. 10. §. 14. HERALDUS.

Οἵδε] Hagnon et Hagnotheus. REISK.

Οὐδὲ προσποιοῦνται] Π. οὐδὲν προσω. H. STEPHAN. Nego esse. vulgata bene habet hic loci quidem. *ne affectant quidem*, sedum ut serio contendant. REISK.

Ἐκείνου τοῦ ὀνόματος] Nicostratum Smicri filium. IDEM.

Οὔτε γινώσκειν] Aut οὔτε τι γιν. leg. videtur, aut οὐδὲν οὔτε γιν. IDEM.

Ὁμοίως] Ad ὁμοίως videtur ἄμφω addendum esse. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτό. ipsum solum nomen Nicostrati idem dicerent, sine accessione nominis paterni. IDEM.

Ἀλλ' εἰ] Bene si habet, accipi sic debet, ac si dixisset: ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἴδε σκέψασθαι, εἴ τι —. Neque vitii lectionem hanc incusabo. Dixissent tamen Lysias atque Demosthenes ἀλλ' ἢ εἰ — *nihil aliud, sed hoc solum quærere, num quid in tabulis testamenti præceperit.* Num autem Isaeus hoc, an illo modo scriptum reliquerit, ecquis certo definiet? IDEM.

Ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα] Sunt accusativi absoluti. IDEM.

Τούτους] Hagnonem atque Hagnotheum. IDEM.

Οὐ χαλεπῶν] Imo vero οὐ χαλεπῶς. Nam alias constructio labahit; neque enim inter se constabunt τούτους et οὐ χαλεπῶν. sed τούτοις dicendum fuisset et ἐπιδεικνύειν. IDEM.

Τούτοις] Imo vero τούτους. IDEM.

Νικοστρατὸς Θρασυμάχου ἦν ἢ ὡς οὐδὲν διέφετο. ὅτε δὲ πάνυ ὁμολογοῦντες Θρασυμάχου μὲν εἶναι τὸν Νικόστρατον οὐκ ἂν εἴχον ἐξελέγξαι τοῦτόδε ὡς οὐκ αὐτὸν ἐκείνῳ ἀνεψιόν·
71 ἄλλον δὲ πατέρα τῷ τεθνεῶτι κατασκευάζοντες ἐν μέσῳ περὶ τῶν διαθηκῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γένους λόγον ἐμβαλλήσουσιν.

γ'. Οὐκ ἐκ τούτων δὲ μόνον γνοίητ' ἂν ὅτι ἄλλοι τινές εἰσιν οἱ ταῦτα ἐπὶ τουτουσὶ ἐπάγοντες, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀρχὰς γεγενημένων· τίς γὰρ οὐκ ἀπεπείρατο, ἐπειδὴ τῷ [1] δύο ταλάντω ἐξάκις ἤλθετον; ἢ τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσεν, ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων τῆς οὐσίας; ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ υἱεῖς κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικοστράτου; Δημοσθένης μέν γε ἀδελφιδοῦς ἔφη αὐτῷ εἶναι, ἐπειδὴ δ' ἐξελέγχθη ὑπὸ τούτων, ἀντέστη· Τήλεφος δὲ δοῦναι αὐτῷ Νικόστρατον ἅπαντα τὰ ἑαυτοῦ, καὶ οὗτος
72 οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπαύσατο· Ἀμυνιάδης δὲ υἱὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἦκεν ἄγων οὐδὲ τριετῆ γεγονότα, καὶ ταῦτ' οὐκ ἐπιδεδημηκότος τοῦ Νικοστράτου ἔνδεκα ἐτῶν Ἀθήνησι· Πύρρος δὲ ὁ Λαμπτρεὺς τῇ μὲν Ἀθηνᾷ ἔφη τὰ χρήματα ὑπὸ Νικοστράτου καθιερῶσθαι, αὑτῷ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου δεδόσθαι· Κτήσις δ' ὁ Βησαιεὺς καὶ Κρανεὸς τὸ μὲν πρῶτον

[1] δύο

Θρασυμάχου μὲν] Transponenda videtur hæc duo vocabula. Verumtamen nimiùm ot locis et temporibus, et natura et moribus, aliisque rebus distamus ab illis vetustis Græcis, quam ut certa de numero, seu rhythmo eorum pronunciare queamus. IDEM.

Ταῦτα] Scil. τὰ πράγματα. Hæc turbas contentionum forensium. IDEM.

Ἐπὶ τουτουσὶ] Notanda poeticæ dictionis affectatio τουτουσὶ pro τούτους, Atticis non parum frequentata. IDEM.

Ἑξάκις] Commutetur in ἐξ Ἄκεως. Ptolemaide, tum Ace dicta, mortuus fuerat mercator Nicostratus; illinc Athenas venere duo talenta. Vid. Harpocrat. in Ἄκεως, H. Vales. p. 211., Demosth. p. 681. 29., et H. Relandi Palestina p. 537. *In fin. Diatrib.* VALCKENAER.

Ἤλθετον] Scil. εἰς κρίσιν. Ecquis enim tandem non luctum testatus est comâ tondendâ super excessu Nicostrati, quandoquidem hereditas ab eo relicta, quæ duum est talentum, a sex competitoribus fuit petita, qui sunt hi, Demosthenes, Telephus, Amyniades, Pyrrhus, Ctesias, et Cranæus. Adde septimum Chariadem, et octavum, actorem hujus orationis. IDEM.

Τίσις κατὰ δόσιν] Filii sunt factitii, adoptati per testamentum. Nam ejusmodi filiis patres quoque adoptivi bona sua donabant, seu legabant. IDEM.

Ἀμυνιάδης] Π. Ἀμυπάδης. H. STEPHAN. Quem credo verum vidisse. REISK.

Αὐτῷ] Nicostrato puto. cohæret cum γεγονότα. IDEM.

Λαμπτρεὺς] Taylorum si audimus, rectius Λαμπτρεὺς scribetur. IDEM.

Αὐτῷ] sibi, Pyrrho puto. IDEM.

Τῶν αὐτοῦ ἐκείνου] Deesse videtur μέρος τι. aut, si nihil deest, sed bene h. l. habet, subjicere voluit orator atque deridendi exponere prætensionis absurditatem: Ecquis enim sanus, quæ numini consecrata fuisse dixerit, eadem aiat sibi donata esse? IDEM.

Κτῆσις] Græcum nomen si est, forma ejus femininum genus potius prodit, quam

ὅπως ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου ταλάντου καταδεδικάσθαι, ἐπειδὴ δ' οὐκ εἶχον τοῦτο ἀποδεῖξαι, ἀπελεύθερον αὑτὸν ἑαυτῶν προσεποιήσαντο εἶναι· καὶ οὐδ' οὗτοι ἃ ἔλεγον ἀπέδειξαν. καὶ οἱ μὲν εὐθὺς κατὰ τὰ πρῶτα ἀπὸ τοῦ Νικοστράτου [1]ἄξαντες οὗτοί εἰσι· Χαριάδης δὲ τότε μὲν οὐδαμοῦ ἠμφισβήτησεν, ὕστερον δὲ οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τὸ 73
ἐκ τῆς ἑταίρας παιδίον εἰσπεσοῖν ἦλθε. τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ὡς ἢ τῶν χρημάτων πληρωσομένῳ ἢ τὸ παιδίον αὐτὸν ποιήσοντι· ἀσθόμενος δὲ καὶ οὗτος ὅτι περὶ τοῦ γένους ἐλέγχθήσοιτο, τὴν μὲν τοῦ παιδίου ἀμφισβήτησιν παρέλυσεν, ἑαυτῷ δὲ κατὰ δόσιν παρακατέβαλεν.

δ'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, ὅστις κατὰ δόσιν χρημάτων ἀμφισβητῶν ἡττηθείη, μὴ κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι, ἀλλ' ἐφ' ὅσαπερ ληψόμενος ἦν, τοσαῦτα τῇ πόλει ἀποτίνειν· οὕτω γὰρ οὔθ' οἱ νόμοι καταφρονοῦντο οὔτε τὰ γένη ὑβρίζετο πρὸς τούτων, οὐδ' ἂν τῶν τεθνεώτων οὐδεὶς κατεψεύδετο. ἐπειδὴ δὲ ἅπασι καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀπτόντων, 74
παθ' ὅ τι ἔν τις βούληται, ἀμφισβητεῖν ἔξεστιν, ὑμᾶς χρὴ περὶ αὐτῶν ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα ἐξετάζειν καὶ μηδὲν εἰς ὅσον δύνασθε παραλείπειν. ἐν μόναις δὲ ταῖς τῶν κλήρων εἰσαγωγαῖς δοκεῖ μοι προσήκειν τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων συμβολαίων οὐ πάνυ χαλεπὸν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντας ἐλέγχειν·

[1] ἄξαντες

masculinum. Num ὅτῳ δὲ τοῦτό leg. est? IDEM.

Ἄξαντες] Num ἀφ' ἄγειν, an ab ἀποσπᾶν repetendum sit, quærant alii. ego in simpliciore, quod est ἄγειν, acquiesco. IDEM.

Αὐτὸς] Subaudi e præcedentibus ἀμφισβητῶν τῶν κλήρου. IDEM.

Τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ] Num sic nude dixerunt, pro τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ἐν τῷ, vel προκείμενον, vel ἐπιτήδευμα, vel μηχάνημα, vel πρᾶγμα, vel τάλε quid? *hæc agebat, hæc moliebatur.* IDEM.

Κατὰ τὸ τέλος] Locus difficilis. dictio perambigua et inexplicabilis. Subspicabar aliquando τριπλοῦν τοῦτο esse, atque κατ' ἐπιβολήν. non dolum modo sexta parte summæ universæ, quam valent bona petita, mulctari, sed tota summa. Nunc subito, si potius significet, *pro censu.* Censebatur civis quisque, quantum in bonis haberet. atque prb isto censu major aut minor cuique mulcta irrogabatur. Quærant periliores. IDEM. Ienerius juxta Ulpianum τέλος h. l. explicat *auctoritatem magistratus*, et vertit Anglice: *should not be amerced by the limited power of the magistrate.* Citat porro Demosth. c. Mamartat. §. ιζ'. fin.

Οὕτω γὰρ] Addi velim ἄν. REISK.

Πρὸς τούτων] *ab his*, Chariade ejusque advocatis. non mala sententia. Suspicor tamen Iseum dedisse πρὸς τοσούτων, *a tot hominibus*, quot nempe sunt hi, quos toto die videmus in leges grassari. IDEM.

Καὶ τῶν ἀλλοτρίων] Haud offendor. foret tamen fortius intortum, si καὶ τῶν ἀλλοτριωτάτων dixisset. IDEM.

Ἅπάντων] Non cohæret cum ἀλλοτρίων, sed cum ἀμφισβητεῖν. Dicitur ἀμφισβητεῖν τινὸς pro *hereditatem alicujus in jure petere.* Ergo ἁπάντων ἀμφισβητεῖν est *hereditates hominum omnium quorumcunque tandem sibi vindicare de eoque jure experiri*, vel *totas hereditates.* IDEM.

ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι· περὶ δὲ τῶν διαθηκῶν πῶς ἄν τις γνοίη τοὺς μὴ ταληθῆ λέγοντας, εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη, αὐτοῦ μὲν καθ' οὗ μαρτυροῦσι τεθνεῶτος, τῶν δὲ συγγενῶν μηδὲν τῶν πεπραγμένων εἰδότων, τοῦ δ' ἐλέγχου μηδαμῶς ἀκριβοῦς γινομένου; ἔτι δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ τῶν διατιθεμένων οἱ πολλοὶ οὐδὲ λέγουσι τοῖς παραγινομένοις ὅ τι διατίθενται, ἀλλ' αὐτοῦ μόνου τοῦ καταλιπεῖν διαθήκας μάρτυρας παρίστανται, τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι καὶ γραμματεῖον ἀλλαγῆναι καὶ τἀναντία ταῖς τοῦ τεθνεῶτος διαθήκαις μεταγραφῆναι· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οἱ μάρτυρες εἴσονται, εἰ ἐφ' αἷς ἐκλήθησαν διαθήκαις, αὗται ἀποφαίνοιντο. ὁπότε δὲ καὶ τοὺς ὁμολογουμένως παραγενομένους οἷόν τ' ἐστὶν ἐξαπατῆσαι, πῶς οὐκ ἂν ὑμᾶς γε τοὺς μηδὲν τοῦ πράγματος εἰδότας πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερόν τις παρακρούσασθαι ἐγχειρήσαι; ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἐάν τις διαθῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλὰ ἐὰν εὖ φρονῶν. σκεπτέον [1] δὴ ὑμῖν πρῶτον μὲν εἰ ἐποιήσατο τὰς διαθήκας, ἔπειτα εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. ἀντιλεγάντων δ' ἡμῶν μηδὲ τὸ παράπαν γενέσθαι τὰς διαθήκας, ἐκ τίνος ἂν τρόπου, εἴ τις παρανοῶν διέθετο, γνοίητε, πρὶν περὶ αὐτοῦ τοῦ διαθέσθαι πιστεῦσαι; τοὺς μὲν οὖν κατὰ τὴν δόσιν ἀμφισβητοῦντας ὁρᾶτε ὅσον ἔργον ἐστὶν αἰσθέσθαι εἰ ἀληθῆ λέγουσι· τοὺς δὲ κατὰ τὸ γένος πρῶτον μὲν [2] οὐδὲν δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς αὐτῶν ἐστὶν ὁ κλῆρος — παρὰ πάντων γὰρ ὡμολόγηται τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὰ τοῦ τελευτήσαντος γίνεσθαι —, ἔπειτα οἱ νόμοι οὐ μόνον οἱ περὶ τῶν γενῶν ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ τῶν δόσεων τοῖς συγγε-

[1] δ'

[2] οὐ

Τὰ διαφέροντα] Nisi nimium sit, quod altera partium contendentium, ut lucretur, aut perdat; nisi enormis sit discrepantia inter ambarum postulationes, altera parte nimis abhorrentia ab æquo et inconsentanea petente, aut affirmante ea, quæ prorsus sint improbabilia. IDEM.

Τοῦ δὲ συμβαίνοντός ἐστι] Dictio rarior et minus crebro usitata, pro qua alius, idem significare volens, dixisset: συμβαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *quotidie contingit.* est in numero rerum sæpe contingentium. Possit alio quoque modo, qui tamen mihi minus probatur, accipi, ut significet, *unde consequitur*, vel *quapropter consentaneum est.* nam τὸ συμβαῖνον Dialecticis est conclusio, seu id, quod e sumptis colligitur et velut efflorescit. IDEM.

Ἀλλὰ ἰὰν] Videtur καὶ addendum esse. IDEM.

Σκεπτέον δ' ὑμῖν] Malim σκ. δὴ ὑ. aut σκ. οὖν ὑμῖν. IDEM.

Ἐκ τίνος τρόπου] Accipio h. l. pro διὰ τί. *cur, quamobrem?* IDEM.

νέσι βοηθοῦσι. δοῦναι μὲν γὰρ ὁ νόμος οὐδενὶ ἐᾷ τὰ ἑαυτοῦ, ἐὰν ὑπὸ γήρως ἢ ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἃ καὶ ὑμεῖς ἴστε παρανοήσῃ· κατὰ δὲ τὸ γένος καὶ τὰ τοῦ ὀπωσοῦν διακειμένου ὁ ἐγγύτατα γένους ἀναμφισβητήτως λαμβάνει. χωρὶς δὲ τούτων ταῖς μὲν διαθήκαις διὰ μαρτύρων ὑμᾶς δεῖ πιστεῦσαι, ὑφ' ὧν ἔνι καὶ ἐξαπατηθῆναι — οὐ γὰρ ἂν ἦσαν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκήψεις —, τῇ δ' ἀγχιστείᾳ δι' ὑμῶν αὐτῶν· κατὰ γὰρ τοὺς νόμους οἱ συγγενεῖς ἀμφισβητοῦσιν, οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε. πρὸς δὲ τούτοις, ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν [1]οἱ κατὰ τὰς διαθήκας ἀμφισβητοῦντες ὁμολογουμένως 77
Νικοστράτῳ ἐπιτήδειοι ὄντες ἐτύγχανον, τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐδ' ἂν οὕτως, ὅμως μέντοι μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀληθεῖς εἶναι δάξειν τὰς διαθήκας· ἤδη γάρ τινες οὐκ εὖ διακείμενοι τοῖς συγγενέσιν ὀθνείους φίλους τῶν πάνυ σφόδρα προσηκόντων περὶ πλείσνος ἐποιήσαντο· νῦν δὲ οὔτε συσσίτους οὔτε φίλους οὔτ' ἐν τάξει τῇ αὐτῇ. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας ἁπάντων παρεσχήμεθα.

ε'. Ὃ δὲ μέγιστον, καὶ μάλιστα τῆς Χαριάδου ἀναι- 78
δείας καταμαρτυρεῖ, τοῦτο σκέψασθε. ὅπου γὰρ τὸν αὐτὸν ποιησάμενον [2][κληρονόμον] οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ' ἔκαυσεν οὔτε ὠστολόγησεν, ἀλλὰ πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆκε ποιῆσαι, πῶς οὐκ ἀνοσιώτατος εἴη; ὃς τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιήσας, τῶν χρημάτων

[1] οἱ om.

[2] uncos om.

Ἐπισκήψας] Subaudi εἰ ἐδύναντο ἦν τοὺς κρατὴς ὑπὸ τῶν μαρτύρων τῶν τὰ ψευδῆ μαρτυρούντων ἐξαπατᾶσθαι, vel εἰ μηδεὶς τὰ ψευδῆ ἐμαρτύρει. IDEM.

Μὲν κατὰ] Videtur articulus οἱ interponendus esse. IDEM.

Οὐδ' ἂν οὕτως] Videtur hic ἐφάνη vel simile quid excidisse, tametsi me non fugit εἰκὸς ἦν e proximo huc trahi et tacita mente suppleri posse. IDEM.

Δάξειν] Π. δέξειν. Ἡ δαίξειν. H. STEPHAN. Constructio haec est: μᾶλλον εἰκὸς ἦν τὰς διαθήκας δάξειν ἀληθεῖς εἶναι. REISK.

Τάξει] Sed quaenam τάξις hic designatur? civilis an militaris? si civilis, quaenam erant illae τάξεις civiles? forsitan κατὰ τὸ τέλος, secundum census, seu quantitates bonorum, quas quibusque essent, cives distributi erant. Notae sunt e Demosthene ai συμμορίαι τῶν λειτουργούντων. noti οἱ τριακάσιοι, οἱ τῶν πολιτῶν πλουσιώτατοι. Significare itaque videtur ἐν τῇ αὐτῇ τάξει h. l. quod hi competitores hereditatis a Nicostrato relictae non fuissent in eadem classe contribuentium pro modo facultatum. Verumtamen ut malim de ordine militari, seu statione in castris et acie accipere, facit locus p. 90. 12. οὐδ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρῆτο —. IDEM.

Τῇ αὐτῇ] Post haec verba nonnihil deesse constat. E. c. οὐδεὶς οἵδε τούτοις πώποτε τῷ Νικοστράτῳ γεγονότες, vel simile quid. IDEM.

Τὸν αὐτὸν ποιησάμενον κληρονόμον] eum qui ipsum [Chariadem] *fecisset* [vel suncupasset] *heredem*. IDEM.

Ὠστολόγησεν] neque ossa ejus legit. combustionem vel incinerationem sequebatur ossilegium. IDEM. Sic longe antea vulg. ὡμολόγησεν correxerat Heraldus in Anim. ad Jus A. et R. l. i. c. 7. §. 6.

ζῶντος γὰρ καὶ παρόντος τοῦ
περὶ δὲ τῶν διαθηκῶν ὧ
λέγοντας, εἰ μὴ πάνυ
μὲν καθ' οὗ μαρτυροῖ
τῶν πεπραγμένων
βοῦς γινομένου; ἔ
πολλοὶ οὐδὲ λέγ
ἀλλ' αὐτοῦ μόι
σταναι, τοῖ
λαγῆναι καὶ
γραφῆναι·
ἐκλήθησα
τοὺς ὁμ
σαι, τ
τας
ρήσ
θῆ
ε

[illegible] τούτων
[illegible] διεχείρισεν;
[illegible] καὶ τὰ πλεῖστα
[illegible] ὁμαι ἀναγκαίας ἐφ'
[illegible] γὰρ ὑπολείπεται τῷ

[illegible] ἄνδρες, ὅτι οὗτοι οὐ δικαίως 30
[illegible] βούλονται μὲν ὑμᾶς ἐξα-
[illegible] ὄντας ἐκείνου, ἃ οἱ νόμοι
[illegible] μόνον δὲ Χαριάδης τοῦτο
[illegible] ἤδη [3] τῶν ἐν τῇ ὑπεροχίᾳ
[illegible] γνώσκοντες ἐνίους τῆς οὐσίας ἠμφισ-
[illegible] γὰρ, ὅτι κατορθώσασι μὲν τὰ
[illegible] μαρτυροῦσι δὲ μικρὸς ὁ κίνδυνος· μαρτυ- 35
[illegible] τινες ἐθέλουσιν, οἱ δ' ἔλεγχοι περὶ
[illegible] [4] σολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ

[2] ἀνῆται [3] δὲ τῶν [4] δὲ σολὺ

esse, Reisk.

τοῦ ἀγορανόμου] Qui Stratonicus h. l. appellatur, item paulo post versu 8. idem est, atque Nicostratus per totam orationem, dictus. In talibus Graeci diligentia nomina non utuntur. Taphanes tamen annotaverat. Idem.

Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐμοὶ etc.] Quantum ex obscuris literarum vestigiis divinare possumus, sic ferme reliquisse auguror locum: ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἀνῆκεν ἡμῖν. verum hac quoque [id est, administrationem, tutelam et conservationem bonorum Nicostrati] mihi permisit, καὶ τὰ πλείστα [subaudi ἐν τῷ λόγῳ αὐτὸν ἐξεταπέμψατε] ὧν ἐγὼ ἀνέκρινα. et pleraque horum, quae nunc dici, ultro ei vertens, ne ipse quidem se fecisse infitiatur. Idem.

Προφάσεις γ' οἶμαι ἀναγκαίας] Suspicabar aliquando leg. esse: προφάσεις δ' οὐδὲν ἥκειν δι' οἶμαι ἀναγκαίας. causationes praetextu, quas nihil attinet a me commemorari, mihi fallor. Nunc autem censeo bene habere vulgatam, ejusque nihil h. l. sollicitandum esse, dummodo teneatur, οἶμαι esse ironice, irrisionis gratia insertum, ut Latinorum, nempe, nimirum, scilicet. causas nonticas et praegnantes, scilicet, si dis placet. Idem.

Ἐφ' ἑκάστοις] Π. ἐφ' ἑκάστοις. H. Stephan. Quod utique sim praelaturus, si certo constet, vulgatam vitiosam nulloque modo probandam esse. de quo adhuc ambigo. Reisk.

Τῶν πράξεων] Subaudi τῶν ὑφ' ἑαυτῶν πεπραγμένων, ἃν αὐτὸν κατηγορῶ νῦν. actionum suarum, quarum eum nunc incuso. Idem.

Εἰρῆσθαι] Leg. videtur εἴρηται, reperit, comminiscitur, profert, ipse sibi per otium commentus. Idem.

Ὑπολείπεται] Scil. πρὸς ταῦτα εἰπεῖν, καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογεῖσθαι. videtur tamen orator haud paulo et planius et nervosius dicturus fuisse, si sic dedisset: ἀλλὰ πρόφασις γάρ, οἶμαι, ἀναγκαίας ἐφ' ἑκάστοις τῶν πράξεων εἴρηται. Est hypophora. atqui forsitan causationes graves nimirum et urgentes commentus sibi est, atque protulit? Respondet. ἀλλ' οὐδὲ ταύτας. at ne has quidem. Tum bene convenit. τί γὰρ ὑπολείπεται — ecquid enim reliquum est, quod excuset is, qui ipse crimina ultro disertis verbis fatetur? Volebam Latina mea huic rationi ac consuetudini commodare. Interim tutius visum fuit, vulgatae vestigiis inhaerescere. Idem.

Τὰ ἀλλότρια ἴχειν] Interponendum sic aut ἐστὶν, aut ἔξεστιν. Idem.

Περὶ ἀφανῶν] Subaudi εἶσι vel γίγνεται. convictiones versantur in rebus obscuris, et convictionem haud ferentibus. Haud itaque refrager contendenti locum hunc esse integrum et sanum. Rursus tamen facile fiat, ut desit καλεσεῖ vel οὐ βέβαιον vel tale quid. Idem.

76

σβητεῖν. ἀλλ' ὑμᾶς χρὴ, ὦ ἄνδρες, πρῶτον μὲν σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι· τοῦτο γὰρ οἵ τε ται καὶ δικαιότατόν ἐστι. μὴ σαφῶς [1]δὲ μήτ' ἠν ἀληθειαν εἰδότας, μήτε τῶν μαρτύρων τοῦ τε σαντος ἐπιτηδείων ὄντων, ἀλλὰ Χαριάδου, τοῦ τἀλ- ρια βουλομένου λαβεῖν, τί ἂν [2]εἴη δικαιότερον ἢ τοῖς 81
συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς [3]ψηφίζεσθαι; καὶ γὰρ εἰ [4]οἵδε τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ ἢ Νικοστράτῳ τὰ τούτων ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν ἠμφισβήτει, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων.

ζ'. Μὰ Δι' ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ Ἄγνων οὐδ' ὁ Ἀγνόθεος τοῦ Νικοστράτου συγγενεῖς, ὡς οἱ ἀντίδικοι φασὶν, ἀλλ' ἕτεροι. ἔπειτα τῷ μὲν κατὰ τὴν δόσιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν, αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσου- 49. 1
σιν; οὐ γὰρ εἰς τοῦτό γε ἀνοίας ἥκουσιν ὥστε πιστεύσαντες ταῖς διαθήκαις οὕτω ῥαδίως τοσούτων χρημάτων ἀφί- στανται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς ἐπιδικάσασθαι συμφέρει τῶν Νικο- 82
στράτου μᾶλλον ἢ [6]Χαριάδην. εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον,
5 εἰ μὲν οἵδε κατὰ τὸ γένος ἀμφισβητοῦντες λήψονται τὸν κλῆρον, ἐξέσται καὶ τούτοις, ὁπόταν βούλωνται, κατὰ τὸ

[1] δὲ [2] ᾖ [3] ψηφίζεσθαι om. [4] οἵδε τί τι [5] ἕτερον [6] Χαριάδου

Νέμειν ἡγοῦνται] Interponendum videtur δίκαιον vel πρόσῳκον. leges id justum et æquum censent esse. IDEM.

Τί ἂν ἧ δικαιότερον] æquid tandem sit (vel erit) æquius atque justius, quam —. Sic dedi de meo, pro vulgari τί ἄν τι δικ. poterat quoque in locum secundi τι, illius enclitici, suffici εἴη. Tophanes annotaverat τί ἂν ἴστι. IDEM.

Συγγενέσι] Post συγγενέσι deest δίδοσθαι, dari, aut διδόναι sc. ὑμᾶς, vos dare. nisi si proverbialiter accipiamus, ut illud suum cuique. Tophanes annotaverat συγγενοῦς δόσει. IDEM.

Ἐστὶν — συγγενεῖς] Non bene his convenire inter se, videns H. Stephanus contendit, aut εἰσὶν aut συγγενὴς leg. esse. quæ quanquam admodum sunt probabilia, nego tamen adhuc quod mihi satis liquere. IDEM.

Ἕτερον] Ambigo utrum ἑτέρου, an ἑτέρων præstet. Alterutrum certe verum est. ἕτερος annotarat Tophanes. IDEM.

Μαρτυροῦσιν] Advocati puta Chariadis. ἴσυτα h. l. significat *itane vero?* aut *cur itaque?* IDEM.

Τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς] Non possum me ex hoc loco intricatissimo aliter extricare, quam ut fingam tantisper, donec certiora comperta et prolata fuerint, relictum ab Iseo h. l. sic fuisse: τοῖσδε, τοὺς συγγενεῖς αὐτοῖς — sic primum, τοῖσδε cohæserit cum συμφέρει. deinde αὐτοῖς (id est ἑαυτοῖς) cohærebit cum ἐπιδικ. et sententia hæc erit: *his*, testibus et advocatis Chariadis, *conducit magis*, ut cognati Nicostrati, Hagnon et Hagnotheus, hereditatem ejus sibi adjudicari studeant, adjudicatamque sufferant, quam ut Chariades hoc faciat, id est, hereditatem petitam sufferat. IDEM.

Χαριάδου] Recte si divinavi, et probatur illa, quam modo proposui, conjectura, necesse est ut etiam huic genitivo sufficiatur accusativus, atque legatur Χαριάδην. subaudi ἐπιδικάσασθαι. Tophanes etiam Χαριάδῃ annotaverat, quod idem est atque Χαριάδην. IDEM.

Οἵδε] Hagnon et Hagnotheus. IDEM.

Τούτοις] Advocatis et testibus Chariadis. IDEM.

αὐτῷ κληρονομεῖν ἀξιοῖ; ἀλλὰ μὴ Δία ἐπειδὴ τούτων οὐδὲν ἐφρόντισε, τὴν οὐσίαν τοῦ Στρατονίκου διεχείρισεν; ἀλλὰ καὶ ταῦτα [1]μεμαρτύρηται ὑμῖν καὶ τὰ πλεῖστα
79 οὐδ' αὐτὸς [2]ἀρνεῖται, προφάσεις δὲ οἶμαι ἀναγκαίας ἐφ' ἑαυτοῦ τῶν πράξεων εὑρῆσθαι· τί γὰρ ὑπολείπεται τῷ διαρρήδην ὁμολογοῦντι;

5. Σαφῶς μὲν οὖν ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὗτοι οὐ δικαίως τῶν Στρατονίκου ἐφίενται, ἀλλὰ βούλονται μὲν ὑμᾶς ἐξα- 30
80 πατῆσαι, τοιοῦτοι δὲ συγγενεῖς ὄντας ἐκείνου, ἃ οἱ νόμοι ἔδοσαν αὐτοῖς, ἀποστερῆσαι. οὐ μόνον δὲ Χαιριάδης τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤδη [3]τῶν ἐν τῇ ὑπερορίᾳ ἀποθνησκόντων οὐδὲ γινώσκοντες ἐνίους τῆς οὐσίας ἡμφισβήτησαν· ἐπιθυμοῦνται γάρ, ὅτι κατορθώσασι μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχειν, διαμαρτοῦσι δὲ μικρὸς ὁ κίνδυνος· μαρτυρεῖν δὲ καὶ τὰ ψευδῆ τινες ἐθέλουσιν, οἱ δ' ἔλαγχοι περὶ 35
ἀφανῶν. συνελόντι [4]πολὺ τὸ διαφέρον κατὰ γένος ἢ κατὰ

[1] μεμαρτύρηται om. [2] ἀρνεῖται [3] δὲ τῶν [4] δὲ πολὺ

Τῶν οὐσιῶν] Videtur γ' interponendum esse. Reisk.

Τοῦ Στρατονίκου] Qui Stratonicus h. l. appellatur, item paulo post versu 8. idem est, atque Nicostratus per totam orationem dictus. In talibus Græci diligentia summa non utuntur. Tophanes tamen Νικοστράτου annotaverat. Idem.

Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὑμῖν etc.] Quantum ex obscuris literarum vestigiis divinare possum, sic ferme reliquisse auguror Isæum: ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἀσῶσιν ἡμῖν. *verum hæc quoque* [id est, administrationem, tutelam et conservationem bonorum Nicostrati] *nobis permisit.* κατὰ πολλὰ [subaudi ὧν νῦν λέγω αὐτὸν ἐαυτιώμενος] οὐδ' αὐτὸς ἀρνεῖται. *et plerăque horum, quæ nunc dico, vitio ei vertens, ne ipse quidem se fecisse infitiatur.* Idem.

Προφάσεις δ' οἶμαι ἀναγκαίας] Suspicabar aliquando leg. esse: προφάσεων δ' οὐδὲν ἑαυτῷ ὡς οἶμαι ἀναγκαίας. *causationes præterit, quas nil attinet a me commemorari, ni fallor.* Nunc autem censeo bene habere vulgatam, ejusque nihil h. l. sollicitandum esse, dummodo teneatur, οἶμαι esse ironicum, irrisionis gratia insertum, ut Latinorum, *nempe, nimirum, scilicet. causas ventosas et prægnantes, scilicet, si dis placet.* Idem.

Ἐφ' ἑαυτοῦ] Π. ἐφ' ἑαυτοῖς. H. Stephan. Quod utique sim præsaturus, si certo constet, vulgatam vitiosam nullo modo probandam esse. de quo adhuc ambigo. Reisk.

Τῶν πράξεων] Subaudi τῶν ἐφ' ἑαυτῷ πεπραγμένων, ἃν αὐτὸν κατηγορῇ τὶς. *actionum suarum, quarum eum nunc incuso.* Idem.

εὑρῆσθαι] Leg. videtur εὕρηται, *reperit, comminiscitur, profert*, ipse sibi per otium commentus. Idem.

Ὑπολείπεται] Scil. σφίσι ταῦτα εἰρῆσθαι, καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογεῖσθαι. videtur tamen orator haud paulo et planius et nervosius dicturus fuisse, si sic dedisset: ἀλλὰ προφάσεις γάρ, οἶμαι, ἀναγκαίας ἐφ' ἑαυτοῦ τῶν πράξεων εὕρηται. Est hypophora. *aliqui forsitan causationes graves nimirum et urgentes commentus sibi est, atque protulit?* Respondet. ἀλλ' οὐδὲ ταύτας. *at ne has quidem.* Tum bene convenit. τί γὰρ ὑπολείπεται — *ecquid enim reliquum est, quod excuset is, qui ipse crimina ultro divertis verbis fatetur?* Volebam Latina mea huic rationi ac commodare. Interim tutius visum fuit, vulgatæ vestigiis inhærescere. Idem.

Τὰ ἀλλότρια ἔχειν] Interponendum aio aut ἐστὶν, aut ἔξεστιν. Idem.

Περὶ ἀφανῶν] Subaudi εἰσὶ vel γίγνεται. *convictiones versantur in rebus obscuris, et convictionem haud ferentibus.* Haud itaque refrager contendenti locum hunc esse integrum et sanum. Rursus tamen facile fiat, ut desit καλεσαι vel οὐ μᾶλλον vel tale quid. Idem.

δόσιν ἀμφισβητεῖν. ἀλλ' ὑμᾶς χρὴ, ὦ ἄνδρες, πρῶτον μὲν τὰς διαθήκας σκοπεῖν, εἰ δοκοῦσι γενέσθαι· τοῦτο γὰρ οἵ τε νόμοι ἡγοῦνται καὶ δικαιότατόν ἐστι. μὴ σαφῶς [1]δὲ μήτ' αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν εἰδότας, μήτε τῶν μαρτύρων τοῦ τελευτήσαντος ἐπιτηδείων ὄντων, ἀλλὰ Χαριάδου, τοῦ ταλ-
40 λότρια βουλομένου λαβεῖν, τί ἂν [2]εἴη δικαιότερον ἢ τοῖς 81
συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς [3]ψηφίζεσθαι; καὶ γὰρ εἰ [4]οἵδε τι ἔπαθον, οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ ἢ Νικοστράτῳ τὰ τούτων ἐγένετο· κατὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος ἂν ἀμφισβήτει, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων.

ζ'. Μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ Ἄγνων οὐδ' ὁ Ἀγνόθεος τοῦ Νικοστράτου συγγενεῖς, ὡς οἱ ἀντίδικοι φασὶν, ἀλλ' ἕτεροι. ἔπειτα τῷ μὲν κατὰ τὴν δόσιν τοῦ κλήρου λαχόντι μαρτυροῦσιν, αὐτοὶ δὲ κατὰ τὸ γένος οὐκ ἀμφισβητήσου-
49. 1 σιν; οὐ γὰρ εἰς τοῦτό γε ἀνοίας ἥκουσιν ὥστε πιστεύσαντες ταῖς διαθήκαις οὕτω ῥαδίως τοσούτων χρημάτων ἀφίστανται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οὗτοι λέγουσι, τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς ἐπιδικάσασθαι συμφέρει τῶν Νικο- 82
στράτου μᾶλλον ἢ [6]Χαριάδην. εἰς γὰρ τὸν λοιπὸν χρόνον,
5 εἰ μὲν οἵδε κατὰ τὸ γένος ἀμφισβητοῦντες λήψονται τὸν κλῆρον, ἐξέσται καὶ τούτοις, ὁπόταν βούλωνται, κατὰ τὸ

[1] δὲ [2] ᾖ [3] ψηφίζεσθαι om. [4] οἵδε εἴ τι [5] ἕτερον [6] Χαριάδου

Νόμοι ἡγοῦνται] Interponendum videtur δίκαιον vel πρόσῳκον. leges id justum et æquum censent esse. IDEM.

Τί ἂν ᾖ δικαιότερον] æquid tandem sit (vel erit) æquius atque justius, quam —. Sic dedi de meo, pro vulgari τί ἂν τι δικ. poterat quoque in locum secundi τι, illius enclitici, suffici ἴδι. Tophanes annotaverat τί ἂν ἕτι. IDEM.

Συγγενέσι] Post συγγενέσι deest δίδοσθαι, dari, aut διδόναι sc. ὑμᾶς, vos dare. nisi si proverbialiter accipiamus, ut illud suum cuique. Tophanes annotaverat συγγενοῦς δοῦναι. IDEM.

Ἔστιν — συγγενεῖς] Non bene his convenire inter se, videns H. Stephanus contendit, aut εἰσὶν aut συγγενὴς leg. esse. quæ quamquam admodum sunt probabilia, nego tamen adhuc dum mihi satis liquere. IDEM.

Ἕτερον] Ambigo utrum ἑτέρου, an ἑτέρῳ præstet. Alterutrum certe verum est. ἕτερος annotarat Tophanes. IDEM.

Μαρτυροῦσιν] Advocati puta Chariadis. ἑαυτῶν h. l. significat itane vero? aut cur itaque? IDEM.

Τούσδε τοῖς συγγενέσιν αὐτοῖς] Non possum me ex hoc loco intricatissimo aliter extricare, quam ut fingam tantisper, donec certiora comperta et prolata fuerint, relictum ab Iseo h. l. sic fuisse: τοῖσδε, τὼς συγγενεῖς αὐτοῖς — sic primum, τοῖσδε cohærebit cum συμφέρει. deinde αὐτοῖς (id est ἑαυτοῖς) cohærebit cum ἐπιδικ. et sententia hæc erit: his, testibus et advocatis Chariadis, conducit magis, ut cognati Nicostrati, Hagnon et Hagnotheus, hereditatem ejus sibi adjudicari studeant, adjudicatamque sufferant, quam ut Chariades hoc faciat, id est, hereditatem petitam sufferat. IDEM.

Χαριάδου] Recte si divinavi, et probatur illa, quam modo proposui, conjectura, necesse est ut etiam huic genitivo sufficiatur accusativus, atque legatur Χαριάδην. subaudi ἐπιδικάσασθαι. Tophanes etiam Χαριάδῃ annotaverat, quod idem est atque Χαριάδην. IDEM.

Οἵδε] Hagnon et Hagnotheus. IDEM.

Τούτοις] Advocatis et testibus Chariadis. IDEM.

γένος λαχοῦσιν ἐπιδείξαι ὑμῖν ὡς αὐτοὶ ἐγγυτέρω ἦσαν τοῦ Νικοστράτου, καὶ ὡς [1] Σμίκρου ἦν καὶ οὐ Θρασυμάχου· ἐὰν δὲ Χαιρέδης αὐτῶν κληρονομήσῃ, οὐκ ἔσται οὐδενὶ συγγενεῖ ἐπὶ τὰ Νικοστράτου ἐλθεῖν. κατὰ δόσιν γὰρ ἔχοντος τοῦ ἐπιδεδικασμένου, τί φανοῦνται λέγοντες οἱ κατὰ τὸ γένος λαγχάνοντες;

ή. Ὅπερ ἂν οὖν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ἀξιώσειε, τοῦτο καὶ τουτοισὶ τοῖς νεανίσκοις βεβαιώσατε. παρέσχοντο δ' ὑμῖν μάρτυρας, πρῶτον μὲν ὡς ἀνεψιοί εἰσιν ἐκ πατραδέλφων Νικοστράτου, ἔπειτα δὲ ὡς οὐδεπώποτε ἐκείνῳ διάφοροι
83 ἦσαν, ἔτι δὲ καὶ ὡς ἔθαψαν Νικόστρατον, πρὸς δὲ τούτοις ὡς Χαιρέδης οὑτοσὶ οὐδαμῶς [2] οὔτ' ἐνθάδε οὔτ' ἐπὶ στρατεύματι ἐχρῆτο Νικοστράτῳ, ἔτι δὲ καὶ τὴν κοινωνίαν, ἣν μάλιστ' οὗτος ἰσχυρίζεται, ψευδῆ οὖσαν.

θ. Καὶ ἄνευ τούτων, ὦ ἄνδρες, ἄξιον ὑμῖν ἐξετάσαι ἑκατέρους αὐτῶν οἵοί εἰσι. Θρασίππος μὲν γάρ, ὁ [3] Ἀγνώνος καὶ Ἀγνοθέου πατὴρ ἤδη [4] τι καὶ ἐλειτούργησεν ὑμῖν καὶ εἰσήνεγκε, καὶ ἄλλως σπουδαῖος ἦν πολίτης· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οὔτε ἀποδεδημήκασιν οὐδαμῆ πώποτε, ὅποι ἂν μὴ ὑμεῖς προστάξητε, οὔτ' ἐνθάδε μένοντες ἄχρηστοί εἰσι τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ στρατεύονται καὶ εἰσφέρουσι, καὶ τἆλλα πάντα ποιοῦσι τὰ προσταττόμενα καὶ αὐτοὺς — ὡς πάντες ἴσασι — κοσμίους παρέχουσιν, ὥστε πολὺ μᾶλλον τούτους προσήκει κατὰ δόσιν τῶν χρημάτων τῶν Νικοστράτου ἢ Χαιρέδην ἀμφισβητεῖν. οὗτος γὰρ ὅτ' ἐπεδήμει
84 ἐνθάδε, πρῶτον μὲν εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς κλέπτης ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀπήχθη, [4] τότε δὲ ἀφεθεὶς μεθ' ἑτέρων τινῶν ὑπὸ τῶν ἕνδεκα, οὓς δημοσίᾳ ἅπαντας ὑμεῖς ἀπεκτείνατε,

[1] Σμικρῶ [2] οὐδ' ἐνθάδε οὐδ' [3] τι om. [4] τοῦτο ἀφαιρεθεὶς

Ἐγγυτέρω] Quam scil. Hagnon atque Hagnotheus sunt. IDEM.

Ἔθαψαν] Atqui p. 48. 23. ed. Steph. dixerat, Nicostratum, ut peregre defunctum, ab hominibus prorsus alienis compositum atque elatum fuisse? Sed salva res est. Bene habet. Ipse sibi non contradicit. θάπτειν hic loci significat, alteri, qui aliquem humasset, sumptus in humationem factos, refundere. quod qui facit, is revera dici potest mortuum contumulasse. IDEM.

Κοινωνίαν] communionem negotiationis. IDEM.

Ἤδη] Quid sibi velit haud video, nisi si statuamus parum quid h. l. deesse. num πατὴρ, ἐστράτευται πολλάκις ἤδη, aut saltim πολλάκις. IDEM.

Οὗτοι] Hagnon et Hagnotheus. ad quos etiam οἵδε p. 91. 9. refertur. IDEM.

Οὗτος] Charides puta. IDEM.

Τοῦτο ἀφαιρεθεὶς] Corrupta haec esse liquet. num μετὰ τοῦτο δ' ἀφεθεὶς. postmodum autem inde emissus et relaxatus. IDEM.

Οὓς] Dubium est, quo referatur, num

πάλιν ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν, ὑποχωρῶν ᾤχετο καὶ οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνου ἐπτακαίδεκα ἐτῶν Ἀθήναζε οὐκ ἀφίκετο, πλὴν ἐπειδὴ Νικόστρατος ἀπέθανε. καὶ ὑπὲρ μὲν ὑμῶν οὔτε στρατείαν οὐδεμίαν ἐστράτευται οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε, πλὴν εἴ τι ἄρα ἐξ ὅτου τῶν Νικοστράτου ἠμφισβήτησεν, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ὑμῖν λελειτούργηκεν. ἔπειτα τοιοῦτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ εἰ μὴ τῶν ἡμαρτημένων δίκην δώσει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλοτρίων ἀμφισβητεῖ; εἰ μὲν οὖν οἵδε φιλοπράγμονες ἢ ἄλλοις ὁμοίοι πολίταις ἦσαν, ἴσως ἂν οὐ περὶ τῶν Νικοστράτου 85
χρημάτων ἠμφισβήτει, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος ἠγωνίζετο· νῦν δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῦτον μὲν ἄλλος, ἐάν τις βούληται, τιμωρήσεται, τουτοισὶ δ' ὑμεῖς βοηθήσατε, καὶ μὴ περὶ πλείονος ποιήσησθε τοὺς ἀδίκως τἀλλότρια ἔχειν ζουλομένους ἢ τοὺς γένει τῷ τεθνεῶτι προσήκοντας καὶ χωρὶς τούτων ἤδη τι ἐκεῖνον εὐεργετηκότας, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων ἀναμνησθέντες καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὠμόσατε, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν μαρτυριῶν ἃς ἡμεῖς παρεσχήμεθα, τὰ δίκαια ψηφίσασθε.

ad illos modo commemoratos ἐτέρους τινάς, una cum quibus ille Chariades, ut furti reus, in custodiam datus fuerat, ac ad XI. viros. Ego equidem malim ad hos, quam ad illos, referri. IDEM.

Κακουργῶν] Nos damnabo. placeret tamen magis κακουργιῶν, a nominativo κακουργία. ἀναγράφεσθαι εἰς τὴν βουλὴν κακουργίας est, actione, qua quis maleficii arguitur, in foro Areopagitarum in jus vocari; apud eos stelliouatus, seu artium nequam, impostarurum, tabularum mutatarum, et quæ alia his similia crimina sunt, accusari. IDEM.

Εἴ τι] Subauditur a communi εἰσενήνοχε. IDEM.

Τοῦτο] Π. τοῦτον. H. STEPHAN. hunc, Chariadem puta, *siquis alius velit, is ulciscetur*, et efficiet, ut meritas pœnas det. REISK.

Ποιήσησθε] Nisi scirem oratores sæpe inter imperativum et conjunctivum variare, suspicarer h. l. ποιήσησθε leg. esse, quia βοηθήσατε præcessit. verum tam subtili diligentia illi non utuntur. IDEM.

Εὐεργετηκότας] Jam supra aliquoties orator studium atque voluntatem prolixam Hagnonis et Hagnothei, nec non Thrasippi, qui pater eorum fuerat, erga Nicostratum, eorumque inter se mutuam caritatem et familiaritatem, unde necessario officia et bene merita exsistunt, prædicaverat. IDEM.

Ε.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk. ΥΠΟΘΕΣΙΣ. Pag. ed. H. Ste

86 Δικαιογένους τελευτήσαντος ἄπαιδος ἐστὶ τέσσαρσιν ἀδελφαῖς Πρόξενος ἦκε διαθήκην ἔχων, 50. 1
ἐν ᾗ Δικαιογένης ὁ τελευτήσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πρόξενον Δικαιογένην υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο ἐπὶ
τῷ τρίτῳ μέρει τῆς οὐσίας. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον διανεμαμένων αὐτῶν τὴν ὅλην οὐσίαν, τε-
λευταῖον ἦλθεν ὁ υἱὸς Προξένου Δικαιογένης φάσκων ἐπὶ ὅλῃ τῇ οὐσίᾳ γεγονέναι υἱός, καὶ πάν-
σας ἀνέλαβε καὶ τὰ δύο μέρη τῶν ἀδελφῶν τοῦ τελευτήσαντος. ὕστερον πάλιν οἱ παῖδες τῶν
ἀδελφῶν δικασάμενοι πρὸς Δικαιογένη ἐνίκησαν, καὶ συνέβετο Δικαιογένης ἀποδοῦναι πάλιν
τὰ δύο μέρη αὐτοῖς παθαρὰ καὶ ἀνάφαφα, ἐγγυησαμένου ταῦτα Λεωχάρους. τῶν δὲ ἀγωνιζόντων
τὰ δόξαντα τῶν περὶ Δικαιογένη καὶ Λεωχάρη, ἐγκαλοῦσιν οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν περὶ τῶν
δύο μερῶν, τῷ μὲν ὡς συνθεμένῳ, τῷ δὲ ὡς ἐγγυητῇ. Ἡ στάσις στοχασμός· ἀγωνῶνται γάρ.

ά. ΩΙΟΜΕΘΑ μὲν, ὦ ἄνδρες, περὶ ὧν διαφερόμεθα
πρὸς Δικαιογένην, τὰ ὡμολογημένα ἐστὶ τοῦ δικαστηρίου
87 κύρια ἡμῖν ἔσεσθαι· ἀποστάντος γὰρ Δικαιογένους τοῖν
δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, καὶ ἐγγυητὰς καταστήσαντος ἢ
μὴν παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη ἀναμφισβήτητα,
ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων· ἐπειδὴ δὲ, ὦ ἄνδρες, 15
οὐ ποιεῖ Δικαιογένης ἃ ὡμολόγησε, δικαζόμεθα Λεωχάρει

Stemma hominum super ista hereditate certantium, quorum mentio fit hac in oratione.

Dicæogenes primus, in pugna ad Eleusinem occisus.

Proxenus, ut videtur e p. 94. 15. colligi posse.		Menexenus, qui apud Spartolum occubuit.	
Dicæogenes tertius cum quo actor contendit. verum hac de parte stemmatis v. annotationem ult. p. 108.	Harmodius, p. 96. 11.	Dicæog. secundus, qui apud Cnidum cecidit, et de cujus hereditate certatur.	quatuor filiæ quarum prima Polyarato nupsit patri unius de numero actorum, secunda Demochli Phrearrhio nupta, tertia Cephisophonti Pæaniensi, unde natus Menexenus secundus, quarta Theopompo, unde Cephisodotus. Reisk.

ἐγγυητῇ γενομένῳ Δικαιογένους, ὥςπερ ἀντωμόσαμεν. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

ὡς τοίνυν ἀληθῆ ἀντωμόσαμεν, Κηφισόδοτος οὑτοσὶ οἶδε, 88
καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρεξόμεθα πρῶτον μὲν ὡς ἀπέστη
Δικαιογένης ἡμῖν τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, εἶτα ὡς
[1]ἐνεγυήσατο Λεωχάρης. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, καὶ ὡς οὐ τἀληθῆ μεμαρτυρήκασιν, οὐδ' ἂν αὐτὸν οἶμαι Λεωχάρην εἰπεῖν· ἴσως δ' ἐπ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον, ὡς Δικαιογένης τε ἃ ἡμῖν ὡμολόγησεν ἅπαντα πεποίηκε, καὶ αὐτὸς τὴν ἐξεγγύην ὅτι ἀπέδωκεν. εἰ οὖν ταῦτ' ἐρεῖ, ψεύσεται καὶ ῥᾳδίως ἐλεγχθήσεται. ἀναγνώσεται γὰρ ὑμῖν ὅσα κατέλιπε Δικαιογένης ὁ Μενεξένου ἐν τῷ κλήρῳ, καὶ τὰ χρήματα ἃ ἔλαβε. ταῦτα εἰ μὲν μή φασι Δικαιογένην τὸν ἡμέτερον θεῖον ζῶντα κεκτῆσθαι, καὶ ἀποθνήσκοντα ἡμῖν δοῦναι, ἀποδειξάτωσαν· εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνον καταλιπεῖν καὶ ἡμᾶς κεκομίσθαι, μαρτυρησάτω τις αὐτοῖς. ὅτι μὲν γὰρ Δικαιογένης ὡμολόγει παραδώσειν ἡμῖν ὧν κατέλιπεν ὁ Μενεξένου 89
τὰ δύο μέρη, ἡμεῖς μάρτυρας παρεξόμεθα, καὶ ὅτι Λεωχάρης [2]ἐνεγυήσατο αὐτὸν ταῦτα ποιήσειν. καὶ γὰρ δικαζόμεθα διὰ τοῦτο, καὶ ταῦτα ἀντωμόσαμεν. καί μοι ἀνάγνωθι τὴν ἀντωμοσίαν.

[1] ἐγγυήσατο

[2] ἐνεγγύησατο

Ὡςπερ] Malim ὥσπερ. super iis, quæ a nobis mutuo prestanda, mutuo dicto jurejurando pepigimus. IDEM.

Ἀληθῆ ἀντωμόσαμεν] vera, h. e. vere et reapse sponsa mutuo et jurejurando confirmata fuisse illa capita, quæ hac formula jurisjurandi reciproci continentur. IDEM.

Μαρτυρίαν] Quamquam plures sunt testes, una tamen omnium formula cum esset, omniumque nomina cum formulæ testimonii prescripta essent, in singulari numero extulit. Id quod etiam ad p. 97. 14. dictum velim. IDEM.

Τῶν] Suffusi hoc, periculo meo, valgari ὡς. Taylor adscripserat ὡς μὲν μαρτύρων οὐκ ἀκηκόατε. et e Tophanis libro οὐ μαρτ. ἀκ. IDEM.

Τρέψει] H. τρέψεται. H. STEPHAN. Tophanes annotaverat τρέψει. REISK.

Ἃ ἔλαβε] Scil. Dicæogenes tertius. IDEM.

Αὐτοῖς] Scil. ὅτι ἡμῖν παρέδωκαν τούτων τὰ δύο μέρη, καὶ ἡμεῖς παρ' αὐτῶν κεκομίσμεθα. IDEM.

Παρεξόμεθα] Imo vero παρεσχόμεθα, vel παρεσχήμεθα. IDEM.

Ἀντωμοσίαν. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ] Male repetita judicat Jonesius, et inventarium superius notatum v. 14. substitutum it.

ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ.

β. Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες, περὶ [1]τούτων ἔμελλον ἀπολογήσασθαι μόνον Λεωχάρης ἢ Δικαιογένης, ἦρκει ἄν μοι τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δὲ παρεσκευασμένοι εἰσὶν ἐξ ἀρχῆς περὶ τοῦ κλήρου λέγειν, βούλομαι ὑμᾶς καὶ [2]παρ' ἐμοῦ τὰ πραχθέντα πυθέσθαι, ἵνα εἰδότες τἀληθῆ, ὅ τι ἂν δοκῇ ὑμῖν, ψηφίσησθε, ἀλλὰ μὴ ἐξηπατημένοι. Μενεξένῳ γὰρ τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ ἐγένετο υἱὸς μὲν εἷς, Δικαιογένης, θυγατέρες δὲ τέτταρες, ὧν ἔλαβε μίαν μὲν [3]Πολύαρτος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς, ἄλλην δὲ Δημοκλῆς ὁ Φρεαρρίος, τὴν δὲ Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεὺς, ἡ δὲ Θεοπόμπῳ ἐγήματο τῷ Κηφισοδότου πατρί. καὶ ὁ μὲν Δικαιογένης, τριήραρχος ἐκπλεύσας τῆς παράλου, ἐτελεύτησε μαχόμενος ἐν Κνίδῳ· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ ἄπαιδος, διαθήκην ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους πατὴρ, ᾗ πιστεύσαντες οἱ ἡμέτεροι πατέρες ἐνείμαντο τὸν κλῆρον. καὶ ἐπὶ μὲν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου Δικαιογένης ὅδε τῷ Μενεξένου Δικαιογένει, ἡμετέρῳ δὲ θείῳ, υἱὸς [4]ἐγίνετο ποιητός· τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάστη τὸ μέρος ἐπεδικάσατο τῶν Μενεξένου θυγατέρων. 51. 1
ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ἐπειδὴ δὲ ἐνείμαντο τὸν κλῆρον, ὀμόσαντες μὴ παραβήσεσθαι τὰ ὡμολογημένα, ἐκέκτητο ἕκαστος δώδεκα ἔτη
91 ἃ ἔλαχε· καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ οὐσῶν δικῶν οὐδεὶς αὐτῶν

[1] τούτου [2] παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ [3] Πολυάρατος [4] ἐγίνετο

Καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ πραχθέντα] Potest ferri. *ex me audire a me gesta.* nullus tamen dubitans, alterutrum παρ' ἐμοῦ, sive prius, sive posterius, amputandum esse, malui posterius uncis includere. Reiske.

Τῷ ἡμετέρῳ πάππῳ] Actoris et reliquorum ejus consortium matres omnes quatuor fuerant hujus Menexeni filiæ, et Dicaeogenis, quem perspicuitatis et brevitatis gratia secundum appellare juvat, hoc est, illius, de cujus hereditate controversia agitatur, sorores. Idem.

Ἐκπλεύσας τῆς] Tophanes annotaverat ἐκπλ. leg. τῆς. Cur autem non p 107, pen. item sic correxit? si ea quidem est correctio, quæ nulla est. Idem.

Ἐν Κνίδῳ] Pugna ad Cnidum navalis nota mihi nulla est, præter eam, quæ Pisander, dux Spartanus, cecidit, victus a Conone et Pharnabazo. Sed ea Atheniensium victoria decennio posterior fuit Athenarum clade et servitute a Lysandro imposita, non autem, quod p 95. 1. traditur, totidem annis prior. Nodum hunc non exsolvo. v. p. 106. 16. Idem. Pugnam, a Thucydide l. viii. 42. descriptam, qua, an. 1. Ol. xcii. et 20. belli Peloponnesiaci, Charminus victus est ab Astyochio ad Symam prope Cnidum, innui suspicatur Ionesius.

Δικαιογένους ὅδε] Proxeni filius, quem in stemmate, ordinis causa, tertium appellare placuit. Reisk.

Οὐσῶν δικῶν] Quamquam jus et fora exercerentur, et jus poscenti cuique redderetur, quod nulla essent, neque civilibus bellis, neque extrinsecus obtusa et adver-

ἠξίουν τὰ πεπραγμένα εἰπεῖν ἀδίκως πεπρᾶχθαι, πρὶν δυστυχησάσης τῆς πόλεως καὶ στάσεως γενομένης καίγωνος οὗτοσὶ πεισθεὶς ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου, ὥσπερ καὶ τἄλλα ἐπείθετο, ἠμφισβήτει ἡμῖν ἅπαντος τοῦ κλήρου, φάσκων ἐφ' ὅλῃ ποιηθῆναι υἱὸς ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου. ἡμεῖς μὲν οὖν μαίνεσθαι αὐτὸν ἡγούμεθα τῇ λήξει, οὐκ ἄν ποτε οἰόμενοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα, τοτὲ μὲν φάσκοντα ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει ποιηθῆναι, τοτὲ δ' ἐφ' ἅπαντι τῷ κλήρῳ, δόξαι ταληθὲς λέγειν ὑμῖν· εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελθόντες καὶ πολλῷ πλείω καὶ δικαιότερα λέγοντες ἠδικήθημεν, οὐχ ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ἀλλ' ὑπὸ Μέλανος τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν ἐκείνου φίλων, οἳ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἡγοῦντο εἶναι κεκτῆσθαί [1]τε ταλλότρια καὶ τὰ ψευδῆ ἀλλήλοις μαρτυρεῖν· ὑπὸ δὲ τῶν τὰ τοιαῦτα ποιούντων ἐξηπατήθησαν οἱ δικασταί. καὶ ἡμεῖς μὲν καταψευδομαρτυρηθέντες ἀπωλέσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς 92
ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· Δικαιογένης δὲ [2]πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐβούλετο ἀγωνισάμενος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν Κηφισοφῶντος τοῦ Παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους, ἀδελφιδῆν οὖσαν Δικαιογένους τοῦ καταλιπόντος τὰ χρήματα, ἀφείλετο δὲ τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα ἃ Δικαιογένης ἀδελφὸς ὢν ἔδωκεν, ἀφείλετο [3][δὲ] καὶ τὴν Κηφισοδότου μητέρα καὶ αὐτὸν τοῦτον ἅπαντα. καὶ γὰρ τούτων τε ἅμα καὶ ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν, καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχον, ἀλλ' ὀρφανοὶ καὶ ἔρημοι καὶ [4]πένητες

[1] τε om. [2] ἀς [3] [δὲ] om. [4] πάντες καὶ ἔρημα

titia, per quæ sæpe factum esse querantur oratores, ut fora clanderentur, et jus interquiesceret. IDEM.

Ἐφ' ὅλῃ] Subaudi τῇ οὐσίᾳ vel κτήσει. modo sic, modo ἐφ' ὅλῳ vel ἐφ' ἅπαντι usurpant, scil. τῷ κλήρῳ. quod etiam addere solent. IDEM.

Ὡς ἡμᾶς] Est quidem utique tantundem atque πρὸς ἡμᾶς. malim tamen hoc l. l. primum, quia suavius sonat, tum, quod usui linguæ magis convenit. IDEM.

Ἐκ τοῦ μέρους] Subaudi τοῦ κατ' αὐτὴν, vel τοῦ αὐτῇ προσήκοντος. IDEM.

Ἔδωκεν] In illo peta testamento, quod Proxenus protulerat. v. p. 94. 14. IDEM.

Ἀφείλετο καὶ] Interponendum videtur δέ. IDEM.

Τε ἅμα] Τε aut plane tollendum est, quod malim fieri, aut saltim cum γε permutandum. IDEM.

Κύριος] Hoc ad solam mulierem, matrem Cephisodoti, pertinet, cujus curator hic tertius Dicæogenes erat, et pro ea fidejubebat, si eui rursus nuberet, marito in manus dare debebat. IDEM.

93 γενόμενοι πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἦσαν
ἐνδεεῖς. οὕτως αὐτοὺς Δικαιογένης οὗτοσὶ ἐγγυτάτω ὢν
γένους ἐπετρόπευεν· ὃς γε, ἃ μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῖς Θεόπομ- 25
πος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν, ἃ δὲ ὁ πρὸς
μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς ἀφείλετο
πρὸ δίκης. καὶ ὃ πάντων δεινότατον, τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν
πατρῴαν, παίδων ὄντων τούτων, πριάμενος καὶ κατασκεά-
94 ψας τὸν κῆπον ἐποιήσατο πρὸς τῇ αὑτοῦ οἰκίᾳ τῇ ἐν ἄστει· 30
καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐκ τῶν Δικαιο-
γένους τοῦ ἡμετέρου θείου χρημάτων, τὸν ἐκείνου ἀδελφιδοῦν
Κηφισόδοτον τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Ἁρμοδίῳ συνέπεμψεν εἰς
Κόρινθον [1] ἀντ' ἀκολούθου· εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαρίας
ἀφίκετο. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ
αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ, [2] ὥσπερ ἀδικούμενός
τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι
ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν.

γ'. Ἀλλὰ [3] μὲν περὶ τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· πάλιν
δ' ἐπάνειμι ὅθεν ἀπέλιπον. Μενέξενος γὰρ ὁ Κηφισοφῶν- 35
τος υἱός, ἀνεψιὸς ὢν Κηφισοδότῳ τούτῳ καὶ ἐμοί, καὶ
προσῆκον αὐτῷ τοῦ κλήρου μέρος ὅσονπερ ἐμοί, ἐπεζήτει
95 τοῖς καταμαρτυρήσασιν ἡμῶν καὶ ἐκείνου τὰ ψευδῆ, καὶ

[1] ἀνταπέλαυθον [2] ἄκυπ - - - φορεῖ om. [3] μὲν

Οὕτως αὐτοὺς] Sic de meo dedi, pro vulgari οὕτως αὐτούς. Etiam Taylor in Tophanis libro οὕτως h. l. reperit annotatum, et versu proximo 3. ὃς γε pro ὃς γε. IDEM.

Πρὸ δίκης] Non intelligo. melius intelligerem παρὰ δίκην. IDEM.

Καὶ, ὃ πάντων δεινότατον] *et, quod rerum omnium est gravissimum atque indignissimum.* Sic dedi de meo, pro vulgari καὶ ὁ πάντων δεινότατος. Pari modo Tophanes quoque emendaverat. IDEM.

Πριάμενος καὶ κατασκεάψας, τὸν κῆπον ἐποιήσατο] E vulgata distinguendi ratione haec exsistit sententia; Dicæogenem Theopompi domum demolitum esse, et hortum ejusdem domui suæ adjecisse. Verum haec potius sententia loci videtur esse: Dicæogenes, empta Theopompi domo, hortum illi domui assitum devastavit, in areaque, quam hortus olim occupaverat, domum exstruxit, vel suæ adstruxit. Videntur ambæ domus, Theopompi puta et Dicæogenis, ita sitæ fuisse, ut ambas hortus Theopompi intercedens separaret. quo horto eradicato, spatioque structuris oppleto, copulavit ambas domus Dicæogenes, seu e duabus unam ingentem continuam effecit. IDEM. Reiskio minime obsequendum existimat Ionesius.

Εἰς Κόρινθον] In init. Ol. xcvi. instante jam bello Corinthiaco, ex sententia Ionesii.

Ἀνταπέλαυθον] Bene si habet, nam de adjectivo hoc nondum mihi liquet, valebit idem atque ἀντ' ἀκολούθου. REISK.

Ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν] Hic desunt pauca quædam. num leg. ἀλλ' οὐκ αἰσχύνεται αὐτὸς ἀδικῶν. *neque pudet eum injuriam ei in hoc facere, quod* — an sic: ἀλλ' οὐκ οἶδεν (vel αἰσθάνεται, vel ἐνθυμεῖται) αὐτὸς ἀδικῶν. *neque novit*, vel *sentit*, vel *religioni sibi hoc ducit, quod eum hoc lædit, quod* —. IDEM.

Περὶ τούτων] Interpone μέν. IDEM.

Ἀπέλιπον] Scil. τὸν λόγον, vel τὴν διήγησιν. IDEM.

Μίσθωσιν] Subaudi τοσοῦτον. IDEM.

Ἐκείνου] Redit ad Menexenum, Cephisophontis filium. IDEM.

Λύκωνα, ὅνπερ εἰσήγαγε πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον, τοῦτόν εἶλεν· ὃς ἐμαρτύρησε Δικαιογένην ποιηθῆναι τὸν νῦν ὄντα ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ ἡμετέρου υἱὸν ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ. μαρτυρήσας δὲ ταῦτα ἑάλω ψευδομαρτυριῶν. ἐπειδὴ δὲ Δικαιογένης, ὦ ἄνδρες, οὐκέτι ὑμᾶς δύναται ἐξαπατᾶν, πείθει Μενέξενον τὸν ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πράττοντα, ἃ ἐγὼ αἰσχυνόμενος ἀναγκάζομαι διὰ τὴν ἐκείνου τοιηρίαν λέγειν, τί ποιῆσαι; κομισάμενον αὐτὸν μέρος ἐκ τοῦ κλήρου ὅ τι ἐγίγνετο, ἡμᾶς μὲν ὑπὲρ ὧν ἔπραττε προδοῦναι, τοὺς δὲ μάρτυρας ἐαλωκότας τῶν μαρτύρων ἀφεῖναι. 52. 1 καὶ ἡμεῖς μὲν ταῦτα [1]ὑπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν παθόντες εἴχομεν ἡσυχίαν· τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

[2]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὁ μὲν τοίνυν Μενέξενος παθὼν ἄξια τῶν ἑαυτοῦ τρόπων ἠπατήθη ὑπὸ τοῦ Δικαιογένους· ἀφεὶς γὰρ τοὺς μάρτυρας καὶ ἡμᾶς προδοὺς, ὧν ἕνεκα ταῦτ' ἔπραξεν οὐκ ἐκομίσατο. ἀδικηθεὶς δὲ ὑπὸ Δικαιογένους μεθ' ἡμῶν πάλιν ἔπραττεν. 96 ἡμεῖς δὲ καθηγούμενοι οὐκέτι προσήκειν Δικαιογένει ἔχειν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου μέρος οὐδέν, ἐπειδὴ οἱ μάρτυρες ἑάλωσαν, ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου κατ' ἀγχιστείαν. καὶ ὅτι ἡμεῖς τε ὀρθῶς ἐγνώκαμεν, καὶ οὐδὲν ἔτι προσήκει Δικαιογένει τοῦ κλήρου, ῥᾳδίως διδάξω. δύο γὰρ διαθῆκαι ἐφάνησαν, ἡ μὲν πάλαι πολλῷ, ἡ δ' ὕστερον· καὶ κατὰ μὲν τὴν παλαιὰν, ἣν ἀπέφηνε Πρόξενος ὁ Δικαιογένους τούτου πατὴρ, ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγίγνετο τῷ θείῳ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς ποιητὸς, καθ' ἣν δ' αὐτὸς ἀπέφηνε

[1] ἀπὸ

[2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ὅ τι ἐγίγνετο] Partem ratam, proportionatam, competentem. IDEM.

Ὧν] Non redit ad ἡμᾶς, sed est neutrius generis, et subauditur ταῦτα πλεονά. *ea commoda, quorum adipiscendorum spe et cupiditate ista machinatus fuerat.* IDEM.

Καθηγούμενοι] Compositum hoc verbum in significatu simplicis ἡγούμενοι, id est νομίζοντες, quem significatum loci ratio postulat, haud commemini usurpari. nam καθηγεῖσθαι significat *viam monstrare, viae dux alicui esse, praire;* id quod ab hoc loco est alienum. Quare aut simplex ἡγούμενοι est præferendum, aut καθάπαξ ἡγούμενοι leg. *prorsus, omnino nullam partem hereditatis.* IDEM.

Οἱ μάρτυρες] In quibus Lyco fuerat, qui testati erant Dicæogenem tertium a secundo filium adoptatum et ex asse heredem scriptum fuisse. IDEM.

Ἀμφισβητοῦμεν] Malim ἠμφισβητοῦμεν. IDEM.

Ἡ μὲν πάλαι πολλῷ, ἡ δὲ ὕστερον] Et deesse hic aliquid, et transpositum esse aliud videtur. planior utique lectio hæc erit: ἡ μὲν πάλαι, ἡ δὲ πολλῷ ὕστερον γεγραμμένη. IDEM.

Δικαιογένης, ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. ταύταιν δὲ ταῖν διαθήκαιν ἣν μὲν Πρόξενος ἀπέφηνε, Δικαιογένης ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ὡς οὐκ ἀληθὴς εἴη· ἣν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ μαρ-
97 τυρήσαντες [1] αὐτὴν τὸν θεῖον τὸν ἡμέτερον διαθέσθαι ἐάλωσαν [2] ψευδομαρτυριῶν. ἀμφοῖν [3] δὲ ταῖν διαθήκαιν ἀκύροιν [4] γινομέναιν, καὶ ἑτέρας μηδεμιᾶς ὁμολογουμένης εἶναι, κατὰ δόσιν μὲν οὐδενὶ προσῆκε τοῦ κλήρου, κατ' ἀγχιστείαν δὲ ταῖς Δικαιογένους τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφαῖς, ὧν εἰσὶν αἱ
98 ἡμέτεραι [5] μητέρες. διὰ δὲ ταῦτα ἔδοξέ τε ἡμῖν λαχεῖν τοῦ κλήρου κατ' ἀγχιστείαν, καὶ ἐλάχομεν τὸ μέρος ἕκαστος. μελλόντων δ' ἡμῶν ἀντόμνυσθαι διεμαρτύρησε Λεωχάρης οὐτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ἡμῖν. ἐπισκηψαμένων δ' ἡμῶν ἡ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη, ἡ δὲ τῶν ψευδομαρτυριῶν δίκη εἰσήει. ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ πάντα μὲν ἡμῶν εἰπόντων ἅπερ νυνὶ, πολλὰ δὲ Λεωχάρους ἀνταπολογησαμένου, ἔγνωσαν τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι Λεωχάρην οἱ δικασταί. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο φανερὸν ἐγένετο ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων, ἃ μὲν τῶν δικαστῶν καὶ ἡμῶν ἐδεήθη Λεωχάρης ἢ ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράξασθαι τότε, οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέγειν, ἃ δὲ ὡμολογήθη ἡμῖν, ταῦτα [6] ἀκούσατε. συγχω-
99 ρούντων [7] γὰρ ἡμῶν τῷ ἄρχοντι μὴ συναριθμεῖν ἀλλὰ συγχέαι τὰς ψήφους, ἀφίστατο μὲν Δικαιογένης τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα [8] παραδώσειν ἡμῖν ταῦτα τὰ μέρη· καὶ

[1] αὐτοὶ [2] ψευδομαρτυριῶντες [3] μὲν οὖν ταῖν [4] γενομέναιν
[5] γυναῖκες. [6] ἠκούσατε [7] γὰρ om. [8] δώσειν

Οἱ μαρτυρήσαντες αὐτοὶ] Vi caret h. l. αὐτοί. quapropter ei sufficiat velim αὐτὸν, ipsum. deinde ταύτην deest, quod præmisso ἣν respondeat. Erit itaque locus sic reformandus: ἣν δὲ Δικαιογένης ἀπέφηνεν, οἱ ταύτην μαρτυρήσαντες αὐτὸν τὸν θεῖον τ. ἡ. διαθέσθαι — *quas autem tabulas Dicæogenes protulit, eas qui testati sunt ab ipso nostro avunculo scriptas esse, hi falsi dicti testimonii convicti sunt. Ipso*, αὐτὸν, respectum habet ad falsarium Proxenum. qui testati sunt tabulas a Dicæogene tertio prolatas, fuisse non a falsario quodam scriptas, ut fuissent illæ, quas Proxenus protulisset, sed ab *ipso* testatore. Idem.

Ψευδομαρτυριῶντες] Nullus dubito postremam syllabam detrahendam esse. Verbum nullum est ψευδομαρτυριᾶν, sed ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν dicitur, qui est genitivus a ψευδομαρτυρίαι. Idem.

Διὰ δὲ ταῦτα] Pro media voce malim δέ. Idem.

Ἡμῖν] Haud videtur sententiæ convenire, sed potius αὐτῇ παρ' ἡμῶν. id equidem in Latinis expressi. Vulgatam si defendere volemus, idem verbum una cum actoribus etiam Leocharem atque Dicæogenem, istorum adversarios, complectetur. ut proximo versu idem ἡμῖν ambas partes complectitur in istis, ἃ δὲ ὡμολογήθη ἡμῖν. Idem.

Συγχωρούντων ἡμῶν] Interponendum videtur γάρ. Idem.

Συναριθμεῖν] Videtur διαριθμεῖν melius convenire, *seorsim* suffragia quæque numerare, tam quæ pro Leocharе, quam quæ contra essent. Verumtamen certum haud pronuntiabo. Idem.

ταῦτα [1]ἐνεγυᾶτο αὐτὸν Λεωχάρης οὗτος, καὶ ὡμολόγει ποιήσειν, οὐ [2]μόνος ἀλλὰ καὶ Μνησιπτόλεμος ὁ Πλωτιεύς. καὶ [3]τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμεῖς τοίνυν ταῦτα παθόντες ὑπὸ Λεωχάρους, καὶ ἐγγενόμενον ἡμῖν αὐτὸν ἐπειδὴ εἴλομεν [4]τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀτιμῶσαι, οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήρκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπηλλάχθαι. τοιοῦτοι δὲ γενόμενοι περὶ Λεωχάρην καὶ Δικαιογένην ἐξητασμήθημεν ὑπ' αὐτῶν, ὦ ἄνδρες· οὔτε γὰρ Δικαιογένης τὰ δύο μέρη ἡμῶν τοῦ κλήρου παρέδωκεν, ὁμολογήσας ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, οὔτε Λεωχάρης ὁμολογεῖ ἐγγυήσασθαι αὐτὸν τότε. καίτοι εἰ μὴ ἐναντίον μὲν τῶν δικαστῶν, πεντακοσίων ὄντων, ἐναντίον δὲ τῶν περιεστηκότων [5]ἐνεγυᾶτο, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν ἐποίησεν. 100 ὡς μὲν τοίνυν περιφανῶς ψεύδονται, μάρτυρας ὑμῖν παρεχόμεθα τοὺς παρόντας, ὅτε Δικαιογένης μὲν ἀφίστατο τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου καὶ ὡμολόγει ἀναμφισβήτητα παραδώσειν ταῖς Δικαιογένους ἀδελφαῖς, Λεωχάρης δὲ [5]ἐνεγυᾶτο αὐτὸν ἃ ὡμολόγησε καὶ ποιήσειν. δεόμεθα δὲ καὶ ὑμῶν, ὦ ἄνδρος, εἴ τις ἐτύγχανε παρὼν τότε, ἀναμνησθῆναι, εἰ λέγομεν ἀληθῆ καὶ βοηθῆσαι ἡμῖν, ἐπεί, ὦ ἄνδρες, εἰ Δικαιογένης ἀληθῆ λέγει, τί ἡμεῖς ὠφελούμεθα νικήσαντες, ἢ τί οὗτος ἐζημιώθη ἡττηθείς; εἰ γὰρ ἀπέστη μόνον — ὡς φησι — τοῖν δυοῖν μεροῖν τοῦ κλήρου, ἀναμφισ-
53. 1 βήτητον δὲ μὴ ὡμολόγει παραδώσειν, τί ἐζημιοῦτο ἀφιστάμενος ὧν τιμὴν εἶχεν; οὐδὲ γὰρ πρὶν ἡττῆθαι τὴν δίκην εἶχεν ὧν ἡμεῖς δικαζόμεθα, ἀλλ' οἱ παρὰ τούτου πριάμενοι καὶ θέμενοι, οἷς ἔδει αὐτὸν ἀποδόντα τὴν τιμὴν

[1] ἐγγυᾶτο αὐτῷ [2] μόνον [3] τούτου [4] τῶν om. [5] ἐνεγυᾶτο

Αὐτῶ] Id est, ἀντὶ αὐτοῦ. nomine locoque Dicæogenis. IDEM.

Οὐ μόνον, ἀλλὰ καί] Suspicor leg. esse: οὐ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ —. IDEM.

Πλωτιεὺς] Ablegat hic Taylor ad Lysiæ orat. contra Pancleonem. IDEM.

Αὐτὸν] Id est, ὅτι Δικαιογένης ποιήσει τὰ ὁμολογημένα. v. vers. 19. IDEM.

Ἐποίησεν] Id est, ἔπαθεν. quid eo factum fuisset. IDEM.

Ἀληθῆ λέγει] Id est, δικαίᾳ ἡμῖν τἀληθῆ λέγειν. aiebat autem Dicæogenes, se heredibus bessem hereditatis restituisse. IDEM.

Ἀπέστη μόνον] Videtur λόγῳ interponendum esse, verbotenus tantum, non autem reapse. IDEM.

Εἶχεν] Ipse possedit, in jure suo atque potestate habuit, quippe dadum ante alienata, venditu alia, alia oppignerata. IDEM.

παρέδωκε. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρα τὸν Πρωταρχίδην παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΣ.

ς'. Περὶ δὲ ἐπισκευῆς τοῦ βαλανείου καὶ οἰκοδομίας καὶ πρότερον εἴρηκε Δικαιογένης καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ, ὡς ὁμολογήσαντες αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ ἀναλωμένα οὐκ ἀπεδώκαμεν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐ δύναται ἀπαλλάσσειν τοὺς χρήστας, οὐδὲ ἡμῖν παραδοῦναι ἃ δεῖ αὐτόν. ἡμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ὅτε ἠναγκάζομεν αὐτὸν ἀφίστασθαι τούτων, ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν εἰς τὰ οἰκοδομήματα ἀναλωμένων ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς, οὕτω τῶν δικαστῶν γιγνωσκόντων· ὕστερον δ' οὐκ ἀναγκαζόμενοι ἀλλ' ἑκόντες ἔδομεν αὐτῷ τὴν ἐν ἄστει οἰκίαν ἐξαιρεθέντες πρὸς τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἔχειν ἀντὶ τῶν ἐπεσκευασμένων, ἣν οὗτος ἀντὶ πεντακισχιλίων δραχμῶν παρέδωκε Φιλο-
106 νείκῳ. [1] ἔδομεν δὲ οὐ διὰ τὴν τοῦ Δικαιογένους χρηστότητα, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἐπιδεικνύμενοι ὅτι οὐ περὶ πλείονος χρήματα ποιούμεθα τῶν οἰκείων, οὐδ' ἂν πάνυ πονηροὶ ὦσι. καὶ γὰρ πρότερον ὅτ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο Δικαιογένην τιμωρήσασθαι καὶ ἀφελέσθαι ἃ εἶχεν, οὐκ ἐβουλήθημεν τῶν τούτου κτή- 54. 1
σασθαι οὐδὲν, ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα μόνον κομίσασθαι ἐξήρκει ἡμῖν. οὗτος δ' ὅτ' ἐκράτησεν ἡμῶν, ἀπεσύλησεν ἃ ἐδύνατο, καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀλλ' οὐ προσήκοντας ἀπόλλυσι. τεκμήριον δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων τρόπων καὶ τῆς τούτου ἀδικίας μέγα παρεξόμεθα. μελλούσης γὰρ τῆς πρὸς Λεωχάρην δίκης εἰσιέναι, ὦ ἄνδρες, ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ, [2] ἠξίου Λεω-
χάρης καὶ Δικαιογένης δίαιταν ἡμᾶς ἐπιτροπεύειν, τὴν δίκην

[1] παρίδωκε

[2] ἠξίουν

Ὅτι] Π. ὅτε. H. Stephan.

Τούτων] Subaudi δν ἀφίστατο. Reisk.

Ἐξαιρεθέντες] Videtur aut ἐξαίρετον leg. esse, aut ἐξαιρεθὲν. ut præcipuum quid, et a reliqua hereditatis massa separatum. Idem.

Παρίδωκε] Π. παρέδωκαμεν. H. Stephan. Haud inconvenienter, universam si spectes sententiam. verum hic locus non παραδιδόναι, sed simplex διδόναι postulat. quare malim aut ἔδομεν aut ἐδώκαμεν. v. versa 13. ἰκέτης ἔδομεν αὐτῷ. non de *traditione*, sed de *concessione*, et *ultronea donatione* rei, quam nulla necessitate obstrictus, sed ultro, gratuito dones, agitur. Reisk.

Παρεξόμεθα] Sic dedi de meo. reperi idem postmodum in Taylori quoque schedis. vulgatæ dant παρεξήμεθα. Taylor adscripserat quoque παρεχόμεθα. Idem.

Ἐπιτροπεύειν] δίαιταν ἐπιτροπεύειν est quod ἐπιτρέπειν dixerunt simpliciter, ut apud Isæum eodem loco ἐπιτρέψαμεν διαιτητὰς. δίαιταν ἐπιτρέπειν dicit Pollux; quomodo et Libanius in Progymnasmasi, quem locum non intellexit interpres linguæ Græcæ peritissimus. Id *permittere* dicit Plautus in Curcul. [5. 3. 23.] loco

ἀναβαλλομένους. καὶ ἡμεῖς, ὥσπερ μικρὰ ἀδικούμενοι συνε- 107
χωρήσαμεν, καὶ ἐπετρέψαμεν διαιτηταῖς [1] τέτταρσιν, ὧν
τοὺς μὲν δύο ἡμεῖς ἠγάγομεν, τοὺς δὲ δύο ἐκεῖνοι. καὶ ἐναντίον
τούτων ὡμολογήσαμεν ἐμμένειν οἷς οὗτοι γνοῖεν, καὶ ὠμό-
σαμεν. καὶ οἱ διαιτηταὶ ἔφασαν, εἰ μὲν ἀνώμοτοι δύναιντ'
ἂν ἡμᾶς διαλλάξαι, οὕτω ποιήσειν, εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ
ὀμόσαντες ἀποφανεῖσθαι ἃ δίκαια ἡγοῦνται εἶναι. ἀνακρί-
ναντες δὲ ἡμᾶς πολλάκις, καὶ πυθόμενοι τὰ πραχθέντα οἱ
διαιτηταὶ, οἱ μὲν δύο οὓς ἐγὼ προὐβαλόμην, Διότιμος καὶ
Μελάνωπος, ἤθελον καὶ ἀνώμοτοι καὶ ὀμόσαντες ἀποφή-
νασθαι ἃ ἐγίνωσκον ἀληθέστατα ἐκ τῶν λεγομένων, οὓς δὲ
Λεωχάρης προὐβάλετο, οὐκ ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι. καίτοι
Διοπείθης ὁ ἕτερος τῶν διαιτητῶν Λεωχάρει μὲν ἦν τούτῳ 108
κηδεστὴς, ἐμοὶ δ' ἐχθρὸς καὶ ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβο-
λαίων· Δημάρατος δὲ ὁ μετ' αὐτοῦ [2] Μνησιπτολέμῳ τῷ
ἐγγυησαμένῳ Δικαιογένει μετὰ Λεωχάρους ἦν ἀδελφός.
οὗτοι μέντοι οὐκ ἠθέλησαν ἀποφήνασθαι, ὁρκώσαντες ἡμᾶς
ἢ μὴν ἐμμένειν οἷς ἂν αὐτοὶ γνοῖεν. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυ-
ρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Οὐκοῦν δεινὸν εἰ δεήσεται ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, Λεωχάρης
ἀποψηφίσασθαι ἃ Διοπείθης κηδεστὴς ὢν αὐτοῦ κατεψη-

[1] τίσσαρσιν

eleganti et qui ad rem arbitriorum illustrandam pertinet:

"P. Animadvortite, si potissum inter vos componere,
Mitte istunc. Accede huc, leno, dicam meam sententiam;
Siquidem vultis quod decrero facere.
C. Tibi permittimus.
Dum quidem, Hercle, ita judices, ne quisquam a me argentum auferat."

Tibi permittimus est ἐπιτρέπομέν σοι. Sed quod addit restringit ἐπιτροπὴν, quam non permittit nisi ἐπὶ ῥητοῖς. In Anim. ad Jus A. et R. l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS. Imo vero ἐπιτρέψιν. Sed num δίαιταν ἐπιτρέψαι, an εἰς δίαιταν ἐπιτρέψαι, scil. τὴν δίκην, usurpetur, quærere nunc non vacat. διαιτητῇ ἐπιτρέψαι usitatum novi. Certum hoc est, ἐπιτροπεύειν, quod significat *tutorem pupilli agere*, ab hoc loco alienum esse, convenire ἐπιτρέψαι, *arbitrio judicis pedanei*, vel *arbitri*, *permittere*. Statim quoque,

[2] Μνησιπτολέμῳ

p. 103. 2. sequitur ἐπιτρέψαμεν διαιτηταῖς τίσσαρσιν. REISK.

Ἐμμένειν] Malim ἐμμενεῖν in futuro, quanquam me non fugit, non admodum diligentes Græcos esse in observando temporum discrime, in infinitivis præsentis et futuri temporis. v. versu 17. IDEM.

Οἷς οὗτοι] Videtur ἂν interponendum esse. IDEM.

προὐβαλόμην] Imo vero προὐβαλόμην. v. versum proximum 12. IDEM.

Ὀμόσαντες] Π. καὶ ὀμόσαντες. H. STEPHAN.

Ἔφασαν ἀποφανεῖσθαι] Aut interponendum, aut certe subaudiendum videtur ἀνώμοτοι. REISK.

Κηδεστὴς] Habebat in matrimonio sororem Leocharis, vel soror Diopithis erat penes Leocharem. IDEM.

Ὁ μετ' αὐτοῦ] Subaudi διαιτητὴς προβιβλημένος. qui una cum Diopithe fuerat a Leochare et Dicæogene arbiter nuncupatus. IDEM.

φίσατο; ἢ ὑμῖν πῶς καλὸν ἀπογνῶναι Λεωχάρους εἴ γε
οὐδ' οἱ προσήκοντες αὐτοῦ [1] ἀπέγνωσαν; δέομαι οὖν ὑμῶν
καταψηφίσασθαι Λεωχάρους, [2] ἵν' ἃ ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέ-
λιπον κομισώμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔχω-
μεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα, τῶν δὲ Λεωχάρους ἰδίων οὐκ
ἐπιθυμοῦμεν. Δικαιογένην γὰρ, ὦ ἄνδρες, οὔτ' ἐλεεῖν ἐστὶ
δίκαιοι [3] [ὡς] κακῶς πράττοντα καὶ πενόμενον, οὔτ' εὖ
ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν· οὐδέτερα γὰρ
[4] αὐτῷ τούτων ὑπάρχει, ὡς ἐγὼ ἀποφαίνω, ὦ ἄνδρες. ἅμα
δὲ καὶ πλούσιον καὶ πονηρότατον αὐτὸν [5] ὄντα ἀνθρώπων
ἀποδείξω καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς προσήκοντας καὶ
109 εἰς τοὺς φίλους. οὗτος [6] γὰρ παραλαβὼν τὸν κλῆρον παρ'
ἡμῶν φέροντα μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀγδοήκοντα μνᾶς,
καρπωσάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη οὔτ' ἀργύριον ὡμολόγησε
κεκτῆσθαι οὔθ' ὅποι ἀνήλωσεν ἔχοι ἂν ἐπιδεῖξαι, ὦ ἄνδρες·
ἄξιον δὲ καὶ ὑμῖν λογίσασθαι. οὗτος γὰρ τῇ μὲν φυλῇ εἰς
Διονύσια χορηγήσας τέταρτος ἐγένετο, τραγῳδοῖς δὲ καὶ
πυῤῥιχίσταις ὕστατος· ταύτας δὲ μόνας ἀναγκασθεὶς λει-
110 τουργίας λειτουργῆσαι ἀπὸ τοσαύτης προσόδου οὕτω καλῶς
ἐχορήγησεν. ἀλλὰ μὴν τριηράρχων τοσούτων κατασταθέν-
των οὔτ' αὐτὸς ἐτριηράρχησεν οὔθ' ἑτέρῳ συμβέβληκεν ἐν

[1] ἔγνωσαν [2] εἴπερ ἄλλῶν οἷσι ἐπιθυμοῦμεν [3] [ὡς] om.
[4] αὐτῶν τούτῳ [5] ὄντα om. [6] δὲ

Ἔγνωσαν] Imo vero ἀπέγνωσαν. IDEM.

Ἀποφαίνω] Imo vero ἀποφαίνῳ, ut mox ἀποδείξω. IDEM.

Ἅμα δὲ] Imo vero ἅμα γάρ. IDEM.

Δὲ] Imo vero γάρ. quod est usitatum, cum ordiuntur enarrationem rei, ut docet index noster Græcitatis Lysiacæ. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sic dedi de meo, pro vulgari αὐτῶν. Taylor adscripserat μνᾶς, καὶ καρπωσάμενος. Sed de αὐτὸν tacuit, et in illo altero falsus fuit. IDEM.

Χορηγήσας] Videtur h. l. αὐληταῖς vel simile quoddam vocabulum deesse, designans genus id certaminis, in quo Dicæogenes quartus a primo victore nuncupatus fuit, seu quartam a prima palma retulit, quæ non est magna gloria, ut in certamine tragœdorum et pyrrhichistarum postremam. IDEM.

Πυῤῥιχισταῖς] Sic emendandam esse vulgarem lectionem πυῤῥίταις dudum conjeceram ante quam comperirem Palmerio et Bentleio idem fuisse visum, huic p. 361. uberioris disputationis super epistolis Phalaridis, illi p. 669. Exercitationum, ubi ad h. l. scripta reliquit istæc: "Vox πυῤῥίταις ne hilum quidem valet. Lege πυῤῥιχισταῖς, *iis qui pyrrhicham saltabant*. Fuit enim species saltationis πυῤῥίχη, qua armati saltabant, cujus plures imagines nobis luculenter exhibuit Xenophon libro VI." IDEM. πυῤῥιχισταῖς quoque corrigebat Hemsterhuis. ad Lucian. Timon. §. 51.

Λειτουργίας] Malim cum articulo τὰς λειτ. REISK.

Οὕτω καλῶς] Est irrisio et cavillatio. vult dicere, *tam turpiter, tam ignominiose*. Præclarum profecto et ad laudem insigne non erat, e certaminibus quartam palmam referre, turpius etiam postremam. nam ex eo colligebatur, editorem ejusmodi muneris parcum fuisse, aut egenum, nihilque aut potuisse aut voluisse in apparatum scenicum, in magistros puerorum, in pueros ipsos impendere. IDEM.

Ἐν τοιούτοις καιροῖς] *tam difficilibus rei-*

[1] τοιούτοις καιροῖς, ἀλλ᾽ ἕτεροι μὲν οὐσίαν κεκτημένοι ἐλάττω ἢ οὗτος μίσθωσιν λαμβάνει τριηραρχοῦσι. καίτοι, ὦ ἄνδρες, οὐχ ὁ πατὴρ αὐτῷ τὴν πολλὴν οὐσίαν κατέλιπεν, ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἔδοτε τῇ ψήφῳ· ὥστε εἰ καὶ μὴ πολίτης ἦν, διά γε τοῦτο δίκαιος ἦν τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν. εἰσφορῶν τοίνυν τοσούτων γεγενημένων πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, Δικαιογένης οὐκ ἔστιν ὅντινα εἰσενήνοχε· πλὴν ὅτε Λέχαιον ἑάλω, κληθεὶς ὑφ᾽ ἑτέρου 111
ἐπέδωκεν ἐν τῷ δήμῳ τριακοσίας δραχμὰς, ἔλαττον ἢ Κλεώνυμος ὁ Κρής· καὶ τοῦτο ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι ἐξ ἑτέρου αὐτοῦ τοὔνομα ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων, ὅτι δ᾽ ἔδει εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως ὑποσχόμενος τῷ δήμῳ εἰσοίσειν χρήματα ἐθελοντὴς οὐκ εἰσήνεγκε. καίτοι πῶς ἄξιον θαυμάζειν, ὦ ἄνδρες, εἰ ἐμὲ ἐξηπάτησεν ἕνα ὄντα, ὃς ὑμᾶς ἅπαντας ἅμα συνειλεγμέ-

[1] τοῖς τοιούτοις

publicæ temporibus, cum XXX tyranni dominarentur. v. verss. 7. et p. 108. 20. IDEM.

Ἕτεροι — κεκτημένοι] Sic dedi de meo, pro vulgarium ἕτερος et κεκτημένος. Etiam Taylor e Tophanis libro ἕτεροι annotavit, sed de altero tacuit. IDEM.

Λέχαιον] Sic, per αι, dedi pro vulgari Λέχειον per ει. De Lechæi occupatione, quod factio Corinthiorum Spartanis et oligarchiæ dedita, Lacedæmoniorum copiis subnixa, cepit. v. Simson ad A. M. 3616. IDEM. A. 4. Ol. XCVI. IONES.

Κληθεὶς ὑπὸ ἑτέρου] Quidni potius προκληθεὶς ὑφ᾽ ἑτέρου. Nam cur unum, cur infinite et vage adumbraret, cur non ipsum proprium hominis nomen ederet? REISK.

Ὁ Κρὴς] Inquilinus ergo, et qui proinde nulla teneretur contribuendi necessitate, quod civis non esset, qui erat Dicæogenes. IDEM.

Τοῦτο ἐπέδωκεν] Videtur leg. τοῦτο, ὃ ἐπέδωκεν. IDEM.

Ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν] Vides hic differentiam manifestam inter ἐπιδοῦναι et εἰσφέρειν, atque ἐπίδοσιν minus æstimatam quam εἰσφοράν. Quare hoc? Quia scilicet εἰσφορὰ, quæ divitum erat, taxabatur; ἐπίδοσις a donantis arbitrio pendebat. Sed hoc si ita est, quare ait Dicæogenem in publicis εἰσφοραῖς, quas reip. necessitas postulabat, nihil unquam contribuisse? Nam nonne ad id cogi poterat? Certe εἰσφοραὶ divitum tantum erant, ut dixi, pauperes earum erant immunes; nisi quandoque ea ingrueret tempestas, quæ omnes omnino huic muneri obligaret, præter eos qui extrema inopia laborarent. Si qui igitur erant divites, quomodo eas defugere poterant, veluti Dicæogenes, de quo agimus? Sane bona sua quantum poterant occultabant, quod innuit Demosthenes περὶ συμμορ. idque ἀφαιζεῖν τὴν οὐσίαν dicit Isæus de Hagn. hered. p. 89. 5. ed. Steph. Ubi generalis erat contributio, quidam ultimam paupertatem prætendebant. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. vi. c. 1. §. 6—8. HERALDUS. Eum vide.

Ἐξ ἑτέρου] Sententia videtur postulare ἐξέμισθτο, prostabat vel pendebat ejus nomen publice in tabula exaratum, coram Eponymis fixa, titulo turpissimi criminis. Cujus? quod nempe, cum promisisset contributionem ad necessitates reipublicæ, verbis suis ipsa re fidem non fecisset. REISK. Quid si ἐξέφερεν - - ἐπωνύμων, ὅτι ὧδε εἰς κ. τ. λ. Sic Demosth. de Cor. p. 323. 2. ed. Reisk. δεῖγμα δὲ ἐξέφερε καθ᾽ ἑαυτοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀναιρεῖς οὐδὲν ὁμοίως ἴσχει τοῖς ἄλλοις. ἐξετίθη de suo dedit Bekkerus.

Ὅτι δ᾽ ἔδει] Lego ὅτι δύ. *quod nimirum*. hic declarat, quodnam fuisset illud αἰσχιστον ἐπίγραμμα, turpissimum crimen ipsi in tabula publice fixa exprobratum. REISK. ὅτι οἷδε εἰς - - ὑποσχόμενος - - - ἰδιολογεῖται οὐκ εἰσήνεγκεν Bekkerus.

ποιεῖ; καὶ τούτων ὑμῖν
ποιῶ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοιαῦτα ἐποίησε;
νοὺς μαρτύρομαι παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

55. ἡ. Εἰς μὲν τὴν πόλιν οὕτω καὶ τοσαῦτα λελειτούργηκε
Δικαιογένης ἀπὸ τοσούτων χρημάτων· περὶ δὲ τοὺς προσ-
112 ήκοντας τοιοῦτός ἐστιν οἷον ὁρᾶτε, ὥστε τοὺς μὲν ἡμῶν ἀφεί-
λετο τὴν οὐσίαν, ὅτι μεῖζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ περιεώρα εἰς
τοὺς μισθωτοὺς ἰόντας δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων. τὴν δὲ
μητέρα τὴν αὐτοῦ καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰλειθυίας ἱερῷ
πρώτης ἑώρων, καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἃ ἐγὼ αἰσχύνομαι 5
λέγειν, οὗτος δὲ ποιῶν οὐκ ἠσχύνετο. τῶν δ' ἐπιτηδείων
Μέλανα μὲν τὸν Αἰγύπτιον, ᾧ ἐπ μειρακίου φίλος ἦν, ὅσπερ
ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστερήσας, ἔχθιστός ἐστι·
τῶν δ' ἄλλων αὐτοῦ φίλων οἱ μὲν οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνει-
113 σαν, οἱ δ' ἐξηπατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέσχετο αὐ-
τοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δώσειν. καίτοι, ὦ ἄνδρες,
οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ταῦτα κτησάμενοι καὶ καταλιπόν- 10
τες πάσας μὲν χορηγίας ἐχορήγησαν, εἰσήνεγκαν δὲ εἰς τὸν
πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῖν, καὶ τριηραρχοῦντες οὐδένα
χρόνον [2] διέλιπον. καὶ τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθή-
ματα ἐκεῖνοι ἐκ τῶν περιόντων, μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς,
ἀνέθεσαν· τοῦτο μὲν ἐν Διονύσου τρίποδας, οὓς χορηγοῦντες
καὶ νικῶντες ἔλαβον, τοῦτο δ' ἐν Πυθίου· ἔτι δ' ἐν ἀκρο-

[1] τοὺς om.

[2] ἐλιπον

Εἰς μὲν] τὴν πόλιν] Malim εἰς μὲν τοίνυν τὴν πόλιν. Reiske.

Μισθωτούς] Notum est e Terentio, qui fabulas plerasque e Menandro aliisque Atticis comœdiis transtulit, adolescentes Atticos, quos aut egestas, aut ira et sævities patrum, aut error aliquis morum et vita dissoluta, domo expulisset, in Asiam transire consuevisse, atque sub regibus et satrapis Asiaticis stipendia merere. Notum idem est e Demosthenis Philippicis quoque, item e Xenophonte. Idem.

Εἰλειθυίας] Quo prægnantes et parturientes confugiebant. Videtur præne mater Dicæogenis, partui propinqua, se e filio gravidam factam questa esse, eumque incestus insimulasse. Idem.

Ἐπ μειρακίου φίλος ἦν] Indicat Dicæogenem isti Melani corpus vendidisse, et muliebria ab eo passum esse. Idem.

Ἔλαβε] Subaudi δανισάμενος. Dicæogenes a Melane æs mutuo et sub conditione fœnoris sumpserat, quod postmodum non reddebat, interpretans, hanc mercedem esse patientiæ muliebris, a se, ut scorto istius, Melani præstitæ. Unde simultas inter eos exarsit acerrima. Idem.

Εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου] Suspicabar aliquando leg. esse: *si μὴ ἐπιδικάσαιντο τοῦ κλήρου. si nollent secum in hereditatis petitione contendere.* Idem.

Ταῦτα] Hæc bona, quæ Dicæogenes nunc tenet, atque de quibus nunc controversia agitur. Idem.

Ἔλιπον] Bene habeat, an secus, haud definiam. Venit aliquando in mentem, aut ἐπέλιπον, aut ἔλαγον esse leg. Idem.

Ἀμφιτέλμ. ἀς] Tolle punctum una cum

πόλει [1]ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες πολλοῖς, ὡς ἀπὸ
ὀλίγης κτήσεως, ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμή-
κασι τὸ ἱερόν. αὐτοὶ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες 114
ἀπέθανον· Δικαιογένης [2]μὲν ὁ Μενεξένου, τοῦ ἐμοῦ πάππου
πατρὸς, στρατηγῶν ὅτε ἡ ἐν Ἐλευσῖνι μάχη ἐγένετο, Με-
νέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρ- 115
τόλῳ, Δικαιογένης δὲ ὁ Μενεξένου τριηραρχῶν τῆς παρὰλου
ἐν Κνίδῳ. τὸν μὲν τούτου οἶκον σὺ, ὦ Δικαιόγενες, παρα- 116

[1] . ἀς ἀπαρχὰς [2] δὲ

articulo ἀς. nam ἵτε δ' ἐν ἀκροπόλει non cohæret cum præmisso ἀνέθεσαν, sed cum insequente κεκοσμήκασι τὸ ἱερόν. IDEM.

Πολλοῖς, ὡς ἀπ' ὀλίγης κτήσεως] Sententia hæc est: non multa quidem in ea sunt illa simulacra a nostris majoribus in arce dedicata, si spectentur ad donaria publice ibi dedicata nomine reipublicæ, quæ utique et plura numero et splendidiora sunt, ut etiam par atque consentaneum est; verumtamen, si spectentur, ut a privatis et e re privata dedicata, sunt sine dubio multa et magnifica. IDEM.

Τὸ ἱερὸν] Minervæ urbicæ puta, in arce exstructum. IDEM.

Δικαιογένης δὲ] Imo vero Δ. μὲν —. IDEM.

Ἐν Ἐλευσῖνι μάχῃ] Videtur hæc illa pugna esse, de qua Thucydides 1. 114. narrat. Sed audiamus Palmerium ad h. l. disputantem, cujus hæc sunt verba: "De ea in Eleusine pugna, in qua Dicæogenes dux fuit, nihil invenio. Ex temporis ratione suspicor, eam esse ex pugnis, quas narrat Diodorus libro undecimo, factis inter Megarenses et eorum socios Atheniensses, cum Corinthiis, qui de finibus cum Megarensibus litem habebant. Sed Myronidem ducem fuisse ait. At plures suspicisse in eadem expeditione duces erant, et forte Dicæogenes potuit fuisse unus cum Myronide dux copiarum. temporis spatium certe satis convenit. Nam quando Menexenus, ejus filius, periit in Spartolo, quæ pugna commissa est Epaminone archonte, anno 4. Ol. 87. bellum vero, de quo supra dixi, gestum Myronide duce, incidit in Bioneum archontem anno tertio Olymp. 80. spatium intercedit annorum 29. inter mortem patris et filii, satis congruens rationi. Eleusis certe fuit in finibus Megarensium sita, et in itinere, quo iter Athenis Corinthum; et ideo locus etiam non abhorret a conjectura. Sed et forte in hoc loco fuit πολέμαρχος Andocidis, qui eram suum στρατηγὸν vocat, qui tantum fuit ὑποστράτηγος. Hæc ego velut in tenebris tentabundus. Si quis certiora docuerit, libens amplectar." Hæc Palmerius. IDEM.

Φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπαρτόλῳ] Quid hoc sit, fateor me ignorare. nulla fuit Ὀλυσὶς φυλὴ Athenis. Si quæ fuisset ejus nominis in Spartolo, non habuisset phylarchum Atheniensem. est enim tribulis, non extranei, officium τὸ φυλαρχεῖν. Incassum laborabit, quicunque hanc lectionem tueri conabitur. Lege unus periculo τῆς Ὀλυσθίας ἐν Σπ. et interpunge post φυλαρχῶν. Menexenus suæ tribus duster erat, et occubuit in pugna ad Spartolum, qui locus fuit in Olynthiorum ditione. De ea pugna, quæ facta est ad Spartolum, non longe ab Olyntho, adi Thucydidem libro secundo, et procul dubio dubia mantis nostræ emendatione. PALMER. Aliam viam inire si placet, gemina patet, altera, ut statuas, id quod tamen neque doceri potest, et a veri similitudine longe abest, fuisse Athenis φυλὴν, h. e. turmam equestrem (non tribum, nam de tribu civili prorsus hic ne cogitandum quidem est) ab Ulysse Ὀδυσσέως dictam. altera, ut τῆς Ὀδρυσίας legatur. nam etsi Spartolus Odrysarum non fuit, sed Bottiæorum, fieri tamen potuit, ut Iseus locorum situs haud satis esset peritus, eoque Odrysiam cum Bottiæa commiscoret. Quicquid ejus est, φυλαρχῶν h. l. significant eum, qui præest, non demi tribui, sed forte, h. e. in bello, turmæ vel alæ equestri. De στρατηγοῖς autem, quæ paulo ante disputabat Palmerius, res dubio caret. Notum enim est vel pueris e Nepote, pastor summum exercitus ducem, adhuc alios fuisse Strategos item dictos, quibus imperium militare non esset nisi annuum, et quoties ipsis imperium prorogaretur, toties dicerentur στρατηγῆσαι. Sic Æschines fratrem suum dicit τον, et annis quidem tribus continuis, strategatum gessisse. REISK. Ὀλυσθίας quoque Pausaniæ de Grentemesnil, qui in hoc loco multus (inquit Ionesius) et vapidus, corrigebat.

Τὸν μὲν τούτου] Pro media voce multa μέντοι. REISK.

νους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοιαῦτα ἐποίησε; καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η'. Εἰς μὲν τὴν πόλιν οὕτω καὶ τοσαῦτα λελειτούργηκε 55. 1
Δικαιογένης ἀπὸ τοσούτων χρημάτων· περὶ δὲ τοὺς προσ-
112 ήκοντας τοιοῦτός ἐστιν οἷον ὁρᾶτε, ὥστε τοὺς μὲν ἡμῶν ἀφεί-
λετο τὴν οὐσίαν, ὅτι μεῖζον ἐδυνήθη, τοὺς δὲ περιεώρα εἰς
τοὺς μισθωτοὺς ἰόντας δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων. τὴν δὲ
μητέρα τὴν αὐτοῦ καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ
πάντες ἑώρων, καὶ τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἃ ἐγὼ αἰσχύνομαι 5
λέγειν, οὗτος δὲ ποιῶν οὐκ ἠσχύνετο. τῶν δ' ἐπιτηδείων
Μέλανα μὲν τὸν Αἰγύπτιον, ᾧ ἐκ μειρακίου φίλος ἦν, ὅπερ
ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστερήσας, ἔχθιστός ἐστι·
τῶν δ' ἄλλων αὐτοῦ φίλων οἱ μὲν οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνει-
113 σαν, οἱ δ' ἐξηπατήθησαν, καὶ οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέσχετο αὐ- 10
τοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δώσειν. καίτοι, ὦ ἄνδρες,
οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οἱ ταῦτα κτησάμενοι καὶ καταλιπόν-
τες πάσαις μὲν χορηγίας ἐχορήγησαν, εἰσήνεγκαν δὲ εἰς τὸν
πόλεμον χρήματα πολλὰ ὑμῖν, καὶ τριηραρχοῦντες οὐδένα
χρόνον [2] διέλιπον. καὶ τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθή-
ματα ἐκεῖνοι ἐκ τῶν περιόντων, μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς,
ἀνέθεσαν· τοῦτο μὲν ἐν Διονύσου τρίποδας, οὓς χορηγοῦντες
καὶ νικῶντες ἔλαβον, τοῦτο δ' ἐν Πυθίου· ἔτι δ' ἐν ἀκρο-

[1] τοὺς om.

[2] ἔλιπον

Εἰς μὲν] τὴν πόλιν] Malim εἰς μὲν τοίνυν τὴν πόλιν. Reisk.

Μισθωτούς] Notum est e Terentio, qui fabulas plerasque e Menandro aliisque Atticis comœdiis transtulit, adolescentes Atticos, quos aut egestas, aut ira et sævitie patrum, aut error aliquis morum et vitæ dissoluta, domo expulisset, in Asiam transire consuevisse, atque sub regibus et satrapis Asiaticis stipendia merere. Notum idem est e Demosthenis Philippicis quoque, item e Xenophonte. Idem.

Εἰληθυίας] Quo prægnantes et parturientes confugiebant. Videtur pæne mater Dicæogenis, partui propinqua, se e filio gravidam factam questa esse, eumque incestus insimulasse. Idem.

Ἐκ μειρακίου φίλος ἦν] Indicat Dicæogenem isti Melani corpus vendidisse, et muliebria ab eo passum esse. Idem.

Ἔλαβε] Subaudi δανισάμενος. Dicæogenes a Melane ea mutuo et sub conditione fœnoris sumpserat, quod postmodum non reddebat, interpretans, hanc mercedem esse patientiæ muliebris, a se, ut scorto istius, Melani præstitæ. Unde simultas inter eos exarsit acerrima. Idem.

Εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου] Suspicabar aliquando leg. esse: εἰ μὴ ἐπιδικάσαιντο τοῦ κλήρου. *si nollent secum in hereditatis petitione contendere.* Idem.

Ταῦτα] Hæc bona, quæ Dicæogenes nunc tenet, atque de quibus nunc controversia agitur. Idem.

Ἄλλων] Bene habeat, an secus, haud definiam. Venit aliquando in mentem, aut ἐπίλοιπον, aut ἄλλων esse leg. Idem.

Ἀκροπόλει. Ἀς] Tolle punctum una cum

πόλεως [1]ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες πολλοῖς, ὡς ἀπὸ ὀλίγης κτήσεως, ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασι τὸ ἱερόν, αὐτοὶ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολεμοῦντες 114
ἀπέθανον· Δικαιογένης [2]μὲν ὁ Μενεξένου, τοῦ ἐμοῦ πάππου πατρὸς, στρατηγῶν ὅτε ἡ ἐν Ἐλευσῖνι μάχη ἐγένετο, Μενέξενος δ' ὁ ἐκείνου υἱὸς φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπάρτῃ 115
πόλεμ, Δικαιογένης δὲ ὁ Μενεξένου τριηραρχῶν τῆς παρούσης
ἐν Κνίδῳ. τὸν μὲν τούτου οἶκον σὺ, ὦ Δικαιόγενες, παρα- 116

[1] ἀπ ἀρχὰς [2] δὲ

articulo ἄς. nam ἔτι δ' ἐν ἐκρωτήλῳ non cohæret cum præmisso ἀνίθεσαν, sed cum ἐπικοσμήσαντες τὸ ἱερόν. IDEM.

Ὀλλὰς, ὡς ἀπ' ὀλίας κτήσεως] Sententia hæc est: non multa quidem in se sunt illa simulacra a nostris majoribus in arce dedicata, si spectentur ad donaria publice ibi dedicata nomine reipublicæ, quæ utique et plura numero et splendidiora sunt, ut etiam par sequi consentaneum est; verumtamen, si spectentur, ut a privatis et e re privata dedicata, sunt sine dubio multa et magnifica. IDEM.

Τὸ ἱερὸν] Minervæ urbicæ puta, in arce exstructum. IDEM.

Δικαιογένης δὲ] Imo vero Δ. μὲν —. IDEM.

Ἐν Ἐλευσῖνι μάχῃ] Videtur hæc illa pugna esse, de qua Thucydides 1. 114. narrat. Sed audiamus Palmerium ad h. l. disputantem, cujus hæc sunt verba: "De ea in Eleusine pugna, in qua Dionogenes dux fuit, nihil invenio. Ex temporis ratione suspicor, usum esse ex pugnis, quas narrat Diodorus libro undecimo, factis inter Megarenses et eorum socios Athenienses, cum Corinthiis, qui de finibus cum Megarensibus litem habebant. Sed Myronidem ducem fuisse ait. At plures suspicione in eadem expeditione duces erant, et forte Dionogenes potuit fuisse unus cum Myronide dux copiarum. temporis spatium certe satis congruit. Nam quando Menexenus, ejus filius, periit in Spartolo, quæ pugna commissa est Euæneneto archonte, anno 4. Ol. 87. bellum vero, de quo supra dixi, gestum Myronide duce, incidit in Bioneum archontem anno tertio Olymp. 80. spatium intercedit annorum 29. inter mortem patris et filii, satis congruens rationi. Eleusis certe fuit in finibus Megarensium sita, et in itinere, quo itur Athenis Corinthum; et ideo locus etiam non abhorret a conjectura. Sed et forte in hoc loco fuit μάχαιρις Audocidis, qui ærum suum στρατηγὸν vocat, qui tantum fuit ὑποστράτηγος. Hinc ego volui in tenebris tentabundus. Si quis certiora docuerit, lubens amplexatur." Hæc Palmerius. IDEM.

Φυλαρχῶν τῆς Ὀλυσίας ἐν Σπάρτῃ] Quid hoc sit, fateor me ignorare. nulla fuit Ὀλυσὶς φυλὴ Athenis. Si quæ fuisset ejus nominis in Spartolo, non habuisset phylarchum Atheniensem. est enim tribulis, non extranei, officium τὸ φυλαρχεῖν. Incassum laborabit, quicunque hanc lectionem tueri conabitur. Lege mea pericia τῆς Ὀλυνθίας ἐν Σπ. et interpunge post φυλαρχῶν. Menexenus suæ tribus dux erat, et occubuit in pugna ad Spartolum, qui locus fuit in Olynthiorum ditione. De ea pugna, quæ facta est ad Spartolum, non longe ab Olyntho, adi Thucydidem libro secundo, et procul dubio dubius manus nostræ emendatione. PALMER. Aliam viam inire si placet, gemina patet, altera, ut statuas, id quod tamen neque fieri potest, et a veri similitudine longe abest, fuisse Athenis φυλὴν, h. e. turmam equestrem (non tribum, nam de tribu civili prorsus hic ne cogitandum quidem est) ab Ulysse Ὀδυσσέα dictam. altera, ut τῆς Ὀδρυσίας legatur. nam etsi Spartolus Odrysarum non fuit, sed Bottiæorum, fieri tamen potuit, ut Isæus locorum situs haud satis esset peritus, eoque Odrysium cum Bottiæa commiscoret. Quicquid ejus est, φυλαρχῶν h. l. significat eum, qui præest, non decui tribui, sed foris, h. e. in bello, turmæ vel alæ equestri. De στρατηγοῖς autem, quos paulo ante disputabat Palmerius, res dubio caret. Notum enim est vel pueris e Nepote, pueros summum exercitus ducem, adhuc alios fuisse Strategos item dictos, quibus imperium militare non esset nisi annuum, et quoties ipsis imperium prorogaretur, toties dicuntur στρατηγῆσαι. Sic Æschines fratrem suum dicit τον, et annis quidem tribus continuis, strategatum gessisse. REISK. Ὀλυνθίας quoque Pamsier de Grentemesnil, qui in hoc loco multus (inquit Iœnesius) et vapidus, corrigebat.

Τὸν μὲν τούτου] Pro media voce multa μέντοι. REISK.

λαβὼν κακῶς καὶ αἰσχρῶς διολώλεκας, καὶ ἐξαργυρισάμενος πενίαν ὀδύρῃ, ποῦ ἀναλώσας; οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν οὔτε εἰς τοὺς φίλους φανερὸς εἶ δαπανηθείς οὐδέν. [1]ἀλλὰ μὴν οὐδὲ καθιπποτρόφηκας· οὐ γὰρ πώποτε ἐκτήσω ἵππον πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μνῶν· οὔτε κατεζευγοτρόφηκας· ἐπεὶ οὐδὲ ζεῦγος ἐκτήσω ὀρικὸν οὐδεπώποτε ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τῶν πολεμίων ἐλύσω οὐδένα. ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἀναθήματα, ἃ Μενέξενος τριῶν ταλάντων ποιησάμενος ἀπέθανε πρὶν ἀναθεῖναι, εἰς τὴν [2]πόλιν κεκόμικας, ἀλλ' ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται, καὶ αὐτὸς
117 μὲν ἠξίους κεκτῆσθαι ἃ σοι οὐδὲν προσῆκε χρήματα, τοῖς δὲ θεοῖς οὐκ ἀπέδωκας ἃ ἐκείνων ἐγίγνετο ἀγάλματα. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις σου τοὺς δικαστὰς ἀποψηφίσασθαι, ὦ Δικαιόγενες; πότερον ὅτι πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκας τῇ πόλει, καὶ πολλὰ χρήματα δαπανήσας σεμνοτέραν τὴν πόλιν τούτοις ἐποίησας; ἢ ὡς τριηραρχῶν πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους εἰργάσω, καὶ εἰσφορὰς δεομένῃ τῇ πατρίδι εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκὼν μεγάλα ὠφέληκας; ἀλλ' οὐδέν σοι τούτων πέπρακται. ἀλλ' ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐκ ἐστράτευσαι τοσούτου καὶ τοιούτου γενομένου πολέμου, εἰς ὃν Ὀλύνθιοι μὲν καὶ νησιῶται ὑπὲρ τῆσδε τῆς γῆς ἀποθνήσκουσι μαχόμενοι τοῖς πολεμίοις, σὺ δὲ, ὦ Δικαιόγενες, πολίτης ὢν οὐδ' ἐστράτευσαι. ἀλλ' ἴσως διὰ τοὺς προγό-

[1] οὐ [2] ἀκρόπολιν [3] οὐκ

Παραλαβὼν] Subaudi κάλλιστα διακείμενον, vel tale quid. IDEM.

Δαπανηθείς] Id est, δαπανησάμενος. Notum est perfecta et aoristos primos passivorum adsciscisi in subsidium mediorum, et pro perfectis et aor. 1. verbi medii promiscue usurpari. Atqui δαπανᾶσθαι in medio periode dicitur, atque δαπανῆν in activo. IDEM.

Ἐν τοῖς λιθουργείοις ἔτι κυλινδεῖται] Et pulvere obsita, muscarumque stercoribus, aut omno oblimata, sursum deorsum voluntantur et detruncantur, quia ta mercedem a Menéxeno condictam lapicidæ nondum depondisti. IDEM.

Ὀλύνθιοι] Suspectum hoc nomen. Olynthios, qui semper Athenienisbus infesti fuissent, pro his occubuisse dimicantes adversus Peloponnesios, unde ipsi orti essent, id vero miror, neque memini nspiam legere. IDEM. Ὀκνοῦντας, ut qui primi hoc bellum commovebant, conjectat Ionesius.

Καὶ νησιῶται] Interponendus videtur articulus οἱ. REISK.

Προγόνους] Subaudi τοὺς σούς. Designat illum celeberrimum Harmodium. Apparet hinc Dicæogenem hunc, tertium nobis dictum, ab Harmodio, illo tyranni Hipparchi percussore, genus duxisse, eoque eum actoribus cognatum non fuisse. Quid ergo, ait, hereditatem secundi petebat? Filius ab eo adoptatus, et heres scriptus erat. Audio. Sed quid ita? si secundum nullo modo cognationis attingebat? Videtur nempe Proxenus tertii Dicæogenis pater, filiam primi in matrimonio habuisse, unde natus tertius. IDEM.

νους [1] ἀξιώσεις μου πλέον ἔχειν, ὅτι [2] τὸν τύραννον ἀπέκτει- 118
ναν. ἐγὼ δ' ἐκείνους μὲν ἐπαινῶ, σοὶ δὲ οὐδὲν ἡγοῦμαι τῆς
ἐκείνων ἀρετῆς μετεῖναι. πρῶτον μὲν [3] γὰρ εἴλου ἀντὶ τῆς
ἐκείνων δόξης τὴν ἡμετέραν οὐσίαν κτήσασθαι, καὶ ἐβου-
λήθης μᾶλλον Δικαιογένους καλεῖσθαι υἱὸς ἢ Ἁρμοδίου,
ὑπεριδὼν μὲν τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καταφρονήσας δὲ
προεδριῶν καὶ ἀτελειῶν, [4] ἃ τοῖς ἐξ ἐκείνων γεγονόσι [5] δέδο-
ται. ἔτι δὲ ὁ Ἀριστογείτων ἐκεῖνος καὶ Ἁρμόδιος οὐ διὰ τὸ
γένος ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν, ἧς σοι οὐδὲν
μέτεστιν, ὦ Δικαιόγενες.

[1] ἀξιώσεις [2] τὸν om. [3] γὰρ om. [4] αἵ [5] δίδονται

Ἀξιώσεις] Malim ἀξιώσεις in secunda persona, ob insequens σοὶ δέ. IDEM.

Τύραννον] Imo vero τὸν τύραννον. Hipparchum significat, Pisistrati filium. IDEM.

Πρῶτον] Malim ἐς πρῶτον, aut πρῶτον μὲν γάρ. IDEM.

Δίδονται] Π. δίδονται. H. STEPHAN.

LUZACII
AD ORATIONEM ISÆI
DE HEREDITATE PHILOCTEMONIS
PRÆFATIO.

Ex Lectionibus Atticis. De Digamia Socratis.

EUCTEMON, idem ille, uti probabile est, qui Olympiadis xciij. an. 1.* Archon Athenis fuit Eponymus, ex conjuge, filia Mixiadis Cephisei, superstites unum habuit filium Philoctemona, duas filias, quarum altera Phanostrato nupsit, altera Chæreæ. Sed homo erat in magnis divitiis libidinosus et intemperans, adeo ut in ipsa quoque senectute turpi voluptati indulgeret; namque ætate jam provectior (qui sextum scilicet impleverit annum ultra nonagesimum) spreta uxore et liberis, frequentabat tabernam, in qua vinum venale erat, quamque cum tota insula ab eo conductitiam habebat Alce, apud illius libertam prostibulum quondam in lupanari quæstum faciens, dein effœto corpore deflorescens, quum illam ipse emisset Euctemon, Dionis cujusdam (ut præ se ferebat) uxor: is vero Dion, postquam nonnullos ex ea liberos pro suis agnovisset, criminis reus et pœnam metuens Sicyona profugit; quo profugo, in illius Alces tandem domo et familia Euctemon habitavit, longæque sed impuræ vitæ cuniculum clausit. Divendita jam, dum viveret decrepitus et luxuriosus senex, magna fortunarum illius parte, ope atque consilio Alces ac reliquorum ex ista consortione scortorum; expilatis, quæ in ejus ædibus tabernaque erant,

[1] Ex Marmore Oxoniensi, Diodoro Siculo, &c. hujus anni Archontem eponymum Euctemona demonstravit Ed. Corsinus Fast. Att. t. iii. p. 256. Quum autem ex Isæi Oratione appareat, Euctemona illum, de quo agit, inter locupletissimos et insigniores cives fuisse Atticos, ætas autem viri in hæc tempora cadat, probabili conjectura eundem fuisse Archonta existimo. Quippe Euctemon annum ætatis implevit nonagesimum sextum; causa de hereditate illius ac Philoctemonis acta est, paulo post prioris mortem, Olymp. ciii. sive ante Olymp. civ. (vid. Palmerium et Reiskium ad Isæum p. 129. ed. Reisk.) Ergo in medio vitæ cursu, 48. vel 50. annos natus, Euctamon, de quo agitur, ætatisque adeo in flore erat eodem illo anno, quo Euctemon Archon in Marmore Arundeliano, a Diodoro Siculo, forte etiam a Xenophonte, memoratur.

bonis ad hereditatem pertinentibus; —— In scenam prodit Androcles, Euctemonis ille quidem consanguineus, sed in spoliando homine ac diripienda ejus pecunia fidissimus Alces adjutor et socius: Quibus rapinis cum reliquam hereditatem addere etiam conatur, illam ereptum it Chærestrato, Euctemonis ex nupta Phanostrato filia nepoti, quem sororis filium Philoctemon ante patrem defunctus adoptaverat. Duos igitur alios, quos Euctemonis dicebat filios (Philoctemonis adeo fratres), in lucem producit Androcles, quorum major natu hereditatem sibi vindicat, quosque progenatos ipse affirmat ex altera Euctemonis uxore, Callippe quadam, Pistoxeni filia, cujus Callippes tutor quondam fuisse ab eo ferebatur senex. Eosdem vero ex Alce, dum Dionem maritum haberet vel diceret, genitos haud obscure significat Orator.

Quæ jam, quæso, contra has vindicias, Chærestrati nomine atque avunculi illius Chæreæ, ab Isæo instituta est exceptio vel defensio? Anne hæc: "nullos, dum viveret Mixiadis Cephisei filia, ex altera uxore, quæ Callippe diceretur, liberos nasci potuisse *legitimos*; et, si ex alia femina Euctemoni proles fuerit, necesse est, ut *adulterina* ea sit vel *spuria*?" Nam, cum Euctemon centenario proximus e vita decederet, superstitem adhuc fuisse primam ejus uxorem, ex illa orationis parte clarissime patet, ubi, cognita mariti ac patris morte, hæc mulier cum filiabus venisse dicitur, justa funebria defuncto facturæ. (§. η'.) ἐπειδὴ ἑτέρων πυθόμενοι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γύνη. et mox: αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἷον εἰκὸς, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. Anne igitur simplici ista Isæus defensione utitur: "fieri non posse, ut quisquam tam sit impudens tam perfrictæ frontis et vecors, ut hereditatem filiabus ac nepoti Euctemonis debitam, vindicet liberis, quos ille, non ex concubina tantum, sed, superstite etiam uxore legitima, *furtivis amoribus*, per *adulterium* sibi quæsivisset? nullum judicem reperiri, qui vindiciis tam iniquis tam inauditis auctoritatem præstare suam velit? rem denique esse in Civitate Atheniensi sine lege, sine exemplo, binas, quæ cuipiam civi Attico eodem tempore fuerint, jactare nuptias, et ex utroque, quod simul duraverit, matrimonio susceptam prolem?" Minime; sed, perinde ac si nihil sic novi, nihil accidisset præter consuetudinem, vindiciis aliam prorsus et diversam opponit exceptionem: "nullam," nempe, "*alterius* istius *conjugis* memoriam exstare: incognitam fuisse consanguineis, affinibus, domesticis, servis; nullum testem produci, qui illam viderit unquam domus et tori Euctemoni sociam (p. 57. 40. ed. Steph.); deinceps, nec in phratria nec in demo Euctemona eam pro uxore fuisse professum; nunquam sacrificium pro ea fecisse, nec justa solvisse, nec celebrasse exsequias; nec filios item, qui ex illa geniti jam ferebantur, sed vere erant ex furtivo Alces

εὔορκα ψηφιεῖσθε καὶ τούτοις τὰ δίκαια γενήσεται. δέομαι οὖν ὑμῶν συγγνώμην τε ἔχειν καὶ μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι· ὁ γὰρ ἀγὼν οὐ μικρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων.

β. Φιλοκτήμων γὰρ ὁ Κηφισιεὺς φίλος ἦν Χαιρεστράτῳ τούτῳ· δοὺς δὲ τὰ ἑαυτοῦ καὶ υἱὸν αὐτὸν ποιησάμενος ἐτελεύτησε. λαχόντος δὲ τοῦ Χαιρεστράτου κατὰ τὸν νόμον τοῦ κλήρου, ἐξὸν ἀμφισβητῆσαι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ, καὶ εὐθυδικίᾳ [1] εἰσελθόντι εἰς ὑμᾶς, εἰ φαίνοιτο δικαιότερα λέγων, ἔχειν τὸν κλῆρον, διεμαρτύρησεν Ἀνδροκλῆς οὐτοσὶ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀποστερῶν τοῦτον τῆς ἀμφισ-
122 βητήσεως καὶ ὑμᾶς τοῦ κυρίους [2] γενέσθαι ὄντινα δεῖ κληρονόμον καταστήσασθαι τῶν Φιλοκτήμονος· καὶ ἐν μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι οἴεται ἀδελφοὺς καταστήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας, καὶ τὸν κλῆρον ἀνεπίδικον ἔξειν αὐτὸς, καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐκείνου κύριος γενήσεσθαι, καὶ τὴν διαθήκην ἄκυρον ποιήσειν. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὄντων ἃ διαμεμαρτύρηκεν Ἀνδροκλῆς, [3] τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐπιδείξω ὑμῖν, ὡς διέθετο καὶ ἐποιήσατο υἱὸν τουτονὶ Χαιρέστρατον. ἐπειδὴ γὰρ τῷ Φιλοκτήμονι ἐκ μὲν τῆς γυναικὸς ᾗ συνῴκει οὐκ ἦν παιδίον οὐδέν, πολέμου δ' ὄντος ἐκινδύνευε καὶ ἱππεὺς στρατευόμενος καὶ τριήραρχος πολλάκις ἐκπλέων, ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὑτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. τῷ μὲν οὖν ἀδελφῷ αὐτῷ, ὥπερ ἐγενέσθην,
123 ἄμφω ἄπαιδε ἐτελευτησάτην· ταῖν δὲ ἀδελφαῖν τῇ μὲν ἑτέρᾳ, ᾗ ὁ Χαιρέας συνῴκει, οὐκ ἦν ἄῤῥεν παιδίον οὐδ' ἐγένετο πολλὰ ἔτη συνοικούσῃ, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας, ᾗ συνῴκει Φανόστρατος οὐτοσὶ, ἦσταν υἱὼ δύο. τούτων τὸν πρεσβύτερον τουτονὶ Χαιρέστρατον ἐποιήσατο υἱόν· καὶ ἔγραψεν οὕτως ἐν

[1] εἰσελθόντα [2] γίνεσθαι [3] ταῦτ' αὐτῷ

Δοὺς δὲ] Subaudi αὐτῷ. IDEM.

Ἐξὸν] cum liceret. IDEM.

Διπαιότερα] Subaudi τοῦ ἀντιδίκου aut τῶν ἀντιδικούντων. IDEM.

Γενέσθαι ὄντινα] Tantundem est, atque si dixisset: γεν. τοῦ ὅντινα — διαγιγνώσκειν. IDEM.

Ἐκείνῳ] Philoctemoni puta, ad quem etiam proximum ἐκείνου redit. IDEM.

Ἀδελφῆς] Illam designat, quæ cum olim penes Chæream fuisset, jam vidua et prolis exsors erat. nam alterius maritus, Phanostratus, in vivis adhuc supererat. IDEM.

Ταῦτ' αὐτῷ πρῶτον] Taylor annotaverat, in Tophanis libro mediam vocem deletam fuisse. Tegit ulcus hoc emplastrum, non sanat. Convenientius et a vero propius videtur: τῶν ἀπάντων πρῶτον. ante omnia primo loco. IDEM.

Ὥπερ ἐγενέσθην] Sic dedi de meo. Accipi debet ac si αὐτῷ transpositum esset, et sic legeretur: ἀδελφὼ, ὥπερ αὐτῷ ἐγενέσθην. duo fratres, qui ipsi fuerant. Taylor in Tophanis libro repererat ἅπερ ἦν. IDEM.

διαθήκη, εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδίον ἐκ τῆς γυναικὸς, τοῦ-
40 τον κληρονομεῖν τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τὴν διαθήκην κατέθετο παρὰ τῷ κηδεστῇ Χαιρέᾳ, τῷ τὴν ἑτέραν αὐτοῦ ἀδελφὴν ἔχοντι. καὶ ὑμῖν ἥ τε διαθήκη αὕτη ἀναγνωσθήσεται καὶ οἱ παραγενόμενοι μαρτυρήσουσι. καί μοι ἀνάγνωθι.

ΔΙΑΘΗΚΗ.

ὡς μὲν διέθετο καὶ ἐφ' οἷς ἐποιήσατο υἱὸν τοῦτον, ἀκηκόατε· ὡς δ' ἐξὸν αὐτῷ ταῦτ' ἔπραξεν, ὅθεν δικαιότατα ἡγοῦμαι τὰ τοιαῦτ' εἶναι μανθάνειν, τοῦτον ὑμῖν αὐτὸν 124
57. 1 παρέξομαι τὸν νόμον. καί μοι ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

αὐτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄρρενες, ἐὰν μὴ ἄρα μανεὶς ἢ ὑπὸ γήρως ἤ δι' ἄλλο τι τῶν [1] ἐν τῷ νόμῳ παρανοῶν διαθῆται. ὅτι δ' οὐδενὶ τούτων ἔνοχος ἦν
5 Φιλοκτήμων, βραχέα εἰπὼν δηλώσω ὑμῖν. ὅστις γὰρ καὶ ἅπαξ ἔζη τοιοῦτον πολίτην ἑαυτὸν παρεῖχεν, ὥστε διὰ τὸ ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι ἄρχειν ἀξιοῦσθαι, καὶ ἐτελεύτησε μαχό- 125
μενος τοῖς πολεμίοις· πῶς ἄν τις τοῦτον τολμήσειεν εἰπεῖν ὡς οὐκ εὖ ἐφρόνει;

γ'. Ὅτι μὲν οὖν διέθετο καὶ ἐποιήσατο εὖ φρονῶν, ἐξὸν αὐτῷ, ἀποδέδεικται ὑμῖν, ὥστε κατὰ μὲν τοῦτο ψευδῆ με-

[1] ἐκ τῶν νόμων

Ὡς μὲν] Malim ὡς μὲν οὖν. IDEM.

Δικαιότατα ἡγοῦμαι —] Dubium est, utrum δικαιότατον legendum sit, an servandum δικαιότατα. rursus, hoc si servetur, dubitare licet, utrum adjectivum sit, an adverbiale pro δικαιοτάτως. Si adjectivum est, necesse est arbitrari, post τὰ τοιαῦτα deesse ὄντα. ut constructio sit: ὅθεν ἡγοῦμαι εἶναι μανθάνειν [id est, πάντας δέεσθαι μανθάνειν] τὰ τοιαῦτα ὄντα δικαιότατα, id est, ὅτι τὰ τοιαῦτά ἐστι δικαιότατα. *unde mea sententia discere est* [vel *licet*] *ejusmodi* [*cujusmodi* scil. Philoctemonis cœpta et acta sunt hac in causa] *esse equissima*. et hanc rationem in Latinis meis expressi. Sin autem δικαιότατα adverbiale est, significans *rectissime, optime, certissime*, tum erit construendum hoc modo: ὅθεν τὰ τοιαῦτα μανθάνειν ἡγοῦμαι εἶναι δικαιότατα. *unde mea sententia talia discere datum est quam certissime atque rectissime talia*, id est, rationes et jura testamentaria. Dixisset utique planius Iseus, si hunc ad modum placuisset ei efferre: ὅθεν ἕκαστον ἡγοῦμαι εἶναι τὰ τοιαῦτα μανθάνειν σαφέστατα καὶ ἀκριβέστατα (adverbialiter). IDEM.

Αὐτὸν] Non sententiam modo et vim legis, verbis meis adumbratam, sed ipsa quoque verba legis, ut in codice juris Attici jacent. IDEM.

Κοινὸς ἅπασι κεῖται] Np. indigenis, non autem adscriptis. In Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 3. PETIT. Eum vide.

Τῶν ἐκ τῶν νόμων] Subaudi πᾶσι γνωρίμων. malim tamen τῶν ἐν τῷ νόμῳ, scil. γεγραμμένων. *et reliqua, quæ in hac lege nominatim indicata et enumerata sunt.* REISK.

Μεμαρτυρηκὼς] Indiligentius dictum,

μαρτυρικὼς Ἀνδροκλῆς ἀποδέδεικται· ἐπειδὴ δὲ προσδιαμεμαρτύρηκεν ὡς υἱὸν εἶναι γνήσιον Εὐκτήμονος τούτων, καὶ τοῦτ' ἀποδείξω ψευδῆ ὄντα. Εὐκτήμονι γὰρ, ὦ ἄνδρες, τῷ Φιλοκτήμονος πατρὶ, τοὺς μὲν ὄντως γενομένους παῖδας, Φιλοκτήμονα καὶ Ἐργαμένην καὶ [1]Ἡγήμονα καὶ δύο θυγατέρας, καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, ἣν ἔγημεν ὁ Εὐκτήμων, Μιξιάδου Κηφισιέως θυγατέρα, πάντες οἱ προσήκοντες ἴσασι καὶ οἱ φράτορες καὶ τῶν δημοτῶν οἱ πολλοὶ, καὶ μαρτυρήσουσιν ὑμῖν· ὅτι δ' οὐδ' ἄλλην τινὰ ἔγημε γυναῖκα, ἐξ ἧς τινὸς οἴδε αὐτῷ ἐγένοντο, οὐδεὶς τὸ παράπαν οἶδεν οὐδ' ἤκουσε πώποτε ζῶντος Εὐκτήμονος. καίτοι τούτους εἰκὸς πιστοτάτους εἶναι νομίζειν μάρτυρας· τοὺς γὰρ οἰκείους εἰδέναι προσήκει τὰ τοιαῦτα. καί μοι τούτους κάλει πρῶτον, καὶ τὰς μαρτυρίας ἀνάγνωθι.

[2]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Ἔτι τοίνυν καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐπιδείξω ἔργῳ ὑμῖν ταῦτα μεμαρτυρηκότας, ὅτε γὰρ αἱ ἀνακρίσεις ἦσαν πρὸς τῷ ἄρχοντι καὶ οὗτοι παρακατέβαλον ὡς ὑπὲρ γνησίων τῶνδ'

[1] Ἡγέμονα [2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ

pro διαμεμαρτ. Non enim μαρτυρίαν dixerat Androcles, sed Chærestrato hereditatem petenti opposuerat διαμαρτυρίαν, h. e. denuntiationem et protestationem, affirmantem, illam, quæ petatur, hereditatem non esse vacuam, neque petitioni aut controversiæ obnoxiam. Verum, id quod jam supra admonui, oratores Attici discrimen horum verborum non sanctissime observant. IDEM.

Ὡς υἱὸν εἶναι] Novi Diodorum Siculum solere ὡς cum infinitivis copulare. verum ejus est alia ratio atque oratorum Atticorum. Trita hæc et familiaris homini Siculo si fuit, non eo etiam Attico est imputanda et obtrudenda invito. Sine dubio aut delendum est ὡς, aut leg. ὡς οἴδεν υἱὸν εἶναι. IDEM.

Εὐκτήμονος τούτων] Sine dubio interponendum est Εὐκτήμονα. nam patri prætenso filius erat cognominis, ut e p. 120. pen. constat. IDEM.

Οἵδε] Euctemon puta subdititius, e scorto quæsitus, cum fratre, quorum causam se agere simulans Androcles, reapse sibi quærebat Euctemonis senioris hereditatem. Neque obstat, quod orator modo unum filium Euctemonis e scorto suscepturn commemorat, modo duos. Nam natu maximus solus eb eo se edoctum, pro filio agnitum, et heredem scriptum ferebat; eoque causa illius solius, aut præcipue, hic agitur, alter frater accessionis loco est. IDEM.

Τὰς μαρτυρίας] Id est, τὰς τούτων μαρτ. IDEM.

Μάρτυρες] Num μαρτυρίαι? sed bene habet. nam tametsi testimonia a scriba recitarentur, ipsi tamen testes adesse, et recitata ore suo confirmare debebant, ut vera et conscientiæ suæ consentanea. IDEM.

Ὑμῖν] Bene si habet, referri debet ad ἐπιδείξω. Alias legi malim ἡμῖν ταὐτὰ, eadem nobiscum. IDEM.

Οὗτοι] Androcles, et soror ejus, et liberi spurii ex ea nati, pro liberis Euctemonis senioris venditati, cum reliquis eorum advocatis. IDEM.

Ὡς ὑπὲρ γνησίων] Bene habet hæc lectio. Alind agebat H. Stephanus autumans ὥσπερ γν. leg. esse. IDEM.

Τῶνδε] Sunt illi duo fratres, quos Androcles pro liberis Euctemonis e secunda uxore natis venditabat, actore negante legitime natos esse. IDEM.

Εὐκτήμονος ὄντων, ἐρωτέμενοι ὑφ' ἡμῶν τίς εἴη αὐτῶν μή- 127
τηρ καὶ ὅτου θυγάτηρ οὐκ εἶχον ἀποδεῖξαι, διαμαρτυρο-
μένων ἡμῶν καὶ τοῦ ἄρχοντος κελεύοντος ἀποκρίνασθαι
κατὰ τὸν νόμον [1] * * * ὦ ἄνδρες, εἰρφισβητεῖν μὲν ὡς ὑπὲρ
γησίων καὶ διαμαρτυρεῖν, μητέρα δὲ ἥ τις ἦν μὴ ἔχειν
ἀποδεῖξαι, μηδὲ προσήκοντα αὐτοῖς μηδένα. ἀλλὰ τότε
μὲν Λημνίαν σκηψάμενοι ταύτην ἀναβολὴν ἐποιήσαντο· τὸ 128
δ' ὕστερον ἥκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν, πρὶν καί τινα ἐρέσθαι,
εὐθὺς ἔλεγον ὅτι Καλλίστη μήτηρ, αὕτη [2] δ' εἴη Πιστο-
ξένου θυγάτηρ, ὡς ἐξαρκέσον εἰ ὄνομα μόνον παρίσαντο τὸν
Πιστόξενον. ἐρομένων δ' ἡμῶν ὅστις εἴη καὶ εἰ ζῇ ἢ μή, ἐν
Σικελίᾳ ἔφασαν ἀποθανεῖν στρατευόμενον, καταλιπόντα
ταύτην [3] θυγατέρα παρὰ τῷ Εὐκτήμονι, ἐξ ἐπιτροπευο-
μένης δὲ τούτῳ γενέσθαι, πρᾶγμα πράττοντες ἀναιδείᾳ 129
ὑπερβάλλον καὶ οὐδὲ γενόμενον, ὡς ἐγὼ ὑμῖν ἀποφανῶ ἐκ
τούτων πρώτων ὧν αὐτοὶ ἀπεμίναντο. τῇ μὲν γὰρ στρα-

[1] asteriscos om. [2] δ' om. [3] τὴν θυγατέρα

Τῷ' ἡμῶν] Ita dedi de meo, pro vulgari ὑφ' ἡμῶν. Nam qui tum causæ judices sedebant, non iidem antea quoque examini interfuerant, sed solus Archon seu Astynomus, interrogaverat, vel adversarii coram eo multo esse interrogaverant atque responderant. v. versu 11. ἡμῶν δὲ ἡμῶν. IDEM.

Κατὰ τὸν νόμον, ὦ ἄνδρες] Hiatum sententiam quodammodo sic sarcias: κατὰ τὸν νόμον. καίτοι πῶς εἶν κατὰ τὸν νόμον, ὦ ἄνδρες. *secundum legem*, vel *ex præscripto legis*. *Atqui, secundum legem qui sit, o viri* —? vel sic: κατὰ τὸν νόμον. Καίτοι πῶς οὐκ εἶν ἀπεμάνοντο, ὦ ἄνδρες. Taylor in libro Tophanis ad κατὰ τὸν νόμον adscriptam reperorat δικήν. IDEM.

Αὐτοῖς] Illis puta Sotitiis et prætensis Enctemonis liberis. Malim tamen αὐτῆς legi. nam προσήκων τινὸς perinde usurpatur, atque πρ. τινί. ut ad solam mulierem, istorum matrem, referatur. IDEM.

Λημνίαν σκηψάμενοι] Verba hæc Palmerius reddidit in Exercit. p. 671. *Lemniam defendens*. istique interpretationi hanc annotationem adjunxit: "Subintellige βοηλάν, id est, audax et omnino præceps consilium cepit. Omnibus notum est, quid sint Λήμνια κακὰ et Λημνία δίκη ex Suida." Mallem hæc a Palmerio scripta non fuisse. Exciderant enim ei, ut nobis talia multa solent, aliud agenti, aliena hoc loco eoque ipso indigna. Melius rem tetigit, quisquis fuit, qui, referente Taylore, in libro Tophanis hæc verba adscripsit: '*Lemniam esse prætendens.*' Notæ sunt e fabulis Terentii mulieres Athenis commorantes, Andriæ, Lemniæ, aliisque ex insulis oriundæ. IDEM.

Σκηψάμενον] Π. σκηψάμενος. Μᾶλλον δὲ σκηψάμενος. H. STEPHAN. Pari modo annotator in libro Tophanis dederat σκηψάμενος. ex parte recte. Nam σκήπτεσθαι, *prætendere*, locum hic habet, nullum σκέπτεσθαι, *considerare*. Ego vero vulgari σκηψάμενον suffeci pluralem σκηψάμενοι, et pari modo ἐκυρώσαντο in continenti dedi pro vulgari ἐκυρώσατο. IDEM.

Τούτῳ] Sic dedi in numero duali pro vulgari τούτῳ. quem si posuere h. l. voluisset orator, debuisset αὐτῷ vel ἐκείνῳ usurpare, non τούτῳ. nam οὗτος non nisi de superstitibus et præsentibus potest usurpari. Atqui Enctemon senior dudum vivis excesserat. Foret utique plenius et planius dictum: ἐξ ἐπιτροπευομένης δὲ αὐτῷ τούτῳ γενέσθαι. avum, Enctemonem seniorem, hos ex hac muliere procreasse, tum temporis, cum tutor ejus esset, et ipsa pupilla tutelæ ejus commissa. Duos fuisse fratres, qui se hac e muliere et Enctemone natos ferrent, constat e p. 120. 27. ubi legitur: τὸν πρεσβύτερον τοῦν παίδοιν. Pro γενέσθαι reperit Taylor in libro Tophanis γιγαῦσα. IDEM.

Πρέποντες] Πλέποντες de suo dedit Bekkerus.

τιᾶς, ἀφ' οὗ ἐξέπλευσεν εἰς Σικελίαν, ἤδη ἔστι δύο καὶ πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ Ἀριμνήστου ἄρχοντος, τῷ δὲ πρεσβυτέρῳ τούτων, ὃν φασιν ἐκ τῆς Καλλίππης καὶ τοῦ
130 Εὐκτήμονος εἶναι, οὔπω ὑπὲρ εἴκοσιν [1]ἔτη. [2]ἀφελόντι οὖν 35
ταῦτα ἀπὸ τῶν ἐν Σικελίᾳ ὑπολείπεται πλείω ἢ τριάκοντα ἔτη· ὥστ' οὔτ' ἐπιτροπεύεσθαι προσήκει τὴν Καλλίππην ἔτι, τριακοντοῦτίν γε οὖσαν, οὔτ' ἀνέκδοτον καὶ ἄπαιδα εἶναι, ἀλλὰ πάνυ πάλαι συνοικεῖν, ἢ ἐγγυηθεῖσαν κατὰ νόμον ἢ ἐπιδικασθεῖσαν. ἔτι δὲ καὶ γινώσκεσθαι
131 αὐτὴν ὑπὸ τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων ἀναγκαῖον ἦν καὶ ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, εἴ πέρ γε συνῴκησεν ἐκείνῳ ἢ διητήθη τοσοῦτον 40
χρόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ. τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐκ εἰς τὴν ἀνάκρισιν μόνον δεῖ πορίζεσθαι ὀνόματα, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ γεγονότα φαίνεσθαι καὶ ὑπὸ τῶν προσηκόντων καταμαρτυρεῖσθαι. ἀποδείξαι τοίνυν ἡμῶν κελευόντων ὅστις οἶδε τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων ἢ συνοικήσασαν ἐκείνῳ [3]τινὰ ἢ τὴν Καλλίπ-

[1] ἔτη [ἀπὸ Ἀριμνήστου ἄρχοντος]. [2] ἀφελόντα [3] τινὰ Καλλίππην ἢ

ἐξέπλευσεν] Non pretensus ille et fictitius Pistoxenus, sed ὁ στρατιὰ, exercitus Atheniensium, mode dictus. IDEM.

Ἀριμνήστου] L. Ἀριστομνήστου. Ita mox quoque. *Att. Lect.* l. iv. c. 31. MEURSIUS. Ex hoc loco colligitur hanc causam actam fuisse Chione vel Timocrate Archonte circa Olymp. 104. Nam Arimnestus Archon fuit Ol. 91. 1. unde sequitur, si annos completos intelligit, hoc judicium factum fuisse Timocrate Archonte Olymp. 104. 1. Si vero quinquagesimum secundum annum currentem et affectum tantum intelligit, Chione Archonte Ol. 103. 4. PALMER. Corsinius Fast. Att. 3. p. 247. ad Olymp. 91. 1. contendit hunc Aristomnestum esse, non Arimnestum. Verum Lysias quoque et Hesychius et Scholiastes Aristophanis hunc Archontem ita appellant, ut Iseus, ex fide librorum vulgatum, h. l. fecit. REISK.

Ὃν] Imo vero οἷν in duali, aut ὧν. *seniori horum liberorum, quos aiunt* —. IDEM.

Ταῦτα] Sic dedi de meo pro vulgari πάντα. Hos viginti annos si de summa illorum quinquaginta duum annorum deducis, qui a tempore susceptæ in Siciliam expeditionis inde ad hoc diei effluxerunt, remanent anni triginta atque duo. Quod si ergo sumis, prætensam hanc Callippen, liberorum Euctemoni subjectorum matrem, anniculam aut bimulam tum fuisse, cum pater ejus, cum classe nostra in Siciliam discedens, eam in Euctemonis tutela relinqueret, necesse est, ut annum ætatis tertium aut quartum a trigesimo ageret, cum filium natu maximum ex Euctemone pareret, si peperit. id quod sient adversarii nostri. Aut si sumis decennem tum fuisse, patre in Siciliam proficiscente, peperit annos nata quatuor et quadraginta. Atqui mulier ad tantam ætatis enormitatem in tutela non manet. Ergo mentiuntur, et inconsentaneum atque commentitium est, quod de ea jactant, in pupillata ex Euctemone gravida facta. Etiam Taylor in libro Tophanis ταῦτα reperit. IDEM.

Οὔτ' ἀνέκδοτον] Subaudi τότε, vel τοσοῦτον χρόνον. neque mansisse per tempus tam longinquum innuptam, sine marito, e quo prolem honestis et legitimis modis procrearet. IDEM.

Τινὰ Καλλίππην, ἢ ἐπιτροπευομένην] Sic dedi de meo, pro vulgari τινὰ ἢ τὴν Καλλίππην ἐπιτροπευομένην. Ecquis enim non cernit, ista duo insititia vocabula ἢ τὴν nata esse e variante lectione. Superscripserat lector aliquis diligentior super τινα istud ἢ τὴν, significare volens, loco vocabuli τινα, aliis in libris legi τὴν. Aliis postmodum abistius mente aberrantibus, eamque haud assequentibus, horum per errorem factum est, ut ἢ τὴν in textum immigraret. Sed præstat τινα, quam τὴν. Soleat enim Græci τινα usurpare, cum obscuritatem

τὴν ἐπιτροπευομένην, καὶ παρὰ τῶν ὄντων θεραπόντων τὸν ἔλεγχον ποιεῖσθαι, ἢ εἴ τις τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν φά- 132
58. 1 σκει ταῦτα εἰδέναι, ἡμῖν παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν ἠθέλησαν [1]οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι. καί μοι λάβε τὴν τ' ἀπόκρισιν αὐτῶν καὶ τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας καὶ προκλήσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. [2]ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ε'. Οὗτοι μὲν τοίνυν τοιοῦτο πρᾶγμα ἔφυγον· ἐγὼ δ' 133
ὑμῖν ἐπιδείξω καὶ ὅθεν εἰσὶ καὶ οἵτινες αὐτοὺς γνησίους διεμαρτύρησαν εἶναι καὶ κληρονόμους ζητοῦσι καταστῆσαι τῶν Εὐκτήμονος. ἴσως μὲν ἔστιν [3]ἀηδὲς Φανοστράτῳ, ὦ ἄνδρες, τὰς Εὐκτήμονος συμφορὰς φανερὰς καθεστάναι· ὀλίγα δ' ἀναγκαῖον ῥηθῆναι, ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀλήθειαν εἰδότες ῥᾷον τὰ δίκαια ψηφίσησθε. Εὐκτήμων μὲν γὰρ ἐβίω ἔτη ἓξ καὶ [4]ἐνενήκοντα, τούτου δὲ τοῦ χρόνου τὸν μὲν πλεῖ-

[1] οὔθ' ἡμῖν παραδοῦναι om. [2] , καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ [3] ἀφιδὲς [4] ἐννήκοντα

hominis, aut suum ejus contemptum, indicare volunt. Possit quoque locus sic fingi primitus exaratus esse: συνοικήσασαν ἐκείνῳ τινὰ, ἣ καὶ παρ' αὐτῷ διετριβήτην, Καλλίππην ἐπιτροπευομένην. novit Calippam quandam domi Euctemonis fuisse pro legitima uxore, vel etiam solummodo ibi commoratam, quippe quæ pupilla ejus esset. IDEM.

Τῶν ὄντων] Id est, τῶν ἔτι ζώντων. ab illis mancipiis, si quæ adhuc in vivis superessent. multos enim eorum consentaneum erat interea temporis, intra tot annorum spatium, vivis excessisse. IDEM.

Τῶν παρ' αὐτοῖς οἰκετῶν] Servorum, qui penes ipsos, in ipsorum potestate essent, Androclis puta, et Callippes, et hujus liberorum. IDEM.

Φάσκει] Num φάσκοι. sed parum refert. IDEM.

Παραδοῦναι, οὔτε λαβεῖν] Iterā οὔτε et παραδοῦναι ad hunc modum: παραδοῦναι [quod pendet e præmissis καλεύντων ἡμῶν], οὔτε παραδοῦναι οὔτε λαβεῖν — *nobis flagitantibus, ut — traderent, neque suos servos nobis tradere ad quæsitionem neque nostros a nobis accipere voluerunt.* Idem in schedis Taylori quoque reperi e libro Tophanis annotatum. IDEM.

Τὰς ἡμετέρας μαρτυρίας] Bene, hoc habeat, nec ne, pro certo haud dixerim. Si prius, videtur accipi debere pro τὰς τῶν φίλων μαρτυρίας, τῶν ἡμῖν μαρτυρησάντων. amicorum et necessariorum testimonia, qui pro nobis dicentes confirmarunt, ejusmodi Callippen nullam sibi notam esse. Sin autem vitiosa est ista lectio, malim διαμαρτυρίας. et paulo post in titulo ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Nihilominus tamen adhuc dubito num rem acu tetigerim. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ καὶ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ] Modo præmissa pluralem potius numerum subjiciunt, ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ (vel, si mavis ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ) et ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ. IDEM.

Εἰσὶ] Callippe puta prætensa, ejusque liberi. IDEM.

Οἵτινες αὐτοὺς] Non culpo: conscripsi tamen mihi quidem videtur sic legi: οἵτινες (subaudi a communi εἰσὶν), οἵ αὐτούς. *et quænam sint hi, qui in διαμαρτυρίᾳ, seu obnuntiationis formula, per quam obnuntiationem nos ab hereditatis petitione exclusum ierunt, confirmarint hos liberos Euctemonis genuinos esse.* Tametsi unus solummodo Androcles id fecisset, h. e. διαμαρτυρίαν interposuisset, orator tamen nihilominus velut de pluribus loquitur, quia ejusmodi causarum forensium actores semper advocatos numero plures secum habebant. IDEM.

Ἀφιδὲς] Taylor e libro Tophanis h. l. retulerat ἀφιλές. Ego jam dudum ante, quam mihi schedarum Tayloricarum usus contingeret, suspicatus fueram de ἀφιλοφιλές. *forte jucundum Phanostrato non est.* IDEM.

Ὀλίγα δὲ] Subaudi αὐτῶν μέρη. exiguam quandam partem harum Euctemonis senioris calamitatum. IDEM.

στον ἐδόκει [1] εὐδαίμων εἶναι — καὶ γὰρ οὐσία ἦν οὐκ ὀλίγη αὐτῷ καὶ παῖδες καὶ γυνὴ, καὶ τἆλλ' ἐπιεικῶς εὐτύχει —, ἐπὶ γήρως δὲ αὐτῷ συμφορὰ ἐγένετο οὐ μικρὰ, ἣ ἐκείνου πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο καὶ χρήματα πολλὰ διώλεσε καὶ αὐτὸν τοῖς οἰκειοτάτους εἰς διαφορὰν κατέστη-
134 σεν. ὅθεν δὲ καὶ ὅπως ταῦτ' ἐγένετο, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων δηλώσω. ἀπελευθέρα ἦν αὐτοῦ, ὦ ἄνδρες, ἣ ἐναυκλήρει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας ἔτρεφε. τούτων μίαν ἐκτήσατο ἣ ὄνομα ἦν Ἀλκὴ, ἣν καὶ ὑμῶν οἶμαι πολλοὺς εἰδέναι. αὕτη δὲ ἡ Ἀλκὴ ὠνηθεῖσα πολλὰ μὲν ἔτη καθῆστο ἐν οἰκήματι, ἤδη δὲ πρεσβυτέρα οὖσα ἀπὸ μὲν τοῦ οἰκήματος ἀνίσταται, διαιτωμένη δὲ αὐτῇ ἐν τῇ συνοικίᾳ συνῆν ἄνθρωπος ἀπελεύθερος, Δίων ὄνομα αὐτῷ, ἐξ οὗ ἔφη ἐκείνη τούτους γεγονέναι· καὶ ἔθρεψεν αὐτοὺς ὁ Δίων ὡς ὄντας ἑαυτοῦ. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν Δίων ζημίαν εἰργασμένος καὶ δείσας ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶ-
20 να· τὴν δ' ἄνθρωπον ταύτην, τὴν Ἀλκὴν, καθίστησιν Εὐκτήμων ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐν Κεραμεικῷ συνοικίας, τῆς παρὰ τὴν πυλίδα, οὗ ὁ οἶνος ὤνιος. κατοικισθεῖσα δ' ἐνταυθοῖ πολλῶν καὶ κακῶν ἦρξεν, ὦ ἄνδρες. φοιτῶν γὰρ ὁ Εὐκτή-
135 μων ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον ἑκάστοτε τὰ πολλὰ διέτριβεν ἐν τῇ συνοικίᾳ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου, καταλιπὼν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὴν οἰκίαν ἣν
25 ᾤκει. χαλεπῶς δὲ φερούσης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν υἱέων οὐχ ὅπως ἐπαύσατο, ἀλλὰ τελευτῶν παντελῶς διητᾶτο ἐκεῖ, καὶ οὕτω διετέθη εἴθ' ὑπὸ φαρμάκων εἴθ' ὑπὸ νόσου εἴθ' ὑπ' ἄλλου τινὸς, ὥστ' ἐπείσθη ὑπ' αὐτῆς τὸν πρεσβύτερον τοῖν παίδοιν εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. ἐπειδὴ δὲ οὔθ' [2] ὁ υἱὸς αὐτῷ Φιλοκτήμων συνεχώρει οὔθ' οἱ φράτορες [3] εἰσεδέξαντο, ἀλλ' ἀπη-
30

[1] εἶναι εὐδαίμων [2] οὗτος αὐτῷ [3] συνδέξαντο

Ζημίαν εἰργασμένος] Dubito quid significet, utrum, *quia maleficium aliquod commisisset, eoque noxiam alicui dedisset*, an, *quia a judicibus ob datam noxiam multatæ pecuniariæ condemnatus esset*. IDEM.

Ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον] *ad tollendam mercedem menstruam incolatus*. Sive mulier illa hanc mercedem nomine suo pro universa insula dependeret, quod eam conduxisset, periculumque conductionis ipsa ferret; sive solummodo ab incolis insulæ mercedem incolatus exigeret, collectamque mense quoque evoluto domino insulæ dependeret. IDEM.

Οὗτος] Οὗτος de suo Reiskius, ὁ υἱὸς Bekkerus. Huic obsecutus sum.

Συνδέξαντο] Imo vero ἀνδέξαντο. IDEM.

Ἀπεκρίθη τὸ πρῶτον] Palmerius sic in-

νέχθη τὸ κούριον, ὀργιζόμενος ὁ Εὐκτήμων τῷ υἱεῖ καὶ 136
ἐπηρεάζειν βουλόμενος ἐγγυᾶται γυναῖκα Δημοκράτους τοῦ
Ἀφιδναίου ἀδελφὴν, ὡς ἐκ ταύτης παῖδας ἀποφανῶν καὶ
εἰσποιήσων εἰς τὸν οἶκον, εἰ μὴ συγχωρεῖη τοῦτον [ἐᾶν]
εἰσαχθῆναι. εἰδότες δ' οἱ ἀναγκαῖοι, ὅτι ἐξ ἐκείνου μὲν οὐκ
ἂν ἔτι γένοιντο παῖδες ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχοντος, φανή-
σοιντο δ' ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ, καὶ ἐκ τούτων ἔσοιντο ἔτι
μείζους διαφοραὶ, ἔπειθον, ὦ ἄνδρες, τὸν Φιλοκτήμονα ἐᾶ-
σαι εἰσαγαγεῖν τοῦτον τὸν παῖδα ἐφ' οἷς ἐζήτει ὁ Εὐκτή-
μων, χωρίον [1]ἐν δάντα. καὶ ὁ Φιλοκτήμων αἰσχυνόμενος
μὲν ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ, ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιτο τῷ
παρόντι κακῷ, οὐκ ἀντέλεγεν οὐδέν. ὁμολογηθέντων δὲ τού-
των, καὶ εἰσαχθέντος τοῦ παιδὸς ἐπὶ τούτοις, ἀπηλλάγη 137
τῆς γυναικὸς ὁ Εὐκτήμων, καὶ ἐπεδείξατο ὅτι οὐ παίδων
ἕνεκα ἐγάμει, ἀλλ' ἵνα τοῦτον εἰσαγάγοι. τί γὰρ ἔδει αὐ-
τὸν γαμεῖν, ὦ [2]Ἀνδρόκλεις, εἴπερ οἵδε ἦσαν ἐξ αὐτοῦ καὶ
γυναικὸς ἀστῆς, ὡς σὺ μεμαρτύρηκας; τίς γὰρ ἂν γνη-
σίους ὄντας οἷός τε ἦν κωλῦσαι εἰσαγαγεῖν; ἢ διὰ τί ἐπὶ
ῥητοῖς αὐτὸν εἰσήγαγε, τοῦ νόμου κελεύοντος ἅπαντας
τοὺς γνησίους ἰσομοίρους εἶναι τῶν πατρῴων; ἢ διὰ τί τὸν
μὲν πρεσβύτερον τοῖν παιδοῖν ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε, τοῦ δὲ
νεωτέρου ἤδη γεγονότος οὐδὲ λόγον ἐποιεῖτο ζῶντος Φιλο-

[1] ἐνδόντα

[2] ἄνδρες

terpretatus, *sed puer ablatus fuit*, hanc adscripsit h. l. annotationem: "Hæc vox κούριον raro occurrit. fuit autem, ut ex hoc loco conjicio, codex seu liber publicus τῶν φυλετῶν καὶ φρατέρων, ubi inscribebantur nomina adolescentium, qui in quaque familia ex legitimo matrimonio nati, a patre vel aliis cognatis, consentientibus et approbantibus ex eadem gente propinquis, in album τῶν φρατέρων inferebantur. Nomen factum e κοῦρος et κούρη, quæ adolescentulum et adolescentulam, puerum et puellam significant. Lycurgus rhetor infra alium codicem τὸ ληξιαρχικὸν vocat, quod est juvenum ephebiorum, qui inter viros censendi erant, et eos, qui jam ad functiones publicas petendas admittebantur, ἀπὸ τοῦ ληγχάνειν τὰς ἀρχὰς, *ab eo, quod magistratus sortiebantur.*" Poterant hæc omnia potius non scripta manere, aut in spongiam incumbere, partim aliena ab h. l. pleraque falsa. Melius h. l. exposuit H. Valesius ad Harpocr. p. 124. e Pollucc et Schol. Aristoph., unde constat, κούριον, vel potius κούρειον, fuisse sacrum, vel victimam, oblatam pro adolescente in album phratorum inferendo. Quid Scaliger in mente habuerit, κόριον adscribens, ipse quisque arbitrator. Mihi non liquet, præterquam hoc unum, falsam eum fuisse. IDEM.

Ἀφιδναίου] Π. Ἀφιδναίων. H. STEPHAN.

Ἐᾶν] Aut prorsus amputanda, aut cum ἰὼν permutanda est. REISK.

Χωρίον ἐνδόντα] Legendum cum summo viro, Valckenærio: χωρίον ἐνδόντα. *victimam adeo adduci* (et solemnia peragi) *permittens. Lect. Attic.* sect. i. §. 10. LUZAC. Eam vide.

Οἵδε] Duo fratres, prætensi Euctemonis filii. IDEM.

Ἐπὶ ῥητοῖς αὐτὸν εἰσάγειν] Ἐπὶ ῥητοῖς εἰσάγειν τινὰ εἰς φράτερας dicebat Isæus, non simpliciter eum filium profiteri, sed certis conditionibus, ut hoc vel illud haberet ex patris hereditate. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. v. c. 14. §. 9. HERALDUS.

κτήμονος οὔτε πρὸς αὐτὸν ἐμοῦναι οὔτε πρὸς τοὺς οἰκείους | 59. 1
οὔτε σὺ νῦν διαρρήδην μαρτυρήσας γνησίους εἶναι καὶ κληρονόμους τῶν Εὐκτήμονος, ταῦτα τοίνυν ὡς ἀληθῆ λέγω, ἀναγίνωσκε τὰς μαρτυρίας.

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ς'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὁ Φιλακτήμων τριηραρχῶν περὶ Χίον ἀποθνήσκει ὑπὸ τῶν πολεμίων. ὁ δ' Εὐκτήμων ὕστερον χρόνῳ πρὸς τοὺς [2]κηδεστὰς εἶπεν, ὅτι βούλοιτο τὰ πρὸς τὸν υἱὸν οἱ πεπραγμένα γράψας καταθέσθαι. καὶ ὁ μὲν Φανόστρατος ἐκπλεῖν ἔμελλε τριηραρχῶν μετὰ Τιμοθέου, καὶ ἡ ναῦς [3]αὐτῷ ἐξώρμει [4]Μουνυχίᾳσι, καὶ ὁ κηδεστὴς Χαιρέας παρὼν συναπέστελλεν αὐτόν. ὁ δ' Εὐκτήμων παραλαβών τινας ἦκεν οὗ ἐξώρμει ἡ ναῦς· καὶ γράψας
138 διαθήκην, ἐφ' ᾗς εἰσήγαγε τὴν παῖδα κατατίθεται μετὰ τούτων παρὰ Πυθοδώρῳ Κηφισιεῖ προσήκοντι αὐτῷ. καὶ ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες, αὐχ ὡς περὶ γνησίων [5]ἐπράττετο Εὐκτήμονι, ὁ Ἀνδροκλῆς μεμαρτύρηκε, καὶ αὐτὸ [6]τοῦτο ἱκανὸν [7]τεκμήριον· τοῖς γὰρ φύσει υἱέσιν αὐτοῦ οὐδεὶς [8]οὐδενὶ ἐκ διαθήκης χράφει δόσιν οὐδεμίαν, διότι ὁ νόμος αὐτὸς ἀπαδίδωσι τῷ υἱεῖ τὰ τοῦ πατρὸς καὶ οὐδὲ διαθέσθαι ἐᾷ ὅτῳ ἂν ὦσι παῖδες γνήσιοι. κειμένου δὲ τοῦ γραμματείου ἀχεδὸν δύ' ἔτη καὶ τοῦ Χαιρέου τετελευτηκότος, ὑποπεπτωκότες [9]οἱ-
139 δε τῇ ἀνθρώπῳ, καὶ ὁρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον καὶ τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτήμονος, ὅτι εἴη αὐτοῖς ἱκανὴ ἀφορμή, συνεπιτίθενται. καὶ πρῶτον μὲν πείθουσι τὸν Εὐκτήμονα τὴν μὲν διαθήκην ἀνελεῖν ὡς οὐ χρησίμην οὖσαν τοῖς παισί· τῆς γὰρ φανερᾶς οὐσίας οὐδένα κύριον ἔσεσθαι τελευτήσαντος Εὐκτήμονος ἄλλον ἢ τὰς θυγατέρας

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑ [2] δικασταὶς [3] αὐτοῦ [4] Μουνυχίᾳ
[6] διέπραττεν [6] τὸ [7] τεκμήριον om. [8] οὐδεὶ [9] ἦδη

Μουνυχίᾳ] Malim Μουνυχιᾶσι. Reisk.

Καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱκανόν] Scaliger conjecit: καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱκανόν. Ego in Latinis ita reddidi, ac si legeretur: καὶ αὐτὸ τὸ ἱκανόν, id est, καὶ αὐτὸ ἡ τοῦ πράγματος καινότης, et ipsa res novitas, seu insolentia. Idem.

Οὐδὲν] Deleri vult liber Tophanis, perperam. Pari modo fallitur idem Ἐμφανῆ suadens p. 123. 4. pro recte ἐμφανῶς. Idem.

Γράφει δόσιν] Videtur interponendum οὐδὲ δόσει. liberis legitime quæsitis nemo omnium in testamento quicquam legat, neque doni gratuiti, aut præcipuæ partis nomine, largitur. Idem.

Ὑποπεπτωκότες ἦδη] Androcles puta et collusores atque satellites ejus. Pro ἦδη malim οἵδε. Idem.

Τοῖς παισί] Spuriis ipsius. Idem.

καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας· εἰ δὲ ἀποθάμενός τι τῶν ὄντων, ἀρρήτῳ κυρωθείσῃ, τοῦτο βεβαίως ἔχειν αὐτούς. ἀκούσας δ' ὁ Εὐκτήμων εὐθὺς ἀπῄτει τὸν Πυθόδωρον τὸ γραμματεῖον, καὶ προεκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν. καταστάντος δὲ ἐκείνου πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἔλεγεν ὅτι βούλοιτ' ἀνελέσθαι τὴν διαθήκην. ἐπῃνεῖτο δ' ὁ Πυθόδωρος ἐκείνῳ μὲν καὶ τῷ Φανοστράτῳ παρόντι ὡμολόγει ἀναιρεῖν, τοῦ δὲ Χαιρέου τοῦ συγκατατεθειμένου θυγάτηρ ἦν μία, ἧς [1]ἐπεὶ δὴ κύριος κατασταίη, τότε ἠξίου ἀνελεῖν, καὶ ὁ ἄρχων οὕτως ἐγίνωσκε, διομολογησάμενος ὁ Εὐκτήμων ἐναντίον τοῦ 140 ἄρχοντος καὶ τῶν παρέδρων καὶ ποιησάμενος πολλοὺς μάρτυρας ὡς οὐκέτ' αὐτῷ κείοιτο ἡ διαθήκη, ᾧχετο ἀπιών. καὶ ἐν πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ, οὗπερ ἕνεκα οὗτοι λῦσαι αὐτὸν ἔπεισαν, ἀποδίδονται ἀγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν Ἀντιφάνει, τὸ δ' ἐν [2]Σηραγγίῳ βαλανεῖον τριῶν χιλίων Ἀριστολόχῳ, οἰκίαν δ' ἐν ἄστει τεττάρων καὶ τεσσαράκοντα μνῶν ὑποκειμένην ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ ἔτι δὲ αἶγας κατέδοτο σὺν τῷ αἰτώλῳ τριῶν καὶ δέκα μνῶν, καὶ ζεύγη δύο ὁρικά, τὸ μὲν ὀκτὼ μνῶν, τὸ δὲ πεντήκοντα καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ δημιουργοὺς ὅσοι ἦσαν αὐτῷ. σύμπαντα δὲ πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων, ἃ ἐπράθη 141

[1] ἐπειδὴν

[2] Σηραγγίῳ

Κατασταίνος δ' ἐκείνου] Pythodoro puta. IDEM.

Ἔλεγεν] Euctemon senior. IDEM.

Κύριος κατασταίη] Itum id prætorem, ut is, cujus fidei Euctemon testamentum suum crediderat, illud sibi redderet rescindendum et e rebus tollendum. Verum, quia cum id deponeret, Chæreas præsens fuerat, veritus Pythodorus, ne Chæreæ filia jus aliquod in charta, quæ coram ipsius patre deposita apud se fuerat, haberet, exspectandum existimavit, donec ea in viri manu esset, aut tutoris, qui jus illius tueretur. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. ii. c. 6. §. 6. HERALDUS. *cujus ubi compos aliquis factus esset.* Mulierum κύριοι erant, aut pater, aut fratres, aut patrui, aut denique mariti. Jam hujus fœminæ, Chæreæ filiæ, nullus tum temporis erat κύριος, h. e. vir, in cujus potestate esset, et qui eam elocaret, aut acta ejus quæcunque graviora nomine ipsius ageret, iisque valorem et certitudinem forensem adderet. Nam pater vita decesserat. fratres nunquam habuerat. nupta nondum erat, et, ut videtur, ne nubilis quidem. Volebat itaque diceret tabulas [illegible] differendam esse testamenti cassationem, donec hæc puella nupsisset, et mariti, quem adepturæ esset, assensus isti negotio auctoritatem adderet, ratumque faceret. Nam alias retinendum esse, ne maritus ejus huic testamenti rescissioni obloqueretur eamque irritam declararet. REISK.

Λῦσαι] *cassare, rescindere,* pro irritis et non scriptis declarare tabulas illas. IDEM.

Ἀποδίδονται] Euctemon senex delirus et a scorto suo dementatus, ipsum illud scortum, liberi ejus, Androcles et totum illud furum collegium. Vetulum illud et delirum silicernium eorum, quæ gererentur, nihil norat. nomen solummodo suum furtis illorum accommodabat, sub cujus larva impuri isti, quorum vinculis constrictus tenebatur, rem ejus familiarem lacerabant et compilabant. Verumtamen, quia hæc omnia, ex nomine et persona Euctemonis fiebant, mutat paulo post orator, et ἀφίλυσε dicit et ἀπίδοτο. IDEM.

Σύμπαντα δὲ] Malim σύμπαντα τάδε. IDEM.

διαὶ ταχέων πάνυ τελευτήσαντος Φιλοκτήμονος. καὶ ταῦθ' 35
ὅτι ἀληθῆ λέγω, καθ' ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων πρῶτον
καλῶ τοὺς μάρτυρας.

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε· περὶ δὲ τῶν
ὑπολοίπων εὐθὺς ἐπεβούλευον, καὶ πάντων δεινότατον πρᾶ-
γμα κατεσκεύασαν, ᾧ ἄξιόν ἐστι προσέχειν τὸν νοῦν. ὁρῶν-
τες γὰρ τὸν Εὐκτήμονα κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως καὶ
οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον, ἐσκόπουν ὅπως [2] καὶ 40
τελευτήσαντος ἐκείνου δι' αὐτῶν ἔσοιτο ἡ οὐσία. καὶ τί
ποιοῦσιν; ἀπογράφουσι τὼ παῖδε τούτω πρὸς τὸν ἄρχοντα
ὡς εἰσποιῆτο τοῖς τοῦ Εὐκτήμονος υἱέσι τοῖς τετελευτηκόσιν,
ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους, καὶ μισθοῦν ἐκέ-
λευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους ὡς ὀρφανῶν ὄντων, ὅπως ἐπὶ
τοῖς τούτων ὀνόμασι τὰ μὲν μισθωθείη τῆς οὐσίας, τὰ δὲ
ἀποτιμήματα κατασταθείη καὶ ὅροι τεθεῖεν, καὶ ζῶντος 60.
142 ἔτι τοῦ Εὐκτήμονος μισθωταὶ δι' αὐτοῦ γενόμενοι τὰς
προσόδους λαμβάνοιεν. καὶ ἐπειδὴ πρῶτον τὰ δικαστήρια
ἐπληρώθη, ὁ μὲν ἄρχων προεκήρυττεν, οἱ δ' ἐμισθοῦντο.
παραγενόμενοι δέ τινες ἐξαγγέλλουσι τοῖς οἰκείοις τὴν ἐπι-
βουλὴν, καὶ ἐλθόντες ἐδήλωσαν τὸ πρᾶγμα τοῖς δικα-

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om.

[2] καὶ om.

Πλείονος ἢ τριῶν ταλάντων] Scil. ἀπίδοτο, aut, si mavis ἀπίδοττο. Recte πλείονος ait. poterat πολλῷ πλείονος dicere, *multo pluris, quam 3 talentis*, imo ὀλίγου τεττάρων ταλάντων, *pæne quatuor talentis*. Summæ enim istæ consummatæ conficiunt tria talenta, 45. minas, hoc est, 4. talenta, minus 15. minis. IDEM. Arithmeticen Reiskianam minus intelligit Ionesius.

Μάρτυρας] Post μάρτυρας deest titulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Pro εἶχε malim εἶχον. *habebant*, illi fures. REISK.

Μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους] Hoc in loco vides pupillorum οἴκους fuisse pluris licentibus in judicio locatos; οἴκους autem appellari, non agros aut ædes tantum, sed universas pupillorum facultates. οἶκον dixisse Homerum atque alios veterum τὴν οὐσίαν a Plutarcho observatum est. In foro autem Attico οἶκον ita sæpe appellabant: quare pupilli οἶκος sunt ejus facultates; et quia hic duorum pupillorum bona locari petebatur, οἴκους dicebat Isæus, non οἶκον; ac quod οἴκους dixerat, οὐσίαν postea appellat hoc eodem loco, χρήματα autem in ea de Hagniæ hered. p. 87. 25. ed. Steph. Idem de Aristarch. hered. p. 80. 2. ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ ἐν παντὶ τῷ οἴκῳ, i. e. ἐν πάσῃ τῇ οὐσίᾳ, ἐπὶ πᾶσι τοῖς χρήμασι, ἐπίκληρος ἐγένετο. Et de Dicæog. hered. p. 52. 11. ἐγίγνετο τῷ διὶ τῷ ἡμετέρῳ υἱὸς παντὸς ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ. Ergo μισθοῦν τὸν οἶκον τῶν ὀρφανῶν est *pupillorum bona fruenda locare*. In Anim. ad Jus A. et R. l. iii. c. 6. §. 10. HERALDUS.

Μισθωταὶ] Sic leg. esse, pro vulgari μισθωτὰς dudum ante videram, quam aut Scaligerani libri aut Tophanici excerptis potirer, in quibus ambobus accusativis nominativus est substitutus. REISK.

Δι' αὐτοῦ] Bene ne sic habeat, an leg. sit δὴ vel δέδοιν αὐτῶ, *locatores quasi* vel *quippe ejus*, haud definiam. IDEM.

Ἐμισθοῦντο] Ergone *conducebant*? cave sis credere. nullo modo. Imo vero ἐμίσθουν in activo. *aliis mercede annua elocatum ibant*. Sed v. Latina nostra. IDEM.

στοῖς, καὶ οὕτως ἀπεχειροτόνησαν οἱ δικασταὶ μὴ μισθοῦν τοὺς οἴκους· εἰ δ' ἔλαθεν, ἀπολεῖ ἂν ἅπασα ἡ οὐσία. καί μοι κάλει τοὺς παραγενομένους μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Πρὶν μὲν τοίνυν τούτους γνωρίσαι τὴν ἄνθρωπον καὶ μετ' ἐκείνης ἐπιβουλεῦσαι Εὐκτήμονι, οὕτω πολλὴν οὐσίαν ἐκέκτητο Εὐκτήμων μετὰ τοῦ υἱέος [1]Φιλοκτήμονος, ὥστ' ἅμα τε τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργεῖν ἀμφοτέρους τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν προσθῆναι τῶν τε προσόδων περιποιεῖν, ὥστ' 143 ἀεί τι προσκτᾶσθαι· ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φιλοκτήμων, οὕτω διετέθη ἡ οὐσία, ὥστε τῶν ἀρχαίων μηδὲ τὰ ἡμίσεα εἶναι λοιπὰ καὶ τὰς προσόδους ἁπάσας ἠφανίσθαι. καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐξήρκεσεν αὐτοῖς διαφορῆσαι, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Εὐκτήμων, εἰς τοῦτο ἦλθον τόλμης ὥστ' ἐκείνου κειμένου ἔνδον τοὺς μὲν οἰκέτας ἐφύλαττον, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλειε μήτε ταῖν θυγατέροιν μήτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ μήτε τῶν οἰκείων μηδενί, τὰ δὲ χρήματα ἔνδοθεν ἐξεφορήσαντο μετὰ τῆς ἀνθρώπου εἰς τὴν ὁμότοιχον οἰκίαν, ἣν ὤκει μεμισθωμένος εἷς τούτων, Ἀντίδωρος ἐκεῖνος. καὶ οὐδ' ἐπειδὴ ἑτέρων πυθόμεναι ἦλθον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, οὐδὲ τότε ἠφίουν εἰσιέναι, ἀλλ' ἀπέκλεισαν τὴν θύραν, φάσκοντες οὐ προσήκειν αὐταῖς θάπτειν Εὐκτήμονα· καὶ οὐδ' εἰσελθεῖν ἐδύναντο, εἰ μὴ μόλις καὶ περὶ ἡλίου δυσμάς. εἰσελθοῦσαι δὲ κατέλαβον ἐκεῖνον μὲν ἔνδον κείμενον δευτεραῖον, ὡς ἔφασαν οἱ οἰκέται, τὰ δ' ἐκ τῆς οἰκίας ἅπαντα ἐκπεφορημένα ὑπὸ τούτων. αἱ μὲν οὖν γυναῖκες, οἷον εἰκός, περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν· οὗτοι

[1] υἱέως

Ἀπεχειροτόνησαν] *sententia a se lata votabant, ne fundi locarentur.* v. p. 127. 3. Paulo post malim ἔλαθεν. IDEM.

Γνωρίσαι τὴν ἄνθρωπον] Id est, *γνωρίμους αὐτῇ καὶ συνήθεις γενέσθαι.* IDEM.

Ἅμα] Id est, *ἐν ταὐτῷ. ambos simul, eodem tempore.* Nonnihil conturbata constructio nil est quod quemquam offendat, passivo cum activis alternante. concinnius aliquis dixisset Demosthenes: ὥστε ἅμα τὰ μέγιστα ὑμῖν λειτουργοῦντων ἀμφοτέρων, τῶν τε ἀρχαίων μηδὲν προσθῆναι, καὶ τῶν προσόδων περιεῖναι vel περιγενέσθαι. IDEM.

Ἐξαγγείλειε] Scil. τοῦτο, τὸ κεῖσθαι ἔνδον τὸν Εὐκτήμονα τεθνεῶτα. IDEM.

Οὗτοι] Varie et admodum inconstanter usurpat. Hic loci designat Phanostratum et Chærestratum et eorum comites, quos illi secum adduxerant, at testes rei præsentis esse possent, si opus foret aliquando eorum testimonio. οἱ ἀκολουθήσαντες sunt amici, qui eos ad domum defuncti comitati fuerant. Num ἀκολουθεῖν non semper est *sequi*, sed etiam crebro *comitari*. Taylor h. l. οὗτος reperit in libro Tophanis. IDEM.

144 δὲ τοῖς ἀπολυσθῆσαι· παραχρῆμα ἐπεδείκνυσαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε, καὶ τοὺς οἰκέτας πρῶτον ἠρώτων ἐναντίον τούτων, ὅποι τετραμμένα εἴη τὰ χρήματα. λεγόντων δ' ἐκείνων ὅτι οὗτοι ἐξενηνοχότες εἶεν εἰς τὴν πλησίον οἰκίαν, καὶ ἀξιούντων παραχρῆμα τῶνδε φωρᾶν κατὰ τὸν νόμον, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐξαιτούντων τοὺς ἐκφορήσαντας, οὐκ ἠθέλησαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιῆσαι. καὶ ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβετε τουτὶ καὶ ἀνάγνωθι.

145 Θ'. Τοσαῦτα μὲν τοίνυν χρήματα ἐκ τῆς οἰκίας ἐκφορήσαντες, τοσαύτης δ' οὐσίας περιημένης τὴν τιμὴν ἔχοντες, ἔτι δὲ τὰς προσόδους τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενομένας διαφορήσαντες, οἴονται καὶ [1]τῶν λοιπῶν κύριοι γενήσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἥκουσιν, ὥστ' εὐθυδικίᾳ μὲν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ διεμαρτύρουν ὡς [2]ὑπὲρ γνησίων ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ, ἅμα δὲ [3]τἀναντία οἷς αὐτοὶ ἔπραξαν· οἵτινες πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα ἀπέγραψαν αὐτοὺς ὡς ὄντας, τὸν μὲν Φιλοκτήμονος, τὸν δ' Ἐργαμένους, νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασιν Εὐκτήμονος εἶναι. καίτοι οὐδ' εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσποίητοι δὲ, ὡς οὗτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτω

146 προσῆκεν αὐτοὺς Εὐκτήμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐᾷ ἐπανιέναι, ἐὰν μὴ υἱὸν καταλίπῃ γνήσιον. ὥστε καὶ ἐξ ὧν

[1] τοῦ λοιποῦ [2] ὑπὲρ [3] τὰ ἐναντία

Τούτων] H. l. designat adversarios, fictiones Aitee. Androclem, Antiflotum, alios. Ad hos eosdem redit οὗτα quoque proximum insequens. IDEM.

Ἐκείνων] Servis Euctemonis puta. IDEM.

Ἀξιούντων] Videtur quidem obiter locum inspicienti hoc ad eosdem redire, ad quos modo λέγόντων redibat. verum ratione loci diligentius pensitata paret, ἀξιούντων redire ad Phanostratum et Chærestratum eorumque comites. Hi sunt quos proximum τῶνδε designat. IDEM.

Τῶνδε φωρᾶν] Sic dedi de meo, postmodum Scaligerum quoque nactus auctorem; pro vulgari τῶνδ' ἐφορᾶν. his, Chærestrato puta et Phanostrato eum consortibus. *æquum consentibus et urgentibus ut sibi liceret furtum investigare.* nam id est φωρᾶν. Invenio nunc a Petito quoque locum hunc recte emendatum p. 640. ed. Wessel. ubi plura invenies exempla verbi φωρᾶν hoc significatu usurpati. IDEM.

Ἀνάγνωθι] Post hoc voc. deest titulus, quicunque est, sive μαρτυρία, testimonium testium confirmantium se interfuisse aotui rerum, sic enarratarum, et eas ab initio vere enarratas esse, sive ἀνάγνωσις, sive κατάλογος, sive ἀπογραφὴ, index rerum ex Euctemonis domo furtim exportatarum. IDEM.

Περιημένης] Sic dedi de meo pro vulgari περιημμένης. Nuper in Taylori quoque schedis eandem reperi emendationem, e libro Tophanis relatam. IDEM.

Ὡς ὑπὲρ γνησίων] Id est, ὡς ὄντων ἐμοὶ γνησίων. IDEM.

Γνήσιοι ἦσαν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Εἰσποίητοι δὲ] Subaudi ὑπὸ τοῦ πατρὸς. a patre emancipati, et collocati in aliena domo, alter quidem in Philoctemonis, alter autem in Ergamenis. IDEM.

Ἔφασαν] Scil. αὐτοὺς γεγονέναι εἰσποιήτους. ut hi, spuriorum puta patroni, fiunt hos spurios emancipatos a patre fuisse. IDEM.

Οἷς ἔπραξαν] Subaudi τινά. IDEM.

Καταλίπῃ] Scil. ἐκ ἑαυτοῦ. IDEM.

αὐτὰ ἐπεραίωσαν, ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι· καὶ εἰ μὲν τότε διεπραίξαντο μισθωθῆναι τοὺς οἴκους, οὐκ ἂν ἔτυ-
40 χὴν ταῦτα ἀμφισβητήσας· νῦν δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσῆκεν, οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι τετολμήκασιν, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολὴν ἀναισχυντίας προσμεμαρτυρήκασι τούτους εἶναι κληρονόμους, οὓς ὑμεῖς ἀπεχειροτονήσατε.

ι'. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ σκέψασθε τὴν τόλμαν καὶ ἀναίδειαν, ὅστις εἴληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐκτήμονος ὡς οὔσης ἐπικλήρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλήρου 147
61. 1 τοῦ Εὐκτήμονος πέμπτου μέρους ὡς ἐπιδίκου ὄντος, μεμαρτύρηκε δ' Εὐκτήμονος υἱὸν εἶναι γνήσιον. καίτοι πῶς οὗτος οὐ σαφῶς ἐξελέγχει αὐτὸς αὑτὸν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα; οὐ γὰρ δήπου γνησίου ὄντος υἱέος Εὐκτήμονι ἐπίκληρος ἂν ἦν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ κλῆρος ἐπίδικος. ὡς τοίνυν ἔλαχε ταύτας τὰς λήξεις, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τοὐναντίον τοίνυν συμβέβηκεν ἢ ὡς ὁ νόμος γέγραπται· ἐκεῖ μὲν γάρ ἐστι νόθῳ μηδὲ νόθῃ εἶναι ἀγχιστείαν μηδ' ἱερῶν μηδ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, Ἀνδροκλείδης δὲ καὶ Ἀντίδωρος οἴονται δεῖν, ἀφελόμενοι τὰς Εὐκτήμονος θυγατέρας τὰς γνησίας καὶ τοὺς ἐκ τούτων γεγενότας, τόν τε Εὐκτήμονος οἶκον καὶ τὸν Φιλοκτήμονος ἔχειν, καὶ ἡ διαφθείρασα
10 τὴν Εὐκτήμονος γνώμην καὶ πολλῶν ἐγκρατὴς γενομένη οὕτως ὑβρίζει σφόδρα πιστευόμενα τούτοις, ὥστε οὐ μόνον

1 οἴκι

Μαρτυρίαν] Ruæus h. l. hoc voc. usurpat pro διαμαρτυρίαν. IDEM.

Διεπραίξαντο] Factio Alces designatur. IDEM.

Τῶνδε] Phanostrato et Chærestrato et consortibus. IDEM.

Προσῆκεν οὐδὲ ἀμφισβητῆσαι] Videtur leg. προσῆκεν, οὐ μόνον ἀμφισβ. nullum jus in hereditatem Euctemonis ipsis esse, non solummodo esse sunt eam petere. IDEM.

Ἀλλὰ] Malim ἀλλὰ καὶ —. IDEM.

Ἀναισχυντίας] Adde τινα μαλακίαν. ad immanem consorsi impudentiam. IDEM.

Ἀποχειροτονήσατε] latis suffragiis eos rejecistis et auctore declarastis. Sic correxi de meo vulgarium vitium ἐπιχ. quod, ut postmodum e Taylori schedis intellexi, liber Tophanis quoque pari modo correxit. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Chæreæ viduam designat. IDEM.

Πέμπτου] Malim τοῦ στίμπτου cum articulo. IDEM.

Ἀνδροκλείδης] Androclides qui hic appellatur, idem est cum eo, qui in superioribus constanter adhuc Androcles fuit appellatus. Perinde esse et nil differre utra forma, simplex an patronymica, in his usurpetur, alibi sæpe admonitum a nobis fuit. IDEM.

Καὶ πολλῶν ἐγκρατὴς] Id est, καὶ οὖσα πολλῶν χρημάτων ἔγκρ. IDEM.

Τούτοις] Androcle et Antidoro cæterisque conspiratis. IDEM.

148 τῶν Εὐκτήμονος οἰκείων καταφρονεῖ, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης. ἀκούσαντες δὲ ἓν μόνον σημεῖον ῥᾳδίως γνώσεσθε τὴν ἐκείνης παρανομίαν. καί μοι λάβε τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ταυτὶ τὰ γράμματα, ὦ ἄνδρες, ὑμεῖς οὕτω σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ ἐνομοθετήσατε, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι καὶ πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς εὐσεβεῖν· ἡ δὲ τούτων μήτηρ, οὕτως ὁμολογουμένη οὖσα δούλη καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον αἰσχρῶς βιοῦσα, ἣν [1] οὔτε παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ ἐδεῖ [2] οὔτ' ἰδεῖν τῶν ἔνδον οὐδέν, οὔσης τῆς θυσίας ταύταις ταῖς θεαῖς ἐτόλμησε συμπέμψαι τὴν πομπὴν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἰδεῖν ἃ οὐκ ἔξον αὐτῇ. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐκ τῶν ψηφισμάτων γνώσεσθε, ἃ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ περὶ αὐτῆς. λάβε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ιά. Ἐνθυμεῖσθαι τοίνυν χρή, ὦ ἄνδρες, πότερον δεῖ τὸν
149 ἐκ ταύτης τῶν Φιλοκτήμονος εἶναι κληρονόμον καὶ ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χέομενον καὶ ἐναγιοῦντα, ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦτον, ὃν υἱὸν αὐτὸς ἐποιήσατο· καὶ πότερον δεῖ τὴν ἀδελφὴν Φιλοκτήμονος, ἣ Χαιρέᾳ συνῴκησε, νῦν δὲ χηρεύει, ἐπὶ τούτοις γενέσθαι ἢ ἐκδοῦναι ὅτῳ [3] βούλονται ἢ ἐᾶν καταγηράσκειν, ἢ γνησίαν οὖσαν ὑφ' ὑμῶν ἐπιδικασθεῖσαν συνοικεῖν ὅτῳ ἂν ὑμῖν δοκῇ. ἡ γὰρ ψῆφός ἐστι περὶ τούτων νυνί. τουτὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται,
[1] οὐδὲ [2] οὐδ' [3] βούλονται

Ταυτὶ τὰ γράμματα] Particulam nempe juris Attici recitaverat scriba agentem de Thesmophoriis et universe de sacris Cereris atque Proserpinæ. IDEM.

Πρὸς ταῦτα] Servare lectionem hanc si volumus, saltim ταύτα penacute scribemus, ut sit accusativus in duali. hæc duo numina, Cererem atque Proserpinam. quia tamen hoc paulo est insolentius, malim, perspicuitatis ergo, et ut errori, aut dubitationi saltim occurratur, ταύτας in plurali exarari. circa hæc deas, quæ in Thesmophoriis a matronis vere Atticis et ingenuis colebantur, et quarum templum adire, neque ancillæ neque meratrici licebat. Sic paulo post ταύταις ταῖς θεαῖς, non ταύταιν θεαῖν. IDEM.

Χαίρεσε] Operam dantem, ut nomine suo inferiæ Dis Manibus [Philoctemonis puta] a sacerdote inferantur. Iterum non satis placet præsens tempus cum futuro copulatum. et rursus tamen nescio an χαίρουσα minus in usu sit. IDEM.

Τοῦτον] Chærestratum puta. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] In potestate Aloes et spuriorum, necnon Androclis et Antidori similiumque esse. IDEM.

Τοῖσδε] Consanguineis Philoctemonis. IDEM.

διαμάρτωσι τοῦ ἀγῶνος, δόξῃ δὲ ὁ κλῆρος ἐπίδικος εἶναι, ἀντιγραψάμενοι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζονται. καίτοι εἰ μὲν διέθετο Φιλοκτήμων μὴ ἐξὸν αὐτῷ, τοῦτ' αὐτὸ ἐχρῆν διαμαρτυρεῖν, ὡς οὐ κύριος ἦν [1]υἱὸν τόνδε ποιήσασθαι· εἰ δ' ἔξεστι μὲν διαθέσθαι, ἀμφισβητεῖ δὲ ὡς οὐ δόντος οὐδὲ 150
διαθεμένου, μὴ διαμαρτυρίᾳ κωλύειν ἀλλ' εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. νῦν δὲ πῶς ἄν τις περιφανέστερον ἐξελεγχθείη τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκὼς ἢ εἴ τις αὐτὸν ἔροιτο Ἀνδρόκλεις, πῶς οἶσθα Φιλοκτήμων ὅτι οὔτε διέθετο οὔτε υἱὸν Χαιρέστρατον ἐποιήσατο; οἷς μὲν γάρ τις παρεγένετο, δίκαιον, ὦ ἄνδρες, μαρτυρεῖν, οἷς δὲ μὴ παρεγένετο ἀλλ' ἤκουσέ τινος, ἀκοὴν μαρτυρεῖν· σὺ δ' οὐ παραγενόμενος διαῤῥήδην μεμαρτύρηκας ὡς οὐ διέθετο Φιλοκτή-
μων, ἀλλ' ἄπαις ἐτελεύτησε. καίτοι πῶς οἷόν τε εἰδέναι, ὦ ἄνδρες; ὅμοιον γὰρ ὥσπερ [2]ἂν εἰ φαίη εἰδέναι, καὶ μὴ παραγενόμενος, ὅσα ὑμεῖς πάντες πράττετε. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό 151
γε ἐρεῖ, καίπερ ἀναίσχυντος ὤν, ὡς ἅπασι παρεγένετο καὶ πάντ' οἶδεν ὅσα Φιλοκτήμων ἐν τῷ βίῳ διεπράξατο. πάντων γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος ἔχθιστον ἐνόμιζε διά τε τὴν ἄλλην πονηρίαν, καὶ διότι τῶν συγγενῶν μόνος μετὰ τῆς Ἀλκῆς
ἐκείνης τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις συνεπιβουλεύσας τοῖς τοῦ Εὐκτήμονος χρήμασι τοιαῦτα διεπράξατο, οἷάπερ ὑμῖν ἀπέδειξα.

ιβ'. Πάντων δὲ μάλιστα ἀγανακτῆσαί ἐστιν ἄξιον, ὅταν

[1] τοῦδε

[2] ἂν om.

Οἵτινες] Adversarii istorum, cum Alce facientes. IDEM.

Τοῦδε] Imo vero τοῦ τόνδε. hunc, Chærestratum puta, adoptandi. IDEM.

Ἀμφισβητεῖ δὲ] Scil. prætensus Euctemonis filius, ille spurius, Euctemon junior. aut potius, id quod insequentia subjiciunt, Androcles, patronus ejus designatur. IDEM.

Ἢ τις] Π. ἢ εἴ τις. H. STEPHAN. SCALIG.

Ἀκοὴν μαρτυρεῖν] Sic, partim de meo, correxi vulgatam ἀκοῇ μαρτυρεῖν. posterius vocabulum solum correxit H. Stephanus, prius intactum reliquit. Sententia hæc est: Sin autem Androcles ipse rei gestæ haud interfuerit, tum eum decuisset, non simpliciter μαρτυρεῖν, h. e. testari, ut de re sibi suis oculis visa et comperta, sed, cum cautione ἀκοὴν μαρτυρεῖν, auditionem testari, h. e. ut de re ab aliis sibi relata, fama comperta. Quod Taylor e libro Tophanis retulit, μὴ ἀκοῇ, ne commemoratione quidem dignum est; prodit enim, istum, qui id scriptum reliquit, quisquis fuit, a sententia loci aberrasse, eamque prorsus evertisse. REISK.

Οἵτινες] Adde τοῦτον, aut τούτῳ. IDEM.

Τῶν συγγενῶν] Ergo Androcles etiam Philoctemonis cognatus erat? Atqui, qui poterat? si frater Alces fuit, id quod, ni fallor, e loco quodam hujus orationis colligi potest. IDEM.

Τούτῳ] Philoctemoni, vel potius Chærestrato. IDEM.

Χρήμασι] Aut παισὶ sufficiendum est huic vocabulo, aut ambo sic copulanda sunt παισὶ καὶ χρήμασι. nam cur alias τοῖς ἄλλοις dixisset? IDEM.

οὗτοι καταχρῶνται τῷ Εὐκτήμονος ὀνόματι τῷ [1]τουδὶ πάππῳ. εἰ γὰρ, ὡς οὗτοι λέγουσι, τῷ μὲν Φιλοκτήμονι μὴ ἐξῆν διαθέσθαι, τοῦ δ' Εὐκτήμονος ἐστὶν ὁ κλῆρος, πότερον δικαιότερον τῶν Εὐκτήμονος κληρονομεῖν τὰς ἐκείνου θυγα-
62. 1 τέρας, [2]ὁμολογουμένως οὔσας γνησίας, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκ τούτων γεγονότας, ἢ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας; οἳ οὐ μόνον 152
ἐξ ἡμῶν ἐλέγχονται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ ἐπίτροποι διαπεπραγμένοι εἰσί. τοῦτο γὰρ ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω σφόδρα μεμνῆσθαι, ὦ ἄνδρες, ὅπερ ὀλίγῳ πρότερον ἀπέδειξα ὑμῖν, ὅτι [3]Ἀνδροκλῆς οὑτοσὶ φησὶ μὲν εἶναι ἐπίτροπος αὐ-
5 τῶν ὡς ὄντων γνησίων Εὐκτήμονος, εἴληχε δ' αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτῷ τοῦ Εὐκτήμονος κλήρου [4]καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὔσης ἐπικλήρου· καὶ ταῦτα μεμαρτύρηται ὑμῖν. καίτοι πῶς οὐ δεινὸν, ὦ ἄνδρες, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, εἰ μὲν οἱ παῖδες εἰσὶ γνήσιοι, τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν τοῦ Εὐκτήμονος κλήρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὡς οὔσης ἐπιδίκου, εἰ δὲ μή εἰσι γνήσιοι, νῦν διαμεμαρτυρηκέναι ὡς εἰσὶ γνήσιοι; ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσίν. ὥστ' οὐ
10 μόνον ὑφ' ἡμῶν ἐλέγχεται τὰ ψευδῆ διαμεμαρτυρηκὼς, 153
ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς πράττει. καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς διαμαρτυρεῖ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐθυδικίαν εἰσίέναι· οὗτος δ' ἅπαντας ἀποστερεῖ τῆς ἀμφισβητήσεως. καὶ διαρρήδην μαρτυρήσας [5]γνησίους τοὺς παῖδας εἶναι, οἴεται ἐξαρκέσειν ὑμῖν παρεκβάσεις.

[1] τοῦδε [2] ὁμολογουμένως [3] ὁ Ἀνδρ. [4] καὶ τῆς - - - ἐπικλήρου om. [5] τοὺς παῖδας γνησίους

Τῷ τοῦδε πάππῳ] Imo vero τοῦ τοῦδε πάππου. qui Euctemon hujus Chærestrati avus maternus. IDEM.

Ὁμολογουμένως οὔσας γνησίας] Non damnabo. potest ferri et defendi sic, ut dicatur tantundem valere, atque si dixisset: περὶ ὧν ὁμολογεῖται ὅτι εἰσὶ θυγατέρες γνήσιαι. v. p. 61. 15. ed. Steph. usus tamen loquendi potius adverbium ὁμολογουμένως h. l. subjicit. IDEM.

Ἐξ ἡμῶν] Pro ὑφ' ἡμῶν, aut pro ἐκ τῶν εἰρημένων παρ' ἡμῶν, ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐλέγχεται. IDEM.

Αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτῷ] Malim aut αὐτὸς ἑαυτῷ, aut saltim αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ. prius illud, simplex ἑαυτῷ, significat, ut ipse solus hereditate potiatur, vel privati sui commodi ergo. posterius autem, cum prepositione puta, ἐφ' ἑαυτῷ, significat, ex auctoritate, et voluntate mera sua, consiliis haud communicatis cum pupillis suis, sponte sua, ultro, proprio motu. Ego vero prius præfero, præsertim, cum statim insequatur τὸν ἐπίτροπον ἑαυτῷ λαγχάνειν. IDEM.

Τούτῳ] Chærestrato puta, nemo operam præstat hanc, διαμαρτυρίαν opponat aliis eandem hereditatem petentibus. IDEM.

Εἰσιέναι] Aut εἰσιέσιν est leg. scil. Chærestratus, *init, capessit hanc actionem.* aut bene si habet infinitivus, addendum est, aut ante, aut post, ἀξιοῖ, aut simile quid, subaudi αὐτὸς αὑτόν. *ipse sibi hoc jus dicit, et æquum atque dignum se censet, ut causam hanc directa petitione capessat.* IDEM.

Παρεκβάσεις] Adde λέγειν vel συνιέναι vel tale quidpiam aliud. *disputationes conserere de rebus a causa alienissimis.* IDEM.

ιγ'. Ἐὰν δὲ τοῦτο μὲν [1] μηδ' ἐγχειρήσῃ ἐπιδεικνύναι ἢ [2] καὶ κατὰ μικρόν τι ἐπιμνησθῇ, ἡμῖν δὲ λοιδορήσηται μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ λέγῃ ὡς εἰσὶν οἵδε μὲν πλούσιοι, αὐτὸς δὲ πένης, διὰ δὲ ταῦτα δόξειν τοὺς παῖδας εἶναι γνησίους. τῆς δὲ τούτων οὐσίας, ὦ ἄνδρες, εἰς τὴν πόλιν πλείω ἀνα- 154
λίσκεται ἢ εἰς αὐτοὺς τούτους. καὶ Φανόστρατος μὲν τετριηράρχηκεν ἐπτάκις ἤδη, τὰς δὲ λειτουργίας ἁπάσας λελειτούργηκε, καὶ τὰς πλείστας νίκας νενίκηκεν· οὗτοσὶ δὲ Χαιρέστρατος τηλικοῦτος ὢν τετριηράρχηκε, κεχορήγηκε δὲ τραγῳδοῖς, γεγυμνασιάρχηκε δὲ λαμπάδι· καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσενηνόχασιν ἀμφότεροι πάσας ἐν τοῖς τριακοσίοις. καὶ τέως μὲν δύ' ὄντες, νῦν δὲ καὶ ὁ νεώτερος οὗτοσὶ χορηγεῖ μὲν τραγῳδοῖς, εἰς δὲ τοὺς τριακοσίους ἐγγέγραπται καὶ 155
εἰσφέρει τὰς εἰσφοράς. ὥστ' οὐ φθονεῖσθαί εἰσιν ἄξιοι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω, οὗτοι, εἰ λήψονται ἃ μὴ προσήκει αὐτοῖς. τοῦ γὰρ Φιλοκτήμονος κλήρου ἂν μὲν ἐπιδικάσηται οἵδε, ὑμῖν αὐτὸν ταμιεύσει, τὰ προσταττόμενα λειτουργῶν ὥσπερ καὶ νῦν, καὶ ἔτι μᾶλλον· ἐὰν δ' οὗτοι λάβωσι, διαφορήσαντες ἑτέροις ἐπιβουλεύσουσι.

ιδ'. Δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῆτε, τῇ διαμαρτυρίᾳ τὸν νοῦν προσέχειν περὶ ἧς τὴν ψῆφον οἱ-

[1] μὴ

[2] καὶ om.

Τοῦτο] Alces puta liberos, qui sunt spurii, eos esse, quos se ferunt, Euctemonis puta genuinos. IDEM.

Οἵδε] Phanostratus, Chærestratus, eorumque necessarii. IDEM.

Διὰ δὲ ταῦτα] *per has offucias et prætigias se effecturum, hi spurii ut vobis videantur genuini esse.* Pro δὲ malebat Stephanus δή. Non improbo. Verum tamen solet Græcis δὲ, cum in præmissis sæpe usurpatum fuit, ut h. l. factum est, etiamsi in apodosi sententiæ iterari. tametsi redundet. Redundat utique, sed ea copia in elegantiis numeratur, et æquivalet isti alteri, τῷ δή. quod si tamen sit, qui Stephano accedere malit, haud intercedam. Vel potius post γνησίους desunt quædam. IDEM.

Τούτων] Phanostrati, et filiarum Euctemonis et reliquorum necessariorum. IDEM.

Νίκας] Scenicas puta et similes. IDEM.

Τηλικοῦτος ὤν] *adhuc puerulus cum esset, adhuc tantillus.* non significat Chærestratum ista ætate, qua causa hæc agebatur, adhuc puerum fuisse, qui erat tum vir jam adultus, sed funotum esse muniis sumptuosis etiam tum, cum adhuc esset puer. IDEM.

Ἀμφότεροι] Tam Phanostratus, quam filius ejus, Chærestratus. IDEM.

Δύ' ὄντες] Scil. ἰσχήγουν ἕκα. munera edebant ambo, seorsim quisque pro se, suo nomine. IDEM.

Ὁ νεώτερος] Junior natu filiorum Phanostrati. IDEM.

Τοὺς τριακοσίους] Vix operæ pretium est annotare rem nemini non notam et tralatitiam, illos trecentos hic designari, qui, quod civium omnium haberentur locupletissimi, munera edebant, et onera reipublicæ sumptibus de suo faciendis allevabant. IDEM.

Οὗτοι] Androcles cum factione. ad quos etiam proximum insequens οὗτοι versu 19. redit. IDEM.

Οἵδε] Chærestratus puta. IDEM.

σετε· καὶ πρὸς ταύτην αὐτὸν κελεύετε τὴν ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς κατηγορήσαμεν. γέγραπται ὡς οὐκ ἔδωκεν οὐδὲ διέθετο Φιλοκτήμων· τοῦτο ἐπιδέδεικται ψεῦδος ὄν· καὶ γὰρ ὁ δοὺς καὶ ὁ διαθέμενος, καὶ μαρτυ- 30
156 ροῦσιν οἱ παραγενόμενοι. τί ἔτι; τελευτῆσαι ἄπαιδα Φιλοκτήμονα. πῶς οὖν [1] ἄπαις ἦν ὅστις τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφιδοῦν υἱὸν ποιησάμενος κατέλιπεν, ᾧ ὁμοίως ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν ἀποδίδωσι καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ [2] γενομένοις; καὶ διαρρήδην ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ἐὰν ποιησαμένῳ παῖδες ἐπιγένωνται, τὸ μέρος ἑκάτερον ἔχειν τῆς οὐσίας καὶ κληρονομεῖν ὁμοίως ἀμφοτέρους. ὡς οὖν εἰσὶ γνήσιοι οἱ παῖ- 35
157 δες οἵδε, τοῦτ' αὐτὸ ἐπιδεικνύτω, ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος. οὐ γὰρ ἂν εἴπῃ μητρὸς ὄνομα, γνήσιός ἐστιν, ἀλλ' [3] ἐὰν ἐπιδεικνύῃ ὡς ἀληθῆ λέγει, τοὺς συγγενεῖς παρεχόμενος, τοὺς εἰδότας συνοικοῦσαν τῷ Εὐκτήμονι, τοὺς δημότας καὶ τοὺς φράτορας, εἴ τι ἀκηκόασι πώποτε ἢ ἴσασιν ὑπὲρ αὐτῆς Εὐκτήμονα λειτουργήσαντα· ἔτι δὲ ὧν τέθαπται, ἐν ποίοις μνήμασι· τίς [4] εἰδε τὰ νομιζόμενα ποιοῦντα Εὐκτή- 40

[1] ἂν αἴσιμός τις [2] γινομένοις [3] ὃς ἀληθῆ [4] οἶδε

Αὐτὸν] Androclem. IDEM.

Κατηγορήσαμεν. γέγραπται] Interponendum videtur ἐν ᾗ. IDEM.

Ὁ δοὺς καὶ ὁ διαθέμενος] Subaudi a communi ἐπιδέδεικται. Id est, ἐπιδεῖξαμεν, ὅτι ὁ Φιλοκτήμων ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ χαριστάτῳ καὶ διέθετο. IDEM.

Τί ἔτι] Scil. γέγραπται ἐν τῇ Ἀνδροκλέους διαμαρτυρίᾳ; *quid porro scriptum legitur in Androclis obtestatione?* IDEM.

Πῶς οὖν ἂν αἴσιμός τις] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, non quo emendatam et probam habeam, quæ est vitiosissima, sed quod a vestigiis veræ et genuinæ lectionis propius abest, quam ea, quam H. Stephanus de suo procudit, sic exhibens πῶς οὖν Αἴσιμός τις. quasi hic de Æsimo nescio quo agatur, qui nullus h. l. est, sed homo imaginarius. Leg. aio: πῶς οὖν ἄπαις ἦν, ὅστις. *ecqui ergo prolis expers erat is, qui* — seu, qui dici potest sine prole mascula decessisse is (Philoctemon designatur), qui postquam suum e sorore nepotem pro filio adoptasset, eum in bonis suis heredem, suique generis et nominis propagatorem futurum reliquit? Taylor in Tophanis libro reperit πῶς οὖν οὐκ αἰσίμως. quod nihili est. IDEM. Reiskio in hac re gratulatur Ionesius.

Ὁμοίως] Perinde atque ipse Philoctemon fecit, aut, perinde ac si Philoctemon liberos ex ipso semet natos reliquisset. REISK.

Ἑκάτερον] Id est, τόν τε γνήσιον, τὸν μετὰ τὸν τοῦ ἑτέρου παῖσιν γένομενον, καὶ τὸν ποιηθέντα. IDEM.

Οἱ παῖδες οἵδε] Spurii Alces, qui se ex Euctemone seniore legitime procreatos ferunt, eoque titulo hereditatem ejus petunt. IDEM.

Ἕκαστος] Scil. οἶδεν (vel εἴωθεν, vel δύνατai) ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι γνήσιον ὄντα. IDEM.

Οὐ γὰρ ἂν εἴπῃ] Si ἂν pro ἐὰν accipiatur, potest hæc lectio defendi, subaudiendo τις. *non enim ideo statim quis est genuinus, si matris nomen ediderit.* accedo tamen Stephani conjecturæ, leg esse: οὐ γὰρ, ὃς ἂν εἴπῃ. IDEM.

Συγγενεῖς] Adde μάρτυρας. IDEM.

Τέθαπται] Callippe puta, illa commentitia et falso jactata eorum mater, quam secundam ferunt Euctemonis uxorem, et ea se natos, qui revera ex Alce, scorto populari erant. Mira utique res, Euctemonem duas eodem tempore uxores in matrimonio habuisse. Moriens enim relinquebat, ut e p. 60. 18. ed. Steph. constat, uxorem veram, e qua liberos reliquos susceperat. IDEM.

Οἶδε] Scaliger malebat εἶδε. *vidit.* ego non multum interesse arbitror. IDEM.

μονα· ποῦ δ' ἔτι ὄντες οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται, καὶ τίς οἶδε ταῦτα τῶν πολιτῶν ἢ τῶν οἰκετῶν Εὐκτήμονος. ταῦτα γάρ ἐστιν ἔλεγχος ἅπαντα, καὶ οὐ λοιδορία. καὶ ἐὰν περὶ αὐτοῦ τούτου κελεύητε ἐπιδεικνύναι ὥςπερ καὶ διεμαρτύρησεν, ὑμεῖς τε τὴν ψῆφον ὁσίαν [1] καὶ κατὰ 158
τοὺς νόμους θήσεσθε, τοῖσδέ τε τὰ δίκαια γενήσεται.

[1] καὶ om.

Περὶ αὐτοῦ τούτου κ. ἰ. ὅσπερ] Aut περὶ *solis, de rebus dicere, quas in obtestatione* αὐτοῦ τούτου κ. ἰ. οἷπερ leg. suspicor, aut *affirmavit.* IDEM.
περὶ αὐτῶν τούτων κ. ἰ. ὅνπερ. his ipsis, vel

Ζ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. Pag. ed. H. Ste

158 Εὔπολις καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων ἀδελφοὶ γεγόνασι. τούτων ὁ μὲν Μνήσων ἅπαις ἐτε- 63. 1
λεύτησεν, ὁ δὲ Θράσυλλος παῖδα κατέλιπεν Ἀπολλόδωρον, μόνος δ' Εὔπολις καταλειφθεὶς
πολλὰ τὸν Ἀπολλόδωρον ἐβλάπτεν. ὅθεν [1] Ἀρχίδαμος πάππος τοῦ λήγοντος τὸν λόγον, ἐπὶ τοῦ
Ἀπολλοδώρου μητρὶ συναιῶν μετὰ τὸν [2] Θρασύλλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον, καὶ τὸν Ἀπολ-
λόδωρον ὡς ὀρφανὸν ἐλεῶν, πολλὰ τὸν Εὔπολιν ἀφῃτήσατο χρήματα ὑπὲρ ὧν Ἀπολλόδωρον ἐδίω-
κεν. τούτου μεμνημένος Ἀπολλόδωρος εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας θέτην υἱὸν ἑαυτῷ Θρά-
συλλον τοῦτον, υἱὸν ὄντα τῆς τε ὁμομητρίας αὐτοῦ ἀδελφῆς καὶ [1] Ἀρχεδάμου. τοῦ δὲ Θρα-
σύλλου ὄθη μὲν εἰς τοὺς [3] γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγεγραμμένου, οὔπω δ' εἰς τὸ λαξιαρχικὸν
γραμματεῖον, [4] ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδωρος. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγέγραπται μὲν ὁ
159 Θράσυλλος εἰς τὸ λαξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν [5] δ' ἧττον Εὐπόλιδος θυγάτηρ, τοῦ Solon
Ἀπολλοδώρου, ἀμφισβητεῖ πρὸς Θράσυλλον· λέγουσα μηδ' ὅλως ἐγγεγράφθαι τὸν Θράσυλλον
εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας κατὰ γνώμην τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἀλλὰ πεπλασμένον εἶναι τὸν
παῖδα. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη· ἡ δὲ στάσις στοχασμός. διὸ καλῶς πάνυ καὶ τεχνικῶς τὸν
λόγον οἰκονομῶν, τὸν [6] ἴχθραν διεξέρχεται τὸν Ἀπολλοδώρου πρὸς Εὔπολιν ὅτι μέγα σημεῖον
γίγνεται τοῦ μὴ θέλειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Εὐπόλιδος θυγατρὸς πληρωμεῖσθαι.

α'. ΩΙΜΗΝ μέν, ὦ ἄνδρες, προσῆκεν οὐ τὰς τοιαύτας ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν καὶ εὖ φρονῶν
160 ἐποιήσατο, καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν, ἅπαντ' 5
ὄσα προσῆκεν αὐτὸς ποιῆσαι, ἀλλ' εἴ τις τελευτήσειν μέλ-

[1] Ἀρχιδ. [2] τοῦ Θρασ. [3] γεννήτας passim.
[4] ἐτελεύτησεν --- γραμματεῖον om. [5] δ' om. [6] ἐλευθερίαν ἐξέρχεται

Ἐλευθερίαν] L. ἴχθραν διαξέρχεται. Reisk.

Tabula genealogica nominum in hac oratione commemoratorum.

Fratres erant tres germani, quorum pater bis, sed sine nomine, commemoratur.

Eupolis Thrasyllus Mneson.

Eupolidi erant, filius Apollodorus et duæ filiæ, altera Pronapidi nupta, qui Pronapis hic, nomine uxoris adversus actorem contendit, altera Æschini Lusiensi nupta, unde natus Thrasybulus. Sed hæc tum, cum hæc causa ageretur, vita jam excesserat.

Thrasyllus, fratrum medius, ex uxore sua Apollodorum susceperat, illum, cujus de hereditate hic certatur. Thrasyllo mortuo, vidua ejus Archedamo nupsit, e quo filiam peperit, quæ Lacritidæ hierophantæ in matrimonium collocata ei peperit actorem hujus causæ. Hic Lacritidæ filius, ab avunculo Apollodoro filii loco adoptatus et heres dictus, hereditatem ejus petit, Thrasyllus nomine dictus, a patre Apollodori.

Tertius fratrum, minimus natu, Mneson improlis decessit. Reisk.

Ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε] Malim ἀγαγὼν καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς, ἀπέδ. ut εἰς τοὺς συγγενεῖς, non ad ἀπέδειξε, sed ad ἀγαγὼν referatur, et ad ἀπέδειξε subaudiatur υἱὸν ἑαυτοῦ ποιητόν. Idem.

Ἀλλ'] Subaudi τὰς τοιαύτας ψῆφον δεῖν ποιήσεις μόνας ἀμφισβητεῖσθαι. Idem.

λων διέθετο, εἴ τι παῦοι, τὴν οὐσίαν ἑτέρῳ, καὶ ταύτην γράμμασι κατέθετο παρά τισι σημηνάμενος. ἐκεῖνον μὲν γὰρ τὸν τρόπον ποιησάμενος φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐπικυρώσας, δόντων αὐτῷ τῶν νόμων· ὁ δ' ἐν διαθήκαις σημηνάμενος ἀδήλους ἐποίησε, διὸ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσι πρὸς ταὺς ποιηθέντας. ἔοικε δ' οὐδὲν προῦργου τοῦτο εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως αὐτῶν φανερῶς πεπραγμένων ὅμως ὑπὲρ τῆς 161
θυγατρὸς τῆς Εὐπόλιδος ἥκουσι περὶ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμὲ ἀμφισβητήσοντες. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἑώρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀποδεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς εὐθυδικίας, κἂν μάρτυρας προὐβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ποιησαμένου με υἱὸν Ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους· ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον, καὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἥκω διαλεξόμενος περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν 162
περὶ τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. ἀποδείξω δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὸν

Ταῦτην γράμμασι] Leg. videtur. ταῦτ' ἐν γράμμ. scil. γεγραμμένα. IDEM.

Οὐδὲν προῦργου τοῦτ' εἶναι] Scil. ille prior procedendi modus, quo usus est Apollodorus me adoptans. Num leg. οὐδὲν προῦργου οὐδὲ τοῦτ' εἶναι. *ne hoc quidem, quicquam prodesse.* IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν ὑπ' ἐμοῦ νῦν σημάνων. Non bene convenire videtur τοῦτο, quod modo præcessit, cum αὐτῶν, ut suspicioni locus sit, leg. esse: οὐδὲν προῦργου οὐδὲ ταῦτ' εἶναι. Nego tamen vulgata τοῦτο cum αὐτῶν copulante me offendi, tametsi haud infitiabor, planiorem utique atque concinniorem fore dictionem, si singulari τοῦτο pluralis ταῦτα sufficiatur. IDEM.

Τῆς θυγατρὸς] Majore natu, et tum adhuc in vivis superstite, quæ Pronapidi nupta fuerat, nam altera, minor natu, Æschini Lusiensi nupta, in vivis esse jam desierat. IDEM.

Οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον] Idem est atque, si post τὰ δίκαια addidisset ὥστε. non effugiunt jura cuique [aut nobis] debita, quominus hoc modo et hac via τῆς εὐθυδικίας cognoscantur, h. e. fieri nequit, ut hoc agendi et jus quærendi modo, jus æquum minus noscitetur atque impetretur. Si quis viam directæ actionis ineat, potest ille jus suum non minus adipisci, quam si alteram viam, obtestationis puta. quia illa prior ratio totam causam clara in luce collocat, et dubitationi atque controversiæ locum omnem præcludit. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim αὐτὸς, *ipsemet ego*, in persona, ut vulgo usurpant, ut ore meo vos totam rem doceam. IDEM.

Ἡμῖν] Mihi meæque causæ studiosis. IDEM.

Ταύτην δίκην] Scil. τὴν διὰ τῆς εὐθυδικίας. ne adversarii nos criminentur, quasi noluerimus ipsis hoc genus satisfactionis forensis dare, ceu diffidentes veritati et æquitati causæ nostræ. Ne nos incusent, quasi bellum defensive solummodo geramus, ut vulgo usurpant, non autem offensive. Nam ἡ διαμαρτυρία est defensio quædam sui ab illata vi, ἡ εὐθυδικία autem aperta aggressio. IDEM.

Ὡς οὐ μόνον] Hic addendum videtur δικαίως. IDEM.

Τὸν κλῆρον] Sic emendavi vitium vulgatarum τοῦ κλήρου. planum faciam, non solummodo jure merito Apollodorum ab hereditate bonorum suorum necessarios exclusisse, a quibus gravissime læsus esset. Reperit idem in Tophanis quoque libro Taylor. τὸν κλῆρον ἐπί τινι καταλείπειν idem est, atque ἐπί τινος ἐξουσία, *in alicujus potestate.* IDEM.

κλῆρον Ἀπολλόδωρος οὐ καταλέλοιπε, πολλὰ καὶ δεινὰ 20
ὑπο [1] τούτων ἀδικηθείς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐποιήσατο δικαίως,
163 ὄντα ἀδελφιδοῦν, καὶ μέγα εὐεργετημένος ὑφ' ἡμῶν. δέομαι
δὲ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμοίως εὐνοιῶν τέ μοι παρασχεῖν,
κἂν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἀναιδῶς αὐτοὺς ἰόντας ἐξελέγχω, βοηθεῖν
μοι τὰ δίκαια. ποιήσομαι δ' ὡς ἂν κἀγὼ δύνωμαι διὰ βρα-
χυτάτων τοὺς λόγους, ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει τὰ γενόμενα διδά-
σκων ὑμᾶς.

β. Εὔπολις γάρ, ὦ ἄνδρες, καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων 25
ἀδελφοὶ ἦσαν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. τούτοις οὐσίαν ὁ
πατὴρ κατέλιπε πολλήν, ὥστε καὶ λειτουργεῖν ἕκαστον
ἀξιοῦσθαι παρ' ὑμῖν. ταύτην ἐκεῖνοι τρεῖς ὄντες ἐνείμαντο
πρὸς ἀλλήλους. τούτων [2] τῷ δὴ ἐτελευτησάτην περὶ τὸν
αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν Μνήσων ἐνθάδε ἄγαμος καὶ ἄπαις, ὁ
δὲ Θράσυλλος τῶν ἐν Σικελίᾳ κατηλεγεῖς [3] τριηράρχων,
καταλιπὼν υἱὸν Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον.
Εὔπολις οὖν μόνος αὐτῶν [4] λειφθεὶς οὐ μικρὰ ἀπολαῦσαι
164 τῶν χρημάτων ἠξίωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν [5] Μνήσονος κλῆρον, οὗ 64. 1
καὶ Ἀπολλοδώρῳ προσῆκε τὸ ἡμικλήριον, πάντα εἰς αὑτὸν
περιεποίησε, φάσκων αὐτῷ δοῦναι τὸν ἀδελφὸν, αὐτὸν δ'
ἐκεῖνον οὕτω διώκησεν ἐπιτροπεύων ὥστε τριῶν αὐτῷ ταλάν-
των δίκην ὀφείλειν. Ἀρχέδαμος γὰρ ὁ πάππος [5] σύμος, ἐξ

[1] τούτου [2] δύο τελευτησάντων [3] , τριηραρχῶν. [4] Μνήσιπος [5] ὁ ἐμὸς

Ὑπὸ τούτου] Bene si habet, ad Eupolin redit. malim tamen ὑπὸ τούτων legi, ab Eupolide et ejus tota gente, quæ adhuc superest in vivis, et coram in judicio adstat. de his enim οὗτος solummodo proprie potest usurpari. Eupolis autem dudum decesserat, eoque τούτου minus ei conveniebat. IDEM.

Ἂφ' ἡμῶν] A matre mea et patre et avo avisque, quæ ipsius mater erat; hoc est, a tota gente nostra. Scaliger quoque sic emendavit. IDEM.

Κἀγὼ] Cur ita? cur non potius simpliciter ἐγώ? quæ vis inest illi καὶ etiam ἐγώ? IDEM.

Παρ' ὑμῖν] Imo vero παρ' ὑμῶν, ut etiam Scaliger censebat. IDEM.

Τελευτησάντων] Imo vero ἐτελεύτησαν τὸν βίον. Etiam Scaliger leg. esse ἐτελεύτησαν suspicatus erat. IDEM. Bekkero obsecutus sum.

Τῶν εἰς Σικελίαν καταλεγεὶς] Breviter sic dictum explicatius ita efferas: καταλεγεὶς, ὥστε εἷς εἶναι τῶν εἰς Σικ. ἀπεσταλμένων εἰς στρατείαν, ἐν τάξει τριηράρχου. REISK.

Αὐτῶν] Id est, his de fratribus, qui, dum superessent adhuc, tres erant. IDEM.

Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον] Apollodorum puta. IDEM.

Ὀφείλειν] Imo vero ὄφλειν. diversa sunt δίκην ὀφείλειν et δίκην ὄφλειν. Tutor e. c. male gestæ tutelæ reus, causa nondum in forum delata, neque disceptata, pupillo, de quo male meritus est, δίκην ὀφείλει, debet adhuc ei rationem reddere. Verum causa jam peracta, condemnatus, ὄφλει, postquam judices pronuntiarunt, eum debere per nefas ablata pupillo restituere. IDEM.

Ὁ πάππος ὁ ἐμὸς] Erat enim hujus Archedami filia mater actoris. IDEM.

Ἐξ οὗ] Π. τούτου. H. STEPHAN. Scaliger cum ἐγγυητὴν mutabat. Mihi videntur aut prorsus amputanda, aut cum ἐκείνου mutanda, aut cum ἐκ μητρὸς, aut cum χρημάτων. REISK.

σὺ τὴν μητέρα ἔχων [1]τὴν Ἀπολλοδώρου, τήθην δὲ [2]ἐμήν, ὁρῶν αὐτὸν πάντων ἀποστερούμενον τῶν χρημάτων, ἔτρεφέ τε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὡς ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα νομισάμενος, ἀνδρί τε γενομένῳ συνηγωνίσατο καὶ εἰσέπραξε τὸ ἡμικλήριον ὧν Μνήσων κατέλιπεν, ὅσα τε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς 165
ἀπεστέρησε, δίκας δύο ἑλών, καὶ τὴν οὐσίαν ἐποίησε κομίσασθαι τὴν αὐτοῦ πᾶσαν. καὶ διὰ ταῦτα Εὔπολις μὲν καὶ Ἀπολλόδωρος ἐχθρῶς ἔχοντες τὸν πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ δὲ πάππος οὑμὸς καὶ Ἀπολλόδωρος φιλικῶς, ὥσπερ προσῆκε. τοῖς δ' ἔργοις ἄν τις τεκμήραιτο μάλιστα ὅτι ὢν Ἀπολλόδωρος πέπονθεν εὖ, ἀντευποιεῖν ἠξίου τοὺς ἑαυτὸν εὐεργετήσαντας. συμφορᾷ γὰρ τοῦ πάππου χρησαμένου καὶ ληφθέντος εἰς τοὺς πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα καὶ ὁμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθέλησεν, ἕως οὗ εὐπορήσειεν ἐκεῖνος ταὐργύριον. ἐξ εὐπόρου τε [3]ἀπορωτέρῳ γεγενημένῳ συνδιώκει τὰ ἐκείνου, μεταδιδοὺς ὧν εἶχεν. εἰς Κόρινθόν τε στρατεύεσθαι μέλλων, εἴ τι πάθοι, διέθετο τὴν οὐσίαν καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμῇ δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δ' ἀδελφῇ, δίδουὺς αὐτὴν Λακρατίδῃ τῷ νῦν ἱερο- 166
φάντῃ γεγενημένῳ. τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος περὶ ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν σώσαντας. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, καὶ δίκας εἶλεν Εὔπολιν δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἡμικληρίου, τοῦ πάππου συνηγωνισμένου καὶ λέγοντος, τά τε χρήματα ἐκομίσατο δι' ἡμᾶς καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν ἀνταπέδωκε, τούτων πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι τοὺς μάρτυρας. καί μοι κάλει δεῦρο αὐτούς.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

αἱ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν εὐεργεσίαι τοιαῦται καὶ τηλικαῦ-

[1] τοῦ [2] ἐμοὶ [3] ἀπορωτέρου γεγενημένου

Κομισάμενος] Postquam hanc fœminam, aviam meam, ab Eupolide, ut κυρίῳ seu curatore ejus, in manus sibi datam accepisset, ex ejusque domo in suam transtulisset. v. p. 69. 29. ed. Steph. IDEM.

Ἀπεστέρησε] Scil. Eupolis Apollodorum. IDEM.

Δύο δίκας εἶλεν] Prima scilicet actione certabatur de hereditate Mnesonis, cujus dimidia pars Apollodoro debebatur; secunda de patrimonio eidem a patre Thrasyllo relicto, et ab Eupolide administrato. IDEM.

Ὥσπερ προσῆκε] Interpone καί. IDEM.

Ἐκείνου] Archedami puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Apollodori puta. IDEM.

Διδοὺς] Colligitur hinc Archedamum vita decessisse, antequam filia ejus nubilis fieret. Nam pater adhuc superstes solus habebat potestatem filiam elocandi in matrimonium. Patre autem orba virgo, vel vidua, in potestate fratris erat, ut κυρίου αὐτῆς. IDEM.

Τοῦ πάππου] Subaudi τῷ ἐμοῦ. IDEM.

ται τὸ μέγεθος εἰσίν· αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι περὶ τοσούτων χρημάτων ἦσαν, ἃς οὐχ οἷόν τ' εἰπεῖν ὡς διελύσαντο καὶ φίλοι ἐγένοντο. μεγάλα γὰρ τεκμήρια αὐτῶν ἐστίν· Εὔπολις γὰρ [1] αὐτῷ δυοῖν θυγατέροιν οὐσῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονὼς καὶ χρήμαθ' ὁρῶν κεκτημένον, οὐδετέραν αὐτῷ τούτων ἔδωκε. καίτοι δοκοῦσιν ἐπιγαμίαι καὶ μὴ συγγενεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλλάττειν μεγάλης διαφορᾶς, ὅταν ἃ περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσιν. εἶτ' οὖν Εὔπολις γεγένηται αἴτιος, μὴ βουληθεὶς, εἴτ' Ἀπολλόδωρος λαβεῖν μὴ ἐθελήσας, τὰς ἔχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε.

γ'. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκείνων διαφορᾶς ἱκανοὺς εἶναι νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους. οἶδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν ὅσοι πρεσβύτεροι μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο ἀντίδικοι· τό τε γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ διότι πολὺ αὐτὸν Ἀρχέδαμος εἶλεν, ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. ὡς δὲ ἐμὲ ἐποιήσατο υἱὸν ζῶν αὐτὸς καὶ κύριον τῶν αὑτοῦ κατέστησε, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ εἰς τοὺς φράτορας ἐνέγραψε, τούτοις ἤδη μοι τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες. Ἀπολλοδώρῳ γὰρ ἦν υἱὸς, ὃν ἐκεῖνος καὶ ἤσκει καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν, ὥσπερ καὶ προσ-

[1] αὐτῷ om.

Αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον [Eupolin puta] ἔχθραι] Apollodori scilicet. Suspicabar aliquando leg. esse: αἱ δὲ τοῦ πατρὸς πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι. qui nossem vocabulum πατρὸς a librariis solere per siglam exarari, quæ a πρὸς nulla alia re, præterquam virgula superne imposita, differret. Sic facile fieri potuisse autumabam, ut πρὸς, hoc est πατρὸς, in collisione cum πρὸς præpositione elideretur. Verum ipsemet ego nunc nil admodum opus esse isto supplemento censens, conjecturam hanc in medio relinquam. IDEM.

Τεκμήρια αὐτῶν] Subaudi τῶν ἐχθρῶν. Simultatum, quæ eos mutuæ interceserunt, magna sunt et luculenta indicia. Malim tamen, ob γὰρ præmissum, αὐτοῦ, scil. τοῦ μὲν διαλύσασθαι αὐτούς. gratiæ inter eos nunquam reconciliatæ multa et perspicua sunt documenta. IDEM.

Ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονὼς] Subaudi, aut τοιῶνδε Θρασύλλῳ, aut πραγόντων Ἀπολλοδώρῳ. iisdem usus sive parentibus, atque Thrasyllus, Apollodori pater, sive majoribus iisdem, quibus Apollodorus. IDEM.

Κεκτημένον] Apollodorum puta. quamvis videret Apollodorum bene fortunatum, quæ esse poterat illecebra contrahendæ cum eo affinitatis. Nemo non generum divitem pauperi præferat. IDEM.

Βουληθεὶς] Post βουληθεὶς addi vult Scaliger ἐκδοῦναι. non male. possit quoque δοῦναι simplex sufficere. Alterutrum certe necessarium est, cum per se, nam alias manca est sententia, tum propter oppositum λαβεῖν. IDEM.

Πολὺ] Plura ni desunt, deest παρὰ, aut, nihil si mutari licebit, subaudiendum utique erit παρά. παρὰ πολὺ εἶλεν est *multis partibus*, h. e. magno numero sententiarum, causæ Archedami victoriam adjudicantium, et Eupolin condemnantium. In παρὰ πολὺ subauditur h. l. μέρος τῶν ψήφων. Scaliger adscripserat πολὺ πρότερον αὐτόν. IDEM.

Τὸν τῶν αὐτὸς] Π. υἱὸν αὐτὸς, ἄνευ τοῦ δρθρου τοῦ τῶν. H. STEPHAN. Leg. υἱὸν ζῶν αὐτὸς. Media vox ab ingenio meo profecta est, pro τῶν, quod vulgatæ dant. Non per testamentum morientis, sed ab ipso adhuc salvo et robusto. v. p. 140. 2. REISK.

Γεννήτας] Π. γενήτας. Ὅμως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐκεῖνα ἐστὶν ἡ γραφή. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τοῦδε τοῦ λόγου ὑποθέσει. H. STEPHAN.

ἦσαν ἦν. ἕως μὲν οὖν ἐκεῖνος ἔζη, διάδοχον τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν τῆς ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε νοσήσας τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ μηνὸς Μεσωρικτηριῶνος, ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀθυμήσας καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ καταμεμψάμενος οὐκ ἐπελάθετο ὑφ' ὧν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὖ πεπονθὼς ἦν, ἀλλ' ἐλθὼν ὡς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑαυτοῦ δὲ 169
ἀδελφήν, ἣν περὶ πλείστου πάντων ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἠξίωσέ με υἱὸν καὶ ἔτυχεν. οὕτω δ' ἐπείσθη ταῦτα ποιῆσαι διὰ ταχέων, ὥστ' εὐθέως με λαβὼν ᾤχετο ἔχων πρὸς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ διοικεῖν παρέδωκεν, ὡς αὐτὸς μὲν
65. 1 οὐδὲν ἂν ἔτι πράξαι τούτων δυνηθείς, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα οἷόν τε ἐσομένου ποιεῖν. καὶ ἐπειδὴ Θαργήλια ἦν, ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺς γεννήτας τε καὶ φράτορας. ἔστι δ' αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτὸς, ἐάν τέ τινα φύσει γεγονότα [1]εἰσάγῃ τις ἐάν τε ποιητὸν, ἐψηφίσθαι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἢ μὴν
5 ἐξ ἀστῆς εἰσάγειν καὶ γεγονότα ὀρθῶς, καὶ τὸν ὑπάρχον- 170
τα φύσει καὶ τὸν ποιητόν· ποιήσαντος δὲ τοῦ εἰσάγοντος ταῦτα μηδὲν ἧττον διαψηφίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους· κἂν δόξῃ, τότ' εἰς [2]τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν, πρότερον δὲ μή. τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ παρ' αὐτοῖς. τοῦ νόμου δὲ οὕτως ἔχοντος, καὶ τῶν φρατόρων τε καὶ γεννητῶν ἐκείνῳ οὐκ ἀπιστούντων ἐμέ τε οὐκ ἀγνοούντων, ὅτι ἦν
10 ἐξ ἀδελφῆς αὐτῷ γεγονὼς, ἐγγράφουσί με εἰς τὸ κοινὸν γραμ-

[1] εἰσαγάγῃ

[2] τὸ om.

Κατασταίσειν] Conveniret melius, ni fallor, καταλείψειν. Liberi enim a parentibus heredes non constituuntur, qui sunt ipso natu, sed a decedentibus relinquuntur. Reisk.

Καὶ ἐξ ἀρχῆς] Aut redundare videtur hoc καὶ aut aliud sibi respondens poscere. Num ergo leg. καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα συνεχῶς εὖ πεπονθὼς ἦν. *et a principio inde ætatis suæ, et per totam reliquam insecutam vitam.* Idem.

Ἔσπευδεν] Suspicabar aliquando leg. esse ἐπείχθη, id est, *ἐσπευσε. festinabat hoc facere.* nunc tamen, censens sine urgente necessitate mutandum nihil esse, vulgatam sic sic esse interpretandam: *ipse in animum induxerat, hac in re peragenda celeritate sibi utendum esse.* quasi si dixisset: αὐτὸς ἑαυτὸν ἔπεισεν, ὅτι δεῖ τοῦτο διὰ ταχέων ποιῆσαι. Iudicat Apollodori studium, contentionem, constantiam et pertinaciam. Idem.

Τούτων] Sic de meo dedi, pro vulgari τοῦτον. ubi Taylor in Tophanis libro τοιοῦτον annotatum reperit. Redit lectio a me prælata ad premissum πάντα τὰ αὐτοῦ, quod idem in continenti quoque insequitur, *nihil horum*, negotiorum puta domesticorum. Idem.

Γεννήτας] Eosdem videtur dicere συγγενεῖς postea [p. 66. 12. ed. Steph.] *In Anim. ad Jus A. et R.* l. ii. c. 1. §. 9. Heraldus. Eum vide.

Τοὺς ἄλλους] Id est, τοὺς ἄπαντας. reliquos omnes curiales, qui adessent, præter patrem filii inducendi. Hujus enim patris respectu, qui alias etiam e numero curialium esset, in ejusmodi causa vero a suffragatione excludi soleret, reliqui in suffragia euntes, οἱ ἄλλοι appellantur. Reisk.

Δόξῃ] Subaudi ἐγγράφειν ex insequentibus. Idem.

ματείων ψηφισάμενοι πάντες, ἐπιθέντος ἐκείνου τὴν πίστιν καθ' ἱερῶν. καὶ οὕτω μὲν ὑπὸ ζώντος ἐποιήθην, καὶ εἰς τὸ κοινὸν γραμματείων ἐνεγράφην Θράσυλλος Ἀπολλοδώρου, ποιησαμένου με ἐκείνου τοῦτον τὸν τρόπον, τῶν νόμων αὐτῷ
171 δεδωκότων. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Δ. Οἶμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, μᾶλλον ἂν ὑμᾶς τοῖς μεμαρτυρηκόσι [1]πιστεύειν, καὶ οἵτινες τῶν ὁμοίως προσηκόντων ἔργοις φανερῶς μεμαρτυρήκασιν ὡς ἐκεῖνος ταῦτα ὀρθῶς [2]καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔπραξε. κατέλιπε γὰρ Εὔπολις θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἣ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπτει
172 συνοικεῖ, καὶ ἄλλην ἣν ἔσχεν Αἰσχίνης ὁ Λουσιεύς, ἣ τετελεύτηκεν υἱὸν ἄνδρα ἤδη καταλιποῦσα, Θρασύβουλον. ἔστι δὲ νόμος ὃς, ἐὰν ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ ἅπαις τελευτήσῃ καὶ μὴ διαθέμενος, τήν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, κἂν ἐξ ἑτέρας ἀδελφιδοῦς ᾖ γεγονώς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων καθίστησι. καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις.

[1] πιστεύσειν [2] καὶ om.

Ποιησαμένου κ. τ. λ.] Reliqui h. l. vulgarem interpungendi rationem, quæ satis esset commoda. Possit tamen etiam sic distingui: ποιησαμένου με ἐκείνου, *ille me cum adoptasset, τοῦτον τὸν τρόπον τῶν νόμων αὐτῷ δεδωκότων* [scil. *τὴν ἐξουσίαν τοῦ ποιεῖσθαι ἐμέ*], *leges cum ipsi dedissent facultatem mei adoptandi, si hoc modo adoptaret.* Idem.

Οἶμαι] Sic dedi de meo, pro vulgari εἶμαι. Stephanus malebat ὦμαι. Ego vero alteram istam rationem, ut planissimam et simplicissimam prætuli tam Stephanicæ, quam pristinæ meæ. Suspicabar enim olim aliquando sic exarandum esse h. l. οἱ μὲν δὴ ταῦτα μεμαρτυρήκασι. τίσι δ' ἄλλοις μᾶλλον ἄξιον ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἢ τοῖς μεμαρτυρηκόσι ταῦτα πιστεύειν; Idem.

Μᾶλλον] Subaudi ἢ *τοῖς τούτων λέγουσι, τῶν νῦν ἐμοὶ ἀντιδικούντων.* Idem.

Οἵτινες] Num *εἴ τινες.* quicquid est, utrum mavoles, ad utrumvis erit ἄλλως subaudiendum. Pro ὁμοίως dederat annotator in libro Tophanis ὁμοίου. quod neque intelligo, neque probo. Idem.

Ὀρθῶς, κατὰ] Videtur καὶ esse interponendum. Est id quidem usitatius loquendi genus. Idem.

Προνάπτει] Derivandum hoc erit a Πρόναξις nominativo. et est ille quidem nominativus in usu. Sed etiam formari solet Προνάκτιδι. Verum in insequentibus, hesocio an non satis recte, Προνάπτης legitur. quæ lectio si sana sit, leg. hic sit Προνάκτης, ut a nomine proprio primæ declinationis. Idem.

Τήν τε ἀδελφὴν] Idem est, ac si dixisset: *ταύτην τε τὴν ἀδελφὴν, ἔτι οὖσαν. et hanc sororem in vivis adhuc superstitem, et* —. Idem.

Ἑτέρας] Subaudi ἀδελφῆς ὄν *τὸν βίον τετελευτηκυίας.* Idem.

Ἰσομοίρους] Subaudi *τούτους κατὰ τὴν κληρονομίαν.* hos æquis partibus hereditatem cernere, sororem puta defuncti fratris adhuc superstitem, et alterius sororis dudum defunctæ filium, si quis adsit. Idem.

Οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις] Eupolidis puta necessariis, mecum super Apollodori hereditate nunc contendentibus. Sed offendit non nihil dictionis insolentia. redundare videtur præpositio, qua omissa, dictio fiat haud paulo mollior, et usui loquendi convenientior. Quid si sic legatur: *καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδεί. neminem hoc fugit. οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς τούτοις. ne his ipsis quidem obscurum hoc est.* Idem.

ἔργῳ γὰρ οὗτοι φανερὸν τοῦτο πεποιήκασι· τοῦ γὰρ Εὐπο-
λίδος [1]υἱέος ἄπαιδος Ἀπολλοδώρου τελευτήσαντος τὰ ἡμίσεα
Θρασύβουλος εἴληφεν, οὐσίας καὶ πεντεταλάντου καταλει- 173
φθείσης ῥαδίως. πατρῴων μὲν οὖν καὶ ἀδελφοῦ χρημάτων
τὸ ἴσον αὐτοῖς ὁ νόμος μεταςχεῖν δίδωσιν· ἀνεψιοῦ δὲ, καὶ
εἴ τις ἔξω ταύτης τῆς συγγενείας ἐστὶν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ
προτέροις τοῖς ἄῤῥεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πε-
ποίηκε. λέγει γαρ, κρατεῖν δὲ τοὺς ἄῤῥενας καὶ
τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων, οἳ ἂν ἐκ [2]τῶν αὐτῶν ὦσι,
κἂν γένει [3]ἀπωτέρω τυγχάνωσιν ὄντες. ταύτῃ μὲν
οὖν οὐδὲ μέρους λαχεῖν [4]προσῆκε, Θρασυβούλῳ δὲ ἁπάντων, 174
εἰ μὴ κυρίαν ἡγεῖτο εἶναι τὴν ἐμὴν εἰσποίησιν. ἐκείνας τοί-
νυν οὔτε ἐξ ἀρχῆς ἠμφισβήτηκε πρὸς ἐμὲ οὐδὲν οὔτε νῦν
δίκην εἴληχε περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα καλῶς ἔχειν
ὡμολόγηκεν· οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης πάντων ἀμφισβητεῖν τετολ-
μήκασιν. εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἐληλύθασι. λάβε δὴ [5]αὐτοῖς
τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασι, καὶ ἀνάγνωθι.

[6]NOMOI.

ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως καὶ ἀδελφὴ καὶ ἀδελφιδοῦς ἰσόμοιροι

[1] υἱέως [2] τούτων [3] ἀνωτέρω [4] προσῆκεν
[5] αὐτοὺς [6] ΝΟΜΟΣ

Ἀπολλοδώρου] Apollodorus hic, semel hac loco et iterum aliquanto post nominatus, probe discernendus est ab altero Apollodoro, oreberrimo per totam hanc actionem celebrato, hereditatis controversæ legatore. Propterea, erroris excludendi gratia, orator addit hæc verba, τοῦ Εὐπολίδος υἱέος. ubi articulus cum υἱέος cohæret, non cum nomine proprio. IDEM.

Καὶ πεντεταλάντου] Respondere videtur particula καὶ Latinorum illi *ad*. Substantiæ ad quinque talentorum valorem assurgentis. IDEM.

Αὐτοῦς] Suspicabar aliquando leg. esse αὐταῖς. ut ad sorores et filias redeat, paterna aut fraterna bona petentes aut capessentes. istique suspicioni etiam Latinam interpretationem meam accommodavi. Nunc autem arbitror vulgatam bene habere, et accipiendam esse, de sorore altera superstite, et de alterius jam defunctæ filio. IDEM.

Ἀνεψιοῦ δὲ] Subaudi τῶν χρημάτων. IDEM.

Ταύτης τῆς συγγενείας] Id est, τῆς ἀνεψιότητος. *extra consobrinitatem*, remotior et distantior adhuc a consobrino, ut ejus filius filiave. IDEM.

Ἐκ τούτων] Nam ἐκ τῶν αὐτῶν, subaudi ἂν αἱ θήλειαί εἰσιν. Si parentes posteritatis masculinæ iidem sint cum parentibus posteritatis a femellis descendentis. IDEM.

Ταύτῃ] Huic filiæ Eupolidis, adhuc superstiti, uxori Pronapidis. IDEM.

Οὐδὲ μέρους] Hereditatis ab Apollodoro relictæ. IDEM.

Ἁπάντων] Scil. bonorum Apollodori, qui fuit Thrasylli filius, cui mater Thrasybuli consobrina fuit. IDEM.

Αὐτῶν] Eodem redit, quo modo ἁπάντων redibat, scil. τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρου καταλειφθέντων. IDEM.

Ταῦτα πάντα] Scil. ὑπ' Ἀπολλοδώρου ἠγνωσμένα, πραχθέντα καὶ διατεθέντα ὑπὸ ἐμοῦ. IDEM.

Οἱ δὲ ὑπὲρ ταύτης] Scil. λέγοντες καὶ πράττοντες. quorum princeps erat maritus mulieris, Eupolidis filiæ, Pronapis. IDEM.

Νόμος] Ea lex designatur, quæ sancit, ut fratris hereditatem soror superstes, et alterius sororis defunctæ filius ex æquo inter se partiantur. IDEM.

κατὰ τὸν νόμον εἰσί. λάβε δὴ καὶ τοῦτον, καὶ ἀναγίνωσκε αὐτοῖς.

ΝΟΜΟΣ.

ἐὰν μὴ ὦσιν ἀνεψιοὶ μηδὲ ἀνεψιῶν παῖδες, μηδὲ τοῦ [1]πρὸς πατρὸς γενομένου ᾖ προσήκων μηδεὶς, τότε ἀπέδωκε τοῖς
175 πρὸς μητρὸς, διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν. λάβε [2]δὴ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, καὶ ἀνάγνωθι.

ΝΟΜΟΣ.

ταῦτα τῶν νόμων κελευόντων, ὁ μὲν ἀνὴρ ὢν οὐδὲ τοῦ μέρους εἴληχεν, [3]οἱ δ' ὑπὲρ ταύτης τῆς γυναικὸς ἀπάντων· οὕτω τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι. καὶ
176 ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι, καὶ τοῖς λόγοις χρῶνται τοιούτοις, ὡς αὐτοῖς ὅλου τοῦ κλήρου ληκτέον, ὅτι Θρασύβουλος ἐκποίητος εἰς [4]τὸν οἶκον τὸν Ἱππολοχίδου γέγονε, λέγοντες τοῦτο μὲν ἀληθὲς, [5]ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκον. τί γὰρ ἧττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν; οὐ γὰρ κατὰ τὸν πατέρα ἀλλὰ κατὰ τὴν μητέρα καὶ τῶν Ἀπολλοδώρου τοῦ

[1] πρὸς om. [2] δὴ [3] ὁ [4] τὸν οἶκον om. [5] ἐκείνῳ

Νόμος] Altera lex designatur, statuens, ut consobrini defuncti hereditatem alius consobrini filius solus adeat, exclusa consobrina, etiam si hæc uno gradu propior ad defunctum sit, quam consobrini filius. IDEM.

Μηδὲ τοῦ πατρὸς γενομένου ᾖ προσήκων μηδείς] Locus arduus. Annotator in libro Tophanis pro quarto vocabulo adscripserat ἀπογενομένου. quo res non declaratur, sed obscuratur magis. Mihi videtur leg. μηδὲ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γενομένων ᾖ πρ. μ. neque posterorum ab eodem patre oriundorum quisquam superstes sit, qui necessitudine defunctum, cujus controversa hereditas fuit, contingat. Vel etiam sic, ad eandem sententiam: μηδὲ πρὸς πατρὸς τοῦ ἀπογενομένου ᾖ πρ. μ. Hanc rationem si quis sequatur, ei voc, πατρὸς non erit cum ἀπογενομένου copulandum, sed sic construendum: προσήκων τοῦ ἀπογενομένου μηδεὶς ᾖ, defuncti necessarius nullus sit, πρὸς πατρὸς, a parte paterna. IDEM.

Νόμος] Particula hæc legis, vel juris de hereditatibus constituentis, ea est, qua definitur ordo hereditatis adeundæ in ejusmodi causa, ubi masculina stirpe deficiente, ad femininam hereditates devolutæ sint. IDEM.

Ὁ μὲν] Thrasybulus, Eupolidis e filia minore nepos, matrem representans. IDEM.

Ὁ δὲ] Pronapis, uxoris nomine. IDEM.

Νομίζουσι] Pronapis, uxor ejus, et advocati hujus partis. IDEM.

Καὶ ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι] Num καὶ ὑπὲρ τούτων ἅπαντα (vel ὁτιοῦν) τολμήσουσι. *et pro his*, vel *horum* [bonorum Apollodori] *adipiscendorum causa, nihil non audebunt.* IDEM.

Καὶ τοῖς λόγοις] Num καὶ τοιούτοις λόγοις. IDEM.

Εἰς τὸν Ἱππολοχίδου] Aldina articulum geminat; dubium utro errore operarum, eone, qui peccat plus dando, quam oporteret, an hoc, qui minus. Si isto, bene habet, gratiasque debemus Stephano; sin autem hoc, sic erit leg. εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἱππολοχίδου. IDEM.

Ἐκείνῳ δ' οὐ προσῆκεν] Dubium utrius generis sit ἐκείνῳ, masculini, an neutrius. Illud si teneas, locus mihi quidem est obscurus. Quare pro neutro habebo, et referam ad rem, de qua hic agitur, h. e. ad petitionem hereditatis ab Apollodoro relictæ. *ad hanc vero causam* (sit) *nil pertinet.* IDEM.

Συγγενείας ταύτης] Cum Apollodoro puta, Thrasylli filio. IDEM.

66. 1 Εὐπόλιδος υἱός τὸ μέρος εἴληφε· καὶ τῶνδε ἐξὴν αὐτῷ κατὰ
ταύτην τὴν συγγένειαν λαγχάνειν, ὄντι πρότερῳ ταύτης, 177
εἴπερ τὰ πεπραγμένα μὴ κυρίως ἔχειν ἐνόμιζεν. ἀλλ' οὐκ
ἔστιν ἀναισχυντος. μητρὸς δ' οὐδεὶς ἐστιν ἐκποίητος, ἀλλ'
ὁμοίως ὑπάρχει τὴν αὐτὴν εἶναι μητέρα, κἂν ἐν τῷ πατρῴῳ
μένῃ τις οἴκῳ, κἂν [1] ἐκποιηθῇ. διὸ τῶν Ἀπολλοδώρου χρη-
5 μάτων οὐκ ἀπεστερήθη τοῦ μέρους, ἀλλὰ μετειλήφει τὸ
ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω,
κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Οὕτω μὲν οὐχ οἱ γεννῆται μόνον καὶ φράτορες γεγό-
νασι μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ Θρασύβουλος
οὐκ ἀμφισβητῶν ἔργῳ δεδήλωκεν ὅτι τὰ πεπραγμένα
Ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει καὶ κατὰ τοὺς νόμους·
10 οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσούτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. γεγό- 178
νασι δὲ ὅμως καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῷ. πρὶν γὰρ ἐμὲ ἥκειν
ἐκ τῆς Πυθιάδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς δημότας Ἀπολλόδωρος
ὅτι πεποιημένος εἴη με υἱὸν καὶ ἐγγεγραφὼς εἰς τοὺς συγ-
γενεῖς καὶ φράτορας, καὶ παραδεδώκει τὴν οὐσίαν, καὶ
διεκελεύεθ' ὅπως, ἄν τι πάθοι πρότερον, ἐγγράφωσί με εἰς
τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Θράσυλλον Ἀπολλοδώρου καὶ
15 μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. κἀκεῖνοι ταῦτα ἀκούσαντες, τού-

[1] ἐκποιηθείς

Τῶνδε] Quæ scil. ego nunc mihi vindico bona; ut a patre meo factitio mihi, qui sum ejus filius adoptivus, relicta. IDEM.

Κατὰ ταύτην τὴν συγγένειαν] Hoc est, κατὰ τὴν ἀνεψιότητα, consobrinitatis jure, qua jure Eupolidis filia, Pronapidis uxor, hanc controversam Apollodori nostri hereditatem petit. IDEM.

Τὰ πεπραγμένα] Scil ab Apollodoro Thrasylli. acta patris mei in negotio adoptationis meæ. IDEM.

Μητρὸς etc.] Sententia est: Alienas in domos per adoptationem translati nil amittunt hoc facto, nulla parte jurium eorum fraudantur, quæ ipsis ex parte matrum competunt. emigrant quidem multi e domo quisque sua paterna, nemo omnium autem e materna; sed hæc semper cuique salva manet, etiamsi ab alio quopiam patre adoptatus, et a suo vero emancipatus fuerit. IDEM.

Ἀπολλοδώρου] Eupolidis filii. IDEM.

Ἀντιστρέθη] Thrasybulus, Æschinis Lusiensis filius. IDEM.

Ταύτης] Hanc quæ adhuc superest, Eupolidis filiam, Pronapidis uxorem. IDEM.

Οὐκ ἐλάγχανε] Scil. ἐμοὶ, εἰ οὐκ ἐνόμιζε τὰ Ἀπολλοδώρου, τῷ ἐμῷ πατρὶ, πραχθέντα κυρίως ἔχειν, si existimasset illam mei adoptationem non esse ratam et firmam. IDEM.

Αὐτῷ] Non Thrasybulo, sed Apollodoro, patri meo, de veritate adoptationis meæ. IDEM.

Πυθιάδος] Ita dedi de meo, pro vulgari Πυθαΐδος. e ludis Pythiis, quo actor se ait profectum esse, sive solummodo spectandi gratia, sive etiam de palma certandi. IDEM.

Παραδεδώκει] Scil. ἐμοὶ τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. IDEM.

Πρότερον] Scil. πρὶν ἢ ἐμὲ ἐκποιηθῆναι. IDEM.

των ἐν [1] ἀρχαιρεσίαις κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς οὐκ ἐποιήσατό με υἱόν, [2] καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καθ' ἱερῶν ἐνέγραψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκέ-
179 λευε. τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὦ ἄνδρες, γέγονεν ἡ ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης, φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ [3] μικρᾶς ὑπαρχούσης. ὡς δ' οὐδ' εἰ μηθέτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθραι πρὸς τούτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε Ἀπολλόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κλῆρον τοῦτον κατέλιπεν οἶμαι καὶ ταῦθ' ὑμῖν ῥᾳδίως ἐπιδείξειν. πάντες γὰρ οἱ τελευτήσειν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ [4] ἐξερημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους, ἀλλ' ἔσται τις καὶ ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων· διὸ κἂν ἄπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν ποιησάμενοι καταλείπουσι. καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω ταῦτ' ἔγνωκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἄρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ
180 ἐξερημῶνται, προστάττει τὴν ἐπιμέλειαν. ἐκείνῳ δὲ πρόδηλον ἦν ὅτι εἰ καταλείψει τὸν κλῆρον ἐπὶ τούτοις, ἔρημον ποιήσει τὸν οἶκον, [5] προορῶντι ταύτας τὰς ἀδελφὰς τὸν

[1] ἀρχαιρεσίᾳ. [2] καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν om. [3] σμικρᾶς
[4] ἐξερημώσωσι [5] . διὰ τί; προορῶντι

Καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν] Duo momenta ipdicat, quibus moti demotæ seu municipales Apollodori, se, Thrasyllum, in album suum municipale intulerint. 1) ἀκούσαντες ταῦτα. ob hoc Apollodori ad se mandatum. 2) ἐξ ὧν ἤδεσαν, id est, ἐκ τούτων, ἃ αὐτοὶ ἤδη πρότερον ἤδεσαν περὶ τῆς Θρασύλλου τιμήσεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ τῶν συγγενῶν καὶ φρατόρων γραμματεῖον. IDEM.

Παρ' αὐτοῖς] Apud municipales puta. IDEM.

Αὐτῷ] Apollodoro, patri meo. IDEM.

Τούτους] Gentem Eupolidis. IDEM.

Ἡμᾶς] Lacratidam, patrem meum verum, matrem meam, avum, aviamque. Fort. leg. συγγενείας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ φιλίας οὐ σμικρᾶς. IDEM.

Καταλείψουσι] Scil. παῖδας. quod vocab. latet in ἄπαιδες. Potest tamen etiam τὸν οἶκον subaudiri. IDEM.

Νόμῳ] Si servatur, quod idem est atque ἐν νόμῳ vel διὰ νόμου, tum ad προστάττει subaudiendum erit e præmissis tacite repetitum τὸ κοινὸν τῆς πόλεως, scil. βούλημα. Alias legi possit νόμος. tametsi hoc cur præferatur vulgatæ, causam nullam video. IDEM.

Προορῶντι] Tueri hanc lectionem si volemus, aiendum erit dictionem hanc esse ἀναπόδοτον, seu conturbatam, h. e. oratorem, cum narrationem ab aliqua constructione exorsus esset, impetu orationis ablatum, illius constructionis oblitum, ad aliam, illi haud convenientem, delapsum esse. Videtur quidem hic dativus προεῖδον cum οἷς ἐγὼ ἀκηίσας p. 145. 8. co-

μὲν Ἀπολλοδώρου τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον ἐχούσας, υἱὸν δ' οὐκ εἰσποιησούσας ὄντων αὐταῖς παίδων, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας αὐτῶν τὴν γῆν, ἣν ἐκείνης κατέλιπε, καὶ τὰ κτήματα πάντα [1]ταλάντων πεπρακότας καὶ τὸ ἀργύριον διανενεμημένους, τὸν δὲ οἶκον αἰσχρῶς οὕτως καὶ δεινῶς ἐρημωμένον. ὃς δὴ 181
τοῦτ' ἤδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπονθότα, πῶς ἂν, προσεδόκησεν αὐτὸς, εἰ καὶ φίλος ἦν, τυχεῖν τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀνεψιὸς ὢν ἀλλ' οὐκ ἀδελφὸς αὐταῖς; οὐκ ἐνῆν ἐλπίσαι δήπουθεν. ἀλλὰ μὴν ὅτι ἄπαιδα ἐκείνην περιεωράκασι καὶ τὰ χρήματα ἔχουσι καὶ οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τρεπεραρχοῦντα ἀνηρήκασι, κεῖλέ μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ'. Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις περὶ ἀλλήλους εἰσὶ καὶ ἔχθραι πρὸς Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος, τί βέλτιον ἦν ἔπραξεν ἢ ταῦτα βουλευσάμενος, ἅπερ ἐποίησεν; ἢ νὴ Δία παιδίον εἰσποίσατο λαβὼν παρά τιν τῶν φίλων ὄντων, καὶ τούτῳ τὴν οὐσίαν ἔδωκεν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἄδηλον καὶ 182
τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν. ἐμοὶ δὲ πεῖραν εἰλήφει, δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. ἔξ τε γὰρ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα

[1] τάλαντα

haunte. Verum interveniunt alia non filium quasi coincidentia et abrumpentia: Deinde haud convenit πρωσῶνι, sed προσῆκεν saltim; quamquam simplex ἥκειν magis etiam convenisset. Planissime utique sic dixisset: ἥκει γὰρ ταῦτα. aut sic: πρόδηλον γὰρ τοῦτο ἦν αὐτῷ ἥκειν ταῦτας τὰς ἀδελφάς, Euphilidis puta filias. Sed satis erit haud dativum ad πρόδηλον ἦν referri, et legi δεῖ τί πρόδηλον; ἥκειν —. Idem.

Κτήματα πάντα τάλαντα] Aut scr. πάντα τάλαντων leg. esse, pro quinque talentis vendiderint; aut κτήματα ὄντα πεντετάλαντα (adjective, et uno vocabulo) fundos et supellectilem rusticam (instrumenta puta, et pecora, et pastores, servosque et ancillas) quæ omnia valebant quinque talenta. Idem.

Ἐξηρημωμένον] Post hoc vocabulum suspicor deesse περιῳδότας aut περιπεπλεύτας. pecus finisse, ut domus ipsa desolaretur. desolabatur autem domus, cum pecuniæ ejus possessori nemo pro filio adoptitio sufrogaretur, qui genus illius continuaret, nomen ejus filio suo imponeret, annuasque contributiones, quas priores possessores erario publico dependere solti fuerant, dependere porro pergeret. Nam si tenuis olim trierarchalis ab heredibus conserpseretur et contrunscaretur, partes alias aliis vendentibus, successe erat, ut respublica vectigalium successionem insignem perderet, id quod diligenter cavebant ne fieret, sæva reip. servi incidenter. Capitale hoc erat facinus, et a legibus imperatum, ut quisque morieus provideret ne domus sua desolaretur. Idem.

Οἷς ἦν] Post οἷς videtur τῶν' abesse. Idem.

Ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασι] ἄκεφ ipsis adoptantibus. quanto magis aliis. Suspicatus tamen aliquando nam leg. esse: ἄδηλον καὶ αὐτῷ, et ipsi (adoptanti), καὶ τοῖς γεν. et parentibus pueri. quod quamquam aio concinnum et conveniens esse, negb tamen prorsus necessarium esse. Idem.

οἷος ἦν ἀκριβῶς ἤδει, τῶν τ' οἰκείων ἐπιμελῆ καὶ [1]ταμευ- 67. 1
τοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· ἐν ἀρχῇ τε, δεσμοθετήσας, ὡς
ἐγενόμην οὐκ ἄδικος οὐδὲ πλεονέκτης, ἠπίστατο σαφῶς.
ὥστ' οὐκ ἀγνοῶν ἀλλὰ σαφῶς εἰδὼς ἐποίει με τῶν αὐτοῦ
κύριον. καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδοῦν,
οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθὼς ἀλλὰ μεγάλα ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν,
οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὃς τὰ ὄντα ἀφιέναι ἔμελλον, ὥςπερ
183 οὗτοι τὰ [2]τοῦ κλήρου πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουληθόμενον
καὶ τριηραρχεῖν καὶ πολεμεῖν καὶ χορηγεῖν καὶ πάνθ' ὑμῖν
τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, ὥςπερ κἀκεῖνος· καίτοι εἰ καὶ
συγγενὴς καὶ φίλος καὶ εὐεργέτης καὶ φιλότιμος καὶ δεδο-
κιμασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τίς ἀμφισβητήσειε μὴ
οὐκ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος εἶναι ταύτην τὴν ποίησιν; ἐγὼ
τοίνυν ἔν [3]γε τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεποίη-
184 κα· γεγυμνασιάρχηκα [4]γὰρ εἰς Προμήθεια τοῦδε τοῦ
ἐνιαυτοῦ φιλοτίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. ὡς δ'
ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ή. Τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθ' ἃ προσηκόντως ἔχειν

[1] τὰ ἰμαυτῶ [2] τοῦ om. [3] τι [4] γὰρ om.

Θεσμοθετήσας] Non cum ἐπίστατο, sed cum ἡγεμὼν cohæret, non ad Apollodorum, sed ad Thrasyllum redit. Norat Apollodorus, qualis ego essem in magistratu, quippe qui Thesmothetæ honorem gessissem, sancte et continenter. Sed miror, viros tam adhuc juvenes, atque Thrasyllus tum fuisse videtur nondum ducta domum uxore (nam conjugii sui nusquam mentionem facit) tanto magistratui admoveri consuevisse. Ego vero non nisi senio et prudentia venerabiles, meritisque insignes viros in collegium Areopagitarum adscriptos fuisse autumabam. IDEM.

Ὃς τὰ ὄντα ἀφίναι] Imo vero οὐκ ἀφίναι. Usurpavit h. l. verbum ἀφίναι sensu paulo rariore pro ἀπολίσθαι, vendere, a re abalienare, operam dare, ut in aliorum potestatem veniant. Sententiam hanc verbi h. l. esse, docent proxima insequentia. Aut alias pro prima persona tertia ἔμελλον est sufficienda. IDEM. ἀφιέναι malit Bekkerus.

Ὥσπερ οὗτοι τὰ κλήρου πεποιήκασι] Imo vero ὥσπερ οὗτοι περὶ τὸν ἀδελφὸν κλῆρον ἐποίησαν, ut hi fecerunt in sorte fratris, quam ἀφῆκαν, id est διεκλήρωσαν καὶ ἀπέδοντο. REISK.

Πολεμεῖν] Bene si habet, quanquam mihi quidem valde suspectum est, significabit idem atque εἰς τὰς πεζὰς στρατείας ἐξιέναι, pedestri militia fungi. opponitur enim τῷ τριηραρχεῖν, quæ est militia navalis. IDEM.

Κἀκεῖνος] Apollodorus puta factitavit. IDEM.

Δεδοκιμασμένος — τοιοῦτος εἶναι] Idem est, ac si dixisset: δοκιμασίαν δεδωκὼς, ὅτι εἰμὶ τοιοῦτος. IDEM.

Τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων] rerum ab eo probatarum. Difficilis profecto perceptuque et interpretatu dictio, significatuque, eorum unum aliquid, quæ ille sibi facienda proposuerat, et fecisset ipse procul dubio, si diutius superfuisset; eoque, quod ipse non potuit, mihi exsequendum demandavit. Videant peritiores num vis verbi δοκιμάζειν hanc sententiam patiatur. IDEM.

Εἰς Προμήθεια] ad Vulcanalia, vel si rectius putas, Promethea, h. e. ludos Promethei. Sic correxi de meo, pro vulgari εἰς Προμήθειαν. IDEM. Sic antea correxerat Meursius in Græc. Fer. l. v. voc. ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ.

Τὰ ἡμέτερα δίκαια] Mea, et qui mecum communem sibi fecerunt hanc causam. quo in numero sunt mater, et pater verus, La-

φαιεὺν τὸν κλῆρον, ταῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες· δεόμεθα δ' ὑμῶν βοηθεῖν ἡμῖν καὶ ἕνεκα Ἀπολλοδώρου καὶ ἕνεκα τοῦ ἐκείνου πατρός. οὐ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς εὑρήσετε πολίτας, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτάτους. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ αὐτοῦ τάς τε ἄλλας ἀπάσας λειτουργίας λελειτούργηκε, καὶ τριηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν, οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος ὥσπερ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν, οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὢν ἀλλὰ κατὰ μόνας, οὐδὲ δύο ἔτη [1] διαλιπὼν ἀλλὰ συνεχῶς, οὐδ' ἀφοσιούμενος ἀλλ' 185
ὡς οἷόν τ' ἄριστα παρασκευαζόμενος. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς [2] κἀκεῖνον ἐτιμᾶτε, μεμνημένοι τούτων τῶν ἔργων· καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε, τοὺς ἔχοντας ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ καταναγκάσαντες. καὶ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος οὐχ ὥσπερ Προνάπης ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν ἄρχειν ἠξίου τὰς ἀρχάς, οὐδὲ βίᾳ μὲν ἐζήτει τὰ ἀλλότρι' ἔχειν, 186
ὑμᾶς δ' ὤετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερὰ τὰ ὄντα

[1] καταλιπὼν [2] ἐκεῖνον

cratides, et fratres, si qui erant Thrasyllo, nec non sorores et earum mariti. Reisk.

Προθυμοτάτους] Π. πρεσβυμοτάτους. Οὕτως ὀλίγῳ ὕστερον, ὡς οἷόν τ' ἄριστα. H. Stephan.

Πατὴρ αὐτοῦ] Thrasyllus major, frater Eupolidis et Mnesonis. Reisk.

Δαπανῶν] Subaudi μόνος. Idem.

Καταλιπὼν] Imo vero διαλιπὼν, vel παραλιπών. Idem.

Ἀφοσιούμενος] Τὸ μὲ ἐντελὲς τι ποιῶσαι, ἀλλ' ὅσπερ οἱόν ἔκαιον ἀφοσιώσασθαι ἐλεῖν ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Ἐρμωνος. levitor et dicis causa re defungi. Ita periit oratio; sed et in orat. de Apollod. hered. adhibetur illud eodem modo. Vide ad Harpocr. Mauss. et H. Vales. p. 259. *Ad Herodot.* l. iv. c. 154. Valckenaer.

Τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Apollodorum, super cujus hereditate certatur. Reisk.

Ἠξίου] Dubium ad utrum hoc redeat, ad Pronapidemne, an ad Apollodorum. μὲν præmissum cum iisequente δὲ suadent, ut ad Pronapidem referatur. Erit ergo nota ignominiosa si quis, in ordine equestri qui censeatur, magistratus gerat. Qua de re mihi satis non constat. Ego vero potius arbitror honorifica hæc duo esse, si quis ordini equestri adscriptus sit, et magistratus gerat. Ergone, si scilicet conjectura me mea minus fallet, μὲν præmissum erit tollendum? ut hæc sit sententia: Pronapes quidem censum exiguum professus est, quo factum, ut ordini equestri non posset adscribi; neque magistratus gerere; Apollodorus autem ingentem censum professus, inter equites egit, et honores gessit. An servabimus μὲν, et lacunam sic, quodammodo explebimus: ὅσπερ Προνάπης ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ἄρχειν δὲ μεγάλων ἤρχεν. hactenus quæ Pronapidem, ut hominem cupidum et sordidum, gloriæque patriæque pariter negligentem, minuti animi degenerisque notant; jam nunc Apollodorum celebrantia: ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν — Apollodorus vero equestri ordini fuit adscriptus, et honores complures gessit, quos, tametsi sumptuosos, ipse sibi, pro animi sui liberalitate atque magnificentia, depoposcit. Hæc mihi quidem vera videtur esse hujus loci sententia. Meliora tamen si sint, qui me doceant, volens aurem præbebo. Caliginosis in rebus mirum non est nos veluti cæcos palpare, et suspenso gradu incedere. Ad Pronapidem hæc detorquere si quis malit, poterit ille dictionem τὰς ἀρχὰς ἠξίου ἄρχειν sic interpretari: honores tamen appetiit, eosque ad se adhamavit lucrosos, quæstuosos, unde ditatus est per furta, quamvis solummodo eques esset, non ordinis senatorii. Verum, quod iterum protestor, integrum cuique facio, ut pro animi sui sententia h. l. accipiat. Idem.

καταστήσας ὑμῖν, ὅσα προστάττοιτε, πάνδ' ὑπηρέτει φιλοτίμως, οὐδέν τ' ἀδίκων εἰς τὰν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπερωτᾶτο ζῆν, ἐς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν, τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν, ἵνα ἐξαιρεσίη πρὸς τοὺς δεομένους. καὶ τούτων τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξέλειταί-
187 γησεν; ἢ τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσήνεγκεν; ἢ τί παρελέλειπται ὧν προσῆκεν; ὅς γε καὶ παιδικῷ χορῷ χορηγῶν ἐνίκησεν, ὧν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἔστηκε. καίτοι τί χρὴ τὸν μέτριον πολίτην;
[1] οὐχ οἳ μὲν ἕτεροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν, τὰ δ' ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν;
[2] οὗ δ' ἡ πόλις δεῖται χρημάτων, ἐν πρώτοις εἰσφέρειν καὶ μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων; ἐκεῖνος τοίνυν τοιοῦτος ἦν· τοιγὰρ ὧν δικαίως ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε,
188 τὴν ἐκείνου γνώμην περὶ [3] τῶν αὑτοῦ κυρίαν εἶναι ποιήσαντες. καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, εὑρήσετε οὐ κακὸν οὐδ' ἄχρηστον. ἐστρατεύμαι [4] τοῖς στρα-

[1] οὐκ εἰ μὲν [2] οὐδ' εἰ ἡ [3] τοῦ κυρίαν [4] ταῖς στρατείαις

Κἀν τούτων] Scil. τῶν ἄλλων, ἃ στρατιώτῃ φίλῳ. ex illis reliquis, quæ ipsi, post necessarios sumptus in victum et cultum quotidianum faciendos, superessent. quæ defraudans genium suum comparsisset, atque reipublicæ reservasset. IDEM.

Ἐξελειτούργησε] Colligas ex hoc vocabulo, quod est inventu paulo rarius, fuisse Athenis, qui, aut vanitate acti, aut ignorantes ipsi fortunarum suarum veras rationes, aut sumptuum in munia faciendorum magnitudinem haud satis tenentes, cum cepissent munia edere, victi sumptuum enormitate ante haud provisa, quibus tolerandis res familiaris haud sufficeret, medio in munere deficerent, neque id possent ἐκλειτουργεῖν, h. e. ad finem usque de peculio suo perducere. Videntur tamen esse futuri, quibus nimis acerbus videar esse particularum rimator, et qui contendant verbum compositum nihilo plus, quam simplex, significare. Quibus tanti haud duco, ut obstrepam. IDEM.

Ἐν πρώτοις] Hi iidem, opinor, ἀ τριακόσια. of. de Phileot. Hered. p. 62. 20. ed. Steph. *In Aesim. ad Isæ 4. et R.* HEINRALDUS.

Ἴση μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἑκάστης ἑστηκε] Ergo tripes, unus numero, μνημεῖα erit? cur non potius μνημεῖον in numero singulari? Deinde quæ dictio? quæ constructio? ὧν τῆς φιλοτιμίας. Bene si habet, durum tamen est, ut sic dicatur pro ἐν οἷς φανερωθείσης, vel ἐπιδειχθείσης τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας. Offendit hic scopulus etiam annotatorem in libro Tophanis, unde Taylor hanc conjecturam retulit: ὧν μνημεῖα καὶ τῆς — quam parum probe. Quid si hoc magis placeat: ᾧ [scil. χορῷ παιδικῷ] μνημεῖόν τῆς —. RUTGERSIUS.

Πολίτην] Addendum videtur ποιεῖν. IDEM.

Περὶ τοῦ κυρίαν εἶναι] Π. περὶ τοῦ κύριον εἶναι. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, ἐπιτρέψαντε τὸν Ἄνω. γν. ἀνοθεύτως ἡμῖν τὸν τούτου κλῆρον. H. STEPHAN. Ambigens inter hanc Stephani conjecturam, et inter meam περὶ τούτων κυρίαν, reliqui mendum, quale inveni. RUTGERSIUS.

Ὅσα etc.] Id est, ἐν οἷσι τούτους ἐξετάσαντες, ὅτι τῇ ἐμῇ ἡλικίᾳ ἐγένοντο, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγαθοὺς εὑρήσετε. sed v. annotationem proximam. IDEM.

Τοῖς στρατείαις] Innovero τὰς στρατείας. at etiam Scaliger edidisset. sic certe loqui solent. vulgatam si tuebimur, erit ἐν στρατείαις ἐνδεδεμένοις, aut sic leg. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἀνδράσι ταῖς στρατείαις, scil. ὅτε καὶ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν ἐγεγόνειν. Et nescio profecto, an verba ὅτε καὶ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, quæ verba superiori loguntur, huc

τείας τῇ πόλει, τὰ προστεταγμένα ποιῶν· τοῦτο γὰρ τῶν τηλικούτων ἔργων ἐστί. καὶ ἐκείνων οὖν ἕνεκα καὶ ἡμῶν εἰκότως ἂν [1]ποιήσασθε πρόνοιαν, ἄλλως τε καὶ τούτων 189
40 [2]τετραφαγχωμένα οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρημένον καὶ πεπραμένον καὶ ἀργὸν πεποιημένον, ἡμῶν δὲ καὶ λελειτουργηκότων ἤδη καὶ λειτουργησόντων, ἂν ὑμεῖς ἐπικυρώσητε τὴν Ἀπολλοδώρου γνώμην ἀποδόντες ἡμῖν [3]τοῦτον τὸν κλῆρον.

θ'. Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ διατρίβειν περὶ ταῦτα ποιούμενος τοὺς λόγους, βούλομαι διὰ βραχέων ὑμᾶς ὑπομνῆσαι οὕτω καταβαίνειν, τί ἑκάτερος ἡμῶν ἀξιοῖ, δηλώσας. ἐγὼ μὲν
68. 1 ἀδελφῆς οὔσης τῆς [4]ἐμῆς μητρὸς Ἀπολλοδώρᾳ, φιλίας αὐτοῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε γε- 190
νομένης, ἀδελφιδοῦς ὢν καὶ ποιητὸς υἱὸς ὑπ' ἐκείνου ζῶντος καὶ εὖ φρονοῦντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἐγγραφείς, ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ μὴ ἐπὶ τούτοις [5]ἐξερημῶσαι τὸν οἶκον [6]τὸν ἐκείνου· Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς

[1] ποιήσασθε [2] μὲν μὴ τετραφαγχούτων [3] ταύτου [4] ἡμετέρας [5] ἐξηρημῶσθαι [6] τὸν om.

deducenda sint, et locus totus sic legendus: καὶ ἡμεῖ γε ἠρέσατε οὐ πακὸν, οὐδὲ ἄχαριστον. ἐστράτευμαι γὰρ ἐν ἀφάσεις ταῖς στρατείαις, ὅσαι κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν γεγόνασι τῇ πόλει, τὰ προστεταγμένα ποιῶν. quot-quot per ætatem meam, me adolescente et armis gerendis idoneo, reipublicæ evenerunt necessitates in castra eundi, iis castris omnibus interfui. IDEM.

Ἄγειν] Sic dedi de meo, pro vulgari ἄγων. hoc enim opus, hæc provincia est adolescentium, eam ætatem agentium, quam ego nunc ago. IDEM.

Καὶ ἡμῶν] Aut tollenda est copula, ut hæc sit sententia: Respectum nostri habeatis, et nobis parcatis, etiam propter hæc mea præclara facinora. vel ob hæc mea decora, modo a me commemorata, convenit, ut nos servetis. Aut servato καὶ, erit ἡμῶν iterandum, sive expressis literis, sive, si minus tutum et consultum id videatur, saltim tacita mente. ut hæc sit sententia: Tam illorum, majorum nostrorum, quam nostrimet causa, oportet vos nobis consulere. IDEM.

Ἤδη] Quid si πολλάκις addatur, sive ante sive post. IDEM.

Τῆς ἡμετέρας μητρὸς] Ergo fratres sororesve plures erant Thrasyllo, hujus causæ actori. quos ei fuisse jam supra suspicatus sum. IDEM.

Φιλίας αὐτοῖς] Num καὶ φιλίας αὐτοῖς, aut φιλίας τ' αὐτοῖς. verum tamen potest vulgata, etiam sine accessione particulæ copulantis, probari, si scilicet ita accipiatur ac si dixisset: ὅτι ἡ ἡμετέρα μήτηρ Ἀπολλοδώρῳ ἦν ἀδελφὴ ὁμομήτριος, πολλῆς διὰ τοῦτο φιλίας αὐτοῖς [huic fratri cum hac sorore ejusque liberis] ὑπαρχούσης. magna inter eos amicitia et familiaritas ideo esset, quod mater nostra soror Apollodori esset. IDEM.

Ἔχειν] Hic addendum videtur ἀξιῶ. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] Num addendum εἶναι. postulo ut his, Eupolidis genti puta, ne concedatur, ut in ipsorum potestate sit, ut domus Apollodori desoletur. IDEM.

Τὸν οἶκον ἐκείνου] Sic dedi e conjectura mea, et auctoritate Scaligeri, nec non ignoti annotatoris in libro Tophanis. Omnium ex illo Tophanis libro relatarum a Taylоro annotationum hæc est postrema. nam post eam nihil illinc repetitum in Taylori schedis reperi, quod ad quatuor postremas Isæi orationes faceret. Ipse quoque Taylor ad orationes 8, 9. et 10. nihil annotaverat. Vulgares libri h. l. dant τὸν τοῦ ἐκείνου. IDEM.

Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς ἀμφισβητούσης; ἔχειν] Id est, τί ἀξιοῖ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, τῆς νῦν ἡμῖν ἀμφισβητούσης τοῦ κλή-

ἀμφισβητούσης; ἔχειν μὲν τοῦ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ τι-
μὴν τοῦ ἡμικληρίου πένθ' ἡμιτάλαντα, λαβεῖν δὲ καὶ τάν-
δε τὸν κλῆρον ἑτέρων ταῖς ἀγχιστείαις προτέρων αὐτοῦ
191 τῆς γυναικὸς ὄντων, οὔτ' ἐκείνῳ παῖδα εἰσπεποιημὼς ἀλλὰ
τὸν οἶκον ἐξηρημωκὼς, [1] οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας ἀλλ' ὁμοί-
ως ἂν καὶ τοῦτον ἐξερημώσας, καὶ ἔχθρας μὲν τηλικαύ-
της ὑπαρχούσης αὐτοῖς, διαλλαγῆς δὲ οὐδεμιᾶς πώποθ'
ὕστερον γενομένης. ταῦτα χρὴ σκοπεῖν, ὦ ἄνδρες, καὶπεῖνο
[2] ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι [3] ἐγὼ μὲν ἀδελφιδοῦς αὐτῷ, ἡ δὲ ἀνε-
ψιὰ τοῦ τελευτήσαντος, καὶ ὅτι ἡ μὲν δοῦ [4] ἔχειν ἀξιοῖ κλή-
ρους, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον εἰς ὅνπερ εἰσεποιήθην, καὶ ὅτι
αὕτη μὲν οὐκ εὔνους τῷ καταλιπόντι τὸν κλῆρον, ἐγὼ δὲ
καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ. ταῦτα
πάντα σκεψάμενοι καὶ διαλογιζόμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς,
192 τίθεσθε τὴν ψῆφον ᾗ δίκαιόν ἐστιν. οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω
λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.

[1] οὐδὲ τούτων [2] ἐνθυμεῖσθε [3] ἐκεῖνος [4] ἔχει κλήρους

ρου. Pronapes autem quid postulat nomine uxoris suæ, nunc mecum super hac hereditate contendentis? Respondet ad hanc interrogationem ἔχειν — id est, ἀξιοῖ γὰρ ἔχειν. *postulat nempe*, vel *æquum et sibi licitum atque datum censet.* IDEM.

Προτέρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων] *quamvis alii essent ab hereditatis adeundæ jure multo propiores, quam est ejus*, Pronapidis puta, *uxor.* IDEM.

Ἐκείνῳ] Uxoris fratri, Apollodoro, Eupolidis filio. IDEM.

Τὸν οἶκον] Hujus Apollodori. IDEM.

Τοῦτον] Quanquam manifeste vitiosum, reliqui hoc, ambigens, utrum τούτῳ emendarem, quod sit ad Apollodorum, Thrasylli filium, rediturum, an εἰς τοῦτον, scil. τὸν οἶκον, τὸν τοῦ Ἀπολλοδώρου, τοῦ Θρασύλλου. IDEM.

Τοῦτον] Hoc posterius iterum ad οἶκον Ἀπολλοδώρου redit, ejusdem puta, filii Thrasylli. IDEM.

Αὐτοῖς] Apollodoro Thrasylli cum patruo et ejus necessariis. IDEM.

Κἀκεῖνο] Malim ἔτι δὲ κἀκεῖνο. De ἐνθυμεῖσθαι perinde est, sive servetur, sive cum ἐνθυμεῖσθαι mutetur, ut aptum sit e χρὴ præmisso. IDEM.

Ἐκείνῳ μὲν, ἀδελφιδοῦς αὐτῷ] Imo vero ἐκείνου μὲν ἀδελφιδοῦς ἐγὼ, aut ἐγὼ μὲν ἀδελφιδοῦς αὐτῷ. *ego sum illi*, Apollodoro Thrasylli filio, *e sorore nepos.* IDEM.

Δύο ἔχει κλήρους] Alteram sortem a patre nacta, alteram a fratre. IDEM.

Η.

ΙΣΑΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Steph. — Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

B. 22 — 192

Κίρωνος ἄπαιδος γνησίων τελευτήσαντος παίδων, ἀδελφιδοῦς τις αὐτοῦ κατὰ πατρὰ ἀντιποιεῖται τοῦ πλήρου παρέλαβε τὸν οἶκόν αὐτοῦ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ μετὰ τοῦτο ὁ λέγων τὸν λόγον γράφεται τὸν ἀδελφιδοῦν, φάσκων Δυγατριδοῦς εἶναι Κίρωνος, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ τετελευτηκότος ἐκύησεν πρόδηλα τὴν πλῆξιν τῷ ἀδελφιδῷ, ἵνα μέρος θοῦσα αὐτῷ τὰ λοιπὰ παρλάβῃ· καὶ ὁ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· ζητεῖται γὰρ εἰ τε Δυγατριδοῦς ἐστὶν οὗτος τοῦ Κίρωνος γήσιος εἴτε οὔ. ἐπιπλέκεται δ' αὐτῷ καὶ ἡ κατὰ ποιότητα ζήτησις· ὁ γὰρ ἀδελφιδοῦς ἐγκαλίζεται, λέγων ὅτι εἰ καὶ δῶρον ἐκύησεν γνησίαν εἶναι Δυγατέρα Κίρωνος, ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐκύησα, ὁ δ' υἱὸς αὐτῆς ἀμφισβητεῖ τῶν, πρεσβυτέρας ἐστὶν ὁ κατὰ πατέρα ἀδελφιδοῦς τοῦ δοὺ θυγατρὸς ἐκγόνου, κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον τὸν κελεύοντα πρεσβεύεσθαι τοὺς δοὺ [1] τῶν ἀρρένων τῶν δοὺ τῶν Θυλειῶν. οὗτος γὰρ, τεχνικώτατα πάνυ συσκήσας τοῦτον τὸν νόμον, ἐκ τῶν τῶν τεκόντων διαφορᾶς ἀγωνίζεται, δεικνὺς ὅτι ὧν θυγάτηρ ἀδελφοῦ οἰκειοτέρα τοῖς τελευτῶσι, τοσοῦτο ἐκγόνος ἀδελφιδοῦ διαφέρει. ἵδρυται οὖν ἐντεῦθα τῷ δικαίῳ, καὶ ἀσθενεῖ τῷ νομίμῳ· τὴν δὲ ἐργασίαν τῶν κεφαλαίων κατὰ τὸν οἰκεῖον πάλιν ἐγγάζεται δύναμιν. — 193

32 α'. ΕΠΙ τοῖς τοιούτοις, ὦ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστὶ χαλεπῶς φέρειν, ὅταν τινὲς μὴ μόνον τῶν ἀλλοτρίων ἀμφισβητεῖν τολμῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ [2] τῶν νόμων δίκαια τοῖς σφετέ-
35 ροις αὐτῶν λόγοις ἀφανίζειν ἐλπίζωσιν· ὅπερ καὶ νῦν οὗτοι ποιεῖν ἐγχειροῦσι. τοῦ γὰρ ἡμετέρου πάππου Κίρωνος οὐκ ἄπαιδος τελευτήσαντος, ἀλλ' ἡμᾶς ἐκ [2] θυγατρὸς αὐτοῦ

[1] τῶν om. [2] τοῦ νόμου [3] τῆς θυγατρὸς

ΚΙΡΩΝΟΣ] De Cironis nomine, tum de genere, pauca quædam præmittam. Constat ubique locorum, ubi nomen hoc occurrit, sic, ut in Isæi libris circumfertur, per unum ρ exarari; tametsi potius videtur, ut geminato ρ exaretur, quod sit a κίρρος ductum, *gilvus, luteus*. Erit ergo Κίρων, nisi is potius Κίρρων est, homo pallida, lutea et ad furvum vergente facie. De genere hujus Cironis, vel Cirrhonis, hæc potui ex obscuris hujus orationis locis colligere. Sorores erant duæ, quarum ex altera Ciro natus fuit, item Cironis frater, unde venit filius, adversus quem sester hujus causæ hac oratione agit, aiens, istum sui avi sive ex fratre sive ex sorore nepotem, adversarium suum a Diocle adversus se armatum atque incitatum esse. Ciron ipse, de cujus hereditate hic agitur, duas domi habuit uxores successive. E prima earum, quæ fuit ipsius consobrina, ut ex sorore matris nata, suscepit filiam, quæ, post sterile cum Nausimene conjugium, e secundo marito, cujus nomen reticetur, filios duos peperit, sestorem hujus causæ, et fratrem ejus. Secunda uxor, quæ fuit Diocles soror, Cironi duos peperit mares, sed illos ante patrem exstinctos. Insignis est hac de oratione locus apud Eusebium Præpar. Evangel. p. 466. C. Reisk.

γνησίας παῖδας αὐτῷ καταλελοιπότος, οὗτοί τε τοῦ κλή-
194 ρου λαγχάνουσιν ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες, ἡμᾶς τε ὑβρί-
ζουσιν ὡς οὐκ ἐξ ἐκείνου θυγατρὸς ὄντας, οὔτε γενομένης
αὐτῷ πώποτε τὸ παράπαν. αἴτιον δὲ τοῦ ταῦτα ποιεῖν
αὐτοὺς ἐστὶν ἡ τούτων πλεονεξία, τὸ πλῆθος τῶν χρημά- 40
των ὧν Κίρων μὲν καταλέλοιπεν, οὗτοι δ' ἔχουσι βιασάμενοι
καὶ κρατοῦσι· καὶ τολμῶσιν ἅμα [1]μὲν λέγειν ὡς οὐδὲν
καταλέλοιπεν ἐκεῖνος, ἅμα δὲ πείσεσθαι τοῦ κλήρου τὴν
ἀμφισβήτησιν. τὴν μὲν οὖν κρίσιν οὐ δεῖ μοι νομίζειν εἶναι
ταύτην πρὸς τὸν εἰληχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην, ἀλλὰ
195 πρὸς Διοκλέα τὸν [2]Φλυέα, τὸν Ὀρέστην ἐπικαλούμενον·
οὗτος γάρ ἐστιν ὁ τοῦτον παρασκευάσας πράγμαθ' ἡμῖν 69. 1
παρέχειν, ἀποστερῶν τὰ χρήματα, ἃ Κίρων ὁ πάππος
ἀποθνήσκων κατέλιπεν, ἡμῖν δὲ τούτους τοὺς κινδύνους
ἐπάγων, ἵνα μηδὲν [3]ἀποδιδῷ τούτων, ἐὰν ὑμεῖς ἐξαπατη-
θῆτε πεισθέντες ὑπὸ τῶν τούτου λόγων. δεῖ δὴ τούτων
τοιαῦτα μηχανωμένων πάνθ' ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα μαθεῖν,
ἵνα μηδὲν ἀγνοήσαντες τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ σαφῶς εἰ- 5
δότες περὶ αὐτῶν, οὕτως ἐνέγκητε τὴν ψῆφον. εἴ τινι οὖν
καὶ ἄλλῃ [4]πώποτε δίκῃ προσέσχετε ἀκριβῶς τὸν νοῦν,
δέομαι ὑμῶν καὶ ταύτῃ προσέχειν ὁμοίως, ὥσπερ καὶ τὸ
δίκαιόν ἐστι. πολλῶν δὲ δικῶν ἐν τῇ πόλει γενομένων,
106 οὐδένες ἀναιδέστερον τούτων οὐδὲ [5]καταφανέστερον ἀντι-

[1] μὲν om. [2] Φιλέα [3] ἀποδιδῷ [4] πώποτε om. [5] καταφρονέστερον

Οὔτε τι τοῦ κλήρου] Malim οὔτε τοῦ τι κλήρου. nam οὔτε pariter ad λαγχάνουσιν et ad ὑβρίζουσι pertinet. IDEM.

Οὔτε] Imo vero οὐδὲ, vel ἀς οὐδὲ, quippe quæ nulla unquam ipsi fuisset. IDEM.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλ. IDEM.

Ἅμα λέγειν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Τὸν Φιλέα] Lege, si mihi credis, τὸν Φλυέα, a pago, sed demo, Φλυεῖς, a quo gentile Φλυεύς. nam a Φύλη, alio demo, fit Φυλάσιος, non Φυλεύς, teste Stephano. PALMER. Idem mihi quoque visum fuerat, vel antequam Palmerium inspexissem. v. p. 164. 6. et Harpocr. cujus hæc sunt verba: Φλυεῖς. Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Κίρωνος κλήρου etc. Aliter tamen statuit Valesius in annotat. ad Meursii notas ad Harpocr. p. 317. cujus hæc sunt verba: "Diocles quidem Φλυεύς, cognominatus esse Orestes dicitur ab Isæo, or. περὶ Κίρ. initio, ubi Φλυέα lego ex Harpocr. Themistius p. 389. Διοκλῆς ὁ λεγόμενος Φλυεύς." Atqui apud Harpocr. non Φλυεὺς est, sed Φλυεύς. videtur ergo memoria Valesium fefellisse, aut oculus. REISK.

Τοῦτον] Cognatum Cironis. IDEM.

Οὐδὲν δὲ ἀναιδέστερον] Π. οὐδένες ἀναιδ. χρῆται γὰρ τῷ οὐδένες καὶ οὐ τοῖς ἑξῆς. Ἀλλὰ καὶ τὸ καταφρονέστερον ὑποπτεύεται. H. STEPHAN. Recte prius, male posterius. Obscuandavi Stephano vera momenti. Adverbium vero, rarius quidem inventa, bene tamen illud sicus, sine causa insuetudine haud audio. et ἀναιδέστερον est *majore cum impudentia*, ita καταφρονέστερον est *majore cum contempta*. Dicet, ἀναιδὲς quidem se nosse, negabit autem καταφρονῆ nosse. Respondeo, adverbiorum formam derivatorum ab adjectivis perferentium esse nonnulla, quorum primitiva, h. e. adjectiva, in usu minus sunt, et si-

ποιησάμενοι φανήσονται τῶν ἀλλοτρίων. ἔστι μὲν οὖν χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες, πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ ταληθῆ μαρτυροῦντας εἰς [1] ἀγῶνα καθίστασθαι περὶ τηλικούτων, παντάπασιν ἀπείρως ἔχοντα δικαστηρίων· οὐ μὴν ἀλλὰ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καὶ παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι τῶν δικαίων καὶ μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἰπεῖν καὶ αὐτὸς ἀρκούντως ἐρεῖν, ἂν μή τι συμβῇ τοιοῦτον ὃ νῦν ὑπ' ἐμοῦ τυγχάνει προσδοκώμενον. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, μετ' 197
εὐνοίας τέ μου ἀκοῦσαι, κἂν ἠδικῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἦν [2] ἡ μήτηρ ἡ [3] μὴ Κίρωνος θυγάτηρ γνησία, ἐπιδείξω τοῦτο ὑμῖν, τὰ μὲν πάλαι γεγενημένα λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων, τὰ δ' ὥστε καὶ μνημονεύεσθαι, τοῖς εἰδόσι χρώμενος μάρτυσιν, ἔτι δὲ τεκμηρίοις ἃ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἐστιν· [4] ἐπειδὰν δὲ ταῦτα φανερὰ καταστήσω, τόθ' ὡς καὶ κληρονομεῖν μᾶλλον ἡμῖν ἢ τοῦτον προσήκει τῶν Κίρωνος χρημάτων. ὅθεν οὖν ἤρξαντο περὶ αὐτῶν, ἐντεῦθεν ὑμᾶς κἀγὼ πειράσομαι διδάσκειν.

γ'. Ὁ γὰρ πάππος ὁ ἐμὸς, ὦ ἄνδρες, Κίρων ἔγημε τὴν ἐμὴν τήθην οὖσαν ἀνεψιὰν, ἐξ ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ μητρὸς αὐτὴν γεγενημένην. ἐκείνη μὲν οὖν συνοικήσασα οὐ πολὺν 198
χρόνον, τεκοῦσα αὐτῷ τὴν ἐμὴν μητέρα, μετὰ ἐνιαυτοὺς τριάκοντα τὸν βίον ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ πάππος μιᾶς [5] μόνης

[1] ἀγῶσι [2] ἡ om. [3] ἐμὴ [4] ἐπεὶ δ' ἂν [5] μόνης om.

bilominus tamen adverbia inde producta probe notat et crebri usus sunt. Ad καταφρονέστερον subauditur, aut ἡμῶν, aut ὑμῶν, aut τῆς πόλεως, aut τοῦ δικαίου, aut τῶν νόμων, aut tale quid. Reisk.

Οὐ μὴν ἀλλὰ πολλὰς κ. τ. λ.] Cf. Demosth. c. Aphob. A. §. α'.

Ὁ] Proprie si voluisset dicere, debuisset οἷον usurpare. Sed paulo sunt in his indiligentiores. Præmissis τοιούτος, τηλικοῦτος, et similibus non ubique locorum severe respondentis, ut οἷος, ὅσος — subjiciunt, sed articulum solummodo postpositivum. Idem.

Παλαιὰ] Π. πάλαι. H. Stephan.

Μαρτύρων] Μαρτύρων ἀκοὴ est, cum provocas ad auctoritatem eorum, qui cum se negent interfuisse rebus iis, de quibus agitur, tum tamen affirment ea se accepisse ex aliis fide dignis testibus, qui se vidisse, et probe tenere nota confirmarint. Sed prænatat ad μαρτύρων addi αὐτοῖς. Reisk.

Τὰ δὲ ὥστε] Id est, τὰ δὲ τοιαῦτα, ὥστε —. Idem.

Ἡμῖν ἢ τοῦτον] Aut ἡμῖν ἢ τούτῳ, aut ἡμᾶς ἢ τοῦτον. quo enim ista subita inconstantia et velut desultoria levitas? ἡμῖν redit ad actorem causæ. τούτῳ ad ejus adversarium, hereditatis Cironem competitorem. Idem.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, de quibus controversia nunc agitatur. Idem.

Τριάκοντα] Bene si habet, quod nego, accipi sic debet, ut hæc fœmina dicatur anno ætatis trigesimo exacto vita decessisse. Verum hanc sententiam Græci istoc modo non solent exprimere, sed sic ferme, τριακοντοῦτις, aut ἔτη τριάκοντα γενομένη, vel similiter. Suspicor itaque in numeris errorem h. l. irrepsisse, et pro τριάκοντα lege. esse τρεῖς. μετ' ἐνιαυτοὺς τρεῖς, scil. τῆς συνοικήσεως. Negabis nax

οὔσης αὐτῷ θυγατρὸς λαμβάνει πάλιν τὴν Διοκλέους ἀδελφὴν, ἐξ ἧς αὐτῷ γιγνέσθην υἱεῖς δύο. καὶ ἐκείνην τε ἔτρεφε παρὰ τῇ γυναικὶ, καὶ μετὰ τῶν ἐξ ἐκείνης παίδων· ἐκείνων τε ἔτι ζώντων, ἐπεὶ συνοικεῖν εἶχεν ἡλικίαν, ἐκδίδωσιν αὐτὴν Ναυσιμένει Χολαργεῖ σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐπιδούς. κἀκεῖνος μὲν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἔτεσι μετὰ ταῦτα κάμνων ἀποθνήσκει, πρὶν αὐτῷ γενέσθαι παῖδας ἐκ τῆς ἡμετέρας μητρός· ἃ δὲ πάππος, κομισάμενος αὐτὴν, καὶ τὴν προῖκα οὐκ ἀπολαβὼν ὅσην ἔδωκε διὰ τὴν Ναυσιμένους ἀπορίαν τῶν πραγμάτων, πάλιν ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρὶ, καὶ χιλίας δραχμὰς προῖκ' ἐπιδίδωσι.

δ'. Ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὗτοι λέγουσι, πῶς ἄν τις δείξειε [1] γεγενημένα φανερῶς, ἐγὼ ζητῶν

[1] γεγονυίας

meros esse temerandos, sed potius particulam infitiantem οὐ deleabendam illi dictioni οὐ φυλία χρόνῳ. Verum id esto. Summamus hoc tantisper. Ergo prior Cironis uxor triginta per annos penes eum fuit. Sed perhibetur ex eo nunquam semel peperisse, eoque partu edito diem supremum obisse, relicta filiola parvula. Eccui autem probabile videbitur, quæ mulier per triginta annos sterilis viro cohabitavisset, eam tanto tempore post gravidam esse factam. Sed aies, tametsi non admodum probabile id sit, naturæ rerum tamen non omnino repugnare. Largior. Verum Cironi vivis excedenti nepotes fuisse dicuntur jam adulti, ex eadem illa filia procreati. unde admodum grandævum eum et octenario propinquum decessisse constaret. quod tametsi negatum per naturam rerum non est, haud constat tamen ita fuisse. Tenebo itaque pro τριάκοντα h. l. τρεῖς leg. esse, et priorem Cironis conjugem penes eum non fuisse nisi triennium, intra quod unam modo puellam ei peperit. Idem.

Δεσχαγεῖ] Lege cum Meursio Χολαργεῖ. Palmer.

Σὺν ἱματίοις] Significat, si vestis sponsalis mundique aurei valor una cum parata pecunia numeraretur, quam pater filiæ nubenti addidisset, ista duo capita, vestem puta atque pecuniam, viginti quinque minas conficeisse, illasque sponso pro dote fuisse imputatas. Minuta summa, unde colligatur, aut patrem in re angusta domestica fuisse, aut in potestate uxoris, quæ ut trux quædam noverca, privignum tantum non pro sparta, certe pro aliena, haberet, atque pene nudam et patrimonii prorsus expertem domo festinaret extrudere. Reisk.

Πρὸς τὰς αἰτίας] Subaudi τούτου, aut λέγω βουλόμενος ἀναιτῆν. Idem.

Πῶς — ἐξεῦρεν] Locus iterum hiulcus, quem hodie cum negatum sit ita integrare, ut vera oratoris et primigenia manus restituatur, id quod nemo præter codices saniores fecerit, licet tamen ingenio ea comminisci, quæ ab auctoris sententia non multum discedant. Quod facere conabimur. Et occurrunt emendandi complures viæ, quarum unam hanc, ceu planissimam, demonstrare juvat, reliquis perstreteritis: καίτοι πῶς ἄν τις μᾶλλον αὐτὰς ψευδεῖς δείξειε πάσας καὶ μεδίσστι γεγενημένας, ἢ ὡς ἐγὼ νῦν ἐναργέστατα φανερῶς, ὡς ἐγὼ ζητῶν ἐξεῦρον. atqui quomodo quis magis doceat illas criminationes omnes falsas et commentitias esse, et nunquam reapse factas, quam si sic doceat, ut ego nunc liquide et perspicue docebo, me quærendo invenisse eas falsas et ementitas esse. Succurrit hæc exaranti alia ratio, nescio an illa certior et expeditior etiam, quam illa superior, hæc nempe. Finge locum sic conceptum: ταυτὶ δὴ πάντα πρὸς τὰς αἰτίας, ἃς νῦν οὗτοι λέγουσι, βουλόμενος ἀναιτῆν, πῶς ἄν τις δείξειε γεγενημένα φανερῶς; Hic desinit interrogatio. quomodo quis occurrere volens accusationibus et commentis, quæ hi (adversarii mei) nunc jactant, doceat hæc quæ exponit omnia perspicue vereque facta esse? Respondet ὡς ἐγὼ ζητῶν ἐξεῦρον. docebit nempe ille sic, vel hanc sequens viam, qua ego verum quærens inveni. Et hanc rationem in Latinis meis expressi. Idem.

ἐξεῖπον. ἀνάγκη τὴν ἐμὴν μητέρα, εἴτε δυνατὴ ἦν Κίρωνος
εἶναι μὴ, καὶ εἰ πάνυ ἐνείνῳ διηκόνει ἢ οὔ, παὶ γάμους εἰ 2
δίττοὺς ὑπὲρ ταύτης εἰστίασεν ἢ μὴ, καὶ προῖκα ἤντινα
ἑκάτερος ἐπ' αὐτῇ τῶν γημαύτων ἔλαβε, πάντα ταῦτα
εἰδέναι τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας ὡς ἐκεῖνος ἐπέστησε.
βουλόμενος οὖν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι μάρτυσιν ἔλεγχον ἐκ
βασάνων ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα μᾶλλον αὐτοῖς πι-
στεύητε μὴ μέλλουσι δώσειν [1] ἔλεγχον ἀλλ' ἤδη δεδακόσι
περὶ ὧν μαρτυροῦσι, τούτους ἠξίουν ἐκδοῦναι τὰς θερα-
παίνας καὶ τοὺς οἰκέτας περί τε τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ἁπάντων ὅσα τυγχάνουσι συνειδότες. οὗτος δ' ὁ νῦν ὑμᾶς
ἀξιώσων τοῖς αὐτοῦ μάρτυσι πιστεύειν ἔφυγε τὴν βάσα-
νον. καίτοι εἰ φανήσεται ταῦτα ποιῆσαι μὴ θελήσας, τί 202
ὑπολείπεται τοῖς ἐκείνου μάρτυσιν ἢ ὅσοις νυνὶ τὰ ψευδῆ
μαρτυρεῖν, τούτου τηλικοῦτον ἔλεγχον πεφευγότος; ἐγὼ
μὲν οἶμαι οὐδέν. ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι πρῶ-
τον ταύτην τὴν μαρτυρίαν, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ὑμεῖς μὲν τοίνυν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ βάσανον ἀκριβέ-
στατον ἔλεγχον νομίζετε· καὶ ὁπόταν δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι
παραγένωνται καὶ δέῃ εὑρεθῆναί τι τῶν ζητουμένων, οὐ
χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους
βασανίζοντες οὕτω ζητεῖτε εὑρεῖν τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγενη-

[1] ἐλέγχους

Ἀνάγκη] Abruptus in rei propositæ demonstrationem ingressus ferri potest. me quidem nil offendit. mollius tamen utique manet oratio, si ad ἀνάγκη addatur γάρ. Cohæret hoc ἀνάγκη cum aliena versu 5. IDEM.

Τούτους] Malim αὐτῶς. IDEM.

Ἑκάτερος] Subaudi τῶν γαμούντων αὐτήν. IDEM.

Περὶ αὐτῶν] His de rebus, quas modo de matris meæ elocationibus in matrimonia enarravi. IDEM.

Αὐτοῖς] Non potest hoc eodem referri, quo αὐτῶν potest, de quo modo admonitum est. Desunt id insequentia, περὶ ὧν μαρτυροῦσι. quanquam enim res ipsæ quoque dici possent ἔλεγχον δώσειν, cum ad examen revocata, verum ex se prodeat. μαρτυροῦσι tamen potius hominibus convenit. Quare αὐτοῖς designare arbitror testes partis adversæ. IDEM.

Τούτους] Dioclem ejusque sororem, aliosque eorum necessarios et advocatos. IDEM.

Ἁπάντων] Subaudi ἐξηγουμένους, vel ἐξαγορεύοντας, vel tale quid. confessione sua proditurus. IDEM.

Οὗτος] Diocles puta. IDEM.

Ταῦτα ποιῆσαι] Sc. ἃ ἐγὼ ἠξίουν. quæ ego postulavi ut faceret, h. e. ut mancipia ad quæsitionem per tormenta traderet. IDEM.

Τί] Subaudi ἄλλο. ecquid aliud. IDEM.

Μαρτυρίαν] Confirmantem scil., Dioclem servos Cironis tradere noluisse sotori pascenti. IDEM.

Βάσανον] Malim cum articulo τὴν β. nam ut τῶν δούλων βάσανον explicatius legatur, opus nil esse arbitror, cum voc. ἡ βάσανος per se, simpliciter, servorum quæsitionem significet. IDEM. Cf. Demosth. c. Onetor. A. §. ιβ'. med.

Ἐλευθέρων] Π. ἀληθίων. H. STEPHAN.

μένων. εἰκότως, ὦ ἄνδρες. σύνιστε γὰρ ὅτι τῶν [1] μὲν μαρτυρησάντων ἤδη τινὲς ἔδοξαν οὐ ταληθῆ μαρτυρῆσαι, τῶν δὲ βασανισθέντων οὐδένες πώποτε ἐζηλέγχθησαν ὡς οὐκ ἀληθῆ ἐκ τῶν βασάνων εἰπόντες. οὗτος δ' ὁ πάντων ἀναισχυντότατος ἀνθρώπων λόγοις πεπλασμένοις καὶ μάρτυ-
203 σιν οὐ ταληθῆ μαρτυροῦσιν ἀξιώσει πιστεύειν ὑμᾶς, φεύγων οὕτως ἀκριβεῖς ἐλέγχους; ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς, ἀλλὰ πρότερον ὑπὲρ τῶν μαρτυρηθήσεσθαι μελλόντων ἀξιώσαντες εἰς βασάνους ἐλθεῖν, τούτους δὲ φεύγοντας, οὕτως οἰησόμεθα δεῖν ὑμᾶς τοῖς ἡμετέροις μάρτυσι πιστεύειν. λάβε οὖν αὐτοῖς ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, [2] καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

204 τίνας εἰκὸς εἰδέναι τὰ παλαιά; δῆλον ὅτι τοὺς χρωμένους τῷ πάππῳ. μεμαρτυρήκασι τοίνυν ἀκοὴν οὗτοι. τίνας εἰδέναι τὰ περὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς μητρὸς ἀνάγκη; τοὺς ἐγγυη-

[1] μὲν om.

[2] καὶ ἀνάγνωθι om.

Ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς] Scil. τοῦτο ποιήσομεν, vel οὕτως ἀξιώσομεν. IDEM.

Ἀξιώσαντες] Malim leg. ἀξιώσαντας ἡμᾶς. cujus conjecturæ rationem proxima deinceps annotatio nostra declarabit. IDEM.

Τούτους δὲ φεύγοντας] Sentiens vitium hujus loci Stephanus, indicavit, neque tamen sanavit, h. e. consecutus id non est, quo contendebat. Cujus hæc sunt in margine verba: Π. ἰλθεῖν τούτους δὲ τοὺς φεύγοντας. Deesse h. l. aliquid paret, scil. ἐπιδείξαντες. cætera salva sunt. postea quam planum fecerimus, nos quidem postulasse, ut ad Quæsitionem per tormenta veniretur, hos autem hanc postulationem defugisse, tum demum existimabimus vos decere, ut nostris potius, quam illorum testibus fidem adhibeatis. IDEM.

Ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας] Hæc testimonia eo allegari constat, quo significent aliud quid, ab eo diversum, cujus confirmandi gratia proximum superius testimonium productum fuit. Quod si ergo illius argumentum vere et recte indicavimus, haud liquet, quidnam testes hic producti confirmatum ierint, qui producti videntur, quo confirment idem, quod paulo ante producti confirmarant, scil. actori mancipia Cironis ad quæsitionem deposcenti Diocleam tradere noluisse. Si quid in re obscura cerno, suspicor nunc productos testes eos esse, quos versu sit. designat τοὺς τὰ περὶ τὴν τῆς μητρὸς ἔκδοσιν εἰδότας, *qui ejus sponsalibus interfuissent*, tam illos, qui affuissent cum ea Nausimeni desponderetur, quam hos, qui affuissent, cum patri actoris desponderetur. Quæ si veritati convenit suspicio, agitur in hoc posteriori testimonio hoc, ut per hos utriusque generis testes constet, et planum judicibus testatumque fiat, matrem actoris vere filiam Cironis, ab eoque bis legitime desponsam fuisse. IDEM.

Δῆλον τοὺς χρ.] Π. δῆλον ὅτι τοὺς χρ. H. STEPHAN.

Ἀκοὴν οὗτοι] Se scil. a senioribus, patribus, matribus, necessariis suis, audivisse, matrem actoris genuinam Cironis filiam esse, et a patre bis rite elocatam, eique tantam et tantam dotem additam fuisse. REISK.

Τίνας] Tacite e præmissis repeti possit εἰδέναι ἐστί. atque necesse prorsus est id fieri, si vetusta h. l. interpungendi ratio servatur, quæ hæc est: τίνας — μητρός; ἀνάγκη τοὺς — Accessi tamen Stephano sic interpungi volenti — μητρὸς ἀνάγκη; ut interrogatio desinat, et responsio incipiat a verbis τοὺς ἐγγυησαμένους. Præterea leviculum hoc ego quoque admonendum duco, mihi videri, oratorem non sic abrupto dedisse τίνας εἰδέναι, sed cum particula δὲ orationem velut articulante, et transitum a priore membro ad hoc complanante. τίνας δ' εἰδέναι, ut paulo post τίνας δὲ οἱ τροφεῖα —. IDEM.

σαμένους καὶ τοὺς ἐκείνοις παρόντας ὅτε [1] ἐνεγυῶντο. μεμαρτυρήκασι τοίνυν οἵ [2] τε Ναυσιμένους προσήκοντες καὶ οἱ τοῦ 205
ἐμοῦ πατρός. τίνες δὲ αἱ τρεφομένην ἔνδον καὶ θυγατέρα οὖσαν εἰδότες γνησίαν Κίρωνος; οἱ νῦν ἀμφισβητοῦντες ἔργῳ φανερῶς μαρτυροῦσιν ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, φεύγοντες τὴν βάσανον. ὥστε οὐ δήπου τοῖς ἡμετέροις ἂν ἀπιστήσητε εἰκότως, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς τούτων μάρτυσιν.

ε'. Ἡμεῖς τοίνυν καὶ ἄλλα τεκμήρια πρὸς τούτοις ἔχομεν εἰπεῖν, ἵνα [3] γνώσεσθε ὅτι ἐκ θυγατρὸς ἡμεῖς Κίρωνος ἐσμέν. οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ ἑαυτοῦ θυγατρὸς, οὐδεπώποτε θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴτε 206
μικρὰ εἴτε μεγάλα θύοι, πανταχοῦ παρῆμεν ἡμεῖς καὶ συνεθύομεν. καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἀεὶ ἡμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἑορτὰς ἤγομεν παρ' [4] ἐκεῖνον πάσας· τῷ Διί τε θύων τῷ κτησίῳ, περὶ ἣν μάλιστ' ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε καὶ οὔτε δούλους προσῆγεν οὔτ' ἐλευθέρους ὀθνείους, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐποίει, ταύτης ἡμεῖς [5] ἐκοινωνοῦμεν καὶ τὰ ἱερὰ συνεχειρουργοῦμεν καὶ συνετίθεμεν καὶ τἆλλα συνεποιοῦμεν, καὶ ηὔχετο ἡμῖν ὑγιείαν διδόναι καὶ κτῆσιν ἀγαθὴν, ὥσπερ εἰκὸς ὄντα πάππον. καίτοι εἰ μὴ θυγατριδοῦς ἡμᾶς ἐνόμιζεν 207
εἶναι καὶ μόνους ἐκγόνους ἑώρα λοιπους καταλελειμμένους αὐτῷ, οὐκ ἄν ποτε ἐποίει τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ τόνδ' ἂν αὐτῷ παρίστατο, ὃς ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ νῦν εἶναι φησί. καὶ ταῦθ'

[1] ἐνεγυῶντο [2] τε om. [3] γνώσησθε [4] ἐκείνῳ [5] συνεκοινωνοῦμεν

Οἱ τρεφομένην ἔνδον] Scil. παρ' ἑαυτοῖς, ἐν τῇ τοῦ πατρὸς οἰκίᾳ. Sic dedi de meo. IDEM.

Ἔργῳ] Malim οἱ ἴργῳ, aut ἔργῳ γὰρ —. IDEM.

Πάππον] Dedi de meo, pro vulgari πάππων. verum ne sic quidem persanatus locus, sed sic leg. videtur esse: οἷα γὰρ εἰκὸς πάππων ὄντα πολλῶν υἱέων. vel sic: οἷα γὰρ εἰκὸς πάππον υἱέων ἐξ αὐτοῦ θυγατρὸς ὄντα πολλῶν. IDEM.

Θυγατρὸς, οὐδεπώποτε] Scaliger interponi volebat ὄντων. a quo dissentio. IDEM.

Τὰ τοιαῦτα] Vulgares illas atque tralatitias epulas, quas sæpe numero familiares inter se in urbe celebrant, aliis atque aliis occasionibus invitati. IDEM.

Διονύσια] Τὰ ἐν ἀγρῷ puta. opponit enim hæc rusticana oblectamenta illis modo dictis urbanis. IDEM.

Παρ' ἐκεῖνον] *domi ejus.* sic dedi de meo, pro vulgari παρ' ἐκεῖνον. IDEM.

Τε] Melius convenire videtur δέ. IDEM.

Ἐσπούδαζε, καὶ οὔτε] Non valde offendor hac dictione, potest enim aut post καὶ tacita mente addi, quod deest, ἦ, *cui*, aut post προσῆγεν subaudisi αὐτῷ. Suspicatus tamen aliquando sum leg. esse: καὶ γὰρ οὔτε —. IDEM.

Ταύτης] Π. τούτῳ. H. STEPHAN.

Συνεκοινωνοῦμεν] Subaudi αὐτῷ. REISK.

Συνετίθεμεν] Videtur hic aut τὴν σφαῖραν aut τὰς σχίζας deesse, *regum*, vel *schidia*, tigna in ara. aut, si mavis, τὰ κρέα, *frusta carnium trunçatarum*. IDEM.

Εἰκὸς] Subaudi αὐτὸν πάππον. IDEM.

λαβόντας. εὐθὺς οὖν τοῦτο παρεφθέγγετο, ὡς οὐδ' ὁτιοῦν εἴη Κίρων καταλελοιπὼς, οὐδένα λόγον ἐμοῦ πω ποιουμένου
211 περὶ τῶν ἐκείνου χρημάτων. καίτοι εἰ μὴ ἦν θυγατριδοῦς Κίρωνος, οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο, ἀλλ' ἐκείνους ἂν τοὺς λόγους ἔλεγε· σὺ δὲ τίς εἶ; σοὶ δὲ τί προσήκει θάπτειν; οὐ γινώσκω σε· οὐ μὴ εἰσίῃς τὴν οἰκίαν. ταῦτ' εἰπεῖν προσῆκεν, ἅπερ νῦν ἑτέρους πέπεικε λέγειν. νῦν δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν εἶπεν, εἰς ἕω δὲ ταργύριον ἐκέλευεν εἰσενεγκεῖν. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ. Οὐ τοίνυν ἐκεῖνος μόνος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ νῦν ἀμφισβητῶν τοῦ κλήρου, τοιοῦτον εἶπεν οὐδέν, ἀλλ' ὑπὸ τούτου παρασκευασθεὶς ἀμφισβητεῖ. κἀκείνου τὸ μὲν παρ' ἐμοῦ κομισθὲν ἀργύριον οὐκ ἐθελήσαντος ἀπολαβεῖν, παρὰ [1] τούτου δ' ἀπειληφέναι τῇ ὑστεραίᾳ φάσκοντος, οὐκ ἐκωλυόμην συνθάπτειν ἀλλὰ πάντα συνεποίουν, οὐχ ὅπως τοῦδε ἀνα-
212 λίσκοντος οὐδὲ Διοκλέους, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε γινομένων τῶν εἰς αὐτὸν ἀναλωμάτων. καίτοι καὶ [2] τούτῳ προσῆκεν, εἰ μὴ πάππος ἦν μοι Κίρων, ὠθεῖν, ἐκβάλλειν, καὶ κωλύειν συνθάπτειν. οὐδὲν γὰρ ὅμοιον ἦν μοι πρὸς τοῦτον· ἐγὼ μὲν γὰρ εἴων αὐτὸν ἀδελφιδοῦν ὄντα τοῦ πάππου ταῦτα πάντα συμποιεῖν, τούτῳ δ' ἐμὲ οὐ προσῆκεν ἐᾶν,

[1] δὲ τοῦδ'

[2] τῷτω

gari usurpavit: Aiebat Diocles, et recipiebat, se ad me adducturum et coram præstiturum esse eos, quibus arrham rerum emptarum funeris ergo dedisset. IDEM.

Σὺ δὲ τί πρ.] Π. σοὶ δὲ τί πρ. H. STEPHAN. Veruntamen superest adhuc, ut lacunula explentur, quod sic quodammodo fiat: σοὶ δὲ τί προσήκει τὸν ἡμέτερον θάπτειν. vel hoc modo: σοὶ δὲ τί προσήκει οὗτος, ὃν ἡμεῖς μόνοι ἴσμεν δίκαιοι θάπτειν. IDEM.

Εἰς ἕω] Huc spectabat Harpocration in εἰς ἕω, ἀντὶ τοῦ ἀρχομένου ἡμέρας non aliam Isæi locum, quo referens ista H. Vales. illic sincerum *εἴω* sollicitabat. *Ad Harpocrat. l. viii. c. 83.* VALCKENAER.

Κλεῖνος] Designat Diocles. REISK.

Τοῦδε] Pupillo suo, adversario et competitore meo. IDEM.

Οὐδὲ Διοκλέους] Scaliger hic adscripsit οὐδὲν, quod quamquam necessarium non est, certa tamen sub conditione ego equidem haud contemnam, si scil. ἀναλίσκοντος οὐδὲν, οὐδὲ Διοκλέους [scil. ἀναλίσκοντος], legatur. Sin autem in locum οὐδὲ suffectum ivit οὐδὲν, et illos duos, quorum alter vocabulo τοῦδε designatur, atque Diocleum, pro uno habuit eodemque homine, erravit utique Scaliger. IDEM.

Ἐκεῖνος] Cirum puta, meus avus. IDEM.

Τούτῳ] Adversarium et competitorem suum, cujus nomen ignoratur, designat. IDEM.

Ταῦτα πάντα] Scil. ἃ ἦγε ἐπιδεικνύναι περὶ τὴν τοῦ πάππου ταφήν. IDEM.

Ἐᾶν] scil. συμποιεῖν ἑαυτῷ. IDEM.

εἴπερ ἀληθῆ ταῦτα ἦν ἅπερ νῦν λέγειν τολμῶσιν. ἀλλ' οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπέπληκτο, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τοῦ βήματος ἐμοῦ ποιουμένου λόγους, καὶ κατηγοροῦντος Διοκλέους ὅτι τὰ χρήματα ἀποστερῶν τοῦτόν μοι πέπεικεν ἀμφισβητεῖν, οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰπεῖν ἃ νῦν τολμᾷ λέγειν. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Θ'. Πόθεν χρὴ πιστεύεσθαι τὰ εἰρημένα [1][πρὸς θεῶν]; 213
οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν; οἶμαί γε. πόθεν δὲ τοὺς μάρτυρας;
72.1 οὐκ ἐκ τῶν βασάνων; εἰκός γε. πόθεν δ' ἀπιστεῖν τοῖς τούτων λόγοις; οὐκ ἐκ τοῦ φεύγειν τοὺς ἐλέγχους; ἀνάγκη μεγάλη. πῶς οὖν ἄν τις σαφέστερον ἐπιδείξειε γνησίαν οὖσαν θυγατέρα Κίρωνος τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιδεικνύς; τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων παρεχόμενος, τῶν δ' ἔτι ζώντων τοὺς εἰδότας ἑκα-
5 στα τούτων, οἳ συνήδεσαν παρ' ἐκείνῳ τρεφομένην θυγατέρα 214
νομιζομένην, δὶς ἐκδοθεῖσαν, δὶς ἐγγυηθεῖσαν, ἔτι δὲ περὶ πάντων τούτους βάσανον ἐξ οἰκετῶν πεφευγότας, οἳ ταῦτα πάντα ἤδεσαν. ἐγὼ δὲ μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτων εἰπεῖν, ἀλλ' ἱκανὰς εἶναι νομίζω τὰς εἰρημένας.

[1] uncos om.

Γρύξαι] Sic emendarunt Stephanus in margine (nam in texto vitiosum Aldinæ ἐρύξαι reliquit) item Scaliger. Probo factum, sed addo minutum hoc et leviculum, aut ἐτόλμησε γρύξαι leg. esse, omisso ν ephelkystico, aut ἐτόλμησεν οὐδὲ γρύξαι. ne hiscere quidem. IDEM.

Πρὸς Θεῶν] Hæc duo vocabula, quæ vulgatis Isæi libris desunt, e Dionysii Halicarnassensis exemplo addidi, locum hunc recitantis in ea, quam ipsi debemus, Isæi cum Lysia comparatione, §. ιβ'., p. 107. 45. edit. Sylburgianæ. v. quæ ad illum Dionysii locum annotavi, ubi varietatem lectionis Dionysiacæ a lectione vulgari persecutus sum; hic insuper habebo, brevitatis studio, et vitandi tædii gratia, quod eorundem iteratio non potest non creare. IDEM.

Τῶν μὲν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων] Voc. παλαιῶν, de quo dubitari possit utrum masculini, an neutrius generis sit, h. l. pro neutro accipio, tametsi insequens τῶν ἔτι ζώντων magis videatur ad alteram partem adducere. τὰ παλαιὰ sunt *ætate et memoria nostra antiquiora*. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τῶν παλαιῶν est *testari te audivisse tuis e majoribus rem quandam evenisse tua memoria vetustiorem*. Sed in μαρτυρούντων vitium est. Leg. videtur: τῶν μὲν παλαιῶν τοὺς ἀκοὴν μαρτυροῦντας παρεχόμενος. *sistens eos, qui eo genere testimoniorum, quod ἀκοὴν τῶν παλαιῶν μαρτυρεῖν usurpatur in foro, utentes confirmarent, a majoribus se accepisse, rem hanc controversam ita gestam esse, ut ego narravi.* IDEM.

Τρεφομένην] Scil. τὴν ἐμὴν μητέρα. IDEM.

Ἔτι δὲ] Scil. παρεχόμενος, vel, si mavis, ἐπιδεικνὺς, e præmissis. IDEM.

Οἳ] Scil. εἰδέναι. IDEM.

ί. Φέρε δή, καὶ ὡς προσήκει μοι μᾶλλον ἢ τούτῳ τῶν Κίρωνος χρημάτων, νῦν ἤδη τοῦτο ἐπιδείξω. καὶ νομίζω μὲν ἁπλῶς καὶ ὑμῖν ἤδη εἶναι φανερὸν ὅτι οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀγχιστείας ἐστὶν οἱ μετ' ἐκεῖνον φύντες ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου γεγονότες — πῶς γάρ; οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς, οἱ δ' ἔκγονοι τοῦ τελευτήσαντος — οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὕτως ἐχόντων τολμῶσιν ἀμφισβητεῖν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἀκριβέστερον διδάξομεν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ἡ ἐμὴ μήτηρ, θυγάτηρ δὲ Κίρωνος, μηδὲν δὲ ἐκεῖνος διαθέμενος ἐτελεύτησεν, ἦν δὲ ἀδελφὸς οὗτος αὐτῷ, μὴ ἀδελφιδοῦς, συνοικῆσαι μὲν ἂν τῇ γυναικὶ κύριος ἦν, τῶν δὲ χρημάτων οὐκ ἄν, [1] ἀλλ' οἱ γενόμενοι παῖδες ἐκ τούτου καὶ ἐξ ἐκείνης, ὅπότε ἐκεῖ δίετες ἡβήσειαν· οὕτω γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ τοίνυν καὶ ζώσης κύριος αὐτὸς μὴ ἐγένετο τῶν τῆς γυναικός, ἀλλ' οἱ παῖδες, δῆλον ὅτι καὶ τετελευτηκυίας, ἐκεῖ παῖδας ἡμᾶς καταλέλοιπεν, οὐ τούτοις ἀλλ' ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν χρημάτων.

ια. Οὐ τοίνυν ἐκ τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς κακώσεως νόμου, δῆλόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἔζη μὲν ὁ πάππος, ἐνδεὴς δὲ ἦν τῶν ἐπιτηδείων, οὐκ ἂν οὗτος ὑπόδικος ἦν τῆς

[1] ἄλλα ἢ οἱ

Φέρε δή] Hic ingreditur secundam actionis partem. v. p. 153. 11. Absoluta prima parte, qua demonstraverat, matrem suam Cironis, non spuriam, sed genuinam et legitime natam esse filiam, procedit ad docendum, hereditatis a Cirone relictæ jus adeundæ alii nulli certius et liquidius atque potius esse, quam matri suæ, sibique, qui matrem repræsentet. IDEM.

Καὶ ὑμῖν] Præmissum ἁπλῶς facit, ut nullus dubitem leg. esse: καὶ πᾶσιν ὑμῖν. Nam alias, omisso πᾶσιν, illud ἁπλῶς vi careret, planeque supervacaneum esset. *vobis omnibus, nemine excepto.* καὶ ante πᾶς redundare solere, res dudum nota est. IDEM.

Μετ' ἐκείνου] *cum eo*, Cirone puta, *nati*, ut sunt fratres, et sorores, et ex iis prognati. IDEM.

Ἐχόντων] Scil. τῶν πραγμάτων. IDEM.

Καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων] Opponit hic leges ritei. seu confirmat prius argumentum, velut infirmius, de more loquendi ductum, et ab observantia vulgo sic usurpata, posteriore argumento, adhuc astringentiore, diserto scilicet et planis verbis expresso scito in codice legum, seu indubia et perspicua, et in confesso posita juris Attici constitutione. Etiamsi prius illud non foret, ait, etiamsi vestram testari conscientiam non possem, tamen ex ipsis solis verbis legis planum hoc facere possem. IDEM.

Ἀν ἄλλοι] L. ἀν, ἀλλ' οἱ. H. STEPHAN. SCALIG. PALMER. et in *Observv.* l. i. c. 2. WESSELING.

Ἐξίωσαν] L. ἡβήσειαν. SCALIG. περιδιετὴς ἥβησαν. *In Legg. Att.* l. vi. tit. ii. §. 4. PETIT. Palmerius malle se ἐπὶ διετὲς ἡβῶσιν adscripserat. Salmasius præfert ἥβησειαν. Meursius περιδιετὴς ἥβησαν Lect. Att. l. iii. c. 24. Ego si in partes sit eundum, Palmerio accessero ob Harpocrationem, qui ita in Ἐπιδιετὴς. Ἐπὶ δίετες ἥβησαι illi dicuntur Atticis scriptoribus, quibus, posteaquam ex ephebis erant egressi, biennium processerat. In horum potestate lex jubebat esse pecuniam. Cf. p. 80. ult. ed. Steph. *Ad loc. Petit.* et *Observv.* l. i. c. 2. WESSELING.

Τούτοις] Dioclis pupillo, ipsi Diocli, et ejus sorori, quæ vidua Cironis erat. REISK.

Ἡμῖν] Mihi, fratrique meo. IDEM.

κακώσεως ἀλλ' ἡμεῖς. κελεύει γὰρ τρέφειν τοὺς γονέας, γονεῖς δ' εἰσὶ μήτηρ καὶ πατὴρ καὶ πάππος καὶ τηθὴ καὶ τούτων μήτηρ καὶ πατήρ, ἐὰν ἔτι ζῶσιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἀρχὴ τοῦ γένους εἰσὶ, καὶ τὰ ἐκείνων παραδίδοται τοῖς ἐγγόνοις, διόπερ ἀνάγκη τρέφειν αὐτούς ἐστι, κἂν μηδὲν καταλίπωσι. πῶς οὖν δίκαιόν ἐστιν, ἐὰν μὲν μηδὲν καταλίπωσιν, ἡμᾶς ὑποδίκους εἶναι τῆς κακώσεως, ἣν μὴ τρέφωμεν, εἰ δέ τι καταλελοίπασι, τοῦτ' εἶναι κληρονόμον ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς; οὐδαμῶς δήπουθεν.

ιϛ'. Πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω, καὶ τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω· ῥᾷστα γὰρ οὕτω μάθοιτ' ἄν. Κίρωνος [1] πότερον θυγάτηρ ἢ ἀδελφὸς ἐγγυτέρω τοῦ γένους ἐστί; δῆλον γὰρ ὅτι θυγάτηρ· ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἐκείνου γέγονεν, ὁ δὲ μετ' ἐκείνου. θυγατρὸς δὲ παῖδες ἢ ἀδελφός; παῖδες δήπουθεν· γένος γὰρ ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια τοῦτ' ἔστιν. εἰ δὴ προέχομεν ἀδελφοῦ τοσοῦτον, ἦπου τοῦδέ γ' ὄντος ἀδελφιδοῦ πάμπολυ πρότεροι ἐσμέν. δέδοικα δὲ μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγων, ἐνοχλεῖν ὑμῖν δόξω. πάντες γὰρ ὑμεῖς τῶν πατρώων, τῶν παππώων, τῶν ἔτι περαιτέρω κληρονομεῖτε, ἐκ γένους παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἀνεπίδικον· καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τινι πρὸ τοῦ πώποτε τοιοῦτος ἀγὼν

[1] πάτερα om.

Τόνδε] Illum ignoti nominis, adversarium actoris, a Diocle subornatum. IDEM.

Πρὸς ἕνα δὲ τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν προσάξω] Haud dissimulabo, me vereri ne locum hunc non satis percipiam; cujus haec est, si verum cerno, sententia: προσάξω ὑμᾶς, ἢ διαστολή, πρὸς — vel potius προσάξω hic significatu gaudet intransitivo, valetque tantundem atque προσελεύσομαι, προσβαδιοῦμαι, προσχωρήσω, *adibo, accedam.* τὸν πρῶτον τῶν συγγενῶν appellat defuncti, cujus hereditas petitur, fratrem, is enim in classe eorum, qui nomine τῶν συγγενῶν veniant, primus, primarius, caput et princeps est. tum defuncti soror. tum fratris liberi (e fratre nepotes), tum horum rursus liberi. hac deinde serie peragrata, masculina nempe, redit hereditas ad lineam foemininam, seu posteros sororum. Hi sunt οἱ συγγενεῖς dicti. Cum horum capite, seu defuncti fratre, comparat unumquemque articulum ex eorum classe, qui nomine τοῦ γένους veniunt. Hi sunt, filii, filiae, ambarum liberi, et nepotes, vel quam longissime distantes. IDEM.

Τοῦ γένους καθ' ἕκαστον ὑμᾶς ἐρωτήσω] Insistens paululum in unoquoque τῶν ἐκ γένους, vel ἐγγόνων (nam hi sunt iidem, atque in jure Attico sic dicti οἱ ἐκ τοῦ γένους, vel οἱ ἐκ τοῦ γένους), interrogabo vos (ipsequo protinus responsionem loco vestri subjiciam), num illa filius defuncti, illa filia, ille nepos, illa neptis, et sic porro, propius in sanguine contingat defunctum, eoque in jure capessendae hereditatis sit potior, an frater defuncti. IDEM.

Γένος γάρ, ἀλλ' οὐχὶ συγγένεια] Quicunque ab aliquo in recta linea descendente provenerunt, hi sunt ejus γένος, proles, prosapia. frater ejus autem fratrisque hujus proles, non est γένος defuncti, sed solummodo συγγένεια, censetur nomine consanguinitatis. IDEM.

Τοῦδέ γ' ὄντος ἀδελφιδοῦ] Id est, τοῦδε, ὅστις γ' οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς Κίρωνος, ἀλλὰ μόνον ἀδελφιδοῦς. sic dedi de meo, pro vulgari τοῦ λέγοντος ἀδελφιδοῦ. IDEM.

Πρὸ τοῦ] antehac temporis, olim aliquando memoria seu nostra seu majorum. IDEM.

συμβέβηκεν. ἀναγνοὺς οὖν τὸν τῆς κακώσεως νόμον, οὗ ἕνεκα τἄλλα γίγνεται, καὶ ταῦτ' ἤδη πειράσομαι διδάσκειν.

ΝΟΜΟΣ.

ιγ'. Κίρων γὰρ ἐκέκτητο [1]οὐσίαν, ὦ ἄνδρες, ἀγρὸν μὲν
219 Φλυῆσι καὶ ταλάντου ῥαδίως ἄξιον, οἰκίας δ' ἐν ἄστει δύο, τὴν μὲν μίαν μισθοφοροῦσαν, παρὰ τὸ ἐν λίμναις Διονύσιον, δισχιλίας εὑρίσκουσαν, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ᾗ αὐτὸς ᾤκει, τριῶν 40 καὶ δέκα μνῶν· ἔτι δ' ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα καὶ δύο
220 θεραπαίνας καὶ παιδίσκην, καὶ ἔπιπλα δι' ὧν ᾤκει τὴν οἰκίαν, σχεδὸν σὺν τοῖς ἀνδραπόδοις ἄξια τρισκαίδεκα μνῶν· σύμπαντα δὲ ὅσα φανερὰ ἦν, πλέον ἢ ἐνενήκοντα μνῶν· χωρὶς δὲ τούτων δανείσματα οὐκ ὀλίγα, ἀφ' ὧν ἐκεῖνος τόκους ἐλάμβανε. τούτοις Διοκλῆς μετὰ τῆς ἀδελφῆς πάλαι ἐπεβούλευεν, [2]ἐπειδὴ τάχιστα οἱ παῖδες οἱ Κίρωνος 73. 1

[1] οὐσίαν ἐκέκτητο

[2] ἐπεὶ δὴ

Τἄλλα] Id est, τὰ σύμπαντα. tota hæc controversia mihi concita et commota fuit. Aperit nunc causas hujus litis. denudat ulcus, adversariorum puta cupiditatem pudendam. Idem.

Ταῦτ' ἤδη] Sic de meo correxi vulgatam lectionem ταύτῃ δή. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦτο νῦν ἤδη πειράσομαι διδάσκειν. etiam hoc nunc tandem aliquando docere conabor, emensus illam molem rerum, quæ mihi declarandæ erant, priusquam huc pervenire possem. Idem.

Καὶ ταλάντου] ad talenti adeo valorem. respondet καὶ Latino vel, aut adeo. Colligitur hinc prædii fuisse ingens pretium, si talenti væniret. Idem.

Εὐρίσκουσαν] valentem, merentem. quæ si væneat, inveniat emptorem, qui lubenter pro ea viginti minas offerat. εὑρίσκειν usurpari solet de valore rei, quo venditur. εὑρίσκει τοσοῦτον, tanti venit, tantum pro ea redimenda datur. Id quod admonendum duxi ideo, quod interdum de hac ejus verbi significatione dubitatum esse vidi. Idem.

Δύο θεραπαίνας, καὶ παιδίσκην] Ex eo, quod unam solummodo παιδίσκην, duas autem θεραπαίνας habuerit in familia Ciro, facile suspiceris, τὴν παιδίσκην honestioris et liberalioris conditionis famulam fuisse, quæ comeretur ornaretque, perpetua comes et amica ejus lateri adhæresceret, prodeuntemque eam domo prosequeretur. Θεραπαίνας autem fuisse ancillas vulgares, quarum provincia esset, coquere, pinsere, texere, domum verrere, molesta quæque et sordida opera peragere. Possit tamen item fieri, ut contra sit, ut nempe αἱ θεράπαιναι mundioris et honestioris generis, παιδίσκαι vero sequioris et sordidioris fuerint. Nam si bene memini, παιδίσκαι apud Lysiam pro puella usurpatur, inserviente ad opsonandum et missitandum. Quidquid hujus rei est, in medio relinquam hanc quæstionem iis disceptandam, qui molesta delectantur opera, locos auctorum, in quibus eadem vocabula, sæpe quoque ipsa adeo in vulgum notissima, occurrunt, herculea industria in unum acervum comportandi, et inter se momenta eorum librandi. quanquam eorum plerique hanc criticam diligentiam defugiunt, in qua judicii acumen cernitur, nati homines ad quasillos stercorarios deferendum. Idem.

Πλέον ἢ ἐνενήκοντα μνῶν] Constatne ratio? Ramus ad calculos. Rus facile valens talentum, seu 60 minas. domus major 20 minarum, altera minor tredecim, mancipia cum supellectile tantidem. Conflunt 106 minæ. Quid tum? erravitne in numeris? Neutiquam. Indicat enim solummodo τὴν φανερὰν οὐσίαν, h. e. bona immobilia, prædium et duas domos, exclusis τοῖς ἔνδον seu bonis mobilibus, quæ sunt supellex domestica cum mancipiis. Atque illorum immobilium valor ad 93 minas excurrebat. Idem.

ἐτελεύτησαν· ἐκείνην μὲν [1]γὰρ οὐκ ἐξεδίδου δυναμένην ἔτι 221
τεκεῖν παῖδας ἐξ ἑτέρου ἀνδρός, ἵνα μὴ χωρισθείσης περὶ
τῶν αὐτοῦ βουλεύσαιτο καθάπερ προσῆκεν, ἐπειδὲ δὲ μένειν
φάσκουσαν ἐξ αὐτοῦ κύειν οἴεσθαι, προσποιουμένην δὲ δια-
φθείρειν ἄκουσαν, ἵν' ἐλπίζων ἀεὶ γενήσεσθαι παῖδας αὐτῷ
μηδέτερον ἡμῶν εἰσποιήσαιτο υἱόν· καὶ τὸν πατέρα διέβαλ-
λεν ἀεί, φάσκων αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τοῖς ἐκείνου. τά τε οὖν
χρέα πάντα [2]ὅσα [3]ὠφείλετο αὐτῷ καὶ τόκους ἔπειθε τά
γε φανερὰ δι' αὐτοῦ [4]ποιεῖσθαι, παράγων ἄνδρα πρεσβύ-
τερον θεραπείαις καὶ [5]κολακείαις, ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου
περιέλαβεν. εἰδὼς δὲ ὅτι πάντων ἐγὼ τούτων κατὰ τὸ προσ- 222
ῆκον εἶναι κύριος ζητήσω, ὁπότε ὁ πάππος ἐτελεύτησεν,
εἰσιέναι μέν μοι καὶ θεραπεύειν ἐκεῖνον καὶ συνδιατρίβειν
[6]οὐκ ἐκώλυε, δεδιὼς μὴ τραχυνθεὶς εἰς ὀργὴν κατασταίην 223

[1] γὰρ om. [2] ὅσα om. [3] ἀφείλετο [4] ποιεῖσθαι om. [5] μαλακίαις [6] οὐκ om.

Ἐξεδίδου] Non Ciro, sed Diocles, cujus in potestate soror statim fuisset futura, si Cironis e domo exisset. Diocles sororem a Cirone non abducebat, neque alii viro in matrimonium collocabat, tametsi illa id ageret ætatis, ut adhuc liberos parere potuisset, nondum effœta, sed corpore vegeto, et annis florentibus; sed sinebat eam penes effœtum Cironem manere, ne Ciro, ubi uxor a se digressa in manum alius convenisset, me filium adoptaret, eoque hereditatem sibi, Diocli, eriperet. IDEM.

Μηδέτερον ἡμῶν] Neque me neque fratrem meum. IDEM.

Τὸν πατέρα] Scil. τὸν ἡμέτερον. meum fratrisque. IDEM.

Τοῖς ἐκείνου] Scil. κτήμασιν. illius bonis insidiari, Cironis puta. IDEM.

Ἀφείλετο αὐτῷ] Græcum hoc esse nego. Aut ἀφείλετο αὐτὸν usurpant, aut ὑφείλετο αὐτῷ. quanquam de hoc ipso quoque dubito, num satis boni sit commatis. *eripiebat ipsi bona omnia clandestinis furtis, suffurabatur ipsi*, Cironi puta. IDEM.

Ἔπειθε] Scaliger subjectum ibat ἔπειτα, quo ulcus monstratur, non sanatur. desunt sine dubio paucula quædam. Sententia quidem loci hæc ferme subjicit: καὶ τόκους ἔπειθε πράττεσθαι, καὶ διοικεῖν πάντα, τά γε φανερά — Diocles Cironi blanditiis persuadebat, eumque permovebat, ut sibi negotium permitteret, usuras exigendi, et omnia ejus negotia gerendi, saltim ea, quæ pertinerent ad substantiam Cironis immobilem. IDEM.

Περιέλαβεν] *comprehendisset, amplexus esset*, tanquam rete pisces, aut polypi cirris, aut belluæ brachiis prædam amplectuntur et firmiter tenent. Possit quoque περιλαμβάνειν hic locum habere videri. verumtamen περί in hac structura convenientius et nervosius habeo. περιλαμβάνει qui rem traditam a volente et conscio suscipit. περιλαμβάνει qui ignaro aut invito eripit. IDEM.

Ἐτελεύτησεν] Scaliger malebat τελευτήσειεν. postulat id quidem sententia. verumtamen vulgata idem dicit, frustraque a Græcis illam inter modos, optativum atque indicativum, distinguendi diligentiam requisieris. IDEM.

Ἐκώλυε] Imo vero οὐκ ἐκώλυε. si scilicet in proximis insequentibus κατασταίην servamus: Non intercedebat Diocles, quominus ego Cirone, avo, uterer familiariter, ne ego exacerbatus cornua ipsi objicerem. Sin autem οὐκ omittatur, necesse erit, ut pro κατασταίην legatur κατασταίη: Ne per suggestiones meas Ciro adversus se, Diocolem, irritaretur ad iram et odium sui. verum huic rationi, quamvis speciosæ, obstat insequens δέ, in istis παρεσκεύαζε δέ — non impedivit quidem meos cum Cirone congressus — verumtamen subornavit et instruxit clanculum adversarium mihi — tenebo igitur hoc, οὐκ addendum esse, quicquid cæteroquin de illo, sive κατασταίην, sive κατασταίη est. Nam etiamsi οὐκ admittas, tamen κατασταίη potest locum habere, hanc ad sententiam: Non obstabat familiaribus meis cum Cirone con-

πρὸς αὐτόν· παρεσκεύαζε δέ μοι τὸν ἀμφισβητήσοντα τῆς οὐσίας, μέρος πολλοστὸν τούτῳ μεταδιδοὺς εἰ κατορθώσειεν, αὐτῷ δὲ ταῦτα πάντα περιποιῶν, καὶ οὐδὲ πρὸς τοῦτον ὁμολογῶν τὸν πάππον χρήματα καταλιπεῖν, ἀλλ' εἶναι φάσκων [1] οὐδέν. καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ἐτελεύτησεν, ἐνταφίοις προπαρασκευασάμενος τὸ μὲν ἀργύριον ἐμὲ ἐκέλευεν ἐνεγκεῖν, ὡς τῶν μαρτύρων ἠκούσατε μαρτυρησάντων, ἀπειληφέναι δὲ παρὰ τοῦδε προσεποιεῖτο, παρ' ἐμοῦ δὲ οὐκέτι ἤθελεν ἀπολαβεῖν, ὑποπαρωθῶν, ὅπως ἐκεῖνος δοκοίη θάπτειν ἀλλὰ μὴ ἐγὼ τὸν πάππον. ἀμφισβητοῦντος δὲ τούτου καὶ τῆς οἰκίας ταύτης καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ οὐδὲν φάσκοντος καταλελοιπέναι, δίασασθαι μὲν καὶ τὸν πάππον μεταφέρειν ἐν ταῖς τοιαύταις ἀναιρίαις οὐκ ὤμην δεῖν, τῶν φίλων μοι ταῦτα συγγιγνωσκόντων, συνεποίουν δὲ καὶ συνέθαπτον, ἐξ ὧν ὁ πάππος κατέλιπε
224 τῶν ἀναλωμάτων γινομένων. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἀναγκασθεὶς ἔπραξα τοῦτον τὸν τρόπον· ὅπως δὲ μηδέν μου ταύτῃ πλεονεκτοῖεν, παρ' ὑμῖν φάσκοντες οὐδέν με εἰς τὴν ταφὴν ἀνηλωκέναι, τὸν ἐξηγητὴν ἐρόμενος ἐκείνου κελεύσαντος ἀνήλωσα παρ' ἐμαυτοῦ καὶ τὰ ἔνατα ἐπήνεγκα, ὡς οἷόν τε κάλλιστα παρασκευάσας, ἵνα αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν, καὶ ἵνα μὴ δοκοῖεν οὗτοι μὲν ἀνηλωκέναι πάντα, ἐγὼ δὲ οὐδέν, ἀλλ' ὁμοίως κἀγώ.

ιδ'. Καὶ τὰ μὲν γεγενημένα, καὶ δι' ἃ τὰ πράγματα ταῦτ' ἔχομεν, σχεδόν τι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ἄνδρες· εἰ δὲ εἰδείητε τὴν Διοκλέους ἀναισχυντίαν, καὶ περὶ τἆλλα

[1] οὐδείν

gressibus, metu, ne Ciro, qui mea consuetudine delectaretur, sibi succenseret, si removere ab ipso, Cirone, studeret hominem ipsi gratum carumque. Verumtamen —. IDEM.

Ταῦτα] τἆλλα. IDEM.

Τὸν πάππον] Cum vi et contentione affectus hæc pronuntiat, indignans et mirabundus. Ne ego, qui nepos sum, avum efferrem. quæ injuria! quæ volentia! qui jurium omnium humanorum atque divinorum contemptus! IDEM.

Συγγινωσκόντων] Rariusculo sensu verbum hoc h. l. usurpavit pro γινωσκόντων ταὐτὰ ἐμοί. *idem mecum censentibus.* IDEM.

Τὰ ἐνατα] Vel ἔνατα. Sacra, quæ Dis Manibus fierent nono die a funere quoque elato. IDEM.

Αὐτῶν] Sic, pro vulgari αὐτὸν, dedi ex mea et Scaligeri sententia, qui etiam αὐτοῦ legi posse, autumabat. IDEM.

Ἱεροσυλίαν] Jura enim Manium et sepulcrorum sunt pars juris divini. Significat id genus injuriæ, sacra violantis, quo inferiæ Manibus inferuntur ab iis, qui jure carent inferendi, aut defunctis invisi, molesti, infesti fuissent, exclusis necessariis, qui propiores sanguine essent, usuque et caritate cum defunctis conjunctiores fuissent. IDEM.

οὐδ' ἐστὶν, οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις τῶν εἰρημένων αὐδεμί. οὗτος μὲν γὰρ εἶχε τὴν οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρὸς, ἀλλοτρίαν, ἀδελφῶν τριῶν ὁμομητρίων ἐπιλήρων καταλειφθεισῶν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῶν εἰσποιήσας, οὐδεμίαν 225
ἐκείνου περὶ τούτων ποιησαμένου διαθήκην. ταῖν δ' ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ἐπειδὴ [1] τὰ χρήματα εἰσεπράττετο ὑπὸ τῶν ἐκείναις συνοικούντων, τὸν μὲν τὴν πρεσβυτέραν ἔχοντα
κατοικοδομήσας καὶ ἐπιβουλεύσας ἠτίμωσε, καὶ γραφὴν 226
ὕβρεως γραφεὶς [2] οὐδέπω τούτων δίκην ἔδωκε, τῆς δὲ μετ' ἐκείνην γενομένης τὸν ἄνδρα ἀποκτεῖναι κελεύσας οἰκέτην ἐκεῖνον μὲν ἐξέπεμψε, τὴν δ' αἰτίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἔτρεψε, καταπλήξας δὲ ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις προσαφήρηται τὸν 227

[1] τὰ om.

[2] οὐδέπω τ.

Οὐκ ἂν ἀπιστήσαι τις] Subaudi ὑμῶν. mallem tamen οὐκ ἂν ἀπιστήσαιτε τῶν —. IDEM.

Ὁμομητρίων] Significat, tametsi hæ tres sorores eadem secum matre fuissent usæ, hereditatem tamen, quæ ipsarum propria esset, et cujus petendæ jus Diocli proximo nullum esset, quoniam patris illa fuisset, non matris, ad se pertraxisse per nefas. Erant enim illæ tres sorores ἐπίκληροι filiæ in domo patris sine fratre relictæ, eoque solæ heredes. Num Diocles, tametsi filius esset illius fœminæ, e qua tres illæ filias pater earum susceperat, non ideo tamen filius erat ejus viri, qui matris maritus fuisset. IDEM.

Τῷ πατρὶ αὐτῶν] *patri earum*, non item suo, sed solummodo vitrico. IDEM.

Διαθήκην] Quanquam nullum testamentum reliquerat harum puellarum pater, quo testamento cautum fuisset, ut nominatim Diocles hic ipsius filius adoptivus atque heres haberetur. Reliquerat autem ille nullum testamentum ideo, quod hunc heredem habere nollet, speransque, si testamentum nullum relinqueret, futurum, ut domo filiabus suis, ut ἐπικλήρους, dominis legitimis hereditatis suæ, illam hereditatem eriperet. IDEM.

Κατατεδημένος] Non ad literam, sed in sensu figurato, seu metaphorico, h. l. accipiendum est. κατατεδημῆν proprie est *locum structuris implere*. deinde id quod ex eo consequitur, *præstruendo ulterius luminibus officere; item, cum in ædificio quodam ita concludere* ut exire nequeat. Unde notio metaphorica efflorescit, hæc nempe; *laqueis captiosæ jurisprudentiæ et litium inexplicabilium ita struere atque intricare* ut exitum nullum inveniat. Respexit ad h. l. Harpocration, sed ille, mea quidem sententia, secius interpretatus. κατατεδήμενον, κατέκλεισεν εἰς οἰκοδήμημα καὶ οὕτως ἀπέκτεινεν. ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους πολλάκις. quasi Diocles socrum suæ inarium eo genere supplicii, immani et bellaino certe, enecuisset, quo solebant, et nescio an adhuc quoque hodie passim locorum soleant, monachi, pœnam meriti esse visi, in angustam cellam abstrusi, fame enecari. *lebendig vermauren*. Sed falsam et alienam hanc esse interpretationem Isæus ipse docet, affirmans, eum, de quo hic agitur, a Diocle ἀτιμωθῆναι. Necatus fame si fuit in cella subterranea, profecto non potuit infamia notari, h. e. jure privari in forum veniendi. In forum, ni fallor, nemo venit fame peremptus. Quorsum pertinebat hoc de infamia, si homo vivus sepultus fuit. vivi solummodo ἀτιμοῦνται. Interim subjicit hic loeus Harpocrationis suspicionem gemiuam; scil. aut ab Isæo, præter hanc orationem, adhuc olim fuisse conscriptam adversus hunc ipsum Diocleu; aut, si minus id fuit, hanc ipsam orationem, in qua interpretanda cum maxime versamur, a veteribus etiam sub elogio τοῦ κατὰ Διοκλέους λόγου laudatam fuisse. Quod si est, fefellit Harpocrationem memoria. neque enim πολλάκις, quod ille ait, sed semel scilicet commodo h. l. verbum κατατεδημῆν in hac oratione legitur. Sed vide, quæ ad p. 169. 3. dicemus. IDEM.

Ἐκεῖνον] Servum puta, qui, jussu Diocelis, herum occiderat. IDEM.

Ἐξέπεμψε] Athenis alio ablegavit. ne tormentis subjectus rerum posset, a Diocle puta se impulsum ad facinus perpetrandum fuisse. IDEM.

υἱὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐπιτροπεύσας, καὶ κατέχει τὸν ἀγρὸν, [1]φελλέα δὲ [χωρία] ἄττα ἐκείνῳ δέδωκε. καὶ ταῦτα ὡς ὅτι ἀληθῆ λέγω, δεδίασι μὲν αὐτὸν, ἴσως δ' ἄν μοι καὶ μαρτυρῆσαι ἐθελήσειαν· εἰ δὲ μὴ, τοὺς εἰδότας παρέξομαι μάρτυρας. καί μοι κάλει δεῦρο αὐτοὺς πρῶτον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιε'. Οὕτω τοίνυν ἀσελγὴς ὢν καὶ βίαιος καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν οὐσίαν ἀπεστερηκὼς οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνων ἔχων, ἀλλ' ὅτι δίκην οὐδεμίαν [2]αὐτῶν δέδωκεν, ἥκει καὶ τὰ τοῦ
228 πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσων, καὶ τούτῳ δύο μνᾶς — ὡς ἀκούομεν — μόνας δεδωκὼς οὐ μόνον περὶ χρημάτων 74. 1
ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πατρίδος εἰς κινδύνους καθίστησιν. ἐὰν γὰρ ἐξαπατηθῆτε ὑμεῖς πεισθέντες ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολῖτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' [3]Εὐκλείδην γὰρ ἄρχοντα γεγόναμεν. ἆρα περὶ μικρῶν τινῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύακε; καὶ ζῶντος μὲν τοῦ πάππου καὶ τοῦ πατρὸς οὐδεμίαν αἰτίαν εἴχομεν, ἀλλ' ἀναμφισβήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διετελέσαμεν· [4]ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνοι τετελευτήκασι, κἂν νῦν νικήσωμεν, ὄνειδος ἔξομεν, διότι ἠμφισβητήθημεν, διὰ τὸν Ὀρέστην τοῦτον τὸν κακῶς ἀπολούμενον, ὃς, μοιχὸς ληφθεὶς καὶ παθὼν ὅ τι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνει-

[1] φελλέα [χωρία ἄττα] [2] αὐτοῖς [3] Εὐκλείδη [4] ἐκεῖ

Αὐτοῦ] *illius*, quem per servum occiderat. IDEM.

Φελλέα χωρία ἄττα ἐκείνῳ δέδωκε] Viderint alii, num conferendo Harpocrationem, emendare h. l. valeant, cujus grammatici hæc sunt verba: φελλία, Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Κίρρου πλήρου. τὰ στερεώδη καὶ ἀγίβοτα χωρία φελλίας ἐκάλουν. Num ergo leg. φελλίας δὲ ἐκείνῳ δέδωκε. ut ista duo vocabula χωρία ἄττα e scholio irrepserint. Saxosos autem quosdam et steriles agros ei, sororis suæ filio, pupillo suo, dedit, velut in compensationem istorum agrorum pinguium et fertilium, quos ei eripuerat. IDEM. Atque ita usus est Ælianus Epist. Rustic. 2. Ἡμέρων ὁ μελανὸς φελλία ἐστὶν οὐ στέλεχ. *mollis ille Hemeron in loco salebroso crus offendit.* Scripserit ergo Isæus: φελλία δὲ χωρία ἄττα ἐκείνῳ δέδωκε. *prædia vero quædam salebrosa illi dedit.* Observv. l. i. c. 2. WESSELING. φελλέας δὲ ἐκείν. lonesius, qui verba χωρία ἄττα pro Scholio habet.

Δεδίασι] Sed quinam? non nominantur, et valde vereor ne quid h. l. desit. videtur tamen e loci nexu colligi posse, cognatos Dioclis, aut pupilli, designari. REISK.

Τοὺς εἰδότας] Scil. ἐκτὸς τῶν προσκείντων. IDEM.

Αὐτοῖς] Imo vero αὐταῖς. nam de sororibus agitur. nisi contendas, una cum sororibus earum liberos quoque atque maritos designari. In re dubia reliqui lectionem, ut invenit. IDEM.

Τούτῳ] Competitorem, et adversarium suum designat. IDEM.

Ἔσμὲν] Πολῖται puta. IDEM.

Παῖδες] Scil. τὸν ἀναψιὸν ὄντα IDEM.

Τοῦ πράγματος] Id est, τῆς μοιχείας. IDEM.

δότες καταμαρτυροῦσι. τοῦτον μὲν [1] οὖν οἷός ἐστι, καὶ νῦν
ἀκούετε καὶ αὖθις ἀκριβέστερον πεύσεσθε, ὅταν κατ' αὐ-
τοῦ τὴν δίκην ἡμεῖς εἰσίωμεν· ὑμῶν δ' ἐγὼ δέομαι καὶ ἱκε- 229
τεύω, μή με περιίδητε περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρη-
μάτων ὧν ὁ πάππος κατέλιπε, μηδ' ἀποστερηθέντα, ἀλλὰ
βοηθήσατε καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος.
ἔχετε δὲ πίστεις ἱκανὰς ἐκ μαρτυριῶν, ἐκ βασάνων, ἐξ
αὐτῶν τῶν νόμων, ὅτι τ' ἐσμὲν θυγατρὸς γνησίας Κίρωνος,
καὶ ὅτι προσήκει ἡμῖν μᾶλλον ἢ τούτοις κληρονομεῖν τῶν
ἐκείνου χρημάτων, ἐγγόνοις οὖσι τοῦ πάππου. μνησθέντες
οὖν καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὀμόσαντες δικάζετε, καὶ τῶν λόγων
οὓς εἰρήκαμεν, καὶ τῶν νόμων, ᾗ δίκαιόν ἐστι, [2] ταύτῃ τὴν
ψῆφον τίθεσθε.

ις'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν
ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν μαρτυρίαν τὴν
λοιπήν, ὡς ἐλήφθη μοιχὸς, καὶ ἀνάγνωθι.

[1] οὖν om.

[2] ταύτην

Τοῦτον μὲν] Addi velim οὖν. IDEM.

Εἰσίωμεν] Id quod factum esse, e loco Harpocrationis sub v. κατοικοδομεῖν paulo ante ad p. 167. 8. allegato, colligitur, ubi orationem Isæi adversus Dioclem laudat, in eaque suspicor sit usurpari voc. κατοικοδομεῖν. id quod in hanc de Cirenis hereditate orationem non convenit. IDEM.

Ταύτῃ] Num ταύτην, ut redeat ad ᾗ. IDEM.

Ἀνάγνωθι] Post ἀνάγνωθι adde titulum ΜΑΡΤΥΡΙΑ. IDEM.

Θ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ. — Pag. ed. H. Steph.

229 230 Ἀστύφιλος καὶ ὁ λέγων τὸν λόγον ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἀστυφίλου διαθήκας προύπεγκε Κλέων τις, ἀνεψιὸς ὢν αὐτοῦ, φάσκων αὐτὰς γενέσθαι εἰς τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀστυφίλου κατηγορεῖ τῶν διαθηκῶν ὡς πλαστῶν. Ἡ στάσις στοχασμός. — 74. 26

ά. ΑΔΕΛΦΟΣ μοί ἦν ὁμομήτριος, ὦ ἄνδρες, Ἀστύφιλος, οὗ ἐστὶν ὁ κλῆρος· ἀποδημήσας οὖν μετὰ τῶν εἰς Μιτυλήνην στρατιωτῶν ἐτελεύτησε. πειράσομαι δ' ὑμῖν ἐπιδεῖξαι ὅπερ ἀντώμοσα, ὡς οὔτ' ἐποιήσατο ἐκεῖνος υἱὸν ἑαυτῷ, οὔτ' ἔδωκε τὰ ἑαυτοῦ, οὔτε διαθήκας κατέλιπεν, οὔτε προσήκει ἔχειν τὰ Ἀστυφίλου οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ ἐμοί. ἔστι γὰρ ὁ Κλέων οὑτοσὶ ἀνεψιὸς [1]Ἀστυφίλῳ πρὸς πατρός, ὁ δὲ υἱὸς ὁ τούτου, 231 ὃν εἰσποιεῖ ἐκείνῳ, ἀνεψιαδοῦς. εἰσποίητος δ' ἦν ὁ πατὴρ ὁ Κλέωνος εἰς ἄλλον οἶκον, καὶ οὗτοι ἔτι εἰσὶν ἐν ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ, ὥστε γένει μὲν διὰ τὸν νόμον οὐδὲν προσήκουσιν Ἀστυφίλῳ. ἐπειδὴ δὲ κατὰ ταῦτα οὐκ ἦν ἀμφισβήτησις, διαθήκας, ὦ ἄνδρες, ψευδεῖς — ὡς ἐγὼ οἶμαι ἐπιδείξειν — κατε-

[1] Ἀστυφίλου

ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ] Personæ, in hac causa versatæ, hæ sunt. Avia actoris, cujus maritus, sed tacito nomine p. 176. pen. commemoratur. Huic fœminæ fuerunt duo liberi: Hierocles filius, et filia, quæ e priore marito, Euthycrate, peperit Astyphilum, super cujus hereditate contenditur, et filiam, a vitrico, nescio cui in matrimonium elocatam. v. p. 179. antep. e posteriore marito autem, Theophrasto, enixa est actorem hujus causæ. Sed Euthycrati, priori marito, frater fuit Thudippus quidam, cujus filius fuit ille Cleon, qui pro filio suo, haud nominato, hereditatem Astyphili, adversus actorem petebat. Reisk.

Οὕν] Si satis calleo morem oratorum loquendi, illumque morem Iæus hic tenuit, conveniat melius, ni fallor, οὗτος. Idem.

Εἰσποιεῖ] Cleon puta. Idem.

Οὗτοι] Cleon, et ejus filius, cum actore competens hereditatem Astyphili, et si qui adhuc alii fratres ei fuerunt. Idem.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ] In quam adoptati sunt, et unde in primigeniam suam domum nondum redierunt. Idem.

Γένει] Non enim erant Astyphili ἔγγονοι, sed solummodo natura συγγενεῖς. et ne συγγενεῖς quidem adhuc erant amplius, quia relicta domo paterna in alienam transierant. Idem.

Διὰ τὸν νόμον] Jubentem illam, ut filius ex aliqua domo elocatus, vel emancipatus, et in aliam adoptatus, ab illa sua primigenia domo alienus haberetur. Idem.

σκεύασαν καὶ ζητοῦσιν ἀποστερῆσαί με τῶν [1]ταὐδελφοῦ. καὶ οὕτω σφόδρα Κλεόων οὑτοσὶ καὶ πρότερον καὶ νῦν οὐδένα ἄλλον τὸν κλῆρον ἡγεῖται ἔξειν ἢ αὐτόν, ὥστ' ἐπειδὴ τάχιστα ἠγγέλθη Ἀστύφιλος τετελευτηκώς, τοῦ μὲν πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἀσθενοῦντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντος ἀλλὰ στρατευομένου, εἰς τὸ χωρίον ἐνεβάτευσε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκεῖνος κατέλιπεν, ἅπαντα ἔφη τοῦ υἱοῦ τοῦ ἑαυτοῦ εἶναι, πρίν τι ὑμᾶς ψηφίσασθαι. ἐπεὶ δ' ἐκομίσθη τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ μὲν προσποιούμενος πάλαι υἱὸς εἰσπεποιῆσθαι οὐ προῦ- 232
75. 1 θετο οὐδ' ἔθαψεν, οἱ δὲ φίλοι [2][οἱ] Ἀστυφίλου καὶ οἱ συστρατιῶται ὁρῶντες τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἀῤῥωστοῦντα, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντα, αὐτοὶ καὶ προὔθεντο καὶ τἆλλα πάντα τὰ νομιζόμενα ἐποίησαν καὶ τὸν ἐμὸν πατέρα ἀσθενοῦντα ἐπὶ τὸ μνῆμα ἤγαγον, εὖ εἰδότες ὅτι ἀσπάζοιτο αὐτὸν Ἀστύφιλος. τούτου δ' ὑμῖν αὐτοὺς τοὺς ἐπιτηδείους τοὺς ἐκείνου μάρτυρας παρέξομαι τῶν παρόντων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

β'. Ὅτι μὲν οὐκ ἔθαψε Κλεόων Ἀστύφιλον, οὐδ' αὐτὸς ἔξαρνος γένοιτο, μεμαρτύρηταί τε ὑμῖν· [3]ἐπειδὴ δ' ἐπεδήμησα ἐγὼ καὶ ἠσθόμην καρπουμένους τούτους τὰ ἐκείνου, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ποιηθείη ὑπὸ [4]Ἀστυφίλου, καὶ τούτων διαθήκας καταλίποι παρὰ Ἱεροκλεῖ [5]Ἡφαιστίδῃ, ἀκούσας ἐγὼ λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἐπορευόμην παρὰ τὸν Ἱεροκλέα, εὖ μὲν εἰδὼς ὅτι ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιτήδειος εἴη Κλέωνι, 233
οὐχ ἡγούμενος δ' ἂν αὐτὸν τολμῆσαί τι ψεύσασθαι κατὰ

[1] ἀδελφοῦ [2] [οἱ] om. [3] ὡς [4] τοῦ Ἀστυφ. [5] Ἡφαιστιάδῃ

Τῶν ἀδελφοῦ] Malim τῶν ταὐδελφοῦ, id est, τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. IDEM.

Ἐκομίσθη] Lesbo puta (nam apud Mitylenem obierat Astyphilus) Athenas. IDEM.

Τοῦ ἀδελφοῦ] Subaudi τοῦ ἰμοῦ, Astyphili. IDEM.

Ὁ προσποιούμενος] Cleonis filius. IDEM.

Οὐ προῦθετο οὐδ' ἔθαψεν] De his vid. Petit. l. vi. tit. viii. §. 6.

Ἐκείνου] Patris mei, Theophrasti. REISK.

Τῶν παρόντων] Bene si habet, accipi debet sive pro ἐκ τῶν τότε παρόντων, e numero eorum qui tum rei gestæ interfuerunt, sive pro ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ex eorum numero qui nunc in urbe adsunt, vel in vivis adhuc supersunt. quanquam si hoc significare orator voluisset, videtur potius dicturus fuisse ἐκ τῶν πλείστων. Et pene vergit animus eo, ut iam Iseum ita reliquisse, quanquam sententia loci potius ad τῶν τότε γεγονότων defert. testes rerum tum gestarum. IDEM.

Ὅτι μὲν] Adde οὖν. IDEM.

Ἡφαιστίδῃ] L. Ἡφαιστιάδῃ. Reliq. Att. c. 5. MEURSIUS. Malim Ἡφαιστιάδῃ. nomen enim tribus, unde ductum est hoc gentile, fuit Ἡφαιστία. REISK.

Πολεμῆσαι] Π. τολμῆσαι. Ἢ ἰδιλῆσαι. H. STEPHAN. L. τολμῆσαι. SCALIG. et PALMER.

Ἀστυφίλου τετελευτηκότος, καὶ ταῦτα θεῖον ὄντα καὶ ἐμοῦ καὶ ἐκείνου. ὅμως δέ, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν τούτων ὑπολογισάμενος ὁ Ἱεροκλῆς, ἐρωτώμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀπεκρίνατό μοι ὅτι ἔχοι τὰς διαθήκας· λαβεῖν δὲ ἔφη αὐτὰς παρὰ Ἀστυφίλου, ὅτε εἰς Μιτυλήνην ἔμελλεν ἐκεῖνος ἐκπλεῖν. ὡς δὲ ταῦτ' ἔλεγεν, ἀνάγνωθί [1] μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

[2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὔτε παραγενόμενος οὐδεὶς ἔτυχε τῶν οἰκείων ὅτε ὁ ἀδελφὸς ἐτελεύτησεν, οὔτ' ἐγὼ ἐπεδήμουν ὅτε τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ δεῦρο ἐκομίσθη, ἀναγκαῖόν μοί [3] ἐστιν ἐξ αὐτῶν ὧν οὗτοι λέγουσιν ἐλέγχειν ψευδεῖς οὔσας τὰς διαθήκας ἃς ἐποιήσατο. εἰκὸς γὰρ ἐκεῖνον οὐ
234 μόνον ἐπιθυμεῖν υἱὸν ποιησάμενον καταλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ σκοπεῖσθαι ὅπως κυριώταται ἔσται ἃ ἂν διαθῆται, καὶ τήν τε οὐσίαν, ὃν ἂν ἐκεῖνος εἰσποιήσηται, οὗτος ἕξει, καὶ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πατρῴους οὗτος βαδιεῖται, καὶ τελευτήσαντι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις τὰ νομιζόμενα ποιήσει· ἅπαντα δὲ ταῦτα μάλιστα εἰδέναι ὅτι γένοιντο, εἰ μὴ ἄνευ τῶν οἰκείων τῶν ἑαυτοῦ τὰς διαθήκας ποιοῖτο, ἀλλὰ πρῶτον μὲν συγγενεῖς παρακαλέσας, ἔπειτα δὲ φράτορας καὶ δημότας, ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ὅσους δύναιτο πλείστους· οὕτω γὰρ εἴτε κατὰ γένος εἴτε κατὰ δόσιν ἀμφισβητοίη τις, ῥᾳδίως ἂν ἐλέγχοιτο ψευδόμενος. ὁ τοίνυν Ἀστύφιλος οὐδὲν φαίνεται τοιοῦτον ποιήσας, οὐδὲ παραστησάμενος οὐδένα τούτων, ὅτε διέθετο ἃ οὗτοι φασίν, εἰ μή τις ἄρα ὑπὸ [4] τούτων πέπεισται ὁμολογεῖν παρ-

[1] μοι om. [2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο. [3] ἐστιν om. [4] τούτου

Ὅτι Ἱεροκλῆς ἀπεκρίνατο] Aut delenda sunt hæc vocabula, ut e scholio in textum ingesta, aut sunt particulæ tituli. Reisk.

Ἃς ἐποιήσατο] Imo vero ἃς οὐδέποτε ἐποιήσατο. *testamentum, quod nunquam scripsit.* nam si orator hoc significare voluisset, *quod testamentum hi aiunt ab Astyphilo scriptum et relictum esse*, non dixisset ἃς ἐποιήσατο, sed ἃς οὗτοι φάσκουσιν αὐτὸν ποιήσασθαι. Nam ut ἐποιήσατο ad Hieroclem referatur, atque reddatur, *confinxit, commentus est, subjecit*, id vero inconsentaneum videtur. ποιεῖσθαι διαθήκας hoc sensu usurpari, idoneis exemplis probari nequit. Sin tamen possit, leniissimum sit ἃς ἐποιήσατο subjicere, *quod hi commenti sunt.* Idem.

Οὗτος] Hoc iteratum pollentiæ vi quadam, cujus causa necesse fuisse videatur, ut geminaretur, an vitiose redundet, in medio relinquam. Idem.

Μάλιστα] Coheret non cum εἰδέναι, sed cum γένοιντο, ut εἰδέναι cum εἰμί. Idem.

Συγγενεῖς] Malim aut τοὺς συγγενεῖς, aut συγγενεῖς ὅτι πλείστους. Idem.

Ἃ οὗτοι φασὶν] Subaudi αὐτὸν διαθέσθαι. Idem.

εἶναι. αὐτὸς δ' ὑμῖν πάντας τούτους μαρτυροῦντας παρ- 235
έξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἴσως τοίνυν Κλέων οὐτοσὶ φησὶν οὐκ εἰκὸς εἶναι τεκμηρίοις ὑμᾶς χρήσασθαι τούτοις τοῖς μάρτυσιν, ὅτι μαρτυροῦσι μὴ εἰδέναι Ἀστύφιλον ταῦτα διατιθέμενον. ἐγὼ δ' οἶμαι, περί [1] γε διαθηκῶν οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ περὶ τοῦ ποιηθῆναί τινα υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ἡμῖν πολὺ βεβαιοτέραν εἶναι [2] μαρτυρίαν, ἢν οἱ ἀναγκαῖοι ἐκείνου περὶ 236
τῶν μεγίστων μή φασι παραγενέσθαι, μᾶλλον ἢ [3] ἣν οἱ μηδὲν προσήκοντες μαρτυροῦσι παρεῖναι. καὶ ἐχρῆν δ', ὦ ἄνδρες, καὶ αὐτὸν Κλέωνα, μὴ δοκοῦντα εἶναι ἠλίθιον, ὅτε τὸν υἱὸν τὸν τούτου ἐποιεῖτο Ἀστύφιλος καὶ τὰς διαθήκας [4] κατέλειπε, παρακαλέσαι εἴ γέ τινα συγγενῆ ἐπιδημοῦντα ἐγίνωσκε, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτῳ ἐπὶ βραχύ περ ἤδει Ἀστύφιλον χρώμενον. κωλῦσαι μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν αὐτὸν ἐδύνατο, ὅτῳ ἐβούλετο, δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ· τούτῳ δ' ἂν μεγάλη μαρτυρία ἦν, ὅτι οὐ λάθρα ταῦτα διέθετο. ἔτι δ', ὦ ἄνδρες, εἰ μὲν ὁ Ἀστύφιλος μηδένα ἐβούλετο εἰδέναι ὅτι τὸν Κλέωνος υἱὸν ἐποιεῖτο μηδ' ὅτι διαθήκας καταλίποι, εἰκὸς ἦν μηδὲ ἄλλον μηδένα ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ γραμματείῳ μάρτυρα· εἰ δ' ἐναντίον μαρτύρων φαίνεται διαθέμενος, τούτων δὲ μὴ

[1] τε [2] τὴν μαρτυρίαν, ἣν [3] ἢν [4] κατέλιπε

Πάντας τούτους] hos omnes (digito præsentes commonstrat), quos paulo ante dicebam, cognatos, phratoras, demotas, familiares. IDEM.

Τούτοις μαρτυροῦντας] Videtur aut ἐμοὶ, mihi, hoc est, pro me, secundum me, ex animi mei sententia, aut *τἀναντία, contraria illorum prætensionibus*, interponendum esse. IDEM.

Φησὶν] Præsens tempus h. l. usurpavit pro futuro *φήσει*, non sine exemplo. IDEM.

Τεκμηρίοις] Id est, *ἐν τάξει τεκμηρίων*. planius utique dixisset sic: *ταῖς τούτων μαρτυρίαις χρήσασθαι τεκμηρίοις, οὐ φασκόντων εἰδέναι Ἀστύφιλον ταῦτα διατιθέμενον*. Pro ὅτι malim οἵ, *qui*. IDEM.

Ἡμῖν] Interponendo commate ab insequentibus separavi, cohærens, non cum proximis, *πολὺ βεβ.* sed cum remotiori *οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως*. ferri potest, et exemplis similibus excusari atque probari, quod arete inter se cohærentia tam longe distracta sint. Movet tamen hæc orationis durities penes me quidem suspicionem, leg. esse ἡ *μὴ* loco pronominis *ἡμῖν*. *scripseritne Astyphilus testamentum necne, et filiumne adoptarit necne*. IDEM.

Ἣν] *εἰ*, pro ἐάν. sic adverbialiter cum spiritu leni exarandum curavi. Articulus postpositivus huic loco non convenit. Idem vitium rursus versu proximo quoque correxi. IDEM.

Περὶ τῶν μεγίστων] Ad hæc verba videtur addendum esse *σκανδάζοντι* aut simile quid. IDEM.

Τοὺς ἄλλους] Tametsi ferri potest, malim tamen *τῶν ἄλλων* ut mollius. IDEM.

Αὐτὸν] Astyphilum. IDEM.

Τούτῳ] Cleoni puto. IDEM.

Διέθετο] Astyphilus. IDEM.

Τούτων] H. l. æquivalet vocabulo *μαρτύρων*, idem est, ac si dixisset: *φαίνεται διαθέμενος ἐναντίον μαρτύρων, μὴ τῶν μάλιστα χρωμένων αὐτῷ, ἀλλὰ —*. IDEM.

τῶν μάλιστα χρωμένων ἀλλὰ τῶν ἐντυχόντων, πῶς εἰκός
237 ἐστιν ἀληθεῖς εἶναι τὰς διαθήκας; οὐ γὰρ ἡγοῦμαι ἔγωγε
οὐδένα, υἱὸν ἑαυτῷ ποιούμενον, τολμῆσαι ἄλλους τινὰς παρα-
καλέσαι ἢ τούτους, οὕσπερ καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων [1] κοινωνοὺς 76. 1
ἀνθ' αὑτοῦ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἔμελλε καταλιπεῖν. ἀλλὰ
μὴν οὐδ' αἰσχυνθῆναι οὐδενὶ προσήκει ἐπὶ τοιαύταις διαθή-
καις ὡς πλείστους μάρτυρας παρίστασθαι, νόμου γε ὄντος
ἐξεῖναι ὅτῳ βούλοιτο δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ.

ε'. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐκ τοῦ χρόνου ὃν οὗτοι
λέγουσι περὶ τῶν διαθηκῶν. ὅτε γὰρ εἰς Μιτυλήνην ἐξέπλει 5
στρατευόμενος, τότε φασὶν αὐτὸν ταῦτα διαθέσθαι· φαί-
νεται δὲ ὁ Ἀστύφιλος τῷ τούτων λόγῳ τὰ μέλλοντα ἅπαντα
ἔσεσθαι προειδώς. πρῶτον μὲν [2] γὰρ ἐστρατεύσατο εἰς Κό-
ρινθον, ἔπειτα εἰς Θετταλίαν, ἔτι δὲ τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον
ἅπαντα, καὶ ἄλλοσε ὅποι [3] περ αἰσθάνοιτο στράτευμα
συλλεγόμενον, ἀπανταχοῖ ἀπεδήμει λοχαγῶν· καὶ οὐδ' ἐν
μιᾷ τούτων [4] τῶν ἐξόδων διαθήκας κατέλιπεν. ἡ δ' εἰς τὴν 10
238 Μιτυλήνην στρατεία τελευταία αὐτῷ ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ
ἀπέθανε. τῷ οὖν ἂν ὑμῶν φανείη πιστὸν, πρότερον ἄλλας
στρατείας τοῦ Ἀστυφίλου στρατευομένου καὶ εὖ εἰδότος
ὅτι ἐν [5] ἁπάσαις μέλλοι κινδυνεύειν, οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ

[1] ἀνθ' αὑτοῦ κοινωνοὺς [2] γὰρ om. [3] περ om. [4] ἐξόδων
[5] πάσαις μέλλει

Χρωμένων] Subaudi αὐτῷ, vel adde potius. IDEM.

Ὁσίων] Post ὁσίων videtur τῷ υἱῷ deesse. *quos filio adoptato relicturus sit consortes* —. IDEM.

Προειδὼς] Atqui negatum hoc est homini nato. ergo Astyphilus tum non scripsit testamentum; ergo tota istæc prætensio vana est. IDEM.

Πρῶτον μὲν] Addendum videtur γάρ. IDEM.

Ἅπαντα] Subaudiri posse e præmissis ἐστρατεύετο haud infitiabor; dubito tamen nihilominus, annon διαπολέμει addendum sit. IDEM.

Τελευταία — ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε] Hæc non sunt, quæ obiter intuenti videantur esse, tautologa. fieri enim potest, ut tu, ab extrema tua expeditione domum, emeritis stipendiis, reversus, ætatem in longinquo senii otio degas. differunt istæc inter se quamplurimum, postrema militia defungi, et in postrema diem supremum obire. IDEM.

Στρατευομένου] Usurpavit (nam in usu temporum diligentissimi profecto non sunt hi scriptores) pro στρατευσαμένου, aut ἐστρατευμένου. sæpe numero tamen haud immerito culpa hujus perturbationis in librariorum conferatur indiligentiam. IDEM.

Τὰ παρὰ τῆς τύχης] Illa duo fortuita, quæ hic dicuntur concurrisse, sunt istæc. 1) ut Astyphilus, qui nunquam antea de testamento condendo cogitasset, in tot alias expeditiones egressus, tum demum cœperit hac de re cogitare, cum expeditioni accingeretur ei, quæ ipsi postrema reapse fuit. 2) ut ab illa expeditione domum non sit reversus, de cujus expeditionis exitu non magis ipsi constare in utramvis partem poterat, quam de ullius alius exitu ipsi constiterat reliquarum omnium, quæ tot erant numero. Locus hic ex illa parte Dialectices repetitus est, ubi de probabilibus docetur. IDEM.

τῆς τύχης συμβῆναι, ὥστ' ἐν μὲν τῷ πρόσθεν χρόνῳ μηδὲ περὶ ἑνὸς αὐτὸν τῶν αὐτοῦ διαθέσθαι, ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον ἔμελλε στρατεύεσθαι, [1] ἐθελοντήν τε ἐκπλεῖν, [2] τῷ καὶ μά- 239
λιστα ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σώθήσεσθαι, πῶς τοῦτον πιστὸν ἤδη τὰς διαθήκας τότε καταλιπεῖν καὶ ἐκπλεύσαντα τελευτῆσαι;

ς'. Χωρὶς δὲ τούτων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτι μείζω τεκμήρια παρέξομαι ὡς οὐδὲν ἀληθὲς λέγουσιν οὗτοι. ἐπιδείξω γὰρ ὑμῖν ἔχθιστον ἅπαντων [3] ὄντα Ἀστύφιλον Κλέωνι, καὶ οὕτω σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα τοῦτον, ὥστε πολὺ δὴ ἧττον διαθέμενον μηδένα ποτὲ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι, μᾶλλον ἢ τὸν τούτου υἱὸν ποιησάμενον. Εὐθυκράτει γὰρ, ὦ ἄνδρες, τῷ πατρὶ τῷ Ἀστυφίλου αἴ- 240
τιος γενέσθαι λέγεται τοῦ θανάτου Θούδιππος ὁ Κλέωνος τούτου πατὴρ, αἰκισάμενος ἐκεῖνον διαφορᾶς τινὸς αὐτοῖς γενομένης ἐν τῇ [4] νεμήσει τοῦ χωρίου, καὶ οὕτως αὐτὸν διατε- 241

[1] ἐθελωντὴς [2] τὸν [3] εἶναι [4] νεμίσει

Ὅτε δὲ τὸ τελευταῖον] Idem est, ac si dixisset: *τότε δὲ διαθέσθαι, ὅτε τὸ τ.* IDEM.

Ἐθελοντήν τε ἐκπλεῖν] Subaudi ἔμελλε. nam qui ultro capesserent militiam, non jussi, hi minus patebant discriminibus, quippe qui cogi non possent ad adeundum loca periculosa, si nollent ipsi caput periculis objicere, neque operas navarent militares, nisi ultroneas. Erat ergo probabilitas multo maxima, fore ut Astyphilus ex ejusmodi expeditione salvus rediret. Tanto minus erat probabile, eum in procinctu ejusmodi expeditionis de testamento condendo cogitasse. IDEM.

Τὸν] Imo vero *καίτοι τὸν* —. IDEM.

Διαθέμενον] Id est, *γράψαντα καὶ κελεύσαντα ἐν τῇ διαθήκῃ*. IDEM.

Μᾶλλον] Post *πολὺ ἧττον* offendere facile possit. verum tamen ego equidem, cætera si recte haberent planaque via procederent, hoc sim æquo laturus animo, qui sciam *μᾶλλον* post comparativos alios præmissos haud raro *παρέλκειν*. Sed hiat oratio. illa duo participia *διαθέμενον* et *ποιησάμενον* infinitivo carent, quo fulciantur. Ego equidem nullus dubito in hoc *μᾶλλον* latere id, quod sententia postulat et subjicit, *μέλλειν τελευτᾶν*. *post scriptam in testamento hanc clausulam, ne quis necessariorum cum Cleone vel sermones communicet, de vita decessurum fuisse, multo potius, quam ut Cleonis filium pro suo adoptaret.* IDEM.

Ποιησάμενον] Sic dedi de meo, pro vulgari *πολεμησόμενον*. Et Salmasium quoque idem voluisse atque in mente certe habuisse suspicor, tametsi sive calamus ejus aberravit, sive is, qui annotatiunculas ejus, ex illo Græcorum oratorum exemplo Stephanico, quo Salmasius adhuc superstes usus fuit, quod exemplum Leidensis bibliotheca publica hodie servat, excerpsit, quo ad me mitteret. In excerptis Wyttenbachianis certe hæc verba reperi, velut a Salmasio scripta: "Lege *ποιήσομαι*. Intelligitur ejus Astyphili testamento potius mandatum fuisse, ne quisquam horum cum Cleone colloquatur, quam ut sibi pro filio adoptet." Hæc si scripsit Salmasius, raptim et festinans ea scripsit, quæ meliora et magis expolita videtur rescripturus fuisse, si publice locum hunc agitasset, et reliquos quoque nodos enodaturus, quos in schedis intactos præteriit. IDEM.

Θούδιππος] Nomen proprium, mihi quidem perquam suspectum, et alias nusquam oblatum. unde enim derivabitur? num a Θεὸς et ἵππος? unde vero illud δ in media voce? deinde numinis nomen cum vocabulo nominatim significant, non sic nude et vage θεὸς usurpant, ut e. c. *Ποσειδίππος*. an Σεισίππος leg. est? IDEM.

Νεμίσει] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, cui Stephanus et Scaliger suffe-

θῆναι, ὥστε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτὸν ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. ὡς δὲ ταῦτ' ἔστιν ἀληθῆ, ἴσως μὲν καὶ Ἀραφηνίων καὶ πολλοὶ τῶν τότε συγγεωργούντων μαρτυρήσαιεν ἄν μοι, διαρρήδην δὲ περὶ τηλικούτου πράγματος οὐκ ἂν ἔχοιμι ὅπως ὑμῖν παρασχοίμην. καὶ γὰρ αὐτὸν τυπτόμενον ἰδὼν Ἱεροκλῆς, ὁ τὸ γραμματεῖον φάσκων
242 παρ' ἑαυτῷ τεθῆναι, οἶδ' ὅτι οὐκ ἂν [1] ἐθελήσαι μαρτυρῆσαι ἐναντία ταῖς διαθήκαις, αἷς αὐτὸς ἀποφαίνει. ὅμως μέντοι [2] καὶ κάλει Ἱεροκλέα, ἵνα ἐναντία τούτων μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομόσηται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκριβῶς μὲν ἤδειν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἀνδρός ἐστιν, ἃ μὲν οἶδεν, ἐξόμνυσθαι, τῶν δὲ μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιδεῖναι ἢ μὴν εἰδέναι γενόμενα· ὡς δέ, ὅτε ἀπέθνησκεν ὁ Εὐθυκράτης ὁ πατὴρ Ἀστυφίλου, ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις μηδένα ποτὲ ἐάσειν ἐλθεῖν τῶν Θουδίππου ἐπὶ τὸ μνῆμα τὸ ἑαυτοῦ, τούτων ὑμῖν τὸν ἔχοντα τὴν τηδίδα τοῦ Ἀστυφίλου μάρτυρα παρέξομαι.

[1] ἐθελήσει

[2] καὶ om.

cerant νεμέσαι, opinantes nempe illi, in quo falsi fuerunt, νέμεσιν esse numen, νέμεσιν partitionem, ut quamcunque aliam, sic hereditariam quoque. IDEM.

Αὐτὸν] Patrem meum. IDEM.

Ῥαφηνίων] Lege confidenter Ἀραφηνίων. Ἀραφὴν demus fuit Atticæ, de quo Demosthenes in or. c. Macartat., et Ἀραφηνίδε adverbio ad locum usus est Harpocration, et Stephanus et Suidas de eodem meminerunt. PALMER.

Καὶ πολλοί] Id est, πάνυ πολλοί. Palmerium, cui magis placet εἰ πολλοὶ non audio. REISK.

Διαῤῥήδην δὲ] Hic videtur deesse τὸν μαρτυρήσοντα. Sententia paulo obscurius adumbrata hæc videtur esse: testabantur quidem Arapheniorum non nulli, et multi quidem illi, ὅτι λέγοιτο, famam ferri, Euthyoratem a fratre Thudippo ad necem fuisse consulcatum. Qui autem disertis verbis id aiat vere factum esse, facile non exstiturum esse quemquam, ob difficultatem probationis, et magnitudinem periculorum atque damnorum cum manentium, qui cædis criminationem certis et perspicuis documentis evictam non dederit. IDEM.

Οἶδ'] Id est, σαφῶς οἶδα, vel εὖ οἶδα, pro certo scio. IDEM.

Τούτων] Id est, τῶν δικαστῶν. Nam Arapheni, tametsi laudati ab actore pro testibus fuerunt, oitati tamen ad testimonium dicendum ideo non fuerant. IDEM.

Μαρτυρήσῃ ἢ ἐξομόσηται] Qui testes producebant, testimonia ipsi sæpius dictabant prius et scriptis comprehendebant, maxime si qui interpellati testimonium defugiebant; quos in jus vocabant, testimonium dicturos vel ejuraturos. Sic Hierocles vocari jubet, ut is vel contra scriptum, quod a se mansrat, testimonium perhiberet, vel testimonium ejuraret. In Anim. ad Jus A. et R. l. vi. c. 9. §. 13. HERALDUS.

Ἤδειν] Subaudi ὅτι ἐξομόσοιτο Ἱεροκλῆς ἃ οἶδε. quanquam aut id, aut similem quandam sententiam addi malim, quam subaudiri solummodo, quod durum et inficetum est: Noram jam ante, ita esse eventurum, ut Hierocles, qui probe noesset factum, tamen juratus negaret se nosse. REISK.

Μαρτυρίαν] Π. μάρτυρα. H. STEPHAN. Sic dedi pro vulgari μαρτυρίαν, quod si probabitur, erit paulo ante τοῦ ἔχοντος leg. pro vulgari τὸν ἔχοντα. quod sit paulo durius et inconcinnius. REISK.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούων τοίνυν ταῦτα ὁ Ἀστύφιλος καὶ [1]τούτου καὶ τῶν ἄλλων προσηκόντων [2]εὐθέως ἐκ παίδων, ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν, οὐδεπώποτε διελέχθη Κλέωνι, ἀλλὰ πρότερον ἐτελεύτησεν, οὐχ ἡγούμενος ὅσιον εἶναι, τοιαύτην αἰτίαν ἔχον- 243
τος Θουδίππου περὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, τῷ ἐκείνου υἱεῖ διαλέγεσθαι. ὡς οὖν τὸν ἅπαντα χρόνον διάφορος ἦν Κλέωνι,
40 τούτων ὑμῖν τοὺς συνειδότας μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ. Εἰς τὰς θυσίας τοίνυν, ἐν αἷςπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἑστιῶνται, πρῶτον μὲν δημόγην ὄντα, ἔπειτα ἀνεψιὸν, ἔτι δὲ τὸν υἱὸν τὸν τούτου μέλλοντα ποιεῖσθαι, εἰκὸς δήπου ἦν, ὁπότε περ ἐπιδημοίη, μηδὲ μεθ' ἑνὸς ἄλλου ἰέναι τὸν Ἀστύφιλον ἢ μετὰ Κλέωνος. ὡς τοίνυν οὐδέποτ' ἦλθε μετ' αὐτοῦ,
77.1 ὑμῖν τῶν δημοτῶν μαρτυρίαν ἀναγνώσεται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

η. Οὕτως τοίνυν διακείμενος τῷ τετελευτηκότι Κλέων ἀξιοῖ τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ τὰ ἐκείνου ἔχειν. καὶ τί δεῖ τοῦτον λέγειν; ἀλλ' Ἱεροκλῆς, θεῖος ὢν καὶ ἐμοὶ, οὕτως ἐστὶ 244
τολμηρὸς ὥςτ' οὐ γεγομένας διαθήκας ἥκει φέρων, καί φησι
5 παρ' ἑαυτῷ Ἀστύφιλον ταύτας καταλιπεῖν. καίτοι, Ἱεροκλεις, πολλὰ καγαθὰ παθὼν ὑπὸ Θεοφράστου τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὅτε χεῖρον ἔπραττες ἢ νυνὶ, καὶ ὑπὸ Ἀστυφίλου, οὐδετέρῳ αὐτοῖν τὴν ἀξίαν χάριν ἀποδίδως· ἐμὲ μὲν γὰρ υἱὸν ὄντα Θεοφράστου, σαυτῷ δὲ ἀδελφιδοῦν, ἀποστερεῖς ἃ μοι

[1] τούτων

[2] εὐθέως om.

Τούτων] Avia et ejus marito. IDEM.

Δημότην] Cleonis puta. IDEM.

Ἐπιδημοίη] Astyphilus nempe. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀποδημ. quoties scil. ejusmodi dies festi atque epulæ incidissent in ea tempora, quibus Astyphilus domi, in urbe, esset, non foris, in castris. IDEM.

Ἰέναι] ire. sic rursus de meo dedi, pro vulgari εἶναι. IDEM.

Τοῦτον λέγειν] Comparat inter se duo exempla immanis et crudelis cupiditatis atque impudentiæ. Miramini, judices, ait, ex me audientes portentosæ cupiditatis atque impudentiæ exemplum, a Cleone erga Astyphilum consobrinum proditum. Sed desinetis mirari, cum audieritis, id quod multo est portentosius, ipsum adeo avunculum Astyphili in cineres et bona ejus tam infestis modis sævire. Hierocles is est —. IDEM.

Θεῖος ὢν καὶ ἐμοὶ] Id est, Θεῖος ὢν αὐτῷ ἐμοίως καὶ ἐμοί. frater enim germanus erat Hierocles ejus fœminæ, quæ Astyphilo et actori hujus causæ mater erat communis, tametsi patres eorum diversi fuissent. IDEM.

οἱ νόμοι ἔδοσαν, Ἀστυφίλου δὲ τεθνεῶτος καταψεύδῃ, καὶ τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος τοὺς ἐχθίστους καθίστῃς τῶν ἐκείνου κληρονόμους. καὶ πρὶν μὲν ληχθῆναι τοῦ κλήρου, ὦ ἄνδρες, εὖ εἰδὼς ὁ Ἱεροκλῆς ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ γίνοιτο τὰ Ἀστυφίλου ἢ ἐμοί, ἐν μέρει ἑκάστῳ τῶν ἐκείνου ἐπιτηδείων προσῄει πωλῶν τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς οὐδὲν προσήκοντας πείθων ἀμφισ-
245 βητεῖν, λέγων ὅτι θεῖος εἴη Ἀστυφίλῳ καὶ ἀποφαίνοι διαθήκας ἐκεῖνον καταλελοιπότα, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο· ἐπειδὴ δὲ πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ ἐμερίσατο, νυνὶ ὡς ἀληθῆ λέγων ἀξιώσει πιστεύεσθαι, δοκεῖ δέ μοι κἂν ὀμόσαι ἄσμενος, εἴ τις αὐτῷ ὅρκον διδοίη. καὶ ἐμοὶ μὲν συγγενὴς ὢν οὐδὲ τὰ γενόμενα ἐθέλει μαρτυρεῖν· ᾧ δ' οὐδὲν προσήκει, τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάνει καὶ τῶν οὐ πραχθέντων γραμματεῖον ἥκει φέρων· πολὺ γὰρ προὐργιαίτερον ἡγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. ὡς δὲ ἐπηγγέλλετο [1] περιὼν διαθήκας [2] ἀποφαίνειν, εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο, αὐτοῦ ὑμῖν ᾧ προσῆλθε μαρτυρίαν παρέχομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

τί οὖν χρή, ὦ ἄνδρες, ὄνομα θέσθαι τούτῳ τῷ ἀνδρὶ, ὅστις ἐθέλει οὕτω ῥᾳδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων τινὸς κατὰψεύδεσθαι; ὡς δὲ οὐδὲ Κλέωνι προῖκα τὰς διαθήκας ἀποφαίνει, ἀλλὰ μισθὸν εἴληφεν, ἰαὐτὴ ὑμῖν ἡ μαρτυρία οὐ μικρὸν τεκμήριον ἔσται. τοιαῦτα μέντοι κοινῇ ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσιν· ἡγεῖται γὰρ αὐτῶν ἑκάτερος εὕρημα ἔχειν ὅ τι ἂν τῶν Ἀστυφίλου λάβῃ.

246 θ'. Ὡς μὲν [3] οὖν οὐκ εἰσὶν ἀληθεῖς αἱ διαθῆκαι, ἀλλὰ Κλέων καὶ Ἱεροκλῆς βούλονται ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, καθ' ὅσον ἐδυνάμην ἀπέδειξα· ὡς δ', εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἔτυ-

[1] περὶ ἂν [2] ἀποφαίνοι [3] οὖν om.

Τὸ πρᾶγμα] Id est, τὸν κλῆρον καὶ τὸ περὶ τὰς ψευδεῖς διαθήκας συκοφάντημα. IDEM.

Κοινώσαιτο] Id est, μερίσηται αὐτὸν τοῦ κλήρου κατὰ τὸ πρᾶγμα ποιήσαιτο. Si quis secum, Hierocle puta, prædam partiri, et se in ejus communionem admittere velit. IDEM.

Τοῦ ἀδελφοῦ] Τοῦ ἐμοῦ δηλονότι. IDEM.

Περὶ ἂν διαθήκας ἀποφαίνοι] Imo vero περὶ ἐμὲν, ὡς [vel ὅτι] διαθ. ἀ. IDEM.

Ἔσται] Post ἔσται deest titulus Μαρτυρία. IDEM. MARKLAND.

Ὡς μὲν] Adde οὖν. Transit hic a priore parte actionis ad alteram. Illa cum docuisset, supposititicum esse illud testamentum prætensum, aggreditur nunc docere: si Astyphilus, qui testamentum nullum unquam scripsisset, voluisset scribere, non potuisse alium heredem scribere, nisi se, actorem. REISK.

Μηδὲν προσήκων] Fidem promissis tuis, Isæe, non facis, aut oblitus tui loqueris inconsentanea. Docere contendens, acto-

χον Ἀστυφίλῳ, δικαιότερός εἰμι ἔχειν τὰ ἐκείνου, ἢ οὗτοι, διδάξω ὑμᾶς. ὅτε γὰρ ἐλάμβανε Θεόφραστος ὁ ἐμὸς πατὴρ τὴν ἐμὴν μητέρα καὶ Ἀστυφίλου παρὰ Ἱεροκλέους, ἦλθε καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον ἔχουσα μικρὸν ὄντα, καὶ διητᾶτο παρ' ἡμῖν τὸν ἅπαντα χρόνον ὁ Ἀστύφιλος, καὶ ἐπαιδεύθη ὑπὸ 247
τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐγενόμην καὶ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμην. λάβε δέ μοι ταύτην τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὴν τῶν διδασκάλων ὅποι ἐφοιτῶμεν.

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

τὸ τοίνυν χωρίον τὸ ἐκείνου πατρῷον, ὦ ἄνδρες, ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἐφύτευε καὶ ἐγεώργει καὶ ἐποίει διπλασίου ἄξιον. ἀνάβητέ μοι καὶ τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἐπεὶ τοίνυν ἐδοκιμάσθη ὁ ἀδελφὸς, ἀπέλαβε πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὥστε ἐκεῖνον μηδεπώποτε μηδὲν ἐγκαλέσαι τῷ ἐμῷ πατρί. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου ὁμοπατρίαν [2]ἐνεγύησεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ὅτῳ ἐδόκει 248
αὐτῷ, καὶ τἄλλα διώκει, καὶ ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρκει·

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. [2] ἐνεγύησεν

rem, etiamsi Astyphilum nulla parte cognationis attigisset, tamen ab eo heredem fuisse necessario scribendum, doces ita, ut planum facias, actori matrem cum Astyphilo fuisse communem. Ergone fratres uterinos negas esse inter se φρατέρας? Atqui quæ potest propior esse consanguinitas, quam duos ex eodem utero prodisse? Non hoc doces, quod te profiteris facturum, etiamsi Astyphilus frater actoris non fuisset, tamen actorem ab eo heredem necessario scribendum fuisse. Nam si Theophrastus matrem Astyphili domum suam non duxisset, non videtur operam daturus fuisse, ut Astyphilus liberaliter educaretur, neque enituisset eum beneficiis promereri. IDEM.

ΠΑΣ] Scil. ἡ ἐμὴ μήτηρ εἰς τὸν οἶκον τὸνδε. Fieri quoque possit, ut post ἔλθε excideriit μετὰ τῆς ἀδελφῆς. venit mater nostra in domum patris mei, habens secum præter sororem Astyphili, etiam Astyphilum ipsum. v. versa antep. IDEM.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Ad pubertatem usque. IDEM.

Μαρτυρίαν] Necessariorum puta et familiarium actoris et parentum ejus, confirmantium, actorem una cum Astyphilo in domo Theophrasti educatum liberaliter fuisse. IDEM.

Ἐφοιτῶμεν] Post ἐφοιτῶμεν deest titulus ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. recitantur enim duo diversa testimonia, alterum illud, cujus argumentum modo indicavimus, alterum ludimagistrorum. IDEM.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Non videtur ita accipiendum, ac si significaretur, sororem Astyphili ab ejus vitrico, Theophrasto, tum demum fuisse neptui elocatam, postquam Astyphilus jam vir factus esset, sed indicat solummodo transitum ad enumerationem aliorum beneficiorum, quibus Theophrastus Astyphilum ornavit, adhuc impuberem. Nam alias debuisset non vitricus privignam, sed frater, tutelæ jam suæ factus, sororem marito ejus in manus dare, ut κύριος sororis. Nisi si volumus dictione illa, ταῦτα τῷ Ἀστυφίλῳ ἐξήρκει, significari, Astyphilum vitrico, de jure suo sororem desponsandi, ultro decessisse. Quicquid ejus est, quæstio hæc magni momenti non est. IDEM.

ἱκανὴν γὰρ ἡγήσατο Βάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ τῆς εἰς αὐτὸν εὐνοίας, ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος παρ' αὐτῷ. μαρτυροῦσι δὲ ἡμῖν καὶ περὶ τῆς ἐγγύης οἱ εἰδότες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

εἰς τοίνυν τὰ ἱερὰ ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς τὸν Ἀστύφιλον παῖδα ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ ὥσπερ καὶ ἐμὲ πανταχῆ· καὶ εἰς τοὺς θιάσους [1] τοὺς Ἡρακλέους ἐκεῖνον [2] αὐτὸν εἰσήγαγεν, ἵνα μετέχοι τῆς κοινωνίας. αὐτοὶ [3] δ' ὑμῖν οἱ θιασῶται μαρτυρήσουσιν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί.. Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, ὡς διεκείμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν 78.1
σκέψασθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνετράφην ἐκείνῳ ἐκ παιδίου, ἔπειτα οὐδέποτε διάφορος ἐγενόμην, ἀλλ' ἠσπάζετό με, ὡς
249 ἴσασιν οἱ οἰκεῖοι πάντες οἱ ἡμέτεροι καὶ οἱ φίλοι· οὓς βούλομαι ὑμῖν μάρτυρας ἀναβιβάσαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιά. Δοκεῖ ἂν οὖν ὑμῖν Ἀστύφιλος, ὦ ἄνδρες, οὕτω μὲν μισῶν Κλέωνα, τοσαῦτα δ' ἀγαθὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ πεπονθὼς, αὐτὸς τῶν ἐχθρῶν ἄν τινος υἱὸν ποιήσασθαι ἢ τὰ ἑαυτοῦ δοῦναι, τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς συγγενεῖς ἀποστερήσας; ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οἶομαι, εἰ καὶ δεκάκις ὁ Ἱεροκλῆς διαθήκας ψευδεῖς [4] ἀποδεικνύει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀδελφὸν εἶναι καὶ διὰ τὴν ἄλλην οἰκειότητα πολὺ μᾶλλον προσήκειν ἐμοὶ ἢ τῷ Κλέωνος υἱεῖ, ἐπεὶ τούτοις γε οὐδὲ προσποιήσασθαι καλὸν ἦν [5] τῶν Ἀστυφίλῳ, οἵτινες οὕτω

[1] τοῦ [2] αὐτὸν om. [3] δ' om. [4] ἀποδεικνύῃ [5] τῷ

Παῖδα] Subaudi ὄντα. IDEM.

Τῆς κοινωνίας] Id est, τῆς αὐτῶν κοινωνίας. Quodnam autem hoc fuerit collegium thiasotarum Herculis, qui ortum, cur institutum, quibus legibus usum, quibus gavisum privilegiis et juribus, mihi non constat. Videtur ejusmodi sodalitium fuisse, atque ævo medio fuit Calendariorum. IDEM.

Αὐτὸν] Malim ὡς αὐτὸν —. IDEM.

Ἀναβιβάσαι] Post ἀναβιβάσαι videtur titulus μάρτυρας deesse. IDEM.

Ἐμοὶ] Aut pone ἐμοὶ, aut pone υἱεῖ, deesse videtur τῶν ἐκείνου. *bona Astyphili mihi potius competere quam filio Cleonis.* IDEM.

Ἐπεὶ] *quandoquidem.* sic dedi de meo, pro vulgari ἐπί. IDEM.

Καλὸν ἦν] Pone καλὸν ἦν deest προσήκειν. quoniam hos [Cleonem ejusque necessarios] decebat, ne fingere quidem, et verbis præ se ferre, nedum serio contendere, cum Astyphilo ullam sibi necessitudinem intercedere. IDEM.

Οὕτω διέκειντο] Videtur μὲν interponendum. opponuntur enim inter se, vivus adhuc et spirans Astyphilus, et ossa ejus. IDEM.

διέκειντο πρὸς αὐτὸν, τὰ δὲ ὀστᾶ οὐκ ἔθαψαν, ἀλλὰ πρότερον ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἦλθον, πρὶν ἐκείνῳ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι. ἔπειτα νῦν ἀξιώσουσι κληρονομεῖν τῶν Ἀστυφίλου, 250
οὐ μόνον τὰς διαθήκας λέγοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος παρατιθέντες, ὅτι ἀνεψιὸς ἦν Κλέων πρὸς [1] πατρός. ὑμᾶς δε, ὦ ἄνδρες, οὐκ εἰκός ἐστι τῷ τούτου γένει προσέχειν τὸν νοῦν.
οὐδεὶς γὰρ πώποτε ἐκποίητος γενόμενος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου ὅθεν ἐξεποιήθη, ἐὰν μὴ ἐπανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον. οὗτοι μέντοι ἀκριβῶς εἰδότες ὅτι οὐκ ἐποιήσατο Ἀστύφιλος τὸν Κλέωνος υἱὸν, πολλάκις ἐληλυθότι αὐτῷ οὐδεπώποτε κεκρεανομήκασι. λάβε μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ιβ'. Ἑκατέρῳ οὖν ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀντωμόσαμεν σκεψάμενοι, ψηφίσασθε. Κλέων μὲν γάρ φησι τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Ἀστυφίλῳ εἰσποιηθῆναι, καὶ ταῦτ' ἐκείνου διαθέσθαι· ἐγὼ δ' οὔ φημι, ἀλλ' ἐμὰ εἶναι πάντα τὰ Ἀστυφίλου, ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου, ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦτο ἴσασι. μὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, εἰσποιήσησθε υἱὸν Ἀστυφίλῳ, ὃν οὐδ' αὐτὸς ζῶν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, ἀλλὰ τοὺς νόμους οὓς ὑμεῖς ἔθεσθε βεβαιώσατέ μοι· [2] κατὰ τούτους γὰρ ἀμφισβητῶ, ὁσιωτάτην δέησιν δέο- 251
μενος, ὦ ἄνδρες, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ οὐσίας κληρονόμον [3] με καταστῆσαι. ἀπέδειξα ὑμῖν ὡς οὐδενὶ ἐκεῖνος δέδωκε τὰ ἑαυτοῦ, καὶ μάρτυρας ἅπάντων ὧν εἶπον παρεσχόμην. βοηθήσατε οὖν μοι· καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον, τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυσάτω, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἁπάντων καταστήσατε. διὰ τοῦτο γὰρ συλλέγεσθε, ἵνα τοῖς μὲν ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ, οἱ δὲ ἀδυνατώτεροι τολμῶσι περὶ τῶν δικαίων ἀμφισβητεῖν, εὖ εἰδότες ὅτι [4] ὑμεῖς οὐδενὶ ἄλλῳ τὸν νοῦν προσέχετε. ἅπαντες οὖν, ὦ ἄνδρες, μετ' ἐμοῦ γένεσθε. ὡς [5] ἐάν

[1] τοῦ πατρὸς [2] κατ' αὐτοὺς [3] με om. [4] ὑμεῖς om. [5] ἄν

Τούτου] Sive ad Cleonem, sive ad Cleonis filium redit. IDEM.

Οὗτοι] Astyphilus puta et ejus necessarii. IDEM.

Ἐληλυθότι αὐτῷ] Cleoni puta, ejusve filio, cum sæpe venisset, πρὸς αὐτοὺς, ad se, rogans participationem extorum cum ipsis. IDEM.

Ταῦτ'] Ut Cleonis filius sibi defuncto pro filio adoptato arrogaretur. IDEM.

Δέόμενος] Scil. ὑμῶν. IDEM.

Κληρονόμον καταστῆσαι] Interponendum videtur ἐμέ. IDEM.

Ἀπέδειξα ὑμῖν] Rursus interponendum videtur h. l. γάρ. IDEM.

τι ἄλλο ψηφίσησθε Κλέωνι πειθόμενοι, σκέψασθε ὁπόσων αἴτιοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους Ἀστυφίλου ἐπί τε τὰ μνήματα ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἐκείνου ποιήσετε· ἔπειτα τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀστυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε, ἃς αὐτὸς πρότερον ἀπέθανεν [1] ἢ παραβῆναι· ἔπειτα τετελευτηκότα Ἀστύφιλον παρανοίας αἱρήσετε. εἰ γὰρ [2] τούτου ἐποήσατο υἱὸν ὃς τῷ πατρὶ πολεμιώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασι παρανοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι; ἔτι δ' ἐμὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐκτραφέντα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ συμπαιδευθέντα Ἀστυφίλῳ καὶ ἀδελφὸν ὄντα, περιόψεσθε ὑπὸ Κλέωνος ἀπροστερηθέντα τῶν ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς καὶ ἱκετεύω ἐκ παντὸς τρόπου ψηφίσασθαί μοι. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα Ἀστυφίλῳ τε [3] χαρίσαισθε κἀμὲ οὐκ ἂν [4] ἀδικήσαιτε.

[1] ἢ ἀπέθανε [2] τοῦτον [3] χαρίσεσθε [4] ἀδικήσητε

Ὁπόσων] Subaudi κακῶν, nisi potius id addendum sit. IDEM.

Τὰ ἱερὰ] Valesius ad Harpocr. p. 88. vult τὰ ἡρία legi. Sed fallitur. nam primum quidem τὰ μνήματα et τὰ ἡρία idem significant. deinde vero, qui alicujus in genus reciperentur ejusque hereditatem adirent, ejus non modo monumenta gentilia, sed etiam sacra participabant, quibus addicti fuissent cum legatario majores ejus. IDEM.

Ἃς αὐτὸς πρότερον ἢ ἀπέθανε παραβῆναι] Locus male sanus, cui nonnulla desunt. præterea dubium est utrum αὐτὸς ad Euthycratem, an ad Astyphilum referatur. Stephanus, profecto sagaciter, ita conjiciebat leg. esse: πρότερον ἂν ἀπέθανεν ἢ παραβῆναι. posset ad eandem sententiam sic componi lectio: πρότερον ἂν ἀποθανεῖν εἵλετο, ἢ παραβῆναι. Ego vero suspicor Isæum sic reliquisse ἃς αὐτοῖς [Astyphilo ejusque posteris et necessariis omnino omnibus] ἐπέσκηψε [scil. Euthycrates] πρότερον, ἢ ἀπέθανε, μὴ παραβῆναι. *quas illis moriens præcepit ne migrarent.* IDEM.

Τοῦτον] Num τούτου, Cleonis puta. IDEM.

Ἀντιβολῶ ὑμᾶς] Interpone οὖν. IDEM.

Χαρίσεσθε] Rarior inventa forma hæc est; usitatior χαριεῖσθε. IDEM.

I.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΞΕΝΑΙΝΕΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

79. 1 Ἀρίσταρχός τις τεσσάρων παῖδων γενόμενος παίδων, Κυρωνίδου καὶ Δημοχάρους καὶ τῆς μητρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον καὶ ἄλλης κόρης, τοῦτον μὲν τὸν Κυρωνίδην ἔτι περιὸν εἰσεποίησεν εἰς τὸν Ξεναινέτου τοῦ πατὰ μητέρα πάππου κλῆρον, αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοὺς λοιποὺς ἑαυτῷ κατέλιφε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Δημοχάρης ἄπαις, καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἄπαις. ὁ δὲ κλῆρος ὅλος ἔρχεται δικαίως εἰς τὴν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀριστομένης, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γνησίων παίδων, ἐκδίδωκε Κυρωνίδῃ τῷ ἐκποιήτῳ υἱῷ Ἀριστάρχου τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ, ἐπαγγειλάμενος περιποιῆσαι αὐτῷ τὸν Ἀριστάρχου κλῆρον. ὁ δὴ καὶ πεποίηκε· γενομένου γὰρ υἱοῦ τῷ Κυρωνίδῃ, πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ παιδὶ τὸ τοῦ πάππου δεδώκασιν, Ἀρίσταρχον ὀνομάσαντες, [1] εἶτα εἰσεποίησαν αὐτὸν εἰς τὸν πάππου οἶκον ὡς δὴ τοῦτο ἐκείνου [2] προστάξαντος, καὶ παραδίδασιν Ἀριστομένης αὐτῷ [3] τὸν ὅλον τοῦ πάππου κλῆρον. ἔτι δὲ παῖς ὢν ἐκεῖνος τελευτῶν κληρονόμους κατὰ διαθήκας ἀνεστήσατο τὸν 254
ἴδιον ἀδελφὸν Ξεναίνετον. τούτων [4] οὕτω γενομένων καὶ κρατούντος Ξεναινέτου τὸν Ἀρίσταρχον τοῦ παλαιοῦ οὐσίαν, ἀμφισβητεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ, λέγων ἑαυτὸν μόνον εἶναι κληρονόμον δικαίως τῶν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν γὰρ Κυρωνίδης — φησὶν — ἐκποίητος ἐγένετο· ὁ δὲ πατὴρ υἱὸν ἔχων γνήσιον τὸν Δημοχάρη, οἷα ἐδύνατο θέτον ἑαυτῷ ποιῆσαι παῖδα· ὁ δὲ Δημοχάρης ἄτεκνος ὢν οὐδὲ αὐτὸς ἐδύνατο [5] εἰσποιῆσαι τῷ πατρὶ θετὸν υἱόν· ἀλλ' οὐδ' ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἡ προτελευτήσασα. ὅστε οὐ κατὰ τὸν νόμον — φησὶ — τῆς εἰσποιήσεως γενομένης τοῦ [6] μικροῦ Ἀριστάρχου, οὐκέτι συνίσταται ἡ διαθήκη αὐτοῦ, τοῦ νέου Ἀριστάρχου· ἃ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτήσατο, πῶς ἄλλῳ παρασπέσασιν ἐδύνατο; ἀναιρουμένης δὲ τῆς διαθήκης εἰκότως ὁ κλῆρος εἰς τὸν λέγοντα τὸν λόγον ἐφέρετο, υἱὸν ὄντα τῆς γνησίας θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ πραγματικὴ ἐγγεγραφος· ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας συνιστάναι διαθήκας, καὶ τίς [7] δικαιότερα λέγει.

1 α'. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ Ξεναίνετος οὗτοσὶ δύναται ψευδῆ λέγειν θαῤῥαλέως, οὕτω καὶγὼ ταὐληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν εἰπεῖν δυνηθῆναι· οἶμαι γὰρ 255

[1] καὶ [2] πράξαντος [3] τὸν ὅλον om. [4] οὕτω om.
[5] ποιῆσαι [6] παλαιοῦ [7] δικαιότερος

Πράξαντος] L. προστάξαντος. Reisk. Δικαιότερος] L. δικαιότερα. Idem.

Tabula generis, hac oratione celebrati,

Xenænetus

Aristomenes — Aristarchus, super cujus hereditate agitur — filia

Apollodorus filius — Cyronides — Democharis — filia — filia

Xenænetus — Aristarchus. — actor — filiæ.

τι ἄλλο ψηφίσησθε Κλέωνι πειθόμενοι, σκέψασθε ὁπόσων αἴτιοι γενήσεσθε. πρῶτον μὲν τοὺς ἐχθίστους Ἀστυφίλου ἐπί τε τὰ μνήματα ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἐκείνου ποιήσετε· ἔπειτα τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις, τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀστυφίλου, ἀκύρους ποιήσετε, ἃς αὐτὸς πρότερον ἀπέθανεν [1] ἢ παραβῆναι· ἔπειτα τετελευτηκότα Ἀστύφιλον παρανοίας αἱρήσετε. εἰ γὰρ [2] τούτου ἐποιήσατο υἱὸν ὃς τῷ πατρὶ πολεμιώτατος ἦν, πῶς οὐ δόξει τοῖς ἀκούσασι παρανοεῖν ἢ ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι; ἔτι δ' ἐμὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐκτραφέντα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ συμπαιδευθέντα Ἀστυφίλῳ καὶ ἀδελφὸν ὄντα, περιόψεσθε ὑπὸ Κλέωνος ἀποστερηθέντα τῶν ἐκείνου. ἀντιβολῶ ὑμᾶς καὶ ἱκετεύω ἐκ παντὸς τρόπου ψηφίσασθαί μοι. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα Ἀστυφίλῳ τε [3] χαρίσαισθε κἀμὲ οὐκ ἂν [4] ἀδικήσαιτε.

[1] ἢ ἀπίθανε [2] τοῦτον [3] χαρίσεσθε [4] ἀδικήσητε

Ὁπόσων] Subaudi κακῶν, nisi potius id addendum sit. IDEM.

Τὰ ἱερὰ] Valesius ad Harpocr. p. 88. vult τὰ ἡρία legi. Sed fallitur. nam primum quidem τὰ μνήματα et τὰ ἡρία idem significant. deinde vero, qui alicujus in genus reciperentur ejusque hereditatem adirent, ejus non modo monumenta gentilia, sed etiam sacra participabant, quibus addicti fuissent cum legatario majores ejus. IDEM.

Ἃς αὐτὸς πρότερον ἢ ἀπίθανε παραβῆναι] Locus male sanus, cui nonnulla desunt. praeterea dubium est utrum αὐτὸς ad Euthycratem, an ad Astyphilum referatur. Stephanus, profecto sagaciter, ita conjiciebat leg. esse: πρότερον ἂν ἀπίθανεν ἢ παραβῆναι. posset ad eandem sententiam sic componi lectio: πρότερον ἂν ἀποθανῖν εἵλετο, ἢ παραβῆναι. Ego vero suspicor Isæum sic reliquisse ἃς αὐτοῖς [Astyphilo ejusque posteris et necessariis omnibus omnibus] ἐπίσκηψε [scil. Euthycrates] πρότερον, ἢ ἀπίθανε, μὴ παραβῆναι. *quas illis moriens præcepit ne migrarent.* IDEM.

Τοῦτον] Num τούτου, Cleonis puta. IDEM.

Ἀντιβολῶ ὑμᾶς] Interpone ἄν. IDEM.

Χαρίσεσθε] Rarior inventu forma hæc est; usitatior χαριεῖσθε. IDEM.

I.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΞΕΝΑΙΝΕΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. I. Steph. | Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

79. 1 | 253

Ἀρίσταρχός τις τεσσάρων παιδῶν, Κυρωνίδου καὶ Δημοχάρους καὶ τῆς μητρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον καὶ ἄλλης κόρης, τοῦτον μὲν τὸν Κυρωνίδην ἔτι παῖδα εἰσποιήσατο εἰς τὸν Ξεναίνετον τοῦ κατὰ μητέρα πάππου κλῆρον, αὐτὸς δὲ κληρονόμους τοὺς λοιποὺς ἑαυτῷ κατέλιπε παῖδας. μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Δημοχάρης ἄπαις, καὶ ἡ μία θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴ ἄπαις. ὁ δὲ κλῆρος ὅλος ἔρχεται δικαίως εἰς τὴν μητέρα τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀριστάρχου Ἀριστομένης, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ καὶ κατὰ νόμον ἐπίτροπος τῶν τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος παίδων, ἐκδίδωκε Κυρωνίδῃ τῷ ἐκποιητῷ υἱῷ Ἀριστάρχου τὴν θυγατέρα ἑαυτοῦ, ἐπαγγειλάμενος περιποιῆσαι αὐτῷ τὸν Ἀριστάρχου κλῆρον. ὃ δὴ καὶ ποιήσας· γενομένου γὰρ υἱοῦ τῷ Κυρωνίδῃ, πρῶτον μὲν ὄνομα τῷ παιδὶ τὸ τοῦ πάππου ἐδεδώκασιν, Ἀρίσταρχον ὀνομάσαντες, [1] εἶτα εἰσποίησαν αὐτὸν εἰς τὸν πάππου οἶκον ὡς δὴ τοῦτο ἐκείνου [2] προστάξαντος, καὶ παραδίδωκεν Ἀριστομένης αὐτῷ [3] τὸν ὅλον τοῦ πάππου κλῆρον. ἔτι δὲ παῖς ὢν ἐκεῖνος τελευτῶν κληρονόμον κατὰ διαθήκας ἐνεστήσατο τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ξεναίνετον. τούτων [4] οὕτω γενομένων καὶ κρατοῦντος Ξεναινέτου τὴν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ οὐσίαν, ἀμφισβητεῖ περὶ αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ, λέγων ἑαυτὸν μόνον εἶναι κληρονόμον δικαίως τῶν Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ χρημάτων. ὁ μὲν γὰρ Κυρωνίδης — φησὶν — ἐκποίητος ἐγένετο· ὁ δὲ πατὴρ υἱὸν ἔχων γνήσιον τὸν Δημοχάρην, οὐκ ἐδύνατο ἕτερον ἑαυτῷ παῖδα παῖδα· ὁ δὲ Δημοχάρης ἀτελὴς ὢν οὐδὲ αὐτὸς ἐδύνατο [5] εἰσποιῆσαι τῷ πατρὶ ἕτερον υἱόν· ἀλλ' οὐδ' ἡ ἄλλη θυγάτηρ αὐτοῦ ἡ προτελευτήσασα. ὥστε οὐ κατὰ τὸν νόμον — φησὶ — τῆς εἰσποιήσεως γενομένης τοῦ [6] μικροῦ Ἀριστάρχου, οὐκέτι συνίσταται ἡ διαθήκη αὐτοῦ, τοῦ νέου Ἀριστάρχου· ἃ γὰρ μὴ δικαίως ἐκτήσατο, πῶς ἄλλῳ παρασκευάσειεν ἐδύνατο; ἀναιρουμένης δὲ τῆς διαθήκης εἰκότως ὁ κλῆρος εἰς τὸν λέγοντα τὸν λόγον ἐφέρετο, υἱὸν ὄντα τῆς γνησίας θυγατρὸς Ἀριστάρχου τοῦ παλαιοῦ. Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ πραγματικὴ ἔγγραφος· ζητεῖ γὰρ εἰ δεῖ τὰς τοιαύτας συνιστάναι διαθήκας, καὶ τίς [7] δικαιότερα λέγει.

1 | 254

α'. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ Ξεναίνετος οὑτοσὶ δύναται ψευδῆ λέγειν θαῤῥαλέως, οὕτω κἀγὼ τἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν εἰπεῖν δυνηθῆναι· οἶμαι γὰρ | 255

[1] καὶ [2] πράξαντος [3] τὸν ὅλον om. [4] οὕτω om.
[5] ποιῆσαι [6] παλαιοῦ [7] δικαιότερος

Πράξαντος] L. προστάξαντος. REISK. Δικαιότερα] L. δικαιότερα. IDEM.

Tabula generis, hac oratione celebrati,

Xenænetus

Aristomenes — Aristarchus, super cujus hereditate agitur — filia

Apollodorus filia — Cyronides — Democharis — filia — filia

Xenænetus — Aristarchus. — actor — filiæ.

ἂν ὑμῖν εὐθέως δῆλον γενέσθαι, εἴθ' ἡμεῖς ἀδίκως ἐπὶ τὸν κλῆρον ἥκομεν, εἴθ' οὗτοι μὴ προσηκόντως πάλαι τὰ χρήματα ταῦτα εἰλήφασι. νῦν δὲ οὐκ ἐξ ἴσου διακείμεθα, ὦ ἄνδρες. οἱ μὲν γὰρ καὶ λέγειν δεινοὶ καὶ παρασκευάσασθαι ἱκανοί, ὥστε καὶ ὑπὲρ ἑτέρων πολλάκις ἐν ὑμῖν ἠγωνίσθαι· ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου, ἀλλ' οὐδ' ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πώποτε δίκην ἰδίαν εἴρηκα, ὥστε πολλῆς δεῖ με συγγνώμης τυχεῖν παρ' ὑμῶν.

β'. Ἠνάγκασμαι [1] μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δίκην παρ' αὐτῶν λαβεῖν, τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν πρὸς τῇ ἀνακρίσει Ἀριστάρχου εἶναι ἀδελφὴν προσγράψασθαι· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὑμῖν ἥδε ἡ γνῶσις ἧττον περὶ αὐτῶν εὐκρινὴς [2] γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων [3] σκοποῦσιν εἰ τὰ ἑαυτοῦ δέδωκε τούτῳ Ἀρίσταρχος ἢ τὰ μηδὲν προσήκοντα. ἔστι δὲ δίκαιον τοῦτο, ὦ ἄνδρες· ὁ γὰρ νόμος κελεύει τὰ μὲν ἑαυτοῦ
256 διαθέσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ, τῶν δὲ ἀλλοτρίων οὐδένα κύριον ποιήσαι. τοῦτο οὖν ὑμᾶς πειράσομαι πρῶτον διδάσκειν, ἐάν μου μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι ἐθέλητε. εἰσεσθε γὰρ ὡς ὁ κλῆρος οὗτος οὐ τούτων ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς μητρὸς πατρῷος· ἔπειτα καὶ ὡς Ἀρίσταρχος οὐδὲ καθ' ἕνα νόμον αὐτὸν εἴληφεν, ἀλλὰ παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἀδικεῖ μετὰ τῶν οἰκείων τὴν ἐμὴν μητέρα. ὅθεν οὖν σαφέστατα μαθήσεσθε ὡς ἔχει ταῦτα, ἐντεῦθεν ὑμᾶς πρῶτον πειράσομαι διδάσκειν.

γ'. Ἀρίσταρχος γὰρ ἦν, ὦ ἄνδρες, Συπαλλήττιος. οὗτος ἔλαβε Ξεναινέτου Ἀχαρνέως θυγατέρα, ἐξ ἧς γίνεται Κυρωνίδης καὶ Δημοχάρης καὶ ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ καὶ ἄλλη τούτων ἀδελφή. Κυρωνίδης μὲν οὖν ὁ τοῦδε πατὴρ καὶ θατέρου τοῦ

[1] μὲν om. [2] φανήσεται [3] σκοποῦμεν

Οὗτοι] Xenænetus junior, et cum eo facientes, adversarii actoris. IDEM.

Εἶναι ἀδελφὴν] Interponi vult Scaliger Κυρωνίδου. quod non intelligo. Nam si Ἀριστάρχου copulavit cum ἀναγράψασθαι, falsus fuit. Qui potest dudum mortuus examinari? IDEM. Anglice Ionesius: *that my mother was the daughter of Aristarchus and sister of Cyronides*: prorsus de suo.

Περὶ αὐτῶν] Id est, περὶ τούτων τῶν πραγμάτων, vel, his de bonis, heredilate Aristarchi. v. p. 186. 7. REISK.

Τούτῳ] Xenæneto junioni, filio Cyronidis. IDEM.

Τούτων] Aristarchi et Xenæneti juniorum. IDEM.

Οἰκείων] Subaudi τῶν ἑαυτοῦ. ipseque et reliqui ejus necessarii injuriam fecerunt matri meæ. IDEM.

Συπαλλήττιος] Lege Συπαλλήττιος ex Diogene Laertio in Zenone, Hesychio, et Stephano. PALMER.

Τοῦδε] Xenæneti junioris. REISK.

Θατέρου] Aristarchi junioris. IDEM.

τόνδε τὸν κλῆρον ἀδίκως ἔχοντος ἐξεποιήθη εἰς ἕτερον οἶκον, ὥστε αὐτῷ τῶν χρημάτων οὐδὲν ἔτι προσῆκεν· Ἀριστάρχου
80.1 δὲ τοῦ πατρὸς τούτων τελευτήσαντος Δημοχάρης υἱὸς κληρονόμος τῶν ἐκείνου κατέστη. τούτου δὲ παιδὸς ἀποθανόντος καὶ τῆς ἑτέρας ἀδελφῆς, ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ [1]ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγένετο. καὶ οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα [2]ταυτὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο· προσῆκον δ' αὐτῇ μετὰ τῶν χρη- 257
μάτων τῷ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, πάσχει δεινότατα, ὦ ἄνδρες. Ἀριστομένης γὰρ ἀδελφὸς ὢν ἐκείνου τοῦ Ἀριστάρχου, ὄντος αὐτῷ υἱέος καὶ θυγατρὸς, [3]ἀμελήσας ἢ αὐτὸς αὐτὴν ἔχειν ἢ τῷ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου ἐπιδικάσασθαι, τούτων μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τὴν δὲ ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐπὶ τοῖς [4]τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασι Κυρωνίδῃ ἐξέδωκεν, ἐξ ἧς ὁ Ξεναίνετος οὗτος καὶ Ἀρίσταρχος ὁ τελευτήσας ἐγένετο. τὸ μὲν οὖν ἀδίκημα, καὶ ὃν τρόπον τῶν χρημάτων ἀπεστερήθην, τοῦτ' ἐστὶν, ὦ ἄνδρες. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐμὴν μητέρα ἐκδίδωσι τῷ ἐμῷ πατρί. Κυρωνίδου δὲ τελευτήσαντος τὸν τοῦ Ξεναινέτου ἀδελφὸν εἰσάγουσιν Ἀριστάρχῳ υἱὸν, οὐδὲ καθ' ἕνα νόμον, ὦ ἄνδρες, ὡς ἐγὼ ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑμῖν ἐπιδείξω. πρῶτον μὲν οὖν μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, ὡς Κυρωνίδης ἐκποίητος εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον ἐγένετο καὶ ἐν ἐκείνῳ ἐτελεύτησεν, ἔπειθ' ὡς Ἀρίσταρχος, οὗ ἦν οὗτος ὁ κλῆρος, πρότερος τοῦ υἱέος Δημοχάρους ἐτελεύτησε, Δημοχάρης δὲ παῖς ὢν ἀπέθανε καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ, ὥστε τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

οὕτω μὲν ἐξ ἀρχῆς ἦν, ὦ ἄνδρες, ὁ κλῆρος, περὶ οὗ νῦν 258
ὁ λόγος ἐστί· Κυρωνίδου μὲν ἐκποιήτου γενομένου εἰς τὸν Ξεναινέτου οἶκον, τοῦ δὲ πατρὸς Ἀριστάρχου τῷ υἱεῖ Δη-

[1] ἐν [2] ταυτὶ om. [3] μελλήσας [4] τῆς om.

Ἀριστάρχῳ] Seniore puta. IDEM.

Τούτων] Cyronidis, Democharis, et duarum filiarum. IDEM.

Ἐν παντὶ] L. ἐπὶ παντὶ — ad Herodot. l. iii. c. 224. VALCKENAER. Cf. p. 82. 2. ed. H. Steph.

Μελλήσας] penes quam erat, sive ipse mallet sibi habere, sive — nam hoc significata μέλλειν h. l. est accipiendum. Sic dedi de meo, pro vulgari ἐμελήσας, cui Stephanus ἐθελήσας suffectum ibat. Palmerius μελήσας (simplici λ) dederat, videtur tamen geminatum dare voluisse. REISK.

Ἀριστάρχῳ] Seniori. IDEM.

Ἐξ ἀρχῆς ἦν] Addo ἡμῶν vel ἡμέτερος. IDEM.

μοχάρει καταλιπόντος, ἐκείνου δὲ τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ ταύτῃ, μητρὶ δὲ ἐμῇ.

δ'. Δεῖ δὲ, ἐπειδὴ λίαν ἀναισχυντοῦσιν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὰ χρήματα παρὰ τὸ δίκαιον ἔχειν ἀξιοῦσι, μαθεῖν ὑμᾶς ὡς οὐδὲ καθ' ἕνα νόμον Ἀρίσταρχος εἰς τοὺς φράτορας τοὺς ἐκείνου εἰσῆκται· ἐὰν γὰρ τοῦτο μάθητε, σαφῶς εἴσεσθε ὅτι τῷ μὴ δικαίως ἔχοντι οὐδὲ διατίθεσθαι περὶ αὐτῶν προσῆκεν. οἶμαι τοίνυν πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὦ ἄνδρες, ὅτι κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν εἰσποιήτων γίνονται, διδόντων τε αὐτῶν καὶ υἱεῖς [1] ποιουμένων, ἄλλως δὲ οὐκ ἔξεστιν. εἴτε οὖν Ἀρίσταρχον φήσει τις [2] αὐτὸν διαθέσθαι, οὐκ ἀληθῆ λέξει· γνήσιον γὰρ ὄντος αὐτῷ Δημοχάρους υἱέος οὔτ' ἂν ἐβούλετο ταῦτα διαπρᾶξαι, οὔτε ἐξῆν δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ἑτέρῳ· εἴτε Ἀριστάρχου τελευτήσαντος Δημο-
259 χάρην αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ταῦτα ψεύσονται. παιδὸς γὰρ οὐκ ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι· ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα [3] μεδίμνου κριθῶν. μεμαρτύρηται δὲ Ἀρίσταρχον μὲν πρό-

[1] ποιούντων [2] αὐτὸν om. [3] μεδίμνων

Ἀρίσταρχος] Junior nimirum. IDEM.

Ἐκείνου] Democharetis, aut, quod perinde est, Aristarchi senioris. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν διατιθεμένων. cum ipsi legatores per se, non per alios, neque alii pro ipsis, jam vita defunctis, ita constituunt. IDEM.

Ἀρίσταρχον] Seniorem. IDEM.

Διαπρᾶξαι] Imo vero διαπράξασθαι. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν φάσκοντα. si quis aiat a Democharete se adoptatum. IDEM.

Μεδίμνων] Fui aliquando in opinione, in qua Petitum quoque LiL. Att. [l. vi. tit. vi. §. 2.] p. 577. fuisse postmodum reperi, μεδίμνου legi hic oportere. Jam vero censeo vulgatum bene habere, et respondere Latino *singulos medimnos*. neque puer res alienum contrahere, aut commercium pactumve facere, spondere de re emenda vendendave potest, quæ excedat pretium medimni unius. Et sic quoque fœmina. Sunt hi duo medimni. Recte ergo μεδίμνων in plurali usurpavit. Unusquisque puer, et unaquæque fœmina cavere de medimnis singulis potest, cum aliqua forensi validitate, non ultra. Confiunt sic tot medimni, quot sunt contrahentes hujusmodi. μεδίμνων in duali dicere non licebat; nam sic exstitisset sententia, falsa illa quidem, et jûri Attico atque veritati historicæ repugnans, licuisse pueris quibusque de binis medimnis cavere, et sic pariter quoque fœminis quibusque. Id quod secus erat. Henricus Stephanus primam syllabam vocabuli μεδίμνων geminandum esse suspicabatur, scil. μὰ μεδίμνων. Conjectura, ad speciem probabilis et subtiliter atque ingeniose excogitata: (ecquid enim fieri possit facilius, ecquid usu venit crebrius, quam ut eædem literæ collisæ alteræ alteras absorbeant?) reapse tamen imaginaria et abhorrens. id quod vel ipsa summæ immanitas statim prodit. Et cur legislator numerum imparem pari 40. aut 50. prætulisset? REISK. Vid. Meurs. Leot. Att. l. ii. c. 4. et Them. Att. l. ii. c. 9. Lex, qua de agitur, non est testamentaria, sed de contractibus. Συμβάλλειν sæpe notat *contrahere et pactum conventumque facere*. Athenis impuberes et mulieres non erant κύριοι ὑπὲρ μεδίμνου κριθῶν, si quid ultra hordei medimnum contraxerant sponsonderantve, jure nullum erat. Justa hinc conclusione conficit Iseus παιδὶ οὐκ ἐξεῖναι διαθήκην γενέσθαι, sive non posse eum res suas testamento dare legare. Vidit Petiti errorem Salmasius de Mod. Usur. c. 10. p. 425. Cæterum testamenta Athenis in frequenti erant usu, introducta

τερον Δημοχάρους τοῦ υἱέος τελευτῆσαι, ἐκεῖνον δὲ, ὕστερον 260
τοῦ πατρός· ὥστε κατά γε διαθήκην ἐκείνων, [1] οὐδ' εἰ δι-
έθεντο προσῆκεν αὐτῷ τούτων τῶν χρημάτων κληρονομῆσαι.
ἀνάγνωθι [2] δὴ καὶ τοὺς νόμους, καθ' οὓς οὐδετέρῳ αὐτῶν
ἐξῆν διαθήκας ποιήσασθαι.

NOMOI.

οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ Κυρωνίδην οἷόν τε ἦν υἱὸν Ἀρι-
στάρχῳ εἰσποιῆσαι, ἀλλ' αὐτῷ μὲν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν
πατρῷον οἶκον [3] ἐξῆν, υἱὸν ἐγκαταλιπόντα ἐν τῷ Ξεναινέτου
οἴκῳ, [4] ἐξ αὐτοῦ δέ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν
φῶσι, ψεύσονται. ὥστ' οὐδ' ἂν φάσκωσιν ὑπ' ἐκείνου ποιη-
θῆναι, νόμον [5] ἔχουσι δεῖξαι, καθ' ὃν ἐξῆν αὐτῷ ταῦτα πρᾶ-
ξαι· ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἔτι φανερώτερον ὑμῖν γενή-
σεται τοῦτο, ὅτι παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχουσι τὰ τῆς 261
μητρὸς χρήματα.

ε'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες, οὐδ' Ἀριστομένει γε οὐδ'
Ἀπολλοδώρῳ, οἷς προσῆκει τὴν ἐμὴν μητρὸς ἐπιδικάσασθαι,
οὐδὲ τούτοις ἐξῆν. θαυμαστὸν γὰρ ἂν ἦν, εἰ τὴν ἐμὴν μη-
τέρα ἔχοντι Ἀπολλοδώρῳ ἢ Ἀριστομένει οὐκ ἂν οἷόν τε ἦν
τῶν ἐκείνης κυρίῳ γενέσθαι, κατὰ τὸν νόμον ὃς οὔκ ἐᾷ τῶν

[1] ἦν οὐ διέθεντο, οὐ [2] δὲ [3] ἐξῆν υἱὸν om.
[4] ἐξῆν, υἱὸν αὐτοῦ δὲ ἄν, ψεύσονται. ὥστε οὐδ' ἂν φάσκωσι τινὰ ἀγαγεῖν, οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν φῶσιν ὑπ' [5] οὐχ ἕξουσι

potissimum ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος, ut Demosthenes loquitur or c. Macart. §. ϑ'., sive ne familia testatoris exstingueretur, neque illi deessent qui mortuo justa facerent. Itaque si liberis orbus esset, testamento adsciscebat, ut hereditatem una cum sacris cernerent. Præclare hæc Isæus docet or. de Apollod. Hered. §. ϛ'. WESSELING.

Ἐκείνων] Aristarchi majoris et Democharetis. etiamsi comminiscamur eos testamentum scripsisse, quod illi nullum scripserunt (nam neque voluere, neque licebat); tamen ne sic quidem competebat Aristarchi majoris hereditas Aristarcho minori. REISK.

Αὐτῷ] Aristarcho minori. IDEM.

Ἀριστάρχῳ] Seniori. IDEM.

Αὐτοῦ δὲ] Fœde mutilatus h. l. e conjectura sanari mera nequit, sed deploratus est, nisi meliores et integriores libri succurrant. Quare satius est insanabile hoc ulcus prorsus non attingere, tametsi loci nonnulli medicam manum critices conjecturalis haud respuere videntur. IDEM.

Λέγουσιν] Opponit ea, quæ reapse præ se ferunt, iis, modo commemoratis, quæ comminisci, si velint, possint. Nam paulo ante dixerat, ἂν φῶσιν et ἂν φάσκωσιν. Ista quidem, ait, fortassean *alius* aliquis istos fingat et inducat jactantes. quæ autem *ipsi* palam præ se ferunt, hæc sunt. IDEM.

Προσῆκει] Malim ὡροσῆκε. IDEM.

Ἐξῆν] Suil. ἔχειν τὰ ἡμίτομα, aut υἱοὺς εἰσποιεῖν. IDEM.

Εἰ] Conturbata constructio, neque eodem filo procedens. Sequi enim cum deberet (p. 188. 2.) ἐτέρῳ δὲ, subito mutata oratio, interrogationem ironicam subjicit ἀλλ' ἐτέρῳ — *attamen, scilicet*, si dis placet, vel *nempe* (cum sanna) licebit eidem Aristomeni —. IDEM.

Κυρίῳ] Sic correxi vulgarium vitium κυρίων mea sententia. Stephanus inter duas rationes emendandi optionem dederat, in margine sic conjectans: Π. κύριον ἢ κυρίῳ. Sed posterius unice verum est. Suspicabar aliquando κυρίῳ in duali quoque

τῆς ἐπικλήρου κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας ἐπὶ δίετες
ἡβήσαντας κρατεῖν τῶν χρημάτων· ἀλλ' ἑτέρῳ αὐτὴν ἐκδόντι 81. 1
262 ἐξέσται εἰς τὰ ταύτης χρήματα υἱὸν εἰσποιῆσαι; δεινὰ
μέντ' ἂν γίνοιτο. καὶ τῷ μὲν πατρὶ αὐτῆς, εἰ παῖδες ἄρ-
ρενες μὴ ἐγένοντο, οὐκ ἂν ἐξῆν ἄνευ ταύτης διαθέσθαι· κε-
λεύει γὰρ ὁ νόμος σὺν ταύταις κύριον εἶναι δοῦναι, ἐάν τῳ
βούλοιτο, τὰ ἑαυτοῦ· τῷ δὲ μήτε λαβεῖν αὐτὴν ἀξιώσαντι
μήτε πατρὶ ὄντι, ἀλλ' ἀνεψιῷ, παρὰ πάντας τοὺς νόμους
εἰσαγαγόντι ἔσται κυρίως ταῦτα πεπραγμένα; καὶ τίς
ὑμῶν ταῦτα πεισθήσεται; ἐγὼ μέν, ὦ ἄνδρες, σαφῶς
ἐπίσταμαι ὅτι οὔτε Ξεναίνετος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων
ἔξει ἀποδεῖξαι ὡς οὐ τῆς ἐμῆς μητρὸς [1] οὗτος κλῆρός ἐστι,
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῇ τοῦ Δημοχάρους καταλιπόντος· ἐὰν δ' ἄρα
τολμῶσι περὶ αὐτῶν λέγειν, νόμον κελεύετε δεῖξαι καθ' ὃν
γεγένηται ἡ εἰσποίησις Ἀριστάρχῳ, καὶ τίς ὁ εἰσποιήσας. 10
τοῦτο γὰρ δίκαιόν ἐστιν. ἀλλ' οἶδ' ὅτι οὐχ ἕξουσιν ἐπιδεῖξαι.

ς'. Περὶ μὲν οὖν τοῦ τὸν κλῆρον εἶναι τῆς μητρὸς ἐξ
ἀρχῆς καὶ ἀδίκως αὐτὴν ὑπὸ τούτων [2] ἀπεστερῆσθαι, ἔκ τε
τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων
ἱκανῶς ἡγοῦμαι ἀποδεδεῖχθαι. οὕτω δὲ καὶ ταύτοις φανερόν 15
ἐστιν ὅτι οὐ προσηκόντως ἔχουσι ταῦτα τὰ χρήματα,
ὥστ' οὐκ ἐπὶ τῷ δικαίως Ἀρίσταρχον εἰσαχθῆναι εἰς τοὺς
φράτορας τὸν λόγον ποιοῦνται μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκην φασὶν
263 ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων τὸν πατέρα τὸν ἑαυτῶν ἐκτε-
τικέναι, ἵνα, ἂν μὴ κατ' ἐκεῖνο δικαίως δοκῶσιν ἔχειν, κατά
γε ταῦτα εἰκότως προσήκων αὐτοῖς φαίνηται. ἐγὼ δ', ὦ
ἄνδρες, ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι, μεγάλοις ὑμᾶς τεκμηρίοις 20

[1] ὃ

[2] ἀποστερεῖσθαι

legi posse. Sed dualem quoque excludit insequens ἐκδόντι. IDEM. Leg. κύριον. De Mod. Usur. p. 169. SALMASIUS.

Τῶν] Sic dedi de mea et Scaligeri [et Salmasii] sententia pro vulgari τὸν, subauditur χρημάτων. REISK.

Ἀλλ' ἢ] Idem est ac si dixisset: ἀλλὰ μόνους ἢ τοὺς παῖδας κρατεῖν. IDEM. Leg. ἄλλον ἢ - - - ἡβήσαντας, καὶ κρατεῖν. SALMASIUS.

Ἑτέρῳ] Non cohæret cum ἐκδόντι, sed ab eo regitur. hoc volo. Dictio ἐξέσται ἐκδόντι ἑτέρῳ tantundem valet atque si dixisset: ἔστιν δὲ ἐν ἐξουσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ἀριστάρχου υἱὸν εἰς τὰ ταύτης χρήματα, μετὰ τὸ ἐκδοῦναι αὐτὴν ἑτέρῳ, θελοῦσι τῷ ἐμῷ πατρί. REISK.

Ἀριστάρχῳ] Juniori. IDEM.

Ἑαυτῶν] Xenæneti puta, et Aristarchi, juniorum. Sic dedi (postulabat enim præmissum φασὶν) pro vulgari ἑαυτοῦ. IDEM.

Κατ' ἐκεῖνο] Scil. τὸ μέρος, θελοῦσι, τὸ εἰσποιηθῆναι δικαίως Ἀριστάρχον Δημοχάρει. IDEM.

Προσήκων] Bene si habet, deest post αὐτοῖς voc. ὁ πλάγιος. ego vero suspicor leg. esse προσήκειν in infinitivo, scil. τὰ χρήματα. IDEM.

διδάξω. εἰ γὰρ ἦν — ὡς οὗτοι λέγουσιν — ὑπόχρεως οὗτος ὁ κλῆρος, οὔτ' ἂν χρήματα οὗτοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐξέτινον — οὐ γὰρ προσῆκον αὐτοῖς, ἀλλ' οἷς ἐγένετο ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐπίδικος, τούτοις ἀναγκαῖον ἦν ὑπὲρ αὐτῶν βουλεύσασθαι —, οὔτ' ἂν εἰσεποίουν εἰς τοῦτον τὸν κλῆρον υἱὸν Ἀριστάρχῳ, μέλλοντες ὠφεληθήσεσθαι μὲν μηδέν, ζημιωθήσεσθαι δὲ μεγάλα. ἢ ἕτεροι μέν, [1]ὅταν περὶ χρημάτων δυστυχῶσι, τοὺς σφετέρους αὐτῶν παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, 264 ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας· οὗτοι δὲ ἆρα εἰς ὑπόχρεων οὐσίαν καὶ οἴκοθεν εἰσεποίουν σφᾶς αὐτούς, ἵνα καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπολέσειαν; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλ' ὁ μὲν κλῆρος ἐλεύθερος ἦν καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐγένετο, οὗτοι δὲ φιλοχρηματοῦντες καὶ ἐκείνην ἀποστεροῦντες ταῦτα πάντα ἐμηχανήσαντο.

ζ'. Ἴσως οὖν τις, ὦ ἄνδρες, τὸν χρόνον ὑμῶν θαυμάσειε, πῶς ποτὲ πολὺν οὕτως εἰάσαμεν καὶ ἀποστερούμενοι οὐκ ἤμεν ἐπ' αὐτά, ἀλλὰ νυνὶ περὶ αὐτῶν τοὺς λόγους ποιούμεθα. ἐγὼ δὲ οἶμαι μὲν οὐ δίκαιον εἶναι διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν, εἴ τις μὴ ἐδυνήθη ἢ κατημέλησεν — οὐ γὰρ τοῦτό ἐστι σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἰ δίκαιον ἢ μή —· ὅμως μέντοι καὶ περὶ τούτων αἴτιον εἰπεῖν ἔχομεν, ὦ ἄνδρες. ὁ γὰρ πατὴρ οὑμὸς ἐπὶ προικὶ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα συνῴκει, [2]τὸν δὲ κλῆρον τούτων καρπουμένων οὐκ εἶχεν ὅπως εἰσπράξαιτο· ὅτε γὰρ περὶ αὐτοῦ λόγους ἐποιήσατο τῆς μητρὸς κελευούσης, οὗτοι ταῦτα αὐτῷ ἠπείλησαν, αὐτοὶ ἐπιδικασάμενοι αὐτὴν ἔξειν, εἰ μὴ βούλοιτο αὐτὸς ἐπὶ προικὶ ἔχειν. ὁ δὲ πατήρ, ὥστε τῆς μητρὸς μὴ στερηθῆναι, καὶ δὶς τοσαῦτα χρήματα εἴασεν ἂν αὐτοὺς καρποῦσθαι. 265

[1] , ὅταν μὲν

[2] τῶν

Τινὶς αὐτῶν] Imo vero τινὶς αὐτοῦ. redit enim ad praemissum ὁ κλῆρος. IDEM.

Προσῆκον] Malim προσῆκεν, scil. τοῦτο τοιοῦν. IDEM.

Τινὶς αὐτῶν] Scil. sive τῶν χρημάτων, sive τῶν χρεῶν. IDEM.

Ἕτεροι ὅταν μὲν] Malim verba sic strui: ἕτεροι μὲν, ὅταν περὶ —. IDEM.

Οἴκοθεν] F. εἶναι. MARKLAND.

Ἡμεν] Solet hoc pro ἄμην reperiri, per syncopen, aiunt, nescio quam recte. REISK.

Ἔχειν] δίκαιον accipio h. l. non pro neutro, sed pro masculino, subaudi τινά. quod e proximo εἴ τις hic est adsciscendum. IDEM.

Ἐπὶ προικὶ] Id est, οἷα ἐπὶ κλήρῳ, ἅς οὐκ εἶχεν ἐπίκληρον. accipiens enim pater octoris cum uxore dotem, fatebatur, uxorem suam non esse ἐπίκληρον, h. e. virginem, cui patria hereditas soli competeret, sed si esse fratrum, heredem universorum bonorum. IDEM.

Τῶν δὲ κλῆρον τούτων] Aut τὸν δὲ κλῆρον τούτων leg. est, aut τῶν δὲ κλήρων τούτων. IDEM.

καὶ τοῦ μὲν τὸν πατέρα μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτων τοῦτό 40
ἐστι τὸ αἴτιον· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
ἐγένετο, ἐν ᾧ ἐγὼ κἀκεῖνος στρατεύεσθαι ἠναγκαζόμεθα,
ὥστε οὐδετέρῳ ἂν ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν. εἰρήνης τ'
αὖ γενομένης ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη,
ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι πρὸς τούτους διαφέρεσθαι. ὥστε οὐ
μικρὰς ἔχομεν αἰτίας περὶ τοῦ πράγματος. ἀλλὰ νυνὶ
δίκαιον εἰπεῖν ἐστίν, ὦ ἄνδρες, τίνος ὄντος [1]ἔχει τὸν κλῆ-
ρον, κατὰ ποίους νόμους εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆκται, καὶ 82. 1
πῶς οὐκ ἐπίκληρος ἦν ἐπὶ τούτοις χρήμασιν ἡ ἐμὴ μήτηρ.
ταῦτα γάρ ἐστι περὶ ὧν ὑμᾶς δεῖ τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, οὐκ
εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα. μὴ
266 δυνηθέντων δὲ ἐπιδεῖξαι, δικαίως ἂν ἐμὸν αὐτὸν εἶναι [2]ψη-
φίσαισθε.

ή. Τοῦτο μὲν [3]οἶδ' ὅτι ποιεῖν οὐχ οἷοί τ' ἔσονται· χα-
λεπὸν γὰρ πρὸς νόμους καὶ δίκαιον πρᾶγμα ἀντιλέγειν 5
ἐστί· περὶ δὲ τοῦ τεθνεῶτος λέξουσιν, ἐλεοῦντες ὡς ἀνὴρ
[4]ὢν ἀγαθὸς ἐν τῷ πολέμῳ τέθνηκε, καὶ ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστι
τὰς ἐκείνου διαθήκας ἀκύρους καθιστάναι. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς,
ὦ ἄνδρες, οἶμαι δεῖν κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἂν ἕκα-
στος διαθῆται περὶ τῶν ἑαυτοῦ· περὶ μέντοι τῶν ἀλλοτρίων
οὐ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ὥσπερ ἃς ἕκαστος περὶ τῶν
ἑαυτοῦ διαθῆται. ταῦτα δὲ οὐ τούτων ὄντα, ἀλλὰ ἡμέτερα 10
φαίνεται. ὥστε ἂν ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγῃ καὶ
μάρτυρας παρέχηται ὡς διέθετο ἐκεῖνος, ἐπιδεικνύναι κε-
267 λεύετε εἰ δικαίως τὰ ἑαυτοῦ. τοῦτο [5]γὰρ δίκαιόν ἐστι. δει-

[1] αὐτῷ [2] ψηφίσασθε [3] δ' οἶδ' [4] μὲν [5] καὶ

Τούτων] *harum rerum*, vel *horum bonorum, causa in jure eos persequi.* IDEM.

Ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον] Ærarius fiebam, pecunia mulctatus, quam statim dependere non poteram. IDEM.

Δίκαιον εἰπεῖν ἐστὶν] Scil. αὐτόν. malim tamen in nominativo legi δίκαιος, Xenemetus puta. IDEM.

Οὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον ἡμεῖς τῶν ἡμετέρων] Alius verba sic struxisset paulo planius: οὐκ εἰ χρόνῳ πολλῷ ὕστερον ἡμεῖς τῶν τι ἡμετέρων. IDEM.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. mallem tamen αὐτὸ in neutro, ut referatur ad τῶν ἡμετέρων τι. IDEM.

Τοῦτο μὲν δ' οἶδα] Aut leg. ἀλλὰ τοῦτο μὲν εὖ οἶδα, aut τοῦτο μὲν γὰρ (aut τοῦτο μέντοι) εὖ οἶδα ὅτι —. IDEM.

Ὥσπερ ἃς] Mutatum hoc ibat Scaliger cum ὥσπερ εἰς. sed bene habet vulgata. in ὥσπερ subauditur a communi εἶμαι. κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας, ἃς ἕκαστος —. IDEM.

Τούτων] Π. τοῦτον. H. STEPHAN. SCALIG.

Τὰ ἑαυτοῦ] Subaudi διέθετο e præmissis. Dubito etiam an leg. sit: δικαίως, καὶ τὰ ἑαυτοῦ. REISK.

Τοῦτο καὶ δίκαιον] Malim τοῦτο γὰρ καὶ δίκαιον. IDEM.

νόταται γὰρ πάντων γένοιτο, εἰ Κυρωνίδης μὲν καὶ οὗτοι, ὄντες ἐκείνου, μὴ μόνον τὸν Ξεναινέτου οἶκον πλέον ἢ τεττάρων ταλάντων ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ τόνδε προσλήψονται· ἐγὼ δὲ τῆς μητρὸς οὔσης κυρίας καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν Κυρωνίδῃ γεγενημένος, εἰ μηδὲ τὸν τῆς μητρὸς κλῆρον λήψομαι, καὶ ταῦτα μηδ' ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν παρ' ὅτου ποτ' εἰλήφασι. καίτοι δίκαιον, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τῶν ἀμφισβητησίμων χωρίων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρέχεσθαι ἢ καταδεδικασμένον φαίνεσθαι, οὕτω καὶ τούτους καθ' ἕν τι τούτων ἀποφήναντας αὐτὸν ἀξιοῦν ἐπιδικάζεσθαι, καὶ μὴ πρὸ δίκης τὴν Ἀριστάρχου θυγατέρα, ἐμὴν δὲ μητέρα, ἐκ τῶν πατρῴων ἐκβάλλειν. ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, οὐχ ἱκανόν ἐστι Ξεναινέτῳ τὸν Ἀριστομένους οἶκον καταπεπαιδεραστηκέναι, ἀλλὰ καὶ τοῦτον οἴεται δεῖν τὸν αὐτὸν τρόπον διαθεῖναι. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης ἀδελφαῖς μὲν ἐξέδωκα, ὅσα ἐδυνάμην ἐπιδοὺς, 268
κόσμιον δ' ἐμαυτὸν παρέχων καὶ ποιῶν τὰ προσταττόμενα καὶ τὰς στρατείας στρατευόμενος ἀξιῶ τῶν τῆς μητρὸς πατρῴων μὴ ἀποστερηθῆναι. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν Κυρωνίδην μὲν τὸν τούτων πατέρα ἐκποίητον γενόμενον καὶ οὐκ ἐπανελθόντα εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, τὸν δὲ πατέρα τὸν Κυρωνίδου καὶ τῆς ἐμῆς μητρὸς Δημοχάρει τῷ υἱῷ τοῦτον τὸν κλῆρον καταλιπόντα, ἐκεῖνον δὲ παῖδα ὄντα τελευτήσαντα, καὶ εἰς τὴν ἐμὴν μητέρα τοῦτον τὸν κλῆρον ἐπιγιγνόμενον.

Ταλάντων] Subaudi ὄντα, aut ἄξια ὄντα. IDEM.

Ἐπιτεγκεῖν] Subaudi ἐπί τινα τὴν πρόφασιν. *referre ad aliquem suam prætensionem, causari, prætendere aliquem.* IDEM.

Πρατῆρα] Π. πρατῆρα. H. STEPHAN. Quicunque fundum domumve possidet, debet ejus nomen edere, a quo aut oppignerata illa, aut empta habet. REISK.

Αὐτὸν] Scil. τὸν κλῆρον. sed adde ἔχειν, et nescio an οὗτος quoque, ut ait ἀποφήναντας τοῦτον ἔχειν, οὗτος ἀξιοῦν. IDEM.

Τὰς στρατείας] Subaudi τὰς γεγυμνάσας, aut τὰς προστεταγμένας. IDEM.

Ἀξιῶ] Stephanus volebat δὲ addi. Ego solummodo τ' paulo ante v. 17. post κόσμιον in δ' mutavi. IDEM.

Ἐπιγιγνόμενον] Malim περιγιγν. IDEM.

ΙΑ.

ΙΣΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Pag. ed. Reisk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. H. Step

268 Ἀγνίας τις εἶχεν ἀνεψιοὺς πολλοὺς, Θεόφημον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Στρατοκλέα καὶ 83.
Στράτιον καὶ Εὐβουλίδην. οὗτος μέλλων τελευτᾶν διεθέσατο Θετὸν αὐτῷ Συγατέρα, κελεύσας
269 ἐν ταῖς διαθήκαις, εἴ τι παθοι ἡ θυγάτηρ, ἔχεσθαι τὸν κλῆρον εἰς Γλαύκωνα, ἀδελφὸν αὐτοῦ
τυγχάνοντα ὁμομήτριον. ἐπὶ τούτοις αὐτοῦ τελευτήσαντος ἡ Συγάτηρ λαβοῦσα τὸν κλῆρον ἐτε-
λεύτησεν. ἀποθανόντος δὲ καὶ Εὐβουλίδου ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, τῷ Εὐβουλίδου, διωσαμένη πρὸς
Γλαύκωνα ἔλαβε τὴν οὐσίαν. μετὰ ταῦτα τελευτησάντων καὶ τῶν περὶ τὸν Στρατοκλέα καὶ
Στράτιον Θεόφημος μὲν ἐδικάσατο πρὸς αὐτὴν, καὶ ἔλαβε τὸν κλῆρον. πρὸς τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ
ἀδελφοῦ [1] αὐτοῦ, Στρατοκλέους, δικάζεται· πρὸς αὐτὸν δὲ ἐπιτρόπου τινὸς υἱὸς, φάσκων ἐξ ἴσου
τὰ τῆς κληρονομίας ἁρμόζειν τῷ τε Θεοφήμῳ καὶ τῷ παιδὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἡ στάσις
πραγματική.

270 α΄. ΔΙΑ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους, ὅτι κατὰ τὸν 1
πρῶτον αὐτῶν ἰσχυρίζεται τῷ παιδὶ τοῦ ἡμικληρίου προσ-
ήκειν, οὐκ ἀληθῆ λέγων. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν Ἀγνίας ἀδελφὸς,
ὁ δὲ νόμος περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων πρῶτον ἀδελφοῖς τε καὶ
ἀδελφιδοῖς πεποίηκε τὴν κληρονομίαν, ἂν ὦσιν ὁμοπάτορες·
τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος γένος ἐστίν. ἐὰν δ'

[1] αὐτοῦ om.

ΑΓΝΙΟΥ] Plenum stemma generis ex hac oratione constituere haud licuit. Satis igitur habebimus, quædam momenta consanguinitatis horum hominum, quorum nomina hac in oratione commemorantur, hic ponere, quo causa suopte intricata et obscura fiat aliquanto explicatior atque dilucidior.

Actor, et Hagnias, et Eubolides, et Stratocles, et Stratius erant consobrini *ex matrodélphon*. Fratres igitur fuerant eorum patres. v. p. 195. 3. Hagniæ mater fuerat soror Stratii.

Hagnias suæ sororis filiam instituerat heredem, cui suffecerat Glauconem, fratrem uterinum.

Theophon erat frater, ut videtur, Stratoclis. cujus Stratoclis filius videtur cum actore, tutore suo, super Hagniæ hereditate contendisse. p. 197. 19.

Actor in matrimonio habebat sororem Macartati, cui Macartato alterum suorum filiorum pro filio adoptivo arrogarat. p. 207. 20. IDEM.

Διὰ ταῦθ' ὑμῖν ἀνέγνων τοὺς νόμους] Videri possit huic orationi initium deesse. quod utrum vere sit, nec ne, in dubio relinquam. Si minus est, præmissa fuit ejus exordio legum ad hanc causam facientium recitatio. Sed Taylori quoque initium orationis abruptum indicare videbatur, nonnihil deesse. Et profecto, quæ desunt, si haberemus, causam hanc, nunc obscurissimam, liquidius perspiceremus. IDEM.

Ἰσχυρίζεται] Scil. ὁ ἀντίδικος. IDEM.

Τῷ παιδὶ] Cujus tutor sum. filio Stratoclis. IDEM.

Τοῦ ἡμικληρίου] Bonorum ab Hagnia relictorum semissem. IDEM.

Περὶ ἀδελφοῦ χρημάτων] Subaudi διατάττων vel διαγεγώς. IDEM.

οὗτοι μὴ ὦσι, δεύτερον ἀδελφὰς ὁμοπατρίας καλεῖ καὶ παῖδας τοὺς ἐκ τούτων. ἐὰν δὲ μὴ ὦσι, τρίτῳ γένει δίδωσι τὴν ἀγχιστείαν, ἀνεψιοῖς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων. ἐὰν δὲ καὶ τοῦτ' [1]ἐκλείπῃ, εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ ποιεῖ τοὺς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος κυρίους αὐτῶν, 271
κατὰ ταὐτὰ καθάπερ τοῖς πρὸς πατρὸς ἐξ ἀρχῆς ἐδίδου τὴν κληρονομίαν. ταύτας [2]ποιεῖ τὰς ἀγχιστείας ὁ νομοθέτης μόνας, [3]συντομωτέρως τοῖς ῥήμασιν ἢ ἐγὼ φράζω· τὴν μέντοι διάνοιαν ὧν βούλεται, ταύτῃ δείκνυσιν. ὁ δὲ παῖς οὗτος οὐδὲ καθ' ἓν τούτων ὀνομάτων Ἀγνία προσήκει [4]τῇ ἀγχιστείᾳ, ἀλλ' ἔξω τῆς συγγενείας ἐστίν. ἵνα δ' ἀκριβῶς μάθητε περὶ ὧν ψηφιεῖσθε, τοὺς πολλοὺς λόγους ἐάσας οὗτος εἰπάτω ὅ τι ὁ παῖς προσήκει τουτωνὶ τῶν εἰρημένων τῷ τὸν κλῆρον καταλιπόντι· κἂν φανῇ κατά τι προσήκων, ἐκὼν ἐγὼ 272
συγχωρῶ τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός. εἰ δέ τοι μηδὲν τούτων ἔξει εἰπεῖν, πῶς οὐκ ἐλεγχθήσεται φανερῶς ἐμὲ μὲν συκοφαντῶν, ὑμᾶς δ' ἐξαπατῆσαι παρὰ τοὺς νόμους ζητῶν; ἀναβιβασάμενος οὖν αὐτὸν ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω τὰ ἐν τοῖς νόμοις ὑπαναγινώσκων· οὕτω γὰρ εἴσεσθε εἰ προσήκει τῷ παιδὶ τῶν Ἀγνίου χρημάτων ἢ μή. λάβε οὖν αὐτοῖς τοὺς νόμους. σὺ δ' ἀνάβηθι δεῦρο, ἐπειδὴ δεινὸς εἶ διαβάλλειν καὶ τοὺς νόμους διαστρέφειν. σὺ δ' ἀναγίνωσκε.

[5]NOMOI.

ἐπίσχες. ἐρωτήσω σε. ἀδελφὸς ἔσθ' ὁ παῖς Ἀγνίου, ἀδελ-

[1] ἐκλίπῃ
[2] τὰς πατρικὰς ἀγχ.
[3] συντομωτέρας
[4] τῇ om.
[5] NOMOI. om.

Εἰς τὸ γένος] Malim εἰς τὸ πρῶτον γένος. paulo ante τὸ τρίτον γένος commemorarat. primum γένος, seu primus velut articulus consanguinitatis est is, quo pater et mater continentur. Exhausto genere patris, quae est primi articuli prima portio, transit hereditas ad primi articuli secundam portionem, quam complectitur necessarios matris legatoris. IDEM.

Αὐτῶν] Scil. τῶν χρημάτων, id est, τοῦ κλήρου. saepe Isaeus in his causis ad hereditates pertinentibus, quae ex ejus operibus adhuc solae supersunt, vocis αὐτὰ hoc sensu, id est, pro hereditate controversa, usurpat. IDEM.

Μόνας] Addendum videtur δῶσι. legislator has solas statuit, aut permittit necessitudines sanguinis. IDEM.

Συντομωτέρας] Malim aut adverbialiter συντομωτέρως, aut in dativo plur. συντομωτέρους legi. IDEM.

Φράζω] Malim φράζων. IDEM.

Ὅ τι] Id est, καθ' ὅ τι ὄνομα. quoniam nomine vel titulo. ὧντος redit ad pupilli advocatum. v. p. 194. 9. IDEM.

Αὐτοῖς] Taylor malebat αὐτούς. IDEM.

Σὺ δὲ] Primum hoc σὺ δὲ conversum est ad patronum pupilli, adversus quem haec oratio pugnat. secundum, proxime insequens, ad scribam. IDEM.

Ἀναγίνωσκε] Hic deesse videtur titulus NOMOI. aut ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ. IDEM.

Ἔσθ' ἐπίσχες] Scribam alloquitur. Illud

273 φιδοῦς ἐξ ἀδελφοῦ ἢ ἐξ ἀδελφῆς γεγονώς, ἢ ἀνεψιός, ἢ ἐξ ἀνεψιοῦ πρὸς μητρὸς ἢ πρὸς πατρός; τί τούτων τῶν ὀνομάτων, οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστείαν δίδωσι; καὶ ὅπως μὴ ἐκεῖνο [1]ἐρεῖς, ὅτι ἐμὸς ἀδελφιδοῦς· οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐμοῦ κλήρου νῦν ὁ λόγος ἐστί· ζῶ γάρ. εἰ δ' [2]ἦν ἅπαις ἐγὼ τετελευτηκὼς καὶ ἠμφισβήτει τῶν ἐμῶν, τοῦτο ἂν προσήκοι ἀποκρίνασθαι ἐρωτωμένῳ. νῦν δὲ φὴς τῶν Ἀγνίου χρημάτων τὸ ἡμικλήριον εἶναι τοῦ παιδός· δεῖ δή σε τῆς ἀγχιστείας, ὅτι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσήκει, τὸ γένος εἰπεῖν. [3]φράσον οὖν τουτοισί.

Β'. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἔχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' ἀποκρίνεται πάντα μᾶλλον ἢ ὃ δεῖ μαθεῖν ἡμᾶς. καίτοι τόν γε πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀπορεῖν ἀλλ' εὐθὺς 274 λέγειν, καὶ μὴ μόνον τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ διόμνυσθαι καὶ τοῦ γένους παρέχεσθαι μαρτυρίας, ἵνα μᾶλλον ἂν ἐπιστεύετο ὑφ' ὑμῶν. νῦν δ' ἐφ' οἷς ἀπόκρισιν οὐ δέδωκεν, οὐ μάρτυρας παρέσχετο, οὐχ ὅρκον ὤμοσεν, οὐ νόμον ἀνέγνωκεν, 84. l οἴεται δεῖν ὑμᾶς, ὀμωμοκότας ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους, αὐτῷ πειθομένους ἐμοῦ καταγνῶναι ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τοὺς νόμους· οὕτω σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς ἄνθρωπός ἐστιν. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ποιήσω τούτων οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τὸ γένος ἐρῶ τοὐμόν, καὶ ὅθεν [4]μοι προσήκει τῆς κληρονομίας, καὶ τὸν παῖδα ἐπιδείξω καὶ τοὺς πρότερον ἀμφισβητήσαντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου πάντας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ὄντας, ὥσθ' ὑμᾶς ὁμολογεῖν. ἀνάγκη δ' ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς τὰ συμβεβηκότα εἰπεῖν· ἐκ τούτων [5]γὰρ γνώσεσθε τήν τε ἐμὴν

[1] ἐρῇς [2] οὖν ἅπαις ἐγὼ ἦν [3] φράσον - - - εἰπεῖν om. [4] ἐμοὶ [5] γὰρ om.

autem σὺ ad patronum pupilli conversum est. IDEM.

Ἔσθ' ὁ παῖς] Π. ἔσθ' ὁ παῖς. H. STEPHAN.

Ἀγνίου, ἀδελφιδοῦς ἐξ —] Videtur sic legendum Ἀγνίου; hic desinit interrogatio, respondet ipse pro adversario. οὔ, non est. tum pergit interrogare ἀδελφιδοῦς οὖν ἐξ — vel ἀλλ' ἀδελφιδοῦς ἐξ — Aut si simplicius mavis Ἀγνίου, ἢ ἀδελφιδοῦς ἐξ — Etiam Taylor malebat ἢ ἀδελφιδοῦς. REISK.

Τί τούτων] Videtur aut τι τούτῳ leg. subaudiendo ἐστι, aut alias sive καλεῖται sive αὐτῷ interponendum. IDEM.

Τῆς ἀγχιστείας, ὅτι] Malim τῆς ἀγχιστείας καθ' ὅ τι — possit quidem videri ὅ τι tantundem valere atque καθ' ὅ τι, idque defendi e p. 193. 13. ubi etiam ὅ τι usurpatum fuit pro καθ' ὅ τι. Ego tamen valde vereor, ne ibi quoque hoc in locum illius sufficiendum sit. IDEM.

Τὸ γένος] Stephanus ergo hæc vocabula ad τῆς ἀγχιστείας referebat, cum iisque copulata volebat. id quod ex illa, qua usus est, h. l. interpungendi ratione constat. Videtur tamen potius ad καθ' ὅ τι τῆς ἀγχ. subaudi debere μέρος, et ad τὸ γένος, κατὰ quam parte propinquitatis attingat Hagniam, ratione consanguinitatis. IDEM.

Ταύτην τ. ε. π. τ. νόμους] Hic videtur πεπωμένον deesse, ut dativus hic cum πειθομένους αὐτῷ cohæreat. IDEM.

ἀγχιστείαν καὶ ὅτι τούτοις οὐδὲν προσήκει τῆς κληρονομίας.

γ'. Ἐγὼ γὰρ καὶ Ἀγνίας, ὦ ἄνδρες, καὶ Εὐβουλίδης καὶ Στρατοκλῆς καὶ Στράτιος ὁ τῆς Ἀγνίου μητρὸς ἀδελφὸς ἐξ ἀνεψιῶν ἐσμὲν γεγονότες· καὶ γὰρ οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν ἀνεψιοὶ ἐκ πατραδέλφων. Ἀγνίας οὖν, ὅτε ἐκπλεῖν παρεσκευάζετο πρεσβεύσων ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις αἰ τῇ πόλει συμφεράντως εἶχον, οὐκ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἐγγύτατα γένους, εἴ τι πάθοι, τὰ ὄντα κατέλιπεν, ἀλλ' ἐποιήσατο θυγατέρα 275
αὐτοῦ ἀδελφιδῆν· εἰ δέ τι καὶ αὐτὴ πάθοι, Γλαύκωνι τὰ ὄντα ἐδίδου, ἀδελφῷ ὄντι ὁμομητρίῳ· καὶ ταῦτ' ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. χρόνων δὲ διαγενομένων μετὰ ταῦτα τελευτᾷ μὲν Εὐβουλίδης, τελευτᾷ δ' ἡ θυγάτηρ ἣν ἐποιήσατο Ἀγνίας, λαμβάνει δὲ τὸν κλῆρον Γλαύκων κατὰ τὴν διαθήκην. ἡμεῖς δ' οὐ πώποτ' ἠξιώσαμεν ἀμφισβητῆσαι πρὸς τὰς ἐκείνου διαθήκας, ἀλλ' ὠόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην εἶναι κυρίαν, καὶ τούτοις ἐνεμένομεν. ἡ δ' Εὐβουλίδου θυγάτηρ μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων λαγχάνει τοῦ κλήρου, καὶ λαμβάνει νικήσασα τοὺς κατὰ [1] τὴν διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, ἔξω μὲν οὖσα τῆς ἀγχιστείας, ἐλπίσασα δ' — ὡς ἔοικεν — ἡμᾶς πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀντιδικήσειν, ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν. ἡμεῖς δὲ, ἐγὼ καὶ Στράτιος καὶ Στρατοκλῆς, ἐπειδὴ τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγεγένητο ἐπίδικος ὁ κλῆρος, παρεσκευάζοντο ἅπαντες λαγχάνειν· πρὶν δὲ γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν, τελευτᾷ μὲν ὁ Στράτιος, τελευτᾷ δ' ὁ Στρατοκλῆς, λείπομαι δ' ἐγὼ μόνος τοῦ πρὸς πατρὸς ὢν ἀνεψιοῦ παῖς, ᾧ μόνῳ 276
κατὰ τοὺς νόμους ἐγίνετο ἡ κληρονομία, πάντων ἤδη τῶν ἄλλων ἐκλελοιπότων, οἳ ταύτῃ [2] μοι τῇ συγγενείᾳ προσήκοντες ἐτύγχανον. τῷ δὲ γνώσεσθε τοῦθ', ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀγ-

[1] τὴν om.

[2] μὲν

Ἐκ τούτων γνώσεσθε] Assentior Stephano sic emendanti: ἐκ τούτων γὰρ γνώσ. IDEM.

Θυγάτηρ] Scil. Phylomache, causam axeos an. 4. Ol. civ. sub archontem Nicophemum. Cf. Demosth. Macartat. et Ionesii Commentarium in Isæum.

Οὖσα] Sic dedi de meo pro vulgari ὦσαν. Accedit ad me consensus Taylori, cujus hæc est postrema ad Isæum annotatio. REISK.

Παρεσκευάζοντο] Imo vero παρεσκευάζετο. IDEM.

Τοῦ] Videtur τετελευτηκότος addendum esse. Hagniae designatur. IDEM.

Ταύτῃ μὲν] Num ταύτῃ ἡμῖν. IDEM.

Τῷ] Hic loci interrogat, idemque valet atque τίν. *quanam re?* IDEM.

χωρεύειν, τοῖς δ' ἐξ ἐκείνων γεγονόσιν οὐκ ἦν, ἐν οἷς οὗτος ὁ παῖς ἦν; αὐτὸς ὁ νόμος δηλώσει. τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὴν ἀγχιστείαν ἀνεψιοῖς πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων ὁμολογεῖται παρὰ πάντων· εἰ δὲ μεθ' ἡμᾶς δίδωσι τοῖς ἡμε- 30
τέροις παισὶ, τοῦτ' ἤδη σκεπτέον ἐστί. λάβε οὖν αὐτοῖς τὸν νόμον, καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐὰν δὲ μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς πρὸς μητρὸς κυρίους εἶναι κατὰ τὰ αὐτά.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐκ εἶπεν, ἐὰν μηδεὶς ᾖ πρὸς πατρὸς μέχρις ἀνεψιῶν παίδων, τοὺς τῶν ἀνεψιαδῶν εἶναι κυρίους, ἀλλὰ ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτή- 35
σαντος, ἂν ἡμεῖς μὴ ὦμεν, τὴν κληρονομίαν ἤδη, ἀδελφοῖς καὶ ἀδελφαῖς καὶ παισὶ τοῖς τούτων καὶ τοῖς ἄλλοις, κατὰ
277 [1] ταὐτὰ [2] καθάπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἦν ὑπειρημένον· τοὺς δὲ ἡμετέρους παῖδας ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐποίησεν. οἷς δὲ μηδ' εἰ καὶ τετελευτηκότες ὦσιν, ὡς ἐγὼ, δίδωσιν ὁ νόμος τὴν Ἀγνίου κληρονομίαν, πῶς ἐμοῦ τε ζῶντος καὶ κατὰ τοὺς νό- 40
μους ἔχοντος οἴονται αὐτοῖς εἶναι τὴν ἀγχιστείαν; οὐδαμῶς δήπουθεν. ἀλλὰ μὴν εἰ τούτοις μὴ μέτεστιν, ὧν οἱ πατέρες ταὐτὸν ἐμοὶ προσῆκον, οὐδὲ τούτῳ τῷ παιδὶ γίνεται· καὶ γὰρ ὁ τούτου πατὴρ ὁμοίως ἦν ἐκείνοις συγγενής. οὐκοῦν δεινὸν, ἐμοὶ μὲν διαρρήδην οὕτω τῶν νόμων δεδωκότων τὴν κληρονομίαν, τούτους δ' ἔξω τῆς ἀγχιστείας πεποιηκότων, τολμᾶν τουτονὶ συκοφαντεῖν, καὶ διαγωνίσασθαι μὲν, ἡνίκ' 85. 1
ἐγὼ τοῦ κλήρου τὴν δίκην ἐλάγχανον, μὴ οἴεσθαι δεῖν, μηδὲ παρακαταβάλλειν, οὗ περὶ τῶν τοιούτων εἴ τι δίκαιον εἶχεν εἰπεῖν διαγνωσθῆναι προσῆκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ παιδὸς ὀνό-

[1] ταῦτα [2] καθάπερ om.

NOMOΣ] Cf. Petit. in Legg. Att. l. vi. tit. vi. §. 9. et Iac. Perizon. Dissert. ii. p. 128. in paucis (verba Wesselingii sunt) a Petito et vero deflectens.

Μὴ ὦμεν] Scil. τελέωσι. Reisk.

Κατὰ ταῦτα καὶ] Potest fieri ut haec dictio recte habeat. Usitatior tamen, si bene memini, dicendi ratio est: κατὰ ταὐτὰ, ὡς καὶ ἐξ ἀρχῆς. significat, quo modo successionis vel processus a legibus hereditates posteris a parte patris descendentibus assignatae fuissent, eodem prorsus modo eas assignari descendentibus a parte matris. Idem.

Ὑπειρημένον] In hac compositione ὑπὸ significat tantendem atque πρὸ more crebro. Idem.

Τετελευτηκότες ὅσιν ὡς ἐγὼ] Imo vero τετελευτηκὼς ὦ ἐγὼ. ne si ego quidem defunctus sim. me e vivis sublato. Idem.

Ταὐτὰ] Adverbialiter, pro κατὰ ταὐτὰ μέρος. pariter, eodem modo, atque ego. Idem.

Συγγενὴς] Hagnae puto. Idem.

Τουτονὶ] Hunc adversarium meum, patronum pupilli mei. Idem.

ματι πράγματ' ἐμοὶ παρέχειν καὶ περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθιστάναι· καὶ περὶ μὲν τῶν ὁμολογουμένων εἶναι 278
τοῦ παιδὸς χρημάτων μηδ' αἰτιᾶσθαί με, μηδ' ὡς τι εἰ-
λῆφα ἔχειν εἰπεῖν — ἐφ οἷς, εἴ τι αὐτῶν κακῶς διώκουν
ὥςπερ [1] οὗτος, κρίνεσθαί μοι προσῆκεν — ἃ δ' ὑμεῖς ἐμὰ
εἶναι ἐψηφίσασθε, τῷ βουλομένῳ δόντες ἐξουσίαν ἀμφισβη-
τεῖν αὐτῶν, ἐπὶ τούτοις ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρα-
σκευάζειν καὶ εἰς τοῦτο ἀναισχυντίας ἥκειν.

δ'. Οἶομαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν ἤδη εἰρημένων γινώσκε-
σθαι ὑμῖν ὅτι οὔτ' ἀδικῶ τὸν παῖδα οὐδὲν οὔτ' ἔνοχός εἰμι
ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν· ἔτι δὲ ἀκριβέστερον
ἡγοῦμαι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑμᾶς μαθήσεσθαι, καὶ τὴν ἐμὴν
ἐπιδικασίαν, ὡς γέγονεν, ἀκούσαντας περὶ αὐτῶν. ἐμοὶ γάρ,
ὦ ἄνδρες, λαχόντι τοῦ κλήρου τὴν δίκην οὔτε οὗτος ὁ νῦν ἐμὲ
εἰσαγγέλλων ὠήθη δεῖν παρακαταβάλλειν ὑπὲρ τοῦ παιδός,
οὔτε οἱ Στρατίου παῖδες οἱ [2] ταὐτὸν τῷ παιδὶ προσήκοντες,
οὔτε δι' ἄλλο οὐδὲν αὐτοῖς ἐνόμιζον προσήκειν τούτων τῶν
χρημάτων· ἐπεὶ οὐδ' ἂν οὗτος νῦν ἐμοὶ πράγματα παρεῖχεν,
εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἴων ἀρπάζειν καὶ [3] μὴ ἠναντιούμην αὐτῷ. 279
οὗτοι μὲν οὖν, ὥςπερ εἶπον, εἰδότες ὅτι ἔξω ἦσαν τῆς ἀγ-
χιστείας, οὐκ ἠμφισβήτουν ἀλλ' ἡσυχίαν εἶχον· οἱ δ' ὑπὲρ
τῆς Εὐβουλίδου θυγατρὸς πράττοντες, τῆς τὸ αὐτὸ δικαίως
τῷ Στρατίου παιδὶ προσηκούσης, καὶ οἱ κύριοι τῆς Ἀγνίου
μητρὸς ἦσαν οἵοί τε πρὸς ἐμὲ ἀντιδικεῖν. εἰς τοσαύτας δ'
ἀπορίας κατέστησαν ὅ τι [4] ἀντιγράψωνται περὶ τῆς ἀγχι-
στείας, ὥςτε ἡ μὲν τὸν κλῆρον ἔχουσα καὶ οἱ λέγοντες τὸ
περὶ αὐτῆς γένος, ἐπειδὴ κατεψεύσαντο, ῥᾳδίως ὑπ' ἐμοῦ
τότε ἐξηλέγχθησαν οὐκ ἀληθές τι γράψαι τολμήσαντες·
οἱ δ' ὑπὲρ τῆς Ἀγνίου μητρὸς γένει μὲν ἐμοὶ ταὐτὸ προση-

[1] οὗτοι [2] ταὐτῷ [3] μὴ om. [4] ἀντιγράψωνται

Καὶ τὸν ἐμὸν] Particulam copulativam abesse malim. IDEM.

Παιδὶ] Adde κατὰ ταὐτό. IDEM.

Οὔτε δι' ἄλλο οὐδέν] Aut deest h. l. aliquid, aut potius leg. est: οὔτε εἰ ἄλλοι οὐδέν. neque ulli alii. in Latinis tamen meis expressi supplementum hoc sententiæ deficientis: οὔτε κατὰ γένος, οὔτε κατὰ διαδίκας, οὔτε δι' ἄλλο οὐδέν. Post εἶων adde αὐτόν. IDEM.

Καὶ ἠναντιούμην] Interpone οὐκ aut μηδέν. IDEM.

Τὰ αὐτὸ δικαίως] Imo vero τῷ αὐτῷ δικαίῳ. eodem jure, atque Stratoclis filius. Post ἦσαν adde μέν. IDEM.

Λέγοντες τὸ περὶ αὐτῆς γένος ἐτολμὴ κατεψεύσαντο] Num leg. λέγοντες ὑπὲρ αὐτῆς ἐτολμὴ τὸ γένος κατεψ. adnosati mulieris cum genus ei mentitum attribuissent, falsum edidissent. IDEM.

κούσης — ἀδελφὴ γὰρ [1]ἦν τοῦ Στρατίου — νόμῳ δὲ ἀποκλειομένης, ὃς κελεύει κρατεῖν τοὺς ἄρρενας, τοῦτο μὲν εἴασαν, οἰόμενοι δ' ἐμοῦ πλεονεκτήσειν μητέρα εἶναι τοῦ τελευτήσαντος ἔγραψαν· ὃ συγγενέστατον μὲν ἦν τῇ φύσει πάντων, ἐν δὲ ταῖς ἀγχιστείαις ὁμολογουμένως οὐκ ἔστιν. εἶτα γράψας ἀνεψιοῦ παῖδας εἶναι, κἀκείνας [2]ἐξήλεγξα οὐκ οὔσας ἐν ταῖς ἀγχιστείαις. οὕτως ἐπεδικασάμην παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτῶν οὐκ ἴσχυσέ τι οὔτε τῇ τὸν κλῆρον ἐχούσῃ τὸ προνενικηκέναι τοὺς κατὰ διαθήκην ἀμφισβητήσαντας, οὔτε τῇ ἑτέρᾳ τὸ μητέρα εἶναι τοῦ τὸν κλῆρον καταλιπόντος, ἀλλ' οὕτως οἱ τότε δικάζοντες καὶ τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο [3]ὥστ' ἐμοὶ τῷ κατὰ τοὺς νόμους ἀμφισβητοῦντι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν. καίτοι εἰ τὰς μὲν νενίκηκα τοῦτον τὸν τρόπον, ἐπιδείξας μηδὲν Ἀγνίᾳ κατ' ἀγχιστείαν προσηκούσας, οὗτος δὲ μὴ ἐτόλμησεν ἀντιδικῆσαι τῷ παιδὶ τοῦ ἡμικληρίου πρὸς ὑμᾶς, οἱ δὲ Στρατίου παῖδες οἱ [4]ταὐτὸν τοῦτῳ προσήκοντες μηδὲ νῦν ἀξιοῦσιν ἀντιδικῆσαι πρὸς ἐμὲ περὶ αὐτῶν, ἔχω δ' ἐγὼ τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῖν, ἐξελέγχω δὲ τοῦτον μηδέπω καὶ τήμερον ἔχοντα εἰπεῖν ὅ τι ὁ παῖς Ἀγνίᾳ προσήκει κατ' ἀγχιστείαν, τί ἔτι δεῖ μαθεῖν ὑμᾶς ἢ τί ποθεῖτε ἀκοῦσαι περὶ τούτων; ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς εὖ φρονοῦσιν ὑμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα νομίζω.

ε'. Οὗτος τοίνυν ῥᾳδίως ὅ τι ἂν [5]τύχῃ ψευδόμενος, καὶ τὴν αὑτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων, τολμᾷ με διαβάλλειν ἄλλα τε πολλὰ, περὶ ὧν ποιήσομαι τοὺς λόγους τάχα, καὶ νυνὶ λέγει ὡς ἐκοινωσάμεθα· ἐγώ τε καὶ Στρατοκλῆς, τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι περὶ τοῦ κλήρου μέλλοντες.

[1] ἦν τοῦ om. [2] ἐξελέγξας [3] ὥστε μοι [4] ταὐτὸ [5] τύχοι

Οὐκ ἔστιν] Id est, περὶ οὐδενὸς νομίζεται, οὐκ ἀριθμεῖται. *in censum non venit.* haud scio tamen an *ἰσχυρὸν* h. l. desit. *non est validum.* IDEM.

Γράψας] Imo vero *γραμμένας.* fœminas, quæ se filias consobrini tulissent et hoc nomine in tabulas ab actuario inferri curassent. IDEM. Qui sic vertebat: *ad hunc modum ego cum docuissem illas fœminas extra propinquitatem esse, coram tribunali vestro, judices, hereditatem Hagniæ adeptus sum, mihi adjudicatam.*

Ἐξήλεγξαν] Π. ἐξήλεγξα. H. STEPHAN.

Οὐκ ἴσχυσέ τι] *nil profuit, nil subleva-vit earum causam.* sic in neutro dedi pro vulgari οὐκ ἔ. τις. REISK.

Τῷ παιδὶ] Utrum significat h. l. *adversus puerum,* an *pro puero?* credo posterius, ob insequens πρὸς ὑμᾶς. IDEM.

Πρὸς ὑμᾶς] Num πρὸς ἡμᾶς, an παρ' ὑμῖν. IDEM.

Τάχα καὶ νυνὶ λέγει] Fortass. leg. τάχα. ἃ δὲ καὶ νυνὶ λέγει, scil. ταῦτά ἐστι, quæ in continenti subjicit: vel sic: τοὺς λόγους. τάχα δὲ καὶ νυνὶ λέξει. *fortassis vero etiam nunc dicet.* IDEM.

ὃ μάνοις ἡμῖν τῶν ἀμφισβητεῖν παρεσκευασμένων οὐκ ἐνῆν διομολογήσασθαι πρὸς ἀλλήλους. τῇ μὲν γὰρ Εὐβουλίδου θυγατρὶ καὶ τῇ Ἀγνίου μητρὶ πρὸς ἡμᾶς ἀγωνιζομέναις, μὴ κατὰ ταὐτὸ ἀμφισβητούσαις, ἐνῆν ποιήσασθαι συνθήκας, ἂν ἡ ἑτέρα νικᾷ, μετεῖναί τι καὶ τῇ ἡττηθείσῃ· καδί-
86. 1 σκος γὰρ ἔμελλεν ἑκατέρα τεθήσεσθαι. τὸ δ' ἡμέτερον οὐ τοιοῦτον ἦν, ἀλλ' ἓν [1] τὸ γένος, δύο δὲ λήξεις, ἡμικληρίου ἑκατέρῳ. τοῖς δὲ κατὰ ταὐτὰ ἀμφισβητοῦσιν εἷς τίθεται καδίσκος, οὗ οὐκ ἂν ἦν τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοτέροις ἦν ὁ αὐτὸς κίνδυνος. ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινωνίαν οὐδὲ [2] διομολογίαν ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν. ἀλλ' οὗτος 282
5 ἐπειδὴ Στρατοκλῆς ἐτελεύτησε πρὶν γενέσθαι τοῦ ἡμικληρίου τὰς λήξεις ἡμῶν ἑκατέρῳ, καὶ οὐκέτ' ἦν μετουσία τῷ Στρατοκλεῖ τούτων οὐδὲ τῷ παιδὶ [3] τῷδε διὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἐγίνετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία κατ' ἀγχιστείαν πάντων· εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας, τότ' ἤδη πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται, προσδοκῶν τούτοις τοῖς λόγοις ῥᾳδίως ὑμᾶς ἐξαπατήσαι. ὅτι δ' οὐχ οἷόν τ' ἦν τούτων γίγνεσθαι [4] οὐδέν,
10 ἀλλὰ διήρηται καθ' ἕκαστον περὶ αὐτῶν, ἐκ τοῦ νόμου γνῶναι ῥᾴδιον. λάβε δ' αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε.

ΝΟΜΟΣ.

ἆρ' ὑμῖν ὁ νόμος δοκεῖ ποιεῖν ἐξουσίαν κοινωνίας, ἀλλ' οὐκ ἄντικρυς οὑτωσὶ πᾶν τοὐναντίον, εἰ καὶ τὸ πρότερον ὑπῆρχε κοινωνίαν, προστάττει, διαῤῥήδην κελεύων τοῦ μέρους ἕκαστον λαγχάνειν καὶ τοῖς κατὰ ταὐτὸ ἀμφισβητοῦσι τιθεὶς ἕνα 283

[1] τὸ om. [2] διομολογίας [3] τῷ [4] οὐδὲν

Συνθήκας] Subaudi πρὸς ἑαυτάς. IDEM.

Τὸν μὲν νικᾶσθαι, τὸν δὲ ἡττᾶν] Non damno. proba enim et conveniens hæc est sententia. Offendor solummodo insolentia verbi ἡττᾶν quod nescio an in activo minus usurpetur. Num ergo leg. τὸν μὲν νικᾶν, τὸν δὲ ἡττᾶσθαι. IDEM. Scripserat. Iseus: τὸν μὲν ἡττᾶσθαι, τὸν δὲ νικᾶν. Qui sententiis judicum liberabatur in foro νικᾶν, qui causa cadebat dicebatur ἡσσᾶσθαι. *In Diatrib.* c. 23. p. 261. VALCKENAER.

Τῷ παιδὶ τῷ] Aut delendus est posterior articulus, aut ei addendum est Στρατοκλείους. Prius si præferimus, erit αὐτοῦ subaudiendum. REISK.

Διὰ τὸν νόμον] Vetantem hereditates ad liberos τῶν ἀπψιαδῶν procedere. IDEM.

Διήρηται] Servari potest et defendi, atque sic reddi, *definitum, discretum, diligenterque et subtiliter his de rebus constitutum est.* malim tamen, ut in hac re usitativa, legi διείρηται. *pronunciatum, edictum est ad omnes.* IDEM.

Προστάττει] Non improbo. mallem tamen προστάττειν, ut aptum sit e præmisso δοκεῖ. IDEM.

Κατὰ ταὐτὰ] Paulo ante dixerat κατὰ ταὐτά. nil referre videtur. E. c. si duo semissem hereditatis petant, hi petunt κατὰ τὸ αὐτὸ, scil. δίκαιον aut βούλευμα. IDEM.

παιδίσκων καὶ τὰς ἐπιδικασίας τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν; ὁ δὲ, ταῦτα τῶν νόμων λεγόντων καὶ οὐκ ἐνούσης γενέσθαι διομολογίας, οὕτως ἀλόγως πρᾶγμα τηλικοῦτον ψεύσασθαι τετόλμηκεν.

ς'. Οὐ μόνον δὲ τοῦτα πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων ἐναντιώτατον πρᾶγμα εἴρηκεν, ᾧ προσέχετε τὸν νοῦν, ὦ ἄνδρες. φησὶ γὰρ ὁμολογῆσαί μοι τοῦ κλήρου τῷ παιδὶ τὸ ἡμικλήριον μεταδώσειν, εἰ νικήσαιμι τοὺς ἔχοντας αὐτόν. καίτοι εἰ μέν τι καὶ αὐτῷ μετῆν κατὰ τὸ γένος, ὡς οὗτος λέγει, τί ἔδει γενέσθαι ταύτην αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ τὴν ὁμολογίαν; ἦν γὰρ ὁμοίως καὶ τούτοις ἐπίδικον τὸ ἡμικλήριον, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ προσῆκεν αὐτοῖς τῆς ἀγχιστείας μηδὲν, διὰ τί ἂν μεταδώσειν ὡμολόγουν, τῶν νόμων ἐμοὶ πάντων αὐτῶν δεδωκότων τὴν κληρονομίαν; πότερα δ' οὐκ ἦν μοι λαχεῖν, εἰ μὴ πείσαιμι τούτους; ἀλλ' ὁ νόμος τῷ βουλομένῳ δίδωσι τὴν ἐξουσίαν, ὥστε τοῦτο οὐκ ἦν αὐτοῖς εἰπεῖν. ἀλλ' εἶχον τινά μοι μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἣν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἔμελλον ἐπιδικάσασθαι τούτων; ἀλλὰ κατὰ γένος ἠμφισβήτουν, οὐ κατὰ δόσιν. ὥστ' οὐδὲν ἔδει μαρτύρων.

284 ζ'. Ἀλλὰ μὴν εἰ μήτε κοινώσασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνῆν, ὅτ' ἔζη Στρατοκλῆς, μήτε ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν ἐπιδικασάμενος τούτων οὐδὲν, μήτε εἰκὸς ἦν μεταδώσειν ἐμὲ τὸ ἡμικλήριον ὁμολογῆσαι αὐτῷ, ἀπόδοτε ὑμεῖς ἐπιδικάσαντές μοι τοῦτον τὸν κλῆρον. εἰ δὲ μήτ' ἔλαχον τῶν αὐτῶν μήτ' ἀμφισβητῆσαι πώποτ' ἠξίωσαν, πῶς χρὴ πιστοὺς εἶναι νομίζειν τοὺς τούτων λόγους; ἐγὼ μὲν οἶμαι αὐδαμῶς. προσποιεῖται τοίνυν οὗτος — ἐπειδὴ τοῦτ' εἰκότως ἂν θαυμάζοιτε, ὅτι τοῦ ἡμικληρίου τότε τὴν δίκην οὐκ ἐλάγχανον — τοῦ μὲν μὴ λαχεῖν πρὸς ἐκείνους ἐμὲ εἶναι αἴτιον ὡς ὁμολογήσαντα μεταδώσειν, ὥστε διὰ τοῦτ' οὐ παρακατα-

Τοῦτο οὖν] Videtur μὲν interponendum. IDEM.

Εἶχον et ἐμαρτύρουν] Sunt pluralia in tertia persona, ἔμελλον autem et ἠμφισβήτουν sunt singularia in prima persona. IDEM.

Ὁ πατὴρ] Stratocles. IDEM.

Αὐτῷ] ipsi, filio suo, pupillo meo, eidemque competitori ab Hagnia relictæ hereditatis. IDEM.

Πρὸς ἐκείνους] Scil. τοὺς προσήκοντας Ἀγνίᾳ καὶ ἀμφισβητοῦντας ἐμοὶ τοῦ κλήρου. IDEM.

Μεταδώσειν] Scil. αὐτῷ, filio Stratoclis puta. conf. p. 201. 8. IDEM.

Διὰ τοῦτ' οὐ παρακαταβάλλειν] Sic dedi de meo pro vulgari lectione διὰ τοῦτον παρ. Etiam pro infinitivo temporis præsentis

35 βάλλειν αὐτοῖς, τῆς δὲ πρὸς ἐμὲ λήξεως ἀμποδὼν εἶναι τοὺς νόμους — οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων —, οὐδέτερ' ἀληθῆ λέγων. οὔτε γὰρ ἂν νόμον δείξειεν ὃς 285 κωλύει τοῦτον ὑπὲρ τοῦ παιδὸς δίκην παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν· οὐ γάρ ἐστιν ἐναντιούμενος οὐδείς, ἀλλ' ὥςπερ καὶ γραφὰς κατ' ἐμοῦ δέδωκεν, οὕτω καὶ δίκας ἐμοὶ εἶναι καὶ τῷ παιδὶ πεποίηκεν· οὔτ' αὖ διὰ ταῦτα ἐκείνοις τοῖς προσήκουσι τοῦ κλήρου οὐκ ἐλάγχανον, ὡς ἐμοῦ μεταδώσειν ὁμολογήσαντος,
40 ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὁτιοῦν αὐταῖς τούτων τῶν χρημάτων προσῆκεν. εὖ δ' οἶδ' ὅτι [1] εἰ συνεχώρουν τῷ παιδὶ λαβεῖν ἐπιδικασαμένῳ παρ' ἐμοῦ τὸ ἡμιμόριον, οὐκ ἄν ποτε ταῦτ' ἐπαύσαν οὐδ' ἐπεχείρησαν· εἰδότες ὅτι, [2] ὅτ' ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ μὴ ὄντες εἴχόν τι τῶν μὴ προσηκόντων, τοῦτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἐγγύτατα γένους ῥᾳδίως ἀφῃρέθησαν. ὅπερ γὰρ καὶ πρότερον 286
εἶπον, οὐ δίδωσι μεθ' ἡμᾶς τοῖς ἡμετέροις παισὶ τὸ παράπαν
87. 1 τὴν ἀγχιστείαν [3] ὁ νόμος, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μητρὸς τοῦ τελευτήσαντος. ἦκεν ἂν οὖν ἐπ' αὐτὰ τοῦτο μὲν ὁ Γλαύκων ὁ τοῦ Ἀγνίου ἀδελφὸς — πρὸς ὃν μὴ ὅτι γένος εἶχον ἄμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες —, τοῦτο δ', εἰ μὴ ἐβούλετο οὗτος, ἡ Ἀγνίου κἀκείνου μήτηρ, προσῆκον καὶ αὐτὴ τῆς ἀγχιστείας τοῦ αὐτῆς υἱέος, ὡς δ'
5 ὁπότ' ἠγωνίζετο πρὸς τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας, φανερῶς ἂν ἔλαβε τὸ ἡμιμόριον παρ' ὑμῶν, τοῦτο τοῦ δικαίου καὶ τῶν νόμων αὐτῇ δεδωκότων. [4] οὐκοῦν διὰ ταῦτ' οὐκ ἐλάγ-

[1] οὐδ' εἰ [2] ὅταν [3] ὁ νόμος om. [4] οὐκ οὖν

mdim infin. aor. 2. παραπαταβαλεῖν. quia sententia tempus præteritum postulat. IDEM.

Αὐτοῖς] *adversus eos*, contendentes puta mecum de hereditate Hagniæ. IDEM.

Κατὰ τῶν ἐπιτρόπων] Addendum videtur λαγχάνειν. *causam forensem suscipere, litem capessere.* IDEM.

Λέγων] Sic de meo dedi, pro vulgari λέγειν. aptius est hic nominativus participii a præmisso προσωπεῖται. IDEM.

Οὐδείς] Scil. νόμος τούτῳ ἐστί. ad idem νόμος etiam δίδωσι et ψηφίσμα redeunt. IDEM.

Ἐμοὶ εἶναι] Malim τε interponi. IDEM.

Τῶν κλήρων] Sic dedi de mea et Scaligeri sententia pro vulgari τὸν κλῆρον. IDEM.

Οὐδ' εἰ συνεχώρουν] ne si *concessissem* quidem. sic dedi de mea et Scaligeri sententia. Stephanus minus recte conjecerat: οὐ δὲ συνεχ. IDEM.

Ἐπιδικασαμένῳ et ἐπιχείρησαν etc.] Redeunt istæc ad filium Stratoclis, pupillum sororis, illiusque pupilli necessarios et patronos. IDEM.

Ὅτι, ὅταν] Sic dedi de meo, pro vulgari ἐπεύτ' cui Stephanus suffici volebat ὅτι ἐπεύτ'. IDEM.

Κἀκείνου] Glauconis puta, qui frater Hagniæ uterinus erat, eadem e matre, sed diversis patribus. IDEM.

Ἠγωνίζετο et ἔλαβε] Redeunt ad matrem istorum fratrum, Glauconis et Hagniæ. IDEM.

Οὐκ οὖν] Sic dedi meo, divellens in duo vocabula unam, quod in vulgatis est, οὐκοῦν. Nam sententia non affirmationem, sed infitationem postulat. Idem est ac si dixisset: οὐ διὰ ταύτας αἰτίας ἀφῆκα τὸ λαγχάνειν ἐμοί. *non hæ sunt causæ,*

287 χανεν, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ ἢ τοὺς νόμους κωλυόμενος, ἀλλὰ ταύτας τὰς προφάσεις ποιούμενος ἐπὶ ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν, ἐξ ὧν γραφὴν γραψάμενος καὶ ἐμὲ διαβάλλων ἐλπίζει χρήματα λήψεσθαι καὶ ἐμὲ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλάξειν. καὶ οἴεται δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργον διαπράττεσθαι ταύταις ταῖς παρασκευαῖς, ὅτι μὴ κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἀπολεῖ τῶν αὐτοῦ, διαπραξάμενος δ' ἃ βούλεται καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ἀδεῶς ἤδη διαφορήσει.

ή. Οὐκοῦν οὐ δεῖ προσέχειν ὑμᾶς τοῖς τούτου λόγοις τὸν νοῦν, οὐδ' ἐπιτρέπειν, οὐδ' ἐᾶν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν ἰδίας δίκας οἱ νόμοι πεποιήκασιν. ἁπλᾶ γὰρ τὰ δίκαια πανταπασίν ἐστι καὶ γνώριμα μαθεῖν· ἃ ἐγὼ διὰ βραχέων εἰπὼν καὶ παρακαταθέμενος ὑμῖν μνημονεύειν, ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ἤδη τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων.

288 τί οὖν ἔστι ταῦτα; καὶ τί διορίζομαι; εἰ μὲν κατ' ἀγχιστείαν [1]τῶν Ἀγνίου μετεῖναι φησὶ τῷ παιδὶ τοῦ ἡμικληρίου, λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, κἂν ὑμεῖς ψηφίσησθε, λαβέτω· ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι κελεύουσιν. εἰ δὲ μὴ κατὰ τοῦτο ἀμφισβητεῖ, φησὶ δὲ ὁμολογῆσαί τε τῷ παιδὶ μεταδώσειν, φάσκοντος ἐμοῦ τούτων εἶναι μηδέν, δικασάσθω, κἂν ἐξελέγξῃ με ὡς ὡμολόγησα, τότ' ἤδη πραξάσθω· δίκαιον γὰρ οὕτως ἐστίν. εἰ δὲ μήτε πρὸς ἐμὲ μήτε κατ' ἐμοῦ

[1] τοῦ

ob quas nil curavit jure mecum experiri meus adversarius, Stratoclis filius. Quænam autem illa τοῦτα sint, ob quæ negat ab eo actionem omissam fuisse, ipse statim actor subjicit in istis, οὐχ ὡς δι' ἐμὲ etc. IDEM.

Ταύτας τὰς προφάσεις] Scil. ἐμὲ καὶ τοὺς νόμους, h. e. 1) quod ego spopondissem ipsi me semissem hereditatis redditurum, si vicissem. 2) quod leges vetent pupillum in tutorem suum jure agere. IDEM.

Ταύτας τὰς συκοφαντίας] *has offucias, tricas*, mera commenta et mendacia, ad exterquendum mihi jus meum conficta, quæ modo indicavi. IDEM.

Χρήματα] *mercedulam*, qui placatus a me de persecutione mei desistat. Sin autem τὰ χρήματα cum articulo legatur, exsistet ea sententia, quam in Latinis expressi: rectene an secus, alii arbitrantor. Videntur hæc, non ad filium Stratoclis, pupillum tutoris, ipsum, sed ad hujus pupilli advocatum esse referanda. IDEM.

Φησὶ] Advocatus pupilli mei. Quid si legatur et interpungatur sic: κατ' ἀγχιστείαν τῶν Ἀγνίου [scil. χρημάτων] μετεῖναι φησὶ τῷ παιδί, *si ait puero convenire partem bonorum Hagniæ ex titulo propinquitatis*, τοῦ ἡμικληρίου λαχέτω πρὸς τὸν ἄρχοντα, *instituito in foro Archontis adversus me litem de semisse*. IDEM.

Ψηφίσασθε] Π. ψαφίσασθε. Ἡ ψαφίσασθε. H. STEPHAN.

Μήτε πρὸς ἐμὲ] Ut adversus competitorem hereditatis. πρός τινα ago, cum quo contendo de jure, illo sibi æquum aut potius jus vendicante mecum. quæ res injuria vacat. Injuria enim nulla est, aliquem esse, cui jus idem in aliquam hereditatem competat, atque ego aiam mihi competere. REISK.

Μήτε κατ' ἐμοῦ] Ubi κατά τινος ago, ita in eum ago, ut a quo me aiam injuriam acceplsse, læsum esse, ut pupillus non agit πρὸς τὸν ἐπίτροπον (neque enim causa ipsorum in juris paritate versatur), sed κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου, ut si spoliatus in latronem, ὁ ἐκδεδυμένος κατὰ τοῦ λωποδύτου, agat. IDEM.

δίκην εἶναι φησὶ τῷ παιδὶ, τὸν κωλύοντα νόμον εἰπάτω, 289
κἂν ἔχῃ δεῖξαι, λαβέτω καὶ οὕτω τὸ μέρος τῶν χρημάτων.
εἰ δ' αὖ μήτ' ἐπιδικάσασθαι φησὶ δεῖν τοῦ ἡμικληρίου μήτε
μὴν δικάσασθαι, ἀλλ' ἤδη εἶναι ταῦτα τοῦ παιδὸς, ἀπο-
γραψάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου
χρημάτων, ἣν ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα ὡς ὄντα
τοῦ παιδός. ταῦτα μεγάλα δίκαιά ἐστι. ταῦτα καὶ οἱ
νόμοι κελεύουσιν, οὐ μὰ Δί' οὐ γραφὰς ἐμὲ φεύγειν περὶ ὧν
δίκας ἰδίας εἶναι πεποιήκασιν, οὐδὲ κινδυνεύειν περὶ τοῦ
σώματος, ὅτι οὐ μεταδίδωμι τῷ παιδὶ τούτων, ἃ ψήφῳ
κρατήσας ἐγὼ τοὺς ἔχοντας οὕτω παρ' ὑμῶν ἔλαβον· ἀλλ'
εἴ τι τῶν ὁμολογουμένων εἶναι τοῦ παιδὸς εἶχον καὶ κακῶς
διέθηκα, ὥστ' ἐκεῖνον κακοῦσθαι, τότ' ἂν μοι κατὰ ταύτην
προσῆκε κρίνεσθαι τὴν γραφὴν, οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐπὶ τοῖς
ἐμοῖς.

ϑ'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε περὶ τούτων οὐδὲν δίκαιον πεποίη-
κεν, οὔτε περὶ τῶν ἄλλων ἀληθὲς οὐδὲν εἴρηκεν, ἅπαντα δὲ
[1] δεινῶς πλεονεξίᾳ μεμηχάνηται διαβάλλων καὶ τοὺς νόμους
παράγων καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον περιγενέ-
σθαι ζητῶν, οἶμαι μὰ τοὺς θεοὺς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀλλ' 290
ὁμοίως εἰδέναι πάντας, ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω περὶ
τούτων λέγειν. ὁρῶ δὲ, ὦ ἄνδρες, τὴν πλείστην διατριβὴν
τῶν λόγων ποιούμενον περὶ τὴν τοῦ παιδὸς οὐσίαν καὶ περὶ
τὴν ἐμὴν, καὶ τὰ μὲν ἐκείνου παντάπασιν ὡς ἄπορα δι-
εξιόντα, περὶ δ' ἐμὲ πλοῦτόν τινα τῷ λόγῳ κατασκευά-
σαντα, καί τινα κακίαν [2] κατηγοροῦντα, ὡς ἐγὼ τεττάρων
οὐσῶν Στρατοκλέους θυγατέρων οὐδεμιᾷ τολμῶ συνευπορῆ-
σαι προικὸς, καὶ ταῦτ' ἔχων — ὡς οὗτος φησὶ — τὰ τοῦ

[1] δεινῶς om.

[2] κατηγοροῦντων

Ἦν ὁ μίσθ.] Malim εἶτ' [id est, εἶτα] ὁ μ. et tum conductor illam mercedem a me exigito. Aut ἢν et εἰσπράξῃ. IDEM.

Κελεύουσιν οὐ μὰ Δία. οὐ γρ.] Π. κελεύουσιν οὐ μὰ Δία οὐ γρ. H. STEPHAN.

Γραφὰς] Γραφὴν et εἰσαγγελίαν promiscue usurpat Isæus hac oratione, ut jam observavit Harpocration. HERALDUS.

Καὶ κακῶς διέθηκα, ὥστ' ἐκεῖνον κακοῦσθαι] Nota hæc verba, quibus ostendit tuno esse κάκωσιν, quum bona impuberis per vim et sine jure possidentur, quomodo vexatur et ei fit injuria, de qua queri quilibet potest judicio publico. κακοῦν igitur est κακῶς διατιθέναι, κακῶς ποιεῖν. *In Anim. ad Jus A. et R.* l. iii. c. 14. §. 3. IDEM.

Πεποίηκεν] Scil. τὸν κατήγορον. REISK.

Κατασκευάσαντα] Malim κατασκευάζοντα ob præmissum διεξιόντα, et insequens κατηγοροῦντα. IDEM.

Κατηγοροῦντων] Suffici vult Stephanus κατηγοροῦντα, quod ipsemet ego quoque amplecterer, si satis certum esset, nihil h. l. deesse. Verum nescio an Isæus ita potius dederit: καὶ οὐκ οἶδα ἥτιν' οὐ κακίαν ἐμοῦ κατηγοροῦντα. οἷον, ὡς ἐγὼ —. IDEM.

παιδίου. βούλομαι δὴ καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. ἐλπίζει γὰρ διὰ τῶν λόγων ἐμοὶ μέν τινα φθόνον γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων, τοῖς δὲ παισὶν ἔλεον, 291 ἂν ἄποροι παρ' ὑμῖν εἶναι δόξωσιν. σύκουν ἀγνοῆσαι δεῖ περὶ αὐτῶν ὑμᾶς οὐδέν, ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ταῦτα μαθεῖν, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι ψεύδεται, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάν- 88. 1
των. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες, πάντων ὁμολογήσαιμι εἶναι κάκιστος, εἰ Στρατοκλέους ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος αὐτὸς εὔπορος ὢν καὶ μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου παίδων. εἰ δὲ πλείονα κατέλιπεν αὐτοῖς τὰ ὄντα τῶν ἐμῶν καὶ βεβαιότερα, καὶ ταῦτα τοσαῦτ' ἐστὶν ὥστε καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν [1]διαθεῖναι καλῶς καὶ τὸν παῖδα ἐκ τῶν λοιπῶν μηδὲν ἧττον εἶναι 292 πλούσιον, ἐπιμελοῦμαί τε τοῦτον τὸν τρόπον αὐτῶν ὥστε καὶ πολλῷ πλείω γενέσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι μέμψιν, εἰ μὴ ταὐτοῦ προστίθημι τούτοις, σώζων δὲ τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοίμην. ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως [2]ἔχει, ῥᾳδίως ἐπιδείξω.

ί. Πρῶτον μὲν οὖν τὰ τῆς οὐσίας διέξειμι, μετὰ δὲ ταῦτα ὡς καὶ διοικεῖν ἀξιῶ τὰ τοῦ παιδός. Στρατοκλεῖ γὰρ κάμοὶ τὰ μὲν ὑπάρξαντα πατρῷα τοσαῦτα ἦν, ὥστε εἶναι μὲν οὐχ ἱκανά, λειτουργεῖν δὲ μὴ ἄξια. τεκμήριον δέ· εἴκοσι μνᾶς ἑκάτερος ἡμῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ προῖκα ἔλαβε,

[1] διατεθῆναι

[2] ἔχει om.

Προικὸς] Suspicabar aliquando leg. esse προῖκας. Nunc autem acquiesci tutius arbitror in vulgata, et subaudiri μέρος. *me partem aliquam de bonis meis contribuere ad earum dotem.* IDEM.

Τοῖς δὲ παισὶν] Nam cum quatuor Stratoclis filiabus, etiam filium complectitur. IDEM.

Παρ' ὑμῖν] Interponendum videtur esse ἐμὲ, ut sit παρ' ἐμὲ ὑμῖν. *vobis videantur egentes esse per me, propter me.* culpa mea factum esse vos existimetis, ut hi ad mendicitatem deciderint. IDEM.

Καὶ μηδεμίαν] Particulam hanc h. l. non pro copulativa accipio, sed pro æquipollente Latino *vel.* quasi dixisset ἢ παῦ ἁπλῶς μηδεμίαν. pari modo ut in καὶ πᾶς et similibus καὶ *prorsus* significat. Erit ad hunc modum hæc dictionis hujus constructio: εἰ φαινοίμην ἐπιμέλειαν τῶν ἐκείνου παίδων καθόλου μηδεμίαν ἢ. καίτοι ἂν αὐτὸς εὔπορος. Fieri tamen rursus quoque possit, ut hoc καὶ hinc in versum proximum inferiorem deducendum, et ibi sic leg. sit: αὐτὸς εὔπορος ὤν, μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος φαινοίμην τῶν ἐκείνου παίδων. εἰ δὲ καὶ πλείονα κατέλιπεν αὐτοῖς [Stratoles puta suis liberis]. IDEM.

Διαθῆναι] Π. διατεθῆναι. Ἢ διαθεῖναι. H. STEPHAN. διατεθῆναι dedi ex auctoritate Stephani, existimantis etiam διαθεῖναι legi posse. causa utique aceps est. IDEM.

Οὕτω, ῥᾳδίως] Legi velim οὕτως ἔχει, ῥᾳδίως —. IDEM.

Διοικεῖν] Subaudi καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς διώκησα μέχρι τοῦ νῦν. IDEM.

Εἶναι μὲν οὐκ ἱκανὰ] Delenda videtur particula infitians. aut, ea servata, sic leg. εἶναι μὲν οὐ λειτουργοῦσιν ἱκανά. *nobis* [aut *hominibus*] *quidem munera non calentibus esse sic satis sufficientia.* IDEM.

τοσαύτη δὲ πρᾶξις οὐκ ἂν εἰς πολλὴν τινα αὐσίαν δοθείη. συνέβη δὲ Στρατοκλεῖ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πλέον ἢ πέντε ἡμιταλάντων οὐσίαν λαβεῖν. Θεοφῶν γὰρ ὁ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ [1] ἀδελφὸς ἀποθνήσκων ἐποιήσατο τῶν θυγατέρων αὐτοῦ μίαν, καὶ τὸν [2] θ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἀγρὸν Ἐλευσῖνι δυοῖν ταλάντοιν, πρόβατα ἑξήκοντα, αἶγας ἑκατὸν, ἔπιπλα, ἵππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε, καὶ τὴν ἄλλην κατα- 293
σκευὴν ἅπασαν, ἧς κύριος ἐκεῖνος γενόμενος ἐννέα ἔτη ὅλα κατέλιπε πέντε ταλάντων οὐσίαν καὶ τρισχιλίων δραχμῶν σὺν τοῖς ἑαυτοῦ πατρῴοις, χωρὶς ἐκείνης ἧς Θεοφῶν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἔδωκεν, ἀγρὸν μὲν Θριᾶσι πένθ' ἡμιτάλαντα εὑρίσκοντα, οἰκίαν δὲ Μελίτῃ τρισχιλίων ἐωνημένην, ἄλλην δὲ Ἐλευσῖνι πεντακοσίων. ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις τοῦ μὲν ἀγροῦ δώδεκα μναῖ, τῶν δὲ οἰκιῶν τρεῖς, αἱ πεντεκαίδεκα μναῖ συναμφότερα γίνονται· χρέα δ' ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα περὶ τετρακισχιλίας, ὧν τὸ ἔργον ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ἑπτακόσιαι καὶ εἴκοσι δραχμαὶ γίνανται [3] τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου. πρόσοδος μὲν αὕτη δύο καὶ εἴκοσι μναῖ καὶ πρός· χωρὶς δὲ τούτων [4] κατέλιπεν ἔπιπλα, πρόβατα, κριθὰς, οἶνον, ὀπώρας, ἐξ ὧν ἐνεπώλησαν τετρακισχιλίας 294
[5] ἐννακοσίας. ἔτι δὲ ἔνδον ἐννακοσίας δραχμάς. πρὸς δὲ τούτοις, ἐξ ἐράνων ὀφλήματα εἰσπεπραγμένα, μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμὰς, μαρτύρων ἐναντίον ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἀπεγράψατο. καὶ οὔπω λέγω περὶ τῶν ἄλλων, ἃ κατελείφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσιν, ἀλλὰ τὰ φα-

[1] ἀδελφὸς om. [2] θ' om. [3] τοῦ om. [4] κατέλιπεν [5] ἐννακοσίας om.

Αὐτοῦ] Si nihil hic deest, subauditur ἀδελφός. ego vero potius hoc addendum esse arbitror. IDEM.

Τὸν αὐτοῦ] Num τοῖν αὐτοῦ. de bonis suis. IDEM.

Ἀνδὸν ταλάντων] Subaudi ἄξιον. IDEM.

Ἐλεύσινι] Stratocles puta. IDEM.

Πέντε ταλάντων οὐσίαν] Non improbo, non nego recte habere posse. Sed usus magis probat πεντετάλαντον οὐσίαν. Videtur tamen insequens τρισχιλίων δραχμῶν vulgatam tueri. IDEM.

Πατρῴους] Ergo patrimonium ejus æquivaluit 34. minis. quas enim edantur capita, ea conficiunt 4. talenta, 56. minas, et 20. drachmas. IDEM.

Πένθ' ἡμιτάλαντα] I. e. quatuor talenta, cum dimidio alterius. MARKLAND.

Συναμφότερα] Aut est adverbialiter accipiendum, aut alias leg. συναμφότερα, minæ puta. REISK.

Καὶ πρὸς] Recte. confunt enim minæ 22. et 20. drachmæ. IDEM.

Κατέλιπεν] Theophon et Stratocles. malim tamen κατέλιπεν in singulari, ut solus Stratocles designetur. IDEM.

Πρόβατα] Non intercedo, quominus de grege ovillo solo accipiatur. Verum potest universe quoque armenta et pecora quæque designare. IDEM.

Ἐπωλήσαν] Heredes Stratoclis puta. IDEM.

Αὐτοῦ] Malim αὐτά. IDEM.

νερὰ καὶ τὰ ὑπὸ τούτων ὁμολογούμενα. κάλει δέ μοι τῶν εἰρημένων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἡ μὲν τοίνυν Στρατοκλέους οὐσία καὶ [1] πλείων ταύτης ἐστίν· ἀλλ' ὕστερον περὶ τῶν παρακλεπτομένων ὑπὸ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους· ἡ δ' ἐμὴ πόση τίς; χωρίον ἐν Οἰνόῃ, πεντακισχιλίων [2] καὶ Προσπαλτοῖ τρισχιλίων, καὶ
295 οἰκία ἐν ἄστει δισχιλίων, πρὸς δὲ τούτοις κλῆρος ὃν Ἀγνίας κατέλιπε, περὶ δύο τάλαντα· [3] οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλέον 35
εὕροι τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ τετρακισχίλιαι [4][δραχμαὶ] μόνον, δέκα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω τῶν τοῦ παιδός. καίγω μὲν ἐγκαταλογίζομαι καὶ τὰ τοῦ υἱέος τοῦ ἐκποιηθέντος εἰς ταῦτα, τοῖς τοῦ παιδὸς δὲ οὐ προσέθηκα τὴν Θεοφῶντος οὐσίαν, πέντε ἡμιταλάντων οὖσαν, ἐφ' ἧν
296 ἐποιήσατο τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· [οὕτω] [5]ῥᾳδίως γὰρ ἂν εὑρεθείη καὶ ὀκτὼ ταλάντων ὁ τούτων οἶκος· ἀλλ' ἐκεῖνα ἀφῄρηται χωρίς· καίμοι μὲν ὁ κλῆρος, ὃν Ἀγνίας κατέλιπεν, 40

[1] πλείω [2] καὶ Προσπ. - - - δισχιλίων om. [3] οὐ γὰρ - - - τάλαντα om.
[4] uncos om. [5] γὰρ ῥᾳδίως

Καὶ πλείω] Potest καὶ hic accipi pro vel, et *etiam*. *vel major etiam*. Sed potest quoque pro copulativo haberi. Quod si fit, tum leg. videtur: *οὐσία τοσαύτη, καὶ πλείων. substantia tanta, et major.* Porro de πλείω dubitatio oritur, rectene habeat, an πλείων leg. sit. Foret utique hoc planius et concinnius. Quod si tamen neutrum pluralis numeri tenebimus, subaudiendum erit *χρήματα*. IDEM.

Τῶν παρακλεπτομένων] Locus hic hodie desideratur. IDEM.

Οἰνόῃ] Imo vero Οἰνόῃ. sic certe alii appellant, geminam Œneam perhibentes, alteram πρὸς Ἐλευθέραις, alteram Μαραθῶνι. IDEM.

Δίχα καὶ ἑκατὸν μναῖς ἐλάττω] Qui potest fieri, ut actor suam substantiam centum et decem minis solummodo minorem aiat esse pupilli substantia? Capita sortis a Stratocle relictæ, ab actore modo recensita, si connumeres, reperies 10 talenta, 16 minas, cum viginti drachmis. Actor autem suam æstimat solummodo 3 talentis, cum 40 minis. Verum, fatebor enim, ad calculandum et omnes omnino artes mathematicas invita Minerva natus sum. Conciliandi hujus loci ratio, si qua superest, hæc est, ut nonnulla deesse suspicemur. Sed v. ad v. 14. REISK. 5 tal. 30 min. (p. 205. v. 9.) — 3 tal. 40 min. = 1 tal. 50 min. = 110 min.

Εἰς ταῦτα] Connumero summæ a me editæ bonorum meorum. REISK.

Οὕτως] Ergo detrahenda est hæc summa, quam modo in censu bonorum Stratoclis, h. e. 10 talentis et supra connumeraveram. Remanebunt ergo talenta septem propemodum. Hæc cum 4 talentis propemodum comparata, tamen multo majori parte his septem talentis minora sunt, quam duobus forme talentis. Ut brevis sim, in componendis hisce rationibus pecuniariis exitum non reperio. IDEM.

Αὐτοῦ] Pupilli mei. IDEM.

Γὰρ] H. STEPHAN. Addidi de meo οὕτω. *nam sic*, h. e. id si fiat, ut illa duo talenta cum triginta minis addantur, invenietur, Stratoclis substantiam ad summam octo talentorum assurgere. REISK.

Ἐκεῖνα] Bona a Theophonte relicta. Quod si ergo de octo talentis decedant duo talenta cum semisse, remanebunt quinque talenta cum semisse. Jam salva erit ratiocinatio illa superior, qua affirmabat actor, suam substantiam Stratoclea minorem esse centum et decem minis, h. e. duobus propemodum talentis. IDEM.

οὗτος οὔπω βέβαιός ἐστι· δίκαι γὰρ ἐνεστήκασι ψευδομαρτυριῶν, [1]κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἁλῷ τις τῶν ψευδομαρτυριῶν, πάλιν ἐξ ἀρχῆς εἶναι περὶ αὐτῶν τὰς λήξεις· τὰ δὲ τοῦ παιδὸς ὡμολογημένα καὶ ἀναμφισβήτητα καταλέλοιπε Στρατοκλῆς. ὅτι δὲ τοσαῦτά ἐστι [2]τἀμὰ σὺν τοῖς τοῦ ἐκποιήτου υἱέος, καὶ ψευδομαρτυριῶν ἐνεστᾶσι δίκαι περὶ τῶν Ἀγνίου, λάβε τὰς μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

89. 1 ια'. Ἆρα μικρὰ τὰ διάφορα ἑκατέροις τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστὶν, ἀλλ' οὐ τηλικαῦτα ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι περὶ τοὺς Στρατοκλέους παῖδας; οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις 297
πιστεύειν, ὃς τοσαύτης οὐσίας καταλελειμμένης ἐτόλμησεν ἐπὶ διαβολῇ ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος. καταλογίζεται τοίνυν ὡς ἐγὼ τρεῖς κλήρους εἰληφὼς καὶ
5 πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν ἀφανίζω τὴν οὐσίαν, ἵν' ὡς ἐλάχισθ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε. τοῖς γὰρ [3]μηδὲν δίκαιον ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν ἀνάγκη πορίζεσθαι τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἂν διαβάλλοντες πλέον ἔχειν δυνήσονται τῶν ἀντιδίκων. ἐμοὶ δὲ μάρτυρές ἐστε πάντες ὅτι οἱ τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀδελφοὶ, Χαιρέλεως καὶ Μακάρτατος, οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν βραχεῖαν κεκτημένων
10 οὐσίαν. Μακάρτατον γὰρ ἴστε ὅτι τὸ χωρίον ἀποδόμενος καὶ τριήρη πριάμενος καὶ ταύτην πληρωσάμενος εἰς Κρήτην ἐξέπλευσεν· οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε, μὴ πόλεμον ἡμῖν ἀντ' εἰρήνης ἐκεῖνος πρὸς Λακεδαιμονίους ποιήσειε. Χαιρέλεως δὲ τὸ 298

[1] κελεύει - - - ψευδομαρτυριῶν om. [2] τὰ ἐμὰ [3] μὴ

Πάλιν] Malim ἔστι πάλιν. IDEM.

Ἐκατέρους] Malim ἑκατέρας. IDEM.

Γενέσθαι] Anceps et arduum est, locum hiulcum conjecturis sanatum ire. Quia tamen haec una superest ratio, qua consequamur hoc, ut saltim cohaerens et consentanea atque tolerabilis extorqueatur sententia, age suspicemur Isaeum sic dedisse: ἔστε μηδεμίαν γενέσθαι πρὸς τὴν τοῦ Στρ. παιδός. *ut mea substantia nulla* (pro nulla habenda) *sit, si cum substantia comparetur ea quam Stratoclis filius a patre accepit.* IDEM.

Οὐκ ἄξιον τούτοις τοῖς λόγοις] Π. οὐδ' ἄξιον τούτου τοῖς λ. H. STEPHAN. Legendum videtur: οὐκ ἄξιον οὖν [scil. ἐστὶ] τοῖς τούτου [adversarii mei, pupillum meum advocatione sua tuentis] λόγοις π. REISK.

Τρεῖς κλήρους] Bona patris, tum duorum fratrum uxoris meae, Chaerelei et Macartati, tum Hagniae. IDEM.

Μὴ δίκαιον] Malim μηδὲν δίκαιον. IDEM.

Τὸ χωρίον] Pro certo haud ausim quidem affirmare, admodum tamen probabile penes me est, hic deesse nomen, quodcunque fuit, demi seu municipii, in quo situm esset praedium illud Macartati. IDEM.

[1]Προσπαλτοῖ χωρίον κατέλιπεν, ὃ πλέον οὐκ ἂν [2]εὕροι τριάκοντα μνῶν. συνέβη δὲ τὸν μὲν ταῦτα καταλιπόντα τελευτῆσαι πρότερον ἢ Μακάρτατον, ἐκεῖνον δὲ μετὰ ταύτης τῆς οὐσίας, ἣν ἔχων ἐξέπλευσεν· ἅπαντα γὰρ καὶ τὴν τριήρη καὶ αὐτὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἀπώλεσε. καταλειφθέντος δὲ τοῦ [1]Προσπαλτοῖ χωρίου καὶ [3]γινομένου τῆς ἐκείνων ἀδελφῆς, ἐμῆς δὲ γυναικὸς, ἐπείσθην ὑπ' ἐκείνης εἰσποιῆσαι Μακαρτάτῳ τὸν ἕτερον τῶν παίδων, οὐχ ἵνα λειτουργοίην, εἰ προσγένοιτό μοι τοῦτο τὸ χωρίον. ὁμοίως γὰρ καὶ μὴ εἰσποιήσαντος τοῦτό γ' ὑπῆρχεν· οὐδὲ γὰρ ἐλειτούργουν διὰ τοῦτό γ' ἧττον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰσφερόντων ἦν καὶ
299 τῶν τὰ προσταττόμενα ὑμῖν ἅπαντα ποιούντων. ὁ δὲ ὡς περὶ ἀχρήστου μὲν πλουσίου δὲ ἐπὶ διαβολῇ ποιεῖται τούτους τοὺς λόγους. ἐγὼ δ' ἓν κεφάλαιον ἐρῶ πάντων μέγιστον, ὃ καὶ ὑμῖν οἶδ' ὅτι δόξει δίκαιον. κοινώσασθαι γὰρ ἐθέλω τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν τῇ τοῦ παιδὸς, καὶ εἴτε πολλά εἴτ' ὀλίγα ἐστὶν, ἐν κοινῷ γενομένης λάβωμεν τὰ ἡμίσεα ἑκάτερος, ἵνα μηδὲν πλέον ἔχῃ ἕτερος τοῦ ἑτέρου τοῦ προσήκοντος. ἀλλ' οὐκ [4]ἐθελήσει.

[1] περὶ Προσπαλτοῦ [2] εὕροντο [3] γενομένου [4] ἐθελήσει. Λείπει.

Εὕροντο τρ. μνῶν] Scil. ἄξιον. si nempe εὕροντο. servetur. *non reperietis id pluris valere quam* 30 *min.* ego vero suspicor εὕροι leg. esse. *si vendatur, pluris non facile veneat quam* 30 *min.* Dicitur res, quæ pretio quodam redimitur, εὑρίσκειν tantum, vel tantum. Forte reliquit Isæus: εὕροι τετταράκοντα μνῶν. IDEM.

Ἐκεῖνον] Macartatum. IDEM.

Μετὰ ταύτης] Num μετ' αὐτῆς. non ipse solummodo, sed una cum ipso quoque fortunæ ejus omnes. IDEM.

Εἰσποιήσαντος] Subaudi ἐμοῦ. IDEM.

Διὰ τοῦτο γ' ἧττον] *nil ideo minus munera edebam, quod filium in domum Macartati nondum elocassem,* aut *non elocarem.* IDEM.

Ὡς περὶ ἀχρήστου] Scil. ἐμοῦ, de me disserit, ut de homine locupleto quidem, verum inutili, e cujus divitiis resp. fructum nullum percipiat. Sic dedi de meo, pro vulgari δοῦναι ἀχρήστου. IDEM.

Ἔστιν] Scil. τὰ ἐμῖν ἀμφοτέρως [vel τὰ ἡμῖν ἑκατέρῳ] ὄντα. IDEM.

Λείπει τινά.] Posterius vocabulum, quo caret Aldina, Stephanus de suo addidit. Desit aliquid, nec ne, multum an parum, pro certo definiri nequit. Ad sensum quidem, videri possit nil deesse. verumtamen non solent oratores perorationem omittere. IDEM.

ISÆI ORATIONUM

FINIS.

LECTIONES VARIANTES

AD ISÆUM.

VARIANTES LECTIONES.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. i. p. 139. est notatum.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ ΚΑΠΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 33. 1. τὸ γένος M. 3. ἦν B. M. 5. ἀνοθανεῖν om. B. M. [ἀνοθανεῖν] Bekk. 6. πάσχει M. antep. διαθήκαις] δίκαις corr. M. pen. δὲ λέγοντες B. M. Ald. Ibid. φασὶν B. Ibid. μετεπαλέσαντο B. M. Ibid. τῆς om. B. M. Ald.

ΛΟΓΟΣ.

P. 33. 2. κατίλυσε] κατέλυσε M. 5. ἀφεσασάμενος pr. B. Ibid. ἐπὶ τὸ δικ. M. ult. ἐκεῖνος] ἐκείνου B. Bekk. om. M.

P. 34. 1. ἀρχήσας] ἀρχήσειν B. Bekk. ἀργόμενον M. Ibid. σφισιν. οἱ] σφισιν. ἐπὶ τούτους οἱ B. 2. τούτους M. 3. ἰσομοιρίσας B. 6. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ pr. M. 7. ἀποστύσαντες M. 9. διέθετο μὲν] δὲ ὑπέθετο μὲν B. Ald. μὲν ὑπέθετο δὲ M. 13. καὶ τῶν νόμων om. M. 15. σκλυ ἄρχου lit. 1. eras. B. antep. οὗτος M. οἰκείους

P. 35. 4. ἀλλήλους corr. penna ducta per ἀλλήλους M. 5. ἡγησάμην B. M. 7. τὸν om. pr. M. 10. τοὺς ἐχθροὺς] τοὺς om. B. M. Bekk. 11. κακοὺς B. M. Ald. 16. ἀποστρέψασθαι M. 21. καὶ primum om. M. antep. ἔχθρας] ἔχθραν B. M. Bekk. Ibid. ἡ Κλεών.] ἡ om. B. Bekk. pen. ταῦτα pr. B. ult. post ἐσήθη lit. 1. eras. in B.

P. 36. 4. καὶ om. M. 5. αὐτὸν M. Ibid. τοῦτον M. 11. ἐκεῖνος M. 13. ἡμᾶς om. pr. B. Ibid. ἐβουλήθη] ἐβουλήθη M. et pr. B. Bekk. 14. ἡμῖν B. M. Ald. 19. χρημάτων] χρηστῶν B. M. χρήστων Bekk.

P. 37. 4. ἐβουλέθη] ἐβουλήθη B. M. Bekk. 5. ἐπὶ τὴν] ἐπὶ om. B. M. Bekk. 6. οἰκ om. Ald. 7. ἀνέπεμψεν B. M. Ald. 8. εἰς] ἐς B. M. Bekk. 9. [ἐς ἀσθενῶν] Bekk. 12. ὧν om. M. 14. ἴδετο M. 15. οἰκίαν αὐτοῦ] οἰκίαν τὴν αὐτοῦ B. Bekk. οἰκίαν M. 17. τοῦ ἀστυνόμου M. Ald. Ibid. αὐτὰς B. M. 18. ἐλθόντας M. Ibid. ἀρχεῖδην B. M. antep. ἔτι] ὅτι M. Ibid. τοίνυν οἵ] τοίνυν ὡς οἱ B. Bekk. ult. τοὺς om. B.

P. 38. 6. ἐπεὶ δ' οἱ τούτων] ἐπειδὴ δὲ τούτων B. M. Bekk. 13. γενομένας] γενομένης cod. Ambros. Bekk. 14. ὅπως βαβ.] ὅπως ἔτι βαβ. B. Bekk. 20. φιστεύσουσι B. M. 22. μανία M. ult. εἶναι τῶν] ποιῆσαι τῶν B. M. Bekk.

P. 39. 1. ἑαυτοῦ M. 2. ἡμῖν B. M. Ibid. αὐτοῦ M. 4. τούτους τοῖς λόγοις (λόγους pr.) M. 5. δὲ om. cod. Ambros. [δὲ] Bekk. 7. δικαίους M. 8. ποιήσητε] ποιήσετε cod. Ambros. ποιήσωσιν Bekk. 13. ἐναντιότατον M. 14. ἢ ἐκεῖνο B. (velim intelligas hic et deinceps cod. Ambros. et Bekk. nostrum pariter Textum exhibere, ubi nihil in contrarium præcipimus) ἢ ἐκείνῳ ad p. 54. v. 25. καταστήσητε om. M. Ald. Steph. 21. εἰς cod. Ambros. qui deinceps litera A. a nobis signatur. 28. κατέλιπεν pr. B. 29. μὲν om. B. pen. ἡμῖν B. ult. τὸν] καὶ τὸν A.

P. 40. 3. ἡμᾶς ἐναντία καὶ τοῖς A. 7. ἠβούλετο A. B. 8. ἐβουλήθη A. et pr. B. Ibid. μᾶλλον om. A. Ibid. ζῶν] τῶν A. 10. πηφήσανδρος B. 18. δοῦναι ἡμῖν A. 19. οἷς om. pr. B. 24. φιστοῦσαι B. 26. τι οὖν] τι οὖσαν cum Maio Bekk. 30. ἡμῖν B.

P. 41. 4. δηλόσει B. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A. B. 8. ἡμῶν A. 9. ὑπολαβεῖν corr. ὑπολαβεῖ pr. B. 10. ἦν om. A. Ibid. βεβαιώσει τὴν ἔχθραν; A. 11. τῶν om. A. 13. γενομένης A. 15. γε] τε A. Ibid. διαθήκας μὲν B. 18. αὐτὸν] αὐτῷ B. 20. οἰκειότητα πεπεμένους A. B. 22. κυρίας εἶναι ψηφίσαιτο τὰς διαθήκας A. 27. ἡμᾶς A. antep. οὐκοῦν ἄρα A. B.

P. 42. 5. Θέττιχα B. Θέστιχα A. 7. τὸν om. A. 10. pro Πολύαρχος habent παύαρχος A. B. 24. κύρια A. 26. ποιῆ-

τοι A. 27. ψηφίζεσ A. 29. ἐστὶ τοῦτο A. ult. ἡμεῖς A. B.

P. 43. 3. ἡμῶν A. 7. ἡμῖν A. B. 12. βαβουλευμένος A. 18. πότερον A. B. Ibid. ἠγόντο A. 20. ὅ τις τῶν ἀδελφῶν A. 21. οὐ καῖνος A. B. Ibid. ἠγόντο pr. B. 26. ἠτιμασμένον A. et pr. B. Ibid. οἰκίαν] αἰτίαν B. antep. ἐν ἀμφοτέροις om. A.

P. 44. 2. καὶ primum om. B. Ibid. προσέχοντο A. 5. δεῖ προσέχειν A. 7. αὐτῷ ὕστερον A. 8. μὲν ἐβούλετο ἡμᾶς B. 10. καὶ om. pr. B. Ibid. μαθ' B. μὰ θ' A. 14. ὅταν μὲν om. A. 16. πλείονμεν A. 20. ἡμῖν B. 22. ὑμεῖς om. A. 23. ψηφίσεσθε A. B. Ibid. ἠγόσεσθε A. B. pen. ἀξιώσετε A. B.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΔΟΓΟΣ.

P. 45. 2. τοὺς om. pr. B. 7. ὑμᾶς A. 8. τῇ σῇ A. B. 9. μὲ om. A. 11. ὁ secundum om. A. 12. υἱοῦ ἐμοῦ A. 13. θ' om. A. 15. χαροὺς A. 16. οἰκεῖα B. οἰκείως Bekk. antep. τέσσαρες A.

P. 46. 2. ἵτα] ἵνα ἡ τέμενος A. 6. τὴν secundum om. B. 7. ὅτι om. A. 8. ὁ πατὴρ om. A. 10. ἐπιδιδόντες pr. B. 12. ὁ Μενεκλῆς om. A. 13. πρῶτον om. A. 15. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. A. 18. δίξαντες τοῦ A. B. 21. ὁ Μεν. A. 22. μετὰ δευτέρου A. 23. ἴφη A. 26. ἄκαιδα - - - αὐτῷ om. A. 27. ἀντιχὼν ἴφη αὐτὸς A. Ibid. δῆλον Bekk. 28. ἀπεβάλλετο A. Ibid. τινὰ om. A. Ibid. αὐτὸν A. antep. ποιῆσαι A. ult. σφετίαν B.

P. 47. 1. αὐτῷ A. B. 2. τοῦ N.] τῶν N. Bekk. 3. ἐκείνου A. 6. ζῶντά γε A. ζῶντά τε Bekk. Ibid. γεροτροφήσει A. Ibid. αὐτὸν om. A. 7. ποιήσει A. 9. καλιάν A. 10. εἰρήσεσμεν A. 12. αὐτῷ secundum om. A. 17. ἐπιστόμου B. Ibid. ὁ ἐμὸς om. B. 19. καὶ secundum om. A. 20. Διρασιώσαντες pr. B. Ibid. ἐπιδημήσαντας A. 21. ἴφη om. A. Ibid. συμβαίνειν B. Ibid. ἀποδημίαν B. 23. βούλει B. 24. καὶ ὁ om. A. 27. βούλεται A. antep. αὐτοῦ A. ult. μόνον A.

P. 48. 2. ἐὰν B. 3. αὐτῷ τῶν νόμων A. 8. ἐγεγῶσας A. qui sic infra. 9. οὐ] οὖ A. B. 13. τῷ τούτῳ χρ. A. 17. ἡμῖν B. om. A. 19. ὑμῖν A. 20. τὸν νόμον B. Bekk. 21. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΝΟΜΟΣ. om. A. 23. αὐτὸς ὑμῖν δαλοῦ A. 24. καὶ οἱ δημόται om. A. 25. ὑμεῖν B. ult. υἱέως A.

P. 49. 5. ἰάδιον ὑμῖν A. 6. τὸν] τὸ B. 8. κρὶν om. A. 9. ποιοῦμεν ἐμὲ ἐποιήσατο A. 16. ἐνῦγον A. 19. δοκῶ] ποθῶ A. B. Ibid. τοῦτο A. 21. πότερον A. 22. ἐστὶν οὗτος A. 26. κατηγορεῖν A. [ἀνθρώπους] Bekk. antep. γὰρ om. A. Ibid. πλὴν] νῦν πλὴν A.

P. 50. 3. ἄκαιδι ὅτι A. 5. καλὸς A. 7. τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ A. 8. οὐδὲν] οὐ corr. om. pr. B. 10. τί δὲ ποτ'] ποτ' A. ἤδυποτ' B. 11. ἐκείνῳ τύχῳ A. 12. θεραπεύειν A. 15. τὸν δὲ Μ. - - - ποιήσασθαι] Pro his superiora illa ὃς τις αὐτὸν - - - θέμεν repetit A. 18. παραφρονῖν τῷ] παραφρονεῖν φήσει καὶ γυναικὶ πειθόμενον. πῶς οὖν οὐ σχίτλια λέγων φαίνεται; ἐγὼ γὰρ οἶμαι πολλῷ τούτου παραφρονεῖν μᾶλλον τῷ A. 19. τοῖς γὰρ δικαίοις καὶ τοῖς νόμοις A. 21. μὲν αὐτοῦ B. Ibid. ποιῶν τὸν περὶ τῆς ποιήσεως A. 24. τῶν om. A. 26. διαφέρεται καὶ ἀναίνεται] διαφαίνεται pr. B. καὶ ἀναίνεται om. Bekk. 29. ἡ συνωλίαν om. A. 30. κατέλειπεν pr. B. 31. ὑπόλαιπα] καταλιπεῖν A. 32. ἐκείνου ζῶντος A. antep. ἴχει] ἴχει οὕτως conj. Bekk. et mox v. pen. pro ἴδιε Tyrwhitt. ἰχρῆ.

P. 51. 7. οὖ] οὐκ A. 8. ἀποδίδοται Bekk. 10. τῆς om. A. 12. λαγομένων A. 13. τις εἶπη A. 14. αὐτοῦ A. B. 15. πυθιυτῇ A. 16. εἰ μὴ] om. A. εἰ μὲν Bekk. 27. ἡμᾶς ἀνάγκασαν A. 28. ποιεῖν] ποιήσειν A. 29. λοιπῶν pr. B. antep. ὑπὸ] ἀπὸ A. B. ult. βουλόμενοι ἄκαιδα A.

λ

P. 52. 4. ἐπίβαλε A. ἐπίβαλε B. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. om. A. 9. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. A. 10. τοίνυν om. A. 12. μὲν om. B. 15. οἶκον ἐξεπεμισθέντα A. 17. θυγάτης] θεράπων A. 18. παιδίον pr. B. Ibid. τὸ secundum om. A. 19. αὐτοῦ] ἐκείνου A. 21. et antep. ἴνατα Bekk. pen. τῶν εἰδότων om. pr. B.

P. 53. 1. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. om. A. 2. ἐποιήσατό με om. A. 6. με A. B. 8. ἐμοὶ om. A. B. [ἐμοὶ] Bekk. Ibid. μὲ om. pr. B. 9. τοὺς om. pr. B. 10. τῶν] τοῦ B. 15. ἄκαιαν ὑμῖν A. 16. παραφρονεῖ A. 21. μὲ om. A. 25. εἶναι post δεινὸν ponit A. 29. ὃν om. A. 30. ἠγόντο A.

P. 54. 1. τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζεσθαι A. 4. με τὰ λυποῦντα A. 6. ἀποφαίσαι A. 8. ἐμαυτὸν ποιοῦντα A. 9. ἀλλ' ἔργῳ τὴν παῖσιν γεγεπμένην A. 16. ποιεῖν B. 19. μαθ' A. B. 20. τὸν om. A. B. Bekk. Ibid. τὰς τιμὰς om. A. 24. με A. Ibid. ἔσται A. B. 25. κατασήσετε B. 27. καὶ primum om. A. Ibid. ἡμῖν] ἐμοὶ A. 29. τῶν τε νόμων A. antep. εἰρημένων ἐκεῖς] ἐκρημένων διὰ A.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 55. tit. κλήρου κατὰ (καὶ M.) ποίησιν πρὸς τὸ γένος διαμαρτυρία (διαμαρτυρίας M. διὰ μαρτυρίαν Ald.) B. M. Ald.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 55. 1. υἱᾶν] υἱὸν M. Bekk. 2. τοῦ κλήρου B. M. 3. Πύῤῥου γνησίαν] γνήσιαν Πύῤῥου B. M. Bekk. antep. τὸν Φ.] καὶ τὸν Φ. ded. vid. pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 55. 8. αὐτῷ] ἑαυτῷ B. M. Bekk.

P. 56. 2. τάλαντα τῷ] τάλαντα τίμημα τῷ B. M. Bekk. 7. ἐπισκεψάμενοι] ἐπισκεψάμενοι Bekk. 10. ψευδομαρτύρων B. M. Ald. 18. μαρτυρῆσαι] μαρτυρήσας ψευδὴς ἔδεξεν εἶναι σαι M. antep. ἢν τῶν] ἂν τῶν B. M. Bekk. ult. κατίστητε] κατέστη B. Bekk.

P. 57. 6. δ' om. B. M. 7. καὶ τῆς τούτου μαρτυρίας add. in marg. M. 8. τασδὶ αὐτοῖς] τὰς διαθήκας, sed in marg. γρ. τασδὶ αὐτοῖς, M. 12. διαμαρτυρῆσαι] μαρτυρῆσαι Bekk. 14. ἐξελαχθῆναι M. 16. ἀδελφὸν] πρεῖπα M.

P. 58. 3. διαδικάσασθαι M. 6. ποτ' ὢν] ποτ' ἦν B. M. Bekk. 12. ὅτι add. sup. lin. a pr. B. 13. ἐνδεδώκει] ἐδεδώκει B. M. ἐκδεδώκει Bekk. 21. ἐσκημμένοι] ἐπεσκημμένοι B. Bekk. ἐσκεμμένοι M. 22. ὁμολογηκότος M. ult. ἐπίβαλε] ἐπίβαλλε B. M. ἐπίλαβε Bekk.

P. 59. 1. ΜΑΡΤΤΡΙΑ] ΜΑΡΤΤΡΙΑΙ Bekk. om. M. 7. γενίσθαι M. Ibid. καίτοι] καὶ M. 14. ΜΑΡΤΤΡΙΑ om. M. antep. ΜΑΡΤΤΡΙΑ. B. ΜΑΡΤΤΡΕΣ. M. ult. μεμαρτύρηκε M.

P. 60. 6. καὶ ἀκριβῶς ἴσχοντες αὐτῶν om. M. 7. αὐτὰς] αὐτοὺς Bekk. 13. τηνικαῦτα] τηλικαῦτα Bekk. 14. συνθετέον M. Ibid. προσποιήσατο B. M. Bekk. 15. et 18. παρίσχον] παρίσχοντο M. Bekk. 16. ὁμολόγει] ὁμολογεῖ B. M. Ald. Bekk. 19. ἐπὶ] ὡς ἐπὶ B. M. Ibid. προδήλους M. antep. μαρτυρίων] μαρτύρων B. M. Bekk. pen. τυγχάνομεν M.

P. 61. 4. et. 6. ὑμῖν B. M. 7. ὑμῶν B. M. Ibid. μάλιστα. τούτους παραλαμβάνειν εἰσέβαμεν ἐπὶ τὰς πράξεις τὰς ταύτας· τῶν δὲ ἀδήλων καὶ ἐξαίφνης γινομένων τοὺς προστυχόντας ἕκαστοι μάρτυρας ποιούμεθά. καὶ ἐπὶ μὲν ταῖς M. 9. μαρτυρήσαντι] ἐμαρτυρήσαντι B. Bekk. antep. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. pen. Θήβαζε] Βήσαζε B. Bekk.

P. 62. 1. ταὐτομάτου ἐκεῖ τυχοῦσι] τοῦ αὐτομάτου ἐκεῖ ἐντυχοῦσι B. M. Bekk. antep. τῆς ἐγγύης om. M. pen. τυθῆς B. τυθῆς τῆς M. 2. ἀρχεῖα M. 5. ἄλλος B. ἄλλοι M. Ibid. ἦν] ἢ καὶ M. 8. ἦν] ἢ M. Ibid. ὅστε περὶ] ὅ γε περὶ Bekk. 15. ταύτην ἦν] ἦν om. B. M. Bekk. 16. οὗτος ἦν. ἵνα B. M. 20. τὸν τοιοῦτον om. M. antep. παρακλ. ἐγγύῃ] παράκλ. τῇ ἐγγύῃ B. Bekk.

P. 64. 6. ἐκείνου] τούτου M. 7. ἴξιν M. 10. εἰ om. M. Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν B. M. γυναικὸς Bekk. 11. τιμωρίας M. 12. ἢ ὁ ἐγγυῶν] ἢ ὁμολογῶν M. ἢ om. Bekk. 15. ἢ τὸν ἐγγ.] ἢν τὸν ἐγγ. B. τὸν ἐγγ. Bekk. 16. ὁ λόγος οὐ διαμένειν] ὀλίγ διαμένειν B. ὀλίγον διαμένειν ded. vid. pr. ὁ λόγος διαμένειν corr. M. ὀλίγα διαμένειν Bekk. Ibid. εἰώθεσαν M.

P. 65. 8. θείου Πύῤῥου ἐν M. 9. τυθῆς B. et sic infra. 11. εἶδεν M. 12. αὐτῶν] αὐτοῦ B. M. Bekk. 15. αὐτῷ M. 16. ταύτην] ταύτη Bekk. antep. γενέσθαι αὐτοῖς, penna ducta per αὐτοῖς, B. Ibid. λέξεως M. Ald. Ibid. τῶν κλήρου om. pr. M. pen. οἱ] εἰ B. M.

P. 66. 5. φασὶ B. φασὶ M. 11. ἕνεκα τοῦ νόμου] ἕνεκα τοῦ γάμου Bekk. Ibid. ἀπολλύναι pr. B. antep. μὰ πρεσβ.] μὰ ἐν πρεσβ. B. M. Bekk. Ibid. εἶπου pr. B. ult. ἤμελλεν εἶναι] ἔμελλεν ὄφελος εἶναι B. Bekk. penna ducta per ἔμελλεν add. in marg. ἔλεγεν M.

P. 67. 1. αὐτῶ om. M. 2. ἦν· δ'] ἦν; ἦν δ' B. Bekk. ἢ ἦν δ' M. 3. ὅτι om. M. 4. ἐνεγγύησε] ἐνεγύησε corr. B. Bekk. 7. ἔσεσθε M. 8. δοκεῖτε, ὑμῶν Ald. 10. τοσοῦτον pr. B. 12. ὃν φησὶν] ὧν φησὶν Bekk. 17. τοὶν αὐτῷ M. antep. τοὺς δι' αὐτοῖς M.

P. 68. 2. καὶ] καὶ M. Ibid. ὡς ἐγῷμαι, sed in marg. γρ. ὡς ἔγωγ' οἶμαι, M. 3. ἀλλαχοῦ Bekk. Ibid. τὰ ἑαυτῶν] τὰς ἑαυτῶν B. M. Bekk. 9. σιωπῶντος corr. B. 10. ὑμῶν βούλομαι] ὑμῶν, ὥστε οὐκ ἀπορῶ γε μαρτύρων, ὅταν τι λέγω περὶ αὐτῶν βούλομαι B. Bekk. 13. φέρε, ὦ] φέρε γάρ, ὦ B. Bekk. Ibid. ἐγγυητικὸς] ἐγγυητικὸς Bekk. 18. καθισταμμένην pr. B. pen. καταλελεῖφθαι pr. B. ult. πρότερον] πρότερον B. Bekk. Ibid. τῶν ἀδελφῶν M.

P. 69. 4. τουσδὶ] τούσδε B. Bekk. τοὺς δι' M. 7. γενίσθαι M. 8. ἔνδικος M. 9. ἀδελφῆς] ἀδελφιδῆς corr. B. Bekk. 18. ἄν τι] ἄν τις B. M. Bekk. 20. ἢ ψεύδ.] ἢ καὶ ψευδ. B. M. Bekk. 21. ἐνεγγύα]

ἐνγύα corr. B. Bekk. 22. ἀδελφὸν M. Ibid. ἂν om. B. M. 23. γεγαμημένης M. αἱ ε
Ibid. ἑτέρας M. antep. εἰσάγγειλες M. ult. αὐτῆς] ἑαυτῆς B. Bekk.

P. 70. 4. ἔπιστιν] ἔπιστιν Bekk. 8. ἰσχάτας pr. B. 9. uncos om. Ald. Steph. Ibid. ἐξ add. sup. lin. a pr. B. 11. εἰσάγγειλε M. 13. τιτολμήκασι] τετόλμηκας Bekk. 15. προσποιήσει M. Bekk. 16. τῆς om. M. 18. προσῆκεν, αὐτὸς] προσήκει αὐτὸς pr. προσῆκεν, εἰ αὐτὸς corr. B. Bekk.

P. 71. 3. τοῦ νόμου M. 5. δοθῆναι M. τολμη πατρῴων
10. πονηρὸς M. 12. παρόντων M. Ibid. ἔκῃ pr. B. 15. εἰσάγγειλεν B. 16. ἄλλᾳ] ἄλλο B. Bekk. 18. ἐνεγγύησεν] ἐνεγύησεν corr. B. Bekk. Ibid. ἀδελφὸν M. 19. κλήρου om. M. 20. ἐγγυήσαντι pr. B. Ibid. ἀδελφ. οὖσαν] ἀδελφ. ὡς οὖσαν Bekk. ult. ὑμῖν περὶ] ὑμῖν τὸν περὶ B. M. Bekk.

P. 72. 3. 5. et 7. Titulos om. M. 4. ἀνάγν. καὶ] ἀνάγν. δὴ καὶ B. M. Bekk. 6. λάβετε] λάβε B. Bekk. 8. ἐξελέγχοι] σθε
ἐξελέγχει B. M. Bekk. 11. σκέψαντες M. 12. μὲν τοῦ] μὲν om. B. Bekk. Ibid. ἀδελφιδῆν corr. B. 14. ἐνεγγύησατο] ἐνεγύησατο corr. B. Bekk. 17. ἔγημε ὁ Ξεν. αὐτὸς M. Ibid. uncos om. Ald. Steph. 18. ἐγγεγύητο] ἐνεγεγγύητο pr. ἐνεγεγύητο corr. B. Bekk. ἐγεγύητο M. pen. περὶ] ὑπὲρ de suo Bekk.

P. 73. 1. γεγονέναι M. Ibid. δὴ] δ' B. δι' M. 2. ἐπίσκηπτε] ἐπεσκήπτετο Bekk. 4. ἡμῖν B. 6. uncos om. Ald. Steph. 9. λέξῃ M. 10. γὰρ πλεῖν πολλῷ pr. M. Ibid. ἢ om. M. Ibid. ἐτελεύτησεν M. 12. τὸν om. pr. M. 14. τελευτήσει M. ἡ
Ibid. ὁ νόμος pr. M. 16. ἐστιδὴν M. Ibid. τῶν om. M. 17. διαδικασίαν M. Ibid. καὶ ὡς] καὶ εἰ, ὡς B. M. Bekk. 18. ἐγγυᾶται] ἐγγυᾶται B. Bekk. Ibid. γνησίαν] ἰδίαν M. antep. αὐτῷ] αὐτοῦ B. Bekk. pen. κλῆρον pr. M. ult. ὑμῶν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. Ibid. δὲ μόνῳ] δὲ γόνῳ B. M. Bekk.

P. 74. 2. ἡμεῖς M. 8. ἐξέσαν] τὸν λαβεῖν ἐξέσαν B. M. Bekk. Ibid. εἶχον pr. B. 10. ὅσα δὲ - - - πατρῴων add. in marg. M. 11. ἐπιδικάσασθαι M. 12. γεγονέσαι pr. B. 15. τὸν κλῆρον M. 17. ὅτινες pr. B. 19. ὑμῶν, εἰ] ὑμῶν ἡγεῖσθαι, εἰ B. Bekk. Ibid. ἑαυτοῦ] τούτου M.

P. 75. 4. καταλειπομένην M. et corr. B. Ald. 9. et 14. τῶν πατρῴων] τῶν πατέρων B. M. Bekk. 11. τελευτήσας] τελευτῆσαι B. M. Bekk. 13. εἶναι om. M. pen. τοῦδ'] τοῦ B. M. Bekk. ult. καταλειπόμενον M. et corr. B. Ald.

P. 76. 2. καταστῆναι] καταστῆναι Bekk. 3. γὰρ ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ] γὰρ ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲ περὶ πλείονος τοὺς ἀλλοτρίους ἑαυτοῦ B. Bekk. γὰρ ἑαυτοῦ M. 10. οὔτε πατ.] εἴτε [τε] πατ. Bekk. 11. Πύῤῥου τὸν] Πύῤῥου πλέθρου τὸν B. Bekk. 12. ἐξεύθυναν M. 15. πανεύθυνος θαι] πανδάπασθε B. M. Bekk. Ibid. καταλείφθη] καταλειφθείη B. M. Bekk. pen. καταλείπει pr. B. ult. ἐπὶ ταύταις] σὺν ταύτοις B. M. Bekk.

P. 77. 3. τῶν M. 4. et 8. οὕδιον M. 5. αὐτῷ pr. B. 6. τοῦτο M. 9. εἰ ἡμαρτ.] εἰ καὶ ἡμαρτ. B. Bekk. 11. ἀγαθὸ B. 12. et 15. ὅτι M. Ibid. ἐνεγύα] ἐνεγύα corr. B. Bekk. Ibid. Ἐνδεὸς τὴν γυναῖκα, Bekk. 13. ἀδελφοῦ τοῦ ἡμετέρου] ἀδελφιδοῦ τοῦ ἡμετέρου B. Bekk. 15. ἐνεγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk. pen. ταύτης] τῇ ταύτης B. Bekk. Ibid. συνίστασθαι pr. B.

P. 78. 2. τούτου om. pr. B. 8. καταλιπομένη M. et corr. B. Ald. 10. ὑμῖν pr. B. 12. ἑαυτῷ M. 13. γνησίων om. pr. M. Ibid. ὑμῶν M. Ibid. οὐθεὶς] οὐδὲ εἷς B. Bekk. 15. νὴ τὸν Δία M. 17. τί ἐχεῖν αὐτὸν] τί αὐτὸν ἔδει B. Bekk. τί αὐτῷ M. Ibid. καταφανὲς M. 18. ἀνέχεσθαι M. 22. ἐκ τῶν pr. B. 23. υἱὸν om. pr. B. 24. μὲν καταλιπὼν] μὲν om. pr. B. Bekk. pen. τὸν M. ibid. τούτων om. pr. B. Ibid. τῶν μαρτ.] τῶν νῦν μαρτ. B. νῦν om. Bekk.

P. 79. 2. ταύτην] ταύτην τὴν M. 4. ταῦτ' ἂν] ταῦτα B. Bekk. τοῦτο M. 5. τοῦ τὸν] τοῦ τοῦτον B. τούτου τὸν M. 7. κατέλειπε pr. B. Ibid. τὸν M. Ibid. ἅς τε B. M. 8. γαμηλίαν pr. B. 9. αὐτῷ add. sup. lin. a pr. B. 10. ἐξέσαν pr. B. Ibid. τοῦ νόμου] τοῦ om. B. Bekk. 12. ἐπιβαλλε B. M. Ald. 13. et 15. Titulos om. M. 14. λάβε καὶ] λάβε δὲ καὶ B. M. Bekk. 17. ἡγεῖσθε] ἡγήσασθε B. M. Bekk. ἡγεῖσθαι Ald. 18. ἐπιχείρησιν M. pen. ὑμεῖς οὐ] ὑμεῖς, ὡς ἔγωγ' οἶμαι, οὐ B. Bekk. Ibid. πιστεύετε] πιστεύεται Bekk. πιστεύεται quoque Ald. (mea saltem) etsi Stephanus in marg. et Bekkerus eam πιστεύσεται exhibere affirment.

P. 80. 4. ὃ pr. B. 5. αὐτὴν corr. B. 7. τοῦ Πύῤῥου] τὸν Πύῤῥου B. Bekk. 8. ὅτι] ὅτῳ B. M. Bekk. 9. ἐνεγύησεν] ἐνεγύησεν corr. B. Bekk. 13. τούτου] τούτων B. pen. uncos om. Ald. Steph. Ibid. καστιμένη] κεκτιμένος B. Bekk. κεκτιμένου M. Ald.

P. 81. 1. καὶ ὅσα. - - - γυναικὸς add. in marg. M. Ibid. ἴστι αὐτὰς] ἐστιῶν τὰς B. M. Bekk. pen. τῶν δημ.] τῶν δημ. τῶν B. M. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 82. Tit. ΥΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ B. Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 82. 1. Ἄγειν — Ἀγνίθους] Ἄγειν — Ἀγνιθοῦς B. Bekk. Ἄγειν — Ἀγνιθοῦς M. qui sic et infra. Ibid. ὄντες] ὃς ὄντες B. Bekk. ὃς ὢν τε M. Ibid. πατραδέλφων] πατρὶ ἀδελφῶν M. et corr. B. Bekk. 3. ὃ ἦ. a. διαθέσας add. in marg. M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 82. 5. ὡς οὗτε B. M. 8. μοι συμβ. δεικνῦ] μοι συμβ. δεικνὺς μοι B. συμβ. δεικνὺς μοι Bekk. antep. τοῦ N.] τῶν N. B. Bekk.

P. 83. 2. ἀπολούσεται M. 6. et 17. Χαιρεφοῦ] Χαιρέου B. Bekk. Ibid. κατηγὸς] κατήορος M. 11. ὄνομα αὐτοῦ] ὄνομα κατηγόρει τὸ αὐτὸ B. Bekk. ὄνομα αὐτῷ M. 15. οἶδ' ὅτ] εἶπεν M. 21. χαλεπῶν] χαλεπῶς B. Bekk. ult. τούτοις] τουτουσὶ B. M. Bekk.

P. 84. 1. ὂν M. 5. ἐμβαίνασι M. 10. δύο] δὸο B. M. Bekk. Ibid. ἐξάκις M. 11. ἐφίεσαν M. 12. υἱῶς M. 14. ἐξελήγχει B. ἐξελίχθη Ald. 15. Νικόστρατον - - - υἱὸν αὐτῷ add. in marg. M. pos. ἐκείνου pr. B.

P. 85. 1. τοῦ Νικοστράτου om. pr. M. 4. τὰ Νικ.] τοῦ Νικ. pr. B. 5. ἑξάντες] ἑξάντας B. ἑξάντας M. ἕξαντες Bekk. 9. ἐνθύμασιν pr. M. 10. σπάδιον M. 14. ἴῃ] ᾖσι Bekk. 16., περὶ δὲ τούτων B., περὶς δὲ τούτου M. περὶς τούτων Ald. 18. ἐνεστιν M.

P. 86. 2. μὰ] μετ' Ald. 6. γενομένου pr. B. Ibid. διαθεμένου pr. B. 7. παραγενομένους pr. B. 13. παραγεγραμμένης M. 17. ἀλλ' ἐὰν - - - διαθήκας add. in marg. M. 18. δ'] δὲ Bekk. Ibid. ἐκυώσατε M. 19. μὰ] add. sup. lin. a pr. B. μὲν M. 21. περὶ add. sup. lin. a pr. B. 24. οὐ δῆ] οὐδὲν δεῖ B. Bekk. pen. μόνον οἱ] μόνον οὐ M.

P. 87. 4. ἀμφισβητήτως pr. B. 6. ἐπὶ M. 9. περὶ δὲ τούτους Ald. Ibid. οἱ] οἱ pr. B. Ibid. μὲν κατὰ] μὲν οἱ κατὰ B. M. Bekk. 10. συνθήκας M. 13. δίξων] δίξειν B. M. Bekk. 14. προσκείσεται σφόδρα B. 18. χαρίδου pr. M. 20. κληρονόμων om. B. M. [κληρονόμων] Bekk. antep. ὁμολόγησεν] ὁστολόγησεν B. M. Bekk. pen. ὃς τῷ] ὅστε τῷ εἶναι M.

P. 88. 2. διεχείρισεν M. 3 ταῦτα ὑμῖν] ταῦτα μεμισητότερα ὑμῖν B. Bekk. 4. ἀπῆται] ἀπῆτας B. M. Bekk. 8. βούλονται pr. B. 11. δὲ τῶν] δὲ om. B. M. ὑστεροφορία Bekk. Ibid. σπερμουσίᾳ M. 12. ἰνίους] ἰκείνους M. ult. δὲ πολὺ] δὲ om. B. M. Bekk.

P. 89. 3. ἢ μήτ'] δὲ μήτ' B. Bekk. 6. τί ἂν τι] τί ἂν M. τί ἂν οὖν Bekk. 7. συγγενοῦς. καὶ] συγγενοῦς ψηφίζεσθαι; καὶ B. Bekk. Ibid. γὰρ εἶδε εἴ τι] γὰρ εἰ εἶδε τι B. γὰρ εἶδε τι M. γὰρ εἰ τι εἶδε Bekk. 9. ἐγένετο] ἐγίνετο M. Bekk. 12. συγγενὴς M. 13. ἔτεσιν] ἔτεσι B. M. Bekk. 19. Χαιρέδου] Χαιρέδων B. Bekk. pen. et ult. τὸ om. M.

P. 90. 2. Χαιρεφοῦ] Χαιρέου B. Bekk. μικρὸν M. μικροῦ Ald. 5. ἐφιδικασμένου M. 6. τὸ] add. sup. lin. a pr. B. om. M. 7. οὖν om. M. 8. συμέσχεν M. 10. ἐκείνου B. M. 12. οὐδ' ἐνθάδε οὐδ'] οὐδ' ἐνθάδε οὔτ' B. οὔτ' ἐνθάδε οὔτ' Bekk. 14. διεγκαλέζονται pr. M. 17. ἴδοι καὶ] ἴδοι τι καὶ B. Bekk. 18. ἄλλος M. pen. τοῦτο ἀφαιρεθεὶς] τότε δὲ ἀφεθεὶς B. Bekk.

P. 91. 2. καὶ] ἀλλ' M. 5. πλὴν εἴτε] πλὴν εἴ τι B. M. Bekk. 8. δόσει ἴδιον M. 9. οἱ] οἱ pr. B. 12. τοῦτο] τοῦτον B. M. Bekk. Ibid. ἄλλως M. 14. συνέσται M. Ibid. τὰ ἀλλότρια pr. B. antep. ὁμόσαντι M. ult. ψηφίσασθαι M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

P. 92. Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ] ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΗ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΗ pr. ΠΡΟΣ ΛΕΩΧΑΡΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΗ corr. B. om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 92. 2. διηγάσις pr. qui sic ubique, etsi, et et hic, multis locis nec sup. lin. add. M. ibid. αὐτοῦ] αὐτοῦ τοῦ B. 6. διηγάσι pr. B. antep. ἐγγυασαμένου M. pen. λαχόντων pr. qui sic passim.

ΛΟΓΟΣ.

P. 92. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. διαφερόμεθα B. 3. κύρια γενέσθαι, sed in marg. ἰμῶν ἔσεσθαι, M.

P. 93. 3. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 7. et antep. ἐγγυήσατο] ἐναγγυήσατο pr. ἐναγγύησατο corr. B. Bekk. 9. ὡς μὲν] τῶν μὲν B. Bekk. 11. τρέψω] τρέψεται B. Bekk. τρέψε M. 17. κεκτῆσθαι ταῦτα καὶ M. 20. ὁ μεμξάτου ὧν κατέλιπεν τὰ B. Ibid. προ μεμξάτου M.

P. 94. 1. ΑΝΤΩΜΟΣΙΑ om. M. 2. τού-

. . . . .
του] τούτων μόνον B. τούτου Bekk. 5. περὶ κλέους] περὶ τοῦ κλέους Bekk. Ibid. παρ' ἐμοῦ τὰ παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ τὰ B. M. Bekk. 7. ψηφίσασθαι corr. B. 8. μὲν om. pr. B. 10. φρεάτιον pr. B. φρεάριος M. et corr. B. 12. κεφισιοδότου B. M. Ald. 18. ἐγένετο] ἐγένετο B. Bekk.

P. 95. 2. κλέωνος om. pr. B. κλέων M. 3. ὅπερ corr. ἅπερ pr. M. 5. ἐφ'] ὑφ' M. et pr. B. Ibid. ὅλην B. ὅλου M. 6. αὐτοῦ M. 8. τοτὲ] ποτὲ B. 9. ὑμῖν corr. B. ἡμῖν M. Ald. 12. καὶ om. pr. B. 14. κεκτῆσθαι] κεκτῆσθαί τε B. Bekk. 19. ἐπεσκέψατο M. Ibid. ὡς ἡμᾶς] πρὸς ἡμᾶς B. Bekk. 21. κεφισοφῶντος corr. B. 22. ἀδελφὸν pr. B. Ibid. τοῦ διογένους M. 23. Δυλοκλείους] Δημαλείους B. M. Bekk. Ibid. ἦ] ἃ Bekk. 24. ἀφείλετο καὶ] ἀφείλετο [δὲ] καὶ Bekk. antep. ἀντίδοτος M. ult. ἔτυχεν] ἔτυχον B. Bekk. Ibid. πίνοντες καὶ ἔρημοι] ἔρημοι καὶ πίνοντες B. Bekk.

P. 96. 2. οὗτος αὐτὸς] οὗτος αὐτοὺς B. Bekk. οὗτος αὐτὸς M. 3. τοῦ γάνους M. 4. κατέλιπεν pr. B. 6. ὁ B. Ald. Ibid. δεινότατος B. Ald. δεινότατον M. 12. ἀνταπολοῦσθαι] ἀντ' ἀπολοῦσθαι B. Bekk. 14. φορεῖ, ἀλλ'] φορεῖ, ὥσπερ ἀδικούμενός τι, εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' B. Bekk. 17. μὲν] μὲν B. Bekk. antep. κεφισοδότου M. pen. αὐτοῦ pr. B.

P. 97. 1. οὗτος M. 2. Διπαιογένη B. Bekk. διογένη M. Ibid. τὸν τῦν] τοίνυν pr. B. 5. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bekk. 9. δοῦναι pr. B. 10. ψευδομαρτυριῶν μαρτύρων M. 11. . . . . .
. . . . . .
ἀπὸ τῶν] ὑπὸ τῶν B. M. Bekk. 14. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ, B. Bekk. om. M. 19. μακάριε προσέμιγε τῷ διογένει M. 20. μέρους pr. B. ult. ὑμετέρῳ M.

P. 98. 4. αὐτοὶ] αὐτὸν B. Bekk. 5. ψευδομαρτυριῶντες] ψευδομαρτυριῶν B. Bekk. Ibid. μὲν οὖν ταῦν] δὲ ταῦν B. M. Bekk. 6. γενομένας] γενομένων B. Bekk. Ibid. μισθὸν μιᾶς ἡμολογουμένος M. 9. γυναῖκας] ἕκαστος μυτίρες B. Bekk. 10. ἅπαντες M. 12. ἐπεσκεψαμένων B. M. 14. ἡμῶν add. sup. lin. a pr. B. 18. ὑμῶν M. 20. ἀντιλέγων pr. B. Ibid. ἠκούσατε] ἀκούσατε B. Bekk. 21. ἡμῶν] γὰρ ἡμῶν B. M. Bekk. ult. δώσειν] παραδώσειν B. M. Bekk.

P. 99. 1. ἐγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk. Ibid. αὐτῷ] αὐτὸν B. M. Bekk. 2. μόνον] μόνος B. Bekk. Ibid. Μνησιτέλμους] Διπαιογένης M. 3. τούτου] τούτων B. Bekk. 6. εἴλομεν ψευδ.] εἵλομεν τῶν ψευδ. B. M. Bekk. 14. et 19. ἐνεγγυᾶτο] ἐνεγυᾶτο corr. B. Bekk.

P. 100. 4. κεκοσμήμεθα M. 6. μουσίσια Ald. 7. μὴ βεβαιώσει] μὴ om. B. M. [μὴ] βεβαιώσειν Bekk. Ibid. ἐξάγοντες B. M. 9. αὐτῷ] αὐτὸν B. Bekk. αὐτοῦ M. 10. οὐδὲν] οὐδὲ B. M. Ibid. ὑστέρου διαστῶν 11. θεατῶν M. 14. οὐ δ' ἀλλ'] οὐδ' ἀλλ' B. οὐδ' ἄλλ' M. Ibid. καθιστήσασαν] καθιστήσασιν B. Bekk. pen. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ B. Ald. Bekk.

P. 101. 2. καταμαρτυρεῖτε M. 7. ταῦτα κύρια] τότε, κύρια B. M. Bekk. 12. γὰρ Ποτ.] γὰρ τῷ Ποτ. B. Bekk. 13. μνᾶς M. 14. κεφαλικῷ M.

P. 102. 7. ὅτι οὐ διὰ M. 9. ὅτι] ὅτα B. M. Bekk. 15. οὗτος B. 16. παρέδωκε] παρέδομεν B. M. παρέδωκε Ald. ἔδομεν Bekk. 20. τῶν om. M. antep. προεξόμεθα] παρεξόμεθα B. Bekk. pen. ἐξίων] ἐξίου B. M. Ald. Bekk.

P. 103. 2. τέσσαρσιν] τέτταρσιν B. Bekk. 8. συνβαίνωμεν pr. B. 9. προβαλλων M. 10. μειλάνιππος B. M. Ibid. ἀνώμοτοι ὀμόσ.] ἀνόμοτοι καὶ ὀμόσ. B. M. Bekk. 12. προϊδάλλετο M. 13. διοπειθὼς B. qui ςio et infra. 14. ξυμβολαίων M. 15. Μνησιτελέμου] Μνησιτελέμων B. Bekk. pen. εἶναι B. M. Ald. ult. ἐψηφίσατο M.

P. 104. 2. ἴγνωσαν] ἂν ἴγνωσαν B. ἀπέγνωσαν Bekk. 3. εἶπερ ἀδίκων οὐκ] ἢν' ἃ ἡμῖν οἱ πρέγνωσι κατέλιπον κρινόμεθα, καὶ μὴ μόνον τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἔχωμεν ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα, τῶν δὲ Δεσχάρους ἰδίων οὐκ B. Bekk. ἰδίων οὐκ M. 6. ἐπεθυμεῖμεν B. 7. ὡς om. codd. et edd. omnes. 9. αὐτῶν] αὐτῷ B. M. Bekk. 10. αὐτὸν ἀνδρ.] αὐτὸν ὄντα ἀνδρ. B. M. Bekk. 12. οὗτος δὲ] οὗτος γὰρ B. Bekk. 14. αὐτᾶν] αὐτὸν B. Bekk. 18. συβρίκιται] συβρίκιτας B. M. συβρικίσταις Bekk. antep. καλῶς] κακῶς B. ult. ἐν τοῖς] τοῖς om. B. Bekk.

P. 105. 1. ἕτερος — κεκτημένος] ἕτερον — κεκτημένον Bekk. 3. κατέλειπεν pr. B. 5. τούτου M. 6. τοῖς om. M. 8. λίχειος] λεχίου B. λίχιον M. Λίχαιον Bekk. 9. δραχμὰς] μνᾶς M. 11. ὑπογεγράμματι B. Ibid. ἐξ ἑτέρου] ἐξετέθη de suo Bekk. Ibid. τοῦτο om. M. 12. ἐμοιμόμην] ἐκνενύμην B. Bekk. Ibid. ὅτι δ' ἴδοι] ὅτι εἶδεν B. M. ὅτι οἶδε de suo Bekk. antep. ὑποχρέμενος — ἐδέλεται οἷα ἐξύπνησαν B. M. Bekk. ult. ἵνα] ἔνεκεν pr. M. Ibid. ἅμα om. M.

P. 106. 2. μάρτυρας] τοὺς μάρτυρας B. Bekk. 4. λελειτούργηκε Διπαιογένης B. διογένης λελειτούργηκεν M. 6. ἐφᾶται pr. B. Ibid. ὑμῶν M. 7. μείζων B. M. 13. ἀναστησάσας om. M. 20. ἔλιπεν] διέλιπεν B. M. Bekk.

P. 107. 1. ἂς ἀναρχὰς] ἂς om. B. Bekk. 2. κτήσεως] φύσεως M. 4. δὲ ἑ] μὲν ὁ B. Bekk. antep. υἱὸς] πατὴρ M. Ibid. ὑχυσίας ἐν ψαρτίλῳ M. ult. τοῦτον B.

P. 108. 2. σοῦ de suo Bekk. 3. φαν-

ρῶς B. Ald. Ibid. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν B. Bekk. 6. τοσούτου] M. 9. ἀποθῆναι M. Ibid. εἰς τὸν ἀκρόπολιν] εἰς πύλιν B. M. εἰς τὴν πύλιν Bekk. 10. λειτουργίας B. M. Ald. 11. ἀξίους] οὐδὲν ἀξίου M. 18. ἀφέλασας M. 20. ἱστρέπτυται M. ult. οἶα ἴστε.] οὐδ' ἴστε. B. M. Bekk.

P. 109. 1. ἀξιώσαι] ἀξιώσεις B. Bekk. Ibid. ὅτι τύρ.] ὅτι τὸν τύρ. B. Bekk. 3. μὲν εἴλου] μὲν γὰρ εἴλου B. M. Bekk. 7. προεδρειῶν B. Ibid. δίδονται] δίδοται B. Bekk. δίδωται M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΛΟΚΤΗΜΟΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 113. 2. υἱὸν ἀποκάμους M. Ibid. ὑπὲ δοθείσας] τοθείσας B. Bekk. 4. ἀντίδικον M. pen. ἐκινήσατ] ἐκινήσατο M.

ΛΟΓΟΣ.

P. 113. 1. χρῆμαι corr. B. 4. ὑπέκλαι M. Ibid. Μενέστρατος] Χαιρέστρατος B. Bekk. antep. δὲ εἰ] δὲ εἰ B. Bekk. ult. δὲ μὰ] δὲ οὐ B. Bekk. δὲ M. Ibid. τά τε] τε τὰ Bekk.

P. 114. 4. καὶ Χαιρεστράτῳ pr. B. 7. ἐξὸν] ἐξὸν B. Bekk. 8. εἰσελθόντα] εἰσελθόντι B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς pr. B. 9. διεμαρτύρησεν - - - κλῆρον om. M. 10. τούτου M. 11. γίνεσθαι] γενέσθαι B. M. Bekk. 12. κατασταθέσθαι B. M. 17. ταῦτ' αὐτῷ] τοῦτ' αὐτὸ B. Bekk. 20. ἐπενδύσουσι M. 22. κατὰλι pr. B. 23. τῷ — ἀδελφῷ pr. B. Ibid. ὅσπερ] ὅπερ Bekk. pen. δύο pr. B. ult. οὗτος B. M.

P. 115. 1. διαθέσεις M. 3. περὶ τοῦ] παρὰ τῷ B. M. Bekk. 4. ἡμῖν M. Ibid. ἀναγνῶσται B. 5. ἐκμαρτυρήσουσι pr. B. 6. et 11. Titulos om. M. 14. ἐκ τῶν νόμων] ἓν τῷ νόμῳ B. Bekk. 19. ἄν] αὖ M. antep. ἐφόνευε - - - τῦ om. M.

P. 116. 4. ὅτιας] οὗτος M. 5. Ἡγέμονα] Ἡγήμονα B. M. Bekk. 7. κηφισίως] Κηφισιάδης Bekk. 9. οὐδ'] οὐκ M. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. ult. παρακατέλλειν M.

P. 117. 1. ὑμᾶν] ἡμᾶν B. M. Bekk. 4. νόμων ..... Bekk. asteriscos om. codd. et edd. cæt. 7. σκηψάμενοι M. et pr. B. σκηψάμενον Ald. Ibid. ἐκινήσατο M. 9. ἔλεγεν M. Ibid. Καλλίστρατος om. M. Ibid. οὖν] δ' οὖν B. M. Bekk. Ibid. πρείνου M. 13. τὴν θυγατέρα] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. ἐξεπιτροπευομένης M. antep. τοῦτο M. Ibid. παράττοντες] πλάττοντες de suo Bekk. ult. παῦτον] πράτον Bekk.

P. 118. 3. παλλίστως M. 4. εἶναι om. M. Ibid. ἔτι ἀπὸ Ἀριμνήστου ἄρχοντος] ἀπὸ Ἀριμνήστου ἄρχοντος om. B. Bekk. Ibid. ἀφελόντα οὖν πάντα] ἀφελόντι οὖν ταῦτα B. Bekk. 5. πραγμάτων ὑπολείπεται M. 6. αὖτ'] οὐδ' B. M. Ibid. καλλίστων M. 7. οὗτος corr. B. 9. κατὰ τὸν νόμον M. 10. καὶ ἐπὶ] καὶ ὑπὲρ M. 11. γε] καὶ M. pen. ὑμᾶν pr. B.

P. 119. 3. ἠθέλησαν. καὶ] ἠθέλησαν οὖθ' ἡμῖν παραδοῦναι. καὶ B. Bekk. 5. ὑμετέρας M. 6. καὶ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, καὶ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. M. Bekk. 9. κατεστῆναι M. 10. ἀφειδὲς] ἀνδὲς B. Bekk. 11. καθιστάναι M. ult. ἐνενήκοντα] ἐννήκοντα M. Bekk.

P. 120. 1. εἶναι εἰδαίμων] εἰδαίμων εἶναι B. Bekk. 18. παραμικῷ οἰκίας. M. 20. καὶ om. pr. 25. ἀλλὰ καὶ τελ. M. pen. οὔθ' οὗτος] οὔθ' ὁ υἱὸς de suo Bekk. ult. ὑπεχάρει M. Ibid. συπιδίξαντο] εἰσεδίξαντο B. Bekk.

P. 121. 3. Ἀφιδαίου] Ἀφιδναίου Bekk. Ibid. ὡς] ὃς pr. M. 4. ἐᾷν εἰσαχθῆναι] εἰσαχ ἐαθῆναι M. [ἐᾷν] εἰσαχθῆναι Bekk. 6. ἔτι om. pr. B. 10. ἐνδόντα] ἐν δόντα B. Bekk. 11. εἰνοία M. 12. δὲ om. M. 13. εἰσαχθόντων M. 15. εἰσαγάγει M. 16. ᾗ ἄνδρες] ᾗ Ἀνδρόκλειος B. Bekk. 19. αὐτὸν - - - ῥητοῖς om. M.

P. 122. 2. σὺ om. M. 5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. 7. ἀποθήκειον M. 8. δικαστὰς] κηδεστὰς B. Bekk. 11. αὐτοῦ] αὐτῷ B. Bekk. Ibid. Μουνυχία] Μουνυχιάδι B. Μουνυχιάσι Bekk. 12. συνεπιστειλαν] συναπέστειλαν B. Bekk. συναπέστειλεν M. 14. συνήγαγε M. 16. διέφερατην] ἔφερατην B. Bekk. 17. τὸ ἱκανὸν.] τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον B. Bekk. 18. οὐδὲις οὐδὲν] οὐδεὶς οὐδενὶ B. Bekk. 20. ὅτω] ὅτι M. 21. γεγαμματίου M. Ibid. διότι M. 22. ἤδη τῇ] εἴδε τῇ corr. a pr. B. Bekk. pen. κύριον] αὔριον M. ult. ἄλλον om. M.

P. 123. 2. καταλείπει pr. B. 3. ἀκήτει] ἀκούσας M. 4. πρεσκαλίσαντο] πρεσκαλίσαντο πρὸς τὸν ἄρχοντα B. πρεσκαλίσαντο ῥήτορων Bekk. 9. οὗτος M. 11. φερόντων M. 15. ἐν om. Ibid. Σπεργαίῳ] Σπεργγίῳ B. M. Bekk. Ibid. βαλανείῳ add. in marg. M. 17. τετταράκοντα M. 18. αἰτολίᾳ pr. B. ult. ἐπεράχθη M.

P. 124. 3. μάρτυρας. ταῦτα] μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ταῦτα Bekk. 9. ὅπως τελ.] ὅπως καὶ τελ. B. Bekk. 16. καὶ secundum om. B. M. 17. μισθωτὰς] μισθωτοὶ B. M. Bekk. antep. προσεκήρυττον pr. B.

P. 125. 1. ἐπεχειρήτησαν] ἀπεχειρότησαν B. Bekk. 2. ἂν om. pr. B. 3. καὶ μοι - - - διατίθη ἡ οὐσία om. M. 7. ἀνατίθεντο] ἐπίστευτο B. Bekk. Ibid. υἱέως] υἱὸς B. Bekk. 13. ἐξέρεσαν M. 14. καὶ om. M. 15. ἴσθι om. M. 16, τοῦ M. 17. γυναικὶ] Συγατρὶ M. 18. ὁμόστυχον οὐσίαν M. 21. οὐδὲ] καὶ οὐδὲ pr. B. Ibid. ἠφίουν pr. B. ἠφίων M. et corr. B. 22. αὐτοῖς M.

P. 126. 3. ἔστι B. M. 5. τῶνδ' ἐφορᾶν] τόνδ' ἐφορᾶν M. τῶνδε φορᾶν Bekk. 8. post διάγωνδι lacuna in B. M. Ald. 10. ψεπεραγμένης] ψεπεραμένης B. M. Bekk. 13. τοῦ λαιπᾶν] τῶν λαιπῶν B. Bekk. 14. ἂς ἐπὶ] ἂς ἐπὶρ B. Bekk. 15. τὰ ἐναντία] τἀναντία B. Ibid. αὐτοῦ om. M.

P. 127. 2. διεπράξατο] διεπράξαττο Bekk. 3. ἀποχιεροτονηθέντων M. 5. ἀναισχυντίας ὑπαρξολὰν M. 14. ἂν εἶε] ἂν ἦν B. M. Bekk. 17. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. B. M.

P. 128. 4. ΝΟΜΟΣ om. B. M. 7. ταῦτα] ταύτα Bekk. 8. ὁμολογαμένα M. 9. χρέοιν] Cίεν M. Ibid. διάγουσα M. Ibid. οὐδὲ] οὔτε M. Bekk. Ibid. εἶσα] ἔνδον M. Ibid. τὸν ἱερῶν M. 10. οὐδ'] οὔν' Bekk. 15. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 16. ψοτέρων δὴ τῶν M. 17. Φιλάμονος] Φιλοστήμονος B. Bekk. 19. τούτων M. 20. δὲ pr. B. 21. post ἐκδοῦναι lit. 3. eras. in B. Ibid. βούλονται] βούλονται B. M. Ald. Bekk.

P. 129. 2. ἀγωνίζονται M. et pr. B. Ald. ἐν τοῦδε] ἔν εἶεν τόδε B. M. Bekk. 7. ἐξελογχεία B. 8. ἤ τις] ἢ εἴ τις B. M. Bekk. 9. ἴσθα M. 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖ M. εἰ pr. B. ἀκοῇ μαρτυρῶν Ald. 15. ἅπαντες εἰ] ἅπαντ' ἂν εἰ B. M. Bekk. Ibid. φαίνη M. 18. πάντων - - - διεπράξατο om. M. 19. τε om. B.

P. 130. 1. τᾷ τοῦδε] τῷ τουδὶ B. Bekk. 5. ὁμολογουμένας] ὁμολογουμένοις B. Bekk. 7. οἱ om. pr. B. 8. δίονται M. ὁ Ἀνδρ.] ὁ om. B. Bekk. Ibid. οὗτοσὶ add. in marg. B. Ibid. φησὶ B. 12. κλύειν καὶ] κλύειν καὶ τᾶς Συγατρὸς αὐτοῦ ὃς οὖσης ἰσαιπλόου καὶ B. Bekk. 14. εἰ] οἱ M. 15. ἑαυτὸν M. 18. ἐστὶν M. Bekk. 19. ὑμᾶν] ἡμᾶν B. M. Bekk. Ibid. μαμαρτυρηκὼς M. pen. τοὺς παῖδας γνησίους] γνησίους τοὺς παῖδας B. Bekk.

P. 131. 1. μὲν μὰ] μὲμ μαθ' B. Bekk. Ibid. ἐπιχειρήσῃ M. Bekk. Ibid. ἢ κατὰ] ἢ καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. λαιδερίσσουσι B. M. 3. λόγοι B. M. Ibid. εἶσι μὲν οἶδα M. 11. εἰσεπίσχειν] εἰσεπισχεῖν Bekk. 15. πολλῷ M. 19. ἐπιβουλεύουσι M.

P. 132. 1. ἀφολογίαν] διαμαρτυρίαν M. 4. ἂν αἰσχυμὸς τις] ἄσπερ ἂν ἴζτις Bekk. 8. γνωμένους] γενομένους B. Bekk. 13. ἀλλ' ὃς ἀληθῆ] ἀλλ' ἐὰν ἐπιδειξῇ ὡς ἀληθῆ B. Bekk. ἀλλ' ὡς ἀληθῆ M. 14. τοὺς om. M. ult. οἶδε] οἶδε B. οἶδε Bekk.

P. 133. 1. σοῖ B. M. Ibid. ἔν' ἴσσως corr. ἔστ ἴοντες clare pr. B. 2. εἶδε B. 3. ἔλεγχος] ἔνεχος B. M. pen. σε om. M. Ibid. ἑαίαν κατὰ] ἑαίαν καὶ κατὰ B. Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΑΚΡΟΥ.

P. 134. ΤΠΕΡ ΤΟΥ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ Bekk. titulum om. M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 134. 3. Ἀρχίδαμος] Ἀρχίδαμος B. Bekk. 4. τὸν τοῦ Θε.] τοῦ om. B. M. Bekk. Ibid. θρασύλλου pr. B. 7. τε om. M. Ibid. Ἀρχιδάμου] Ἀρχεδάμου B. M. Ald. Bekk. 8. γενήτας] γενητὰς B. M. γενήτας Bekk. qui sic et infra. Ibid. γεγραμμένου M. 9. γραμματεῖν, οὐδὲν] γραμματεῖον, ἐτελεύτησεν Ἀπολλόδωρος, καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ τελευτὴν ἐγγέγραπται μὲν ὁ Θρασύλλας εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, οὐδὲν δ' B. Bekk. γεγραμματεῖον, οὐδὲν δ' M. pen. τὸν ἐλευθερίαν] τὴν ἐλευθερίαν B. τὸν ἔχθρον Bekk. Ibid. ἐξέρχεται] διεξέρχεται B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 134. 2. αὐτὸν M. pen. ἐνέγραψαν M. ult. αὐτοῦς pr. B.

P. 135. 11. διαβίνας αἰθυδυίας, penna ducta per διαβίνας, M. 13. μὲ] δὲ M. antep. ὑμεῖν] ἡμῖν Bekk. ult. τοῦ κλήρου] τὸν κλῆρον B. M. Bekk.

P. 136. 2. τούτου] τούτων B. Bekk. 3. ὑμᾶν] ἡμᾶν B. Bekk. 5. ἐξελήγχομεν pr. B. 6. δόκημεν B. M. 7. τοὺς om. pr. B. Ibid. γιγνόμενα M. 10. ὁμοσπόνδιοι καὶ ὁμομήτριοι M. 11. καπελείπε pr. B. 13. δύο τελευτησάντων] δύο ἐτελευτησάντων pr. τῶν δύο τελευτησάντων corr. a pr. B. Bekk. 14. Μνήσων om. M. 16. τὸν om. M. 17. Λυφθεὶς M. 18. Μνήσωνος] Μνάσωνος M. Bekk. 19. ἑαυτὸν M. ult. ὁ ἐμὸς] οὐμὸς B. Bekk.

P. 137. 1. τοῦ Ἀπολλ.] τὸν Ἀπολλ. B. Bekk. Ibid. τηδὲν B. τυδὲν M. Ibid. δὲ ἐμοὶ] δὲ ἐμὲν M. Bekk. 9. ὁ ἐμὸς M. 11. ἂν om. B. M. Ibid. σπένδειν corr. B. Ibid. εὖ] ἢ B. M. 15. σὐπορίας M. Ibid. ἀπορωτέρου γεγενημένου] ἀπορωτέρου γεγενημένου B. Bekk. ἀπορίας γενομένης M. 16. τὰ] τε τὰ M. 19. ἐμοὶ δὲ] ἐμῇ δὲ B. Bekk. 19. λαμπρατέρη pr. B. 22. τῆς μὲν M. 23. ἐκομισάμεθα M. 25. παρασχεῖσθαι προσταχθῆναι M. pen. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M.

P. 138. 2. ἅπασι om. M. 4. γὰρ δυοῖν] γὰρ αὐτῷ δυοῖν B. M. Bekk. 5. αὐτῶν αὐτῷ B. 9. ἐγχωμιάζουσιν pr. B. 11. διὰ νεμων M. 14. ἐγένετο M. 15. αὐτῶν ἀρχίλαος M. 17. τῶν αὐτοὺς] ζῶν αὐτοὺς B. M. Bekk. antep. μου M.

P. 139. 6. εἰς τὸν] ὡς τὸν Bekk. 9. εὐθέως μεταλαβὼν] εὐθέως μὲ λαζὸν B. Bekk. 10. πάντα] παρόντα M. 11. τοῦτον] τούτων B. M. Bekk. 12. Θαργήλια pr. B. 14. εἰσαγάγῃ] εἰσάγῃ B. Bekk. 17. εἰσαγαγόντος M. 19. εἰς ποιὸν] εἰς τὸ ποιὸν B. Bekk. antep. διὰ οὗτος] δὴ οὗτος Bekk. pen. ἦν] εἶν M.

P. 140. 3. ἐγγράφῃ M. ἐγγράφων Ald. 7. εἶμαι] εἶμαι B. M. Bekk. 9. ἐρῶσι κατὰ] ἐρῶσι καὶ κατὰ B. Bekk. Ibid. κατίλαισε pr. B. 13. ἅδε ἀνδρα M. 14. ὃς om. B. M. Ibid. ἐμεμάτος M. antep. ἀδελφοῦν pr. B. Ibid. κἂν] καὶ M.

P. 141. 1. φανερῶς M. 3. καταληφθέντος] καταληφθείσης Ald. 5. τοσοῦτον δὲ M. 8. γὰρ τοὺς M. 9. ἐκ τούτων] ἐκ τῶν αὐτῶν B. Bekk. ἐκ τῶν M. 10. ἀναστήσω] ἀναστήσειν B. M. Bekk. Ibid. ἐγχλέουσιν pr. B. 11. οὐδὲν B. M. Bekk. Ibid. μέρος pr. B. Ibid. προσέσαι] προσῆσε B. Bekk. 16. δὲ αὐτοὺς] δὴ αὐτοῖς B. Bekk. pen. NOMOΣ] NOMOI B. Bekk. om. M.

P. 142. 1. κατὰ om. M. 3. NOMOΣ om. B. M. 4. τοῦ πατρὸς] τῶν πρὸς πατρὸς B. Bekk. 6. δὲ] δὴ corr. M. δὲ Bekk. 8. NOMOΣ om. M. 9. τῶν] τούτων τῶν M. Ibid. μὲν] δὲ M. Ibid. τὸ μέρος] τοῦ μέρους Bekk. 10. εἰλαφεν M. Ibid. ὁ δ'] οἱ δ' B. M. Bekk. 14. εἰς τὸν Ἰσων.] εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰσων. B. M. Bekk. εἰς τὸν τὸν Ἰσων. Ald. antep. μὲν] δὲ M. Ibid. ἐκείνῳ] ἐκεῖνο B. Ald. Bekk.

P. 143. 6. μέντοι M. Ibid. ἐκυνωθείη] ἐκυνωθῇ de suo Bekk. 7. τὸ μέρος M. 10. MAPTYPEΣ om. M. 13. οἶκον corr. B. 17. Πυθαίδος] Πυθιάδος M. Bekk. antep. ἐγγράφουσι pr. B.

P. 144. 1. ἀρχαιρεσία] ἀρχαιρεσίαις B. M. Bekk. Ibid. οἷς om. pr. B. 2. καὶ ἐξ] καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ B. M. Bekk. Ibid. ἤθεσαν] ἤμεσαν M. 6. MAPTYPEΣ om. M. 8. τούτοις M. et pr. B. 9. σμικρᾶς] μικρᾶς B. Bekk. 12. τοῦτον] τούτου M. 15. ἐξερημώσουσι] ἐξερημώσουσι pr. B. Bekk. 19. δημοσίᾳ om. M. Ibid. ταῦτ' om. M. antep. ἐκείνῳ M. ult. οἶκον. διὰ τί;] διὰ τί; om. B. M. Bekk.

P. 145. 1. ἀδελφοῦ om. M. Ibid. υἱὸν] ἐκείνῳ B. ἐν ᾧ M. 4. τέλαντα] ταλάντων B. M. Bekk. Ibid. ποιχεσάνου M. 6. ἦδε M. 13. MAPTYPEΣ om. M. 14. ἀλλήλων M. 16. αὐταῖς] αὐταὶ M. αὐτοῖς Bekk. 18. παρὰ τοῦ] παρά του B. M. Bekk. ult. ἴς τι] ἴστε B. ἴστε M.

P. 146. 1. τὰ ἐμαυτοῦ] τἀμαυτοῦ B. M. Bekk. τὰ μαυτοῦ Ald. 8. τὰ κλέος] τὰ τοῦ κλήρου B. M. Bekk. 12. τίς [ἂν] ἀμφισβ. Bekk. 14. ἴν τι] ἴν γε B. Bekk. ἴν τε M. 15. γεγυμν. τὶς] γεγυμν. γὰρ εἰς B. M. Bekk. Ibid. Προμήθειαν] Προμήθεια Bekk. Ibid. τοῦδε τοῦ] τοῦδ' M. pen. MAPTYPEΣ om. M.

P. 147. 4. προθυμοτέρους] προθυμοτάτους Bekk. 5. ἅπασας om. M. 9. καταλιπὼν] διαλιπὼν B. M. Bekk. 10. ἐκείνου] κἀκείνου B. M. Bekk. 13. αὐτῶν ἀναναγκάσαντες pr. B. ult. ἔστω] ἔστε pr. B.

P. 148. 7. ὧν] ὃν M. 10. εἰκ εἰ μὲν] οὐχ οὗ μὲν B. M. Bekk. 12. οὐδ' εἰ] οὗ δ' ἢ B. Bekk. antep. τοῦ κυρίου] τῶν αὐτοῦ κυρίων B. M. Bekk. ult. ταῖς στρατιαῖς] τὰς στρατιάς Bekk.

P. 149. 1. τοῦτο γὰρ] τούτων δὲν M. 2. ἔργασ] ἔργον B. M. Bekk. 3. ποιήσασθαι] corr. B. ποιήσασθα Bekk. Ibid. τούτων μὲν μὴ] μὲν μὴ om. B. M. Bekk. 4. τριαρχοῦντα] τριαρχήσαντα B. Bekk. Ibid. τότε ταλάντων B. τοτε ταλάντων M. 6. ἀναπεμάσαντα M. 7. τούτου] τοῦτον B. Bekk. 12. τῆς ἡμετέρας] τῆς ἡμῶν B. Bekk. 14. υἱὸς ζῶντος ἐκείνου M. pen. ἐξερημῶσθαι] ἐξερημῶσαι B. Bekk. ult. τὸν τοῦ ἐκείνου] τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου B. Bekk.

P. 150. 1. ἀδελφιδοῦ M. 5. οὐδὲ τοῦτον] οὐδὲ τούτου B. οὐδὲ τοῦτο M. οὔτε τούτου Bekk. 9. ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἐκείνος] ἐνθυμεῖσθαι, ὅτε ἐγὼ B. Bekk. Ibid. αὐτῶν pr. B. 10. καὶ ὅτι - - - ποιησάσθων om. M. Ibid. ἔχει κλήρους] ἔχειν ἐξοὶ κλήρους B. Bekk. 13. καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμὸς M. pen. ᾗ] ἣν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΙΡΩΝΟΣ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 151. 3. τελευτήσαντος B. 4. παρίδια pr. B. Ibid. ἀδελφῷ M. 5. αὖτη. στάσις στοχασμὸς M. 6. γνήσιος om. M. 9. τοῦ] ἢ τοῦ pr. M. Ibid. καλοῦντα] λίγοντα M. Ibid. ἀπὸ ἀμφίνου] ἀπὸ τῶν ἀμφίνου B. Bekk. 10. ἀπὸ Σελλιῶν M. pen. ἐκγόνους ἀδελφιδοῦς M. Ibid. τῷ] καὶ pr. M. ult. οἰκίαν pr. B.

ΛΟΓΟΣ.

P. 151. 3. τοῦ νόμου] τῶν νόμων B. Bekk.

antep. ὅπερ νῦν οὗτοι νῦν ἐγχείρουσι ποιεῖν M. τελευτήσαντος
plt. τετελευτακότος M. Ibid. ἐκ τῆς θυγατρὸς] ἐκ θυγατρὸς B. Bekk. Ibid. αὐτῷ M.

P. 152. 1. τοῦ] τῶν M. 2. ὡς] καὶ M. Ibid. τι om. pr. B. 7. ἅμα λέγειν] ἅμα μὲν λέγειν B. M. Bekk. 10. τουαύτην M. Ibid. τὴν om. M. 11. πρὸς τὸν Διοκλ. M. Ibid. Φιλία] Φανία B. Bekk. 12. ὑμῖν ἡμῖν B. Bekk. 14. ὑμῖν M. 15. ἀποδῷ] ἀποδιδῷ B. M. Bekk. 19. ἐνέγκασθαι B. M. 20. ἄλλην δίκη] ἄλλη πώποτε δίκη B. Bekk. Ibid. προσίχητε B. M. antep. ταῦτα] ταύτῃ B. M. Bekk. ult. οὐδὲν ἰς ἀναιδ.] οὐδένος ἀναιδ. B. M. Bekk. Ibid. καταφρονέστερον] καταφανέστερον B. Bekk. Ibid. ἀντιποιησάμενοι M.

ας
P. 153. 2. μάρτύρων M. 3. ἀγῶνας] εἰσ
ἀγῶνα B. Bekk. 6. ποιεῖν M. 7. ὑπ'] ἀπ' οι
M. 10. μου M. 11. ἦν μήτηρ ἡ ἐμὴ] ἦν ἡ μήτηρ ἡ μὴ B. ἦν ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ M. Bekk. 12. μὲν παλαιὰ] μὲν πάλαι Bekk. 15. ἐπαιδὰν ταῦτα] ἐπαιδὰν δὲ ταῦτα B. M. Bekk. 20. τηδὲν B. τηδὲν M. Ibid. ἀδελφῆς αὐτοῦ] ἀδελφῆς τῆς αὐτοῦ B. M. Bekk. antep. γεγαμημένην corr. B. ult. μιᾶς οὔσης] μιᾶς μόνης οὔσης B. Bekk.

ὲ
P. 154. 2. γιγνέσθην M. γίγνεσθον de suo Bekk. 5. ναυμένει M. Ibid. λοχαγεῖ] Χολαργεῖ B. Bekk. antep. ἀποδίδωσι] ἐπιδίδωσι Bekk. pen. δὲ] νῦν M. ult. γεγαμημένης] γεγαμημένα B. Bekk.

P. 155. 2. εἰ primum om. M. Ibid. γάμους εἰ] εἰ om. pr. B. γάμους ἢ M. 3. μὲ] οὐ M. 6. ἐκ corr. B. 8. ἐλέγχους] ἔλεγχον B. Bekk. 9. ἐκδοθῆναι M. 18. γένωνται
MAPTYPIA om. M. antep. παραγίγνονται M.

P. 156. 1. τῶν μαρτ.] τῶν μὲν μαρτ. B. M. Bekk. 5. πεπλασμένος M. 6. οὐκ ἀληθῆ M. Ibid. ἡμᾶς M. 8. μαρτυρηθέντων δέσθαι pr. M. 11. μαρτυρίας. MAPTYPIAI.] μαρτυρίας, καὶ ἀνάγνωθι. MAPTYPIAI. B. Bekk. μαρτυρίας. M.

P. 157. 1. ἐνηγυῶντο] ἐνεγυῶντο corr. B. Bekk. 2. οἱ Ναυσ.] εἴ τι Ναυσ. B. M. Bekk. 3. εἶδον] ἴσθον Bekk. 6. ὑμετέρους pr. B. 9. γνώσεσθε] γνώσεσθε B. M. Bekk. 10. πάππου] παῖδον M. et corr. B. qui pr. om. πάππου Bekk. Ibid. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ B. Bekk. 12. παρεῖμεν pr. B. 14. ο
ἀγορὰν] ἀγορᾶν M. 16. ἐκεῖνον M. 19. ταύτας ἡμεῖς συνεπιστησόμεν] ταύτης ἡμεῖς ἐκστησόμεν B. Bekk. antep. μόνους] νόμους Ald.

P. 158. 2. αὐτῷ M. 6. MAPTYPIAI om. M. 7. μόνον] μόνων M. 9. ἂν γιν. αι] ἂν αἱ γιν. αι B. Bekk. ἂν καὶ γιν. ἐκ M. 12. καὶ τοῖς] τοῖς τε B. Bekk. τοῖς M. 13. ἐκ τῶν] αἱ τῶν B. M. Bekk. 15. φίτους] Πιτθέως Bekk. 21. ἀκριβῶς ταῦτα] ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα B. Bekk.

P. 159. 1. ποιεῖσθαι M. 8. μοι om. B. Bekk. 9. MAPTYPEΣ om. M. 10. ὁ om. M. 12. ἦκον M. 14. οἰκείων] τῶν ἐμαυτοῦ οἰκείων B. Bekk. οἰκείῳ M. 18. σῶμα ἐκείνου] σῶμα τὸ ἐκείνου B. Bekk. 20. τοῦτο] τούτῳ B. M. Bekk. 22. ἵνα] εἰς Bekk. 23. ἀλλὰ ἐπεῖσθαι] ἀλλὰ καὶ ἐπεῖσθαί B. M. Bekk. Ibid. τὸν δὲ] τῶν δὲ Bekk. . ult. ὃν δὲ] ὅστις M. ὃς δὲ Ald.

P 160. 2. λόγον] λεῖον Ald. 5. σὺ δὲ τί] σὺ δὲ τί B. M. Bekk. 6. θάπτειν] πράττειν M. Ibid. οὐ γινώσκω σε om. M. 8. τοιοῦτο M. 11. MAPTYPEΣ om. M. 15. παρὰ δὲ τοῦδ'] παρὰ τούτου δ' B. M. Bekk. 18. ὁ
οὐδὲ τοῦ Δ. M. 19. αὐτῶν M. Ibid. καὶ τούτου] καὶ τούτῳ B. Bekk. καὶ τοῦτο M. antep. ἦν ἅμαιόν M.

P. 161. 2. κατεπίπλαττο B. Bekk. κατη
τεπίπλειπτο M. 3. βάμ. αὐτοῦ ποιουμ. τοὺς λόγους M. 5. ἐρύξαι] γρύξαι Bekk. 6. ἀληθῆ add. in marg. B. 8. MAPTYPEΣ om. M. 9. εἰρημένα;] εἰρημένα [πρὸς θεῶν]; Bekk. 13. ὧν om. pr. M. 19. τούτων B. M. pen. φίστις om. M.

P. 162. 1. μοι add. sup. lin. a pr. B. 12. ἂν ἄλλος] ἀν, ἀλλ' οἱ corr. a pr. B. Bekk. Ibid. ἐκ] οἱ pr. B. 13. ἐπὶ διὰ τοὺς pr. B. ἰωιδίστες M. Ibid. ἐβίωσαν] ἤβησαν B. ἔβησαν M. ἐβήσιων Bekk. ult. ἰωίδιος B. Ald.

P. 163. 2. καὶ πάππος - - - πατὴρ om. M. 4. ἐστὶ pr. B. Ibid. παραδίδονται pr. B. 6. μὲν om. M. Ibid. μυδὲ] μυδὲν B. M. Ald. Bekk. 10. δὲ om. M. 11. ἡμᾶς M. Ald. 12. Κίρ. θυγάτρᾳ] Κίρ. πότερον (πρότερον pr. B.) θυγάτρ B. M. Bekk. 16. ἦσαν τοῦ λέγοντος] ἦσαν τοῦδέ γ' ὄντος Bekk. 18. ὑμᾶς M. pen. ἰωίδιον] ἀπαίδιον Bekk. ult. πρότερ] πρὸ τοῦ Bekk.

P. 164. 5. οὐσίαν ἐκέκτητο] ἐκέκτητο οὐσίαν B. Bekk. ult. ἐπεὶ δὲ τάχ.] ἐπειδὴ τάχ. B. M. Bekk.

P. 165. 1. μὲν οὖν] μὲν γὰρ οἰκ B. Bekk. αιτο
3. βουλεύσάντων M. 6. οὐδέτερον pr. B. Ibid. εἰσποιῆσαι τὸν υἱὸν M. 8. πάντα ἀφείλετο] πάντα ὅσα ὠφείλετο B. Bekk. 9. αὐτοῦ, παράγων] αὐτοῦ ποιεῖσθαι, παράγων B. Bekk. 10. μαλακίαις] μαλακείαις M. Ald. κολακείαις B. Bekk. pen. συνδ. ἐκύλυε] συνδ. οἷα ἐκύλυε B. Bekk.
αὐτόν
P. 166. 1. πρὸς ἐμὲ M. 5. οὐδεὶν] οὐδὲν B. M. Bekk. 7. μαρτύρων οὐκ ἠκούσατε M.

8. τοῦδε χρήματα M. 14. ὅμην δὲ] ὅμην
δεῖν B. M. Bekk. Ibid. συγγινωσκόντων corr. B. γινωσκόντων pr. M. 15. συνθάπτων

φρ. B. 16. τῶν --- ἴκρεξε om. M. 20. καὶ om. pr. B. Ibid. ἀπίπεμπε M. 22. τα ὅ καὶ om. M. pen. ταῦθ' οἵχεμαι M. Ibid. τι] τοι B.

167. 3. τριῶν] τινῶν pr. B. Ibid. ἐπικλήρων om. M. 5. περὶ τῶν τοιούτων M. 6. ἐπειδὴ χρῆμ.] ἐπειδὴ τὰ χρήμ. B. Bekk. Ibid. ἐπράττετο pr. M. 7. μὲν τὸν] μέντοι M. 9. οὐδέποτε] οὐδέπω B. Bekk.

P. 168. 2. φελλέα χωρία ἅττα] φελλέας χωρία ἅττα B. φολλέας ἅτα M. φελλὰ δὲ [χωρία] ἅττα Bekk. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. M. 9. αὐτοῖς] αὐτῶν B. Bekk. 12. κινδύνους] τὴν γῆν M. 14. Εὐκλείδη] Εὐκλείδην B. M. Bekk. 17. ἴχομεν M. 18. ἐπεὶ δ'] ἐπειδὴ δ' B. M. Bekk. 19. νικήσομεν M. et pr. B.

P. 169. 1. μὲν νῦν] μὲν οὖν οὖς B. M. Bekk. 2. κατέστασθαι pr. B. 6. τυγχάνη M. 12. ταύτην τὴν] ταύτῃ τὴν B. Bekk. ε 13. τίθεσθαι B. pen. τὴν λοιπὴν μαρτυρίαν M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΛΟΓΟΣ.

P. 170. 1. μοι om. M. 2. ἐστὶν] ἦν M. 5. κατέλιπεν pr. B. 7. ἀνεψιὸς om. M. Ibid. Ἀστυφίλου] Ἀστυφίλῳ B. Bekk. 8. εἰσποιεῖν pr. B. antep. Ἀστυφίλου M.

P. 171. 1. καὶ om. pr. B. Ibid. ἀδελφοῦ] τἀδελφοῦ Bekk. 3. ἕξειν πρότερον ἢ M. 6. τὸ om. pr. B. 10. uncos om. Bekk. εἰ om. codd. Ald. Steph. 19. ἐς δ'] ἐπειδὴ δ' B. Bekk. om. M. 21. ὑπὸ τοῦ Ἀστ.] τοῦ om. B. Bekk. 22. Ἡφαιστείδῃ] Ἡφαιστείδῃ B. Bekk. pen. κλεινίου pr. B. ult. πολεμῆσαι M.

P. 172. 2. ὑπολογισάμενος M. 6. ἀνάγνωθι] ἀνάγνωθί μοι B. Bekk. 7. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ὅτι Ἰερωνλῆς ἀπεκρίνατο] ὅτι Ἰερωνλῆς ἀπεκρίνατο. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. B. M. 9. ἔνυχε] ἐπειδὴ M. Ibid. ἐ om. M. 10. αὐτοῦ om. M. 11 μοι ἐξ] μοί ἐστιν ἐξ B. Bekk. 12. ἐπαίσατο. εἰκὸς in litura B. Ibid. οὐ] μὴ M. 15. ἦν] ἂν M. 18. εἰδέναι] εἶδα pr. B. Ibid. γένοιντο] δύναιντο M. 19. ἐμαυτοῦ pr. B. Ibid. ἐποιεῖτο] ποιεῖτο B. M. Bekk. ποιεῖτο Ald. pen. τοῦτον M. ult. τούτου] τούτων B. Bekk. Ibid. πίπτειεν M. ἀμφισβητήσεως

P. 173. 7. διαθέσεως M. 9. τὴν μαρτυρίαν] τὴν om. B. M. Bekk. Ibid. εἰς ἣν pr. B. Ibid. ἐκεῖνοι M. 10. μὴ] οὔ M. Ibid. ἣν M. 11. δ' om. M. 13. τὸν secundum om. pr. B. 14. κατέλειπε pr. B. Bekk. 15. ἐκεῖ om. M. 16. αὐτὸν ἂν M. ἂν om. pr. B. 17. τοῦτο δ' αὖ μεγ. μαρτ. ταῦτα ἦν M. antep. μάτε M.

P. 174. 5. ἀπ' αὐτοῦ κινοῦσιν] κινοῦσιν χρόνον ἀφ' αὐτοῦ B. Bekk. Ibid. χρόμενον M. 13. μὲν ἐστ.] μὲν γὰρ ἐστ. B. M. Bekk. 15. ὅπου] ὅτου M. ὅπου πᾳ B. ὅτου πᾳ Bekk. Ibid. πρωϊσθένετο M. Ibid. ἅπαντα στρέπτυμα pr. M. 16. ἀπαντα χοῦ] ἀπαντα χῆ B. M. ἀπαντα χοῖ Bekk. 17. τούτων ἐξίδῃ] τούτων τῶν ἐξέδων B. Bekk. τούτων ἐξέδων M. antep. πότερον M. et pr. B. ult. πάσαις μίλλει] ἀπάσαις μίλλει B. Bekk. πάσαις μίλλει M. εσθαι

P. 175. 3. στρατεύειν M. Ibid. ἰδιωλοντής] ἰδιωλοντήν B. M. Bekk. Ibid. τὸν καὶ] τῷ καὶ B. M. Bekk. 5. τοῦτο φιστὸν ἴδει B. M. 9. εἶναι Ἀστ.] ὄντα Ἀστ. B. M. Bekk. 11. εἰκείων] φίλων M. 12. υἱὸν πολεμησόμενον] υἱὸν ποιησόμενον B. υἱὸν ποιησάμενον Bekk. 13. εἰθυπάτη γοῦν, ᾗ M. Ibid. ἀστυφίλω pr. B. antep. Ζεύκ διπτως corr. B. pen. αἰτησάμενος M. Ibid. ἐκείνην pr. M. Ibid. τινὸς om. M. ult. γενομένοις M. Ibid. νεμέσει M. Ald.

P. 176. 3. ξεφανίων] Ἀρεφανίων Bekk. Ibid. ξυγγεγενήσεσθαι M. 7. ἐθελήσει] ἐθελήσῃ B. ἐθελήσαι M. Bekk. 9. κάλει] καὶ κάλει B. M. Bekk. Ibid. ἐπιτίον de suo Bekk. pen. μαρτυρίαν] μάρτυρα Bekk.

P. 177. 1. et 16. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. M. 2. τούτων] τούτου B. M. Bekk. 3. πρόσπω. ἐπ] πρόσπω. εὐθέως ἐπ B. Bekk. 4. διελίχθη pr. B. Ald. διελίγχθη M. 5. ἴχοντος om. M. 10. θυσίας] οὐσίας pr. B. 13. ἀποδημίαν] ἐπιδημίαν Bekk. Ibid. εἶναι] εἶναι B. M. Ald. 18. δεῖ] δὴ M. 20. γενομένας M. 21. ἑαυτὸν] ἑαυτῷ B. Bekk. antep. ἐπραττον M. ult. σαυτῷ] αὐτῷ pr. B.

P. 178. 4. ἄλλῳ ἢ μοί ded. vid. pr. B. 7. Θεῖος] φίλος M. 12. ᾗ] ἃς M. 16. ἐπηγγείλατο M. Ibid. περὶ ὧν διαθ. ἀποφαίνει] περιὼν διαθ. ἀποφαίνειν B. Bekk. 17. ᾗ] ἃς B. M. Ibid. μαρτυρίας B. M. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. om. M. antep. μὲν οὖν] μὲν οὖν οὐκ B. M. Bekk. Ibid. ἀληθῶς M. ult. πρόσπον M. et pr. B.

P. 179. 3. ἀντιφίλῳ M. 7. παιδεύεσθαι, μετ' ἐκείνου συμπαιδευόμην αὐτῷ M. 8. εἶτα τῶν] οι εἶτα τὸν τῶν Bekk. Ibid. ὅπου B. 9. ἐφιστῶμεν. τὸ] ἐφιστῶμεν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τὸ B. Bekk. 12. ἐφύτευσε B. Ibid. ἀνάξιον M. 14. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. 15. ἐπειδὴ M. ἐμῷ Ibid. πάντα] ταῦτα M. antep. τῷ ἡμετέρῳ M. pen. ἐπεγγύησεν] ἐπεγγύσεν corr. B. Bekk. Ibid. ὅτῳ] οὕτω M.

P. 180. 3. καὶ ἡμῶν ded. vid. pr. B.

5. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. 6. εἰς] εἰ M. Ald. 8. θιάσους Ἡρ.] Διάσους τοὺς Ἡρ. B. Bekk. Ibid. ἐκεῖνο εἰσάγαγον] ἐκεῖνον αὐτὸν εἰσάγαγον B. Bekk. ἐκεῖνον αὐτὸν ἄγαγον M. 9. αὐτοῦ ὑμῖν] αὐτοῦ δ' ὑμῖν B. M. Bekk. 11. ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. om. M. 16. οἱ secundum om. M. Ibid. ἀναβιβάσαι. δεῖ] ἀναβιβάσαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. δεῖ (δεῖ pr.) B. Bekk. 23. ἀποδεικνύῃ] ἀποδείκνυσι B. M. Bekk. pen. ἐπὶ τούτοις] ἐπὶ τούτοις Bekk. ἐπὶ - - - Ἀστυφίλῳ om. M. ult. τῷ Ἀστ] τῶν Ἀστ. B. τῷ Ἀστ. Bekk.

P. 181. 1. δὲ] μὲν M. 5. τοῦ σωτῆρος] τῷ om. B. Bekk. 8. τὸν om. M. 11. πεπλεονασμένως M. Ibid. μοι] om. B. δὲ μοι M. 14. ψαφίσασθαι. μᾶλλον μὲν M. 18. ἐκεῖνον] ἐκεῖνος B. M. Bekk. 20. κατ' αὐτοὺς] κατὰ τούτους B. Bekk. 21. πλεῖστ. κατεστῆσαι] πλεῖστ. μὲ κατεστῆσαι B. Bekk. 22. ἐπίδειξα M. 24. λέγων om. pr. M. 26. κατεστάσιν M. pen. ὅτι οὐδεπὶ] ὅτι ἐμοῖς οὐδενὶ B. Bekk. ult. ἂν τι] ἐάν τι B. M.

P. 182. 4. ἐπιμαρτύρους M. 5. πρέπειν ἢ ἀπίθανα] πρέπειν ἀπίθανον ἢ Bekk. 7. γὰρ τοῦτον] γὰρ τοῦτον B. Bekk. ult. χαρίσασθε] χαρίσεσθε M. et corr. B. Bekk. Ibid. ἀδικήσετε] ἀδικήσουσι B. ἀδικήσαιτε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Tit. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ] ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ B. Ald. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΛΗΡΟΥ M. Bekk.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 183. 2. μὲν] μὴν pr. B. 10. καὶ εἰσπεμφθεὶς] εἶτα εἰσπεμφθεὶς B. Bekk. εἰσπεμφθεὶς M. 11. οἶκον - - - πάντων add. in marg. M. Ibid. πρέξαντες] πρεσπίξαντες B. Bekk. Ibid. αὐτῷ τοῦ] αὐτῷ τὸν ὅλον τοῦ B. M. Bekk. 12. καὶ τιλαυτῶν B. M. 13. τούτων γεν.] τούτων οὕτω γεν. B. Bekk. 15. τῶν ἐρίνου φυλαὶ M. 17. πεισθεὶς] εἰσπεισθεὶς B. Bekk. 19. τοῦ παλαιοῦ Ἀχ.] τοῦ μικροῦ Ἀχ. B. M. Bekk. ult. τὴς] τί pr. B. Ibid. διαιδύτερος] διαιδύτερα B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 183. antep. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ [μὲν], δ' δὲ suo Bekk.

P. 184. 7. ἰδίαν om. pr. M. Ibid. εἴρηκα Ἥκω M. 9. Ἠναγκ. οὖν] Ἠναγκ. μὲν οὖν B. Bekk. 13. φανήσεται] γενήσεται B. Bekk. Ibid. σκοπεῖμεν] σκοπεῖσιν B. Bekk. σκοπᾶμεν M. 14. δ'] εἰ M. 25. Συκοφαλλήτιος] Συκοφαλλήτιος B. M. Bekk. pen. Δημόχαρις B. qui sic infra. ult. τούτων δὲ τὸν πλῆρον νόμον B.

P. 185. 4. κείνου B. 5. ἐν φυτῷ] ἐπὶ φυτῷ Bekk. 6. ἅπαντα τῆς] ἅπαντα ταυτὶ τῆς B. Bekk. 10. ἐμέλησας] ἀμελήσας B. M. Bekk. 12. αὐτοῦ B. 13. ἐπὶ om. pr. M. Ibid. τοῖς ἐμοῖς] τοῖς τῆς ἐμῆς B. M. Bekk. 27. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. B. M.

P. 186. 2. ἐμοὶ B. 8. ἄνδρες om. pr. M. 10. πεπούνται] πεπομένων B. Bekk. 11. τις διαθ.] τις αὐτὸν διαθ. B. Bekk. ult. μεθέμενον] μεθέμενος B. M. Bekk. Ibid. ἀρίσταρχον ἀλέξανδρον M. Ibid. μὲν om. pr. M.

P. 187. 2. ἢν οὐ διέθεντο οὐ προσῆκεν] οὐδ' εἰ διέθεντο προσῆκεν B. Bekk. ἢν οὐ διέθεντο προσήκειν M. Ibid. αὐτὸν M. 4. δὲ καὶ] δὴ καὶ B. Bekk. 6. NOMOI om. M. 9. εἶπον, ἐγκ.] εἶπον ἐξῆν, νῦν ἐγκ. B. M. Bekk. 10. εἶπερ ἐξῆν, νῦν * αὐτοῦ δὴ ἀν, φαίσαιτο. ἔστι οὖν ἃν φάσκουσι τινὰ ἀγαγεῖν, εἰσὶ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν φῶσιν ὑπ'] εἶπερ, ἐξ αὐτοῦ δὴ τινα ἀγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος· ἢ ἐὰν φῶσι, φαίσαιτο. ἔστ' οὖν ἃν φάσκουσιν ὑπ' B. M. Bekk. antep. ἂν om. M. ult. κυρίαν] κυρίᾳ B. Bekk. Ibid. τῶν corr. B.

P. 188. 4. γένοιτο M. 12. ἡ κλῆρος] οὗτος κλῆρος B. Bekk. κλῆρος M. 18. ἀποστερεῖσθαι] ἀποστερῆσθαι B. Bekk. 24. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν corr. B. Bekk. antep. ἐκεῖνον] ἐκεῖνο Bekk. pen. τι M. Ibid. προσῆκον pr. B. Ibid. φαίνεται corr. B.

P. 189. 5. εἰσκωμεῖν B. M. 7. , ὅταν μὲν], ὅταν μὲν B. μὲν, ὅταν Bekk. 8. εἰσκωμῶσιν pr. B. 23. τῶν δὲ] τὸν δὲ B. Bekk. τῶν δὲ M. antep. αὐτοῦ - - - ἔξεστ add. in marg. M. αὐτὸν pr. B.

P. 190. 2. τὸ om. M. 4. ἐμαυτὸν] ἐμοῦ B. M. Bekk. 8. ἐστιν εἰσεῖν M. Ibid. δέοντος αὐτῷ] δέοντος ἔχει B. Bekk. δέοντος ἐστὶ M. 9. εἰσῆκται] εἰσῆδε M. 13. ψηφίσασθε] ψηφίσασθε corr. B. Bekk. 15. δ' οἶδ'] δ' om. B. Bekk. 18. μὲν ἀγαθὸς] ἂν ἀγαθὸς B. Bekk. 19. συνθήκας M. 21. περὶ secundum om. pr. M. antep. τούτων] τοῦτον B. M. Bekk. pen. κελεύεται M. ult. εἰ om. pr. B. M. Ibid. τοῦτο καὶ] τοῦτο γὰρ B. Bekk.

P. 191. 2. ἐκεῖνον M. 4. γεγενημένης corr. B. 5. μοιχὸς οὗτος M. 7. ἀφορίζεσθαι B. M. 8. πρασσόμενα] πραττόμενα Bekk. 10. καὶ om. B. M. 17. τ' ἐμαυτοῦ] δ' ἐμαυτοῦ Bekk. Ibid. πραττόμενα pr. B. 20. τούτου M.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΝΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 192. 2. Στρατίαν Ald. στρατίαν B. στρατίαν M. Ibid. ἑαυτοῦ B. αὐτοῦ M. 3. ἢ om. M. antep. ἀδελφοῦ Στρ.] ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Στρ. B. M. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 192. 3. Ἀγνίας] Ἀγνίας B. Bekk. qui sic et infra.

P. 193. 1. ὁμοπατρίους M. 4. ἐκλίπῃ] ἐκλείπῃ pr. B. Bekk. 6. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 7. τὰς ψοιντὰς] ψοιτὰς τὰς B. Bekk. ψοιντὰς M. 8. συντομωτέρας] συντομοτέρως Bekk. 9. ταύτην M. 10. ψρος. ἀγχιστείᾳ] ψρος. τῇ ἀγχιστείᾳ B. Bekk. 14. ψροῦκεν pr. M. 15. δ' ὅτι μηδὲν] δέ τι μηδὲν B. Bekk. δέ τι οὐδὲν M. 19. ἴσεσθαι pr. B. 20. χρημάτων] κλήρων M. antep. ἀναγίνωσκε. ἐκείσχες] ἀναγίνωσκε. NOMOI. ἐκείσχες B. Bekk. ult. ἐρωτήσω σε om. M. Ibid. ἴδ' ὁ] ἴσθ' ὁ B. M. Bekk.

P. 194. 4. ἐρῇς] ἐρεῖς B. Bekk. 5. δ' ἐν ἅπασι ἐγὼ ἦν] δ' ἦν ἅπασι ἐγὼ B. M. Bekk. 9. εἰπεῖν. ἀλλ'] εἰπεῖν. φράσω οὖν τοιοῦσδε. Αἰσθάνεσθε ὅτι οὐκ ἴχει τὴν συγγένειαν εἰπεῖν, ἀλλ' B. Bekk. 12. μαθεῖν] ψαθεῖν M. Ibid. ὑμᾶς Bekk. 16. ἡμῶν M. Ibid. ἀποκρίνουσιν pr. B. 17. οὐκ ἴδασιν M. 22. ἐμοὶ] μοι B. Bekk. om. M. ult. τούτων γάρ.] τούτων γὰρ γάρ. B. Bekk.

P. 195. 1. τούτων M. 11. ὅτι om. pr. M. 18. ἐν αὐτῇ M. 19. κατὰ διαθ.] κατὰ τὴν διαθ. B. Bekk. 20. οὖσαν] οὖσα B. M. Bekk. 22. καὶ om. pr. B. 24. συγχάνειν, sed in marg. λαγχάνειν, M. pen. ταύτῃ μὲν] ταύτη μοι B. M. ταὐτὸν ἐμοὶ Bekk. ult. τῷ] ὡς M. Ibid. ὅτι ἐκείνου μὲν ἀγχιστεῖοι M.

P. 196. 1. ἐν οἷς - - - ἦν add. in marg. M. 3. μέχρι B. M. Bekk. 7. NOMOΣ om. M. 8. μέχρι M. 15. ταῦτα καὶ] ταῦτα καθάπερ καὶ B. M. ταὐτὰ καθάπερ καὶ Bekk. Ibid. εἰρημένον M. 17. καὶ om. M. ult. ψροσῆκεν] ψροσῆκεν B. M. Bekk.

P. 197. 2. καθεστάναι pr. B. 4. ἐφ' οἷς add. in marg. M. 5. οὗτοι] οὗτος B. M. Bekk. Ibid. μὲ M. 13. ἀκούσαντες M. 15. καταβάλλειν] ψαραναταβάλλειν B. Bekk. 16. τούτῳ τῷ] ταὐτὸ τῷ Bekk. 17. ἐνόμιζον αὐτοῖς M. 19. καὶ ἐναντιούμην] καὶ μὴ ἐναντιούμην B. Bekk. καὶ μὴν ἐναντιούμην M. 25. ἀντιγράψωσι] ἀντιγράψονται B. M. Bekk.

P. 198. 1. γὰρ τοῦ] γὰρ ἦν τοῦ B. M. Bekk. 6. ἐξέλεγξαν] ἐξέλεγξα B. Bekk. 8. τις] τι Bekk. 12. ἔστε μοι] ἔστ' ἐμοὶ M. Bekk. 17. ταὐτὸ] ταὐτὸν B. M. Bekk. 19. ὑμῶν pr. B. 21. δεῖν M. Ibid. ἢ ψοθ.] ἢ τί ψοθ. Bekk. 24. τύχοι] τύχῃ B. M. Bekk.

P. 199. 4. et ult. ταυτὸ pr. B. Ibid. ἀμφισβητῆσαι M. 5. τι om. M. Ibid. τοῖς ἐντυθεῖσιν pr. M. 7. ἦν] ἐστὶν M. Ibid. ἢν γένος] ἢν τὸ γένος B. Bekk. 8. ταῦτα M. et pr. B. Bekk. 9. τὸν ἐντᾶσθαι, τὸν δὲ νικᾶν M. 11. διομολογίας] διομολογίαν B. Bekk. δι' ὁμολογίαν M. 14. τῷ διὰ] τῷδε διὰ B. Bekk. 18. οὐδεὶν] οὐδὲν B. Bekk. 21. NOMOΣ add. in marg. M. pen. προστάττει] ψεύς ταυτὶ pr. B. ult. λαμβάνειν M.

P. 200. 3. δι' ὁμολογίας M. 4. ψεπείκειν M. 6. ᾧ] ὃ M. 7. τῷ om. M. 13. ἂν om. pr. B. 14. πότερον δίκην μοι pr. B. 17. ψοιεῖν M. 22. αὐτῶν pr. B. 25. τὸν κλῆρον λέγων M. ult. διὰ τούτου] διὰ τοῦτ' οὐ Bekk.

P. 201. 3. λέγων] λέγων pr. B. Bekk. Ibid. γὰρ ἄνομον M. 7. τὸν κλῆρον] τοῦ κλήρου Bekk. 10. ὅτι οὐ δεῖ] ὅτι εἰ B. M. Bekk. 12. εἰδότες ἑαυτ' ἐν] εἰδότες ὅτι, ὅτ' ἦν Bekk. 16. ἀγχ. ἀλλὰ] ἀγχ. ὁ νόμος, ἀλλὰ B. Bekk.

P. 202. 4. καὶ μὲ] κἀμὲ M. καὶ ἐμὲ Bekk. 9. ἡμᾶς M. 16. τοῦ Ἀγν.] τῶν Ἀγν. B. Bekk. Ibid. φησὶ pr. B.

P. 203. 1. κωλύσοντα M. 4. μὴν] μὴ pr. B. 12. τοῦ ψοδὸς M. Ibid. καὶ om. pr. B. 17. δὲ πλουσίᾳ] δὲ δεινῶς πλουσίᾳ B. M. Bekk. 19. ἡμῶν M. 21. πάντα] πάντας B. M. Ald. Bekk. 23. τῶν λόγων om. M. 24. διεξιόντος B. M. 25. κατασκευάσαντος B. M. antep. κατηγορούντων] κατηγοροῦντος B. κατηγοροῦντα Bekk.

P. 204. 1. δὴ] δεῖν pr. B. 2. τῶν λόγων φθόνον M. 12. ἐξ om. pr. M. Ibid. διαθῆναι] διαθεῖναι B. M. διατθῆναι Bekk. 14. τὸν om. pr. B. 18. οὕτω, ῥᾳδ.] οὕτως ἴχει, ῥᾳδ. B. M. Bekk. 20. μετὰ τοῦ M.

P. 205. 1. τινα τὴν οὐσίαν M. 3. Στέφων. B. Στέφων M. 4. αὐτοῦ ἀποδν.] αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀποδν. B. Bekk. 5. αὐτοῦ] Ϛ' αὐτοῦ B. Bekk. αὐτὸν M. 8. ἰνία M. 10. θεόφρων B. 12. ἀπομένην] ἀπομένην B. Bekk. ἀπομένη M. Ibid. ἄλλη M. 17.

γὼ. ἐπαυτοῦ] γὼ. τοῦ ἐπαυτοῦ B. M. Bekk. 18. μὲν] δὲ pr. B. 19. κατέλιπον] κατέλιπεν B. Bekk. 20. τετρακισχιλίας.] τετρακισχιλίας ἐπακοσίας. B. M. Bekk. 21. πρὸς δὲ --- δραχμὰς add. in marg. M.

P. 206. 2. τοὺς om. pr. M. 3. MAPTTPEΣ add. in marg. M. 4. πλείον] πλείον B. πλείω Bekk. 7. πεντακισχιλίων, πρὸς] πεντακισχιλίων καὶ Προσπαλτοῦ τρισχιλίων, καὶ οἰκία ἐν ἄστει δισχιλίων, πρὸς B. Bekk. 9. τάλαντα καὶ] τάλαντα· οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλέον εὕροι (εὕροι Bekk.) τούτου. ταῦτ' ἐστὶ τρία τάλαντα καὶ B. M. Bekk. 11. δραχμαὶ om. B. M. Bekk. antep. αὐτοῦ. γὰρ ῥᾳδίως] αὐτοῦ. ῥᾳδίως γὰρ B. M. [οὕτω] ῥᾳδίως γὰρ Bekk.

P. 207. 1. ψευδομαρτυριῶν, πάλιν] ψευδομαρτυριῶν, κελεύει δ' ὁ νόμος, ἐὰν ἁλῷ τις ψευδομαρτυριῶν, πάλιν B. Bekk. 5. τὰ ἐμὰ] τἀμὰ B. Bekk. 8. MAPTTPIA add. in marg. M. 10. τηλικαύτη B. M. 16. ἀποτλαύοιτε B. ἀπολάοιτε M. ibid. γὰρ μὰ] γὰρ μηδὲν B. M. Bekk. 22. ὅτι] ἴτι pr. B.

P. 208. 1. et 6. πρὸς Παλτοῦ] Προσπαλτοῦ Bekk. ibid. εὕροιτε] εὕρητε B. εὕροι Bekk. 6. γιγνομένου] γιγνομένου B. M. Bekk.

οἱ

8. λειτουργοῦν M. 12. δὲ ὅσῳπερ ἀχρ.] δὲ ὡς περὶ ἀχρ. Bekk. ult. in fine hujus orationis Aldina exhibet λείπει, Stephanina λείπει τινά. quod prorsus om. B. M. Bekk.

INDICES
AD ISÆUM.

INDEX GRÆCITATIS ISAICÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

'Αγαθὸς] ὁ 'γαθὸ, etiam cum ad plures conversa est oratio. 59, 5. πτῶσιν ἀγαθὴν. 206, ult.

ἄγαλμα] ἀγάλμασι χαλκοῖς καὶ λιθίνοις κεκοσμήκασι τὰ ἱερά. 113, ult.

ἀγανακτῶν] ὑφ' ὧ δὴ καὶ δικαίως ἀγανακτᾶ. 34, ult.

ἀγαπᾷν] οὐκ ἀγαπᾷ, satis non habet, neque contentus est haud merita et insperata felicitate, si οὐ δώσει δίκην τῶν ὑμαρτημένων. 84, 11. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνου ἔχειν, ἀλλὰ — 227, pen.

ἄγειν] τὴν ἑορτὴν ἤγομεν παρ' αὐτῷ. 206, 6. εἰς τὰ Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4. εἰς τὰ ἱερά. 248, 7. εἰς δουλείαν. 310, 1. εἰς βασάνους τὰ πεφάγματα. 329, pen. pro ζαβίζειν, χωρεῖν, ambulare, vadere. ἐπὶ τὰ πλησιέστατα ἄξαντες, id est, ὁρμήσαντες. 72, pen. pro ἐναγωνεῖν, nuncupare, edere, vel etiam, in medium adducere. 107, 3.

ἀγνοῦν] peccare, delinquere. μὴ λίαν οὕτως αἰσχρῶς ἀγνοηθέντα πεφοσχήματα ἔχειν. crimicationes tam turpium flagitiorum. 315, 9.

ἀγρὸς] ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασιν. 116, 9. εἰς ἀγρὸν ἀπ' ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.

ἀγχιστεία. 5, 2. 96, 5. νόθῳ, μηδὲ νόθῳ ἀγχιστείαν εἶναι, μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὁσίων. 147, 11. τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄῤῥεσι περιέρως τῶν θυλειῶν ἀνατιθέασι. 173, 6. jus in bona et jura defunctorum ex titulo consanguinitatis succedendi. ἐτέρων ταῖς ἀγχιστείαις περιέρων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὄντων. 190, pen. ἀνατίθεσαν παρελαβόντες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους. 218, 4. 270, 10. 273, 3. 279, pen.

ἀγχιστεύειν τινί. 276, 4.

ἀγὼν] στάσεως γενομένης καὶ ἀγῶνος. 91, 4. διαμαρτάνειν τοῦ ἀγῶνος. 149, 10. εἰ περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεσκεύασε. 228, 7. εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι. 196, 4. τὸν ἀγῶνα εἰσίναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

ἀγωνίζεσθαι δίκην. causam dicere, certare. 18, 4.

ἄδηλος] ἄδηλοι καὶ ἐξαίφνης γενόμενοι σφάξεις. 25, 8.

ἆδης] τὸν ἐν ᾅδου ὄντα. 13, 6.

ἀδικεῖν] μάλιστα μὲν ἐκαλέμην μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδικεῖσθαι. 322, 7.

τὸ ἀδίκημα τοῦτ' ἐστιν. hic est status causæ, species facti, hæc est injuria mihi oblata. 257, 9.

ἀδικία] προστιμᾶς ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀδικίᾳ. 309, 7.

ἄδικος] ἀδίκων ἐπιθυμεῖν. 108, 13.

ἀδύνατος] οἱ ἀδυνατώτεροι. inferiores opibus, copiis amicorum, ingenio, facundia. 251, 10.

'Αθηνᾶ] καθιερῶσθαι τὰ χρήματα τῇ 'Αθηνᾷ. 72, 5.

αἰθυμεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι. 168, 10.

αἰκίζεσθαι] αἰκισάμενος ἐκείνον. 240, 3.

αἰξ] αἶγας ἀπίδετο σὺν τῷ αἰπόλῳ. 140, 9. 292, pen.

αἰπόλος. 140, 10.

αἱρεῖν sensu forensi, reum peragere. 165, 2. 166, 3. τεττελευτηκότα παρανοίας αἱρέσεται. 252, 4.

αἰσχρὸς] ἐπ' αἰσχίστῳ ἐπιγράμματι. 111, 4.

αἰσχύνεσθαι] ἐγκαλοῦσαν τούτῳ, ἃ αἰσχύνομαι λέγειν, αὗτος δ' οὐκ ἠσχύνετο ποιεῖν. 112, 6. αἰσχυνόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀνοίᾳ. 136, 11.

αἰτεῖν] ὕπνου καὶ ἐτυχε. 169, 3.

αἰτία] ἵνα μυθεμίαν ἡμῖν αἰτίαν ἐπιφέρωσιν. 162, 1. τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντος Θουκιδίδου περὶ τὸν — Thudippo laborante ea infamia, ut diceretur in Astyphilo patre tantum facinus commisisse. 243, 1.

ἀκαιρία] ἐν τοιαύταις ἀκαιρίαις. 223, antep.

ἀκήδυνος] μόνων τούτων τῶν δικῶν [de parentibus male habitis] ἀκηδύνων τοῖς διάκουσιν οὐσῶν. 45, pen.

ἀκηδύνως εἰσαγγέλλειν. 45, 5.

ἄκληρος. exsors. 12, 6. ἄκληρον ἐνίματος κατασταθῆναι. 36, 1. τῶν πατρῴων. 44, 15.

ἀκοὴ] οἷς μὴ παρεγένετο, ἤκουσε δὲ, ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 150, 8. λόγων ἀκοῇ καὶ μαρτύρων χρήσεως. 197, 5. μεμαρτυρήκασιν ἀκοῇ. 204, 2. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρούντων. 213, pen.

ἀκολουθεῖν. comitari. 143, ult.

ἀκρατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. sese continere et compescere ab illarum consortio non valentes. 23, 13.

ἀκρίβεια] τοιαύτας ἀκριβείας ἴχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 5.
ἀκριβὴς] φεύγειν οὕτως ἀκριβῶς ἐλέγχους. 203, 1.
ἀκριβῶς μεμνῆσθαι. 36, 8.
ἀκροᾶσθαι] οὐδ' ἀκροασόμενοι πώποτ' ἦλθομεν ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1.
ἄκυρος] ἀκύρους ποιεῖν τὰς διαθήκας. umtosen [to set aside]. 12, 15. τὰς ἐπισκήψεις ἀκύρους ποιήσαντα. 252, 2.
ἀλίθια] οὕτω τῇ τοῦ φαρμάκου ἀλιθίᾳ κατεπέπληκτο. 212, 8.
ἁλίσκειν] τοῖς ἁλισκομένοις ἔσχατα τιμωρίαι. 45, 6. v. ἁλῶναι.
ἀλλ' ἤ] præterquam, neminem alium, nisi — ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν τῆς ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ τοὺς παῖδας. 261, 8.
ἀλλάττειν] γραμματεῖον ἀλλαγῶναι. 75, 7.
ἄλλος] τἄλλα pro τὰ σύμπαντα. 218, 7.
ἀλλότριος] συνδιαιτᾶν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, scil. ἀνδρῶν. 22, 10. βία ἔζεστι τἀλλότρια ἔχειν. 186, 1. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. 315, pen.
ἄλλως] μὴ ὡς ἄλλως ποιήσωσι. caverent, ut secus ne faxint. 178, 8.
ἁλῶναι] ἁλόντων εἰς τοὺς πολεμίους. 121, 1.
ἀμπισχεῖν. 66, 1.
ἀμύνεσθαι. 5, 14.
ἀμφισβητεῖν] οὐ γὰρ τῶν Κλεαντίμου μόνον ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν πατρῴων. 3, 4. 15, 1. ἀμφ. τινὶ et πρός τινα περὶ τῶν πατρῴων. 52, pen. 53, 1. quæ præpositio περὶ alias omitti solet. ἀμφισβητοῦμεν αὐτῷ ἅπαντος τοῦ οἴκου. 96, 4. ἠμφισβητήθημεν. dubitatum et nobiscum expostulatum fuit, utrum cives essemus. 228, 12. ὅτι οὐδὲ πρὸς τὰς διαθήκας ἠμφισβητήσαμεν. 275, 15. τοῖς κατὰ ταὐτὰ ἀμφισβητοῦσιν εἰς τίθεται καλῶς. 281, 16.
ἀμφισβητήσιμος] τῶν ἀμφισβητησίμων δεῖ τὸν ἔχοντα ἢ θέτην ἢ πρατῆρα παρίχεσθαι. 267, 9,
ἀναβάλλεσθαι τὴν δίκην. 106, ult.
ἀναβιβάζειν] οὓς ἐγὼ βούλομαι ὑμῖν ἀναζιβάσαι μάρτυρας. 249, 2. ἀναβιβασάμενος αὐτὸς [scil. ἐπὶ τὸ βῆμα], ubi ego eum in hoc tribunal adscendere jussero, ἐναντίον ὑμῶν ἐρωτήσω. 272, 5.
ἀναζολὴν ἐποιήσατο. 128, 1.
ἀναγκαῖος] προφάσεις ἀναγκαίας. excusationes rerum factu necessariarum aut inevitabilium. 78, ult.
ἀνάγκη μεγάλη. omni modo necesse est. 18, 1. 213, 5.
ἀναδέχεσθαί τινί τι] pati sibi aliquid ab aliquo imputari. ἣν Πυρετίδης οὐκ ἀναδέδεται αὐτός. 24, ult.
ἀνάθημα] ἀναθήματα ποιησάμενος. cum simulacra vel donaria mercede facienda elocasset. 116, 10.
ἀναιδεία. 146; pen. οὐδεμίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. 175, pen.
ἀναιδής. 274, 7.
ἀναιδῶς. 163, 2.
ἀναιρεῖν διαθήκην, tollere, cassare, pro irritis declarare. 9, 10. 138, 14. usurpatur hoc sensu quoque in medio p. 139, 9. οἶκον. 181, 6. 189, 2. οὐσίαν. 317, 5. In medio ἀναιρεῖσθαι ἀνωδυνότατα. tollere ad humandum, aut imponere humeris bajulorum, ut bajuli cadaver efferant. 78, 4. ἴχθυας. 7, 1.
ἀναισχυντεῖν] ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ. 251, 9.
ἀναίσχυντος] ἀλλ' οὐκ ἀναίσχυντός ἐστιν. 177, 3.
ἀνακρίνειν. examinare. 107, 8.
ἀνάκρισις] αἱ ἀνακρίσεις ὑμῖν ἦσαν. 126, antep. ἦσαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν. examen partium inter se contendentium coram arbitro ante litis contestationem. 128, 2. 131, 3. 255, 12,
ἀναλίσκειν] εἰς τὸν πόλιν τῆς τούτων οὐσίας πλείω ἀναλίσκεται ἢ εἰς αὐτούς. 154, 2. εἰς αὐτὸν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν. οἰόμενος δεῖν. 186, 5. ἀφήλωκα παρ' ἐμαυτοῦ. 224, 5.
ἀναμφισζήτητος. 99, 3. ὁμολογούμενα καὶ ἀναμφισζήτητα. bona controversiæ nulli obnoxia. 296, 6. ἀναμφισζήτητοι τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαμεν. nemo nobis unquam controversiam de statu nostro civili movit. 228, 9.
ἀναμφισζητήτως. 341, 2.
ἀνδράποδον] ἀνδράποδα μισθοφοροῦντα. 219, 4.
ἀνέκδοτος. matrimonio non elocata. 130, 5.
ἀνεπίδικος. 52, 4. 218, 4.
ἄνευ ὁμολογίας πρωικῆς. 34, 2. 38, 4. ἄνευ τῆς γνησίας θυγατρός. in fraudem filiæ legitimæ, quæ esset, ea sive plane præterita et exclusa, sive majorem in modum læsa. 42, 10. 58, 6. et 9. 59, 2. 262, 3. θυσίαν ἄνευ ὑμῶν οὐδεμίαν ἐποίησαν. 205, ult. τοῦτο αὐτῷ ἄνευ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου μηδὲν ἰσχυράτω. 251, 6.
ἀνιστάναι] ἀπὸ τοῦ οἰκήματος ἀνίστατο. excedebat popina, vel taberna vinaria, finem faciebat in ea ancillandi. 134, 7. οὐδὲ τῆς αὐλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενον. 141, 9.
ἀντακολουθος. 94, 5.
ἀντακποδιδόναι χάριτας. 166, 7.
ἀντανολογεῖσθαι. 98, 8.
ἀντευποιεῖν εὖ ποιοῦντι. 165, 8.
ἀντιγράφεσθαι. accusatoris accusationi suam ἀντιγραφὴν, seu adversariam exceptionem, opponere. 149, 11. ἕ τι ἀντιγράψονται περὶ τῆς ἀγχιστείας. quem titulum consanguinitatis edituri, allegaturi pro se et in tabulas publicas inferri curaturi sint in sua contrapetitione mea petitioni opponenda. 279, 8.

ἀντιδικεῖν] ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν οἷα ἀντιδικήσειν. 275, 14. 279, 7. πρὸς πολλοὺς χαλεπὸν ἀντιδικεῖν. 323, 2. conf. annot. ad p. 280, 11.

ἀντίδικος ἐξ ἑτέρων συμβολαίων. 108, 2. τοιούτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφεύροιτο διαφέρομαι. 322, 8.

ἄντικρυς οὕτως ἅπαν τοὐναντίον. 282, 12.

ἀντιλέγειν πρὸς νόμον καὶ δίκαιον, ἐστὶ πρᾶγμα χαλεπόν. 266, 4.

ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 196, 1.

ἀντόμνυσθαι. dejerare. 87, pen. et ult. 98, 2. infinitivus e medio usurpatur, et aor. 1. ex activo. ἀντώμοσα. 230, 4. ἀντωμόσαμεν. 250, 12.

ἀντωμοσία. jusjurandum, quod reus accusatoris juramento opponit, infitiandi ergo id, quod accusator incusasset. 18, 7.

ἀνώμοτος] καὶ ἀνώμοτα καὶ ὀμόσαντες. 107, 11.

ἄξιος] λειτουργεῖν μὴ ἄξια. facultates haud pares ferendis oneribus munium publicorum. 292, 9.

ἀξιοῦν] postulare, sibi arrogare, se dignum censere. οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ συνδειπνεῖν μετὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀνδρῶν. 22, 9.

ἀπαγγέλλειν] λόγου ἀπαγγελθέντος πρὸς τοὺς οἰκείους, ὅτι ἆρα τετελευτηκὼς εἴην ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. 309, 9.

ἀπάγειν] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον ὡς πλέωτης. 84, 1.

ἅπαις ὢν γνησίων παίδων. 14, 2.

ἀπαιτεῖν. 139, 4.

ἀπαλλάττειν] ἐξέρεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν πεμπομένους ἀπαλλάξαι. 99, 12. ἀπαλλάττειν τοὺς χρήστας. 105, 8. ἀπαλλάγη τῆς γυναικός. 137, 1. οὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τῶν πραγμάτων. und doch lässet er das Ding nicht bleiben [still he does not forego the practice]. 228, 15.

ἀπαρχὴ] ἀπαρχὰς τῶν ὄντων ἀναθέντες. 113. antep.

ἀπαυστεῖν] κομιδῇ ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως. 141, 8.

ἀπελευθέρα. liberta. 134, 2. ἀπελεύθερος. 72, 10. 134, 9.

ἀπέχεσθαι. 17, 8.

ἀπήχθεσθαι. 322, ult.

ἀπιστεῖν. 213, 4.

ἀπλοῦς] ἀπλοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, καὶ μηδεμιᾶς παραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 7. ἁπλοῦν τὸ δίκαιόν ἐστι καὶ πᾶσι γνώριμον μαθεῖν. 287, 11.

ἁπλᾶς] ἁπλούστερον καὶ κατὰ φύσιν μᾶλλον. 69, 1.

ἀπό] pro παρὰ vel ὑπό. ὑμεῖς ἀπὸ τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν ταῦτα παθόντες. 95, 13.

ἀπογινώσκειν τινός. aliquem absolvere. 108, 10.

ἀπογράφειν] in tabulas referre, describere, apud magistratum deferre (in activo et medio), præsertim de bonis censis; vel censendis, sed et de criminibus. ἀπογράφουσι τὰ παῖδα πρὸς τὸν ἄρχοντα. deferunt eorum nomina ad Archontem, eaque curant ab ejus tabulario in codicem publicum inscribi, ut pupillorum. 141, 11. 145, 9. ἀπεγράψατο τίμημα μικρόν. censum exiguum edebat. 185, pen. 289, 5. ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν. delatus. 84, 3.

ἀποδεικνύειν. coram exhibere, nominatim demonstrare. 160, 1. διαθήκας ψευδεῖς. 249, 8.

ἀποδημεῖν] οὐκ ἀποδεδημήκασι πάντες ὅσα μὴ ὑμεῖς προστάξητε. ergo incivile habebatur, sponte sua, injusso magistratuum, urbe abesse, nisi siquis negotiationis ergo peregrinaretur. 83, 9.

ἀποδιαιτᾶν τινός. aliquem absolvere. 562, ult.

ἀποδιδόναι] præstare, aut reddere id, quod debetur. τὴν ἐξαγγύαν ἀπέδωκεν. 88, 8. τὴν τιμήν. refundere valorem, rependere numeratum rei pretium. 100, pen. ἀπέδωκεν ὁ νόμος τὸν κλῆρον τοῖς πρὸς μητρός. 174, ult. ἀφ' ὧν ἂν αὐτῷ ταῦτα τὴν χάριν ἀποδοίητε. 187, ult. 244, 6. ἀπέδωκε, gab zurück, überlieferte [gave back, delivered up], πάντα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 309, 14. ἐπέντες ἡμῖν οὐκ ἀπέδοσαν. 338, 1. ἀποδιδοὺς τὰς μισθώσεις. 341, 1. In medio vendere. 139, 2. 140, 9.

ἀποκείρεσθαι. lugere. 71, 6.

ἀποκλείειν] ἀπέκλεισαν τὸν θύρᾳ. 143, 16. νόμῳ δ' ἀποκλειομένης. 279, 14.

ἀποκρίνεσθαι πάντα μᾶλλον ἢ ὃ δεῖ μαθεῖν. 273, 10.

ἀπόκρισις] ἐφ' οἷς ἀποκρίσεις οὐ δίδωσιν. 274, 2.

ἀποκρύπτειν] μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων. rei familiaris partem nullam in censu reticere, dissimulare. 187, antep. 208, pen.

ἀποκτιννύειν] morte condemnatum supplicio afficere. οὓς δημοσίᾳ ὑμεῖς ἅπαντας ἀπεκτίνατε. 84, 3.

ἀπολαμβάνειν] recuperare. οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνεισαν. 112, ult. οὐκ ἀπολαβὼν τὴν προῖκα ὅσην ἔδωκε. 199, 8. 223, 10. 247, 10.

ἀπολαύειν] οὐ μικρὰ τῶν χρημάτων ἀπολαῦσαι. de tutore neganam, pupilli bona carpente. 163, ult. ἵνα ὡς ἐλάχιστα αὐτῶν ἀπολαύοντε. ut rerarium vestrum inde fructum percipiat quam minimum. 297, 6.

ἀπολείπειν] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς δυνάμεως. nihil sibi reliquum facientes. 5, ult. ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ ζῶντα τὸν ἄνδρα, ἢ τελευτήσαντες τὸν οἶκον αὐτοῦ. 19, 7. 38, 1. 64, ult. ἐπάνειμι ἵνα ἀπέλιπον, scil. τὸν λόγον. redeo, unde excesseram. 94, 11.

ἀπολλύναι] ἐρῶντες ἀπολλύμενον τὸν οἶκον. 138, 11. ἀπολώλει ἡ οὐσία. 142, 7.

ἀπολογίαν ποιεῖσθαι. 155, 12. ἐπὶ τὴν ἄλλην ἀπολογίαν ἥδη τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων, id est, ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰς ἄλλας κατηγορίας. 287, pen.
ἀπολύειν] vendere. ἀπέλυσε τῷ ἱεροφάντῃ οἰκίαν. 140, 9.
ἀποπέμπειν] relegare, rebus infectis rursus discedere jubere. ἐλθόντα ἐπὶ τὸν Δύρραν τὸν ἄρχοντα ἀπέπεμψα. 9, antep. 10, 10. 13, 2.
ἀπορεῖν] τὸν δίκαιόν τι πράττοντα οὐ χρεὼν ἦναι ἀπορεῖν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν. 273, pen.
ἀπορία] διὰ τὴν N. ἀπορίαν τῶν πραγμάτων. quia Nausimenes in re familiari conturbata et fracta decesserat. 199, 9. εἰς τοσαύτας ἀπορίας κατέστησαν. 279, 7.
ἄπορος] τὰ ἰκεῖνου [scil. πράγματα] παντάπασιν ὡς ἄπορα διεξιόντα. 290, 5. ἄπορα τὰ πράγματα καταλιπόντος. in egestate defuncti. 291, 6.
ἀποστερεῖν ἅπαντας τῆς ἀμφισβητήσεως. 153, 5. 165, 1. τὰ τοῦ πάππου χρήματα ἡμᾶς ἀποστερήσαν. 228, 1. περιορᾷν ἀποστερούντα οὐ ῥᾴδιον. 322, pen.
ἀποσυλᾶν. 106, 8.
ἀποτιμᾶν] ἔξω τῶν ἀποτιμηθέντων. 340, pen.
ἀποτίμημα] hypotheca. ἀποτιμήματα κατασταθέντα. 141, 16.
ἀποτίνειν τῇ πόλει τοσαῦτα. 73, 10.
ἀποφαίνειν θυγατέρα. ferre, prodere, affirmare, aliquam esse alicujus filiam. 3-4, 6. ὡς ἀποφανῶν παῖδας ἐξ αὐτῆς. susceptorus, procreaturus. 136, 3. διαθήκας. proferre, exhibere. 75, 10. 90, 5. 96, 9. 242, 2. 245, 1. ἃ κατελιφθη μὲν, οὗτοι δ' οὐκ ἀποφαίνουσι. bi non indicant. 294, 7.
ἀποφέρειν] perferre, quo oportet, vel pro simplici offerre. ἀπενήχθη τὸ κούριον. 135, ult.
ἀποφεύγειν. 17, 7.
ἀποχειροτονεῖν. reprobare, vetare, interdicere. 142, 6. 146, 6. et 10.
ἀποψηφίζεσθαι ἀ — absolvere se in ejusmodi causa. 108, 9. διὰ τί οὖν ἀξιώσεις τοὺς δικαστὰς σοῦ ἀποψηφίσασθαι. 117, 3.
ἄρρωστος. indotata, 34, 4. 40, pen.
ἀργύριον] ἀργύρια ὀφείλειν ἐπὶ τοῖς πατρώοις. nescio quas minutas aeris summas. 3, pen. ἕως οὗ ὑπέρσχεν ἐκεῖνος τἀργύριον. 165, 12.
ἁρπούντως εἶναι μέχρι γε τοῦ τὰ δίκαια εἶναι. 196, pen.
ἁρπάζειν] εἰ τὰ τοῦ παιδὸς εἶεν [scil. αὐτὸν] ἁρπάζειν. 279, 1.
ἀρραβὼν] τὸν ἀρραβῶνα διδοκέναι. 210, 3. et 6.
ἄρρην] κρατεῖν τοὺς ἄρρενας. 279, 15.
ἀρχαῖος] τῶν ἀρχαίων μηδὲν πεφυθέναι. fundorum pristinorum, paternorum et avitorum. 143, 1. et 4.
ἀρχαιρεσία. 178, 10.
ἀρχεῖον] πολλῶν καὶ καλῶν ἦρξεν. 134, pen. ἀρχεῖον ἦρξε τὰς ἀρχάς. 185, ult.
ἀρχὴ] pro viro, aut viris, magistratu, imperio, fungentibus. πέμψας ἐπὶ τὸν ἀρχήν. 4, pen. μετεπέμπετο τὸν ἀρχήν. 11, 6. ἐκείνοι ἀρχὴ τοῦ γένους. 216, 8.
ἄρχων] πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα ἀπέλιπεν ἡ ἐγγυητὴ γυνὴ τὸν ἄνδρα. 64, pen. μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὀρφανῶν ὄντων. 141, 14. ἀναγραφάσθω πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν ἐκείνου χρημάτων. 289, 5.
ἀσέλγεια] μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γεγενῆσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.
ἀσελγὴς ὢν καὶ Ζῆλος. 227, 8.
ἀσελγῶς καὶ παρανόμως. 261, 1.
ἀσθενεῖν] ἀσθενῶν ταύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς καὶ ἐτελεύτησε. 9, 9. ἐκ τῶν πληγῶν ἀσθενήσαντα, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. 241, 2.
ἀσθενῶς διαιτᾶσθαι. 9, ult.
ἀσκεῖν] ἤσκει τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν. 168, 5. ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν. 354, 11.
ἄσμενος] δοκεῖ δέ μοι κἂν ὁμόσαι ἄσμενος. 245, 5.
ἀσπάζεσθαι. 232, 7.
ἀστός. 73, 4, 169, ult, 358, pen. 360, 2. et 7.
ἀστυνόμος. 10, 8.
ἀτίλεια] καταφρονῆσαι προαιρεῖσθαι καὶ ἀτιλείαν. 118, 7.
ἀτίμητόν τι διδόναι. sic donare ut nil tibi cures aut contra dari, aut saltim oppignerari. 37, 4.
ἀτιμία] ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 2.
ἀτιμοῦν] ἐπειδὴ εἴλομεν ψευδομαρτυρίαν, ἀτιμωθῆναι. 99, 10. κατοικοδομήσας καὶ ἐπιζευλεύσας ἠτίμωσε. 225, ult.
ἄτοκος] fœmina sterilis. εἶδὼς τὸν ἄνδρα τὸν χρόνον ἄτοκον οὖσαν αὐτήν. 39, ult.
ἀτύχημα ἐμοί τι συνίβη πρὸς τὸ δημόσιον. 265, 10.
αὐτὸς] ταὐτὸν adverbialiter pro κατὰ ταὐτόν. eodem gradu modove. 277, 6.
ἀφανὴς] ὁ ἔλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8. οὐ γὰρ τὸ ἔργον ἀφανὲς ἐγένετο. 297, 16.
ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις. 193, 4. ἀφανίζω τὴν οὐσίαν. celo, in censu non edo. 297, 6.
ἀφειδὴς [sed ἀνδὴς potius leg. est], jucundum, insuave est, Φανοστράτῳ τὰς Εὐκτήμονος συμφορὰς φαυλὰς καθεστάναι. 133, 3.
ἀφιέναι] τῶν ἐγκλημάτων ἀλλήλους ἀφίεμεν. 87, 3. ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς παρεῶτας. 105, 12. ἀφεὶς τοὺς μάρτυρας. cum testes, quos falsi testimonii reos agere constituerat, inulto transmisisset, quietos sivisset. 95, pen. τὰ ὄντα. rem prodigere luxuria vel cupiditate. 182, ult. servum manu emittere. εἶδὰς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 310, 2. οὐδ' οὕτως

ἰφίαν εἰσιέναι. ne sic quidem sinebant intrare. 143, 15.
ἀφιλότιμος. 182, pen.
ἀφίστασθαι vel ἀποστῆναι πλήρει vel χρεμάτων τινί. 17, ult. 81, pen. 86, ult. 88, 2. 99, 1. 104, 5.
ἀφορμὴ ἰκανή. 138, 12.
ἀφοσιοῦσθαι] οὐχ ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' ἄριστα παρασκευζόμενος. non perfunctorie, non obiter. 185, 1.
ἄφρων. 355, 2.
ἄχρηστος] οὐκ ἀχρήστους ἡμᾶς εἰφήσετε πολίτας. 184, 8. 188, 3. 299, 1.

B.

βαδίζειν] ἐβάδιζεν ἂν εἰς τὰ ἑαυτῆς πατρῶα. 53, 8. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται. 234, 4.
βαλανεῖον. 101, ult. 140, 7.
βασανίζειν] οὐ χρῆσθε ταῖς τῶν ἐλευθέρων μαρτυρίαις, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασανίζετε. 202, 11.
βάσανος] ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit acceptare sponsionem de mancipiis ad torturam dedendis. 201, ult. 202, 16. 203, 3. παραδοῦναι εἰς βάσανον. 207, 7. τὴν Σάσανον ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀκριβίστατον ἐλεγχον νομίζετε. 202, 7. ἱκανὸν ἡγήσατο Σάσανον εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρός. 248, 3. τὰ πράγματα εἰς Σασάνους ἄγων. 329, pen.
βδελυρία] κατακλίξας ταῖς ἑαυτοῦ βδελυρίαις. 227, 1.
βέβαιος de fortunis certis, nulli casui, periculo, controversiæ obnoxiis. 13, 4. 291, 9. ὁ κλῆρος οὗτος μοι βέβαιός ἐστι. 296, 3. μαρτυρία βεβαιοτέρα. 235, ult.
βεβαιοῦν τὴν ὠνεάν. 11, 8. τὰς διαθήκας. 11, 16. evictionem præstare, h. e. fidem suam opponere de legitimitate emptionis aut venditionis. 101, pen. 102, 5. βεβαιώσατέ μοι τοὺς νόμους. mihi in hac causa mea exercete, validas et efficaces reddite, præstate jus certum, neque fallax. 250, ult.
βεβαίως] βεβαιότερον. 11, 11.
βελτίων. vir honestus, probus, homo frugi. 317, 2.
βῆμα. cathedra, suggestus, unde orabant. 103, 6.
βιασμός. 72, 7.
βιάζεσθαι. 53, ult.
βίαιος. 227, 9.
βίος ἱκανὸς ἐστιν αὐτῷ. opes, unde victus. 354, 10.
βλάβη παρίφανής. 357, 3.
βουλεύεσθαι περὶ τῶν αὑτοῦ. 221, 2.
ἡ βουλὴ sic nude est senatus Areopagiticus. 84, 4.
βούλησις] φανερὰς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις. 160, 7.
βραβευτὴς] ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς τῶν ἁπάντων κατεστήσατε. 251, 8.
βραχὺς] pro ὀλίγος. βραχείας οὐσίας ὑπαρξάσης. 267, ult.
βωμὸς] ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται. 234, 4. 169, 9.

Γ.

γαμετή. 22, 8. 360, pen.
γαμηλία] θυσία puta, victima, bestia mactanda, quam phratriæ suæ novus maritus nomine sponsæ suæ donabat ad epulas inde parandum. γαμηλίαν εἰσφέρειν. 62, 15. περὶ τῆς τῶν φρατέρων γαμηλίας. 65, ult. 66, 3. 208, 1. et pen.
γάμος] ἕνεκα τοῦ γάμου διδόναι τι. 38, 1. γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἱστιάσατε. 201, 2. 207, pen. 208, 13.
γεννῆται] consortes ejusdem gentis: ἐνέγραψεν εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας. 168, 3. εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτορας ἄγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμούς. 169, 9. 177, 10. (conf. p. 178, 5. ubi συγγενεῖς iidem dicuntur). 190, 3.
γένος γὰρ, proles, in linea descendente, ἀλλ' οὐ συγγενεῖς, cognati collaterales. 217, 5. γένη tria enumerantur. 1) pater et mater. 2) fratres et sorores. 3) consobrini. 270, 7.
γεωργεῖν] τὸ χωρίον ἐφύτευσε καὶ ἐγεώργει. instruxit plantatis et satis. 247, 7.
γῆρας] ἀπειρηκότα ὑπὸ γήρως. 141, 8. τὸ γῆρας καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ Εὐκτήμονος. 138, 11.
γίγνεσθαι] τῆς περιουσίας εἰς αὐτὸν γιγνομένης. illi obtingente. 40, 1. μέρος δ, τι ἐγίγνετο. portionem ratam. 95, 11.
γινώσκειν mulierem, cum ea consuescere. 20, 6. οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσι leges, scil. δίκαια καὶ προσήκοντα εἶναι. 179, 16. καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως τοῦτ' ἔγνωκε. scivit, sanxit, decrevit. 179, pen. οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον γιγνώσκεσθαι τὸν τρόπον. 161, pen. αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγίνωσκον. 207, 13. 208, 2. et ult.
γνάμη] ἀνόμεθα δεῖν περὶ τῶν αὐτοῦ τὴν ἐκείνου γνώμην κυρίαν εἶναι. 275, 9.
γνωρίζειν mulierem, cum ea notitiam contrahere. 142, 9.
γνώριμος] ἁπλᾶ τὰ δίκαια καὶ ἅπασι γνώριμα μαθεῖν. 287, 12.
γνῶσις] οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἡ γνῶσις ἧττον εἰκαιτὴς φανήσεται. 255, 13.
γονεῖς] quosnam jus Atticum titulo τῶν γονέων complectatur. 216, 5.
γόνος] opponitur adoptationi. γόνῳ γεγόνασι παῖδες. 52, 14.
γράμμα] σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 148, 4. ἐν γράμμασι κατάθεσθαι παρά τιν σεμνάμενος. 160, 5.
γραμματεῖον ἀλλαγῆναι. 75, 7. εἰς τὸ κοινὸν γραμμ. ἐγγράφειν. 170, 4. 10, 12. εἰς

τὸ λεξιαρχικὸν γραμμ. quod erat penes demotas. 178, 7.

γράφω] γραφὴν ὕβρεως γραφείς. accusatus, exagitatus actione superbiæ contumeliosæ. 226, 1. φίλην ὄνομα ἐγράψατο τῇ γυναικί. uxoris suæ nomen apud Archontem edebat, ab ejusque commentariensi curabat in tabulas inferri. 35, 2. γραφὴν γραψάμενος. 287, 3.

γραφὴ] actio majestatis, et universæ criminalis, qua de capite et fortunis agitur. 226, 8. 287, 2. 10. ejusmodi erant causæ ὕβρεως, item pupillorum adversus tutores de male gesta tutela. 289, 16.

γρύζειν] οὐκ ἐτόλμησε γρύξαι τὸ παράπαν. 212, 12.

γυμνασιαρχεῖν. 154, 7. 184, 1.

γυνὴ] μηδὲ γυναικὶ συμβάλλειν πέρα μεδίμνου πριθῶν. 259, 3.

Δ.

δαπίσματα οὐκ ὀλίγα. 220, 4.

δαπανᾶν] δαπανηθεὶς pro δαπανήσας, aut δαπανησάμενος. 116, 5. δαπανήσας πολλὰ χρήματα. 117, 6. ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν. 184, pen.

δαπάνη] ἵνα ἐξαρκοῖεν πρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.

δαπάνημα] ταῦτα πάντα οὐ μικρὰ δαπανήματά ἐστι. 354, 12.

δίαιτα] ὁσιωτάτην δίαιταν διώμενος. 251, 1.

διανύναι. 260, 11. νόμον καλεύετε δεῖξαι. 262, 14.

δεῖν] μικροῦ δεούσας χιλίας δραχμάς. 294, 4.

δεινὸς] ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη. 54, pen. δεινοῦ τινὸς ἀνδρὸς ἔργα διαφέρεσθαι. 287, 5.

δεῖπνον] αἱ γαμεταὶ γυναῖκες εἰσὶ ἔρχονται ἐπὶ τὸ δεῖπνον. 22, 9.

δεκάτης] εἰ καὶ δεκάτης διαθήκας ψευδεῖς ἀποδεικνύν. 249, 8.

δεκάτη. decimus dies a nato infante, quo nomen ei a patre imponebatur. 54, 6. καλεῖν εἰς τὴν δεκάτην. ad epulum hac de causa. 36, 5. ἐν τῇ δεκάτῃ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι. 60, 5.

Δελφίνιον. 360, 8.

δεσμωτήριον] ἀπήχθη εἰς τὸ δεσμωτήριον. 83, ult.

δευτεραῖος ἤνδον κείμενος. jam in alterum diem. 143, 19.

δημαρχεῖν. 361, 13.

δημιουργὸς] δημιουργοὺς, ὅσοι ὅσαν αὐτῷ, ἀπέδοτο. operas, servos operibus manuariis efficiendis, ut calcearis, cultris, cistis, etc. servientes. 140, pen.

δῆμος] ἐν τῷ δήμῳ. in concione. 111, 1. λόγῳ ἐν τῷ δήμῳ φαρίσχῃ τὸ ἔργον. effecit hoc factum, ut ejus mentio fieret in concione, et sermones de eo haberentur. 297, pen.

δημόσιος] δημοσίᾳ ἀπίντησαν. jussu populi. 84, 2. ἐμοί τι ἀτύχημα πρὸς τὸ δημόσιον συνέβη. apud erarium fiebam errarius. 265, 11.

δημότης. 322, 10. 361, 13.

διὰ] ὅπως δ' αὐτὸν ἔσωτο ἡ οὐσία. in ipsorum potestate. 141, 10. αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ πάντ' ἐπράξατο. per se. 206, 9. τὰ πατρῷα διὰ πλειόνων διανέμωμαι. cum pluribus herciscam. 355, 4.

διαβάλλειν δυνὸς εἴ. calumniis, mendaciis confundere, depravare, ignorabiles notas veri, et mentes judicum perplexas reddere. 272, 9. objecto errore decipere. 297, 9.

διαβολὴ] ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.

διαγίνεσθαι] χρόνου διαγενομένου μετὰ ταῦτα. interjectis. 275, 3.

διαγινώσκειν. 277, 15.

διάγνωσις] ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διάγνωσιν ποιήσασι. 12, 9.

διαγράφειν] ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, cassabatur. 98, 5.

διαγωνίζεσθαι. 277, 12.

διαδικασία. 44, 6.

διάδοχοι τῆς οὐσίας ἤλπιζεν αὐτὸν καταστήσειν. 168, 7.

διαθήκη] διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι. 4, 7. ἐπαναγνοῦν διαθήκας. 11, 9. παιδὸς οὖσι ἔξεστι διαθήκην γενέσθαι. 259, 1. περὶ τῶν ἀλλοτρίων οὐ δεῖ κυρίας εἶναι τὰς διαθήκας. 266, 10. ψευδεῖς διαθήκας κατεσκεύασε. 231, 4.

διαιρεῖν] διήρηται περὶ αὐτῶν καθ' ἕκαστον. 282, 9.

δίαιτα] δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος. 361. 14. δίαιταν ἔφλεν. 362, 3.

διαιτᾶσθαι. commorari. 131, 2. 134, 8. 135, 5. 201, 1. 246, ult.

διαιτητὴς] ἄγειν διαιτητάς. 107, 2. 5. 9. ἐπὶ διαιτητοῦ. coram. 360, 3.

διαιτᾶσθαι] οὐχ ὁμαλῶς μοι δοκοῦμεν διαιτᾶσθαι πρὸς ἀλλήλους. 5, 11. οὐκ εὖ διαιτώμενοι τοῖς συγγενέσι. non bene animati erga consanguineos. 77, 4.

διακελεύεσθαι. universis et viritim singulis mandare. 178, 6.

διακριβοῦσθαι. 41, 6.

διαλέγεσθαι] verba facere. ὧνπερ διαλεχθέντος πρὸς ὑμῖν. 161, ult. μηδένα τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων διαλεχθῆναι Κλέωνι. 239, pen. 242, ult.

διαλείπειν] οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπών. 184, ult.

διαλλαγὴ] διαλλαγῆς μηθεμιᾶς γενομένης. reconciliatione gratiæ. 191, 4.

διαλλάττειν. reconciliare, expedire litigium. 107, 5.

διαλογίζεσθαι. 191, pen.

διαλύειν] οὐχ οἷόν τ' ἐστὶν ὡς διελύσαντό τὰς ἔχθρας. 166, pen.

διαμαρτύρεσθαι τοῦ ἀγῶνος. 149, 10.

διαμαρτυρεῖν, interceder protestando, μὴ ἐπιδίκων εἶναι τὸν κλῆρον. 15, pen. ἡ δια-

μαρτυρηθεῖσα γνησία εἶναι θυγάτηρ. illa mulier, quam filiam legitimam esse testatus esset curator ejus in sua *διαμαρτυρία* in illius gratiam judicibus exhibita. 17, 7. 43, 12. 98, 3. *διαμαρτυρομένων ἡμῶν.* nobis antestantibus, h. e. hortantibus testes nostros, ut hoc dictum factumve probe meminissent, quo possent, ubi opus foret, in judicio de eo referre. 127, 2. 149, pen.

διαμαρτυρία. 17, 7. obtestatio, protestatio. 149, 9. 150, 1. 161, 4.

διαμένειν εἰωθὸς ταῖς τοιαύταις. 33, ult. *τὰς ἔχθρας, ἤ τι διέμεινεν, τὸ ἔγγυον διδήλωσε.* 167, 9.

διανέμειν] *διανέμεσθαι*, inter se partiri, *τὸ ἀργύριον.* 180, pen. 355, 4.

διαπράττεσθαι] sedulo agere, perficere, quibuscunque modis, sed in primis artibus veteratoriis. Interdum tamen est quoque pro simplici *πράττειν.* 24, 3. 42, 1. 47, 7. 138, 3. 146, 4. 151, 3. et 8. 152, 3. 287, 7.

διαρρήδην. 241, 5. 259, 2.

διαστρέφειν τοὺς νόμους. 272, 10.

διατίθεναι] administrare, gubernare vel deducere ad locum statumve quempiam. *διατίθεναι καὶ τοῦτον τὸν οἶκον τὸν αὐτὸν τρόπον.* pari modo in hac quoque hereditate versari, atque versati sunt in illa priore, h. e. pari modo dilacerare atque prodigere. 267, pen. In medio præcipere, mandare per testamentum. *οὔτε διαθέσθαι, οὔτε δοῦναί τι τῶν ἑαυτοῦ ἔξεστιν ἄνευ τῶν θυγατέρων.* in fraudem filiarum. 43, 3. *διαθέσθαι ἐξεῖναι ὅτῳ ἂν τις βούληται.* 58, 3. quibus per leges liceat testamentum scribere. 75, 15. sqq. *διαθέσθαι ἐτέρῳ τὴν οὐσίαν, εἰ αὐτός τι πάθοι.* 160, 4. *τὰ ἑαυτοῦ διατίθεσθαι*, per testamentum legare donare, *ὅτῳ ἂν βούληται.* 255, ult. 262, 3. *ὅστις καὶ τὰς θυγατέρας ἐξ αὐτῶν διατεθῆναι*, id est, *ἐκδοθῆναι.* bene et honeste possint elocari. 291, pen.

διατριβή] commoratio, versatio, actio. *τὴν πλείστην τῶν λόγων διατριβὴν περὶ τὴν — ποιούμενον.* 290, 3.

διαφέρειν] *διαφέρεσθαι πρός τινα.* dissidere, disceptare, contendere cum aliquo in jure. 86, 1. 265, 12. 322, 8. *τὰ διαφέροντα*, discrimina, momenta ad damnum accipiendum, aut emolumentum adipiscendum. *εἰ μὴ πάνυ μεγάλα τὰ διαφέροντα εἴη.* 74, ult. 80, 9. *εἰώθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἱ μητρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι.* 356, 8.

διαφεύγειν] *οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γιγνόμενα.* 161, antep.

διαφθείρειν] de muliere abortum patiente. *προσποιούμενον διαφθεῖραι* [scil. *τὸν τόκον*] *ἄνευσαν.* 221, 4. *γνώμην τινές.* 147, 16. *ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι.* dementatum esse. 252, 6.

διαφορά] dissidium, simultas. *τοῖς οἰκειοτάτοις εἰς διαφορὰς κατέστησεν.* 133, ult.

διαφορεῖν. discerpere, dissipare, differre, prodigere. 143, 6. *διαφορήσαντες τὰς προσόδους.* 145, 4. 155, 8. 287, 8.

διάφορος. adversarius. 6, 9. 12, 1. *τὰ διάφορα*, idem quod *τὰ διαφέροντα*, id quod tua interest sive ad vitandum sive ad impetrandum. *ἅρα μικρὰ τὰ διάφορα ἐκατέρους τῆς οὐσίας ἡμῶν ἐστί.* 296, 10.

διαχειρίζειν τὴν οὐσίαν. 78, 9.

διαψηφίζεσθαι. 170, 3.

διδάσκαλος] *τῶν διδασκάλων ὄντα*, ad quos, *ἐφοπτῶμεν.* 247, 5.

διδόναι] dare, præbere. *μὰ μέλλουσι δώσειν ἔλεγχον, ἀλλ' ἤδη διδοῦσι.* 201, 9. b) tribuere, addicere. *οἷς ὁ νόμος τὴν ἀγχιστείαν δίδωσι.* 273, 3. *δίδωσιν ὁ νόμος τὴν κληρονομίαν.* 277, 3. c) largiri, donare, gratuitum, quod habeat accipiens sibi proprium. *ἀτίμητόν τι διδῷ.* 37, 4. *εὔχετο ἡμῖν ὑγιείαν δοῦναι καὶ κτῆσιν ἀγαθήν.* 206, pen. *τοσαύτα περιεῖδε οὐκ ἂν τις πολλὴν τινα οὐσίαν δοθεῖσαν.* 292, 12. d) deferre. *εἴ τις αὐτῷ ὄγκον δοίη.* 245, 6. e) collocare in matrimonio. 103, ult. 165, ult. f) per testamentum donare, legare. 150, 1. 262, 4. g) concedere, veniam, facultatem dare. *δόντων αὐτῷ τῶν νόμων.* 160, 8. 170, ult.

δίττες] *ὁπόταν ἐπὶ δίττες*, ad biennium, *ἐβίωσαν.* 215, 8. 261, pen.

δικάζειν. 19, 12.

δίκαιος] *οὐτ' ἐλευθέρου ἐστὶ δίκαιος.* 108, 14. *τὴν πόλιν οὐ ποιεῖν.* 110, 9. *οὐ γὰρ τοῦτο σκεπτέον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα, εἰ δίκαιον, ἢ μή.* 264, 14. *τὸν πράττοντά τι δίκαιον οὐ προσῆκεν ἀκροᾶν, ἀλλ' εὐθὺς λέγειν.* 273, pen. *τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσαντο.* 280, 7. *τοῖς μὴ δίκαιον ἔχουσι λέγειν, ἀνάγκη τοιούτους περιέστασθαι λόγους.* 297, 7. *εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει.* 330, 2. *τυγχάνειν τῶν δικαίων.* jus suum, vel æquum impetrare. 324, 4. *τὰ δίκαια*, tituli juris, unde agitur, quibus tu fretus jus tuum postulas, quæ allegas pro causa tua. *τὰ ἡμέτερα δίκαια ταῦτ' ἐστι.* 184, 4. *ταῦτα μεγάλα ἐστὶ δίκαια.* postulationes hæ sunt æquitatis argentis et evidentis. 289, 8. *τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια.* 170, 6.

δικαίως] *καὶ δικαίως.* 309, 4. *ὀρθῶς καὶ δικαίως.* optima fide. 309, antep.

δικαστήριον] *οὐδ' ἀκροασόμενοι ἠλθομεν ἐπὶ δικαστήριον.* 3, 2. *τὰ ὁμολογημένα ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου.* 86, ult. *τὰ δικαστήρια ἐκλαμβάνει.* 142, 2. *εἰδὰς ἀφειμένον ἐν τῷ δικαστηρίῳ.* 310. 2. *λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου.* 324, 5.

δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς δικάζεσθαι. 19, 11. *μόνον τούτων τῶν δικῶν ἀκινδύνων τοῖς διάκωσιν οὐσῶν.* 44, pen. (scil. de mala parentum tractatione.) *οὐκ ἂν ἰδίας μείνον*

δίκας ἔφυγεν ὁ βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ δημόσια εἰσάγγελθεὶς ἐκποδὼν ἐστὶν ἂν περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς οὐσίας ἀπάσης. 53, ult. δικῶν οὐσῶν. quamvis fora exercerentur, et jura redderentur petentibus. 91, 1. πρὸ δίκης. antequam hæc causa ad judices delata de eaque legitime quæsitum et cognitum esset. 93, 7. μήτε πρὸς ἐμὲ, μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι φασί. negat in jure mecum agere licere, neque ex titulo paris juris, neque ex titulo damni accepti. 288, ult.

διοικεῖν] εἴ τι αὐτῶν κακῶς διῴκουν. 278, 3.

διολλύναι] διολώλεκας οἷον κακῶς καὶ αἰσχρῶς. 116, 2. χρήματα πολλὰ διώλεσε. 133, pen. 317, 6.

διόμνυσθαι. 274, 1.

διομολογεῖσθαι] εἰ μυδαμῶν πρᾶκτα μᾶλλ' ὁ διδοὺς, μᾶλλ' ὁ λαμβάνων διομολογήσατο ἕξειν ἐστὶ τῇ γυναικί. 32, 13. 33, 1. 39, 3. διαμολογοῦνται, inter se depeciscuntur, περὶ τῶν δοθησομένων. 41, 9. 210, 5. οὐκ ἂν ταῦτα διωμολογεῖτο. 211, 2. πρὸς Κλέωνα διωμολογήσατο. cum Cleone decidisset. 245, 3. 281, 9.

διαμολογία] οὐκ ἐνῆν κοινωνίαν, οὐδὲ διομολογίαν, pactum, ποιήσασθαι περὶ — 281, ult. 283, 3.

Διονύσια] εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἡμᾶς. 206, 4.

Διονύσιον, templum Liberi patris ἐν Λίμναις. 219, 2.

διορίζειν] διορίζουσι οἱ νόμοι περὶ ἁπάντων τούτων. 48, 2.

δὶς] καὶ δὶς τοσαῦτα χρήματα εἶσιν ἂν αὐτοὺς παρασῶσθαι. 265, 4.

διττὸς] γάμους διττοὺς ὑπὲρ αὐτῆς εἰστίασεν. 201, 2.

δοκιμάζειν] ἴν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἐποίησα. 183, ult.

δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβών. 182, 4.

δόσις. legatio hereditatis per testamentum, titulo gratuitæ et ultroneæ donationis. 73, 6. et sæpe locorum.

δύναμις] οὐδὲν ἀπολιπόντες τῆς αὐτῶν δυνάμεως. 6, 1. καθ' ὅσον ὑμῶν ἕκαστος τυγχάνει δυνάμενος. 229, 4.

δύνασθαι] τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἡ διαμαρτυρία δύναται. hoc valt, quærit, intendit, significat, valet. 149, 9. εἰ λέγειν δύναται Κλέων μᾶλλον ἐμοῦ, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυσάτω. 251, 6.

δύσκολος] πολλῶν μοι καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων. 324, 2.

δυστυχεῖν] δυστυχησάσης τῆς πόλεως. 91, 3.

δωρεὰ] legatio bonorum per testamentum. βεβαιῶσαι σφίσι τὴν δωρεάν. 11, 8. τὴν αὐτῶν δωρεὰν, id est, τὴν αὐτοῖς ὑπ' ἐκείνου δοθεῖσαν. 12, ult.

E

ἐᾶν] χρόνον οὗτοι πολὺν εἰάσαμεν, scil. παρελθεῖν ἄνευ δίκης. 264, 9. τοὺς πολλοὺς λόγους εἴασας. 271, pen. εἴασαν· καὶ ἐπίτρεψαν. 356, pen.

ἐγγίνεσθαι] μυδαμῶς παραχῆς ἐγγιγνομένης. interveniente. 70, 9. ἐγγενόμενον ἡμῖν. cum nobis lieuisset. 99, 9.

ἐγγράφειν] ἐγγέγραπται εἰς τοὺς τριακοσίους. 155, 1. εἰς τὰ κοινὰ (phratorum) γραμματεῖα. 160, 2. 170, 5. 10. et 12. εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. quod erat penes demotas. 178, 7. εἰς τοὺς γεντας, vel quod idem est, εἰς τοὺς συγγενεῖς. 168, 3. 178, 4. ἐν γραμματείῳ. 236, 15. τάδε ἐν διαθήκαις ἐνέγραψε. 275, 3. 363, 4.

ἐγγυᾶν] in manus dare, despondere. ἐγγυᾶν καὶ ἐκδιδόναι τὴν ἀδελφήν. 59, pen. ἐγγυηπὸς pro ἐγγεγυημὸς sine augmento. 42. 7. et sic sæpe locorum in ista oratione. In medio ἐγγυᾶσθαι, spondere, recipere factorum vel præstiturum. construitur cum dativo personæ et accusativo rei. τινὶ pro ὑπέρ τινος. ταῦτα ἐγγυᾶτο αὐτῷ Λεωχάρης. 99. 4. 108, 3. item cum accusativo personæ. οὗτε Λεωχάρης ὡμολογεῖ ἐγγυήσασθαι αὐτόν. 99, 16. 100, 6. οὐ φησὶν ἐγγυήσασθαι [scil. ταῦτα], ἃ καταμαρτυρεῖται αὐτοῦ. negat spopondisse de iis, de quibus tamen testes eum arguunt spopondisse. 103, 3.

ἐγγύη. 32, pen.

ἐγγυητὴς] ἡ ἐγγυητὴ γυνή. 64, ult.

ἐγγυητὴς] ἐγγυητὰς καθιστάναι. 87, 2.

ἐγκαλεῖν οὐδὲν πονηρόν. nulla de mala fraude alicujus queri. nihil sibi evenisse de quo queratur. 3, 3.

ἐγκαταλογίζομαι εἰς ταῦτα. 295, 3.

ἔγκλημα] ἀφήκαμεν ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. 87, 4.

ἐγχειρίζειν] ὅταν ἃ περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσι. 167, 6.

ἔδαφος] ἐδάφη μὲν ταῦτα, ἀφ' ὧν ἡ μίσθωσις. hæc illi fuerunt in fundis, in bonis immobilibus, unde redibant vectigalia. 293, 8.

ἐθίζειν] οὐδ' ἐθίζειν εἶναι γραφὰς, περὶ ὧν οἱ νόμοι δίκας ἰδίας πεποιήκασι. 287, 10.

εἰκῇ] ἐκ λόγων τινῶν ἐχθρας οὔσας εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἀνείλοντο. 7, 1.

Εἰλειθυια] καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰλειθυίας ἱερῷ. 112. 4.

εἶναι] τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ, scil. σκοπός. hoc designabat, parabat. 73. 2. ἐμοὶ μὲν ἦν ἀγχιστεύειν. mihi competebat jus vel titulus consanguinitatis. 276, 4.

εἰς] τῆς πρακτὸς εἰς αὐτὸν γινομένης. dote ad eum redeunte. 40, 1. 41, 1. λαφθέντες εἰς τοὺς πολεμίους. 165, 10. ἐγένετο εἰς ἐμὲ ἡ κληρονομία πάντων. hereditas ex asse mihi obtingebat. 282, 5. εἰς ὅ. 211, 7.

εἰσαγγελία] ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἔστιν. 45, 1. ἔσχατα τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς εἰσαγγελίαις ἔκειντο. 45, 7. καταγιγώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας adversus aliquem

dare litem, vel eum condemnare. 274, 6.

εἰσαγγέλλειν, denunciare aliquem de crimine majestatis, πρὸς τὸν ἄρχοντα. 44, 13. οὗ ἂν μέλλῃ τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάζεσθαι. 45, 2. ἀκινδύνως εἰσαγγέλλειν. 45, 5. 46, 3.

εἰσάγειν τὴν ἀρχὴν (scil. πρὸς ἑαυτόν). 9, 12. reum ad judices. εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς. cum pertraxissemus eum ad forum vestrum. 16, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 95, 2. in collegium phratorum et gennetarum seu cognatorum. 61, 17. 208, 7. 258, 9. 265, 15. hoc significatu etiam simplex εἰσάγειν usurpatur. 61, ult. 169, pen. 257, 13. εἰς τοὺς θιάσους Ἡρακλέους. 248, 10.

εἰσαγωγὴ κλήρου, scil. εἰς κρίσιν, vel διαστήριον. 74, 5. κατὰ διαθήκας αἱ εἰσαγωγαί [scil. εἰς τοὺς φράτορας] τῶν εἰσποιητῶν γίγνονται. 258, 13,

εἰσέρχεσθαι] adire forum, litem capessere, jure experiri. εὐδυδικίᾳ εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6.

εἰσιέναι] scil. in forum. εἰσίει δίκη. 98, 6. εἰσίοιμεν τὴν δίκην κατ' αὐτοῦ. 228, ult. τὸν ἀγῶνα εἰσιέναι μέλλοντες περὶ τοῦ κλήρου. 281, 7.

εἰσποιεῖν] arrogare. εἰσποιῶν [scil. Νικοστράτῳ vel εἰς τὸ Νικοστράτου γένος] τὸ παιδίον [subaudi ἑαυτοῦ] ἐξ ἑταίρας [scil. αὐτῷ γεγενημένον]. 73, 2. εἰσποιήσων παῖδας εἰς τὸν οἶκον. 136, 4. υἱὸν οὐκ εἰσποιεῖν. 180, 5. εἰσποίοιτο εἰς τῶνδε τὸν κλῆρον. 263, 10. ἕτεροι τοὺς σφετέρους παῖδας εἰς ἑτέρους οἴκους εἰσποιοῦσιν, ἵνα μὴ μετάσχωσι τῆς τοῦ πατρὸς ἀτιμίας. 264, 1. εἰς ὑπόχρεων οὐσίαν εἰσποίοιτο σφᾶς αὐτούς. 264, 3. 354, 1. et 4. 357, 4.

εἰσπράττειν] exigere, poscere res debitum a debitore. εἰσπράξῃ τὸ ἡμικλήριον. 164, ult. ὁ μισθασάμενος εἰσπράξῃ μοι ταῦτα. veniat conductor annuamque mercedem horum bonorum a me exigat. 289, 7. χρήματα εἰσπράττεσθαι ὑπό τινος. 225, 3. εἰσπράττεσθαί τινος. ab aliquo exigere vel redigere. 264, ult. εἰσπράττεσθαι οὕστινας ἔχοντας οὐκ ἠδυνήθημεν. 339, 1.

εἰσφέρειν γαμηλίαν (scil. εἰς τοὺς φράτορας). 62, 15. τοῖς φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκε. 208, pen. b) inferre εἰς τὸ δημόσιον, in ærarium, contribuere. τὰ εἰσενηνεγμένα. 333, 3. ἀργύριον. 331, 2. εἰσφοράς. 110, ult. 111, 3. 187, 1. 298, ult.

εἰσφορὰ, contributio pecuniaria εἰς τὸν πόλεμον. 110, pen. 331, 1. 333, 2.

ἐκ] ἐξ ἐκείνου γεγονότες. proles ab aliquo prognata. 214, 11. 217, 3. ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς. per occasionem gestæ tutelæ, sub ejus latebra et obtentu. 165, 1. τοῖς λόγοις τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια ἀφαιρεῖσθαι. 193, 3. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. 209, 14. et 18. ἐκ μικροῦ παιδίου τεθραμμένος. 248, 5. ἐκ πλειόνων ἀσθενήσαντα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἀποθανεῖν. 241, 1.

ἐκάστοτε, subinde, identidem, φοιτῶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. 134, ult.

ἐκβάλλειν] ἐκθεῖν, ἐκβάλλειν, κωλύειν ἐνοικεῖν. 212, 3. ἐκ τῶν πατρῴων. 267, 14.

ἐκγίνεσθαι] ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράττεσθαι. licebat, datum erat. 98, 12.

ἐκγονος] discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους. 214, pen.

ἐκδιδόναι. elocare mulierem matrimonio. 19, 5. ἐκδεδόσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας. 54, ult.

ἐκεῖνος pro suus. 209, 18.

ἐκκόπτειν] ἵν' αὐτῶν ἐκκόψαιμι ταύτην τὴν ἱερουσυλίαν. 224, 7.

ἐκλείπειν] πάντων ἤδη ἐκλελοιπότων. 276, 2.

ἐκλειτουργεῖν] τίνα λειτουργίαν οὐκ ἐξελειτούργησεν. 186, ult.

ἐκμαρτυρεῖν] ἐκμαρτυρεσάμενος πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας δύο τὴν ἐκμαρτυρίαν ταύτην. cum curasset coram duobus obviis, trivialibus testibus hoc extestimonium sibi scribi. 31, 8.

ἐκμαρτυρία. testimonium absentis, quibus in causis legitimum et ratum fuerit. 26, 4. ἐκμαρτυρίαν ἐν ἄστει ποιούμενος. 29, ult. facta vita defuncti appellat ejus ἐκμαρτυρίας. 63, ult.

ἐκπέμπειν] ἐὰν ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἐκπέμψῃ. domo expellat, repudiet. 38, 2. 39. 1. servum clam, furtim ex urbe emittere, alio ablegare, ne secretum prodat. 226, ult.

ἐκπλεῖν. 129, 3. 233, 8. 237, 10. 238, ult. 274, 20.

ἐκποιεῖν. filium in alienam domum e patrema elocare. 177, 5.

ἐκποίητος. ejusmodi filius elocatus. 176, 2. μητρὸς οὐδεὶς ἐστιν ἐκποίητος. 177, 3. οὐδεὶς πώποτε ἐκποίητος ἐκληρονόμησε τοῦ οἴκου, ὅσων ἐξεκαλέθη, ἐὰν μὴ ἐκπανέλθῃ κατὰ τὸν νόμον. 250, 5.

ἐκτρέφειν. 252, 7.

ἐκφέρειν] ἐξεπονεχόντες εἶεν εἰς τὸν πλησίον οἶκον. 144, 4.

ἐκφορεῖν χρήματα ἐξ οἰκίας. 144, 6. 145, 1. et in medio ἐκφορεῖσθαι. 143, 11. τὰ ἐκπεφορημένα. 143, antep.

ἐλάττων] οὐ δίκαιον οἶμαι εἶναι διὰ τοῦτο ἔλαττον ἔχειν. 264, 12. περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13.

ἐλεγχος περὶ ἀφανῶν. 80, 8.

ἐλεεῖν. oratione miserabili commiserationem ciere. 266, 5.

ἔλεος] ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχεν. 92, pen. 290, ult.

ἐλευθερία] ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 310, 1.

ἐλεύθερος κλῆρος. libera debitis incumbentibus. 264, 5.

Ellipsis vocabuli πλέον. τί γὰρ ἔμελλεν εἶναι τῆς ἐγγύης. quid illi proderat despondisse mulierem 38, ult. aut si mavis. arbitrari, subaudiendum esse

ἀντὶ, quid habitoras esset (emolumenti puta) pro desponsatione?
ἁλτὸς] ἁλτὸν ἔτι πολλῶν οὐσῶν. 10, 1.
ἀμβάλλειν] λόγον ἀμβιβλήκασι. 71, 3.
ἀμβὰς] ἀμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ. 94, 7.
ἀμζαντίων] εἰς τὸ χωρίον ἐπιβάντους. immigravit. 231, 11.
ἀμμένω εἷς οὗτοι γοῦν. 107, 4. 275, 9.
ἄμπροσθεν τῶν ἐπιτιμίων. 111, 5.
ἀμπωλεῖν] ἐξ ὧν ἐπεπώλησαν. quorum e conditione redegerunt. 294, 1.
ἀμφανὴς] περιεπολίσατο εἰς ἀμφανῆ κατάστασιν. 139. 5. (346, 1.)
ἀμφαφίζειν] ἐπεφάνισε τὰ χρήματα. indicavit, protulit, numeravit, repræsentavit pecuniam. 309, 13.
ἐν] pro ἐπί. ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ κλήρου ἐγένετο υἱὸς φαυτός. hac lege, ut non nisi trientem hereditatis cerneret. 96, 10. ἐν παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγένετο. ut esset heres ex asse. 256, pen.
ἐναγίζειν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἴέναι χειμῶνι καὶ ἐναγιοῦντα. 149, 2. ποῦ οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χίονται. suffiunt, et libant. 157, 9. ἔστω τις ὁ καὶ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιῶν. 179, 13.
ἐναντία adverbialiter, pro ἐναντίον, coram. 242, 3. et ἐναντίον eodem sensu. 294, 4.
ἐναντίος] πρᾶγμα εἶπας τὸ πάντων ἐναντιώτατον, scil. τῷ λόγῳ. repugnantissimum, abhorrentissimum. 283, 6.
ἔνατος vel ἔνατος] τὰ ἔνατα ἐπένεγκα. inferias nono die ab excessu defuncti inferendas intuli in monumentum ejus. 224, 6.
ἐνδεὴς] οὐ περιεῖδεν ἡμᾶς οὐδενὸς ἐνδεεῖς ὄντας. 8, 11. ἐνδεὲς τῶν ἐπιτηδείων. 216. 3.
ἔνδεια. 112, 3.
Ἔνδεκα] undecimviri rerum capitalium. ὑπὸ τῶν ἕνδεκα, οὓς ὑμεῖς δημοσίᾳ ἀπεστείλατε. 84, 2.
ἔνδον κείμενον δυστραπῶν. 143, 19. ἐπιδείκνυσαν τὰ ἔνδον ὡς εἶχε. 144, 1. ἰδεῖν τῶν ἔνδον [scil. τοῦ ἱεροῦ] οὐδέν. 148, 9. ἔτι δὲ ἔνδον [in area, parata pecunia] ἐπαναισίας δραχμάς. 294, 2.
ἐναυτὸς] φήσει μίσθωσιν τοῦ ἐναυτοῦ. 109, 2. τοῦ ἐξελθόντος ἐναυτοῦ. anno proximo superiori. 168, 9.
ἐνίστασθαι] δίκαι γὰρ ἐνιστήκασι ψευδομαρτυριῶν. 296, 4. et 8.
ἐνίκιον] φυτῶν ἐπὶ τὸ ἐνίκιον. ad locar, mercedem incolatus tollendam. 134, ult.
ἔνοχος] οὔτ' ἔνοχός εἰμι ταύταις ταῖς αἰτίαις οὐδὲ κατὰ μικρόν. 278, 9.
ἐντάφιον] ἐντάφια περισκευασάμενος. 223, 7.
ἐντυγχάνειν] παρὰ τοῦ ἐντυχόντος. ab obvio quoque. 53, 1. 236, ult.
ἐξαγγέλλειν. ultro, sponte sua, vel recens, ex ipsa re, dum geritur, venire alicui nunciatum. 142, 3. 143, 9.
ἐξάγειν] vi manuque deducere. ἐξῆγεν ἀν ἐκ τῶν πατρῴων. 53, pen. 101, 5. et ult.
ἐξαγωγή. deductio de prædio, vi manuque facta. 28, 2.
ἐξαιρεῖν] ἐξαιρεθεισῶν τῶν ψήφων. tabellis judicum e cistulis exemptis, effusis. 98, 10. ἐξαιρεῖσθαι veluti præcipuum de reliqua massa hereditatis detractum seorsum ponere et alicui, ut privum quid et proprium ipsi, attribuere. 105, 14. ἐξειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. asserebam, vindicabam in libertatem, raptatam in servitutem. 310, 1.
ἐξαιτεῖν. deposcere ad deditionem vel traditionem. 144, 6.
ἐξάκις. 71, 7.
ἐξαλείφειν. 363, 4.
ἐξαμαρτάνειν εἰς ἑαυτόν. 23, 14.
ἐξαργυρίζεσθαι οἶκον. hereditatem pecunia mutare, h. e. vendere. 116, 3.
ἐξαρεῖν φρὸς τὰς δαπάνας. 186, pen.
ἔξαρνος γίγνεσθαι τὴν μαρτυρίαν, pro ἀρνεῖσθαι. 26, pen. ἔξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογημένα. 103, 12.
ἐξεγγύη idem quod simplex ἐγγύη. 88, 9.
ἐξελέγχειν. 202, 15.
ἐξερημεῖν] τῷ ἔρχοντι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν οἴκων, ὅπως μὴ ἐξερημῶνται, προστάττει. jus civile. 179, ult. πάντες οἱ τελευτῶντες πρίνειαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξερημώσωσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. 179, 12. τὸν οἶκον οὕτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐξερημωθέντα. 180, ult.
ἐξέρχεσθαι] τοῦ ἐξελθόντος ἐναυτοῦ. anno præterito, proxime superiori. 168, 9.
ἐξεγγυητής. 224, 4.
ἔξοδος] scil. εἰς τὴν στρατείαν, in castra. ἐν μιᾷ τούτων ἐξόδῳ. nam in procinctu stantes testamenta solebant condere. 287, pen.
ἐξόμνυσθαι. juratus infitiari, aut excusare sese. 242, 3. et 5.
ἐξορμᾶν, ἐξορμεῖν] extra portum stare ad ancoram. ἡ ναῦς ἐξόρμει Μυνυχίᾳσι. 137, 22. et pen.
ἐξουσία] τὰς τῆς φίλεως συμφορὰς ἐξουσίαν ἐγοῦντο σφίσιν εἶναι τἀλλότρια κεκτῆσθαι. 91, 16.
ἐοστὰ] τὸν ἐοστὸν ἄγομεν παρ' αὐτῷ. 206, 6.
ἐπαγγέλλεσθαι. ultro sese offerre, aut præ se ferre, prædicare. 245, 11.
ἐπάγειν] ἄλλοι εἰσὶν οἱ ταῦτα ἐπὶ τούτους ἐπάγοντες. 71, 5. ἡμῖν τούτους τοὺς κινδύνους ἐπάγειν. 195, 4.
ἐπανέρχεσθαι. redire in domum paternam et avitam, unde fuisset aliquis primitus in alienam emancipatus. 250, 7. εἰς τὸ γένος πάλιν ἐπανέρχεται. 270, ult.
ἐπανιέναι] ἐπάγειμι ἔδω ἀπίλιπον, scil. τὸν λόγον. 94, 11. ἐπανιέναι [scil. εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατρῷον οἶκον] ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ἐὰν μὴ υἱὸν καταλίπῃ [scil. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ ἐπανέρχεται] γνήσιον. 146, 2.
ἐπαναφεῖν διαθήκας. 11, 7.
ἐπεῖναι] ἐπιτίμιον οὐδὲν ἐπεστιν. manet hanc

legem migrantes. 45, 1. ἴσχατοι τιμωρίαι ἐπὶ ταῖς ἐσαγγελίαις ἔστωσαν. 45, 7.

ἔσωσεν. nihilominus. 249, ult.

ἐπεξέρχεσθαι] persequi aliquem aut ultione sanguinis, aut actione forensi. περὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπετάχθατο τῶν μαρτύρων. 92, 1. μὴ ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τούτου. 265, 6.

ἐπεξίστας] eodem significatu. ἐπεξῆμι τοῖς καταμαρτυροῦσιν ἡμῶν. 94, ult.

ἐπερεάζειν. 136, 1.

ἐπήρεια. vexa. 70, 6.

ἐπί] cum Genitivo coram. λέγειν ἐπὶ δικαστηρίου. 324, 5. ὅρκον ὀμόσαι ἐπὶ τοῦ διατεταγοῦ ἐπὶ Δελφινίου. 360, 3. Cum Dativo constructum multifariis modis potest reddi, ut sæpe dubites, qui unus modus interpretandi e multis sit præferendus. cum, pro, sub conditione, vel sponsione, causa, ad, apud, in. ἐπὶ πρικὶ ἔχειν. mulierem, cum dote, vel ea lege, ut dotem sua cum muliere habeat, vel, ut dote sola contentus sit, et nil præterea desideret. 265, 3. πῶς οὖν ἐπίκληρος ἐπὶ τούτοις τοῖς χρήμασιν ἦν ὑ ἐμὴ μήτηρ. 265, 16. ἐπὶ τοῖς τῆς ἐμῆς μητρὸς χρήμασιν ἐξέδωκε σαυτὴν θυγατέρα. 257, 7. ὁ πατὴρ ἐγγυησάμενος τὴν ἐμὴν μητέρα ἐπὶ πρικί. cum passus esset pater meus sibi matrem meam despondere, non cum toto patrimonio ejus, quod ipsi de jure debebatur, sed solummodo cum pacto dotis de patrimonio universo decerpendæ. 264. antepen. ἐπὶ ταύταις διαθέσθαι. una cum filiabus, h. e. testamentum scribere, quo filiæ non excludæ sint ab hereditatis perceptione, sed quo iis quoque prospectum sit, ut, qui hereditatem adipisci cupiat, is necesse habeat, una filias quoque domum ducere. 58, 5. τὸν κλῆρον ἐπὶ τῇ ἐμῇ μητρὶ γενέσθαι. in jure, potestate et arbitrio meæ matris. 257, pen. ἐπὶ τῇ καταλήψει τὸν κλῆρον. hac lege, ut aliquis ea potiatur. 162, 3. 179, 2. 180, 2. 274, ult. πρῖκα ἐπ' αὐτῇ ἔλαβε. er bekam eine Mitgabe mit ihr [he received a portion with her], sive, quo eam duceret, sive propteres quod eam duceret. 201, 3. vel ejus gratia. ἐπὶ γυναικὶ ἔχειν ἀργύριον. ejus causa, vel nomine. 33, 1. 39, 2. 292, 10. ἐπὶ παλλακίδι ὄντες [nisi potius leg. est ἐπὶ παλλακῇ διδόντες] τὰ ἑαυτῶν. 41, 8. ἐπὶ τῷ ἐγγυησαμένῳ ἦν. penes eum, in ejus arbitrio, potestate. 39, 1. ἐπὶ ἅπαντι τῷ οἴκῳ καταλήψεται ἐπίδικον. 61, 18. 91, 10. ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ οἰκήμασι. in tantis latifundiis. 116, 8. ἐπὶ τῇ διαθήκῃ παραγενέσθαι. interfuisse scriptioni testamenti. 50, 3. ἐφ' οἷς διαθήκας ἐκλήθησαν. quibus testamenti tabulis ut interessent obsignandis, vocati fuissent. 75, 10. ἐπὶ τοῖς τούτων ὀνόμασι. 141, 15. auf, oder unter [of, or under]. 277, antepen. ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ. pro. 48, 1. ἐφ' οἷς, ad quæ, ἀπόκρισιν οὐ δίδωμι. 274, 2. ἐπὶ τούτοις, ὃ hæc, ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζει. 278, 6. ἐπ' ἐνίοις ἀβολοῖς. sub pacto novem obolorum, nomine femoris menstrui in minam. 293, 12. ἐπὶ διαζολῇ. invidiæ confluendæ ergo. 299, 2. ἐπ' ἐμοὶ ταῦτα τεχνάζουσι. contra me, in caput meum, 245, 20. ἐπὶ Δελφινίῳ. in Delphinio. 360, 3. Cum Accusativo. ἐπὶ τὰ δίκαια ἔρχεσθαι. 22, 9. ἐπ' ἐκείνην τρέψεται τὸν λόγον. 88, 7. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἄγειν. 159, ult. ἐπὶ δίκτης ἰέναι. 215, 8. 261, pen. ἐπὶ τὴν οὐσίαν ἔλθειν. 249, pen. 255, 2. ἐπὶ τὸν λογισμὸν ἐλθεῖν. 330, 4. ἐφ' ἑκάστας τῶν πρᾶξεων εἰρίσκεσθαι προφάσεις. 79, 1.

ἐπιβουλεύειν] machinari. τῶν χρεστῶν, creditoribus, ἀφελέσθαι τὴν οὐσίαν ἐπιβουλευσάντων. 9, 1. τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβουλεύειν. 315, pen.

ἐπίγραμμα] ἐπ' αἰσχίστου ἐπιγράμματι ἐξίεσθαι ἐμαυτὸν ἐν τῶν ἐπιτίμων. 111, 4.

ἐπιγράφειν] ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους. 141, 13. In medio. ἐπιγράφεσθαι τῷ κλήρῳ τρία τάλαντα. in libello, quo quis hereditatem petit, eamque se jure petere judicibus affirmat, tribus talentis eam æstimare, ut si contrapetentem vincat, is sibi pro muleta tantundem præstare debeat. 15, 8. Θρασυμάχου ἐπιγράψαντος τὸν Νικόστρατον. in libello suo petitorio scripserunt, vel a commentariensi publico in tabulis publicis annotari curarunt, se petere hereditatem illius Nicostrati, qui filius esset Thrasymachi. 69, 4. ἐπιγράφεσθαι γυναικὶ ὄνομα (pro simplici). operam dare, ut mulieri alicui nomen aliquod certum in tabulis publicis consignetur. 35, 13. In passivo. πῶς οὖν τὰ τοσάδε δύο πατέρες ἐπιγράφεσθαι. 70, 2.

ἐπιγραφὴ τῶν ὀνομάτων. 68, ult.

ἐπιδείκνυσθαι. 106, 2.

ἐπιδημοῦν. 243, 9.

ἐπιδιδόναι] πρῖκα ἐπιδοὺς, dote addita, ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφήν. 19, 5. ἐπίδοσιν ἐν τῷ δήμῳ. in concione populi ultro recepit, et spopondit se collationem pecuniariam gratuitam ærario largiturum esse. dixit se largiri velle. 111, 1. et 3.

ἐπιδικάζειν dicitur judex alicui sententia sua jus et possessionem hereditatis alicujus, aut virginis in hereditate patrimonii relictæ, addicens. ἐπιδικάζεσθαι autem petitor, operam dans ut ea sive hereditas, sive virgo, sibi adjudicetur, eamque impetrans. Construitur, cum genitivo et accusativo. ἀνέδοτό μοι ἐπιδικάσαντες τοῦτον τὸν κλῆρον. 284, 5. ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου, subaudi τὸν στῖχον. 42, 10. 43, ult. τῶν πατρῴων. 52, 1. τῶν δεθέντων. 52, 6. 11, 13. οἷς προσῆκε τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπιδικάσασθαι. 261, 4.

τῷ ἑαυτοῦ υἱεῖ μετὰ τοῦ κλήρου αὐτὴν ἐπιδικάσασθαι. 257, 6. ἔχω τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος παρ' ὑμῶν. sententia vestra mihi adjudicatum. 280, 15.

ἐπιδικασία] petitio hereditatis eamque consequens adjudicatio. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐπιδικασίαν ποιεῖσθαι. 51, 10. et ult. τὰς ἐπιδικασίας οἱ εἰσαεὶ ὄντες πάντες ποιοῦνται. 53, 5. τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι. 61, 6.

ἐπίδικος] controversiæ forensi, petitioni et adjudicationi obnoxius, præsertim virgo nubilis heres relicta. διαμαρτυρεῖν μὴ ἐπίδικον εἶναι τῇ ἠμετέρᾳ μητρὶ τὸν κλῆρον. non licere nostræ matri hereditatem petere. 15, pen. 43, 12. ἐκδοθεῖσας καὶ συνοικούσας ἀνδράσι γυναῖκας τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει. 56, 1. 4. ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλείπειν. 61. antep. τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐγίνετο ὁ κλῆρος ἐπίδικος. facultatem adipiscebantur hereditatem petendi. 275, 17. ἐπίδικον αὐτοῖς ἦν τὸ ἡμικλήριον. 283, 12.

ἐπικαῖς ἐτύχει. sic satis, vel, quoad potissimam partem, plerisque in rebus. 133, 10.

ἐπιθυμεῖν ἀργυρίου. 42, 2. ἀδίκων. 108, 13. τῶν ἐμῶν μὴ ἐπιθυμεῖν. 317, 2.

ἐπικαλεῖν] τὸν Ὁρίστην ἐπικαλούμενον. 194, ult.

ἐπίκληρος] virgo heres a patre relicta. καλοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσαεὶ ὄντος. 44, 14. ἐξὸν τῷ βουλομένῳ ταῖς ἐπικλήροις βοηθεῖν. 44, ult. ἐπὶ παντὶ τῷ οἴκῳ ἐπίκληρος ἐγένετο. 256, pen. 261, 8. 265. 16.

ἐπικυρῶν γνώμην. 189, 5.

ἐπιλαμβάνειν] ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. 21, pen. 63, 2.

ἐπιμέλεια] ἔσχε τὸν υἱὸν καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχε. 168, 6.

ἐπιμελεῖσθαι] ἐπιμελεῖτο τῶν ἠμετέρων ἐμοίως, ὥσπερ τῶν αὐτοῦ. 9, 1. 317, 1.

ἐπιμιμήσασθαι] κατὰ μικρόν τι ἐπιμιμησθῆναι. rem leviter perstringere 153, 7.

ἔπικλα] supellex. ἔπικλα δ' ὧν ὄψει τὴν οἰκίαν. 219, ult. 292, pen. 293, ult.

ἐπισκευάζειν. reparare. 105, pen.

ἐπισκευή. 105, 4.

ἐπισκήπτειν] mandare, injungere. ἐπέσκηψεν ὑμῖν ἐπιμελεῖσθαι τοῦ παιδίου. 59, 4. 60, 7. ἐπέσκηψε τοῖς οἰκείοις ὅτε ἀπέθνησκε. 242, 8. In medio, opponere actioni alterius (ut, e. c. intercessioni vel provocationi) actionem falsi, seu mendacii dicti. insimulare aliquem mendacii. 16, 1. 20, ult. 21, 3. 22, pen. 57, 3. 92, 1. 98, 4.

ἐπίσκηψις] mandatum, præceptum, præsertim morientis. τὰς ἐπισκήψεις ἀνέῳους ποιήσεται. 252, 1. b) actio in aliquem e titulo falsi jactati. οὐ γὰρ ἂν ἴσαν ἐπισκήψεις ψευδομαρτυριῶν. exceptiones. 76, 18.

ἐπιτήδειος] τὰ ἐπιτήδεια, necessaria victus quotidiani. πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντες. 93, 2. 216, 3.

ἐπιτηδεύειν] οὐδὲν αἰσχρὸν οὐδέποτε φανέσονται ἐπιτηδεύσαντες. 357, 8.

ἐπιτίθεσθαι πίστιν, confirmare aliquid et obsignare velut jurejurando, κατὰ τῶν ἱερῶν, per sacra. 169, ult. 170, 10. 242, 6.

ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις οὐκ ἔστοτι. 45, 1.

ἐπιτρέπειν] εἶασαν καὶ ἐπέτρεψαν. 356, pen.

ἐπιτροπεύειν τινά. tutelam alicujus gerere. 93, 3. num bene Græce dicitur ἐπιτροπεύειν δίαιταν, pro ἐπιτρέπειν? 106, ult.

ἐπιτροπή. tutela. 318, 14.

ἐπιτροπία idem. 318, 2.

ἐπίτροπος] tutor. τούτων ἅμα ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν. 92, 10. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων (scil. λῆξιν, vel λαγχάνειν). 284, ult.

ἐπιτυγχάνειν] μετὰ τῶν ἐπιτυχόντων. cum vilissimo quoque, homine de trivio arrepto, fortuito oblato. 22, 10.

ἐπιφάνεια] ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν. 167, ult.

ἐπιφέρειν] edere nomen alicujus, indicare. μηδὲ ἐχόντων τούτων ἐπενεγκεῖν [scil. τοῦτον, vel τούτου τοῦνομα] παρ' ὅτου εἰλήφασι. 267, 8. ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν ἐπιφέρωσιν αἰτίαν. in nos conferant. 162, 3. τὰ ἴνατα ἐπίπεμπε, scil. ἐπὶ τὸν τάφον, vel ἐπὶ τὸ μνημεῖον. 224, 6.

ἐπιχειρεῖν] μηδὲν ὠφελούμενον οὕτως ἀδίκῳ πράγματι ἐπιχειρῆσαι. 355, 1.

ἐπώνυμος] ἅμαρτοσθαι τῶν ἐπωνύμων. 111, 5.

ἕρανος] ἐξ ἐράνων ἐφελήματα εἰσπενεγμένα. 294, 3.

ἐργάζεσθαι] ζημίαν εἰργασμένος. 134, 12.

ἐργαστήριον. 27, 2.

ἔργον] Σκοπεῖν χρὴ τὴν ἔννοιαν ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον. 9, 4. εἰς τὸ ἐργαστήριον ἰὼν βάσαζε εἰς τὰ ἔργα, ad spectandum operas, vel opera, sive sunt rustica, sive metallica. 27, 2. ὧν τὸ ἔργον, quæstus, reditus e sorte redeuntes, ἐπ' ἐνίοις ὀβολοῖς. 293, 12.

ἐρημίαν ὑμῶν πολλὴν κατεγνώκοτες. rati, nos ab amicis prorsus desertos et desolatos esse. 4, 5.

ἔρημος] ἔρημον ποιεῖν τὸν οἶκον. 180, 2. 189, 3.

ἔρχεσθαι ἐπὶ δικαστήριον. 3, 1. ἐπὶ δεῖπνα. 22, 8. ἐπὶ τὰ Νικοστράτου. impetum in bona facere, in ea invadere. 82, 8. ἐπὶ τὸν ἐμὸν οὐσίαν ἐλήλυθε. 317, 6. τὸ δὲ πελάντω ἐξάκις ἦλθετον, scil. εἰς κρίσιν vel ἀμφισβήτησιν. 71, 7. ἐπὶ τὸ κρέας. 250, 10. εἰς ταύτας τὰς συκοφαντίας ἐλήλυθεν. devenit, confugit, 287, 2. ἐπὶ λογισμόν. 330, 4.

ἐστιᾶν τὰς γυναῖκας [scil. τῶν φρατέρων]

θεσμοφόρια. 66, 9. γάμους. 207, pen. 208, 13. θυσίας, ἢν αἴσωσι, οἱ ἄλλοι ἐστιῶνται. 243, 6.

ἴσχατος] ἴσχαται τιμωρίαι. 45, 6.

ἰτωρία] πιστεύειν ἰτωρίαις καὶ λόγων παρασκευαῖς. 317, 7.

ἰτώμως] πολὺ μᾶλλον ἰτωμότερον. 75, 14.

εὐδαίμων εἶναι ἐδόκει. 133, 8.

εὐδυδικία] directa et simplex in foro causam agendi ratio, jus suum petendo, aut adversus adversarium dimicando, cum non exceptionibus, non obtestationibus, utimur, nullis denique subterfugiis elabi aut eludere conamur. εὐθυδικίᾳ εἰσελθόντα εἰς ὑμᾶς. 121, 13. 145, 6. 150, 2. εἰ μὲν ἰόντων ὑμᾶς ἀποδιοχεμένους μᾶλλον τὰς διαμαρτυρίας, ἢ τὰς εὐδυδικίας. 161, 5.

εὐδὺς παραχρῆμα. 7, ult. 18, pen. 45, pen.

εὐεργοὺς] οὐ μὴν διὰ τοῦτό γε ἡ γνῶσις ὑμῖν ἧττον εὐεργοὺς φανήσεται. minus facilis discretu, disceptatu. 255, 14.

εὐπορεῖν] pro ἐκπορίζειν, unde unde extundere ses. ἵως οὐ εὐπορήσειν ἐκεῖνος τἀργύριον. 165, 13. πολλῶν χρημάτων εὐπορῶν. potitus. 297, 5.

εὐπορία] τροφῆς καὶ εὐπορίας τῆς παρὰ τούτου δούμενος. 354, 9.

εὕρημα, vel εὕρεμα, ἴχειν ὅ τι ἂν λάβοι. volut ex insperato repertum in via bonum, quo gaudeat et fruatur, habens tenensque, ut sine sudore suo partum, quo si careat priveturque, haud admodum ægre ferat, quippe cui vel sic quoque vita degenda fuisset, illo non reperto. 245, pen. Conf. p. 320, 3. et ibi annot.

εὑρίσκειν] valere, de re venali certum aliquod pretium inveniente. διοχιλίας εὑρίσκουσαν. invenientem emptorem, qui tantum pro ea dot. 219, 2. εὑρεθεὶν ἂν οὕτω ῥᾳδίως. facile confiat numerando. 296, 1. εὑρίσκεσθαι προφάσεις ἀναγκαίας. sibi comminisci causas, excusationes specie tenus sonticas, prægnantes, inevitabiles. 79, 1.

εὐσεβὴς] σεμνὰ καὶ εὐσεβῆ γράμματα. 148, 4.

εὔχεσθαι. 206, pen.

εὐτυχεῖν. 133, 10.

ἐφέναι (aut ἀφέναι). 143, 15.

ἔχειν] τοιαύτην αἰτίαν ἔχοντες θανδίσασθαι. 243, 2. τοιαύτας ἀπειβείας ἔχει παρ' αὐτοῖς τὰ δίκαια. 170, 7. δύο ἔτη τοῦ διαιτητοῦ τὴν δίαιταν ἔχοντος. 361, 14. ἔχων οἰκεῖόν τινα. mecum habens, ut comitem et testem mihi futurum (pro ἔχων μετ' ἐμοῦ). 209, 15. ἔχετε πίστεις ἱκανάς. 289, 4. πρεῖπα ἔχειν ἐπὶ γυναικί, dicitur dans perinde, atque accipiens. 83, 1. οὐκ ἀγαπᾷ τὰ ἐκείνου ἔχων, ἀλλὰ καὶ — 227, pen. ἔχειν, pro posse, valere. οὐκ ἂν ἔχαμι ὅπως παρασχοίμην, pro οὐκ ἂν ἔχαμι παρασχέσθαι ὅτῳ οὗν τρόπῳ μαρτυρίαν. 241, 6. Cum Adverbiis, διακατῶς ἔχοντες ἑαυτῶν. 23, 13. τὰ πεπραγμένα κυρίως ἔχειν νομίζει. 177, pen. ὀλιγώρως. 40, 4. 41, 4. οὕτως ἐχόντων, scil. τῶν πραγμάτων. 215, 1. συμφερόντως. 274, pen.

ἐχθρὰ] ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἀπέλοντο. 7, 1. ἔχθρας παλαιὰς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσας. 179, 4. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9.

ἐχθρὸς] πάντων ἐκείνῳ ἔχθιστον ἡγούμενος. 151, 4. 239, 6. 251, pen.

ἕως] εἰς ἕω, in crastinum diem, ἐπέλευε τἀργύριον εἰσενεγκεῖν. 211, 7.

Z.

ζεῦγος ὀρικόν. 116, 8. 140, 10.

Ζεὺς] Διὶ τῷ πτησίῳ, περὶ ἣν ἐκεῖνος μάλιστα τὴν θυσίαν ἐσπούδαζε. 206, 6.

ζημίαν εἰργασμένος. crimine commisso, cujus pœnam metuebat. 134, 12. οὐδὲ μίαν ζημίαν ἡγοῦνται τὴν ἀναίδειαν. impudentiam sibi, famæ sum fortunisque nullo modo nocere posse autumant. 175, pen. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων. 281, 3. nesciunt enim scelerati, etiamsi nullas alias dent impuritatis suæ pœnas, eo ipso tamen satis superque se miseros esse, quod tales sint.

ζημιοῦν] μὴ κατὰ τὸ τίλος ζημιοῦσθαι. 73, 9. ζῆν] ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειρᾶτο ζῆν. 186, 5. ζῶντος καὶ οὐ φρονοῦντος. 190, 2.

H.

ἢ] ἀλλ' ἢ *præterquam*, vel, *sed solummodo*. ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τῶν ἐπικλήρου χρημάτων κύριον εἶναι, ἀλλ' ἢ [id est, ἄλλῳ τινὰ, ἢ] τοὺς παῖδας ἐπὶ δίαιτῆς ἡβήσαντας. 261, 8. pro num, vel *an*. 263, pen.

ἡβᾶν] ὁπόταν ἐπὶ δίαιτῆς ἡβήσειαν. anno altero a pubertate exacto. 215, 8. 261, pen.

ἡγεῖσθαι] τοῦτο γὰρ οἶ τε νόμοι ἡγοῦνται (censent) [h. e. δίκαιον ἡγοῦνται], καὶ δικαιότατόν ἐστι. non jus solummodo civile hoc censet æquum, sed etiam reapse est æquissimum. 80, 12.

ἥκειν] ἥκοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν. 128, 2. ἥκει καὶ τὰ τοῦ πάππου ἡμᾶς ἀποστερήσων. 227, ult. ἥκει διαθήκας φέρων οὐ γενομένας. 244, 2. ἀδίκως ἐπὶ τὴν κλῆρον ἥκειν. invadere, sibi arrogare. 255, 2. ἥκειν ἐπ' αὐτά. petitum isset istam hereditatem. 286, 4. 2) redire domum ex τῆς Πυθιάδος. 178, 2.

ἡλίθιος] μὴ δοκοῦντα εἶναι ἠλίθιον. 236, 4.

ἡλικία] τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμεμψάμενος. querens de ætate sua infirma et affecta, et de corpore effœto, ad novam prolem procreandam invalido. 168, pen.

ἡμέρα] πάντων τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων

ἰδιωΐς. 93, 1.
τὸ ἡμέτερον οὐκ ἦν ταυτὸν. ejusmodi non erat conditio nostra. 281, 14.
τὸ ἡμιλήριον πρὸς ταύτην τετράμετρος. 177, 7. μεταδόσεων τῷ παιδὶ τὸ ἡμιλήριον τοῦ κλήρου. 283, 8.
ἡμιτάλαντον] πλέον ἢ ἥμισυ ἡμιταλάντου οὐσίαν. substantiam duobus talentis cum dimidio ampliorem. 292, 13. 293, 6.
Ἡρακλῆς] εἰς τοὺς θιάσους τοῦ Ἡρακλέους ἐκεῖνον εἰσήγαγε. 248, 10.
ἥττᾶν] οὐκ ἦν τὸν μὲν πείθεσθαι, τὸν δὲ ἥττᾶν. 281, antep.

Θ.

θάπτειν. sumptus exsequiarum erogare, aut cenotaphio aliquem cohonestare. 82, ult. τοῦ τίθασσα. 157, 7. κομιούμενος αὐτὸν ἐς θάψιν ἐκ τῆς ἰδίας οἰκίας. 209, 14.
Θαργήλια. dies festi, per quos patres liberos suos puberes factos in phratrias vel curias quique suos inducebant eorumque nomina edebant albo phratriæ cujusque inserenda. 169, 8.
θαββαλέως λέγειν ψευδῆ. 254, pen.
θᾶττον] πολὺ θᾶττον, insequente μᾶλλον. 239, 8.
θεράπαινα. 219, ult.
θεραπεία] παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείας καὶ κολακείας. 221, pen.
θεσμοθετεῖν. 182, 7.
Θεσμοφόρια. 66, 9. 208, 4.
θίτης. oppignerator. 267, 10.
Θιασεῶν χρὴ τὴν ἴνοιαν ἐκ τῶν ἔργων. 9, 3. ἰδιασεῶσιεν καθήμενοι παρ' αὐτόν. 206, 5.
θῆλυς] φρονήσεως τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστείαν πεποίηκεν ὁ νόμος. 173, 6.
θίασος] εἰς τοὺς Ἡρακλέους θιάσους ἐκεῖνον εἰσήγαγεν. 248, 9.
θιασώτης. 248, 11.
θνήσκειν] οὗτω βαδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεώτων καταψεύδεσθαι. quod insigne est flagitium. 245, 16.
θύειν] εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θύει. 206, 1.
θύρα] τὸν ἱλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε. 9, 13, 13, 2.
θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησε. 205, ult. θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἑστιῶνται. 243, 6.

I.

ἴδιος] οὐκ ἐξεῖναι εἶναι γραφὰς περὶ ἧν οἱ νόμοι ἰδίας δίκας πεποιήκασι. 287, 11. 289, 10.
ἴέναι] ἐὰν ἐπὶ πρεσβίλους πρέξεις ἴωμεν. 25, 4. ἐφ' ὅσα περ ληφόμενος ἴῃ. 73, 10. μισθωτοὺς ἰόντας [scil. εἰς τὰς στρατείας] δι' ἔνδειαν. 112, 3. τοὺς ἐχθίστους ἐπὶ τὰ μνήματα ἐκείνου (ipsius et majorum) ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερά. 251, ult. ἀποστερούμενοι οὐκ ἤμεν [pro ἤμεμεν] ἐπὶ ταῦτα. quamvis per nefas bonis istis fraudaremur, tamen nostra nobis debita in jure repetitum non iimus. 264, 10.
ἱερὸν τῆς Εἰλειθυίας. 112, 5.
ἱερὸς] ἐπιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν. per exta vel sacra dejerare. 169, ult. 170, 11. ὀμόσαντες καθ' ἱερῶν. 178, pen. τὰ ἱερὰ συνεχωρουγοῦμεν καὶ συντίθεμεν. 206, 10. κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν. 209, 2. ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ κατανὸν καταλιπεῖν. 237, 3. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἴγα. 248, 7. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἴέναι. 251, ult.
ἱεροσυλία] ἵν' ἐκεύφαιμι αὐτῶν ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν. 224, 8.
ἱεροφάντης. 166, 1.
ἱκανὸς] ἱκανὴ ἀφορμή. 138, 12. αὐτὸ τὸ ἱκανόν. 138, 4. δεομένασίαν ἱκανὴν λαβεῖν. 182, 4. ἱκανὴν ἡγήσαντο βάσανον εἰληφέναι. 248. 3. ἔστι γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός. 354, 10.
ἱμάτιον] τίς οὐ μείζαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 7. σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις. 199, 5.
ἵνα] cum imperfecto constructum, loco conjunctivi. ἵνα μᾶλλον ἂν ἐκιστεύετο. 274, 2. ἵνα βελτίων ἰδόκει πᾶσιν εἶναι. 317, 2.
ἴσπαδε] εἰς ἴσπαδα τελεῖν. 185, pen.
ἵππον οὐδέποτε ἐκτήσατο πλείονος ἄξιον ἢ τριῶν μνῶν. 116, 6. ἵππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφολέχησε. 292, ult.
ἰσομοιρεῖν χρημάτων. 4, 2.
ἰσόμοιροι τῶν χρημάτων. 172, 5. 174, 10.
ἴσος] τὸν δ' ἐξ ἴσου [id est, κατ' ἴσον] διαπάσασθαι. 255, 4.
ἱστάναι] ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἕστηκε. 187, 4.
ἰσχύειν] εἰ δύναται λέγειν, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυσάτω. 251, 7. 280, 2.
ἰσχυρίζεσθαι διαθήκαις. 4, 7. 11, 5.

K.

καθάπερ εἰς τίθεται. 281, 13. 16.
καθηγεῖσθαι, num pro simplici ἡγεῖσθαι, existimare, usurpatum est. 96, 2.
καθῆσθαι] καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰλειθυίας ἱερῷ. 112, 4.
καθιερεῦν τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ. 72, 5.
καθιππότροφεῖν. fortunis equis alendis absumere. 116, 5.
καθιστάναι ἐγγυητάς. 87, 2. τριηράρχους. 110, 3. καταστῆσαι πρὸς τὸν ἄρχοντα. 139, 6. φανερὰ τὰ ὄντα καταστήσειν ὑμῖν. 186, 2. μὴ τραχυνθεὶς εἰς ὀργὴν καταστείην πρὸς αὐτόν. 223, 1. ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἁπάντων καταστήσατε. 251. 8. εἰς διαζολὰς καὶ λόγους καθιστάς. 329, ult.
καίειν] οὐκ ἔκαυσε mortuum. 78, 4.
καινία] τίνα καινίαν κατηγορήσάντων. 290, 7.
καλὸς] πάντων ὁμολογήσαιμι εἶναι κάκιστος. 291, 5.
κακουργεῖν] ἀπογραφεὶς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν. denuntiatus apud senatum Areopagiticum pro maleficio, fure, latrone, sicario. 84, 4.
κακοῦν] male, duriter, parce, contumeliose habere, fraudare victu cultuque neces-

sario et competente, item juribus cujusque suis arcere et excludere. *κωλῦσθαι τὴν ἐπίλειψιν ὑπὸ τοῦ εἰσποιήσαντος.* 44, 14. de pupillis a tutore male habitis, et despoliatis. 289, 14.

κάκωσις] *ὁ περὶ τῆς κακώσεως νόμος.* 216, 2.

καλεῖν] vocare, invitare. *εἰς τὴν δεκάτην κληθέντες.* 36, 6. *ἐφ' οἷς ἐκλήθησαν διαθήκαις.* ad cujus testamenti scriptionem et obsignationem invitati fuerant. 75, 10. *ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους* ad convivium. 207, pen. *δεύτερον ἀδελφὰς ὁμοπατρίους καλεῖ* jus civile, h. e. in hereditatem succedere jubet. 270, 8.

κάμνειν] *κάμνων ἀπεθήκευσε.* ex morbo decedit. 199, 6.

καρπὸς] *ἀφεῖμεν αὐτῷ τοὺς καρποὺς.* vectigalia, reditus. 105, 12.

καρποῦσθαι] *καρπωσάμενος αὐτὸν δίκα ἔτη.* 109, 3. *κλῆρον.* 264, pen. *καὶ ἐξ τοσαῦτα χρήματα εἶασεν αὐτοὺς καρποῦσθαι.* 265, 5.

κατὰ] cum Genitivo. *καθ' ἱερῶν.* 169, ult. 170, 11. cum Accusat. *κατ' ἀγχιστείαν.* 96, 5. *γένος.* 76, 6. *διαθήκας.* 258, 12. *δέσιν.* 73, 6. 234, 12. *ἐλάχιστον.* 92, pen. *μικρόν.* 153, 7. *νόμον.* 250, 7. *ὅσον.* 229, 3. *τὰ πρῶτα.* 72, pen. *ταὐτά.* 281, 16. *τόσον.* 331, 2. *τρόπον.* 161, pen.

καταβαίνειν. de suggestu descendere, finem dicendi facere. 189, 8.

καταγηράσκειν. 149, 6.

καταγνώσκειν] *ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγνόντες.* arbitrati nos plane desertos esse. 4, 5. *καταγνώσκειν τινὸς εἰσαγγελίαν.* in causa *εἰσαγγελίας* dicta adversus aliquem litem dare, vel eum condemnare. 274, 6. *ὡς ἂν ὑμῖν τις καταγνοὶη ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου.* 357, 6.

καταδιαιτᾶν τινός. cum contra aliquem arbiter pronuntiat. 361, ult.

καταδικάζειν] *ἔφασαν τοῦ Νικοστράτου τάλαντον* [scil. *ζημίαν*] *καταδικάσθαι.* se effecisse, ut Nicostratus mulcta talenti damnaretur. 72, 8.

καταζευγοτροφεῖν. bigis mularibus alendis rem perdere. 116, 7.

καταλαμβάνειν] *οὐ κατέλαβον ἔνδον.* domi non reperi. 209, 16.

καταλέγειν] adscribere militiæ. *τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλογεῖς.* 163, 13.

καταλειτουργεῖν. muneribus edendis rem familiarem minuere. 340, ult.

καταλείπειν διαθήκας. 237, pen. 239, 3. *κλῆρον.* 162, 4. 179, 9. 180, 2. *κοινὸν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.* 237, 5. *δύο ἔτη καταλιπὼν* (si bene habet ista lectio). 184, ult.

καταλογίζεσθαι. 297, 4.

καταμαρτυρεῖν] *ζῶντος καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυρῶσι.* 74, 10. *τῆς ἀναιδείας.* 78, 2. *ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι.* adversus eum testantur. 228, antep. *καταμαρτυρεῖσθαι.* testimoniis confirmari. 131, 5.

καταμολεῖν. 264, 13.

καταμίμφεσθαι] *τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμεμψάμενος.* 168, pen.

καταμόνας. 184, ult.

καταναλίσκειν. 185, 5.

καταπαιδεραστεῖν. obscœnis puerorum amoribus rem perdere. 267, 16.

καταπλήσσειν] *οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ κατεπλάγησαν.* 212, 8. *κατεπλάγη ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις.* 227, 1.

κατασκάπτειν πᾶσαν. 93, ult.

κατασκευάζειν σατίρα. comminisci. 71, 1. *δεινότατον πρᾶγμα.* 141, 6. *ἀγῶνα.* 228, 7. *ψευδεῖς διαθήκας.* 251, 5. *περὶ ἀμοῦ πλοῦτόν τινα λόγῳ κατεσκευασμένα.* 290, 6. *κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν.* instruenti tabernam, incipienti negotiationem nummulariam exercere. 309, pen.

κατασκευή. instrumentum rei domesticæ, vel rusticæ, apparatus, supellex. 293, 1.

κατάστασις] *προεκαλέσατο εἰς ἐμφανῆ κατάστασιν.* 139, 6.

κατατίθεμαι (*εἰ bene habet*). 17, pen. videtur significare debere, causam vincere.

κατατίθεσθαι] *τὴν διαθήκην κατέθετο.* 123, 8. *γράψας κατεθέσθαι.* 137, 20. *ἐν γράμμασι παρά τινι σεμνεμένοις.* 160, 4.

καταφανῶς ἀπέχθεσθαί τινι. 61, 14. *καταφανέστερον.* 195, ult.

καταφεύγειν ἐπὶ λόγον. 266, antep.

καταφρονεῖν τῶν νόμων. 147, ult.

καταχρῆσθαι] *καταχρῆνται τῷ Εἰσάτμου ὀνόματι.* 151, 10.

καταψεύδεσθαι] *οὐδεὶς ἂν τῶν τεθνεώτων κατεψεύδετο.* 73, ult. 244, 9. 245, 16. *κατεψεύσαντο τὸ γένος.* falsum titulum consanguinitatis edidissent. 279, 10.

καταψευδομαρτυρεῖν] *καταψευδομαρτυρηθέντες ἡμεῖς.* falsis testimoniis oppressi, *τὰ ὄντα ἀπωλέσαμεν.* 91, antep.

κατηγορεῖν. pro simplici *ἀγορεύειν.* prædicare, docere, veruntamen cum aliqua nota, vel vituperatione. 6, 11. *παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγορῶσι.* 11, pen. *ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων.* 287, ult. *κακίαν κατηγορεῖν.* 290, 7.

κατοικοδομεῖν. litium laqueis constrictum, et undique veluti maceria quadam septum, tenere. 225, ult.

κατοικεῖν. 324, 3.

κατορθοῦν. 223, 3. 287, 6.

κεῖσθαι] *τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον* [id est, *τεθὲν* vel *ἐπιτεθέν*]. 35, 12. *ὡς οὐκέτι κείοιτο αὐτῷ ἡ διαθήκη.* sibi jam nullum usquam depositum superesse testamentum. 140, 2. *ἔνδον κείμενον δευτεραῖον.* exporrectum, spectaculo propositum, ut mox efferendum. 143, 19.

κλέπτης ἐπ' αὐτοφώρῳ. 83, ult.

κληρονομεῖν] *ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων.* quasi luctus publica significatio jus aliquod ipsi daret hereditatem petendi,

aut adeundi. 71, 8.
κλίνη] οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι δυνάμενος. 141, 9.
κοινὴ] κοινὴ τῇ Συλλομένῃ, meretrix publica, scortum vulgare. 21, 1. εἰς τὰ κοινὰ γεγραμματεῖα ἐνέγραψεν. 160, 2. ἔλαχε τὴν δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν. er fieng einen Process mit der Gemeinde des Dorfes an [he instituted a suit against the municipal court]. 361, 12.
κοινῶν] εἴ τις αὐτῷ κοινώσαιτο. si quis se in partem hereditatis, vel prædæ, admittat, eam secum partiatur. 245, 2. et 12. ἐκοινωσάμεθα. nos stipulatos inter nos fuisse de sorte partienda. 281, 6. μὴτε κοινώσασθαι τὸ πρᾶγμα ἐτῶν. 284, 1. κοινώσασθαι ἐθέλειν τὴν ἐμὴν οὐσίαν τῇ τοῦ παιδός. mea bona cum bonis pupillis commixta in unam massam conglobare, sic ut ambo nos illam massam ex æquo partiamur. 299, 4.
κοινωνία. consortium negotiationis. 83, 3. consensus de partienda sorte. 281, ult. 282, 12.
κοινωνὸς] ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινωνὸν καταλείπειν. 237, 4.
κομίζειν] in medio de eo, cujus corpus, seu vivum adhuc, seu exanime, ex una domo transfertur in aliam. κομισάμενος ἡμᾶς, cum nos arcessivisset, transferri curasset, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, e domo scil. tutoris prioris. 8, pen. 10, 7. κομισάμενος τὴν μητέρα. cum pueri matrem suam in domum induxisset. 164, pen. κομισάμενος αὐτόν. cum pater filiam e domo mariti ablatam domi suæ recepisset. 199, 7. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. quo exuvias ejus asportarem, efferendas e domo mea. 209, 13. 2) aufferre, accipere, ut pecuniam a debitore, vel etiam recuperare. παρ' ὅτου ἐκομίσατο τὴν προῖκα. recuperasset. 19, 8. et 11. 65, 1. ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι. 65, 3. οὐκ ἐκομίσατο ὧν ἕνεκα ταῦτα ἔπραξε. non tulit speratam mercedem, ob quam ista egerat. 95, ult.
κοσμεῖν. corpus mortuum pollingere, lavare, vestire, ornare. 209, 20.
κόσμιον ἑαυτὸν παρέχειν. 83, 13. 268, 1.
κούριον. victima phratoribus pro κούρῳ aut κούρᾳ, puero puellave, in epulum offerri solita, in album phratorum inscribendis. 135, ult.
κρατεῖν τοὺς ἀρρένας. potiores esse jure, præcedere fœmellis. 173, 7. 194, 6.
κρεανομεῖν. exta dividere, didere inter consortes sacrorum eorundem. πολλάκις ἐλθόντι οὐδενώποτε κρεανομήσασι. 250, 10.
κριθὴ] πίρα μεδίμνου κριθῶν. 259, pen. κριθάς. 293, ult.
κτῆμα] ἐπὶ τοσούτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. 116, 9.
Κτήσιος. Jupiter Locupletator. 206, 7.
κτῆσιν ἀγαθὴν διδόναι. 206, pen.
κύειν] φάσκουσαι ἐξ ἐκείνου κύειν οἴεσθαι. 221, 4.
κυλινδεῖν] donaria ἐν τοῖς Διονυσίοις ἔτι κυλινδεῖται. 116, ult.
κύριος [τῆς θυγατρὸς] κατασταίη. 139, pen. κυρίαν τῶν ἱερῶν ποιεῖν. 209, 2.
κυρίως ἔχειν. 177, pen. κυρίως πεπραγμένα. 262, 7. κυρίως ἐγγεγραφότα. rite, legitime. 363, 3.
καμιάζειν ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας οὐδὲς ἐτόλμησεν. 22, 7.
κῶμος] μάχας καὶ κώμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γενέσθαι περὶ αὐτῆς. 22, 4.

Λ.

λαγχάνειν] actionem in foro adversus aliquem capessere; efficere, vel in causa esse, ut judices sortiantur. Construitur alias, integra dictione, cum accusativo, δίκην vel λῆξιν, alias, illo omisso, brevius cum genitivo, e. c. τοῦ κλήρου. ubi tamen iste accusativus semper est subaudiendus. Ἐκκλῆς τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν ἠξίωσε λαχεῖν. 15, 6. περὶς τὸν εἰλαχότα τοῦ κλήρου τὴν δίκην. 194, pen. 341, 3. ἔλαχε τὴν δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν. 361, 11. τῆς εἰληχυίας τοῦ κλήρου γυναικός. 15, 6. οὐδὲ τοῦ μέρους εἴληχε. ne partem quidem hereditatis petiit. 175, 3. τοσούτων χρημάτων οὐκ ἂν οὐκ ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tantam hereditatem petere negligeret. 178, 1. Dativus huic verbo copulatus personam significat, sive adversus quam lis comparata est, sive pro qua. Sic p. 361, 13. ἔλαχε δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν, est, adversus universum corpus municipalium. Rursus λαγχάνειν αὐτῇ, pro ea, τοῦ κλήρου τοῦ πατρῴου. 33. pen. pro quo paulo ante dixerat ὑπὲρ αὐτῆς. λαγχάνειν ἑαυτῷ τοῦ κλήρου. hereditatem pro se petere. 152, 11. ὑπέρ τινος. 34, ult.
λαμβάνειν] εἰς τοὺς πολεμίους ληφθέντες. in bello capto, et in fines hostium abducto. 165, 10. ὅτε ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάμβανεν, γάμους εἰστίασε. pater, domum suam ducens matrem. 207, pen. μοιχὸς ληφθείς. 228, 13. 229, ult.
Λαμπὰς] γυμνασιαρχεῖν Λαμπάδι. in Prometheis aut in Vulcanalibus. 154, 7.
Λαμπτεύς, vel Λαμπτρεύς. 72, 4.
λαμπρὸς] οὐσίαν, ἀφ' ἧς τὸν ἔστι λαμπρός. 224, pen. ἵππων λαμπρῶν, ἐφ' οἷς ἐφυλάξαντο. 292, ult.
λέγειν] ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ τούτου. 28, 4. περὶ τούτων οὐδὲν λέγειν λαχὼν ἦκε. 52, 2. λέγειν simplex, pro λέγειν ὑπέρ τινος. 166, 5.
λείπειν] pro ἐπιλείπειν. τριταιαχοῦντες οὐδένα χρόνον ἔλιπον. 113, 7.

λειτουργεῖν καὶ τἆλλα, ὅσα ἠρώτηκα, ἐν τῷ δήμῳ (municipio) ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ποιεῖν. 66, 10. τὰ προσταττόμενα λειτουργᾶν. 155, 6. λειτουργεῖν ὑπὲρ τῆς γυναικός. sumptus in publicum faciendos loco et nomine uxoris erogare. 157, 7. λειτουργεῖν μὴ ἄξια. opes non sufficientes publicis muneribus edendis. 292, 9. 297, 8. οὐ τῶν λειτουργούντων ὄντων. 297, 12. ἱκανῆς οὐσίας, ὥστε καὶ λειτουργεῖν. 316, 2.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] album demotarum, seu municipalium, in quod insoribebantur eorum nomine, qui puberes facti rem ipsi suam familiarem gerere atque tueri incoperent, habilesque facti essent petendis et gerendis honoribus municipalibus. ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 178, 7.

λῆξις] λῆξιν τοῦ κλήρου λαχεῖν. hereditatem petere, et super ea litem cum contrapetentibus exordiri. 15, 6. 36, 4. τὰς λήξεις ἐποιήσαντο. 69, 2. ἡ λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη. petitio hereditatis dispungebatur, reprobabatur. 98, 5. πρὶν γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῖν. priusquam litis contestationem ordiremur. 275, antep. τῆς περὶς ἐμὲ λήξεως. actionis adversus me. 284, 14.

λιθουργεῖον. 116, ult.

Λίμνη] τὸ ἐν Λίμναις Διονύσιον. 219, 2.

λογίζεσθαι] εἰσφορὰς λογίζειν. 331, 1. εἴ τι ψεῦδος ἦν ἐν οἷς ἐλογιζόμην. 334, 2.

λογισμὸς] ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν. 330, 4.

ὁ λόγος οὐ διαμένειν εἰωθε τῶν τοιούτων γυναικῶν. non idem valor, pretium, aut non eadem caritas, aut non idem ingenium, non iidem mores. 33, ult. λόγον ἐμβεβλήκασι. mentionem. 71, 3. ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις. 193, 4. πυρασκευὴ λόγων. causationum, exceptionum, cavillationum et stropharum forensium. 196, 3. ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφύγῃ. 266, antep. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. 297, pen. ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους, commenta, nugas frivolas, καθιστάς. 329, ult. τῷ λόγῳ, rationi, computo, calculo, πιστεύειν. 334, 1.

λοιδορεῖν] ἡμῖν λοιδορήσονται μεγάλῃ τῇ φωνῇ. 153, 8.

λοχαγεῖν. 237, 17.

λύειν] ἔλυσε τὰς διαθήκας πρὸ τοῦ θανάτου. 4, 10. 11, 6. 140, 4.

λυμαίνεσθαι] πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο. 133, 11.

λυπεῖς] πάντων πραγμάτων λυπηρότατόν μοι συμβέβηκε. 322, 9.

λίτρον] εἰσπραχθῆν εἰς λίτρα. 165, 11.

M.

μαλακία] παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον διαπτίαις καὶ μαλακίαις. blandis, mollibus verbis, lenociniis verborum. 221, ult.

μᾶλλον] cum comparativo copulatum, ubi respondet Latino *multo*. μᾶλλον ἐτοιμότερον. 75, 13. πολὺ θᾶττον — μᾶλλον. 239, ult.

μανία τίς ἂν ταύτης γένοιτο μείζων. 11, ult.

μαρτυρία] τίνα εἶχον μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἣν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἔμελλον ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου. 283, 19.

μαρτύρων] τούτου μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνέθεσαν. 113, 7.

μάχη] μάχας καὶ πόλεως καὶ ἀσέλγειαν πολλήν. 22, 4.

μέγας] ἀνάγκη μεγάλη. prorsus inevitabilis, stringens. 18, 1. μεγάλη φωνή. 153, 8. μεγάλων μαρτυρίων. efficax, grave, magni momenti. 236, 10. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος. 323, 2. μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι. 361, pen. 362, 4.

μεθύοντες] πέρα μεθύοντος πρίασθαι. 259, 3.

μειράκιον] ὃ ἦν μειρακίου φίλος ἐμοί. 112, 8.

μέλας] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 7.

μέμψιν ἔχειν. 292, 2.

μένειν ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ. 177, 5.

μερίζειν] ἐπειδὴ τῶν τἀδελφοῦ ἐμερίσατο. partem abstulisset bonorum. 245, 4.

μέρος] ἐλάχομεν τὸ μέρος. unusquisque nostrum ratam suam hereditatis portionem in jure petiit. 98, 2. 156, 6. ἐν μέρει, ab alio ad alium, ἑκάστῳ προσῆκε πολλῶν τὸ πρᾶγμα. 244, antep.

μετὰ τῶν θυγατέρων διαθέσθαι καὶ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ. sic, ut una filiabus quoque prospiciat. 58, 5. οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀγχιστείας οἱ μετ' ἐκείνου φύντες, ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου. 214, 11. μεθ' ἡμᾶς. nobis defunctis. 276, 8.

μεταβολή μοι πολλὴ γέγονεν. 2, 1.

μεταγράφειν] τοὐναντίον ταῖς διαθήκαις μεταγραφῆναι. post scriptas jam testamenti tabulas et obsignatas alia in iis scribere, quam prius fuissent scripta, iisque prorsus contraria, aut in secundis flocitiis tabulis repugnantia scribere iis, quæ in primis illis veris scripta fuissent. 75, 8.

μεταδιδόναι] μεταδιδοὺς ὧν εἶχεν. 165, 14. μεταδώσειν ἐμοὶ τῷ παιδὶ τὸ ἡμιμόριον τοῦ κλήρου. 283, 8.

μεταλαμβάνειν] οὐδ' ἐὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγέλλοντες μεταλάβωσι. 45, 3.

μεταμέλει ἐκείνῳ, ὧν ἂν ἐργισθέντες τοῖς οἰκείοις ἀδικήσωσι. 11, 14.

μετανίμασθαι] μετενίματο τὴν ἀρχήν. 11, 6. 309, 12.

μετέχειν] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως. 40, 8. quod suffragia reum civem esse sientium numero quatuor solummodo excederent numerum negantium, ideo nunc civis est, non futurus, si numerus ei tam minutus defuisset.

μίτριος πολίτης. 187, 4.
μίχρις. bis mit [together with]. inclusive, ut vulgo usurpant. μίχρις ἀπ' ἐμοῦ παίδων. ita ut consobrinorum liberi ipsi quoque eo numero vel ordine sint comprehensi, verum non ulterius 276, 11.
μὴ ὅτι. non tantum non. ἐγὼ δὲ μὴ ὅτι ὑπὲρ ἄλλου [id est, μὴ ἐρῶ, ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἄλλου], ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πώποτε δίκην ἔδωκα. 255, 7. μὴ ὅτι γένος εἶχον ἄμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξ τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες. non tantummodo titulum cognationis potiorem non habuissent afferre, sed constitisset adeo quoque, eos ne cognatos quidem prorsus esse. 286, 5.
μήτης] μητρὸς οὐδὲς ἐστιν ἐκποίητος. per emancipationem nemo amittit jura consanguinitatis ipsi per matrem competentia. 177, 3.
μυτριαὶ] noverca. εἰώθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεσθαι αἵ τε μητρυιαὶ καὶ αἱ πρόγονοι. privignæ. 356, 8.
μυχανᾶσθαι] τούτων τοιαῦτα μυχανωμένων. 195, 6. 264, 7. 282, 7. 289, 19.
μυσρία] turpis, fœda imprebitas, detestabilis et putida flagitiositas. εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μυσρίας ἀφίκετο. 94, 6.
μυκρὸς] εἴτε μυκρὰ, εἴτε μεγάλα ζώοι. 206, 1. ἆρα περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατεστήσατε. 228, 7.
μισθῶν] σφόδρα, καὶ δικαίως, μισοῦντα. 239, 7.
μισθῶν ἐλάττων τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ἢ ἐφάνη ὤν. 141, 14. ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξῃ με ταῦτα. conductor a me annuam horum bonorum mercedem exigito. 289, 6.
μισθοφορεῖν] οἰκία μισθοφοροῦσα. domus elocatitia. 219, 1.
μίσθωσιν φέρειν τοῦ ἰπιαυτοῦ. 109, 2. 110, 5. 289, 5. 293, 8.
μισθωτός. conducter, qui mercedem dat elocanti. 141, ult.
μισθωτός. miles mercenarius. 112, 3.
μνῆμα] monumentum sepulorale. ἐπὶ τὰ μνήματα ἴδια χώρων καὶ ἐναγισῦντα. 149, 1. 157, 7. 242, 10. 251, pen.
μνημεῖον τῆς φιλοτιμίας ὁ τρίπους. 187, 3.
μοιχὸς λαφθείς, καὶ παθών, ἃ προσήκει παθεῖν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας. 228, 13. 229, ult.
μόνος in structura orationis insolentiore et intricatiore. 51, ult.

N.

ναυκληρεῖν, gubernare, συνεπλεν. 134, 2.
ναυμαχία. 309, 11.
νέμειν] τὸ ἡμιπλέθριον πρὸς ταύτην νεμόμενος. 177, 8.
νέμεσις χωρίου. partitio, oretio. 240, 4.
Neutra pluralia substantivorum vel similium cum tertiis personis in plurali numero verborum copulata. τὰ τούτων ἠγέ-
νετο (pro ἠγένετο). 81, 3. ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτοῖς ἐναντία εἰσὶν (pro ἐστίν). 152, pen. ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι, ὅτι γένοιντο (pro γένοιτο). 234, 7.
νικιώτης. 117, 12.
νίκη] τὰς πλείστας νίκας [scenicas] νενίκηκε. 154, 5.
νόθος] νόθον καθιστάναι. 42, 12. et ult. νόθον μηδὲ νίδν ἀγχιστείαν εἶναι μήθ' ἱερῶν μήθ' ὁσίων. 147, 10.
νομίζειν] ποιεῖν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα. justa. 7, 9. 179, 13. 181, 3. 234, 5. 249, ult.
νόμος] οἱ περὶ τῶν γονῶν νόμοι. locus juris Attici de jure consanguinitatum. οἱ περὶ τῶν δίκων. locus de jure legationum testamentariarum. 76, 10.

Ξ.

ξενία] ξενίας [scil. δίκην] φεύγειν ὑπό τινος. accusari, quod peregrinus sis, non civis. 40, 7.
ξένος] ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι. 354, 4.

O.

ὀθνεῖος] ὀθνείους φίλους τῶν πρεσβυτάτων περὶ πλείονος ἐποιήσαντο. 77, 5. ἐλευθέρους ὀθνείους. 206, 9.
οἰκημα. lupanar, aut etiam ganea, popina, taberna vinaria. 134, 6.
οἰκεῖος] τοῦτό μοι μάγιστον τῶν παρόντων κακῶν, ὅτι πρὸς οἰκείους ἀγωνίζομαι. 5, 14. οὐ περὶ πλείονος ποιούμεθα χρήματα τῶν οἰκείων. 106, 3.
οἰκιότης] οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλέου ἔτυχον. 92, pen.
οἰκίδιον. 101, 2.
οἰκοδόμημα. 105, 11.
οἰκοδομία. 105, 4.
οἴκοθεν. ultro, sponte sua. 264, 3.
οἶκος] interdum gens, familia, interdum facultates, vel hereditas. πάντες οἱ τελευτῶντες πρόνοιαν ποιοῦνται ὅπως μὴ ἐξερημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους. 179, 12. et ult. τὸν οἶκον αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐξηρημωμένον. 180, ult. οἶκον τριηρεμαχοῦντα ἀπῃκάσαι. 181, 6. οἶκον στρατηλάτου ἀπῃκότων. 189, 2.
οἶμαι. scilicet, nempe, ironice. 78, ult.
οἶνος ἄπιος. 134, 16. 294, 1.
οἷος] ὅσαν οἷοί τε, parati, πρὸς ἃ μὴ ἀντιδικεῖν. 279, 6.
ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων. contemnere pecuniam. 40, 3. 41, 4.
ὅλος] ἐφ' ὅλῃ τῇ οὐσίᾳ ποιηθῆναι υἱός. quo heres ex asse esset. 91, 7.
Ὀλύμπιος] πρὸς Διὸς Ὀλυμπίου. 152, 9.
ὀμαρτύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. 165, 11.
ὀμνύναι καθ' ἱερῶν. 178, pen.
ὄμμος] οὐδὲν ἦν μοι ὄμμων πρὸς τοῦτον. 212, 4.
ὁμολογεῖν] ὁμολογουμένη [pro ὁμολογουμένως] οὐσία δούλη. 148, 7. 151, ult. εἰ μὴ

πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον. 209, 5. δίδοικα μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγω. 218, 1.

ὁμολογία] ἄνευ ὁμολογίας πρωτός. 34, 2. 38, 4.

ὁμολογουμένως. 279, pen.

ὁμοπάτωρ ἀδελφός, communi tecum patre natus, non item matre. 172, 3.

ὁμότοιχος οἰκία. cui cum alia vicina domo paries communis est. 143, 12.

ὄνομα] Φίλιπ ὄνομα ἐγράψατο τῇ γυναικί. 35, 2. conf. 35, 13. 111, 4. ὄνομα μόνον παρέσχοντο. 128, 4. 131, 4. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι. 135, 9. καταχρῆσθαι τῷ Εὐκτήμονος ὀνόματι. 151, 10. τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τούτῳ. 245, 14.

ὀναμαίνειν pro ὀνομάζειν. 36, 10.

ὀπώρα] ὀπώρας (in plurali). fructus horæos. 294, 1.

ὅπως] οὐχ ὅπως. non solummodo non. 102, 11.

ὀργὴ] τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν, ἐν οἷς πάντες πεφύκαμεν ἁμαρτάνειν. 9, 5. 11, 9.

ὀρθῶς καὶ δικαίως. 247, 10. 309, 15.

ὁρκικὸν ζεῦγος. 116, 8. 140, 11.

ὅρκος] εἴ τις αὐτῷ ὅρκον δίδοι. 245, 6. οὐχ ὅρκου ἄμοσεν. 274, 3.

ὁρκοῦν τινὰ. sacramento adigere. 108, 5.

ὅρος] ὅροι τεθεῖσιν. notæ oppignerationis. 141, pen.

ὀρφανὸς] ὀρφανοὶ καὶ πάντες καὶ ἔρημοι γενόμενοι. 92, ult. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων, scil. δίκας λαγχάνειν. 284, pen.

ὅσιος] ἀγχιστείας ἱερῶν καὶ ὁσίων. 147, 11. κοινωνὸν ἀφ' αὑτοῦ ἱερῶν καὶ ὁσίων καταλιπεῖν. 237, 4.

ὅσος] cum superlativo. ὅσον ἀναισχυντότατοι. 61, 1.

ὁσιολογεῖν. 78, 4.

οὐκ] τοσούτων χρημάτων οὐκ ἂν εἷς ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tam amplam hereditatem in jure petere negligeret. 177, ult. ubi geminata negativa particula affirmat, non infitiatur. quasi dixisset: tantam hereditatem procul omni dubio petisset.

οὕτω] sic usurpatum, ac si idem valeret, atque ὅμως, nihilominus. 11, 2. sic demum, tam demum. 203, 4.

ὀφείλειν ἀργύρια ἐπὶ τοῖς πατρίοις. 3, pen. 164, 5. ubi dubitatur rectene habeat.

ὀφλεῖν δίκας [pro καταδίκας vel καταδικασθῆναι.] 101, 6. et ult. ὄφλειν τὸν δίαιτον. 362, 2.

ὀφλημα. 294, 3.

Π.

παιδεύειν] σωφρόνως ὑπ' αὐτοῦ ἐπαιδευόμεθα. 2, ult. 8, ult.

παιδικὸς] παιδικῷ χρῷ χορηγῶν ἐνίκησε. 187, 2.

παιδίον. 181, pen.

παιδίσκη. 134, 3.

παῖς] παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκας γενέσθαι. 259, 1. παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν. 259, 2.

παλαιὸς] ἔχθρας παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης. 179, 4. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρεῖν. 213, pen.

παλλακὴ] περὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς. 41, antep.

παλλακὶς] οἱ ἐπὶ παλλακίδι διδόντες τὰ ἑαυτῶν (nisi potius ibi leg. sit ἐπὶ παλλακῇ). 41, 6.

πάμπολυ. 217, ult.

πάνυ σφόδρα. 77, 5.

παρὰ] cum Genitivo. ἀνήλωσα παρ' ἐμαυτοῦ. de meo. 224, 5. τὰ παρὰ τῆς τύχης. 238, 4. cum Accusat. παρὰ τέτταρας ψήφους. ob quatuor suffragia, quæ si ei defuissent, reprobatus fuisset. Stabat per illum numerum, ut aut civis fieret, si ea accederent, aut a civitate excluderetur, illis deficientibus. 40, 8. ὑμῶν καὶ ἐμοῦ περιγενέσθαι παρὰ τὸ δίκαιον ζητῶν. præter jus et fas. 289, pen.

παραβαίνειν] ὁμόσαντες μὴ παραβήσεσθαι τὰ ὡμολογημένα. 90, pen.

παράγειν. ducitare, decipere. 221, pen. τοὺς νόμους παράγων. detorquens, vitians prava seu recitatione, seu interpretatione et applicatione. 289, pen.

παραδιδόναι τὴν οὐσίαν. rem familiarem alicui administrandam tradere, committere. 178, 5.

παρακαλεῖν φίλους. advocare ad auxilium ferendum in certamine forensi. 5, pen. testem. 26, 6. 29, 2, 30, 1. 31, 5. et 10. 32, 10. 206, 3. 234, 9. 256, 6. 257, 3.

παρακαταβάλλειν] deponere sacramentum ante litis contestationem. παρακατέβαλε τούτοις λαχοῦσι. adversus hos in jure certantes deposuit sacramentum, h. e. ses sic dictum. 70, 5. ἑαυτῷ παρακατέβαλε κατὰ δόσιν. deposuit sacramentum, ut jure certaturus de hoc, sibi hereditatem competere ex titulo donationis testamentariæ. 73, 6. 126, pen. 277, 14. 278, 15. 284, 13.

παρακαταθήκη. fideicommissum. 309, 11.

παρακατατίθεσθαι. 287, 13.

παραλίσκειν. suffurari, clam intervertere, furto avertere. 294, 11.

παρακρούεσθαι. decipere. 75, 14. 330, 3.

παραλύσκειν τι. 40, 4. 187, 1.

πάραλος. navis usibus reipublicæ inserviens. 90, 3. 115, 2.

παραλύειν] παρέλυσε τὰς ἀμφισβητήσεις. 73, 6.

παραπολλύν. delirare. 75, ult. 76, 13. 124, 6. 252, 6.

παράνοια] dementia, stultitia, vecordia. παράνοιαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγορῆσαι. 11, pen. τετελευτηκότα παρανοίας αἱρέσεσθαι. vel post fata ejus eum stultitiæ reum peragetis. 252, 4.

παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχωσι τὰ χρήματα. 261, 1.
παρασκευάζειν] παρασκευασάμενοι ῥήτορας. cum sibi velut arma, aut copias auxiliares ad pugnam obeundam comparassent. 5, ult. παρασκευάζονται ψευδεῖς λόγους. 11, 3. παρασκευάζειν τινά. aliquem subornare, adversus alterum armare, instruere, docere, quid dicendum agendumve sit. 195, 1. 211, 11. καὶ λέγειν δεινὸν, καὶ παρασκευάσασθαι ἰσχυρὸν. copias amicorum et advocatorum conscribere. 255, 5. ἀγῶνας ἐμοὶ παρασκευάζειν. conscisceere, conflare. 278, 6.
παρασκευὴ] machinatio insidiosa, per amicos et ministros suos in alterius caput fraudulenter comparata. ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευή. 70, 7. παρασκευὴ λόγων. apparatus causationum, exceptionum, subterfugiorum, conclusiuncularum et cavillationum forensium, e longinquo instructus, diuturna meditatione, et clandestina cum aliis consiliorum communicatione atque comparatione maturatus. 196, 2. πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε. 317, 7.
παράστασις] res quod a certantibus in jure deponitur, ut vincens recuperet, victus amittat. οὐδεμία παράστασις τίθεται. 45, 3.
παρατιθέναι τὸ γένος. proferre, allegare. 250, 2.
παραφθέγγεσθαι] εἰθὺς τοῦτο παραφθέγγετο. clam, obiter, velut alind agens, inter alios sermones suos hoc quoque dictum, quasi invitus et imprudens suique oblitus, ut ego minus animadverterem, elabi sibi sinebat, quod ille consulto et dedita opera projiciebat, quo ego, animadvertens et memoriæ mandans, ad futuras quasi præpararer illius fraudes et machinationes. 210, pen.
παραφρονῶν. delirare. 12, 12.
παραχρῆμα εὐθύς. 8, 1. 18, pen. 45, pen.
παρέκβασις] excursus, evagatio in res a causa præsente alienas. παρεκβάσεις. 153, 6.
παρέρχεσθαι, idem quod ὑπερβαίνειν. heredem, tametsi usurpatitium, in quieta bonorum possessione manere sinere. 57, 4. παρελθεῖν ἔσω τοῦ ἱεροῦ. 148, 9.
παρίχειν μαρτυρίαν ψευδῆ. 25, 3. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε. sermonum præbuit causam, et materiam. 297, pen. μάρτυρας παρασχέσθαι. 334, 2.
παρίναι] transmittere, permittere. πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆμεν ποιῆσαι. 78, 5.
παριστάναι] μάρτυρας παρίστανται. jubent adstare ad latus suum. 75, 6. 207, 3. 234, 14. 237, 7.
πάσχειν] εἴ τι πάθοι [scil. ἀνθρώπινον] ἄπαις. si vita decesserit. 5, 5. 40, 2. 81, 2. 178, 6.
πατὴρ] πῶς οἷόν τε τὰδελφὶ δύο πατέρας ἐπιγεγράφασθαι. 70, 2. κατασκευάζειν πατέρα. comminisci, falsum edere. 71, 1.
πατρέαδελφος. 82, pen.
πατρῷος] ἀνεψιότητα ἔχειν τὰ πατρῷα. 52, 4. 53, pen. 137, 8. ἐπὶ βαμοὺς τοὺς πατρῴους βαδιεῖται. 234, 4.
πεδίον. pars agri Attici sic dicta. 101, 3.
πείθειν. 169, 3.
πεῖρα] ἐμοῦ πεῖραν εἰλῆφει. 182, 3.
πένεσθαι] πανῶς περέττοντα καὶ πενόμενον. 108, 14.
πένθος] ὡς διὰ τὸ πένθος πλημμελήσων. quasi ideo statim hereditatem editurus, quod ob ejus dominum vita defunctum veste pulla luctum præ se ferret. 71, 8.
πέντε ἐτῶν κελεύει ὁ νόμος διικάσασθαι τοῦ κλήρου, ἐντὸς τελευτήσαντος ὁ κληρονόμος. 51, 5.
πέρα μεσίμνου πριῶν. 259, 3.
περὶ ἐλαχίστου ποιεῖσθαι. 12, 13. περὶ πλείονος. 77, 6. pro ὑπὲρ, loco, nomine, causa, gratia alicujus. 20, 2. ob. περὶ τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρημάτων. 229, 1. αἱ γυναῖκες περὶ τὸν τετελευτηκότα ἦσαν. versabantur in eo pollingendo, sedulæ in eo erant. 143, pen.
περιγίγνεσθαι ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον. 289, ult.
περιεῖναι] ἐκ τῶν περιόντων. 113, 8.
περιιδεῖν. 8, 11.
περιλαμβάνειν] ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου περιέλαβεν. amplexus, sui juris fecisset. 221, ult.
περιορᾶν] ἀναιδὲς αὐτὸν [subaudi μείναντα] περιορᾶσαι. 181, 5. περιορᾶν ἀποστεροῦντας οὐ ῥᾴδιον. 322, pen.
περιποιεῖν τῶν προσόντων. partem vectigalium reservare et seponere, redundantem a quotidianis necessariis impendiis. 143, 1. περιεποίησε πάντα εἰς ἑαυτόν. 164, 3. τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιῶν. 186, 6. 223, 4.
περιφάνεια τοσαύτη τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο. 178, ult. 209, 6.
περιφανὴς βλάβη ἐμοὶ ἐγένετο. 357, 3.
περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρικώς. 37, 3. περιφανῶς ἀναλοχυντος ὢν ἐλέγχεται. 38, pen. περιφανῶς ψεύδονται. 100, 2. περιφανέστερον. 150, 3. περιφανέστατα. 207, 7.
πιστεύειν ἑταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς. 317, 6. τοῖς πράγμασιν. 324, 1.
πίστις] argumentum causam approbans. οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστιως μείζους τούτων εἰπεῖν. 214, 6. τῶν μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιθεῖναι. velle jurato asseverare facta esse, quæ minus sint. 242, 6.
πλάττειν] comminisci, confingere falsa, mentita. πεπλάσθαι φάσκοντες. testamentum subjectum esse. 160, 10. λόγοι πεπλασμένοι. 202, pen. πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται. 282, 6. ἰδίας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες. 359, 9. 361, 8.

πλείων] οὐδεὶς ἄλλους περὶ πλείονος ἑαυτοῦ ποιεῖται. nemo alios sibi præhabet. 56, 10. ἵνα τοῖς ἀναισχυντοῦσι μηδὲν πλέον ᾖ. nil proficiant. 251, 9.

πλεονεκτῶν] ὅπως μηδὲ ταύτῃ πλεονεκτῶσιν. ne hac quidem ratione vincant, 224, 3.

πλῆθος] μείζω μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος πρὸς τὸ δικεῖν τἀληθῆ λέγειν. 323, ult. τὸ πλῆθος τῶν εἰσφορῶν. 333, 2.

πληροῦν] τὰ διαστήματα ἐπληρώθη. 142, 2. πληρεσάμενοι ταύτην. cum triremem viris armisque instruxissent. 297, 15.

πλησιάζειν mulieri, cum ea consuescere, usu flagitioso cognitam habere. 20, 7. et 9.

Pluralia] v. Neutra.

πλοῦτος] περί ἐμὲ πλοῦτόν τινα λέγῃ κατασκευάσας. oratione, verbotenus mihi adstruxit, contribuit divitias nescio quas. 290, 6.

ποθεῖν. 280, ult.

ποιεῖν] οὐκ οἶδα ὅ τι ἂν ἐποίησεν. nescio, quid instituisset, aut quid eo factum esset. 100, 1. ὁ νόμος τοῖς ἀδελφοῖς ποιεῖσθαι τὴν κληρονομίαν. attribuit, addixit. 270, 6. In medio, adoptare filinm. ζῶν καὶ εὖ φρονῶν ἐποιήσατο. 159, ult. ἐποιήσατο τὸν υἱέα περὸς τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ. adjungebat sum domi. 94, 1. ἀναθήματα ποιησάμενος. cum facienda locasset. 116, 11. οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος. non ita ut navem sibi attribui curasset armandam ex lege sodalitiorum. 184, antep.

ποίησις. adoptatio in filium. 159, 2.

πολεμεῖν τινί. cum aliquo simultates exercere. 10, 4. militia pedestri fungi vel merere. 183, 2.

πολέμαρχος] πολεμιάτατος. 252, 5.

πόλεμος] μὴ πόλεμον ἡμῖν ποιήσειε. conciscat. 297, pen.

πολλοστὸν μέρος τούτῳ μεταδιδούς. perexiguam partem. 223, 2.

πολὺ [pro κατὰ πολύ, adverbialiter] εἶλεν αὐτόν. perculit adversarium ingenti et insigni momento. reum peregit, secundos habens judices quam plurimos, pancissimis reum sublevantibus. 167, ult. τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὅρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο. 280, 7. τοσαύτῃ προικὶ οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθείη. in rem amplam, gentem lautam et splendidam, 292, 11.

πομπὴ] συμπέμπειν τὴν πομπήν. prosequi processionem. 148, 11.

πονηρία] τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδαμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων. 281, 3.

πονηρὸς] ἐπ' ὀλίγῳ ἀργυρίῳ βούλεται πονηρὸς εἶναι. 42, 2.

πορίζειν] ὄνομα μόνον πορίσαιντο. 128, 5. comminiscantur. 131, 3. ἀνάγκη πορίζεσθαι λόγους τοιούτους. 297, 8.

Ποτάμιος. gentile de demo seu municipio quodam Attico ductum. 103, ult.

πράττειν] μεθ' ἡμῶν πάλιν ἔπραττεν. nobiscum faciebat. redibat ad partes nostras. 96, 1. κακῶς πράττειν. rebus adversis afflictari. pauper esse. 108, 14. ὅτε χεῖρον ἔπραττεν ἡ νυκὶ ἐποτάμιον τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. rerum suarum satagere, res suas per semet agere. 182, 6. In medio, exigere debita. 38, 3.

πρατήρ. 267, 10.

προσβύειν. 274, 20.

πρίασθαι. 297, 14.

πρὸ δίκης. non rogata, non exspectata judicium sententia. 93, 7.

προβάλλειν] προβάλλεσθαι διαιτητήν. edere. 107, 10. et pen. μάρτυρας. 161, 5.

πρόγονος] al πρόγονοι. privignus. 356, 9.

πρόδηλος. 25, 4.

προικία. 118, 7.

προικίδιναι ἅπαντα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. 237, 13.

προῖξ] προῖκα ἐποιοῦσαι ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφήν. 19, 4. ἄνευ ὁμολογίας προικός. 34, 2. 38, 4. ὁπόσαν δίκην σίτου ἡ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐδιδάσατο. 65, 4. τοσαύτη προῖξ, tam modica et contemnenda dos, οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθείη. 292, 11.

προκαλεῖσθαι εἰς ἐμφανῆ κατάστασιν. 139, 5.

προκηρύττειν] ὁ ἄρχων προεκήρυττε [scil. τὰς μισθώσεις]. præconis voce indicabat, promulgabat. 142, 2.

πρόκλησις. 132, 4.

προκρίνειν. præferre, præhabere, delectu habito nuncupare. 208, 3.

Προμήθεια. festum, ludi Promethei. 184, 1.

πρόνοιαν ποιοῦνται. 179, 11.

προορᾶν. 180, 3.

προσαρασκευάζειν] ἐντάφιον προσαρασκευασάμενος. 223, 7.

πρόσκτησις. 309, 7.

πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν. [subaudi ἀντιτιθέντες] συνδέησόθ. 57, pen. πρὸς ὑπῶν ἄρχοντα, apud quemnam Archontem, cujus in foro, ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, indicavit uxor maritum a se desertam esse. 64, pen. οὐ γὰρ ἐλάχιστόν ἐστι τεκμήριον πρὸς (adversus) τὴν τούτου μαρτυρίαν. ad coarguendum falsitatem testimonii ab eo dicti. 66, 1. ἀνωλογίαν ποιεῖσθαι πρὸς (juxta) τὴν διαμαρτυρίαν. in purgatione sui demonstrare capita sua obtestationis, ab iisque non discedere, neque ad aliena evagari. 155, 11. πρὸς τινα νέμεσθαι. hereditatem cum aliquo cernere. 177, 7.

προσάγειν] οὔτε δούλους οὔτ' ἐλευθέρους ἐθνέους προσῆγε, scil. πρὸς ταῦτα τὰ ἱερά. 206, 8. πρὸς ἓνα τὸν πρῶτον τοῦ γένους προσάξω [id est, προσβιβάσω, sive ἐμαυτὸν, sive ὑμᾶς, sive τὸν ἀντίδικον, sive τὸν λόγον]. 216, ult.

προσαπολλύναι. 102, 12. 264, 4.

προσαφαιρεῖσθαι. 227, 2.

προσγίνεσθαι] προσγεγραμμένων χρημάτων. 290, ult.

προσγράφειν. 255, 12.
προσδιαμαρτυρεῖν. 125, 6.
προσίέχεσθαι. 245, 13. πρὸς πράγματα. immiscere se negotiis. 309, 8.
προσεισενεγκεῖν. contribuere donum gratuitum, conferre largitionem. 309, ult.
προσήκειν] cum Genitivo. τί γὰρ ἦττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν. 176, 5.
προσκτᾶσθαί τί τι. 143, 2.
προσλαμβάνειν. 267, 4.
προσμαρτυρεῖν. 146, 9.
πρόσοδος] reditus, vectigalia. ἀπὸ τοσαύτης προσόδου. e re familiari tam ampla vectigalia præbente. 110, 1. προσόδους λαμβάνειν. 142, 1. τῶν προσόδων περιποιεῖν. 143, 1. τὰς προσόδους ἀπάσας ἠφανίσθαι. 143, 5. 293, antep.
προσποιεῖσθαί τῆς κληρονομίας. sibi arrogare. 15, 1. 71, 10. præ se ferre, præsertim falso, comminisci, confingere, mentiri. 69, 9. προσποιήσατο ἕνα μάρτυρα παρεῖναι. simulavit. 24, 4. 31, ult.
προστάττειν] προσταχθὲν αὐτοῖς. cum vel quamvis ipsis fuisset imperatum. 12, ult. τὰ προστεταγμένα ποιεῖν. 183, 3. 268, 2. 298, ult. πάνθ' ὑπηρέτει φιλοτίμως ὅσα προστάττοιτε. 186, 3.
προστίθεναι] οὐκ ἂν εἰπόντος ἔχοιμι μέμψαι εἰ μὴ τἀμαυτοῦ προστίθημι ὑτοις. contribuo, largior. 292, 3.
προστυγχάνειν] τοὺς προστυχόντας μάρτυρας ποιούμεθα. obvios quosque, fortuito oblatos. 25, pen.
πρόσχημα] αἰσχρῶς ἀγανακτοῦντα προσχήματα ἔχειν. criminationibus gravari turpium facinorum. 315, antep.
πρύτεις] potior. καὶ τῷ γένει (sanguine) πρυτέρους ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ. 10, pen. πρυτέρεις τοῖς ἄρχουσι τῶν θηλειῶν πεποιῆσαι τὴν ἀγχιστείαν. 173, 5. 177, 1. 190, pen. 217, ult.
πρυτίθεσθαι. funus spectaculo exponere. 232, 2. et 4.
πρωϋργαίτερον. 245, 10.
πρωΰργου οὐδὲν ἔοικε τοῦτο εἶναι. nil ad rem facere, nil prodesse. 160, pen.
πρωφασίζεσθαι ψεῦδος. 44, 7.
πρόφασις] πρωφάσεως εὐδαιμιᾶς [subaudi δικαίας vel ἱκανοῦς] γενομένης. 6, ult. πρωφάσεις ἀναγκαίαι. excusationes probabiles, graves, prægnantes, rerum factu necessariarum, inevitabilium. 78, ult.
πρυτανῖον] πρυτανῖα οὐ τίθενται. sportulæ, mercedulæ prytanum non dependuntur. 45, 3. ἰατρικὸν τὸν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. 118, 6.
πρυτεύειν. 12, 13.
πρῶτος] τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσενήνεγκαμεν. 187, 1. et 8.
Πυθιάς. 178, 2.
Πυλίς. 134, 16.
πυθέσχιστος. 109, pen.
πωλεῖν τὸ πρᾶγμα. hereditatem puta. recipiens fœturam, at eam ipsi asserat pro pacta mercede. 244, pen.

P.

ῥᾳδίως πεντταλάντου οὐσίας καταλειφθείσης. quæ facile sine cunctatione 5. talentis æstimetur. 173, 2. ἀργὸν ταλάντου ῥᾳδίως ἄξιον. 218, ult.
ῥητὸς] ἐπὶ ῥητοῖς εἰσήγαγε. 137, 10.
ῥήτωρ. 5, pen.

Σ.

σημεῖς] σημειτέρων τὸν πόλεμον τούτοις ἐποιήσας. 117, 6. σημεῖα καὶ εἰσιβῆ γράμματα. 148, 4. τῶν ἀντιδίκων τοῦ σημειτάτου πυθέμενον. 358, 2.
σημαίνειν] ἐν γράμμασι καταβέσθαι παρά τινι σημαινόμενος. quas tabulas tu tuoque sigillo obsignaris, et reliquorum tuorum testium sigillis curaveris obsignari. 160, 5. et 9.
σημεῖον. judicium, argumentum, documentum. 361, pen. 362, 4.
σιτεῖσθαι] ἐσιτεῖτο μετὰ τῶν ἀνδρώων. 135, 1.
σίτησις] ἰατρικὸν τὸν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. 118, 7.
σῖτος] δίκαι σίτου [alimentationis] ἃ τῶν πρεσβῶν αὐτῆς. 19, 11. 65, 4.
σκήπτεσθαι] σκηψάμενα καὶ διαλογισάμενοι. 191, pen.
σκήπτεσθαι. causari, prætexere. 128, 1.
σκεύδειν] ἐπὶ τοῦ βήματος σκεύδοντες. 103, 6.
σκευδάζειν] περὶ ὧν μάλιστα θυσίαν ἐσκεύδαζε. 206, 8.
στάδιος. 29, 3.
στάσις] στάσεως γενομένης πλήθους. 91, 4.
στρατεία τελευταία ἐκείνη ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε. 237, ult. τὰς στρατείας στρατευόμενος. 268, 3.
στρατεύειν] ἐστρατεύμαι ταῖς στρατείαις [si bene habet]. 188, 4. 268, 3.
συγγένεια] φιλίας πρὸς ἡμᾶς οὐ μικρᾶς καὶ συγγενείας ὑπαρχούσης [nam sic leg. videtur]. 179, 5. liberi sunt γένος [veniunt in jure civili nomine γένους], ἀλλ' οὐ συγγένεια, non autem audiunt parentum suorum cognati. 217, 5.
συγγενὴς] τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς, scil. χρὴ διδόναι. videtur hæc aut proverbialis dictio, aut sanctio juris civilis esse. 81, 1. discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐγγένους. 214, pen. ἓ συγγενέστατόν ἐστι φύσει φάντων. qua consanguinitate [filii cum matre] cogitari nequit ulla alia arctior, solam si spectes naturam, juris civilis sanctiones insuper habens, hujc legi naturæ refragantes. 279, antep.
συγγωρεῖν. 241, 4.
συγγνώσεων] συγγνωσομένων τῶν φίλων. assentientibus amicis, idemque meoum consentibus. 223, pen.
συγκατατίθεσθαι γραμματεῖον. tabulas ali-

cubi cum alio quopiam, coram alio, deponere. 139, 10.

συγκεῖσθαι] *σύγκειται αὐτοῖς.* hæc inter eos composita, condicta, comparata sunt. 36, 5.

συγκοινωνεῖν] *ταύτης συνεκοινωνοῦμεν.* 206, 10.

συγχεῖν] *τὰς ψήφους συγχέαι.* 99, 1.

συγχειρουργεῖν τὰ ἱερά. 206, 10.

συγχωρεῖν] *ἐκὰν συγχωρῶ τοῦ ἡμιλλερίου τῷ παιδί.* 272, 2.

συλλαμβάνειν τούτῳ τὰ ψευδῆ. operam alicui navare in falsis testimoniis suo confirmandis. 245, 8.

συλλέγειν] *διὰ τοῦτο συλλέγεσθε.* coitis in curiam. 251, 9.

συμβαίνειν] *τοῦ συμβαίνοντός ἐστι.* usu quotidiano fit, est in numero rerum sæpissime contingentium. 75, 7.

συμβάλλειν ἑτέρῳ. contribuere. 110, 4. *παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικὶ, πέρα μεδίμνου πριθῶν.* de vendendo emendove contrahere cum quopiam. 259, 3. *μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος.* confert. 323, 2.

συμβόλαιον. 74, 7. *ἐξ ἑτέρου συμβολαίου.* ex aliquo nescio quo negotio forensi. 108, 2.

συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν τὸ σῶμα ἐκείνου καὶ κοσμῆσαι. operam sociam præstare in corpore pollingendo. 209, 20.

συμμορία. sodalitium, collegium hominum locupletium, pluribus ad eandem triremem fabricandam, armandam et instruendam coeuntibus. 184, 12.

συμπαιδεύειν] *μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμην.* 247, 4. 252, 8.

συμπέμπειν. 94, 5. *συμπέμπειν τὴν πομπήν.* 148, 11.

συμπίπτειν] *πολλῶν καὶ δυσκόλων συμπιπτόντων.* 324, 2.

συμποιεῖν. 206, 11. *πάντα συνεποίουν.* omnia cum iis communiter agebam. 211, pen. 212, 6. 223, pen.

συμπράττειν] *μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων.* 275, 10.

συμφαρόντως. 274, pen.

συμφορὰ] *τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἡγοῦντο τἀλλότρια κεκτῆσθαι.* 91, 15. *συμφορὰν νομίζειν εἶναι ὅτι τοιοῦτός ἐστι.* 317, 8.

συναγωνίζεσθαι. 166, 5.

συναμφότερα. 293, 10.

συναποστέλλειν. 137, antep.

συναριθμεῖν τὰς ψήφους. 98, ult.

συνδικάζειν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ γυναῖκες μετὰ τῶν ἀλλοτρίων. 22, 9.

συνδίκεσθαι [sed leg. videtur *ἀναδ.*]. 135, ult.

συνδιατρίβειν. 222, 3.

συνδικεῖν. 165, 13.

συνδυστυχεῖν. 121, 1.

συνεκπλεῖν. 120, ult.

συνεπιβουλεύειν. 151, 7.

συνεπιτίθεσθαι. 138, 13.

συνεστιᾶσθαι. 60, 6.

συνεφορεῖν] contribuere, conferre largitionem. *οὐδεμιᾷ*, nulli pupillarum mearum, *τολμῶ*, a me impetrare possum, *συνεφορῆσαι πρικὸς*, ad dotem ut conferam accessiunculam de meo ære. 290, 9.

συνηχῶς. 185, 1.

συνθάπτειν. 211, pen. 212, 4. 223, ult.

συνθύειν. 206, 2.

συνιεροποιεῖν. 209, 1.

συνιστάνειν. coram adducere aliquem ad alterum, ei monstrare, nominare, et de eo præcipere. 210, 7. *συστῆναι.* conspirare, communem agere causam in fraudem alterius. 363, ult.

συνοικεῖν. 55, 1.

συνοικία. insula, domus elocatitia, quam plures, diversi, mercede incolunt. 104, 7. 134, 15.

συνουσία] *συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι.* 323, 1.

συστιθέναι τὰ ἱερά. 206, 11.

σύντομος] *συντομώτερος.* 271, 4.

συντρέφειν. 248, pen.

συσσώζειν. 309, 5.

συστρατιώτης. 232, 3.

σχίτλιος. 274, 7. 336, ult.

σώζειν] *σώζεσθαι.* a valetudine convalescere. 7, 3. *χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε.* hereditatem ei reddentes, fraude tutoris interversam, ab exitio eum servastis. 185, 4. *τὰ ἑαυτοῦ περιέσεσθαι σώζειν.* 187, 7. *ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεσθαι.* salvum et sospitem esse domum reversurum. *σώζειν τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοίμην.* 292, 3. 317, 3. *σωθείς.* salvus domum reversus. 309, 15.

σῶμα. 209, 19.

σωφρόνως. 2, ult.

T.

τάξις] *ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.* in eadem cohorte vel manipulo. 77, pen.

ταραχῆς ἐγγιγνομένης. 70, 8.

ταφὴ] *ἐντεῦθεν ποιήσομαι τὴν ταφήν.* me illinc, ex illa domo, funus elaturum. 209, ult. *ἐωνῆσθαί τι τῶν εἰς τὴν ταφήν.* 210, 3.

τάχα. 281, 5. *ἐπειδὴ τάχιστα.* ut primum. 231, 9.

τεῖχος] *ἔξω τοῦ τείχους.* extra mœnia, vel pomœria urbis. 101, 3.

τεκμαίρεσθαι. 165, 7.

τεκμήριον] *τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν.* 74, 6. *τεκμηρίοις, ἃ πρέττω τῶν μαρτυριῶν ἐστι.* 197, 7. *ὑπὲρ εἰκὸς ὑμᾶς τεκμηρίοις*, pro argumentis, loco documentorum, *χρῆσθαι τούτοις τοῖς μάρτυσι.* 235, 2.

τελεῖν ὡς [id est, *εἰς*] *ἐπαύλαν.* 185, ult.

τελευταῖος] *ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν.* in

exitu vitæ. 9, 8. στρατεία τελευταία. 237, ult.
τελευτᾶν. 179, 10. ᾠδύσθαί τι κατὰ τὰ τελευταῖα τος. 233, 3.
τελίως ἄφρων. 355, 2.
τέλος] κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι. 73, 9.
τέταρτος ἐγίνετο χορηγήσας. sive, una cum aliis tribus choregi partes egit, sive, quartam palmam retulit. 109, pen.
τεχνάζειν] ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσι. 245, 20.
τέως. antehac, omni superiori tempore ad istud usque diei. 6, pen.
τήθη. avia. 29, 4. 35, 4. et ult.
τιθέναι ὄνομα. imponere. 36, 1. θέμενοι. oppignerata sibi habentes. 100, pen. 101, 4.
τίκτειν] οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα. constat eam alii nulli rite nupsisse, quia nulli alii legitimos peperit liberos. 23, 4.
τιμᾶν] οὐκ ἔξεστι ἀπράξασθαι ἃ μὴ πρόικι τιμήσας ἔδωκε. reposcere haud licet ea, quæ tu viro mulierem domum ducenti ita dederis, ut nil caveris, vel stipulatus sis, hoc, quod tu dederis, te velle pro dote, aut pro parte dotis, et loco numeratæ pecuniæ haberi. 38, 3.
τιμή] pretium, valor. ἀν τιμὴν εἶχε. 100, 12. τιμὴν [pecuniam pro ea numeratam] οὐσίας παραμένης ἔχειν. 145, 3.
τίμημα μικρόν. census exiguus. 185, pen.
τιμωρίαι ἴσχαται ἴστασι. 45, 6.
τόκος] ἀφ' ὧν τόκους ἐλάμβανε. 220, 4.
τόλμα] σκέψασθαι τῆς τόλμης τὸν ἀναιδέστατον. 146, pen.
τολμᾶν. a se impetrare et velut extorquere. se velut expugnare, ut agat aliquid, quamvis invitus. 290, 8.
τραγῳδός. 154, 6.
τράπεζα] mensa, taberna nummularii. κατασκευαζομένῳ τὴν τράπεζαν. 309, pen.
τραχύνειν] μὴ τραχυνθεὶς εἰς ὀργὴν καταστῆναι. 222, ult.
τρέπειν] ἐπ' ἐκεῖνον τρέψεται τὸν λόγον. se convertet, receptum habebit. 88, 7. ὅποι τετραμμένα εἶη τὰ χρήματα. aversa, furtim detorta. 144, 2. τὴν αἰτίαν, causam, vel crimen cædis, εἰς τὸν ἀδελφὸν ἔτρεψε, detorsit. 226, ult.
τρέφειν. 198, ult. τοὺς γονέας. 216, 5. τοῦτον ἐκ παίδων τρέφειν καὶ ἀσκεῖν. 354, 11.
τριακοντοῦτις. 130, 3.
Τριακόσιοι] cives omnium locupletissimi. 155, 1.
τριβώνιον. penula lacera. 94, 8.
τριηραρχεῖν. 113, 6.
τριήραρχος. 90, 3.
τριήρης. 297, 14.
τρίπους. 113, 9. 187, 3.
τριτάλαντος οἶκος. 24, 2. 46, 3.
τρισπαιδεκαίτης. 360, ult.
τρίτος. 10, 13. 270, 9.
τροφή. 334, 8.
τυγχάνειν] τοιούτων ἀντιδίκων τυγχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφέρεσθαι. 322, 8. τυγχάνειν τῶν δικαίων. 324, 3.
τύχη] οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ τῆς τύχης συμβῆναι. 238, 4.

Υ.

ὕβρις] γραφὴν ὕβρεως γραφὰς. 226, 1.
ὑπαναβῆναι. cum citatus in forum comparet, sui copiam judicibus facit. 84, 5.
ὑπαναγινώσκειν τὰ ἐν τοῖς νόμοις [scil. γεγραμμένα]. particulatim recitare, cum intercapedine, vel intervallis quibusdam, aliud membrum ex alio. 272, 6.
ὑπεπεῖν] ὑπειρημένον. cum esset denunciatum [pro προειρημένον, vel ἄρτι εἰρημένον, jam superius paulo ante dictum, ἐν τοῖς ἄνω]. 276, ult.
ὑπερβαίνειν] ὑπερζῆσαι τὸν τελευταῖον πληρονόμον. quamvis eam, qui postremus bonorum possessor fuit, illa quiete possidere siverit, neque controversiam eorum illi moverit. 15, 3. 50, pen.
ὑπερβάλλειν ἀναιδείᾳ. 129, 1.
ὑπερβολὴ ἀναιδείας. 146, 8.
ὑπερορία. omne territorium, quod est extra solum Atticum. 68, 2. 80, 4.
ὑπηρετεῖν] πάνθ' ὑπηρέτει, ὅσα προστάττουσι. 166, 3.
ὑπόδικος τῆς παιδίσεως [subaudi τῷ νόμῳ]. 216, 4. et 11. ὑπόδικον ἰμαυτὸν καθιστάς. 355, pen. 359, pen.
ὑποκαίεσθαι. oppigneratus esse. 140, 8.
ὑπολείπειν. 202, 2.
ὑπολογίζεσθαι. 233, 5.
ὑπομιμνήσκειν. 189, 8.
ὑποπαρωθεῖν. sensim et sine sensu latenter extrudere, loco depellere. 223, 11.
ὑποπίπτειν] ὑποπεπτωκότες τῇ ἀνθρώπῳ. addicti mulierculæ, adulantes ei famulantesque abjectissimum in modum. 138, 10.
ὑπόχρεως. obæratus. 263, 6. 264, 3.
ὑποχωρῶν ᾤχετο. clam se subduxit, excessit ex urbe. 84, 4. ὑποχώρησιν εἰς Σικυῶνα. 134, 13.
ὕστατος τραγῳδεῖς. qui ultimam palmam meret. 109, ult.

Φ.

φαίνειν] δύο διαθῆναι ἐφάνησαν. 96, 7. φανήσονται παῖδες ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ. liberi ab eo patre non sati, cujus e nomine appellantur. 136, 7.
φανερὸς] φανερὰ οὐσία. bona immobilia. 138, pen. οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα. 181, 6.
φάρμακον] ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι. 252, 6.
φελλία. 227, 3.
φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἑαυτοῦ. mercedes annuas referre. 109, 2. οὐ γεγαμήνας ἔτι

φέρειν διαθήκας. 244, 2. 245, 9. τὴν ψῆφόν μοι ὤπεκεν. secundum me litem dederunt. 280, 8.
φεύγειν] τοιοῦτον πρᾶγμα ἔφυγον. 132, pen. ἔφυγε τὴν βάσανον. noluit uti sponsione de mancipiis ad quæsitionem dedendis. 201, ult. φεύγειν τοὺς ἐλέγχους. 213, 5. 214, 4.
φθονεῖν. 155, 2.
φθόνον ἐμοὶ γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων. 290, pen.
φιλοπράγμων. 84, pen.
φιλοτιμίας μνημεῖον ὁ τρίπους. 187, 3.
φιλοτίμως. 186, 4.
φιλοχρηματεῖν. 264, 6.
φοιτᾶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον. identidem statis temporum vicibus venire ad tollendum locar. 134, ult. τῶν διδασκάλων, ὅπου ἐφοιτῶμεν. ad quorum ludos itabamus. 247, 5.
φορεῖν] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεσε. 71, 8. ἐμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ. 94, 8.
φρονεῖν] recte sapere, sese tutelæ esse. ἐκπεδὴ τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν. 242, pen. ὡς εὖ φρονοῦσιν ὑμῶν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα νομίζω. ut viris barbatis, et mente sibi constantibus. 281, 1. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρόνει. 330, 2.
φρυττίζειν. 322, 8.
φυλαρχεῖν. magistri equitum honorem gerere. 115, 1. 292, ult.
φυλάττειν τοὺς οἰκέτας. moribus oculis observare. 143, 7.
φυλέτης. ejusdem tribus consors, tribulis. 184, 2.
φῦναι] οἱ μετ' ἐκείνου φύντες. 214, 11.
φύσις] φύσει γεγονότα υἱόν. ex se natum. 169, pen. opponitur adoptato. τοιοῦτοι τὰς φύσεις πρὸς ἀλλήλους εἰσί. 181, 9.
φυτεύειν χωρὶς καὶ γεωργεῖν. 247, 7.
φωνὴ μεγάλη. 153, 8. οὐδεὶς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀπέσχετο ἀκούσιον. 355, 6.
φωρᾶν. furtum quærere. 144, 5.

X.

χοᾶν] ἐπὶ τὰ μνήματα λίναι χεόμενον, dis manibus inferias, libationes funereas illaturum, καὶ ἁγιεῦντα. 149, 1. οἱ παῖδες ἁγίζουσι καὶ χίοντα. 157, 9.
χηρεύειν. in viduæ conditione ætatem degere. 149, 4.
χερνητεῖν. 154, 6.
χορός. 187, 3.
χρέος] τὰ χρέα ὅσα ὠφείλετο αὐτόν. 221, 8. χρέα ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα. 293, 10.
χρηματίζεσθαι] rem quærere, usuris aliisque turpibus modis rem amplificare. πολὺ πρεσβύτερον ἡγεῖται τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἡμῶν συγγένειαν. id est, observationem officiorum et jurium, quæ mihi ut cognato debet. 245, 10.
χρῆσθαί τινι, pro χρῆσθαι οἰκείως. 12, 4. et 14. præsertim cum meretrice consuescere. 20, 5. ἀποφῶν ὅ τι χρῷτο τῷ παρόντι καιρῷ. 136, pen. λόγοις χρῶνται τοιούτοις. 176, 1.
χρήσιμος] χρησίμη διαθήκη. authentica, vera, legitima. 138, pen. καὶ πρότερον χρήσιμος ἐγένετο. homo frugi. 309, 4. χρησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρέξειν ἑαυτόν. 317, 3.
χρήστης. creditor. 8, ult. 105, 8.
χρῆσις] τὴν χρῆσιν ἀάσασθαι [scil. παρελθεῖν]. 264, 8. οὐκ εἰ χρήσει τι ὕστερον τῶν ἐμετέρων εἰσπραττόμεθα. 265, pen.
χρυσίον] σὺν ἱματίοις καὶ χρυσίοις. 199, 4.
χωρίζεσθαι. de uxore domo manuque mariti emissa, aliique eloquia. 221, 1.
χωρίον. prædium. 267, 9.

Ψ.

ψεύδισθαι κατὰ τετιλευτηκότος. 233, 2. ψεύσασθαι πρᾶγμα τηλικοῦτον. 283, 4. 297, 3.
ψευδὴς] τούτῳ τὰ ψευδῆ συλλαμβάσει. 245, 8.
ψευδομαρτυρία. 99, 10. 357. 6.
ψευδομαρτυριῶν. 97, 2.
ψεῦδος προφασίζεσθαι. 44, 7. εἴ τι ψεῦδος ἦν ἂν ἐλεγχιζόμην. 334, 2.
ψηφίζεσθαι δίκην. sententia sua, ceu judex, causam disceptare. 19, 2.
ψῆφος] παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως. 40, 9. τὴν ψῆφόν μοι ὤπεκεν. 280, 8.

Ω.

ὠθεῖν. 213, 3.
ὠνεῖσθαι. 210, 3. 293, 7.
ὤνιος. venalis. 134, antep.
ὡς] οὐδ' ὡς, pro οὐδ' οὕτως. ne sic quidem. 228, 14.
ὠφελεῖν] μέλλοντες ὠφελεῖσθαι μὲν μᾶλλον, ζημιοῦσθαι δὲ μεγάλα. 263, antep.

INDEX HISTORICUS
AD ISÆUM.

A.

Æschines Lusiensis. 172, 1.
Aloe. 134, in seqq.
Aminiades. 72, 1.
Androcles (item Androclides). 121, seqq. 147, 12.
Antidorus. 143, 13. 147, 12.
Antiphanes. 140, 6.
Apollodorus Eupolidis. 172, ult.
Apollodorus Thrasylli. 163, antep. et tota oratione.
Archidamus. 164, 6.
Archonides. 10, 10.
Aristarchus. 256, 16. alius. 257, 18.
Aristogiton. 118, 9.
Aristolochus. 140, 7.
Aristomenes. 257, 3.
Astyphilus. 230, sq.

C.

Callippe. 129, ult.
Cephisander. 10, 12.
Cephisodorus. 309, 9.
Cephisodotus. 88, 1.
Cephisophon. 90, 1.
Chærestratus. 120, 2. antep.
Chæron. 32, 3.
Chæreleos. 297, 11.
Chariades. 69, 6.
Ciron. 193, sq.
Cleon. 230, 7.
Cleonymus. 1, seqq.
Cleonymus Cretensis. 111, 2.
Clinareta. 35, 4.
Cranaus. 72, 7.
Ctesias. 72, 7.
Cyronides, 257, 12.

D.

Demaratus. 108, 2. 357, 6.
Demochares. 256, 12.
Democles. 89, ult.
Democrates. 136, 2.
Demosthenes. 71, 10.
Dicæogenes primus. 114, 2.
Dicæogenes Menexeni. 88, 12.
Dicæogenes Proxeni. 86, sq.
Dinias. 6, 7.
Diocles. 9, pen.
Diocles Orestes. 194, ult.
Diocles Pithensis. 208, 3.
Dion. 134, 9.
Dionysius. 30, 2.
Diophantus. 28, 3.
Diopithes. 107, ult.
Diotimus. 107, 10.
Dorotheus. 28, ult.

E.

Endius. 14, 3.
Epigenes. 310, 3.
Erchienses. 343, pen. 351, pen.
Ergamenes. 125, 10.
Eubulides. 274, 16.
Euclides. 147, 12. 228, 6. 343, 11.
Euctemon. 125, 12.
Eumathes. 309, 13.
Euphiletus. 351, sq.
Eupolis. 163, 6. et pen.

G.

Glaucon. 275, 6.

H.

Hagnias. 270, sq.
Hagnon. 67, pen.
Hagnotheus. 67, pen. 343, 4.
Harmodius ille celebr. 118, 9.
Harmodius Proxeni. 94, 4.
Hegemon. 125, 11. 357, 7.
Hegesippus. 362, ult.
Hermon. 343, 10.
Hierocles. 232, ult.
Hippolochides. 176, 3.

L.

Lacratides. 165, ult.
Leochares. 87, 5.
Lycon. 95, 1.
Lysimenes. 32, 2.

M.

Macartatus. 297, 12.

Melanopus. 107, 10.
Menexenus. 95, 7.
Menexenus pater Dicæogenis. 89, 13.
Mixiades. 125, antep.
Mnesiptolemus. 99, 6.
Mneson. 163, 7.

N.

Nausimenes. 199, 3.
Nicodemus. 16, 6.
Nicostratus. 67, sq.

O.

Olynthii. 117, 12.
Orestes. 194, ult. 228, 12.

P.

Phanostratus. 120, 2.
Phila. 15, 5.
Philochares. 29, 1.
Philoctemon. 119, sq.
Philonicus. 105, ult.
Pistoxenus. 128, 4.
Poliarchus. 5, 3.
Polyartus. 89, pen.
Posidippus. 4, pen.
Pronapis. 171, ult.
Protarchides. 103, pen.
Proxenus. 90, 6.
Pylades. 32, 3.
Pyretides. 24, ult.
Pyrrhus. 14, sq.
Pyrrhus Lamprensis. 72, 4.
Pythodorus. 139, 8.

S.

Smicrus. 69, 6.
Stratius. 274, 17.
Stratocles. 274, 17.
Stratonicus. v. Nicostratus. 78, 9.

T.

Telephus. 71, pen.
Thargelis. 169, 8.
Theophon. 293, 4.
Thrasybulus. 172, ult.
Thrasyllus. 163, 6. et 13.
Thrasymachus. 69, 8.
Thudippus. 240, 2.
Timotheus. 137, 21.

U.

Undecimviri. 84, 2.

X.

Xenænetus. 256, 11. alius. 257, 13. et 17.
Xenocles. 15, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS AD ISÆUM.

A.

Acharnensis. 256, 11.
Æthalides. 30, 3.
Aphidnæus. 136, 3.
Araphenius. 241, 4.
Athmonensis. 140, 5.

B.

Besa. 27, 1.
Besæensis. 72, 7.

C.

Cephisiensis. 125, pen. 138, 2.
Ceramicus. 104, 2. 134, 15.
Chius. 137, 17.
Cholargensis. 199, 3.
Corinthus. 165, 14. 237, 14. 265, 7.
Creta. 297, 15.
Cyprius. 15, 5.

D.

Delphinium. 360, 3.

E.

Ἐλευθιάς fanum. 112, 5.
Eleusin. 114, ult. 292, antep. 293, 7.
Eleusinius. 29, 1.
Erchiensis. 30, 2. 343, pen.

H.

Hephæstides. 232, pen.

L.

Lecheæum. 110, ult.
Limnæ. 219, 2.
Lusiensis. 172, 1.

M.

Melita. 293, 6.
Mitylene. 237, 10.
Munychia. 137, 22.

O.

Œnoe. 294, ult.

P.

Pæaniensis. 90, 1.
Prospaltii. 298, 1. et 7.
Phlyensis. 194, ult.
Φλυῆσι. 218, ult.
Phrearrhius. 90, 1.
Πιτθεύς. 208, 4.
Plotiensis. 99, 6.
Potamius. 103, ult.
Pythii Apollinis fanum. 113, 11.

S.

Serangium. 140, 6.
Sicilia. 120, 4. 128, 6.
Sicyon. 134, 113.
Spartolus. 115, 1.
Sphettius. 28, pen.
Sypalletius. 256, 10.

T.

Thebanum bellum. 237, 15.
Thessalia. 237, 14.
Θριᾶσι. 293, 5.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ
ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ
ΒΙΟΣ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μέν τινες, ἐγχώριος, ὡς δέ τισι δοκεῖ, Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε τὴν Ἀσίαν, κατοικήσας αὐτόθι, ἀκροατὴς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβήν, ὡμίλησε δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· μάλιστα δὲ ἐπολιτεύσατο μετὰ τὴν Ἀντιπάτρου τελευτήν, τῶν μὲν ἀνῳρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγότων. φίλος δὲ Κασάνδρῳ γενόμενος, ὡς ἐπὶ πλεῖστον προέκοψε, χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὓς τοῖς δεομένοις συνέγραφεν· ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριὼν — οὐ γὰρ οἷός τ' ἦν —, ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγγράφων· καὶ ἐπεὶ Ἅρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραφε κατὰ τῶν αἰτίαν λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατηγόροις ἐξέδωκε. χρόνῳ δὲ ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασάνδρῳ παρὰ τὴν κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, ἡνίκα ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας, ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος, κατῆλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεόφραστον ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγάσι. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ ἑταίρῳ αὐτῷ, καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς ὁράσεις ἀσθενὴς, οὐ βουλομένου Προξένου ἀναζητεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικαστηρίῳ. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι ἑξήκοντα τέσσαρες. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται, ὡς Ἀριστογείτονος. ζηλωτὴς δ' ἐγένετο Ὑπερείδου, ἢ — ὥς τινες — διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρόν· τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητὴς ὑπάρχει.

Παρὰ τὴν] F. διὰ τὴν. REISK.

Καὶ λόγοι] Καὶ aut delendum, aut leg. καὶ ἄλλοι λόγοι. IDEM.

Ὡς Ἀριστογείτονος] Leg. ὡς ὁ κατ' Ἀριστογείτονος. XYLAND.

Διὰ τὸ παθ. — σφοδρόν] F. Δημοσθένους, διὰ τὸ παθητικὸν καὶ τὸ σφοδρόν. REISK.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

α'. ΠΕΡΙ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκὼς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσιν, διὰ τὸ μήτε εὑρετὴν ἰδίου γεγονέναι χαρακτῆρος τὸν ἄνδρα, ὥςπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὑρημένων ἑτέροις τελειωτὴν, ὥςπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ Ὑπερείδην ἡμεῖς κρίνομεν· ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἠξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπολελοιπότα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὔτε ὀλίγους οὔτε εὐκαταφρονήτους, ἡγησάμην δεῖν μὴ παραλιπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ διελθεῖν, καὶ διορίσαι τούς τε γνησίους καὶ ψευδεῖς λόγους, πάντων ἢ τῶν γε πλείστων, ἀναγκαιότερον (οἶμαι) τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικὴν, ἅμα δὲ ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικοὺς περὶ αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δῆμος ὁ Μάγνης, ὃς ἔδοξε γενέσθαι πολυίστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπόληψιν παρασχὼν ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβὲς διεψεύσθη τῆς δόξης· οὐθὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ ἀνδρός· ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε· Δεινάρχοις δ' ἐνετύχομεν τέτταρσιν· ὧν ἐστιν ὁ

Περὶ Δεινάρχου] Fort. περὶ δὲ Δειν. quod si admittitur, constat hoc opusculum cum prioribus illis, de Isocrate, Lysia, Isaeo, unum corpus constituere et inter sese illa quatuor cohaerere. Reisk.

Καὶ ψευδεῖς] Interponi velim articulum τοὺς. Idem.

Ἀναγκαιότερον] Malim in superlativo ἀναγκαιότατον. Idem.

Ἐκ περιζώματος] *in procinctu*. Est novum Graecitatis dictio Latinisans. *raptim* significans, *tumultuarie*, repentino quodam impetu et involatu quasi, quomodo milites in procinctu stantes, testamentum faciunt, festinantes, sine necessario apparatu. Idem.

Καλλίμαχον] Scil. ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ῥητόρων. v. Ionsium de Script. H. P. I. 4. p. 135. et Bentleii fragm. Callimachi p. 352. Hudson.

Τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικοὺς] Significare videtur Cratetem et Aristarchum: ut ex Suida colligitur, dum Aristarchum tradit discipulum fuisse Aristophanis grammatici, et Pergami plurimum concertasse cum Cratete grammatico Pergameno. Sylburg.

Ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ] Num ἐψεῦσθαι πολλὰ καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ — *non solum alia multa mentiti sint* (aut in *aliis multis falsi*, vel *lapsi*), *sed etiam* —. Reisk.

Ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι] Malim ὡς ὄντας Δεινάρχου, τούτῳ προστιθέμενα. Idem.

Δῆμος] Sufficiendum esse Δημήτριος, dudum observasse criticos, admonet Hudsonus. Post ἀλλὰ addendum esse videtur aut καὶ, aut γὰρ καί. Idem.

μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἀττικῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγήοχε μυθολογίας, ὁ δὲ πρεσβύτερος μὲν ἀμφοῖν ταύτοιν, Δήλιος δὲ τὸ γένος, πεπραγματευμένος τοῦτο. μὲν ἔπος τοῦτο δὲ πρᾶγμα, τέταρτος δὲ ὁ περὶ Ὁμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθέλω δὲ πρὸς μέρος περὶ ἑκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον περὶ τοῦ ῥήτορος. ἔστι τοίνυν οὗτος κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥςτ' εἰπεῖν, Καὶ νύ κεν ἢ παρέλασεν· ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδαπὸν, πιθανότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἔχει ὥςτε παριστάνειν τοῖς ἀκούουσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ νομίσειεν ἄν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας τὸν λόγον τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ χαρακτῆρος, ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν ὥςτε τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λύγους σχεδόν που ὑπὲρ ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν ὄντας ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου κυρίως ἠθικὴ, πάθος κινοῦσα, σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον καὶ τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.

β'. Ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστιν οὔτε ἀκριβὲς ἀλλ' οὔτε ἀληθὲς εὑρεῖν· οὔτε γὰρ γένος τἀνδρὸς οὔτε χρόνους καθ' οὓς ἦν οὔτε τόπον ἐν ᾧ διέτριψε δεδήλωκε, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα ἐσπούδασε, καὶ πλῆθος λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν σύμφωνον, εἰ δεῖ δὲ τοὐναντίον. ἃ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἐμαυτοῦ κατελαβόμην, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος· ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἤνθουν αἵ τε τῶν φιλοσόφων καὶ ῥητόρων διατρε-

Δήλιος] Perperam in exemplari [h. e. editione P. Victorii Tornesiana] scriptum Δῆμος. Sylburg.

Πεπραγματευμένος etc.] Hæc non intelligo. Latinus interpres reddidit, *qui et poeta fuit, et dux egregius.* Num pro πρᾶγμα leg. est *σύγγραμμα. et carminis auctor, et historiæ.* Reisk.

Καὶ νύ κεν] Alludit ad Homericum illud, Iliad. ϕ. καὶ νύ κεν ἢ παρέλασσεν ἢ ἀμφέμιστον ἔθηκεν: quod de Platone quoque usurpavit supra 17, 45. Sylburg.

Γε μὲν] Dedi auctore Sylburgio, pro vulgari τε μὲν. Reisk.

Τοσούτους σκοτους ἐπιπεπόλακεν] Legendum videtur, *τοσοῦτον οὗτος ἐπιπεπόλακεν, usque adeo hæc eminuit oratio:* et v. 18. passivo fine ἀγνοεῖσθαι, *ignorari.* Sylburg. Ego e vitiosæ vulgatæ ruderibus effeci τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ab ἐπιπολάζειν. Reisk.

Ἀγνοεῖν] Recte admonet Sylburgius, leg. esse ἀγνοεῖσθαι in passivo. Idem.

Κυρίου] Malim καιρίου. Idem.

Οὔτε ἀκριβὲς etc.] Fort. leg. ἐκ τούτων οὐδὲν ἐστιν οὔτ' ἀκριβὲς, οὔτε κεκμῆλον, ἀλλ' οὐδ' ἀληθές. *non solum nil exasciatum, neque exquisitum, sed ne verum quidem.* ἀλλὰ subjicit, in præmissis οὐ μόνον esse subaudiendum. Idem.

Οὐδενὶ τῶν —] Sententia talem quampiam mutilati hujus loci scripturam postulat: οὐδενὶ τῶν προτέρων (vel τῶν δεινῶν, τῶν πιθανῶν) σύμφωνον. εἰ δεῖ δὲ τἀληθῆ λέγειν, καὶ τοὐναντίον. vel ἦδη δὲ καὶ τοὐναντίον. Sylburg. Pro εἰ δὲ malebat Casaubonus ἤδη δέ, subaud. πως. mihi videtur locus sic posse sarciri: οὐδενὶ τῶν ὄντων σύμφωνον· εἰ δὲ δεῖ τἀληθῆ λέγειν, πᾶν τοὐναντίον, scil. τοῖς οὖσι. Reisk.

βαι, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ· εὐφυὴς δὲ περὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους γενόμενος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην, ἤρξατο λόγους γράφειν καὶ προῄει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δὲ ἤκμασε μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων φυγαῖς ἀϊδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων, οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου. καὶ διετέλεσεν ἐτῶν πέντε καὶ δέκα χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βουλομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατέσχεν· ἐπὶ δὲ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῷ Μουνυχίᾳ φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὤν, καταλῦσαι τὸν δῆμον, ὁρῶν ἠρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους· καὶ μάλιστα τῷ πλουτεῖν ἑαυτὸν, ὑφορώμενος μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινὸν, εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινεν, ἐξελθὼν δὲ τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ' Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαιδεκαετῆ γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἴ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος, περιμένων.

γ'. Συγχωρήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κἀκείνῳ κατελθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἑνὶ τῶν φίλων Προξένῳ καταχθεὶς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθενής. ὀλιγώρως δ' ἔχοντος τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν, δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθών. οὗτος μὲν ὁ βίος τἀνδρός. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν, ἔκ τε τῶν ἱστοριῶν τῶν Φιλοχόρου, καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὃς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν, προσκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· Δείναρχος Σωστράτου Κορίνθιος Προξένῳ ᾧ σύνειμι βλάβης ταλάντων δύο. Ἔβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδεξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἀγρῷ ὅτε πεφευγὼς Ἀθήνηθεν κατῄειν ἐκ Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατῆρας ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίους καὶ πέντε, οὓς ἐκόμισα ἐκ Χαλκίδος, εἰδότος Προξένου, καὶ εἰσῆλθον ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ,

Μετὰ τοῦ ἀνδρὸς] Procul dubio legendum ΙΔΕΜ. *μετὰ τοὺς ἄνδρας. post illos viros.* SYLBURG.

Πεντεκαιδεκαετῆ] Forsan rectius conjuncte πεντεκαιδεκαετῆ, vel πεντεκαιδεκέτη. IDEM. Dedi prout ille volebat, et in Bodleiano esse testatur Hudsonus. Nescio præterea quoque, an Dionysius sic dederit: *καὶ αὐτὸν πεντεκαιδεκαετῆ γενόμενον. quod ipsum quoque tempus, pariter atque illud prius, quindecennale fuit.* REISK.

Τοῦ βασιλέως] Demetrium Poliorcetam designat. IDEM.

Προσκειμένην] Recte sic, si formula hæc accusationis calci orationis subjecta fuit. verum probabilius est præmissam orationi faisse, velut fundamentum, cui ædificium superstruitur. L. ergo *φραισμ.*

Βλάβης] Integre sic foret dictum: βλάβης ἄκων εἴληχα, δύο ταλάντων ἀξίαν, aut δύο ταλάντων τίμημα ἐσηγεγραμένος. IDEM.

Ἔβλαψέ με] Cohæret cum hoc verbo ἐπιζευχθείσας τούτοις, id est, διὰ τοῦ ἐπιζευχθῆναι τούτοις. IDEM.

Χαλκίδος] Aut deest post hoc nomen, ἔχων. aut dicendum est, orationem esse ἀνακεκλωσθαι, seu dissolutam et fluxam. Nam accusativi στατῆρας et ἀργυρώματα natabunt, fulcro destituta. Aliam rationem iniit Sylburg. IDEM.

Καὶ εἰσῆλθον ἔχων] Si transpositione facta, καὶ in præcedentibus ante χρυσίου collocetur, et ἔχων ante εἰσῆλθον, structura et sententia erit planior. SYLBURG.

ἀργυρώματα δὲ οὐκ ἐλάττω εἴκοσι μνῶν ἄξια, ἐπιβουλεύσας τούτοις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, εὐθὺς μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα, πρῶτον μὲν ἐν τῷ προοιμίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς περί τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων διεξέρχεται πάντων, ἐξ ὧν γίγνεται φανερὰ τὰ προειρημένα· καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καὶ γέρων ἤδη ὢν εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκε. ταῦτα μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ ἑαυτοῦ· Φιλόχορος δὲ ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἱστορίαις περί τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει· Τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, εὐθὺ μὲν ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις ἑάλω· ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τείχη κατασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέλθησαν πολλοὶ πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς· τῶν δὲ εἰσαγγελθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν ἐνεθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν. ταῦτα μὲν οὖν τῆς ὀγδόης. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ φησί· Τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ τουδὶ διελθόντος, ἑτέρου δ' εἰσιόντος, ἐν ἀκροπόλει σημεῖον ἐγένετο τοιοῦτο· Κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεὼν εἰσελθοῦσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Ἑρκίου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δ' ἔστι τοῖς Ἀθηναίοις κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν. περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου τ' ἐξέχοντος καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπί τινα

Ἐλάττω] Lege ἧττον adverbialiter. Reisk.

Πρότερον] E præcedentibus repetitum videtur: ideoque expungendum. Sylburg. Ego pro vulgari πρότερον arbitratu meo dedi ὕστερον. Redundantia est ὕστερον μετὰ ταῦτα, sed ea Græcis haud insolita. Reisk.

Τὸν λόγον] Post τὸν λόγον e præcedentibus subaudiendum φανερὸν γίνεται. Sylburg. Ego suspicor post τὸν λόγον excidisse, μάλιστα δὲ, scil. γίγνεται ταῦτα φανερά. Reisk.

Ταῦτα] Malim καὶ ταῦτα. facile potuit καὶ elidi in concursu cum extrema syllaba vocabuli εἴρηκε. Idem.

Αὐτῆς τῶν καλεσάντων] Vera lectio esse videtur: τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον. ut colligitur ex p. 260. 12. Sylburg.

Αἴγιναν] Multum abit hæc Philochori traditio a Diodorea p. 439. tomi secundi. Reisk.

Ὁ καταλθὼν] Aut detrahendus est articulus, aut interponendum πολιορκητής. nam de eo hic agitur. Idem.

Τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν] Id est, τὰ πρὸς πολιορκίαν τῆς Μουνυχίας. Idem.

Ἀπέδωκε τῷ δήμῳ] Quid? num αὐτὴν? facillimum foret hoc subaudire. verum quid proderat populo arx dirata? num ergo τὴν ἀλυσιτέλειαν addi debet, aut τὴν πολιτείαν? Idem.

Τῆς ὀγδόης] In margine Bodleiani testatur Hudsonus hæc legi: ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδόης. perinde est, utrum optes. eadem est in utraque lectione sententia. ἐπὶ tantundem valet, atque ἐν. vel l. ἐκ. Subauditur in vulgata ἱστορίας τοῦ Φιλοχόρου βίβλος ἐστί. Idem.

Τοῦ διελθόντος] Rectius τούτου διελθόντος, vel τουδὶ ἐξελθόντος aut παρελθόντος. Sylburg. Ego arbitratu meo dedi τουδὶ διελθόντος. Paulo post malim μὴ ἐᾶν ἀναβαίνειν. Reisk.

Ἐν τῷ ἱερῷ] Num ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ. . Sed cur in templo Minervæ Poliadis solummodo, non item in reliqua urbe, fuisset stella de die visa? Num leg. ἐν τῷ Γιραίστῳ. ut a Gerræsto portentum hoc Athenas fuerit nuntiatum? An Ἱερῷ majore prima litera est exarandum, ut significet portum celebrem in Ponto? Idem.

χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ', ἐρωτηθέντες ὑπέρ τε τοῦ σημείου καὶ τοῦ φαντάσματος εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφότερα· καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἐσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ· καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.

δ'. Προειρημένων δὴ τούτων, ἓν ἔτι λείπεται καὶ ἀναγκαιότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν τε γνησίων αὐτοῦ καὶ μὴ σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὴ αὐτὸν ἑβδομηκοστὸν ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθέναι, ὡς καὶ αὐτός φησι γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν· ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώθαμεν. ὑποκειμένων δὲ τούτων ὁλοσχερεῖ λογισμῷ — τὸ γὰρ ἀκριβὲς οὐκ ἔχομεν —, εἴη ἂν κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγονώς. εἰ δέ τις ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναί φησι, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν καὶ λόγους οὐ πολλοὺς ἀφέληται, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν πέντε ἢ ἓξ, τῶν μὲν πρεσβύτερον αὐτὸν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ πέμπτου ἢ ἕκτου πρὸς τῷ εἰκοστῷ ἔτους οὐκ ἂν ἁμάρτοιμεν, ἄλλως τε καὶ τῶν περὶ Δημοσθένη τότε ἀκμαζόντων. ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστός ἐστιν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδημος. ὥςθ' ὅσους εὑρίσκομεν πρεσβυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους ἐν τοῖς οὖσιν, ὡς εἴθισται, ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἄν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἄν τινες ἔπλεον λόγων χάριν, ἢ ἰδίων ἢ δημοσίων· οὐ γὰρ τέλεον ἠπόρουν οὕτω λόγων.

ε'. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τἀνδρὸς, ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα, εὕρηται, πρὸς ὃν καὶ τῶν λόγων τούς τε γνησίους καὶ μὴ διακρινοῦμεν· καιρὸς ἤδη καὶ περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ λέγειν. ἔστι δὲ

Φαντάσματος] Φάντασμα pro φάσμα notatum etiam in antiq. Rom. 260, 16. Philochorum autem μάντιν et ἱεροσκόπον fuisse, atque inter alia scripsisse περὶ μαντικῆς, περὶ θυσιῶν, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, testatur etiam Suidas. Sylburg.

Καὶ μὴ] Malim τῶν interponi, et sic quoque versu pen. καὶ τοὺς μή. Reisk.

Καὶ καλεῖν] Interpone γέροντας. Idem.

Οὐκ ἔχομεν] Potest ferri. videtur tamen potius addendum esse εἰπεῖν vel simile quid. Idem.

Φησὶ] Malim φήσῃ in conjunct. aor. 1. Idem.

Ἀφέληται] Forsan recitus ἀφελεῖται. Sylburg. Non improbabiliter id quidem. videtur tamen vulgata quoque defendi quodammodo posse, subaudiendo, id quod in talibus subaudiri debet, ὅρα μὴ — *vereor ne — vide ne — nescio an — ei erepturus sit orationes multas*, quæ ejus revera sunt. Pro αὖ lege ἂν αὐτόν. Reisk.

Εὐρίσκομεν] Malim aut εὑρίσκοιμεν, aut εὑρίσκωμεν. Idem.

Τοὺς φερομένους] Sententia talem quampiam lectionem requirit: τοὺς φερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστοίημεν ἂν εἰκ. et seq. v. ἀπ' Ἀναξικρ. *ab Anaxicrate*: ut pag. 260. v. 16. Sylburg. Articulum τοὺς, sententiæ et linguæ rationi officientem, arbitratu meo expunxi. Reisk.

Οὖσιν εἴθισται] Dedi de meo: οὖσιν, ᾗ καὶ εἴθισται, scil. γίγνεσθαι. orationes falso ei contributas in numero earum, quæ revera ejus sunt, ut solet fieri, non in Dinarcho solum, sed in aliis quoque omnibus oratoribus. Idem.

Τέλεον] Adverbialiter, pro τελέως, ὅλως, ὁλοσχερῶς. ad ἠπόρουν subauditur Ἀθήνησι. *non enim profecto ipsis ibi*, Athenis, *deerant prorsus orationes*, h. e. oratores, qui orationibus conscribendis mercedes mereri vellent. Idem.

δυσόριστον. οὐδὲν γὰρ οὔτε κοινὸν οὔτ' ἴδιαν ἔσχεν οὔτ' ἐν τοῖς ἰδίοις οὔτ' ἐν τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ καὶ τοῖς Λυσίου παραπλήσιος ἔστιν ὅπου γίνεται καὶ τοῖς Ὑπερείδου καὶ τοῖς Δημοσθένους λόγοις. καὶ τούτων πολλὰ δή τις ἔχει παραδείγματα ἐκθέσθαι· τοῦ μὲν Λυσιακοῦ χαρακτῆρος ἔν τε τῷ περὶ Μνησικλέους λόγῳ καὶ ἐν τῷ κατὰ Λυσικράτους ὑπὲρ Νικομάχου καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, τοῦ δ' Ὑπερείδου, ταῖς τε οἰκονομίαις ἀκριβεστέρου καὶ ταῖς κατασκευαῖς γενναιοτέρου πως ὄντος τῶν Λυσιακῶν, ἐν πλείοσι μὲν ἢ τριάκοντα Δεινάρχου λόγοις παραδείγματα εὑρεῖν ἐστιν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀγάθωνος διαμαρτυρίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος, ὃν μάλιστα ἐμιμήσατο, πολὺ πλείω δύναιτ' ἄν τις εἰπεῖν, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· προοιμιάζεται γὰρ ὁμοίως ἐκείνῳ καὶ δι' ὅλου τοῦ λόγου παραπλήσιος μεμένηκε.

ϛ'. Πῶς οὖν ἄν τις δυνηθείη τοὺς γνησίους αὐτῷ γνωρίζειν λόγους; πρῶτον μέν, εἰ ἐπίσταιτο τοὺς τῶν ἄλλων χαρακτῆρας· ἔπειτα τοὺς μὲν Λυσίου παραπλησίους λόγους τούτῳ προσφέροι, τοὺς δ' Ὑπερείδου δόξαντας εἶναί τισι Δεινάρχου λόγους, μακρὰ ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν βιβλίων χαίρειν εἰπών, τοὺς δὲ τῷ Δημοσθενικῷ χαρακτῆρι προσελθόντας, ὡς οἷόν τε τούτου τοῦ ἀνδρὸς διαβεβαιοῖτο εἶναι. ἔστι μὲν γὰρ τῶν ἄλλων ῥητόρων, οὓς μεμίμηται, μεγίστη γνῶσις ἡ ὁμοειδία τῶν λόγων. — αὐτίκα ὁ μὲν Λυσίας ἔν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν αὐτὸς αὑτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἴς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν καὶ σύνθεσιν αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν· ὁ δ' Ὑπερείδης κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἡττᾶται Λυσίου, κατὰ δὲ τὸν πραγματικὸν τρόπον διαφέρει, διηγεῖται δὲ πολλαχῶς, ποτὲ μὲν κατὰ φύσιν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν το-

Δυσόριστον] Potest ferri, subaudiendo χρῆμα, vel τι. malim tamen ut melius et convenientius, δυσόριστος. IDEM.

Ἔσχεν] Num ἴσχε. verum non satis intelligo, qui dicatur Dinarchus, neque vulgare quidquam, aut cum aliis commune, neque proprium ipsi habuisse. Ergone nihil habuit oratoris? Paulo post l. ἴσχε. IDEM.

Περὶ Μνησικλέους] Num κατὰ Μν. IDEM.

Κατὰ Λυσικράτους] Pro Λυσικράτους legitur infra Νικοκράτους, 128, 12. SYLBURG.

Ὑπερείδου] Malim in adjectivo Ὑπερειδίου. ut modo præcessit Λυσιακοῦ, et statim insequitur Δημοσθενικοῦ. REISK.

Τῶν Λυσιακῶν] Subaudi οἰκονομιῶν et κατασκευῶν. IDEM.

Αὐτῷ] Rectius αὑτῷ significatione scilicet possessiva. SYLBURG. Quanquam fateor αὐτῷ planius esse, altero tamen haud offendor, quod ita est elegans et exquisitum, ut usu satis tritum sit. Possit quoque legi αὑτῶν. REISK.

Προσφέροι] Insolentius dictum videtur. malim προσιμιοι. IDEM.

Δεινάρχου λόγους] Post Δεινάρχου λόγους addendum videtur φαίη εἶναι vel simile quid. Si, quæ ab Hyperide profectæ nonnullis visæ sunt orationes, eas fidenter aiat Dinarchi esse, nil curans titulos librorum, Hyperidi eas tribuentium. Aut pro λόγους subjice λέγει. IDEM.

Διαβεβαιοῖτο εἶναι] Subaudi, si quas invenisset in codicibus quibusdam Demosthenis tributas orationes, quas ejus esse certo non constet. IDEM.

Τρόπον] Malim τόπον. v. paulo post v. pen. IDEM.

Παντὸς δὲ λόγου] Hic videtur εἰς τὰκριβέστατον κατεσκευασμένου, aut similis sententiæ, deesse. præstantem orationi cuique summa cum ornatus et polituræ diligentia conscriptæ. IDEM.

Πραγματικὸν τρόπον] Affert Hudsonus e margine Bodleiani, ἴσως πρ. τόπον. quod non displicet. IDEM.

Διηγεῖται δὲ] Pro partionla malim γάρ. IDEM.

ρευόμενος, πιστοῦται δ' οὐ κατ' ἐνθύμημα μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπιχείρημα πλατύνων· ὁ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερβαλλόμενος Δημοσθένης, ἅπαντα μιμησάμενος καὶ πάντων τὰ κάλλιστα ἐκλεξάμενος, δῆλος μὲν καὶ τῇ φωνῇ μόνον, δῆλος δὲ καὶ τῷ καθ' ἕνα ἕκαστον λόγον πρέποντι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῇ συνθέσει καὶ τῷ τῶν σχηματισμῶν ἀγκύλῳ καὶ τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῷ πάθει, καὶ τὸ μέγιστον τῇ δεινότητι. — ὁ δὲ Δείναρχος, οὔτε ὅμοιος ἐν ἅπασίν ἐστιν οὔτ' ἰδίου τινὸς εὑρετὴς, δι' οὗ γνώσεταί τις αὐτὸν ἀκριβῶς. ἢ τοῦτον τὸν τρόπον· πολὺ γὰρ ἐμφαίνει μιμήσεις τε καὶ αὐτὸς, ὥςπερ τῶν λόγων ἀρχέτυπον διαφόρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰσοκράτους.

ζ'. Ἔστωσαν δή τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι καὶ ὄντες Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα. τούτων ὁ βουλόμενος ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρείτω. ἔπειτ', ἐὰν μὲν ἀρετήν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν ἴδοι καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, θαῤῥῶν λεγέτω τούτους Λυσίου· ἐὰν δὲ μήτε τὸ χάριεν ὅμοιον εὑρίσκῃ μήτε τὸ πιθανὸν καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς μήτε τὸ τῆς ἀληθείας ἁπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς ἑάτω. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ὑπερείδου. ἐὰν τῆς μὲν λέξεως τὸ ἰσχυρὸν, τῆς δὲ συνθέσεως τὸ ἁπλοῦν, τῶν δὲ πραγμάτων τὸ εὔκαιρον, τῆς δὲ κατασκευῆς τὸ μὴ τραγικὸν μηδὲ ὀγκώδες ἔχῃ — ταῦτα γὰρ μέγιστα

Ἅπαντα μιμησάμενος] Num ἀκάντων ἅπαντα μιμ. qui omnes eo superavit, quod nullam non laudem nullius non oratoris imitatione referre contendit. ὑπερβαλλόμενος μιμησάμενος et ἐκλεξάμενος idem est atque si dixisset: ὑπερβ. ἐν τῷ μιμήσασθαι καὶ ἐκλέξασθαι. IDEM.

Ὅμοιος] Addendum videtur ἑαυτῷ, aut τούτων τῶν ἀνδρῶν τινί. horum oratorum cuiquam. Aut ἐν delendum. IDEM.

Ἡ τοῦτον τὸν τρόπον] Paret hic nonnulla ad sententiam deesse. e. c. ἔστ' οὖν ἄλλος δυνατὸν τὸν Δείναρχον ἀνευρίσκειν, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, scil. ὃν εἶπον, τοῦ ἐξελίγχειν τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἀνομοιότητα αὐτοῦ. quo fit ut alio nullo modo, quam hoc, quem demonstravi, Dinarchus indagari et ex involucris quasi suis evolvi possit, si scilicet ejus inconstantia et dissimilitudo secum notetur. IDEM.

Πολὺ γὰρ — διαφόρων] Pro postrema voce testatur Hudsonus in Bodleiano esse διαφορὰν. quodsi præfertur, erit pro prima πολὺ, legendum πολλήν. Sin autem πολὺ servamus, erit in extremo sententiæ leg. τὸ διαφέρον. quod ad sententiam idem erit. Inter πολλὴν διαφορὰν et πολὺ τὸ διαφέρον nihil interest. Reliqua sic ferme videntur constituenda esse: μιμησίς τι καὶ αὐτὸ τὸ ἐστιν ἀπὸ τῶν λόγων ἀρχέτυπον, aut μιμητής τι καὶ αὐτὸς ὁ ἐστιν ἀπὸ τῶν λόγων ἀρχέτυπος. multum differentiæ prodit imitator ab ipso primigenio dictionis creatore, et quasi cusore, seu multum interest inter opus imitando assimulatum et aliud primigenium. IDEM.

Μαθητῶν] Convenientius μαθητῶν. discipulorum. SYLBURG.

Ἰσοκράτους] Post Ἰσοκράτους addendum est, sive literis expressis, sive tacita mente, ἐστὶν ἰδίων. ut cernere est in Isocratis discipulis ipsoque Isocrate. REISK.

Ἐπιγραφόμενοι λόγοι etc.] Leg. videtur: ἔστωσαν δή τινες ἐπιγραφόμενοι μὲν Λυσίου εἶναι λόγοι, ὄντες δὲ Δινάρχου. sunto ergo orationes, quæ cum Lysiæ nomine inscriptæ circumferantur, reapse Dinarchi sint. IDEM.

Τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου] Lysiæ puta. IDEM.

Λυσίου] Post Λυσίου videtur εἶναι deesse. IDEM.

Ὅμοιον] Subaudi aut ἑαυτῷ διὰ πάντων, aut τῇ Λυσιακῇ χάριτι, vel ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἀμφισβητουμένοις Λυσίου οὖσι. In his dubiis orationibus, utrius sint, Lysiæne an Dinarchi, si non eadem floreat gratia, qua nitent orationes eæ, quas certo constet Lysiæ esse. Pro proximo καὶ malim μήτε. IDEM.

Ἰσχυρὸν] Num ἰσχνόν. IDEM.

Ἔχῃ] Subaudi τὰ γεγραμμένα, περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσι ὅτου ἐστὶ, vel teneat, pro cernat. IDEM.

Μέγιστα] Pro μέγιστα procul dubio legendum μάλιστα. SYLBURG. Ego vel-

ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ἴδιά ἐστιν —, Ὑπερείδου λεγέτω· ἐὰν δὲ ἐνδεεστέρως ἐν αὐτοῖς τούτοις ἔχῃ, κἂν τἆλλα πάντα μὴ φαύλως ᾖ γεγραμμένα, ἐν τοῖς Δεινάρχου πάλιν ἀναγραφέτω. τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ Δημοσθένους ὑπολαμβάνωμεν. ἐὰν μὲν καὶ ἡ τῆς λέξεως μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ τῆς συνθέσεως ἐξαλλαγὴ καὶ τὸ τῶν παθῶν ἔμψυχον καὶ τὸ διὰ πάσης κεραίας δῆκον πικρὸν καὶ νοερὸν τό τε πνεῦμα καὶ ἡ δεινότης πᾶσι παρέπηται, μηθὲν ἔτι τὸ κωλύον ἔστω Δημοσθένους αὐτοὺς ἀναγράφειν· ἐὰν δ' ἐλλίπῃ τὸ ἐν ἑκάστῳ τούτων ἄκρον ἢ τὸ διὰ πάσης ἰδέας ὅμοιον, μενέτωσαν ἐν τοῖς Δεινάρχου. ὡς δὲ καθόλου εἰπεῖν, δύο τρόπους τῆς διαφορᾶς καὶ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μιμήσεως εὕροι τις ἄν· ὧν ὁ μὲν φυσικός τε ἐστὶ καὶ ἐκ πολλῆς κατηχήσεως καὶ συστροφίας λαμβανόμενος, ὁ δὲ τούτῳ προσεχὴς ἐκ τῶν τῆς τέχνης παραγγελμάτων. περὶ μὲν οὖν τοῦ προτέρου τί ἄν τις καὶ λέγοι; περὶ δὲ τοῦ δευτέρου τί ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν; ὅτι πᾶσι μὲν τοῖς ἀρχετύποις αὐτοφυής τις ἐπιπρέπει χάρις καὶ ὥρα, τοῖς δ' ἀπὸ τούτων κατεσκευασμένοις, κἂν ἐπ' ἄκρον μιμήσεως ἔλθωσι, πρύσεστιν ὅμως τὸ ἐπιτετηδευμένον καὶ οὐκ ἐκ φύσεως ὑπάρχον. καὶ τούτῳ τῷ παραγγέλματι, οὐ ῥήτορες μόνον ῥήτορας διακρίνουσιν, ἀλλὰ καὶ ζωγράφοι τὰ Ἀπελλοῦ καὶ τῶν ἐκείνου μιμησαμένων, καὶ πλάσται τὰ Πολυκλείτου, καὶ γλυφεῖς τὰ Φειδίου.

ἡ. Καὶ οἱ μὲν Πλάτωνα μιμεῖσθαι λέγοντες, καὶ τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ ὑψηλὸν καὶ εὔχαρι καὶ καλὸν οὐ δυνάμενοι λαβεῖν, διθυραμβώδη δὲ ὀνόματα καὶ φορτικὰ εἰσφέροντες, κατὰ τοῦτ' ἐλέγχονται ῥᾳδίως· οἱ δὲ Θουκυδίδην ζηλοῦν λέγοντες, καὶ τὸ μὲν εὔτονον καὶ στερεὸν καὶ δεινὸν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια χαλεπῶς ἐκλαμβάνοντες, τοὺς δὲ σολοικοφανεῖς σχηματισμοὺς καὶ τὸ ἀσαφὲς προχειριζόμενοι, πάνυ εὐχερῶς ἀνευρίσκοιντο ἐκ τούτου τοῦ παραγγέλματος. ὥσπερ γε καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων, οἱ μὲν Ὑπερείδην μιμούμενοι, διαμαρτόντες τῆς χάριτος ἐκείνης καὶ τῆς ἄλλης δυνάμεως, αὐχμηροί τινες ἐγένοντο, οἷοι γεγόνασι Ῥοδιακοὶ ῥήτορες οἱ περὶ Ἀρταμένην καὶ Ἀριστοκλέα καὶ Φιλάγριον καὶ Μόλωνα· οἱ δ' Ἰσοκράτην καὶ τὰ

gatam tuebor, idem dicentem atque *ai μάγιστα ἰδιότητες*. Reisk.

Ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς] Hyperidis puta. Idem.

Καὶ τὰ ἄλλα] Dedi de meo *κἂν τἆλλα*. *etiamsi reliqua omnia*. Idem.

Νεφρὸν] Insolentia vocabuli hujusmodi in rebus me movet, ut de *σφοδρὸν* suspicer. Idem.

Δημοσθένους] Num *ἐν τοῖς Δημοσθένους*. ut versu 3. Idem.

Τῆς διαφορᾶς] Bene si habet h. l. accipi debet pro *τῆς ἐξοχῆς καὶ ὑπερβολῆς τῶν ἀρχαίων πρὸς τοὺς νεωτέρους*. *praestantiae veterum prae junioribus*. Idem.

Εἰπεῖν ὅτι] Interponendum videtur πλέον. *quid tu possis, aliud dicere, quam hoc*. Idem.

Ἔλθωσι] Pro ἔλθῃ. V. hoc de schemate, neutra pluralia cum tertiis personis verborum item in plurali numero, non singulari, componendi, indices nostros in Lysiam, Isaeum, et alios. Idem.

Καὶ τῶν] Malim *καὶ τὰ τῶν*, subaudi ἔργα. Idem.

Οἱ δὲ Θουκυδίδην] Petrus Victorius Var. lect. lib. 4. cap. 10. Dionysium hic respexisse putat ad locum Ciceronis in Oratore, quo sinistros Thucydidis imitatores corripiens, ait: "Hujus tamen nemo neque verborum, neque sententiarum gravitatem admiratur; sed cum mutila quaedam et hiantia locuti sunt, quae vel sine magistro facere potuerunt, germanos se putant esse Thucydides." Sylburg.

Ἐκείνης] Et *ἐκείνης* retineri potest, et *ἐκείνου* pro eodem admitti. Idem.

Ῥοδιακοὶ] Malim cum articulo *οἱ Ῥοδ. ῥήτ.* Idem.

Μόλωνα] Scil. Ἀπολλώνιον, de quo v. Meursii Rhodum l. 2. c. 10. et Comment.

Ἰσοκράτους ἀποτυπώσασθαι θελήσαντες, ὕπτιοι καὶ ψυχροὶ καὶ ἀσύστροφοι καὶ ἀναληθεῖς, οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Τίμαιον καὶ Ψάωνα καὶ Σωσιγένην· οἱ δὲ Δημοσθένη προχειρισάμενοι καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς ἐκείνου διώκοντες τῆς μὲν προαιρέσεως ἕνεκα ἐπηνέθησαν, οὐ μὴν ἴσχυσαν τὰ κράτιστα τῶν ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἔργων λαβεῖν, τούτων ἄριστον ἂν τις θείη τὸν Δείναρχον γενέσθαι, λείπεται δὲ Δημοσθένους κατὰ μὲν τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τῇ δεινότητι, κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῇ ποικιλίᾳ τῶν σχημάτων καὶ τῇ ἐξαλλαγῇ, κατὰ δὲ τὴν εὕρεσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῷ μὴ καινὰ καὶ παράδοξα λαμβάνειν ἀλλὰ φανερὰ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα, κατὰ δὲ τὴν οἰκονομίαν τῇ τάξει καὶ ταῖς ἐξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ταῖς προκατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐφόδοις καὶ τοῖς ἄλλοις τεχνικοῖς παραγγέλμασιν ἃ περὶ ταύτην ἐστὶ τὴν ἰδέαν, μάλιστα δ' αὐτοῦ λείπεται τῇ συμμετρίᾳ καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι. λέγω δὲ ταῦτα οὐκ ἐν τῷ καθόλου τρόπῳ, ὡς μηδὲν τούτων κατορθοῦντος, ἀλλ' ἐν τῷ κοινοτέρῳ καὶ ὡς ἐπιτοπολύ. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ ἄγροικόν τινες Δημοσθένην ἔφασαν εἶναι, κατὰ τὸ ἐλλειπὲς τῆς οἰκονομίας ταύτην περὶ αὐτοῦ τὴν δόξαν λαβόντες· τὸ γὰρ ἄγροικον τοῦ πολιτικοῦ σώματος, οὐ μορφῇ, κατασκευῇ δὲ καὶ διαθέσει τινὶ τῆς μορφῆς, διήνεγκεν.

θ'. Ἃ μὲν οὖν ἐνεδέχετο περὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς εὑρεῖν τε καὶ γράψαι ταῦτ' ἐστίν· ἐπὶ δὲ τὴν τῶν λόγων διάγνωσιν τρέψομαι. τοῖς μὲν οὖν γνησίοις αὐτὸ τὸ τῆς ἀναγραφῆς προσέσται μόνον, τοῖς δὲ ψευδέσι τὰ τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, δι' ἣν ἕκαστον ἀθετοῦμεν αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἀναγκαία πρὸς ταῦτα ἡ τῶν χρόνων διάγνωσις, τοὺς Ἀθήνησιν ἄρξαντας, ἀφ' οὗ Δείναρχον ὑπεθέμεθα γεγονέναι χρόνου μέχρι τῆς δοθείσης αὐτῷ μετὰ τὴν φυγὴν καθόδου, γενομένους ἑβδομήκοντα προθήσομεν. εἰσὶ δὲ οἵδε. (α'.) Νικόφημος. (β'.) Καλλιμήδης. (γ'.) Εὐ-

in Apollonium Dyscolum p. 55. in margine codicis Bodleiano οὗτος διδάσκαλος Κικέρωνος τοῦ Ῥωμαίου. Sed nec ille τὸ αὐχμηρὸν magistri egregie abstersit. HUDSON.

Ἰσοκράτην καὶ τὰ Ἰσοκράτους] Non video, qui hæc differant. Isocratem imitantur, qui laudes ejus imitantur. Num ergo leg. καὶ τοὺς ἀπ' Ἰσοκράτους. REISK.

Ἀναληθεῖς] Propterea fortasse dicit, quia fucosa magis quam veritatem consectari soleront: sicut infra in Attic. oratorum characteribus, 167, 38. πανηγυρικὴν et ἀληθῶν διάλεκτον opponit, et utramque a Demosthene conjunctam fuisse tradit. IDEM. SYLBURG. Si Fabri conjecturam ad Longini p. 111. sequi liceret, ἀναλθεῖς et hic loci leg. esse suspicaretur aliquis. HUDSON. Bene habet vulgata. non ingenui, non naturam fideliter reddentes, sed affectati, naturæ simplicitatem arte fuco obruentes. Pro οὗτοι malim τοιοῦτοι. REISK.

Ψάωνα] Nullus dubitavi, nomen hoc ignotius notiori Πλάτωνα, quod est in vulgatis, sufficere, auctore Ruhnkenio in Historia critica oratorum Græcorum, p. 143. edit. nostræ. IDEM.

Καὶ τῷ καιρῷ πρέποντι] Articulus non cum proximo καιρῷ cohæret, ed cum proximo vocabulo, tantundemque est atque si articulum geminasse dixisset: καὶ τῷ τῷ καιρῷ πρέποντι, vel καὶ τῷ πρέποντι τῷ καιρῷ. et nescio profecto an articulus h. l. geminandus sit, aut leg. τῷ τῶν καιρῶν πρ. IDEM.

Καινοτέρῳ] Num καινοτέρως. ut circumsita παθόλου et ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. IDEM.

Τῆς μορφῆς] Subaudi τῆς ἀμφὶ ἰφικλέα. IDEM.

Διάγνωσιν τρίψομαι] Videtur τῶν aut τῶν ἴδιων interponendum esse. IDEM.

Προσέσται μόνον] Scil. τεκμήριον τοῦ αὐτοὺς Δεινάρχου. IDEM.

Ἐλέγχου] Τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ τὰ τῆς αἰτίας διηκριβωμένα, idem est, ad morem dicendi Thucydideum adumbratum, atque ἡ διηκρίβωσις τοῦ τ' ἐλέγχου καὶ τῆς αἰτίας. IDEM.

Εἰσὶ δὲ οἵδε] Archontum hic catalogus

χάριστος. (δ'.) Κηφισόδοτος. (ε'.) Ἀγαθοκλῆς. (ϛ'.) Ἐλπίνης. (ζ'.) Καλλίστρατος. (η'.) Διότιμος. (θ'.) Εὔδημος. (ι'.) Ἀριστόδημος. (ια'.) Θεσσαλύς. (ιβ'.) Ἀπολλόδωρος. (ιγ'.) Καλλίμαχος. (ιδ'.) Θεόμνητος. (ιε'.) Θεμιστοκλῆς. (ιϛ'.) Ἀρχίδας. (ιζ'.) Εὔδωρος. (ιη'.) Λυκίσκος. (ιθ'.) Πυθόδοτος. (κ'.) Σωσιγένης. (κα'.) Νικόμαχος. (κβ'.) Θεόφραστος. (κγ'.) Λυσιμαχίδης. (κδ'.) Χαιρωνίδας. (κε'.) Φρύνιχος. (κϛ'.) Πυθόδημος. ἐπὶ τούτου πρῶτον αὐτὸν εἰς δικαστήριον τοὺς συγγραφεῖς ὑπεθέμεθα. μετὰ δὲ τοῦτον. (κζ'.) Εὐαίνετος. (κη'.) Κτησικλῆς. (κθ'.) Νικοκράτης. (λ'.) Νικήτης. (λα'.) Ἀριστοφάνης. (λβ'.) Ἀριστοφῶν. (λγ'.) Κτησιφῶν. (λδ'.) Εὐθύκριτος. (λε'.) Ἡγήμων. (λϛ'.) Κρέμης. (λζ'.) Ἀντικλῆς. (λθ'.) Κηφισόδωρος. (μ'.) Φιλοκλῆς.

is multis corruptus est, quis et duobus motilus, ut ad vers. ult. docebitur. in nonnullis etiam varietas est; ut deinceps suo cujusque loco declarabitur. SYLBURG.

δ'.] Quarti ergo nomen apud Sigonium in libro De Atheniensium temporibus est CEPHISODORUS. sed cum apud Diodorum quoque (pag. 512.) legatur Κηφισόδοτος, non est, quod nostra scriptura in suspicionem vocetur. SYLBURG.

ϛ'.] Sextus ab eodem Sigonio nominatur ELPINUS. apud Diodorum 518. ambiguo fine legitur Ἐλπίνου. supra 85, 32. habuimus, κατ' Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλπίνικον ἄρχοντας. ut verum hujus Archontis nomen esse videatur. Ἐλπίνικος, *Elpinices*. IDEM. V. Meursii Archontas Athen. l. 4. c. 2. HUDSON.

ια'.] Undecimus apud Diodorum 531. Θέσσαλος, proparoxytonos: cujus accentus evidentia vestigia cernuntur infra in corrupto Θέλλος, 121, 12. 13. mentio ejusdem p. 270. 24. SYLBURG.

ιδ'.] Quartus decimus apud Diodorum est Θεόφιλος, 538.: nec non apud Dionysium infra, 123, 5. Falsum igitur hic sive Θεόμνηστος, sive Θεόμνητος, nec magis verum Θούμνδος, quod infra p. 275. 12. pro eodem legitur. IDEM. V. Meursii Arch. Athen. 4. 9. HUDSON. Corsini Fast. Attic. T. IV. p. 30. REISK.

ιϛ'.] Sexti decimi verum nomen est Ἀρχίας apud Diodorum 541. et apud Dionysium nostrum infra 123, 9. SYLBURG. Ἀρχίας in MS. Bodlei. v. Meurs. HUDSON. Corsini l. c. p. 32. REISK.

ιζ'. Septimus decimus archon, non Εὔδωρος est, sed Εὐβουλος, apud Diodorum 545. et apud Dionysium nostrum infra 119, 12. 121, 29. 123, 12. necnon p. 270. 11. SYLBURG.

ιθ'.] Decimus nonus Πυθόδοτος appellatur etiam infra 121, 30. et 123, 14. apud Diodorum vero Πυθόδωρος 547. IDEM.

κ'.] Vicesimus quartus archon Diodoro est Χαρώνδας 553. IDEM. Rescribendum esse cum Diodoro Χαιρώνδας, docuit Meursius in Arch. Athen. 4. 9. atque apud Dionysium in Isocrate p. 150, 36. Χαιρώνδου pro Χαιρωνίδου reponendum. HUDSON.

κϛ'.] Vicesimus sextus archon, qui Πυθόδημος hic nominatur, apud Diodorum dicitur Πυθόδωρος, 114, 10. SYLBURG.

Τοὺς συγγραφεῖς] Sententia postulat λόγους συγγράφειν (ut p. 262. 18.) vel τὸ συγγράφειν. IDEM. In margine codicis Bodleiani ἰσ. λόγους συγγράφειν, συγγράψαι, vel tale quid. HUDSON. Leg. videtur: τοῦ συγγράφειν ἄρξασθαι. REISK.

λ'. Tricesimus archon, qui Νικήτας hic dicitur Diodoro est Νικήρατος 582. Sigonius ab aliis Anicetum vocari annotat. SYLBURG.

λγ'.] In tricesimi tertii nomine ambiguus hic error est. putarit enim aliquis verum nomen esse Κτησιφῶν. sed non dubito quin verius nomen sit Κηφισοφῶν, apud Diodorum 601. Apud Demosthenem quoque in or. pro corona, in psephismate quo legatio ad Philippum decernitur, eadem hæc diversitas occurrit. nam in legatorum catalogo quidam codices habent Κησιφῶν, alii Κηφισοφῶν. IDEM. Huic consentit Meursius de Arch. Athen. 4. 13. HUDSON.

λδ'.] Scaliger in Ἀναγραφῇ τῶν Ὀλυμπιάδων, ἴσως Εὐθυκράτης. nescio quo auctore. IDEM.

λε'.] Tricesimus quintus, Ἡγήμων, apud Sigonium desideratur, itidemque apud Diodorum 606. SYLBURG.

λϛ'.] Tricesimus sextus, rectius apud Diodorum 608. nominatur Χρέμης, prima litera aspirata. IDEM.

λζ'.] Post tricesimum septimum, Anticlem scilicet, duo sunt omissi Archontes, Σωσικλῆς et Ἀγασίας, ut cognoscere licet ex Diodoro, 622. Vicissim apud Diodorum et Sigonium desunt quadragesimus primus et secundus, Ἀξιώνικος et Νίκιχμος. IDEM.

ἐπὶ τούτου τὴν φρουρὰν ἐδέξαντο Ἀθηναῖοι καὶ ὁ δῆμος κατελύθη. (μα΄.) Ἄρχιππος. (μβ΄.) Νέαιχμος. (μγ΄.) Ἀπολλόδωρος. (μδ΄.) Ἄρχιππος. (με΄.) Δημογένης. (μ΄.) Δημοκλείδης. (μζ΄.) Πραξίβουλος. (μη΄.) Νικόδωρος. (μϑ΄.) Θεόφραστος. (ν΄.) Πολέμων. (να΄.) Σιμωνίδης. (νβ΄.) Ἱερομνήμων. (νγ΄.) Δημήτριος. (νδ΄.) Καίριμος. (νε.΄) Ἀναξικράτης. ἐπὶ τούτου ἡ κατασταθεῖσα ὑπὸ Κασσάνδρου ὀλιγαρχία κατελύθη, καὶ οἱ εἰσαγγελθέντες ἔφυγον, ἐν οἷς καὶ Δείναρχος ἦν. (νς΄.) Κόροιβος. (νζ΄.) Εὐξένιππος. (νη΄.) Φερεκλῆς. (νϑ΄.) Λεώστρατος. (ξ΄.) Νικοκλῆς. (ξα΄.) Καλλίαρχος. (ξβ΄.) Ἡγέμαχος. (ξγ΄.) Εὐκτήμων. (ξδ΄.) Μνησίδημος. (ξε΄.) Ἀντιφάτης. (ξς΄.) Νικίας. (ξζ΄.) Νικόστρατος. (ξη΄.) Ὀλυμπιόδωρος. (ξϑ΄.) Φίλιππος. ἐπὶ τούτου κάθοδος ἐδόθη τοῖς τε ἄλλοις φυγάσι καὶ Δεινάρχῳ ὑπὸ βασιλέως Δημητρίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ι΄. (α΄.) Κατὰ Πολυεύκτου βασιλεύειν λαχόντος δοκιμασία· Πολλὰ καὶ ἀγαϑὰ γένοιτο. (β΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, ἐκφυλλοφορηϑέντος ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἔνδειξις· Πάλαι ϑαυμάζω ὑμῶν. (γ΄.) Κατὰ Πολυεύκτου, περὶ τοῦ Γεωφανίου· Περὶ μὲν αὐτῆς τῆς μηνύσεως. (δ΄.) Περὶ τοῦ Γεωφανίου ἐπίλογος· Βραχὺν, ὦ ἄνδρες. (ε΄.) Κατὰ Πυϑέου, ξενίας· Ἱκανὴ μὲν ἦν πρόφασις. (ς΄.) Κατὰ Πυϑέου, περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐμπόριον· Ἐπειδὴ τοῖς μὲν λέγειν τῶν ῥητόρων. (ζ΄.) Κατὰ Τιμοκράτους· Ὥσπερ δίκαιόν ἐστι. (η΄.) Κατὰ Λυκούργου εὐϑῦναι· Οἶδα ὅτι κἂν μηδὲν ὑμῖν

μ΄.] Ita etiam apud Diodorum. Dioclem vocat Plutarchus, ut et Scholiastes Aristophanis. Polycles dicitur Demosthenes. e Meursio HUDSON.

μϑ΄.] Ἄρχιππος Phocioni statim submoto substitutus Meurs. 4. 15. IDEM.

νγ΄.] Quinquagesimus quartus Archon Δημήτριος, a Diodoro cognominatur Φαληρεύς, 746. SYLBURG.

νϑ΄.] Sequens Καίριμος eidem Diodoro 751. est Χαρῖνος. IDEM.

ν΄.] Quinquagesimum quintum Ἀναξικράτην agnoscit etiam Diodorus 756. et Dionysius noster supra p. 260. 9. 16. p. 261. 12. et 262. 24. in exemplari perperam hoc loco scriptum erat Ἀναρχικράτης. IDEM.

νς΄.] In quinquagesimi sexti appellatione, pro Κόριβος apud Diodorum est Κόρυβος, 770. minus recte, ut suspicor. Sequens apud eundem Diodorum 774. est Εὐένιππος. In sexagesimo primo, Nicocle, desinunt ejusdem Diodori vulgata exemplaria, 787. et reliquorum novem nomina desunt etiam apud Sigonium: ita ut, sicut illi Dionysio in præcedentibus, sic vicissim Dionysius illis in sequentibus auxiliares manus præbeat. Primus autem archon Nicophemus, ab eodem Diodoro ponitur in Olympiadis centesimæ quartæ anno ultimo, quo Romæ consules fuisse dicit C. Sulpicium et C. Licinnium. anno urbis CCCLXXXIX. ut Sigonius computat: ut autem Glareanus, anno urbis CCCXCI. IDEM.

νζ΄.] Diodoro Xenippus, Plutarcho in Hyperide, Xenias. Meurs. de Arch. Athen. 4. 16. HUDSON.

ξϑ΄.] Diphilus appellatur a Plutarcho in Demetrio. E Meursio IDEM.

Γεωφανίου] Pro Γεωφανίου paulo post detracto ι legitur Γεωφάνου: quorum neutrum erroris suspicione caret. Suidæ Στεφάνιον an huc pertineat, mihi sane non constat. SYLBURG. Γεωφανίου hic, et in sequentibus esse leg. demonstravit Meursius in Atticis Lectionibus 3. 11. HUDSON.

Ὑμῖν] Opinor puncto et separationis spatio post ὑμῖν posito, sequentia conjunctim legenda esse, hoc modo: Συντηρία Αἰσχίνῃ κατὰ Διονύσιον, ut infra p. 273. 18. antep. et p. 275. 19. Forsan etiam aliquis diphthongus malit Δεινίου, ut apud Isæum, Demosthenem, Suidam, alios. Sed cum p. 269. 4. sequatur, Ἐπὶ κατὰ Διονυσίου, nec in præcedentibus ulla Διονυσίου facta sit mentio, suspicetur aliquis, utrobique vel Διονυσίου legendum esse, vel Δεινίου. SYL-

συνηγορία αἰσχύνη. (θ'.) Κατὰ Δινίου· Βουλοίμην ἄν, ὦ ἄνδρες. (ι'.) Κατὰ Φωρασεβείας· Ἆρά γ' εἴ τινες. (ια'.) Κατὰ Καλλαίσχρου, περὶ τῶν τιμῶν· Πολλάκις, ὦ Ἀθηναῖοι. (ιβ'.) Τυρρηνικός· Ἅπαντα συμβήσεσθαι. (ιγ'.) Ἔτι κατὰ Διονυσίου, τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως· Ἴσως μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι. (ιδ'.) Καθ' Ἱμερίου εἰσαγγελτικός· Οὐδένα νομίζω, ὦ Ἀθηναῖοι. (ιε'.) Εἰσαγγελία κατὰ Πιστίου· Ὥςπερ καὶ ὑμῶν ἕκαστος. (ις'.) Κατ' Ἀγασικλέους, εἰσαγγελία ξενίας· Οὐδένα πώποτε οἶμαι. (ιζ'.) Κατὰ Θεοκρίνου ἐνδείξεις· Τοῦ πατρὸς, ὦ Ἀθηναῖοι. τοῦτον Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθένους φέρει. (ιη'.) Κατὰ Στεφάνου· Παρανόμων ὑπάρχει τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες. (ιθ'.) Κατὰ Κλεισθένους εἰσαγγελία· Οὐκ ἀγνοῶ, ἄνδρες. (κ'.) Διαδικασία Φαληρέων πρὸς Φοίνικας, ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης τοῦ Ποσειδῶνος· Εὔχομαι, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, πρέπειν δή. (κα'. κβ'.) Πρὸς τὴν Κηφισῶντος ἀπογραφήν· Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, δέομαι. ὁ δ' ὕστερος· Τὰ μὲν περὶ τὴν ὠνήν. (κγ'.) Ἀπολογία διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Χάρητος εἰσαγγελίαν κατὰ Φειδιάδου γραμματέως· Οὔτ' ἔχθρας οὐδεμιᾶς ἕνεκα. (κδ'.) Κατὰ Φιλοκλέους ὑπὲρ τῶν Ἁρπαλίων· Τί χρὴ λέγειν τὸ πρὸς τῶν. (κε'.) Κατὰ Γνωδίου περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Οὐκ ἄδη-

BURG. Cum Sylburgio consentire Meursium in Atticis Lectionibus, 5. 24. et in Bibliotheca Attica, v. Δείναρχος, annotavit Hudsonus. REISK.

Φωρασεβείας] Nomen suspectum est ac perperam fortasse ex duobus conflatum: ut κατὰ Φάπου, ἀσεβείας. sed in his sola conjectura niti, fallere est. SYLBURG. Restituendum censeo κατὰ Φορμισίου, ἀσεβείας. natum mendum e compendio scriptionis. E Meursio A. L. 4. 16. HUDSON.

Πιτταικὸς] Incertum Ἐρπικὸς ne verius sit an Πειραϊκὸς, an aliud. SYLBURG. Harpocrat. et Suidas v. Περίστασιν, Δείναρχος Τυρρηνικῷ. v. Valesii notas ad Harpocrat. p. 48. col. 2. HUDSON.

Ἔτι κατὰ Δ.] Equis novit, an non sic distinguendum et leg. sit: Ἅπαντα συμβήσεσθαι εἰκὸς ἦστι. consentaneum est, fore ut nihil non rerum contingat. Erit hoc exordium τοῦ Τυρρηνικοῦ λόγου. Tum succedit novus titulus κατὰ Διονυσίου. REISK.

Ἱμεραίου] Ἱμεραίου legit Maussac. ad Harpocrat. v. Ἄμμων. HUDSON.

Κατὰ Πιστικλέους] Hic quoque dubium est, sit ne Πειστικλέους legendum, an Τισικλέους. SYLBURG. κατ' Ἀγασικλέους leg. esse docuit Meursius in Bibl. Att. v. Dinarchus. HUDSON. Sic correxi. quanquam de Pasicle quoque suspicari non sit alienum. REISK.

Κατὰ Στεφάνου. Ἰασανόμων ὑπάρχει] Fortasse legendum: κατὰ Στεφάνου, παρανόμων Ὑπάρχει τοῦ v. Demosthenis orationes κατὰ Στεφάνου, ut diversam habent actionis inscriptionem, ψευδομαρτυριῶν scilicet, ita etiam diversa initia. SYLBURG. Pro Ἰασανόμων correxi, ut volebat Sylburgius, παρανόμων. pro ὑπάρχει fort. leg. est ὑπὲρ Ἀρχείου, vel Ἀρχίου. a vocabulo τοῦ νόμου incipere orationem, nullum dubium penes me superest. REISK.

Κλεισθένους] Scr. Καλλισθένους. Meursius B. A. l. c. et Lect. Att. 3, 11. Maussac. ad Harpocrat. v. βουλαία. HUDSON.

Φοίνικας] Φοινίκων nomen parum huc quadrare videtur: nec certum tamen est, an κήρυκας reponendum sit, ut p. 270. 10. SYLBURG. Num Φοίνικα. Phœnix nomen est ex historia oratorum Atticorum satis notum. REISK.

Κηφισῶντος] Hoc de nomine paulo ante dictum ad p. 267. pen. SYLBURG.

Πρῶτον] Imo vero πρῶτος in nominativo et masculino, ob insequens ὁ ὕστερος. REISK.

Χάρητος] In exemplari post Χάρητος finita est periodus: et nominandi casu sequitur Εἰσαγγελία κατὰ Φειδιάδου: quasi duæ hic significentur orationes. SYLBURG.

Ἁρπαλίων] In sequentibus etiam constanter absque diphthongo scribitur: apud Suidam vero et alibi, diphthongus Ἀρπάλεια χρήματα. Nota ibidem ὑπὲρ, in sequentibus autem περὶ. IDEM.

Γνωδίου] Incertum Γνωσίου ne scribendum sit, an Γνωσιδίου, an Γνωσιθέου, an aliud. IDEM. In editione Hudsoni legitur Γνωσίου, nescio casune an consilio. Mihi videtur κατ' Ἀγνωνίδου leg. esse. Quo de Agnone vel Agnonide v. Ruhnkenii Hist. crit. orr. Gr. p. 89. REISK.

λον. (κς'.) Κατ' Ἀριστονίκου περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Εὐτύχημα μὲν ἦν, ὦ ἄνδρες. (κζ'.) Κατὰ Δημοσθένους περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Ὁ μὲν δημαγωγὸς ὑμῖν. (κη'.) Κατὰ Ἀριστογείτονος περὶ τῶν Ἁρπαλίων· Πάνθ' ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες.

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ.

ια'. (α'.) Κατὰ Θεοδώρου, εὐθυντικός· Ἥκιστα μέν, ὦ ἄνδρες. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου τῷ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος μετὰ Θέλλον ἀνιόντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται φανερὸν, οὔπω πέμπτον, ὡς δείξομεν, ἔτος ἔχοντος αὐτοῦ. (β'.) Κατὰ κηρύκων· Εἰ μὲν ὁ πατὴρ, ὦ ἄνδρες. οὗτος ὁ ἀγὼν εἴρηται ἐπ' ἄρχοντος Εὐβούλου ἢ Λυκίσκου τοῦ μετ' Εὔβουλον, οὔπω εἴκοσι ὄντος αὐτοῦ. ὁ μὲν γὰρ λόγος περί τινος ἀποψηφισθέντος γέγονεν ἐπ' Ἀρχίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα, δῆλον δ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται. (γ'.) Κατὰ Μοσχίωνος, ἀπογραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου· Υἱὸν ἀποψηφισάμενον, ὦ ἄνδρες τουΐ Μοσχίωνος συμβαλών. καὶ οὗτος ὁ λόγος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ προτέρῳ εἴρηται· δηλοῦται δ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τοῦ λόγου, καὶ [τὰ] τῶν ἑξῆς. (δ'.) Κατὰ Μενεκλέους ἀπαγωγῆς· Ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν νόμων, καθ' οὕς. καὶ οὗτος εἴρηται παιδὸς ὄντος ἔτι Δεινάρχου· ὁ μὲν γὰρ κρινόμενος ἐστὶ Μενεκλῆς ὁ τὴν ἱερείαν Νίνον ἑλὼν, ὁ δὲ κατηγορῶν υἱὸς τῆς Νίνου. ἔστι δὲ ταῦτα πρεσβύτερα τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένους περὶ τοῦ ὀνόματος λόγος, ἐν ᾧ τούτων μέμνηται κατὰ Θεσσαλὸν ἢ Ἀπολλόδωρον ἄρχοντα τετέλεσται, ὡς ἐν τοῖς περὶ Δημοσθένους δεδηλώκαμεν· εἰ δ' ὡς τεθνηκότος ἤδη τοῦ Μενεκλέους ὁ Δημοσθένης ἐκεῖ μέμνηται λέγων, Ἑωρᾶτε γὰρ πάντες αὐτὸν χρώμενον ἕως ἔζη Μενεκλῆς, παλαιὸς λόγος τίς ἐστιν. ὅτι δὲ οὗτος ὁ Μενεκλῆς, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ δεδήλωκεν ὁ κατηγορῶν. (ε'.) Διαδικασία Ἀθμονεῦσι περὶ τῆς Μυῤῥίνης καὶ τῆς Μίλακος· Εὔχομαι δὴ τῇ

Ἐπὶ Θεοφίλου] Legendum puto: ἐπὶ Θεοφίλου ἢ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος, μετὰ Θέσσαλον ἄρχοντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ. ut sequenti versu, quæ lectio colligitur ex p. 267. 3. Sylburg. In margine Bodlei. Ἴσως Θεομνήστου ἢ Θεμιστοκλέους. Reisk.

Πέμπτον] In margine Bodlei. hæc leguntur: Procul dubio leg. οὔπω πέμπτον καὶ δέκατον. Idem.

Δείξομεν] Num ἐδείξαμεν. Idem.

Εἴκοσι ὄντος] Leg. εἰκοσαέτους ὄντος: vel, εἴκοσιν ἐτῶν ὄντος, ut p. 271. 3. Sylburg.

Ἀπογραψαμένου] Legendum videtur, ἀπογραψαμένου αὐτὸν Νικοδίκου υἱόν Ἀποψηφισ. Idem. In margine Bodl. Ἴσως αὐτὸν Νικόδικον. In re perobscura et suspiciosa si licet conjecturæ indulgere, suspicer scriptum olim fuisse: ἀπογραψαμένου τὸν Νικοδίκου υἱόν. ut oratio ipsa incipiat a verbo Ἀποψηφισάμενον. Reisk.

Τουΐ] Pro τουΐ dubito τοῦδε scribendum, an τοιοῦτοι, ut Suid. Sylburg.

Ἐκ τῆς αὐτῆς] Rectius legemus ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς: et mox, καὶ τῶν ἑξῆς, expuncto articulo τὰ. Idem. Legi quoque possit vocabulis transpositis: ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς. Reisk.

Τοῦ ὀνόματος διδηλώκαμεν λόγος] Procul dubio expungendum διδηλ. velut e sequentibus perperam huc infertum. De oratione autem περὶ τοῦ ὀνόματος meminit rarsum pag. 275. 8. Sylburg.

Μενεκλῆς] Rectius libri Demosthenici Μενεκλεῖ. v. p. 998. 13. edit. Reisk. quanquam profecto Μενεκλῆς ad ἔζη subaudiri debet. Reisk.

Οὗτος] Eundem esse Dinarchum Meneclem cum Demosthenico, brevissime dictum, nisi si quid deest. Idem.

Ἀθμωνεῦσι] Ἀθμονεῖς per ο scribit etiam Stephanus Byzantius: at Suid. per ω. Sylburg.

Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ. πρεσβύτερός ἐστι τῆς Δεινάρχου ἀκμῆς· εἴρηται γὰρ ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίγνεται δῆλον, ἓν πρὸς τοῖς εἴκοσιν ἔτος τοῦ ῥήτορος ἔχοντος. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀκμῆς αὐτοῦ φερόμενοι ψευδεπίγραφοι εἰς αὐτὸν λόγοι εἰσὶν οἵδε· μετὰ δὲ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα ἀναχώρησιν οἵδε. (ς'.) Διαδικασία τῆς ἱερείας τῆς Δήμητρος πρὸς τὸν ἱεροφάντην· Πολλῶν καὶ παραδόξων, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὗτος ὁ λόγος ἤδη πεφευγότος αὐτοῦ εἴρηται, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίγνεται φανερόν· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ τῆς κατασχούσης ὀλιγαρχίας. (ζ'.) Ἔργα ποιεῖς· κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δήμου καταλύσεως. οὗτος καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἐστὶ δῆλος ψευδεπίγραφος ὤν. (η'.) Κατὰ Σπουδίου· Καὶ ἐν τῷ δήμῳ κατηγορήσειν ὑπεσχόμην. μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ὀλιγαρχίας εἴρηται καὶ οὗτος, ἤδη Δεινάρχου [φαίνεται] φεύγοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ μάλιστα τοῦ λόγου γίγνεται φανερόν. (θ'.) Διαδικασία Εὐδανέμων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τοῦ κανῶς οὐδαμῶς· Τοιαῦτα πράγματα. καὶ οὗτος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους εἴρηται, πεφευγότος ἤδη τοῦ ῥήτορος, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ πάλιν δηλοῦται. (ι'.) Ἀττικός· Πάντων ἦσαν ὁμοίως. καὶ οὗτος εἴρηται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ὡς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερὸν γίγνεται. (ια'.) Αἰτωλικός· Καὶ ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Αἰτωλοί, πρέσβεις. οὗτος καθεστώσης τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν Ἀθήνηθεν φυγάδων εἴρηται, δεομένων, τοὺς Αἰτωλοὺς αὐτοῖς βοηθεῖν, ἐπεὶ καὶ ὁ Κάσσανδρος αὐτοὺς ἐλευθεροῦν ἐπεχείρει, ὡς ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ γίγνεται τοῦτο δῆλον· οὔκουν εἰκὸς φίλον ὄντα τὸν Δείναρχον τῶν τὴν ὀλιγαρχίαν καταστησάντων τοῖς καταλύειν ἐπιχειροῦσιν συναγωνίζεσθαι, οὐδ' αὐτὸς Ἀθήνηθε λόγους κατα-

Τῆς ἀκμῆς] Conjectura viri docti in margine Bodleiani præponit πρὸ. recte, postulante id sententia. possit tamen etiam πρεσβύτερον excidisse. Reisk.

Ἔργα ποιεῖς] Forsan legendum: κατὰ Τιμοκράτους, εἰσαγγελτικὸς δήμου καταλύσεως· Ἔργα ποιεῖς. ut Ἔργα ποιεῖς orationis illius sit initium. Sequens κατὰ Σπουδίου, diversa est a Demosthenica. Sylburg.

Εὐδανέμων] Legendum fortassis: Εὐσπιμείων πρὸς κήρυκας ὑπὲρ τῶν κανῶν· Οὐδαμῶς τοιαῦτα πράγματα. fuit enim Εὐσπιρία, seu Εὐσπιμεῖς, pagus Atticus, cujus cives Εὐσπιμεῖς, teste Steph. Idem. Possit quoque legi ἀγωνούμων vel ἀστυπίμων. Reisk.

Ἐν αὐτῷ] Nota hic, ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ φανερὸν γίγνεται, ut mox etiam v. 23. at p. 270. 9. 14. et p. 271. 2. 8. 14. pro ἐν usitatiore modo usurpata ἐξ. Sylburg.

Τοὺς Αἰτωλούς] Non inscite quidem admonuit, quisquis fuit, vir doctus in margine Bodleiani, sibi videri satius esse, ut τῶν Αἰτωλῶν legatur. metuens ille, ut videtur, ne essent, qui accusativum cum δεομένων jungerent in constructione. quod qui facerent, hi profecto turpiter haberentur, atque proderent, se nescire, δεῖσθαι τινὸς, non δεῖσθαί τινα, dici. Veruntamen supervacaneus erat ille metus, modo interponeretur, quod interposui comma, pone δεομένων. quo facto paret τοὺς Αἰτωλοὺς cum βοηθεῖν cohærere. Consulto hanc constructionem prætulit Dionysius alteri h. l. qui si τῶν Αἰτωλῶν cum δεομένων composuisset, metuendum oerneret esse, ne lectores quidam festinatione ruentes, sic acciperent, quasi Ætoli ipsi rogarent. quod secus erat. Reisk.

Ἀγωνίζεσθαι] Convenientius compos. συναγωνίσασθαι. In sequentibus sive αὐτὸν legas sive αὐτοὺς, parum expeditur sententia. Sylburg.

Οὐδ' αὐτὸς —] Locus mendosissimus, et sine melioribus libris insanabilis. Interim, ne verba sensu cassa sic prorsus otiose natent, comminiscemur aliquod fulcrum, cui mens tantisper insitatur. quidni Dionysius sic reliquerit: οὐδ' αὖ τοὺς Ἀθήνηθεν [scil. φυγάδας] Αἰτωλοὺς παραλαμβάνειν οἷόν τε. et rursus abhorret exules Athenienses sibi copias Ætolicas adsciscere. Opponit inter se Dinarchum cum exulibus, negatque consentaneum fuisse, ut aut Dinarchus hanc orationem scriberet, aut exules auxilia ab Ætolis arcesserent. Reisk.

λαμβάνειν οἷόν τε ἐστί. (ιβ'.) Διφίλῳ δημηγορικὸς, αἰτοῦντι δωρεάς· Διὰ τὸ μὴ ῥᾴδιον εἶναι. τοῦτον ἐπείσθην ὑπὸ Δημοσθένους γεγράφθαι τὸν λόγον, ὅτι τὰς δωρεὰς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένης, ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους λόγῳ δεδήλωκε, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου ὁ Δίφιλος Δημοσθένην παρακαλεῖ συνήγορον· ἀπίθανον δὲ οἶμαι εἶναι τὰς μὲν τιμὰς οὕτω γράφειν εὐνοοῦντα τῷ Διφίλῳ τὸν Δημοσθένην, λόγον δὲ παρὰ Δεινάρχου λαβόντα περιιδεῖν. (ιγ'.) Ἑρμίᾳ ἐμπορίου ἐπιμελητῇ περὶ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογία· Δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος εὕροι τις ἂν οὐκ ὄντα τὸν λόγον Δεινάρχου — ὑδαρής τε γὰρ καὶ ἀσθενὴς καὶ ψυχρός ἐστιν —, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν ἄν τις θείη Δημοκλείδου ἢ Μενεσαίχμου ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τινός· ἀφαιροῦμαι δὲ καὶ τοὺς περὶ Μενεσαίχμου λόγους ἀμφοτέρους αὐτοῦ, ὧν ὁ μέν ἐστιν περὶ τῆς Δήλου ὑσίας, Ἱκετεύομεν ὑμᾶς, [καὶ] ὁ δὲ πρὸς Περικλέα καὶ Δημοκράτην, οὗ ἡ ἀρχὴ Νομίζομεν ὦ ἄνδρες, διά τε τὸν χαρακτῆρα — ὑδαρὴς γὰρ καὶ κεχυμένος καὶ ψυχρὸς —, καὶ ὅτι ὁ λέγων αὐτὸς ὢν οὔτε ἄδοξος καὶ μετὰ Λυκοῦργον τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων χρημάτων παραλαβὼν, ἐξητασμένος δὲ πολλάκις, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς λόγοις περὶ ἁπάντων μηνύει, καὶ ἐν ἰδίοις καὶ ἐν δημοσίοις ἀγῶσιν, οὐκ ἂν ἦν ἀδύνατος, ὥστε Δεινάρχῳ λογογραφεῖ χρῆσθαι. (ιδ'.) Ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκδοῦναι Ἅρπαλον Ἀλεξάνδρῳ· Οὐκ ἄξιον ἄρα θαυμάζειν. οὐδ' οὗτος ὁ λόγος ἐμφαίνει τὸν Δεινάρχου χαρακτῆρα· εἰ γὰρ κἂν

Αἰτοῦντι δωρεὰς] De orationis initio, et sequentium distinctione certi aliquid hic pronuntiare, non licet. sua cuique conjectura esto libera. IDEM. Vocabula διὰ τὸ μὴ ῥᾴδιον εἶναι in codice Bodleiano initium orationis facere annotavit Hudsonus. REISK.

Ὅτι τὰς δωρεὰς ἔγραψεν αἰτῶν Δημοσθένης] Locus sic videtur integrandus: ὅτι ψήφισμα αὐτῷ [Diphilo puta] τὰς τιμὰς ἔγρ. αἰτ. Δ. primum argumentum, e quo Dionysius ait se colligere hanc orationem, non a Dinarcho, sed ab ipso Demosthene scriptam esse, proponit hoc: quod e testimonio Dinarchi constet, a Demosthene scriptam fuisse rogationem de decernendis Diphilo honoribus. Locus Dinarchi est p. 95. 34. ed. Steph. πρῶτα τοῦτον οἶσθα γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὸν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα. IDEM.

Οὔτε γράφειν ξυνοῦντα] Particula οὔτε gemino modo potest accipi, altero istoc, ut æquipolleat istis, ἁπλῶς, vel μόνον. vel οὐδὲν ἄλλο ἢ: Demosthenem aliud nihil facere, quam ut decretum scriberet in gratiam Diphili, orationem autem, qua decretum istud ratum fieret, et ad effectum perduceretur, Diphilo denegare, patique, Diphilum eam ab alio aufferre. Altero hoc, ut οὔτε cum ξυνοῦντα copuletur in constructione: Demosthenem, tanto motum Diphili studio, atque erga eum voluntatis propensione. IDEM.

Εἰ μία ἐμπορίου ἐπιμελητῇ] Forsan Ἑρμίᾳ ἐμπορίου ἐπιμελητῇ SYLBURG. Hudsonus ad notas Valesii ad Harpocr. p. 30. ed. Blanc. ablegat. ubi Valesius hunc locum prorsus eodem modo, atque Sylburgius dudum ante fecerat, emendavit, etsi operæ manum Valesii minus sinceram repræsentarunt. Correxi h. l. ut volebat par egregium virorum doctorum. REISK.

Περὶ] Tantandem hic valet atque ὑπέρ. ut modo, περὶ τῶν κατηγορηθέντων. quanquam quam utique ὑπὲρ utroque loco præstabat. IDEM.

Δήλου ὑσίας] Imo vero Δήμου οὐσίας. *de facultatibus Demi.* Demus est nomen proprium viri. IDEM.

Ὁ λέγων] Menesæchmus is est. IDEM.

Περὶ ἁπάντων] Forsan περὶ αὐτοῦ μηνύει. Sequenti etiam versu non absurde post ἀγῶσιν distinxeris. SYLBURG. Mihi videtur leg. περὶ τῶν Ἁρπαλείων. *de pecuniis Harpalicis.* V. Ruhnkenii hist. critic. oratorum Græcorum p. 77. REISK.

Ἦν ἀδύνατος] Fort. οὔτως est interponendum, ob insequens ὥστε. quanquam subaudiri quoque potest, et debet adeo, si omittatur. IDEM.

Κἂν] Pro καὶ ἂν infra p. 275. 8. legitur καί. SYLBURG.

μηδὲν ἄλλο, τό γ' οὖν ἡλίθιον καὶ σοφιστικὸν εὕροι τις ἂν ἐν αὐτῷ πολὺ, τὸ πλεῖστον ἀπέχον τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων. (ιε'.) Δηλιακὸς, Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς τῆς Σταφύλου. οὗτος οὐ τοῦ ῥήτορος, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς συγγραφέως ἐστί· δηλοῖ δ' ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἀρχαϊκὸς ὢν καὶ περιτρέχων τὴν τοπικὴν Δήλου καὶ Λέρου ἱστορίαν. (ις'.) Κατὰ Δημοσθένους παρανόμων· Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. οὗτος ἐν τοῖς Περγαμηνοῖς πίναξι φέρεται ὡς Καλλικράτους, ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἐκείνου ἐστὶν οὐκ οἶδα· οὐδὲ γὰρ ἐνέτυχον τῶν Καλλικράτους οὐδενί· ὅτι δὲ πάμπολυ τῶν Δεινάρχου λόγων ἀφέστηκεν, εὐτελής τε ὢν καὶ κενὸς καὶ οὐκ ἀπέχων ἰδιωτικῆς φλυαρίας, πείθομαι.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΓΝΗΣΙΟΙ.

ιβ'. (α'.) Κατὰ Προξένου βλάβης, ὃν αὐτὸς εἶπεν ὑπὲρ αὑτοῦ· Εἴ τίς μοι θεῶν, ὦ ἄνδρες. (β'.) Κατὰ Κηφισοκλέους καὶ τῶν οἰκείων βλάβης· Α μὲν ἐγκαλῶν, ὦ ἄνδρες. (γ'.) Πρὸς Φανοκλέα βλάβης ἀπολογία· Ὠμην μὲν ἐγὼ, ὦ ἄνδρες. (δ'.) Πρὸς Νικοκράτην ὑπὲρ Νικομάχου βλάβης· Ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι μὲν ἰδιώτης. (ε'.) Συνηγορία Παρμένοντι ὑπὲρ ἀνδραπόδου βλάβης· Καὶ παραγεγενημένος ὕστερον, ἄνδρες δικασταὶ, ἔγωγε ἔγνων ὅτι Παρμένων ἀδικεῖται. (ς'.) Κατὰ Ποσιδίππου κλοπῆς· Ἀδικηθεὶς, ὦ ἄνδρες, (ζ'.) Κατὰ Ἡδύκης ἀποστασίου· Καταλιπόντος ἐνοτίου πατρός. (η'.) Ἀποστασίου πρὸς Ἀρχέστρατον· Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο. (θ'.) Συνηγορία Ἡγελόχῳ ὑπὲρ ἐπικλήρου· Ὥσπερ καὶ ἡμῶν ἕκαστος. (ι'. ια'.) Ἐπικληρικὸς, ὑπὲρ τῆς Ἰοφῶντος θυγατρός· Ἄνδρες δικασταὶ, οὐ πένης ὢν. ὕστερον·

Τῶν Δεινάρχου χαρακτήρων] Malim τῷ Δεινάρχειον χαρακτῆρος. Reisk.

Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοιοῦς] Videtur initium esse orationis. Sylburg.

Σταφύλου] Sic dedi de meo pro vulgari Ταφύλου. V. Parthenii narrat. p. 345. et Galeum ad illum locum p. 122. Reisk.

Ἀρχαϊκὸς] Num ἀρχαιολογικὸς. versans in tradendis antiquarum rerum memoriis. Idem.

Περιτρέχων] Num περιέχων. Idem.

Λέρου] Num Ὠλιάρου. Olearus est insula Delo assita, non ignobilis. Idem.

Κατὰ Δημοσθένους· Παρὰ νόμον εἰώθατε] Forsan legendum, κατὰ Δημοσθένους, παρανόμων Εἰώθατε, ὦ ἄνδρες. Pergamenas vero tabulas dicere videtur tabulas a Cratete vel Aristarcho grammaticis Pergamenis conscriptas; qua de re supra, ad p. 258. 13. Sylburg.

Περγαμηνοῖς πίναξιν] Hi pinaces sunt indices librorum cujusque generis, et auctorum, in quibus consignata essent et auctorum nomina, et operum ab ipsis editorum, juxta genus literarum, quo quique excelluissent. Ut erant e. c. tabulæ oratorum, tabulæ lyricorum, comicorum, tragicorum, et sic porro. Pergameni appellati sunt illi, qui editi fuissent Pergami, conscripti e bibliothecæ Pergamenæ thesauris. Reisk.

Πρὸς Νικοκράτην] Supra legitur κατὰ Ἀνσιμράτους, p. 263. 6. Sylburg.

Καὶ ω. ὕ.] Hudsonus significat sibi videri, initium orationis pro Parmenonte coerceri his duobus vocabulis καὶ παραγενόμενος. deinde leg. esse ὁ ὕστερος. hunc esse titulum novæ orationis ab illa priore diversæ, ejusque initium esse: Ἄνδρες δικασταὶ ἔγωγε. Mihi quidem ista sunt admodum improbabilia. Reisk.

Ποσιδίππου] Alibi Ποσειδίππου, diphthongum. Paulo post etiam fortasse rectius Ἠδύλης. Pro ἐνοτίου vero quid legendum sit versu sequenti, mihi sane conjicere non licet. Sylburg. Ἠδύλης leg. esse probavit Meurs. Lect. Att. 3. 11. Hudson.

Πρὸς Ἀρχίστρατον] Est illa ipsa oratio, quæ ab Harpocrat. et Suida inscribitur κατ' Ἀρχιστράτου. Hudson.

Ὕστερον] Pro ὕστερον legendum fortassis ὁ ὕστερος, ut p. 274. 15. Sylburg.

Ἄμαχον γὰρ ὤν, ὦ ἄνδρες. (ιβ'.) Διαμαρτυρία, ὡς οὐδὲ εἰσιν ἐπίδικοι Ἀριστοφῶντος θυγατέρες· Τοῦ νόμου δεδωκότος, ὦ ἄνδρες. (ιγ'.) Κατὰ Πεδιέως, κακώσεως παιδὸς ὀρφανοῦ· Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, θαυμάσῃ. (ιδ'.) Διαμαρτυρία περὶ τοῦ Ἐτεήττου κλήρου πρὸς Χάρητα· Πολλάκις ἤδη ἤκουσα. (ιε'.) Ὑπὲρ τοῦ Μνησικλέους κλήρου· Δικαίαν, ὦ ἄνδρες, δέησιν. (ις'.) Κατὰ Προξένου, ὕβρεως· Ὑβριστής ἐστιν, ὦ ἄνδρες, πληγῶν. ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι, Ἀπολογία ὕβρεως. (ιζ'.) Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην· Τὸν θαυμαστὸν, ὦ ἄνδρες. (ιη'.) Κατὰ Κλεομέδοντος αἰκίας· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ ὁ πατὴρ Θεόδωρος δή. (ιθ'.) Πρὸς Διοσκουρίδην περὶ νεῶν· Δικαίως ἂν οἶμαι, ὦ ἄνδρες. (κ'.) Ἐρανικὸς, πρὸς τοὺς Προκλέος παῖδας· Ἃ μὲν ἀδικούμενος, ὦ ἄνδρες. (κα'.) Πρὸς Ἀμεινοκράτην, διαδικασία περὶ καρπῶν χωρίου· Ἐπὶ τούτοις, ὦ ἄνδρες, ἀνάγκη ἐστί. (κβ'. κγ'.) Περὶ τοῦ ἵππου· Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄνδρες. ὁ ὕστερος· Ἐβουλόμην, ἂν, ὦ ἄνδρες. (κδ'.) Λυσικλείδου κατὰ Δάου, ὑπὲρ ἀνδραπόδων· Ἃ μὲν ἀδικούμενος, ὦ ἄνδρες. (κε'.) Παραγραφὴ πρὸς Βιώτην· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ αὐτὸς ἀπείρως. (κς'.) Κατὰ Θεοδώρου ψευδομαρτυριῶν· Νομιζόμεν, ὦ ἄνδρες. (κζ'.) Ἀγάθωνι συνηγορία, ὥςπερ καὶ αὐτῷ εἴρηκεν Ἀγάθων. (κη'.) Ἀποστασίου, ἀπολογία Αἰσχύλῳ πρὸς Ξενοφῶντα· Χρήσασθαι μὲν, ὦ ἄνδρες. (κθ'.) Κατὰ Φιλίππου, μεταλλικός· Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες. (λ'.) Κάλλιππος ὑπὲρ υἱοποιήτου, ἔδει δ' ἐπιγεγράφθαι ὑπὲρ Θεοδώρου, ὃν ἐποιήσατο υἱὸν Ἀρχεφῶν· Βουλοίμην ἂν, ὦ ἄνδρες, ὥςπερ καλὸν καὶ δίκαιον. (λα'.) Περὶ τοῦ Ἀρχεφῶντος κλήρου· Καὶ δίκαιον εἶναι νομίζων.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΟΙ.

. . ιγ'. (α'.) Πρὸς Πεδιέα παραγραφή· Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον. οὗτος ὁ λόγος εἴρηται ἐπὶ Ἀριστοδήμου ἄρχοντος, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου γίνεται δῆλον· οἱ μὲν γὰρ εἰς Σάμον ἀποσταλέντες

Ἀριστοφῶντος] Malim cum articulo, sive sic αἱ Ἀριστοφῶντος θυγατέρες, sive sic Ἀριστοφῶντος αἱ θυγατέρες. REISK.

Ἐτεήττου] Nomen suspectum est. SYLBURG. Fort. leg. Εὐϊάωνου. REISK.

Ἀπολογία ὕβρεως. Ἐπιχάρει πρὸς Φιλωτάδην] Videtur sic esse distinguendum: ἀπολογία ὕβρεως Ἐπιχάρει. *defensio Epicharis, qua negatur ab eo data fuisse contumelia.* tum titulus novæ orationis πρὸς Φιλωτ. IDEM.

Περὶ νεῶν] Ὑπὲρ τῆς νεὼς Harpocr. v. παρουσία. HUDSON.

Προκλέος] Nota hic Προκλέος: cum p. 273. 14. habuerimus Κηφισοκλέους, et v. 6. Μνησικλέους: itidemque Μνησικλέους pag. 270. 19. et 26. SYLBURG. Compendio scriptionis corruptus est locus. Rescribendum ideo ex Harpocr. (in ἄλογοι ἐφαιρεταὶ) πρὸς τοὺς Πατροκλέους. HUDSON.

Περὶ καρπῶν χωρίου] Hudson annotavit, Valesium ad Harpocr. v. Καρκῶ δίαι, correxisse περὶ χωρίου, καρκῶ. non male id quidem, verumtamen non video, quid magnum obstet, cur vulgata non idem possit dicere. Necesse non est, ut ubique locorum dictio fori Attici inculcetur. REISK.

Περὶ τοῦ ἵππου] Plena inscriptio erat πρὸς Ἀντιφάνην περὶ τοῦ ἵππου, ἀπολογία, ut constat ex Harpocr. v. Ὀχεῖον. Meurs. in Bibl. Attica. HUDSON.

Βιώτην] Num Βοιώτην, aut Βοιωτόν. REISK.

Ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀγάθων] Videntur hæc verba orationis prima esse, aut leg. ὥςπερ κ. τ. λ. IDEM.

Ὦ ἄνδρες] Videtur sic esse distinguendum: ὅτι μέν, ὦ ἄνδρες, Κάλλιππος. tum novæ titulus orationis ὑπὲρ υἱοποιητοῦ, vel, si mavis duobus vocabulis, ὑπὲρ υἱῷ ποιητοῦ. *de nescio quo, in filium adoptato.* IDEM.

κληροῦχοι κατὰ τοῦτον τὸν ἄρχοντα ἀπεστάλησαν, ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει, Δείναρχος δ' οὔπω δέκατον ἔτος· τηνικαῦτα εἶχε. (β'.) Πρὸς Μελήσανδρον ὑπὲρ τῆς τριηραρχίας· Ὥςπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὗ ἂν ὁ λόγος. ἀλλ' ὁ μὲν λέγων ὡς ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποιεῖται τὸν λόγον· φησὶν δὲ τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἐπὶ Νικοφήμου ἄρχοντος, καθ' ὃν εὑρίσκεται γεγενημένος ὁ Δείναρχος. (γ'.) Πρὸς Βοιωτὸν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος· Οὐδεμία φιλοπραγμοσύνη. εἰ καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις οἱ Δημοσθένους ἀφαιρούμενοι τοῦτον τὸν λόγον καὶ Δεινάρχῳ προσάπτοντες ἐλέγχοιντο, τῷ χρόνῳ γ' οὖν ἐπιδειχθεῖεν ἂν ψευδόμενοι· μέμνηται γὰρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης· ἡ δ' εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θουμήδου ἄρχοντος ἐγένετο, τρισκαιδέκατον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος. (δ'.) Πρὸς Μαντίθεον, περὶ προικός· Πάντων ἐστὶν ἀνιαρότατον. οὗτος ἀκολουθεῖ τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ πολλὰ ἔχει κατὰ λέξιν ταὐτὰ, ἃ εἴη ἂν τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος; ἔξω τῆς τοῦ Δεινάρχου ἡλικίας· πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἠγώνισται τὸν ἀγῶνα ὁ κατήγορος, ἀλλὰ δύο ἢ τρισὶν, ὡς ἀκριβέστερον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Δημοσθένους γραφῇ δεδηλώκαμεν. (ε'.) Ἀθηνάδῃ συνηγορία, περὶ τῆς σχεδίας, πρὸς Ἀμυντικόν· Φίλος μοι καὶ ἐπιτήδειος ὤν. ὁ ὕστερος· Οἶομαι μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες. Διοπείθους ἔτι περὶ Ἑλλήσποντον τοῦ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῦ διατρίβοντος εἴρηται ὁ λόγος, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν· ἔστι δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθάδοτον ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, οὐδέπω εἰκοστὸν ἔχων ἔτος. (ζ'.) Πρὸς Μήκυθον, μεταλλικός· Πριάμενοι μέταλλον, ὦ ἄνδρες. ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος εἴρηται ὁ λόγος οὗτος· φησὶ γὰρ ὁ λέγων, ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον, τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον ἄρχοντα, Δεινάρχου ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἔχοντος. (η'.) Σατύρῳ πρὸς Χαρίδημον ἐπιτροπῆς ἀπολογία· Μὴ μεγάλου κινδύνου συμβεβηκότος. καὶ οὗτος ἐπὶ Νικομάχου εἴρηται. (θ'.) Ὑπὲρ

Οὗ ἂν ὁ λόγος] Sententia subjicit: οὐδ' οὗτος ἂν ὁ λόγος Δεινάρχου [vel τοῦ ῥήτορος] ὢν εἴη. IDEM.

Τῷ ὑστέρῳ ἐπεισιέναι τὸν Ἀγάθωνα] Correxi de meo τῷ ὑστέρῳ ἔτει εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα. anno post litis actionem occeptam esse. IDEM.

Εἰς Ἀθηναίων] Legendum videtur εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος. Sequens nomen Archontis, Θούμηδος, accedit ad Θεόμνητος supra p. 267. 4. sed verius nomen esse Θεόφιλος, ibidem prolixe docui. SYLBURG. Aut dicendum particulam εἰς redundare. HUDSON.

Θουμήδου] Num Εὐθήμου. quodsi probatur, pro τρισκαιδέκατον, leg. erit simpliciter δέκατον. REISK.

Πολλοῖς] Legendum opinor: οὐ πολλοῖς δ' ὕστερον ὕστερος. SYLBURG. Aut leg. οὐδὲ πολλοῖς. REISK.

Τῇ Δημοσθένους γραφῇ] Num τῇ περὶ Δημ. γραφῇ aut συγγραφῇ. Nomen Ἀθηνάδῃ mihi quoque suspectum est, ignotum certe. REISK.

Ἀμυντικὸν] Rectius, ni fallor, Ἀμύντιχον. SYLBURG.

Ἄρχοντος, οὐδέπω] Bene si habent ista, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος, deerit ἐφ' οὗ φαίνεται Δείναρχος [aut ὁ ῥήτωρ]. Sin autem pro σὺν τοῖς ἄλλοις leg. sit ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, tum porro conveniat legere: ἐπὶ τούτου τοῦ ἄρχοντος φαίνεται Δείναρχος οὐδέπω —. REISK.

Ἐπιτυβούλου] Non dubito quin vera lectio sit ἐπ' Εὐβούλου. Inter Eubuli autem et Nicomachi præturam tres intercessisse annos, perspicitur ex p. 267. 5. SYLBURG.

Τοῦ πλησίον] Num τὰ interponendum est? REISK.

ἀντιδόσεως, Μεγακλείδῃ· Εἰ μὲν ἔδει, ὦ ἄνδρες, πρὸς τρεῖς ἢ τέτταρας. ὁ μὲν λέγων ἐστὶν Ἀφαρεύς, ἔξω δὲ τῆς τῶν Δεινάρχου λόγων ἡλικίας· εἴρηται γὰρ ἔτι τοῦ στρατηγοῦ Τιμοθέου ζῶντος κατὰ τὸν χρόνον τὸν τῆς μετὰ Μενεσθέως στρατηγίας, ἐφ' ᾗ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν ἑάλω· Τιμόθεος δὲ τὰς εὐθύνας ὑπέσχηκεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον, ὅτε καὶ * * *

Λέγων. εἴρηται] Interposui de meo ἡλικίας. *est extra aetatem orationum a Dinarcho scriptarum.* IDEM.

Νεμεσθέσεως] Legendum puto *νεμέσεως*, aut *νεμεσήσεως*: ut significet imperium infensa Nemesi, vel cum populi offensione gestum: fuerat enim Timotheus primis annis adeo felix, ut fortuna ipsa se variis ei spectris offerret: ideoque pictores, ut felicitatem ejus exprimerent, plures pingebant fortunas, quae illi cubanti ac dormienti urbes in retia inferrent. Sed cum ea felicitate elatus, suae magis virtuti quam fortunae benignitati adscriberet rerum gestarum gloriam, ἐτύγχανεν ὕστερον, νεμεσωμένης αὐτῷ τῆς τύχης, id est, fortuna illi postmodo infensa adversos successus tribuit: ut Aristophanis scholiastes et Suidas tradiderunt. SYLBURG. Verum Μεσθέσεως rectius, ut opinor legit Valesius, quem videsis in annotat. ad Harpocr. pag. 137. HUDSON.

Ἑτυγχὸν ἑάλω] Atqui alii Timotheum absolutum aiunt e judicio discessisse. REISK.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸν μὲν γραμμάτων Δημοσθένει τῆς τε παιδικῆς καὶ τῆς διὰ ταύτην φυγῆς περίφασιν ἐκ τῆ τῶν ἐκείνου ἐπιστολῶν ὑποθέσει ἐκ τῶν παρὰ Πλουτάρχῳ παρειθέμην· νυνὶ δὲ Στρατοκλέους τινὸς κατηγορήσαντος αὐτοῦ, ὡς εἰκὸς, χρυσίου τάλαντα παρ' Ἁρπάλου λαβόντος, Δείναρχος — ὃν τινες τὸν περίδινον Δημοσθένει ἐκάλουν — τόνδε τὸν λόγον εἶθ' ὑπέρ τῳ ἔγραψεν — ὡς φασι Πλούταρχος — εἴτ' αὐτὸς ἑλεξε κατήγορος ὑπὸ τοῦ δήμου προβληθεὶς καὶ ἐπαγωνιζόμενος ἐκείνῳ. δυσὶ δ' ἐν τοῖς μάλιστα φαίνεται ἰσχυριζόμενος· ἵνὶ μὲν ὅτι διὰ τὰς Δημοσθένους βλασφημίας οὐ δεῖ ἄπιστον ἡγεῖσθαι τὴν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀπόφασιν, ἑτέρᾳ δὲ ὅτι Δημοσθένους ἐξελεγχομένου δῶρα λαβεῖν κατὰ τῆς πόλεως οὐχὶ τοιαῦταί εἰσιν αἱ πράξεις ὥστε ἐπὶ τηλικούτῳ τὸ μεγέθος ἀδικήματι ἁλόντα συγγνώμης τυγχάνειν, μᾶλλον δὲ εἰς ἑτέρων κατάπληξιν τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιοῦσθαι αὐτὸν προσήκει, ἄλλως τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα περαίτητος ἐπικινδύνου τε καὶ ὀλεθρίας τῇ πόλει γεγενημένης, καὶ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου θανάτου τετιμημένου ἑαυτῷ, ὅτερ εἰ ὡς ἀληθῶς πέπραπται, μέγα μοι τεκμήριον εἶναι δοκεῖ τοῦ ὰ ἀθῶον γενέσθαι τὸν ἄνδρα ἢ καθ' ὑπερβολὴν παράζολον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτ' ἀλλότριον ἂν τοῦ Δημοσθένους εἶναι τρόπου δέξειεν εἰκότως. ἡ μὲν οὖν στάσις τῷ λόγῳ στοχαστικὴ, καὶ ἡ τῶν κατηγόρου πρότασις ὅτι ἁλωκέναι Δημοσθένη προσήκει δῶρα λαζόντα κατὰ τῆς πόλεως, ἡ δὲ τοῦ φεύγοντος ἀπόφασις ὅτι οὐκ εἴληφε δῶρα, τὸ δὲ πρινόμενον πότερον ἔλαβε δῶρα Δημοσθένης ἢ μή; ἰσχυρίζεται δὲ, ὡς προειρήκαμεν, ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς μάλιστα τῇ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει, τῆς μεγίστου παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἀξίωμα λαζούσης· ὁ δὲ Δημοσθένης ταύτην μὲν διασύρειν ἐπαφυλίζει, ὅτι δὲ διὰ συσκευῆς τινὸς τῶν ἀντικειμένων συναφαντεῖται μεμψιμοιρεῖ. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ἄδηλον. ὁ μὲν γὰρ Πλούταρχος τοῖς κατηγόροις συνιστάμενος φαίνεται, Παυσανίας δὲ τῷ Δημοσθένει· κἀμοίγε δοκεῖν πιστότερά ἐστι τὰ Παυσανίου τῆς καθ' ἑαυτὸν δόξης ἰλλιγγιῶν προφέροντος οὐ τὸν τυχόντα. Πλούταρχος δὲ τῇ πρεσκειμένῃ τῶν πολλῶν δόξῃ τὸν τὰ μὲν ἀφρόνως τὰ δὲ κακοήθως κρινόντων καὶ τοῖς τῶν βασκαινόντων καὶ ἐχθρῶν σκόμμασι καὶ βωμολοχίαις ἑαυτὸν ἐκδόμενος φαίνεται. ἄμεινον δ' ἴσως τὸν αὐτοῦ Παυσανίου παραγράφειν ἐπίπρισιν, ὅστις ἰδίως κατὰ λέξιν φησὶν· "Τοῦ περιβόλου δὲ ἐντὸς καὶ τὸ Δημοσθένους μνῆμά ἐστι. καί μοι τὸ δαιμόνιον δεῖξαι μάλιστα ἐπὶ τούτου δοκεῖ καὶ Ὁμήρου πρότερον, ὃς εἶπ βάσκανον· εἰ δὴ Ὅμηρον μὲν προδισφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοσούτῳ καιρῷ καιρῶν δεύτερον πενία πιέζουσα ἐπὶ πᾶσαν γ�ᾶν φιτοχεύοντα ἦγε· Δημοσθένει δὲ φυγῆς τε συνέπεσεν ἐν γήρᾳ λαβεῖν πεῖραν, καὶ ὁ θάνατος ἐγένετο αὐτῷ βίαιος, εἴρηται μὲν οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλως, καὶ αὐτῷ Δημοσθένει πλεῖστα, ἢ μὲν τῶν χρημάτων ἃ ἐκ τῆς Ἀσίας ἤγαγεν Ἅρπαλος μὴ μεταλαβεῖν αὐτόν· τὸ δὲ ὕστερον λεχθὲν ἐπέξειμι ὀκνῶν ἐγένετο. Ἅρπαλος μὲν ὡς ἐξ Ἀθηνῶν ἀπέδρα διαβὰς ταινίᾳ ἐς Κρήτην, οὐ πολὺ ὕστερον ὑπὸ τῶν θαρσαλεωτέρων ἀπέθανεν οἰκετῶν· οἱ δὲ ὑπὸ ἀνδρὸς Μακεδόνος Παυσανίου δολοφονηθῆναί φασιν αὐτόν. τὸν δέ οἱ τῶν χρημάτων διοικητὴν φυγόντα ἐς Ῥόδον Φιλόξενος Μακεδὼν συνέλαβεν, ὃς καὶ αὐτὸν παρὰ Ἀθηναίων ἐξήτησεν Ἅρπαλον· τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἔχων ἠλαυνεν, ἐς ὃ πάντα ἐκύθετο, ὅσοι τῶν Ἁρπάλου τι ἔτυχον εἰληφότες· μαθὼν δὲ ἐς Ἀθήνας γράμματα ἀπέστελλεν. ἐν τούτοις τοῖς γράμμασι τοὺς λαζόντας παρ' Ἁρπάλου πατριδμῶν καὶ αὐτοὺς, καὶ ὁπόσον αὐτῶν ἔλαζεν ἕκαστος, οὐδὲ ἐμπεπόνησεν ἀρχὴν Δημοσθένους, Ἀλεξάνδρῳ τε ἐς τὰ μάλιστα ἀπεχθανομένου, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ προσκρούσας. Δημοσθένει μὲν οὖν τιμαὶ καὶ ἑτέρωθι τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τῶν Καλαυρίας εἰσὶν οἰκητόρων." καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς Καριστιακοῖς Β. λγ'. ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς Α. ι'. ὁ αὐτὸς οὗτος τοιοῦτόν τὸν τρόπον ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ, ἐνταῦθα φησίν· "Ἔστι καὶ Δημοσθένης [χαλκοῦς], ὃν ἐς Καλαυρίαν Ἀθηναῖοι τὸν σφῶ Τροιζῆνος νῆσον ἐπάναγον ἀποχειρώσαι, δεξάμενοι δ' ὕστερον διώμοσαν αὖθις μετὰ τὸν ἐν Λαμίᾳ πλυγήν. Δημοσθένης δὲ ὡς τὸ δεύτερον ἔφυγε, παραιοῦται καὶ τότε ἐς τὴν Καλαυρίαν, ἔνθα δὴ πιὼν φάρμακον ἐτελεύτησε." καὶ μετ' οὐ πολύ· "Δημοσθένει μὲν ὁ πρὸς Ἀθηναίους ἄγων εἶναι δοκεῖ τοῦτο ἐχώρησεν. οὗ δέ μοι λελέχθαι δοκεῖ, ἄνδρα ἀφειδῶς ἰσοτιμοῦντα ἐς πολιτείαν καὶ πιστὸν ἡγεμόνων τὰ τοῦ δήμου, μήποτε καλῶς τελευτῆσαι." ταῦτα μὲν οὖν Παυσανίας, ὁ δὲ λόγος

ὁ παρὼν οἱονεὶ ἐπίλογός ἐστι τῆς προσγεγραμμένης κατασκευῆς κατὰ τὸ ἐν ταῖς δευτερολογίαις γίγνεσθαι εἰωθός, μᾶλλόν γε ἀσχολούμενος περὶ τὸ δεινῶσαι τὸ πρᾶγμα ἢ περὶ τὸ ἀποδεῖξαι, καὶ τὸ διαζάλλειν τὴν ποιότητα τοῦ φεύγοντος. ὥστε δὲ διὰ μακροτέρων ἐπαγωνίζεσθαι μέλλει τοῖς πρότερον εἰρημένοις, κατ' ἀρχὰς προκαταλαμπτικῶς ἀξιοῖ μὴ δυσχεραίνειν τὴν ἀπρίασιν. παραλαμβάνειν δὲ χρῆναι τουτονὶ τὸν λόγον καὶ προκεῖσθαι τῶν Δημοσθένους ἐπιστολῶν ἀόμεν, τοῦ τε ταυτασὶ εὐπαρακολουθητοτέρας ἂν γινέσθαι ἕνεκα, καὶ τοῦ καταφανὲς γίγνεσθαι ὅτι οὐδὲν οὗτος ἀμέμπτως οἷόν τ' ἐστὶ διαπράξασθαι τὸ μὴ συκοφαντηθῆναί ἂν καὶ διαβληθῆναι τῷ λόγῳ δυνάμενον. ἐνταῦθα γὰρ οἱονεὶ συκοφαντικῆς πανουργίας ἐπίδειξις ἐμφανίζεσθαι μοι δοκεῖ. τοιαύτη μὲν γὰρ ἡ τῆς ζηλοτυπίας βασκανία, τοσαύτη δὲ τοῦ μίσους ἡ κακοήθεια, οὕτω σπαρὰ δὲ ἡ τοῦ παρεξυμμένου τῷ δήμῳ καταχαρίζεσθαι σπουδή, ὥστ' οὐ διαβολὰς μόνον ψευδεῖς οὔσας συπεραίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀρθότατα συμβεβουλευμένα καὶ ὡς κάλλιστα διαπεπραγμένα ἢ ἐκφαυλίζεσθαι ἢ ἀντιλέγεσθαι ἢ παραλείπεσθαι ὑ πανουργίας τινὸς μιάσματι καὶ ὑποψίᾳ καταρυπαίνεσθαι. μαρτυρεῖ γοῦν καὶ αὐτὸς Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λόγῳ Δημοσθένει καλοκαγαθίαν τούτοις τοῖς ῥήμασιν· "καὶ Δημοσθένει μὲν οὐδεμίαν ὥσορεῖν συγγνώμην ἔχειν ὅτι δῶρα παθ' ὑμῶν ἐξηλέγχθη λαμβάνων, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε καὶ δικαίως, εἰ δεῖ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα πολιτευομένῳ." οὐ μὴν ἀλλ', εἰ δεῖ τἀληθὲς εἰλικρινῶς εἰπεῖν, δοκεῖ μοί ταῦτα συμβῆναι Δημοσθένει κατὰ τὸν Μίνω τοῦ Κρητὸς νόμον, ἐν ᾧ φησιν, Εἴ τε πάθοι τό τ' ἔρεξε· δίκη γ' ἰδεῖα γίνοιτο. ἐκεῖνος γὰρ καλῶς τε καὶ ὀρθῶς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος προαιρέσεως ἀντιλαβόμενος, ὡς εἰκός, ὅμως μέντοι παντὶ τρόπῳ εἴτε συκοφαντῶν εἴτε περιφανῶς ψευδομένος ἐστὶν ὅτι τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐπειράθη περιγενέσθαι, κατὰ τοῦ τέγε πολλάκις καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως λυμηνάμενος. ὡς δὲ ἡ τοιαύτη δεινότης πρέπουσά ἐστιν ἀνθρώπῳ ῥήτορι φάσκοντι εἶναι, ὃν φασιν ἄνδρα ὑπάρχειν καλὸν κἀγαθόν, ἐπιστήμονα ὄντα τοῦ λέγειν. σκεπτέον ἂν εἴη τοῖς ταῦς τε ψευδολογίαις καὶ ταῖς ἀπάταις ἡδομένοις· ἐγὼ δὲ, ἀναμφισβητήτου ὄντος ὅτι ἡ γλῶσσα τῷ ἀνθρώπῳ τῆς πολιτικῆς χάριν ἐδόθη κοινωνίας, ἀξίους ἂν κρίνοιμι τοὺς τοιούτους ἐξορίσθηναι εἰς τὰς ἐρήμους τῶν νήσων τοὺς τῇ ἐν τοῖς λόγοις δεινότητι τῇ εἰς τὸ ἀποδεῖξαι τἀληθὲς ἧττον ἢ τῷ πείθειν καὶ τῇ συμπονίᾳ καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ τῇ αἰσχροπερδείᾳ καὶ τῇ ψευδωνύμῳ θεραπίᾳ τοῦ δήμου τε καὶ τῶν θιασωτῶν, ὅθεν γε καὶ τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι καὶ δὴ πολλοὺς καὶ τῶν ἰδιωτῶν ταῖς θυσυχίαις περιπίπτειν συμβαίνει. ἅπερ οἱ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτορες κατανοήσαντες τὴν τῶν νόμων ἀκρίβειαν τῆς τῶν λόγων δυνάμεως πρωτεπιμπόπτες φαίνονται, καὶ τοὺς λεγομένους τῆς δικαιοσύνης ἱερέας ἀντὶ τῶν ὑπὲρ χρημάτων τῇ γλώττῃ ἀντικαταστήσαντες· οὐ φαύλως ἴσως βεβουλευμένοι, ἀποτυγχάνοντες δὲ καὶ αὐτοὶ, ὥσπερ αὐτὸ ἔδειξέ τε πρᾶγμα, τῆς προσηκούσης. τοιγαροῦν ἡμᾶς χρὴ γιγνώσκοντας ὅτι διὰ παντὸς τὰ πάντα πάτω καὶ ἄνω στρέφεται, τὰ μὲν παραχαραττόμενα περὶ τοὺς λόγους οὐκ ἀγνοεῖν, τὴν δ' ὀρθὴν τούτων χρῆσιν, ὥσπερ τοὐναντίον οἱ σοφοὶ τῶν διδασκάλων ἐπιτήδευσαν, ἀσκάζεσθαι. προσήκει μὲν οὖν τοῦτο ἅπασι μὲν τοῖς ἄλλοις φαίνεσθαι προαιρουμένοις, οὐχ ἥκιστα δὲ τοὺς θεολόγους εἶναι φάσκουσι, καὶ σχεδόν τι παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπολαμβανομένους τε καὶ λεγομένους ὡς σπουδάζουσι μᾶλλον περὶ τὴν φιλοσοφίαν ἢ τὴν φιλαλήθειαν, καὶ προυργιαίτερον ποιοῦνται τὸ προσηλκίζειν τοὺς ἀντιλέγοντας, ἢ τὸ αὐτοὶ διά τε τἀκριβὲς τῆς διδασκαλίας καὶ τὴν τῆς ἀναστροφῆς καλοκαγαθίαν ὑπολήψεως ἐπικαστέρας τυγχάνειν, καὶ τὰ ψευδῆ τῶν δογμάτων ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν ἀκροατῶν καθελεῖν, καὶ διδάσκειν τίνα τρόπον βελτίους ἂν γένοιντο. ἀλλὰ γὰρ, τί ταῦτα πρὸς Δημοσθένη ἢ Δείναρχον; φαίη τις ἂν δικαίως.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph.

3 ά. Ὁ ΜΕΝ δημαγωγὸς ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ θανάτου τετιμημένος ἑαυτῷ ἦν ἐξελεγχθῆ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, οὗτος φανερῶς ἐξελήλεγκται δῶρα εἰληφὼς παρὰ τούτων, οἷς ἐναντία πράττειν ἔφη τὸν ἄλλον χρόνον· πολλῶν δ' ὑπὸ Στρατοκλέους εἰρημένων καὶ τῶν πλείστων προκατ-

90. 1

5

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘ.] Deuterologia, quas partes agit Stratocles quidam. TAYLOR.

Τρῶν] Τμῶν. V. p. 97. 5. ed. Steph. IDEM.

Ἴνα ἐξελ.] F. ἐὰν ἐξελ. WOLF. TAY-LOR. Π. ἢν ἐξελ. H. STEPHAN.

Φανερὸς] F. φανερῶς. WOLF. H. STEPHAN.

Παρὰ τούτων] Παρ' Ἁρπάλου, Μακεδόνος μὲν ὄντος, ἀκουστάτου δὲ καὶ δραπέτου. WOLF.

εἰλημμένων κατηγορημάτων, καὶ περὶ μὲν αὐτῆς τῆς [1]ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς δικαίας καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις εἰρηκυίας, περὶ δὲ τῶν ἀκολούθων τούτοις Στρατοκλέους εἰρηκότος καὶ τὰ ψηφίσματα ἀνεγνωκότος ἤδη τὰ περὶ τούτων, ὑπόλοιπον ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἀγωνιζομένοις ἀγῶνα τηλικοῦτον ἡλίκος οὐδεπώποτε γέγονε τῇ πόλει, κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν παρακελεύεσθαι πρῶτον μὲν ἡμῖν τοῖς λοιποῖς συγγνώμην ἔχειν, ἂν τῶν αὐτῶν ἐνίοις περιπίπτωμεν — οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, ἀλλ᾽ ἵνα ὀργίζησθε μᾶλλον παροξυνόμενοι, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν—, ἔπειτα μὴ προΐεσθαι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἁπάσης δίκαια, μηδὲ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν τοῦ κρινομένου λόγων. ὁρᾶτε γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὑτοσὶ κρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς· οἳ σκοποῦσί τινα ποτὲ γνώμην ἔχετε περὶ τῶν τῇ πατρίδι συμφερόντων, καὶ πότερον τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθε εἰς ὑμᾶς αὐτούς, ἢ φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε διότι μισεῖτε τοὺς κατὰ τῆς πολιτείας δῶρα λαμβάνοντας, καὶ οὐχ ἵν᾽ ἀφῆτε ζητεῖν προσετάξατε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ, ἀλλ᾽ ἵνα ἀποφηνάντων τούτων ὑμεῖς τιμωρήσησθε τῶν ἀδικημάτων ἀξίως. νυνὶ [2]τοίνυν τοῦτο ἐφ᾽ ὑμῖν ἐστί. ψηφισαμένου γὰρ τοῦ δήμου δίκαιον ψήφισμα, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν βουλομένων εὑρεῖν τίνες εἰσὶ τῶν ῥητόρων οἱ τολμήσαντες ἐπὶ διαβολῇ καὶ κινδύνῳ τῆς πόλεως χρήματα παρὰ Ἁρπάλου λαβεῖν, καὶ πρὸς τούτοις ψήφισμά τι γράψαντος ὦ Δημόσθενες σοῦ καὶ ἑτέρων πολλῶν, ζητεῖν τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῇ πάτριόν ἐστιν, εἴ τινες εἰλήφασι παρὰ

[1] ἀποφάσεως

[2] τοίνυν om.

Ἀποφάσεως] L. ἀφαιρέσεως. Pro quo perpetuo legitur ἀπόφασις in hac oratione, cum inter ἀπόφασιν et ἀπόφανσιν plurimum intersit, etsi non nego etiam φάσιν ἀντὶ τῆς φάνσεως dici, οὐκ ἀπὸ τοῦ φημὶ, ἀλλὰ παρὰ τὸ φαίνω. IDEM.

Πᾶσιν ἡμῖν] F. πᾶσιν ὑμῖν. IDEM. H. STEPHAN.

Ἡμῖν τοῖς λοιποῖς] Nobis, qui causam hanc agimus, cujus vos estis cognitores et judices. vel, nobis, qui sumus, præter Stratoclem et secundum eum dicturi. REISK.

Τῶν αὐτῶν] Cum in nonnulla incurremus, eadem cum illis, quæ a nostris in dicendo prædecessoribus jam commemorata sunt. IDEM.

Ὁρᾶτε γὰρ κ. τ. λ.] Muret. Var. Lect. l. ii. c. 7. TAYLOR.

Ἀναδέχεσθε] Π, ἀναδέξεσθε. H. STEPHAN.

Διότι] Ἀντὶ τοῦ ὅτι, ut sæpe in Isocratis Archidamo. WOLF.

Νυνὶ τοῦτο] Interpone aut δὲ, aut potius γάρ. REISK.

Ἀρπάλου χρυσίον, ζητεῖ ἡ βουλὴ, οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη, ἀλλ', ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρεοπαγῖται εἶπον, προορῶσα ἡ βουλὴ, ὦ ἄνδρες, τὴν τούτων ἰσχὺν [1] καὶ τὴν ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν [2] δύναμιν, οὐκ οἰομένη δὲ δεῖν οὐδεμίαν ὑπολογίζεσθαι τῶν περὶ αὐτῆς ἐσομένων βλασφημιῶν, εἴ τις [3] μέλλει τῇ πατρίδι 30
6 [4] αὐτοῖς αἰτία μοχθηρὰ καὶ κίνδυνος ἔσεσθαι. τούτων ὡς ἐδόκει τῷ δήμῳ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραγμένων, αἰτίαι νῦν καὶ προκλήσεις καὶ συκοφαντίαι παρὰ Δημοσθένους ἤκουσιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων χρυσίου· καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιόπιστος οὖσα βουλὴ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εὑρεῖν, καὶ κυρία δικάσαι τε περὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἑκάστου τῶν πολιτῶν, 91. 1
καὶ τοῖς μὲν βιαίῳ θανάτῳ τετελευτηκόσι βοηθῆσαι, τοὺς δὲ παρανόμόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει διαπεπραγμένους ἐκβαλεῖν ἢ θανάτῳ ζημιῶσαι, νῦν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποπεφασμένοις χρήμασιν ἄκυρος ἔσται τοῦ δικαίου.

Β'. Ναί· κατέψευσται γὰρ ἡ βουλὴ Δημοσθένους. τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολὴ τοῦ πράγματος. σοῦ κατέψευσται καὶ 5
Δημάδου; καθ' ὧν οὐδὲ τἀληθὲς εἰπεῖν, ὡς ἔοικεν, ἀσφαλές ἐστιν; οἳ πολλὰ πρότερον τῶν κοινῶν ἐκείνῃ ζητεῖν προσετάξατε καὶ διὰ τὰς [5] γενομένας ζητήσεις ἐπηνέσατε; οὓς δ'
7 ἡ πόλις ἅπασα οὐ δύναται ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν,

[1] καὶ om. [2] δύναμιν om. [3] μέλλοι [4] αὐτῆς [5] γινομένας

Προκλήσεων] Fort. παρακλήσεων. Sin alterum de mancipiis in quæstionem postulatis, aut aliis sive provocationibus, sive aliis latis conditionibus intelligere libet, non impedio. WOLF.

Περὶ αὐτῆς] Malim περὶ αὐτὴν, id est, τὴν ἑαυτῆς πίστιν. IDEM. Rursus hic vulgatæ vim faciens. ἡ περί τινος πίστις est *aliorum de eo existimatio*. REISK.

Προορῶσα] Post προορῶσα addendum videtur μὴν. IDEM.

Τῶν ἐν] Videtur τινὰ interponendum esse. *qui in eorum aliquem, qui in urbe degunt, contra leges aliquid ausus fuerit.* IDEM.

Καθ' ὧν] Malim καθ' ὑμῶν, ut sit oratio ironica: *ergo ne verum quidem proloqui tutum est, quod vos lædat.* Vel etiam potest interrogatio esse. IDEM.

Οὓς δὲ ἡ πόλις ἅπασα etc.] Non assequor, quid hoc sibi velit. quid enim vetat mentiri in eum aliquos, qui vi cogi non potest? An hoc significat? nihil in eos dici falso posse, qui ab omni æquitate sint alieni, et facinorosi. WOLF. Posterius hoc a vero propius abest. Sententia videtur hæc esse: Quorum tam est projecta audacia, ut neminis in tota civitate ducantur reverentia, a nemine se compesci patiantur, estne parum credibile, de illis vera et æqua pronunciasse illum Senatum, qui eos criminis turpissimi reos egerit? Probabilene iniquam est Senatum eos iniquitate sua sententiæ læsisse, quorum scelerositas tam pervulgata est, ut nemo pæne audeat eos in judicium vocare. REISK.

ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως οὐδὲ τῶν ὅρκων,
2.1 οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντικατηλλάξασθε τὰς
τοιαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων ἐτιμήσατε,
ὅτι χρήματ' αὐτὸς ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων·
τὸν δὲ καταπτυστον τοῦτον καὶ Σκύθην — ἐξάγομαι γὰρ
— ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ
ζητήσασα [1] ἀποπέφαγκε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν, καὶ ὃς
5 ἀποπέφανται μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως
καὶ ταῦτα ἐξελήλεγκται, τοῦτον οὐ τιμωρησάμενοι παρά-
δειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις; ὃς οὐκ ἐκ τῶν βασιλικῶν 12
μόνον εἰληφὼς χρυσίον φανερός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς
τῆς πόλεως κεχρηματισμένος· ὁ νῦν οὐδὲ τῶν ὑφ' Ἁρπάλου
κομισθέντων χρημάτων εἰς τὴν πόλιν ἀποσχόμενος. καίτοι
τί μέρος ἐστὶ τῶν ὑπὸ Τιμοθέου πεπραγμένων ἀγαθῶν ἃς
10 Δημοσθένης ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας; ἢ τίς οὐκ
ἂν καταγελάσειεν ὑμῶν τῶν τοῦτο τολμώντων ἀκούειν,
ἀντιθεὶς ἐφ' αἷς οὗτος σεμνύνεται πράξεσιν ἐκείνας ἃς Τι-
μόθεος ὑμᾶς καὶ Κόνων [2] εὐεργέτησαν; ἀλλὰ γὰρ οὐ πρὸς
τοῦτο τὸ κάθαρμα παραβάλλειν δεῖ τοὺς ἄξια καὶ τῆς πό-
λεως καὶ τῶν προγόνων ὑπὲρ ὑμῶν πράξαντας. παρασχό-
μενος οὖν τὸ ψήφισμα τὸ Τιμοθέῳ γενόμενον πάλιν ἐπὶ τοὺς 13
15 περὶ τούτου λόγους βαδιοῦμαι. λέγε.

[1] ἀποπέφανται

[2] εὐεργέτησαν

Ὑπόλογον] Subaudi τοῦτο, τὸ περιστελλειν τὴν Πελοποννησον δηλονότι, καὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸ εἶναι Κλεωνος υἱέα, τοῦ τοσαῦτα ὑμᾶς εὐεργετηκότος. horum omnium ei nullam habuistis rationem, neque ea tanti fecistis, ut propter illorum meritorum memoriam pœnam peculatus ipsi remitteretis. Locus hic infra p. 110. 27. ed. Steph. pœne iisdem verbis repetitus legitur. IDEM.

Αὐτὸς ἔφη] αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη, propter hoc quod sequitur οὐχ εἷς ἀνήρ. V. or. c. Philocl. GRUTER. TAYLOR. Vid. p. 110. unde hic locus emendari potest. MARKLAND. et ad Diod. Sic. l. xvi. c. 21. WESSELING. ipse fatebatur. ut apud Æschinem contra Timarchum. Infra p. 110. 27. αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. Utrum rectius? REISK.

Ὁ νῦν] Sonat hoc meis quidem auribus nescio quid abruptum et male cohærens, ut verear ne quid desit. Suspicor deesse hanc vel similem sententiam: πῶς γὰρ τῶν ὑμετέρων ἀφίξεται, aut ἀπίσχετο. Ecqui enim fiat, ut ille vestris a bonis manus continuerit, qui ne ab Harpalico quidem auro se intactum conservarit. Argumentatur a minori ad majus. Ab Harpali auro, ait, Demosthenes se continere non potuit, alieno, in urbem aliunde importato, cujus ipsi potestas non esset, quod sine periculo non tangeret. Quis credat hunc sancte et religiose bona vestra administrasse, præsentia, quæ sub manibus haberet, nulloque cum periculo rationi reddendæ versaret? IDEM.

Τοῦτο] Pro τοῦτο malim τούτου legi. *hunc (Demosthenem) audire.* IDEM.

Τολμώντων] Τυραννούντων, οὐκ ἀκουόντων. WOLF.

Ψήφισμα τὸ Τιμοθέῳ γενόμενον] Quo scil. Timotheus mulctæ centum talentorum damnatus fuit; an potius, quo honores ei decreti sunt extra ordinem. REISK.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὁ τοιοῦτος, ὦ Δημόσθενες, πολίτης, ὃς δικαίως ἂν καὶ συγγνώμης καὶ χάριτος ἐτύγχανε παρὰ τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμπολιτευομένων, οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις μεγάλα [1] τὴν πόλιν ἀγαθὰ ποιήσας, καὶ διαμείνας ἐπὶ τῆς πολιτείας καὶ οὐκ ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος ὥσπερ σὺ, ἐτελεύτησεν οὐ τηλικαύτας τὸν δῆμον αἰτήσας δωρεὰς ὥστε τῶν νόμων εἶναι κρείττων, οὐδ' οἰόμενος δεῖν τοὺς ὀμωμοκότας κατὰ τοὺς νόμους οἴσειν τὴν ψῆφον [2] ἄλλο τι προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τῆς εὐσεβείας, ἀλλ' ὑπομένων καὶ κρίνεσθαι, εἰ δόξειε τοῖς δικασταῖς, καὶ οὐ καιροὺς λέγων, οὐδ' ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν.

δ'. Οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μιαρὸν τοῦτον ἄνθρωπον, ὃς πρὸς ἑτέροις πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασι καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν περιεῖδεν ἀνάστατον γενομένην, τριακόσια τάλαντα λαβὼν εἰς τὴν ἐκείνων σωτηρίαν παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ Ἀρκάδων ἡκόντων εἰς Ἰσθμὸν καὶ τὴν μὲν παρὰ Ἀντιπάτρου πρεσβείαν ἄπρακτον ἀποστειλάντων, τὴν δὲ παρὰ Θηβαίων τῶν ταλαιπώρων προσδεξαμένων, οἳ κατὰ θάλατταν μόλις ἀφίκοντο πρὸς ἐκείνους, ἱκετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκια συμπεπλεγμένα — ὡς ἔφασαν — ἐκ τῶν θαλλῶν, ἐροῦντες τοῖς

[1] τῇ πόλει

[2] ἄλλο - - - - εὐσεβείας om.

Τῇ πόλει] Malim τὴν πόλιν. Sapit enim Latinismum, etsi alibi quoque occurrit hæc constructio. Sed nihil vetat plura loca esse depravata. Wolf. F. τὴν πόλιν. Taylor. Aut audiendus videtur Wolfius, aut quod equidem malim, leg. τῇ πόλει περιποιήσας. Reisk.

Μεταβαλλόμενος] Videtur alterum λ esse detrahendum, ob præmissum ὑπομείνας. Idem.

Τὴν ψῆφον, ἀλλ' ὑπομείνων καὶ κρίνεσθαι] A. F. ἱστορεῖν. Wolf. Qui etiam pro καὶ κρίνεσθαι mavult καταμένεσθαι. Possit etiam ad hunc modum integrari sententia: ἀποφηφίσασθαι αὐτῷ παρανομοῦντος. item: ἱστορεῖν αὐτῷ καταχαριζομένους, ἀλλ' ὑπομείνων καὶ καταμένεσθαι. Vel si καὶ κρίνεσθαι servandum sit, addendum ei erit καὶ ἁλῶναι. Reisk.

Καὶ οὐ καιροὺς λέγων] Nec καιρὸν (scil. ἴσπερ), nec χρημάτων placet, nec quicquam melius venit in mentem. κατὰ καιροὺς λέγων, *certis temporibus verba faciens*. id quod in Æschine reprehendit. κἄρας λέγων, *importunissimus, casibus fretus, non cedens temporibus*. Cum via multa patet, tum via nulla bona est. Wolf. Æstuat bonus Wolfius sine causa. Bene habet vulgata lectio: non causans, non prætendens commune temporum, in quæ incidisset, infelicitatem, eaque utens excusatione reipublicæ a se male gestæ. Qua usum esse Demosthenem excusatione constat. Reisk.

Ὡς ἔφασαν] Quid hic loci sibi velit, parum intelligo. *ut aiebant*. quid opus erat affirmare et prætendere, φάναι, quod Arcades ipsi suis oculis credere poterant? Adeone arduum, discernere rami isti oleæne sint, an alius alicujus arboris? ut secesse esset supplicum Thebanorum affirmatione stare. Videtur hæc parenthesis non suo loco etare sed in alienum irrupisse. Convenientius, meo quidem judicio, collocetur pone μόλις versu antep. *qui per mare ægre, ut ipsi quidem aiebant, in castra Arcadum pervenissent*. Idem.

Ἀρκάσιν ὅτι οὐ τὴν πρὸς [1] τοὺς Ἕλληνας φιλίαν Θηβαῖοι
διαλῦσαι βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν ἐπανέστησαν, οὐδ'
ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν πράξοντες, ἀλλὰ τὰ παρ' αὐ-
τοῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ πόλει [2] γινόμενα φέρειν οὐκέτι
δυνάμενοι, οὐδὲ τὴν δουλείαν ὑπομένειν, οὐδὲ τὰς ὕβρεις
[3] ὁρᾶν τὰς εἰς τὰ ἐλεύθερα σώματα γινομένας. οἷς ἑτοίμων
γενομένων τῶν Ἀρκάδων βοηθεῖν, καὶ ἐλεησάντων ἐν οἷς [4] ἦσαν
κακοῖς, καὶ φανερὸν ποιησάντων ὅτι τοῖς μὲν σώμασι μετὰ
Ἀλεξάνδρου διὰ τοὺς καιροὺς ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς
δ' εὐνοίαις μετὰ Θηβαίων καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας
ἦσαν, καὶ τοῦ στρατηγοῦ αὐτῶν Ἀστύλου ὠνίου ὄντος —
ὥσπερ καὶ Στρατοκλῆς εἶπε — καὶ δέκα τάλαντα αἰτοῦν-
τος ὥστε ἀγαγεῖν τὴν βοήθειαν τοῖς Θηβαίοις, καὶ τῶν 16
πρεσβευτῶν ὡς τοῦτον ἐλθόντων, ὃν ἤδεσαν ἔχοντα τὸ βα-
σιλικὸν χρυσίον, καὶ δεομένων καὶ ἱκετευόντων δοῦναι τὰ
χρήματα εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, οὐκ ἐτόλμησεν ὁ
μιαρὸς οὗτος καὶ ἀσεβὴς καὶ αἰσχροκερδὴς ἀπὸ τῶν πολλῶν
χρημάτων ὧν εἶχε δέκα μόνον τάλαντα δοῦναι, τοσαύτας
ὁρῶν ἐλπίδας [5] ὑποφαινούσας εἰς τὴν Θηβαίων σωτηρίαν,
ἀλλὰ περιεῖδεν ἑτέρους δόντας τοῦτο τὸ ἀργύριον — ὥσπερ
καὶ Στρατοκλῆς εἶπεν — ὑπὲρ τοῦ πάλιν ἀπελθεῖν οἴκαδε
τοὺς ἐξεληλυθότας Ἀρκάδων καὶ μὴ βοηθῆσαι τοῖς Θη-
93. 1 βαίοις. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ μικρῶν κακῶν ἢ τῶν τυχόντων ὅλῃ τῇ
Ἑλλάδι αἴτιος γεγενῆσθαι Δημοσθένης καὶ ἡ τούτου φιλαρ-
γυρία; ἢ προσήκειν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ἐλέου τινὸς τυγχάνειν
τοιαῦτα [6] διαπεπραγμένον, ἀλλ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας

[1] τοὺς om. [2] γιγνόμενα [3] ὁρῶντας εἰς [4] ἦσουσαν
[5] ὑποβαινούσας [6] πεπραγμένον

Βουλόμενοι τοῖς πράγμασιν, ἐπανέστησαν] Mutavi interpunctionem hanc vetustam nova, quam videre cuique est. *insurgere in res*, praesentes puta, aut vetustate confirmatas, est, res novas moliri. In πράγμασι subauditur τοῖς καθεστηκόσι. IDEM.

Ὁρῶντες εἰς] Interponi velim τάς. IDEM. Sincerum perspexit Bekkerus, cui in hoc gratulor.

Μετὰ Θηβαίων] F. μετ' Ἀθηναίων. quaere. TAYLOR.

Τῶν πρεσβευτῶν] Iidem designantur Thebanorum legati, de quibus adhuc commemoratum est. REISK.

Ὑποβαινούσας] F. ὑποφαινούσας. MARKLAND. Inauditum, mihi quidem, est ἐλπὶς ὑποβαίνουσα· videtur potius, una litera mutata, leg. esse ὑποφαινούσας. Periode dicitur ὑποφαίνειν ἐλπὶς, ubi subaudiendum relinquitur ἑαυτὴν, effert sese et illucescit spes e tenebris dubiorum et desperationis quasi dimicans, atque ὑποφαίνεται. Atque activum magis etiam in hac dictione usurpatur, quam medium. REISK.

Περιεῖδεν ἑτέρους δόντας] Fortasse Macedonas, aut eorum ministros intelligit. WOLF.

Τοῦ πάλιν] Deest μὰ post τοῦ. GRUTER. Incite et impotenter, ut ego judico. TAYLOR.

Πεπραγμένον] Malim διαπεπραγμένον. REISK.

καὶ ὑπὲρ τῶν νῦν καὶ ὑπὲρ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων; ἀκούσονται τὴν κρίσιν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν ὑφ' ὑμῶν ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ γεγενημένην πάντες ἄνθρωποι· θεωρήσουσιν ὑμᾶς τοὺς κρίνοντας, ὅπως χρῆσθε τῷ [1] τὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένῳ. ὑμεῖς ἔσθ' οἱ διὰ πολλῷ τῶν ὑπὸ τούτου πεπραγμένων ἀδικημάτων ἐλάττω μεγάλας καὶ ἀπαραιτήτους ἐνίοις ἐπιτεθεικότες τιμωρίας. ὑμεῖς Μένωνα μὲν τὸν μυλωθρὸν ἀπεκτείνατε, διότι παῖδα ἐλεύθερον ἐκ Πελλήνης ἔσχεν ἐν τῷ μύλωνι· Θεμίστιον δὲ τὸν Ἀφιδναῖον, διότι τὴν Ῥοδίαν κιθαρίστριαν ὕβρισεν Ἐλευσινίοις, θανάτῳ ἐζημιώσατε· Εὐθύμαχον δὲ, διότι τὴν Ὀλυνθίαν παιδίσκην ἔστησεν ἐπ' οἰκήματος. διὰ δὲ τοῦτον τὸν προδότην παῖδες καὶ γυναῖκες αἱ Θηβαίων ἐπὶ τὰς σκηνὰς τῶν βαρβάρων διενεμήθησαν, πόλις [2] ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, ἀροῦται καὶ σπείρεται τὸ Θηβαίων ἄστυ τῶν κοινωνησάντων ἡμῖν τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου. ἀροῦται, φημὶ, καὶ σπείρεται· καὶ οὐκ ἠλέησε, φημὶ, ὁ μιαρὸς οὗτος πόλιν οἰκτρῶς [3] οὕτως ἀπολλυμένην, εἰς ἣν ἐπρέσβευσεν ὑφ' ὑμῶν ἀποσταλείς, [4] οἷς ὁμόσπονδος καὶ ὁμοτράπεζος πολλάκις γέγονεν, ἣν αὐτὸς φησι σύμμαχον ἡμῖν ποιῆσαι. ἀλλὰ πρὸς οὓς εὐτυχοῦντας πολλάκις ἦλθε, τούτους ἀτυχοῦντας προδέδωκε. κἀκεῖνοι — ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσι — καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τῆς παρ' ἡμῖν καὶ συναίγοντος ἐν Θήβαις Θρασυβούλου τοὺς φυγάδας [5] ἐπὶ τὴν Φυλῆς κατάληψιν, καὶ Λακεδαιμονίων ἰσχυόντων καὶ ἀπαγορευόντων μηδένα Ἀθηναίων ὑποδέχε-

[1] τὰ om. [2] ἀστυγειτόνων καὶ συμμάχων [3] ἀπολλυμένην οὕτως [4] ὃς [5] ἐς

Τοσουτοδεικότες] Malim ἐπιτεθεικότες. Wolf.

Ἐν Πελλ.] F. ἐκ Πελλ. Wolf. H. Stephan. Gruter.

Ἔσχεν ἐν οἰκήματος] Μισθαρνῆν καὶ ἐργάζεσθαι τῷ σώματι ἐπάγκαστον. Wolf.

Καὶ οὐκ ἠλέησε φημὶ] Frigidum et importunum videatur istud secundum φημὶ post primum illud modo præmissum, nisi verba οὐκ ἠλέησε iterentur, ad hunc modum: καὶ οὐκ ἠλέησεν, οὐκ ἠλέησε, φημὶ, ὁ μιαρὸς etc. *miseratus non est, miseratus (iterum aio) non est, impurus istic* —. Reisk.

Οἷς] F. ὃς. ni subintelligas non πόλεως, sed Φιλίππους. Wolf. οἷς defendi possit. πόλις non ædificia sunt, sed homines incolentes. Sæpe oratio, invita constructione grammatica, non ad id, quod dicitur, sed ad id, quod designatur, accommodata reperitur. Planius tamen et convenientius hic erat ὃς, quod auctore Wolfio hic dedi. Sæpissime a librariis Græcis υ et ι inter se permutantur. Reisk.

Ὁμόσπονδος] Σὺν οἷς ἐσπείσατο τοῖς θεοῖς, εἴτ' ἐν θυσίαις, εἴτ' ἐν εὐνοίαις. Wolf.

Ἰσχύοντων] Κωλύοντων. Sed malim ἰσχυόντων, τουτέστι, κρατούντων. Wolf.

Malim Ἀθηναίων ὑποδέχεσθαι, μυδ' ἐπιτίμιον] Prius membrum planum, sed posterius paulo impeditius. Potest enim sive ad triginta tyrannos pertinere, quibus

σθαι μηδ' ἐκπέμπειν, ὅμως συνέπραττον τῷ δήμῳ τὴν 19
κάθοδον καὶ τὸ πολλάκις ἀνεγνωσμένον παρ' ὑμῖν ἐψηφί-
σαντο ψήφισμα, μὴ περιορᾶν ἐάν τις ὅπλα διὰ τῆς χώρας
τῆς Ἀθηναίων ἔχων προεύηται· οὗτος δὲ ὁ κοινὸν αὑτὸν τοῖς
συμμάχοις, ὡς αὐτίκα φήσει, παρέχων οὐδὲν τοιοῦτον ἔπρα-
ξεν, οὐδὲ τῶν χρημάτων ὧν ἔλαβεν εἰς [1] τὴν τούτων σωτηρίαν
οὐδὲν ἠθέλησε προέσθαι. ὧν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες, μνησθέντες, καὶ
τὰ ἀτυχήματα τὰ γινόμενα διὰ τοὺς προδότας θεωρήσαν-
τες ἐν ταῖς Ὀλυνθίων καὶ Θηβαίων συμφοραῖς, ὑπὲρ ὑμῶν
αὐτῶν ὀρθῶς νυνὶ βουλεύεσθε, καὶ τοὺς δωροδοκεῖν ἐθέλοντας
κατὰ τῆς πατρίδος ἀνελόντες ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς
τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχετε. μόνως γὰρ οὕτως, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, μόνως καὶ τοὺς ἄλλους ποιήσετε βελτίους, ἐὰν
τοὺς ἐνδόξους τῶν πονηρῶν ἐξελέγξαντες κολάσητε τῆς πονη-
ρίας ἀξίως. τοὺς μὲν γὰρ τυχόντας τῶν κρινομένων, ὅταν
ἁλῶσιν, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ ζητεῖ πυθέσθαι τί πεπόνθασι· τοὺς
δ' ἐνδόξους πάντες πυνθάνονται, καὶ τοὺς δικάζοντας ἐπαι-
νοῦσιν, ὅταν τὸ δίκαιον μὴ πρόωνται ταῖς τῶν κρινομένων· 20
δόξαις. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Θηβαίων. λέγε τὰς μαρ-
τυρίας. ἀναγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ε'. Μισθωτὸς οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, μισθωτὸς οὗτός ἐστι
παλαιός. οὗτος ἦν ὁ τὴν πρεσβείαν τὴν παρὰ [2] Φιλίππου
πορευομένην ὡς ἡμᾶς ἐκ Θηβῶν καλέσας, καὶ τοῦ λυθῆναι
τὸν πρῶτον πόλεμον αἴτιος γενόμενος· οὗτος Φιλοκράτει

[1] τὴν om.

[2] τοῦ Φιλ.

imperaretur, ut caverent, ne quis civis Atheniensis fuga Athenis elaberetur, sive ad Graecas civitates, quibus interdiceretur, ne quem Atheniensem exsulem, quem mensis suis semel recepissent, rursus exire illinc sinerent, neve omitterent, armis, viris et nummis instructum ad recuperandam patriae libertatem. Posterius equidem malim. REISK.

Τῆς Ἀθηναίων] Imo vero τῆς Θηβαίων. *non permittere cuiquam, per agrum Thebanum cum armis proficisci*, adversus Athenas puta. aut sic: διὰ τῆς χώρας τῆς Θηβαίων ἐπὶ κακῷ (vel καταλύσει) τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. IDEM.

φασὶ] Lege φάσι. WOLF. GRUTER.

Προέσθαι] Vid. Wolf. ad p. 102, 39. ed. Steph. REISK.

Τὸ ψήφισμα] Thebanorum, de quo modo commemoraverat verbo 3. IDEM.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Sic sola dat editio Stephani, et recte dat. Aldina et secundum eam Wolfiana dant *μαρτυρία*. Significantur testimonia de iniquitate et duritie Demosthenis adversus Thebanorum legatos in illo negotio pecuniario decem talentorum in Arcadum copias erogandorum; ut ἐπιστολαὶ designat literas in eodem negotio inter eosdem commutatas. IDEM.

Μισθωτὸς οὗτος] Horum criminum refutationem vide partim in epistolis, partim in oratione pro corona. WOLF.

[1]συναναλογεῖτο τῷ γράψαντι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, δι' ἣν ὑμεῖς ἐκεῖνον ἐξεβάλετε, καὶ ζεύγη τοῖς πρέσβεσιν ἐμισθώσατο τοῖς μετὰ Ἀντιπάτρου δεῦρ' ἐλθοῦσιν, ἀναλαμβάνων αὐτοὺς καὶ τὸ κολακεύειν τοὺς Μακεδόνας πρῶτος εἰς τὴν πόλιν εἰσάγων. μὴ ἀφῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ ἀφῆτε
21 τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀτυχή-
22 μασιν ἐπιγεγραμμένον ἀτιμώρητον, εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ 94. 1
δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως, μηδὲ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἡμᾶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀγούσης, καὶ τὸν μὲν ἕτερον τῶν τὴν πατρίδα λελυμασμένων ἐκ τῆς πόλεως ἐκβεβληκυίας, τοῦ-
23 τον δ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι παραδούσης, αὐτοὶ τοῖς πᾶσι συμ-

[1] συναναλογεῖτο

Ἀναλαμβάνων αὐτοὺς] Πότερον ἐστιῶν, ἢ ἑαυτῷ διαλλάττων, ἢ τῷ ὄχλῳ ἐπιβιβάζων, ἢ ἁπλῶς διεφθαρμένων καὶ ὑποδεχόμενος. Wolf. Accipio hic loci pro ἀναπτόμενος, *sibi conciliens officiis atque promerens, studiis devinciens.* Reisk.

Ἐπὶ τῆς πόλεως] F. ἐπὶ τοῖς τῆς π. Wolf.

Ἐπιγεγραμμένον] *inscriptum ob calamitates.* hoc est, τὸν αἴτιον γενόμενον τῶν ἀτυχημάτων. Videtur significare, Demosthenis decreta perniciem attulisse reip. Wolf. Recte quidem Wolf accepit atque reddidit hanc dictionem, ita tamen idem reddidit, ut similis videatur ignoranti dictionis rationem aut dubitanti; quam rationem visum est diligentius exponere nonnullisque exemplis dictionem ipsam confirmare, tametsi perquam frequentata usu crebro est. ἐπιγράφειν τινά τινι Græcis est, *aliquid alicui tribuere, imputare, culpare,* aut *meritum, facti in eum conferre.* Hinc ἐπιγράφεσθαί τινι est *auctor rei ferri,* aut *semet auctorem ferre,* prout aut in passivo, aut in medio usurpatur. Exemplis aliquot usum hunc verbi confirmabimus atque illustrabimus, quorum exemplorum non quidem lectissima quæque et illustrissima daturos promittimus, at ea tamen, quæ videantur proposito nostro satisfactura, et quæ forte fortuna in schedis annotata reperimus, cum alias talia non solemnus annotare. ἐπιγράφειν ἄλλῳ τοὺ τὸν ἑαυτῷ ἁμαρτίαν dixit Simplicius in Epictetum p. 69, 31. pro *adscribere, tribuere.* τοῖς ἐκβάκχοις τὸν τύχην ἐπιγράφειν, *eventa fortunæ imputare.* Dionys. Halic. p. 438, 31. edit. Hudson. Philo de Leg. Spec. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συναιτιᾶσθαι τῷ ἀδικοῦντι, *nil differt — una cum reo criminis insimulari ut consors et conscius.* ἀρετὴν ἐπιγράφεσθαι, *virtutis se studiosum ferre.* Dio Chrysost. p. 610. D. ubi v. Casaubon. ἐπιγράφεσθαι ἄνδρα, *virum sibi deligere, pro suo agnoscere, habere, atque publice prædicare.* Dio Cassius p. 220, 18. ἐπιγράφεσθαι διαιτητὴν, idem p. 115, 94. *agnoscere, admittere, et præ se ferre aliquem suum esse a se delectum arbitrum.* Ἰσωνίδι καὶ τὸν τοῦ υἱοῦ χάριν συναιτιᾶσθαι ταῖς εἰσαγωγαῖς, *volebat Seleucus filium quoque communioni beneficii in Demetrium conferendi innocere,* atque efficere, ut non ipse solus auctor beneficii videretur atque scriberetur, sed etiam ut filius quasi collega et socius facti una secum scriberetur. μεγάλοις ἀργυρίοις τινὰ ἐπιγράφειν, *imputare aliquem magnis pœnis.* inversa dicendi ratione, pro ἐπί τινι τὴν γράφειν μεγάλα ἀργύρια, *inscribere, irrogare alicui pœnas ingentes.* Diodor. Sic. 1, 486, 54. τὸν ἐπιγραφὴν τοῦ προτρέμματος αὐτὸς ἀνειλήφατα. Idem II. 121, 81. 126, 29. τὸν ἐπιγεγραφὸν τῆς ἀνοικίας ἀργυρίου ἀποτίνεσθαι. idem I. 501. 80. titulum, jus, ut de se appelletur. τοὺς ἑαυτοὺς ἐπιγράφειν τοῖς ἄρχουσιν. Idem II. 157, 44. ἐπιγίγνεται διδασκάλους, *edit, nominat magistros suos, eos sibi arrogat.* Maximus Tyrius p. 287, 10. τῆς εὐροίας δοκῶ μοι τὸν Ὅμηρον ἐπιγράφεσθαι, *effluentem ubertatem ad Homerum auctorem juvat referre videor.* Lucian. III. 492, 34. οἱ τὸν Πυθαγόραν ἐπιγεγραφόμενοι, *qui magistro Pythagora gloriantur, ad ejus disciplinam se referunt.* Possent multo plura hujus generis afferri. Sed et satis nota et obvia in libris hæc est dictio, et aliis quoque jam dudum enucleata, neque hic Lexicon scribo. Arcenda enim omnino videtur hæc phrasium compilatio a provincia Commentatoris, cujus alia sunt partes, alia Lexicographi. Reisk.

Τοῖς πᾶσι συμφέρουσι] Idem est, ac si dixisset: πρὸς τὰ πᾶσι συμφέροντα. Idem.

φέρουσιν ἐναντιωθῆτε, ἀλλὰ μετοιωνίσασθε τὰς τῆς πόλεως πράξεις, εἰς τούτους τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀποτυχίας τρέψαντες. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε τοῦτον ὑπολαβόντες χρήσιμον ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθαι; ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν ἢ ὑμῶν ἢ τῶν περιεστηκότων, εἰς ποῖα οὗτος πράγματα εἰσελθὼν ἢ ἴδια ἢ κοινὰ οὐκ ἀνατέτραφεν; οὐκ εἰς μὲν τὴν Ἀριστάρχου οἰκίαν εἰσελθὼν, βουλεύσας [1]μετ' ἐκείνου τὸν 24 Νικοδήμῳ θάνατον κατασκευασθέντα — ὃν ἴστε πάντες —, ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσταρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις; καὶ τοιούτῳ φίλῳ Δημοσθένει ἐχρήσατο, ὥστε δαίμονα αὐτῷ τοῦτον καὶ τῶν γεγενημένων συμφορῶν ἡγεμόνα νομίσαι προσελθεῖν; οὐκ, ἐπειδὴ τῷ δήμῳ συμβουλεύειν ἤρξατο, ὡς μήποτε ὤφελεν — ἀφήσω γὰρ αὐτοῦ τὰ ἴδια· 25 ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν —, ἀγαθὸν μὲν ἁπλῶς εἰπεῖν οὐδὲν γέγονε τῇ πόλει, ἐν κινδύνοις δὲ καὶ κοῖς καὶ ἀδοξίᾳ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, οὐ μόνον ἡ πόλις, καθέστηκε; καὶ, πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγορίαις χρώμενος, ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιρούς; καὶ ἐν οἷς

[1] μετ' ἐκείνου om.

[2] Νικοδήμου

Μετοιωνίσασθε] Quasi malum augurium a vobis in eos transferte. Videtur hoc ex veterum sacrificiorum superstitione sumptum, qui sua scelera victimis pecudum et sæpe etiam hominum expiabant. Dicuntur et hodie magi quidam suas furias et ægritudines a se in alios transferre, aut certe cum iis communicare, ut ipsi vel ex societate vel immunitione cruciatuum tam animi quam corporis aliquid levamenti percipiant. Neque vero quibusvis insultare posse feruntur, sed certis quibusdam, quorum aut συμπάθεια, aut naturæ atque animi imbecillitas sit hujusmodi præstigiarum capax. Wolf.

Εἰς ποῖον γὰρ ἀποθήσεσθε] F. A. εἰς ποῖον γὰρ καιρὸν ἀποθήσεσθε. Idem. Et videtur utique illud argumentum necessarium. Reisk.

Βουλεύσας] F. συμβουλεύσας. Wolf. Ego vulgatam tuebor, memor dictionis illius in foro Attico tritæ, φῆνι vel θάνατος ἐκ βουλεύσεως. V. Indices ad Demosthenem. Reisk.

Τὸν Νικοδήμου θάνατον] Hujus Nicodemi mentio fit et in Androtioniana et in Midiana. Wolf.

Κατασκευασθέντα] Fortassis ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντα. ut sit ordo verborum: ὃ Δημοσθένης ἐξέβαλε τὸν Ἀρίσταρχον ἐπὶ ταῖς αἰσχίσταις αἰτίαις, τὸν κατασκευασθέντα τὸν θάνατον Νικοδήμου, ὃν ἴστε πάντες. Wolf. Fallitur bonus homo. κατασκευασθέντα redit ad θάνατον. Mors vel cædes in aliquo perpetrata dicitur ea κατασκευάσθαι, quæ non ira, non repentino quodam et tumultuario fit impetu, sed ex præmeditato, consiliis dudum ante deliberatis, et modis adminiculisque cædis lente prævisis. cædes denique *designata*. Videtur utique loco vitium inesse, sive id emendandum sic est, ut legatur, vocabulis solummodo transpositis: θάνατον, ὃν κατασκευασθέντα ἴστε πάντες. sive sic, ut addito τρόπον legatur: θάνατον, κατασκευασθέντα, ὃν ἴστε πάντες, τρόπον, ἐξέβαλε — *cædem Nicgismi isto modo, quem vos omnes bene nostis, adornatam et comparatam*. Reisk.

Ὥστε δαίμονα] F. κακοδαίμονα. certe non bonus, sed malus genius hic intelligitur. Wolf. Aut subscribendum Wolfio videtur, aut proxime post τούτων addendum ἀλάστορα. Reisk.

Καιροῖς] Subaudi ex orationis nexu, et insequentibus, hic usurpatam brevitatem explanatione corrigentibus, ἐφιστηδείους ὄντας ὑπὲρ ὑμῶν πολιτεύεσθαι. Idem.

τις ἂν φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμὼν προείλετό τι πρᾶξαι, τοσοῦτον ἐδέησεν ὁ δημαγωγὸς καὶ χρήσιμος αὐτίκα φήσων ὑμῖν γεγενῆσθαι πρᾶξίν τινα προφέρειν, ὥστε καὶ τοὺς πράττοντας ὑπὲρ ὑμῶν τι τῆς αὐτοῦ τύχης ἀνέπλησεν. ἀπῆρε Χαρίδημος πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, χρήσιμος 20
26 ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλόμενος τὴν σωτηρίαν παρασκευάσαι· περιὼν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλογοποίει καὶ τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν αὐτόν· οὕτω κατέστρεψεν ἡ τύχη ταῦτα ὡς τἀναντία γίνεσθαι τοῖς προσδοκωμένοις. ἐξέπλευσεν Ἐφιάλτης, μισῶν μὲν τοῦτον, ἀναγκαζόμενος δὲ τῶν πρα- 25
γμάτων κοινωνεῖν· ἀφείλετο καὶ τοῦτον ἡ τύχη τῆς πόλεως. Εὐθύδικος προῃρεῖτο τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις· ἔφη τού-
27 τῳ Δημοσθένης φίλος εἶναι· οὗτος ἀπώλετο. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ὁρῶντες καὶ ἐπισταμένοι πολὺ βέλτιον ἢ ἐγὼ οὐ λογίζεσθε, οὐ σκοπεῖσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, τεκμαιρόμενοι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων, ὅτι οὐδὲν οὗτος χρήσιμος ἀλλ' ἢ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ τῆς πόλεως συστῆσαι κατα- 30
σκευὴν ἑτέραν οἵα ἐπ' Αἰγὸς ἐγένετο, ὅτε Λακεδαιμόνιοι μὲν ἅπαντες ἐξεστράτευσαν, Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Ἠλεῖοι τῶν

Ἡμῖν] Ὑμῖν. et statim post versu proximo ὑπὲρ ὑμῶν leg. pro ὑπὲρ ἡμῶν. Nam oratio ad solos auditores conversa plus ferit animos. Wolf.

Προφέρειν] Divinat Stephanus in margine leg. esse πρόσφερειν. Aut hoc, aut, quod Æschines in simili re usurpat, παρεφέρειν, præstare vulgatæ arbitror: nam προφέρειν significare solet *exprobrare, objectare*, quod ab hoc loco alienum, qui *afferre*, in medium *proferre*, postulat. Reisk.

Χρήσιμος ὑμῖν] Π. ἡμῖν. Οὕτω γὰρ ἐν τοῖς τούτων ἐχομένοις· ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν. H. Stephan. Sed ibi quoque præfert Wolf. ὑμῖν. cum quo satius duxi etiam hic facere. Perpetua est in libris Græcorum oratorum matis dubitatio et alternatio inter ista duo pronomina *nos* et *vos*. Reisk.

Τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ] Alterutrum redundat, sive e varia lectione, sive e scholio. Idem. Cf. Demosth. Olynth. B. §. ς'.

Περὶ ἦν] F. Περιὼν. Wolf. Verum ne sic quidem persanatus est locus. Desunt enim hæc duo vocabula οἵα ἐπιπλὴν, ut locus ad hunc modum procedat: παρασκευάσαι, οἵα ἐπιπλὴν περιὼν οὗτος. nonne, ex quo hic, Demosthenes puta, *circumambulans in foro concionari cœpit, negotioque etiam huic se ingerere, fortuna illud invertit* vel *pervertit?* Suspicor etiam non satis esse simplex ἡ τύχη, sed leg. esse ἡ τούτου τύχη. fortuna sinistra huic Demostheni propria et domestica, et quasi cognata. Reisk.

Τοῦτον] Hoc ad Demosthenem redit, proximum insequens autem versu 13. ad Ephialten. Idem.

Ἡ τύχη] Rursus hic interponendum arbitror τούτου, ut paulo ante. hujus Demosthenis adversa fortuna, qui fatale est, ut Demosthenes eam, quicquid agat, aut quibuscunque se rebus immisceat, affricet, eoque eas evertat. Idem.

Τὰς ὑπὲρ δήμου] F. ὑπὲρ τοῦ δήμου. Wolf.

Οὗτος ἀπώλετο] Malim: καὶ οὗτος ἀπ. *etiam hic peribat.* Reisk.

Ἐπ' Αἰγὸς] F. A. ποταμοῖς. Sed utcunque legatur, historiam desidero. Non enim de vetere illa clade Atheniensium hic agitur, qua urbis opes a Lysandro sunt eversæ et mœnia diruta. Wolf. Videtur in Αἰγὸς latere ἀρχοντος, et Archontis nomen desiderari. Reisk. Ἀγιδος ad Diod. Sic. l. xvii. 62. Wesselino.

πραγμάτων ἐκοινώνουν, ὑπῆρχον δὲ ξένοι μύριοι; Ἀλέξανδρος δὲ — ὡς οἱ λέγοντες — ἐν Ἰνδοῖς ἦν, ἡ δὲ Ἑλλὰς 28
ἅπασα διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων προδότας ἀχθομένη
τοῖς παροῦσι πράγμασιν ἠσμένει μεταβολήν τινα τῶν κα-
κῶν τῶν περιεστηκότων. [1] τί οὖν; ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Δη-
35 μοσθένης τίς ἦν, ὁ τοῦ συμβουλεῦσαι καὶ γράψαι κύριος καὶ
φήσων αὐτίκα [2] δὴ μισεῖν τὰ καθεστῶτα πράγματα; ἐῶ
γὰρ τοὺς ἄλλους κινδύνους. ἔγραψάς τι περὶ τοῦ τῶν κιν-
δύνων; συνεβούλευσας; ἐπόρισας χρήματα; μικρόν τι
χρήσιμος ἐγένου τοῖς ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πράττουσιν;
οὐδ' ὁτιοῦν, ἀλλὰ περιήεις κατασκευάζων λογοποιούς. καὶ
παρ' αὐτῷ γράφων ἐπιστολήν. καὶ καταισχύνων τὴν τῆς 29
40 πόλεως δόξαν, [3] ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος περιεπο-
ρεύετο, τρυφῶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς, καὶ ἐπὶ φορείου
κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν πενήτων
ἀπορίας ὀνειδίζων. εἶθ' οὗτος εἰς τοὺς μέλλοντας ὑμῖν καιρούς ἔσται χρήσιμος, παραβεβηκὼς ἅπαντας τοὺς παρελη-
λυθότας; τοιούτων, ὦ Δέσποινα Ἀθηνᾶ καὶ Ζεῦ Σῶτερ,
συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ὤφελον τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες
95. 1 τὴν πόλιν, καὶ μηδέποτε Κελτιόνων.

[1] τῶν [2] δεῖν [3] χρυσὸν ἐκ

Ἐξεστρέτωσαν] Contra Antipatram et Macedonas. Reisk.

Τῶν πραγμάτων] Molitionum illarum, quibus Græcorum a jugo Macedonico liberatio quærebatur. Idem.

Ὑπῆρχον] Scil. Græcis in societatem belli congressis, quo bello veterem libertatem recuperare contenderent. Idem.

Ὡς οἱ λέγοντες] F. ὡς ἐλέγετο. Wolf. Post ὡς videtur aut εἰσὶν aut ἦσαν addendum. *ut sunt qui dicant*, aut, *ut erant, qui dicerent*. Reisk.

Παραστάντων] M. περιεστάντων. Wolf. Quod prætuli. Nam παρεστῆναι usurpatur de visis subito in mentem incurrentibus, et de robore virili, in re ardua animum ad strenue agendum et audendum impellente, et quæ e re sint et ex tempore suggerente: sed περιεστῆναι de molestiis et periculis hominem circumstantibus. Reisk.

Περὶ τοῦ τῶν κινδύνων] F. περὶ τούτων κιν. Taylor. Num? περὶ τοῦ τῶν τότε κινδύνων. *illo de* (vel *super*) *discrimine eorum, quæ tum reipublicæ imminebant*, aut *erant exantlanda*. Reisk.

Κατασκευάζων] Subornans famigerulos, instruens eos docensque rumores, quos tu velles ab iis in vulgum disseminari. Idem.

Παρ' αὐτῷ] Id est, παρὰ σαυτῷ, *penes te*, domi tuæ, privato consilio, non auctoritate publica, literas commentitias, ad nescio quem populum nomine S. P. Q. A., aut etiam nescio a quo aut rege aut populo ad P. A., non scriptas, sed abs te confictas, ut illuderes civitati, aut gloriam ejus minueres. Idem.

Γράφων ἐπιστολήν] Post hæc videtur aliquid deesse. Nam quæ sequuntur, male cohærent cum superioribus. Wolf. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. 78.

Οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν] F. τῇ πόλει. Hoc certe scitatius est. Wolf. Π. πολεμήσαντες τὴν πόλιν, ἢ πολεμήσαντες τῇ πόλει. H. Stephan. Difficilis est delectus in multitudine conjecturarum, quarum nulla sit improbabilis. Possis quoque suspicari de καταπολεμήσαντες τὴν πόλιν. Denique haud deerunt vulgatæ sui patroni. Et sunt profecto exempla dictionis πολεμεῖν τινὰ, *aliquem bello infestare*. Malim tamen cum Wolfio facere. Stephani πολεμήσαν-

ς'. Οὐκ ἀναμνήσεσθε, ὦ ἄνδρες, τὰς τῶν πρεσβυτέρων πράξεις; οἳ, μεγάλων καὶ πολλῶν κινδύνων καταλαμβανόντων τὴν πόλιν, ἀξίως τῆς πατρίδος καὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ τῆς δόξης τῆς δικαίας ὑπὲρ τῶν τοῦ δημοσίου συμφερόντων ἐκινδύνευσαν; ὧν τοὺς μὲν ἀρχαίους ἐκείνους μακρὸν ἂν εἴη λέγειν, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα, τοὺς ὀρθώσαντας τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ τοὺς φόρους εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεγκόντας παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ ταυτὶ τὰ μικρὸν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας γεγενημένα ὑπὸ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος καὶ Θράσωνος τοῦ Ἐρχιέως καὶ Ἡλίου Φορμισίου καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐνίων ἔτι καὶ νῦν ζῇ τὰ σώματα. τούτων γὰρ οἱ μὲν φρουρουμένης ὑπὸ Λακεδαιμονίων τῆς Καδμείας βοηθήσαντες τοῖς εἰς Θήβας κατιοῦσι τῶν φυγάδων τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἠλευθέρωσαν πόλιν αὐστυγείτονα καὶ πολὺν χρόνον δουλεύουσαν, οἱ δὲ πείσαντες ἐξελθεῖν ὑμῶν τοὺς προγόνους, Κεφάλου τούτου ψήφισμα γράψαντος, ὃς οὐ καταπλαγεὶς τὴν Λακεδαιμονίων δύναμιν, οὐδὲ λογισάμενος ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπισφαλές ἐστιν,

τις ideo minus probo, quod simplex πολεμῶν non usurpatur, sed ἐκπολεμῶν. Reisk.

Δικαίας] F. οἰκείας. Markland.

Τοῦ δημοσίου] F. τοῦ δήμου. Wolf. Est quidem hoc usitatius. Verum tamen Æschines quoque τὸ δημόσιον appellat id idem, quod Latini *rempublicam*. Subaudiur πρᾶγμα vel ὄφελος. Reisk. F. τῷ δημοσίῳ. Taylor.

Ταυτὶ] Subaudi ἐρῶ τι, vel σκοπεῖτε, vel βούλομαι λέγειν, vel καιρὸς εἶν λέγειν, vel tale quippiam. Reisk.

Ἡλίου] F. Ἡλιοδώρου. Wolf. An Ἡλείου. Lacon, Thessalus, Samius, Bœotius, et alia similia, nomina erant propria Atheniensibus usitata. Pari modo potuit quoque *Eleus* aliquis dictus fuisse, qui non Elide, sed Athenis esset ortus. Reisk. Quid si? Καλλίου Φρεαρρίου. Cf. Decreta apud Demosth. de Cor. §. λδ'. Quorum in priore Nausioles, Æschinis amicus (de fals. legat. §. θ'. ρθ'.), aurea corona donatus est. Unde mihi verisimile est, hunc Callium e partibus antidemosthenicis stetisse, et ob eam causam laudem Dinarchi meritum esse. Diotimus porro Midiæ studiosus fuit. Ἡλιῶν Σφήττιον habes ap. Isæum de Menecl. hered. §. γ'.

Φορμισίου] Cognomentum puto παρὰ τὸν δῆμον esse. Wolf. Nescio, an ex nullo alio, quam hoc Dinarchi loco, constet Phormisios populum Atticum fuisse. Saltim articulus deest, et leg. τοῦ Φορμ. Reisk.

Ζῇ τὰ σώματα] Οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἅπαι ἔτι καὶ νῦν ζῶσι. Τὰ σώματα ἀντὶ ἀνθρώπων ἢ προσώπων saepe Graeci ponunt, ut in annotatione περὶ συμμορίῶν. quaedam gentes contra animas pro hominibus et jumentis usurpant. Wolf.

Οἱ δὲ] Tacite a communi repete *liberarunt Thebas*. Reisk.

Κεφάλου τούτου] Cave, ne te pronomen hoc in errorem inducat, ut existimes Cephalum adhuc dum in vivis superfuisse. Dudum ante excesserat. Nil aliud hoc τούτου valet, atque Latinorum *illius*, quum clarum aliquem et nobilem virum, neminî non notum, significare volunt. Idem.

Ὅτι τὸ κινδυνεύειν καὶ τὸ γράφειν] F. ὅτι καὶ τὸ γράφειν, omissis τὸ κινδυνεύειν. Nisi forte leg. sit: ἔτι οὐ μόνον τὸ κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ γράφειν. Wolf. Poterat illa opera supersedere. Bene habet vulgata. Cephalus non hoc reputabat, quam et sibi, auctori sententiæ, periculosum sit, populo suo ejusmodi consiliorum auctor fieri, et populo, cui ista suadeantur, ea consilia exsequi, cum discrimine fortunarum suarum, et molestiis infinitis, quas haberent corporibus suis tolerandas. Reisk.

ἔγραψεν ἐξιέναι βοηθήσοντας Ἀθηναίους τοῖς κατειληφόσι τῶν φυγάδων Θήβας· καὶ ἐξελθόντων [1] ἐκεῖσε τῶν ὑμετέρων πατέρων ὀλίγαις ἡμέραις ἐξεβλήθη ὁ τῶν Λακεδαιμονίων φρούραρχος, ἠλευθερούντο Θηβαῖοι, διεπέπρακτο ἡ πόλις ἡ [2] ὑμετέρα ἄξια τῶν προγόνων. ἐκεῖνοι ἦσαν, ἐκεῖνοι, ὦ Ἀθη- 32
ναῖοι, ἄξιοι σύμβουλοι καὶ ἡγεμόνες ὑμῶν καὶ τοῦ δήμου· μὰ Δί' οὐ τὰ τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι μὲν οὐδὲν οὐδὲ πράξουσιν ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, τὴν δὲ αὐτῶν ἀσφάλειαν τηροῦντες καὶ πάντοθεν ἀργυριζόμενοι καὶ πεποιηκότες τὴν πόλιν ἀδοξοτέραν ἑαυτῶν, καὶ νῦν εἰλημμένοι δῶρα καθ' ὑμῶν εἰληφότες, παρακρούονται ὑμᾶς, καὶ ἀξιοῦσι τοιοῦτοι γεγενημένοι περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας παραγγέλλειν. οὓς χρὴ τεθνάναι κατὰ τὸ ἑαυτῶν ψήφισμα πάλαι, 33
τοιαῦτα διαπεπραγμένους.

ζ'. Οὐκ αἰσχύνεσθε, [3] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν κατὰ Δημοσθένους τιμωρίαν ἐκ τῶν ὑμετέρων λόγων [4] μόνων ἡγούμενοι δεῖν κρίνειν; οὐκ ἴστε τοῦτον αὐτοὶ δωροδόκον ὄντα καὶ κλέπτην καὶ προδότην φίλων, καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον καὶ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ τοῦτον τύχην γεγενημένην; ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος ἢ ποίων νόμων οὐκ εἰλήφεν ἀργύριον; εἰσί τινες ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν τοῖς Τριακοσίοις γεγενημένων, ὃθ' οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ [5] τῶν τριηράρχων νόμον; οὐ φράσετε τοῖς πλησίον ὅτι τρία τάλαντα λαβὼν μετέγραφε καὶ μετεσκεύαζε τὸν νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, καὶ τὰ μὲν ἐπώλει ὧν εἰλήφει τὴν τιμήν, τὰ δ'

[1] ἐκεῖ τῶν ὑμετέρων [2] ὑμετέρα [3] ὦ om. [4] μόνων [5] τῶν om.

Τοιαῦτα κινάδη, οἳ πεποιήκασι] Τὸ κίνδυνος βούλεται πλεονεξίαν ille *avaritiam*, hic *præstantiam* reddit, ambo in παραγγέλλειν laborantes, et conjecturam sequentes. Mihi fateor etiam aquam hic hærere. παραγγέλλειν est, *indicere, imperare, postulare*. Ergone deest hic aliquid, e. c. ὑμᾶς συγγνώμην ἴχειν. *æquum censent, se postulare, ut vos sibi avaritiæ suæ veniam habeatis.* Videtur tamen magis consentaneum, pro παραγγέλλειν tantummodo legi παραμυθεῖν. vos avaritiam suam dissimulatione atque oblivione et silentio *transmittere*, nil eam curantes, nil in eam inquirentes. Reisk.

Περὶ τούτου] Aut παρὰ τούτου, aut, quod malim, τὸν περὶ τοῦτον, id est, τὸν τούτου τύχην. Wolf.

Ἐπώλει] Πλέον ἄρα ἡ παλιγκάπηλος ἠγένετο, si pretio fixit leges, pretioque re-

Wolfius annotatum reliquit nihil. Quid spectans ita verterit, avaritiam suam sibi laudi ac præsidio esse oportere, haud exputo, nisi si divinando magis sententiam, quam certa ratione vertit. Canterus ita reddidit: suam volunt ostentare præstantiam. Ergo idem voca-

ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἶπατέ μοι πρὸς Διὸς, ὦ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα;
34 ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ 35
Πάμφιλον καὶ Φίλιππον, καὶ πάλιν [1]Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκῶς ἐν ἀγορᾷ [2]στῆσαι Βιρισάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐχθίστους τυράννους, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται τῷ οὐδ' ὅπη καταφύγῃ αὐτίκα φήσοντι εἶναι; ἢ τὸ γράψαι Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι, τοὺς μὲν [3]αὐτοῦ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ 40
τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγενημένον; ὃν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν οἵσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, 96. 1
35 οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεπρῖσθαι τὰς ἀποφάσεις; 5

ή. Πολλοί, ὦ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην

[1] Ἐπιγίνη [2] κατασταῖσαι Βιρισάδην [3] αὐτῷ

fixit. IDEM.

Ἀναθησομένην] Malim ἀνατεθησομένην. REISK.

Κατασταῖσαι] Potest ferri et defendi, subaudiendo ὑμᾶς. hoc, quod vos eos collocaveritis æneos. Malim tamen κατασταῖναι. quod stent in foro ænei. IDEM.

Μόδιοι] Miraris quidem vocabuli Latini in scriptore Græco tam vetusto insolentiam, damnare non audeo, tametsi memineram, Atheniensem, non modiis, sed medimnis, usos fuisse. IDEM.

Εἶναι] Subaudi ἑαυτῷ. Alias melius conveniret ἔχειν. IDEM.

Τὸ γράψαι] Aut τὸ est delendum, aut γράψαι. IDEM.

Ταυροσθένην] De Taurosthene vide Æschinem π. Κτησ. §. λα'. sq. WOLF.

Αὐτοῦ] Wolf. [et Taylorus] mavult αὐτῶν. Planius id utique et usitatius, posse tamen vulgata videtur utcunque ferri. REISK.

Εἰσαγωγίμους] Ἀντὶ τοῦ ὑπεύθυνους καὶ ὑπευθύνας, alias εἰσαγώγιμος διὰ usitate dicitur, et τὰ εἰσαγώγιμα καὶ ἐξαγώγιμα de mercibus. WOLF.

ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀποτο λωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἁπάσαις ταῖς ἀρχαῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν τὰς σεμνὰς θεὰς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν [1]γινόμενος ἐξελελεγμένος δῶρα κατὰ τῆς 36
πόλεως εἰληφὼς, ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν
15 βουλὴν παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλὰς, [2]ἀνθ' ὧν — εἴπερ ἐστί που δικαία τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος [3]ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ἄνδρες δικασταὶ, [4]τῆς ἀρᾶς.

ΑΡΑ.

ἀλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἑτοίμως χρῆται, καὶ οὔτ' αἰ- 37
20 σχύνης οὔτ' ἐλέγχου οὔτ' ἀρᾶς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ [5]τολμήσει λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλή· καὶ ποιῷ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφά-

[1] γενόμενος [2] αὖθις (εἶπεν [3] ἐν δὲ τῇ [4] τὰς ἀρὰς [5] τολμῆσαι

Ἐκ τῶν ἄλλων] Planius utique dixisset: ἐκ τούτων τῶν πατηγορίας, ἐκ γε τῶν — etiamsi hujus esset insons criminis, cujus nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis ultimum meruit supplicium. Reisk.

Σεμνὰς θεὰς] Οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας, Harpocrat. φασὶν δὲ [τοῦ Ἀρείου πάγου] ἱερὸν θεῶν ἐστὶν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς· Ἡσίοδος δὲ Ἐρινῦς ἐν Θεογονίᾳ, Pausan. in Attic. l. i. c. 28. 6.

Παρὰ τὴν ἀρὰν] Τὰς ἀρᾶς καλουσιν. Wolf.

Αὖθις] F. οὐκ αὖθις, τουτέστιν, ὕστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Idem. Recte Wolf, et melius, quam Stephanus in annotatione statim insecutura. Deest tamen adhuc ἂν et ἰς, ad hunc modum: — συμβουλὰς, ἂν οὐκ ἰς αὖθις — quorum suorum scelerum [redit enim ἂν non ad proximum συμβουλὰς, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, omnia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] non postmodum dabit Demosthenes pœnas, sed hac ipsa die hodierna. Possit quoque οὐκ et ἰς omitti, modo ἂν teneatur. quorum postmodum pœnas dabit. Sed tum punctum post ἡμέρᾳ erit omittendum. hoc autem die audite Dirus. Verum multo hoc mihi quidem accidit coactius. Reisk.

Ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος, ἐν δὲ τῇ] F. οὗτός ἐστι — δώσει δίκην ἐν τῇδε. Markland.

Ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] Η. ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Ἢ, ἐν τῇ τήμερον ἡμ. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ διπλάζετε. H. Stephan.

ΑΡΑ] ΑΡΑΙ. Taylor. Markland.

Τολμῆσαι] In se malum et inconveniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων p. 294. 3. necessarium reddit, ut legatur ἐτόλμησε. Reisk.

ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου; εἶπατέ μοι πρὸς Διὸς, ὦ ἄνδρες, προῖκα τοῦτον οἴεσθε γράψαι Διφίλῳ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀναθησομένην εἰκόνα;
34 ἢ τὸ ποιῆσαι πολίτας ὑμᾶς Χαιρέφιλον καὶ Φείδωνα καὶ 35
Πάμφιλον καὶ Φίλιππον, καὶ πάλιν [1]Ἐπιγένην καὶ Κόνωνα τοὺς τραπεζίτας; ἢ τὸ χαλκῶς ἐν ἀγορᾷ [2]στῆσαι Βιρισάδην καὶ Σάτυρον καὶ Γόργιππον τοὺς ἐχθίστους τυράννους, παρ' ὧν αὐτῷ χίλιοι μόδιοι τοῦ ἐνιαυτοῦ πυρῶν ἀποστέλλονται τῷ οὐδ' ὅπη καταφύγῃ αὐτίκα φήσοντι εἶναι; ἢ τὸ γράψαι Ταυροσθένην Ἀθηναῖον εἶναι, τοὺς μὲν [3]αὐτοῦ πολίτας καταδουλωσάμενον, τῆς δ' Εὐβοίας ὅλης μετὰ 40
τοῦ ἀδελφοῦ Καλλίου προδότην Φιλίππῳ γεγενημένον; ὃν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι τῆς Ἀθηναίων χώρας ἐπιβαίνειν· εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν οἵσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. καὶ τοῦτον οὗτος ὁ δημοτικὸς ὑμέτερον ἔγραψε πολίτην εἶναι. περὶ τούτων οὖν μάρτυρας ὑμῖν δεῖ καλεῖν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ὅσους οὗτος γέγραφε προξένους εἶναι καὶ Ἀθηναίους; πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, 96. 1
35 οἴεσθε αὐτὸν ἀργύριον μὲν χαίρειν λαμβάνοντα, χρυσίου δ' εἴκοσι τάλαντα οὐκ ἂν λαβεῖν; ἢ κατὰ μικρὸν μὲν δωροδοκεῖν, ἀθρόον δ' οὐκ ἂν προσδέξασθαι τοσοῦτον λῆμμα; ἢ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μῆνας ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεπρῖσθαι τὰς ἀποφάσεις; 5

ἡ. Πολλοί, ὦ ἄνδρες, πολλοὶ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — θεωροῦσιν ὑμᾶς πῶς τοῦτον δικάσετε τὸν ἀγῶνα, καὶ πότερον εἰσαγωγίμους καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας ποιήσετε, ἢ ἀνέδην

[1] Ἐπιγίνη [2] καταστῆσαι Βιρισάδην [3] αὐτῷ

fixit. IDEM.

Ἀναθησομένην] Malim ἀνατεθησομένην. REISK.

Καταστῆσαι] Potest ferri et defendi, subaudiendo ὑμᾶς. hoc, quod vos eos collocaveritis æneos. Malim tamen καταστῆναι. quod stent in foro ænei. IDEM.

Μόδιοι] Miraps quidem vocabuli Latini in scriptore Græco tam vetusto insolentiam, damnare non audeo, tametsi memineram, Athenienses, non modiis, sed medimnis, usos fuisse. IDEM.

Εἶναι] Subaudi ἑαυτῷ. Alias melius conveniret ἔχειν. IDEM.

Τὸ γράψαι] Aut τὸ est delendum, aut γράψαι. IDEM.

Ταυροσθένην] De Tauroschene vide Æschinem π. Κτησ. §. λα'. seq. WOLF.

Αὐτοῦ] Wolf. [et Taylorus] mavult αὐτοῦ. Planius id utique et usitatius, posse tamen vulgata videtur utcunque ferri. REISK.

Εἰσαγωγίμους] Ἀντὶ τοῦ ὑπεύθυνους καὶ ὑπαιθύνους, alias εἰσαγώγιμος ἀντὶ usitate dicitur, et τὰ εἰσαγώγιμα καὶ ἐξαγώγιμα de mercibus. WOLF.

ἐξέσται δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν, καὶ τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστὰ καὶ βέβαια εἶναι νῦν ἄπιστα διὰ τὴν Δημοσθένους κρίσιν γενήσεται, ὃν ἐκ τῶν ἄλλων προσῆκεν ἀποζ λωλέναι τῶν πεπολιτευμένων αὐτῷ, ὃς ἁπάσαις ταῖς ἀρχαῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος καθέστηκεν, ἐπιωρκηκὼς μὲν τοὺς σεμνοὺς θεοὺς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οὓς ἐκεῖ διόμνυσθαι νόμιμόν ἐστι, κατάρατος δὲ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν [1]γινόμενος ἐξεληλεγμένος δῶρα κατὰ τῆς 36
πόλεως εἰληφὼς, ἐξηπατηκὼς δὲ καὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν
15 βουλὴν παρὰ τὴν ἀρὰν καὶ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ φρονῶν, ἰδίᾳ δὲ συμβεβουλευκὼς Ἀριστάρχῳ δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλὰς, [2]ἀνθ' ὧν — εἴπερ ἐστί που δικαία τιμωρία κατὰ τῶν ἐπιόρκων καὶ πονηρῶν, ὥσπερ ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος [3]ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. ἀκούσατε, ἄνδρες δικασταὶ, [4]τῆς ἀρᾶς.

ΑΡΑ.

ἀλλ' ὅμως, ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω Δημοσθένης τῷ ψεύδεσθαι καὶ μηδὲν ὑγιὲς λέγειν ἑτοίμως χρῆται, καὶ οὔτ' αἰ- 37
20 σχύνης οὔτ' ἐλέγχου οὔτ' ἀρᾶς οὐδὲν αὐτῷ μέλει, ὥστε καὶ περὶ ἐμοῦ [5]τολμήσει λέγειν, ὡς ἀκούω, ὡς ἄρα κἀμοῦ κατέγνω πρότερον ἡ βουλὴ καὶ ποιῶ πάντων ἀτοπώτατον, ὡς οὗτός φησι, πρότερον μὲν ἐναντίον τῇ τῆς βουλῆς ἀποφά-

[1] γενόμενος [2] αἴδις (εἶτις [3] ἐν δὲ τῇ [4] τὰς ἀρὰς [5] τολμῆσαι

Ἐκ τῶν ἄλλων] Planius utique dixisset: ὃν, εἰ καὶ μὴ ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας, ἐκ γε τῶν — *etiamsi hujus esset insons criminis, cujus nunc reus agitur, reliquis certe suis in republica moribus atque ausis ultimum meruit supplicium.* Reisk.

Σεμνὰς θεὰς] Οὕτω καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας, Harpocrat. φλησίον δὲ [τοῦ Ἀρείου πάγου] ἱερὸν Θεῶν ἐστιν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς· Ἡσίοδος δὲ Ἐρινῦς ἐν Θεογονίᾳ, Pausan. in Attic. l. i. c. 28. 6.

Παρὰ τὴν ἀρὰν] Τῆς ἀρᾶς καλουσῆς. Wolf.

Αἴδις] F. οὐκ αἴδις, τουτέστιν, ὕστερον μετὰ ταῦτα. Sequitur enim ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Idem. Recte Wolf, et melius, quam Stephanus in annotatione statim insectatur. Deest tamen adhuc ἂν et ἰς, ad hunc modum: — *συμβουλὰς, ἂν οὐκ ἰς αὖθις — quorum suorum scelerum* [redit enim ἂν non ad proximum *συμβουλὰς*, sed ad remotius τὰ Δημοσθένει πεπολιτευμένα, omnia Demosthenis in republica commissa furta et latrocinia] *non postmodum dabit Demosthenes pœnas, sed hac ipsa die hodierna.* Possit quoque οὐκ et ἰς omitti, modo ἂν teneatur. *quorum postmodum pœnas dabit.* Sed tum punctum post ἡμέρᾳ erit omittendum. *hoc autem die audite Diras.* Verum multo hoc mihi quidem accidit coactius. Reisk.

Ἐστὶ — δώσει δίκην οὗτος, ἐν δὲ τῇ] F. οὗτός ἐστι — δώσει δίκην ἐν τῇδε. Markland.

Ἐν δὲ τῇ τήμερον ἡμέρᾳ] Π. ἐν τῇδε τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. Ἢ, ἐν τῇ τήμερον ἡμ. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς· ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ διάζετε. H. Stephan.

ΑΡΑ] ΑΡΑΙ. Taylor. Markland.

Τολμῆσαι] In se malum et inconveniens hoc non est, verum insequens κατασκευάζων p. 294. S. necessarium reddit, ut legatur ἐτόλμησε. Reisk.

σει ἀγῶνα ἀπολογούμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, νυνὶ δὲ συνηγορῶν αὐτῇ, κατηγορῶν τούτου περὶ τῆς γεγενημένης ἀποφάσεως πρᾶγμα κατασκευάζων οὐ γεγενημένον, ἀλλὰ ψεύδεσθαι πρός τινας τολμῶν. ἵν' οὖν, ἐὰν ἐπὶ τοῦτον ἴῃ τὸν λόγον, μὴ ἐπιτρέπητε αὐτῷ, ἀλλ' εἰδῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὔτ' ἐμὲ ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ οὔτ' ἐμέλλησεν, ἠδικήθην δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ δίκην δεδωκότος παρ' ὑμῖν, ἀκούσατέ μου βραχέα· ἔπειτ' ἐπὶ τοῦτον πάλιν βαδιοῦμαι.

Θ'. Ἀνάγκη τὴν βουλήν, ὦ ἄνδρες, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου κατὰ δύο τρόπους ποιεῖσθαι τὰς ἀποφάσεις πάσας. τίνας τούτους; ἤτοι αὐτὴν προελομένην καὶ ζητήσασαν, ἢ τοῦ δήμου προστάξαντος αὐτῇ. χωρὶς τούτων οὐκ ἔστιν ὁντινα τρόπον ποιήσειεν. εἰ μὲν τοίνυν φῂς, ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον, τοῦ δήμου προστάξαντος ζητήσασαν τὴν βουλὴν περὶ ἐμοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀπόφασιν, δεῖξον τὸ ψήφισμα, καὶ τίνες ἐγένοντό μου κατήγοροι γενομένης τῆς ἀποφάσεως, ὥσπερ νῦν ἀμφότερα γέγονε, καὶ ψήφισμα καθ' ὃ ἐζήτησεν ἡ βουλή, καὶ κατήγοροι χειροτονήσαντος τοῦ δήμου, παρ' ὧν νῦν οἱ δικασταὶ ταδικήματα πυνθάνονται. κἂν ᾖ ταῦτα ἀληθῆ ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι. εἰ δ' αὐτὴν προελομένην ἀποφῆναί με φῂς, παράσχου μάρτυρας τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὥσπερ ἐγὼ παρέξομαι ὅτι οὐκ [1] ἀπεφάνθην. καταψευσάμενον μέντοι καὶμοῦ καὶ τῆς βουλῆς ὥσπερ σύ, καὶ πονηρὸν προδότην εἰσαγγείλας, καὶ ἐξελέγξας ἐν πεντακοσίοις [2] καὶ δισχιλίοις τῶν πολιτῶν ὅτι μισθώσας αὐτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ

[1] ἰφάνθην

[2] καὶ δισχιλίοις om.

Κατασκευάζων] In quo Demosthenes rem comminiscitur falsam, ementitam, quæ nunquam evenit, eamque speciosis argumentorum offuciis exornat. IDEM.

Ὑφ' ἑνὸς ἀνθρώπου] Pistia. v. p. 295. 6. IDEM.

Προελομένην καὶ ζητήσασαν] Tollendum videtur hoc καὶ. dictio προελομένην ζητήσασαν idem est atque ἐκ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ζητήσασαν, aut ζητήσασαν διὰ vel μετὰ τὸ προελέσθαι αὐτὴν ζητεῖν, verbo αὐθαιρέτως ζητήσασαν. IDEM.

Ὥσπερ νῦν] Fero, nunc, h. e. in causa tua. Malim tamen, ut tanto clarior sit atque manifestior inter Demosthenem et Dinarchum oppositio: ὡς περὶ σοῦ (vel σὲ) νῦν. ut nunc de vel super te, in causa tua, utrumque evenit. IDEM.

Περὶ ὧν] Παρ' ὧν. WOLF. GRUTER.

Ἐφάνθην] Imo vero ἀνεφάνθην. De senatu, qui ex delegatione populi rem inquisivit, de ea ad populum refert, et reum a se aut sontem aut insontem renunciat, non φαίνειν, quod delatoris est, sed ἀνοφαίνειν, neque φάσκειν, sed ἀνόφασκειν ποιεῖσθαι, usurpatur. REISK.

Καταψησάμενον] F. καταψευσάμενον. WOLF. GRUTER. *hominem malum, qui, ut tu fecisti, et de me et de Senatu mendacia commentus prodiderat.* REISK.

Ὥσπερ σὺ] Scil. καταψεύσω κἀμοῦ καὶ τῆς βουλῆς. Visum tamen aliquando deesse vocabulum μιαρὸν, ut sic legatur: — βουλῆς, μιαρὸν, ὥσπερ σὺ, καὶ πονηρὸν πρ. *impurum, ut tu es, et malum* (perditum) *proditorem.* IDEM.

ταῦτ' ἔπραξεν, ἐτιμωρησάμην μετὰ τῶν τότε δικασάντων. λάβε μοι σὺ τὴν μαρτυρίαν, ἣν καὶ πρότερον παρεσχόμην μαρτυρουμένην τοῖς δικασταῖς καὶ οὐδεὶς ἐπεσκήψατο ὡς ψευδεῖ οὔσῃ, ἣν καὶ νῦν παρέξομαι. λέγε τὴν μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

εἶτ' οὐ δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτι μὲν εἷς ἀνὴρ ἔφησε Πιστίας Ἀρεοπαγίτης ὢν ἀδικεῖν με, καταψευδόμενος καμοῦ 40
97. 1 καὶ τῆς βουλῆς, ἴσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν τότε καὶ τὴν ἐρημίαν τὴν ἐμὴν ἐπιστεύθησαν αἱ κατ' ἐμοῦ ψευδεῖς γινόμεναι κατασκευαί· ἐπειδὴ δὲ τἀληθὲς παρὰ πάσης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὁμολογεῖται, Δημοσθένην εἰληφέναι εἴκοσι τάλαντα
5 χρυσίου καθ' ὑμῶν καὶ ταῦτα πεποιηκότα ἀδικεῖν, καὶ ὁ δημαγωγὸς ὑμῖν, ἐν ᾧ τὰς ἐλπίδας ἔχουσί τινες, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἴληπται, νῦν τὰ νόμιμα τἀκεῖθεν καὶ τὰ δίκαια καὶ τἀληθῆ ἀσθενέστερα γενήσεται τῶν Δημοσθένους λόγων, καὶ ἰσχύσει μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ παρὰ τούτου ῥηθησομένη κατὰ τοῦ συνεδρίου διαβολή, ὡς ἄρα πολλοὺς ἡ βουλὴ ἀποστέφαγκεν ἀδικεῖν τὸν δῆμον, οἳ
10 ἀποπεφεύγασιν εἰσελθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἡ βουλὴ ἐπ' ἐνίων τὸ πέμπτον μέρος οὐ μετείληφε τῶν ψήφων; τοῦτο δὲ ὃν τρόπον γίνεται, ῥᾳδίως ἅπαντες μαθήσεσθε. ἡ βουλή, ὦ ἄνδρες, ζητεῖ τὰ προσταχθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ τὰ γεγε- 41

Ἔφησε] Delendum videtur. quod testimonium *et ante* exhibui, *et nunc exhibeo*. IDEM.

Παρέξομαι] Malim παρέσχημαι. non enim promittit exhibiturum, sed jam exhibet. IDEM.

Ὅτι μὲν] F. ὅτε μέν. MARKLAND.

Εἷς ἀνὴρ] Verum hic cogita, si Timocles homo privatus unum Areopagitam corrumpere potuit, an non Macedones et Macedonici proditores totum senatum corrumpere potuerint Græcæ nationis, quæ nunquam, uti ait Cicero, jurisjurandi religionem coluit. WOLF. Demosthenis sui nusquam non studiosus est bonus Wolfius. Argumentum Dinarchi, sic satis speciosum, infringit alio suo, non minus probabili neque minus acute excogitato. Facile, ait, fieri potuit, ut, quamvis totus Senatus Areopagiticus Demosthenem largitionum et peculatus insimularet, nihilo tamen minus mentiretur. Potuerunt enim illi senatores omnes a Macedonibus et partium Macedonicarum studiosis empti atque subornati fuisse, ut bonum Demosthenem, virum castissimum atque sanctissimum, turpissima criminatione obruerent, nullam aliam rationem invenientes eum de medio tollendi, quem capitali odio persequerentur. De Pistia v. quæ collegit Valesius ad Harpocr. p. 32. REISK.

Ἴσχυσεν ἄν] Ψευδετικῶς καὶ ἀλλοιστικῶς, εἰ μὴ ἅμα ἐξελεγχθὲν ψευσάμενον τὸν Πιστίαν, ἄπιστον καὶ ψευδομάρτυρα γενόμενον. WOLF.

Γεγενημένα] Id est πεκριμένα, vel εὑρεμένα, vel ἐγνωσμένα. *deprehensa, noscitata*. Dictio τὸ γεγόμενον significat id, quod necessario ex altera quapiam re existit, ut effectum e causa, petita ex Arithmetica, ubi summa universa numerorum omnium e singulis particularibus summis collectis existens est τὸ γεγόμενον. REISK.

νημένα παρ' αὐτοῖς ἀδικήματα οὐχ ὡς ὑμεῖς — καί μοι μὴ ὀργίσθητε — δικάζειν ἐνίοτε εἴθισθε, τῇ [1]συγγνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀπονέμοντες, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὁπωσιονοῦν ἠδικηκότα τὰ πάτρια, νομίζουσα τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεθιζόμενον ἀδι-
42 κεῖν τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον [2]προσδέξεσθαι. διόπερ τὸν παρ' αὐτῶν ἀποστερήσαντα τὸ ναῦλον τὸν πορθμέα ζημιώσασα, πρὸς ὑμᾶς ἀπέφηνε· πάλιν τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιώσαντα, καὶ τοῦτον ὑμῖν ἀπέφηνε, καὶ
43 τὸν τὴν μερίδα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου τολμήσαντα ἀποδόσθαι [3]παρὰ τὰ νόμιμα τὸν αὐτὸν τρόπον ζημιώσασα ἐξέβαλε. τούτους ὑμεῖς κρίναντες ἀφήκατε οὐ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καταγινώσκοντες ψεύδεσθαι, ἀλλὰ τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι, καὶ τὴν τιμωρίαν μείζω νομίζοντες εἶναι τῆς ὑπὸ τῶν κρινομένων γεγενημένης ἁμαρτίας. ἦ που ἆρα ἡ βουλή, Δημόσθενες, τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν; οὐ δῆτου. τούτους μέντοι, ὦ ἄνδρες, καὶ τοιού-
τους ἑτέρους ἀδικεῖν παρ' ἑαυτῆς ἀποφηνάσης τῆς βουλῆς

[1] γνώμῃ [2] προσδέξασθαι [3] παρὰ om.

Παρ' αὐτοῖς] F. παρ' αὐτῇ. WOLF. Ad βουλὴ referens. Sed bene habet vulgata, referenda ad sententiam, apud se, Areopagitas puta. v. versu 7. REISK.

Τῇ γνώμῃ] F. τῇ συγγνώμῃ. WOLF. Fui egometipse quoque olim eadem in sententia, motus locis similibus. v. v. 14. p. 297. 14. et 20. Sed bene vulgata aut habet h. l. aut habere potest. γνώμη est *voluntas, studium alicujus in aliquem, animi propensio.* REISK.

Ζητουμένοις] F. ζητουμένοις ἀποφαίνει. WOLF.

Ὁποιονοῦν] F. ὁποιασοῦν. WOLF. Nulla necessitate. bene habet vulgata. REISK.

Νομίζουσα] Forte fuit in antiquis libris sic: τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις καὶ τὸν ὁπωσιονοῦν τι ἠδικηκότα κατὰ τὰ πάντεια κολάζει, νομίζουσα — v. p. 98. ed. Steph. IDEM.

Προσδέξασθαι] Π. προσδέξεσθαι. H. STEPHAN. Ne hic quidem loci est, quod nos a vulgata discedere cogat. Aoristus saepissime futuri vices gerit. REISK.

Τὸν παρ' αὐτῶν] Τὸ παρ' αὐτῶν fortasse redundat. Me certe quid ad sensum faciat non intelligere fateor. nisi forte paulum ab Areopagitis datum ille retinuerit. WOLF. Sententia plana est paulum modo animum attendenti. Senatus areopagiticus aliquem e collegio suo mulctaverat, qui vecturam navicularlo debitam negasset. Ipse Wolf hoc vidit, et recte in Latinis reddidit. REISK.

Τὴν πεντεδραχμίαν — τὴν μερίδα] Historias hic desidero et instituta Attica. WOLF.

Ἀποδόσθαι, τὰ νόμιμα] F. ἀπ. παρὰ τὰ νόμ. IDEM. Errat bonus Wolfius. παρὰ, quod intrudit, alienum est. τὰ νόμιμα cohæret cum ζημιώσασα. ζημιῶν τινὰ τὰ νόμιμα est *mulctare aliquem solenni modo et ritu.* Subauditur κατά. Dicasteria Athenis mulctarum, quas infligere liceret ipsis, certos habebant modos et ritus, quos haud liceret excedere. Pluris si æstimaretur crimen, debebat ea res ad populum referri, qui mulctam aut pœnam majorem reo infligeret, præter illam mulctam legitimam a tribunali antea infliotam. Res e Demosthenis locis compluribus nota. REISK.

Παρ' ἑαυτῆς] Malim: παρ' ἑαυτῇ. *in judicio suo.* Crebra ista sunt ἐν vel παρ' ὑμῖν ἀναίφυγα vel ἰάλω. ἀδικεῖ τις παρ' ἐμοὶ significat *penes me aliquis delinquit*, h. e. ego censeo eum delinquere, mihi videtur in culpa esse, παρ' ἐμοὶ κριτῇ ἐστὶν ἄδικος. IDEM.

ὑμεῖς ἀφήκατε. Πολύευκτον δὲ τὸν Κυδαντίδην τοῦ δήμου προστάξαντος ζητῆσαι τὴν Βουλὴν, εἰ [1]συνέρχεται τοῖς φυγάσιν εἰς Μέγαρα, καὶ ζητήσασαν ἀποφῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἀπέφηνεν ἡ βουλὴ συνιέναι. κατηγόρους εἵλεσθε κατὰ τοὺς νόμους, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπελύσαθ' ὑμεῖς, ὁμο-
30 λογοῦντος Πολυεύκτου βαδίζειν εἰς Μέγαρα ὡς τὸν Νικοφάνην· ἔχειν γὰρ τὴν αὐτοῦ μητέρα τοῦτον. οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ δεινὸν ἐφαίνετο ποιεῖν ὑμῖν τῷ τῆς μητρὸς ἀνδρὶ διαλεγόμενος ἠτυχηκότι καὶ συνευπορῶν, καθ' ὅσον δυνατὸς ἦν, ἀπεστερημένῳ τῆς πατρίδος. αὕτη, Δημόσθενες, τῆς βουλῆς ἡ ἀπόφασις οὐκ ἐξηλέγχθη ψευδὴς οὖσα, ἀληθινῆς 44
δὲ αὐτῆς οὔσης ἔδοξε τοῖς δικασταῖς ἀφιέναι τὸν Πολύευκτον·
35 τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τῇ βουλῇ προσετάχθη ζητεῖν, τὸ δὲ συγγνώμης ἄξιον ἡ μὴ τὸ δικαστήριον ἔκρινε. διὰ τοῦτο οὐ πιστευτέον τῇ βουλῇ περὶ τῶν [2]γενομένων ἀποφάσεων, ἐπειδή σε καὶ τοὺς μετὰ σοῦ τὸ χρυσίον ἔχοντας ἀπεπέφαγκε; δεινὸν μέντ' ἂν εἴη. δεῖξον γὰρ τοῖς δικασταῖς σὺ, Δημόσθενες, [3]νυνὶ ὡς τούτων τι τῶν ἡμαρτηκότων ὅμοιόν ἐστι τοῖς σοῖς ἀδικήμασι, καὶ ὡς τὸ δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς
40 πατρίδος συγγνώμης ἐστὶν ἄξιον, ὥστε ἀπροφύγοις ἂν παρὰ τούτοις εἰκότως. ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι, περὶ δὲ τῶν δωροδοκούντων δύο μόνον τιμήματα πεποιήκασιν, ἢ θάνατον, ἵνα ταύτης τυχὼν τῆς ζημίας ὁ λαβὼν παράδειγμα [4]γίνηται τοῖς ἄλλοις, ἢ δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα τῶν δώρων, ἵνα μὴ λυσιτελὲς ᾖ τοῖς τοῦτο τολμῶσι ποιεῖν.

98. 1 ι'. Ἦ τοῦτο μὲν οὐκ ἐπιχειρήσεις λέγειν, ὅτι δὲ τῶν 45
πρότερον ἀποφανθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς, τοῖς μὲν ἄλλοις ὡμολογηκέναι συμβέβηκεν ἀξίαν εἶναι τὴν τῆς βουλῆς ζή-

[1] συνισέρχεται [2] γινομένων [3] τὰ νυνὶ [4] γένηται

Πολύευκτον] Hic est ille Polyeuctus Cydantides, adversus quem orationem scripsit Hyperides, laudatam ab Harpocratione v. Κυδαντίδης. IDEM.

Ἄξιον, φησὶ τὸ δικαστήριον] Sic dant editiones omnes. Ego de meo dedi: ἄξιον, ἢ μὴ, τὸ δ. *quid autem venia dignum esset, quid minus, de hoc judicium publicum populi statuebat.* IDEM.

Παρὰ τούτοις] Apud hos judices, in hoc judicio, in quo populus ipse per D. viros, aut per M., aut MD. causam hanc disceptat. IDEM.

Πρότερον] πρότερον. SCALIG.

Ἄξιον] F. ἀληθῆ, aut ἀποδεκτῆς ἀξίαν, aut potius ἀξιόπιστον. WOLF. Bene habet vulgata. ἄξιος h. l. est, aut magnifaciendum, in honore habendum, aut, ista tri-

τησιν, σοὶ δὲ μόνῳ τὰ περὶ αὐτῆς ἠναντιῶσθαι. ἀλλὰ μόνος σὺ τῶν πώποτε ἀποπεφασμένων ἠξίωσας ἐκὼν σεαυτῷ τούτους κριτὰς καὶ ζητητὰς γενέσθαι, καὶ ἔγραψας κατὰ σαυτοῦ τὸ ψήφισμα, καὶ τὸν δῆμον ἐποίησω μάρτυρα τῶν
46 [1]ὡμολογημένων, ὁρισάμενος σεαυτῷ ζημίαν εἶναι θάνατον, ἐὰν ἀποφήνῃ ἡ βουλὴ τῶν χρημάτων εἰληφότα τι τῶν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἀρπάλου κομισθέντων. ἀλλὰ μὴν πρότερον ἔγραψας σὺ, ὦ Δημόσθενες, κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρῴοις νόμοις· καὶ παρέδωκας σὺ καὶ ἐνεχείρισας τὴν πόλιν ἅπασαν ταύτῃ, ἣν αὐτίκα φῄσεις ὀλιγαρχικὴν εἶναι· καὶ τεθνᾶσι κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν, πατὴρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι· ἐδέδη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα· ἐστρέβλωσαν Ἀντιφῶντα καὶ ἀπέκτειναν οὗτοι τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει πεισθέντες· ἐξέβαλες σὺ Ἀρχῖνον ἐκ τῆς πό-
47 λεως ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τὰς τῆς βουλῆς ἀποφάσεις καὶ τιμωρίας. κατὰ δὲ σαυτοῦ καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα ἀκυροῖς; καὶ ποῦ ταῦτα δίκαια ἢ νόμιμά ἐστι;

[1] ὁμολογουμένων

bunalis sanctissimi severitate famaque dignum. Reisk.

Τὰ περὶ αὐτῆς] F. τοῖς παρ' αὐτῆς. Constructio hæc est. σοὶ δὲ μόνῳ συμβῆναι ἔδοκε ἠναντιῶσθαι. σὺ μόνος ἐτύγχανες ἠναντιούμενος τοῖς παρ' αὐτῆς, scil. ἀποπεφασμένοις. Wolf. De παρ' αὐτῆς recte monet. Sic enim leg. est, in reliquis aberrat a vero. Sententia hæc est: Licetne hoc excusare, quod, cum reliqui omnes, hujus tribunalis sententia perculsi, in auctoritate ejus acquieverint, tu unus auctoritatem ejus detrectaveris? Neutiquam. Imo vero tu unus omnium maxime auctoritati Senatus Areopagitici prædicandæ et confirmandæ studuisti, ipsumque temet tuasque fortunas ei permisisti. Paulo quidem involutius prodidit Dinarchus h. l. animi sui sensa, hæc tamen illa esse, quæ dixi, ex universo loci statu apparet. Reisk.

Ὡμολογουμένων] F. ὁμολογημένων. Wolf. Π. ὁμολογημένων. Ἡ ὁμολογουμένων. H. Stephan.

Πατρῴοις] F. πατρίοις. Sæpe enim hæc inter se permutantur. Wolf. Procul dubio recte conjecit. Sæpe autem ista duo inter se permutari, haud memini. Reisk.

Τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι] Scil. ὄντι, ἴσως τῷ ἐπὶ τῷ βαράθρῳ, τῷ δημίῳ. Wolf. Harpocrat. ὄρυγμα ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οἷ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι. et Pollux: ὁ παραλαμβάνων τοὺς ἀπημπίσους καλεῖται δήμιος, δημόκοινος, ὁ πρὸς τῷ ὀρύγματι. Lycurgo tamen cum Dinarcho dicitur ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι.

Τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς] Est Antipho, qui statim post nominatur. tu jubebas Antiphontem, ab Harmodio genus ducentem, in vincula dari. vinctum Areopagitæ tormentis subjiciebant, et post, ab Areopagitis reum declaratum, populus occidi jussit. Reisk.

Καὶ τιμωρίας] Aut excidit aliquid, aut leguntur hæc loco alieno, non suo. Prius si sit, integrari possit locus sic ferme: καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς αἰσχίστας ὑπέμειναν διά σε τιμωρίας. aliique multi propter te, h. e. propter illas tuas magnificas et insolentes adeo de Areopagitici senatus auctoritate atque sanctitate prædicationes, supplicia toleraruut turpissima. Sin po-

ιαί. Μαρτύρομαι τὰς σεμνὰς θεὰς, [1] ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸν τόπον ὃν ἐκεῖναι κατέχουσι, καὶ τοὺς ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν πολίτιδα, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οἳ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασιν, ὅτι τοῦ δήμου παραδεδωκότος ὑμῖν [2] τιμωρήσασθαι τὸν εἰληφότα τι κατὰ τῆς πατρίδος, τὸν λελυμασμένον καὶ ἐφθαρκότα τὴν 48
τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν, τὸν περικεχαρακωμένην παραδεδωκότα τὴν πατρίδα ταῖς αὐτοῦ συμβουλίαις, ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, συμφορὰν ἡγούμενοι τῆς πόλεως εἶναι, ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς [3] ὑμετέροις πράγμασι, καὶ μεταπεσούσης τῆς τύχης ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν, τὴν ἀξίαν δίκην δόντα τῶν πεπραγμένων ἀπολωλέναι βούλονται, καὶ ταῦτ' εὔχονται τοῖς θεοῖς· οὓς κἀγὼ συμπαρακαλῶ σῶσαι τὴν πατρίδα, κινδυνεύουσαν ὁρῶν ὑπὲρ σωτηρίας, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ δόξης, ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἁπάντων. τί γὰρ ἐροῦμεν, ὦ Ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς περιεστηκότας ἐξελθόντες ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν — ὃ μὴ γένοιτο — παρακρουσθῆτε ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας; τίσιν ὀφθαλμοῖς ἕκαστος ὑμῶν τὴν πατρῴαν ἑστίαν οἰκαδε ἀπελθὼν ἰδεῖν τολμήσειεν, ἀπολελυκάτες μὲν τὸν προδότην τὸν πρῶτον εἰς τὸν ἴδιον [4] οἶκον εἰσενεγκάμενον τὸ δεδωροδοκημένον χρυσίον, κατεγνωκότες δὲ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ζητεῖν μήθ' εὑρίσκειν τὸ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι σεμνότατον νομιζόμενον συνέδριον; τίνας δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι — σκοπεῖτε γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς —, τίνας [5] τὰς ἐλπίδας ἕξομεν, ἐάν κίνδυνός τις καταλάβῃ τὴν πόλιν, τὸ μὲν 49
δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος, ἀσφαλὲς εἶναι πε-

[1] ὦ om. [2] αὐτὸν ἐτιμωρήσασθε [3] ἡμετέροις [4] οἶκον om. [5] τὰς om.

sterius malis, colloca ista duo vocabula pone σαυτοῦ, ad hunc modum: κατὰ δὲ σαυτοῦ τὰς τιμωρίας (καὶ ταῦτα γράψας αὐτὸς τὸ ψήφισμα) ἄκυρος. contra temet ipsum autem ratas pœnas irritas facis, tu, qui ipse decreti fueris auctor, quo decreto senatui Areopagitico mandatur provincia in te inquirendi, potestasque datur de te pronuntiandi, atque ad populum referendi. IDEM.

Μαρτύρομαι] Malim μαρτυροῦμαι, quia de re futura ὑποθετικῶς loquitur. WOLF. Fallitur. Non dicitur μαρτυρεῖσθαί τινα, sed μαρτύρεσθαι, pro *obtestari*, *contestari fidem alicujus*. REISK.

Πολίτιδα] Malim πολιάδα, quæ πολιοῦχος alias dicitur. WOLF. Recte. πολίτις est *civis fœmina*, quod de Dea non usurpatum est. REISK.

Εἰς τὸν ἴδιον] F. A. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Sed malim εἰς τὸν οἶκον. WOLF. Π. εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. H. STEPHAN. Sine dubio prius verius, addendum scil. esse οἶκον ad εἰς τὸν ἴδιον. REISK.

ποιητότες, τὸ δὲ τὴν φυλακὴν ἔχον συνέδριον τῆς πόλεως ἐν τοῖς τοιούτοις κινδύνοις ἀδόκιμον καταστήσαντες; τί δ' ἂν — τιθῶμεν γὰρ ταῦτα —, ἐὰν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ Δημοσθένους ἀπαιτῇ πέμψας ἡμᾶς Ἀλέξανδρος τὸ χρυσίον τὸ κομισθὲν εἰς τὴν χώραν ὑπὸ Ἁρπάλου, καὶ πρὸς τῷ γεγενῆσθαι τὴν τῆς βουλῆς ἀπόφασιν τοὺς παῖδας καταπέμψῃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς νῦν ὡς ἑαυτὸν ἀνακεκομισμένους, καὶ τούτων ἀξιοῖ πυνθάνεσθαι τὴν ἀλήθειαν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν, ὦ ἄνδρες, τί ἐροῦμεν; γράψεις σὺ, Δημόσθενες, πολεμεῖν ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς πρότερον πολέμους καλῶς διώκησας; καὶ πότερόν ἐστι δικαιότερον, ἂν ταῦτα δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις, εἰς τὸν πόλεμον ὑπάρχειν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ παρὰ σοῦ χρυσίον, ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπὸ τῶν ἰδίων κτημάτων ἕκαστον εἰσφέρειν, καὶ καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ ἐκπώματα, καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἀναθήματα τῶν θεῶν, ὥσπερ ἔφησθα σὺ γράψειν, αὐτὸς εἰσενεγκὼν πεντήκοντα δραχμὰς ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς ἐν Πειραιεῖ, καὶ τῆς ἐν ἄστει; τοσοῦτον γὰρ κατὰ τὴν προτέραν εἰσφορὰν εἰσενηνοχὼς, εἴκοσι τάλαντα ἔχεις. ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις, ἀποδιδόναι δὲ κατὰ τὸ γεγραμμένον ὑπὸ σοῦ ψήφισμα κελεύσεις Ἀλεξάνδρῳ τὸ κεκομισμένον χρυσίον; οὐκοῦν ὑπὲρ σοῦ τὸν δῆμον ἀποδιδόναι δεήσει. καὶ ποῦ τοῦτ' ἐστὶ δίκαιον ἢ κοινὸν ἢ δημοτικὸν, τοὺς μὲν ἐργαζομένους εἰσφέρειν, σὲ δὲ ἀφαιρεῖσθαι; καὶ τοὺς μὲν φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰσφέρειν, σὲ δὲ πλείω ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ μὲν ἐκ τῶν βασιλικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἀλεξάνδρου πραγμάτων, [1] εἰληφέναι, μηδὲν [2] δὲ φανερὸν

[1] εἰληφότα

[2] δὲ om.

Τί δ' ἂν] In τί δ' ἂν subauditur γένοιτο, nisi malis e versu ultimo ἐροῦμεν subaudiri. IDEM.

Ταῦτα] Post ταῦτα videtur τούτοις addendum. *his, judicibus puta.* IDEM.

Πρὸς τῷ γεγενῆσθαι] Malim πρὸς τὸ γενέσθαι, quo expeditius et certius pronunciare de crimine possit senatus Areopagiticus. IDEM.

Τοὺς παῖδας καταπέμψῃ] Fortasse ministri Harpali sunt intelligendi. WOLF. Aut etiam obsides Atheniensium, ab illis fidei ergo Alexandro traditi, et ab hoc in Asiam abducti. qui cum Alexandrum, quoquo locorum iret, comitarentur, scire poterant omnia, quæcunque in comitatu ejus evenirent. REISK.

Γράφεις] Malim γράψεις. WOLF. Π. γράψεις. Οὕτω καὶ ὀλίγω ὕστερον ἢ πολεμεῖν μὲν οὐ γράψεις. H. STEPHAN.

Γράφειν] F. γράφων. WOLF. Π. γράψειν. H. STEPHAN.

Κελεύεις] Π. κελεύσεις. IDEM.

Πραγμάτων] F. χρημάτων. WOLF. Vulgata bene habet. REISK.

ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι, ἀλλὰ διεσκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον 51
ὡς οὐ πιστεύοντα τοῖς ἑαυτῷ πολιτευομένοις; καὶ τοὺς
μὲν νόμους προλέγειν τῷ ῥήτορι καὶ τῷ στρατηγῷ, τὴν
παρὰ τοῦ δήμου πίστιν ἀξιοῦντι λαμβάνειν, παιδοποιεῖ-
σθαι κατὰ τοὺς νόμους, γῆν ἐντὸς ὅρων κεκτῆσθαι, πάσας
τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον οὕτως ἀξιοῦν προε-
στάναι τοῦ δήμου· σὲ δὲ τὴν πατρῴαν γῆν πεπρακέναι,
τοὺς δὲ οὐ γεγενημένους υἱεῖς σαυτῷ προσποιεῖσθαι παρὰ
τοὺς νόμους τῶν ἐν ταῖς κρίσεσιν ἕνεκα γινομένων ὅρκων,
ἐπιτάττειν δὲ [1] τοῖς ἄλλοις στρατεύεσθαι λιπόντα αὐτὸν
τὴν κοινὴν τάξιν.

ιβ. Ὦ Ἀθηναῖοι, παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τοτὲ
μὲν εὖ τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὑρήσετε ἄλλο
πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους καὶ τοὺς ἡγεμόνας. ἐπιβλέ-
ψατε γὰρ ἐπὶ τὴν Θηβαίων πόλιν. ἐγένετο πόλις, ἐγένετο
μεγίστη, [2] καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν;
ἅπαντες [3] ἂν ὁμολογήσαιεν [4][οἱ] πρεσβύτεροι — παρ' 52
ὥνπερ κἀγὼ τοὺς λόγους ἀκούων ἐρῶ — ὅτε Πελοπίδας,
ὡς φασὶν, ἡγεῖτο τοῦ ἱεροῦ λόχου καὶ Ἐπαμεινώνδας ἐστρα-
τήγει καὶ οἱ μετὰ τούτων, τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην
ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον
νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον, κατ'
ἐκείνους τοὺς χρόνους πολλὰ καὶ καλὰ διεπράξαντο ἔργα,
Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ ἔτει κατῴκισαν, Ἀρκάδας αὐ-
τονόμους ἐποίησαν, ἔνδοξοι παρὰ πᾶσιν ἦσαν. πότε δ' αὖ
τοὐναντίον ταπειναὶ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια διεπρά-

[1] τοῖς om. [2] καὶ τινων [3] γὰρ [4] [οἱ] om.

Διεσκευάσθαι] Χαρίσαι τὴν σαυτῷ οὐσίαν τῆς τοῦ δήμου οὐσίας. WOLF. Ita te gerere erga plebem, ac si decoxisses, foro cessisses, neque quicquam amplius aerario conferre posses, etiamsi velles. REISK.

Στρατηγῷ τὴν] Interponendum videtur τῷ. IDEM.

Παιδοποιεῖσθαι κ. τ. λ.] Cf. Petit. Legg. Att. l. iii. tit. ii. §. 18.

Κρίσεσιν] Fortasse pertinet hoc ad consuetudinem illam, de qua est in tutoriis actionibus ὀμνύναι κατὰ τῶν παίδων παρεστηκότων. WOLF.

Αὐτὸν] L. αὐτὴν. MARKLAND.

Πόλις etc.] Π. πόλιν. πότε ἐγένετο πόλις; καὶ τίνων τυχοῦσα ἡγεμόνων καὶ στρατηγῶν. H. STEPHAN. Haud equidem improbem, sic scriptum si inveniam: verumtamen nil video, cur non vulgata perinde feratur. REISK.

Ὁμολογήσαιεν πρεσβύτεροι] Interponi velim hoc duo ἂν οἱ. IDEM.

Μεσσήνην τετρακοσιοστῷ] V. Lycurg. p. 155. ed. Steph. ubi Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον. IDEM.

Τοῦ φρονήματος] Inter hæc duo vocabula intermedium aliquod excidit, sive id ἑαυτῶν, sive τῶν ἐτέρου est, sive simile aliud quodpiam. IDEM.

ξαυτο; ὅτ' ἐδωροδόκει μὲν λαμβάνων χρήματα παρὰ [1]Φιλίππου Τιμόλαος ὁ [2]τούτου φίλος, ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις
53 τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο, ἡγεμὼν [3]δὲ τῆς φάλαγγος [4]κατέστη Θεαγένης, ἄνθρωπος ἀτυχὴς καὶ δωροδόκος ὥςπερ οὗτος. τότε διὰ τρεῖς γε ἀνθρώπους οὓς εἶπον ἅπασα ἡ πόλις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπώλετο καὶ [5]διεφθάρη. οὐ γὰρ ψεῦδός ἐστιν ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς τὸ τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους ἁπάντων γίνεσθαι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐναντίων τοῖς πολίταις. θεωρήσατε δὴ πάλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, τὸν αὐτὸν
54 τρόπον ἐξετάσαντες. ἡ πόλις ἡμῶν ἦν μεγάλη καὶ ἔνδοξος παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν προγόνων ἀξία, μετά γε τὰς ἀρχαίας ἐκείνας πράξεις, ὅτε Κόνων, ὡς οἱ πρεσβύτεροι λέγουσιν, ἐνίκησε τὴν ἐν Κνίδῳ ναυμαχίαν, ὅτε Ἰφικράτης ἀνεῖλε τὴν Λακεδαιμονίων μόραν, ὅτε Χαβρίας ἐν Νάξῳ κατεναυμάχησε τὰς Λακεδαιμονίων τριήρεις, ὅτε Τιμόθεος τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν ἐνίκησε. τότε, ὦ Ἀθηναῖοι, τότε οἱ μὲν πρότερον ὄντες λαμπροὶ διὰ τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες ταπεινοὶ πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἦκον, δεόμενοι τῆς παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν σωτηρίας, ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆ- 100. 1

[1] τοῦ Φιλ. [2] τούτων [3] δὲ om: [4] κατιστάθη [5] συνδιεφθάρη

Τούτων] F. τούτου, Demosthenis puta. Sin τούτων bene habet, significat τῶν δωροδοκούντων κατὰ τῆς πατρίδος. Wolf. Demosthenis puta et quotquot ei sunt criminis participes, et causæ defensores, Damades, Polyeuctus, cæteri complices. Reisk.

Ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις] Ordo: ὅτε Πρόξενος ὁ προδότης ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις τοῖς εἰς Ἀμφισσαν συλλεγεῖσι. Intelligenda sunt hæc de Phocensi bello, quod et Amphissense a primaria Phocidis urbe dicitur. ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ξένοις, id est, ἡγήσατο τῶν ξένων ἢ ἐστρατήγησεν αὐτῶν. Alius fuit Proxenus Atheniensium dux, cujus fit apud Demosthenem et in Philippicis historiis mentio; etsi et illum mulctatum esse ab Atheniensibus tradit Ulpianus. Wolf. Proxenus ille, cujus sæpe mentionem facit Demosthenes, erat Atheniensis; hic autem, de quo Dinarchus h. l. commemorat, erat aut Thebanus aut certe non Atheniensis. ἐπὶ τοῖς ξένοις, in castris ad Amphissam Proxenus præesset imperator militibus mercenariis a Thebanis conductis. Videtur ille Proxenus fuisse ξεναγὸς ductor militum mercenariorum, eosque Thebanis mercede elocasse. Reisk.

Ἡγεμὼν] F. A. δ' ἡγεμών. Wolf. F. δ' ἡγεμὼν, vel ἡγεμών τι. Makkland. Nil opus est istac accessione. Asyndeton est. Phalanx opponitur mercenariis. Thebanis enim civibus constabat. Reisk.

Θεαγένης] Hunc ut virum fortem celebrat Plutarchus, qui ab hoste fugiente interrogatus, μέχρι τοῦ διώκειν; responderit, μέχρι Μακεδόνας. et cujus soror Timoclia, captis ab Alexandro Thebis, tribunum, a quo stuprata fuerat, per speciem monstrandi auri in puteum præcipitatum obruerit. Wolf.

Ἡ πόλις] F. πότε ἡ πόλις. Makkland.

Μοῖραν] Μόραν apud Demosth. legitur in Aristocratea. Wolf. Leg. μόραν. Scalig. Cf. Meurs. Att. Lect. l. i. c. 16.

Καὶ ὑπὸ ἤ. ἤ. τραφέντες] Fort. καὶ οἱ τοῖς ἐκείνων ἤθεσιν ἐντραφέντες. Reisk.

Καταλυθεὶς] Loquitur de constitutione XXX. tyrannorum. Wolf.

μος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῖν συμβούλους πάλιν ἡγεμὼν ἦν τῶν Ἑλλήνων, δικαίως — οἶμαι — στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς οἵων εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ ταῦθ' ὑμᾶς ὁρῶντας καὶ λογιζομένους μὴ μὰ Δία τὸν πλείω χρόνον τῆς Δημοσθένους δωροδοκίας καὶ ἀτυχίας κοινωνεῖν, μηδ' ἐν τούτῳ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχειν, μηδὲ οἴεσθαι ἀπορήσειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων, ἀλλὰ τὴν τῶν προγόνων λαβόντας ὀργὴν τὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλέπτην εἰλημμένον καὶ προδότην, τὸν οὐκ ἀπεχόμενον τῶν εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένων χρημάτων, τὸν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας ἐμβεβληκότα τὴν πόλιν, τὸν τῆς Ἑλλάδος [1] ἀλιτήριον ἀποκτείναντας ἐξόριστον ἐκ τῆς πόλεως ποιῆσαι, καὶ μεταβαλέσθαι τὴν τῆς πόλεως τύχην ἐᾶσαι, καὶ προσδοκῆσαι τούτων γενομένων βέλτιον πράξειν.

ιγ'. Ἀκούσατε, ὦ Ἀθηναῖοι, κἀκείνου τοῦ ψηφίσματος τοῦ γραφέντος ὑπὸ Δημοσθένους, ὃ τεταραγμένης τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἔγραψεν ὁ δημοτικὸς οὗτος, καὶ τῆς μαντείας τῆς ἐλθούσης ἐκ Δωδώνης παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου· σαφῶς γὰρ ὑμῖν πάλαι προείρηκε φυλάττεσθαι τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς συμβούλους. λέγε τὴν [2] μαντείαν πρῶτον.

[3] ΜΑΝΤΕΙΑ.

λέγε δὴ τὸ καλὸν ψήφισμα τούτου. 56

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ.

δημοτικός γ' ὁ διατάττων ἑαυτὸν μέν, ἐπειδὴ ἀνδρεῖος καὶ

[1] ὄλεθρον [2] μαντηίαν [3] ΜΑΡΤΤΡΙΑ.

Ἐμβεβλημένον] Ἀντὶ τοῦ ἐμβεβληκότα. IDEM.

Μεταβαλέσθαι] Ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι. IDEM. animum ergo vos mutare, pro alienato a vobis, quo adhuc fuit, propitium induere vestrique studiosum. REISK.

Πάλαι] Vetustum enim erat hoc vaticinium, non tum demum, post pugnam Chaeronaicam, sed dudum ante, tempore belli Peloponnesiaci jam redditum. IDEM.

Μαντηίαν — ΜΑΡΤΤΡΙΑ] Lege μαντείαν et ΜΑΝΤΕΙΑ. WOLF. GRUTER. et *Nov. Lect.* l. viii. c. 12. G. CANTER. Perquam probabiliter. Verum tamen cum p. 309, 28. insequatur rursus μαντεία haec ipsa, et postmodum demum, non autem nunc statim, recitetur, sustinui tantisper assensum, donec certius hac de re constet. REISK.

Τούτου] Malim τὸ τούτου. IDEM.

εὔψυχός ἐστιν, ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν, οὓς δ' ἂν αὐτὸς ἀπο- 20
δοκιμάσῃ τῶν πολιτῶν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι, καὶ ἐάν τι
ἄλλο τούτῳ δόξῃ ἐπιτήδειον εἶναι, τοῦτο ποιεῖν. λέγε τὰ
λοιπά.

ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀπιέναι φησὶ τὸ ψήφισμα τὰς
[1] ἠρημένας πρεσβείας. ἐπειδὴ ἤκουσε μετὰ τὴν μάχην τὴν ἐν
Χαιρωνείᾳ Φίλιππον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μέλλειν εἰσβάλ-
λειν, αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν κατασκευάσας, ἵν' ἐκ τῆς 25
πόλεως ἀποδραίη, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ τά-
λαντα, οὐδὲν φροντίσας τῆς τότε παρούσης ἀπορίας, ἡνίχ' οἱ
ἄλλοι πάντες ἐκ τῶν ἰδίων ἐπεδίδοσαν εἰς τὴν [2] ὑμετέραν
σωτηρίαν. τοιοῦτος ὑμῖν ὁ σύμβουλος, καὶ δύο ταύτας μόνας
ἐν τῷ βίῳ Δημοσθένης πεποίηται ἀποδημίας, μετὰ τὴν
57 μάχην ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ νῦν εἰς Ὀλυμ-
πίαν, ἐπεὶ Νικάνορι διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας ἐντυχεῖν ἐβού- 30
λετο. ἄξιόν γε τούτῳ παρακαταθέσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπι-
τρέψαι κινδυνεύειν μέλλοντας, ὃς, ὅτε μὲν ἔδει μάχεσθαι
μετὰ τῶν ἄλλων τοῖς πολεμίοις, λιπὼν τὴν τάξιν ᾤχετο
ἀπιὼν οἴκαδε, ἐπειδὴ δὲ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν μετὰ τῶν
ἄλλων, πρεσβευτὴν αὐτὸς αὑτὸν [3] προβαλόμενος ᾤχετο ἐκ
τῆς πόλεως ἀποδρὰς, ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ [4] τῆς
εἰρήνης, οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν 35
ἕτερον πόδα, ἐπειδὴ δὲ τοὺς φυγάδας Ἀλέξανδρον ἔφασαν
κατάγειν καὶ Νικάνωρ εἰς Ὀλυμπίαν ἦκεν, [5] ἀρχιθεωρὸν

[1] εἰρημένας [2] ἡμετέρας [3] προβαλλόμενος [4] τῆς om. [5] ἀρχιθέωρον

Εἰρημένας] L. ἠρημένας. *delectos legatos.* Wolf.

Ἐπειδὴ ἤκουσε] Interponi vult Wolf δ'. possit quoque γὰρ interponi. Reisk.

Διοικήσεως] Οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, scil. τῶν δημοσίων χρημάτων, sunt quaestores, seu tribuni aerarii, cujusmodi fuit Lycurgus orator, cujus vitam v. apud Plutarch. Wolf. Reisk.

Οὐδὲ φροντίσας] L. οὐδὲν φρ. Wolf.

Κατὰ τὴν μάχην] F. μετὰ τὴν μ. Idem. Gruter.

Ἀρχιθεωρίας] Θεωροὶ qui sint, notum est. ἀρχιθεωροὶ, legati publice ad Olympia missi, principem Graeciae celebritatem. Wolf. *per opportunitatem legationis hujus*

Προβαλλόμενος] Velim unum λ. detrahi. Idem.

Ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τῶν ἑτέρων ποδῶν. nisi forte subintelligitur ἐκβιβάσαι. aut simile quodpiam verbum. Wolf. Haec parum intelligo, vulgatam satis, quam idem dicit, atque si dixisset: οὐδὲ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἐξελθεῖν. *ne alterum quidem pedem suum urbe esse exiturum*, nedum ambos. Reisk.

Ἀλέξανδρος] L. Ἀλέξανδρον. Wolf. cum *fama increbuisset Alexandrum exsules reducere*, h. e. proscripto cuique veniam domum redeundi edicto dedisse. Reisk.

αὐτὸν ἀπέδωκε τῇ βουλῇ. τοιοῦτος οὗτος, ἐν μὲν ταῖς παρα- 58
τάξεσιν οἰκουρὸς, ἐν δὲ τοῖς οἴκοι μένουσι πρεσβευτὴς, ἐν δὲ
τοῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστί.

ιδ'. Λέγε δὴ καὶ τὸ περὶ ζητήσεως τῶν χρημάτων ψήφι-
σμα, ὃ ἔγραψε Δημοσθένης τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ περὶ
40 αὐτοῦ τε καὶ [1] ὑμῶν, ἵνα παράλληλα θεωρήσαντες εἰδῆτε
τὴν Δημοσθένους ἀπόνοιαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἔγραψας σὺ τοῦτο, Δημόσθενες; ἔγραψας· οὐκ ἔστιν ἀντ-
ειπεῖν. ἐγένετο ἡ βουλὴ κυρία σοῦ προστάξαντος; ἐγένετο.
τεθνᾶσι τῶν πολιτῶν ἄνδρες; τεθνᾶσι. κύριον ἦν τὸ σὸν
ψήφισμα κατ' ἐκείνων; ἀδύνατον ἀντειπεῖν.

ιε'. Λέγε δὴ πάλιν, ὃ Δημοσθένης κατὰ Δημοσθένους
ἔγραψε. προσέχετε, ὦ ἄνδρες. 59

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἡ βουλὴ εὗρηκε Δημοσθένην. τί δεῖ πολλῶν λόγων; ἀπο-
101. 1 πέφαγκεν, ὦ Ἀθηναῖοι. τὸ μὲν τοίνυν δίκαιον ἦν ὑφ' ἑαυτοῦ
κεκριμένον εὐθὺς ἀποθνήσκειν· ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ὑμετέρας
ἦκει χεῖρας τοὺς ὑπὲρ τοῦ δήμου συνειλεγμένους καὶ τοὺς
ὀμωμοκότας πείθεσθαι τοῖς νόμοις καὶ τοῖς τοῦ δήμου ψη-
φίσμασι, τί ποιήσετε; προήσεσθε τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐ-
σέβειαν καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαια νομιζόμενα;
5 μὴ, ὦ Ἀθηναῖοι, μή· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν, ἑτέρους μὲν
ὑπὸ τῶν Δημοσθένους ψηφισμάτων, οὐδὲν ὄντας τούτου

[1] ὑμῶν

Ἀπίδωκε] Ἐπίδωκε. Scalig. Recte, ni fallor. Idem.

Ἡμῶν] F. ὑμῶν. Wolf.

Κυρία προστάξαντος] Interposui de meo σοῦ. *fuitne penes senatum potestas illud tuum decretum exsequendi?* Reisk.

Ὁ Δημοσθ. π. σ. λ.] *Fui aliquando in hac sententia:* ὃ Δημοσθένης κατὰ τίνος; *quod Demosthenes contra — quem? κατὰ Δημοσθένους ἔγραψε, contra Demosthenem tulit.* et hæc sit ad illa responsio. tum statim εὕρηκε Δημοσθένη, τίνα; *invenit, deprehendit reum — quem? Δημοσθένην, Demosthenem.* Sed nunc nimis ista videntur quæsita, quæ, cum fortasse placitura etiam sint, si codices ita tradidissent, tum auctori, codicibus invitis, obtrudenda non sint. Idem.

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁ βουλὴ om.

Λέγων; ἀποφάγκων] Interponendum videtur aliquid, quod deest, e. c. αὐτὸς ἑαυτὸν, *ipse semet detulit.* Idem.

Τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους] Sic dant Aldus et Stephanus. Ego Wolfianam hic reddidi, solum verbum quartum mutans cum συνειλεγμένους. ne nimis multa essent turbanda. Wolfius ad h. l. annotavit hæc, et pæne eadem Stephanus quoque in margine. Leg. τοὺς ὑ. τ. δ. συνειλεγμένους. nisi magis placet τῶν ὑ. τ. δ. συνειλεγμένων καὶ τῶν ὀμωμοκότων. pro εἰς τὰς ὑμᾶς. Sic Horatius: "cum mea nemo scripta legat vulgo recitare timentis." Hæc Wolfius. Accusativos si præfers, erit εἰς τὰς ὑμετέρας χεῖρας tantundem atque ὑφ' ὑμᾶς. *venit sub vos.* Idem.

χείρους οὐδὲ τοσαῦτ' ἠδικηκότας ὅσαπερ οὗτος, ἀπολωλέναι,
60 τουτονὶ δὲ καταφρονοῦντα ὑμῶν καὶ τῶν νόμων ἀτιμώρητον
περιιέναι ἐν τῇ πόλει, αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν ψηφισμά-
των ὧν ἔγραψεν ἑαλωκότα. τουτὶ τὸ συνέδριον, ὦ Ἀθηναῖοι,
καὶ ὁ αὐτὸς τόπος, καὶ ταὐτὰ τὰ δίκαια. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ
ἐκείνοις τε αἴτιος ἐγένετο τῶν συμβάντων κακῶν καὶ αὐτῷ 10
τῶν νῦν συμβησομένων. ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ δήμῳ
τῷ συνεδρίῳ τούτῳ κρῖναι περὶ αὐτοῦ, μάρτυρας ὑμᾶς πε-
ποιημένος. ἔθετο συνθήκας μετὰ τοῦ δήμου, γράψας τὸ
ψήφισμα καθ' ἑαυτοῦ παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν, ἣ πάν-
των τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ τῇ πόλει καθέ-
στηκε. διὸ καὶ οὐχ ὅσιον ὑμῖν ἐστὶ ταύτας ἀκύρους ποιεῖν,
οὐδὲ τοὺς θεοὺς ὁμωμοκόσι περὶ ταύτης τῆς κρίσεως ταῖς 15
αὐτῶν τῶν θεῶν πράξεσιν ἐναντίαν τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν.
61 κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχὼν τοῖς ὑπὲρ Ἁλιρρόθιου πρὸς Ἄρη
γενομένοις ἐνέμεινεν· αὐταὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ τῇ πρὸς Ὀρέστην
ἐν τούτῳ τῷ συνεδρίῳ κρίσει γενομένῃ καὶ τῇ τούτου ἀλη-
θείᾳ συνοίκους ἑαυτὰς εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον κατέστησαν.
ὑμεῖς δὲ τί ποιήσετε οἱ πάντων εἶναι φάσκοντες εὐσεβέ-
στεροι; τὴν τοῦ συνεδρίου γνώμην ἄκυρον καταστήσετε τῇ 20
Δημοσθένους ἐπακολουθήσαντες πονηρίᾳ; οὐκ, ἐὰν σωφρο-
νῆτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ περὶ μικρῶν οὐδὲ τῶν τυ-
χόντων ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ δικάζετε, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας
τῆς πόλεως ἁπάσης καὶ πρὸς τούτοις περὶ δωροδοκίας, ἔθους
πονηροῦ καὶ πράγματος ἀλυσιτελοῦς [1]ὑμῖν καὶ πάντας ἀν-
θρώπους ἀπολωλεκότος. εἰ μέν, καθ' ὅσον ἐστὲ δυνατοί, 25
ἐκβαλεῖτε ἐκ τῆς πόλεως καὶ παύσετε τοὺς ῥᾳδίως καθ'

[1] ὑμῖν om.

Ταῦτα] F. ταὐτὰ. Wolf.

Ὁ αὐτὸς] Malim: καὶ ὁ αὐτὸς. et idem ille orator. Reisk.

Αὖ] F. αὐτῷ. Wolf. αὐτῷ. et eorum, quæ ipsi nunc evenient. opponuntur enim ἐκείνοις τε et αὐτῷ. Tametsi Wolf in Latinis non suam conjecturam, sed vulgatam, nescio qua de causa, expressit. Reisk.

Παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν] Id ædificium μητρῷον inde dictum, in quo monumenta publica asservabantur. Wolf. Ratio linguæ Græcæ postulat παρὰ τῇ μητρὶ τ. θ. Reisk.

Κρίσει] Id est, ἐν κρίσει. in judicio, vel sententia a judicibus pronuntiata. Videtur Stephanus de κρίσιος suspicatus esse, tametsi margo ejus hoc de vocabulo tacet. v. notam proximam. Idem.

Ἀποτυχὼν τοῖς ὑ. Ἁ. π. Ἄ. γενομένοις] Π. ἀποτυχὼν τῆς ὑ. Ἁ. π. Ἄ. γενομένης. ἢ μᾶλλον δεῖ στίζειν μετὰ τὸ ἀποτυχεῖν, ἵνα ᾖ, ἐνίμεινε τοῖς γενομένοις. H. Stephan. Posterius hoc potius est. τὰ γενόμενα sunt exitus rei, h. l. τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν δικαστῶν. Reisk.

Γενομένῃ] Post γενομένῃ videtur ἐνίμεινεν deesse. Idem.

Εὐσεβίστεροι] Ἀντὶ τοῦ εὐσεβίστατοι, Latino quidem more. Wolf.

Εἰ μὲν] Malim: ὃ εἰ μὲν. quam si vos quidem exterminabitis pestem. Reisk.

ὑμῶν χρήματα λαμβάνοντας, σωθησόμεθα θεῶν βουλομένων· εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς, περιόψεσθε τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν ὑπὸ τούτων.

ις'. Ἔγραψεν αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ Δημοσθένης, ὡς δηλονότι 62
δικαίου τοῦ πράγματος ὄντος, φυλάττειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀφικόμενα μετὰ Ἁρπάλου χρήματα. οὕτως οὖν, [1]ὦ ἄριστε, εἰπέ μοι, φυλάξομεν, ἐὰν σὺ μὲν εἴκοσι τάλαντα λαβὼν ἔχῃς ἴδια, ἕτερος δὲ πεντεκαίδεκα, Δημάδης δὲ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς στατῆρας, ἕτεροι δὲ ὅσα δή ποτε ἀποπεφασμένοι εἰσί; τέτταρα γὰρ τάλαντά ἐστι καὶ ἑξήκοντα ἤδη εὑρημένα, ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν ἀναθεῖναι. καὶ πότερα κάλλιόν ἐστι, πρὸς δὲ δικαιότερον, ἅπαντ' ἐν τῷ κοινῷ φυλάττεσθαι, ἕως ἄν τι δίκαιον ὁ δῆμος βουλεύσηται, ἢ τοὺς ῥήτορας καὶ τῶν στρατηγῶν ἐνίους διηρπακότας ἔχειν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τὸ μὲν ἐν τῷ κοινῷ 63
φυλάττειν παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἶναι δίκαιον, τὸ δὲ τούτους ἔχειν μηδὲν' ἂν εἰπεῖν ὡς ἔστι καλῶς ἔχον.

ιζ'. Πολλοὺς οὗτος ἐρεῖ καὶ παντοδαποὺς λόγους, ὦ ἄνδρες, καὶ οὐδεπώποτε τοὺς αὐτούς. ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις ἐξηπατημένους ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ μέχρι τούτου μνημονεύοντας τὰς ὑποσχέσεις μέχρις ἂν ῥηθῶσιν. εἰ μὲν οὖν ἔτι δεῖ τὴν πόλιν τῆς Δημοσθένους πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν, ἵνα πλέον κακοδαιμονῶμεν — οὐδὲ γὰρ ἔχω τί ἄλλο εἰπῶ —, στερκτέον εἴη τοῖς συμβαίνουσιν· εἰ δ' ἔτι κηδόμεθα τῆς πατρίδος καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ δωροδόκους μισοῦμεν καὶ μετοιωνίσασθαι τὴν τύχην καὶ μεταλλάξασθαι βουλό-

[1] ὦ om.

Ὅσα δὲ ἐστι] Subaudi ἴχειν. IDEM.

Ὧν οἴεσθε τὴν αἰτίαν τουτοισὶν ἀναθεῖναι] *quorum culpam in istos censetis conferendam.* τὸ ἄν ad talenta 64. ab oratoribus direpta pertinere videtur, τὸ οἴεσθε ad δωροδόκους, τὸ τούτοις ad judices. Sed me dubitare de sententiæ veritate fateor. WOLF. Aut aberrarunt h. l. operæ Basileenses a Wolfii manu, aut calamus ejus lapsus est, et sententiam ejus pervertit. Voluit certe dare τὸ οἴεσθε ad judices, τούτοις autem ad τοὺς δωροδόκους. Sententia Dinarchi plana est: *quorum peculatuum culpam in hos conferre, vos, judices, censetis decere.* Sed deesse videtur δεῖν pone οἴεσθε. REISK.

Πρὸς δὲ] Subaudi τούτοις. *atque etiam.* WOLF. Recte quidem hoc. verum præterea quoque annotandum erat καὶ deesse. ut legatur, πρὸς δὲ, καὶ δικαιότερον. REISK.

Ἄν τι] Malim ἀν, τί. ut τί non sit enclíticum, sed interrogativum, pro ὅ, τι. *quid jus et fas sit.* IDEM.

Μηδὲν' ἂν] F. μηδένα ἄν. WOLF. GRUTER. Π. μηδέν' ἄν, ἢ μηδένα ἄν. H. STEPHAN.

Κακοδαιμονῶμεν] Κακοδαιμονᾶν, *intemperiis agitari.* de quo verbo alibi dictum. WOLF. Non videtur a verbo in άω desinente h. l. derivandum, sed a verbo in έω. *sinistrâ et luctuosa fortuna uti, cladibus affligi.* IDEM.

μεθα, οὐ [1]προετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ὦ Ἀθηναῖοι, ταῖς
64 τοῦ μιαροῦ καὶ γόητος τούτου δεήσεσιν. οὐδὲ [2]προσδεκτέον 102.1
τοὺς οἰκτους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τούτου· ἱκανὴν γὰρ εἰλήφατε πεῖραν αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων καὶ τῆς τύχης. τίς οὕτως εὔελπις [3]ὑμῶν ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, τίς οὕτως ἀλόγιστος, τίς τῶν προγεγενημένων καὶ νῦν ἐνεστηκότων πραγμάτων ἄπειρος, ὅστις ἐλπίζει τὸν ἐκ τοσαύτης εὐδαιμονίας εἰς τοσαύτην ἀδοξίαν καταστήσαντα 5
τὴν πόλιν, δι' ἡντιναδήποτε αἰτίαν ἢ τύχην — ἐῶ γὰρ τοῦτο νῦν —, ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀπορίαις καὶ τοῖς περιεστηκόσιν ἡμᾶς κινδύνοις καὶ ἡ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως
65 δωροδοκία προσγέγονε, καὶ περὶ αἰσχρᾶς αὐτίας κοινῇ πάντες ἀγωνιζόμεθα καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν τὰ [4]ἰδία παρά τισιν ὄντα χρήματα κοινῇ τὸν δῆμον ἔχειν, τηνικαῦτα συμβουλεύονται καὶ [5]διοικοῦνται τοῦτον σώσειν [6]ὑμᾶς; ἐῶ γὰρ 10
ταἄλλα ὅσα μεταβαλλόμενος ἐν τοῖς πράγμασι καὶ δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε, καὶ τοτὲ μὲν γραφῶν καὶ ἀπαγορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους, τοτὲ δὲ λέγων ὡς οὐ δεῖ τὸν δῆμον ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ, ὅταν δὲ μέλλῃ κριθήσεσθαι παρ' ὑμῖν, Καλλιμήδοντα εἰσαγγέλλων συνιέναι ἐν Μεγάροις τοῖς φυγάσιν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ ταύτην τὴν 15
66 εἰσαγγελίαν εὐθὺς παραχρῆμα ἀναιρούμενος, ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῇ πρώην γεγενημένῃ προσάγων καὶ κατα-

[1] προετέον
[2] προστέον
[3] ἐστιν ὑμῶν
[4] ἴδια
[5] πολεμοῦντα
[6] ὑμᾶς

Οὐ προετέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς] Ἀντὶ τοῦ ὑμῖν αὐτοῖς. ut Isocrates Evagora: οὐ βουλευτέον τοὺς γε νῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσι. Sed puto leg. οὐ προετέον ὑμᾶς αὐτοὺς, παρὰ τὸ προὔμαι. non committendum est, ut vosmetipsi precibus ejus quasi condonetis, h. e. ut iis moveamini. sicut dicunt προὔσθαι χρήματά τινι. Wolf. Alterutrum verum est, aut servato προετέον, delendum est αὐτοὺς, quod tum est inutile, et officit sententiæ, aut hoc αὐτοὺς servato, necessario leg. est προετέον. non decet vos, vosmetipsos hujus precibus et obtestationibus prodere, et quasi in deditionem tradere. Videtur ludere in vocabulis προετέον et προστέον. v. notam proximam. Reisk.

Προετέον] A πρόειμι, τὸ προσέρχομαι. Sed senens postulat προστέον, a προσίεμαι. Wolf.

Ἄπιστος] M. οὕτως ἄπιστος. Idem.

Αἰσχρᾶς αἰτίας] De Harpali pecunia direpta a republica Atheniensium. Wolf.

Δημηγορῶν, οὐδὲν ὑγιὲς τετέλεκε] Potest ferri. videtur tamen orator, mutata distinctione, sic dedisse: δημηγορῶν οὐδὲν ὑγιές, διατετέλεκε. Reisk.

Τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν] Si bene habet hæc lectio, tantundem valet, atque τῶν ἐνουρανίων τιμῶν, cœlestibus honoribus. Sed dubito, an Græci perinde τιμὰς οὐρανίους vel ἐνουρανίους usurpaverint, atque Latini honores cœlestes. Suspicatus aliquando sum, Dinarchum reliquisse: τῶν ἴσων τοῖς ἐν οὐρανῷ, id est, τοῖς θεοῖς. paribus honoribus atque diis habentur cœlum incolentibus. Idem.

σκευάζων ψευδῆ μηνυτὴν ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων, καὶ περὶ τούτων γράφων μὲν οὐδέν, αἰτίας δ' ἕνεκα τοῦ παρόντος ἀγῶνος παρασκευάζων· ταύτων γὰρ ἁπάντων ὑμεῖς τούτῳ μάρτυρες ἐστέ. γόης οὗτος, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μιαρὸς ἄνθρωπός ἐστι, καὶ οὔτε τῷ γένει τῆς πόλεως πολίτης οὔτε τοῖς πεπολιτευμένοις αὐτῷ καὶ [1]πεπραγμένοις. ποῖαι γὰρ τριήρεις εἰσὶ κατεσκευασμέναι διὰ [2]τοῦτον, ὥσπερ ἐπὶ Εὐβούλου, τῇ πόλει; ἢ ποῖοι νεώσοικοι τούτου πολιτευομένου γεγόνασι; πότε οὗτος ἢ διὰ ψηφίσματος ἢ νόμου ἐπηνώρθωσε τὸ ἱππικόν; τίνα κατεσκεύασε δύναμιν τοιούτων καιρῶν παραγενομένων μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἢ πεζὴν ἢ ναυτικήν; τίς ἀνενήνεκται τῇ θεῷ κόσμος εἰς ἀκρόπολιν ὑπὸ τούτου; τί κατεσκεύακε Δημοσθένης οἰκοδόμημα ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ὑμετέρῳ ἢ ἐν τῷ ἄστει ἢ ἄλλοθί που τῆς χώρας; οὐδεὶς [3]ἂν οὐδαμοῦ δείξειεν. ἔπειτα τὸν μὲν ἐν ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἄπιστον γεγενημένον, ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὴν πόλιν οἰκονομίαις ἄχρηστον, περιεωρακότα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἅπαντα διαπεπραγμένους ὅσα ἐβουλήθησαν, μεταβεβλημένον δὲ αὐτὸν καὶ 67
ταῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου πράξεις ἐγκαταλελοιπότα, τοῦτον πεποιῆσαι βούλεσθε; οὐκ, ἐὰν σωφρονῆτε καὶ καλῶς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως βουλεύησθε· ἀλλὰ δέξασθε τὴν ἀγαθὴν τύχην, ἣ τιμωρήσασθαι παρέδωκε τῶν ῥητόρων τοὺς τὴν πόλιν διὰ τὴν αὑτῶν δωροδοκίαν ταπεινὴν πεποιηκότας, καὶ φυλάξασθε — καθάπερ οἱ θεοὶ προειρήκασιν ὑμῖν ἐν ταῖς μαντείαις πολλάκις — τοὺς τοιούτους ἡγεμόνας καὶ συμβούλους. ἀκούσατε δὲ αὐτῆς τῆς μαντείας. λέγε [4]τὴν μαντείαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

ιή. Πῶς οὖν μίαν γνώμην ἔξομεν, ὦ Ἀθηναῖοι; πῶς ὁμονοήσομεν ἅπαντες ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων, ὅταν οἱ

[1] πεπραγματευμένοις [2] τούτου [3] οὖν [4] σὺ τὴν

Αἰτίας] Ordo verborum est: αἰτίας δὲ παρασκευάζων, ἵνα τοῦ παρόντος ἀγῶνος. Wolf.

Οὖν] Π. ἀν. H. Stephan. Assentior Stephano ἂν emendanti. Reisk.

Πράξεσιν] Quid si τάξεσιν? Wolf.

Ἅπαντα δὲ πεπραγμένους] F. ἅπαντα διαπεπραγμ. Idem.

Αὐτῆς] αὖθις. Gruter.

ἡγεμόνες καὶ οἱ δημαγωγοὶ χρήματα λαμβάνοντες προίενται τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, καὶ ὑμεῖς μὲν [1] καὶ ὁ δῆμος 40
ἅπας κινδυνεύῃ περὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν
ἱερῶν τῶν πατρῴων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν, οἱ δὲ διηλλα-
γμένοι πρὸς αὐτοὺς ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται καὶ
προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττω-
σιν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς τοὺς ῥᾷστα πειθομένους τοῖς τούτων
68 λόγοις; τί γάρ ἐστι ῥήτορος δημοτικοῦ καὶ μισοῦντος τοὺς 103
κατὰ τῆς πόλεως λέγοντας καὶ γράφοντας; ἢ τί φασὶ
τοὺς πρὸ ἡμῶν γεγενημένους, ὦ Δημόσθενες καὶ Πυλύευκτε,
διατελεῖν ποιοῦντας; καὶ ταῦτα οὐδενὸς δεινοῦ τότε τὴν
πόλιν περιεστηκότος. οὐ κρίνειν ἀλλήλους; οὐκ εἰσαγγέλ-
λειν; οὐ γράφεσθαι παρανόμων; ἔστιν οὖν ὅ τι πεπονθή-
κατε τούτων ὑμεῖς οἱ φάσκοντες τοῦ δήμου κήδεσθαι καὶ 5
τὴν σωτηρίαν ὑμῖν ἐν τῇ τούτων εἶναι ψήφῳ; γέγραπταί
σοι ψήφισμα, Δημόσθενες, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν παρα-
νόμων ὧν Δημάδης γέγραφε; κεκώλυκας τινὰ πρᾶξιν ὧν
ἐκεῖνος προελόμενος κατὰ τοῦ δήμου πεπολίτευται; οὐδ'
ἡντινοῦν. εἰσήγγελκας τὸν παρὰ τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα
69 καὶ τοὺς νόμους πολλὰ διαπεπραγμένον; οὐδεπώποτε, 10
ἀλλὰ περιεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα καὶ
τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως κεκοινωνηκότα τοῖς Ἁρμοδίου
καὶ Ἀριστογείτονος ἀπογόνοις. ἔπειτα ποῦ τῆς εὐνοίας τῆς
σῆς ὁ δῆμος ἔλαβε πεῖραν, [2] ἢ ποῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βοή-
θειαν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἴδομεν; ἢ ἐνταῦθα φήσετ'
εἶναι δεινοὶ, εἰ παρακρούσετε τούτους ἀεὶ λέγοντες ὡς οὐκ

[1] καὶ om.

[2] ὅπου

Προίενται] Analogia postulat προΐωνται, sicut τιθῶνται. Sed et προῶνται scribitur, άντὶ τοῦ πρίωνται, ut θῶνται. WOLF.

Ὑμεῖς μὲν ὁ δῆμος] Post μὲν videtur καὶ interponendum esse. *Vos* judices, *et* universus populus. REISK.

Ταῦτα] F. ταὐτὰ. WOLF. GRUTER.

Ἔστι ῥήτορος] Π. ἔστι χεῖρον ῥήτορος. Ἢ τοιοῦτό τι. H. STEPHAN. Excidit hoc bono viro, aliud agenti, neque satis ad rem praesentem attento, ut talia multa nobis excidunt, mente districta, et multa simul agente, quorum nihil recte fit. Locus hic bene habet, id quod vel e Latina Wolfii interpretatione constat. Ad ῥήτορος subauditur ἔργον, vel καθῆκον, vel tale quid. REISK.

Φασὶ] Subaud. homines. Pro ἡμῶν leg. ὑμῶν. IDEM.

Ἀλλήλους] F. αὐτοὺς. WOLF. Bene habet vulgata. REISK.

Ἔστιν οὖν, ὅ, τι πεπονθήκατε τούτων] Ἀντὶ τοῦ, ἆρα πεποιήκατέ τι τούτων. WOLF.

Τὸ τοῦ δήμου ψήφισμα] Num τὰ τ. δ. ψηφίσματα. Num pro τὸν leg. sit τοῦτον, an illo servato excideriit nomen aliquod proprium, an denique vulgata bene habeat, ad Demadem referenda, in dubio relinquam. Sed vix videtur Demadis in foro statua aenea stetisse. Nullus dubito de alio quopiam hic agi. REISK.

Ὅπου] Π. ἢ ποῦ. H. STEPHAN.

ἔστιν ἔξω τῆς πατρίδος ὑμῖν ἐξελθεῖν, οὐκ ἔστιν ἄλλη καταφυγὴ χωρὶς τῆς [1] ἡμετέρας εὐνοίας; φανεροὺς ἐχρῆν γεγενημένους ἀντιπράττοντας καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τοῖς κατὰ τοῦ δήμου γραφομένοις ψηφίσμασιν, οὕτω πείθειν τούτους λέγοντας ὡς οὐκ ἔστιν ὑμῖν οὐδεμία σωτηρία χωρὶς τῆς παρὰ τοῦ δήμου βοηθείας. ὑμεῖς δὲ ἐν τοῖς ἔξω τὰς ἐλπίδας ἔχετε, ἀμιλλώμενοι ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πράττειν καὶ δῶρα εἰληφέναι παρὰ τῶν αὐτῶν ὥνπερ νῦν ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς ἡ βουλὴ, καὶ [2] σὺ, 70
πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον διειλεγμένος Νικάνορι καὶ κεχρηματικὼς ἐν Ὀλυμπίᾳ περὶ ὧν ἐβουλήθης, ἐλεεινὸν νῦν σεαυτὸν κατασκευάζεις προδότης ὢν καὶ δωροδόκος, ὡς ἐπιμελησομένους τούτους τῆς σῆς πονηρίας, καὶ οὐ δώσων δίκην ὑπὲρ ὧν εἴληψαι πεποιηκὼς, τοσούτῳ τολμηρότερον Δημάδου, ὥσθ' ὁ μὲν προειρηκὼς ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὑτοῦ τρόπον καὶ τὴν ἀπόνοιαν, καὶ ὁμολογῶν λαμβάνειν καὶ λήψεσθαι, ὅμως οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς δεῖξαι τὸ πρόσωπον, οὐδ' ἐναντία τῇ τῆς βουλῆς ἀποφάσει λέγειν ἠξίωσε· καίτοι οὐκ ἔγραψεν ἐκεῖνος περὶ αὑτοῦ κυρίαν εἶναι τὴν βουλὴν, οὐδὲ θάνατον ὡρίσατο, ἐὰν ἀποφανθῇ χρήματα εἰληφώς. σὺ δὲ οὕτω σφόδρα πεπίστευκας τοῖς σεαυτοῦ λόγοις καὶ καταπεφρόνηκας τῆς τούτων εὐηθείας, ὥστε πείσειν οἴει τοὺς δι-
καστὰς, ὡς μόνου σοῦ κατέψευσται τὸ συνέδριον καὶ μόνον 71
οὐκ εἰληφότα σε τὸ χρυσίον ἀποπέφαγκεν. καὶ τίς ἂν ταῦτα πεισθείη;

ιθ'. Ὁρᾶτε, [3] ὦ Ἀθηναῖοι, τί μέλλετε ποιεῖν. παρειλήφατε παρὰ τοῦ δήμου τὸ πρᾶγμα τὸ γεγενημένον ἤδη,

[1] ὑμετέρας [2] συμπάντων [3] Ὦ om.

Τμῖν] Aut hic est ἡμῖν leg. ut sit imitatio et repræsentatio orationum, quibus Demosthenes cum consortibus ad populum uterentur, cujus vellent ciere commiserationem, aut versu proximo leg. est ἡμετέρας. nostrum. quod posterius equidem malim. REISK.

Οὕτω] Malim οἶδ' οὕτω. sic certe loqui solent. IDEM.

Εἰληφέναι] Scil. ὁμολογοῦντας. WOLF.

Ἀποπέφαγκεν ὑμᾶς] Scil. εἰληφέναι δῶρα. REISK.

Συμπάντων] Malim σὺ πάντων. Adhuc enim locutus erat de universo Demosthenis sodalitio malorum oratorum. jam vero ad eum solum convertit orationem. Mirifica inest vis in hac tam subita orationis a multis ad unum conversione. IDEM.

Ἐπιμελησομένους] Π. ἐπιλελησομένους. H. STEPHAN. Malim equidem ἐπιλελησμένους. quasi obliti sint hi judices. REISK.

Τολμηρότερον] Recte fecit Stephanus, ut lectionem hanc Ald. servaret, spreta Wolfii conjectura τολμηρότερος. IDEM.

Ὡρίσατο] Scil. ἑαυτῷ ζημίαν. quod alias addi solet. IDEM.

Μονοῦν] L. μόνου οὖν. WOLF. GRUTER.

τιμωρίας δ' ἕνεκα τῆς κατὰ τῶν ἐνόχων ὄντων ταῖς ἀποφάσεσι Δημοσθένης εἰσάγεται πρῶτος. κατηγορήκαμεν ἡμεῖς, οὐδενὶ καταχαρισάμενοι τῶν κοινῶν δικαίων. πότερ' ἀμελήσαντες τῶν γεγενημένων ἁπάντων ἀφήσετε τὸν πρῶτον εἰσεληλυθότα πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὰ δίκαια τὰ παρὰ τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου δόξαντ' εἶναι καὶ 72 τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, ταῦθ' ὑμεῖς [1] οἱ κύριοι πάντων λύσετε, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτοὶ τὴν τούτων ἀναδέξεσθε; ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις παραδείγματ' ἐξοίσετε κοινὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὅτι μισεῖτε τοὺς προδότας καὶ τοὺς χρημάτων ἕνεκα [2] προϊεμένους τὰ τοῦ δήμου συμφέροντα; ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν νῦν, καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι ὄντες τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε, καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ὑμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει τὰ δίκαια ὑμῶν ἐθηλόντων κρίνειν, ἢ μοχθηρὰς ἐλπίδας ποιήσετε πάντας ἔχειν τοιαῦθ' ὑμῶν ἔθη καθιστάντων.

κ'. Οὐ καταπλητέον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδὲ προετέον, ἐὰν σωφρονῆτε, τοῖς Δημοσθένους ἐλέοις τὴν 104 κοινὴν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπολογίαν. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν ἠνάγκαζε τοῦτον τὰ μὴ προσήκοντα χρήματα λαμβάνειν τὰ καθ' ὑμῶν, πολλῷ πλείω τῶν ἱκανῶν δι' ὑμᾶς ἕτερα κεκτημένον, οὐδ' ἀπολογεῖσθαι νῦν ὑπὲρ τῶν ὡμολογημένων ἀδικημάτων, γράψαντα καθ' ἑαυτοῦ θάνατον 73 τὴν ζημίαν· ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου ἔμφυτος αἰσχροκέρδεια καὶ πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε. μὴ οὖν ἄχθεσθε αὐτοῦ πλαίοντος καὶ ὀδυρομένου· πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον [3] ἐλεήσαιτε τὴν χώραν, ἣν οὗτος καθίστησιν εἰς τοὺς κινδύνους τοιαῦτα πράττων, ἢ τοὺς ἐξ αὐτῆς γεγενημένους ὑμᾶς ἱκετεύει, παραστησαμένη τὰ

[1] οἱ om. [2] προϊεμένους [3] ἐλέησαιτε

Οἶδεν] Aut οὐδὲν est leg. aut utrumque copulandum, οὐδὲν οὐδενὶ καταχαρ. Reisk.

Περὶ τῷ δήμῳ] F. παρὰ τῷ δ. Wolf. H. Stephan. Scalig.

Ἀμελήσαντ τὰ καθ' ὑμᾶς, πολλῶ] Wolf omittit vult τὰ, et contra post ὑμᾶς addi τόν. quorum in priori eum ei assentior, tum in posteriori refragor. Reisk.

Ἀπολλεῖσθαι] F. ἀπολογεῖσθαι. Wolf.

Ἐξ αὐτῆς] Wolf suadet ἐν αὐτῇ nulla necessitate. Bene habet vulgata. Ipsa S. S. nos ait globam esse, e gleba natos, et in globam reversuros. Parentes nostri succola genitalibus nos procrearent, ex alimentis terrestribus collectis; et nos, qui fragibus terræ iisdem alimur, parem nostri generis aliam sobolem procreamus. Fundus carnium nostrarum gleba est. Reisk.

ὑμέτερα τέκνα καὶ γυναῖκας, τιμωρήσασθαι τὸν προδότην καὶ σώζειν ἑαυτὴν, ὑπὲρ ἧς οἱ πρόγονοι καλοὺς καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑπομείναντες ἐλευθέραν [1] αὐτὴν ὑμῖν παραδεδώκασιν, ἐν ᾗ πολλὰ καὶ καλὰ παραδείγματα λέλειπται τῆς τῶν τελευτησάντων ἀρετῆς. εἰς ταύτην ἀποβλέψαντας, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ γινομένας πατρίους θυσίας καὶ τὰς τῶν προγόνων θήκας φέρειν δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας τὴν ψῆφον. καὶ ὅταν Δημοσθένης ἐξαπατῆσαι βουλόμενος 74
καὶ παρακρουόμενος ὑμᾶς οἰκτίζηται καὶ δακρύῃ, ὑμεῖς εἰς τὸ τῆς πόλεως σῶμα ἀποβλέψαντες καὶ τὴν πρότερον δόξαν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἀντίθετε, πότερον ἡ πόλις ἐλεεινοτέρα διὰ τοῦτον γέγονεν ἢ διὰ τὴν πόλιν Δημοσθένης. εὑρήσετε γὰρ τοῦτον μὲν λαμπρὸν ἐξ οὗ προσελήλυθεν εἰς τὸ πολιτεύεσθαι γεγενημένον, καὶ ἀντὶ μὲν λογογράφου καὶ μισθοῦ τὰς δίκας λέγοντος ὑπὲρ Κτησίππου καὶ Φορμίωνος καὶ ἑτέρων πολλῶν πλουσιώτερον ὄντα τῶν ἐν τῇ πόλει, ἀντὶ δ' ἀγνώτου καὶ οὐδεμίαν πατρικὴν δόξαν παρὰ τῶν προγόνων παρειληφότος ἔνδοξον γεγενημένον, τὴν δὲ πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς οὐδὲ τῆς τῶν προγόνων δόξης διακειμένην. ἀφέντες οὖν τοὺς ἐλέους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τοὺς τούτου τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν φέρετε ψῆφον, καὶ σκοπεῖτε τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, μὴ τὸ Δημοσθένει· τοῦτο γάρ ἐστι καλῶν κἀγαθῶν δικαστῶν ἔργον.

καί. Καὶ ὅταν ἀναβαίνῃ τις [2] συνηγορήσων Δημοσθένει, 75
λογίζεσθε ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὲν μὴ ἔνοχος ὢν ταῖς μελλούσαις ἀποφάσεσιν ἀναβαίνει, κακόνους ἐστὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ δήμῳ δῶρα λαμβάνοντας οὐ βου-

[1] ὑμῖν αὐτὴν

[2] δημηγορήσων

Καλοὺς καὶ πολλοὺς] Non improbo verborum hunc ordinem, admoneo tantum, inverso modo Græcos solere dicere πολλοὺς καὶ καλούς. V. v. 4. REISK.

Καὶ ἐν αὐτῇ] F. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ. WOLF. H. STEPHAN.

Ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρουόμενος] Cur non potius dixit, aut ἐξαπατῶν καὶ παρακρουόμενος, aut ἐξαπατῆσαι βουλόμενος καὶ παρακρούσασθαι? miror equidem hanc in dicendo inconstantiam, cujus causam nullam video. REISK.

Σῶμα] L. ἄξίωμα, ut p. 328. v. ult. MARKLAND.

Κτησίππου] Orationis a Demosthene pro Ctesippo scriptæ nemo, quod sciam, alius, ne ipse quidem Taylor, qui satis diligenter indicem orationum Demosthenis ineditarum cum editis confectum in Adversariis reliquit. REISK.

Ὄντα τῶν] Videtur interponendum esse πάντων. REISK.

Δημηγορήσων] F. συνηγορήσων. WOLF. Perquam probabiliter. REISK.

Οὐ βουλόμενος — βούλεται] Eo, quod non vult eos pœnas dare, vult idem una quoque præsidium securitatis publicæ tolli. IDEM.

λόμενος δίκην δοῦναι καὶ τὴν κοινὴν τῶν ὑμετέρων σωμάτων φυλακήν, ἐφ' ᾗ τέτακται τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, καταλυθῆναι βούλεται καὶ συγκεχύσθαι πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια· εἰ δὲ ῥήτωρ ἢ στρατηγὸς, οἳ τὴν καθ' αὐτῶν προσδοκωμένην ἀπόφασιν ἄπιστον βουλόμενοι γενέσθαι συνηγοροῦσιν, οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι ἐκ πάντων τούτων γίνεται συνεργία περὶ τὸν Ἁρπάλου κατάπλουν καὶ τὴν ἄφεσιν. νομίσαντες οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καθ' ὑμῶν πάντας τούτους ἀναβαίνειν καὶ κοινοὺς ἐχθροὺς εἶναι τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης, μὴ ἀποδέχεσθε αὐτῶν, ἀλλὰ κελεύετε ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν 76 κατηγορημένων· μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὃς μέγα φρονεῖ ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν· καὶ ἐπειδὰν φανερὸς ὑμῖν γένηται δωροδοκῶν, ὅτι μᾶλλον ἐξελήλεγκται φενακίζων ὑμᾶς, τιμωρήσασθε ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως· εἰ δὲ μή, μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι πάντας τοὺς ἀποπεφασμένους καὶ τοὺς μέλλοντας ἀφέντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὸν δῆμον τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψετε, καὶ ὕστερον ἐγκαλεῖτε τοῖς ἀφεῖσιν, ὅτε οὐδὲν ἔσται πλέον ὑμῖν.

κβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κατη- 77 γορίας ἥκει, βεβοήθηκα, τἆλλα πάντα παριδὼν πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. οὐκ [1] ἐγκαταλέλοιπα τὴν πόλιν, οὐ χάριν προὐργιαιτέραν τῆς τοῦ δήμου χειροτονίας ἐποιησάμην. ἀξιῶν δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.

[1] ἐγκατέλιπον

Στρατηγὸς, οἵ] Hæc duo vocabula videntur in unum *στρατηγοὶ* confiunda esse. IDEM.

Ὑμῖν — εἰδότας] Aut ὑμᾶς leg. est, aut εἰδέναι. IDEM.

Μηδὲ τὴν αὐτοῦ τούτου μανίαν, ὃς] Apparet primum αὐτοῦ vitiosum esse, cum sit inutile, deinde deesse imperativum aliquem, e. c. θαυμάζετε. Num ergo dedit Dinarchus: *μηδὲ τὴν τοῦ συκοφάντου τούτου θαυμάζετε μανίαν, ὃς* —. IDEM.

Γίνηται] Malim γεγένηται. IDEM.

Ὅτι μᾶλλον] F. ἔτι μᾶλλον. WOLF. Probo. Sed tum quoque post φενακίζων ὑμᾶς, addendum erit ἀλλὰ, ut sit: φεν. ὑμᾶς, ἀλλὰ τιμωρήσασθε. REISK.

Μᾶλλον τας] Subaud. ἀποφανθέντας. IDEM.

Ἐγκαλεῖτε] Wolf hoc habet pro futuro secundo, et usurpatum putat pro ἐγκαλέσετε. Sæpe tamen præsens ab Atticis pro future usurpatur. Sed vide hac de causa subtilitate plus quam grammatica disputantem Richardum Dawesium in Miscellaneis Criticis. H. Stephanus tamen in margine h. l. annotavit. Π. ἐγκαλέσετε. IDEM.

Τοῦ μὲν] F. τοὐμὸν. WOLF. H. STEPHAN. GRUTER.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Pag. ed. Steph. Pag. ed. Reisk.

05. 1 77 α'. ΠΑΝΘ', ὡς ἔοικεν, ὦ Ἀθηναῖοι, προσδοκητέα ἐστὶ καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν ἐν ταῖς γεγενημέναις ἀποφάσεσι θαυμασιώτατον δὲ πάντων, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ νῦν γινόμενον. ὁ γὰρ πονηρότατος τῶν ἐν τῇ πόλει, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, Ἀριστογείτων διαδικασόμενος ἥκει [1] τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου [2] βουλῇ περὶ ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ νυνὶ μείζονα κίνδυνον ἢ τὴν ἀπόφασιν πεποιημένη βουλὴ κινδυνεύει ἢ ὁ δῶρα λαμβάνων καθ' ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων παῤῥησίαν ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν. τούτῳ μέν γε καινὸν οὐδὲν οὐδὲ δεινόν, ἐὰν ἁλῷ, συμβήσεται· καὶ γὰρ θανάτου ἄξια πολλὰ πρότερον ἕτερα διαπέπρακται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξω διατέτριφε, καὶ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν οὐκ 78 ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ δεινὰ πεποίηκε, περὶ ὧν ἀκριβέστερον ὑμεῖς ἐμοῦ γιγνώσκετε· τῇ δὲ βουλῇ τὸ δόξαι ψευδῆ κατὰ Ἀριστογείτονος ἀποφαίνειν καὶ τοῦτον ἐκείνης παρ' ὑμῖν ὑπολῃφθῆναι δικαιότερα λέγειν τῶν αἰσχίστων καὶ δεινοτάτων ἐστίν. διόπερ, ὦ Ἀθηναῖοι, οὗτός μοι δοκεῖ, τὸν ἀγῶνα αὐτῷ ἀσφαλῆ εἶναι νομίζων, διαπειρασόμενος ἥκειν τῆς ὑμετέρας γνώμης. ἅπαντα γὰρ αὐτῷ πολλάκις τὰ δεινὰ συμβέβηκε, πλὴν τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δ', ἂν θεὸς θέλῃ καὶ ὑμεῖς σωφρονῆτε, ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ συμβήσεται. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα Κελτίῳ γενήσεσθαι αὐτὸν προσδοκᾶτε συγγνώμης νυνὶ τυγχάνοντα παρ' ὑμῶν, οὐδὲ τὸ λοιπὸν ἀφέξεσθαι τοῦ λαμβάνειν χρήματα καθ' ὑμῶν, ἐὰν νῦν ἀφῆτε αὐτόν. πονηρίαν γὰρ ἀρχομένην μὲν

[1] τὴν [2] βουλὴν

Ἥκει τὴν] Interpone πρός. V. p. 316. 11. Reisk. Αὐτῶν] Π. αὐτὸν. H. Stephan. Scaligr.

κωλῦσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ καὶ [1]γεγευμένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε [2]δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἐᾶν ὅ τι ἂν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνατε τοῦτον, ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν, ὃν [3]ἤσθεθ' ἥκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν [4]ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς [5]ὑμᾶς.

Ϛ'. Ἆρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς οὔσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμένων πάντα τοῖς [6]τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ [7]καταῤῥαθυμήσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποσεφασμένων. ἢ διὰ [8]τοὺς τοῦ κρινομένου προγόνους καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐτοῦ φείσασθαι; τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβοήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφεῖσθαι τοὺς ἐιλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθὴς καὶ δικαία ἡ κατὰ Ἀριστογείτονος ἔσται ἀπόφασις, ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχέα

[1] γεγευμένην [2] ψευδεποιὸν [3] ἤσθεσθ' [4] ἡμῶν [5] ἡμᾶς
[6] τῆς om. [7] καταῤῥαθυμήσατε [8] τοὺς κρινομένους

Γεγευμένην] Π. γεγευμένον. H. Stephan. Deesse hic aliquid liquet, sed incertum est, utrum κρύπτω, ut vult Palmerius, an ὑποστρέφω, aut ὑπερτίθημι, an, cum Toupio Emend. ad Suid. T. I. p. 96. περιγεγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. reliquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum decipiendum, pro βραχίως? an leg. διὰ στίτυαmur. Reisk.

Τοῖς πόλεως] Interpone τῆς. Idem.

Τοὺς κρινομένους] Lego τοὺς τοῦ κρινομένου. Idem.

Περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων.] Videtur leg. περὶ τουτωὶ τὸν ἀγῶνα. Idem.

Βραχία] Num hic adverbialiter est accipiendum, pro βραχίως? an leg. διὰ

106. 1 εἰπὼν καταβῇ, ψευδὴς, καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένῃ; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων.

γ. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νὴ Δία μέτριος τὸν τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τοῦτ' ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν, ὅτι [1] Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς περιεῖδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντα οὐ τυχόντα τῶν 81
νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη — πολλάκις γὰρ ἴστε τοῦτο δήπου γεγενημένον —, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοὺς, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν; καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὢν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κακούργοις ἀνηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτην — ὡς φασι — ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐξῆν ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι; καὶ ταῦθ', ἅπερ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν 82

[1] τοῦ Κυδ.

βραχίων? an potius post τὰ δίκαια, aut post περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα deest aliquid. διεξελθὼν? videtur utique. nam πάντα cum τὰ δίκαια jungi nolim. IDEM.

Ταύτῃ] Scil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἀρπάλεια χρήματα διανεμαμένων. IDEM.

Ὡς παρὰ] Fors. οὐ est interponendum. IDEM.

Τοῦ Κυδιμ.] Τοῦ abesse malim. IDEM.

Αὐτοὺς] Dictum πρὸς τὸ σημαινόμενον pro τοὺς αὐτῶν, scil. ὄντας, vel δεδεμένους. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere hic designari. tam scelesta in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusativus τολμήσαντα pendet e τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν. IDEM.

Ἀπηγμένοις] De verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum in captivitatem et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Præpositio ἀνὰ, unde compositum est, h. l. significat, *secorsim*, procul a reliqua societate humana. IDEM.

Ἐκείνοις] Id est, παρ' ἐκείνοις. IDEM.

Τοὺς ἐκ] Num τὰ interponendum? IDEM.

κωλῦσαι τάχα τις κολάζων δυνηθείη, ἐγκαταγεγηρακυῖάν δὲ καὶ [1] γεγευμένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν ἀδύνατον εἶναι λέγουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐγγενήσεσθαι βούλεσθε [2] δευσοποιὸν ἐν τῇ πόλει πονηρίαν, διαφυλάττειν ὑμᾶς Ἀριστογείτονα δεῖ, καὶ ἐᾶν ὅ τι ἄν τις βούληται ἐν τῇ πόλει διαπράττεσθαι· εἰ δὲ τοὺς πονηροὺς καὶ καταράτους ἀνθρώπους μισεῖτε καὶ ἔστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπὸ τούτου πεπραγμένων, ἀποκτείνατε τοῦτον, ὃς παρ' Ἁρπάλου λαβεῖν χρήματα ἐτόλμησεν, ὃν [3] ἧσθεθ' ἥκειν καταληψόμενον τὴν πόλιν [4] ὑμῶν, καὶ τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φενακισμοὺς ἐκκόψατε αὐτοῦ· τούτοις γὰρ ἥκει πιστεύων πρὸς [5] ὑμᾶς.

Ϛ'. Ἆρ' ἴσθ' ὅτι τῆς Ἁρπάλου ἀφίξεως δυσχεροῦς οὔσης ἐκεῖνο συμβέβηκεν εὐτύχημα τῇ πόλει, διότι πεῖραν εἰλήφατ' ἀκριβῆ τῶν ἕνεκ' ἀργυρίου καὶ χρυσίου προϊεμένων πάντα τοῖς [6] τῆς πόλεως ἐχθροῖς; μὴ [7] καταῤῥαθυμήσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἀπείπητε τιμωρούμενοι τοὺς πονηροὺς, ἀλλ' ἐκκαθάρατε, καθ' ὅσον δυνατόν ἐστι, τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ μὴ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων ἀκούειν ζητήσητε, φανερῶν ὑμῖν γεγενημένων τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποφασμένων. ἢ διὰ [8] τοὺς τοῦ κρινομένου προγόνους καὶ τὴν αὐτοῦ μετριότητα, καὶ ὅτι ὑμᾶς πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀγαθὰ εἴργασται, ἄξιον αὐτοῦ φείσασθαι; τί γὰρ ἀγνοεῖτε δι' ὃ δεῖσθε λόγων ἀκούειν κατὰ τοῦ νῦν κρινομένου; πότερ' ἡ τῆς βουλῆς ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι δέκα ὄντες τὸ ὕδωρ ἀναλώσωμεν ἅπαν καὶ ἀναβήσωμεν ὡς δεινόν ἐστιν ἀφεῖσθαι τοὺς εἰλημμένους ἔχοντας ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα κατὰ τῆς πατρίδος, ἀληθὴς καὶ δικαία ἡ κατὰ Ἀριστογείτονος ἔσται ἀπόφασις, ἐὰν δ' ἕκαστος ἡμῶν, ὡς εἰδότων ὑμῶν πάντα οὐδὲν ἧττον ἡμῶν τὰ δίκαια περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγώνων, βραχέα

[1] γεγευμένην [2] ψευδοποιὸν [3] ἧσθησθ' [4] ὑμῶν [5] ὑμᾶς
[6] τῆς om. [7] καταῤῥαθυμήσατε [8] τοὺς κρινομένους

Γεγευμένην] Π. γεγευμένην. H. Stephan. Deesse hic aliquid liquet, sed incertum est, utrum κράττω, ut vult Palmerius, an ἰσχυροτέραν, aut ὑπερτέραν, an, cum Toupio Emend. ad Suid. T. I. p. 96. περιγεγενημένην leg. sit, quod idem mihi quoque aliquando in mentem venerat. reliquendum ergo mendum fuit nobis, qui arbitrio codicum decipiendum, pro βραχίως? an leg. διὰ stituamur. Reisk.

Τοῖς πόλεως] Interpone τῆς. Idem.

Τοὺς κρινομένους] Lego τοὺς τοῦ κρινομένου. Idem.

Περὶ τουτωνὶ τῶν ἀγών.] Videtur leg. περὶ τουτοὶ τὸν ἀγῶνα. Idem.

Βραχία] Num hic adverbialiter est accipiendum, pro βραχίως? an leg. διὰ

86. 1 εἰπὼν καταβῇ, ψευδὴς, καὶ οὐδεὶς ταύτῃ πιστεύσει ὡς παρὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν γεγενημένῃ; ἢ τὸ δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν τῆς πόλεως συμφερόντων οὐκ ἴσθ' ὅτι τῶν δεινοτάτων ἐστὶ καὶ τῶν πλεῖστα κακὰ τὰς πόλεις ἐργαζομένων.

γ'. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρινόμενος νὴ Δία μέτριος τὸν τρόπον, καὶ προγόνων χρηστῶν, καὶ πολλὰ ἡμᾶς καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καλὰ εἰργασμένος, ὥστε διὰ τοῦτ' ἄξιόν ἐστιν αὐτοῦ φείσασθαι; καὶ τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν, ὅτι [1]Κυδιμάχου μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστογείτονος θανάτου καταγνωσθέντος καὶ φυγόντος ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ χρηστὸς οὗτος υἱὸς περιεῖδε τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ ζῶντα τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα καὶ τελευτήσαντα οὐ τυχόντα τῶν 81
νομίμων, ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις κατεμαρτυρεῖτο· αὐτὸν δὲ τοῦτον, ὅτ' εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ πρῶτον ἀπήχθη — πολλάκις γὰρ ἴστε τοῦτο δήπου γεγενημένον —, τοιαῦτα τολμήσαντα ποιεῖν αὐτοὺς, ὥστ' ἐκείνους ἀποψηφίσασθαι μήτε πῦρ ἐναύειν τούτῳ μήτε συσσιτεῖν μηδένα μήτε θυσιῶν τῶν γινομένων κοινωνεῖν; καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τίνα χρὴ τοῦτον νομίζειν ἔχειν διάνοιαν, ὃς διὰ μὲν πονηρίαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέπεσεν, ἐκεῖ δ' ὢν παρὰ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κακούργοις ἀνηγμένοις οὕτως εἶναι πονηρὸς ἔδοξεν, ὥστε μηδ' ἐκείνοις τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ κλέπτην — ὡς φασι — ληφθέντα τουτονὶ παρ' ἐκείνοις, εἰ ἦν ἕτερός τις τόπος ἀνοσιώτερος ἵνα ἐξῇν ἀπάγειν τοὺς ἐκ δεσμωτηρίου κλέπτοντας, εἰς ἐκεῖνον ἂν τοῦτο τὸ θηρίον ἀπαχθῆναι; καὶ ταῦθ', ἅπερ ἀρτίως εἶπον, τίς οὐκ οἶδε καταμαρτυρηθέντα Ἀριστογείτονος, ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν 82

[1] τοῦ Κυδ.

βραχίων? an potius post τὰ δίκαια, aut post περὶ τούτου τὸν ἀγῶνα deest aliquid. ἐξελθεῖν? videtur utique. nam πάντα cum τὰ δίκαια jungi nolim. IDEM.

Ταύτῃ] Scil. τῇ παρὰ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἀποφάσει τῶν τὰ ἀρπάλια χρήματα διαπεμαμένων. IDEM.

Ὡς παρὰ] Fors. οὐ est interponendum. IDEM.

Τοῦ Κυδιμ.] Τοῦ abesse malim. IDEM.

Αὐτοὺς] Dictum πρὸς τὸ σημαινόμενον pro τοὺς αὐτοῦ, scil. ὄντας, vel δεδεμένους. Satis enim per se intelligitur, nexos in carcere hic designari. tam scelesta in eos, qui ibi essent, ausum patrare. Accusativus τολμήσαντα pendet e τίς ὑμῶν οὐ πολλάκις ἀκήκοεν. IDEM.

Ἀνηγμένοις] De verbo ἀνάγειν, quatenus significat per vim abreptum in captivitatem et in vincula agere, dixi ad Polyb. p. 123. Præpositio ἀνὰ, unde compositum est, h. l. significat, seorsim, procul a reliqua societate humana. IDEM.

Ἐκείνοις] Id est, παρ' ἐκείνοις. IDEM.

Τοὺς ἐκ] Num τὰ interponendum? IDEM.

ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν τότε δικαζόντων ἄρχειν τὴν αὐτὴν ἀρχήν; ἔπειτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ περὶ Ἀριστογείτονος μέλλοντες φέρειν τὴν ψῆφον ἐλεεῖτε, ὃς τὸν αὑτοῦ πατέρα κακῶς διατιθέμενον ὑπὸ λιμοῦ οὐκ ἠλέησεν; ἔπειτα [1]παρ' ἡμῶν ἔτι λόγους ἀκούειν βούλεσθε περὶ τῆς Ἀριστογείτονος τιμήσεως, ὃν ἴστε ἀκριβῶς ὅτι δικαίως ἂν καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου βίου καὶ ἐκ τῶν νῦν αὐτῷ πεπραγμένων τῆς ἐσχάτης τύχοι τιμωρίας; οὐκ Ἀριστογείτων ἐστὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ κατὰ τῆς ἱερείας τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς τοιαῦτα γράψας καὶ ψευσάμενος, ὥςθ' ὑμᾶς, ἐπειδὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπύθεσθε παρὰ τῶν κατη-
83 γόρων, πέντε ταλάντων τιμῆσαι τοῦτον, ὅσονπερ ἦν ἐπὶ τῇ τῶν παρανόμων γραφῇ τίμημα ἐπιγεγραμμένον; ὃ οὗτος πρὶν ἐκτῖσαι, τοῦτο συκοφαντῶν τὸν ἐντυγχάνοντα ὑμῶν καὶ λέγων καὶ γράφων ἐν τῷ δήμῳ διατετέλεκε, καὶ καταφρονῶν ἁπασῶν τῶν τιμωριῶν αἳ κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶ γεγραμμέναι. οὐ τὸ τελευταῖον οὗτος ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου, καὶ ἐξελεγχθεὶς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα κατὰ τοὺς νόμους, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν;

δ'. Εἶτ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃν οἱ νόμοι μὲν πολλάκις ὑμῖν παραδεδώκασι τιμωρήσασθαι κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν

[1] παρ' ἡμῶν om.

Ἄρχειν] Cohæret cum ἀπεδοκιμάσθη. at δοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε ἄρχειν) dicitur, *in censura morum, in scrutinio vitæ, probari ita ut dignus habeare qui admittaris ad magistratum*, sic contra ἀποδοκιμάζεσθαι ἄρχειν (pro ὥστε μὴ ἄρχειν), *reprobari quominus eum geras*. IDEM.

Τὴν αὐτὴν ἀρχήν] Nove dictum, ex more deterioris Græciæ, pro ταύτην τὴν ἀρχήν. Nisi si sic accipiamus, pro τὴν αὐτὴν ἑαυτοῖς ἀρχήν. *magistratum eundem quem ipsi gerebant*. IDEM.

Βραυρωνίας] L. Βραυρωνίας. MARKLAND.

Παρὰ τῶν κατηγόρων] Aristogitonis puta, qui causam sacerdotis illius agebant. REISK.

Τοῦτον] Π. τούτου. H. STEPHAN. Ego malim τοσοῦτον, scil. τίμημα. REISK.

Γραφῇ] Quam scil. Aristogiton adversus illam Dianæ sacerdotem instituerat, cujus litis æstimationem ipse quinque talenta scripserat. IDEM.

Τοῦτο] Malim πάντα. IDEM.

Ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου] Habemus adhuc illam ἔνδειξιν, verum non sub Lycurgi, sed sub Demosthenis nomine, cujus non est. IDEM.

Τῷ δημοσίῳ, λέγειν οὐκ ἐξὸν] Mutavi pravam hanc distinctionem sic: ὀφείλων τῷ δημοσίῳ λέγειν, οὐκ ἐξόν. cum Lycurgus eum actionis illo genere, quod ἔνδειξις appellatur, insectatus detulisset, ut eum, qui concionaretur, quamquam ærario adhuc debens, id quod non liceret. Ærario enim debentes, donec satisfecissent, foro excludebantur hoc ipso facto. IDEM.

Δικαστηρίων] Pone δικαστηρίων deesse videtur ὤφθη, vel ἐωράτο, vel simile quid. Quod si admittatur, malim altero versu statim post ἐγκαθίζων pro ἐκάθιζεν. IDEM.

Κατεψηφισμένον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐνδεχθέντα] Videtur et lectio, et interpunctio

πολιτῶν ἐνδειχθέντα, φυλάξαι δ' οὔθ' οἱ ἕνδεκα δεδύνηνται 84
οὔτε τὸ δεσμωτήριον, τούτῳ βουλήσεσθε συμβούλῳ χρῆσθαι;
καὶ ὁ μὲν νόμος εὐξάμενον κελεύει τὸν κήρυκα μετ' εὐφημίας
πολλῆς, οὕτως ὑμῖν τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων
παραδιδόναι· ὑμεῖς δὲ τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν
40 καὶ μάλιστα περὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γεγενημένον, τοῦτον
μεθ' ὑμῶν καὶ μετὰ τῶν ὑμετέρων οἰκείων καὶ συγγενῶν
εἰάσετε πολιτεύεσθαι; καὶ Δημάδῃ μὲν καὶ Δημοσθένει
οὐδεμίαν ᾠήσθε δεῖν συγγνώμην ἔχειν, ὅτι δῶρα καθ' ὑμῶν
ἐξηλέγχθησαν λαμβάνοντες, ἀλλ' ἐτιμωρήσασθε, καὶ δι-
καίως, οἷς εἰ μὴ πάντα ἀλλὰ πολλά γε σύνιστε χρήσιμα
πολιτευομένοις· τὸν δὲ κατάρατον τοῦτον, ὃς ἀγαθὸν μὲν
87. 1 ὑμᾶς πεποίηκεν οὐδεπώποτε ἐξ οὗ πρὸς τὴν πολιτείαν προσ-
ελήλυθε, κακὸν δ' ὅ τι δυνατός ἐστιν, ἀφήσετε; καὶ τίς
οὐκ ἂν ἐγκαλέσειεν ὑμῖν τοῖς τοῦτον δεχομένοις σύμβουλον;
ὅταν γὰρ ἄνθρωπος γνώριμος καὶ φανερὸς καὶ περιβόητον 85
τὴν πονηρίαν παρὰ πᾶσι τοῖς πολίταις ἔχων δημηγορῇ, τότε
τοὺς ἀκούοντας ὑμᾶς οἱ περιεστηκότες [1]θαυμάζουσι, πότερον
5 βελτίους οὐκ ἔχετε συμβούλους [2]ἢ καὶ χαίρετε τῶν τοιού-
των ἀκούοντες. χρὴ δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ οἱ πρῶτοι νομο-
θέται περὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων τοῖς προγόνοις ἡμῶν
ἐνομοθέτησαν, οὕτω καὶ ὑμᾶς ζητεῖν ἀκούειν, ἵνα βελτίους
τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε. πῶς οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων
ἐγίνωσκον; πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ ἀρὰς ποιού-
μενοι κατὰ τῶν πονηρῶν, εἴ τις δῶρα λαμβάνων μετὰ ταῦτα
10 [3]λέγει κα[illegible] γινώσκει περὶ τῶν πραγμάτων, ἐξώλη τοῦτον
εἶναι· ὧν οὗτος νῦν ἐστὶν Ἀριστογείτων· ἔπειτ' [4]ἐν τοῖς νό-

[1] θαυμάσουσι [2] ἢ om. [3] λέγῃ καὶ γινώσκῃ [4] ἐν ζωμοῖς

h. l. laborare; aut si illa bene habet, hæc certe vitiosa est. Haud intercedam κατεψηφισμένον h. l. pro passivo accipi. *condemnatum*. malim tamen κατεψηφισμένοι. qui *condemnarunt*. Utrum horum mavis, certe post alterutrum, est comma ponendum, et post πολιτῶν tollendum. Illi cives, hic indicati, sunt Lycurgus et ejus advocati. IDEM.

Πεπολιτευμένοις] Malim πεπολιτευμένους. IDEM.

Γνώριμος] Γνώριμον καὶ φανερὸν malim, ut ad συνηρίαν redeat. IDEM.

Καὶ χαίρετε] Num ἢ καὶ χ. nam alias caret illud πότερον opposito sibi ἤ. utrum *de-fectu meliorum oratorum hos feratis, an libenter audiatis et gaudeatis etiam eorum concionibus atque delectemini*. IDEM.

Ἐνομοθέτησαν] Fort. λέγειν ἐνομ. ut habeat insequens ἀκούειν oppositum sibi respondens. *quemadmodum vestri majores oratoribus, qui ad vestros majores verba facerent, legibus præscripserunt, quomodo eos dicere oporteret, ita vos quoque contendite audire ex illarum legum præscripto*. IDEM.

Ἐγίνωσκον] Scil. δῆν ἀκούειν τῶν λεγόντων ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν δικαστηρίοις. IDEM.

Καθ' ἑκάστην] Subaudi ἐκκλησίαν. IDEM.

Ἐν ζωμοῖς δίκαι] Videtur leg. ἀζημίους (vel ἀνατιζημίους) τὰς δίκην γρ. actiones de

βουλὴν περὶ τούτων τῶν χρημάτων προστάττον, οὐδὲ τοὺς κεκρικότας τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν ὁμολογεῖν πεποίηκε; καλῶς γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς οἱ πρόγονοι περὶ τούτων
90 ψηφισάμενοι στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀνήνεγκαν, ὅτε φασὶν Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην κομίσαι τὸ χρυσίον ἐκ Μήδων ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν Ἑλλήνων. πρὶν γὰρ λαβεῖν τινὰς καὶ δοῦναι [1]τοῦ τρόπου πεῖραν, φυγὴν τοῦ κομίσαντος τὸ χρυσίον καταγνόντες, ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἁπάσης τῆς χώρας. καὶ ταῦθ', ὥσπερ εἶπον, εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες ἀνέθεσαν, παράδειγμα [2]ὑμῖν τοῖς ἐπιγινομένοις καθιστάντες, καὶ νομίζοντες τὸν ὀπωσοῦν χρήματα λαμβάνοντα οὐκ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀλλ' ὑπὲρ τῶν διδόντων βουλεύεσθαι. καὶ μόνῳ τούτῳ προσέγραψαν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ δῆμος ἐξέβαλεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, γράψαντες διαρρήδην· Ἄρθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν καὶ γένος, καὶ φεύγειν Ἀθήνας ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον. καίτοι εἰ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ χρυσὸν ὁ δῆμος πολλῶν κακῶν αἴτιον ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πῶς χρὴ ῥᾳθύμως ἔχειν ὁρῶντας ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δωροδοκίαν γινομένην; καί μοι σκοπεῖτε ταύτην τὴν στήλην.

ΣΤΗΛΗ.

καίτοι, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ἂν οἴεσθε ποιῆσαι ἐκείνους τοὺς ἄνδρας λαβόντας ἢ στρατηγὸν ἢ ῥήτορα πολίτην ἑαυτῶν
91 δῶρα δεχόμενον ἐπὶ τοῖς [3]τῆς πατρίδος συμφέρουσιν, οἳ τὸν ἀλλότριον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ φύσει τῆς Ἑλλάδος ἄνθρωπον οὕτω δικαίως καὶ σωφρόνως ἐξήλασαν ἐκ Πελοποννήσου πάσης; τοιγάρτοι τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἀξίως ἐκινδύνευσαν πρὸς [4]τὸν βάρβαρον.

[1] τοῦ om. [2] ἡμῖν [3] τῆς om. [4] τὸν

Περὶ τ' αὐτὸν *] Tria hæc vocabula in unum προστάττον contraxi, et asteriscum vitii indicem sustuli. Sanatus enim nunc locus est. IDEM.

Ὁμολογεῖν] Scil. ἑαυτοὺς κεκομικέναι τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν. IDEM.

Τὸ χρυσίον] De eo negotio vide Demosthenem in oratione de Chersoneso et de vitiosa legatione, et Æschinem contra Ctesiphontem in fine, Plutarchum in Themistocle, et alios. PALMER. Videtur τότε interponendum esse. τὸ τότε χρυσίον, scil. τὸ ἐπὶ Ἄρθμίου, Arthmii ætate in Græciam illatum, opponitur τῷ νῦν, ἐπὶ Ἀγαπάλου, Harpali ætate illato. REISK.

Τῆς πατρίδος] Interpone τῆς. IDEM.

Πρὸς τὸν βάρβαρον] Scil. γῶν. Sed non solent sic loqui. Solennius est πρὸς τὸν βάρβ. in masculino. IDEM.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

108. 29 α΄. ΤΙ χρὴ λέγειν πρὸς τῶν θεῶν περὶ τοιούτου ἀνθρώπου, 91
[1] ἢ πῶς χρησεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ; ὃς οὐκ ἅπαξ ἀλλὰ
τρὶς ἐξεληλεγμένος ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς —
ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ ἠκούετε —, καὶ
ἐψευσμένος ἁπάντων Ἀθηναίων ἐναντίον καὶ τῶν περιεστη-
κότων, φάσκων κωλύσειν Ἄρπαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ κατα- 92
35 πλεύσειν, στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ
νεώρια κεχειροτονημένος, καὶ δῶρα τολμήσας λαβεῖν κατὰ
πάντων ὑμῶν καὶ τῆς χώρας καὶ παίδων καὶ γυναικῶν,
καὶ ἐπιωρκηκὼς ὃν ὤμοσεν ὅρκον μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ
τῆς τραπέζης· καὶ γράψας καθ' ἑαυτοῦ ψήφισμα, καὶ
θανάτου τιμησάμενος ἐὰν εἰληφέ τι τῶν χρημάτων ὧν
Ἄρπαλος εἰς τὴν χώραν ἐκόμισεν, ὅμως ἐτόλμησεν εἰς
τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ἐξεληλεγμένον ἑαυτὸν ἅπασι τούτοις
40 ἔνοχον γεγενημένον ἐλθεῖν καὶ δεῖξαι ἑαυτὸν, οὐ τῷ δικαίῳ
πιστεύων — τί γὰρ τούτῳ δικαιοσύνης μέτεστιν; — 93
ἀλλὰ τῇ τόλμῃ καὶ τῇ ἀναιδείᾳ, ᾗ χρώμενος πρότερον
μὲν ἠξίωσε καταφρονήσας ὑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει δι-
καίων τὰ χρήματα λαβεῖν, νυνὶ δὲ ἀπολογησόμενος ἥκει

Ὅπως] Ἢ πῶς. Bekker. Obscutus sum.

Τρὶς] Repetit hoc p. 327. v. 11. Reisk.

Καὶ ἐψευσμένος] Aut deest aliquod participium ante καὶ, e. c. ἐπιβουλεύσας ὑμῖν, aut delendum est καὶ. nam cohaeret ἐξεληλεγμένος cum ἐψευσμένος, et utrumque sic copulatum, ἐξεληλεγμένος ἐψευσμένος, tantundem est, ac si dixisset: ἐξεληλεγμένος, ὅτι ἐψεύσατο. ter convictus mendacii, in eo commissi, quod affirmavit coram Atheniensibus omnibus in concionem congressis. Idem.

Καὶ τῶν περιεστηκότων] Ergo hi sunt diversi ab Atheniensibus. Sunt ergo inquilini, et peregrini, tum Athenis commorati. Idem.

Φάσκων] Cohaeret cum ἐψευσμένος. idem est atque ἐν τῷ φάσκειν. mentitus in eo quod diceret. Idem.

Μεταξὺ τοῦ ἕδους καὶ τῆς τραπέζης] Vocabulum ἕδος h. l. simulacrum Minervae a Phidia factum designat, in arce dedicatum, quae arx παρθενὼν appellabatur. τράπεζα est mensa coram illo signo posita, qua in mensa poni solebant dona, si quae Minervae offerrentur. Idem.

Ἑαυτὸν] Π. αὐτὸν. H. Stephan. Foret hoc quidem planius atque usitatius. Verum tamen bene habet vulgata. Idem est ac si dixisset: ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, ὅτι ἐξήλεγξεν ἑαυτὸν, ὅτι γεγένηται ἔνοχος. Erit ergo ἐξεληλεγμένον h. l. pro part. aor. 1. medii ἐξελεγξάμενον, aut pro ἐξελέγξαντα. Reisk.

ὡς οὐδὲν τούτων διαπέπρακται· τοσοῦτον τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καταπεφρόνηκε. καὶ ὁ μὲν κοινὸς τῆς πόλεως νόμος, ἐάν τις ἐναντίον τῶν πολιτῶν ὁμολογήσας τι παραβῇ 109.
τοῦτον ἔνοχον εἶναι κελεύει τῷ ἀδικεῖν· ὁ δὲ πάντας Ἀθηναίους [1]ἐξηπατηκὼς, καὶ προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν οὐκ ἄξιος ὢν ἔλαβε, καὶ τὸ καθ' αὑτὸν μέρος ἅπαντ' ἀνατετραφὼς τὰ ἐν τῇ πόλει, οὗτος ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ἥκειν φήσει τὴν ὑπὲρ τῆς αἰτίας τῆς εἰς αὐτὸν γεγενημένης; ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, εἰ δεῖ τἀληθῆ λέγειν — δεῖ δὲ —, οὐδὲ τὰς ἀποφάσεις οἶμαι νῦν κρίνεσθαι, πότερον ἀληθεῖς εἰσὶν ἢ ψευδεῖς [2]αἱ κατὰ Φιλοκλέους γεγενημέναι· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τιμωρίας ὑμᾶς δεῖ τῆς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένης δικάσαι νῦν, πότερα δεῖ χρημάτων τιμῆσαι τῷ τηλικαῦτα ἠδικηκότι τὴν πόλιν, ἢ θανάτῳ ζημιώσαντας, ὥσπερ οὗτος ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι καθ' αὑτοῦ, [3][ἢ] δημεῦσαι 94
τὴν οὐσίαν τὴν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην.

β'. Οἴεσθε τοῦτον νῦν πρῶτον ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων πονηρὸν γεγενῆσθαι, ἢ [4]νῦν πρῶτον καθ' ὑμῶν δῶρα εἰληφέναι; οὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ πάλαι τοιοῦτος ὢν ἐλάνθανεν ὑμᾶς, καὶ [5]ηὐτυχεῖτε, καθότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐπύθεσθε τὴν αἰσχροκέρδειαν αὐτοῦ· οὐ γάρ ἐστι χαλεπώτερον ἀνθρώπου τὴν αὐτὴν πονηρίαν ἀγνοουμένην ἔχοντος. οὐκ ἀποκτενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι, πάντες ὁμοθυμαδὸν τὸν εἰς τοσαύτην αἰσχύνην καὶ ἀδικίαν πολλοὺς ἐμβεβληκότα, τὸν ἀρχηγὸν γενόμενον τοῦ διαδεδομένου χρυσίου καὶ εἰς αἰτίαν [6]καθίσαντα πᾶσαν τὴν πόλιν; ἀλλ' ὑπομενεῖτε

[1] ἀδικῶν
[2] καὶ αἱ
[3] unc. om.
[4] νῦν om.
[5] αὐτύχει
[6] καθιστάντα

Καὶ αἱ] Aut delendum est καί, aut transponendum, sic: ψευδεῖς, αἱ καὶ κατὰ Φιλ. etiam illae, quae de Philocle. non solum, quae de Demosthene et Aristogitone aliisque, sed etiam quae de Philocle sunt redditae. IDEM.

Περὶ μὲν] Imo vero περὶ μόνης. IDEM.

Δεῖτοῦ· ἢ δημεῦσαι] Semicolon commate muta, et tolle ἢ, et locum habebis correctum. non tria poenae genera hic proponuntur, 1) multa pecuniaria. 2) supplicium mortis. 3) confiscatio bonorum. sed duo tantum, 1) multa pecuniaria. 2) supplicium mortis cum adjuncta ei atque semper insequi solita proscriptione bonorum conjunctum. IDEM.

Πρῶτον] E vulgata, ut nunc est, haec exsistit sententia: aut primum Atheniensium hunc esse, qui largitionibus se corrumpi passus sit. Non mala sententia; sed ab hoc loco, ni fallor, alienior. Quare malim τὸν πρῶτον. IDEM.

Ηὐτύχει] Aut addendum est ἡ πόλις, aut potius scrib. αὐτυχεῖτε. IDEM.

Οὐ γάρ] Π. οὐδὲν γάρ. H. STEPHAN.

Τὸν αὐτὸν] Π. τὸν αὐτοῦ. IDEM.

Διαδεδομένου] Dedi διαδεδομένου. *diditi per multos.* REISK.

Καθίσαντα] Π. καθιστάντα. H. STEPHAN.

ἀκούειν τοῦ τοσαῦτα διαπεπραγμένου καθ' ὑμῶν, ὡς ὅτι
τὸ συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψευδεῖς πεποίηται τὰς
ἀποφάσεις, καὶ ὡς αὐτὸς μὲν δίκαιος καὶ χρηστὸς καὶ εὐδο- 95
ροδόκητός ἐστιν, ἡ δ' ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ταῦτα πάντα
προεῖται χάριτος ἢ λήμματος ἕνεκα; ἆρ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν
ἄλλων ἀδικημάτων σκεψαμένους ἀκριβῶς δεῖ μεθ' ἡσυχίας
καὶ ταληθὲς ἐξετάσαντας, οὕτως ἐπιτιθέναι τοῖς ἠδικηκόσι
τὴν τιμωρίαν, ἐπὶ δὲ ταῖς φανεραῖς καὶ παρὰ πάντων
ὡμολογημέναις προδοσίαις πρῶτον τετάχθαι τὴν ὀργὴν καὶ
τὴν μετ' αὐτὴν γιγνομένην τιμωρίαν; τί γὰρ τοῦτον οὐκ
ἂν οἴεσθε ἀποδόσθαι τῶν ἐν τῇ πόλει σπουδαιοτάτων,
ὅταν ὑμεῖς ὡς πιστὸν αὐτὸν καὶ δίκαιον φύλακα καταστή-
σητε; ποίας οὐκ ἂν προδοῦναι τριήρεις τῶν ἐν τοῖς νεωρίοις;
ἢ τίνος ἂν φροντίσαι φυλακῆς, λῆσιν ἐλπίσαντα καὶ λή-
ψεσθαι διπλάσιον οὗ νῦν εἴληφε χρυσίου; οὐδὲν ὅ τι οὐκ
ἂν ὁ τοιοῦτος, ὦ ἄνδρες, ποήσειεν. ὅστις γὰρ ἀργύριον καὶ
χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἱρεῖται
καὶ μηθ' ὅρκου μήτ' αἰσχύνης μήτε δικαίου πλείω λόγον 96
ἢ τοῦ λαμβάνειν ποιεῖται, οὗτος ἀποδώσεται τὸ καθ' αὐτὸν
τὴν Μουνυχίαν, ἂν ἔχῃ τὸν ὠνησόμενον, οὗτος ἐξαγγελεῖ
τοῖς πολεμίοις σύνθημα καθ' ὑμῶν φήνας, οὗτος προδώσει
τὴν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

γ'. Μὴ οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν τίμησιν ὑπὲρ τῶν γε-
γενημένων μόνον ὑπὸ Φιλοκλέους ἀδικημάτων ἡγεῖσθε μέλ-
λειν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὧν ἂν [1]ἔπραξεν
οὗτος κύριος γενόμενος. καὶ τοῖς μὲν θεοῖς ἔχετε χάριν
ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν τι μεῖζον ὑπὸ τούτου δεινὸν, ἐγνωκό-
τες τοῦτον οἷός ἐστιν· ἀξίως δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ
κρινομένου πονηρίας κολάσατε αὐτόν· ὃς, ὦ Ἀθηναῖοι, τρὶς
ἢ τετράκις ἱππαρχήκως ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν, πλεονάκις
δ' ἢ δεκάκις στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν κεχειροτονημένος οὐκ

[1] Ἐπραξεν ἄν

Πεπόνται] Si bene habet, significat, senatus hanc totam fraudem committit, in gratiam quorundam, a quibus seu rogatus seu corruptus donis fuit, quo Demosthenes aliique insontes, quibus infensi nonnulli sint, pessumdentur. Reiske.

Πρόσθεν] Malim πρόσθεν. Idem.

Γιγνομένην] Poenam e crimine quoque existentem, velut summa e numeris praemissis in unum collectis exstitit, crimini consentaneam, atque necessariam. Idem.

Αἰρεῖται] Bene si habet, de quo valde dubito, usurpatum est pro ἡγεῖται. Sed insolens est dictio περὶ πλείονος αἱρεῖσθαι τι. Idem.

ἄξιος ὢν, τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν ἀπέδοτο καὶ προέδωκε τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξί-
97 ωμα, καὶ εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ἑαυτὸν Ἀριστογείτονι, καὶ μισθωτὸν καὶ προδότην ἀντὶ στρατηγοῦ ἐποίησεν. ἔπειτα ὑποστείλασθαί τι δεῖ πρὸς τὸν τοιοῦτον ὑμῖν, καὶ αἰσχυνθῆναι τοὺς ἠδικημένους, ὃς οὐκ ἠσχύνθη τοιαῦτα πράττων καθ' ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων; οὐχ οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων ἐλεοῖντ' ἂν εἰκότως παρ' ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' οἱ προδοθέντες ἂν ὑπὸ Φιλοκλέους, εἴ τιν' οὗτος παρέλαβε καιρὸν χρημάτων πολλῶν, ἐν οἷς 110.
καὶ ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ καὶ τὰ νεώρια, ἃ οἱ πρόγονοι ὑμῖν κατασκευάσαντες κατέλιπον. ὧν ἀναμιμνησκομένους ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, δεῖ μὴ παρέργως ἔχειν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς βουλῆς γεγενημένας ἀποφάσεις, ἀλλ' ἀκολούθως ταῖς πρότερον κεκριμέναις· αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τιμωρουμένους
98 ἐστὶ τοὺς προδότας τῆς πόλεως γεγενημένους, καὶ ὑπολεί- 5
πεσθαί τινας τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, ὅτε οἱ θεοὶ φανεροὺς ὑμῖν ποιήσαντες παρέδοσαν τιμωρήσασθαι, [1] ἐωρακότες τὸν δῆμον ἅπαντα κατήγορον τούτου γεγενημένον καὶ [2] προκεχειρικότα πρῶτον τῶν ἄλλων ἐπὶ τῷ τὴν τιμωρίαν ἐν ὑμῖν δοῦναι.

δ'. Ἀλλ' ἔγωγε, νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, αἰσχύνομαι, εἰ προτραπέντας ὑμᾶς δεῖ καὶ παροξυνθέντας ὑφ' ἡμῶν 10
ἐπὶ τὴν τοῦ νῦν ἐκλελοιπότος [3] τὴν κρίσιν τιμωρίαν ἐλθεῖν,

[1] ἐωρακότας [2] προκεχωρηκότα [3] τὸν om.

Διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν] Subaudi αὐτοῦ *duci oportet, an potius violatorum per injuriam*? aut alias pro ὑμῖν leg. erit. ὑμᾶς. dictio p. 328. v. 4. IDEM.

Τὸ τῆς ἡγεμονίας ἡμῶν ἀξίωμα] Quæ hic appellatur ἡγεμονία, estne ea illa vulgaris, a multis sic dicta, universæ Græciæ principatus, de quo tam diu, tam acriter, tam sæve inter se Athenienses atque Lacedæmonii contenderunt? An potius illa, quodammodo privata, ἡγεμονία, quæ penes eum est, qui tribunus aut imperator exercitus sit constitutus. Præferam ego hoc posterius hic loci, dignitatem muneris, quo fungebatur, ut ductor noster, tanquam ἡγεμὼν στρατηγός, aut et στρατηγός. IDEM.

Τοιοῦτον ὑμῖν] Aut in vitio est ὑμῖν, aut inter hæc duo vocabula deest aliquid, e. c. πεφασμένον aut φαναθέντα. IDEM.

Αἰσχυνθῆναι] Post αἰσχυθῆναι deest ἢ μᾶλλον. *hujusne pudore et reverentia vos*

Πραττόντων] Π. πρέττων. H. STEPHAN.

Τιμῶν] Alloquitur judices. τῶν ἄλλων reliquos designat Athenienses, qui sive circumstabant judicium spectantes et audientes, sive domi manserant, rerum suarum privatarum satagentes. REISK.

Ἐν οἷς] Subaudi καιροῖς χρημάτων. *opportunitatibus pecuniæ quærendæ.* IDEM.

Τιμωρήσασθαι] Subaudi ὅστε τιμ. aut ἐπὶ τῷ τιμ. IDEM.

Ἐωρακότες] Π. ἐωρακότας. H. STEPHAN.

Ἐπὶ τῷ] Π. ἐπὶ τὸ. IDEM. Non male id quidem. verum tamen potest vulgata defendi. REISK.

Ἐκλελοιπότος κρίσιν] Interpone τὸν. Apparet hoc e loco Philoclem fuga antever-

καὶ οὐκ αὐτόπται ἐστὲ τῶν ὑπὸ τούτου γεγενημένων ἀδικημάτων· καὶ ὁ μὲν δῆμος ἅπας οὔτ' ἀσφαλὲς οὔτε δίκαιον νομίζων εἶναι παρακαθέσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας, ὑμεῖς δὲ οἱ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν νόμων φύλακες, οὓς
15 ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε, 99
φείσεσθε τοῦ [1]τοιαῦτα διαπεπραγμένου, καὶ τὸ πέρας ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων δικαίων ἀτιμώρητον ἀφήσετε τὸν δωροδόκον καὶ πάντων τῶν γεγενημένων κακῶν αἴτιον, ὃς — ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον — μόνος τῶν πονηρῶν πάντων τρὶς οὐχ ἅπαξ ἀποπέφανται, καὶ τρὶς ἤδη δικαίως ἐζημιωμένος θανάτῳ κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα. τί οὖν ἀναμενεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι; καὶ ποῖα ἀδικήματα
20 ζητεῖτε ἕτερα μείζω τῶν εἰρημένων ἀκοῦσαι; οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι οἱ Τιμοθέῳ Πελοπόννησον περιπλεύσαντι καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους νικήσαντι καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος καὶ Σάμον λαβόντος καὶ Μεθώνην καὶ Πύδναν καὶ Ποτίδαιαν, καὶ πρὸς ταύταις ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐδὲν τούτων ὑπόλογον ποιησάμενοι; οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης
25 κρίσεως καὶ τῶν ὅρκων οὓς ὠμωμοκότες [2]φέρετε τὴν ψῆφον 100
ἀντικαταλλαξάμενοι τὰς τηλικαύτας εὐεργεσίας, ἀλλ' ἑκατὸν ταλάντων τιμήσαντες, ὅτι χρήματ' αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη παρὰ Χίων εἰληφέναι καὶ Ῥοδίων; τὸν δὲ μιαρὸν ἄνθρωπον καὶ προδότην, ὃν οὐχ εἷς ἀνὴρ ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ζητήσασα ἀποστέφανε χρήματ' ἔχειν καθ' ὑμῶν; ὃς οὐσίαν ἔχων πολλὴν καὶ παίδων ἀρ-
30 ρένων οὐκ ὄντων αὐτῷ, καὶ οὐδενὸς ἄλλου δεόμενος ἂν

[1] τὰ τοιαῦτα

[2] ἰφίρετε.

tisse judicium, et in eo non comparuisse. Constructio hæc est: ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ ὧν ἐκλελοιπότος τὸν πρίν. Atqui p. 323. 13. dixerat ἐτόλμησεν εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἀπολογησόμενος. Non novi, quomodo hæc inter se pugnantia conciliari possint. IDEM.

Παρακαταθέσθαι] Post παρακαταθέσθαι deesse videtur αὐτῷ. IDEM.

Ἐπέτρεψε] Offendor dictione οὓς ἡ τύχη δικάσοντας ἐπέτρεψε. Sententia et usus loquendi postulant ἐπέτρεπεν. aut οἷς ἡ τύχη τὸ ὑπὲρ τοῦ δήμου δικάσοντας ἐπέτρεψε. Suspectus mihi quidem vitii hic locus est. IDEM.

Διαπεπραγμένου] Interpone ἀν. IDEM.

Ψήφισμα] Post ψήφισμα videtur ἀπολώλη, vel simile quid, deesse. IDEM.

Ἐλευθερώσαντος] Æmil. Prob. in Timotheo. Athenæus l. xiii. pag. 11. GRUTER.

Οὐδὲ] Stephanus οὐδένα conjecit. Sed falsus fuit. bene habet h. l. vulgata. v. p. 281. 1. ubi hic idem locus iisdem verbis legitur. Cur ibi non offendit Stephanus? cur nil ibi quoque annotavit? REISK.

ἄνθρωπος μέτριος δεηθείη, οὐκ ἀπέσχετο χρημάτων δεδομένων κατὰ τῆς πατρίδος, [1]οὐδ' ἀπεκρύψατο τὴν ἐμφυτον πονηρίαν, ἀλλ' ἀνεῖλε πᾶσαν τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν, καὶ οἷς πρότερον ἔφη διαφέρεσθαι, πρὸς τούτους ἔταξεν αὑτὸν, καὶ ἐξήλεγξεν αὐτοῦ τὴν προσποίητον καλοκαγαθίαν, ὅτι ψευδὴς ἦν.

ε'. Ἃ χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν παρόντων καιρῶν ἀναμνησθέντας, οἳ πίστεως οὐ δωροδοκίας δέονται, μισεῖν τοὺς πονηροὺς, ἀνελεῖν ἐκ τῆς πολιτείας τὰ τοιαῦτα θηρία, καὶ δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι οὐ συνδιέφθαρται τὸ τοῦ δήμου πλῆθος τῶν ῥητόρων καὶ τῶν στρατηγῶν τισὶν, οὐδὲ δουλεύει ταῖς δόξαις, [2]εἰδότες ὅτι μετὰ μὲν δικαιοσύνης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας ῥᾳδίως ἁμυνούμεθα, θεῶν ἵλεων ὄντων, ἐάν τινες ἡμῖν ἀδίκως ἐπιτίθωνται, μετὰ δὲ δωροδοκίας καὶ προδοσίας καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις κακῶν, ἃ τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις πρόσεστιν, οὐδεμία πόλις σωθείη. μηδεμίαν οὖν δέησιν, ὦ Ἀθηναῖοι, μηδ' ἔλεον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντες αὐτοὺς, μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀληθείας ἐπιδεδειγμένην ὑμῖν κατὰ τῶν κρινομένων ἀδικίαν ἄκυρον ποιήσαντες, βοηθήσατε κοινῇ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς νόμοις· ταῦτα γὰρ ἀμφότερα διαδικάζεται νῦν πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. ὑπὲρ πάσης, ὦ Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας νῦν μέλλετε φέρειν τὴν ψῆφον, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κατεσκευασμένων ἱερῶν καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων καὶ τῆς παραδεδομένης ὑπὸ τῶν προγόνων ὑμῶν πολιτείας, οὐχ ὑπὲρ Φιλοκλέους μόνον· αὐτὸς γὰρ αὑτοῦ πάλαι θάνατον κατέγνωκε. ταῦθ' ὑμᾶς ἱκετεύων ἐγὼ δικαιοτέρων πολὺ δέησιν δέομαι τούτων τῶν ταῦτα πεπραχότων, μὴ ἐγκαταλιπεῖν ὑπὲρ ὧν οἱ προγονοι πολλοὺς ὑπέμειναν κινδύνους, μηδ' εἰς ἀδοξίαν αἰσχρὰν ἀγαγεῖν τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, μηδὲ καταλλά-

35 101 102 111. 5

[1] οὐκ [2] εἰδότας

Ῥητόρων] Demosthenem perstringit, quem de Harpalicis quoque sitera oratione impetiit. Vide Dionys. Halicarn. Gruter.

Ταῖς δόξαις] Scil. quorundam in republica clarorum virorum. Reisk.

Εἰδότας] Aptum est e vera. 7. χρὴ λογισαμένους ὑμᾶς — μισεῖν. Idem.

Λαμβάνοντες] Nova et mira dictio ἵλεων καὶ ἵλεως εἰς ἑαυτὸν λαμβάνειν. preces et commiserationem ad se non admittere, locum iis ponere se nullum facere. Idem.

Ἀτιμῶν] Pero. Malleni tamen ἐμῶν. Idem.

Ἀγαγεῖν] Malim κατάγειν. Idem.

ξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καὶ τῶν τοῦ δήμου καὶ τῶν τῆς βουλῆς ἀποφάσεων. ἀκριβῶς γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκριβῶς, ὅτι ὑμεῖς μὲν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώ-
10 ποις ἐπαινεῖσθε ταῖς γεγενημέναις ζητήσεσιν ὑπὲρ τούτων τῶν χρημάτων, οἱ δ' ἐξελεγμένοι κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος δῶρα εἰληφότες πονηροὶ καὶ ἄδικοι καὶ μισόδημοι νομίζονται εἶναι, φιλεῖν ὑμᾶς φάσκοντες καὶ πράττειν ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως ἀγαθῶν, καὶ δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι γεγενημένοι.

Ταῖς γεγενημέναις] Subaudi ἐστί. nisi potius præpositio excidit. IDEM.

Δι' ὑμᾶς ἔνδοξοι] Post ὑμᾶς possui comma. Idem est ac si dixisset: νομίζονται πονηροὶ, διότι γεγόνασιν ἔνδοξοι διὰ τοῦ φάσκειν φιλεῖν ὑμᾶς καὶ πράττειν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ δι' ὑμᾶς μόνους, οὐχὶ δὲ δι' ἑαυτούς. Alias καὶ hoc versu sit delendum. IDEM.

LECTIONES VARIANTES

AD DINARCHUM.

VARIANTES LECTIONES.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. i. p. 139. est notatum.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

P. 278. 1. O om., spatio literæ majusculæ capaco vacuo relicto, M. 2. ἵνα ἐξελ.] ὧν ἐξελ. Bekk. Ibid. ἀλισάλου M. antep. φασκὼν] φασκῶν B. M. Bekk. Ibid. παρὰ τούτων] ἀρσάλου, penna ducta per voc, et παρὰ τούτων add. in marg. M.

P. 279. 1. αὐτῆς add. sup. lin. M. 7. φίλοι ταύτῃ M. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν M. ..... Ibid. ἡμᾶς M. 9. ἐγκλίζεσθε M. 10. παροξύνομεν pr. B. 11. προσίεσθαι M. 18. μισοῦται M. 23. νυνὶ τοῦτο] νυνὶ τοίνυν τοῦτο B. M. Bekk. 25. ἀλισάλου pr. M. ult. παρὰ ἀρσάλου add. sup. lin. M.

P. 280. 5. ἰσχὺν τὴν] ἰσχὺν καὶ τὴν B. M. Bekk. Ibid. πράττειν, οὐκ] πράττειν δύναμαι, οὐκ B. Bekk. 7. μέλλοι] μέλλει B. Bekk. μέλλῃ M. 8. αὐτοῖς] αὐτοῖς cod. Laurent. Bekk. 16. ἐκβάλλειν pr. B. antep. προσίταξε M. pen. γεγενῆσθαι] γεγενῆσθαι B. M. Bekk.

P. 279.* 3. τὴν om. pr. M. 5. ἢ πού] ἴσως M. ἢ πῶ Bekk. 6. εὕρει] εὕρῃ B. M. Bekk. 10. ἐγκεχείρικεν M. et pr. B. Ald. Ibid. ὃ διατετυλαχε] ὃ διατετύλαχε Bekk. 12. ὃ] ὃ Bekk. Ibid. διαφυλάττει M. 13. ἀπορθότους M. 17. ὑπὲρ] περὶ M. pen. προσθῆσθαι M. ult. ἢ ταῦθ'] ἢ εἰ ταῦθ' B. M. Bekk.

P. 280.* 2. διορθωσάντας pr. B. 3. ἀποθήκεσθαι pr. sed προσθήκεσθαι corr. a πρότερον pr. B. 4. κινδύνους M. Ibid. γε] γὰρ B. M. 9. αὐδὲν] οὐδὲ M. 11. ὡς περισσῶς] οἷονπερ ἴσως Bekk. Ibid. αὐτίκα] αὐτοὺς M. 16. ἡμῶν M. 17. ἐνοίει] ἐνόουν B. Bekk. 19. ὁ ἐνὶ] ὃς ἐνὶ Bekk. Ibid. καιροῖς καὶ ἀτυχήμασιν M. 21. κατὰ τῆς] post κατὰ spatium 3. lit. capax derasum est in B. 24. ναυμαχία M.

P. 281. 1. ὑπὸ λόγου B. ὑπὸ λόγου, ψῆφον penna ducta per λόγου, M. 2. κρίσιν M. Ibid. ἀντιπαλλάξασθαι B. M. 7. ἀποφάντας] ἀποσφάψαν B. Bekk. Ibid. ὃς] ὡς pr. B. 10. οὐκ om. pr. M. 11. μόνον M. Ibid. χρυσίον φανερὸς M. 13. εἰς τὴν πόλιν χρημάτων M. 14. ὑπὸ τῶν T. M. 16. καταγελάσειαν M. 17. πράξεις pr. B. 18. ἡμᾶς M. Ibid. εἰσεγένησαν] εἰσηγήσαν B. Bekk. antep. ἡμῶν M. pen. τιμωθέντ γενόμενον M. ult. τούτους M.

P. 282. 2. ΨΗΦΙΣΜΑ om. B. M. 2. ὃ] ἃ B. Ibid. ἔστις M. Ibid. δικαίως add. sup. lin. M. 5. τῇ πόλει] τὴν πόλιν B. M. Bekk. 6. μεταβαλομένους pr. B. 8. ἐμμενούντας pr. B. 9. ἄλλο τι πραγματεύσεσθαι τῆς εὐσεβείας] hæc vulg. om. add. sup. lin. B. Bekk. 10. καὶ om. M. 13. ὃ om. B.

P. 283. 1. τὸν om. M. Ibid. πρὸς Ἕλλ.] πρὸς τοὺς Ἕλλ. B. Bekk. 4. γενόμενα] γινόμενα M. Bekk. Ibid. φέρει γὰρ pr. M. 6. ἐῶντες εἰς] ἐῶν τὰς εἰς Bekk. 7. γενομένων om. pr. M. Ibid. ὄντων] ὄντα B. Bekk. 10. ἐλπίδος τῆς] ταῖς pr. B. 19. αἰτίας M. Ibid. ὑποβαινούσας] ὑποφαινούσας B. Bekk. ὑπομενούσας M. antep. φυλαχεία ded. vid. pr. B. pen. ἡμῶν M. ult. πεπραγμένον] διαπεπραγμένων B. M. Bekk.

P. 284. 4. τῷ τοιαῦτα] τῷ τὰ τοιαῦτα B. M. Bekk. 5. πολλῶν M. et pr. B. 6. πεπραγμένον ὑμεῖς, penna ducta per ὑμεῖς, M. 8. ἐκ] ἐν M. Ald. 9. ἀφηθεῖσαν pr. B. 11. ἐνδέμαχον M. 14. διαιρομένθησαν M. Ibid. ἀστυγειτόνων καὶ συμμάχων] ἀστυγείτων καὶ σύμμαχος B. M. Bekk. 16. κοινωσάντων pr. B. τῶν κοιν. ὑμῖν - - - συμέρεται add. in marg. M. 18. ἀπολλυμένην αὖτος] supra has voces appinguntur notæ, quæ transpositionem, ut videtur, denotant. 19. ἡμῶν M. Ibid. ὃς] εἰς M. antep. ἡμῖν M. pen. ἐς τὸν] ἐνὶ τὸν B. M. ἐνὶ τὸν Bekk. Ibid. καπάλυσιν M. ult. ἰσχύοντων] ἰσχύοντα Bekk. Ibid. εἰσδέχεσθαι M.

P. 285. 2. πάθεσιν M. 5. φασὶ] φήσει Bekk. 6. εἰς τούτων] εἰς τὸν τούτων B.

Bekk. 8. προδόντας pr. B. 9. ἡμῶν M. 11. ἀναλόντας M. 16. οὐδὲς οἶδεν ὅταν ἁλῶσιν οὐδὲ M. Ibid. τί πεπόνθασι om. M. 19. τὸ Θηβ.] τῶν Θηβ. M. antep. τοῦ Φιλ.] τοῦ om. B. Bekk. pen. ἱκπαλέσας pr. B.

P. 286. 1. συναγκοινολογεῖτο] συναπλογεῖτο B. M. συγκοινολογεῖτο Bekk. 6. τῆς πόλεως] τοῖς τῆς πόλεως B. Bekk. τοῖς πόλεσι M. antep. τὸν μὲν M.

P. 287. 2. ἀτυχίας M. 3. καιρὸν om. M. 7. Συυλ. τὸν Νικοδήμου] βουλ. μετ' ἐκείνου τὸν Νικοδήμου B. Bekk. 15. ἐν om. pr. B. Ibid. καὶ om. M. ult. καὶ om. pr. B.

P. 288. 3. ἡμῖν] ὑμῖν M. Bekk. 7. ἡμῖν] ὑμῖν Bekk. 8. περὶ ὧν] περιὼν B. Bekk. 11. ἐξέκλευσεν] ἐξέκεμψαν M. 14. ὑπὲρ δήμου] ὑπὲρ τοῦ δήμου B. M. Bekk. 16. οὐδὲν βελτ. M. 18. προγεγενημένων M. pen. οἷα M.

P. 289. 5. παρεστηκότων] περιεστηκότων Bekk. Ibid. τῶν ὧν] τί οὖν B. Bekk. 7. δεῖν μισεῖν] δὴ μισεῖν B. Bekk. Ibid. καθεστηκότα B. 13. χρυσὸν ἐκ] χρυσὸν om. B. M. Bekk. pen. ὄφελον pr. B.

P. 290. 6. Ἀς. καὶ] Ἀς. δὲ καὶ M. 8. ἐντυγάντας pr. M. 9. τῆς ἡμ. - - - ὑπὸ add. in marg. M. 12. ζῇ om. pr. M. 15. δουλεύσασαν M. 16. ὑμῶν om. pr.

P. 291. 2. τῶν φυγ.] τῶν om. pr. B. Ibid. ἐκεῖ] ἐκεῖσε B. Bekk. Ibid. ἡμετέρων] ὑμετέρων B. M. Bekk. 3. πατέρων] προγόνων M. 5. ὑμετέρα] ὑμετέρα B. M. Ald. Bekk. Ibid. ἄξια M. 7. τὰ om. pr. B. 15. ἀνδρες] δ' ἄνδρας M. Bekk. 16. ἡμετέρων corr. B. Ibid. μόνων B. M. Bekk. 17. τοῦτον] τοιοῦτον M. 19. τούτου M. 22. περὶ τριακ.] περὶ τῶν τριακ. B. M. Bekk. antep. πλησίον] πλείστων M.

P. 292. 2. διφθόνω B. M. 5. Ἐπιγένη] Ἐπιγένην B. M. Bekk. 6. κατεστῶσαι] στῆσαι B. Bekk. Ibid. Βερισάδην] Βισάνορον Βερισάδην B. M. Bekk. 7. κίνησα, penna ducta per κίνησα, M. Ibid. ἰχθίστους] ἐκ τούτων B. M. 10. αὐτῷ] αὐτοῦ B. Bekk. 12. καλλίωνος M. 15. κατίοι B. M. 21. τοσοῦτον corr. M. pen. πρότερον pr. B. ult. ποιήσεται M.

P. 293. 3. ὧν] ὃν pr. B. Ibid. πρὸς. αὐτῷ ἀπολ. M. 8. γενόμενος] γινόμενος corr. B. Bekk. 9. καὶ primum om. pr. B. 12. συμβουλὰς, αὖθις] συμβουλὰς, ἀνθ' ὧν B. Bekk. 14. ἐν δὲ τῇ] δὲ om. B. M. Bekk. Ibid. ἀκούσαντες M. 15. τὰς ἀρὰς] τῆς ἀρᾶς B. Bekk. 18. μυδὲν M. 19. μέλλει pr. B. Ald. antep. τολμῆσαι] τολμήσει B. Bekk.

P. 294. 5. ἐπιτρέψωσι B. 6. ἐμέλησεν προστάξ B. 12. κελεύσαντες M. 13. μιαρὸν] μιαρὸν M. 16. ὅσῳπερ τῶν ἀμφ. γέγονε add. in marg. M. 18. περὶ ὧν] παρ' ὧν B. Bekk. 21. μὲ] μοι M. 22. ἐκφεύξω] ἀποφεύξω B. Bekk. Ibid. καταψαφισάμενον] καταψευσάμενον B. Bekk. καταψαφισάμενος M. Ibid. μόντοι] οὖν M. pen. ὃν εἰσαγγελίας pr. B. Ibid. πεντακοσ. τῶν] πεντακοσ. καὶ δισχιλίοις τῶν B. Bekk.

P. 295. 6. εἰ om. M. 7. ἀδικεῖ μὲν καταψ. M. Ibid. κἀμοῦ] καὶ ἐμοῦ pr. B. ἢς εἰσ ἐμοῦ M. 8. τῶν βουλ. M. 20. ἀπολύοντες M. ult. ἡμῶν M.

P. 296. 2. τῇ γνάμῃ] τῇ συγγνώμῃ corr. a pr. B. Bekk. τῇ γνάμῃ εἶδωσθε M. 6. τούτων τούτων M. 7. προσδίξασθαι] προσδέξασθαι B. Bekk. 11. ἀποδίσθαι τὰ] ἀποδίσθαι παρὰ τὰ B. Bekk. pen. δῆτα M.

P. 297. 2. εἰ συνισίρχεται] εἰ συνίρχεται συνίσει B. Bekk. εἰσίρχεται M. 4. πρὸς τὸν δῆμον, penna ducta per πρὸς τὸν δῆμον, M. 14. φημὶ τὸ] ἢ μὴ τὸ Bekk. 15. γενομένων] γεγομένων B. M. Bekk. 18. τὰ τοῦ] τοῦ B. Bekk. ταῦτ' M. 25. ὁ om. M. Ibid. γίνεται] γίνηται B. Bekk. 27. λυσιτελὲς pr. B. pen. πρεστέρων] πρότερον Bekk.

P. 298. 3. καὶ τούτους M. 5. ὁμολογεμένων] ὁμολογημένων B. M. Bekk. 10. τὸν] τὴν M. 12. ταύτῃ M. 14. τῷ secundum om. M. 15. γεγονότων om. M. antep. προδοσίας M. pen. ὁ αὐτὸς] ὁ om. B. M. Bekk.

P. 299. 4. εἰλήφασιν M. 5. οἷα ἐτιμωρήσασθε] τιμωρήσασθαι B. M. Bekk. Ibid. τι τῶν κατὰ B. 7. παραδεδωκότα add. in marg. B. 9. ζῇν] ζῆτεῖν pr. B. 10. ἡμετέρους] ὑμετέρους B. M. Bekk. 17. πρὸς τοὺς περιεστηκότας add. in marg. M. 20. οἰκαδε ἀπελθὼν add. in marg. M. 22. τοιοῦτον M. Ibid. τὸν εἰς pr. B. Ibid. ἴδιον εἰσ.] ἴδιον οἶκον εἰσ. B. Bekk. κατεγνωκότες 23. κατεγνότες, penna ducta per κατεγνότες, M. antep. τίνας ἐλεῖν.] τίνας τὰς ἐλεῖν. B. Bekk. κινδόνους

P. 300. 2. χωρίοις, penna ducta per χωρίοις, M. Ibid. τί δὲ, ἀντιθῶμεν B. M. 5. τῷ] τὸ M. et pr. B. 6. κατασβέμψει pr. B. 7. ἀναπεπεσμεμένους M. 9. γράφοις] γράψεις Bekk. 17. γράφειν] γράψειν Bekk. 18. οἰκείας pr. B. Ibid. καὶ τοῖς M. καὶ τοῖς Ald. 21. κελεύσεις] κελεύσους Bekk. 25. καὶ τοὺς μὲν - - - εἰσφέ-

ειν add. in marg. B. ult. εἰληφότα μηδὲν φαν.] εἰληφέναι, μηδὲν δὲ φαν. B. Bekk.

οὗτοι

P. 301. 2. ὡς om. M. 4. ἀξιῶσθαι M. 5. γῶν ἐν τοῖς ἔρεσι M. 8. παρὰ corr. B. 10. δὲ ἄλλοις] δὲ τοῖς ἄλλοις B. M. Bekk. 13. εὑρόντα M. 14. πλὴν] ἢ M. 16. καί τινων] καὶ τίνων B. Bekk. 17. γὰρ ἡμελ.] ἂν ἡμελ. B. Bekk. Ibid. [οἱ] om. omnes codd. et edd. 19. λήχου corr. B.

αι

Ibid. ἐπαμεινώδας B. ἐπαμεινόνδας M. 20. καὶ οἱ μετὰ τούτων om. M. 22. πόλιν εἶναι pr. M. Ibid. χάρεν om. pr. M. antep. μεσόντων B. M. Ald. Ibid. κατέπεσαν pr. B.

P. 302. 2. τῶν Θιλ.] τῶν om. B. Bekk. Ibid. ὁ τούτων] ὁ τούτου B. Bekk. 3. ἄμφισιν B. M. Ald. Ibid. ξυλλεγεῖσι M. 4. ἰσχ. τῆς] ἰσχ. δὲ τῆς B. M. Bekk. Ibid. κατεστάθη] κατέστη B. Bekk. Ibid. ἀγῶνες M. 5. διὰ om. M. 7. συν

αν

διαφθάρη] διαφθάρη B. διαφθάρη Bekk. Ibid. ἀλλὰ καὶ λίαν ἀληθὲς add. in marg. M. 8. ἀπάντων om. pr. M. 12. γε] τε M. 15. post τὰν lacuna 2. lit. capax in B. Ibid. μοῖραν] μέραν Bekk. Ibid. χαιρίας B. λαβρίας Ald. 16. Δαμεδαιμονίων] ἀθηναίων M. 17. τὰν om. M.

αι

pen. δεόμενος M. Ibid. τῆς] τοῖς pr. B.

P. 303. 4. Κελυττία] κοττυλία B. κοτυλλία M. 14. ἐμβεβλημένον] ἐμβεβληκότα B. Bekk. Ibid. τὰν om. pr. M. 15. Ἑλλ. ὅλεθρον] Ἑλλ. ἀλυτήριον B. ὄλεθρον om. M. Ἑλλ. ἀλυτήριον Bekk. Ibid. δεῖ ἐξέρωτων ded. vid. pr. B. 16. μεταζάλ-

εσθαι pr. B. 18. πράξει M. 20. ὅ] ὅτι M. et pr. B. 25. μαρτυρίαν πρῶτον. λέγε] μαντείαν πρῶτον. ΜΑΝΤΕΙΑ. λέγε B. M. Bekk. pen. ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕΡΟΣ] ψήφισμα B. et in marg. M.

P. 304. 3. τούτῳ om. pr. M. 5. ΤΟ ΑΟΙΠΟΝ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ] μαρτυρία B. om. in lacuna M. 7. ἱερομήνας] ἱερο-

μήνας Bekk. Ibid. τῶν ἐν M. 11. οὐδὲ φρονε.] οὐδὲν φρονε. Bekk. 12. ἡμετέραν] ὑμετέραν B. M. Bekk. 14. δημοσθένης add. in marg. M. Ibid. κατὰ τὰν] μετὰ

με

τὰν B. Bekk. κατὰ τὰν M. 15. ὀλυμπίας pr. M. 16. ἐπεὶ] ἐπὶ M. 21. προβαλλόμενος] προβαλλόμενος corr. B. Bekk. 22. περὶ εἰς.] περὶ τῆς εἰς. B. M. Bekk. antep. ἀπελευθεῖν M. pen. δὲ om. M. Ibid.

. . .

Ἀλέξανδρος] Ἀλέξανδρον B. M. Bekk. ult. κατάγειν corr. B. Ibid. ἀρχισθένην] ἀρχεσθένην B. M. Bekk.

οι

P. 305. 2 εἶναι M. 5. ὁ Δημ. τῷ ἐκ τοῦ Ἀρ. M. Ibid. βουλῇ add. sup. lin. a pr. M. 6. ἡμῶν] ὑμῶν corr. B. ἡμῶν Bekk. 8. ΨΗΦΙΣΜΑ om. M. 10. κυρία πρόστ.] κυρία σοῦ πρόστ. B. Bekk. 14. ἄνδρες. εἴρηκε] ἄνδρες. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁ Σουλὰ εἴρηκε B.

νόμοις

Bekk. 18. ὑμετέρας corr. B. 20. λόγους M. 21. θεοὺς, in rasura 10. lit. capace, corr. a pr. B.

P. 306. 5. ταῦτα] ταὐτὰ B. ταῦτα Bekk. 6. αὐτῶν M. 8. τοῦτον M. 9. με β α

κατὰ M. 11. φυλαξ τῇ πόλει M. τῇ πόλει add. sup. lin. B. 15. τοῖς corr. B. 16. γενομένοις corr. B. Ibid. αὖται pr. B. Ibid. σημεῖα om. M. 20. κατεστήσατε pr. B. Ibid. τῇ τοῦ Δημ. M. 22. ἄνδρες om. B. antep. ἀλυσιτ. καὶ] ἀλυσιτ. ὑμῖν καὶ B. M. Bekk. ult. ῥᾳδίως om. pr. M.

ἂν

P. 307. 2. αὐτοὺς M. 6. μετὰ Ἀρχιάλου om. pr. M. 7. οἵτ, ἄριστ] οἵτ, ἃ ἄριστ B. M. Ald. Bekk. 9. χρυσοῦς M. 10. τέτταρα] τετραμόσια pr. B. 17. μηδὲν] μηδὲν B. Bekk. 18. οὕτως M. ult. βουλόμεθα ὑμησόμεθα M.

. . . . . .

P. 308. 1. πρεσιντίον] πρεστίον Bekk. 2. πρεσιντίον] πρεσβευτίον B. Bekk. 5. ἐστὶν ὑμῖν] ὑμῖν ἐστὶν B. Bekk. 6. οὗτος pr. B. 7. ὅστις] τίς B. M. 13. ἴδια] ἰδία corr. B. ἴδιᾳ Bekk. 15. πολιμοῦντα] διοικοῦντα B. Bekk. Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς B. Bekk. 17. ἐπαγορεύειν Ald. 20. μίλ-

εἰσαγγέλλων

λει pr. B. 21. φαρισσαίων M.

. . . . . .

P. 309. 3. κατασκευάζων M. 6. πεπραγματευμένος] πεπραγμένος B. M. Bekk. 7. τούτου] τοῦτον B. Bekk. 8. ὅσπερ ἐπιβούλου M. 13. εἰς] ἐς M. 15. οὖν οὐδαμοῦ] ἂν οὐδαμοῦ Bekk. 18. δὲ πεπραγμένους] διαπεπραγμένους corr. B. Bekk.

αι

23. τιμωρήσασθε M. 28. σὺ τὰν] σὺ om. B. M. Bekk. Ibid. μαντεῖαν] σημασίαν καὶ

M. P. 310. 2. μὲν ὁ] μὲν ὁ B. μὲν καὶ ὁ Bekk. 3. κινδυνεύετε pr. M. 6. ταῦτα] ταὐτὰ γεγενημ

Bekk. Ibid. πεῖσόντους M. 10. γενομέ-

ο

νους M. 13. παρανόμων M. Ibid. ἐστιν οὖν - - - παρανόμων add. in marg. B. 15. γράψαι B. 16. σε om. B. M. 19.

. . .

εἰσήγγελκας add. in marg. B. 20. πολλὰ πολλὰ B. 22. τῆς] τοῖς pr. B. antep. ἔκφυ] ἢ τοῦ B. Bekk.

P. 311. 2. ὑμετέρας] ἡμετέρας B. Bekk.

χρῶν α ὧν

Ibid. ἔξῃν M. 5. λέγοντες M. 9. ὅσπερ M. Ibid. συμπάντων] σὺ πάντων B. συμ-

σὺ

πάντων Bekk. 20. οὐ δὲ M. pen. ὁρᾶτε, Ἀθ.] ὁρᾶτε, ἃ Ἀθ. B. M. Ald. Bekk. ult. ἤδη] εἶδες B. M.

P. 312. 4. γενομένων πάντων M. 7.

οἱ
ὑμεῖς πύρια] ὑμεῖς πέρι οι B. ὑμεῖς οἱ πύρια Bekk. 8. ἀναλέξασθαι M. Ald. 11. προειμένους] προϊεμένους B. Bekk. 18. καταστήσειν corr. B. 21. λαμβάνοντα παρ' B. M. 23. ἀπωλεῖσθαι] ἀπολογεῖσθαι pr. B. Bekk. antep. ἐλεήσοντι] ἐλεήσαιτε Bekk.

P. 313. 3. ὑμῖν αὐτὸν] αὐτὸν ὑμῖν B. Bekk. 6. καὶ ἐν] καὶ τὰς ἐν B. M. Bekk. 9. περιπεφυόμενος M. 13. προειλλυθαν M.
οὐ διακειμένην
17. μενδεμίαν M. 19. γεγενημένην M. 22. μὲν τῷ Δ. M. 24. δημηγορήσων] συνηγορήσων B. Bekk. δημηγορήσειν M. pen. β
ἀναβαίνει ἀποφέρουσι M.
ἐ αι
P. 314. 2. ἀφ' M. 3. βούλεττε M. 7. τας
εἰδόσιν M. Ibid. περὶ] πρὸς M. 11. αὐτὸν M. Ibid. ἀπολογεῖσθε M. 14. ὅτι] ὅτε B. Ibid. φαναίζων corr. B. 17. καὶ τοὺς - - - τὴν τούτων add. in marg. M. 18. καὶ] κἂν B. 20. τοῦ μὲν τῆς] τοὺμὲν τῆς B. M. Bekk. 21. ἧκαι βεζοήθεκα om. pr. M. 22. ἰγνατίλιον] ἰγναταλίλοιπα B. Bekk. ἰγνατίλιπα M.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 315. 5. τὸν ἐξ — βουλὴν] τῇ ἐξ — βουλῇ B. Bekk. 9. τοῦτο M. 12. ἢ] καὶ M. 16. τὰ ψευδῆ ded. vid. pr. B. 17. ἀτων
ὑπολειφθῆναι M. 18. διυότερα M. 19. αὐτῶν] αὐτῷ B. Bekk. αὐτῶν add. sup. lin. λῃ
a pr. M. Ibid. ἀσφαλίστατον M. 20. . . . . συμβ
ὑμετέρας] ὑμετέρας B. Bekk. 22. γενέσυνγνώμης
σεται M. antep. ζελτίον M. ult. ὑμῶν M.

P. 316. 2. γεγεναμένην] γεγεμένην cod. Laurent. Bekk. 3. ψευδοκωσιν] διυσκωσιν αι
B. Bekk. 5. βούλεττε M. 9. ᾗσθεσθ'] ᾔσθεθ' B. Bekk. Ibid. ὑμῶν] ὑμῶν B. Bekk. 11. ὑμᾶς] ὑμᾶς B. M. Bekk. 13. δὲ M. 15. τοῖς ἀδλ.] τοῖς τῶς ἀδλ. B. M. Bekk. Ibid. καταβαθυμήσητε] καταβαθυμήσητε B. M. Bekk. 19. γενομένων M. Ibid. ἐκ] κατὰ pr. B. 20. ὑπὸ add. sup. lin. a pr. B. Ibid. [ἃ δὲ - - - φαίσασθαι ;] Bekk. Ibid. τοὺς περιομένους] τοὺς τοῦ προειμένου B. Bekk. οὗ ου
21. αὐτῶν M. 24. τῶν νῦν περιομένων M.

P. 317. 1. καταβήσεται M. Ibid. τοῦτο ποιεῖτε add. in marg. B. 2. ἢ] καὶ εἰ M. 4. κατὰ τὰς] καπὰ τὰς B. M. Bekk. 8. ἐστιν om. M. 9. φαίσεσθαι M. ασθαι
Ibid. ἡμῶν M. 17. ἀναψαφίσαντα M. 19. γενομένων M. 20. νομίζων om. M.

P. 318. 4. ἠλέησεν] ἠδίλεσεν M. Ibid. ἕκαστα ἐπ] ἕκαστα παρ' ἡμῶν ἐπι B. Bekk. 5. ζούλεσθε add. sup. lin. a pr. M. 8. τύχη B. 9. Βαυρωνίας] ζαυβρωνίας B. βαυβρωνίας M. βραυρωνίας Bekk. 12. . . . . .
τίμημα τιμεῖσαι B. 14. [τοῦτο] Bekk. ἔμπροσθεν
20. ἐνθεῦθεν M. pen. εἶθ' M. ult. καταψαφισμένων M.

P. 319. 1. ἐνδεικνύοντα] ἐδεικνύοντα B. M. 9. δεῖν om. M. 10. ἐλέγχεσθαι M. 13. πολιτείαν] πόλιν B. M. Ibid. εἰσελήλυθε M. 17. τοῖς πολίτας om. pr. M. 18. θαυμάσουσι] θαυμάζουσι M. Bekk. 19. συμβ. καὶ] συμβ. ὃ καὶ B. M.
ἐνομοθέτησαν
Bekk. 22. ἐνομίσθησαν M. 24. vel καὶ vel τὸν δημοσίαν ded. vid. pr. B. antep. πονηρῶν corr. M. pen. λέγω καὶ γινώσκω] λέγει καὶ γινώσκει B. M. Bekk. ult. ἐν βωμοῖς] ἐν τοῖς βωμοῖς M. ἐν τοῖς νόμοις B. Bekk.

P. 320. 2. τιμέματος] λήμματος Bekk. 3. τὸν] τὴν M. 9. στρατιὰς M. Ibid. οι
εἰ τὰ ἱερὰ ded. vid. pr. B. 10. ἔχει M. 11. ὁ Ἀριστογείτων] ὁ om. B. Bekk. Ibid. τοὺς γονέας] τοῦ γονέας B. Bekk. 14. ἔχειν om. M. 15. αὐτῷ M. 19. πραγμάτων διατετ.] πράττων διατετ. B. M. Bekk. ult. στιδόμενοι M.

P. 321. 1. τούτου μοχθηρίαν] τούτων πονηρίαν B. M. Bekk. 2. ἐστιν ἐπ' παρ'] ἐστὶν, ὅτι παρ' B. Bekk. ἐστιν. ἔτι παρ' Ald. 3. ἡμῶν M. 4. οἱ add. sup. lin. a pr. B. 5. ἐστὶ δικαστῶν] ἀνδρῶν ἐστι, sed δικαστῶν in marg., M. 7. καταψαφισάμενος pr. M. 8. τοῦτων] τοῦτο corr. B. τούτῳ M. Bekk. 9. ζῆλον M. 10. δῶρα γὰρ λαμβ. M. 18. κεκριμένων pr. B. 22. ἐκολάβοντε B. M. Ibid. κατὰ] καὶ κατὰ Bekk. Ibid. μόνον] μόνων B. M. Bekk. 23. κοινοὺς καὶ κατὰ B. M. 24. ἐκεῖ corr. B. pen. [ὧν] Bekk. Ibid. αι
αὐτοῦ M.

P. 322. 1. χρημάτων πρὸς τ' αὐτὸν] χρημάτων προστάττων Bekk. 3. οἱ πρόγονοι om. pr. M. 5. et 15. ἀρίθμιον B. Ibid. et 15. ζήλιστον pr. B. 7. ἐκεῖς om. pr. M. Ibid. δοῦναι τρόπ.] δοῦναι τῷ τρόπ. B. M. Bekk. 8. τῆς φύσης M. 9. παῦθ' corr. ἂν . . . . .
B. 10. ἴδιον M. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν B. M. Bekk. 16. εἶναι καὶ τοῦ M. 20. ἔχων] φέρων M. 23. ποιῶσιν M. 25. δῶρα
ἀναδεχόμενον M. Ibid. τοῖς πατρῴοις] τοῖς τῆς πατρῴας B. Bekk. τῆς πατρῴας M. ult. τὸν βίβεβαρον] τὸν βίβεβαρον B. M. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

λέγειν
P. 323. 1. ποιεῖν M. 2. ὅπως χρήσ.] ἢ πῶς χρήσ. Bekk. 5. ἐναντίος καὶ M. ἐναντίον καὶ corr. B. Ibid. περιεστώτων pr. κωλύ
M. 6. ποιήσειν M. Ibid. καταπλεῦσαι
. . . .
Bekk. 7. ἡμῶν M. 12. τιμωρησάμενος] τιμησάμενος B. τιμωρησάμενος Bekk. 13. εἰς τὴν χώραν om. pr. M. Ibid. εἰσκόμισεν M. antep. καὶ om. pr. B.

P. 324. 5. ἰδιωτικὰς] ἐξωτικὰς B. Bekk. om. M. 6. ἐλάμβανε M. Ibid. ο
ἀναστρεφὰς M. 11. ψευδεῖς καὶ αἰ] καὶ om. B. M. Bekk. 12. δεῖν B. Ibid. τῆς corr. B. Ibid. γεγραμμένης corr. B. 14. τὸν πόλιν om. pr. B. 15. uncos om. codd. et edd. præter Bekk. 18. ἢ πρῶ-
εἰληφέναι
τον] ἢ νῦν πρῶτον B. Bekk. 19. λαμβάνειν M. 20. αὐτύχει] αὐτυχεῖτε Bekk. 22. ἀγουσμένην om. pr. M. pen. γενόμενον] διδόμενον M. Ibid. διαδεχομένου] διαδεδομένου B. M. Bekk. Ibid. καὶ] ἀλλ' M.

P. 325. 5. ἔπειτεν M. Ibid. ἴσθ'] εἶσθ' M. 14. λήψεσθαι διωλάσειν corr. B. 20. ἐξαγγέλλει pr. B. 23. ὑπὲρ] ὑπὸ M. 25. ἔπραξεν ἂν] ἂν ἔπραξεν corr. B. (qui ἂν pr. om.) Bekk. ἂν om. M. 26. Ἀττοῖς om. pr. M. Ibid. ἴχοντι] εὔχεσθαι M.
ὑφὼ
antep. πολέσοντι M. et pr. B. ult. πας' ὑμῶν
ἡμῶν M.
ἐκοίησεν
P. 326. 4. κατέστησεν M. 6. ἠσχύνθη corr. B. 7. πραττόντων] πράττων B. M. Bekk. Ibid. ἡμῶν M. 20. πρεσχωρικότα] πρεσχειρικότα pr. B. πρωικχειρικότα corr. B. Bekk. pen. δεῖ om. pr. M. Ibid. ὑφ' ἡμῶν om. M. ult. ἐκλ. κρίσιν] ἐκλ. τὴν κρίσιν B. Bekk.

P. 327. 5. τῆς om. pr. M. 6. τοῦ om.
ξ
pr. B. Ibid. διώσοντας M. 7. τοῦ τὰ τοιαῦτα] τὰ om. B. Bekk. 9. ἀφίστητε om. pr. M. Ibid. καὶ om. M. 16. πλεύσαντι M. 17. τοῦ om. pr. B. Ibid. ἐλευθερώσαντι pr. B. 18. λαβόντι pr. B.
εις
19. πώλις M. 20. ὑπὸ λόγου B. M. 21. ἐφέρετε] φέρετε B. Bekk. 25. ἀνθρώπων pr. B. τούτων ἀνθρωπων M. pen. πολὺν
. . . . .
pr. B.

P. 328. 2. οὐκ ἀπειρύψ.] οὐδ' ἀπειρύψ. B. Bekk. 4. εἷς om. pr. B. 12. δουλεύειν] δουλεύει B. M. Bekk. Ibid. εἰδότας] εἰδότες B. M. Bekk. 15. ἡμῖν corr. B.
ω
Ibid. ἐπιτιθέντα M. 22. τούτου] τούτων pr. B. 24. κατεσκευασμένων corr. B. ult. μηδὲ καὶ καταλλάξ.] καὶ om. B. M. Ald. Bekk.

P. 329. 4. ἐπαιτεῖσθαι pr. B. 5. ἐλαγμένου M.

INDICES
AD DINARCHUM.

INDEX GRÆCITATIS

DINARCHEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἄγειν τινὰ τὴν ζημίαν. 15, ult. ἄγειν εἰς ἀδελφὸν αἰσχρόν. 102, 1.

ἀγενής. 74, 10.

ἀγωνί] οὐδὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα διαλύσει. 35, 9. ἀγῶνα ἀναδεχόμενος ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. 37, 6. τὸν ἀγῶνα ἀσφαλῆ αὐτῷ νομίζειν. 72, 6.

ἀγωνίζεσθαι περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας. 66, 1.

ἀδικεῖν] τὸν ὑποσυνῶν ἀδικήσαντα τὰ πάντα νομίζω τὸν ἐν τῇς μαγείᾳ συναδικήσοντα ἐμοῖν. 41, 5. ἐαυτοῦσιν τοῖς ἀδικοῦσι τὴν τιμωρίαν. 95, 6.

ἀδικία. 24, 10. 101, 9.

ἀδόκιμον συνέδριον. senatus auctoritatis cassæ. 49, 4.

ἀδοξία. 102, 1.

ἀδρὸν κῆμμα. 36, 3.

αἰσθέσθαι] pro σωφρονεῖν, si bene ibi habet locus. ἔστιν ἀργύριον καὶ χρυσίον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας αἰρεῖται. 95, ult.

αἰσχροκερδήσαι. 73, 1.

αἰσχρὸς] περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας ἀγωνίζεσθαι. 65, 1. ἀδοξία αἰσχρά. 102, 1.

αἰσχύνη. 94, 9.

αἰτία. 66, 1. τὸν νόμον εἰς αἰτίαν καθιστάναι. in criminationem, invidiam, adducere. 94, 12.

ἀκολουθεῖν μετά τινος. ire cum aliquo, quo is ducat, in ejus castris versari. 13, 11.

ἀκριβὴς ὑπέρ. 79, 12.

ἀκρίτους. 30, 5. 90, 1.

ἀκτή] ἡ ἀκτὴ, Atticum litus, καὶ οἱ λιμένες. 97, 9.

ἀκριβῆ τοῦ δικαίου. 6, 12. qui neque verum testemque de re sententiam reperire novit, neque repertam, et pronunciatam edere, factis exsequi valet. 101, 9.

ἀλήθεια. 5, 13. ἀληθεῖς τοῦ συνεδρίου συνέδρους ἑαυτὰς κατέστησαν. judicio veram et æquam in pronuntiando severissime atque sanctissime tuenti. 61, 4.

ἀλιτήριος] τῶν Ἑλλήνων ἀλιτήριον. 55, 7.

ἀλλ' ἢ pro ἢ simplici, aut pro εἰ μή. quam, præterquam. 27, 5.

ἀλόγιστος. 64, 5.

ἁμιλλᾶσθαι ταῖς πολιτείαις πρός τινα. 69, 15.

ἀμφισβητῆν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ. cœlitum honores Alexandro denegare. 65, 10.

ἀναβαίνειν. 79, pen.

ἀπέχειν. procul a societate hominum abducere. 81, 11.

ἀποδέχεσθαι τὰς ὕβρεις τούτων ὑφ' ὑμῶν γενομένας. suscipitis in vos sinistique vobis imputari ut a vobis probatas. 4, antep. 72, 2.

ἀναιρεῖσθαι εἰσαγγελίαν. reprehendere, revocare, tollere, antiquare. 66, 1. ἀναλεῖν ἐκ τῆς στοιχείας τὰ τοιαῦτα ῥήματα. 100, 19.

ἀναπομίζειν. e Græcia in Asiam superiorem mittere. 49, 10.

ἀνασκοπεῖν τοὺς τῶν νεκρῶν τι μέλλοντας θάπτειν. examinare, vitæ scrutinium instituere cum petentibus honores, illiusque scrutinii formula. 86, 7.

ἀναλαμβάνειν τινά. comitate, blanditiis orationis, lenocinio honorum officiorumque aliquem sibi devincire. 20, 11.

ἀναλίσκειν τὸ ὕδωρ. tam diu causæ dictionem extrahere, donec aqua ad dicendum infusa defluxerit. 79, pen.

ἀναμιμνήσκειν τῆς ἑαυτοῦ τύχης τινά. cui te socium negotiorum adjunxeris, ei infelicitatem tibi cognatam atque fatalem adjungere, affricare. 25, antep.

ἀνάπτειν] χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναφέμενος περιπορεύεται. 29, 2.

ἀναρπάζειν. oppidum devastare. 17, 14.

ἀναστῆναι ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀγορᾶν. 33, pen. τὴν τῆς αἰτίαν τινί. imputare. 62, 9.

ἀνατρέπειν πράγματα. evertere, corrumpere. 23, pen. τέλη. 61, ult. ἅπαντα. 93, 10.

ἀναφέρειν συμβουλὴν εἰς ἀπρέπειαν. 90, 1. φέρειν εἰς ἀπρέπειαν. 30, 5.

τίς ἀνανήκεται τῇ θαῖ κόσμος εἰς ἀπρέπειαν. 66, 16.

ἀνείργειν. reprimere. 89, 15.

ἀνέρχεσθαι εἰς τὸ διαστήριον. 40, 15.

ἀνέκειτο] ἀδικημάτων εἰς ἀργυρίου λόγον ἀποτίνειν. quæ mulcta pecuniaria lui possunt. 44, 13.

ἀνήνιος τόπος. infamis locus, quo non licet honestis accedere. 81, 15.

ἀντιπαταλλάττεσθαι τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῶν τοῦ κρινομένου λόγων. 4, 9. *τῆς κρίσεως καὶ τῶν ἔχειν ἀντιπαταλλάττεσθαι τὰς τοιαύτας εἰσαγωγάς*. 11, 8. 100, 2. reum in judicium adductum ideo absolvere, quod patriam sibi multis magnisque meritis obstrinxisset.

ἀντιπράττειν. 69, 10.

ἀντιτίθεσθαι τὴν κρίσιν ὑπακροωμένην δίκαν. 74, 3.

ἄνω καὶ κάτω μεταβάλλεσθαι. 13, 7.

ἀξιόπιστος ἡ βουλὴ τελεῖσθαι εἰκῆ. senatus Areop. ea est existimatio fidesque, ut in causis cædis præmeditatæ credatur verum indagasse atque pronunciasse. 6, 5.

ἄξιος] ratus, firmus, irrefragabilis. *ἀξία ζήτησις*. respectabilis, ut vulgo usurpant, h. e. cujus auctoritatem defugere haud licet. 45, 3. par, æqualis, conveniens. *ὡς τῆς τιμωρίας τοῖς λυφθεῖσιν ἀξίας γιγνομένης τῶν ἀδικημάτων*. 89, 12. *πρεσβεῖς τὸν φίλιον, ὃν πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἄξιος ὤν, ἔλαβε*. 93, 9.

ἀξιοῦσθαι τῶν ἴσων τοῖς ἄλλοις. 81, 13.

ἀξίως. 76, 5. *τιμωρήσασθαι ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἀξίως*.

ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 81, 4.

ἀπαίρειν πρός τινα. proficisci ad aliquem. 25, pen.

ἀπαραίτητος τιμωρία. 17, 5.

ἀπασπᾶν τιμωρούμενος. delassari puniendo, ob multitudinem sontium et cædium satietate capi, ut postremi plectendi mitius accipiantur, aut plane absolvantur. 79, 14. 97, pen.

ἀπείναι ἐπὶ τὰ ἔργα. 56, 5.

ἀπὸ ποίων ψηφισμάτων οὗτος, ὃ πολλὰ νόμια οὐκ εἴλυφεν ἀργύριον. quodnam unum hic plebiscitum, aut quam unam legem tulit, cujus causa non passus esset se pecunia corrumpi? non ista omnia mercede scripsit egitque? 33, 8. *ἀπεχειροτόνησαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας*. 98, 13.

ἀποβλέπειν εἴς τι. 73, 12. 74, 2.

ἀποδείκνυσθαί τινος. probare alicujus orationem. 75, pen.

ἀποδιδόναι] si bene habet ea lectio, sese offerre, ingerere, obtrudere. *ἀπέδωκεν* [sed rectius legatur *ἐπέδ.*] *ἑαυτὸν τῇ βουλῇ ἀρχιθεωρεῖν*. 58, 1. *τὰ δ' ἀποδόμενος οὐκ ἐβεβαίου*. venditorum nullam dabat evictionem. 33, 14. *τὸν ὑπὲρ τῶν δικαίων παῤῥησίαν ἀποδόμενος εἶπεσι μισθῶν*. 77, 10.

ἀποδυομάζειν. 82, 1.

ἀπολογεῖσθαι ἀγῶνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ. 37, 6.

ἀπορμὴν τῇ γνώμῃ, propensioni animi, πλὴν ἡ τῷ δικαίῳ. 41, 3.

ἀποφθόγγου νομιζομένου εἶναι Λακεδαιμονίοις χώρα. 52, 6.

ἀπορεῖαι] in plurali. *τὰς τῶν πολιτῶν ἀπορίας ἐπαυξίζων*. 29, 5.

ἀπόῤῥητα διαθῆναι. 8, 3.

ἀποστερεῖν] *τὸν ἀποστερήσαντα τὸ πᾶλλε τὸν παρδμία*. 42, 1.

ἀποτίθεναι] *εἰς τοῦτον γὰρ καιρὸν ἀποτέθεσθαι τοῦτον*. cuinam tempori reservabitis. 23, 5.

ἀποτυγχάνειν πρίσιν. causa cadere. 61, 1.

ἀποτυχία] cum cœptum aliquod exitum sinistrum sortitur, secus atque tu voluerat. *τὰς ἀποτυχίας εἰς τούτους τρέψαντες*. detorquentes infortunia, in quæ hi vos conjicere laborant, in capita ipsorum. 23, 4.

ἀποφαίνειν] *ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποστρασμοῖς χρήμασι*. quas pœnas Demosthenem esse, senatus pronuntiavit. 6, 11. *ἐν οὐχ εἷς ἀνὴρ, ἀλλ' ἅπασα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἀποφήναντο*, declaravit, *χρήματα ἔχειν παρ' ὑμῶν*. 11, 13. *οὔτ' ἐμὲ ἀπέφυγεν ἡ βουλὴ, οὔτ' ἐμίλλησε*. 37, 12. *ἡ βουλὴ τὰ ψευδῆ ἀπέφηνεν*. 43, 7.

ἀποφεύγειν. 44, 11.

ἀποχειροτονεῖν τινὰ ἀπό τινος ἐπιμελείας. commendatum aliquem hominis candidatum, ut idoneum, in comitiis, esse indignum et parum idoneum, reprobare. 98, 13.

ἀποψηφίζεσθαι. decreto cavere, vetare ne quid fiat. 81, 6.

ἀρά] *ἀραί*, diræ, imprecationes. *ἀπάσαις ταῖς ἀραῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις ἔνοχος*. 35, 15. *ἀρὰς ποιεῖσθαι δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν*. 85, 10.

ἀργυρίζεσθαι πάντοθεν. 32, 5.

ἀρεῖν] *ἀρῶνται καὶ σπείρεται τὸ Θυβαῖον ἄστυ*. 17, 15.

Ἄρτεμις ἡ Βραυρωνία. 88, 11.

ἀρχὴ] *διαπαλεῖν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος*. deceptam mulctam ejus summæ, quam quis unquam (aut statim a principio, h. e. tum statim, quum corrumperetur), accepisset. 44, antep.

ἀρχηγὸς τοῦ διαδεδομένου χρυσίου. qui primus accipiens largitiones, exemplum præit ceris admittendi, quod deinde inter alios quoque largitionis consortes diribatur. 94, 11.

ἀρχιθεωρία. legatio nomine reip. obeunda, ad ludos solennes aut fana deorum extra ditionem Atticam, quo is, cui ista legatio demandata sit, personam P. A. repræsentet. 57, 2.

ἀρχιθεωρίς. 57, ult.

ἁρπαστὴν μεταβολὴν τινα τῶν καιρῶν. rapere mutationem rerum, oblatamque avide atque cum congratulatione arripere. 28, 2.

ἄστυ τὸ Θυβαῖον ἀρῶνται καὶ σπείρεται.

17, 15.
ἀσφαλὴς ἀγών. 78, 7.
ἀτυχές. homo flagitiosus, scelestus. 53, 3.
ἀτυχία Demosthenei exprobratur, h. e. fatalis ei atque cognata quasi infelicitas, per quam fierot, ut quicquid instituerat ageretque, id non modo irritum, sed etiam reip. exitiosum esset. 54, ult.
αὐτόθυτος τῶν ἀδικημάτων. 98, 10.
αὐτόφωρος] ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων ἁλῶναι. 40, 9.
ἀφανῆ καὶ μεγάλα ἀδικήματα. 7, 7.
ἀφεῖναι καιρούς. opportunitates rei bene gerendæ oblatas e manibus emittere. 25, 6.
ἀφικνεῖσθαι] τῶν τριάκοντα ταλάντων παρὰ τοῦ βασιλέως ἀφικνουμένων. 9, 3. εἰς τὸν πόλιν quod p. 55, 5. additur.

B.

βαδίζειν] ἐπειτ' ἐπὶ τούτων πάλιν βαδιεῖσθαι. 37, 15.
βεβαιοῦν. præstare rem venditam, emptori tradere, eumque in ejus possessionem certam et controversiis expertem immittere. 33, 12.
βοήθεια βότορος. auxilium, quod orator consiliis dandis ad remp. affert. 69, 5.
βούλεσθαι] παρ' ἑαυτοῖς καὶ βουλομένων τῶν Ἑλλήνων. 30, 6.
βουλεύειν θάνατόν τινος. necem alicui comparare, machinari. 23, ult.
βραυρωνία Ἀρτέμιδος. 82, 11.
βωμός] ἐν βωμοῖς δάφνη γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult. verum hæc lectio vitiosa est.

Γ.

γένος] γένει [id est, γένῳ καὶ φύσει] τῆς πόλεως πολίτης. 66, 8.
γῆν ἐντὸς ἔχειν κεκτῆσθαι. leges non admittebant ad honores, nisi eos, quibus intra dilionem Atticam fundi essent. 51, 5.
γίνεσθαι] τοῖς γενομένοις ἐμμένειν. sententiæ a judicibus latæ acquiescere. 61, 1. δυοῖν τῶν γενομένοιν [παρ' αὐτοῖς puta] κυριοῦν. 81, 7.
γνώμη] τῇ γνώμῃ πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀνανέμειν. in sententia dicenda plus suo erga rem studio, quam æquo juri tribuere. 41, 3. γνώμην μίαν ἔχειν. 67, 11.
γόης καὶ μιαρός. 64, 1. 66, 6.
γοητεία. 48, 16.
γοητὸς] εἰ τοὺς γοητὰς οἶδ' ὅστις. interrogabatur, una cum aliis quibusdam, orator ad remp. admittendus. 86, 9.
γράμμα] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ erat Mater deorum, h. e. universi juris Attici, literis consignati. 60, 11.
γράφειν σίτησίν τινι. decreto ea de re scripto, anctor fieri populo, ut honorem vel præmium publici epuli cum prytanibus in prytaneo, alicui decernat. 33, 16.
γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὸν ζημίαν. 72, ult. γράφειν κατά τινος. actiones criminales de majestate læsa vel similibus in aliquem intendere. 77, ult.
γραφὰ] δάφνη γραφὰς ποιήσαντες. 85, ult.

Δ.

δαίμων. malus genius, tortor, furia, quoque venit luctum et stragem secum afferens. 24, 4.
δάκτυλος] χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναφάμενος. 29, 2.
δίδοσιν λαμβάνειν εἰς ἑαυτόν. precibus locum dare accessumque ad se. 101, 6.
δεικνύειν τὸ πρόσωπόν τινι. in conspectum alicujus prodire. 70, 10.
δοῦναι] καιρῶν, οἷ πίστευες, οὐ ξυμφοραῖς, δίστευε. quæ possunt fidem. 100, 18.
δικαιολογίαν τοῦ τιμήματος τὸν ἐκτισεν ἐκτισθέντας κατὰ μέσον τοῦτον τῶν ἀδικημάτων. 86, 1.
δικαιολῶς] idem quod δικαιολόγων. δικαιολῶν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος. 44, 17.
δικαστήριον] πάλαι χρόνον ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἢ ἔξω διατρίβειν. 77, pen.
δυσκολίας. 78, ult.
δίκαιος εἶναι τὸν ἀγαθὸν τύχην. 67, 5. δῶρα ἐπὶ τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι. 90, ult.
δημόσιον οὐσίαν. publicare, proscribere, confiscare, 93, ult.
δημηγορεῖν. pro concione verba facere. 14, 2. δημηγορεῖν τινί [pro συνηγορεῖν, si lectio bene habet]. 75, 1.
τὸ δημόσιον, scil. χρῆμα, vel σύστημα, vel πλῆθος, vel διάφορον] res publica. τὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντα. 30, 2. ὀφειλὴν τῷ δημοσίῳ [scil. ὄντων vel χρηματοφυλακίῳ] κατὰ τῶν ἐκτιμῶν γράφειν. 77, ult.
δημοτικὸς ῥήτωρ. 67, ult.
διὰ τῆς ἀρχιθεωρίας. sub prætexta architheoriæ. 57, 2.
διαδίκεσθαι] ἀρχηγὸς τοῦ διαδικαζομένου χρυσίου. 94, 11. v. διαδίδοναι.
διαδίδοναι] χρυσίον διαδεδομένον. diribitum. 94, 11.
διαδικάζεσθαι πρός τινα. 77, 6. 101, 11.
διαθῆναι ἀπόῤῥητα. 8, 3.
διαιτᾶσθαι] τὸν πόλιν οὐκ ἀξίως ἑαυτῆς — διαιτωμένην. 74, 13.
διαλλάττειν. 67, 18.
διαμένειν ἐπὶ τῆς πολιτείας. 13, 6.
διανειμᾶν] διανεμασάμενος ἅπαν τῆς ἰμαντίδος γνώμης. 78, 7.
διαπράττεσθαι] αὐτὸν ταῦτα διαπεπραγμένον. 16, 15. et 17, 2.
διασκευάζεσθαι] bonis cedere, decoquere, foro excedere. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. debita fisco luenda non posse diluere. 50, ult.
διατάττειν. munia et partes distribuere,

dispensare. 56, 3.
διαπθίνω] παυῶς διαπεθίμενον ὑπὸ λιμοῦ. 32, 5.
διατρίβειν. ἐν τῷ δικαστηρίῳ πλείω χρόνον ἢ ἔξεν. 77, pen.
διαφέρεσθαί τιν. cum aliquo simultates et odia exercere. 100, 14.
διαφυλάττειν. reservare in posterum tempus, operam dare ut superstes maneat. 79, 1.
διδόναι πεῖραν τρόπου καὶ λαβεῖν. 90, 4.
δικάζειν] πῶς τοῦτον διαίσετε τὸν ἀγῶνα. 35, 8. πρὸς ἃ τύχη ὑπὲρ τοῦ δίκαιου δικάσοντας ἐστέρξατε. 99, 1.
δίκαιος] πάντων τῶν ἐν τοῖς γράμμασι δικαίων φύλαξ. 60, 11. ἐκ τῶν πραχθέντων μαθόντες τὸ δίκαιον. verum et æquum. 5, 12. ἄμοιρος ἔσται τοῦ δικαίου. negabitur ejus sententiam de jure ratam et validam esse. 6, 12. τῇ γοάμιμι πλέον ἢ τῷ δικαίῳ ἀκυρώσαντες. 41, 3. τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ ἀκυρώσαντες. 43, 4. κατηχαρισμένοι οὐδὲν τῶν κοινῶν δικαίων. 71, 8. λόγοι τὰ δίκαια. 72, 10. τὸ πέρας ἔχοντες ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. 99, 5.
δίδω] μισθῷ τὰς δίκας λέγειν. mercede conductas orationes forenses coram tribunali recitare. 74, 7.
διοικεῖν πολέμους παλῶς. 49, pen.
διοίκησις] ærarium publicum, unde sumptus fiunt in necessitates publicas. συνεπικαμένης τῆς διοικήσεως ὑπὲρ τάλαντα. 56, 13.
διόμνυσθαι τοὺς θεούς. per fidem deorum jurare. 35, pen.
δίκη] τὰ δίκαια πρόσθεσθαι ταῖς τῶν περιουσίων δίκαις. 19, ult. δουλεύειν ταῖς δίκαις. 100, ult.
δραπέτης. 58, 3.
δωροδοκεῖν. 11, pen. τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον. aurum datum acceptumque prodendæ patriæ ergo, aut juris æqui depravandi. 48, 19.
δωροδοκίας ποινα erat gemina. 44, 14. δωροδοκία, dedecus et reliqua incommoda largitiones consequentia. εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὴν τούτων δωροδοκίαν τρέψατε. 76, 8. εἰσαγωγίμους ποιήσετε καὶ τὰς τῶν ἄλλων δωροδοκίας. 35, 10. ἀτυχία καὶ δωροδοκία. hendiadyoïn, scelerositas in largitionibus accipiendis. 54, pen. ἐκκαθάρατε τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 16. τῶν παρόντων καιρῶν, οἳ πίστεως, οὐ δωροδοκίας δίδονται. 100, 18.
δῶρον] δῶρα λαμβάνειν κατὰ τῆς πατρίδος. 10, 12. δώρων φροφὴ ἀζήμιος. arcterum hujusmodi causarum mulcta nulla manebat. 85, ult.

E.

ἐγγίνεσθαι τῇ πόλει ψευδονυμὸν πονηρίαν. nasci, existere in urbe. 78, ult.
ἐγκαταγραφή] ἐγκαταγραφαπῦσαι πονηρίαν ἀδύνατον κωλύειν. 78, antep.
ἐγκαταλείπειν τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀρχάς. capta pro rep. inchoata relinquere. 67, 2. prodere, deserere nuda et indefensa. 101, ult.
εἶδος τῆς πόλεως. 67, 16.
εἶδος] signum Minervæ Palladis a Praxitele factum in arce dedicatum. 92, 6.
ἔθος] τοιαῦτα ἔθη ὑμῖν καθεστάντων. 72, 12.
εἰρωνεύεσθαι] simulate et in modum prævaricatoris agere, ut velis quidem aliis videri verum et æquum egisse, tuæque personæ conveniente, verum tamen partibus muneris tui haud satisfacias, et ne velis quidem. εἶτ' εἰρωνεύεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. aliud præ vobis fertis, aliud in animo tectum habetis. 82, 3.
εἰσαγγελίαν ἀναιρεῖσθαι. 65, ult.
εἰσάγειν εἰς τὴν πόλιν πρᾶτος. 20, pen.
εἰσαγωγίμους ποιεῖν τὰς δωροδοκίας. copiam facere actionum et judiciorum de corruptelis, veniam dare denunciandi, reosque largitionum punire. 35, 9.
εἰσίζεσθαι εἰς πράγματα. intervenire, aut sese ingerere, immiscere rebus. 23, 7. de reo ad judices producto, coram iis stante. 71, 10.
εἰσποιεῖν ἑαυτὸν κοινωνὸν τῶν πραττομένων. sese ingerere. 26, 4.
ἐκ] ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγειν. solum vertere, ut exsilio damnatus ex Areopagitarum sententia, ἐκ καταψήφισης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. 34, 13. ἐκ τῶν ἄλλων, pro διὰ τὰ ἄλλα. 35, 13. 62, 8.
ἕκαστος ὑμῶν insequente plurali ἀπωλεσάμενοι. 46, 16.
ἐκβάλλειν. ejicere, exterminare urbe, vel in causa esse, ut aliquis necesse haberet solum vertere. 24, 2.
ἐκκαθαίρειν τὴν δωροδοκίαν ἐκ τῆς πόλεως. 79, 15.
ἐκκόπτειν τὰς προφάσεις. 79, 8.
ἐκλείπειν τὴν κρίσιν. defugere judicium, non comparere, sui copiam nullam facere. 98, 9.
ἐκπίμπειν. 18, ult. quod quid sibi velit dubitatur.
ἐκπώματα καταχωνεῖσθαι. 50, 5.
ἔκπτωσις] ἐκκλησιασίαν τοῦ τιμήματος τὴν ἑαυτοῦ ἐκπεπτωκότες κατὰ τοῦτου μέρος τοῦ ἀδικήματος. 86, 2.
ἐκφέρειν παραδείγματα πᾶσιν ἀνθρώποις. 72, 3.
ἐκὼν] παρ' ἑκόντων καὶ βουλομένων. 30, 6.
ἐλαττοῦν τινὰ ἐν παιοῖς. 15, 9.
ἐλαττοῦν ἑαυτὸν κατασκευάζειν. 70, 3.
ἔλεος] λαμβάνειν εἰς ἑαυτὸν μοιθρηλίαν ἔλεον, μηδ' ἔλεον. 101, 7. ἔλεος in plur. lugubris, lamentabilis oratio, ad ciendam commiserationem composita. 72, 14. 74, 13.
ἐλπίς] ἐν ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχετε. 19, 13. τὰς ἐλπίδας ἐν τοῖς ἔξω ἔχετε. 69, 14. ἐλπίδας μοχθηρὰς ποιεῖν. 72, 11.

ἐμβάλλειν εἰς αἰσχύνην καὶ ἄδικίαν πολλαῖς. 94, 10.
ἐμμένειν τοῖς γεγραμμένοις. judicato, vel etiam quicunque rei eventui acquiescere. 61, 2.
ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 81, 10.
ἐμπόριον] portus Athenis et universa res mercatoria ibi exercitata. ἐμπορίου ἐπιμελητάς. 82, 1. ἐλαιόμυλοι ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐμπορίᾳ [Pirræo] ἃ ἐν τῷ ἄστει. 56, 18.
ἔμφρονες ἀλεξιπαθείας. 73, 1. σύνεσις. 100, 12.
ἐν] prope, apud. τὸν ἐν Κεραμέᾳ ναυμαχίαν πυθῶν. 99, 12.
ἐναίειν τινὶ πῦρ. copiam ignis lucisve alicui facere, seam facem ad eam accendere volenti. 81, 6.
ἐνδικάζειν: in jus vocare per actionem ἐνδίκους. 83, 7.
ἐνίστασθαι] τῆς νῦν ἐνεστώσης κρίσεως. 100, 1.
ἔνοχος ἀνάγκαις ταῖς ἀρχαῖς ταῖς ἐν τῇ πόλει γενομέναις. 35, 16. τοῖς ἐγκλήμασι. 41, 4.
ἐντυγχάνειν τινί. congredi cum aliquo. 57, 3.
ἐξαγγέλλειν σύνθημα τοῖς στρατιώταις. 96, 4.
ἐξάγεσθαι. extra se rapi, mente emoveri, ob impetu vehementioris perturbationis. 11, 12.
ἐξαπατᾶν ἐλπίσι κεναῖς καὶ ψευδέσι λόγοις. 63, 6.
ἐξαπίνης. dicit operis de compositio, ex condicto inter se. 67, antep.
ἐξέρχεσθαι] οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως τὸν Ἕλληνα πόλεμον. 57, 11. οὐκ ἐστὶν ὅμως ἐξελθεῖν ἔξω τῆς πατρίδος. 69, 8.
ἐξενέγκαι] σοῦ τὴν τοῦ ῥήτορος βούλησιν καὶ δύναμιν ἐξεταζομένην εἴδομεν. sese proferentem, in conspectum prodentem. 89, 6.
ἐξέρχεσθαι ἐκ τῆς πόλεως. 55, 7.
ἐξέρως. 85, pen.
ἐπακολουθεῖν τῇ Δημοσθένους στρατηγίᾳ. servire, prosequi, veluti famulus heram prosequitur. 61, 7.
ἐπαναστῆσαι τοῖς πράγμασι. res novas moliri. 15, 3.
ἐπανιέναι τὸ ἐπιεικές. 66, 13.
ἐπέρχεσθαι ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. peragrare. 10, 10.
ἐπί] cum genitivo significat in. ἐπὶ τούτων τῶν χρημάτων. hoc in ære. 94, 2. cum dativo sign. finem rei ob quem fit, vel conditionem sub qua. ἐπὶ διαβολῇ καὶ κακόνοιᾳ τῆς πόλεως. quo resp. in invidiam atque infamiam adduceretur unusquisque in discrimen conjiceretur. 5, 7. ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 65, ult. δῶρα λαμβάνειν ἐπὶ προδοσίᾳ. quo proderet patriam. 80, 7. b) οὐκ ἐπὶ προδοσίᾳ. ob inimicitiam prodidionem, ob crimen perduellionis. 46, ult. c) contra, in damnum alicujus. ἐπὶ τῇ δήμου δῶρα λαμβάνειν. quo jura, commoda, majestatem plebis minuat. 75, 4. ἐπὶ ταῖς τῆς πατρίδος συμφοραῖς ἡδ. λ. contra emolumenta patriæ, quo ea corrumpat, aut hosti prodat. 90, ult. d) super. ἐπὶ τῆς ξένης γίγνεσθαι. præesse, præfici mercenariis militibus. 52, ult. ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῶν ὁμετέρων σωμάτων τέτακται τὸ συνέδριον. senatus Areopagiticus præest tutelæ corporum vestrorum, vel, eo est institutus, quo securitati vestræ invigilet. 75, 6.
ἐπιβλέπειν ἐπί τι. 51, 14. v. ἀνεπιβλέπτως.
ἐπιβουλεύειν] ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν πραγμάτων. 66, 3.
ἐπιγίγνεσθαι] παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις, posteris, καθιστάντες. 90, 8.
ἐπιγράφειν] τὸν ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον. cui clades reip. imputantur, ut ab eo contractæ. 21, 2.
ἐπιδέχεσθαι] capere, admittere, pati. ἐπιδέχεται μακρολογεῖν. 25, 2.
ἐπιδιδόναι ἐκ τῶν ἰδίων εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. ultro de suo conferre. 56, 16. ἀρχιδεὲς ἑαυτὸν ἐπίδωσι τῇ βουλῇ. sese obtulit. 58, 1.
ἐπιμέλεια τῶν ἐφήβων. 98, pen.
ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. 82, 1.
ἐπιορκεῖν τὰς σεμνὰς θεάς. 35, 16. ὄρκον, ὃν ὄμοσε. 92, 5.
ἐπιχειρήσειε] controversiam falsi obmoverit, οὐδεὶς ἐπεχείρησεν ὡς ψευδεῖ οὔσῃ τῇ μαρτυρίᾳ. 39, 7.
ἐπιτιθέναι. irrogare mulctam. de legibus, judicibusve. 86, 2. τὴν τιμωρίαν τοῖς ἀδικοῦσι. 95, 6.
ἐπίτιμος] ὀφειλὼν τῷ δημοσίῳ, κατὰ τῶν ἐπιτίμων γέγραφεν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. 77, ult.
ἐπιτρέπειν] μὴ ἐπιτρέπειν αὐτῷ. 37, 11. ἄξιόν γε τούτῳ πραγματεύσεσθαι τὴν πόλιν καὶ ἐπιτρέψαι [subandi, aut τὴν πόλιν, aut ἑαυτοὺς] κινδυνεύσειν μέλλοντας. 57, 4. constituere, de judicibus. οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου διασώσας ἐπέτρεψε. si bene habet ista lectio. pro, οἷς ἡ τύχη ἐπέτρεψε τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαζῆν. 99, 1.
ἔργα] functiones militares in pugna. ἐπὶ τὰ ἔργα ἀπιέναι. 56, 5.
ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν. 14, 2. quod idem paulo plenius et planius p. 36, 5. sic effert: ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα. 57, 11.
εὐελπις. 64, 4.
εὐεργασίας ἀντιποιεῖσθαι. 100, 3.
εὐθύνας κατεψηφίσθη. 70, ult.
εὐθὺς παρεσχῆμα. statim in continente. 66, 1.
εὖρος ψῆφος. 88, 10.
εὑρίσκειν] deprehendere in flagitio, vel scelere, atque id indicare, prodere, coarguere. εὗρεν Δημοσθένης Δημοσθένην. Demosthenes ipse semet prodidit. 59, 1.
εὐσέβειαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς παρέχεσθαι. pietatem diis debitam prodetis, ignoscendo scil. sacrilegis eosque absolvendo. 59, 8.

εἰσίγχημα. 79, 11.
εὐφημία] μετ' εὐφημίας σωλλῆς. 84, 4.
εἰχετῶς] εὐχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδυνατῶν. 41, ult.
εὔχεσθαι μετ' εὐφημίας σωλλῆς de precone. 84, 4.
εὐψυχος καὶ ἀνδρεῖος, 56, 3.
ἐφήβων ἐστιάσεις. 98, pen.

Z.

ζεύγη τοῖς ἁρίστοις ἐμισθώσατο. 20, 9.
Ζεὺς σωτήρ. 98, 6.
ζῇν] ἀν ἐστιν ἔτι καὶ τῶν ζῇ τὰ σώματα [quod dictum respicit ad oppositum ut μνῆμαι]. quorum in vivis adhuc supersunt ipsa corpora, cum aliorum non supersint, nisi solæ memoriæ. 30, pen.
ζητεῖν] ἐνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις. crimini, de quo quæritur verum an falsum sit, 41, 4.

H.

ἡγεῖσθαι] cum genitivo, præesse exercitui cum imperio militari. Πελοπίδας ἡγεῖτο τοῦ λεχοῦ λόχου. 52, 3.
ἡγεμονία] λαμπρὰ διὰ τὰς ἡγεμονίας Λακεδαιμόνια. quod Græcorum terra marique duces toties fuissent. 54, 9. ἀνέθεσαν καὶ προέθεσαν τὸ τῆς ἡγεμονίας ὑμῶν ἀξίωμα. 96, ult.
ἡγεμὼν τῶν συμφορῶν. princeps, hoc est, auctor, concitator cladium. 24, 5. τοὺς ἡγεμόνας αἰτίους γίγνεσθαι τοῖς πολίταις πάντων, καὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐναντίων. 53, 7.
ἥκειν] χρήματα παρ' ὑμῶν ἥκοντα. quæ Athenas mittuntur, vel importantur, in datinum reip. 89, 14.
ἡμέρᾳ ἡ τέμενον. 72, 8. 76, 11.
ἦπου ἄρα; ergone uspiam? cui respondet οὐ δήπου. non profecto, nuspiam. 43, 6.

Θ.

θαλλὸς] περίπλα ἐκ θαλλῶν συμπεπλεγμένα. 14, ult.
θάνατον ἐφέσαντο ζημίαν. 70, 13.
θαυμάζειν. mirabundus hæsitare et ex semet quærere. 85, 3.
θεῖος] θεῖα ὕβρος. 88, 10. sed ibi rectius legatur εὐθεῖα.
θήκη. sarcophagus. 73, antep.
θυσία] τῶν γινομένων θυσιῶν πρυτανῆι. 81, 7.

I.

Ἴασος] τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πανηρίας ἀναλέγεσθαι. quarum largitionum dedecus et culpa noxæque ipsorum sunt propria, ad remp. nil pertinent. 4, 13. παταχωσάντων τὸν Ἴασον τῶν γυναικῶν πόσμας. 50, 4.
ἴδιαι] ἐπὶ τοῦτον ἴη τὸν λόγον. 37, 10.
ἱερὰ πατρῷα. 86, 10. τῶν ἐν ταύτῃ [Attica puta] πατασπασαμένων ἱερῶν. 103, 14.
ὁ ἱερὸς λόχος. 52, 3.
ἱκανὸς] ἱκανὸν εἰλόμενοι στρατηγὸν. 64, 2.
ἱππαρχίαν ἔχοντες καὶ ἡγεμόνα συμπεπλεγμένα ἐκ Θαλλοῦ. 14, pen.
ἵνα. quo, quem ad locum. 81, 15.
ἱππαρχῶν] τρὶς ὁ πατρίκιος ἱππαρχήσας ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 96, 14.
ἱππικὸν [scil. σῶμα, vel σύστημα, vel σύστημα]. 66, 13.
ἰσχύειν] ἰσχύουσι δὲ τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40, 1, et 12.

K.

κἀθημαι. homo imparus, consceleratus. 12, 11.
καθίζειν] εἰς τὸν πρεσβεῖον τῶν πρυτάνεων ἐκάθισεν. 83, 11.
καθιστάναι] συναίρειν ἑαυτὸν πανήγυριν. deos venerabiles. 61, 4. πολλὴν ἀσφάλειαν, et ἴδρα τοιαῦτα. 72, 10, et 12.
καιρὸς] καιροὺς λέγειν. tempora examinare, temporum infelicitatem obtendere. 14, 2. καιροῖς χρώμενος πλείστοις ἐν ταῖς δημηγορίαις, ἀφεῖκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν παιροὺς. opportunitates cum concionanti quamplurimæ occurrerent, consiliorum salubritate remp. restaurandi, has omnes opportunitates transmisit, iisque nil usus est. 25, 6. μὴτηρεῖτε καθόσον οἷόν τε μείζοσι καιροῖς ἐπιθεῖναι τὴν αὐτοῦ πλεηχειρίαν. temporibus gravioribus atque periculosioribus. 94, 6. καιρὸν χρημάτων πολλῶν παραλαμβάνων. nancisci opportunitatem ingentes opes acquirendi. 97, 8.
καλοπαγαθία. 100, 16.
κατὰ τινος εἰπεῖν τελεθῆς. 6, 15. κατὰ τῶν ἐντιμων γράφειν. 77, ult. κατ' ἐμαυτοῦ γράφειν τὸν θάνατον ζημίαν. 72, ult. κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος δικασπόλιον ἐκπεπόθοντες τὸν ἔκφευξιν. 86, 1. τιμωρία κατὰ τῶν ἐνόχων. ubi propositio redundare videtur. 71, 5.
κατηγορῆσαι] ὁ βουλὴ τούτου κατήγορος, adversus eum pronuntiavit, δῶρα λαμβάνων παθ' ὑμῶν, cum largitionibus corruptum jura et emolumenta ventra vendidisse, prodidisse. 88, 11. ἑαυτοῦ θάνατον. 101, 17.
καταναμίζειν] ἐπὶ φορίου καταναμιζόμενος τὸν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν. 29, 4. nam ex urbe in portum descendebatur ab ambulantibus, iisque, si qui lectica deferrentur.
καταλαμβάνειν] πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τὸν πόλιν καταλαμβανόντων. 29, pen.
καταλλάττειν] μηδὲ καταλλάξασθαι τοιούτοις τούτους χάριν τῶν γάμων. 102, 2.
καταλύειν ἐπὶ σοῦ τὸν ἀλλοθμιον καὶ τὸν αἰσχύνην. 5, 14. φιλονεῖκος. 75, 7.
καταμαρτυρεῖν] ἅπερ αὐτοῦ πολλάκις καταμαρτυρεῖτον. 81, 2, et ult.
κατασπάσασθαι. ex Asia superiori Athenas

vel in Græcâ militare. 49, 9.

καταπλήττειν] οὐ καταπλαγὴς τὴν τοῦ λακεδαιμονίου θάλασσαν. 31, 6. οὐ καταπληκτόν ἐστι, non est active, sed passive, non pro οὐ φοβεῖται· ἐμοὶ γὰρ ἄλλως καταπλήττειν, sed ὑπ' ἄλλων καταπλήττεσθαι, non est verbis, quod formidetis. 72, 12.

κατάπτυστος. 11, 11.

κατάρατος. 85, pen.

καταρρᾳδυμεῖν. 79, 13.

κατασκευάζειν] aniverse construere, comparare, sed in primis, dextre, fabre, solerter, callide aliquid mente machinari, machinabus componere. τριήρεις. 65, 10. δύναμιν. 66, 14. ἐλευθερίαν. 66, 17. ναῦς. 97, 10. subornare, instruere hominem, decore agenda, armare dolis adversus aliquem alium nobis inimicum. λογογράφους. famigeratos subornare. 88, pen. δίκαιον. necem alicui testis et malitiosis artibus comparare. 24, 1. comminisci, confingere, assimulare verbis ut factum, quod minus sit. πρᾶγμα οὐ γεγενημένον. 37, 9. κατασκευάσας αὐτὸς ἑαυτὸν πρόσθυτόν. 56, 12. κατασκευάζω ἑαυτὸν ἐλεεινόν. simulare personam miserabilem. 70, 4.

κατασκευή. machinatio, compactio quasi consiliorum clandestinorum et perniciosorum in caput alterius. 27, 6. 40, 9.

καταστρέφειν, de fortuna res captas evertente atque eludente. 26, 5.

καταφυγὴ ἄλλη οἵα ἔστι χωρὶς τῆς ὑμετέρας εὐνοίας. 69, 9.

καταχαρίζεσθαι. per gratiam et nefas condonare, prodere. 71, 8.

καταχειροτονεῖν. 88, 15.

καταχωνύειν τὸν ἴδιον πόρον τῶν γυναικῶν. 50, 4.

κατήγορος, τοῦ δήμου χειροτονήσαντος. accusatores a plebe delecti. 38, 5. παραδιδόναι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις. 77, 5. ἐὰν ἡμεῖς οἱ κατήγοροι, δίκα ὄντες, τὸ ὕδωρ ἀναλάσωμεν. 79, antep.

κάτω] ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος. 13, 7.

κεφαλὴ] ταῦτα [haec mala] εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε. 73, 2.

κεκραγόν] de patriæ salute bonisque tuendis collecta. φιλονικεῖ ἀνὴρ καὶ κεκραγώς. 25, 8.

κέρδος τῆς ψυχῆς. 63, 12. τοῦ δήμου. 68, 7.

κεφάλαια συμφωνούμενα ἐκ δημοκλεῦς. 14, pen.

κήρυξ] ὁ νόμος κελεύει τὸν κήρυκα εἰσβάλλοντα μονὸν πολλῆς ἐκφορᾶς. 84, 3.

κίνδυνος. 32, 3.

κλῆρος] οὗς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ἐκοινὸς τοῦ δήμου ἐκάτερος διέσωσεν. 98, ult.

κοινωνὸν τοῦ κλήρου. 17, 16. τῆς ἐν ψυχαῖς συνέσεως. 69, 3. τῶν γεγραμένων δυσιῶν. 81, 8.

κολακεία] ἀκολάκευτος τοῖς κολακείαις πρὸς τοὺς —. 69, 15.

κομίζειν τὸ χρυσίον εἰς τὸν χώρον. 89, antep. 90, 2. et 4. 92, 9.

κόσμος] κατοχωτέρους τὸν ἴδιον κόσμον τῆς γυναικὸς. mundum uxorum proprium, in quem maritus nihil juris est. 50, 4. τὴν ἀνάκτησιν κόσμος τῇ θεῷ εἰς τὸν ἀφρόντιν. 66, 16.

κρίνειν τιμωρίαν. judicare num puniendus sit, nec ne, reus, et quo pœnæ genere afficiendus. 33, 4. ἀποφάσεις καρμαίνει. 97, pen.

κρίσις Δημοσθένους. judicium de Demosthene habitum. 85, 13. κρίσις πρὸς τινα. causa adversus aliquem in foro agitata. 61, 3. κρίσιν ἐποιοῦντο ἀντιγράφ. 60, ult. τῆς τότε ἱστορούσης κρίσεως. 100, 1.

κτᾶσθαι] φανερὸν μᾶλλον κεκτῆσθαι ἢ τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ διεσπασθαι. 50, ult.

κωλύειν συνηγόρους ἀρχομένου δυναθῆναι ἂν τις πολλοὺς. 78, 16.

Λ.

λαγχάνειν] λαχὼν ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορίου. cum sortito exisset curator portus, cum a sorte fuisset creatus tutor rei mercatoriæ. 82, 1.

λαμβάνειν, sic nude positum pro λαμβάνειν δῶρα, dona accipere, largitionibus corrumpi. 70, 9. b) in scelere, vel flagitio deprehendi. λαμβάνειν ἐπ' αὐτοφώρῳ. 22, 1. 32, 7. 10, 6. c) ad se admittere. λαμβάνειν μισθωμίαν δίκαιον καὶ ἔλεον εἰς ἑαυτόν. nullum commiserationi locum dare, neque precibus. 101, 7. conf. προσδέχεσθαι.

λέγειν] ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν. 36, 3. μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν. 74, 7.

λῆμμα ἀθρόον. viel auf einmal [mucht auf einmal]. 35, 3. ἐπαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα. multa decupla largitionis ejus, qua tu te corrumpi passus sis. 44, antep. τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν τοιούτων λημμάτων συναλλαγμένην. 94, 1.

λιμὸν] ἐν οἷς ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσί. 97, 9.

λιμὸς] ὑπὸ λιμοῦ κακῶς διατίθεσθαι. 82, 5.

λογογράφος. 74, 7.

λογοποιός. 26, 4.

λόγος] ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα. delicta in censum æris venientia, h. e. quæ sunt ejusmodi, ut ære censeantur, multa pecuniaria, non capitis, æstimentur. 44, 13. ἐὰν δ' ἐπὶ τούτοις ᾖ τὸν λόγον. 37, 11.

λοιδορεῖν] ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδοροῦνται καὶ προπηλακίουσιν ἀλλήλους ἐξεστηκότες. 67, 19.

λόχος Ἰφικράτους Thebis. 52, 3.

λύειν δίκαια. jura tollere. 72, 14.

λυμαίνεσθαι τὸ συμφέρον. 10, 3.

Μ.

μαστροπεῦσαι ὁ χρόνος ὡς ἐπιδέχεται. 25, 2.

μανία. 76, 1.

μερίζεσθαι χρήματα. de pluribus furta inter se participantibus. 9, 5.

μερὶς ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 42, pen.
μέρος] δεῖν εἰς τὸ ἡμῶν μέρος τῆς κατηγορίας ἦναι. 76, pen.
μετὰ τοῦ δήμου συνθήκην τίθεσθαι. pactum cum populo inire, contrahere. 60, 9.
μεταβάλλειν] τὴν τῆς πόλεως τύχην μεταβαλλέσθαι ἐᾶν. 55, 8.
μεταγράφειν νόμον. mutare formulam legis, alia verba aliis substituere. 33, 12.
μεταλλάττειν] μεταλλάξασθαι τὴν τύχην. 63, pen.
μετασῴσασθαι] μετασῳσούσης τῆς τύχης. 48, 6.
μετασπουδάζειν νόμον (idem quod μεταγράφειν). 33, 12.
μετοικίζεσθαι. malum omen a se ad alium avertere. 23, 2.
μετοικίζειν ψῆφον κατασπουδάζειν. 66, 3.
μικρὸς] τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνδιζήμενον ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον προσδέξασθαι. 41, pen.
μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τὰς πόλεις. 11, pen.
μισθός] μισθοῦ λίγειν τὰς δίκας. 74, 7.
μισθοῦν] ζεύγη τοῖς πρίσασιν ἐμισθώσατο. 29, 10.
μισθώσας ἑαυτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ. 39, 3.
μισθωτὸς οὗτός ἐστι ψαλμός. 20, 3.
μισθώμης. 102, 9.
μνῆμα, sepulcrum, πατρὸς ἔχειν δεῖξαι. 87, 2.
μνήμη] εἴ ἐστιν ὑμῖν ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων. 79, 4.
μόδιοι χίλιοι πυρῶν ἀπεστάλκεσαν τοῦ ἑαυτῶν. 34, 5.
μυλωθρός. 17, 6.
μυλών. 17. 7.

N.

τὸ ναῦλον ἀποστερεῖν τὸν παρθμέα. 42, 2.
ναυμαχία ἡ ἐν Κερκύρᾳ. 99, 12.
νεώρια] ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων. 66, 3. 92, 3. 97, 10.
νεώσοικοι. 66, 11.
νομίζειν θεούς. habere pro diis publice, divinisque honoribus e præscripto legis ritnque patrio colere. 65, 8.
νόμιμος] ζημιοῦν τινα τὰ νόμιμα. e ritu vetusto mulctare. 42, ult. περιεῖδε τὸν πατέρα τελευτήσαντα τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. justis carere passus est. 81, 2.
νόμος] οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριηράρχων νόμον. 33, 11.

O.

ὀδὸς] τὸν ἐπὶ Πειραιᾶ ὁδὸν καταπομιζόμενος ἐν φορείῳ. 29, 4.
οἰκεῖν] τὸν οἰκουμένων ἅπασιν ἐπιλελυθότ. 10, 11.
οἴκημα] lupanar. ἐπ' οἰκήματος στῆσαι τινά. 17, 11.
οἰκτραίνει αἱ κατὰ τὸν νόμον. 66, antep.
οἰκουρὸς ἐν ταῖς στρατείαις. in castra aciemve cum sit descendendum, amat domi vel in tentorio manere. 58, 2.
οἰκτίζεσθαι. lamentabili oratione aliorum commiserationem ciere. 74, 1.
οἰκτρος. miserabilis, lamentabilis oratio. 64, 2.
ὁλεθρος τῆς Ἑλλάδος, homo Græcis universis pestifer, 55, 7.
ὀμνύειν τοὺς θεούς. per numen deorum jurare. 60, 13. ὄρκον. 92, 5.
ὁμόσιτος. 18, 2.
ὁμοτράπεζος. 18, 2.
ὀνειδίζειν τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας. 29, 5.
ὄνομα] τὸν τὴν στρατηγίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ἐπίσημα λαβεῖν ἀξιώσαντα. 42, 4.
ὅπλα] castra, quatenus acies, militim in acie stanti, opponuntur. ἐν τοῖς ὅπλοις μένειν. 56, 4.
ὀργὴ] τὴν τῶν περιόντων ὀργὴν λαβόντας. sobilem animum dedecorum impatientem, rerum indignarum dedignationem. 55, 3. ὀργὴ καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένων. 79, 4. 95, 8.
ὀρθοῦν τὰ τείχη τῆς πόλεως. 30, 4.
ὁρίζεσθαι ἑαυτῷ ζημίαν τὸν θάνατον. ipse sibi pœnam mortis statuere. 45, ult. 70, 13.
ὅρκος] τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες φέρετε τὰς ψῆφους. 100, 1.
ὀχμᾶν ἐπὶ τὰ χρήματα. rucre, ferri siti opum conservandarum. 89, 13.
ὄρυγμα] τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι παραδεθῆς. præfecto fossæ, illiqæ puta, in quam corpora conjiciebantur eorum, qui supplicio extremo affecti fuissent, h. e. carnifici. 46, 11.
οὐρανὸς] ἀμφισζητῶν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν. 65, 10.
οὗτος. tum demum, illo facto. 84, 4.
ἀφελεῖν] τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ἄφελον τυχεῖν οἱ πολέμιοι. optandum erat, ut hostes habuissent tales consiliarios et principes rerum gerendarum. 29, 9.

Π.

παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους. liberos quærere legitimo modo. 51, 3.
παῖς] τοὺς παῖδας πατασσίμους ποιεῖς ἀμῖς τοὺς τῶν ἀεὶς ἐκείνων ἀναπεμπομένους. 49, 9.
παρὰ] apud. παρὰ τὸν μυτέρα τῶν θεῶν, h. e. in ejus templo. 60, 10. παρὰ τὰς ἀρὰς. non obstantibus diris. tametsi bene noscet diras, quibus devoverantur hi, qui populum decepisset. 36, 2. b) ob. παρὰ τοὺς συμβούλους τοτὲ μὲν εὖ, τοτὲ δὲ φαύλως πράττειν. prout sunt magistratus, alius boni, alius mali, ita quoque modo prosperis fortunis uti, modo adversis. 51, 13.
παραβάλλειν καιρούς. opportunitates obiatas rei bene gerendæ inertes transmittere. 29, 7.

παραγγέλλειν περὶ τῆς ἑαυτῶν πλεονεξίας. 32, ult. sed videtur hoc verbum illo loco parum convenire.

παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τινὰ ποιεῖν. 11, ult. ἐπιφέρων. 72, 3.

παραδιδόναι] μᾶλλον ἄλλοι νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους. e majoribus traditos. 65, 8. παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις. 77, 4. τὸ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. 84, 5.

παρακατατίθεσθαί τινι τὴν πόλιν. 57, 4. τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 98, 12.

παραπαταδῦναι. 7, pen.

παρασκευάσασθαι, in activo et in medio pariter, decipere. 69, 7. et 82, 7.

παράσημος] δεινὸς καὶ παρανόμους συμβουλάς. 36, 4. παρανόμων γραφαί. 83, 1.

παρασπανίζειν αἰτίας. 66, 5.

παρατάσσειν] ἐγὼ παρέταξα πάντας εἰς Χαιρώνειαν. ego auctor fui Græcis, ut apud Chæroneam cum Philippo acie commissa decertarent. 10, 5.

παρέχειν περός τι ἔχειν. torpere, segnis et secors esse. 97, 12.

παρίστασθαι τέκνα καὶ γυναῖκα. ad latus suum aliusve collocare. 73, 6.

παρρησίαν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδίδωσιν εἶναι μόνῳ. 77, 10.

πατρικὰς] πατρικὰ δίξα. 74, 10.

πάτριος] ἀδικεῖν τὰ πάτρια. 41, 5.

πατρῷος] πατρῷοι νόμοι. 46, 7. πατρῷα ἱστία. 48, 17. γῆ. prædium a patre relictum. 51, 7. ἱερά. 67, 17. 86, 10.

πεῖσαι δύναμις. 96, 6.

πείρᾶν τινος λαμβάνειν ἐν τινί. 9, 12. 64, 3. 69, 5. πεῖραν τοῦ τρόπου διδόναι. 90, 4.

πένης] τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὑπομιμνήσκειν. 29, 5.

πεντακόσιοι καὶ χίλιοι. Helixa maxima, coram qua Dinarchus causam dixit in Demosthenem. 72, 6.

πεντηκοντάρχιαι. 42, 3.

πέρας [ultimatum, le dernier ressort] ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. a quorum sententia ad aliud nullum tribunal superius appellari potest, sed in ea meta est extrema jurium et causarum omnium, quæ in rep. in controversiam venire possunt. 99, 2.

περὶ] τὸν περὶ ὑμῶν πίστιν, pro, τὸν πρὸς ὑμᾶς. 5, 13. ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν. 7, 7. περὶ αἰσχρᾶς αἰτίας κοινῇ πάντες ἀγανακτήσομεν. 65, 1. τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρὸν, id est, πρὸς πάντας. 84, 6.

περιβάντες πονηρίαι. 85, 1.

περιγίγνεσθαι] πονηρίαν τῶν εἰδισμένων τιμωριῶν περιγεγραμμένην. [si certa est virorum doctorum istuc emendatio] quæ a solitis pœnis compesci nequeat. 78, ant.

περιεῖδεν] τὸν πατέρα τελευτήσαντα περιεῖδε τῶν ἡμίσεων οὐ τυχόντα. 81, 1. et τῶν ἀναγκαίων στερίσκοντα 80, ult.

περιέστησθαι τὴν πόλιν ἀναστασιάσαν. 61, pen.

περιστατεῖν ἱμερόεσσαν τῶν δικαστηρίων. 83, 9.

περιστέλλειν Πελοποννησον. 11, 1. 99, 12.

περιποιεῖν. servare, reliquum facere. 67, 2, περιχαρακοῦν] περιπεχαρακωμένην τὴν πατρίδα παραδιδόναι. septum undique et irretitum, ut expedire se non possit. 48, 2.

πίστις] existimatio, qua quis apud alios floret fidei sanctæ observatæ. τὴν πίστιν καταλύειν, committere, ut existimationem integritatis amittas. 5, 13. πίστιν τὴν παρὰ τοῦ δήμου ἀξιοῦντι λαμβάνειν. 51, 4. πίστεις, pignora fidei, ut sint liberi, et bona immobilia. πάσας τὰς δικαίας πίστεις παραπαταβίμενον. 51, 6. προδοὺς τὴν πίστιν ἣν παρ' ὑμῶν ἔλαβεν. 93, 8. οὗτος χρυσίον καὶ ἀργύριον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως ἀρεῖται. 95, ult. διὰ τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 100, 13. τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν. 96, pen.

Pluralis (ἀπολελειπότες) post singularem ἕκαστος ὑμῶν. 48, 18.

ποιεῖν τὴν πόλιν μεγάλα ἀγαθά. 13, 6.

πολεμεῖν. bellum suadere, ad bellum hortari, auctor ejus fieri, verbis bellum gerere. 65, 4. nisi potius a πολεμεῖν ibi sit repetendum.

πολίτης τῆς πόλεως γένη. 66, 8.

πολῖτις Ἀθήνα (pro πολιὰς aut πολιοῦχος) num recte dictum est? 47, 6.

πονηρίαν ἀρχαιόνην μὲν τάχα τις ἂν δυνηθεὶς κολάζειν καλύειν. 78, 15. τὰς ἰδίας τούτου πονηρολογίας καὶ πονηρίας [Spitzbüberegen, roguseries] ἀναδιηγεῖσθαι. 4, 14. πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν. 63, 9. ταῦτα διαπολέμησε πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν. 101, 12.

πονηρὸς] τὸν περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν πατέρα γεγονότα. 84, 6. ἀρὰς πονηρὰς κατὰ τῶν πονηρῶν. 85, 11.

πορθμεύς. 42, 2.

πορίζειν χρήματα. 28, 8.

ποῦς] οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ὕπνον πόδα. 57, antep.

πρᾶγμα] τοῖς πράγμασιν ἐπανασταῖναι. insurgere adversus præsentem rerum civilium constitutionem. 15, 2. εἰς ποῖα οὗτος εἰσελθὼν πράγματα, ἢ ποῖα, ἢ ἴδια, οἷα ἀνατέτροφε. 23, 7. πράγματα βασιλικὰ et Ἀλεξάνδρου. res quæ tibi cum rege Persarum, aut cum Alexandro, fuerunt. 50, pen.

πρεσβεύειν πρεσβείας. 12, 6.

πρεσβευτὴν ἑαυτὸν κατασταθέντα. 56, 12. πρ. αὐτὸς αὑτὸν προβαλλόμενος. 57, 8. ἐν τοῖς πρεσβευταῖς δρασείτης ἐστί. 58, 3.

προβάλλεσθαι πρεσβευτήν. creare, offerre, ingerere ipse semet. 57, 8.

πρόθεσιν προτιθέναι [pro μηχανᾶσθαι]. comparare, construere. 9, 7.

προεδρία] εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθισεν. 83, 10. in loco prytanibus

peculiariter attributo, ut ibi presideat, in concione, theatrove.
πρεσβεῖν. de oraculo imperante faciendo in antecessum. 55, antep. 67, 8.
πρόεσθαι. prodere. 63, ult. 67, 14. 72, 5. et 13. 79, 13. pati aliquid fieri. 93, 2. lusus in vocabulis πρόεσθαι et πρεσβεύεσθαι. 63, ult. et 64, 1.
πρεσβευτικὰ κατηγορήματα. 3, 6.
πρέλησις] οἱον ἐκ τῶν πρεσβέσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον. non e sponsionibus colligens verum. 5, 12.
προλέγειν. denunciare, in antecessum indicere facienda, cum interminatione, si secus fiat. 51, 2.
ἐκ προικὸς φόνος. 6, 5.
πρίσπος. 34, pen.
πρὸς] adversus. τῇ πρὸς Ὀρέστην κρίσει. 61, 2. πρός τινα χάρις. gratia, qua quis apud aliquem floret, aut quam tu studes apud alterum promereri. 102, 3. διασκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. in rebus, quæ tibi cum rep. intercedant, in rationibus tuis cum erario publico, decoxisse, fidem fefellisse, 51, 1.
προσάγειν [scil. πρὸς τὸν δῆμον] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψευδῆ μαντεῖα. 66, 2.
προσδέχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον. 41, ult. οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς εἰπόντας. 64, 1.
προσέρχεσθαι εἰς τὸ πολιτεύεσθαι. 74, 6. πρὸς τὴν πολιτείαν. 84, 15.
προσιόντας] ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ἀνάσχητε. prodeuntes ad vos, vobiscum agendi causa. 85, 8.
προσπεράσαι ἀλλήλας ἐξεστῶσας. 67, 19.
προσωποῦσθαι ἰδίᾳ ἑαυτῷ τοὺς οὐ γεγαμηκότας. 51, 8.
τὴν προσοίκησιν ἑαυτοῦ καλοκαγαθίαν ἐλέγχειν. 100, 15.
προστάτης] μία αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους τὸ προστατῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ συμβούλων τυχεῖν. 54, 18.
προστιθέναι] τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενον. 43, 4.
πρόσωπον] οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον δεῖξαι. 70, 10.
πρωτογαιτίσειν πειθεῖσθαι τὸ δίκαιον, καὶ τἀληθές. 9, 18. πρωτογαιτέρα χάρις τοῦ δικαίου. 77, 2.
πρόφασις] τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φαυλισμοὺς ἐκπέφατε. 79, 8.
προφέρειν, bene si habet, pro allegare, proferre in medium, παραφέρειν. 25, 10.
πρόχωρεῖν. prodire in publicum, ad tribunal accedere, dicendæ sententiæ ergo, aut ad audiendam judicum de se sententiam. 98, 5.
πρυτανεῖον] ἡ ἐν τῇ πρυτανίῳ σίτησις. 33, pen. 69, 2.
πῦρ ἐναύειν τινί. 81, 6.
πυρά] χίλιαι μάλιστα πυρῶν. 34, 5.
πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰ ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι. 61, pen.

Σ.

σεμνοὶ θεοί. 35, 16. 47, 3. 61, 2.
Singularis nominativus cum nominativo plur. compositus, ut ἕκαστος τελμάτων — ἀνολολυκτάς. 48, 16.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ. 33, pen. 69, 2.
σκηναὶ τῶν βαρβάρων. 17, 13.
Σκίῤῥας] convitium in Demosthenem istortum. 11, 11.
σκανδάλων τῶν ἀναγκαίων. 81, 1.
σκυλεύειν] ἀρῶνται καὶ σκυλεύεται τὸ θαβάλιον ἄστυ. 17, 15.
στατὴρ] χρυσοῦ [vel potius χρυσοῦς] στατῆρας. 62, 6.
στέργειν] στεργετέον οὖν τοῖς συμβεβουλευκόσι. 63, 11.
στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀναθεῖναι. 69, ult.
στρατεία] εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας διατρέψουσι. 86, 9.
στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν καὶ τὰ πάρα κεχειροτονημένος. 92, 2. πλοσάκις ἡ δικαίως ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς κεχειροτονημένος. 96, 15.
τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι. 43, 3.
συγκοινολογεῖσθαι περὶ. cum aliquo consilia clandestina conferre, causamque communem facere. 20, 8.
συγχεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δίκαια. 75, 8.
συγχωρεῖν θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν. nil interoedere, quominus mortis pœna a se repetatur. 7, 3.
συλλέγειν] οὐσίαν ἐκ τοιούτων ληρημάτων συνειλεγμένην. 94, 1.
συμβουλὴ] συμβουλὰς δεινὰς καὶ φαρμάκους συμβουλεύων. 36, 4.
συμβουλία idem quod συμβουλή. 48, 3.
σύμβουλος et ἡγεμὼν secum copulata. v. voc. ἡγεμὼν et προστάτης.
συμπαραλαβεῖν. 48, 10.
συμπλέκειν ἐκ βαλλεῖ κηρύκια. 14, ult.
συμπράττειν τῷ δήμῳ τὸν πάσσοδον. 19, 1.
συμφορὰ πόλεως. homo reip. perniciosus. 48, 5.
συνδιαφθείρειν. 53, 5. 100, pen.
συνέδριον] sic sæpe Dinarchus appellat senatum Areopagiticum, ut 7, 9. 8, ult. 40, 13. 48, ant. et alibi.
συνδιδόσθαι ἐν ταῖς μιαραῖς ἀλιτείαις. 41, pen.
συνωμία. collegium, sodalitium conspiratorum ad unum aliquod opus opera communi efficiendum. 75, 12.
συνέρχεσθαι. 43, 11.
συνωνεῖσθαι τινί. alicui præsto esse consiliis operaque communicandis ad quæstum, vel potius, contribuere. 43, antep.
συνθῆκαι μετὰ τοῦ δήμου πίσασθαι. 60, 9.
σύνθημα. tessera, signum cum altero conditum, unde aliquid cognoscatur, aut quo dato ad aliquid patrandum concurratur. 96, 4.

συνίσας τῆς φυγάδι. 65, pen.

συνιστάναι] *τοῖς πολεμίοις κατὰ τῆς πόλεως συστῆσαι κατασκευήν.* adjuvare hostes in emolienda clandestina adversus remp. machinatione. 27, 6.

σεμνάσας τῇ ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου ἑαυτὸς κατέστησεν ἀξιοσεμνοτάτους ὄντας. venerabiles deos, quod ipsum sáo usu cognitasset atque veritatem senatus Areopagitici nossibassent, voluerunt in ejus vicinia, in arce Athenis, ubi forum erat Areopagitarum, sessilium sibi condi, fixamque sedem habere. 61, 4.

συντάσσω pro *ἐπιτάσσειν*, mandare, injungere. 9, 3.

συσκευάζεσθαι. convasare, compilare, et sic se in pede dare. 56, 13.

συσταυτῶ. 81, 7.

σῶμα] *τὴν τῶν σωμάτων φυλακήν.* 7, pen. *ἢ οἰκέται καὶ τῶν ζῴων τὰ σώματα.* 30, pen.

T.

τάξιν τὴν κοινὴν λείπειν. stationem in acie, ubi civi cuique necessario standum est. 51, 11.

τάττειν ἑαυτὸν περί τινα. se partibus alicujus adjungere. 100, 14.

τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γενομένων. 27, 4.

τελεῖν οὐδὲν ὑγιές. 65, 7.

τέλος] *εἰ τὰ τέλη τελεῖ.* dependat. 86, 11.

τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν. 32, 5.

τιθέναι] *συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου ἔθετο.* 60, 9.

τιμᾶσθαι θανάτου ἑαυτῷ. suamet sibi sententia mortis pœnam irrogare. 3, 2. 92, 7. *τιμᾶν ἑαυτὸν ταλάντων.* centum talentis pro multa facinus æstimare. 11, 9.

τιμᾶ] *τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν ἀμφισβητῶν.* 65, 10.

τιμωρία κατὰ τῶν ὑπόχων, pro simplici *τιμωρία τῶν ὑπόχων* sine præpositione. 71, 5.

τράπεζα] *μεταξὺ τοῦ Ἥφου καὶ τῆς τραπέζης.* 92, 6. designat tabulam, mensamve, coram simulacro Minervæ Poliadis in arce Athen. sitam.

τρέπεται εἰς ἑαυτόν. alterius delictum, culpamve illius delicti, in se derivare, transferre. 76, 8. *εἰς τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀτυχίας.* 23, 4.

οἱ τριακόσιοι] ordo locupletissimorum Athenis. 33, 10.

τρόπου πᾶσαν διδόναι. 90, 4.

τρυφᾶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς. 29, 3.

τύχη] *τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀνάπλεως.* 25, 11. *μετανοεῖσθαι τὴν τύχην.* 63, pen.

Y.

ὕδωρ] *τὸ ὕδωρ παραδίδωμι τοῖς ἄλλοις κατηγόροις.* dicendi copiam, vel locum. 77, 4. *πᾶν ἀναλίσκειν.* datum ad dicendum tempus omne dicendo corrumpere, consumere. 79, pen.

ὑπὸ τοῖς ἱεροῖς ὄθεσι τεφρώσας. 54, 9.

ὑποβάλλειν] *ὑποβαλούσας εἰς τὸν Θησέα συντυχίαν.* si bene habet. 16, 7.

ὑποκαίεσθαι τινας τῶν ἀδίκων. sibi reservare. 98, 1.

ὑπολογίζεσθαι βλασφημίαν. 5, antep.

ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαί τινι. meminisse alicujus beneficii, et a quo id acceperis, ei rationem ejus habere, et pro re nata beneficio alio compensare. 11, 6. 99, ult.

ὑπόλυπος. 3, ult.

ὑποστέλλεσθαι δύναμίν τινος. potentiam alicujus revereri. 9, 17. *ὑπ. περί τινα.* verecunde, reverenter aliquem tractare. 97, 2.

τὰς ὑποσχέσεις μέχρι τούτου μνημονεύοντας, μέχρις ἂν ἡθῶσι. 63, 8.

ὑποφαίνω] *τοσαύτας ἰερὰ ἐλαίδας ὑποφανούσας.* 16, 7.

Φ.

φαίνειν σύνθημα. scutum, facemve ardentem tollere ex condicto, prout iater te atque proditorem convenerat. 96, 5.

φανερὰν οὐσίαν κεκτῆσθαι. facultates habere in fundis, seu rebus immobilibus, non in ære numerato. 50, 16. *φανερὸν κεκτῆσθαι μηδέν.* nil in fundis, sed omnia in nummis habere. 50, ult.

φαναισμός. 64, 2. 74, 14.

φεύγειν] *τῶν τις φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου.* eorum, quibus sententia senatus Areopagitici exsilii pœnam indixit. 34, 12.

φιλόπολις. 25, 7.

φόνος] *τελεθθῆς τῶν ἐκ προνοίας φόνων εὑρεῖν.* invenire, num cædis præmeditatæ incusatus revera eam perpetraverit, et cur, quando, quomodo. 6, 5.

φορεῖον. leotica gestatoria. 29, 4.

φόρος] *εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοὺς φόρους ἀναγαγεῖν.* 30, 5.

φρονεῖν ἕτερα καὶ δημηγορεῖν. 14, 2. *ἕτερα μὲν λέγειν, ἕτερα δὲ φρονεῖν.* 36, 3.

φρόνημα] *ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια πράττειν.* 52, 11. infamia enim erat Thebanorum superbia.

φρούραρχος. 31, pen.

φυλακὴν τῶν τῶν σωμάτων ὁ δῆμος παρακατεθήκην ἔδωκεν. Areopagitis hoc dedit populus muneris, velut in fidefoommissum, ut pœnis cædum exsequendis provideant securitati corporum liberorumque et servilium. 7, pen.

φύλαξ πάντων τῶν ἐν χαμμάσι δικαίων τῇ πόλει. 60, 12.

φυλάττειν τὰς ἀπορρήτους διαθήκας. 8, 3.

X.

χάρις] *τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων ἀντ-*

ἀλλάξασθαι. 102, 3.
χαῖρε] ἐπὶ τὰς ὑμετέρας χεῖρας ἥκει. venit ad tribunal vestrum, ubi vos eum comprehendere, atque punire potestis. 59, 5. ἐν ταῖς χερσὶν ἔχετε τὸν ἀκούσιον τῆς φιλίας σωτηρίαν. 72, 8.
χειροτονία τοῦ δικαίου. electio, prælatio justi. 77, 3.
χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. Heliæa maxima. 72, 7.
χρηματίζειν. cum aliquo agere. 70, 3. χρηματίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως. depeculari ærarium, ex eoque rem suam augere. 12, 3.
χρῆσθαι] πλείστοις καιροῖς ἐν τοῖς δράμασι χρώμενος. 25, 6. ὅπως χρήσεσθε τῷ τούτου πονηρίᾳ. quibus modis eam nequitiis tractetisque, quomodo puniatis et coerceatis. 91, 2. orat. in Philocl.
ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογίαν. 25, 8.
χρυσοῦς] annuli aurei. χρυσῶν ἐκ τῶν δακτύλων ἀπαφάμενος. digitos habens annulis aureis obsitos. 29, 2.
ὁ χώρα simpliciter pro regione Attica. 46, 6. 49, 7. 50, 6. 89, antep. 92, 4.

Ψ.

ψεύδεσθαί τινος κατηγοροῦντα. eum mentiri. 43, 3.
ψευδεπιδικίαι πονηραί. improbitas velut officinam quandam habens fraudum et mendaciorum, ubi illa cudit, ut faber cultellarius cultros et sicas cudit. 78, ult.
τὸ ψεῦδος ἰσχύσειν τῆς ἀληθείας μᾶλλον. 40, 2.
ψῆφος] τὴν εὐθεῖαν καὶ δίκαιον ψῆφον φυλάττειν. 88, 10.

Ω.

ἀπεῖσθαι] ἂν ἔχει τὸν ἀποτιμᾶσθαι. 96, 3.
ὄντως εἶναι. de imperatore, aut principe reip. venuli. 15, antep.
ὡς ὅτι pro simplici ὅτι. 94, pen.
ὄφελον τοιοῦτον συμβούλων καὶ ἡγεμόνων τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες τὴν πόλιν. 29, 9.

INDEX HISTORICUS

AD DINARCHUM.

Alexander M. apud Indos. 27, pen.
Antipatri legatio. 14, 9.
Antipho suasu Demosthenis interemptus. 46, 13.
Arcades cum Alexandro M. faciunt et Thebanorum legationem repudiant. 14, 8.
Archinus. 46, pen. exsilio multatus ob proditionem.
Archinus alius. 54, 16.
Areopagitarum munus et auctoritas. 5, 15.
Aristarchus Moschi filius, a Demosthene urbe ejectus. 23, ult. 36, 4.
Aristides. 30, 3.
Aristogiton in quem invehitur Dinarchi oratio. 77, sqq.
Aristopho, qui Timotheum accusavit. 100, 4.
Arthmius Zelita. 90, 1.
Astylus imperator Arcadum. 15, 13.
Birisades, tyrannus, cui statuas æneas Athenis erigi Demosthenes rogatione tulit. 34, 3.
Callias frater Taurosthenis tyranni Eubœæ. 34, 9.
Callimedon a Demosthene accusatus. 65, 11.
Cephalus Colyttensis. 54, 16. Cephalus rhetor p. 30, 8. commemoratus videtur idem esse.
Cephisopho. 35, 4.
Chabrias apud Naxum Lacedæmonios prælio navali vicit. 54, 5.
Chærephilus. 33, ult.
Charidemus legatus ad regem Persarum. 25, pen.
Cononis ad Caidum victoria aliæque laudes, 11, 2. 54, 2. 34, 2. 99, 13.
Ctesippus a Demosth. defensus. 74, 8.
Cydimachus, pater Aristogitonis. 80, 14.
Demades condemnatus in causa Harpali. 6, 14. 35, 4. 84, 9.
Demosthenes Aristarchum urbe ejecit. 24, 3. 36, 4. condemnatus in causa Harpali. 84, 9. Thebas everti sivit. 17, ult.
Diphilus. 33, 16.
Epaminondas. 52, 3.
Ephialtes. 26, 7.
Epigenes trapezita. 34, 2.
Eubulus. 66, 11.
Eumenidum causa adversus Orestem. 61, 2.
Euthydicus. 26, pen.
Euthymachus. 17, 10.
Gorgippus tyrannus. 34, 4.
Halirrhothius Neptuni filius. 61, 1.
Harpali causa. 5, 8.
Helius Phormisius, aut Phormisii, nomen suspectum. 30, 9.
Iphicrates concidit moram Lacedæm. 54, 4.
Lycurgus Aristogitonem accusavit. 83, 7.
Menon molitor. 17, 6.
Neptuni causa super cæde Halirrhothii. 60, ult.
Nicanor. 57, 2. ult. 70, 2.
Nicodemus. 24, 1.
Nicophanes. 43, 16.
Olynthia puella. 17, 10.
Olynthiorum calamitas. 19, 9.
Orestis causa adversus Eumenidas. 61, 2.
Pamphilus. 34, 1.
Pelopidas. 52, 2.
Phido. 34, 1.
Philippus. 34, 1.
Philocles, quem accusat Dinarchus oratione tertia. 91, sqq.
Philocrates. 20, 7.
Phormio a Demosth. defensus. 74, 8.
Pistias Areopagita. 39, ult.
Polyeuctus Cydantides. 43, 9. mutilatorum hermarum accusatus, forte diversus. 68, 3.
Proxenus Thebarum proditor. 53, 1.
Rhodia citharistria. 17, 8.
Satyrus tyrannus. 34, 4.
Stratocles accusator Demosthenis in causa Harpali. 3, 5.
Taurosthenes tyrannus Eubœæ. 34, 7.
Theagenes Thebarum proditor. 53, 2.
Thebani exsules cum Pelopida redeuntes. 31, 1. Thebanorum legatio ad Arcadas. 14, 10. Thebanorum cum Athen. confœderatio. 9, 6.
Themistius Aphidnæus. 17, 8.
Themistocles. 30, 4.
Thraso Erchiensis. 30, 8.
Thrasybulus, qui exsules e Phyla reduxit. 18, 7.
Timocles. 39, 3.
Timolaus Thebanus. 52, pen.
Timothei res gestæ et pœna. 54, 6. 99, 11.

INDEX GEOGRAPHICUS

AD DINARCHUM.

Ægospotami. 27, 6.
Amphissa. 52, ult.
Brauronia Diana. 82, 11.
Cadmea. 31, 1.
Chæronea. 10, 5.
Cnidus. 54, 3.
Colyttensis. 54, 16.
Coreyra. 11, 1. 54, 7.
Cydantides. 43, 10.
Dodona. 55, 14.
Eretria. 87, 3.
Erchiensis. 30, 9.
Leuctra. 52, 4.
Megara. 43, 12. 16. 65, pen.
Messenia. 52, 8.
Methona. 11, 4. 99, 15.
Munychia. 92, 2.
Naxus. 54, 6.
Olympia. 57, 2. ult. 70, 3.
Pellena. 17, 7.
Phormisius. 30, 9.
Phyle. 18, 8.
Potidæa. 11, 4. 99, 15.
Pydna. 11, 4. 99, 15.
Samus. 11, 3. 99, 14.
Zelita. 90, 2.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

rum quam plurimos lepidissime recenset, quibus ab Avibus, propter vel singularem oris notam et deformitatem, vel eximium aliquod in moribus aut sermonibus vitium, Ἐπικλήσεις annecti solerent. Vide autem, quam festive!

Ὠριθομάντευ δ' οὕτω σαφηνῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ἰρίδων ὑπέραι' ἦν πάμπαν.
Πέρδιξ μὲν εἷς πάππαλος ἐπωμάζετο
Χωλός· Μυίσκῳ δ' ἦν Χαλιδὴν τοὔνομα·
Ὀνωτίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἦχεν Κόραξ.
Κερυδὼς Φιλοκλέει· Χπαλάσκῃξ Θεαγένει·
Ἶβις Λυκούργῳ· Χαιρεφῶντι Νυκτερίς·
Συκοφαντίῳ δὲ Κίττα. Aves 1290.

Quis fuerit iste Lycurgus, quem hic defricuit Comicorum Princeps, aut unde duceretur *Ibidis* ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt; sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est; sive denique quod vita et moribus Ægyptios referebat, nam et id quoque inter alia conjicitur: ea utique omnia et Ego nescio, et Posteri forte nescibunt.[5] Noster certe non fuit, neque propter ejus in judicando acrimoniam hæc dici potuerunt, cum Aristophanes hanc fabulam docuit ante natum Lycurgum, cujus historiam perteximus, aut certe prius, quam in Republica versaretur.

Interea tamen noster perpetua et Justitiæ simul et Integritatis laude eminebat. Raro enim invenires in alienis vitiis difficilem, qui sit facilis in suis; aut sibi temere ignoscere, qui ita se quotidie parat, ut suum vitæ genus ab omnibus inspiciendum et trutinandum dederit, ignoscendum vero et condonandum a nemine. Ad hæc elanguescere etiam oportet in foro et contemni istam severitatem, cum qua innocentia domestica et continentia summa non certare videatur. Nam, sive miseris et afflictis civibus in jure esset præsidio, sive infrugi et facinorosos in periculum adduceret, quod sæpe fecit, aliquando solus, nonnunquam subscribente Demosthene, utrobique tantum de eo semper factum est præjudicium, ut extemplo jus omne ab ea parte stare videretur, cui se adjunxisset Lycurgus.[6] Itaque imprimis illud memorabile, quod, in qua urbe Socrates præter ceteros Σοφὸς, Phocio Χρηστὸς, Aristides Δίκαιος appellaretur, in ea tanta unius hominis existimatio fieret, ut solus omnia et Sapientiæ et Bonitatis et Justitiæ exempla in se ipsum trahere videretur. Itaque quod Atheniensium nulli contigisse audivimus, id huic uni contigit: scilicet tantum in eo enituisse fidem, ut plerique Cives

[5] [V. Interpreti. Aristophanis, imprimis Beckium V. C. ad. h. l. Beckeb.]

[6] Διετέλεσε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἰδόκει βούλημα εἶναι τῷ συνηγορεύοντι. Plutarch. v. Lyc. p. 841. E. Qui hoc multo sumpsit a Demosthene: Οὕτω δ' ἐπιστεύθη αὐτῷ καὶ δημοσιᾳ παρὰ πάντας ἠγεῖσθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετε. Demosth. ep. III. p. 1475. l. 28. ed. Reisk.

fortunas suas non in Ædium Templorumque sanctimonia, ubi res pretiosissimæ deponi et conservari solebant, sed in unius Lycurgi fide et religione tutas esse arbitrarentur, et huic uni argenti rationem ad Talenta CCL. concrederent: cum erant, ut Ciceronis verbis utar, "quinquaginta Talenta pecunia, temporibus illis, Athenis præsertim, maxima."[7] Ut uno verbo complectar, tanta fuit morum sanctitas et reverentia, ut ejus probitas esset quoddam quasi publicum virtutis documentum, atque ibi respicere et exemplum inde sibi sumere cives sui admonerentur.[8]

Genus porro vitæ excoluit omnibus civibus potius, quam sibi ipsi, utile. Ita enim Civitatis commodis serviebat, ut, cum operis publicis non solum præesse, verum etiam ipse perpetuo adesse soleret, laborem, solem et pruinas, ultra quam dici potest, toleraret, et vel infimum quemque civem tanto præstaret patientia, quantum antecederet loco et dignitate. Idem, cum vel propter patrimonium, quod a majoribus acceperat, vel propter frequenter delatas potestates, quæ ei a populo dabantur, ditissimus esse potuit, et re quidem ipsa fuerit, quotidiano autem cultu et victu nihil a pauperrimo distare solebat, eadem veste et æstate et frigore contegebatur, et tantam sibi ex privata vita continentiæ quærebat laudem, quantam ex publica virtutis et integritatis.

His artibus effectum est, ut in animis civium imperium quasi perpetuum obtineret, non purpura, aut excubiis, eoque genere majestatis distinctum, sed eximium, quoniam gratia, et diuturnum, quoniam suorum voluntate partum. Athenienses enim dominationem vi et necessitate coactam perpetuo exosi, sæpenumero tamen iis ultro se tradidere, quorum perspexissent, veluti pignus in Rempublicam fidei, existimationem ex continentia et virtute quæsitam. Major itaque in uno hoc homine exstitit libertas dicendi, quoniam major erat, sive gratia, sive apud populum auctoritas. Id quod paucis exemplis fiet illustrius.

Erat iis temporibus gravissimis moribus et maxima celebritate Xenocrates philosophus[9] Chalcedone oriundus, qui Athenis summæ

[7] Cic. Tuscul. V. 32.

[8] Demosthenes in oratione, quam hodie non exstare arbitror: "Atque ego illum, Judices, arbitror Lycurgum laudatorem produxturum, scilicet qui sit testis ejus pudori ac probitati. Sed ego Lycurgum vobis præsentibus hoc unum interrogabo, velitne similem esse illius factis et moribus? Quod si negarit, satisfactum vobis esse de veritate nostra debebit." Rutil. Lupus. (p. 10. ed. Ruhnk). [Addam insignem de Lycurgo locum ex oratione Hyperidis, quem indicavit Ruhnken. l. c. ex Apsinis Arte Rhetor. p. 706. Κέχρηται τούτῳ καὶ Ὑπερείδης, ἐπὶς Λυκούργου λέγων. "Τίνα φόσουσιν οἱ στρέψοντες αὐτοῦ τὸν τάφον; οὗτος βίβλια μὲν σωφρόνως, ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, οὔτε πόρους φανεὶς μηνὶ δὲ τὸ δίαιτον, τὸ ἥδιστον πάντα, τριήρεις ἐκτήσατο, λιμένας· τούτου ἡ πόλις ἡμῶν ἠτίμασεν, καὶ τοὺς παῖδας ἔδοσαν αὐτοῦ." Quæ quidem Oratio ab Hyperide tanquam συνηγόρῳ habita esse videtur, quum post mortem Lycurgi ejus filii, accusati a Menesmachmo, undecim viris traditi essent, at Democle, Theophrasti discipulo, eos defendente, absolverentur. Plutarch. Lycurg. p. 842. Bekker.]

[9] Hic est Xenocrates ille ex Platonis familia, de cujus temperantia et continentia multa memorantur. Dicitur Lais, scortum nobilissimum, pignore eum qui-

cum laude docuit, neque minori tamen conflictabatur inopia. Nam cum annuam Inquilini pensationem, XII solummodo drachmarum, solvere non potuisset, atque ideo duceretur, obviam factus Lycurgus, publicani caput baculo, quem in manu forte tenebat, primum comminuit, deinde sua unius auctoritate in vincula publica conjecit, et philosophum liberavit. Atheniensibus summo studio liberrimum istud facinus, sive regium potius, probantibus, Xenocrates, minimo interjecto tempore, Lycurgi liberis, quos in via offendisset, Gratias, inquit, patri vestro citissime rependi; ecce enim statim ab omnibus laudatur.[1]

Tulit Lycurgus: FEMINAM AD MYSTERIA ELEUSINE CELEBRANDA BIGIS NON VEHI, CONVICTAM TALENTUM PENDERE. Ejus uxor, mulier, ut videtur, nobilis et sumptuosa, ea lege teneri noluit.[2] Ibi quid Noster? Eadem argenti summa, quam sua ipsius lege solvere teneretur, delatorem sive sycophantam demulsit, silentiumque imperavit. Id factum, quum nonnulli secus tulerint, hominemque increpare cœperint, ibi erupit liberrima illa oratio: *πρίός τις ὑμῖν δοκῶ εἶναι πολίτης, ὃς τοσοῦτον χρόνον τὰ δημόσια πράττων παρ' ὑμῖν, διδοὺς μᾶλλον ἀδίκως, ἢ λαμβάνων εἴλημμαι;*[3] *qualis est hæc mea ratio administrandæ Reipublicæ, quæ non acceptæ contra jus pecuniæ, sed erogatæ arguitur?*

Memoratur quoque et illa vox præclara: In Concione quadam tumultuante, cum populus ei obstreperet, magno animo exclamavit: *Ὦ Κερκυραῖα μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων ἐξ ἀξία!* Innuebat nimirum in oratione Populum Atheniensem illam fæcem Thesei, et turbam Cecropis, nihil esse nisi mastigia mera et verberones ipsos, loris, non consiliis, ad sanam mentem et officium revocandos. Laudabat flagri usum, cujus conficiendi peritia Corcyræi, ut videtur, aliquod sibi nomen peperere. Ita hoc proverbium nonnulli explicant.[4] Scio tamen alios aliter.[5] Aliquando existimavi hæc verba ita potius fuisse accipienda. Civibus otio nimio et pace diutina diffluentibus, in memoriam sibi revocavit, quanta dignitate essent, et quanta auctoritate in bello viri graves et sapientes, qui populum consilii inopem flectere et moderari potuerunt. Hisce annis desierat Bellum Peloponnesiacum, ex Corcyra primum conflatum:

busdam juvenibus decertasse, se ore et illecebris tantam virtutem vincere posse. Simulato igitur motu ad Philosophi sedentis latus confugit. Ille autem humanitatis jura, *ἀδέμιτος*, et supplicem non aspernatus, domunculam, et advesperascente cœlo, lectum etiam, qui erat unicus, cum muliercula communicabat. Quæ proxime mane, consilii irrita, parcunctantibus; qualem victoriam a Catone reportaret, dixisse fertur: *se non a Viro, sed a Statua superiorem.* Græca sunt paullo suaviora: *ὡς οὐκ ἀπ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ἀπ' ἀνδριάντος ἡττᾶται.* Cf. Plutarch. Phoc. c. 27.

[1] Plutarch. in Lycurg. p. 842. B. Photius Cod. 268. Ille etiam in vita Flaminii cap. XII.

[2] Plutarch. in Lycurgo p. 842. A. Ælian. V. H. XIII. 24.

[3] Plutarch. in Lycurgo l. c. item in tractatu, qui inscribitur: *περὶ τοῦ ἀκούειν ποιητῶν ἀνεψιάδης* p. 541. F. et denique in Comparatione Nicim et Crassi, Cap. 1.

[4] Schol. Aristoph. Av. 1465. Apostol. XI. 29.

[5] Strabo l. VII. Hesych. Καρκ. μάστιξ.

Quod *flagellum Corcyræum* non sine gratia appellavit, quoniam terrore suo turbulentam plebeculam reprimere et in officio continere potuit. Similiter, quotiescunque aliquis in civitate emineret maxime, ad minuendum nimirum populi metum, et ad securitatis potius quam pœnæ exemplum, exsilio decem annorum mulctabant. Id autem quoniam testularum suffragiis (ostracismum vocant) fieri solitum, non illepide etiam dixerunt κεραμικὴν μάστιγα, quasi diceres *flagrum figulinum*.[6]

Sed hac tempestate pugnatum est ad Chæroneam ea infelicitate, quam Græciæ fortuna nunquam postea emendare aut superare potuit. Bellum istud, utriusque, Demosthenis et Lycurgi, consiliis susceptum, non pari militum virtute fuit gestum. Decernuntur enim ad id exsequendum Chares et Lysicles, magis quod inopia ducum premerentur Athenæ, quam quod in iis præcipue magnum aliquod præsidium fore sperarent.[7] Lysiclem domum reversum ad causam capitis reique male gestæ dicendam vocat Lycurgus, solita animi vehementia, et popularitatis studio, causamque obtinet. Istius Orationis particulam conservavit Diodorus Siculus,[8] quam non alienum erit fortasse lectori meo exhibere:

Γνοίη δ' ἄν τις αὐτοῦ τὴν ἐν λόγοις ἀξίαν καὶ πικρίαν, ἐν οἷς τοῦ Λυσικλέους κατηγορῶν λέγει·

Ἐστρατήγεις, ὦ Λύσικλες, καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δισχιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγονότων, τροπαῖον δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἑστηκότος, τῆς δ' Ἑλλάδος ἁπάσης δουλευούσης, καὶ τούτων ἁπάντων γεγενημένων σοῦ ἡγουμένου καὶ στρατηγοῦντος, τολμᾷς ζῆν, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὁρᾷν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνημα γεγονὼς αἰσχύνης καὶ ὀνείδους τῇ πατρίδι; — —

Paucissimis deinde annis interjectis, cum Alexandrum rerum potientem irritarunt Athenienses, eorum maxime hortatu, qui cum Philippo patre æternas inimicitias gessere, ille expugnatis Thebis, magnoque terrore Populo Atheniensi totique Græciæ injecto, legatos Athenas misit, qui dedi postularent quosdam Cives, quorum consiliis et auctoritate hæ res gerebantur, Lycurgum præcipue et Demosthenem. Tandem Demadis versutia exoratus Alexander.[9]

Olympias erat CXIII. aut eam circiter, cum Noster ingravescente morbo et ætate jussit se in Curiam deferri, ut ibi rerum a se publice gestarum rationem redderet, et quæstionem, si opus esset, eorum Populo subiret. Adversante nemine præter Menesæchmum quen-

[6] Suid. et Hesych. h. voc.

[7] Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ μὲν ἀγαθόνοι τῶν στρατηγῶν ἐστασίαζον, Ἰφικράτης, καὶ Χαβρίας, ἐπὶ δὲ Τιμόθεος. Τῶν δὲ ἐπαλλήλων Χάρης στρατῶν οὐδὲν διέφερε τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ στρατηγίᾳ ἐπιείκειαν καὶ βουλήν. Sic Diodor. Sicul. XVI. c. 76.

[8] XVI. c. 88.

[9] Plutarch. Phocion. c. XVII.

dam, quem olim nactus erat obtrectatorem, criminationes ejus facile diluit, domumque rursus delatus animam exspiravit. Eum exitum habuit Lycurgus, eamque mortis conditionem vel optimis quibusque invidendam. Videbatur enim ex domo sua vel civitate migrasse, atque in aliam unanimi civium plausu, et solenni virtutis commendatione publice produci. Neque hoc solum de se voluit fieri tum, cum excessurus erat, sed per totum vitæ curriculum monumenta rerum a se administratarum, tabulas quæstionis quotidianæ, describi et in loco publico exponi curavit.[1]

Elatus erat publica pompa, tota civitate, ut mos erat Athenis in funere optimorum virorum; lecticulam comitante. Sepultus etiam honorifice, in Academia,[2] qui locus urbis eorum monumenta continebat, qui patriam aut consiliis rexerunt, aut ornarunt artibus, aut defenderunt virtute. Et post paucos annos in Ceramico, inter imagines illustrissimorum virorum, statua ei ex ære facta, consilio publico, ponebatur;[3] cui mox eadem fere ætas atque idem populi studium adjunxit quoque Demosthenem.

Eo sublato, recruduerunt Menesæchmi, adversarii ejus, inimicitiæ, et Lycurgi liberos vexare cœperunt. Eo tempore exsilium egit Demosthenes. Nihilo tamen secius, suum licet reditum impensissime cuperet, atque ad eam rem conficiendam omni gratia opus erat, se suamque causam posthabuit amicitiæ, populumque literis,[4] quæ etiamnum exstare dicuntur, admonuit officii: Eos injuste agere, si beneficiorum, quibus a Lycurgo re ipsa ornarentur, tam cito obli. visci possent, rerum autem, quas male gessisse insimularetur, neque tamen gessit, earum pœnas tam avide a liberis reposcerent. Proinde hortatur, ut de bene meritis civibus, et de se etiam recte consulerent, Reique publicæ salutariter administrandæ initium sumerent a Lycurgi liberis ex omni metu et periculo eximendis. Placuit consilium; atque etiam deinde Olymp. CXVIII. 2. rogante Stratocle, cujus opera et consiliis in Rep. sæpissime fuerat usus, latum est illustre[5] Plebiscitum, quo honores summi Lycurgo et posteris, auctoritate publica, decernuntur. Id ubi verbis legitimis proposuero, et nonnulla, ubi opus erat, annotavero, mihi videor omnia fere, quæ de homine a veteribus dicta sunt, fideliter in unum collegisse.

[1] [Harum tabularum fragmentum exhibet inscriptio, quam Fourmont Athenis invenerat. Inscriptionem repetiit et doctissimis explicavit animadversionibus Boeckh. V. Cl. Staatshaushaltung der Athener Vol. II. p. 243. sq. qui evincere studet, eam esse desumptam e tabulis ipsis, quas Lycurgus, teste Plutarcho, publice ante Palæstram exponi jusserat. Becker.]

[2] Pausan. Attic. c. 28.

[3] Id. c. 7.

[4] Demosth. Epist. III. Cf. Æschin. Epist. XII.

[5] Monumentum hoc reperitur ad finem libelli Plutarchi de X Oratorum vitis. Qua sit auctoritate, ego plane nescio, neque in re tam dubia mihi dijudicandi partes arrogo. Si vera sint reliquiæ et fide dignæ, Auctoris nostri vitam et merita in Rempublicam optime illustrabunt.

Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης[6] ἀπεγράψατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ κατὰ τὴν δοθεῖσαν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ ἐπὶ Ἀναξικράτους. Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐν τῇ Πρυτανείᾳ.

[6] Lycophro Lycurgi filius natu maximus (erant autem praeterea Abro et Lycurgus) honores postulat sibi concedi, quos P. A. natu maximo ex posteris Lycurgi perpetuo haberi decrevit, et ad jus suum consequendum rogationem ipsam, quæ hic adducitur, disertissimis verbis allegat. Interea tamen, quid Βουτάδης? Demosse ille et ex Populis Atticis unus? An, cum dicit Plutarchus in Vita Auctoris, *τῶν δήμων Βουτάδης, γένους δὲ τῶν Ἐτεοβουτιδῶν*, ideirco existimare fas sit, eum fuisse *pago* Butadem, *genere* autem Eteobutadem? Id profecto ambigo, vel potius constanter pernego, fuisse δῆμον, unde populares Βουτάδαι dicerentur. Silent profecto in ea re Inscriptiones Veterum, quæ si non solæ, attamen optimæ ejus causæ testes esse possunt. Contigisse aliquoties arbitror, et ab Antiquorum etiam nonnullis admissum video, ut *Familiæ* sive *Stirpes* sacræ, *γένη* ista ἱερατικὰ, quibus adeo erat referta Attica, pro *Demo*, i. e. Pago, Populo, vel Curia imperite recensentur. Et in ea causa Βουτάδας, sive, quod perinde est, Ἐτεοβουτάδας habeo. Dum Remp. Atheniensium perconseo, et de ejus moribus, legibus et institutis Commentarium mecum paro, video multas gentes, sacrorum peculiarium antistitites, quarum nonnullæ ignorantur penitus, nonnullæ incuriosius in Pagos detrudantur. Leguntur autem inter alias, Κυπίδαι, Εὐπείδαι, Εὐμολπίδαι, Κήρυκες, Βρυτιάδαι, Γήραιραι, Κρωσσίδαι, Χιρεαδίδαι, Κοιρεσίδαι, Φιλιεῖς, Σαβοὶ, Ταυροδίδες, Δαιδαλίδαι, Σημαχίδαι, Εὐδάνεμοι, Φαλαρεῖς, Φοίνικες, Ὁμηρίδαι, Αυκομίδαι, Ἡσυχίδαι, Παλλαντίδαι, Ἀλκμαιονίδαι, Χοπίδαι, Φυταλίδαι, Πραξιεργίδαι, Χαρίδαι, Ἐτεοβουτάδαι. De quibus omnibus loquitur Æschines o. Ctesiph. §. θ'. *πρὸς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι, κελεύει ὁ νόμος — οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας.* Item Ælian. apud Suid. v. Εὐμολπίδαι. *Παρ' οὐδὲν θέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν, καὶ Κηρύκων, καὶ τῶν ἄλλων γένων ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν.* Porphyr. de Abstin. II. 30. Ἀεὶ τοῖς Διοσπολίοις Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οἱ σεμνύνοντες τὸν αὐτὸν τρόπον ποιοῦνται τὴν βοὸς θυσίαν. *θύοντες γὰρ* et quæ sequuntur — *καὶ γένη τῶν ταῦτα δρώντων ἐστὶ νῦν.* Inscriptio vetus:

ΔΗΜΗΤΡΙ. ΚΑΙ. ΚΟΡΗΙ.
Η. ΙΕΡΑ. ΓΕΡΟΤΣΙΑ. Μ. ΑΤ
ΡΗΑΙΟΝ. ΑΙΘΟΦΟΡΟΝ. ΠΡΟ
ΣΔΕΚΤΟΝ. ΠΙΣΤΟΚΡΑ
ΤΟΥΣ. ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ. ΠΡΕΣ
ΒΕΥΣΑΝΤΑ. ΠΡΟΙΚΑ. ΤΙΜΗ
ΘΕΝΤΑ. ΔΕ. ΤΠΟ. ΘΕΟΤ.
ΚΟΜΜΟΔΟΤ. ΤΗΙ. ΡΩΜΑ
ΙΩΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ. ΑΡΧΑΝ
ΤΑ. ΤΟΥ. ΚΗΡΤΚΩΝ. ΓΕ
ΝΟΥΣ. ΑΡΧΑΝΤΑ. ΤΗΣ. ΙΕ
ΡΑΣ. ΓΕΡΟΤΣΙΑΣ. ΕΤΣΕΒΕ
ΙΑΣ. ΕΝΕΚΑ.
ΑΤΤΙΚΟΣ. ΕΤΔΟΞΟΤ. ΣΦΗΤ
ΤΙΟΣ. ΕΠΟΙΗΣΕ.

In his Gens erat illustrissima Ἐτεοβουτάδαι. Ἐτεοβουτάδαι, *γένος* Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν. Hesych. Id quod Suidas habet πάλαι καὶ λαμπρόν. Quod itidem verum esse potest. Ἐξ Ἐτεοβουτιδῶν ἦλθε τὸ γένος] Ἐπὶ τῶν εἰρηνῶν. *γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίστανται* Ἀθήνησι. Apostol. VIII. 62. Quali genere sacrorum Gens ea distingueretur, haud facile erit post tot sæculorum intervalla luculente definire. Constat tamen ex ea perpetuo fuisse desumptam, quæ Minervæ Poliadi sacra faceret, cujusmodi memorantur a Plutarcho *περὶ δυσωπίας* p. 323. Bas. Lysimache quondam Ἀθήνησι, *ἡ τῆς Πολιάδος ἱέρεια.* Ait enim Æschines de F. Leg. §. μ'. patrem suum fuisse ex *φρατρίας τὸ γένος, ἧς τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέσχηκε, ὅθεν ἡ τῆς* Ἀθηνᾶς *τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια.* Et similiter Nicephor. Gregor. in Schol. ad Synes. Orat. de Insomniis: Ἐτεοβουτάδαι, *γένος τι ἀρχαῖον ἱστάμενον ἐν* Ἀθήναις *καὶ φυτρίας, ἀφ' οὗ αὐτῆς* Ἀθηνᾶς *ἐξελέγοντο ἱέρειαι.* Constat enim, si qua fides habenda sit Schol. Aristophanis ad Eccles. v. 18. quod in Scirophoriis, quod festum erat Athenis solenne, *τὸ Σκίρον, Umbella*, unde ea Religio cognominaretur, circumferri deberet vel ab Erechthei sacerdote, vel ab aliquo ex sacra familia Butadarum. Promiscue enim dicuntur Butadæ et Eteobutadæ. Porro autem, insigne quoque fuisse hujus familiæ ministerium in Neptuni sacris liquebit ex iis, quæ a Plutarcho de Lycurgi genere dicuntur: *Ἔστιν αὐτὸ ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους, τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος, ἐν οἷσι τέλειν — τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων,* ὁ παῖς αὐτοῦ (Lycurgi), *λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο στεφόμενος ὁ Ἄβρων προσιδιοῦς αὐτῷ τὴν τρίαιναν.* Similiter inter Lycurgi posteros ibidem memorantur Medeus quidam, *ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλόστιν, ἧς ἱεράσατο τῆς* Ἀθηνᾶς. Butes enim, unde hæc familia et appellatur et

ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΔΙΟΜΙΕΥΣ ΕΠΙΞΕΝ.

Ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον εὔνοιαν, καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου, Διομήδης[6] τε καὶ Λύκοῦργος, καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ Δήμου, καὶ τεταλεντηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ Δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμεικῷ. Καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος, νόμους τε πολλοὺς[8] καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει, ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας,[1]

deducitur, et Erechtheus Pandionis erant filii. Quo mortuo Erechtheus a patre accepto imperio regnat: Butæ sacerdotium Minervæ et Neptuni sortito obtigit, ut scribit Apollodorus III. c. 15. [Heyne Not. ad Apoll. p. 645. sq.] Cui simile factum in re Romana contigisse legimus apud Dionys. Halicarn. I. 71. cum de imperio Silvius et Iulus ex fratre nepos inter se disceptarent; adeo ut ex eo tempore in Iulia gente perpetuum sacerdotium mansisse crederetur.

[7] Anaxicrates quidam, ut ex Fast. Atticis docemur, Prætor erat Athenis Ol. CXVIII. 2. Iteramque ejusdem nominis Prætor eos signabat Ol. CXXV. 2. In priori Prætura latam hanc rogationem intelligo, circiter XX. annos ab excessu Lycurgi.

[8] Inter majores Lycurgi memorantur a Plutarcho in vita, Lycomedes et Lycurgus, οὓς ὁ Δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίαις.

[9] Recensentur a Plutarcho. Quarum prima

I.

ΤΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΤΟΙΣ ΧΥΤΡΟΙΣ ΕΠΙΤΕΛΕΙΝ ΕΦΑΜΙΛΛΟΝ ΕΝ ΤΩΙ ΘΕΑΤΡΩΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΙΚΗΣΑΝΤΑ ΕΙΣ ΑΣΤΥ ΚΑΤΑΔΕΙΞΑΣΘΑΙ.

II.

ΧΑΛΚΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΕΝ ΚΟΙΝΩΙ ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΥΣ ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΠΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.

III.

ΜΗΔΕΝΙ ΕΞΕΙΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΣΩΜΑ ΠΡΙΑΣΘΑΙ ΕΠΙ ΔΟΥΛΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΛΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΓΝΩΜΗΣ.

IV.

ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΑΓΩΝΑ ΠΟΙΕΙΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΥΚΑΙΩΝ ΧΟΡΩΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ ΤΡΙΩΝ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΜΕΝ ΤΟΙΣ ΝΙΚΩΣΙΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝ ΔΕΚΑ ΜΝΑΣ ΤΟΙΣ ΔΕ ΔΕΥΤΕΡΟΙΣ ΟΚΤΩ ΕΞ ΔΕ ΤΟΙΣ ΤΡΙΤΟΙΣ ΚΡΙΘΕΙΣΙΝ.

V.

ΕΠΙ ΖΕΥΓΟΥΣ ΜΗ ΑΠΕΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΛΑΥΣΙΝΑΔΕ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΦΩΡΑΘΕΙΗ ΑΠΟΤΙΝΕΙΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣ.

[1] Corrige ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, ut clare legitur in vita. Diodorus tamen Siculus in hac ipsa re, Δώδεκα ἔτη τὴν πρεσβείαν διοικῆσαι. Quod pariter verum esse potest. Cum non necesse sit, si ea recte se habeant, quæ dixi ad Marmor Sandvicense p. 15. et Pentaeteris exactis nihilo diutius quinquennium complectatur. [of.

καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισχίλια[2] καὶ ἐνακόσια τάλαντα· πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν, καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς· καὶ τοῦ Δήμου τὰ πάντα ἐξακόσια καὶ πεντήκοντα[3] τάλαντα. δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως διῳκηκέναι, πολλάκις ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως· ἔτι δὲ αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Δήμου, χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρασκευάσας τῇ Θεῷ κόσμον, νίκας τε ὁλοχρύσους,[4] πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργύρεα, καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν Κανηφόρους[5] χειροτονηθεὶς δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς, ὅπλα[6] μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν· τετρακοσίας [δὲ] τριήρεις πλωΐμους κατεσκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας, τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος· πρὸς δὲ τούτοις, ἡμίεργα παραλαβὼν τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην,[7] καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξειργάσατο, καὶ ἐπετέλεσε τό τε στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν, καὶ τὸ γυμνάσιον, καὶ τὸ Λύκειον κατεσκεύασεν, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἅπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένου, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιοῦντος, ἐξαιτησαντος[8] Λυκοῦργον, ὡς ἐναντία πράττοντος αὐτοῦ, οὐκ ἐξέδωκεν ὁ Δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον.[9] καὶ δικδοὺς εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρᾳ καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει, διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες, διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι, καὶ

Boeckh. Staatsh. d. Athen. II. p. 244. sq. Becker. Subesse in his numeris aliquid vitii aut difficultatis notat Wyttenbach.]

[2] Variatum est in argenti ratione. Vide quæ habet Plutarchus in vita. Dicitur Lycurgus in fisco publico procurando Periclem superasse talentis sexies mille et quingentis. Διεσώρευσε δισχίλια τάλαντα εἰς τὸ δημόσιον, πεντακοσίοις πλείοσι καὶ ἑξακισχιλίοις, ἃ ὅσα Περικλῆς ὁ Χανθίππου συνέλεγε. Pausan. Attic. c. 29.

[3] In vita Lycurgi opes privatorum hominum administrasse dicitur solemnodo ad CCL. talenta.

[4] Iconculæ erant, *Victoriæ* effigiatæ, quas Dea in manibus gestare solebat. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ φειδίου, ὅταν ἐστῶσαν τὴν χεῖρα, καὶ τὴν Νίκην ἐπ' αὐτῆς· ὀλκομένη, ἑστῶσα οὖσα τῷ σιδήρῳ. Arrian. ad Epictetum II. 8. Vide, quæ ad h. l. annotavit Upton.

[5] Explicat hæc Pausanias: κατεστάθησαν πομπεῖα τῇ θεῷ, καὶ νίκας χρυσᾶς, καὶ σπονδίους κόσμου ἕνεκεν. Virgines erant, quæ in Minervæ pompis cistas ferebant.

[6] Pausan. l. c. ὅπλα, καὶ βίλη, καὶ τετρακοσίας ναυμαχοῦσιν εἶναι τριήρεις.

[7] Iterum Pausanias: οἰκοδομήματα δὲ ἐπετέλεσεν μὲν τὸ θέατρον, ἐτέρωθι ὑπαρξάμενον· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πολιτείας, ἃ οἰκοδόμησεν, ἐν Πειραιεῖ πάς ἐστιν εἰπεῖν, καὶ τὸ πρὸς τῷ Διμένι καλουμένῳ γυμνάσιον. Monstrant hodie Athenis non procul a fano Minervæ terrisi quondam, sive locum munitum, quem Lycurgi armamentarium, *l'Arsenal de Lycurgue*, cognominant. Vid. Spon. et Wheler.

[8] Ἐξαιτήσαντος] Lege ἐξαιτήσαντος.

[9] [Διὰ τὸν παρ' Αλ. φόβον legi vult Wyttenbach.]

ζῶντας μὲν περὶ πλείστου ποιεῖται,[1] καὶ τελευτήσασι δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνήστους· ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῷ Δήμῳ ἐπαινέσαι μὲν Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, καὶ στῆσαι αὐτοῦ τὸν Δῆμον χαλκῆν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν εἰ ποῦ ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἱστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ τῶν ἐγγόνων[2] ἀεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου ἐν στήλαις λιθίναις, καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ.

Atque hæc de Lycurgi vita e me dicta sunto. Genus porro Orationis, et characterem dicendi lector meus ex iis, quæ hodie exstant, optime intelliget. Dicitur ab extemporali usu omnino abhorruisse, et Periclis ad instar, nunquam cum populo nisi meditatus egisse. Istius autem studii et meditationis præclarissima leguntur monumenta apud Vitæ Scriptores.[3] Formam dicendi ita exprimit Dionysius Halicarnassensis [de Vett. Script. Censura Vol. V. p. 433. Reisk.] Ὁ δὲ Λυκοῦργος ἐστὶ διαπαντὸς αὐξητικὸς, καὶ διῃρμένος, καὶ σεμνὸς, καὶ ὅλος κατηγορικὸς, καὶ φιλαλήθης, καὶ παῤῥησιαστικὸς, οὐ μὴν ἀστεῖος, οὐδὲ ἡδὺς, ἀλλ' ἀναγκαῖος· τούτου χρὴ ζηλοῦν μάλιστα τὰς δεινώσεις. Porro Hermogenes [de form. Orat. II. p. 500. ed. Laur.] Ὁ τοίνυν Λυκοῦργος πολιτικὸς μέν ἐστιν, εἴπερ τις ἕτερος, πλὴν ἴσως τοῦ κατὰ τὴν ἀφέλειαν ἤθους ἕνεκα. πολὺ δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας. ἦ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ἦν πως τῷ Δεινάρχῳ. τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺ τραχύτερός ἐστιν, ὅθεν φημὶ καὶ τοῦτον τὴν φαινομένην, οὐ μὲν οὖσαν ὡς ὄντως, δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γάρ εἰσιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτοῦ, καὶ καταδρομὴν ἔχοντες ἔστιν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων πραγμάτων. χρῆται δὲ πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ ποιήματα φερόμενος. ἃ δὴ τῆς φαινομένης ἐστὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.[4]

[1] Atticus scriptor daret περὶ πλείστου. Quod hic reponendum. Est enim Libraarii hallucinatio. [Et sic quoque censet Wyttenbach.]

[2] [ἐγγόνων] L. ἐκγόνων. OSANN.]

[3] Ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας οὐκ οὖσι πρὸς τὰ αὐτοσχέδια περφανῶς. Κλεόδαμον δὲ αὐτῷ ὑποκαιμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κόσμου καὶ περιπεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥᾳδίως καὶ μελετῴη. Plutarch. V. Lyc. p. 842. C.

[4] [Quæ judicia veterum Criticorum, si cum Lycurgi oratione superstite comparamus, verissima et æquissima esse reperiemus. At liceat ad ea illustranda pauca addere, quæ, sicut omnino Oratoris artem, sic hujus virtutes et vitia exemplis repræsentabunt lectoribus. Dionysius vocat L. αὐξητικὸν, i. e. oratorem, qui argumentis vim addit ut sentiantur, vel immorando roborat id, quod jam argumentis firmatum est. (Longin. XII. 1.) Talis igitur Orator efficit, ut attente audiatur, et auditoris animum ita afficit, ut cupidus fiat rerum sequentium: quæ magna omnino est laus dicentis. Porro διῃρμένον (sic enim legendum, non διῃρημένος) qui utitur *elocutione elata*, μεγαλοφυὴς ἰσχύων. Et vere Lycurgus sæpius in rebus et verbis ad

Orationum, quas scripsit Lycurgus (scripsisse autem perhibetur XV.), [a] una tantum hodie superest, quam legere incipis: reliquarum enim omne fere interiit præter nomina[b] et desiderium. Eam utique,

sublimitatem adscendit (*cf.* cap. 11. 12. 37.). Dein laudatur ob σεμνότητα orationis i. e. *gravitatem*, qua fit ampla et magna elocutio, v. c. si quis docet de rebus divinis, de virtutibus et vitiis, de præclare hominum factis, et quidem hæc omnia cum certa asseveratione, quæ omnem dubitationem excludit. Talem fuisse Lycurgum tota docet Oratio; qua quidem gravitate conjuncta esse solet παῤῥησία, quam ob rem Dionys. παῤῥησιαστὴν vocat Lycurgum. Ea oratoris virtus oritur maxime e spiritu et vehementia, nec minus e conscientia recti, animi vitæque integritate. Hanc *vocem liberam* et Cic. ad Herenn. IV. 37. eam appellat oratoris dotem, Lycurgus et Demosthenes, viri integerrimi, præ se ferunt insigni modo. Quibus laudibus aliquam vituperationem admiscet, dum dicit, οὐ μὴν ἀστ. οὐδὲ ἁβρὸς, ἀλλ' ἀναγκαῖος, i. e. fuit Orator *nec urbanus, nec suavis, sed in necessariis solum occupatus*. Nempe, qui urbano et suavi genere utuntur, orationem ornant, habentque quandam abundantiam et copiam; Lycurgus autem non ultra necessaria procedit, magis rebus quam verbis intentus. Sic expl. Brueckii (Lexic. Technol. Rhet. Gr. v. Ἀναγκαῖος) Dionysii dictum. Id judicium quam verum sit, cognoscitur e comparatione Nostræ cum Demosthenis orationibus, v. c. Timocratea vel omnium præstantissima de Corona. Quæ Lycurgo desunt condimenta orationis urbanæ, ibi quavis earum parte ultro lectoris animo se ostendunt. Hermogenem minus delectatum esse Orationibus Nostri, apparet ex ejus censura acerbiore. Inter Oratores Civiles Lycurgo solummodo tribuit locum propter ἁφελῆ ἦθος, *i. e. ob simplicitatem, qua hominum mores oratione delineaverit.* cf. Hermog. de form. Or. II. p. 208. Dionys. Halic. Art. Rhet. c. II. 2. Sed compositione τραχύτερον esse ipse Dinarcho statuit. Τραχὺν καὶ σκληρὸν vocant, i. e. *durum et asperum*, imprimis propter immodicum metaphorarum usum; quam compositionem *præfractam et asperam* vocat Seneca Epist. 114. (Lyc. 10. 5. 11. 8. Porro ἐπιμέλειαν ei defuisse contendit Rhetor. Hæc Oratoris virtus, quæ imprimis Isocrati tribuitur (Hermog. περὶ ἰδεῶν. p. 364.) oernitur *in accurata dicendi forma; si* quis sententias commode jungit, res gestas et facta non nude exponit, sed cum censura loci, temporum notatione, etc. enuntiat. (Lyc. c. 23.) Ad *ipsariam* quoque in compositione ipsa referri potest τὸ χωρὶς ἐπιμελείας, ad quam c. 11. 11. c. 9. 1. etc. spectant, et qui sine dubio Hermogenes annumerabat periodos sæpissime voc. Καίτοι incipientes; quibus nævis in structura orationis Lycurgus similior fit Dinarcho, quam Demostheni vel Lysiæ. Mox τραχυτέρους vocat, i. e. *metaphoris nimiæ sunt ejus orationes*, sive figuratam locutionem quam maxime amat. Id ipsum profecto agnoscimus in una superstite Oratione, ex qua Hauptmannus sedulo collegit τρόπους, quibus scriptor usus sit. Demosthenem vero orationis vim et gravitatem ex his figuris non quæsivisse constat, dum natura sua alienior fuit ab hac poetica compositione. Porro graviter et merito vituperat Lycurgum, ὡς καταβροχὴν ἔχοντα τῶν ἐνθυμημάτων πραγμάτων, i. e. *quod interdum revertat ad res jam demonstratas.* Quod item in Oratione nostra lectori displicebit, et interdum taedium excitabit. Denique improbare videtur Rhetor, quod Lycurgus multis digressionibus ad fabulas et historias, ad versus quoque poeticos sit delatus, quod quidem speciem quandam eloquentiæ præbeat, sed vere nullam orationi vim et gravitatem (δυνάμεις) afferat. Quod verissimum est: nam quid in Nostro Homeri, Euripidis, Tyrtæi poemata, recitata ab Oratore, quid tandem fabulæ de Codro, de filia Erechtheï etc. ad rem probandam faciant, equidem non video. Quid? Si Demosthenem inspicis: Poetæ versus semel tantum, fabulæ ex antiquitate depromptæ nunquam, historiæ vero tibi tum modo occurrunt, quum Orator rerum præteritarum meminisse auditores volebat. Tanta enim erat in summo viro copia sententiarum, tanta argumentorum, quibus sua probavit, aliorum confutavit consilia, abundantia, ut ejusmodi delectamentis tempus orationi præfinitum perdere nec vellet nec posset. — Jam si complectimur omnia, Lycurgus quidem est probabilis Orator, sed multum distat a Demosthene; verum, quæ ingenii dotes ei deerant, has compensavit φιλαληθείᾳ, σεμνότητι et παῤῥησίᾳ, virtutibus, quæ vel maxime commendabunt publice loquentem, sic ut hi, qui hodie ad populum docendum prodeunt, si his modo virtutibus ornati sunt, certissime cum fructu et plausu auditorum verba sint facturi. Beckr.]

[a] Plutarch. p. 843. C. Photius Cod. CCLXVIII. Suidas contra voc. Λυκοῦργος XIV. Oratt. memorat.

[b] [Vide Fragmenta Lycurgi huic editioni Lycurgearum annexa. Beckr.]

quæ et causæ in se habet tractationem gravissimam, est enim tota civilis, quæ et orationis flumine et vi verborum animos nostrum omnium, qui antiquæ et veræ Eloquentiæ imagine excitamur, semper percelluit, non indignam esse judicavi, quam Demosthenicarum omnium fere optimæ [Midianæ] comitem adjungerem. Verumtamen profecto ea laude cum floreat, et tanta gratia sit conscripta, quantam modo prædicavi, et Tu perinde proxime experiendo senties, non aliter tamen aut dissimili conditione hodie evulgasse mihi videor, quam Aldus Manutius, qui jampridem ex bibliothecarum solitudine eruit et typis descripsit primus. Licet enim mos semper fuerit, ut non sine invidia desideraremus, quæ diuturnitatis inclementia nobis eripuit, aliquando tamen accidit, ut non minus studiose negligeremus, quæ reliquerit.

Eam fuisse hujusce Orationis fortunam, quis est, qui nesciat? Nemo sane, præter eos, qui hujusmodi Orationem omnino exstare nesciverunt. Quorum quidem numerus non est contemnendus. Ille autem, ne ultra modum excresceret, curavi, ut neque Exemplarium paucitatem amplius causari potuerint, neque, si fas sit hoc etiam adjicere, eorum mendosam, ut olim, et neglectam conditionem.

Lecturus itaque orationem, fere ultra sortem hujusmodi literarum, quæ tamen diu gravissima fuit, obrutam et sepultam, prius ejus historiolam paucis a me accipe. Laudatur aliquoties ea ipsa oratio, qua hodie utimur in Lexicis Rhetoricis, imprimis in illo Harpocrationis, v. Αὐτόλυκος, Εὐρυμέδων, Ἵππαρχος, Κατάγειν τὰ πλοῖα, et Τυραῖος. Et, contra quam reliquorum Rhetorum monumentis usu venire solet, ita ab eodem laudatur, qui tamen judex morosior fuisse videtur, una cum cæteris Auctoris nostri Orationibus XIV. ut nullam ei vel levissimam νοθεύσεως suspicionem inureret. Constare enim posse arbitror ex iis, quæ leguntur in Photio Cod. CCLXVIII. et Suida in voce Λυκοῦργος, fuisse olim et alias porro Orationes, quæ huic scriptori, verum mala fide, adscriberentur; accedente autem priscorum hominum Crisi, quæ ambiguorum opusculorum sortem dirimere solebat, jampridem intercidisse vel ipsam memoriam earum omnium, οὐχ εὑρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων, ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν (ut loquitur idem Photius Cod. CCLXII. in causa non dissimili), his tamen XV exceptis. Illæ enim solæ, propter γνησιότητα, ætatem diuturniorem, nam in Vett. monumentis sæpissime adducuntur, idcirco tulere. Verba autem Suidæ sunt: λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι, sc. esse, quæ ibi sequuntur. Legebatur porro non minus studiose a Rhetoribus, sive iis, qui artem dicendi literis tradebant; neque ad aliam fortasse alludit Orationem Hermogenes in Judicio, quod de scriptore nostro tulit de forma dic. II. p. 500. ed. Laur. χρῆται δὲ (Lycurgus) πολλαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν ἐπὶ μύθους, καὶ ἱστορίας, καὶ

τοιήματα φερόμενος. cf. Lyc. c. 20. 23. 24. 26. 28. Citatur deinde disertissime a Strabone l. XIII. p. 601. (Vide Lycurg. c. 15.) ab Athenæo l. XIII. p. 290. (Lycurg. c. 6.) ab Eustathio p. 259. ed. Bas. (Lycurg. c. 15.) a Schol. Aristophan. in Pluto v. 282. (Lycurg. c. 20.) aliisque quam plurimis.

Sub ipsis literis renascentibus A. sc. MDXIII. Græce excudit Aldus Fol. una cum iis, quæ supersunt, Lysiæ, Æschinis etc.[7] — Græce iterum Philippus Melanthon cum præfatione Vitemb. MDXLV. 8. iterumque Lips. MDLXVIII. 8. Latine autem Francof. MDLXVIII. 8. ex officina Petri Brubachii.[8] Eodem tempore, quo Melanthon operam Lycurgo impendit, impendebat etiam literarum studio conjunctissimus Joach. Camerarius Papebergensis, qui et Latinitate donavit, notisque insuper illustravit. Cujus tamen, neque Interpretatio, neque Animadversiones, in hunc usque diem, quod sciam, prodiere. Versio deinde est Ioann. Loniceri Offerani, utrique, tam Melanthoni, quam Camerario, amicissimi, quo Marburgi Cattorum literas Græcas per multos annos docuit, et quam plurimos auctores Latine exposuit, Lycurgum nempe inter alios, et Demosthenem de Pace, quæ Orationes ab illo versæ prodierunt Basil. MDXLVIII. 8. — Græce denique publicavit, inter Oratores, quos ab Aldo expressit Henricus Stephanus Paris. MDLXXV. fol. adjectis margini conjecturis, iis vero paucissimis.[9] Postremo cum

[7] [Aldina, Venetiis a 1513. impressa, constat tribus singulis partibus, sed uno editis anno et mense. Volum. I. continet dedicationem ad Baptist. Egnatium Venetum, subscr. M. Aprili 1513; tum Isocratis Vitam e Plutarcho et Philostrato cum censura Dionysii Halicarnassensis. Sequuntur ejusdem Oratt. XXI. inde a p. 1 — 197. — A pag. 98. (nam pagg. 1 — 97. desunt) Gorgiæ Helenæ encom. Aristides Panathenaicus, et ejusd. Romæ encomium. — Vol. II. cum novo titulo et dedicatione ad Francisc. Fascolum, in qua Aldus enarrat: Oratores Græcos minores latuisse in monte Athos, inde a Lascari doctissimo homine, Regis Gallim apud Venetos legato, in Italiam esse advectos. Miserat scilicet ipsum Laurentius Medices in Græciam, ad inquirendos simul, et quantovis emendos pretio, bonos libros. — Id factum est a. 1508, ut Aldus præf. ad Rhetores Græc. Venet. 1508. fol. tradit. Quæ quidem ed. Rhetorum Græcorum perrara, de qua Wolfius V. Ill. existimabat, in Germania unicum servari Heidelbergæ exemplar (v. Analect. IV. 525.), ea quoque, (ut obiter hoc moneam) et plena, exstat in Biblioth. Hambergensi Gymn. Ioannei, ni fallor e Biblioth. I. Alb. Fabricii. — Sed revertimur ad Nostram. Continet vero Vol. II. Æschinis vitam, Apollonii εἰς Αἰσχ. ἐξήγησ. ejusd. Orat. III. et Lysiæ XXVIII. Vol. III. novo insignitum titulo, sed sine præf. exhibet Andocidem, Isæum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiæ ὑπὲρ Παλαμ. Lesbonactis II. et Herodis περὶ πολιτείας Orationes. Becker.]

[8] [De Melanethonianis edd. Vitemb. 1545. et Lips. 1568. nihil statuo; sed Taylorum ed. Francof. nunquam vidisse propterea mihi credibile est, quod ex Officina P. Brubachii non solum Latine, sed etiam Græce exierit Lycurgi Oratio, a. 1548. mense Sept. Utor hac editione, cujus inscriptio est: Or. Lyc. contra Leocr. desertorem patriæ, dulcissime de officiis patriæ debitis disserens. Cum præf. Phil. Melanethonis. Eadem oratio conversa in Latinum sermonem a Phil. Melanoth. — Igitur erravit I. Alb. Fabricius, quum in Bibl. Gr. I. p. 916. negaret, Mel. interpretationem exstare, et Loniceri primam omnium fuisse. Idem.]

[9] [Henric. Stephanus, in Lycurgo, auxilio veterum Codd. plane destitutus, sequebatur Aldinam, sed ita, ut apertos istius errores typographicos tacite emendaret, et suspectis locis conjecturas suas, margini apponeret, lectorum judicio eas relinquens. Præf. p. 7. — Latina, quam

Leoniceri interpretatione edidit Hanoviæ MDCXIX. 1. typis Wechelianis adjunctis Dinarcho, Lesbonacte, Herode et Demade, Iano Gruterus,[1] Vir de optimis literis optime meritus.[2]

Causa autem, quam peroravit noster, erat ea, quam proximè suis expositurus. Profligatis ad Chæroneam a Philippo Athoniensibus, allatoque ad urbem fatali illo nuncio, ibi in summa civium trepidatione tulit Populus plebiscitum, rogante Hyperide, quod verbis fere legitimis laudat Lycurgus c. 6.

ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΚΑΤΑΚΟΜΙΖΕΙΝ ΤΟΥΣ ΔΕ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΤΑΤΤΕΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΚΑΘ' Ο ΤΙ ΑΝ ΔΟΞΗΙ
ΔΟΚΗΙ. —

Eidem plebiscito adjungas quoque et illa, quæ leguntur c. 11.

ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ
ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΟΥΣΑΝ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΕΙΝ ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗΝ
Ο ΤΙ ΑΝ ΔΟΞΗΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ.

et similiter cap. eodem

ΤΟΥΣ ΜΕΝ ΔΟΥΛΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ (ΕΙΝΑΙ) ΤΟΥΣ
ΔΕ ΞΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ Δ' ΑΤΙΜΟΥΣ ΕΝΤΙΜΟΥΣ.

Nam in una rogatione complectitur Plutarchus in Hyperide,[3] si auctor sit fide dignus, *γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποθέσθαι.* Licet profecto aliquid istiusmodi diserte seipsum tulisse profiteatur Demosthenes de Corona:[4] *Μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὁ Δῆμος — περὶ*

idem vir doctus promisit, interpretatio, et Annotationes ipsi subjungendæ, quod scilicet, nunquam prodierunt. Continet vero Steph. ed. eos tantum Oratores, quos exhibent Vol. II. et III. Aldinæ. IDEM.]

[1] [Henr. Stephani modo vestigia pressit Gruterus; ad calcem sunt additæ emendationes ejusdem Viri doctissimi, ita ut is, qui Steph. possidet, facile careat hac editione. IDEM.]

[2] [Jam sequitur ipse Taylorianæ: Orationes duæ, una Demosthenis contra Midiam, altera Lycurgi contra Leocratem, Gr. et Lat. Recens. emendavit notasque addidit Io. Taylor. Cantabr. 1743. 8. — Post Anglum et ad edit. Taylori ed. in Germania Io. Gottfr. Hauptmann. Lips. 1751. et iterum Lips. 1753. 8. cf. Harles. p. 491. — Reiskius Oratoribus Græc. in eo Vol. quod inscriptum est: Orat. Græc. Volum. IV. Æschines Secundum. Lips. 1771. p. 105—242. Repetit Tayleri animadversiones; et locis obscuris suis emendationibus subvenire conatus est. Cæterum Editor Cantabr. MSS. et in hoc Oratore nullis est usus. — Græce et cum animadversionibus Germanicis (potissimum e Taylore et Reiskio petitis), ed. J. H. Schultze Brunsvic. 1789. 8. min. Postremus fuit ed. Lycurgi Oratio in Leocratem, quam in usum auditorum imprimi curavit B. Thorlacius. Hafn. 1804. 8. In linguam nostram semel modo, et quidem notante Harlesio p. 221. ex Latina Melanthonis versione translata, exstat in Leuterbecks Regentenbuch 1556. 1567. et 1581. fol. — Gallice Lycurgum cum Isæo, Andocide, Dinarcho et Demadis fragmento vertit Auzeries, interpres ille et editor Demosthenis, Paris. 1783. 8. IDEM.]

[3] P. 849. A.

[4] Cap. 74.

σωτηρίας τῆς πόλεως τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκ' ἐπράττετο, ἡ διάταξις τῶν φυλάκων, αἱ ῥάφοι, τὰ εἰς τὰ τείχη χρήματα, διὰ τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγίγνετο. Erat interea ex Atheniensibus Leocrates quidam, qui metu tantæ calamitatis perterritus, adeo non patriæ periclitanti suppetias tulerit, ut rebus suis convasatis seipsum una subduceret. Et primo quidem ille Rhodum appellebat, deinde laribus in urbe Megara constitutis octavo demum anno, omni sopito periculo, domum revertitur. Visa est ea causa dignissima, ubi Eloquentiæ nervos intenderet Lycurgus patriæ amantissimus, hominique diem dicit. Cujus judicii eventum nobis conservavit Æschin. contra Ctesiph. c. 39. Ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτ' εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μιᾷ μόνον μετέπεσεν, ὑπώριστ' ἂν ἢ ἀπέθανεν. Et ne dubitari possis, discimus ab ejus scholiaste inedito,[a] hunc fuisse Leocratem, quem accusavit Lycurgus.

In eadem causa, dissimili licet fortana, videtur fuisse Autolycus quidam. Cujus accusationis memoriam conservavit Harpocratio, aliique. Quibus adde antiquam Hypothesin hujus Orationis. Et Autolycus quidem, ut discimus infra c. 13. capite plectitur, licet urbem non quidem ipse deseruisset, liberis solummodo et uxore, quorum opera in obsidione esset inutilior, extra Atticam in tuto collocatis.

Erat itidem tertius, qui eodem crimine teneretur, Lycurgo accusante, nomine Aristogiton. Quod priusquam lectori meo probare possim, emendanda sunt veterum scripta. Plutarchus in Lycurgi vita :[b] Εὐθύνας (i. e. Lycurgus) Ἀριστογείτονα, καὶ Κλεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δουλείας. Qui criminis societate Autolyco conjungebatur, erat *Leocrates* noster, non Cleocrates. Porro autem δουλείας γραφὴν in Attico foro intentatam esse unquam nemo dixerit, nemo est omnium, qui tradiderit: neque, si tradiderint maxime, tractata est ea de his hominibus quæstio. Rescribe itaque: Εὐθύνας Ἀριστογείτονα, καὶ Λεωκράτην, καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. Nam ut eadem Æschinetis c. Ctesiph. c. 58. Εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. Καίτοι θαυμάσειεν ἂν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί. Εἰσί. Τίνος ἕνεκα; Ἵν' ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ.

Quod restat, acta est octavo circiter anno post res Chæronem infeliciter gestas, Olymp. sc. CXII. 3. (a. Chr. 330.) ut liquet ex cap. 11. fine; eodem anno, quo Demosthenes Orationem splendidissimam de Corona peroravit.

[a] [Jam edito ab Em. Bekkero, p. 269. Bacchm.]
τὸν Δεωκράτην τοῦ, ὃν κατηγόρησε Λυκοῦργος. [b] P. 843. D.
δειλίας δὲ καὶ ὁ λόγος ἐνταῦθα κέμενος.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ πατρὸς μὲν ἦν Λυκόφρονος τοῦ Λυκούργου — ὃν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ Ἑλληνοταμίας γενόμενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ —, τὸν δῆμον δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος, ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων· ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ὥς τινες, μυρίων ὀκτακισχιλίων ἑξακοσίων πεντήκοντα, [καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐτῷ ψηφιζόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ] τὸ μὲν πρῶτον αἱρεθεὶς αὐτὸς, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραψάμενός τινα αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω πέντε ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα, ἀεί τ' ἐφεστὼς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος· καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτονηθεὶς, πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε· καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ τετρακοσίας· καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν πάλαιστραν ᾠκοδόμησε, καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐτελεύτησε· πιστευσάμενος δ' ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν διακόσια πεντήκοντα τάλαντα ἐφύλαξε, πομπεῖά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ νίκας χρυσᾶς· πολλὰ δὲ ἡμίεργα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην· καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ τὴν κρηπῖδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος· τοῦτό τε καὶ τὴν χαράδραν δμάλην ποιήσας, Δινίου τινός, ὃς ἐκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι Λυκούργῳ· ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεος τὴν φυλακὴν, καὶ τῶν κακούρ-

Βατῆθεν] Βατιῶθεν. SALMAS.

Καὶ ὁ - - - ῥήτωρ] Uncis hanc includendo secutus sum Wyttenb. qui ea perperam huc invecta censet e Psephismate tertio. Reiskius pro καὶ legendum conjecit ἢν δὲ. HUTTEN.

Φθάσαι] Reiskius nomen ejus, qui legem illam tulerat, excidisse suspicatur, nisi Lycurgus ipse legis auctor fuerit. IDEM.

Τὸ ἐν Δ. θέατρον ἐπιστατῶν] L. τοῦ ἐν Δ. θεάτρου ἐπιστατεύων. REISK.

Τε καὶ] F. ἔτι δὲ καὶ. IDEM.

Περὶ παντὸς αὐτοῦ χαρίσασθαι] L. καὶ πρεσβεύσας, αὐτὸ χαρίσασθαι. IDEM. L. πρεσβεύσας, αὐτὸ χαρίσασθαι. WYTTENB. Cum Turnebo legendum χαρισαμένου. OSANN.

γων τὴν σύλληψιν, οὓς ἐξήλασεν ἅπαντας, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐνίους λέγειν, Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, οὕτω συγγράφειν· ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο· καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἴς τε Πελοπόννησον καί τινας ἑτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἔδοκεῖ βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ· εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν περὶ τῶν κωμῳδῶν ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ Διάτρῳ, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστυ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξὸν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπότα· τὸν δὲ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρίτον, μηδένι ἐξεῖναι Ἀθηναίων, μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν, ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἁλισκομένων ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότου γνώμης. ἔτι δὲ, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ, κυκλίων χόρων οὐκ ἔλατταν τριῶν, διδόσθαι μὲν τοῖς νικῶσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις ὀκτὼ, ἓξ δὲ τοῖς τρίτοις κριθεῖσιν· ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπεῖναι γυναῖκα Ἐλευσίναδε, ὅπως μὴ ἐλαττῶνται ὑπὸ τῶν πλουσίων· εἰ δέ τις φωραθείη, ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας· τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε. κατηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ ἔφη· ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δοὺς, οὐ λαμβάνων ἑώραμαι. τελώνου δέ ποτ' ἐπιβαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας, καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπαγαγόντος, ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε, καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δὲ ὡς οὐ τὰ πρέποντα δράσαντα εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας τινὰς συντυχὼν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούργου ἔφη· ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι. εἰσήνεγκε δὲ

Λυκοῦργον οὐ μέλαν, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον] Simile Demadis dictum de Dracone Tzetzes Chil. 5. 347. refert:

Ἔοικεν, ἄνδρες δικασταὶ, Δράκων ὁ νομογράφος
Οὐ μέλαν, ἀλλ' αἵματος τοὺς νόμους διὰ χαράξαι. OSANN.

Συγγράφειν] Scil. τὰς καταδίκας. REISK.

Τὸν περὶ] F. τὸν μὲν τὸν παρὰ —. IDEM.

Χύτροις] Χύτροι tertia dies festi, Anthesteria dicti. HUTTEN.

Καταλήγεσθαι] Καθιέναι corrigit Vales. ad Harpocr. p. 116. WYTTENB.

Ἀναθεῖναι] Reiskius mavult inseri δεῖ, addens tamen, saepius ὡς cum infin. junctum reperiri. HUTTEN.

Αὐτὰς] Reiskius mavult αὐτοὺς, ipsos scribas, vel tabularum custodes. Wyttenb. susp. καὶ οὐκ ἐξεῖναι παρ' αὐτὰς —. IDEM.

Διδόσθαι] F. δὲν διδόσθαι. REISK.

Ὅπως μὴ - - - πλουσίων] Xyland. vertit: ne a divitibus pauperes superentur. Ad eundem sensum Kaltw. Aliter explicat Perizon. ad Æl. V. H. l. xiii. 24., ut ἐλαττῶνται ad ipsos viros referatur, non ad feminas. HUTTEN.

Ἑώραμαι] Wyttenbachius πεφώραμαι suspicatur: si quid mutandum, legerim ἑάλωκα. OSANN.

καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ χρώμενος ἰκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὔπορος δ' ἦν, ἱμάτιον ἓν καὶ ταὐτὸ ἐφόρει καὶ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους, καὶ ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκὼς, κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κύδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥᾳδίως καὶ μελετῴη. ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινὸς, ὅτι μισθοὺς σοφιστοῦ δίδωσι περὶ λόγους διατρίβων· ἀλλ' εἴ τίς γε ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας προίεσθαι. ἦν δὲ καὶ παῤῥησιαστὴς διὰ τὴν εὐγένειαν· Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οἰκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος· ὦ Κερκυραῖα μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἶ ἀξία. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον· καὶ σοὶ δαπτὸς ἂν, εἶπεν, ὁ θεὸς, οὗ τὸ ἱερὸν ἐξιόντας δείσει περιῤῥᾴσασθαι; ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἕνδεκα, Μενεσαίχμου μὲν κατηγορήσαντος, γραψαμένου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους δὲ, καθ' ὃν ἔφυγε χρόνον, ἐπιστείλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ ταῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν, καὶ ἐφῆκαν αὐτοὺς, Δημοκλέους, τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ, ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν ἐγγόνων τινὲς δημοσίᾳ· καί ἐστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντικρυς τῆς Παιωνίδος Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτεῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι, καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σωζόμεναι. τὸ μέγιστον χίλια διακόσια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρότερον ἑξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν, εἰς τὸ μητρῷον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη, καὶ ἐτελεύτησεν, ἐπικὸς σωμασθεὶς παρὰ πάντα τὸν βίον, καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλοὺς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς, τῆς Ἀβρώνος μὲν θυγατρὸς, Καλαιοῦ δὲ τοῦ Ἀβρώνος βατῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ τυραννεύσαντος στρα-

Ψηφίσματα] Suspectum est hoc vocabulum Reisk. Quaerit, num περὶ τὰ χρήματα vel διαπράγματα. HUTTEN.

Ἀναγκαίας ἡμ.] *F. ἀναγκαίαν μίαν ἡμ.* REISK. WYTTENB. *Necessarii dies*, sc. otore Casaub. ad Theophr. Char. 10., sunt illi, in quibus facere sequis, quin calceos gestes, per itineris scil. causam, aut frigoris, aut rixae intrum aut saperve. HUTTEN.

Τὰ ἡμίση] Legendum esse τὰ ἥμισυ, alii viderunt. OSANN.

Προΐεσθαι] F. προέσθαι. REISK.

Ὦ Κερκ. μάστιξ] Locutio proverbialis, de qua cf. Erasm. adag. p. 815. HUTTEN.

Περιῤῥᾴσασθαι] Quia scil. Alexander suos parricida et alios scelerates, latro latives generis humani. REISK.

Θρασυκλέους] Probabilis est Ruhnkenii Hist. crit. orator. p. LXXX, conjectura Μοιριλλίου. OSANN.

Τράπεζαι πεποιημέναι] Apposite Cicero de legg. 2. 26. 75. "nam super terram tumulum solait [Demetrius Phal.] quid statui nisi columellam, tribus cubitis ne altiorem, aut mensam, aut labellum." IDEM.

Τὸ μέγιστον] Reiskio judice videtur hic aliquid deesse, e. c. τῶν ἴσων αὐτῷ τὸ μέγιστον, ὅτι χίλια — idem deinde legendum censet τριάκοντα εἰ ἑξήκοντα. WYTTENB. πεντήκοντα hoc aut ei numeris vitiosum et perperam e superioribus repetitum. HUTTEN.

Καλαιοῦ] L. Καλλίου. SALMAS. REISK.

Στρατηγοῦντος] L. τῇ στρατηγοῦντι, scil. ἀρχῇ. SALMAS.

τιωτικῶν ἀπὸ Χαιρώνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Παστίου. κατέλιπε δὲ παῖδας Ἄβρωνα, Λυκοῦργον, Λυκόφρονα, ὧν ὁ Ἄβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος ἀπαιδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὅ γε Ἄβρων καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετήλλαξε, Λυκόφρων δὲ γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Δεξωνίδης ἐγέννησε Καλλιατώ, ταύτην δὲ γήμας Κλεόμβροτος τὸν Δεινοκράτους Ἀχαρνέα, ἐγέννησε Λυκόφρονα· τοῦτον δὲ ὁ πάππος εἰσεποιήσατο Λυκόφρων· οὗτος δ' ἐτελεύτησε ἄπαις· μετὰ δὲ τὸν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημε τὴν Καλλιστὼ Σωκράτης, καὶ ἔσχεν υἱὸν Σάμαχον· τοῦ δ' ἐγένετο Ἀριστώνυμος· τοῦ δὲ Φιλίππη· ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ἃ καὶ ἐξηγητὴς ὢν Εὐμολπιδῶν γενόμενος· τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες, Δαοδάμας καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἥτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς ὕστερον πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτεύς, ἐγέννησε Διοκλέα, τὸν ὑπὲρ τοὺς δημότας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδύστην Ἄβρωνος, Φιλιππίδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστου, ὁ ἀδολεσχής, ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα· διετάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι δεκαπέντε. ἐστεφανώθη δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου παλλάκις, καὶ εἰκόνος ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτός τε καὶ ὁ Λυκοῦργος· καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων, Λυκόφρων, ἡμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς· εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις, γραψάμενος Αὐτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγόν, καὶ Δημάδη τὸν Δημέου, καὶ Μενέσαιχμον, ἄλλους τε πολλούς, καὶ πάντας εἶλεν. ἔρριψε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μεταλλῶν τοὺς μεσοκωμεῖς, οἳ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα, καθ' ἓξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους· καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἢ (ὥς τινες) μνᾶν. ὁ δὲ εὐθύνας Ἀριστογείτονα καὶ Λε-

Παστίου] Reisk. susp. *Πασίου*. Wyttenb. [Osann.] judice, *Πιστίου* recte corrigunt Meurs. lect. Att. iii. 5. et Vales. Harpocr. p. 15. Hutten.

Ὠαλίτας] Reisk. hoc nomen suspectum. Quaerit, num *Φασηλίτας*, addens ex his genealogiis colligi posse, auctorem hujus libelli non Boeotum, sed Atheniensem fuisse. Idem.

καὶ ὁ] Reiskius delendum censet; Wyttenbachius solum *καί*. Idem.

Περὶ ἱερῶν] Non debebat hunc titulum Reiskius in suspicionem vocare: de Lycurgi oratione *περὶ ἱερείας*, sive *ἱερατείας*, sive *ἱερωσύνης* inscripta v. Schulzii *Einleitung zu Lykurgs Rede* p. 33. Adde Zonarae Lex. T. I. p. 880. Photii Lex. v. *πίτυλα* p. 220. v. *πρυτάνια* p. 343. (cf. Phavorin. b. v. p. 1585. 8. ed. Basil.) v. *τριακοντοφόρος* p. 439. et Priscian. 18. p. 1198. 48. Vide denique Beckerum ad Lycurg. fragm. XII. Osann.

Ἢ (ὥς τινες) μνᾶν] Wyttenb. judice, videntur posita fuisse ab auctore proxime post *δίνημι*. Hutten.

Ὁ δὲ εὐθύνας] L. *ὅς ἐ εὐθ. hic est ille, qui controversiam liberi status movit.* Reisk. Wyttenb. judice, vitiosum est. Hutten.

Ἀριστάρτου καὶ Λυτύλικον δικίας] Ita scite Taylorus Praefat. ad Lycurg. p. 373.

ωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. ἐπεκαλεῖτο δὲ ὁ Λυκοῦργος

Ἴβις Λυκούργου, Σοφοκλῆτι νικησείς.

κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθέως τοῦ Γῆς καὶ Ἡφαίστου· τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου, οὓς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθείῳ, γεγραμμένος ὑπ' Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως· καὶ εἰκόνες ξύλινοι τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Ἄβρωνος, Λυκούργου, Λυκόφρονος, ἃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισόδοτος, οἱ Πραξιτέλους υἱεῖς· τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων, ὁ παῖς αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην, καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι· καὶ διὰ τοῦτο πεποίηται ὁ Ἄβρων προσδιδοὺς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάντων δὲ, ὧν διώκησεν, ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ, πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις· οὐδεὶς μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους στεφανῶσαι, καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμου Διοπείθους Εὐωνυμεῖ τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.

pro vulg. Κλεισθένην — δουλείας vidit legendum esse. OSANN.

Ἴβις Λυκούργου, Σοφοκλῆτι νικησείς] Est Aristophanis versus ex Avibus 1297., ubi v. interpp. et Taylor. l. c. p. 359. IDEM.

Ἀπὸ τούτων, καὶ Ἐρεχθ.] Reisk. susp. ἀπωτέρω μὲν ἀπ' Ἐρεχθ. vel, si πατῆγον pro primo sing. sumere liceat, quod ipsi probabile videtur, ἀπὸ τούτων, καὶ πόῤῥωθεν μὲν ἀπ' Ἐρεχθ. *duco ab his genus.* Kaltw. monente, Erechtheus non fuit filius Terræ et Vulcani, sed Pandionis, et auctor de Erechtheo temere dixisse videtur, quæ Erichthonio tribui solent. HUTTEN.

Πλείῳ] Num Πεντελικῷ? Celebrabatur Pentelicum marmor, in solo Attico effossum. REISK.

Ἐρεχθείῳ] Erechtheum templum Neptuni. HUTTEN.

Πανδιονίδος] F. παραδιδοὺς, vel ἰνιδιδοὺς. REISK.

Εὐωνυμεῖ] Xyland. monente, scribendum Εὐωνημίδος. Εὐωνημὶς tribus Pandionidis δῆμος. HUTTEN.

A. G. BECKERI

SUMMARIUM

ORATIONIS LYCURGI CONTRA LEOCRATEM.

De dispositione, sive de partibus Orationis civilis earumque natura et ordine, copiose et docte disputatum est ab antiquis Rhetoribus.[1] Omnes autem poscunt *exordium* (προοίμιον), *aditum ad narrationem* (προδιήγησιν), et *narrationem ipsam* (διήγησιν); tum *præparationem confirmationis* et *confirmationem narrationis* (προκατασκευὴν et κεφάλαια); porro *refutationem argumentorum adversarii* (λύσιν τῶν κεφαλαίων); *epilogum* denique seu *perorationem* (ἐπίλογον). In his singulis viam solent indicare et rationem, quam ingredi et persequi debent, qui auditores docere vel delectari cupiant, nec non exemplis e scriptis Oratorum, qui in Arte præcipui habebantur, demonstrare, quo modo illi auditorum assensum et persuasionem sint assecuti. Imprimis vero uberius disserunt de argumentandi ratione, vel ad confirmandum sua ipsius argumenta, vel ad refellendum sententias adversariorum, indicantes loca maxime idonea, ubi hæc sint tractanda. Sed quum experientia et assidua meditatio hos, qui artem exercebant, doceret, quo modo et loco optime secundum rerum naturam ista sint ponenda, non semel factum est, ut optimus quisque Orator, Artis præcepta relinquens, suum sibi eligeret ordinem. Quod imprimis conspicuum est in Demosthene, omnium principe, qui et subtili meditatione, et artificiosa repertorum collocatione, longe cæteros

[1] Romanorum Artis scriptoribus i. e. Cicerone et Quintiliano in his, quæ ad artem oratoriam Veterum spectant, dijudicandis, hodie unice fere utuntur, neglectis magis, quam par erat, fontibus Græcis: Aristotele, et propter ætatem et propter subtilitatem in definiendo omnium principe, tum Dionysio Halicarnassensi, Aristide, Hermogene cæterisque Rhetoribus serioris ætatis. Postremus eorum, quos nominavimus, Rhetoricen Aristotelis in formam artis redegit, excoluit, exemplis denique summorum Oratorum Græcim, qui, dum viveret Aristoteles, Oratione excellebant, illustravit. In his omnibus utilissimus est scriptor, quamquam in eo inferior est Philosopho, quod in notionibus definiendis sæpe infeliciter agat, nec *formas Orationis*, quas appellat, ita secernat, ut ab aliis satis dignosci possint; quin interdum etiam lectoribus relinquat operam notionis constituendæ. Nihilo secius dignissimus est, qui a studiosis Artis et legentibus Oratores Græcos — nam hos modo tanquam Græcus tractat — evolvatur: ad intelligentiam enim Artis et istorum scriptorum plus prodest, quam Scholiastæ, qui cæcutientes de his disputare solent.

superat; quam mirificam dispositionis inventionem, præsertim in ejus Orationibus judicialibus, quisque, qui diligenter ejus causas exploraverit, admirabitur.[2]

Quæ artificia Lycurgus vel ignoravit, vel contempsit. Et in hac gravissima Leocratis accusatione judicum animos ad suam sententiam pertrahere speravit vi veritatis, sensu recti, et Orationis gravitate. Integritati vitæ et auctoritati, qua in civitate fruebatur, confidens, hujus causæ periculum suscepit.

Sed paucis litis occasionem declarabimus.

Leocrates, civis Atheniensis, opulentus et illustris, patre honestissimo natus (c. 35.), statim post pugnam ad Chæroneam infeliciter gestam, in qua sine dubio ipse cum cæteris pugnaverat civibus, calamitate Reipublicæ perterritus, ejusque saluti diffidens, Athenas relinquere constituit. Navem igitur e portu jam exeuntem noctu conscendit, rebusque suis clam in eam comportatis Rhodum navigavit. Hic, quum aliquid temporis commoratus esset, reditum in patriam veritus, Megara se contulit. In ea civitate, postquam Athenis domum, servos, cæterasque possessiones vendiderat, sex annos vixit. Tandem octavo in patriam rediit anno, sive spe ductus, fore, ut nemo recordetur fugæ suæ: sive, quod magis probabile est, fretus auctoritate eorum civium, qui tum, quum absente Alexandro Antipater Græcorum res administraret, Macedonibus favebant.[3] Sed exstitit Lycurgus, et quidem solus, qui eum sine causæ subscriptoribus accusabat: ille vero in hac causa capitali patronos illustres nactus est et potentes (c. 35.),[4] qui rem graviter defendebant, quorumque auxilio, sed ægre, ut videtur,[4] absolutus est. Hic autem rei eventus signum est clarissimum morum corruptionis in civitate Atheniensium, quæ intra paucos annos mirum in modum creverat: nam paulo ante cives, qui nostri similes tempore isto calamitoso urbem deseruerant, retracti, a judicibus proditionis damnati, et morte erant mulctati. Quæ quidem omnia tanto cariorem nobis faciunt Orationem senis optimi: est enim ultima fere omnium, quæ superarunt e civitate Atheniensium libera, in qua vocem audimus viri integerrimi, civium animos ad sensum recti et honesti erigentem; quo sensu retento res publica servari, et e calamitatibus, quibus erat depressa, denuo emergere potuisset. Isto contra animo magis magisque evanescente, et penitus demum exstincto — quod tale judicium de convicto patriæ desertore manifeste prodit — haud amplius cives rempublicam liberam tueri valebant.

[2] Talia monet idem Hermogenes Inv. III. 1. super oratione Demosthenis de falsa legatione; in qua præscriptum ordinem e consilio mutaverit callidissimus Orator. Nec minus artificiose composita est Oratio de Corona.

[3] Cf. quæ monuimus in Demosth. als Staatsmann u. Redner I. p. 109. sqq.

[4] Æschin. c. Ctesiph. p. 643. ed. Reisk.

Exordium Orationis (c. 1—5.) incipit a precatione deorum,[1] ut certamen hocce salutare sit Reipublicæ. Tum transit Orator ad deprecationem invidiæ; cum enim omnis accusatio odiosa sit, imprimis studiose exorsat sententiam: "accusatorem non minus animadvertendum esse R. P. quam leges et judices; quare, cum cognovisset, Leocratem desertorem esse patriæ et pœnis obnoxium gravissimis, se sine ira et studio privato instituisse causam publicam, si quidem hujus viri scelus non unam R. P. partem, sed totam complectatur, et propterea universæ posteritati in eo puniendo exemplum proponi debeat. Quum vero tanti sceleris pœna legitima nondum sit constituta, et extremum supplicium levius videatur, quam Leocratis facinus, adhortatur judices, ut novæ legis conditores fiant sententiam suam pronunciaturi: si enim Leocratem condemnaverint, non solum hic justa affectus fuerit pœna, sed quoque reliqui cives et posteri ad pietatem erga patriam revocarentur. Fiat igitur accusatio justa, et judicium justum. In accusatione nil extra præsens negotium dicatur, ut multi facere solent; imo omnes imitari debeant Areopagum in quo cuncta juste, ut omnes fatentur, pertractari solent."—Nec obscura manebunt judicum suffragia, quum Leocrates multis et ubique fere notus est. Ejus causam ponturque tota intuebitur Græcia; propterea que tanto gravius de isto statuendum. Benevole autem Orationem judices audiant, nec graviter ferant, si calamitatum istarum memoriam renovare hac ipsa causa cogatur Orator.

Narratio, quam testimoniis immistis confirmat (c. 6—13.), in tres singulas divisa est partes, quarum

1. Enarrat, Leocratem post Hyperidis decretum, quo sit statutum, ut pueri mulieresque ex agris intra murum adducantur, duces vero præsidia disponant, omnesque ducibus pareant cives, clam noctu per parvam portam medio in fluore egressum, suaque omnia navi imposuisse, Rhodumque profugisse, ubi famam sparserit, Athenas captas esse ab hostibus, Piræeum vero oppugnari, seque unum feliciter evasisse. Quo nuncio adducti erant Nautæ ac Mercatores, qui inde Athenas navigare vellent, frumentum Rhodi exponere.

Testes provocat vicinos accusati, eosque, qui tunc Rhodi vixerant, tum Phryeini cujusdam invocat testimonium. Ibi statim, ὡς ἐν παρόδῳ, præmonet de testium solita tergiversatione, quæ frustra fiat, si judices serio postulent, ut isti adscendant; sin id nihilominus recusent, in jus se vocaturum, actor affirmat. (c. 7.)

2. Jam altera Narrationis parte evincit: Leocratem, relicta Rhodo, Megara se contulisse, ubi amplius quinquennio vixerit, pa-

[1] Præter Lycurgum modo Demosthenes, et hic semel tantum, Orationem de Corona.

incipit a precibus deorum, sc. Orationem

frumentum illic nactus, domum vero, servos, reliquaque Athenis vendidisse ope Amyntæ sororis mariti, sibique perpetuum exsilium indixisse. Quæ singula iterum testimoniis confirmantur; ab Oratore vero vehementius accusato exprobrantur. (c. 8.)

3. Tertia vero Narrationis parte ostendit: Leocratem, dum in civitate Megarensium viveret, opes suas ex urbe avectas impendisse, ut frumentum emeret ex Epiro, idque lucri causa cæteris vendidisse Græcis. At lex prohibet, civem Atticum frumentum alio, nisi Athenas, vehere. Igitur Leocrates triplicis convictus sceleris severissime puniatur.

Accedit porro Lycurgus ad expositionem argumentorum, quibus docet, justissimam se instituisse Leocratis accusationem. (cf. c. 1.) Hinc 1. exponit: 'per denunciationem a Leocrate flagitasse, ut traderet servos ancillasque ad quæstionem;' cui denunciationi ille nequaquam paruisset, male sibi conscius, metuensque, ne ex eadem familia reus et testes producantur. Nam si quis negat, accusationem piam esse, hunc oportet servos postulanti ad quæstionem tradere, nec ullo modo defugere certissimum innocentiæ argumentum; quod cum faciat Leocrates, ipse fatetur se patriam prodidisse. (c. 9.) — Deinde 2. enarrat, 'Leocratem maxima R. P. calamitate et ingenti ejus periculo patriam turpiter deseruisse,' quod pulcre et oratorie exornat, ostendens, hunc nihil tum eorum fecisse, quæ cæteri omnes paratissimo animo ad defendendam urbem et conservandam R. P. exegerint; nec interfuisse funeri fortissimorum virorum, qui pro patriæ libertate dimicantes occubuerint, ita, ut quantum in isto fuerit, interfecti sepultura sint privati. Quo loco digreditur ad laudationem honestissimorum civium, qui ad Chæroneam pugnantes interfecti sint; qua digressione, persimili epitaphiis Lysiæ, Platonis, Thucydidis vel Demosthenis, splendorem eloquentiæ ostendit Lycurgus; is vero locus terminatur illustri Atheniensium laude, quod insignibus soleant ornare honoribus eos, qui virtute inclaruerint. Igitur non minus justum esse, proditores patriæ extremis affiocre suppliciis. (c. 11. 12.)

Denique 3. accusationis justitiam demonstrat exemplis *a senatu Areopagitico* petitis, qui tum temporis cives nonnullos fugientes et retractos, tanquam hostes R. P. interfici jussit; *a populo*, qui per judicium publicum Autolycum, reum multo minoris criminis, capitis damnavit; *a decreto* denique *populi*, quo definitum, ut discedentes et communem periculum fugientes proditionis convicti darentur, et ultimis afficerentur pœnis retracti. His igitur ostendit, Leocratis accusationem et justam esse, et legitimam; (c. 13.) illum vero læsæ majestatis populi reum, et pœna gravissima dignum.

Quibus peractis Orator ad refutationem argumentorum transit, quibus Leocrates et ejus patroni ad excusandum facinus in defensione uti poterant. (c. 14—17.)

1. 'Mercaturæ causa navigavit, et propter hoc negotium in Rhodo ut hospes commoratus est.'— At mercatores palam in portu, et in conspectu omnium navem conscendunt. Deinde, cujus negotii causa per totos quinque annos habitavit ille Megaris? Quamobrem vendidit quam hic habuit domum cæteraque? — Nec audiendus: nam præsente periculo patriæ, omnes, qui forte absunt cives, redire debent ad opem ferendam. Ille aderat, at discessit quæstus causa, tempore, quo solum præsentia erant defendenda. Cæterum mendacium reus excogitavit; nunquam enim antea mercaturam fenerat. Itaque et propter mendacium huic irasci convenit. (c. 14.)

2. 'Nemo absens, cui non mandata est aliqua pars urbis custodienda, veluti armamentarium, portæ, castra, proditionis accusari potest.'[1] Scilicet non partem aliquam R. P. sed universam, discedens ex urbe, hostibus prodidit. Nam si publica calamitate omnes idem facere velint, civitas fit solitudo: manentibus vero civibus, quassari quidem potest R. P. salus, sed aliquando in meliorem statum reversuram esse spes remanet: quod exemplis domesticis et externis probat Orator. (c. 15.) — At dicat aliquis:

3. 'In uno homine tantum momenti non est, ut unius fuga patriæ exitio esse possit.' Quæ quidem facinoris excusatio impudentissima est. Ego contra sentio, in singulis plurimum esse momentum. Nam incolumis est civitas, in qua quisque suo loco eam tuetur; contra unius errato tota sæpe respublica in periculum venit. Ita quidem judicabant majores. Sacrilegos et fures capitali supplicio afficiebant, seu multa, seu pauca furati essent: homicidas vero, sive hominem liberum, sive servum occidissent, morte mulctabant. Si quis vero, in templum Matris Deorum irrumpens, unam modo legem deleverit, ac deinde hoc factum excusare conetur, quod non multum momenti sit in una lege, is certe audiendus non est. Igitur magnitudo criminis in Leocratis facto teneatur: nam solum deorum beneficio factum est, quod unus iste erat ex omni civium numero, qui in calamitate publica peculiarem receptum quæsivit. (c. 16.)

4. 'Et majores nostri olim, relicta urbe, navigabant Salamina, pugnaturi cum Xerxis classe!' Igitur gloriosissimum civitatis factum cum hac turpissima Leocratis fuga conferre volumus? Scilicet illi patriam non deseruerunt, sed locum pugnæ idoneum sapientissimo consilio elegerunt. — Hic opportune Orator in memoriam audi-

[1] Quo modo hanc adversarii confutationem instituat Orator, docet Hermogen. Laur. de Meth. Eloquent. c. 23. p. 547. ed.

torum revocent praeclara majorum facta, eludens Xerxis victoriam ad Eurymedontem, pacem honorificam cum Persis factam. (c. 17.)

His adversarii objectionibus, quibus uti poterat, accurate refutatis, Lycurgus revertitur ad demonstrationem: quod Leocrates desertor sit patriæ, quod variis argumentis ita collocatis, ut unum alterum adjuvet, evincere magnopere studet.

Jusjurandum, quod omnes ex ephebis egressi cives jurare solent: 'sacra nunquam dedecorabo arma, nec aciem deseram, patriam contra defendam eamque meliorem reddam.' — id jusjurandum Leocrates vel nunquam juravit, vel fefellit civitatem; nam contrarium omnium exegit. Itaque ad honorem deorum pertinet, ut puniatur perjurus: nec minus propter homines; jusjurandum enim est nervus totius publici status, quo sanctissime devinciuntur magistratus, judices et privati. (c. 18.)

Præterea turpissimum est pactam majorum gloriam nolle tueri, quæ talibus sceleribus obscuretur necesse est. Ita enim olim excelluit civitas nostra, ut honesta cæteris exempla daret: quam sententiam impietas illustrat exemplo Codri, sponte pro patria mortem oppetentis. (c. 19. 20.)

At fortasse dicet Leocrates: se in judicium non venturum, si tanti sceleris sibi esset conscius. Haec vero est excusatio non integri sed impudentis hominis. Quod redierit, id divinitus factum esse videtur, ut eo, quo deliquit loco, ignominiosa puniretur morte. (c. 21.) Haec illustrat exemplo Callistrati, qui, quum absens a Populo capitis damnatus esset, postea vero spe veniæ impetrandæ ad aram deorum, Athenas revertens, confugisset, debitu affectus sit poena. (c. 22.) Diu enim cernunt oculos omnium, et maxime curant pietatem erga patriam et parentes. In Sicilia juvenis quidam, eruptione Ætnæ montis, patrem senem, vitam ejus servaturus, in humeros sustulit; deus vero præsens ambos servavit, dum cæteri, qui parentes impie reliquerant, peribant. (c. 23.) Sic Erechtheus, cujus uxor erat Praxithea Cephisi filia, cum Eumolpus exercitum e Thracia adduxisset, ut Atticam occuparet, consuluit oraculum, quo modo victoriam potiretur? responsum tulit, victorem fore, si filiam vellet immolare. Euripides vero matrem in scenam profert, permittentem filiam, civitati ut fiat victima. (c. 24.) Pari modo Homerus ad patriæ amorem hortatur, qui posta nobilissimus, quem majores nostri admirabantur, hos invitabat, ut non modo pro sua, sed etiam pro salute totius Græciæ, tanquam pro communi patria, mortem oppetere non dubitarent. Igitur in Marathonio campo dimicantes hostes dejecerunt, et universam terrore liberarunt Græciam. (c. 26. 27.) Tanta autem, et tam nota fuit illorum virtus, ut bello Messeniaco oraculum Spartanis responderet: victores fore Lacedæmonios, si ab Atheniensibus ducem peterent.

Hi miserunt Tyrtæum, qui sua cohortatione ita confirmavit illorum animos, ut victoriam reportarent; quare Lacedæmonii, qui cæteros poetas non legunt, adhuc in castris convenire solent auditurі Tyrtæi poemata. (c. 28.) Et recte sic agunt: nam ex eo tempore ita ad fortitudinem impulsi sunt Spartani, ut de imperio cum nostra civitate certare auderent. Nec temere. Athenienses enim exercitum Medorum ad Marathona profligarunt; Lacedæmonii contra in Thermopylis virtute longe omnibus antecelluerunt. (c. 29.)

Majores nostri proditores morte mulctabant. Phrynichus ab Apollodoro et Thrasybulo noctu interfectus est. Hi quum ab amicis interfecti comprehensi essent, populusque re quæsita comperisset, Phrynichum proditorem fuisse, statuebat, ossa interempti extra terram Atticam exportarentur, et, qui eum defenderent, eadem teneantur pœna. Hoc modo peribant Aristarchus et Alexicles. (c. 30.) Hipparchi vero statuam, quum ipse defensionis diem reliquisset, conflarunt, ex ære columnam fecerunt, et decreverunt, in ea scribenda esse omnium damnatorum et proditorum nomina. Idem statuebant de civibus, qui ad hostes in Deceleam transfugerant: si quis eorum rediret, cuilibet licere ad magistratus hos adducere, ut trucidarentur. Sic post interfectos triginta Tyrannos jurabant: si quis imposterum urbem prodat, vel popularem statum concutiat, hunc licite interfici ab omnibus, quicunque id providerint. Hanc igitur majorum severitatem imitentur judices in causâ Leocratis, memores, se in Demophanti decretum jurasse, in quo est: capitali supplicio affecturos esse judices quemcunque, patriam verbis seu factis prodere conantem. (c. 30. 31.)

Idem Lacedæmonii statuere de proditoribus patriæ. Pausaniam, qui Mardonii exercitum profligaverat, quum postea regnum affectaret, et Græciam Persis prodere vellet, in templo Palladis, foribus ejus obstructis, fame occiderunt: nam ne deorum quidem templa proditores, qui violarunt numina, possunt tueri. Simul legem tulerunt, quæ cives, qui pugnare pro patria nolint, interfici jubet. (c. 32.)

Et vere is, qui patriam prodit, jura omnium projicit, quorum sensus etiam in cæteris animantibus ratione carentibus inesse deprehenditur. Quare omnes Leocratem detestantur: nulla civitas huic domicilium præbere voluit. Quid igitur? Deprehensum et convictum, nonne occidetis? (c. 33. 34.)

Patronos autem rei monet Orator: animo reputent, propter amiticiam Leocratem se non posse defendere; nam scelerati cujusque amicus morum similitudinem prodere videtur. Immo et pater ipsius, cujus monumentum exstat in æde Jovis, si quis rerum nostrarum sensus est in mortuis, filii durissimus judex erit. Sin alii, mercede conducti, accusatum defendere velint, hi extremo sup-

plicio digni sunt; at certe similium consiliorum suspicionem non effugient, qui ista defendere conentur facinora. Qui autem condonari sibi reum putant propterea, quod liberalitate ipsorum usa sit Respublica, hi demum honoribus contenti sint, quibus a civitate ornabantur, nec postulent, ut propterea R. P. detrimento afficiatur. (c. 35.)

Judices vero, memores mulierum et infantum, tueantur suffragio suo istarum salutem. Pro his, et legibus, et forma civitatis servanda, mille apud Chæroneam cives sunt interfecti, quorum monumenta hic ferreus non reveritus est, sed sibi concedi postulat, ut in conspectu vivat eorum, qui propter amissos filios, maritos, fratres et propinquos magno in mœrore fuerant, eorumque interitum adhuc lugent. (c. 36.)

In Epilogo (c. 37.), amplificatione et congerie Leocratis scelerum judicum animos excitare studet, simulque ab iis flagitat, ostendant exemplum, ut omnes intelligant, in hoc certamine misericordiam non plus valere, quam legum et Reipublicæ defensionem.

Accusatio vero, in qua tota hæc versatur Oratio, ut id tironum causa breviter moneamus, erat εἰσαγγελία, *denunciatio*. Sic ipse actionem appellat Lycurgus c. 2. Tria autem erant harum *denunciationum* genera in Foro Attico, ut Harpocratio h. v. notavit, quorum primum, — cæteris h. l. omissis, — τέτρακται ἐπὶ τῶν ἀγράφων δημοσίων ἀδικημάτων, i. e. *accusatio non certi criminis, sed cujusque delicti nomine carentis*, atque eorum ἀδικημάτων, quæ Latini Rhetores *inscripta maleficia* appellarunt. Sic Pollux VIII. 6. p. 188. — Clarius adhuc Harpocratio h. v. de primo genere τῆς εἰσαγγελίας ita monet: δημοσίας δίκης ὄνομα ἐστί. ἡ μὲν γὰρ, ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις, καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι, καθ' οὓς εἰσάξουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις ἔστω, καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγιστα ζήμια ἐπίκειται. (cf. Lyc. c. 3.) Quæ *denunciationes* fiebant contra hos, qui delictum patraverant, v. c. eadem; istorum nomen deferebatur ad senatum. Demosth. c. Mid. p. 554. Reisk. deinde, ut Pollux l. c. e libro Theophrasti de legibus refert, contra Oratores, qui populi imperium concuterent, nec optima Populo suasisent;[1] contra duces ad bellum, non missi a populo, profectos;[2] aut contra proditores præsidiorum, exercitus et navium.[3] His annumerabantur, qui in prælio arma turpiter abjecerant. Lys. c. Theomn. p. 342. l. 1. Reisk.

[1] Exemplum est ap. Demosth. de Cor. p. 310. l. 4. ed. Reisk.

[2] Demosth. de Chers. p. 97. l. 1. Reisk.

[3] Et tum quoque, quum duces, infeliciter re gesta, horum criminum suspecti fierent, quod patet e Demosth. Lept. p. 487. R. cf. Nep. Timoth. 3. Iphicr. 3.

Igitur cum δειλία quoque accusaretur *denunciatione*, et Leocratis fuga simile delictum esse videretur, non mirum est, quod Plutarch. p. 843. D. diserte tradit, Lycurgum denunciasse Leocratem δειλίας.

Cæterum, quanquam Harpocratio hanc εἰσαγγελίαν factam esse vel *apud senatum* vel *apud populum* animadvertit, tamen prior modus denunciandi sæpius Oratoribus notatus est, quam posterior. Legibus enim præscriptis (νόμοις εἰσαγγελτικοῖς v. Demosth. c. Timocr. p. 720. Poll. l. c.) erat cautum, ut senatus prius scrutinio facto quæreret, denunciationi locus sit, nec ne. Id si definitum erat a prytanis, denunciatus, quum mediocriter deliquisse senatui videretur, statim mulcta afficiebatur, quæ XXV. drachmar. summam nunquam excedebat (Demosth. c. Everg. et Mnesib. p. 1151. R.): sin gravius erat peccatum, foro committebatur judicium. Jam denunciatus comprehensus et in custodiam deductus, intra XXX. dies Heliææ tradebatur, quæ, re disceptata, vel absolvit reum, vel mulctam majorem imposuit denunciato, vel capite eum damnavit: condemnationem vero pœna illico sequebatur.[4] Hinc conspicuum est, quanto in periculo versaretur Leocrates, a Lycurgo, acerbissimo omnium accusatorum, εἰσαγγελίᾳ exagitatus. — In hoc vero genere denunciationis (nam erant adhuc duo alia ab hoc paullo diversa), actor, monente Theophrasto ap. Polluc. l. c., nisi quintam suffragiorum nancisceretur, non quidem, ut in cæteris causis publicis, infamiæ sibi notam contraxit, attamen mille drachmarum mulctam persolvere debebat: quare et accusator, hac causa publica semel instituta, studiose, ut istud incommodum evitaret, elaboravit. — Plura de εἰσαγγελίᾳ dabunt Salmas. de modo usur. p. 589. sqq., Heraldus ad J. Att. et Rom. p. 221., Auct. Miscell. defens. pro Salmasio, p. 291. sqq., Matthiae Miscell. Philol. p. 232. sqq.

[4] Demosth. c. Timocr. p. 720. Reisk.

τοῦ κρινομένου ποιήσομαι. εὔχομαι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τοῖς
136 ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν
χώραν ἱδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα Λεωκράτη δικαίως,
καὶ κρίνω [1] τὸν προδόντα αὐτὸν καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἕδη
καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας τὰς ὑπὸ τῶν
ὑμετέρων προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τῇ- 148
μερον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατήγορον ποιῆ-
σαι, [2] ὃ καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφέρει, ὑμᾶς δὲ ὡς
ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ πατρίδος
καὶ ἱερῶν βουλευομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν
προδότην ἁπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους δικαστὰς [3] [μὴ

[1] τὸν om. T. R. [2] ὃς T. R. [3] uncos om. T. R.

conjecturalis, an vere demens fuerit, nec ne. Quare γνώμη hic significat τὴν προαίρεσιν. Cf. Sopat. διαιρ. ζητ. p. 318. Alth. Qui status conjecturalis ἀπὸ γνώμης iterum in causam Leocratis cadit. Disceptandum enim erat, num is timore perculsus aufugerit, an, ut volebat, negotii causa profectus sit. — In his multi sunt Rhetores antiqui, imprimis Hermogenes omnium fere acutissimus, et propterea studiose consulendi ab his, qui in interiores Artis recessus penetrare velint. IDEM.

Ἀντίστασιν] Quid ἡ ἀντίστασις in re judicisli sit, exponit Quintilianus vii. 4. 13. ibique v. Spaldingium. OSANN.

Τῇ κατὰ Λυτυλλίου] Cf. Nostr. Or. §. ιγ'. et Fragm. III. BECKER.

Δίκαιον] In primo statim hujus orationis vocabulo impingo. Potest utique δίκαιος pro adjectivo duarum terminationum haberi. Sed in usu magis est, ut sit trium. quare malim δικαίαν. redit enim ad ἀρχήν v. 149. 11. et 17. ed. Steph. REISK. Edd. vett. præter Melanth. exhibent δίκαιον, nec non recentt. omnes præter Schulzium, Thorlacium [Osannum, Heinrichium, et Pinzgerum], qui Reiskium addubitantem sequi non debuissent. Schol. ad Aristoph. Nub. v. 53. Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων λήγοντα λέξεις. Idem addit exempla ex Homero et Euripidis Hec. v. 150. Alia dedit Bach. ad Xenophont. Œcon. 4. 8. Ipsum vero δίκαιον γῆν legimus apud poetas, et Alciphronem Ep. 3. 23. Sæpius autem Lycurgus adjectiva in masculino pro feminino ponit. v. p. 152. 38. 153. 1. 158. 10. ed. Steph. ubi et Reiskius non iterum impingebat. BECKER. Si quidem δίκαιον scripsit Lycurgus, propter orationis imitiem scripsit. OSANN.

Ἡμῶν] Corrige ὑμῶν omnino. Nihil verius. Vid. p. 390. l. 8. et paragraphum exeuntem: δίκαιον ὑπὲρ ὑμῶν (i. e. judicibus) ut εὐσεβῆ ὑπὲρ τῶν θεῶν. TAYLOR. Vulgatam bene defendit Schulzius, oratorem in appellatione ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν monens simul comprehendi: quam ob causam idem infra §. ιη'. καὶ οὐ μόνον ἡμᾶς ἠδίκηκεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ἠσέβηκεν. Sæpius tamen, monente F. A. Wolfio ad Leptin. utra persona præstet; dubitaveris. OSANN.

Καὶ τοῖς ἥρωσι — ἱδρυμένοις] Herodot. V. 66. vocat ἥρωας ἐγχωρίους. Fuere decem. MORUS. Item Dinarch. c. Demosth. p. 17. R. De verbo ἱδρυσθαι, quod proprium est de *sacris ædificiis* et *templis* v. Wyttenb. ad Julian. p. 193. ed. Lips. BECKER.

Ἕδη] *statuæ*. Lex. Bekk. Anecd. Gr. t. i. p. 246. Ἕδος αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. Dionys. Hal. Antiq. i. 47. τοὺς δὲ ἄλλους παῖδας Αἰνείας παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ ἕδη θεῶν. Cfr. Pausan. viii. 46. OSANN.

Προδότην ἁπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους] *proditorem horum omnium*, patrum puta, liberorum, uxorum, deorum, legum etc. ἀπαραιτήτους etc. quod cohæret cum γνῶσθαι — *rogo deos, ut jubeant esse* (vel *fieri*) *hodie, me quidem idonsum accusatorem — vos autem judices inexorabiles*. REISK.

Ἀπαραιτήτους] "Inexorabilis judex." Cic. Tusc. i. 5. Idem in partitionib. c. 4. quale nobis hac Oratione Lycurgus exhibet dicendi genus accusatoribus commendat, quibus propositum sit, ut iratum efficiant judicem. HAUPTMANN.

Μὴ παρίχοντας συγγνώμην] Atqui hoc illud est ipsissimum, quod statim dixerat,

παρέχοντας συγγνώμην] καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον 137
γενέσθαι τοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρανομοῦσιν· εἰ δὲ μήτε τὸν προδόντα τὴν πατρίδα μήτε τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερὰ εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καθίστημι, σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

Ϛ'. Ἐβουλόμην δ' ἄν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ ὠφέλιμόν ἐστι τῇ πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας, 138
οὕτω καὶ φιλάνθρωπον αὐτὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπειλῆφθαι· νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύοντα καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀπεχθανόμενον οὐ φιλόπολιν ἀλλὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι, οὐ δικαίως οὐδὲ συμφερόντως τῇ πόλει. τρία γάρ ἐστι τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει καὶ διασώζει [1] τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν· πρῶτον μὲν ἡ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἡ τῶν δικαστῶν

[1] τὴν om. T. R.

ἀπαραιτήτους δικαστάς. Ἀπαραιτήτους autem, vocem, ut videbatur, insolentiorem, ut nemo non intelligeret, annotator aliquis curiosus hæc vulgarik ausuit, quæ ego primus tollenda esse censeo, si quidem jure optimo. TAYLOR. Ego nil offendor ista superenarratione. Sed offendor dictionis novitate, non παρίχειν συγγνώμην dicitur, sed ἴσχειν. Num dedit Lycurgus μυθιμίαν ἴσχοντας. REISK. Osannus et Pinzgerus vulgatæ patrocinantur.

Τοὺς κρίνοντας] Lonicerus, bonus homo, hæc non recte cepit. Neque enim in hoc loco agitur de officio Judicis, uti ille interpretatur, verum Accusatoris, de quo etiam Κρίνειν æque solenniter dicitur. Ita noster hac ipsa oratione incipiente: Κρίνω πρόδοντα αὐτόν. Quem locum produxit magnus Budæus ad hanc proprietatem vocis vindicandam, sed memoria nimium fretus pro Lycurgo laudavit Antiphontem, cujus profecto Orationes in Editt. antiquis eadem pagina desinunt, ubi incipit Lycurgi. Et eodem errore non uno duntaxat in loco teneri deprehendi H. Stephanum, Thes. Gr. Linguæ. Notavi T. I. col. 976. T. III. col. 585. T. IV. col. 191. Verum in eo, quem volui, usu vox ista sæpe occurrit. Ita proxime: πρῶτον μὲν ἡ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος, τρίτον δὲ ἡ τούτοις τελεσθέντα παραδοῦσα κρίσις. Hoc autem postremum de Accusatore dici, profitentur ea, quæ mox subjungantur: ὁ μὲν γὰρ, νόμους οὐδεμιᾶς ὠφελήσας, ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος μισθὸν — ὁ δὲ δικαστὴς κολάζων. Ita exeunte fere oratione §. μά'. περὶ προδοσίας τούτου κρίνων. Eadem locutione usus est non semel Demosthenes: Ἃ γὰρ οἴεσθ' ὑμᾶς δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινε — τότε δὲ τοὐναντίον ἔκρινες, ἐξὸν σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλεγες, οὐδένα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, παραχρῆσθαι. c. Æsch. π. παραπρεσβ. §. ξθ'. Οἶδα μὲν Μειδίαν τὸν κρινόμενον ὑπὸ Δημοσθένους. c. Midiam §. κ'. Εἰ τοὺς ἄλλους ἁδίκως κρίνων ἐμὲ μονδὲν ἴσχες, ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. Ibid. §. λγ'. fin. Iterum: κρίνων ἀνδρωπον καὶ δικαιοῦντα καὶ ὄντα βίαιον. §. λε'. Ita Julius Pollux, VIII. 7. Λέγεται δὲ ὁ κατήγορος, καὶ δίκαιον, ὁ κρίνων, ὁ κατηγορῶν κ. τ. λ. Minus ergo recte Interpres ejusdem Pollucis VIII. 6. Συνιστᾶσιν δὲ δίκης, τὸ παρὰ τοῦ κρίνοντος ἔργον ἀκουσίως καλεῖται. *oriente autem judicio, Judicantis opus detestatio nominatur.* Debuit scripsisse, Accusantis. TAYLOR. De utilitate accusatorum in republica copiose agit Cic. pro Rosc. Amer. c. 20. HAUPTM.

Ἐν ταύτῃ] Malim ἐν αὐτῇ. REISK. Quod Schulzius et Beckerus susceperunt. OSANN.

Αὐτὸ] Τὸ κρίνειν puta τοὺς παρανομοῦντας, *in judicium adducere violatores legum.* REISK.

Τάξις] Id est h. l. τοῦτο, ὅ τι περ τάττουσιν (ἐνιαύσιοι, διατάττουσιν) οἱ νόμοι. *constitutiones, præcepta, edicta legum.*

ψῆφος, τρίτον δ' ἡ τούτοις τἀδικήματα παραδοῦσα κρίσις. ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ
139 κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις καθεστῶσι, ὁ δὲ δικαστὴς κολάζειν τοὺς [1]ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῷ, ὥστ' οὔθ' ὁ νόμος οὔθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος ἄνευ τοῦ παραδώσοντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἐγὼ δέ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεωκράτην φυγόντα μὲν τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ἅπασι δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἔνοχον ὄντα, ταύτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποιησάμην, οὔτε δι' ἔχθραν οὐδεμίαν οὔτε διὰ φιλονεικίαν οὐδ' ἡντινοῦν τοῦτον τὸν ἀγῶνα προελόμενος, ἀλλ' αἰσχρὸν εἶναι νομίσας τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν μετέχοντα, τῆς τε πατρίδος ὄνειδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγενημένον. πολίτου γάρ ἐστι δικαίου μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰς κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας ἰδίους ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς.

γ'. Ἅπαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς

[1] ἐπ' T. R.

Pro composito ἐπίταξις, vel διάταξις. IDEM.

Ἐπ' ἀμφοτέρων] Potius ἀπ' ἀμφοτέρων. TAYLOR. Ego malim ὑπ' ἀμφοτέρων. REISK. ἀπ' Beckerus in textum suscepit: at ὑπ' [quod dederunt Heinrich. et Pinzger.] firmavit Hamb. Defensorem tamen reperit vulgata interpretem orationis vernaculum, F. A. Simonum, F. A. Wolfii ad Leptin. §. ιγ'. nota abusum, quae longe diversa attinet. OSANN.

Τοῖς γεγραμμένοις] Νόμοι γεγρ. sunt leges quae adhuc valent, quibusque obtemperare debet ὁ πολίτης. Saepissime apud Oratores νόμοι κείμενοι. Contrarium est ἀγραφοι νόμοι, leges abrogatae, ἄνομοι. Andocid. de Myster. p. 41. et 42. ed. R. BECKER.

Τοῦτον περιορᾶν κ. τ. λ.] Similiter Andocides de Myst. p. 42. ed. Reisk. καὶ σὺ ζῇς καὶ παρέρχῃ τὸν νόμον τοῦτον, οὐκ ἄξιος ὤν. Adde Lycurgi Fragm. Or. in Lysicl. ap. Diod. Sic. l. xvi. 88. τολμᾷς ζῆν καὶ τοῦ ἀέρος φῶς ὁρᾶν καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν. OSANN.

Τῆς τε πατρίδος] Immo τῆς γε πατρίδος. Multum utique interest, hoc an illo modo legas. Lonicerus (casu an consilio?) mecum interpretatur. TAYLOR. Inconsulte approbante Simono. OSANN.

Καθεστάναι] Π. καθιστάναι. H. STEPHAN. Correctionem receperunt omnes. Sensus vero hujus loci obscurioris est: *meminem propter inimicitias privatas justus civis publice accusabit, quum iste nulla affecerit rempubl. injuria: si quis vero contra patriam peccaverit, cum hoc inimicitiae sunt suscipiendae propter rempubl., at, si delicta sunt publica, publice profiteri debemus causas, quare odio persequimur qui talia patraverint.* Cic. de off. 1. 25. "Nec vero (justus) criminibus falsis in odium aut invidiam quenquam vocabit: omniaque ita justitiae honestatique adhibebit, ut, dum ea conservet, quamvis graviter offendat, mortemque oppetat potius, quam deseruisse illa, quam dixi. — Adhibeatur reipublicae causa severitas, sine qua administrari civitas non potest." BECKER.

[1] δημοσίους ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε 140
τὴν ψῆφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γρα-
φὰς διώκητε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε καὶ ταύτην τὴν
πρᾶξιν κωλύετε, καθ' ὅσον ἐν τὸ ψήφισμα [2] μέλλῃ βλά-
πτειν τὴν πόλιν· ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκὼς ἀγὼν οὐ [3] μικρόν τι μέρος
συνέχει τῶν τῆς πόλεως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ
ὅλης τῆς πατρίδος καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀείμνηστον
καταλείψει τοῖς ἐπιγινομένοις τὴν κρίσιν. οὕτω γάρ ἐστι
δεινὸν τὸ γεγενημένον ἀδίκημα καὶ τηλικοῦτον ἔχει τὸ μέ-
γεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχεσθαι
εὑρεῖν ἀξίαν, μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὡρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν
ἁμαρτημάτων. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν 141
πατρίδα, μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς, ἐγκατα-
λιπόντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας, ἅπασαν δὲ τὴν πόλιν
ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις [4] παραδόντα; τὸ μὲν γὰρ μέγι-

[1] δημίους T. [2] μέλλει T. R. [3] κατὰ μικρόν T. R. [4] παραδιδόντα T. R.

Δημίους] Poeterum vocabulum esse credo: ut apud Homerum Odyss. B. 32.

Ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται.

Fortasse dedit δημοσίους. Ita in sequentibus, §. μβ'. μὰ πρὸς ἑλλήνων ἀξίους εἶναι τοὺς τοιούτους τῶν δημοσίων ἀρχόντας. Erat tamen Noster Poetis addictior. Taylor. E compendio scripturæ ortam esse δημίους nullus dubito, nec alibi precaicis legitur scriptoribus. Igitur probante id quoque Dorvillio ad Charit. p. 376. dedi cum Reiskio [Osanno, Heinrichio, et Pingero] δημοσίους. Becker.

Ὅταν μὲν γὰρ — — τὸν πρέσβ.] Καθ' ὅσον referatur ad τοῦτον μόνον, et post ψήφισμα subaud. παράνομον. Πρᾶξις autem significat, quod detrimenti sequatur, quum lex regula servabitur. Jam sic procedit Oratio: *in judiciis de his, qui παράνομα scripserunt, modo id emendandum, quantum plebiscitum, si tanquam lex valeret, R. P. detrimentum afferet; hoc contra causa non partem aliquam patriæ, sed totam complectitur Rempublicam.* — σμικρόν τι μέρος. Legeb. κατὰ quod delevimus. Morus conjec. τὰ τῶν τ. πόλεως. Becker. Omittant quoque Osannus, Heinrichius, et Pingerus.

Καὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν κωλύετε] Hæc a glossa Schulzio videntur orta esse, cui etiam statim sequentia τὸ ψήφισμα displicuerunt. Antea Guilittus, uti Simonis annotavit, legendum censuerat: τὸν νόμον μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην —. Osann.

Καθ' ὅσον] Redit ad remotius τοῦτο vers. 3. ad non propius πρᾶξιν, quod potius καθ' ὅτου postularet. at ὅτου, ὅτῳ, dicitur, ita nullus dubito καθότου quoque et καθότι dici. Sed eo h. l. nil opus est. Reisk.

Κατὰ μικρόν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως] Aut κατὰ est delendum, aut μετέχει leg., aut denique manentibus reliquis leg. συνέχει τὸν τῆς πόλεως ἰσχύν. Idem.

Πατρίδος] Post πατρίδος videtur συνίστησι deesse. Idem.

Μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις - - - ἁμαρτημάτων] Videtur h. l. ita esse legendum: τῷ [id est, διὰ τὸ] μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὡρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν τούτου μόνου ἀνοίκτου τῶν ἁμαρτημάτων, quia *criminum omnium hoc unicum est, cui ne in legibus quidem constituta est pœna condigna.* Idem. Sperin hæc esse pronuntiat F. A. Wolfius ad Leptin. §. κζ'. cui si in aliis, in his haud assentior. Uncis more suo Beckerus a contextu secernit. Osann. μόνον - - - τιμωρίαν ἀξίαν inclusit Pingerus, μηδὲ - - - τιμωρίαν ἀξίαν Heinrichius.

Φάναι] Ælian. V. H. vi. 8. Morus.

Παραδιδόντα] Bene est, παραδιδόντα ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, ut §. ις'. τὸν ὅρκον παραδόντα τὸν αὐτὸν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις, et §. ν'. ἐκδοτον τὸν θρέψαντα — τοῖς πολεμίοις παρέδωκεν. Novi tamen, ubi prò παραδιδόναι legere oportet προδιδόναι. Verbi gratia, §. μ'. παραδόντα τὸν τοῦ δήμου σωτῆρα. Corrige προδόντα, ut supra legitur, §. β'. προδεδωκότα πᾶσαν τὴν ὑπο-

στον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων, θάνατος, ἀναγκαῖον μὲν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων καθέστηκε. παρεῖσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ [1] τῶν τοιούτων τιμωρίαν συμβέβηκεν, ὦ ἄνδρες, οὐ διὰ ῥᾳθυμίαν τῶν τότε νομοθετούντων. ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν μήτ' ἐν τοῖς μέλλουσιν ἐνίδοξον
142 εἶναι [2] γενέσθαι ὡς μήτε κατηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχεσθαι εὑρεῖν ἀξίαν. διὸ καὶ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, δεῖ ὑμᾶς 149.1
γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος δικαστὰς ἀλλὰ καὶ νομοθέτας. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων νόμος τις διώρισε, ῥᾴδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους καλάζειν τοὺς παρανομοῦντας· ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περιείληφεν ἐνὶ ὀνόματι προσαγορεύσας,

[1] τούτων περ. T. R. [2] γενεῖσθαι T. R.

τέρων δύναμιν. Verum maculosior adhuc est locus initio §. λβ'. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἰσχυρὰ πρὸς τοὺς προπαραδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιος. Id autem mendum originem habuit hujusmodi: Exarabatur olim παραδιδόντας, sed mendose: corrigebat sedulus lector προ — loco τοῦ παρα —. Verum qui proxime descripsit locum, adeo non emendavit juxta monita, ut utrumque dederit. Inde habes elegantissimum istud decompositum προπαραδόντας. Nonne ea dico, quæ vera sunt? Taylor.

Μὰ Δι'] Pro μὰ Bekkerus e conj. μάτ' posuit, quo non est opus, vide Hermanni Censuram Med. Elmsl. p. 330. seqq. ed. Lips. Pinzger.

Εἶναι γεγενῆσθαι] Fort. εἶναι ἂν γενέσθαι. Reisk. Ernesti nil nisi γεγενῆσθαι delendum censebat. Nos cum Moro lectionem εἶναι ἂν γενέσθαι prætulimus. Isocr. c. Lochit. §. ια'. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον τοὺς ἐνιδόξους γενέσθαι πονηροὺς τῶν πρότερον ἡμαρτηκότων. quos fore improbos conjectura colligitur. Becker. Locus sola conjectura sanandus, qui vulgo aperto cum vitio ita fertur, ἐνιδ. εἶναι γεγενῆσθαι, quod e superioribus repetitum videtur. Reiskius εἶναι ἂν γενέσθαι conjecit, quod dudum occupaverat Valckenaerius ad Herodot. 4. 11. Schulzius ejusque pedissequus ferè perpetuus, Thorlacius, εἶναι γενέσθαι: ita Schaubius quoque, nisi quod γενέσθαι mente suppleri facile posse ideoque rectius fortasse deleri statuit. Lobeckii nos [et Pinzgerus] in textum suscepimus correctionem ad Phrynichum p. 133. probatam, firmisque accisti post ἐνιδόξους similisque exemplis munitam, quibus ea adde quæ contulerunt Valckenaerius l. c., Heldius in Thierschii Actis Philol. Monac. vol. 1. fasc. 1. p. 69. nec ad Philemonem Grammi p. 226. Plato Theætet. 4. p. 143. D. ἐνιδυμοῦ εἶδέναι, τίνες ἡμῖν τῶν νέων ἐνίδοξοι γενέσθαι ἐπιτηδεῖοι. Possis tamen etiam γίγνεσθαι suspicari, quam ἐνίδοξος haud raro præsens pone se trahat, uti apud Antiphont. de accusat. cædis p. 626. defension. II. p. 655. Themistoclis Epist. 11. 34. ἐκεῖθεν ἡ πᾶς ἐνίδοξος ἦν εἰς Ἀσίαν καταίρειν. Osann.

Ὡς μήτε κατηγορίαν etc.] Hæc modo, sc. p. 393. l. 10. totidem syllabis diocebantur. Quis hic repetivit? Orator an Scriba? Mirum, si hujus malam mensam agnoscas? Taylor. Necesse est hospitem in lectione oratorum Græcorum esse, qui talibus offendatur. Cum rei rationem prius demonstrasset, jam colligit ex ea rem, quapropter mirum, ait, esse non debet, legem hac de re nullam exstare. Reisk. Taylorum Schulzius hanc refutat. Osann. Inclauserunt tamen Beckerus, Heinrichius, Bekkerus, et Pinzgerus.

Ἀλλὰ καὶ] Post ἀλλὰ καὶ videtur ἐνὶς τῶν μελλόντων deesse. Reisk. Quo minime opus. Osann.

Ἐνὶ ὀνόματι] Quare vero ἐνί? Ait, Quæcunque Lex concludere (περιλαμβάνειν) et oratione definire potest (ὀνόματι προσαγορεύειν). Sed nihil interest, utrum ista sive compellatio sive definitio uno an pluribus vocabulis continetur. Dele igitur ἐνί, quod originem habuit ex fine vocis præcedentis. Taylor. Oculem huic loco per se non lucidissimo prorsus eripit Taylor, ἐνί tollens, in quo vis et perspicuitas loci est. Exemplo res declaranda est. Legislator itaque, e. c. legem tulit hanc: τὸν πλέθρῳ μὴ λιπεῖν, ἢ ὑπόνομον ζημιοῦσθαι. Jam varia sunt πλέθρα, varius proinde quoque ratione τοῦ τοίχου τὸν πλέθρον.

μᾶλλον δὲ σαυτῶν τις ἠδίκηκεν, ἅπασι δ' ὁμοίως ἔνοχός ἐστιν, 143
ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα τοῖς ἐπιγιγνομένοις. εἰ δ' ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦτον νῦν καλάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτρέψετε. δύο γάρ ἐστι τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ἥ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς [1] διδομένη δωρεά· πρὸς ἑκάτερον δὲ τούτων ἀποβλέποντες τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι.

δ'. Διὸ δεῖ, ὦ ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ τῷ ἀγῶνι καὶ μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ δικαίου. ποιήσομαι δὲ καὶγὼ τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδὲν οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος λέγων. οἱ μὲν γὰρ πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν· ἡ γὰρ συμβουλεύουσιν ἐνταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὗ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. ἔστι δ' οὐδέτερον τούτων χαλεπὸν, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μὴ [2] βούλεσθε γνώμην ἀποφήνασθαι, οὔθ' ὑπὲρ ὧν μη- 144

[1] διδομένη T. R. [2] βουλεύεσθε T.

Sed illa omnia uno cunota ambiente τάξις complexus est legislator, tenetur itaque lege illa non miles modo in acie, sed etiam civis in civitate, nam ei quoque assignata ibi sua est statio. Non ergo hic loci vitium est, sed circa σφόδρα. ὅστις δὲ μὴ σφόδρα ἀκριβολογούμενος, aut διαιρούμενος. quam autem legislator, non divisione usus nimis minuta atque diligente, satis habuit uno complecti nomine speciali, locum obtinente generici; non exhauriente illo totam admissi criminis magnitudinem; tametsi legislator uno illo vocabulo voluerit obnoxios reddere omnes, quicunque contra vim et sententiam legis agant; ibi vestra debet accedere interpretatio de sententia legis; et judicium vestrum debet exemplum fieri posteris. [ὑπόμνημα πάντα προσαγορεύσας. *In Cur. poster.*] Reisk. Post προσαγορεύσας int. ἐν ἅπασι. Becker. Schulzius σφόδρα ἀκριβῶς maluit. Osann. Fuit cum διαλύσαι mallem. Bekker.

Τούτων] Τούτου. et mox ἡμῖν. Heinrich.

Κατεψηφισμένοι] An κατεψηφισμένων. Morus.

Διδομένη] Π. δίδωμι. H. Stephan. Recte. Taylor. Verissime Lesbonax Περιτ. p. 21. Reisk. Ἀρετὴν τὴν πλείστην ἂν εἶχε αὐτὴν ἐπιδιδοῦσα (i. e. *progressiones facientem, vel procedentem*; istpp. ad Lucian. IX. p. 475. Bip.), ὅταν μεγίστων καὶ τιμῶν ἔχηται καὶ ἆθλος καὶ ἐπαίνοις. De vi praemiorum in Republica praeclarus quoque est locus in Dial. de caus. corr. eloqu. c. 37. Becker.

Ἔξω τοῦ πράγματος λέγων] Posterius quid significet, docet Lycurg. §. λζ'. Ἀποδείξατε τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὔτε τὸν ἄλλον βίον διαβαλὼν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας. Becker. Demosth. de Cor. §. ε'. ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἐγκλίνοις. et in Nexr. §. β'. ἔξω τῆς γραφῆς ἀλλὰ κατηγορῶν. Osann.

Πάντων ἀτοπώτατον] Desideraveris τι. at eo supersederi posse monuit Heindorfius ad Plat. Gorg. 47. p. 65. Osann.

Βουλεύεσθε] Ab Aldo, Stephano ceterisque qui Lycurgo operam dederunt, exoudebatur βούλεσθε. Quem crassissimum errorem cum versione Lonicceri pariter reformavi. Taylor. Pessimo usus consilio Taylor pro βούλεσθε in editione sua dedit ζωλεύσθε. Recte habet vulgata, quam damnat. Idem est ac si dixisset: ὑπὲρ τούτου γνώμην ἀποφήνασθαι, ὑπὲρ ὧν γνώμην ἀποφήνασθαί τινα οὐ βούλεσθε. Reisk. In errorem forsan deduxit virum doctissimum, quum in §. ϛ'. ζ'. iterum de judicibus dictum legaret βουλεύεσθαι, quod

δεὶς ἀπολογήσεται κατηγορίαν εὑρεῖν. ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιοῦν δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς δὲ μὴ δικαίαν τὴν κατηγορίαν ποιεῖσθαι. τούτων δὲ αἴτιοι ὑμεῖς ἐστέ, ὦ ἄνδρες· τὴν γὰρ ἐξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιοῦσι, καὶ ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἁλισκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ διαβολῆς ὁ ἀγὼν καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα συκοφαντεῖν καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην ψῆφον ἐνεγκεῖν. ἀδύνατον γάρ ἐστιν ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους, δικαίαν θέσθαι τὴν ψῆφον.

ε'. Δεῖ δὲ, ὦ ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὁμοίος ἐστὶν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνῶτος ἀνθρώπου τοῖς Ἕλλησιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκεῖτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ τούτου ὅ τι ἂν βουλεύσησθε, παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσται

omnino ibi recte dicitur. Sed b. l. βούλεσθε unice retinendum. Pertinet enim ad verba συμβουλεύουσιν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων; de iis vero, qui publice et de rebus publicis ad populum verba faciebant usitatum fuit dicere: γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Demosth. Philipp. I. p. 40. 3. Reisk. Recte igitur Reisk. Lycurgo nostro veterem restituit lectionem. Sens. *Neutrum vero est difficile, neque de rebus publicis exponere sententiam, quod vos* (judices) *non vultis, neque* etc. Oratores enim, quum judices a re ipsa abducere vellent, sic agere solebant, quod satis notum est Demosthenis et Æschinis Orr. legentibus, quamquam iidem conclamantes hunc perversum morem, ab eo se ipsi saepissime corripi patiuntur. Quare Lycurg. §. ε'. a judicibus postulat, ut sequantur Areopagitarum institutum, apud quos nemini ἔξω τοῦ πράγματος loqui licitum sit, quod idem testatur et probat Aristotel. Rhetor. I. 1. Becker. βούλεσθε reduxerunt Thorlacius quoque, Osannus, et Pinzgerus.

Εἰσρητότατον ψῆφον] Cic. in Verr. I. c. 1. "religiose judicare." Morus.

Ἄνευ τοῦ λόγου] F. τοὺς ἐκ τοῦ λόγου. *In Cur. post.* Reisk. Sine ulla suspicione corruptionis hujus loci vertit Lonicerus: *fieri enim non potest, ut, sine oratione, non juste edocti, justum feratis suffragium.* Alterum sane ad sententiam exponendam sufficere. Non male igitur Morus verba supra scripta uncinis inclusit. Verba addita esse videntur ad explicandum μὴ δικ. διδαγμένους. Sed, quum in omnibus edd. inveniuntur, penes Codd. esto, an retinenda sint vel in posteram abjicienda. Becker. At invita Minerva. Sine MSS. enim talia praesertim in oratore mutare non ausim. Osann. Imo alii totam comma ἀδύνατον - - - ψῆφον spurium esse existimarunt. Sed locus sanissimus. Vid. Not. [scil. ejusdem ad vers. Germ.] Pinzger. Inclusit Heinrichius.

Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς] Parum accurate haec a Lonicero redduntur. Tu autem, *in* ὑμῖν αὐτοῖς, *domi, inter vos ipsos.* Famu talis judicii (cum causa sc. agebatur hominis ignoti), rectene ab seeus latum esset, non exiisset ad peregrinos, de hoc autem παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἔσται λόγος. Taylor. Cf. Æschin. c. Ctesiph. §. ζα'. sqq. Dinarch. c. Demosth. §. α'. παρὰ μὲν ὑμῖν Δημοσθένης οὗτος πρίνεται, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑμεῖς. Ad quem locum Muret. Var. Lect. xi. 7. Ciceronem in Verr. i. c. 3. citat, qui Græcos imitatur. Becker.

Ἔσται λόγος] Apposite Æschines Rp.

λόγος. ἐπιφανής [1] τε γάρ ἐστι διὰ τὸν ἔκπλουν τὸν εἰς Ῥόδον, καὶ τὴν [2] ἐπαγγελίαν ἣν ἐποιήσατο καθ' ὑμῶν πρός τε τὴν πόλιν τὴν τῶν Ῥοδίων καὶ τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ, οἳ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιπλέοντες δι' 146

[1] τε om. T. R.

[2] ἀπαγγελίαν R.

vi. p. 675. ed. R. ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων ἐπεδείξατο, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη. quem locum a fine limatiorem vulgato Codex Paris. 8GM. 177., post Lexicon Græcum hanc Æschinis epistolam continens, fol. 284. vere. ita exhibet: ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων, ὑπέλαβεν, ἀλλ' ὅστις Ἀθήνησι [cod. Ἀθήνη] ἐστὶν Αἰσχίνου μνήμη καὶ λόγος. OSANN.

Ἐπιφανής τε] Deest vulgo τε. Cur Schaubius γε pro τε maluerit, me latet. IDEM.

Ἐπαγγελίαν] nuncium. Non credo. Veteres constanter in eo sensu ἀπαγγελίαν. Sic p. 400. l. 9. ἀπάγγελον, ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἁλοὺς καταλύσει, et p. 401. l. ant. ὅτι Λακεδαίμων ταῦτ' ἀπήγγελε. Ad eam igitur normam rescribe. TAYLOR. Taylorum cæteri usque ad Beckerum uno Hauptmanno excepto secuti sunt: nos hujus generis scrupulos, etiam ubi offendimus, invitis MSS. violenta manu non statim expedimus. OSANN. Ἐπαγγελίαν etiam retinuit Pinzgerus.

Τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν ἐκεῖ] Ἐπιδημοῦσιν, non quæstus gratia Rhodum appellantibus solummodo, eoque confecta domum reversuris, verum fortasse, qui Collegium Mercatorum ibi instituerant, laribus in Insula positis.

D. M.
P. CLODIUS. ATHENIO.
NEGOCIANS. SALSARIUS. Q. Q.
CORPORIS. NEGOCIANTIUM. MALA
CITANORUM. ET. SCANTIA. SUCCESSA.
CONJUNX. EJUS: VIVI. FECERUNT. SIBI.
ET. LIBERIS. SUIS. ET. LIBERTIS. LIBERTA
BUSQUE SUIS. POSTERISQUE EORUM.

Grater. DC. XL. VII. 1.

Hujusmodi fortasse sunt, quos memorat. Marm. Oxon. C. LXXX. I.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΝ. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ. ΑΧΑΡΝΕΑ.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ. ΔΗΛΟΥ. ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
ΚΑΙ. ΡΩΜΑΙΩΝ. ΚΑΙ ΤΩΝ. ΑΛΛΩΝ. ΞΕΝΩΝ.
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ. ΚΑΙ. ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΕΣ. ΕΝ. ΔΗΛΩΙ.
ΤΗΣ. ΕΥΝΟΙΑΣ. ΚΑΙ. ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ. ΚΑΙ. ΤΗΣ. ΠΡΟΣ. ΤΟΥΣ.
ΘΕΟΥΣ. ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

Iidem sunt, quos memorat Demosthenes adv. Phormion. p. 907. 12. ed. Reisk. Πολλῶν ἡμᾶς παιζόντων καὶ μάλιστα τῶν ἐμπόρων τῶν ἐπιδημούντων. Quod illustrabit aliam locum istius scriptoris adv. Zenoth. p. 884. 15. Σωθῆσαι εἰς Κεφαλληνίαν τὰς ναῦς — φίλοι μετὰ τῶν Μασσαλιωτῶν τῶν τοῦ Ἡγησιτέλους πολιτῶν μὴ κατασχεῖν Ἀθήναζε τὸ φορτίον ἔφασκε. Nimirum egit cum collegio Massiliensium, qui in Cephalenia sedes posuere. Atque hoc interest, si ICtos audiamus, inter Mercatores et Negociantes, quod hi sint Cives Romani, qui in Provinciis sedem ac domicilium fortunarum suarum habent, et rarissime in urbem commeant, res eorum urbanas expediente patrono: illi contra, qui Romæ vivunt, peregre autem aliquando mercaturæ exercendæ gratia excurrunt.

CRASSO. MACROBIO.
NEGOTIATORES.
PROVINCIÆ.
APUL. DEFEN
SORI. OPTIMO.
L. L. D. D.

Grater. CD. XXX. III. 2. TAYLOR. Hoc loco quantum ad structuram sat intricato anus Reiskius offendit, τοὺς ἐπιδημοῦντας suspicans, uti Lycurgum, si accurate scribere voluisset, scripturum quidem fuisse crediderim. De re post Taylorum erudite admodum disseruit Raoul-Rochette *Deux Lettres sur l'authenticité des inscriptions de Fourmont*. Paris. 1819. 4to. p. 131., unde juvat inscriptionem Amyclis, loco hodie Σκλαβοχωρίου dicto, repertam ibique a Fourmontio descriptam hic in tironum usum minutis literis ex

147 ἐργασίαν [1] ἀπήγγελλον ἅμα περὶ τῆς πάλεως ἃ Λευκραίτους ἀκηκόεσαν· οἳ ἴσασι τὰ τῶν προγόνων τῶν [2] ὑμετέρων ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, ᾧ πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν, τούτῳ πλεῖστον ἀμελεῖν δόξειτ' ἄν, εἰ τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν. δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκοῦσαί μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλους, καὶ μὴ ἄχθεσθαι ἐὰν ἄρξωμαι ἀπὸ τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις [3] ὀργίζεσθαι καὶ δι' οὓς ἀναγκάζομαι νῦν [4] μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. 35

[1] ἀπήγγελλον T. R. [2] ἡμετέρων T. [3] ὀργίζεσθε T. R. [4] ἀναμιμνῆσθαι T. R.

adverso Taylorianis hic ponere, ut quæ non solum eum, quem Lycurgus respicit, negotiatorum apud Græcos statum egregie illustrat, sed etiam ab scripturæ antiquitate magnopere commendatur. En ipsam, qualem Rochettius libro cit. p. 128. ipsius conjecturis certissimis restitutam summa fide edidit, qualemque in schedis Fourmontianis servari ipse testor, qui eandem meum in usum, quum Parisiis versarer, descripserim:

ΔΑΜΑΤΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΜΕΣΟ[ΑΤΗΝ]
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝ ΑΜΥΚ[ΛΑΙΣ] ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΜΕΣΣΑΝ[ΙΩΝ], ΚΑΙ ΑΡ[ΓΕΙΩΝ] Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΑΙΩΝ [ΚΑΙ]
ΚΟΡΙΝ[ΘΙΩΝ], ΚΑΙ ΣΙΚΥΩΝ[ΩΝ] ΚΑΙ ΕΦ[ΥΡΑΙΩΝ]
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΛΛΩΝ ΞΕΝΩΝ
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΗΠΔΑΜΟΥΝΤΕΣ
ΕΝ[ΑΜΥ]ΚΛΑΙΣ, ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΣ
ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ, ΑΝΕΘΗΚΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ. Osann.

Τοῖς ἐπιδημοῦσιν] Malim τοὺς ἐπιδημοῦντας. Reisk.

Οἳ ἴσασι] Malim uno vocabulo legi εἰδέσι. significabant — iis, qui scirent. Punctum itaque post ἀκηκόεσαν erit commate mutandum. Reisk. καὶ ἴσασι. Heinrich.

Τούτῳ πλεῖστον] Aut τούτου, aut τούτων leg. Reisk. Schulz. e Reiskii sententia τούτου edidit, vulgaris grammaticæ præceptis sane accomodatius. Nos in tanto codicum consensu manum correctricem compescuimus. Osann.

Διὰ τέλους] Scil. ἐμοῦ. quod nescio an addendum sit. Reisk. Id simpliciter ab auditoribus petere soleane erat Oratoribus. Sic Andocid. de Myst. §. β'. Τάδε δ' ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀπολογίαν ποιεῖσθαι — ἀκούσαντας δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας, τότε etc. Adscripsimus locum propter Reisk., qui in Lycurgo ὑμῶν inserere volebat. Quod tam et huic Andocidis loco multisque aliis Oratorum Gr. fuisset reddendum. Becker.

Ὀργίζεσθαι] Ὀργίζεσθε Reiskius [et Pinzgerus] edidit: rectius ὀργίζεσθαι Hauptm., Schulz., Thorlac., [Osann., Heinrich.] Quod Beckerus e Melanth. ὀργίζεσθε recepit vereor, ne intercepto jam structuræ tenore numeros orationis corrumpat. Oratores enim etsi verbo δέομαι, recte monente Reiskio ad Demosth. in Polyclem p. 1207. 6. ed. Reisk. et infinitivum et imperativum jungunt, ita tamen illum præponerunt, ut imperativus tot locis præsertim in captatione orationis benevolentiæ initio rarissime usurpatus, contra infinitivo semel suscepto, etiam ubi aliud enunciatum eam damno structuræ vulgaris interponeretur, usque ad finem pluries uterentur. Ita Demosth. in Stephan. I. p. 1011. δέομαι δὲ πάντων ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, πρῶτον μὲν εὐσε-

40 ς'. Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης καὶ συν-
δραμόντων αἰσχύνων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσηφίσατο ὁ
δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη
κατασωμαίζειν, τοὺς δὲ στρατηγοὺς τάττειν εἰς τὰς φυλα-
κὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων Ἀθήνησι,
καθ' ὅ τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ, τούτων οὐδενὸς
φροντίσας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε [1] χρήματα μετὰ τῶν 148
οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεὼς ἤδη περὶ τὴν
150. 1 ἀκτὴν ἐξορμώσης, καὶ περὶ δείλην ὀψίαν αὐτὸς μετὰ τῆς
ἑταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος

[1] χρήματα om. T. R.

καῖς ἀκοῦσαί μου μέγα γὰρ τοῖς ἀντιγράφοις — εἶτ', ἐὰν ἀδικεῖσθαι δοκῇ, ἐπιθέσθαι μοι τὰ ὅπλα. V. etiam ejusd. or. in Bœotum. p. 1009. Osann.

Γεγενημένης — ἐκκλησίαν] Cf. Demosth. de Cor. §. οδ'. Diodor. Sic. XVI. 86. et Plutarch. Hyper. T. 11. p. 848. F., qui cum hac Lycurgi narratione plane consentiunt. Becker.

Εἰς τὰ τείχη κατασωμάζειν] Id modo fiebat maximis periculis, quæ reipublicæ imminebant. Demosth. de f. leg. §. λθ'. Secundum Diodor. Sic. XII. 39. Pericles ille idem suadebat Atheniensibus initio belli Peloponnesiaci. Idem.

Εἰς τὰς φυλ.] [εἰς] τὰς φυλ. Heinrich. Sobulsio εἰς abundare videtur. Osann.

Τῶν Ἀθηναίων — δοκῇ] Ἀθην. cives Athenienses. Τῶν ἀλ. εἰκ. Ἀθ. sunt ξένοι, qui tum in urbe habitabant. cf. C. 11. 4. Sigon. Rep. Athen. p. 220. — Καθ' ὅ τι — δοκῇ cohæret ὅ τι ἀν τῶν Ἀθην. quicquid Atheniensium vel peregrinorum etc. Plutarch. l. c. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. Mor. Cf. Andocid. de Myst. §. i. qui hunc locum illustrat. Becker.

Ἐξορμώσης] Lege ἐξορμούσης. Nam illa altera vox non est probata. Ὁρμέω, quod nos dicimus, to ride at anchor. Ut Antipho de cæde Herodis §. δ'. οὗ τὸ πλοῖον ὥρμει τοῦτο. Demosth. c. Lacritum §. ζ. Τὸ μὲν πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα πλείους ἢ πέντε καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. Heliodorus Æthiop. init. Ὁλκὰς ἀπὸ πρυμνησίων ὥρμει. Ἐξορμέω de navigiis jamjam stationem relicturis. Nec nego etiam legi ἐξορμώσης, verum active sumi debere. Thucyd. VII. 14. ἐλίγου τῶν ναυτῶν οἱ ἐξερμῶντές τι ναῦν, καὶ ξυνίχοντες τὸν πλοῦν. navem e statione deducere. Taylor. V. Græv. ad Lucian. Pseud. t. ix. p. 469. Bip. de hoc verbo disputantem, qui docet, et absolute usurpari interdum ἐξορμᾶν pro exeo, proficiscor, quamquam optimi scriptores Attici active utantur. Becker. Ἐξορμούσης dedit Heinrich.

Εἰρηνίδος] De Irenide Leocratis amica Athenæus 13. p. 586. F. t. v. p. 121. Schweigh. Osann.

Κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν] Intelligit vicum Athenis τὴν Ἀκτὴν dictum interpres Germanicus: quem alius hujus orationis locus melliora docere potuisset §. ιδ'. ubi ἡ ἀκτὴ nihil aliud nisi litus ipsum significare potest. Neque mihi de hoc vici nomine quicquam adhuc innotuit, ita ut V. D. in animo habuisse suspicer antiquum Attici somen. Ἀκτή, de qua v. Menandr. Rhetor. p. 124. Plura dabit Begerus de Cranaa insula Laconica, Coloniæ Brandenburgicæ 1696. p. 10. Contra quæ statim memoratur συλὶς, proprium portæ cujusdam Athenis versus mare sitæ nomen fuisse videtur, ati conjicio e Demosthenis loco orat. in Euergot. et Mnesibul. p. 1145. ed. R. ὕστερον αὐτῷ περιτυχὼν παρὰ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ συλίδι; quicum jungenda sunt Harpocrationis v. πρὸς τῇ συλίδι Ἑρμῆς p. 155. Gron. Φιλόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀθηναίων φησὶ παρὰ τοῦ πρὸς τῇ συλίδι Ἑρμοῦ, ἐκ ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐντὸς ἄρχοντες, τοῦτον ἀπεδόντες ἐνέγραψαν·

ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἷδ' ἀνέθηκαν,
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Quæ Lexici verba vitiis scatentia, e cod. Vratislaviensi gymnasii Magdalenens., qui verbis παρὰ τοῦ — ἐκ omissis ἀρξαμένων præbet, sananda ita mecum distinguo: Φιλόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀθηναίων, φησὶ, ἀρξαμένων τειχίζειν etc. Idem codex etiam mox βουλῆ. Alio Harpocrationis loco v. Ἑρμῆς πρὸς τῇ συλίδι, p. 75., ubi idem Philochori locus affertur, ὁ πυλὼν Ἀττικὸς hanc portam appellatur. Cui Philochori de portulæ situ testimonio, ex quo versus Piræeum locum ejus fuisse apparet, adde aliud fortasse etiam fortius e Xenophontis

ἐξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε καὶ ᾤχετο φεύγων, οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ ὧν ἀπήγετο, οὔτε τὰ τείχη τῆς πατρίδος αἰσχυνόμενος, ὧν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὑτὸν μέρος κατέλειπεν, οὔτε τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Σωτείρας ἀφορῶν καὶ προδίδους ἐφοβήθη, οὓς αὐτίκα σώ-
149 σοντας ἑαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐκκαλέσεται. καταχθεὶς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥσπερ τῇ πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος [1] ἀπήγγελλεν ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἑαλωκὸς καταλίποι, τὸν δὲ [2] Πειραιᾶ πολεμοκούμενον, αὐτὸς δὲ μόνος διασωθεὶς ἥκοι· καὶ οὐκ ἠσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὑτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας. οὕτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριήρεις

[1] ἀπήγγειλεν T. R. [2] Πειραίᾳ T. R.

Hellen. 2. 4. 8. τὸν δὲ ἀπογραφάμενον δεῖ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξιέναι. Plato igitur, quum alius portum prope Lyceum sitæ Lysidis initio p. 203. A. mentionem injiceret, ne cum illa confunderetur, scite accuratius locutus est: κατὰ τὴν πυλίδα ἢ ὁ Πάνακτος κρίνει. Cæterum de illo Mercurii signo, sive fuerit Herma, nihil in promptu est, nisi huc referre ea velis, quæ de statua Mercurii publice posita, quæ vulgo nomen Ἑρμοῦ τοῦ ψιθυριστοῦ tulerit, narrantur in Lexico Bekkeri Anecd. Gr. tom i. p. 317. IDEM.

Οὕτω τὸν] Οὐδὲ τὸν —. HEINRICH. Sed admisit h. l. Lycurgus anacoluthon, verbum finitum ἐφοβήθη inferens pro participio, seductus ut videtur illis participiis ἀφορῶν καὶ προδίδους. Nolim igitur locum cum Bekkero pro corrupto habere. PINEGER.

Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος] De Delubro Jovis Servatoris consule Ezech. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 1176. Vales. ad Harpocr. p. 57. Meurs. in Cecropia c. 27. TAYLOR. Hemsterhus. ad Plut. p. 459. sqq. Bach. ad Xenoph. Œcon. 7. 1. MORUS.

Ἀφορῶν] Pro ἀφορῶν Morus ἰφορῶν conjecit: *non metuit intueri et prodere templa.* Ernesti vero tria posteriora verba delenda esse censuit. Nos valgat. retinuimus. Ἀφορᾶν, *versus templa prospicere*, ut est ap. Demosth. ep. III. p. 1472. τὸν πατρίδα ὑβίνδυ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορᾷ. Sed versus Athenas prospiciebat Leocrates cum sensu interiore, se proditorem esse omnium rerum, quas modo cerneret. BECKER. Apte cum hoc loco Valckenarius ad Eur. Hippol. 31. confert Athenæi l. 13. p. 594. F. verba quamvis corrupta: καταστὰς, οὗ ἂν ᾖ τὸ σῶμα εἰς Ἀθήνας ἀφορᾷ μᾶς καὶ τὸ πόλεμα. ἀφορᾷν enim est h. l. *e longinquo prospicere.* OSANN.

Οὓς αὐτίκα σώσοντας ἑαυτὸν ἐκκαλέσεται] Ita edendum curavi, non cum vulgatis σώσαντας, quod est putidissimum. Ita §. λϛ'. ἐκκαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐτὸν (vel αὐτὸν) ἐκ τῶν κινδύνων. Verum hæc emendatio tibicine non eget, neque mihi est otium confirmare argumentis, quod legenti re ipsa patet. TAYLOR.

Κατεχθεὶς] Thucyd. vii. 42. MORUS.

Εὐαγγελιζόμενος] Demosth. de Cor. §. ς'. Οἷα ἐπὶ μὲν τοῖς ἐτέροις εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς — περιέρχομαι, καὶ εὐαγγελιζόμενος τούτοις οὓς ἂν ἀπαγγελῶ εἶναι. BECKER.

Τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως] Duo postrema verba mihi valde suspecta sunt. Sapiunt explicationem librariorum, quarum esse est magnus in nostra Oratione inveniter numerus. Nunquam enim, quod sciam, alibi legitur ἄστυ τῆς πόλεως, sed ubicunque illud simpliciter *urbem* significat, ita ut ὁ Πειραιεὺς opponatur illi vocabulo. In historia XXX. tyrannorum noti sunt ol ἐξ ἄστεως et ol ἐκ Πειραιῶς. Lys. c. Eratosth. §. ιδ'. Et sic Demosth. de Cor. §. Λγ'. dum merita civis civitatem memorat: Τούτους (inquit) ἐτείχισα τὸν χάραν, οὐχὶ τὸν πόλιν μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεως π. τ. λ. IDEM.

Τριήρεις] *naves longas, bellicas*, instruebant, quibus τὰ φαῦλα, *naves onerarias, mercatorias*, tam nostrates, Atheniensium, quam alias aliorum, deprædarentur, et in portum suam deducerent vi captas. BEIER.

πληρώσαντες τὰ πλοῖα κατῆγον, καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ τὸν σῖτον ἐξείλοντο καὶ τἆλλα χρήματα διὰ τοῦτον. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας ἁπάντων, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἳ τοῦτον ἴσασιν ἐν τῷ πολέμῳ φεύγοντα καὶ ἐκπλεύσαντα Ἀθήνηθεν, ἔπειτα τῶν παραγενομένων εἰς Ῥόδον ὅτε Λεωκράτης ταῦτ' [1] ἀπήγγελλε, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν [2] Φυρκίνου μαρτυρίαν, ὃν καὶ ὑμῶν [3] [ἴσασιν] οἱ πολλοὶ κατηγοροῦντα τούτου ἐν τῷ δήμῳ, ὡς

[1] ἀνήγγελλε T. R. [2] μὲν Φυρκίνου T. R. [3] uncos om. T. R.

Τὰ πλοῖα κατῆγον] ut instructis triremibus (bellicis) naves (prætervehentes) in suum portum deducerent (vi facta). Mor. E Demosthene vero p. 63. 19. et ex Orat. de fals. c. Alexandro p. 227. 10. videmus, hoc factum Rhodiorum quantopere displicuerit Atheniensibus, quum hi, qui naves vi captas in portum suum deduxerant, maris imperium affectare viderentur. Igitur hoc enarrat Lycurgus, ut Leocrati judicem invidiam conciliet. Becker.

Ἀπαγγέλλει] Ὁ γραμματεύς. Idem.

Διὰ τοῦτον] Διὰ τούτων recepimus: neque scripsisset, credo, Lycurgus, διὰ τούτων. Osann.

Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ] I. e. Athenis. Alii Rhodi. Perperam. Becker.

Φεύγοντα] Φυγόντα. c. Leptin. §. ιγ'. F. A. Wolf. Cui adstipulantur Simonus et Heinrichius.

Εἰς Ῥόδον] Construe cum ἀπήγγελλε. cum Leocrates hæc Rhodum, i. e. ad Rhodios, nuntiaret. Quamquam haud intercedam si quis εἰς Ῥόδον cum παραγενομένων construat, et accipiat pro ἐν Ῥόδῳ, qui tum Rhodi aderant. Reisk.

Μὲν Φυρκίνου] In μὲν videtur nomen proprium a Men incipiens latere, ut c. c. Menandri, aut Menecratis, aut Menippi. In Φυρκίνου fort. latet Θορικίου aut Θορικίου. Idem.

Τὸν μὲν Φυρκίνου] Locum afflictum aliquando prorsus fortasse sanabunt Codd. Mss. Ingeniose suspicatur Reisk. in vocabulo μὲν latere nomen proprium velut Μενάνδρου etc. Sicut in Φυρκίνου, quod sine dubio corruptum est, nomen τοῦ δήμου cui iste ΜΕΝ . . . annumerabatur v. c. Θορικίου aut Θορικίου. (Fort. Φυκίλου. Nam Φύρμη quoque demos erat φυλῆς Antiochidis.) Quod quidem propterea habet verisimilitudinem, quam Oratoribus, qui fori consuetudinem imitabantur, proprium est, Nominibus propriis vel δήμων, unde isti oriundi erant, vel alias quasdam notas addere, quibus hi ab aliis ejusdem nominis distinguerentur. Parum igitur aberat, quin corrigerem: τὸν τοῦ Μεν. . . Φυρκίνου μαρτυρ. Idem valet de verbis: ὡς καὶ μεγάλα καὶ ζηλώσεως ἄξια, quæ Reisk. retinuit. Gul. Canter. Nov. Lect. VIII. 20. audacissime emendavit: Μέγαρα καὶ ἀλλαχόθι ἴσ. Klotzius Act. Liter. VII. 2. p. 219: βεβλαμμένος εἶη. Certiora dabunt Codd. Nos interim Reiskii conjecturam recepimus. Verbum καταβλάπτεσθαι h. sensu occurrit ap. Demosth. c. Callicl. p. 1278. 8. ed. R. — Αὐτῆς, quod servavit Reisk. contra Taylor., firmatur loco Andoc. de Myst. §. κγ'. Plures enim conducebant τὴν πεντηκοστήν, h. e. vectigal quinquagesimæ, quod pendebatur de mercibus subeuntibus et exeuntibus. v. Harpocr. h. voc. Mauss. ad h. l. p. 241. Boeckh Staatsh. der Athen. I. p. 356. Cuncti vero, qui hoc vectigal conduxerant, πεντηκοστολόγαι vel μετέχοντες τῆς πεντηκοστῆς vocabantur. Becker.

Οἱ πολλοὶ] Exspectassem aut πολλοὶ sine articulo, aut οἱ πλείστου. Osann.

Ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἶη etc.] Leocrates utique in societate, quam cum nonnullis civibus inivit de redimendis vectigalibus, fidem fefellit; ob eamque rem olim ad judices ventum est. Hoc liquet ex loco, de quo agimus. Verum quid velint illa moustra orationis μεγάλα καὶ βλάβους εἶη? Repone: ὡς καὶ μεγάλα βλαβείη, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῷ. Noster §. πθ'. τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δίκης ἀνατεθράφθαι, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα ζηλῶσαι. Demosth. c. Neær. §. κα'. Εἴ τι ἐκ τῶν βασάνων ζηλωθείησαν αἱ ἀνθρωποι, ἀνατίθειν ὅ, τι βλαβείησαν. Lectorem tamen meum interea non defraudabo iis, quæ scripsit Gul. Canterus VIII. Nov. Lect. 20. licet Portento similiora sint, quam Emendationi. Sic enim ille:

καὶ μεγάλα καὶ Ελλάβους εἴη [1] τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν.

ζ. Οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνδρες, οὔτε τὰς παρασκευὰς

[1] τῆς πεντηκοστῆς T. R.

'De his, quæ medio sunt loco posita, cum sensum habere nullum possint, aliquid primum fiet, si pro μεγάλα scribatur Μέγαρα. Leocrates enim, relictis Athenis, Rhodum et Megara fere petierat, ut ex oratione tota cognoscitur. Deinde, pro βλάβους quid commodius possit substitui, quam ἀλλαχόσι, non equidem nunc video. His porro duobus concessis, tertium nemo non dabit, pro εἴη videlicet esse scribendum ἴῃ. Sic ergo mendis tribus hoc loco sublatis, recte dicetur Leocrates accusatus, quod Megara se aliaque ad loca contulisset.' Hæc vir doctissimus. Taylor. Mihi videtur ita locus esse emendandus: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη. Reisk. Conclamatus hic locus, cui emendando ne mei quidem cæteroquin optimi codices sufficiunt, in vulgata ὡς καὶ μεγάλα καὶ βλάβους εἴη conspirantes, editorum acumina frustra adhuc exercuit, sine codicum auxilio vix restituendus: unde de pervetusto hujus loci vitio licet suspicari. Non male conjecit Taylorus: ὡς καὶ μεγάλα βλαβεὶς, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῷ· quod adeo Schulzius in textum suscepit: melius tamen, licet audentius Reiskius: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη· reliquis e vulgata servatis, atque ita edi Thorlac. et Beckerus jusserunt. Alii etiam aliter vix nominandi: Canterus Nov. Lect. 8. 20. Μέγαρα καὶ ἀλλαχόσι ἴῃ. Klotzius Actis Literar. VII. 2. p. 219. βεβλαμμένος εἴη. Equidem Reiskii conjectura partim usus, cautior certe fui, adhibita levissima mutatione particulæ καὶ in κατὰ, quæ millies ita in MSS. confundi constat: ac reliqua nemo non etiam non monente Reiskio tentarit. Cæterum de rariori participii Ελαβεὶς forma, cujus loco Atticis βλαφθεὶς Atticistæ sciter vindicant, adeas intpp. ad Mœr. p. 106. Lobeck. ad Phrynich. p. 317. seq. Adde Æschyli Agam. 120. Quod autem αὐτοῖς attinet, haud opus videtur auctore Tayloro cum φεύγῳ commutari, quum præmisso τῆς πεντηκοστῆς nomine, per αὐτοῖς quivis videat nonnisi ejus socios intelligi posse, qui proprie appellantur πεντηκοστολόγοι vel etiam πεντηκοστεύοντες, ut docetur in Lexico Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 192. Contra in Andocide de myster. §. ιγ'. idem argumentum tractante nullus dubito, quin in verbis μετέσχον δ' αὐτοὶ οὗτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέντες Reiskii conjectura αὐτῷ pro αὐτοὶ in textum recipienda sit. Denique τὴν πεντηκοστὴν, quod Lycurgo vindicavi, suggesserunt tres mei codices: quod ideo notandum, quod hunc verbi μετέχειν accusativo juncti usum, poetis quidem a Brunckio ad Theognid. 903. concessum, etiam prosæ scriptoribus concedendum esse, a nemine, quantum sciam, adhuc animadversum viderim. Ut ne dicam de ratione, qua verbo huic μέρος τινὸς recte additur, exemplis, quæ augeri possent, firmata ab Heindorf. ad Plat. Sophist. 42. p. 338., provoco ad Thucydidis 6. 40. Xenophon. Hier. 2. 6. οἱ τύραννοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι. Denique Lexici auctor, a nobis ad Philemon. Gramm. p. 253. editi, e Demosthene hæc laudat: μετέχοντες τὴν αὐτὴν δίκην τοῖς Λακεδαιμονίοις: quem locum in edito deprehendere nondum mihi cessit. Osann. Dedit scil. Osannus: ὡς καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη τὴν πεντηκοστὴν μετέχων αὐτοῖς. Thorlacius: ὡς πολλὰ καὶ μεγάλα καταβλαβεὶς εἴη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς. Heinrichius: ὡς καὶ μεγάλα - - - - - καὶ - - - Ελλάβους - - εἴη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτοῖς. qui tamen in margine sic: ὡς καὶ μεγάλα τὴν πόλιν κεπῆ πᾶσαν ἰδίωται, καὶ ἰδίᾳ πολλοῖς Ελλάβους ἄξιος εἴη τ. π. μ. αὐτοῖς. Pro καὶ Ελλάβους vult Passovius αὐτὸς βλάβους. Pinzgerus denique lectionem aperte vitiosam in Textu mutare non ausus est.

Μετέχων] De verbo μετέχειν accusativum secum ducente v. Matth. Gr. Gr. §. 359. p. 484. not. 2. Osann.

Αὐτοῖς] Cum Leocrate puta, ejusque collegis. Reisk.

Βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι] Hoc loco usus tueor vulgatam Dinarchi c. Aristog. p. 80. 4. ed. Reisk. βραχέα εἰπὼν καταβῆ, a Reiskio temere sollicitatam. Adde Æschin. Ctesiph. §. οϛ'. βραχέα βούλομαι προειπεῖν, ipsius Lycurgi locum infra §. λζ'. et Demosth. de Cor. §. σ'. Osann.

Οὔτε τὰς παρασκευὰς — ἐξαιτιωμένων] Plura sunt, quæ judices impediant, quominus veram et justam pronunciare possint sententiam. Non modo παρασκ. τ. πεπραμένων, i. e. accusatorum machinationes clandestinæ, sed etiam δεήσ. τ. ἐξαιτιωμέν., preces eorum, qui reis patrocinentur (cf.

τῶν κρινομένων οὔτε τὰς δεήσεις τῶν ἐξαιτουμένων, ἀλλ' 151
ἀκριβῶς ἐπίστασθε ὅτι χρημάτων ἕνεκα καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπείσθησαν τῶν μαρτύρων ἢ [1] ἀμνημονεῖν ἢ μὴ ἐλθεῖν ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὑρεῖν. ἀξιοῦτε οὖν τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν μηδὲ οἰκεῖν μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας
25 ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι ταλῃθῆ καὶ τὰ δίκαια, μηδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην καὶ μιμεῖσθαι Λεωκράτην, ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἐξομόσασθαι. ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν ὑπὲρ ὑμῶν 152
καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας, [2] κλητεύσωμεν αὐτούς. λέγε τὰς μαρτυρίας.

[1] μὴ ἀμνημονεῖν T. R.

[2] κλητεύσομεν T.

de his Nostr. §. λε'.), denique *testium tergiversatio*. Becker.

Ἢ μὴ ἀμνημονεῖν] Delet istud negativum Stephanus in margine suæ editionis, itemque Scaliger in notis MSS. ad hanc orationem in Bibliotheca Bodleiana. Corrige ergo interpretationem. Taylor. Non in μὴ videtur vitium latere, sed in ἀμνημονεῖν, quod cum εὐμνημ. est mutandum. *multi testes passi sunt sibi persuaderi ut in judiciis excusarent memoriæ suæ infirmitatem, se non bene meminisse*, aut *memoria non valere*. οὐ et α in mstis inter se permutari saepissime, res nota est. Reisk.

Ἢ [μὴ] ἀμνημονεῖν] Hæc verba sunt plane corrupta. Sensus est: *multi testes allecti sunt, ut — aut non venirent, aut —*. Mor. Reiskio placuit μὴ εὐμνημονεῖν, *memoriæ infirmitatem pretendunt*. Sic Demosth. c. Dionys. p. 1296. 9. ed. R. τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος δίκαια βραχέα ἐστὶ καὶ εὐμνημόνευτα. Huic emendationi fortasse Codd. favebunt. Nos interim secuti sumus Steph. et Scaliger. includendo μή. Cæterum, ne quis Mori judicium de textu plane corrupto sequatur, cogitet, post ἐκείσθ. τ. μαρτ. e sequentibus πρόφασ. εὐμνῆ hanc trahendum esse; so. quum in judicio adsint, excusant testes ἀμνημονεῖν, vel absentes causam excogitant, quare ad testimonium edendum in judicio adesse nequeant, v. c. morbum, iter necessarium, aliaque. Becker. μὴ omittunt Schulzius, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: cum Reiskio faciunt Thorlacius et Simonus.

Τὰς χάριτας ὑμῶν] Hoc subobscure dictum videtur. An Lycurgus scripserit: μηδὲ περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως ταύτας τὰς χάριτας; Sed v. ad §. ϛ'. Becker. Equidem nihil scrupuli offendi, quum genitivum a verbo pendere nemo non statim videat. Osann.

Ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ] I. e. τὸν Σαμών. Andocid. de Myst. §. κα'. λαβόντες τῶν βωμοῦ ὅρκων. Solebant testes jurejurando confirmare testimonium, idque vel ad aram, unde proverbium *usque ad aras* (Gell. 1. 3.), vel *ad saxum*. Suid. v. λίθος. Hauptm.

Ἐξομόσασθαι] Male interpres. Ἐξομόσασθαι est *testimonium ejurare*. Lucem dabunt Valesius ad Harpocr., Herald. Animadv. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Roman. c. 16. aliique, quibus negotium est has res explicare. Mox κλητεύσομεν (non cum editis κλητεύσωμεν) ex iisdem explicari potest. Significat autem *testimonium denunciare*: quod est Actoris. Λέγεται, ait Harpocr. ἐπὶ μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐντίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖός ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος, Δημοστράτου. Addere etiam potuit Æschinem c. Timarchum, quem Tu consules, §. ια'. Pollux VIII. 6. Τὸν οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. Ἴδιοι δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομόσασθαι, ὃς οὐκ εἰδώς, ἢ μὴ παρεών, ἢ χιλίας ἀποτίνων. Κλητεύεσθαι μὲν οὖν ἐστὶ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν· ἐκλητεύεσθαι δὲ τὸ δίκην ὀφλεῖν, ἐπεὶ τὰς χιλίας καταβαλεῖν. Taylor. Geminam conditionem proponit testibus, aut 1) testandi prompte et ingenue (quæ conditio finitur in verbis μιμεῖσθαι Λεωκράτην), aut 2) ejurandi testimonium rite, legitimis cum cæremoniis, h. e. jurejurando affirmandi se non posse testari, aut nolle, gravibus et legitimis de causis. propterea addit: ἐὰν δὲ μηδέτερον τούτων ποιῶσιν. Reisk.

Κλητεύσομεν] *cogamus eos ad testimo-*

[1]ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἡ. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο καὶ ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον καὶ φανερὸν ἦν ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, φοβηθεὶς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἀφικνεῖται εἰς Μέγαρα· καὶ ὤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη προστάτην ἔχων Μεγαρέα, οὐδὲ τὰ ὅρια τῆς χώρας αἰσχυνόμενος, ἀλλ' [2]ἐκ γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. καὶ οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει ἀΐδιον φυγὴν, ὥστε μεταπεμψάμενος ἐντεῦθεν Ἀμύνταν τὸν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν, καὶ [3]τῶν φίλων Ἀντιγένην Ξυπεταιῶνα, καὶ δεηθεὶς τοῦ κηδεστοῦ πρίασθαι παρ' αὐτοῦ τἀνδράποδα καὶ τὴν οἰκίαν ἀποδόσθαι ταλάντου,

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R. [2] ἐς T. R. [3] τὸν φίλον Ἀντ. Ξυπεταιῶνα T. R.

nium *dicendum*. Nam aut hoc debent facere, aut malotam dare, vel jurare. Κλητεύειν pertinet ad hos, qui denunciati, testimonium recusare volucrant. Mor.

Ἐπειδὴ *χρόνος ἐγ.*] *jam, postquam tempus aliquid intercesserat.* Diod. Sic. XX. 109. ἐπειτα χρόνου γενομένου. Becker.

Πρεσβύτην] Harpocr. Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες Πρεσβύται ἐκαλοῦντο. ἀρχαῖον γὰρ ἦν ἐκάστῃ τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ Ἀθηναίων νόμων προστάτην. E nostro discimus, eundem quoque in ceteris Graecis civitatibus obtinuisse morem, quem Rhetor modo Atheniensibus tribuit. Idem.

Ἀλλ' ἐς *γειτόνων τῆς ἐκθρ.* etc.] Mavult Scaliger ἀπὸ τῆς ἐκθρ. Sed recepta lectio bene constare potest, uti patebit ex interpretatione. Taylor. Post *γειτόνων* intellige *τόπων*. Solennis est ellipsis in ἐν vel ἐς *γειτόνων*, de qua vid. Reiz. ad Luc. Conviv. t. ix. p. 364. Bip. Becker. Thorlacius: ἐς *γειτόνων ἐκ τῆς ἐκθρ. αὐτῶν*. Oratoris manum restituerat codd. ἐκ *γειτόνων* enim adverbii fere vicem gerens, Terentii *e vicinia*, *exadversum*, sive *prope* significat. Aristid. Panath. t. I. 138. ed. Jebb. περὶ ἂν ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ παραδείγματα. Cf. Aristoph. Plut. 435. et Lysistr. 701. Suidas v. ἐκ γειτόνων. Ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παρωνόμασαν τὴν ἀλαζονείαν ἐπφύγας ἀντὶ τοῦ γειτνιώσης. Plura dabit Schaeferus ad Bos. Ellips. 296. 342. Osann. ἐκ γειτόνων dedit Heinrichius quoque et Pinzgerus.

Ξυπεταιῶνα] Hic populus frequentius scribitur Ξυπεταιών. Peccant Librarii saepenumero in istis vocalibus. Ξυπεταιῶν in Marmore Sandvicensi, l. 8. Taylor. Quum eadem forma h. v. legitur in Demosth. c. Neaer. §. ια'. Diog. Laert. VII. 10. et saepius ex Harpocr. Ξυπεταιῶνα dedimus. Becker. Scripturam nominis Ξυπεταιών a nobis receptam, de cujus vetustate Heinrichius, quippe qui vulgatam retinet, dubitare adhuc videtur, firmat marmor, cujus inscriptionem, a L. J. J. Dubois Catalog. d' Antiq. Egypt. Grecq. Rom. et Celtiq. Paris 1818. p. 76. descriptam, propter insignem ipsius vetustatem hic repetendam duxi:

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥΞΥΠΕΤΑΙΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΕΠΙΤΗΝΧΩΡΑΝΠΑΡΑΔΙΑΝΕΠΙ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Ceterum hac ex inscriptione chronologis Attici archontis Menecratis, de quo nil scitu dignum ego habeo, nomen lucratur. Adde denique Ξυπεταιὼν ex Psephismate apud Josephum obvio. Cf. Meurs. de pop. Att. in Gronovii Thes. t. iv. p. 762. Osann.

Ἀποδόσθαι] Significationem vendendi advertas, quam in activo vix reperias. V. Xenoph. Mem. ii. 5. 5. iii. 7. 6. Cf. Wunderlich. ad Demosth. de Cor. et Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 736. Idem.

[1]καὶ ἀπὸ τούτου προσέταξε τοῖς τε χρήσταις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα καὶ τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδοῦναι. διοικήσας δὲ ταῦτα πάντα [2]ὁ Ἀμύντας αὐτὸς πάλιν ἀποδίδοται τἀνδράποδα πέντε καὶ τριάκοντα
40 μνῶν Τιμοχάρει Ἀχαρνεῖ τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφήν· ἀργύριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησάμενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν μνᾶν [3]τόκον ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ. ἵνα δὲ μὴ λόγον οἰησθε εἶναι 154
ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκεῖνον αὐτὸν παρειχόμην· νυνὶ δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνει-
151. 1 δότας. καί μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπρίατο παρὰ Λεωκράτους ἐν Μεγάροις τἀνδράποδα Ἀμύντας καὶ τὴν οἰκίαν.

[4]ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

ἀκούσατε δὲ καὶ ὡς ὠφέλαβε τεττεράκοντα μνᾶς παρὰ Ἀμύντου Φιλόμηλος Χολαργεὺς καὶ Μενέλαος ὁ προσβεύσας πρὸς βασιλέα.

[1] ἐπὶ τούτοις T. R. [2] ὁ om. T. R. [3] τόκων T. [4] ΜΑΡΤΥΡΕΣ T. R.

Ἐπὶ τούτοις] Καὶ ἐπὶ τούτου Osannus et Pinzgerus: καὶ ἐπὶ τούτοις dedit Meierichius.

Τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν] De notione τοῦ ἐράνου consule auctores, quos laudavi ad Midianam §. κ΄. Ἐράνους διενεγκεῖν videtur dici in oppositione τοῦ ἐράνους εἰσενεγκεῖν, quod scribitur a Theophrasto in Μεμψιμοίρῳ. Καὶ ἐράνου εἰσπεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φησαντός τινος, ἐμοὶς ἔστω· καὶ σοὶ, εἰπεῖν, ὅτι δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ, καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλειν ὡς εἰσενηνεγμένων; quod noster ἐράνους διενεγκεῖν, alii dicunt ἐράνους διαλύσασθαι. Vide Lucian. in Demosthenis encomio [§. 45.] Erat autem ἔρανος mutui quaedam species, sed gratuiti, unicorum stipes collatitia, quam non potuit Creditor repetere rigido jure, et ubi si ita visum fuerit, verum juxta commoditatem Debitoris. Unde liquebit, quam parum sibi constet Suidas Lycurgi interpretem. TAYLOR. Casaub. ad Athen. VIII. 10. et imprimis Salmas. de Usur. c. 8. et Miscell. Salmas. c. 1—3. BECKER.

Τόκον] Lege τόκῳ, appositive, ut aiunt. Num ista una mina erat fenus argenti, quod solvere non potuit Timocharis. TAYLOR. Ita Lysias de Aristophan. reb. §. ἑ. τέτταρας δὲ μνᾶς τόκων λήψεσθαι. OSANN.

Ἵνα δὲ μὴ λόγον οἰησθε εἶναι παρειχόμην] Fortasse legend. ἐν. παρ. quanquam interdum in hac orationis structura, etsi rarissime, particula desideratur. De hoc usu imperfecti indicativi apud Graecos, ubi Latini conjunctivum plusquamperfecti ponere solent cf. Jens. ad Lucian. I. p. 354. Bip. Matth. Gr. Gr. p. 711. b. BECKER. Ἂν recte omitti posse, annotavimus ad Philem. Gramm. p. 294. OSANN.

Ἀνέλαβε] Iterum queror de Interprete, qui totum hunc locum obscuravit. Philomelus et Menelaus erant Creditores Lecoratis, qui ab Amynta, ut erat in imperatis pecuniam creditam receperunt. Multum certe interest, ut ad historiam celeberrimam alludam, tot Halonesum Philippus, an reddat. Quintil. IH. 6. TAYLOR.

Χολαργεύς] Π. Χολαργεύς. Hi STEPHAN. Lege Χολαργεύς. Fuit pagus seu demus Atticae Χόλαργος vel Χόλαργον, quibuscum etiam Χολαργῆς. Ejus demi mentionem fecerunt Aristophanes in Acharnensibus, et ibi Scholiastes; Demosthenes c. Androtionem, Aeschines c. Timarchum, Plutarchus in Pericle, Hesychius, Stephanus, Suidas. PALMER.

Μενέλαος] Unus e creditoribus Lecoratis. Vir nobis ignotus; et Atheniensibus

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

155 λάβε δέ μοι καὶ τὴν [1]τοῦ Τιμοχάρους τοῦ πριαμένου [2]τἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας.

[3]ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

τῶν [4]μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· ἄξιον δ' ἐστὶν ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανακτῆσαι καὶ μισῆσαι τουτονὶ Λεωκράτην. οὐ γὰρ [5]ἐξήρκεσε τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὰ χρήματα μόνον ὑπεκθέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα,

[1] τοῦ om. T. R. [2] τὰ ἀνδράποδα T. R. [3] ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ om. T. R. [4] μὲν om. T. R. [5] ἰξῆκε T.

fortasse, nisi Orator squ. eum notavisset. Civem Atheniensem fuisse propterea vix credibile, quod tum δῆμος, cui annumerabatur, vocatus fuisset. An idem sit, quem Demosth. Phil. A. §. 6'. nominat, addubito propter temporis rationem. Becker.

Λάβε δέ μοι κ. τ. λ.] Hunc locum ita sano unius puncti mutatione. Lege enim: λάβε δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρους (sc. μαρτυρίαν) τοῦ πριαμένου τὰ ἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς συνθήκας. Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. Cape autem mihi testimonium Timocharis, istius, qui ab Amynta mancipia redemit XXXV minis, atque etiam pacta conventa, quæ cum Amynta fecit de pecunia solvenda. Testes audivistis, cætera. Vid. pag. 405. 6. Taylor. λαβὲ ubivis in Atticorum scriptis pro vulgari λάβε rescribendum judico, flagitante ipso Atticorum usu, quem a Grammaticis antiquis uno consensu præceptum, si nostri homines ideo neglexerunt, quod in MSS. ubivis λάβε sibi offerri animadverterent, non cogitasse videntur, MStis nisi vulgaribus multo antiquiores sunt, paullum ne dicam nihil in decernendis istius generis rebus tribuendum esse: præterea in MSS. constanter λάβε ferri, nil mirum, quum hanc vocis modulationem auctoribus communis dialecti propriam fuisse diserte tradatur. Acuta sunt et tali viro digna quæ de hoc imperativo contulit Buttmannus Ausführliche Griechische Sprachlehre, §. 103. T. 1. p. 463. seq. Adde Arcadium de accent. p. 148. 26. τὸ δὲ λάβε καὶ ἴδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνεται, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται. Osann. λαβὲ quoque Heinrichius.

Τῶν μαρτύρων] Malim μὲν interponi. Reisk.

Ἐξῆκε] Π. ἐξήκεσε. Ἡ ἐξήκει. H. Stephan. Omnino cum Stephano ἐξῆκε: vel ἐξήκεσε. Quorum utrumque probum est. Noster pag. 408. l. 2. οὐκ ἐξήκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα — ἀδικῆσαι. Antip. Orat. I. ed. Steph. 112. 30. ἀλλ' ἐξήκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι. Isæus de Dicæog. hered. ed. Steph. 52. 32. οὐκ ἐβουλήθημεν, ἀλλ' ἐξήκεσε τὰ ἡμέτερα ἡμῖν κομισαμένοις ἀπαλλάχθαι. Taylor.

Ἀλλὰ καὶ — ἱδρυσάμενοι] Ἱερὰ τὰ πατρῷα sunt dii penates, quos Leocrates, dum venderet domum et argentum secum deportaret, ex Oratoris sententia, Megara transmigrari jussit. Dionys. Halic. p. 54. Sylb. τοὺς δὲ θεοὺς τούτους Ῥωμαῖοι μὲν Πενάτας καλοῦσι. Virgilius morem Græcorum poetarum secutus Æn. 11. 702.

"Dii patrii, servate domum, servate nepotes."

Dinarch. c. Demosth. p. 48. Reisk. hæc sacra appellat πατρῷων ἑστίαν, et in Or. c. Aristog. p. 86. his quoque monumenta patrum in urbe posita annumeravit. Item Lesbon. πρωτ. p. 12. Reisk. conjungit ἱερὰ πατρῷα et μνήματα. Becker. Simonus, πατρῶα, ait, hic et πάτρια commutata sunt: quod equidem non dixerim. Demosth. Epist. p. 1481. ed. Reisk. θύοντα ὑπὲρ ὑμῶν τοὺς πατρῴους θυσίας ἐν Δελφοῖς. et de Cor. p. 274. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. Memoratur tamen πάτριος Ἀπόλλων in Lex. Bekk. Anecd. Græc. t. i. p. 291. seq. Igitur quæ infra §. ιθ'. leguntur τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια. et §. κγ'. fin. θεοὺς τοὺς πατρῴους potius crediderim cum τοῖς πατρῴοις commutata esse. Multo enim latior est vocis πατρῷος usus, quam ap. Latinos v. paternus, quæ eo sensu nonnisi apud poetas reperiatur:

ἀ τοῖς ὑμετέροις [1]νομίμοις καὶ πατρῴοις ἔθεσιν οἱ πρό-
γονοι παρέδοσαν αὐτῷ ἱδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψατο
εἰς Μέγαρα καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας, οὐδὲ τὴν ἐπωνυ-
μίαν τῶν πατρῴων ἱερῶν φοβηθεὶς, ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος
αὐτὰ κινήσας συμφεύγειν αὐτῷ, ἐκλείποντα τοὺς νεὼς
καὶ τὴν χώραν ἣν κατεῖχον, ἠξίωσε, καὶ ἱδρύσασθαι ἐπὶ
ξένης καὶ ἀλλοτρίας καὶ εἶναι οἰκείαν τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς 156
[2]νομίμοις τοῖς κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰθισμένοις. καὶ
οἱ [3]μὲν πατέρες [4]ὑμῶν τὴν Ἀθηνᾶν ὡς τὴν χώραν
εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθή-
ναας, ἵν' οἱ τιμῶντες τὴν θεὸν τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν μὴ
ἐγκαταλίπωσι· Λεωκράτης δὲ οὔτε νομίμων [5][οὔτε] πα-
τρῴων οὔτε ἱερῶν φροντίσας τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγώγιμον

[1] καὶ νομίμοις T. R. [2] νόμοις T. R. [3] μὲν om. T. R. [4] ἡμῶν T. R. [5] uncos om. T. R.

contra dii patrii, Nepos Them. 6. Cic. Phil. II. 30. Tam promiscuus autem et varius apud Grecos harum vocum usus est, ut nonnisi in universum Godofr. Hermanni de iis præcepta vera esse dicas, in Classical Journal 1820. No. 42. p. 356. breviter scribentis: "πάτρια, quæ sunt patris; πατρῷα, quæ a patre veniunt: πατρικὰ, qualia patris sunt." Quorum trium adjectivorum discrimen multo aliter traditur in Lexico Bekkeri l. c. p. 217. Ut redeam ad Lycurgum, de religione sacrorum a patribus traditorum apud Athenienses conferre juvat locum Lesbonactis simillimum, orat. 2. 5. p. 12. ed. Orell. Ἔτι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῖν οἱ πατέρες ἱδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοῖς καὶ βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις καὶ παλαιᾶς ἀναθήμασιν ἃ μὴ περιβάντα συλᾶσθαι καὶ πάσσοντα ἀτίμως, ἀλλ' ἀμύνατε etc. Osann.

Αὐτῷ] Post αὐτῷ videtur χρωμένῳ deesse. *hac conditione, si vestris vitibus atque juribus utatur.* Reisk.

Καὶ τὴν χόρην ἣν κατεῖχεν] V. quæ ad Philemonem Grammaticum p. 255. annotavimus. Osann.

Θεᾶς] Harpocr. Θεᾶς, Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Στρατηλίους, ἀντὶ τοῦ ἀλλότριας, ὡς καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν πρώτῳ νόμων. Mauss. p. 229. A νόθος faciunt νοθεῖον Grammatici, et a νοθεῖον per ὑπερβίβασμὸν ὀθνεῖον. Hoc *alienum* et *extraneum* significat. Illud *illegitimum* et *spurium*; omnia spuria et notha extranea sunt et aliena. Becker.

Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν] Lege: καίτοι οἱ πατέρες ἡμῶν. Atqui majores nostri. Taylor.

Ἀθηνᾶν] Dio Chrysostom. Orat. LXIV. Ἀρχαῖον ἦν γένος τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν Γῆν αὐχοῦντας, τροφὸν δὲ τὴν Δήμητραν, ἐπώνυμον δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηνᾶν. Vide de hoc cognomine Auctores, quos laudat Meursius de Fortuna Athenarum cap. II. Deest post hanc vocem, vel τιμῶντες, vel αἰδούμενοι, vel aliquid simile. Taylor. Mihi videtur sic esse leg. atque distinguendum: τὴν Ἀθηνᾶν τιμῶντες, ὡς τὴν χόρᾳ εἰληχυῖαν, ὁμώνυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα etc. majores, honoris ergo Minervæ habendi, ut ei, quæ solum hoc sortita esset, patriam suam, urbem hanc, de nomine Minervæ, Athenas appellarunt. Reisk. Thoracius addidit εἰδότες. Cf. Apollod. iii. 14. et Gottleber. ad Platon. Menex. c. vii. Becker. V. Morell. ad Aristid. or. adv. Leptin. p. 184. Apposite alius ejusdem oratoris locus de Minerva conferri potest, ex Panath. t. i. p. 106. sq. λαβοῦσα [leg. λαχοῦσα] δὲ τὰς ψήφους ἡ θεὰς, τὴν ἐπωνυμίαν τῇ πόλει δέδωσι, ὡς ἑαυτῆς οὖσα· καὶ κατεσκευάσατο ὡς κτῆμα ἑαυτῆς, διαφανῆ πρὸς εἰρήνην τε καὶ πόλεμον. Osann. Heinrichius de suo: τὴν Ἀθηνᾶν ὡς τὴν χόραν εἰληχυῖαν [2] ἱδρυσάμενοι [ἰδρυσάμενον αὐτῇ]. Quæ verba sublatum, refragante Pinzgero, it Bekkerus.

Νομίμων οὔτε] Οὔτε videtur delendum. Reisk. Et inclusit Heinrichius, omisit Pinzgerus.

Τὸ καθ' ἑαυτὸν] *si in isto positum fuisset.*

ὑμῶν καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν βοήθειαν ἐποιήσατο. καὶ οὐκ ἐζήλωσεν αὐτῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικήσαι, ἀλλ' οἰκεῖν ἐν Μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐξεπομίσατο χρήμασιν ἀφορμῇ χρώμενος, ἐκ τῆς ἠπείρου παρὰ Κλεοπάτρας εἰς [1] Λευκάδα ἀφικόμενος καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον. 157 κοίτοι, ὦ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας ὁρίζουσιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἄλλοσέ [2] που στρατηγήσῃ ἢ εἰς ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, στρατηγήσαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν μήτε πατρίδος μήτε νόμων, τούτων ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε καὶ παράδειγμα ταῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων ἄρα

[1] Ἑλλάδα T. R. [2] που T. R.

Dinarch. c. Philocl. p. 96. Οὗτος ἀνοδώσεται τὸ καθ' ἑαυτὸν τὸν Μανυχίαν, ὃν ἴχνη τὸν ὑποτόμενον. Becker.

Εἰς Ἑλλάδα ἐστίγης, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον] Ex anterioribus puto legendum esse, εἰς Μέγαρα ἐστίγης etc. Quid enim foret εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον? Quasi Corinthus non fuisset ἐν Ἑλλάδι. Sed εἰς Μέγαρα optime convenit ei, qui Megara habitabat non longe a Corintho. Palmer. Recte fortasse Palmerius. Cleopatra, si id nescis, erat Philippi M. Filia, Alexandro, Epiri regi, nuptum data, in quibus nuptiis celebrandis Philippus a Pausania interficitur. Justin. IX. 6. Paulo ante actam hanc causam, iniius imperii summam ad regiam hanc mulierem delatam esse monimus. Πρώτα μὲν ὑπέμιμνας πρεσβυτὰς ἐς Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, σπαχθεσθησόμενος ὑπὸ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ. Æsch. c. Ctesiph. §. 89. Quæ Oratio fortasse eodem anno, quo hæc contra Leocratem, habita fuit. Taylor. Hellas appellabatur tota illa regio, quæ Acarnaniam, Ætoliam, insulas maris Ionii, Phocim et Bœotiam complectebatur. Quare nolim hic quicquam mutari. Sin tamen mutandum quid sit, præferam equidem Δωρίδα. Reiske. Immo certissimum est Lycurgum hanc causam paullo ante Demosthenis ἀγῶνα de Corona instituisse, quod prædit Æschin. c. Ctesiph. §. 95. Et opportune Hauptmannus excitat locum Pompon. Mel. ii. 3. 1. 100. in quo est: "Megarensium tractus Isthmon attingit, qui - - - angusto tramite Helladi Peloponnesa annectit. In eo est - - - Corinthus, olim alens opibus." Becker. Ἑλλάδα Beckerus frustra defendere studet. Osann. Ἑλλάδα quoque retinuerunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ἐάν τις Ἀθ. — ἢ εἰς ὑμᾶς] Mox. suspecta. ὑμᾶς. — Verba legis reperiuntur apud Demosthen. adv. Leocrit. p. 941. 4. ed. Reisk. cf. c. Dionysiod. p. 1286. 1, et sæpius eam leviter tangit orationibus privatis. Voc. στρατηγεῖν sæpissime frumentariam navicularium significat. At omnino mirum est, hanc legem, quæ non facile ulli Atheniensium ignota esse potuit, citari ab Oratore. Tamen, quum ad explicationem orationis verborum τῶν τοιούτων apta sint hæc verba, sunt tolerandæ, donec Codd. certiora dabunt. Becker.

Ἄλλοσέ που] Vulgo ἄλλοσε πω, quod haud memini alibi, si Ionicæ dialecti auctores excipio, sine suspicione corruptelæ me legisse. Contra ἄλλοσέ που, Xenoph. Hipparch. 1. 18. In ipsa hac lege, quam tangit orator, in Demosth. in Leocrit. p. 941. plenius obvia, codices melioris notæ binis locis, ubi Reiskius ἄλλοσέ που vulgavit, ἄλλοσέ που præbent. Osann.

Ἔπειτα τόν] F. scribendum: εἶτα τὸν — ἀποκτενεῖτε; ut est infra c. 18. 16. V. Wyttenb. epist. Crit. p. 250. ed. Lips. Becker.

Τούτων ἔχοντες ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε] Ita distingui malim, quam cum Stephano: τούτων ἔχοντες, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ψήφῳ οὐκ ἀποκτενεῖτε; Juxta meam punctationem scripsit Noster supra §. 1. ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ τὸν περιόντων. et infra quoque §. 30. ζῶν καὶ ὑπεχρέων ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώσητον ἐάσετε; Taylor.

Παράδειγμα] Ita omnino rescribe, quemadmodum quoque præcepit Stephanus,

ἀνθρώπων [1] ῥᾳθυμότατοι ἔσεσθε καὶ ἥκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.

θ'. Καὶ ταῦτα δὲ [2][ὁμοῦ], ὦ ἄνδρες, ἐμοῦ θεωρήσαντε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ τούτων. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν εἰδότας ψηφίζεσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώσοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν ἀλλὰ δεδωκότας. παρεκαλεσάμην γὰρ αὐτοὺς προκλῆσιν ὑπὲρ τούτων ἁπάντων γράψας καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας. καί μοι λέγε ταύτην. 159

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοίνυν ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο καὶ κατεμαρτύρει αὐτοῦ ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν πάντων [3] συνειδότων

[1] ῥᾳθυμότεροι T. R. [2] unces om. T. R. [3] συνιδότων om. T. R.

non cum Editis παραδείγματος. Istius mendi origo neminem, credo, latere potest. Ecce enim! καὶ παραδείγματος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιοῦντε. Taylor. Cf. Leocr. Paneg. §. ι'. Osann.

Ῥᾳθυμότατοι] Schaubius apte confert p. 165. 39. ed. Steph. πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἴστε ἀγνωμονέστατοι. Adde Demosth. in Timocr. p. 733. 29. et in Lacrit. p. 941. 20. ed. Reisk. Osann.

Τοὺς τηλ.] Corrige περὶ τηλ. Notissimum est. Taylor.

Δόντας ἰλ.] Sc. verbis. Et statim post ἐλεηθέντας, sc. eo quod antea illis accidit, nempe, quod retenti sunt a Leocrate. Credo testes nunc prodire, qui jam factis conviocrunt Leocratem. Mor.

Παρεκαλεσάμην] Minime, sed προεκαλεσάμην. Nam ea vox legitima est, προεκαλεσάμην αὐτούς, πρόκλησιν — γράψας. Harpocrat. Πρόκλησις. Ἐλέσθαι, ἐπὶτοὺς δικάζοντό τινες, ἐξαιτῶν ἑκάτερος Θεμιστοκλέους ἢ Θεμιστοκλῆς εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πρόκλησιν, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γεγραμμένον, ὑπομάζετο πρόκλησις. Antiph. Orat. I. p. 112. ed. Steph. Ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξουσία ἦν συφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς βασάνου, οὐκ ἐβάλετον ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτ' αὐτὸ προεβυμεῖθε. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἰσχὺν ἔ καὶ ἐγὼ προεκαλούμην προεβυμεῖθαι — μὴ ὁμολογούντων γὰρ τῶν ἀνθρωπίδων κ. τ. λ. Demosth. c. Dionysod. §. ι'. Ταῦτα τοίνυν — προκαλεσαμένων ἡμῶν Διονυσόδωρον τουτονὶ πολλάκις, καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτεθέντων τὸν πρόκλησιν. Idem c. Stephan. α. §. ιζ'. Μαρτυρῶσι παρεῖναι, ὅτε Ἀπολλόδωρος προεκαλεῖτο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀπόλεθρον εἰς βάσανον. Certe παρεκαλέσασθαι alia omnino res est. Taylor. Taylero obsecuti sunt Beckerus et Heinrichius.

Ἀσυμφόντες] Ἀ Ἀσυμφόντες, Vratisl. Unde Schaubius, me dissentiente, ὁ Ἀσυμφ. subjicatur. Osann.

Κατεμαρτύρει αὐτοῦ] Videtur αὐτὸς interponendum. ipse in sese dicebat testimonium, ipse sese deferebat. Reisk. Sine causa. Osann.

Τῶν πάντων] Π. τὸν πάντων. H. Stephan. Nescio, quare lectionem sollicitaret H. Stephanus. Supererant multa in hac oratione, ubi Crisin felicius exercere poterat. Quod ni centenis ad minimum locis ostendi, me ego libenter ferrem inter eos numerari, qui bonas literas negligunt, vel si quid est eo hominum genere scandalosius. Taylor. Mihi videtur sic leg. ὁ γὰρ τὸν πάντων [scil. ἰλίγχων] ἰσχυρότατον ἔλεγχον φυγών. Certe deest aliquis talis superlativus, aut μέγιστον, aut συφέστατον, aut δικαιότατον, aut βέλτιστον, aut tale quid. Reisk. τῶν πάντων συνειδότων egregie codd. B. et Vratisl., applaudente Passovio Symbol. crit. in scriptt. Graec. et Rom. p. 30., restituerunt. Igitur Beckerus valde vituperandus videtur, qui audacissimam Reiskii conjecturam non solum probaverit, sed etiam in textum susceperit. Osann. Thorlacius: τὸν [μέγιστον] πάντων. Heinrichius: τὸν τῶν [πάντων] συνειδότων. Pingerus: τῶν πάντων συνειδότων.

Τὸν πάντων ἰσχυρότατον ἔλεγχον] Sed

ἔλεγχον φυγὼν [1] ὡμολόγηκεν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα. 35
τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων
πολὺ δοκεῖ δικαιότατον καὶ δημοτικὸν εἶναι, ὅταν οἰκέται
160 ἢ θεραπαίναι συνειδῶσιν ἃ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν καὶ βασα-
νίζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν,
ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων καὶ
συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέστηκα
τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, 40
ὅσον ἐγὼ [2] μὲν ἐβουλόμην [3] τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἐν ταῖς Λεω-
κράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίναις βασανισθεῖσι τὸν ἔλεγ-

[1] ὡμολόγηκε T. [2] μὲν om. T. R. [3] τοὺς ἰδίους κινδύνους T. R.

quum c. 10. Lycurgus dicit, decere proditionis reum μυθῶν τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχειν φύγων, Reiskii emendationem, probante Moro, in textum recipere placuit; imprimis quum simillimus est locus Antiph. de Cæde Herod. p. 724. ed. Reisk. Καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἐφάνην ἃ μὴ ἔδει λέγων ἐκδοῦναι τούτοις, ἢ, ἄλλον τινὰ ἐφευγον ἐλέγχον, αὐτοὶ δὲ τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πράγματα ἐχρῶντο. Becker.

Δημοτικὸν] Malim aut δημοτικώτατα, aut μάλιστα δημοτικόν. Reisk. Et dedit δημοτικώτατον Heinrich.

Δημότικον] Superlativum δημοτικώτατον exspectamus, quem Reisk. proposuit, vel μάλιστα δημοτικόν. Interdum quidem diversos gradus junctos videmus apud scriptores; sed verum esse puto, quod Reisk. anim. ad Dionys. Hal. V. 675. observat: 'facillime potuisse in hujusmodi rebus errores subrepere ex eo, quod librarii Græci consuerunt terminationes comparativorum et superlativorum eadem sigla exprimere: et sæpissime causæ dubitandi incidant gravissimæ, et testimonia quamvis multarum editionum, quarum omnes posteriores ex una principe derivatæ sunt, quocirca consensus earum omnium non potest nisi pro unico suffragio haberi, contra necessitatem e natura rei et modo loquendi exsistentem nil valeant.' Becker.

Ἃ δεῖ] Vel scribe ἃ μὴ δεῖ, vel supple aliquid post δεῖ, sc. ἃ δεῖ μαρτυρῆν, aut μαντεύειν. Hujusmodi suspicor. Taylor. Post ἃ δεῖ videtur deesse γνώσεσθαι ὑμᾶς. Reisk. Perperam. Osann.

Ἃ δεῖ] Cogit. συνειδέναι, i. e. *convincere, quod sciant.* — *Scitis enim, justum esse et populare, in re ambigua fieri inquisitionem in servos atque ancillas conscias, ita ut convincantur, quod conscierint, quibus exploratis magis res ipsa fidem facit, quam accusatoris oratio.* Sententiam Nostri illustrat Antiph. de cæde Herod. p. 749: 23. ed. Reisk. Becker.

Ὅσον ἐγὼ μὲν] Μὲν addidit Osannus, et Pinzgerus. De cujus particulæ (inquit Osannus) post pronomina positæ vi cf. Döderlein. in Thiersch. Act. Phil. Mon. v. i. fasc. 1. p. 66. Adde Aristoph. Nub. 645.

Τοὺς ἰδίους κινδύνους] Forte τοῖς ἰδίοις, subaudi ἐμαυτοῦ, κινδύνοις. *meumet ipsius periculo privato.* nam: qui servum aut ancillam ad tormenta postularet, is hero restituere debebat servi pretium, si is a tormentis forte debilitaretur. Reisk. τοῖς ἰδίοις κινδύνοις e Reiskii conjectura, præeuntibus Schuls., Thorlac., Becker. [et Heinrich.], edidi, nauci putans quæ ad defendendam vulgatam a V. D. usque allata sunt. Infra habes §. κζ'. τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ποιῶν ἄλλον τοῖς Ἕλλησι κτήματα. Osann.

Τοὺς ἰδίους κινδύνους] An addendum ἐξώσας? *voluí meum periculum; cum voluí tunc, ut de testibus quæreretur.* Mor. Reiskii conjecturam recepimus. Dinarch. c. Demosth. p. 26. ed. Reisk. de Charidemo: χρήσιμος ὑμῖν οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις βουλόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς αὐτοῦ κινδύνοις ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι βουλόμενος τὸν σωτηρίαν παρασκευάσαι, σχεδὸν οὗτος κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐλεγασκίσει. — Qui vero servum aut ancillam ad tormenta postulaverat, is hero servi a tormentis forte debilitati pretium restituere debebat. Id statim in formula ἀγωγῆς ab accusatore promittebatur, ut legimus in Demosth. c. Neær. p. 1367. 28. ed. Reisk. Becker.

Τὸν ἔλεγχον] Delet Scaliger. Verum, si quid exterminendum sit, mihi ille juboo in superiori parte sententiæ, nempe τοὺς ἰδίους κινδύνους. Vide enim: Ἐγὼ ἐβουλό-

χον γενέσθαι, αὐτοσὶ δὲ διὰ τὸ συνειδέναι [1]ἑαυτῷ οὐχ 1
ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, πολὺ θᾶττον οἱ 161
Λεωκράτους οἰκέται καὶ θεράπαιναι τῶν λεγομένων ἄν τι
ἠρνήθησαν ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου κατεψεύ-
σαντο.

152. 1 ιγ'. Χαρὶς τοίνυν τούτων Λεωκράτης ἀναιβοήσεται αὐτίκα
ὡς ἰδιώτης ὢν καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτορος καὶ συκοφάντου
δεινότητος ἀναρπαζόμενος. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς
εἰδέναι ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων
ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία
ταῦτα ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων
5 ποιήσονται, τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις ἐνισταμένων καὶ
τοὺς ἐνόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύντων ταὐναντία
φαίνεσθαι τούτοις ποιοῦντας, ὥσπερ ἡμεῖς. οὕτωσὶ δὲ διαλο-
γίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς· τίνας ἀδύνατον ἦν
τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ λόγου παρα-
γαγεῖν;[2] [τοὺς οἰκέτας]. κατὰ φύσιν τοίνυν βασανιζόμενοι
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων ἔμελλον
10 φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεράπαιναι· ἀλλὰ τούτους ὁ
Λεωκράτης παραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα οὐκ ἀλλοτρίους

[1] ἑαυτὸν T. R.

[2] uncos om. T. R.

μεν ἐν τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαί-
ναις βασανισθῆναι τὸν ἔλεγχον γενέσθαι. TAYLOR.

Ἑαυτὸν] Il. ἑαυτῷ. H. STEPHAN. Recte. TAYLOR. Ego vulgatam reliqui, quia conjecturam illam tametsi admittas, non tamen ideo persanatus est locus. Si sibi hic deest, leg. est αὐτὸν (pro ἑαυτὸν), quod referetur ad τὸν ἔλεγχον; et sic erit distinguendum: διὰ τὸ συνειδέναι, αὐτὸν οὐχ ὑπέμεινεν. aut si quid deest, sic leg. διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι, αὐτὸν οὐχ ὑπέμεινεν. REISK. Ita e Stephan. conjectura præter Reiskium omnes editores. Schaubius mecum hæc communicavit probanda: Stephano assentior corrigenti ἑαυτῷ. cf. Lysiæ Areopag. §. ιʹ. Ἰδίωτον ἂν ἡμαυτῷ ξυνειδέναι. qui locus docet, ξυνειδέναι ἑαυτῷ idem significare posse quod ξυνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι. et pro Polyetr. §. βʹ. οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, κατεγνώκεσαν σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν. quo altera quoque Reiskii [quocum facit Ducas] conjectura, αὐτὸν, inutilis repellitur. OSANN.

Τῶν λεγομένων] Desidero Interpretis ἴδεαν. Verte: eorum, quæ allegantur. TAYLOR.

Κατεψεύσαντο] Cf. Cic. pro Rosc. Amer. c. 41. HAUPTM.

Δεινῶν] Ernesti λέγειν addere voluit, et hoc omnino usitatius est. Tamen absolute quoque interdum ponitur. Philostr. de V. Soph. 1. p. 499. de Antipbonte Rhamnusio: δεινὸς τὰ δικανικὰ, i. e. *in rebus forensibus terribilis et metuenda erat hujus Oratoris versutia.* BECKER.

Ἅμα τοῦτο] F. leg. ἐν τοῦτο. REISK. Sed emendatione opus non [adstipulante Osanno] est. Sensus: Hi, qui facundia pollent et calumniari solent, hoc simul sibi permittunt, ut locos inquirant et fallacias, quibus fraudulenter pugnant adversus accusatos. BECKER.

Ἀναβοήσεται] Scil. ἐγὼ ἐρῶ. e v. 10. REISK.

Ὥσπερ ἡμεῖς] Scil. φαινόμεθα ποιοῦντες. IDEM. δοκεῖς ὑμεῖς dedit Osannus. Quæ scilicet audientium appellatione (inquit V. D.) orator ad animos sibi conciliandos utitur. Supple enim φαίνεσθε ποιοῦντες.

Τοὺς οἰκέτας] Prorsus omittunt Osannus et Pinzgerus.

Καὶ ταῦτα] Elliptice, ut supra p. 144. 6. ed. Reisk. Eodem modo Aristophanes

162 ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατὸν εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς. ἐνταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἵ τ' ἐξελέγχοντες τῷ ἔργῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων 15
ἢ λόγων ἢ σκήψεως; ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾴδιον τὸ ἀληθές, βραχὺς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μή φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θεραπαίνας; προσῆκεν γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ παραδιδόναι καὶ βασα-

Plut. 1175.

——— κατηφαγῶν γὰρ οὐκ ἴχω,
Καὶ ταῦτα, τοῦ σωτῆρος ἰσχὺς ὢν Διός.

OSANN.

Δεινῶ] Malim ἰδίου. ob præmissum ὄν, p. 411. 15. REISK. Quod conversione Simonus expressit: quo minime opus videtur. OSANN.

Ψυχαγωγῆσαι] Oratoris artificium est, qui auditores ad sententiam suam pertrahit, persuadendo aut docendo. Aristoteles Post. 6. τὸ ψυχαγωγικὸν, vocat. Apsin. Art. Rhet. p. 713. Οὐ ψυχαγωγήσας, μᾶλ γνωτὸν μετὰ τινὸς χάριτος καὶ ἡδονῆς, non conciliabis tibi auditorem, nisi eum gratia et suavitatis dictione veluti infascinaveris. Sic veretur Æschines de f. leg. p. 189. ed. Reisk. ne adversarius oratione sua auditorum animos infascinaverit. Verba sunt: ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τυθορύβημαι, μὰ τινες ὑμῶν ἀγνώσωσί με ψυχαγωγοῦντες τοῖς ἐπιζεβουλευμένοις καὶ πανούργοις τούτοις ἀντιδίκοις. De verbo ψυχαγωγεῖν egit Spanhem. ad Julian. p. 20. nec loci Nostri oblitus est. BECKER.

Καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους — προαγαγέσθαι] *judicum animi mollitiem lacrymis ad misericordiam perducere.* In usu est metaphora 1) de virtute aliqua oratoris: cujus oratio fusa est et tractabilis, ut Cic. de Orat. II. 15. dicit. Hyperidem propterea laudat Longin. 34. 2. ὡς ἐν ὑγρῷ πνεύματι διεξιόντα. *quod molliter spirans cursum possit finire.* virtus, quæ judice Longino Demostheni prorsus deest. Deinde 2) Noster ad mores hominum laxos, remissos transfert, ut quidem satis audacter, ut recte, mea quidem sententia, judicat Morus in disp. de cognatione historiæ et eloqu. cum poesi p. 29. IDEM.

Ἐντεῦθα] *huc*, s. *ad hos se convertit Leocrates.* IDEM.

Τῷ ἔργῳ] Nihil loci hic habet. Restitue: ἐνταῦθα Δεωκράτης — τῷ ἔργῳ ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἵ τ' ἐξελεγξοντες, καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται. Verte autem: *in eum utique locum* (quem adeo suspiciosum esse vobis dixi) *revera pervenit Leocrates, nihil aliud metuens, quam ne ex eadem domo et redarguentes et redargutus prodirent.* TAYLOR. Opponuntur inter se ὁ λόγῳ ἐλέγχος et ὁ ἔργῳ ἐλεγχος, illa mera est insimulatio, criminatio accusatoris. Servorum autem confessio tormentis expressa est convictio rebus ipsis. REISK. Vulgatam retinuimus. §. 8'. dixerat orator in causis publicis oportere τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν. Jam opponitur h. l. ὁ λόγῳ ἐλεγχος et ὁ ἔργῳ ἐλ. Illa criminatio accusatoris esse potest: hæc vero confessio, servorum tormentis expressa, est convictio *rebus ipsis.* BECKER. Frustra Taylorus. OSANN.

Τί γὰρ ἔδει] An Τί δ' ἄρα δεῖ. *sed quid opus est excusationibus?* MOR.

Ἀπλοῦν — ἀληθὲς] Forte ob oculos habuit Orator Eurip. in Phœniss. v. 479. sq. ubi hæc poeta:

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἴφυ,
Κοὐ ποικίλων δεῖ τἀνδιχ' ἑρμηνευμάτων·
Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρὸν, ὁ δ' ἄδικος λόγος
Νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

Ceterum observandum Oratoris artificium. Brevitate enim enunciatorum gravior fit Oratio, cujus usum ad efficiendam δεινότητα Rhetores sæpe commendant, veluti Demetr. de Eloc. c. 7. Dionys. Hal. Rhetor. Vol. V. Reisk. p. 378. Hermogen. de Forma Or. II. p. 383. Laur. BECKER.

Παραδιδόναι καὶ βασανίζειν] Delendum istud καὶ. παραδιδόναι βασανίζειν nonnunquam legitur eadem mente, ac παραδιδόναι εἰς τὸ

20 νίζεω καὶ μηδένα τῶν ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' 163
οὐδὲν τούτων ἔπραξεν, ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὼς ἑαυτοῦ
ὅτι προδότης ἐστὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
νόμων, ἀξιώσει ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ
μαρτυρίαις ψηφίσασθαι. καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν
ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ
ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιῃρημένον, τοῦτον ἐᾶσαι
25 ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπα-
τῆσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος,
ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὦ ἄνδρες, 164
μεμαθηκέναι.

ιε'. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν
οὖσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι.
καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, τὸ [1]Ὑπερίδου, καὶ
ἀνάγίνωσκε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

30 ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὦ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς
πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν περὶ
φυλακῆς τοῦ [2]Πειραιῶς ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράτ-
τειν διεσκευασμένην ὅ τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον

[1] Ὑπερείδου T. R.

[2] Πειραιέως T. R.

βασανίζειν, ad quæstionem subeundam tradere, vel, uti Demosthenes loco a me modo laudato dixit: Ἀπολλόδωρος προσκαλέσατο Στέφανον παραδοῦναι τὸν παῖδα τὸν ἀπόλοθον εἰς βάσανον περὶ τῆς ὑφαιρέσεως τοῦ γραμματείου. Antiph. Orat. I. p. 112. Interp. ed. Steph. Θέντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Lysias Orat. Areopagit. §. κ'. Ἐνταῦθ' ἡμῶν (θεράποντες), εἴ τινα ζοῦλοιτο παραδοῦναι βασανίζειν. Similiter c. Agorat. §. ις'. καταγνόντες αὐτοῦ θάνατον, ἀκατημασίους παρέδοτε. Noster similiter §. κ'. ἐξεῖναι δοῦναι τὸν βασιλέα θέλαι. Et §. λθ'. ex Euripide,

Ἐγὼ δὲ δώσω τὸν ἐμὸν παῖδα πτανεῖν.

Et similiter ibid.

Τὸν οὐκ ἐμὸν γε πλὴν φύσει δώσω πόρῳ
Θῦσαι πρὸ γαίας.

Vid. Indicem Lysiæ, voc. Infinitivus. Taylor. Haud me fugit παραδιδόναι Cassandro idem esse posse, atque παρεδ. πρὸς τὸ βασανίζειν, vel ὑπὸ τῷ Cass. verumtamen hic videtur καὶ servandum esse. Sæpe heri ipsi servos suos explorabant. Reisk. καὶ inservit gradationi. oportebat tradere servum, et (si opus erat) quæstionem tormentis examinare. Becker. καὶ omittant Schulz. et Simon. includit Heinrich.

χρηματιοῦσαν] deliberaturus de præsidio. De verbo χρηματίζειν v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 42. Becker.

πράττειν διεσκευασμένην] Hæc posterior est Vox Tactica. Διεσκευασμένοι, ἕτοιμασμένοι, ἕνοπλοι, ξιφήρεις εἰς πόλεμον. Hesych. placuit Senatum Quingentorum Piræeum descendere — et sub armis cavere, ne quid Respublica detrimenti capiat. Male hæc a Lonicero vertuntur, quem fugisse arbitror istam vocis proprietatem. Quod autem moneo potissimum, hoc est. Vim istius locutionis notavit aliquis olim ad vocem διεσκευασμένην, sc. ἐν τοῖς ὅπλοις. Quæ vera et sincera glossa est. Tu igitur eas voces in linea superiori delebis. Quale enim foret, dicere? καταβαίνειν — ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν ἐν τοῖς ὅπλοις ὅ, τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. Tantundem enim dicit, cum dicit πράττειν διεσκευασμένον, ut vidimus. Taylor. Speciosam magis quam veram esse hanc notationem verborum ἐν ὅπλοις existimo. Si enim Hesychii explicationem attente consideras, dubitesne Lycurgum sine elegantiæ offensa sic scribere potuisse? Latini quem

εἶναι. καίτοι, ὦ ἄνδρες, εἰ οἱ [1] ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι ἕνεκα τοῦ βουλεύεσθαι ὑπὲρ [2][τῶν] τῆς πόλεως ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν τάξει διάτριβον, ἆρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν πόλιν καταισχεῖν; ἐν 35
εἷς Λεωκράτης οὑτοσὶ καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδρὰς
165 ᾤχετο καὶ τὰ χρήματα [3]τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε καὶ ἱερὰ τὰ πατρῷα μετεπέμψατο, καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν ὥστε κατὰ τὴν αὑτοῦ προαίρεσιν ἔρημοι μὲν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερέων, ἔρημοι δὲ [4]αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν, ἐξελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὦ ἄνδρες, τίς οὐκ ἂν τὴν πόλιν ἠλέησεν, οὐ 40
μόνον πολίτης ἀλλὰ καὶ ξένος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδεδημηκώς; τίς δ' ἦν οὕτως ἢ μισόδημος τότε ἢ μισαθήναιος, ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον ἑαυτὸν ὑπομεῖναι ἰδεῖν, ἡνίκα ἡ μὲν ἦττα καὶ τὸ γεγονὸς πάθος [2][τῷ δήμῳ] προσηγγέλλετο, ὀρθὴ δὲ ἦν ἡ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ δ' ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη
γεγονόσι παιδοποιήσεσιν, ὁρᾶν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν 153.

[1] ἀφειμένοι T. R. [2] uncos om. T. R. [3] τὰ om. T. R. [4] καὶ αἱ T. R.

eodem modo *armati* et *instructi* conjungunt, quis vituperabit? In Græcis vero et Latinis scriptoribus tum, quum Taylori suspicio glossæ vera esset, quam multa loca essent corrigenda! Locum igitur intactum reliquimus. Becker. Heinrichius: Πιφανῶς εἶπε καὶ πράττων ἐν τοῖς ὅπλοις διατρ.

Ἀφειμένοι] Edd. ἀφιέμενοι, et infra p. 415. ult. Sed Suidæ scripturam prætulimus. Becker. ἀφειμένοι scripsi e Suida voc. πεπορευμένος. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 320. Pinzger. Osannus: ἀφίεμενοι. Heinrichius: ἀφιέμενοι.

Τὰ χρήματα ὑπαρχ.] F. leg. τὰ χρήματα τὰ ὑπαρχ. Reisk.

Τῶν ἱερίων] Potius τῶν ἱερῶν. Modo enim: ἱερὰ τὰ πατρῷα μετέπεμψατο εἰς Μέγαρα, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας. Infra §. ιδ'. τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μυστηριάζεσθαι. Ait igitur, si omnes pariter atque Leocrates animati essent, ἔρημοι ἂν ἦσαν οἱ ναοὶ τῶν ἱερῶν. Περὶ ἱερίων, *de sacerdotibus*, non agitur. Taylor. Mihi satis placet vulgata *ἱερίων*. Sine sacerdotibus sacra nulla possunt fieri. qui civitatem ergo prodit, sacerdotes una quoque prodit, et cum his sacra. Pari modo ἔρημοι δὲ καὶ αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν, pro ἔρημα δὲ καὶ τὰ τείχη τῶν φυλάκων. Reisk. Nec prætermittendum in omnibus, quos Taylor. ad emendationem suam stabiliendam affert, locis, voc. ἱερὰ significare *loca* e *Lexx. Athenis Megaris* ereuntibus. Becker. τῶν ἱερίων includunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ὀρθὴ δ' ἦν ἡ πόλις] Leniorem: *recte autem se civitas gerebat in iis, quæ acciderant calamitatibus.* Perperam. Immo: *cives arrectos motu animos habebant.* Isocr. de Big. §. γ'. Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως γενομένης διὰ τὸ μέγεθος τῶν αἰτιῶν. Et in simili prorsus narratione Diod. Sic. XVI. 84. ἡ μὲν πόλις ἐρρώθη διὰ τὸν φόβον ἅπ. ubi Demosth. de Cor. c. 53. Diodori narrationem egregie illustrat. Becker.

Ὁρᾶν δ' ἦν — γυναῖκας ἱκετίδας] Simillima est Livii XXII. 7. descriptio terroris et metus, quo Romani, Flaminii ad Trasimenum exercitu profligato, afficiebantur. "Romæ ad primum nuncium cladis, ingenti terrore ac tumultu concursus in forum populi est factus. Matronæ vagæ per vicos, quo repens clades allata, quæve fortuna esset exercitus obvios percontantur. — Postero die ad portas major mulierum prope quam virorum multitudo fuit, aut eorum aliquem, aut nuntium de his opperiens; circumfundebantur

γυναῖκας [1] ἀκοσθένας περιφόβους κατεστηχυίας καὶ πυθο- 108
νομένας εἰ ζῶσι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ πατρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρωμένας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειροκάλους καὶ τὰς ἡλικίας πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι [2] ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην [3] τὴν πόλιν ἐπὶ γήρως

[1] ἀκλεθέρους T. R. [2] ἀφεμένους T. R. [3] τὴν om. T.

obviis sciscitantes, neque avelli utique a notis, priusquam ordine omnia inquisiissent." IDEM.

'Ακλεθέρως] Non facile in genere femininо sic usurpatur. malim ἀκλεθέρας. REISK. Bene hunc locum ad confirmandum communem adjectivi usum contulit, qui Euripidis Heraclidas a P. Bintsfeldio editas Lipsiæ repeti curavit, ad v. 245. OSANN.

Κατεστηχυίας] Juxta canones Grammaticorum formari debuit κατεστηκυίας. Demosthenes tamen, si locus sanus sit, Philipp. A. §. ϑ'. κατέστηχε μέντοι ταῦτα νῦν. Plutarch. in Julio: Δικῶν δὲ οὐσῶν ἐν τῇ πόλει πολέσιν, τῆς μὲν ἀπὸ Σύλλα, μέγα δυναμένης, τῆς δὲ Μαριανῆς, ἣ τότε κατεστήχει καὶ διεσώζετο —. Isocrates ad Philippum §. κϑ'. Τῶν ἄλλων ἁπάντων τοὺς περὶ αὐτῶν ταύτην τὴν συμφορὰν κεκτημένους, ἀκουσίους διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Videtur autem duplici modo formari. TAYLOR.

'Ορωμένας] Hanc vocem cum superiori ἐρῶν δ' ἂν non bene jungi ratus Schulzius ἐρωμένας aut ἠρωμένας legi voluit: cujus viri dubia etiam Jacobsius permotus in Animad. ad Eurip. p. 126. θρωμένας conjecit, quod verbum nemini apud poetas usurpatum memini me legisse. Acutiorem autem hanc crisin quam veriorem dixerim. OSANN. διθρωμένας dedit Heinrich.

'Απειροκάλους] V. Hemsterhus. ad Luc. I. p. 78. MOR.

Τὰς ἡλικίας] Immo ταῖς ἡλικίαις, ut dudum correxi. Atque ita restituisse videtur Maussac. ad Harpocr. p. 121. ex Suida. TAYLOR. Et ita dederunt Beckerus et Heinrichius.

Τοὺς τὸν νόμον] Π. τῶν νόμων. Ἡ τοὺ νόμου. H. STEPHAN.

'Αφειμένους] Leg. ἀφειμένους. REISK. Et sic e Suida dederunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ἐπὶ γήρως οὐδῷ διαφθειρομένους] Hic verisimile est, Suidam, quem Maussacus sequitur, errare, non consilio, scripsisse ἐπὶ pro οὐδῷ. Ἐνταῦθα ἐνταῦθα ἴδοι τις ἂν τὰς ἡλικίας, ἃ δὲ ἐπὶ γήρως οὐδῷ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί. Plato Republica I. init. Annotarunt antiqui nostro cum Poetis magnam intercessisse necessitudinem. Ita sæpe Homerus,

Δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ ἐφίλει ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἶσῃ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι. Iliad. X. 60.

Μυῖαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τυλίσιν, ὅσσαι ἴγνυν, ἑλοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
Iliad. Ω. 486.

Verum neque Poëtis solis ea est familiaris locutio, sed et iis, qui prosa oratione scribunt, uti Hyperidi, teste Pollace, II. §. Λέγουσι δ' ἐν καθ' Ἑκτορίδου καὶ ἐπὶ γήρως οὐδῷ, ἐπὶ διεφθαρμένῳ βίῳ. Attamen his missis, quomodo exponemus διαφθειρομένους? Vir longe doctissimus divinat διαφθερομένους, cui quidem sententiæ multa favent. "Neque non quædam nationes harum (ovium) pellibus sunt vestitæ, ut in Gætulia et in Sardinia. Cujus usum apud antiquos quoque Græcos fuisse apparet, quod in Tragœdiis Senes ab hac pelle vocantur διφθέραι etc." Varro de R. R. II. 11. Discimus quoque ex Comœdiis, coriaceas etiam fuisse et servalorum et rusticorum pænulas.

Εἶτα δῆτ' οὐ πάλλ' ἐστὶν ἀνὰ τῷ γήρᾳ κακὰ
Δηλαδή; καὶ τῶν γε τούτῳ τὼ παλαιὼ δεσπότην
Πρὸς εἶαν χειμῶσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι,
Διφθερῶν, πρόβαμίδαι, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἐμπόλα. Aristoph. Vesp. 439.

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φαλλοῦ,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέρας ἐκμιμῶν. Nub. 71.

Verum, utut hæc sint, quid dicendum est de eo loco Demosthenis in Midiana §. 23. ubi aqua similiter hæret et semper hærebit? Δεινοί τινές εἰσιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φθείρεσθαι περὶ τοὺς πλουσίους. Quid de iis omnibus, ubi φθείρεσθαι, διαφθείρεσθαι, et similia, Lexicographos omnes diu vexavit? Proferam, quæ et ego et illi observarunt, ut de iis simul et semel statuamus. Plutarch. in Antonio: καὶ Σασπλέων γυναῖκες ἀμιλλώμεναι θαρραλέως πρὸς ἀλλήλας καὶ κάλλιστ' ἐφθείροντο πρὸς αὐτόν. Tur-

107 [1] οἷς διαφθειρομένους, ἁπλᾶ τὰ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν πόλιν γινομένων, καὶ πόν-

[1] οἷσῖν T. R.

pites et indecore eum adibant, inquit Budæus. Id. in Phocione: Ἐπεὶ δὲ Ἀρταλας μετὰ χρημάτων πολλῶν ἀπεδρᾶς Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς Ἀσίας τῇ Ἀττικῇ προσέβαλε, καὶ τῶν εἰωθότων ἀπὸ τοῦ βήματος χρηματίζεσθαι δεήσειε ἢ καὶ ἄμιλλα φθειρομένων πρὸς αὐτόν. Aristides Panath. Ἀλλ' ὅδε τύπτ' ἀμυνομένη καὶ δίκην ἀξιοῦσα λαβεῖν τῶν ἐν τῇ ἐπείρῳ τῶν Ἰώνων, δεδουλωμένων Ἑλλήνων, οὓς μόνη μὴν ἰδίᾳ τε φθειρομένους κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Aristoph. in Aribus 917.

Ἀλλ', ὦ σκυτᾶ, κατὰ τί δεῦρ' ἂν ἐφθάρης;

Alciphro I. Epist. 13. Ἐξ Ἑρμίνης — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων. et 34. Περισῴζεται δὲ Ἑρπυλλὶς τῇ Μεγάρας ἕδρᾳ. Gregor. ad Athanasium: Ἀφ' οὗ δὲ ἡ ἀντίθετος γλῶσσα, ὅσπερ τι νόσημα δεινὸν καὶ παλαιόν, ταῖς Ἑλληνίσιας ἡμῶν ἐπεφθάρη. Idem: Τέρας τι Κασταλίδιον, τὰ μὲν πρῶτα τραγῳδοῦσα ἀλλοτρίας ᾠδῆς — τὰ τελευταῖα δὲ καὶ πολιτικῷ σαρκασμῷ περισῴζουσα. Idem: Μυδὶ γὰρ Σαβίλλιος τῷ ῥητῷ τούτῳ παραφθειρόμενον. Aristoph. Eccles. 248.

Ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται περισῴζεις.

Idem in Pace 71.

Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς, οὐκ οἶδ' ὅπου,
Ἐλεήγειν' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον.

Similes et istæ locutiones. Ἐμῇ' εἰς πέρατας, φθάρμ, ἀπορθεύσω εἰς πέρατας. Idem Aristoph. Nub. 787.

Οὐκ εἰς πέρατας ἀπορθεύσει
Ἐπιλησμόνατον καὶ σπανιώτατον γερόντων;

Et Equit. 888.

Οὐκ εἰς πέρατας ἀπορθεύσει ζόφους πάμπτωνον ἴζων;

In his igitur omnibus τὸ φθείρεσθαι corrumpendi vim non habet, neque a φθίω deducitur. Verum est lente et pedetentim repere vel serpere, τοῦ φθιερὸς (qui et serpens a Plinio dicitur et Apuleio) motum seu potius lentitudinem imitari. Theocr. Idyll. 2. init.

Ἧς χρέος, ἀσὶ' ἐγὼ τε καὶ Ἔμπιτος εἰς τὸν Ἄλεντα
Εἴρωμες ἐκ πόλιος.

Sobol. Τὸ ἕρωσιν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νοθευτήρων καὶ δυσκόλων περιφερομένων· τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. Aristoph. Plut. 675.

Ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἑρπύσαι.

σχ. ad loc. Ἑρπύσαι δὲ βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν. In nonnullis tamen, quos adduxi, locis, ut id obiter moneam, conveniet fortasse exponere, non ad instar τοῦ φθιερὸς reptare, verum fortasse adhærescere. Uti in isto quoque, quem jam addo ex Ælliano XIV. V. H. 26. Ἀρκεσίλαον τὸν ἐξ Ἀκαδημίας Ἀντιγόνεια ὁ σοφιστὴς ἐλκυθρᾶσαι, προσφθαρὲν αὐτῷ. et similiter XII. H. A. 17. de Echeneide. θυούσῃ τοῦ περσφθαρέν. Jam autem post nostram, licet novam, non fortasse ingratam, explicationem confer decrepitos boves et capularem senem Lycurgi cum veteri Laerte apud Homerum Ulyx. A. 189.

Λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ φίλοισι
Ἔμμεναι ἐν μεγάροις, ἀλλ' ἀκαχήμενον ἶσα
Γηραϊ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
Παρτιθεῖ, οἵτ' ἂρ μιν κάματος κατὰ γοῦνα λάβῃσιν
Ἐρχόζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.

Accedit etiam, quod, si hunc locum cum Suida legamus περιφθειρομένους, non ἀπορθειρομένους, et profecto ita legere suadeo, ne dubitandi quidem occasio relinqueretur. Indeque Lucianum optime explicabimus in Pseudologista: Ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου τρυφὰς, καὶ ὡς παραδοὺς σαυτὸν τῷ ἰλίθρῳ ἐκείνῳ συρμπερισῴθρίῳ πάντα ἐκαπρεύθη. Sed præstat fortasse Suidam producere, quoniam præter morem totum hunc locum Lycurgi ex melioribus exemplaribus videtur descripsisse, quam quibus usi sunt Aldus et Stephanus: Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀκμαιοτάτους, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδιᾷ ἦν καθ' ὅλην τὴν ὥραν τότ' ἐκεῖ χήρους ἀεὶ περιφθειρομένους, ἀντὶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους. Suid. in Περιφθειρόμενος. Taylor. Hæc satis prolixa de voce διαφθειρομένους disquisitio grammatica, ejus auctorem, prius incertum, quid de lectione h. l. statuat, edocuisse videtur, istud vocabulum ab h. l. alienum esse. Nam si cum Lonicero vertas: *cæsis grandævos videre erat per totam urbem ipsos scelus perire*. id absonum est; sin a φθείρεσθαι (quo utuntur Attici sensu: vagari, ire, repere) velis derivare, compositam διαφθ. incommodum erit. Conjectura vero διαφθειρομένους propterea displiceat, quod, si

τῶν τῶν πολιτῶν τὰ μάχιστα ἀτυχηκότων, μάλιστ' ἂν τις 168
ἥλιγητε καὶ δέδοικεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἡνίχ' 169
ὁρᾶν ἦν τὸν δῆμον ψηφισάμενον ταῖς μὲν δούλους ἐλευθέρους, 170
ταῖς δὲ ξένους Ἀθηναίους, ταῖς δ' ἀτίμους ἐντίμους, ἐς
πρῶτον ἐπὶ τῷ αὐτόχθονι εἶναι καὶ ἐλευθέρους ἐστηκότες.
τοσοῦτον δὲ ἡ πόλις ἐκέχρητο μεταβολῇ, ὥστε [1] πρότερον
μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλάττων ἐλευθερίας κινυνεύεσθαι,
ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγωνᾶν ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτη-
ρίας ἀσφαλῶς δύνηται [2] διακινδυνεύσαι. καὶ πρότερον μὲν 171
πολλῆς χώρας τῶν βαρβάρων ἐπάρχειν, τότε δὲ πρὸς Μα-
κεδόνους ὑπὲρ τῆς ἰδίας κινδυνεύειν· καὶ τὸν δῆμον ὃν πρότερον

[1] πρῶτον T\ R.

[2] κινδυνεῦσαι. T. R.

vestitum seniorum designat, tamen vocem desideramus, qua denigatur, quatenus senes timidi et perterriti seese fecerint. Quare his omnibus perpensis, Steidii lectionem παφοδειμούντως veram fuisse Lycurgi scripturam, vel saltem verisimiliorem, quam vulgatam, judicamus; cui judicio jam olim subscripserunt Mausmeus ad Harpocr. p. 121., Küster. ad Suid. l. c., Taylorus ipse, et Dorvillius ad Charitom. p. 385. Liga. Quum enim φοβεῖσθαι apud Atticos scriptores significat: *quæ vel aliorum malo vel damno ira aut vagari* (Brunck. ad Aristoph. Eccles. v. 248.), illud compositum παφοβεισμένους omnes describit, *qui cum impetu, sensim atque alieno, et trepidantes prorumpunt, cum molestia eorum, ad quos accedunt aberrantes.* Et hoc modo perfecta erit oratoria et pulcra descriptio trepidationis et metus, quo tum omnis sexus quæque ætas civium in urbe dementium angebatur. Becker. Lycurgum ad normam Atticam scripsisse suspicatus sum ἐπὶ γάμῳ ἰδίᾳ, pronti Lysiam dedisse liquet, ex Harpocr. in ἰδίᾳ. *Ad Herodot.* l. iii. 14. Valckenaer. Thorlacius et Ormanus: ἐπὶ γάμῳ οὐδὲ διαφθειρομένους. Beckerus: τὸν ἐπὶ γάμῳ οὐδὲ παφοβεισμένους. Heinrichius: ἐπὶ γάμῳ ἰδίᾳ παφοβεισμένους. Pinzgerus: ἐπὶ γάμῳ ἰδίᾳ διαφθειρόμενον.

Μάλιστ' ἄν], Μάλιστα δ' ἄν, Vratislav. quam lectio fortasse non plane negligenda. Geminam locum particulæ δὲ post genitivos absolutos cum δὲ inchoantes fateor me frustra adhuc quæsivisse; similia autem hæc Herodoti l. ii. 50. τῶν δὲ οὐ φασι θεῶν γενέσιας ἐπίστασθαι, οὕτω δὲ μοι δοκέουσι ἴσας Πελασγῶν ἐπίστασθαι. Ex quo genere ipsa nonnulla congessit Matthiæ Gr. Gr. §. 606. 3. p. 892. Ormann. Et sic dedit Heinrich.

[1] Οἱ πρῶτον] Leg. ὡς πρὸ τοῦ. et v. 6. ἔστι πρῶτον. Reisk. πρῶτον, *antea*. Quod Athenienses "eodem innati solo sint, quod incolunt," ut Justin. ii. 6. interpretatur voc. αὐτόχθονες, id sæpissime celebratur ab oratoribus, imprimis Isocrate v. c. Paneg. §. ϙ'. et Panath. §. μϛ'. Vid. Gottleb. ad Platon. Menex. c. 6. Becker. πρῶτον Sobaltius significasse τοῦ πρώτου positum esse monet, cujus loquendi usus exempla collegerunt Musgravius ad Sophocl. Antig. 1327., Viger. p. 67., Rosius Ellips. p. 738. Schaef. His autem accuratius examinatis facile patet, vocabulum, ne ejus significationes confundantur, genitivum vel ἀ necessario apponi: id quod omnia quæ hujus usus exempla novi, egregie comprobant. Quare hic præstuli cod. Cripps. lectionem [fallitur V. D. enim varians lectio ad πρῶτον v. 6. pertinet]. Ormann.

Ἀγαθῶν] De vocis significatione, qua pro ἀρετῇ dicitur, v. ad Philemon. Gramm. p. 226. Idem.

Πρότερον μὲν πολλῆς χώρας] Isocrat. Paneg. §. δ'. Mor.

Τὸν δῆμον, ὅν] Facile sit pro primo articulo posteriorem. sufficere, ut sic sit: καὶ, ὃν δῆμον πρότερον Ἀσιάδαι. Sed satius est anacoluthon hic statuere, cujus crebra occurrunt exempla. Nisi mavis pro αὐτὸς ἰδίᾳτε p. 418. §. legere τῶν ἰδι. Reisk.

Καὶ τὰ δῆμα — μεταπίμψασθαι] Inest huic loco anacoluthon, quorum exempla undique et in Lycurgo, qui turbatiorem verborum ordinem non asperatur. Non minus igitur improbanda videtur Reiskii correctio τοῦτον ἴδιον, quam Meri conjectura, qui οὗτος ἰδίᾳτε delendum et δῆμα — μεταπ. jungendum esse censebat. Nihil præter istud anacoluthon occurrit, quo offendaris, duri tamen. Nam sic

Λακεδαιμόνιοι καὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες Ἕλληνες βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, οὗτος ἐδεῖτο τῶν ἐξ Ἄνδρου καὶ Κέω καὶ Τροιζῆνος καὶ Ἐπιδαύρου ἐπικουρίαν [1]αὐτῷ μεταπέμψασθαι. ὥστε, ὦ ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς τοιούτοις φόβοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τοσαύτῃ αἰσχύνῃ ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε σῶλα θέμενον ὑπὲρ τῆς πατρίδος μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα ταῖξαι τοῖς στρατηγοῖς, ἀλλὰ φυγόντα καὶ [2]προδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν, τίς ἂν ἡ δικαστὴς φιλόπολις καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότῃ τῆς πόλεως βοηθήσειε, τὸν οὐδὲ συμπενθῆσαι τοῖς τῆς πατρίδος συμφο-
172 ραῖς τολμήσαντα, οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο [3]ἑαυτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, ὅτε ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα [4]συνεβάλλετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας, οἱ δὲ [5]νεὼ τὰ ὅπλα.

[1] αὐτῷ T. R. [2] παραδόντα T. παριδόντα R. [3] αὐτὴν T. R. [4] συνεβάλετο T. R. [5] νέοι T. R.

vert. *idem populus indigebat auxilii ex Andro* etc. *quæ sibi submitterentur*. Cum Moro autem αὐτῷ pro αὐτῷ correxi. — Ad illustrandam historiam laudat Hauptm. Diod. Sicul. XVI. 86. Plutarch. Alex. c. 14. Demosth. c. 26. Ælian. V. H. VI. 1. Justin. VIII. 3. Becker.

Μεταπέμψασθαι] Novo significatu, si bene habet, pro *sibi submittere*. Si autem vulgari significatu etiam hic est usurpatum, necesse est pro οὗτος ἐδεῖτο τῶν — legi τούτου ἐδεῖτο τὴν (aut τὰς) ἐξ Ἄνδρου —. Reisk. Heinrichius: [αὐτῷ μεταπέμψασθαι].

Παραδόντα] Lege παροδόντα. Monui supra ad §. γ'. med. Taylor. Malim παριδόντα. *qui prætervidérit, contempserit, neglexerit*. v. p. 156. 7. ed. Steph. Reisk. παραδόντα restituimus propter seqq. οὐδὲ συμπενθῆσαι — οὐδὲ συμβεβλημένον. *Leocrates dum aufugeret cæteris curam salutis reip. tradidit*. Sic §. γ'. λς'. Becker. Osannus, Heinrichius et Pinzgerus παροδόντα dederunt.

Τὸν οὐδὲ συμπενθῆσαι] Referenda sunt ad remotius ἀπολύσειεν. Mor.

Τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς] Melius, ταῖς τῆς πατρίδος συμφοραῖς. Taylor: Videtur vulgata bene habere, aut certe defendi posse. πενθεῖν τι, *lugere quid*, vel *ob quid*. ergo et συμπενθεῖν τινί τι, *cum aliquo aliquid lugere*. Idem dictum erit atque οὐδὲ συμπενθῆσαι τῇ πατρίδι τὰς αὐτῆς συμφοράς. Reisk.

Τὰς δάπας] Eodem modo et eadem sedulitate muri reficiebantur post bellum Persicum, ἀπειθέμενον τὰ τείχη, οὔτ' οἰκίας οὔτε τάφου φειδόμενοι. Diod. Sic. XI. c. 40. "Atque ut interim omnes servi atque liberi opus fecerant, neque ulli loco parcerent, sive sacer esset, sive privatus, sive publicus." Nep. Themist. 6. Cave autem existimes iterum de iisdem agi infra οἱ δὲ τῆς τῶν τάφων. Ibi enim legendum τάφρων. Scilicet ἐπιμελεῖσθαι — τειχῶν — τάφρων — χαρακώσεως. Nihil verius. Taylor. Quamquam et Demosthenes de Cor. p. 325. 19. Reisk., splendidissimo Orationis loco, τὴν περιβολὴν memorat, qua tum ipse circumdederit urbem, Taylori conjecturam nihilominus rejiciendam esse putavi: deo enim describuntur negotia, quibus tum imprimis occupati erant cives Attici: alterum defensionis urbis, alterum sepulturæ apud Chæroneam occisorum. Utrumque vero hic et in sequentibus, a Leocrate prætermissum esse docet Orator. Becker. τάφρων tamen dant Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Οἱ δὲ νεώ] V. Piers. ad Mœr. p. 265. Ex Plutarch. ii. 6. illustrat. Mor. At fortasse ad Melanchthonem tanquam hujus scripturæ auctorem recurrere oportet;

ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ
τῆς τῶν [1] τάφρων, οἱ δὲ τῆς χαρακώσεως· οὐδεὶς δ' ἦν ἀργὸς
τῶν ἐν τῇ πόλει. ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρ-
εσχετο τάξαι Λακεδαίμων. ὧν [2] εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας
30 τὸν μηδὲ ξυνενεγκεῖν μηδ' ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα 173
τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρω-
νείᾳ τελευτησάντων θανάτῳ ζημιῶσαι, ὡς τὸ ἐπὶ τούτῳ
μέρος ἀτάφων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων· ὧν οὗτος
οὐδὲ τοὺς θήκας παρὼν ᾐσχύνθη ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα
αὐτῶν προσαγορεύων.

ιϛ'. Περὶ ὧν, [3] ὦ ἄνδρες, μικρῷ πλείω βούλομαι διελθεῖν,
καὶ ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι καὶ μὴ νομίζειν ἀλλοτρίους εἶναι
35 τοὺς τοιούτους τῶν δημοσίων ἀγῶνας· αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν
[4] ἀνδρῶν εὐλογίαι τὸν ἔλεγχον σαφῆ κατὰ τῶν τἀναντία 174
ἐπιτηδευόντων ποιοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἔπαινον, ὃς
μόνος ἆθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶ, τοῦ-
τον, ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως
[5] τὰς ψυχὰς αὑτῶν ἀνάλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς
ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ παραλιπεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς πολεμίοις

[1] τάφων T. R. [2] εἰκότως T. R. [3] Ω om. T. R. [4] ἀνδρῶν om. T. R.
[5] τὰς ψυχὰς - - - πόλεως] ἐτελεύτησαν T. R.

vertentem: *templa* [*cuppeditabant*], *clypeos*. Thorlacius πάσι. Schaubius, *servata vulgata* πάσι, *intelligit agros*. Osann. πρὸ Heinrichius quoque et Pinzgerus: cf. Elsml. ad Eurip. Heraclid. 695.

*Ὧν εἰκότως ὑμᾶς ἀναμνησθέντας] Lege ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ἀναμνησθέντας ἡ. τ. λ. Jam recte se habet Constructio, quæ aliter labascere videbatur. Εἰκὸς ὦν, *par erat*. Ut Antipho Orat. I. in init. Οὓς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνηκότι τιμηρεῖν γενέσθαι, τῷ δ' ἐκπεφευγότι ζημιοῦν. Hæc potissimum annotavi, quoniam in schedis meis video animadversum, fuisse olim fastidiosos quosdam, qui hanc locutionem damnarent. Taylor. Aut cum Taylore εἰκὸς est leg. aut illa vulgata servata, ἀναμνησθέντες in nominativo, et ζημιῶσαι v. 7. aut ζημιῶσαι δεῖ. Reisk. εἰκὸς cæteri editores sascepere.

Συνενεγκεῖν] *comportare cadavera cæsorum ad tumulos*, quod faciunt superstites e præliis facti. Reisk.

Παρὼν, ᾐσχύνθη] Punge mecum: ὃν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παρὼν ᾐσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων. *quorum sepulcra ille præteriens non erubuit, licet post septem annos tum primum patriam eorum consalutaverit*. Si tamen hoc sit προσαγορεύειν, quod nimium suspicor. Hesychius quidem προσαγορεύει, ἀσπάζεται. Nonnullis fortasse placere potest ἀναγορεύων, *qui per septennium patria se abdicaverit*. Ego tamen, ut decet, ἐπίχω. Taylor.

Αὐτῶν προσαγορεύων] Videtur ἑαυτῷ esse interponendum. *illum, præter capras eorum præterveuntem, nil puduit, ipsorum patriam suam appellare*, se ferre civem ipsorum, communi cum ipsis patria utentem. Reisk. Cui consentit §. λϛ'. Becker. Pro αὐτῶν conj. Ducas ἑαυτοῦ.

Τοὺς τοιούτους τ. δ. ἀγῶνας] Lego: τοὺς τοιούτους λόγους τῶν δημοσίων ἀγώνων. Idem. Cui obsecutus est Heinrichius.

Αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν] Muretus XVII. Var. Lect. 6. legit: αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαι etc. deinde, l. antep. ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτηρίαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀπέλωσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι πόλεως μὴ παραλιπεῖν. Si hæc ex fide MStorum dixerit, bene dixit. Taylor.

Εὐλογίαι] *laudationes*. Thucyd. ii. 42. Mor.

ἀνέντησαν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Βοιωτείας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχούμενοι, οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλὰ τὴν μὲν αὑτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστάτην φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν ἀλλοίων περιβόλων, τὴν δὲ δρεπομένην αὐτοὺς αἰσχύνην περιορᾶν περθουμένην. εἰκότως· ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γενομένους καὶ τοὺς ποιητοὺς τῶν πολιτῶν οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες τοῖς εὐνοίαις, οὕτω καὶ πρὸς τὰς χώρας τὰς μὲν φύσει προσηκού- 154. 1
σας ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας πατρικωτέρων διέκειντο. τοιαύτας δὲ γνώμας χαρισάμενοι, καὶ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν ἐξ ὅσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ ὁμοίους τῆς τύχης ἐκομίσαντο· τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ χῶροι ἀπολαύουσιν, ἀλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν ἀμπαταλαλοίπασιν, οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀσπασάμενοι ἔνθα παρεστάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀμύνοντες, ἃ δὲ δεῖ καὶ παραδόξασαν μὴ εἰπεῖν, ἀληθῆ δέ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον. τὰ γὰρ ἄθλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἐλευθερία καὶ ἀρετή· ταῦτα γὰρ ἀπροφάσιστα τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δὲ οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἥττους ῥᾳθύμους τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ

Παρθουμένων. ἀκόντων.] Hæc recte a me distinguuntur. Vide ad §. 26. Interpretem nostrum, ut vides, fefellit vulgatæ distinctio: αἰσχυνόμενοι περιορᾶν περθουμένην ἀκόντων. TAYLOR.

Ὥσπερ γὰρ —] Demosth. Epitaph. p. 1390. 4. ed. Reisk. BECKER.

Οἱ ποιητοὶ] V. quos laudet Morus ad Isocr. Panegyr. c. 26. Mox pro vulg. ἀμύνοντες cum Tayl. ἀμυνοῦντες dedimus. BECKER.

Ἔνθα παρεστάχθησαν] Conjecit Cl. Marklandus ad Lysiam p. 47. 8. ed. Steph. ἔνθα περ ἐτάχθησαν. TAYLOR. Et sic dedit Heinrichius.

Ἀμύνοντες] Potius ἀμυνοῦντες, ut recte Lonicerus: *dimicaturi*. Ita l. 1. ἀπέθανον — ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχούμενοι. TAYLOR.

Τὰ γὰρ — ταῦτα γάρ] An leg. ἃ γὰρ — αὐτ' ἄρα. MOR.

Ἥττους αἰτίους] *amissæ victoriæ auctores*. Hæc sunt quovis pisculo digna. At id tantum abfuit, ut Orator etiam contenderet eos neque ἡττηθῆναι, ut l. ult. μόνους τοὺς ἐν ταῖς πολέμοις καλῶς ἀνυθέντας οὐδ' ἂν ὑπ' ἐκείνων δικαίως φόνου. Rescribe igitur: οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἡττῆσθαι τοὺς ταῖς διανοίαις μὴ πτήξαντας. Maendla illa Exemplarium, αἰσθέσις, unde originem traxerit, vides. Inter voces ἡττᾶσθαι et τοὺς videre visus est bonus librarius. TAYLOR.

Ἥττους αἰτίους] Demosth. Epitaph. p. 1394. 20. ed. Reisk. eandem sententiam hoc modo profert: οἶκ ἂν ἀνάσχοιμι δ' εἰπεῖν, ὅτι μοι δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἀκοντέρων ἐν τάξει, τῶν μὲν ἥττους οὐ μαρτύρων· πολὺ δ' ἡμῖσεις ἀμφίστερα. τὸ μὲν γὰρ πρωτεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, ὡς ἐν ὁ βίβλιον παρακεῖ, κρίνεται. ὃ δ' εἰς τοῦτο ἕκαστον ἔδει παρασκεύασθαι, πᾶς ὁ μένων ἐν τάξει πεπείκασιν. Sic Noster αἴτιος ἥττους, *auctor est et participe cladis*; nam qui pulere in prælio cecidissent, invicti cadebant, nec sentiebant calamitates, quas cladem necessario sequebantur. Morte libertatem sibi servabant; servitutem non ferebant. Cf. Lys. Epit. p. 95. 4. ed. Reisk. BECKER.

Τὸν τῶν ἐν.] Malim δὴ τὸν τῶν ἐν. REISK. Reiskio miror Scholiastam assensum esse. OBERW. Φῶτα] ἀνδρείως ὑπομείναντας ὑπὲρ τῶν ἐν. de suo Heinrichius. qui mox p. 421. 7. [συνοίσῃ - - - ἐλευθερίᾳ].

τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἷς [1]ἡττῆσθαι δικαίως φήσειε· τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες εὐκλεᾶ θάνατον αἱροῦνται. ἐδήλωσε δὲ ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ· μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ αὐτοί τε τὸν βίον μετὰ λαμπρότητος καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσεν· 176
σωτερὰ γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. ὅθεν καὶ φανερὸν πᾶσιν ἐποίησαν οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ καινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες. ὥστε, ὦ ἄνδρες, οὐκ αἰσχυνθείην ἂν ἐπὶ τῶν στεφάνων τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ οὐκ ἀλόγως ἐπετηδεύθη, ἐπίστασθε, ὦ Ἀθηναῖοι, μόνοι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τιμᾶν· εὑρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ὑμῖν δὲ στρατηγοὺς ἀγαθοὺς καὶ [2]τοὺς τὸν τύραννον ἀποστεί-ναντας· καὶ τοιούτους μὲν ἄνδρας οὐδ' ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος ῥᾳδίως εὑρεῖν ῥᾴδιον, τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας πανηγύρεις εὐπετῶς πολλαχόθεν ἔστι γεγενῆσθαι ἰδεῖν. ὥστε τοίνυν τοὺς εὐεργέτας μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε, οὕτω δίκαιον καὶ τοὺς τὴν πατρίδα καταισχύνοντας καὶ προδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν.

ιγ'. Σκέψασθε δέ, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν ἀπο-

[1] ἡττῆσθαι T. R.

[2] τοὺς om. T. R.

Στέφανον τῆς πατρίδος] Schulzius comparari vult illud B. Pauli ad Thessal. I. 2. 19. στέφανος καυχήσεως, ubi v. interpret. — In Orat. deperdita (Fr. XVIII.) Lycurgus στεφανῶν usurpavit pro τιμᾶν. Sic et h. l. eius est substantive, eo sensu, ut omnes illorum patriae summum ornamentum vocare non dubitaret. Similis est sententia Demosthenis in Epitaph. p. 1396. 6. ed. Reisk. ἡ πόλις τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. Et paullo post: ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ τῆς Ἑλλάδος ἦν ψυχή. Nimirum, qui laudationes funebres scribebant, id potissimum elaborarunt, ut insolito dicendi genere laudatorum virtutes augerent, eorumque pro patria oppetitam mortem splendidissimis efferrent laudibus. Hoc Lycurgus, quantum potuit, h. l. imitatus est. Vide quae monui ad Demosth. Epitaph. in Demosth. vita II. p. 466. sq. BECKER.

Καὶ δι' ἃ] Malim καὶ γὰρ δι' ἃ —. REISK.

Εἰρήσεται δέ] Pro γὰρ, contra ea apud alios etc. MOR.

Ἀθλητὰς ἀνακειμένους] Ἐν τῇ Μιλήτῳ σταλλοὺς ἀθηναίους ἀθλητῶν Σπασάμενος (Alexander) Ὀλύμπια καὶ Πύθια νικησάντων, καὶ πῶς τὰ παλαιὰ τῶν σωμάτων, ἴφη, ἴσα οἱ βέλτιον ὑμῶν τὸν φίλον ἐφιλήσαν; Plutarch. Apophthegm. TAYLOR.

Στρατηγοὺς ἀγαθοὺς] Nep. Milt. c. 8. BECKER.

Τὸν τύραν. ἀναιρ.] Leg. fortasse: τοὺς τὸν τ. ἀ. i. e. Harmodium et Aristogitonem. Thucyd. 6. 54. IDEM.

Καὶ τοιούτους] Sc. duces strenuos et fortes. Sequens οὐδ' cum εὑρεῖν ῥᾴδιον jungendum; neque tum Reisk. emend. οὐδ' ὀλίγους sive σταλλοὺς, opus est. IDEM.

Ὀλίγους] Aut pro ὀλίγους leg. est. σταλλοὺς, aut οὐ μὰ ὀλίγους, aut οὐδ' ὀλίγους. ne paucos quidem numero. REISK.

Μεγίστας] Leg. τὰς μεγίστας. IDEM. Et articulum addidit Heinrichius.

Οὐδὲν ὑμῖν ἐστὶν] Emendo οὐδ' ἐν ὑμῖν

177 ψηφίσασθαι Λεωκράτους ταυτοὶ τὰ δίκαια ποιοῦσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ — καὶ μηδείς μοι θορυβήσῃ· ταύτην γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῇ πόλει σωτηρίαν — τοὺς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ [1]ἐγκαταλιπόντας τότε τοῖς πολεμίοις λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα ὁσιώτατα δικάζοντας αὐτοὺς ἂν εἷς [2]τινα τῶν 30 πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρανομῆσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, μείναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς [3]υἱεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εἰ τὸν τοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκθέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ πάσχειν ὅστις ἀνὴρ ὢν οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῇ πατρίδι; ἔτι δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι τὸ γινό- 35 μενον, ἐψηφίσατο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς φεύγοντας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. ἃ δὴ καὶ κατέγνωσται μὲν παρὰ τῷ δικαιοτάτῳ συνεδρίῳ, κατεψήφισται δὲ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίστης

[1] καταλιπόντας τότε ἀς πολεμίους T. R. [2] τινας T. R. [3] υἱοὺς T. R.

ἐστὶν. *jam non amplius in vestra potestate situm est*. Rationem reddit in sequentibus. TAYLOR. Malim tamen οὐδ' ἔτι ἐστὶν ὑμῖν ut usitatius. REISK. Taylori correctionem certissimam recepi. BECKER. Neutro opus esse demonstravit Hauptmannus. OSANN. Taylori correctionem recepit Heinrichius quoque.

Τοὺς φεύγοντας] Vulg. φεύγοντας. Illud dedimus propter insequens καταλιπόντας. V. Wolf. ad Lept. §. ιγ'. med. BECKER. Quocum facit Heinrichius. sed vid. p. 150. 15. ed. Steph. et infra v. 16.

Καταλιπόντας τότε] Distingue post τότε, τοὺς καταλιπόντας τότε, *in eo*, sc. bello. Erravit Interpres, deceptus mala Stephani distinctione. TAYLOR. Supra §. α'. ια'. orator conjunxit πατρίδα et πόλιν. Quare nostro loco suspicetur aliquis τὴν πόλιν post τότε excidisse. BECKER. Recte MSS. τοὺς πολεμίους. de quo appositionis usu comparativo vid. Matth. Gramm. Gr. §. 433. p. 599., Reisig. Conjectan. in Aristophan. p. 35., Persius Sat. vi. 74. "ast illi tremat omento popa venter." OSANN. Dedi cum Pinzgero e conjectura Bekkeri τοῖς πολεμίοις. Cf. p. 159, 7. 160, 6. et 166, 37. ed. Steph.

Ὁσιώτατα δικάζοντας] In hac causa adversus cives nonnullos Areopagum peccasse, quis credat? Senatum, quem de caedibus aliorum sanctissime judicasse constat? Dinarch. c. Demosth. p. 6. ed. Reisk. de Areopago: Καὶ ἡ τῶν ἐκ προνοίας φόνων ἀξιόπιστος οὖσα βούλη τὸ δίκαιον καὶ ἀληθὲς εἰρεῖν — τῶν ἐπὶ τοῖς κατὰ Δημοσθένους ἀποφασμένοις χρήμασιν ἄπειρος ἐστι τοῦ δικαίου. BECKER.

Τοιοῦτόν τι] Sall. ἔστι φανῆναι τινὰ ἀδίκως. REISK.

Αὐτολύκου] V. fragm. Lycurgi III. BECKER.

Οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα] *qui cum vir sit, non fuerit patriae suae gratus pro educationis immensis beneficiis?* Ἀνὴρ ὢν opponitur est τῷ ἀχρήστ. εἰς τὸν πόλεμον. Mortem vero pro patria, quae parvulum educavit, libenter oppetere civem gratum, inuit quoque Lys. Epitaph. §. α'. Ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὅσοις χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες. IDEM.

ἄξια εἶναι τιμωρίας, τούτους ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; πάντων γὰρ ἀνθρώπων ἔστιν ἀγωνιστικώτατοι, καὶ ἐλα- 178
χίστους ἔζετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας. ὡς μὲν οὖν ἔχοχός ἐστι τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπασιν, ὦ ἄνδρες, Λεωκράτης, φανερόν ἐστι.

ιδ'. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν λέγοντα ὡς ἔμπορος ἐξέπλευσε καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἀργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. ἐὰν οὖν ταῦτα λέγῃ, ἐνθυμεῖσθε ᾧ ῥᾳδίως λήψεσθε αὐτὸν ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ
55. 1 οὐκ ἐκ τῆς ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδα ἐμβαίνουσιν οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὁρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι· ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς ἑταίρας καὶ τῶν θεραπαινῶν, ἀλλὰ [1] μόνος μετὰ παιδὸς τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ [2] τούτοις τί προσῆκεν ἐν Μεγάροις
5 τὸν Ἀθηναῖον ὡς ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακομίζεσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πατρίδα καὶ μεγάλα πάντας ἠδικηκέναι; ὃ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν αἰσχιστότατον, εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προσεδόκα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε κύριοι γενόμενοι τῆς ψήφου. χωρὶς δὲ τούτων οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι
10 ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν τοὺς [3] μὲν ἐπὶ

[1] μόνος T. R. [2] τούτοις om. T. R. [3] μὲν om. T. R.

Πάντων γὰρ] Πάντων ἄρα dedit Heinrichius.

Τῆς αὐτῆς] Vid. §. ς'. et. ζ'. BECKER.

Μόνος μετὰ] Aperto vitio. *μόνος μετὰ* omnes MSS. OSANN. Heinrichius: *μόνος μετὰ τοῦ*.

Κατεγνώκει τι αὐτοῦ] Malim *κατεγνώκει γε ἑαυτοῦ*. REISK. Quod Beckerum in textum suscepisse miror. OSANN.

Κατεγνώκει γ' ἑαυτῷ] Aldinae lect. vitiosa *κατεγνώκατε αὐτὸν* b. l. et paullo postea *αὐτὸν προσεδόκατε* Melanethonem in transversum ducebant. Vertit: *nisi condemnaretis eum proditionis patriae et maximorum sceleruum, cum quidem absurdissimum esset alios liberare culpa in tali crimine, propter quod vos ipsos poena dignos judicaretis.* Cum Reisk. correximus locum. ΤΕΑΤΤΟΤ et ΓΕΑ. facile in Codd. poterant permisceri. Et sic eliquoties infra Lyc. c. 36. *αὐτὸς ἑαυτοῦ κατεγνώς, καὶ οἰκέτας ἐν Μεγ.* Porro *ὁ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινός*. — Denique cum Scaligero, ex Aldina retinentes *τι*, hoc cum insequenti verbo conjunximus scribentes *τετεύξεσθαι*. *Ταῦθ'* pertinet ad *περὶ ὧν*, et opposita sunt. *αὐτὸς* et *ὑμεῖς*. Jam sic concludit Orator: *Quare Leocrates, Atheniensis, Megaris vixit? quamobrem vendidit domum, quam hic habuit, nisi se ipsum jam tunc condemnasset, patriae proditorem fuisse omnesque cives gravitor offendisse? Id vero omnium stultissimum, si scelerum, quorum poenam ipse statim tum temporis exspectavit, nunc judicio vestro absolvetis.* BECKER.

Τεύξεσθαι] Scal. *τετεύξεσθαι*. Proxime notes, istud *ταῦθ'* absolute dici, neque enim regitur ab *ἀπολύσετε*. Ut sit *διὰ ταῦθ' ἀπολύσετε*. Versionem ergo reformabis. TAYLOR.

Οὐκ ἡγοῦμαι] Heinrichius: *οὐδ' ἡγοῦμαι*.

Ἐπὶ ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας] Π. *ἐπὶ ἐμπορίᾳ*. *Ὀλίγῳ δὲ πρότερον εἶπε κατ' ἐμπορίαν*. H. STEPHAN. Infra etiam, paragrapho exeunte, *κατ' ἐμπορίαν ἀποδήμει*. Sed

179 ἐμπορίαν ἀπαδημοῦντας συκοφάντει ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν, τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' ἀργυρολογίαν ἐκπλεῖν, ἵνα μὲ οὐδ' ἂν εἷς προσκτήσασθαι οὐδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυλάξαι; ἡδέως δ' ἂν αὐτοῦ πυθοίμην, τίνα ἐμπορίαν εἰσάγων χρηστοτέκνος ἐγένετο ἂν τῇ πόλει τοῦ πειραιοχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοὺς ἐπίκτητους ἀμύνασθαι, μαθ' [1] ὑμῶν μαχόμενος. ἐγὼ μὲν εὐδαιμίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὖσαν βοήθειαν. ἄξιον δέ ἐστιν οὐ μόνον αὐτῷ δικὴν τὴν κρῖσιν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον. φανερῶς γὰρ ψεύδεσθαι τετόλμηκεν. οὔτε γὰρ πρότερον εἰδεπέπαστο ἐγένετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκάκτηπο χαλκοτύπους· οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Μεγάρων, ἐξ ἧς συνεχῶς ἀποδημίας. ἔτι δὲ καὶ ταντηκοστὴς ῥαπτόχαλκος ἐτύγχανεν, ἣν οὐκ ἂν κατελιπὼν κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει. εἰσὶ μὲν οὖν τι περὶ τούτων λέγειν, οὐδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω.

ιε'. Ἦλθε δ' ἴσως ἐκ' ἐκείνων τὸν λόγον φερόμενος, ὃν αὐτῷ [2] συμβεβουλεύκασί τινες τῶν συκοφαντῶν, ὡς οὐκ ἔνοχός ἐστι τῇ προδοσίᾳ· οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος οὔτε πυλῶν

[1] ὑμῶν T. R.

[2] συμβεβουλεύκασι T. R.

emendatio viri prestantissimi est minus necessaria. TAYLOR. Dedimus ἐν ἐμπορίᾳ. Wesseling ad Diodor. Sic. ii. p. 425, Bip., Matth. Gr. Gr. p. 858. BECKER. H. Stephani correctionem, ἐν' ἐμπορίᾳ, vulgatæ quidem linguæ Græcæ non comprobatam, nollm Beckerum statim in textum suscepisse, licet eadem fere modo Demosthenes adv. Callipp. p. 1236. 23. ἐφ' ἑνὶ πλοίῳ ἀνεδημῶν ἐμπορίᾳ dixerit. Absque enim codicibus talia emendare, temerarium mihi videtur, reputantibus ἐκ in structura verbi significationem motus habentis saepissime etiam tum accusativo jungi, quum causam notat, uti in hujus generis dictionibus ἐκ' ἀγρὸν ἐξιέναι etc., de quibus v. Sturzii Lex. Xenoph. T. 2. p. 267. Ac præter Beckerum Stephani scripturam nullus editorum vulgatam prætulit. OBANN.

Καὶ κατ' ἀργυρολογίαν] Dele inutilem particulam καὶ, quam debemus voci proximæ. TAYLOR. Num, καὶ οὐδὲ κατ' ἀργυρολογίαν, et ne quæstus quidem faciendi causa. REISK. At particula καὶ h. l. intendit ut apud Dinarch. c. Demosth. p. 11. καὶ Κόνωνος υἱόν. BECKER.

Χρυσωμένος ἡγήσατο ἂν] Non, commodum fuisse, quum Lacedæmone, sed fieri potuisse. Quod aliud est. Deinde ἐκπλεύσας — ἐκ Μεγάρων miror esse verba, hinc solvens. TAYLOR.

Ἀλλὰ καὶ διὰ] Καὶ omittunt Oeconomus et Pinzgerus.

Χαλκοτύπους] Hesych. χαλκοτύπους. Ἐργαστήρια ἱματίων χαλκοτύπων λέγουσι, sicut Liban. vit. Demosth. §. β'. de patre Demosthenis ἐργαστήρια δὲ εἶχεν οὗτος μαχαιροποιῶν πλειστάκις dicit. Hi fabri στατῆρ ἐσνοῦ grani, ecempti a Lacedæmone, ut in ejus commodum vasa ex ære confecerent. Diuitem enim plurimi pecuniam ita collocabant, ut servos, artis cujusdam peritos, ecemerent, quem deinde in dominorum usum exercebant. Id honeste fiebat, non ab Oratore Lycurgi ullo modo vitio vertitur. BECKER.

Πανυκαστῆς] V. §. ς'. IDEM. Heinrichius: "τῆς "πανυκαστῆς. qui mox etiam v. 16. τῷ inculcit.

Συμβεβουλεύκασι] Simonem in interpretatione tantæ convexit: haud mala lectio, tamen vulgatæ non par. OBANN. Vulgatam quoque cæteri editores retinuerunt.

οὔτε στρατοπέδων οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πάλεως οὐδενός. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοὺς μὲν τούτων κυρίους μέρος ἄν τι προδοῦναι τῆς ὑμετέρας δυνάμεως, τουτονὶ δ' ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν. ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδιδόντες, οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ τῶν πατρώων νομίμων ἀποστερῶν. καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαν οἰκεῖσθαι ἂν συνέβαινε δούλην [1] οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν [2] δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἀοίκητον ἂν γενέσθαι. ἔτι δὲ ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι ἀνάστατον καὶ τῶν κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι. ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πράξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι [3] δὲ συναναιρεῖται πάντα δι' ὧν ἄν τις εὐδαιμονήσειεν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει πέρας ἔχειν τὴν [4] ἀτυχίαν ὅταν ἀνάστατοι γένωνται. εἰ γὰρ δεῖ 181

[1] δὲ οὖσαν T. R. [2] δὲ om. T. R. [3] καὶ συναιρεῖσθαι T. [4] σύτυχίαν R.

Οὔθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως οὐδενός] Nam secundum leges, quas Pollux VIII. 6. p. 388. e Theophrasto citat, denunciatio proditionis contra eos solummodo fiebat, qui jussu populi munere publico functi erant, qualia sunt haec a Lycurgo nominata. Quamobrem Orator h. l. speciose magis quam vere, Leocratis fugam ex hac quoque lege puniendam esse, docuit. Viderunt et alii interpretes. BECKER.

Μέρος ἄν τι προδοῦναι] Iterum non, *prodere*, sed *proditurus fuisse*. Haec enim per ἐνθύμημα dicuntur, et Graeca bene instituntur, sed Interpretem bonum desiderarunt. TAYLOR.

Τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὰ] Cf. supra §. ν'. BECKER.

Δ' οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν τρόπον] Num sic leg. *συνέβαινε, δούλην οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν, ἐκλελοιδόρηκεν, ἀοίκητον* —. REISK. Nos non solum nihil mutavimus, immo, quum δούλην δὲ οὖσαν τὴν πόλιν ad explicanda ὃν τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν necessario pertineant, recepta Reiskii vel Schulzii scriptura loci vim dixerim potius infringi. OSANN. Thorlacius, Heinrichius, et Pinzgerus nobiscum faciunt.

Δούλην γ' οὖσαν τὴν πόλιν] *civitatem, certum quidem factam*, v. Mor. ad Isocr. Paneg. c. 16. Ald. et Mel. pro γε legunt δὲ et post ὃν omittunt particulam: denique incisum possunt post *συνέβαινε*, quo protasis finitur. Schulzii correctionem recepimus. *si isti prodiderint civitatem, tamen R. P. manebit, etsi in servitutem redacta; relicta vero, sicut ab ipso deserta est, fit solitudo. praeterea manente R. P. in meliorem aliquando statum reverti posse sperandum: at cum prorsus deleta est, quavis melioris conditionis spes evanuit.* Igitur Leocrates, quantum potuit, urbem ἀοίκητον et ἀνάστατον reddidit. Cf. §. ις'. BECKER.

Ἀνάστατον καὶ τ. κ. ἐλπ.] F. ἀναστάτους, ἀναγκαῖον καὶ τῶν κ. ἐλπ. REISK. Quo minime opus. OSANN.

Τελευτήσαντι] Lego et distinguo certissime fide: ὥσπερ ἀνθρώπῳ ζῶντι μὲν ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, τελευτήσαντι δὲ καὶ συναναιρεῖσθαι πάντα κ. τ. λ. Atque ita interpretatur Lonicerus. Neque aliter sane potuit, si ullam bonam mentem auctori suo dare voluisset. TAYLOR. Ego dedi τελευτήσαντι δὲ συναναιρεῖται. quod postremum, per errorem a Stephano mutatum, ex Aldina revocavi. REISK. Et sic caeteri editores.

Πέρας ἔχειν τὴν ἀτυχίαν] Restituo σύτυχίαν. Tum solum πέρας ἔχει σύτυχία Rerump., tum solummodo actum erit de earum fortunis, cum funditus eversae fuerint: non enim protinus conclamatum erit de civitate, si res minus prospere succedant. Haec est γνώμη, quam Orator hic illustrat. Cui vox ἀτυχίαν quantum conciuat, Tu vide, cui mea displicent. TAYLOR. πέρας ἔχειν τι significat: *aliquid ita perfectum est, ut nihil addi possit.* Sic Demosth in Mid. p. 550. 11. ed. Reisk. τί γὰρ ἂν ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας. Lys. c. Eratosth. §. ιδ'. τελευτήσαντος

τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεώς ἐστι θάνατος ἀνάστατον γενέσθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον 182 ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὰ τείχη καθῃρέθη· καὶ ἐκ τούτων ὅμως ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων [1] εὐδαιμονίας ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι. ἀλλ' οὐχ, ὅσαι πώποτ' ἀνάστατοι γεγόνασι. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν ἐστι, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγενημένη τῶν τότε πόλεων καὶ πάσης ἐπάρξασα τῆς Ἀσίας, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα ἀοίκητός ἐστι; τοῦτο δὲ [2] Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικισθεῖσαν;

ις'. Ἴσως οὖν τῶν συνηγόρων αὐτῷ τολμήσει τις εἰπεῖν,

[1] ἡγεμονίας T. R. [2] Μεσήνην T. R.

τὸν βίον, πείρας ἴσχουσι τῆς παρὰ τῶν ἰσχυρῶν τιμωρίας. Isocr. ad Phil. §. ξ'. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι ταῦτα πείρας ἴδειν· οὐδένα γὰρ ἄλλον πότε δυνήσεσθαι μείζω πεῖσαι τούτων. — 'Vix possum probare Taylori sententiam in verbis Lycurgi ἀτυχίαν in εὐτυχίαν mutantis. *ut cum homine mortuo omnis ejus εὐδαιμονία perit: sic cum urbe everso omnis ejus εὐτυχία finem habet.* Hic videtur sensus.' Dorvill. ad Charit. p. 227. ed. Lips. Becker. Fallantur, qui de defendenda vulgata ἀτυχίαν contendant, quos inter d'Orvillius ad Charit. 227., Schulzius, Thorlacius, Beckerus: agitur enim de statu urbis non eversæ, sed evertendæ. Nempe orator urbem ἀνάστατον factum cum τελευτήσαντι comparat. Quare quod Taylorus sagaciter conjecit εὐτυχίαν, Reiskius recte suscepit, fidem facientibus Codd. et A. et B. [Fallitur V. D. Ambo Codd. in Museo Britannico nunc asservati clare ἀτυχίαν habent.] in Vrat. Schaubius annotavit quantum a pallida codicis scriptura hodie erui possit, ἀτυχίαν videri exstare. At scripturam terminationum ᾱ et ῳ præsertim in principio vocabulorum ita similem esse, ut utra scribæ manus sit, si solum manus ductum spectes, sæpenumero ambigas, quodvis fere codicis folium docere potest. Osann.

Τριάκοντα] Punge post τριάκοντα, refertur enim ad ἡ πόλις κατεδουλώθη, non ad τὰ τείχη καθῃρέθη, hoc modo: ἡμῶν ἡ πόλις τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα (sc. sub. κατεδουλώθη, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, ut aiunt). *muri autem a Lacedæmoniis nunt diruti.* Interpres igitur erravit propter malam fidem Editoris. Muri urbis a Lacedæmoniis solis diruti erant ante dominatum XXX virorum. Quæri itaque potest, quid velit istud ἀμφοτέρων? Hoc sc. Civitas nostra bis in servitutem redacta est, a Tyrannis primo, Pisistrato nempe etc. deinde a XXX viris. (Accidit autem, ut in posteriore hac servitute muri etiam a Lacedæmoniis subruerentur.) *verumtamen ex utroque dominatu* etc. Hoc certissimum est. Taylor. Cf. Xenoph. Hellen. il. 2. Becker.

Μεσσήνην, πεντακοσίοις ἔτεσιν ὕστ.] Ald. Μεσήνην. De utraque hujus nominis scriptura vide, quos laudat Spohn ad Isocr. Paneg. c. 26. Idem. Et nos ad Philem. technol. p. 265. Osann. Factum est per Epaminondam. Corn. Nep. Epam. c. 8. Trecentesimo anno post, quam diruta fuerat. Pausan. IV. 28. Lycurgus 500 annos inbet; Diiarch. p. 52. ed. Reisk. 400. Diodor. Sicul. XV. 81. rursus trecentos. V. Wesseling. ad Diodor. XV. 65. Mor.

Πεντακοσίοις] Dinarchus p. 99. 26. ed. Steph. tantummodo 400. numerat. Reisk.

Αὐτῷ] *ipsi audebit dicere.* Lonicerus. Falso. non αὐτῷ τινὶ (quale enim esset hoc?) sed τῶν συνηγόρων αὐτοῦ. Quod cum nove dicitur, quod sciam, legerem, τῶν συνηγόρων αὐτοῦ. Taylor. Beckerus, etsi συνηγορούντων αὐτῷ legi posse viderat, id quod dudum occupaverat Augerius, ideo jure a Boissonado ad Lucæ Holstenii Epistolas p. 422. reprehensus, tamen vulgatam præeunte Schulzio defendit, idque rectissime. Cujus duplici usus exemplis,

μειζὸν τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἕνα ἄνθρωπον
l. 1 ἐγένετο τούτων· καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύτην ἀπολογίαν
ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ᾗ δικαίως ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν
γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχω-
ρήσαντες ὑμᾶς ἀάτωσαν διαγιγνώναι περὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ'
ὅλως μηδὲν τούτων πεποίηκεν, οὐ μανίαι δήπου τοῦτο λέγειν
5 ὡς οὐδὲν ἂν γένηται παρὰ τοῦτον; ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ
ἄνδρες, τοὐναντίον τούτοις, παρὰ τοῦτον εἶναι τῇ πόλει τὴν 183
σωτηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν [1]ἑκάστου
μοῖραν φυλαττομένη· ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνός τις [2]παρίδοι,
λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἁπάντων τοῦτο πεποιηκώς. καίτοι ῥᾴδιόν
ἐστιν, ὦ ἄνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας
ἀποβλέψαντας τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ οὐ τῷ [3]μὲν
10 ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα
δραχμὰς ἔλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυ-
λήσαντα ἀπέκτειναν, τὸν δὲ μικρὰ ἐλάττονι τιμωρίᾳ ἐκό-
λαζον· οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν,
τὸν δὲ ἐλεύθερον [4]εἶργον τῶν νόμων· ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι

[1] ἑκάστων T. R. [2] παρίδῃ T. R. [3] μὲν γὰρ οὐ τῷ T. R. [4] εἶργον T. R.

que e Platone, Demosthene, Aristophane, aliis Boissonadus diligenter l. c. collegit, addas quæ Matth. Gr. Gr. §. 392. p. 527. not. legantur. Osann. Dedit αὐτοῦ Heinrichius.

Τῶν συναγόντων αὐτῇ] In Demosth. c. Neær. p. 1349. 29. ed. Reisk. quoque legitur συνήγαγον τῇ ἀρχῇ τούτῳ, quamobrem et h. l. nihil mutandum videtur. Si opus esset correctione, facilior esset συναγούσῃσιν, ex quo per compendiariam scripturam συναγόντων ortum videri possit. Becker.

Παρ' ἕνα ἄνδρ.] *propter unum*, i. e. unius culpa. Arrian. in Epict. p. 26. Mor. Cf. Matth. Gr. Gr. p. 864. Becker.

Μεγάθους] Post μεγάθους videtur τοῦ ἀδικήματος deesse. v. p. 428. 3. Reisk. Seil. τοῦ ἀδικήματος. Becker.

Οὐδὲν ἂν γένηται] Sc. κακὸν vel δυσχερές. Reisk. E superioribus τούτων supplendum videtur. Qui ita defendunt accusatum, prorsus sibi repugnantia dicunt. Nam si concedunt, desarmisse Leocratem patriam, peccati gravitatem vos oportet definire: si contra negant horum quidquam istum fecisse, nonne profecto insanum erit contendere, ejus culpa nihil horum accidisse? — Hoc enthymemate Orator ἀντιστρόφῳ argumentum refellit. Becker.

Γένηται] F. leg. ἐγένετο. Schaub. γένηται de conjectura scripsi. Pinzger. Quod sequitur παρὰ τοῦτο, restituimus ad fidem codd. omnium, Reiskio idem infra p. 428. 9. corrigi jubente, cui ibi obsecuti sumus, παρὰ τοῦτο ipso Vrat. præbente. Intelligunt ibi interpretes νόμων, quod unde intelligatur, non habet. Osann.

Παρὰ τοῦτον εἶναι τ. τ. σωτηρ.] I. e. *propter illum* (quia ille sic egit) *contingere civitati salutem*, s. *salvam esse civitatem*. Mor. In eo situm fuisse R. P. salutem omnino contendam. Cf. Viger. p. 626. Becker. Dedi τούτων pro vulg. τοῦτο, quod per se ferendum foret. V. Schulz. Osann. At τοῦτον retinent Heinrichius et Pinzgerus.

Παρίδοι] De ὅταν cum optativo cf. Herman. ad Vig. p. 792., Matth. Gr. Gr. §. 521. p. 741. not., Disser. de verb. Gr. temp. et mod. p. 44. Osann.

Καίτοι] Καὶ Heinrichius.

Ἑκατὸν τάλ. κλέψ.] Demosth. c. Timocr. p. 735. ed. Reisk. Petit. Leg. Att. VII. 5. Becker.

Ἐλεύθερον] Subaudi a communi ἀνατιλλοντα. Reisk.

Εἶργον τῶν νόμων] Male, legibus cohibebant. Corrigendum autem cum optimo

καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασι θάνατον ὥρισεν εἶναι
184 τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε 15
τοῦ γεγενημένου πράγματος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν
ἁμαρτημάτων ἐλαμβανον, ἀλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦτο [1] εἰ
πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὸν μέγα βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλως πως περὶ
[2] τούτου ἐξετάζειν. φέρε γὰρ, ὦ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς
τὸ Μητρῷον ἐλθὼν ἐξαλείψειεν, εἶτ' ἀπολογοῖτο ὡς οὐδὲν
παρὰ [3] τοῦτον τῇ πόλει ἐστὶν, ἆρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείνατ' αὐ- 20
τόν; ἐγὼ μέν οἶμαι δικαίως, εἴπερ ἐμέλλετε καὶ τοὺς ἄλλους
[4] σώζειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον ἐστὶ τοῦτον, εἰ
μέλλετε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσειν. καὶ οὐ
τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' [5] εἰς τὸ

[1] ἤ T. R. [2] τούτων T. R. [3] τοῦτο R. [4] σάσειν T. R. [5] εἰ καὶ τὸ R.

Stephano τῶν νομίμων. Ita ter apud Antiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ pag. 145. ed. Steph. Ὑπέσχοντες δὲ τούτους ἀναγράφεσθαι, καὶ προσαγορεύειν ἐμοὶ εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἡγήσαντο ταύτην σφίσιν ἴσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἁπάντων. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων. καὶ οὔτ' ἂν ἐγὼ οἶός τ' ἦν ἐκβαλεῖν εἴργόμενος τῶν νομίμων. Quo tamen in loco postremo male exoudebatur, id animadvertente eodem Stephano, νομικῶν. TAYLOR. [Et νομίμων dederunt Thorlacius, Beckerus et Heinrichius.] Hanc vulgatam lectionem MSS. auctoritate firmatam, cujus loco e Taylori conjectura editores, si Reiskium excipias, omnes τῶν νομίμων substituerunt, retinui, etsi Taylori commentum admodum probabile esse probe intelligerem, præsertim quum utramque vocem nonnunquam in MSS. commutari constet, id quod ipsi annotavimus supra ad p. 159. R. Cf. Xenoph. de rep. Laced. 1. 8. Ac τῶν νομίμων τινὰ ἀποστερεῖν Lycurgus dixit supra p. 180. et infra p. 239. R. Defendendæ autem vulgatæ adhiberi potest Demosthenis locus ex orat. in Timocratem, ubi p. 733. 9. ed. Reisk. vitiose editur: ἐὰν δέ τις ἀπαχθῇ, τῶν γονέων κακώσεως ἁλοὺς, ἢ ἀστρατείας, προειρημένον αὐτῷ ὑπὸ τῶν νόμων, εἴργεσθαι, εἰσιὼν ὅπῃ μὴ χρὴ, δυσάντων αὐτὸν οἱ ἔνδεκα: quem locum, quum ὑπὸ omni codicum auctoritate careat, annotante id ipsum Reiskio, ita mecum lege et distingue; ἐὰν δέ τις ἀπαχθῇ — προειρημένον αὐτῷ τῶν νόμων εἴργεσθαι, εἰσιὼν etc. Habes igitur hoc ex loco τοὺς νόμους eo sensu, quo supra vocem ferre posse editores negant: quanquam etiam Salmasius, ne scions quid neglexisse videar, de modo asurarum p. 774. Demostheni νομίμων reddendum suadebat. OSANN.

Παρανομήσασι] Π. παρανομήμασι. H. STEPHAN. Recte. TAYLOR. Aut ἐλαχίστοις παρανομήμασιν est leg. aut ἐλάχιστα παρανομήσασιν. REISK.

Τὸ ἴδιον] Id est, τὴν ἰδιωτείαν, statum privatum rei, quod causa esset, non ad rempublicam, sed ad homines privatos pertinens. IDEM.

Ἡ πέφυκε] quatenus. fuit cum si suspicarer. IDEM.

Παρὰ τοῦτον] Sc. unam modo legem. — Reisk. [et Osann.] scripsit τοῦτο. propter hoc facinus. BECKER.

Ἀποκτείναιτ'] Est correctio Mori. BECKER. Beckerus ἀποκτείναιτ' edidit, parum circumspecte. Plato Alcib. I. apposite p. 111. F. εἰ βουλοίμεθα εἰδέναι μὴ μόνον ποῖοι ἄνθρωποί εἰσιν, ἀλλ' ὁποῖοι ὑγιεινοὶ ἢ νοσώδεις, ἆρ' ἱκανοὶ ἂν ἡμῖν ἦσαν διδάσκαλοι οἱ τυχόντες; Cf. Erfurdt. ad Sophocl. Œd. Tyr. 664. ed. min. OSANN.

Μόνος] Bene habet. εἷς μόνος bene Græcum est. In ὁ ἄνθρωπος subauditur o præmissis ὁ κολαστέος. REISK.

Ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα] Lege: οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. (ἓν ἐστι). TAYLOR. Dedi de meo εἰ καὶ τὸ πρᾶγμα, scil. aut κολαστέον ἐστὶ, aut μόνον ἐστί. num etiam res vel factum sit singulare, ad unum solum hominem pertinens, neque ultra eum ad alios quoque proserpens. REISK.

Εἰς τὸ πρᾶγμα] Sc. ἀποβλέπετε. Vulga-

πρᾶγμα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιούτους γενέσθαι ἡμέτερον εὐτύχημα εἶναι, τοῦτον μέντοι διὰ τοῦτο μείζονος τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν. 185

ιζ'. Ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὰν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο προδιδόναι, εἴ τις ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ οἱ πρόγονοι ποθ' ἡμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλαμῖνα [1] διέβησαν. καὶ οὕτως ἐστὶν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκὼς, ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἴσχιστον συμβαλεῖν ἠξίωσε. ποῦ γὰρ οὐ περιδόντος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἢ φθονερός ἐστιν ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὃς οὐκ ἂν εὔξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ἐτεόνικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίνθιος καὶ τὸ Αἰγινητῶν ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς

[1] διέζεσαν T. R.

tam lectionem retinuimus. Orator auditoribus demonstrat, imprimis Leocratis factum animo secum reputent, et si alii idem fecissent, quod inde secutam sit. Modo felicitas, qua semper usi sumus, (v. Demosth. Phil. I. 43. 17. ed. Reisk.) impedivit, quominus plures idem consilium ceperint. Felicitati igitur nostræ, non Leocrati, gratias agamus, quod exemplum ejus turpissimum cæteros ad similem patriæ fugam non incitaverit. cf. §. 5. Becker. Ita MSS. nostri, quæ lectio etsi an ab ipso auctore profecta sit, equidem dubitaverim, sanior certe videtur Taylori et Reiskii commentis. ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα, scil. ἦν ἰσχυ, ut exstat jam in Ald. et Thorlacius [et Heinrichius] vulgavit. Vulgatam servarunt Hauptm., Schuls., et Beckerus [et Pinzgerus], in eo tamen falsi, quod ἀνεβλάστησε mente supplendum censuerint: quo minime opus videtur. Euripides Phœnice apud Æschin. in Timarch. p. 154. Reisk.

κἀγὼ μὲν οὕτω, χ' ὥστις ἐστ' ἀνὴρ σοφὸς,
λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
σκοπῶν δίκαιον ἦντιν' ἡμφεσβήτησε,

ubi quo minus locorum memor ejus generis, cujus sunt Xenophontis Cyrop. 1. 6. 8. ὅταν πρὸς αὐτὸ τὸ ἄρχειν σκοπῶν λογίζωμαι, mutata distinctione εἰς ἀνδρὸς φύσιν cum proximo σκοπῶν jungi jubeas, id quod Valckenaerius Diatr. p. 270. fecit, Taylori nota satis prospectum esse videtur. Osann.

Τῶν μετὰ τούτου] I. e. συναγόντων. Becker.

Τὴν πόλιν ἐξέλιπον] Parum caste Lonicerus. Tu, *urbem deserebant*. In illa altera interpretatione nihil ad mentem Auctoris. Taylor.

Οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον] I. e. λιπόντες ἔφυγον, *relicta urbe in fugam se conjecerant*. Xenoph. Anabas. I. 2. 24. ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες. ubi v. Zeunium. Verbum ἐκλείπειν igitur significat, præ timore ut periculum effugias, vel perterrito animo et inconsulte locum relinquere. Quare ne Atheniensium fugam ex urbe talem fuisse aliquis existimet, statim addit Orator καλῶς βουλευσάμενοι, ubi Thucyd. I. 18. in eadem narratione, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τ. πόλιν posuit. Quin Lys. Epitaph. §. ϛ'. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν dixit, ubi Tayl. et Markl. loca veterum colligebant, quæ hujus Atheniensium consilii meminerunt. Becker.

Ἐτεόνικος] Herodot. VIII. 42. et 75. Idem.

ἄμεινον πορίζεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δὲ οἱ πρόγονοι ὑπὸ 35
πάντων τῶν Ἑλλήνων ζῆν καὶ τοὺς ἄλλους ἠλευθέρωσαν,
ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ναυμαχεῖν. μόνοι δὲ ἀμφοτέρων περιγεγόνασι, καὶ τῶν
πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὡς ἑκατέρων προσῆκε, τοὺς
μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες. ἆρά γε
186 ὅμοιον τῷ φεύγοντι τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν πλοῦν
εἰς Ῥόδον; ἢ που ταχέως ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν 40
ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καταισχύνοντα τὴν αὐτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλουν τὴν
πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέξανδρον, φίλον ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ
ᾔτησεν, μικροῦ δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου
τιμωρίαν [1]ἠξίουν λαμβάνειν, ἢ που τὸν ἔργῳ παραδόντα
τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις οὐ μεγάλαις ἂν ζημίαις
ἐκόλασαν; τοιγαροῦν τοιαύταις χρώμενοι γνώμαις, ἐνεή- 157. 1
187 κοντα μὲν ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν, Φοινί-

[1] ἀξίου T.

Ἀμυκλάσαντες] Nep. Themist. 4. v. Morum ad Isocr. Paneg. c. 27. IDEM.

Μετ' αὐτῶν] Malim μεθ' αὐτῶν. TAYLOR. Male. OSANN.

Μόνοι δ' ἀμφ. — πολῖται] Ex Isocr. Paneg. c. 20. ἀμφοτέρων κρατήσαντες, ὡς ἑκατέρῳ προσῆκεν — nostrum expressum esse monuit Mor. ad h. l. BECKER. Eandem sententiam habet Aristid. Panathen. p. 59. qui vero frustra se primum hoc dixisse jactat. MOR.

Ἆρά γε ὅμοιον] *itaque quis comparare velit eorum facta cum fuga Leocratis?* Hauptm. conjec. ὅμοια. BECKER.

Τῷ φεύγοντι] Suspicor sic fermo Lycurgum reliquisse: ἆρά γε ὅμοιόν τι τῷλεῖν φεύγοντα. *estne huic simile, fugientem e patria iter quatridui per mare conficere, tendentem ad Rhodum.* REISK. At nulla opus correctione. OSANN.

Ταχίως] Nove hoc dictum, neque sine maxima suspicione mendi, ταχίως ἠνέσχετο. Sic et infra quoque §. λδ'. ἐς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας οἷα ἐβούθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνας. Verum repone τραχίως et τραχύ. Ita Demosthenes π. παραπρεσβ. §. ιϛ'. τραχίως δ' ὑμᾶν ἐπὶ τῷ μηδὲ πρεσβευτὴν σχεῖν. ubi in nonnullis Codd. sed mendose, ut hic apud Lycurgum, scribitur ταχίως. Locum igitur pro manibus ita verte: *Nimirum segre isti homines sustinuissent tale facinus; immo annos existimetis eos lapidibus confestim obruturos, qui —?* Proxime τὴν αὐτῶν ἀριστείαν legas non αὐτῶν. Est enim verissimum. TAYLOR. Taylorum Schulzius refutavit. OSANN. Et αὐτῶν dedit Heinrichius.

Ἀλέξανδρον] Herodot. VIII. 143. Immutavit paullum Aristid. Panath. p. 49. qui Alexandrum regem Macedonum appellat. Herodot. VIII. 136. τὸν Ἀμυντίου, ἄνδρα Μακεδόνα nominat; ex quo Harpocr. v. Ἀλέξ. sua sumpsit. BECKER.

Γῆν καὶ ὕδωρ ᾔτησεν] Formula deditionis postulatæ. Herod. IV. 126. Curt. III. 13. *aquam terramque postulare.* MOR.

Οὐ μεγάλαις] Bekkerus asterisco notat: 'ὡ suspectum, quo sublato tollenda etiam interrogatio.' Sed mihi secus videtur. PINZGER.

Ἐνενήκοντα] Vereor, ut hoc sit nimium, et rescribendum potius ἑβδομήκοντα. Istam enim numerum vix excedunt, qui de imperio Atheniensium perquam magnifice sentiunt: plurimi intra eum se continent. Eorum nonnullos, non tamen omnes, videre est apud Meursium de Fortuna Athenarum c. X. TAYLOR. Vid. Mor. et Spohn. ad Isocrat. Paneg. §. ιδ'. BECKER.

καὶ δὲ καὶ Κιλικίων ἐπῆρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ καὶ πεζομαχοῦντες καὶ [1]ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν, καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς νίκης, οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν, ἀλλ' ὅρους τοῖς βαρβάροις πήξαντες τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους καλύσαντες ὑπερβαίνειν, συνθήκας ἐποιήσαντο μακρῷ μὲν πλοίῳ μὴ πλεῖν ἐντὸς
188 Κυανέων καὶ [2]Φασήλιδος, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι, μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας. καίτοι οἴεσθε ἄν, εἰ τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, τούτων ἄν τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἔτι τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν τε καὶ κολάζειν, ἄλλως τε καὶ Λεωκράτην, ὃς οὔτε ἐδείσεν οὔτε ἠσχύνθη [3]ὑμᾶς.

ιή. Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νενομίκατε περὶ τούτων,

[1] ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες T. R. [2] Φάσιδος T. R. [3] ἡμᾶς R.

Φοινίκην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν] Duce Cimone. Diod. XII. 3. Idem ad Eurymedontem navali et terrestri proelio uno die Persas devicit. Ol. 77. 3. Diodor. XI. 60—62. IDEM.

Οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι] Sensus est: Non contenti tropæum erigere, quod erat monumentum victoriæ Salamine partæ, verum etc. TAYLOR.

Ἀγαπήσαντες ἔστησαν] Alius dixisset ἠγάπησαν στήσαντες. REISK. Scite confert Schaubius Demosth. in Neær. §. κ'. τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔστησαν ἐν τῷ ἐσχάρᾳ, scil. τὴν στήλην. OSANN.

Μὴ πλεῖν etc.] Fœdus hoc conservavit Diod. Sic. l. XII. 4. Ἐγένοντο συνθῆκαι περὶ τῆς εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πρὸς τοὺς Πέρσας, ὧν ἐστὶ τὰ κεφάλαια ταῦτα· αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἁπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατατρέχοντας τριῶν ἡμερῶν ὁδόν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων. Cujus in margine Φασήλιδος appingitur, ut legi debet, et hic etiam restitui. Suidas v. Κίμων. Καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ πεζῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς Βαρβάροις· ἐντός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονίων καὶ Φασήλιδος (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας) ναῦν Μήδειον μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου. Isocr. in Areopag. extr. Οἱ δὲ πάρεδροι τεσσῆκοντα ἐπεῖχον τοῦ πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὅστε οὔτε μακροῖς πλοίοις ἔγγιστα Φασήλιδος ἔπλεον, οὔτε κ. τ. λ. Idem in Panegyrico §. λγ'. Εἰς τοσοῦτον ταπεινότητα κατεστήσαμεν, ὥστε μακρὰν πλοῖον ἐντὸς Φασήλιδος μὴ καθέλκειν. Idem in Panathenaico §. κ'. Ἐπὶ γὰρ τῆς ἡμετέρας δυναστείας οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς οὔτε ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πεζῇ καταβαίνειν, οὔτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τάνδον πλεῖν Φασήλιδος. Omnino recte. Cyaneæ et Phaselis duo erant σημεῖα, sibi invicem (ad septentrionem illæ in Euxino, hæc ad meridiem in mari Pamphylio, quæ pars est mediterranei), si longitudinem spectes, opposita; fines nempe, quibus utrinque Persarum maritimum imperium hoc fœdere coercebatur. TAYLOR. Cf. interpr. Nepot. ad Cimon. c. 2. et doctissimum Chr. J. G. Moschii, de pace inter Persas victos et Græcos Cimone duce victores composita, dissert. Francof. 1802. in qua p. 26. Nostri locus accurate cum cæteris, qui de hac pace ejusque conditionibus enarrarunt scriptoribus, comparatur. BECKER. Vid. Lessingii Sämmtliche Schriften t. xiv. p. 481., Meier. de bonis damn. et fiscal. debitt. p. 117. Cæterum de nominis Φάσηλις prosodia, quod secundum alios etiam Φασῦλις fertur, vid. Spohn. ad Isocrat. Paneg. c. 33., cui jam adde Arcadium de accentibus p. 31. 15. OSANN.

καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε. ἄξιον γὰρ ὅμως καίπερ πρὸς εἰδότας διελθεῖν. ἐγκώμιον γάρ, νὴ τὴν Ἀθη- 15
γᾶν, εἰσὶ τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι καὶ τὰ ἔθη τῶν ἐξ
ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων, οἷς ἂν προσέχητε, τὰ
189 δίκαια ποιήσετε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἄξιοι τῆς
πόλεως δόξετ' εἶναι. ὑμῖν γάρ ἐστιν ὅρκος, ὃν ὀμνύουσι πάν-
τες οἱ πολῖται, ἐπειδὰν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον
ἐγγραφῶσι καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε [1]τὰ ἱερὰ ὅπλα
[2]καταισχυνεῖν μήτε τὴν τάξιν λείψειν, [3]ἀμυνεῖν δὲ τῇ 20
πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. ὃν εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεω-
κράτης, φανερῶς ἐπιώρκηκε, καὶ οὐ μόνον [4]ὑμᾶς ἠδίκηκεν
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον [5]ἠσέβηκεν· εἰ δὲ μὴ ὀμώμοκεν, εὐθὺς
δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος οὐδὲν ποιήσειν τῶν δεόντων, ἀνθ'
ὧν δικαίως ἂν αὐτὸν [6]καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν
[7]τιμωρήσαισθε. βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὅρκου. λέγε,
γραμματεῦ.

ΟΡΚΟΣ.

καλός γε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσιος ὁ ὅρκος. παρὰ τοῦτον τοίνυν 25
ἅπαντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωπος
γένοιτο ἀνοσιώτερος ἢ μᾶλλον προδότης τῆς πατρίδος; τίνα
δ' ἂν τρόπον ὅπλα καταισχύνειέ τις μᾶλλον, ἢ εἰ λαβεῖν
μὴ [8]θέλει καὶ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ
190 τὸν παραστάτην καὶ τὴν τάξιν λέλοιπεν ὁ μηδὲ τάξαι τὸ

[1] τὰ om. T. R. [2] καταισχύνειν R. [3] ἀμύνειν R. [4] ἡμᾶς T. R.
[5] ἠσέβηκεν T. R. [6] καὶ ὑπὲρ ὑμῶν om. T. R. [7] τιμωρήσεσθε T. R.
[8] θέλει T. R.

Ἔχετε] Num ἴσχετε? Pinzger.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] I. Pollux VIII. 9. p. 447. ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφείς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα οὐσία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. Cf. Oratio Demosth. c. Eubulidem passim. Becker.

Καταισχύνειν] Pro καταισχύνειν et ἀμύνειν, ut edi solet, recte videt H. Stephanus rescribi oportere καταισχυνεῖν et ἀμυνεῖν in futuro, quemadmodum λείψειν scribitur et παραδώσειν. Et hoc certe nemo ibit inficias. Taylor.

Τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι] *hostes juvare.* Mira sane Interpretatio! Quam vix credas profectam ab homine, qui ætatem suam contrivit in Græcis literis Latine vertendis. Quid statueret, qui ita interpretari soleat, de istis Lysiæ, Orat. Funeb. §. ζ. στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ὥστε χεὶ τρέπω τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι? Quid de istis adv. Simonem §. β'. ἐπειδὴ αὐτὸν ἀμυνάμην, ἐστὰς ἔβαλλε με λίθοις? Quid de aliis locis propemodum infinitis, ubi vox ista non de adjuvando, sed de repellendo sumitur? Taylor.

Παραστάτην — ἱερῶν καὶ ἱερῶν] Hæc verba non apparent in jurisjurandi formula modo adducta; cum tamen oportuit, eo quod illa, quæ ibi allegat, jam ad Leocratis mores et facta applicat. Adeo et plus subsumat, quam præmisit. Quod Dialectici ægre tulerint, sat scio. Occurrit autem Formula plenissimis, et credo, conceptis verbis apud I. Stobæum, Serm. XLI. Οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερὰ, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτου ἂν στοιχήσω. ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ

σῆμα παρεσχήμεν; ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυναν ἂν ὁ μηδέπω κίνδυνον ὑπομείνας; τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα πρού- 191
δοκε μείζονι προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τούτου μέρος ἐκλελειμμένη [1] τοῖς πολεμίοις ὑποχείριός ἐστιν. εἶτα τούτων οὐκ ἀποψηφιεῖτε τὸν ἐπάσσους τοιῆς ἀδικίαις ἔνοχον ὄντα; τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; τοὺς ἕν τι τούτων ἡμαρτηκότας; ῥᾴδιον ἐστιν παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε [2] ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.

[1] τοῖς om. T. R.

[2] ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς T. R.

ὑπὲρ ὁσίων, καὶ μέντοι καὶ μετὰ πολλῶν. τὸν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πολίτου δὲ καὶ ἀρχῆς, ὅσων ἂν παραδέξωμαι. καὶ εἰκότως τῶν καὶ χωσάντων ἐμοφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἱδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὕστινας ἂν ἄλλως τε φιλοῦσι μάστιστα ἐμοφρόνως. καὶ ἂν τις ἀνοιγῇ τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω. ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος, καὶ μετὰ πάντων, καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμήσω. ἔστορες θεοὶ τούτων. Vide eadem fere, paucissimis immutatis, apud Pollucem VIII. §. 9. Adjunge autem Petit. L. L. Attic. I. II. Tit. IV. et Meurs. Athen. Attic. I. 7. Taylor. Quibus nomina deorum, qui siquecantur, e Pollucis viii. 106. hæc adde: Ἄγραυλος, Ἐνάλιος, Ἄρης, Ζεύς, Θαλλώ, Αἰδώς, Ἡφαίστου. Mentionem hujus juramenti injicit Demosth. de fals. Legat. p. 438. 18. ed. Reisk. ubi vid. Cohet. Augusti. Plura interpp. Pollucis l. l. conferunt. Osann. Hanc jurisjurandi formulam in textum intexerunt Thorlacius et Heinrichius.

τὸν δ' ἂν etc.] Legit ductissimus Wesselingius ad Petit. p. 232. τὸν δ' ἂν τὴν πατρίδα παραδῶμαι μείζονι; προδοσίᾳ γὰρ τὸ τούτου μέρος. π. τ. λ. Taylor. Non video, quid incommodi insit in vulgata; nisi quod idem dicit cum verbis p. 432. 20. τῆς μᾶλλον προδόντος τῆς πόλεως. Wesselingii conjecturam, ingeniosam profecto, si aptes, legendum erit: τὸν δ' ἂν ἕμπαλιν τὸν πατρίδα παραδόντα, ὁ πανταχοῦ ἐφυνίσας τῷ λαστῷ προδοσίᾳ! Reisk. Certissima Wesselingii emendatione textum Lycurgi restituimus. Orator enim singulas jurisjurandi partes cum Leocratis facinore comparat. Denique exspectatur παραδόντα ἕμπαλιν τὸν πατρίδα, quod Wesseling. scripturi reddidit; neque dubitare licet, quin orator elegantissimus hic scripserit, vel scripserit debuerit. Dukerus ingeniosa quidem est, nec tamen necessaria Wesselingii emendatio; quam præceps interpres Germanico Beckerus præpropere in textum suscepit. Osann. Heinrichius: τὸν δ' ἂν τὴν πατρίδα παρίδωμι μείζονι προδοσίᾳ;

ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζόμενοι] Ita editur et legitur, ea tamen absurditate, quam nihil unquam superavit. Sensus est: Qualem Remp. habituri simus, si levia crimina omni pœnarum genere, atrocissima autem nullo, coercentis? Quis erit, qui non propter spem veniæ se ipsum ita compararit, ut plurima et gravissima peccet? ῥᾴδιον ἐστι παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. Taylor. Videtur sic leg. et distinguendum esse: τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; continuatur interrogatio τοὺς ἕν τι τούτων [quæ modo enumeravi a Leocrate peccata] ἡμαρτηκότας; ecquæ pœnieris, qui horum unum aliquid commiserint; si quis autem omnia ea commiserit, eum impune dimittetis? *Ergo facile penes vos erit, magna delinquere, si constet vos, ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς* (aut μισαροῖς) *ἅττα ὀργιζόμενοι, minus sævire in crimina atrocioria et odiosiora.* Reisk. ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργ. recepi, idem suadente Passovio Symbol. crit. p. 30. Quæ ad h. l. attulit Reiskius, neque æqui neque magæ: contra jud. Viterb. vulgatum μᾶλλον ἐπὶ μικροῖς ὀργ. quod si auctoritate aliqua niteretur, libenter codd. scripturæ prætulissem. Osann. Et receperunt Thorlacius, Heinrichius et Pinzgerus.

Ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργιζ.] Ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι. Taylor. Melanoth. jam sic corrigebat, omisso τοῖς. Utrumque a Dorvill. ad Chariton. p. 394. ed. Lips. et verissime improbatur. Agnoscit ille in hoc loco figuram συγχύσεως, consulto ab Oratore usurpatam: Tayloro (inquit), transponenti ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον non accesserim; immo minus id elegans putarim. Interpositio vocabuli inter articulum et nomen politissimis scriptoribus in usu; quoties Herodotus τῶν τις ἰχθύων et similia. Olim jam in hoc loco turbatum fuit; nam eadem Synchysi offensi, ad sensum æque perspicue, ediderunt Vitebergæ 1568. εἰ φανεῖσθε μᾶλλον ἐπὶ μικ. ὀργιζόμενοι. At Orator cavens aperte Atticensi populo convicium fa-

ιθ'. Καὶ μήν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὅρκος ἐστί. τρία γάρ ἐστιν ἐξ 35
ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης.
192 τούτων τοίνυν ἕκαστος ταύτην [1]πίστιν δίδωσιν. εἰκότως· τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῷοι τῶν ἀδικημάτων τούτων εἰσί· τοὺς δὲ θεοὺς οὔτ' ἂν ἐπιορκήσας τις λάθοι, οὔτ' ἂν 40
ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν, ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. διόπερ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ταύτην [1]πίστιν ἔδοσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἔμελλον παρατάξάμενοι μάχεσθαι πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὑρόντες, ἀλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον ὅρκον. ὃν ἄξιόν ἐστιν [2]ἀκοῦσαι· καὶ

[1] τὴν πίστιν T. R.

[2] ἀκοῦσαι - - - πεπραγμένων] ἃ T. R.

cere, quasi ἐπὶ μικροῖς ὀργιζομένῳ, conturbavit verba, et pronuntiavit ἐπὶ τοῖς μᾶλλον μικροῖς ὀργ. illud μᾶλλον quasi occultans. Sic Demosth. Lept. p. 541. D. Ἐν, οἶμαι, πολλοῖς. — Ambiguum sæpe, fateor, sensum talia possunt facere: sed non sumus ii, qui veteres auctores in ordinem redigamus, et nostro more, non suo libitu, loqui cogamus. Critico non spectandum, quid, vel quomodo debuissent veteres scribere, sed quid re vera scripserint.' Becker.

Τρία γὰρ — δίδωσιν] Locus, quem Schulz. truncatum esse existimabat, sanus est. Hic vero sensus esse videtur: Forma civitatis liberæ s. democratia (v. Wolf ad Lept. §. ς'.) tribus consistit, magistratu, judice, privato; quorum quisque juramento præscripto se constrinxit, cæterisque fidem fecit, officio suo satisfacturum. Religio vero, i. e. timor deorum pejerantes punientium, siquidem ab hominibus, quibus imponebant, non puniebantur, sanctissimam reddunt hanc fidem datam.—De juramento magistratus v. Petit. Leg. Att. III. 3. Judicum jusjurandum servavit Demosth. c. Timocr. p. 746. ed. Reisk. et privati Noster c. 18. Idem.

Τοὺς δὲ θεούς] Sæpius et Poetæ et prosaici scriptores hanc sententiam repetierunt. Eurip. ap. Theophil. ad Autol. p. 378. ed Paris.

— οὐ γὰρ ἀσύντον
τὸ θεῖον, ἀλλ' ἴχνη συνίσαι
καπὸς παγέντας ἥκους καὶ συνταραγμένους.

Tibull. 1. 9. 3.

"Ah miser! etsi quis primo perjuria celat,
Sera tamen tacitis pœna venit pedibus."

cf. Xenoph. Anabas. II. 5. 7. et III. 2. 10. Idem.

Ταύτην τὴν πίστιν — ἐν Πλαταιαῖς] Etsi Herodotus 9. 53. sqq. copiose agit de isto apud Platæas certamine, hoc tamen jusjurandum non commemoravit. Et Theopompus ab Atheniensibus fictam esse hanc formulam contendit, quod monuit Wesseling. ad Diodor. Vol. IV. p. 346. Bip. Is vero scriptor l. XI. c. 29. eandem, paucis mutatis vel omissis, formulam habet. Contra Isocrates, Theopompi præceptor, cum hoc facere videtur. Nam Panegyr. c. 41. has diras non Atheniensibus neque cæteris Græcis tribuit, sed unis Ionibus. Dubitabatur igitur jam Isocratis ætate de veritate hujus narrationis: sed Lycurgum non idem fecisse haud mireris. Nam is evincere studet, eo jam tempore omnes Græcos in juramenti formula Atheniensis secutos, eorumque jusjurandum (v. c. 18.) sponte imitatos esse. Quare, nisi Diodorus quoque ex scripto historico eandem formulam dedisset, omnino et in hac re, ut in multis aliis, historiæ scriptoribus omnino major fuerit fides, quam Oratoribus. Idem.

Ἀκοῦσαι· - - - τότε πεπραγμένων] Vulgo horum loco tantum erat ἃ, quam lectionem vitiosam esse, quum nemidem posset fu-

γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως ἰσχνῶς
58. 1 ἔστιν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. καί 193
μοι ἀναγίνωσκε αὐτόν.

ΟΡΚΟΣ.

Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας, οὐδὲ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὔτε ζῶντας οὔτε ἀποθανόντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων θάψομαι πάντας ὁμοίως. καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς Περσῶν μὲν μαχεσαμένους ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πόλεων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω, τὰς δὲ τὰ τοῦ Περσέως προελομένας ἀφήσας δεκατεύσω· καὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων οὐδὲν ἀνοικοδομήσω παντάπασιν, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐάσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας.

οὕτω τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ πάντες, 194
ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν μεθ' ἑαυτῶν ἔσχον
βοηθόν. καὶ πάντων Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων
πρὸς τὸν κίνδυνον μάλιστα ἡ πόλις [1] ὑμῶν εὐδοκίμησεν. ὃ
καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατον, τοὺς μὲν προγόνους [1] ὑμῶν
ἀποθνήσκειν τολμᾶν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν, ὑμᾶς δὲ
μὴ κολάζειν τοὺς καταισχύναντας αὐτήν, ἀλλὰ περιορᾶν
τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλειαν
ταύτην διὰ [2] τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν κατα-
λυομένην.

κ'. Καίτοι, ὦ ἄνδρες, μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἔστιν
οὐδὲν τούτων περιιδεῖν. βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν
ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι καὶ περὶ τούτων
καὶ περὶ [3] τῶν ἄλλων βέλτιον βουλεύσεσθε· τοῦτο γὰρ ἔχει
μέγιστον ἡ πόλις [1] ὑμῶν ἀγαθὸν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων
παράδειγμα τοῖς Ἕλλησι γέγονεν. ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ
πασῶν ἐστὶν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν
ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ

[1] ὑμῶν T. R. [2] τὴν om. T. R. [3] τῶν om. T. R.

gere, varia tentarent Viri docti, quæ tamen, loco nunc ex libro MS. persanato, scita sunt inutilia. Pinzger. Pinzgero morem gessi. Miror tamen satis Osanni negligentiam non quoo, qui prorsus hoc supplementum e cod. Crippa. prætermisit.

ΟΡΚΟΣ] Et Diodor. XI. 29. hoc juramentum Græcorum, sed neglectis nonnullis, quæ notavit Wesseling. ad h. l., tradidit. Latinam ejusdem interpretationem habet Muretus Var. Lect. III. c. 10. Becker.

Ἀνάστατον] Tacsit Herodotus de hoc sacramento in narratione belli, quod ad Platæas contra Persas gestum est, quod mirum videtur, cum tam exacte et sigillatim omnia narraverit. Palmer.

Μεθ' ἑαυτῶν — βοηθὸν] Quare autem utrumque? Cum altera locutio alterius sit glossa, necesse est. Taylor. Cui tamen nemo aures præbuit, idque recte. Osann.

Καὶ μετὰ] καὶ τὴν μετὰ Heinrich.

Διὰ τὴν τ. ἀ. πονηρίαν] Malim διὰ τῆς τῶν τ. ἀ. πονηρίας. Reiske.

Ἐπὶ Κόδρου] Hauptm. laudat Meurs. de reg. Athen. III. 11. sqq. Becker.

βασιλεύοντος Πελοποννησίους γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξαναστήσαντας κατανείμασθαι τὴν χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστείλαντες τὸν θεὸν ἐπηρώτων, εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας· ἀνελόντος δὲ τοῦ θεοῦ αὐτοῖς ὅτι τὴν πόλιν αἱρήσουσιν, ἐὰν μὴ τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν, ἐστράτευον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις συνθόμενος τὸ χρηστήριον δι' ἀπορρήτων ἐξήγγελε τοῖς Ἀθηναίοις. οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὡς ἔοικε, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀνδρώδους εὐνους ἔχοντες διετέλουν. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν τί ποιοῦσιν οἱ πρόγονοι [1]ἡμῶν, ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὥσπερ Λεωκράτης, ᾤχοντο, οὐκ ἔκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν, ἀλλ' ὀλίγοι ὄντες καταπλεί-

[1] ἡμῶν T. R.

Γενομένης ἀφορίας] Huc referenda sunt Etym. Mag. v. εἰρεσιώνη p. 303. 35. Λυκοῦργος δέ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν, οἷον λιμοῦ. quæ postrema vitio laborant. Osann.

Εἰ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας] Num ἐπιλαμβάνεσθαί τινα in usu Græcis fuerit, pro *occupare aliquem*, præsertim *subito, dereptum*, in dubio relinquam. Haud equidem commemini. Interim haud celabo lectores, mihi virum aliquando fuisse, leg. esse: εἰ καὶ πῇ λήψονται τ. ἀ. *num, et qua ratione, capturi essent Athenas?* Reisk. Quod Schutzio probavit. Osann. Heinrichius: εἰ [ἔστι] λήψονται.

Τὸν Ἀθηναίων] Vulgo τῶν Ἀθ. Vid. Schaef. Melet. crit. p. 8. et ad Greg. Cor. p. 1048. Hesiod. ad Phn. Gorg. 82. p. 115. Pone v. Ἀθηναίων in MSS. et in edd. nomen Κόδρου vulgo additur, quod, utpote fœdissimam glossam e margine in textum intrusum, quin inter genuinis scriptoris verba locum occupare sinerem, a me non potui impetrare. Nempe non poterat Pythia, quum de fatali Atheniensium ducis cæde oraculum consueto more ambigue ederet, ipsum proprium ducis nomen simul significare, nisi præter morem vellet clare et manifeste eloqui, quod non nisi cum erroris periculo fieri poterat. Ac re vera hoc in oraculo Pythiam ducis nomen reticuisse, certissime produnt veterum de ejus effato fabulæ. Tu Velleius Pat., qui rem omnium accuratissime narrare videtur, 1. 2. "quarum ultimus (ex fuit Codrus, Melanthi filius, vir non prætercundus. quippe cum Lacedæmonii gravi bello Atticos premerent, responsumque Pythius, quorum dux ab hoste esset occisus, eos futuros superiores." Justinus 2. 6. 16. "Erant inter Athenienses et Dorienses simultatum veteres offensæ, quas vindicaturi bello Dorienses, de eventu præfii oracula consuluerunt. Responsum, superiores fore, ni regem Atheniensium occidissent." Polyænus Strateg. 1. p. 24. ed. Casaub. Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις πόλεμος ἦν. ὁ Θεὸς ἔχρησεν, νικᾶν Ἀθηναίους, εἰ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀνῃρεθείη· περὶς ἀνδρὸς Πελοποννησίου· Κόδρος ἦν Ἀθηναίων βασιλεύς. Cicero Tusc. 1. 48. "quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore." Cf. Perizon. ad Ælian. V. H. 5. 13. I nunc et defende, sis, parumper male assutum. Osann.

Τῶν Δελφῶν τις] Vrat. τῶν ἀδελφῶν τις. β α

B. τις τῶν Δελφῶν, i. e. τῶν τις Δελφῶν, quod nisi vulgatam etiam A servaret, recepissem. Similem pronominis trajectionem habes ap. Demosthen. de fals. legat. p. 322. E. μικρὸν ἀκούσατέ μου ἴζω τι τῶν πραγμάτων τούτων. Infra pag. 439. v. 8. est τῶν ἀρχαίων τινὲς συγγρ. Alia plura debit Matth. Gr. Gr. §. 278. p. 586. Idem.

Ἐᾶς λοιπὸν] H. i. ut interdum non dubitantis est, sed affirmantis. V. interpp. ad Lucian. Vol. I. p. 448. Bekker.

σθέντες ἐπῆλιορκοῦντο καὶ διεκαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ οὕτως ἦσαν, ὦ ἄνδρες, γενναῖοι οἱ τότε βασιλεύοντες, ὥστε προεροῦντο ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς [1]τῶν ἀρχομένων σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν μεταλλάξαι τὴν χώραν. φασὶ γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα στολὴν ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς 196
πύλας ὑποδύντα φρύγανα συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως, προσελθόντων δ' αὐτῷ δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πυνθανομένων τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι τῷ δρεπάνῳ προσπεσόντα, τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ καὶ νομίσαντα στυγνὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. τούτων δὲ γενομένων, οἱ Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμψαντες ἠξίουν δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδοσαν, γνόντες δὲ ὡς οὐκ ἔτι δυνατὸν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν ἀπεχώρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνοις ἐν Πρυτανείῳ ἀίδιον σίτησιν ἔδοσαν. ὁρᾶτε,

[1] τῶν om. T. R.

Διακαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα] Haec non intelligo. videtur aliquid deesse. Reisk. Reiskium Schulzius refutavit. Osann.

Τῆς ἀρχομένων] Interpone τῶν. Reisk.

Ἐνέφυν] Inolanit Heinsiehius.

Μεταλλάξαι] Exstat hoc e loco exemplum praesentis infinitivi et aoristi eodem enunciato junctorum Lobeckius Parerg. ad Phrynich. p. 747. Cf. Peerlkamp. ad Xenoph. Ephes. p. 207. 257. Mox Reiskium τοῦ χώρου legi jubentem bene Heindorfius ad Platon. Charm. 7. p. 62. castigat, articulum fere vim indefiniti nominisque habere docens. Cf. Matthiae Gr. Gr. §. 266. p. 373. s. Osann.

Τὸν χώρου] Malim τοῦ χώρου. Reisk.

Τὸν Κόδρον] Codri mortem enarrant Cic. Tuscul. 1. 48., qui στυγνὸν στόλῃ, ut stolam famulorum, Justin. II. 6. paullo aptius interpretatur. Cf. Polyaen. I. 18. Tzetz. Chil. IV. — Caeterum Conon ap. Photium Codrum a civibus, ut se devoveret, persuasum esse ait. Hauptm.

Τυνδάπτα] Subaudi τῷ τῶν φρυγανολόγων ὁμίλῳ. cum os insusurasset turbae sarmenta legentium. Reisk. Nisi cum Ernest. ὑπελθόντα mavis legere subaudiendum erit: τῷ τῶν φρυγανολόγων ὁμίλῳ. Polyaen. l. c. ὁ δὲ - - - σχῆμα φρυγανοτόμου λαβὼν, τοῦ χάμαζε φρυγανοτομοῦντος κ. τ. λ. Becker. Emendatio et Schulz. ὑπελθόντα vult, non male, etsi haud necessarium. Voeqm ὑπελθών, a Sobacidero pridem addubitatam Graecitati reddidit Passovius über Zweck, Anlage und Ergänzung. Griech. Wörterb. p. 103. quibus adde Plutarch. de superstitione T. 2. p. 170. F. καίτοι γε ὕστερ ὁ Τάνταλος ὑπεπλύνει τὸν λίθον. Osann.

Παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ — ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον] Iterum malam manum agnosco Enarratoris. Quam rotundius haec et elegantius! τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα στυγνὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι. Caeterum, ut istud notem, ex aliquo scriptore hujus historiae procul dubio desumitur isted fragmentum, quod legitur in Suida v. Ἀδελφίους. Ὁ δὲ ἀδελφίους ἐπιὼν στυγνῷ στολῇ, καὶ λαβὼν δρέπανον, ὡς ἐκ γῆς ἀμήσων. Taylor. Remittebat Hauptmanno et Schulzio. Osann.

Ὁρᾶτε] De ἰδοὺ et ὁρᾶτε, per se sententiam efficientibus, vid. Heindorf. ad Protag. 66. p. 556. Idem.

[1]ὁμοίως ἐφίλουν τὴν πατρίδα Λεωκράτει οἱ τότε βασιλεύ- 159.
οντες, οἵ γε προῃροῦντο τοὺς πολεμίους ἐξανατεῖνοντες ἀπο-
θνήσκειν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς
197 σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι. τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώ-
νυμοι τῆς χώρας εἰσίν, ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. εἰκότως·
ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δικαίως ταύτην καὶ
τεθνεῶτες ἐκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεωκράτης [2]οὔτε ζῶν [3]οὔτε
τεθνεὼς δικαίως ἂν αὐτῆς μετάσχοι, [4]μονώτατος δ' ἂν
προσηκόντως ἐξορισθείη τῆς χώρας, ἣν ἐγκαταλιπὼν τοῖς
πολεμίοις ᾤχετο· οὐδὲ γὰρ καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν
τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας καὶ τὸν κάκιστον πάντων
ἀνθρώπων.

κά. Καίτοι γε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ
πρὸς ὑμᾶς, ὡς οὐκ ἄν ποτε ὑπομεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον
συνειδὼς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὥσπερ οὐ πάν- 10
τας καὶ τοὺς κλέπτοντας καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ
τεκμηρίῳ χρωμένους. οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημεῖον,
ὡς οὐ πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας ἣν ἔχουσιν. οὐ γὰρ
τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐξέπλευσεν οὐδὲ τὴν πόλιν
ἐγκατέλιπεν οὐδ' ἐν Μεγάροις κατῴκησε· ταῦτά ἐστι
τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεί γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι

[1] al ὁμοίως T. R. [2] οὔτε ζῶν om. T. R. [3] οὐδὲ T. R. [4] καὶ μονώτατος T. R.

Μονώτατοι] Locum hunc laudat Schol. ad Aristoph. Plut. v. 182. Rarissime vero occurrit hæc vox, quare adeo Helladius in Chrestom. apud Phot. μονώτατος, inquit, σύλλογον ἠγῶνται. Hesych. contra explicat: μόνος ὤν, ὑπάρχων. De talibus superlativis, veluti καφαλώτατος quasi summissimus, ἰσχατότατος, aliisque, disputat Græv. ad Lucian. Vol. IX. p. 468. Bip. De nostro Schulzius laudat Fischer. ad Weller. p. 149. Becker. Hunc superlativum ut in oratione prosa solœcum hoc e loco memorat Scholiasta Aristophan. Plut. 182. Cfr. Philemonis Lex. technol. p. 76. et quæ Beckerus attulit. Causam Auctor Lexici inediti cod. Paris. 2562. bene his explicat fol. 228. recto: Τὸ μόνον ὀνομά ἐστι ὑπερθετικόν· κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει, οὗ λεγόμενον καὶ [mendosa hæc], ἀλλ' ἀνάγκη συνυπακούεσθαι, πρὸς ἃ αὐτὸ τὴν ἑαυτοῦ ὑπέρθεσιν ἔξει, ἢ' ἃ λεγόμενον, μετέχει πάντως τὸν ἀπὸ πρόθεσιν, ἢ παροῦσαν, ἢ συνυπακουομένην, οἷον μόνος πάντων ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων καὶ οἷος ἀπ' ἄλλων, παρὰ τῷ Διαλόγῳ Γεγονόμεν ἐν τοῖς ἔπεσιν· τὸ μὲν οὖν δὴ μόνον ὤν, ἢν ἀν εἰς πάντως τὸν ἄλλον κεχωρισμένον· τὸ δὲ μὴ μόνον ὤν, ἢν πάντως ἔστι, ἢ μεθ' ἑνὸς, ἢ μεθ' ἑτέρων πολλῶν. Osann.

Ἐπώνυμοι] Codrides. Meurs. de regno Att. III. 15. Hauptm. Quo nomine Codrus cum filiis, Nileo et Medonte, appellatur ab Ælian. V. H. l. v. 13. Osann.

Τιμὴ ἧς γὰρ οὕτω] Τιμὴ ἧς γὰρ ζῶντες οὕτω κ. τ. λ. Lobeck. ad Phrynich. p. 129. Recepit Osannus.

Τιμωμένοι] Legendum arbitror ὑπεμείνας. Taylor. Legendum suspicor ὑπέμεινα. Sic Isocrat. adv. Callim. §. ς'. πυθόμενοι - - - παρεσκευάσθαι λίγειν τοιούτους λόγους, ὡς οὐκ ἂν ποτε ὑπέτρεψε κ. τ. λ. Idem adv. Euthyn. §. ια'. ἴσως δ' Εὐθύνους ἐρεῖ - - - ὅτι οὐκ ἂν φυγ' - - - ἀναίδεια. Schaub. ὑπομείνας dedit Beckerus, ὑπομείνας cum Ald. Thorlacius et Heinrichius.

Ἐξέπλευσεν] Lectio Aldina erat ἐξέπλευσεν. Pro qua alii reposuerant ἐξέπεσεν, alii ἐξέπεσον. Verum Stephanica, quam exhibui, est unice vera. Taylor.

θεῶν τινὰ αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν', ἐπειδὴ τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου [1] τύχοι, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν κατεστήσειεν. ἑτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν οὕτω δῆλον εἰ διὰ ταῦτα δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ' οἷς προὔδωκε, φανερόν ἐστιν 198
ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι· καί [2] μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν, ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν,

Ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά,
Τῶν' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
Τὸν νῶν τὸν ἐσθλὸν, εἰς δὲ τὸν χείρω τρέπει
Γνώμην, ἵν' ἀιδῆ μηδὲν ὢν ἁμαρτάνῃ.

κβ'. Τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων ἢ τῶν νεω-

[1] τύχῃ T. R.

[2] μὴ T.

Οἱ γὰρ θεοὶ — παράγουσι] *dii enim nihil prius faciunt, quam quod pravorum hominum mentem deflectunt a recto et vero ad vitium et fraudem.* Sic παράγειν sæpius, v. c. in Demosthen. Lept. §. κη'. Becker.

Ποιοῦσιν] Spurium videtur Bekkero, sine ratione idcneo. Pinzger.

Καὶ μὴ δοκοῦσι] Π. καὶ μὴ δοκοῦσι, καὶ τὰ ἑξῆς, μέχρι τοῦ καταλιπεῖν, ἐν ἰρωτήσει. Εἰ δὲ μὴ, γράφειν δεῖ, Καί μοι δοκοῦσι. H. Stephan. Hoc posterius probum est, idemque annotavit Iosephus Scaliger. Taylor.

Ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες τοῖς ἐπιγιν.] Χρησμοὶ sunt præcepta, quorum veritati ita confidunt eorum auctores, ut non modo ipsi sequantur, sed etiam posteri ut idem faciant optant; cf. Isocr. Panegyr. c. 45. ibique interp. Igitur erravit Taylor. cum post γράψαντες cum interprete incisum ponere vellet. Becker.

Τοῖς ἐπιγενομένοις] Satius est fortasse distinguere cum Interprete: ὥσπερ χρησμοὺς γράψαντες, τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἰαμβεῖα καταλιπεῖν. Taylor.

Ὅταν γὰρ ὀργὴ — ἁμαρτάνῃ] Hos ex antiquo quodam poeta desumptos versus eleganter Melanothon ita interpretatus est:

Iratus ad pœnam Deus si quos trahit,
Auferre mentem talibus primum solet,
Caliginemque effundit, ut ruant suas
Furentes in clades, sibi quas noxiis
Accersierunt ultro consiliis malis.

Hujus opinionis auctor et fons Homerus fuisse videtur. cf. Il. VI. 234. XVII. 470. Quum enim antiquis ratio, qua animi prævæ cupiditates in transversum ducere solent homines, non satis explorata fuerit: a diis et dæmonibus initium trahebant stultitiæ et perversitatis hominum fere incredibilis, illosque auctores miseriarum, quæ tum sequantur necesse est, reddere solebant. Similem ex antiquo Poeta servavit sententiam Athenagoras Leg. pro Christ. p. 304. ed. Paris.

Ὅταν ὁ θαῖμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ
Τὸν νῶν ἔβλαψε πρῶτον. —

Ubi Philosophus et Christianus vere et pie addit: ὁ δὲ θεὸς, τελείως, ἀγαθὸς ὤν, ἀβλαβὴς ἀγαθοποιός ἐστιν. Quos versus, nescio quo jure, tribuunt Euripidi in Fragment. p. 497. ed. Lips. Præclare autem Schillerus noster, præeunte Shakespeario, istam opinionem illustrat dramate Macbeth. Act. II. sc. 2. ubi Hecate, personam δαίμονος istius repræsentans, sic ait:

" Ich will euch meine Geister senden
Und solche Truggebilde weben
Und täuschende Orakel geben,
Dass Macbeth, von dem Blendwerk voll,
Verwirrt und tollkühn werden soll!
Dem Schicksal soll er trotzen kühn,
Nichts fürchten, sinnlos alles wagen,
Nach seinem eiteln Trugbild jagen.
Den Sterblichen, das wisst ihr lange,
Führt Sicherheit zum Untergange.

Becker. Hos versus Euripidis esse sine justa causa Valckenaer. ad Hippol. 382. p. 198. suspicatur. Vide Heynii Obss. ad Il. T. 5., Erfurdt. ad Sopocl. Antiq. 615. Platon. Repub. B. 19. Osann..

τέρων οὐκ ἀκήκοα Καλλίστρατον, οὗ θᾶττον ἡ πόλις κατέγνω, τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς εἰκόσαντος ὅτι ἂν ἔλθῃ Ἀθήναζε τεύξεται τῶν νόμων, ἀφικόμενον καὶ εἰς τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα καὶ οὐδὲν ἧττον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως· τὸ γὰρ τῶν νόμων τοῖς ἠδικημένοις τυχεῖν τιμωρία ἐστίν. ὁ δέ γε θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἠδικημένοις κελεύσας τὸν αἴτιον δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ ταὐτὰ σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις φαίνοιτο. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, τὴν τῶν

Καλλίστρατον] Sermo est de Callicratis filio, Aphidnaeo, quem Xenoph. Hellen. VI. 2. 39. δημαγωγὸν appellat. Vir insignis fuit eloquentia, qua teste Plutarcho vita Demosth. p. 848. A. Demosthenem adolescentulum studio artis suae incendit. Quae definitur ejus aetas. Floruit enim circa Ol. 103. 3. quo anno causam de Oropo peroravit Callistratus. cf. Liban. V. Demosth. Postea, exsilio mulctatus, in Macedonia et Thracia vitam agebat. Meminit ejus in urbe Methone degentis Demosth. c. Polycl. p. 1122. ed. Reisk. atque Isocrates Symmach. §. θ'. de eodem, ut opinor, in Thracia coloniam condidisse, refert. Igitur οἱ περιόντες, i. e. Lycurgi, Demosthenis caeterorum aequales Callistratum probe noverunt; contra οἱ πάντες multa de vite insigni audiverant. Praeter Wesseling. ad Diodor. l. XV. Vol. VI. p. 360. Bip. egit de Callistrato Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. 148. Becker. Cf. Boeckhii Staatshaushaltung der Athener. t. ii. p. 246. Osann.

Τεύξεται τῶν νόμων] Non recte intelligo istam phrasin τυγχάνειν τῶν νόμων, at τυγχάνειν τῶν νομίμων unaquaque fere pagina occurrit, idque hic et in inferioribus, sc. l. 6. rescribendum esse arbitror. Quoties hae oberraverint Librarii, diximus ad §. ιε'. Taylor.

Τεύξεται τῶν νομίμων] Sic Taylorus ultimam restituit vocem pro νόμων, quod in vett. Edd. legitur. Contrarium est: αἴρεσθαι καὶ θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. Diodor. XIX. Vol. VIII. p. 269. Bip. ubi v. Wessel. Nostrum egregie illustrat Dinarch. c. Aristogit. p. 81, ed. Reisk. οὐ τυχόντα τῶν νομίμων, quod ib. p. 87. explicatur, τὰ νομιζόμενα, i. e. *justam in patria sepulturam consequuturum esse Aristogitonem.* Nos: *er werde nicht eines gewaltsamen, sondern eines natürlichen Todes sterben.* Et sic Callistratus, deceptus a diis, dubium Oraculi effatum interpretatus est: nam ultro redilt Athenas, et supplex ad aram XII. deorum, olim a Pisistrato exstructam (Thucyd. VI. p. 447.) confugit. cf. Taylor. ad Lys. epitaph. p. 69. ed. Reisk. Becker. Frustra. vid. Heupm. et Schulz. Osann.

Τοῦ τῆς πόλεως ἀποθανόντα;] Recte Lonicer. interpretatus est: *urbis censura morte adjudicatum?* Sic enim in usu est ἀποθανεῖν ὑπό τινος. Hemsterhus. ad Lucian. Vol. I. p. 359. Bip. Becker.

Τὸ γὰρ τῶν νομίμων — ἐστὶν] I. e. Oraculi enim effatum: *justam assequi sepulturam scelveratum, significat supplicio affici.* Idem.

Ὁ δέ γε θεὸς — αἴτιον] *deus enim* (per oraculum seducens Callistratum, in patriam ut ultro rediret) *recte censuit injuria affectis, ut punirent injuriarum auctorem.* Idem.

Φαίνοιτο] Π. φαίνοιτο. Ἢ φαίνοιτ' ἄν. H. Stephan. Recte quidem istaec Stephanus admonuit, nondum tamen totam rem expedivit. Superest enim adhuc aliquid. φαίνοιτο, aut φαίνοιτ' ἄν, aut φαίνοιτ', redit ad deos, non ad σημεῖα. Nam si ad haec referretur, et σημεῖα si esset nominativus, potius dixisset φαίνοιντο aut φαίνοιτο, in singulari. Ego vero legi malim φαίνοι in singulari optativi, si *deus* (Apollo) *edat, ostendat eadem signa*, eadem sortes, *bonisque malisque.* Reisk. φαίνοιντο recepimus. σημεῖα est accusativus: *si eadem signa ostendant* (dii) *piis aeque sceleratis.* Nec offendimus, ut alii, verbo plurali numero juncto cum substantivo neutr. gen. V. Matth. Gr. Gr. p. 416. Becker. φαίνοιντο quam MSS. omnes tuentur ferique quodam modo possit, etiam nos auctori reddidimus, optativo potius locum esse haud ignorantes. Beckerus, quem mirari non satis possis, φαίνοιτο recepit; nam etsi dubia de particula ἄν eum conjunctivo regula junota in diem tolli videntur, uti post Jacobsium in Thiersch. Act. Philol. Monac. v. i. fasc. 2. p. 149. nos ad Philemonem Grammaticum, p. XXXVI. animadvertimus, tamen multum abest, ut ei qui bono scriptori conjunctivum talem de suo intrudat, auctor ego

θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν. εἰκότως· παρ' ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν, εἰς τούτους μὴ ὅτι ἁμαρτεῖν ἀλλ' ὅτι μὴ [1] εὐεργετοῦντας τὸν αὑτῶν βίον κατασκευάσαι μέγιστον ἀσέβημά ἐστιν.

κγ'. Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ — εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν, ἀλλ' ἁρμόσει καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι — ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύακα πυρὸς γενέσθαι· τοῦτον

[1] *ἐνεργοῦντας* T. R.

suaserve velim huime; immo ita caute in his adhuc incedendum, ut ip qui conjunctivum tolerari posse jubeat, verendum sit, ut multis alterius quam par sit progressus esse jam videatur. Reiskius porro *φαίνει* suadet, idque ad deum refert, Theorianus [et Heinrichius] *φαίνων* edidit, quod si quid h. l. novandum est, ego quoque susceperim: Schaubius *φαίνοντι* conjecit: nempe triumviri in verbo plurali post neutrum plurale posito haerentes, in quo ego quoque haereo. Attamen in arte grammatica, ubi dies hodie diei commenta delet, temerarium, ne gravieri etiam nomine utar, eum dixerim qui leotionem consensu codicum plurium eorumdemque optimorum affatim confirmatam, quae etsi cum vulgari praecepti usu pugnet, tamen ab aliqua parte excusari, sin minus defendi posse videatur, loco movendam esse censeat. Quare mihi hic muto, interim eorum hujus usus exemplorum ab Heindorfio ad Plat. Cratyl. 88. p. 136. collectorum numero acquiescens, quam videndum annon augeri etiam possint. Osann. Sed his omnibus non est opus. Pinzger.

Εὐσέβειαν] Male *δοίβιαν* Schulzius conjecit, qui, si orator alio verbo ac *ἐνεργετοῦντας* usus esset, fortasse audiendus esset. Osann.

Ἐνεργοῦντας] Sic Ald. et Steph.—Melanoth. emendabat *ὠφελοῦντας*, quod defendit et recepit Schulzius. Sed illud magis placebit sequentia attente consideranti. De beneficiis liberorum erga parentes h. l. sermo non est, sed de studio et industria vel ipsam vitam fortiter impendendi pro salute parentum. Hoc igitur latius patet. Becker. Egregiam Melanthonis emendationem vulgatae a Beckero posthabitam esse valde dolendum. Osann. Et *εὐεργετοῦντας* receperunt Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Καὶ ὑμῖν ἅπασι τοῖς νεωτέροις] Cogitari quidem potest, Lycurgum h. l. solum juniores allocutum esse civeș, quod ceteris Oratoribus, si recte memini, prorsus inusitatum est: tamen in Orationis structura dorum aliquid remanebit. Igitur non male Schulzius existimavit, post *ἅπασι* particulam esse repetendam. Cui solummodo triplex vocis repetitio obstare videtur. An igitur scripsit Orator: *ἀλλ' ἁρμόσει ὑμῖν ἅπασι, καὶ τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι*, i. e. *imprimis juvenibus nostris hoc pietatis exemplum proponere, utile erit.* Becker.

Ἐκ τῆς Αἴτνης] Quam Lycurgus de pietate filii erga patrem hic enarrat historiam, eandem plures scriptores antiqui tradiderunt, sed cuncti ita, ut de duobus loquantur filiis, quorum alter patrem, alter matrem ab interitu servaverit. Eorum nomina erant Amphinomus et Anapis s. Anapius, ut Seneca de Benef. III. 37. scribit. Inter Graecos primus est Aristoteles s. quisquis est auctor libri de Mundo c. 6. 23., tum Strabo VI. p. 412. B., Pausanias Phocic. 28. 2., Philostratus V. Apoll. V. 17., Nonnus exegesi in Greg. Naz. p. 143. et Stobaeus Serm. LXXVII. p. 444. Postremus hanc eruptionem Aetnae Ol. 31. factam esse memorat, juvenesque illos Philonomum et Calliam, Catanaeos, vocat. E Latinis vero scriptoribus enarrant historiam Valer. Maxim. V. 4. extern. 4. Claudian. Idyll. VII. (quod suavissimum carmen elegantur germ. vertit J. H. F. Meinecke in ed. Lucilii Junior. p. 100.) itemque Lucil. Junior 5. Cornel. Severus in Aetna v. 600—642. Quibus collig. Solin. c. 5. et Salmas. exerc. p. 100. D. His vero inter se comparatis veterum scriptis Lycurgi narratio, qui historiam ad finem Orationis paululum immutaviste videtur, commode explicabitur. Idem. Osannus et Pinzgerus: *in γὰρ τῆς Αἴτ.*

δὲ ῥεῖν φασὶν ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὁρμῆσαι πρὸς φυγήν, τὴν αὑτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας· ἕνα δέ τινα τῶν νεωτέρων, ὁρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ [1]οὐχὶ δυνάμενον ἀποχωρεῖν. ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενον φέρειν. φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται [2]γὰρ κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιῤῥεῦσαι τὸ πῦρ καὶ σωθῆναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν [3]προσαγορεύεται

[1] οὐ T. R. [2] καὶ R. [3] προσαγορεῦσαι T. R.

Ῥύακα πυρὸς] Aristotel. l. c. vocat ῥεῦμα sc. πυρὸς (der Lavastrom). cf. de Mundo 4, 25. BECKER.

Ἐπὶ τὴν ἄλλην] Ἐπὶ τάν τε ἄλλαν ex conjectura sua dedit Pinzgerus.

Πρὸς πόλιν τινὰ] Ad urbem Catanam, ut Pausan. l. c. diserte dicit: ἐπίῤῥει τῇ Κατάνῃ. BECKER.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους] Eleganter L. Lucil. Jun. v. 614.

"Et quod cuique fuit cari, fugit ipse sub illo,
Sed non incolumis dominum sua præda secuta est." BECKER.

Φορτίου] Lege: ῥοθίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Nam ῥόθιον nomen est aptissimum, quod violentiam, impetum et strepitum undarum significat. PALMER. Crude hoc et infeliciter sane. Potuit fortasse Juvenis, levis et expeditus cum fuerit, evasisse: *accedente* autem *onere*, φορτίου προσγενομένου, non solum pater, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη. Mihi semper res fuit cum iis hominibus qui locos sanos inficiunt, insanos negligunt. Hæc historia, paululum licet immutata, a multis traditur. "Inter Catinam et Syracusas certamen est de illustrium fratrum memoria, quorum nomina sibi diversæ partes adoptant. Si Catinenses audiamus, Anapis fuit et Amphinomus: si quod malunt Syracusæ, Emantiam putabimus et Critonem. Catinensis tamen regio causam dedit facto, in quam se cum Ætnæ incendia protulissent, juvenes duo sublatos parentes evexerunt inter flammas illæsi ignibus. Horum memoriam ita Posteritas munerata est, ut sepulcri locus nominaretur Campus Piorum." Solinus, cap. 5. Πρώτη καὶ ὀγδοηκοστὴ Ὀλυμπιάδι φασὶ τὸν Αἴτνην ῥῦναι, ὅτε καὶ Φιλόπημις καὶ Καλλίας, οἱ Καταναῖοι, τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἀράμενοι διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν, τῶν ἄλλων πτημάτων καταφρονήσαντες. ἀφ' ὧν καὶ ἀμπβῆς ἔτυχον τῆς ἐκ τοῦ θείου. τὸ γάρ τοι πῦρ θιγόντων αὐτῶν διέστη, καθ' ὃ μέρος ἐκεῖνοι παρεγίνοντο. Stobæus Serm. LXXVII. Vid. Aristotelem de Mundo, c. VI., Pausaniam in Phocicis p. 663. Edit. Hanov. 1613., Auctorem Poematis de Ætna, sub finem, Strab. l. 6. p. m. 269, Valer. Maxim. V. 9., Claudian. Carm. L. de piis fratribus et eorum Statuis quæ sunt apud Catinam, Ausonium de claris urbibus, Hyginum, aliosque. De Statuis, quas in Piorum Fratrum memoriam consecravit Catanensium Civitas, vide Carreræ Monum. Histor. Catanens. l. 1. capp. 30. et 50. TAYLOR.

Φορτίου] Palmerius, qui sane Aristotelem inspexisse non videtur, corrigebat ῥοθίου. Longin. quidem c. 32. 4. τὸ ῥόθιον τῆς φορᾶς meton. dicit de Oratore, qui oratione auditores propellit, et Hyperides Orator teste Harpocrat. h. v. eadem usus est voce. Sed in Lycurgo recepta lectio, quam tuentur edd. omnes, omnino est retinenda. Eam confirmat Aristoteles, l. c. περιπαταληφθέντες, inquit, ὑπὸ τοῦ ῥεύματος, διὰ τὸ βαστάζειν γεγόνται ἐπὶ τῶν ὠμῶν γονεῖς. BECKER.

Ἐγκατελήφθη] Melanth. dedit ἐγκαταλείφθη. Illud præferendum videtur, partim propter præcedens ἐγκαταλαμβανόμενον, partim ob sensum narrationis. Usurpatur enim h. v. de periculis, quæ inopinate repentino impetu supervenium. Interpr. ad Lucian. I. p. 192. Bip. Verte igitur: *deprehensus est juvenis ita, ut nullus sibi exitus pateret.* IDEM.

Λέγεται γὰρ κύκλῳ] Aristotel. l. c. πλῆσιον γὰρ αὐτῶν γενόμενος ὁ τοῦ πυρὸς στόμιος ἐξεσχίσθη, καὶ στραφεὶς δὲ (i. e. deflectebat) τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δὲ ἔνθα, καὶ ἐπάρσιον ἀβλαβεῖς. Idem Pausan. l. c. διχῇ σχισθῆναι λέγεται τὸν ῥύακα. IDEM.

Προσαγορεῦσαι] Malim προσαγορεύεσθαι.

Τῶν εὐσεβῶν χῶρον· τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν ὁμογνωμόνως τοῦτον κολάζειν τὸν ἅπασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον ὄντα κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς [1]τὰς πατρίους τιμὰς ἀπεστέρηκε, τοὺς δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπεν, τοὺς δὲ τετελευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ εἴασε τυχεῖν.

κδ'. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν· ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ γὰρ Εὔμολπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρᾳκῶν ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ [2]κατ' ἐκείνους 202
τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἠρώτα τὸν θεὸν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ

[1] τοὺς T. R.

[2] καὶ κατ' T. R.

Reisk. Schulz. vulgata servata τοὺς κατοικοῦντας mente suppleri jubet. Obann. Τῶν εὐσεβῶν χῶρον] Sic Ald. Recent. χθόνα. Lucil. Jun. v. 640.

"Sed vere cessere domus et rura Piorum."

Et Solin. l. c. "Horum memoriam ita posteritas muneratа est, ut sepulcri locus nominaretur: CAMPUS PIORUM." In gemma quoque, narrante Winkelmann. Descript. des pierres grav. p. 410. istud argumentum expressum est. V. quos laud. Facius ad Pausan. p. 248. et Wernsdorf. ad Poet. Lat. Minor. T. IV. p. 369—384. Becker.

Τοὺς μὲν γὰρ] Cf. Nostr. c. 8. et c. 11. Idem.

Τοὺς πατρίους] Aut τὰς πατρίους leg. ut redeat ad τιμάς, aut si masculinum hic recte habet, leg. erit: τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τοὺς πατρίους τῆς προσηκούσης (aut πεμπομένας) τιμὰς ἀπεστέρησε. Reisk. τὰς πατρίους suscepit Heinrichius.

Ἐφιλοτιμοῦντο] Heinrichius: [δικαίως] ἐφιλοτιμ. Pinsgerus: δικαίως ἐφιλοτιμ.

Εὔμολπον] Historiam illustrant Isocr. Paneg. §. ιθ'. Panathen. §. σα': et Apollodor. III. 15. c. animadv. Heynii p. 861. sqq. Idem.

Τυχεῖν δὲ καὶ κατ' ἐκείνους] Copula ista parum necessaria καὶ videtur omnino originem traxisse a voce sequente. Tu ergo legendo delebis. Taylor. Copulant si tuebimur, quæ videtur utique tuenda esse, leg. erit: τυχεῖν δὲ καὶ ἡμῶν κατ' ἐκείνους τ. χ. ut *Eumolpus Thracum fuit rex, ita nostrum* [Atheniensium] *quoque regem tum fuisse Erechtheum.* Reisk. Mihi sanus videtur locus. Becker.

Τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα] Aliter Apollodorus deducit Praxitheam Erechthei uxorem a Cephiso: non enim ejus filiam facit, sed neptem per matrem Diogeniam, Cephisi filiam et Phrasimi uxorem. Palmer. Vid. Meurs. de regno Athen. ii. 8. Becker. Cf. de hac nominis scriptura Doederlein. in Act. Mon. v. i. fasc. 1. p. 32. Obann. Et Schwenck. ad Æsch. Eumen. p. 94. Pinzger. Qui mox τοῦ στρατοπέδου dedit.

Χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα etc.] Rem hanc orator aliter narrare videtur, ac vulgari memoria proditum, quam servat Scholiasta Augustanus ad Demosth. de falsa legat. Ἀγρεύλας καὶ Ἔρση καὶ Πάνδροσος θυγατέρες Κέκροπος, φησὶν ὁ Φιλόχορος. λέγουσι δέ, ὅτι πολέμου συμβάντος παρ' Ἀθηναίοις, ὅτε ὁ Εὔμολπος ἐστράτευσε κατὰ Ἐρεχθέως, καὶ μαντευομένου τού-

τοῦ συμβαλεῖν τὸ στρατοπέδῳ, κρατῆσειν τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἄν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι, τά τε ἄλλ' ὢν ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ τοῦτον 203 τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας καὶ θεωροῦντας συναθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς [1]τὸ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι, ἃ ποιήσας λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γεγέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

Τὰς χάριτας ἔστις εὐγενῶς χαρίζεται,
[2]Ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρῶσι μὴν,

[1] τῷ T. R. [2] Ἥδιστον T. R.

του ἴχνησιν ὁ Ἀσύλλιον ἀπαλλαγήσεσθαι, ἰδὼν τις ἀνὴρ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ὁ τοίνυν Ἀγραυλος ἐκοῦσα αὐτὸν ἐξέδωκεν εἰς θάνατον· ἴδρυτο γὰρ ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ τείχους. εἶτα ἀπαλλαγέντες τοῦ πολέμου, ἱερὸν ὑπὲρ τούτων ἱστήσαντο αὐτῇ παρὰ τὰ προπύλαια τῆς πόλεως, καὶ ἐκείσε ὄμνυον οἱ ἐφηβοι μέλλοντες ἐξιέναι εἰς πόλεμον. Nempe orator Agraulum Erechthei filiam dicit, quæ secundum alios scriptores Cecropis audit. V. intpp. ad Polluc. 8. 105. Adde Schol. Platon. Phædr. p. 55. ed. Ruhnken. Photii Lex. v. φανὰν γεράμματα p. 474. Bekkeri Anecdot. Græc. T. 1. p. 270. 444. Cæterum ut hoc obiter notem, filiæ nomen non *Aglauri*, ut hic illic fertur, sed *Agrauli* fuit. Itaque Harpocrationi p. 2. ed. Gron. Jungermannus ad Polluc. l. c. p. 925. e MS. optime Ἄγραυλος vindicat, cui auctoritatem addes duorum codicum, Vratislaviensis, de quo supra monitum, et Londinensis in Museo Britannico asservati, a meque hac de causa inspecti. Osann.

Περὶ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ] Hoc autem duriusculum. Legerem omnino dualiter: περὶ τοῦ συμβαλεῖν τὸ στρατοπέδω. *priusquam exercitus utrinque aciem conferrent.* Figura ea, qua Castra dicuntur pro Militibus, non adeo est inusitata. Modo, στρατοπέδου μέλλοντος εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν. Et similiter fere Herodot. l. V. c. 72. Ὁ δὲ ἀγηλατέας τὰ ἐπίσκοπα τῶν Ἀθηναίων. Proxime, pro ὁ δὲ corrige δὲ. χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ — δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε. Taylor. Schulzio approbante: et genuinam auctoris manum (scil. ὁς δὲ) MSS. restituerunt. Osann.

Προείλετο καὶ ποιῆσαι] Bellule sane! Scaliger quidem et Stephanus non viderunt istud καὶ oriri ex ποιῆσαι. Ego autem et Tu videmus. Taylor.

Ἐκείνων] Erechthei, et Praxithea, et filiæ. Reisk. De paradigmatum usu hæc tradit Apsines in Arte: τῶν δὲ παραδείγματα λαμβάνεται ἢ ἐξ οἰκείων ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν οὖν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώτερα καὶ προσεχέστερα κ. τ. λ. Anonymus in Socraticis Epistol. 30. καὶ φασι μὲν ἐν ταῖς τίχναις προσκεῖσθαι οἰκεῖα καὶ γνώριμα τὰ παραδείγματα φέρειν. ubi vid. Allatium p. 271. Hinc aliquando fuit quum pro ἐκείνων suspicarer οἰκείων. Osann.

Τῶν ἰαμβείων ἀκοῦσαι] Olim exstiterunt hi senarii in Euripidis fabula, quæ inscripta erat Ἐρεχθεύς. Fragmenta hujus dramatis collecta sunt in Ed. Lips. p. 422. sqq. Argumentum fabulæ breviter enarrat Plutarch. p. 553. ed. Steph. ex quo patet, Praxitheam, Erechthei uxorem his vv. consilium filiam pro salute patriæ immolandam tradere, præsenti conjugi aperuisse. Praxithea igitur loquitur. Becker.

Ἥδιστον] Forte ἥδιστα? Sed nihil muto. Taylor. Possit quoque ἥδιστα legi, scil. ἐστὶν. nam ὅστις est collectivum. Sed et vulgata bene potest stare. ἥδιστον, scil. τοῦτ' ἐστὶν, εἴ τις χαρίζεται. nam ὅστις tum idem valet atque εἴ τις. Reisk. At ὅστις cum ἥδιστον bene jungi, Schneiderus docuit ad Porsoni Euripid. Phœn. 519. p. 284. Osann.

Χρόνῳ δὲ δρῶσι.[1] [δρῶσι] Διυγκίστειραν.
Ἐγὼ δὲ δόξαν τὴν ἐμὴν πτανεῖν.
Λαμβάνομαι δὲ πολλὰ περῶντα μὲν, πόλιν
Οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆδε βελτίω λαβεῖν,
Ἣ περῶντα μὲν λαὸς οὐκ ἐπαυτὸς ἄλλοθεν,
Λιτύχθασις δ' ἐφυμεν αἱ δ' ἄλλαι πόλεις,
Πεσοῦσ' ἰμάσιος διαφορηθεῖσαι βολαῖς
Ἄλλαι πας' ἄλλην οἶσιν εἰσαγόμεναι.
Ὅστις δ' ἀνὴρ ἄλλος πόλεως οἰκίζει πόλιν,
Ἀρμὸς σαπρὸς ἔφυσε ἐν ξύλῳ σαπρῷ,
Λέγω πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἐγγενὴς οὔ.

[1] πολλῷ δυσγκίστειραι T. R. [2] Ἢ T. R. [3] ἰμάσιος T. R.
[4] εἰσαγόμεναι T. R. [5] πόλεως T. R. [6] πολιστὴς R.

Χρόνῳ δὲ δρῶσι] Ita Barnesius, ex Grotio nimirum, in Euripidis Fragmentis, hunc locum exhibet:

——— οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
Χρόνῳ δὲ πολλῷ δρῶσι, δυσγκίστειραι.

Quod præstat. Annotavit magnus Scaliger:

Χρόνῳ δὲ δρῶσι, πολλὰ δυσγκίστειραι.

Taylor. Thorlacius, Beckerus et Osannus Grotio obsecuti sunt. nisi quod Osannus δυσγκίστειραν. Heinrichius: χρόνῳ δὲ δρῶσι, δρῶσι δυσγκίστειραι. Pinzgerus: χρόνῳ δὲ δρῶσι, δρῶσι δυσγκίστειραι.

Ἐγὼ δὲ] Retundius fortasse Senarius ille legitur, si emendes

Ἐγὼ δὲ δόξαν πατεῖν τὴν ἐμὴν πτανεῖν.

Taylor.

Ἣ περῶντα] Locum ita citat Plutarchus de Exsulio:

Οἱ περῶντα μὲν λαὸς οὐκ ἐπαυτὸς ἄλλοθεν,
Λιτύχθασις δ' ἐφυμεν αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
Πεσοῦσ' ἰμάσιος διαφορηθεῖσαι βολαῖς
Ἄλλαι πας' ἄλλην οἶσιν εἰσαγόμεναι.

Aspectuntur deinde versus quidam inemendati, qui apud Lycurgum non reperiuntur, neque admodum liquet, utrum ad hunc locum pertineant, necne. Emendaverat olim in margine exemplaris sui *ἰ μέγας* Scaliger, Οἱ περῶντα μὲν, prout Plutarchus legerat. Pro quo Grotius, qua auctoritate nescio:

Ἣ περῶντα μὲν λαὸς ἐπαυτὸς ἄλλοθεν.

Idem deinde ἐξαγώγιμα: apud quem totus hic locus ita vertitur,

Cui non coactus populus alieno ex solo,
Indigena sed gens: cæteræ, scrupi velut,
Urbes loco mutantur, ut jactus tulit,
Alieque ab illis sede pelluntur sua.

Taylor. Thorlacius: Οἱ περῶντα. Beckerus, Osannus et Pinzgerus: ἦ περῶντα. Heinrichius: εἰ περῶντα.

Πεσοῦσ' —— ἐμασμέναι] veluti calculorum transpositionibus conditæ. Beckb. Plutarchi lectionem διαφορηθεῖσαι βολαῖς Musgravius eo bene refutat, quod οἱ πεσοῦ non jacerentur: cui sententiæ comprobandæ conferre poterat Sophoclis Fragm. e Nauplio citatum Grammatipis,

——πεσὰ πανύγραμμα καὶ πολλῶν βολάς.

Osann.

Εἰσαγόμεναι] Aut, si mavis, ἐξαγόμεναι; idem videtur significare atque ἐκπλαστοι. alias civitates foro non suo utuntur, sed alieno. possunt evocari, ut necesse habeant in alieno judicio apparere. Nostræ vero non est ἐκπλαστος, nostræ causæ non possunt ab aliis exteris judicibus in concionem induci. Reisk. Beckerus, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: εἰσαγόμεναι. Valckenaer. ad Herodot. vii. 161. ἐξαγόμεναι.

Πόλεως] Πόλεως Grotius in Excerptis, et Scaliger ad hunc locum. Recte. Atque ita infra p. 446. 8. Taylor. *qui vero ab alia urbe migrans aliam incolit, velut trabs vitiosa cum tigni commissa, verba, non re, civis est.* Beckm. πόλεως habes in Euripid. Hec. 858. ubi vid. Porson. Cf. Matth. Gr. Gr. §. 80. p. 96., Koen. ad Greg. Corinth. p. 401. seq. ed. Schaef. Osann.

Ἀρμὸς] Coloniam comparat clavo malo, hoc est, putrido, carioso, male hærenti in assere, cui infixus est. Sed etiam colonia in alieno solo male hæret, vacillat, certas nullibi sedes habet. Reisk.

Πολίτης] Dedide meo πολιστὴς. *conditor, deductor, stabilitor civitatis, cum nomine sit, reapse tamen non est.* condidit enim non πόλιν, sed ἄνυσμα. Idem. Hunc Reiskii conjecturam. immerito a VV. D.D. spretam, firmant A.B. [falsus est V.D. πολίτης certe certius habent]. Non amplius igitur vox πολιστὴς inter dubias refertur. Post hunc versum Plutarchus l. c. quinque alios versus addit a scriptura corruptissimos, qui a Lycurgo omissi, cum contextu cæterorum tam parum convenire videntur, ut eos aliunde istic illatos esse judicem. Vulgantur autem ita:

Εἰ δὲ πάρεργον χρή τι προσθεῖναι, γυναῖκας,
οἵπερ ὑπὲρ γῆς ἔχομεν· οὐ συγκατερημώσω,
ἢν οὖν' ἄγων πῆς, οὔτε χθὼν συμπατηθῇ.

Ἔστιν τίνα τοῦδ' ἴσχυι τίκτομεν,
Ὡς Σαῶν τι βουλεύς πώτρίδα τε ῥυόμεθα.
Πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' [1] ὤν, πολλοὶ δέ νιν
Ναίουσι· τούτων πᾶς διαφθεῖραί με χρὴ,
Ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν [2] ὑπὲρ δοῦναι Σωτῆν; 40
Εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τὸν λόγον τε
206 Τὸ μεῖζον, εἷς μὲν εἶπος οὐ πλεῖον σθένει
Πταίσας ἁπάσης [3] πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
Εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλέων στάχυς
Ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία πατοῖχε φλόξ, 161.
Οὐκ ἂν [4] μὴν ἐξίστημιν εἰς μάχην δορὸς,
Θάνατον περιταρβοῦσ'; ἀλλ' ἴμοιγ' [5] ἔστιν τίκνα,
Ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσι πρίσω,
Μὴ [6] σχήματ' ἄλλος ἐν πόλει πιφυκότα. 5

[1] , ἐν πολλοῖς δέ μιν Νόμοισι T. R. [2] ὑπὲρ δοῦναι T. R. [3] πόλεως T. R.
[4] μὲν T. R. [5] οἵ T. R. [6] σχήματα δ' T. R.

ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τε τρέφει κάλλιστα
τῆς γε δίλεαρ ἔχοντες συνθηρεύομεν.

Ibi vs. 1. Barnesius legi jubet δ' ἐς πάρεγον: at præstat potius δὴ pro δέ. Mox pro γυναῖκας Musgrav. φίλαι, nos γύναι suspicamur. Vs. 2. Barn. propter metrum conjicit πεπραμένον: recte. Vs. 4. et 5. Musgr. ita restituendos putat:

ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσίς τ' ἐκτρέφει κάλλιστ', ἀεὶ
τῆς γῆς δίλεαρ ἔχοντες, οὐ θηρεύομεν,

satis corroborato τῆς γῆς δίλεαρ. Contra Hermannus ad Erfurdtii Edit. Sophoclis Ajac. p. 629. ita emendat:

ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐντρέφει κάλλιστα γῆ,
δίλεαρ ἔχοντες οὐδὲν, οὐ θηρεύομεν.

Osann.

Ἔστιν] Num e Porsoni præcepto ad Eurip. Orest. 26. etiam hic ἔκατι reponendum? Judicent me harum recularum peritiores. Idem.

Πόλεως κ. τ. λ.] Lege cum iisdem summis viris:

Πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ὤν, πολλοῖς δ' ἐνὶ
Νόμοισι.

uti et Lonicerus quidem interpretatur. Taylor. Rem denique conficiunt codd. præbent enim salva vulgata præter quod νιν pro μιν habeant, ναίουσι pro νέμουσι. unde jam locum ita distinguas:

πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ὤν· πολλοὶ δέ νιν
ναίουσι———

in quibus ego nihil de meo novavi præter πολλοί, quod quare in πολλοῖς mutatum sit, jam liquet. Sensus jam hic: *universæ civitatis unum quidem nomen; at multi sunt qui eam habitant: hos omnes vin perire me sinere?* Osann.

Ὑπὲρ δοῦναι] Potius conjunctim ὑπερδοῦναι. Taylor. Tmesis hic est. cohæret ὑπὲρ cum Σωτῆν. ac si dixisset: δοῦναι πρὸς τὸ Σωτῆν ὑπὲρ πάντων. Reisk. ὑπερδοῦναι recepi: atque ita jam Taylorus correxerat vulgatam ὑπὲς δοῦναι, quam Osannum et Bekkerum servasse miror. Pinzger.

Εἷς μὲν] Ita omnino, non ἑνὸς μὲν cum Editis. Taylor. Poterat ex ἑνὸς μὲν cum ἰμὲς effici, et nescio, an etiam rectius. Reisk. Sensus est: *una vero domus afflicta non plus valet universa urbe, nec damnum æquale sustinet.* Beckerus. Thorlacius, Heinrichius, et Pinzgerus etiam εἷς μὲν dederunt. Offert οὐμὲς Bekkerus.

Θηλέων] Aut Θηλείων malim, aut Θηλέος, soil. στάχυος, aut γόνου, vel σπόρου. Reisk. θηλείων dedit Beckerus.

Οὐκ ἂν μὴν] Rectius hæc cum interrogatione, ut Grotius,

Οὐκ ἂν μὴν ἐξίστημιν εἰς μάχην δορὸς,
Θάνατον περιταρβοῦσ';

Taylor.

Μὴν ἐξίστημιν] Etsi vulgo Tragicis μὴν usurpari negant, qui tragicam stylum nosse sibi persuadeant, uti Brunckius ad Sophoclis Œd. Col. 313., Erfurdt. ad Antig. 864., Porsonus ad Eurip. Med. 139. p. 408., tamen eo perduci non potui, ut invitis MSS. νιν reponerem. Hic enim utriusque vocalæ usus a classe auctorum aptus, quem qui de rebus grammaticis ex instituto scripsere, adhuc ne tetigerunt quidem, nondum ita exploratus mihi videtur, ut conjectura aliquid audere fas sit. Citant quidem νιν e Sophocle (Œd. Col. 43.), Suidas h. v. T. 2. p. 625. et Phavorin. p. 1310. 23., apud quem male αὐτὸ pro αὐτὸς editur. Hanc in rem inquirenti adhibendi erant Heynius Observat. in Iliad. δ. 480. T. 4. p. 643. Hermannus de Dialecto Pindari p. XIV. Boeckhius ad Pindarum T. 1. p. XXIV., alii. Osann.

Ἃ καὶ μάχοιτο] Grotius aï καὶ μάχοιτο. Modo cum Scaligero ille,

Μὴ σχήματ' ἄλλος ἐν πόλει πιφυκότα.

Taylor. Et μὴ σχήματ' ἄλλος susceperant Beckerus, Heinrichius, et Pinzgerus.

Ἀνδράσι] Ἀνδράσιν, Heinrichius.

Τὰ μυτίλων δὲ δάκρυ', ὅταν σήμαν τύχῃ,
Πολλοὺς ἐθέλειν εἰς μάχην ἐρεμνάνους.
Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες περὶ τοῦ παλοῦ
Ζῆν παῖδας [1] ἤθελον καὶ παρήσαν κακά.
Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
Τύμβου τε κοινὴν ἔλαχον εὐκλειάν τ' ἴσην.
Τῇ [2] μὲν δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ
Πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὕπερ δοθήσεται,
Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ [3] δὶς δ' ὁμοσπόρω
Σώσει· τί τούτων οὐχὶ δίκασθαι καλόν;
Τὴν οὖν ἐμὴν γε πλὴν φύσει δόσιν πέρι
Θῦσαι περὶ γαίας. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
Πόλις, τί παῖδας τῶν ἐμῶν μίτροισί μοι;
Οὐκοῦν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται,
[4] Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν·
Ἐκεῖνο δ' οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
Οὐκ ἴσθ' ἱκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, [5] ἄνερ,
Προγόνων παλαιὰ [6] θέσμι' ὧστις ἐκβαλεῖ·
Οὐδ' [7] ἀντ' ἰλιάδος χρυσίας τε Γοργόνος

207

208

[1] εἵλοντο T. R. [2] ἡ μία μόνη Πόλεως θανοῦσα T. R. [3] δὶς δ' ὁμοσπόρους Ὡς εἴ τι T. R. [4] ἄρξουσί τ' ἄλλοι, τὴν δ' T. R. [5] ἄτερ T. R. [6] θέσμιά τις T. R. [7] ἀν τιλίας T. R.

Παῖδας εἵλοντο] παῖδας εἶλον, Par illud Criticorum. TAYLOR. Nil video causse, cur dactylus aut amphimacer in tertia sede senarii versus locum non habeat. Est autem λοντο καὶ aut dactylus, aut amphimacer. Quod si non videbitur admittendum leg. εἰλέμεναι παρήσαν. REISK. Sensus: *odi mulieres, quæ posthabita honestate malunt liberos vivere et propterea ignaviam suadent.* BECKER. E Grotii et Scaligeri conjectura edidimus, in qua nihil nisi activi usus offendit. Erat aliquando, quum suspicarer παῖδ' vel τίκν' ἤλοντο. OSANN. Εἵλοντο παῖδας, Heinrich. Ζῆν παῖδας ἤθελον, Pinzger. Cui in re dubia obsecutus sum.

Στέφανος] Subaudi οὗτος ἔσται. REISK.

Ἡ μία] Lego εἰ μία. REISK. εἷς μιᾷ μόνῃ Πόλ. θανούσῃ. TYRRWHIT. Cui, cum Heinrichio et Pinzgero, obsecutus sum.

Θανοῦσα] Accipio pro partic. non aor. 2. sed futuri secundi, *moritura.* REISK. *et filia mea singularis corona tribuetur, uni soliqua pro universis morituræ.* BECKER.

Καὶ τὴν τεκοῦσαν κ. τ. λ.] Legit Grotius:

Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ δύο γ' ὁμοσπόρους
Σώσει. Τί τούτων οὐχὶ δίκασθαι καλόν;

TAYLOR. Cum Valckenaerio Eurip. Phœn. 1022. et Grotio δύο θ' ὁμοσπόρους Σώσει dederunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, et Osannus. δύο θ' ὁμοσπόρω Σώσει, Heinrichius et Pinzgerus.

Γοῦν] Malim τοῦν, id est, τὸ ἐν ἐμοί, *quantum in me est, penes me est.* REISK. Corruptum locum ex emendatione Musgravii restituimus, scil. Οὕτων ἅπαντ' ἂν ἐμοὶ σωθήσεται, Ἄρξουσί τ' ἄλλοι τῆδέ γ', εἰ σώσω, πόλει. *illud ergo in mentem mihi nunc non venit: servabitur urbs, sed alii in urbe, si eam servavero, imperabunt; verum illud* (scil. animo perpendo), *quod civitatis vel maxime refert: non fiet, me quidem volente, o conjunx! nemo prisca majorum instituta subvertet.* BECKER. Thorlacius: Οὐκοῦν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται· Ἄρξουσιν ἄλλοι, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Schulzius et Osannus: Οὐκοῦν ἅπαντα γοῦν τ' ἐμοὶ σώθήσεται, Ἄρξουσί τ' ἄλλοι· τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Heinrichius: Οὐκοῦν ἅπαντα τεῖσ γ' ἐμοὶ σωθήσεται· Ἄρξουσιν ἄλλοι, τίνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν. Pinzgerus: Οὕτουν ἅπαντα γοῦν ἐμοὶ σωθήσεται, Ἄρξουσί τ' ἄλλοι· τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.

Ἄρξουσί] Scaliger, Ἄρξουσι δ' ἄλλοι. TAYLOR. Quid si ἄρξουσιν ἄλλοι, scil. ταύτῃ τῇ πόλει. *imperabunt*, vel *imperanto, alii*, huic civitati. REISK.

Ἄτερ] Malim τὰ τῶν, ut sic sit: οὐκ ἴσθ', ἱκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τὰ τῶν προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. ut cohæreant inter se οὐκ ἴσθ' ὅστις ἐκβαλεῖ — sunt hæc τὰ τῶν προγόνων θέσμια epexegesis illorum ἐκείνῳ δ' οὗ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος. IDEM. Valckenaerii emendationem l. l. ἄνερ susceperunt Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius.

Θέσμιά τις] θέσμι' οὗ τις e conjectura Grotii Scaligerique et Musgravii dedit Beckerus. Θέσμι' ὅστις, Thorlacius, Osannus, Heinrichius et Pinzgerus.

Οὐδ' ἀν τιλίας] Hos duos versus non intelligo. Minervam Gorgonem appellari, eamque τιλίαν, et ejus hastam τρίαιναν appellari miror. REISK. Partim assumtis Valckenaerii et Musgravii emendationibus, lege:

Οὐκ ἴσθ' ἱκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ,
Προγόνων παλαιὰ Θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ.

Τρίαινα· ἐρᾶν ἐστέρηται ἐν πόλεως βάθρῳ
Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾴξ [1] ἀναστήσει λεὼς
Στησάμενος, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
Χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λογείοισιν,
Κἀξαρθμᾶσθαι, πᾶν· ἀεὶ γὰρ ξυνετὸν μαῖς
Οἰκ ἴσ' ὅτως οὐ τόνδ' ἐγὼ νόμον πόλει.
Ὦ συντρίχ' αἷδε πάντες οἱ νεανιεί σε
Οὕτω φθονεῖν ἐς [2] ἐγὼ καὶ μᾶλλος
Θλασῶμεν ἂν σε, κοὐδὲν ἂν σάκεσχες πλείν.

25

30

κέ. Ταῦτα, ὦ ἄνδρες, τοὺς πατέρας [3] ὑμῶν ἐπαίδευε. 209 φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων παισὶν τῶν γυναικῶν ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν, ἐνδει-

35

[1] ἀναστρέψει λεὼς, Στησάνοισιν οὐδαμοῦ T. R.
[2] ἐγὼ· καὶ γε T. ἔγωγε R.
[3] ἡμῶν T. R.

Οὐδ' ἀν' ἱλάας χρυσίας τι Γοργόνος
Τρίαινα· ἐρᾶν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθρῳ
Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾴξ ἀναστήσει λεὼς
Στησάμενοι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.

Nunquam committam, ut Eumolpus Athenarum tutelam, Palladi Poliadi ademtam, patri suo Neptuno tribuat. De ἱλάᾳ et τριαίνῃ in Acropoli vide quos citat Meursius Cecrop. xviii — xxii. *Ad Porson. Aristoph.* p. 76. Dobree.

Γοργόνος] Minervæ signum posta temporum non valde curiosus respicit in Parthenone positum, nobile Phidiæ opus, cujus e pectoralibus Gorgonis caput prominebat; de qua statua Pausanias 1. 24. præter alia legenda narrat: τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἐρῶν ἐστιν ἐν χιτῶνι ποδήρει, καὶ οἱ κατὰ τὸ στέρνον ἡ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν ἐστομωμένη. Quæ Gorgonis effigies, Athenis nomine τοῦ Γοργονείου vulgo appellata (v. Suidæ et Isocratis loca in Meursii Cecropia cap. 25. p. 34. s. prolata), Minervæ statuis propria, etiam hodie in iis, quæ nostram ætatem talere, plerumque conspicitur. Hinc Cornutus de N. D. 10. q. 196. κεφαλὴ δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστί, κατὰ μέσον τῆς Σᾶς τὸ στῆθος ἔχο προβεβλημένη τὴν γλῶτταν, ubi sat magnus codicum Paris., Florentinorum, aliorum meorum etc. numerus rectius πρότερα [pro κεφαλὴ] — προβεβλημένη. Plura Porphyrius excerptus a Schol. Veneto Iliad. s. 741. dabit, ad quem l. v. Heynii Observ. T. 5. p. 135. Cæterum de ipsa hac Minervæ statua consulendus liber eruditissimi Francogalli, Quatremère de Quincy, le Jupiter Olympien. Osann.

Τρίαινα] Musgravius insolita hastæ significatione offensus, approbante Beckero, πρόνυμα conjecit: frustra. Ipse Pausanias l. c. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει. Non magis eidem Musgravio cessit, quod mox reposuit ἐν πόλεως ἄκρᾳ, licet ei Beckerus suam quoque calculum adjicerit. Idem.

Εὔμολπος] Exstabat in acropoli opus statuarium Erechtheum cum Eumolpo dimicantem sistens, de quo v. Pausan. 1. 27. Pro οὐδὲ Θρᾴξ, quod statim sequitur, rectius legas οὐδ' ὁ Θ. Idem.

Οὐδὲ] Id est, οὐδὲ μὲν, neque si *Eumolpus neque si populus Thracicus exertat tridentem Minervæ*, (ἀναστρέψῃ sic enim legi malim) *nullam tamen ex ea re gloriam sufferent.* τιμήσεται pro τιμηθήσεται. Reisk.

Ἀναστήσει λεὼς] Deleta interpunctione post λεὼς Musgravii emendationem loco vulgatæ ἀναστρέψει, MSStis quidem probatæ substitui, frequentem atriesque verbi commutationem recordatus. Ita in Leonidæ Tarentini carm. XXXVII. p. 62. ed. Meineck. miror edi potuisse ἄναντον στρεπτὸν ὑπὸ ξόα λίθου, quam facillima correctione στέφανον locum affectum restitui nemo non intelligit. Reliqua loci hujus admodum corrupti vulgo ita feruntur:

ἀναστρέψει λεὼς,
στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμήσεται,

in qua lectione a Taylero usque ad Beckerum recepta annotandum δ' ἐχθρὸς merum Grotii mentis deberi. Contra Musgravius insolenter:

στεφάνοισιν, οἷσιν οὐδαμοῦ τιμώτερα.

Nos ope codicis A. ἀναστρέψει λεὼς στεφάνοισι· Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται præbentis locum restituimus. Osann.

Στεφάνοισιν] Cum Grotio,

Στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς οὐδαμοῦ τιμήσεται.

Taylor.

Καὶ γε ἡμᾶς] Emendant, ut opertet, καὶ ἡμᾶς, propter metrum. Idem. Ego aliam viam ini, sic dans: ἐς ἔγωγε [scil. σε φεῦ] ἡμᾶς —. Reisk. Reiskio, et Valckenaerio ad Phœniss. 1012. obsecuti sunt Thorlacius, Beckerus et Pinzgerus.

Ἐνεῖδον] Scil. Euripides. Reisk.

νεύμενος ὅτι, εἴπερ αἱ γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τοὺς γε ἄνδρας ἀνυπέρβλητόν τινα δεῖ τὴν εὔνοιαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἔχειν, μηδὲ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας μηδὲ καταισχύνειν ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ Λεωκράτης.

κζ'. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητήν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προῃροῦντο. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ἃ δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον
162. 1 βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν. Ἕκτωρ γὰρ τοῖς Τρωσὶ παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδε εἴρηκεν,

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαμαπτῆς. ὃς δέ κεν ὑμέων 210
Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω. οὔ οἱ ἀμυνὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ νήπια τέκνα,
Καὶ κλῆρος καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
[1] Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

[1] Ἴκωνται T. R.

Ἐπαινῶν] Laniocrus hunc versum non dubitavit, quasi intellexerat. Ego confiteor, me intelligere parum. Vertit Meursius in Pisistrato, c. XII. *cupio equidem vobis et Homerum laudans exhibere.* TAYLOR. Ad παρασχέσθαι aut addendum est, aut subaudiitur μάρτυρα. ἐπαινῶν hanc habet, planumque est et liquidum. *Homerum quoque afferre, allegare, volo, sed honoris ergo*, vel *quem honoris causa nomino* v. p. 404. 4. Possit quoque legi: καὶ τῶν Ὁμήρου παῤῥαδίεσθαι ἐπῶν, scil. τινα. Ritsius Emesti conj. συνίστασαν. BECKER. In v. ἐπαινῶν defendenda Schalsius summopere contendit. Neque ego quid mutaverim, etsi suspicionem non diffitior meam, ἐπαινῶν e margine in textum immigrasse, præsertim si ἴσασιν ibi scriptum cogitem. OSANN. Heisterh. τῶν Ὁμήρου παρ. ἐπῶν in textum inseruit.

Ῥαψῳδεῖσθαι] Cf. Wolf. Prolegg. ad Homer. p. CLIV. BECKER.

Προῃροῦντο εἰκότως] Distingue cum Stephano, προῃροῦντο. εἰκότως. Ut recte vertitur. TAYLOR. I. e. *ea res præcipuissime gestas (in carmine expositas) ceteris omnibus anteferre.* MOR. Cf. Isocrat. Panegyr. §. μβ'.

Μιμούμενοι τὸν ἀνθρ. βίον] Similiter Alcidimas Odysseam ap. Aristotel. Rhet. 33. καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον dicit, quod alii eomœdiæ adhibuerunt. V. Analecta critica p. 56. OSANN.

Ἀλλὰ μάχεσθ' κ. τ. λ.] Hæc ita in Homeri Editis leguntur, Iliad. O. 494.

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες, ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω. οὐ οἱ ἀμυνὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη, καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ΤΑΥLOR. παῖδες ὀπίσσω· Ἡδύνατο μὲν εἰπεῖν καὶ νήπια τέκνα, ἀλλὰ τῷ σεμνοτέρῳ ὀνόματι τῶν παίδων χρῆται, παῖδας καλῶν τὸν ὕστερον γενεὰν καὶ διαδοχήν. καλὰ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ὀπίσσω, αἰσίων διαδοχὴν τοῦ γένους σημαντική. Schol. Venet.

κζ'. Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὦ ἄνδρες, οἱ πρόγονοι ὑμῶν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετήν, ὥστε οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς κοινῆς ἤθελον ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς βαρβάροις τὸν ἐξ ἁπάσης
211 τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἄδειαν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προστάτας τῶν δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο.

κή. Τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνεῖλεν ὁ θεὸς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εἰ [1] τοῖς ἀφ' Ἡρακλέους γεγενημένοις οἳ ἀεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ, τοὺς παρ' ὑμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ ἀνυπέρβλητον χρὴ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζειν; τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων ὅτι Τυρταῖον στρατηγὸν ἔλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησαν καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο, οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμενοι

[1] τῶν ἀφ' Η. γεγενημένων T. R.

Ἔσχον πρὸς ἀρετὴν] Scil. προθύμως καὶ ἐσπουδασμένως. Reisk.

Ὡς κοινῆς] Scil. πατρίδος, a communi. Idem.

Τὸν ἐξ ἁπάσης --- ἐκράτησαν] Cf. Herodot. vi. 102. sqq. et Xenoph. Anab. iii. 2. 11. ibique interpretes. Becker.

Τοῖς ἰδίοις κινδύνοις] Ita distinxi, contra atque fecerat Stephanus, ut has voces ad participium κτώμενοι, non ad verbum ἐκράτησαν applicares. Idque merito meo. Ecce enim: τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἄδειαν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι κτώμενοι. Taylor.

Τῶν ἀφ' Ἡρ. γεγενημένων] V. Herodot. vi. 52. et Interpp. ad Xenoph. Agesil. c. 1, 6. Becker. Quod, quum per se sanam sit, haud mutassem nisi consensus MSS. jussisset mutari. Nempe orator mente ἀνεῖλεν ὁ θεὸς recolens, per dativum incboat, quem, sicut ἀμείνους posthac genitivum flagitet, suscepta structura propter interpositum comma mutari haud opus putavit. Verbum κρίνειν h. l. haud vulgari ratione cum dativo junctum comprobat Xenoph. Hier. 1. 17. οἶδά γ' --- ὅτι τούτῳ κρίνουσιν οἱ πλεῖστοι ἥδιον ἡμᾶς καὶ πιθανὸν καὶ δικαίαν τὴν δίωξιν. Moschus Idyll. 2. 27. ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὴν μάλαρος κρίναιτο θύρην. Caeterum huic Lycurgi loco confer Isocratis Paneg. §. ις'. Osann.

Ἐκείνων] Scil. τῶν παρ' ἡμῶν ἡγεμόνων τε καὶ στρατιωτῶν. majorum nostrorum. Reisk.

Τυρταῖον] Eandem historiam narrat Pausan. in Messeniacis, c. 15. 59. Justin. III. 5. Suidas, ceteri. Adde Athen. l. 14. p. m. 312. Hoc fragmentum notis suis illustrare voluit Vir acerrimus, Mauscens (quem vide ad Harpocr. v. Τυρταῖος), quod an ad exitum perduxerit, nec ne, plane nescio. Taylor. Plura vid. ap. Klotz. in Dissert. de Tyrtaeo.

καλῶς; κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεῖα ποιήσας, ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ [1] τούτου οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατευόμενοι εἰσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων ἅπαντας, νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις. 212

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν [2] ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
Ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
Πτωχεύειν πάντων ἐστ' ἀνιηρότατον,

[1] τοῦτον R.

[2] ἐπὶ T. R.

Περὶ τούτου] Περὶ τοῦτον emendat Scaliger. Recte, meo quidem judicio. Taylor. MSS., licet σπουδάζειν περί cum accusativo vulgaria linguæ usus, et Phavorinus Camers p. 1674. 51. comprobaverit, sequendos esse duxi: et retinui περὶ τούτου auctoritate Xenoph. de rep. Laced. 4. 1. scribentis: περί γε μὴν τῶν ἀθύτων πολὺ μάλιστα ἐσπούδασε. Osann.

Ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκστρατευόμενοι εἰσι] Beckerus ἔσι, idem Schaubio quoque præcipiente, de suo dedit, quod si vel unus MSS. meorum præberet, statim recepissem, nunc satis jam fecisse ratus, si vitium notarem. Cæterum de usu indicativi post ὅταν apud serioris ætatis scriptores frequenti v. Jacobsium in Thierschii Actis Phil. Mon. vol. 1. fasc. 2. p. 146. seq. Cf. Matthiæ Gr. Gr. §. 521. p. 742. not. Osann. Ἐσι Heinrich.

Οἷα ποιοῦντες] F. οἱ οἷα ποιοῦντες. Reisk.

Τεθνάμεναι etc.] Hanc Tyrtæi elegiam, quam hoc e loco Harpocratio v. Τυρταῖος p. 174. Gron. memorat, ab initio integram haud esse, docet cum sententiarum nexus, tum particula γὰρ, in qua vindicanda V. D. frustra desudaverunt. Mox Franckius ad Callinum, ubi restituendarum Tyrtæi elegiarum curam maxime laudabilem novissime gerit, p. 181. ἐπὶ pro ἐπὶ legendum esse acute vidit, quod si unus MSS. meorum firmaret, statim suscepissem. Locis, quæ comprobandæ suæ conjecturæ contulit, adde Iliadis γ. 31. ἐν προμάχοισι φανέντα, et Inscript. Potidæensem post Visconti et alios a Thierschio Act. Phil. Monac. v. 2. fasc. 3. p. 399. editam, ubi habes antiquo more scriptum οἱ Δάνοι ἐμ προμάχοις. Obiter Lysiæ in Epitaphio p. 64. ed. Reisk. καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἁπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες restitue ἐν pro ἐπὶ e quatuor codd. a Reiskio in var. lect. allatis, quibus auctoritatem adde libri MS. Vimariensis, de quo alibi dicendi dabitur locus. Osann.

Περὶ ᾗ πατρίδι] A. περὶ τῇ ἑαυτοῦ π., quæ lectio tirosibus exemplo esse potest, quo modo glossæ interpretationis causa margini primum adscriptæ, post in ipsa contexta immigrare soleant. Mox pro τὴν δ' αὐτοῦ Franckius l. c. p. 182. ἣν δ' αὐτοῦ ad Homeri exemplum haud male conjecit. Cæterum ad sententiam apposite Antiphon Tetralog. 1. p 639. ed. Reisk. ἢν δὲ τῶν καταληφθεὶς ἀποθάνῃ, ἀνόσια ὀνείδη τοῖς παισὶ καταλείψει ἢ φυγὰν γίγνεσθαι καὶ ἄπολις ὤν, ἐπὶ ξένῃς πτωχεύσει, ubi Reiskius bene ξένης suspicatur, approbante Meiero diss. de bonis damnatorum p. 21. Adde Euripid. Androm. 136. γεῶδι δ' οὐκ ἐπὶ ξένας. Idem.

Πέντων ἐστ' ἀνιηρότατον] Decantatum Athenis admodum videtur fuisse hoc Tyrtæi carmen, quum singula commata fere in proverbia abierint. Hoc etiam his verbis accidit, quibus Dinarchus orationem πρὸς Μαντίθεον περὶ πρωικὸς scriptam inchoasse fertur a Dionysio Hal. T. 2. p. 119. Sylb. (T. 2, p. 190. ed. Hudson.), orationis Dinarchi initium ita recitante: Πέντων ἐστὶν ἀνιαρότατον etc., quæ verba Tyrtæi esse, nondum reperio annotatum; male ibi ἀνιαρώτατον editum, quod ante Bekkerum etiam in Platonis loco Gorg. p. 477. D. edebatur, jam dudum notatum a Rich. Porsono Not. brev. in Xenoph. Cant. 1786. 4. editis, cujus doctam notam p. XLIII. seq. a Schneidero ad Xenoph. Anab. 1. 9. 6. obiter excerptam lectores ipsissimis auctoris verbis propter insi-

Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
Παισί τε σὺν μικροῖς πουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
Ἐχθρὸς [1] μὲν γὰρ τοῖσι μετίσσεται, οἷς κεν ἵηται
213 Χρησμοσύνῃ τ' εἶκειν καὶ στυγερῇ πενίῃ,
Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἀφύσσει,
Πᾶσα δ' [2] ἀτιμίη καὶ κακότης ἕσπεται.
ΕΙΘ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου αἴδεσθ' ὅστις
Γίγνεται, [3] σὺδ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς περὶ τῇσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
Θύσκωμεν ψυχέων μειλίσσοντες φειδόμενοι.
Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μίνοντες,
Μηδὲ φυγῆς αἰσχρῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
Ἀλλὰ μέγαν [4] ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
Τὰς δὲ παλαιοτέρους, ὧν γυῖα γήρασε λιαφρὰ,
Μὴ καταλείποντες φεύγητε τοὺς γεραιούς.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα

35

40

163. 1

5

[1] μὲν om. T. R. [2] ἀτιμίη T. R. [3] οὔτ' T. R. [4] ποιεῖτε T. R.

gnem libelli raritatem hic repeti ægre non ferent: "P. 90. l. 3. [ed. Hudson.] φιλοκινδυνότατος. Lege quod recte exhibent edd. Ald. Iunt. φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando concedatur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athenæum XIV. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum:

Τριοβόλου κρῖσιν ἀστοῖσιν πάνυ,
Ὕειον, ὄντον, Θυμιὸν, εὔχυλον, τέρεν,
Ὅταν ᾖ τι, πρόσφῳ'.

Similis error, quanquam levis, mirum quot loca insedit. Supra p. 29. l. ult. oblitus eum monere *ἀκινδυνότερα* restituendum ex MS. Par. Ed. Iunt. *ἀκινδυνοτέρας* ex MS. in Thucydide IV. 62. de quo ita Abreschius Dilucc. Thucyd. p. 433. "Ἀκινδυνοτέρας legatur, sive *ἀκινδυνοτέρας* ut est in C. Reg. proinde est, quum media in *κίνδυνος* inveniatur quoque correpta." Quæ profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 427. ed. Steph. et in Stobæo XLI. ubi pro *ἀναφύτατον* legi debet *ἀναφύτατον* in Strabon. II. p. 152. XV. p. 713. mendosa sunt *εἰρεατότερον* et *ἐντιμωτότους*. "Ἀκρατώτερον apud Mœrin p. 25. pro *ἀκρατότερον*, ut recte Pollux VI. 24. quam frustra ex Mœride corrigit Piersonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas T. II. p. 15. Apud Athenæum hoc mendi genus passim occurrit. *εὐχυλότερα* III. p. 80. F. *εὐχυλοτέρας* VII. p. 313. A. *ἐχυλότερον* 314. B. *εὐχυλότερον* 320. C. *εὐχυλοτέρους* 321. A. In Plutarcho *βαρυλυπότατος* T. II. p. 114. E. *ἀναφυτάτου* p. 119. D. 121. E. in Photio CLXXII. p. 393. 55. *ἀτιμώτερος*. Sed hæc sunt infinita. Recte vulgatur *ἀκινδυνότερον* infra VI. p. 473." Hactenus Porsonus. Idem.

Ἐχθρὸς γὰρ] Verum labantem ita olim fulcire meditabar: *ἐχθρὸς μὲν γὰρ κ. τ. λ.* (quo pacto jam legere deprehendo H. Stephanum, qui inter Principes Heroici Carminis hoc fragmentum conservavit), vel *Ἐχθίστος γὰρ κ. τ. λ.* Scaliger autem *ἐχθρὸς γὰρ τούτοισι μετ.* Deinde idem. v. 6. *πᾶσα δ' ἀθυμία* etc. Cui consinit H. Stephanus. Taylor. Facili negotio labanti versui succurritur, *μεταίσσεται* legendo, una literula a addita. Reisk.

ΕΙΘ' οὕτως] Thierschium l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 215. *εἰ δ' ἄγε'* corrigentem, idque interpunctione post *τελέθει* sublata cum *Θυμῷ* infra jungentem egregie Hermannus ad Vig. p. 933. refutavit, vulgatam vitiis non premi demonstrans. Quare Franckius operam perdidit, quum nova hunc locum conjectura tentaret. Osann. Εἰ δ' οὕτως e Passovii conjectura reposui. Pinzger.

Γίγνεται] Ita jubente Franckio p. 183. ex Vrat. scripsimus. Mox Vrat. *οὐδ' εἰς τ' ὀπίσω*, unde *εἰς τ' ὀπίσω* vulgatæ *εἰσοπίσω* prætulimus, præsertim quum idem etiam Hemb. præbeat. Osann.

Ψυχέων] De vocis significatione præter Klotzium ad hunc Tyrtæi locum v. d'Orvill. ad Char. p. 361. et nos ad Philemon. Lex. p. 211. Idem.

Μηδὲ φυγῆς] Melanthio *μὴ δὲ φυγῆς* a Franckio p. 184. bene refutatus. Quod hic mox legendum vidit *ποιεῖσθε* pro vulg. *ποιεῖτε*, egregie A. firmavit. Ita Sophocles *ποιεῖσθε ἀλκὴν*, Œd. Col. 459. Brunck. Herodot. 3. 25. *ὀργὴν ποιεύμενος*. Sensisse quidem Reiskius videtur loci corruptelam, quum *ποιεῖτε* suspicaretur, in eluenda non idem felix. Osann. *μὴ δὲ* recepi propter sequens *μηδὲ*. Pinzger.

Φεύγητε] Non admodum placet *Θυμὸν ποιεῖν*. videtur potius *ποιεῖτε* leg. quod idem erit atque *ποιεῖσθε*, *spirate*. A *ποέω*, fit, *ποῶ*, ab hoc *ποίω*, et poetice *ποιέω*. v. p. 453. 3. Reisk.

Κείνθεν πρίσθη τόσον ἄνδρα παλαιότερον,
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
Θυμὸν ἀκατασχέτου' ἄλκιμον ἐν στέρνοις,
Αἱματόεντ' αἰδῶ φίλοις ἐν χερσὶν ἔχοντα
— Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν—
Καὶ χρὶν γυμνωθέντα. τάχυτι δὲ πάντ' ἐτέτυκτο, 214
Ὀφρ' ἱρατῆς ἥβης ἄγλαὸν ἄνδος ἔχῃ·

[1] ἄρα τῆς T. R.

φίλοις ἰνὶ] B. et Vrat. mire φίλ' ἰνῖ, unde vulgatam *iv* emendavi. Eodem fere modo versus succurre ap. Scholiastam Aristidis, quem post Cranzerum ad Plotin. de pulcr. p. 465. Schneiderus Addend. ad Xenophont. Opusc. Polit. p. 471. profert: ibi pro *βάντι μ'* ἰνὶ Συμπλησιν perperam editum *βάντι μὲ ἰν Συμπλησιν*. Osann.

Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν] Jure Reiskius in postremis hæsens, *νεμεσσ' ἰνιδεῖν* conjecit, quod Thorlacius hinc in textum suscepit, at vereor ut recte. Franckio p. 179. adstipulans, qui de usu verbi *ἰνιδεῖν* præsertim Tyrtæi temporibus debitandum esse bene monuit. In qua phrasi Græcos etiam adjicio simplici uti verbo solere. Contra Franckio prorsus assentior, si quid mutandum in vulgata sit, *νεμεσητὰ ἰδεῖν* corrigenti, hiatumque non ex digammate sed ab imitatione Homerica repetenti. Quam sententiam etsi auctor exemplis sane desideratis non adstruxit, tamen recte tulisse videtur. Ita hiatum patitur verbum *εἰδέναι* etiamnum apud Timonem sillographum in versu, quem servat Athenæus 11. p. 505. F. T. 4. p. 386. ed. Schweigh.:

Ὡς ἀνίκλαττε Πλάτων πεπλασμένα
Ζαύματα εἰδώς.

Hiatum ab Homeri imitatione pendentem in Empedocle aliquot exemplis ostendit Buttmannus in Commentar. soc. philolog. Lipsiens. vol. 4. part. 1. p. 35. Necdum tamen hunc locum crediderim persanatum esse, nisi pro ΤΑΓ, quod justo hic caret sensu, ΓΑΡ scripseris. Nihil autem horum statim in contexta recipere contra MSS. auctoritatem ausim. Idem.

Νεμεσητὸν ἰδεῖν] Malim *νεμεσσ'* (pro *νεμεσητὰ*) *ἰνιδεῖν*. ob præcedens *αἰσχρὰ τά γε*. Reisk.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Interpres hic vadimonium deseruit, et ex Græcis, non sane ardentissimis, Latina frigida fecit. Proxime *ἀνδράσιν* in Συντάξεσιν legit Scaliger. Duo porro stichi, qui in fine leguntur, ex alio etiam fragmento ejusdem scriptoris repetuntur, sine ulla varietate, a Stobæo Serm. XLVIII. quibus ibi et hæc quoque subjunguntur, sc.

Μηρούς τε πήχεις τε πάντα καὶ στέρνα καὶ ὤμους
Δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τιταινούσῃ ἄδρωμεν ἴσχος.
Κινήσῃ δὲ λόφον θυσσὸν ὑπὲρ κεφαλῆς,

et quæ sequuntur ejus generis plurima. Phrasin autem *οἷ διαβὰς* optime illustrat Vir doctissimus in Miscell. Observatt. T. I. p. 126. ad illa Homeri Iliad. M. 457.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἰθυσάμενος βάλε μέσσας,
Οἷ διαβὰς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.

Redditur: *firmiter divaricatis cruribus stans.* Taylor. Cf. Apollon. Rhod. i. 1299. Et. liv. ii. 10. "magno gradu pontem obtinere." Locum Tyrtæi persequitur quoque Plato de Legg. 1. p. 144. Bip. Bekker. *νέῳ δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν*, Heinrichs.

Νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν] Ingeniosa quidem est Thierschii l. c. vol. 1. fasc. 2. p. 216. et v. 2. f. 2. p. 269. conjectura, occupata jam multo ante a V. D. in Biblioth. Germ. univers. vol. 12. Sect. 1. p. 149. *νέῳ δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν*, quæ verba nimirum poeta ab Homero mutuatus sit, in Iliad. χ. 71. canente:

νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊκταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
κεῖσθαι.

At necessariam eam haud esse Hermannus ad Viger. p. 934. ed. sec. demonstravit, quem Franckius quoque p. 179. secutus: quanquam negari non potest, exemplum ex epica dictione petitum, quo junctura *νέοισι ἐπέοικεν* — ὄφρ' ἔχῃ comprobetur, adhuc desiderari. Ejusdem Thierschii commentum ὄφρ' ἂν τῆς ἥβης pro verbis mox seq. ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης cum Hermanno Franckius recte rejecit, non item cautus, quum egregiam Valckenerii Diatr. p. 293. A. conjecturam ὄφρ' ἱρατῆς ἥβης, in quam etiam Hermannus l. c. incidit, plane negligeret. Hoc enim certissimum inventum, quod etiam Brunckio et postea Meinekio Cur. Crit. in Comicorum fragmenta ab Athenæo servata p. 68. valde miror displicuisse, auctoritate codicum B. et Vrat. firmatur, Passoviique suffragium tulit Symbol. Crit. p. 30. Franckius conjeceral:

ὄφρ' ἄρα τις χ' ἥβης ἀγλαὸν ἄνδος ἴσχῃ.

Osann.

Ἀνδράσι μὲν [1] θνητὸς ἰδεῖν, ἀμύτας δὲ γυναιξίν, 15
Ζωὸς ἰὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μαίνου ποσὶν ἀμφοτέροισιν
Στυφελιχθεὶς ἐπὶ γῆς, χείλος ὀδοῦσι δακών.

καλά γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσέχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούοντες, 20
ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισβητεῖν.
εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κα-
215 τειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν,
οἱ πρῶτοι τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν
τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους
περιγιγνομένην· Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύλαις παρα-
ταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο, τῇ δ' 25
ἀνδρείᾳ πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ὁρίοις

[1] Θνητοῖσιν T.

Θνητοῖσιν] Dedi de meo Θνητὸς, *spectabilis, venerabilis.* Reisk.

Ἀνδράσι μὲν Θνητοῖσιν etc.] Hunc locum vexatissimum Reiskii conjectura Θνητὸς pro vulgata Θνητοῖσιν, MSS. comprobata, restitui, ab omnibus usque, si Klotzium eximas, editoribus consensum est: in similem hanc V. D. in Bibl. German. univers. vol. 12. sect. 1. p. 149. incidit, ἀνδράσιν μὲν ἀγητὸς ἰδεῖν. At etsi vulgatam ab omni parte sanam esse minime ego dixerim, tamen alterutra conjectura in quo displiceat, habet. Scaliger ἀνδράσιν ἦν Θνητοῖσιν ἰδεῖν. Equidem in vulgata interim me continui, in alia quavis voce, minime in Θνητοῖσι loci corruptelam versari suspicans, quum formulam ἀνδρὸς Θνητοῦ, quæ non ita frequens est, librariorum sapientiæ deberi posse, veri non sit simile. Haud memini enim alia me legisse quam Theognid. 985. Hymn. Hom. in Merc. 9. Θνητοὶ ἄνθρωποι, et Orph. Hymn. 44. Θνητὸς βροτός. Osann.

Ἀλλά τις εὖ διαβὰς etc.] Hoc ultimum distichon a Stobæo Serm. 50. secundæ Tyrtæi elegiæ adscribitur, quare Beckerus uncis includendum indicavit. Idem.

Περίγονοι] Beckerus e Mori sententia, ἡμῶν audacter adjecit. Idem.

Καὶ καταφανῆ --- περιγιγνομένην] Isocrat. Paneg. §. πδ'. ibi Mor. Becker.

Ὁμοίως] Supple tacite e πάντων insequente, πᾶσι. πᾶσι τοῖς συμπαραταξαμένοις ἑαυτοῖς. Reisk.

Ταῖς μὲν τύχαις ὁμοίως ἐχρήσαντο] Quod ante ὁμοίως Schulzius et Morus [Isocr. Paneg. §. κς'. et Heinrichius] οὐχ addendum suspicati sunt, post Thorlac. etiam Beckerus in textum præpropere suscepit. Victoriæ enim de barbaris reportatæ fortunam orator tantummodo vult significare, quæ Lacedæmoniis cum Atheniensibus par fuisset. Cæterum juvabit egregium Simonidis Cei scolion hic contulisse, in Diodor. Sic. 11. 11. obvium:

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις Δανόντων
Εὐκλεὴς μὲν ἡ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
Βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὶν γόων δὲ μνῆστις,
Ὁ δ' οἶτος ἔπαινος.
Ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
Οὔτ' εὐρὼς οὔτ' ὁ πανδαμάτωρ
Ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
Ὁ δὲ σηκὸς εἵλετᾶν
Εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἵλατο.
Μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας,
Ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λαοῖσιν
Κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

In quo describendo encomio usus sum duumvirorum clarissimorum monitis, et Hermanni de metris p. 453. et Eichstadii in Novis Actis Soc. Lat. Ienens. vol. 1. p. 198. Osann. Equidem οὐχ ὁμοίως malim. Bekker.

Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου] Vox τοῦ βίου non intellecta nobis, mendosa, credo, est. In proclivi foret reponere τοῦ Πίου minima differentia ductus literæ P et B, sed non memini me legisse circa Thermopylas fuisse Πίον. Nihil certe melius succurrit, et Πίον est etiam vox significativa, eminentiam et præcipitem locum significat; et non solum appellativa. Sed hoc loco videtur κυρίως et appellative sumi. Si quis melius quid cogitaverit, plausum dabo. Palmer. Verba hæc cohærent cum ἀναγεγραμμένα. *testimonia conscripta ab ipsis e vita excedentibus.* Reisk.

Ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τοῦ βίου] Palmerius Πίου

τοῦ βίου μαρτύριά ἐστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, [1] ἐκείνοις μὲν

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣ ΟΤΙ ΤΗΙΔΕ
ΚΕΙΜΕΘΑ ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙΣ,

τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙ
ΧΡΥΣΟΦΟΡΩΝ ΜΗΔΩΝ ΕΣΤΟΡΕΣΑΝ ΑΥΝΑΜΙΝ.

κθ'. Ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ καὶ [2] τοῖς πράξασιν ἔπαινος καὶ τῇ πόλει δόξα ἀείμνηστος. ἀλλ' οὐχ [3] ὁ Λεωκράτης πεποίηκεν, ἀλλ' ἐκὼν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατήσχυνεν. ἐὰν μὲν οὖν ἀποκτείνητε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ ἐκείνους μὴ θαυμάζοντες τοῦτον πειράσονται μιμεῖσθαι, νομί- 216

[1] ἐκείνοις μὲν om. T. R. [2] ταῖς πράξεσιν T. [3] ὁ T.

vult pro *βίου*, quod Reiskius applaudentibus cæteris editoribus defendere ita studet, ut cum verbis *ἀναγεγραμμένα* jungat. At ut alia nunc taceam, Græci dicunt potius *τέρμα βίου*: ita Sophocles Œd. T. fin. Xenoph. de rep. Laced. 10. 1. Aristoteles: *διάφοροι αἰτίαν εἰς ἣν τέρμα τοῦ βίου συστελοῦσι*. Hesych. v. *τέρμα*. Aliter Schaubius, idem esse monens quod Herodotus vii. 228. dicat *ταύτῃ τῇπερ ἦκτεον*: quicum facit Augerius, vertens *où ils ont terminé leurs jours*. Codices licet a vulg. nihil discrepent, tamen eo perduci haud possum, ut sanam arbitrer lectionem vulgo receptam, persuasus verbis *τῆς ἡλίου τοῦ βίου* loci definitionem contineri, quo illa eximiæ virtutis testimonia lapidi insculpta oculis legebantur. Osann.

Ἐκείνοις μὲν] Hæc, ex A. fluxa, necessaria videbantur propter mox seq. *τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις*. Fortasse noster Herodotum in his imitatus est, similiter vii. 228., ubi idem epigramma refert, dicentem *ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίη*. Idem.

Ω ΞΕΙΝ'] Cicero I. Tusc. 42. "Pari animo Lacedæmonii in Thermopylis occiderunt, in quos Simonides:

Dic hospes Spartæ, nos te hic vidisse jacentes,
Dum sanctis patriæ legibus obsequimur."

Adde Diod. Sic. l. XI. p. m. 260. ubi idem Epigramma legitur. Taylor.

Ω ΞΕΙΝ' ΑΓΓΕΙΛΟΝ etc.] Præter Herodotum l. c., apud quem *ἀγγέλλειν* legitur uti ap. Suidam ex Herodoto sua ad verbum mutuantem, v. Ἀσπίδας T. 2. p. 428., hoc Lacedæmoniorum epigramma profertur a Diodoro Sic. 4. 33. p. 430. Wessel. cum nostro conveniente, præter quod initio habeat *ὦ ξεῖν*, et in Anthologia lib. 3. cap. 5. p. 291. Strabo 9. p. 413. ed. Basil. 1549. citat *ὦ ξεῖν' ἀπάγγειλον*. Osann.

Ταῖς πράξεσιν] Rescribo *τοῖς πράξασιν*, non *rebus gestis*, verum *iis qui gesserunt*. Quisquamne est, qui aliter sentiat? Taylor. Et *πράξασιν* receperunt Thotlacius, Beckerus et Heinrichius.

Οὐχ ὁ Λεωκράτης] Sic vulgo exhibent, ut *ὁ* sit masculinum articuli præpositivi, sed est neutrum postpositivi, in accusativo. idem est ac si dixisset: *ἀλλ' οὐκ ἔστι δίκα δείμνηστος τοῦτο, ὃ Λεωκράτης πεποίηκεν*. Reisk.

Ἐκὼν] Frigide. Vegetabis oppositionem, si legeres modo: *ἀλλ' εἷς ἐν τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατήσχυνεν. unus ille ex omni ævo collectam laudem dedecoravit*. Taylor. Non inscita est conjectura. verum neque video rursus, cur damnari oporteat vulgatam. *sciens, opera data*. Reisk. Oppositum manifestum est. Illi necessitate coacti hostes aggrediebantur; hic vero sponte, nulla urgente necessitudine, urbem reliquit, et civitatem honoribus cumulatam fuga dedecoravit. Becker.

217 ὄντες ἐκεῖναι μὲν παρὰ τοῖς πολεμίοις εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν [1] καὶ δειλίαν πεπρᾶσθαι κάλλιστον.

λ'. Εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν· ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖναι γάρ, ὦ ἄνδρες, θεωρήσατε ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις καὶ καινοὺς ἐχθροὺς ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ 164. τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς [2] αἰσύαις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρα-

[1] καὶ δειλίαν om. T. R.

[2] οἰσυίαις T. R.

Πολεμίοις] Quid mihi negotii est cum hostibus? Contentio est inter Auditores eorumque majores. ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδοκιμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν κ. τ. λ. TAYLOR. Lusum hunc ingenii Taylor., quo, missis aliis, oxymoron suavissimum deletur, imprudens in textum recepi, quod factum esse nullem. Vulgata optime potest defendi. Nam ἐκεῖνα pertinet ad præclara ista majorum facta de quibus antea exposuerat orator: Qui autem hæc mirari desinent; L. imitabuntur, opinantes, ista quidem apud exteros adhuc in honore esse, contra apud vos impudentissimam patriæ proditionem. BECKER. Recepit quoque Heinrichius.

Εἰ μὴ δύνασθε] Π. εἰ δὲ μὴ δύν. H. STEPHAN. Quod tu repones. TAYLOR. Et receperunt Schulzius, Thorlacius, Beckerus, Ducas, Heinrichius, et Pinzgerus.

Φρυνίχου — νύκτωρ] Proditorum exempla affert Orator ex isto tempore, quo Peloponnesiacum bellum gerebatur. Phrynichus erat amicus Antiphontis Oratoris, adversarius Alcibiadi. Illi τῶν Τετρακοσίων Oligarchiam constituerant: sed mox a civibus, qui cum Alcibiade democratiæ favebant, trucidabantur. Hoc factum est Ol. 92. 2. Memorabilis est Lycurgi narratio de Phrynichi cæde; repugnat enim Thucydidis VIII. 90. Cum Nostro autem Lys. c. Agorat. §. ιη'. rem ita tradit: Φρυνίχου γάρ, καιπὴ Θρασύβουλός τε ὁ Καλυδώνιος, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μυγαρεύς, ἐπεβούλευσαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπιτυχίστην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον, καὶ καταβάλλει πατάξας· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος οὐχ ἥψατο, ἀλλ' ταύτῳ κραυγὴ γίγνεται, καὶ ἔχοντο φεύγοντες. BECKER.

Τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις] Monerem potius τὴν ἐν ταῖς οἰσύαις. apud salices. Οἰσυῖον non legitur, nec ab Οἰσύη regulariter deducitur. Porro autem, quare in numero multitudinis? Quis enim scriberet hoc modo, pons, qui est in Salicetis? ἐν ταῖς οἰσύαις, ad salices, multi. De Phrynichi autem cæde et historicorum de ea re discrepantia, nonnulla diximus ad Lysiæ vitam, pag. XXXIX. TAYLOR. Heinrichius et Pinzgerus: οἰσύαις.

Παρὰ τὴν κρήνην, τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις] Thucyd. l. c. in foro Phrynichum, quum e senatu venisset, occisum esse refert. Noster alio, ut videtur, loco, et tempore. — Pollux VII. 33. οἰσύαι, οἱ λύγοι, *vimina*, et X. 46. οἰσυνος et οἰσυίνος, *e viminibus, factum*. Hesych. Οἰσυίνοι, πλέγμασιν τοῖς ἀπὸ οἴσων γεγενημένοις, ἢ λύγου. ἔστι δὲ εἶδος σχοινίου. Inde Οἰσυῖοι vel Οἰσυῆοι formatum esse videtur, i. e. *operarii, qui vimina plectebant*. Sedulo enim Orator vicum s. plateam urbis descripsit, ubi erat fons iste (quorum magnus erat numerus, ut patet e Demosth. Olynth. III. p. 36.), ad quem Phryniobus interfectus erat. Subinde vero loca publica designari ab iis, qui illic habitabant, docent scriptores Attici et Lycurgus ipse, qui in Or. περὶ διοικήσεως (Fr. XVIII.) teste Harpocr. v. Ὀχεῖον usurpavit *de platea, in qua habitabant, qui currus et equos mercede locare solebant*. BECKER.

Ἐν τοῖς οἰσυίοις] Taylorum ἐν ταῖς οἰσύαις reponi jubentem, quem Schulzius et Thorlacius secuti, Toupius Appendice ad Theocrit. p. 28. (p. 463. ed. Berol.) egregie castigat, verbis ἐν τοῖς οἰσυίοις demonstrans *forum vimineum* significari: nota enim est res, forum ab eo, quod ibi venum prostat, sæpe appellari. Non ita bene Beckerus vulgata servatu vicum quendam ab operariis, qui vimina plecterent, dictum esse monet. Cæterum vocem οἰσυίοις, quæ a Schneidero in suspicionem

συβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ τῶν [1] τοῦ Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς τούς τε εἰρχθέντας ἐξῆγε καὶ Ἐασάνων γενομένων ἀνέκρινε, καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα εὗρε τὸν μὲν Φρύνιχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆμος Κριτίου 218
εἰπόντος τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας, κἂν δόξῃ προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ [2] τεθάφθαι, τά τε ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι καὶ ἐξορίσαι ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ἂν μὴ κέηται ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὀστᾶ τοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δὲ [3] [τινες] καὶ ἐὰν ἀπολογῶνταί τινες περὶ τοῦ τετελευτηκότος, ἐὰν ἀλῷ ὁ τεθνηκώς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις· οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφιζόμενοι ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ ψήφισμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

[1] τοῦ om. T. R. [2] μὴ τεθάφθαι T. R. [3] uncos om. T. R.

vocata est, Græcitati Lobeckius ad Phrynich. Eclog. p. 301. seq. vindicavit. Obiter Lexica Græca augeo voce ἰσχὰ *salicetum* notanda, reperta apud Arcadium de accentibus p. 99. 11. Osann.

Προδιδόντα] Mor. emendavit προδότα. Sed quum Orator, quod c. §. λβ'. clarissime patet, præsenti tempore utitur ad designandum *inceptum*, *conatum* proditoris, aoristis contra de re *peracta*: h. l. istud ferri potest. Becker.

Κριτίου εἰπόντος] l. e. *auctore* Critia. Scilicet, cujus nomen inscriptum erat psephismati, is dicebatur εἰπεῖν. Andoc. de Myst. §. ιδ'. Demosth. de Cor. §. ν'. — Critias vero et Theramenes teste Thucyd. l. c. et Phrynichum et Antiphontem trucidarunt. Idem.

Τὸν μὲν νεκρὸν — προδιδόντα] Psephisma, quod contra Antiphontem, Phrynichi amicum et adjutorem, iisdem fere verbis latum est, servavit Plutarch. II. p. 833. E. Idem.

Τά τε ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι] Legendum: τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἀνορύξαι. Ne in Attica sepeliretur, verum ossa ejus, jam sepulturæ tradita, effoderentur etc. Taylor. Quasi νεκρὸς et τὰ ὀστᾶ diversa sint! et quasi, qui sepeliri situs non esset, ejus ossa possint e terra erui! Reiske. Vulgo ante τεθάφθαι addebatur μὴ, ab iis male adjectum, qui de decreto jam agi crederent, ex quo patriæ ille proditor a sepultura cohibitus sit. At simile nem veri videtur, Phrynichum, donec causa ejus judicata esset, jacuisse insepultum? Delevimus igitur μὴ cum MSS., quo sublato etiam Taylori conjectura supersederi potest. Osann.

Ἐψηφίσαντο δὲ, [τινες] καὶ] *porro plebiscitum tulerant* — sc. adversarii Phrynichi. Vox inculosa a librariis errore a sequentibus h. l. posita est; nam τινες plebiscitum non faciebant, sed populus. Quamobrem Thorlac. vocem delevit. Becker. Et deleverunt Osannus et Pinzgerus: inclusit Heinrichius.

Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα, Heinrich.

Λάβε] Osannus scripsit λαβὲ, quod Grammatici Atticum esse statuunt. Vid. Schol. ad Il. A. 85., Arcad. de Accent. p. 148., Schaef. ad Greg. Corinth. in Att. 57., Piersou. ad Mœr. v. ἰδὲ, Schol. Plat. de Rep. vii. p. 179. ed. Ruhnk. Equidem et h. l. et alibi mutare aliquid nolui. Pinzger.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τὰ τοῦ προδότου ὀστᾶ ἀνορύξαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταφῆναι ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' αὐτὸ τὸ σῶμα τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ ἀτιμώρητον
219 ἐάσετε; καὶ τοσοῦτον ἔσεσθέ γε τῶν προγόνων χείρους, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνον τῷ προδότῃ βοηθήσαντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετῆλθον, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκαταλιπόντα ὡς οὐδὲν ἀδικοῦντα ἀφήσετε; μὴ δῆτα, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμῖν οὕτω πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν [1] αὐτῶν ψηφίζεσθε. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἔν τι τοιοῦτον γεγονὸς ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἄν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὀργὴν μᾶλλον ἢ [2] δι' ἀλήθειαν ἐποιήσαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάντων ὁμοίως εἰληφότες ὦσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς οὐκ εὔδηλον ὅτι [3] φύσει πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπολέμουν; Ἵππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου οὐχ ὑπομείναντα τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν ἀγῶνα [4] ἐάσαντα, θανάτῳ

[1] αὐτῶν om. T. R. [2] δι' om. T. R. [3] φύσει om. T. R. [4] ἰάσαντος T. R.

Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξ.] Patroni Phrynichi, qui cum eum publice defendissent, jussu populi ad supplicium deducti sunt. cf. Taylor. Vita Lys. p. 121. sqq. Becker.

Σῶμα τὸ προδεδωκὸς] I. e. *hominem ipsum*. Lecoratem cum Phrynicho comparat, qui post mortem, dum ejus ossa effossa extra Atticam projicerentur ditionem, adhuc puniebatur. Quare erravit Hauptm. qui contemptas causa ab Oratore dictum esse existimabat. Idem.

Δικασταί] Post δικασταὶ videtur οὐ γὰρ deesse, si nempe ψηφίζεσθε versu 13. servatur. Sin autem ψηφίζεσθαι volumus, leg. sic: μὴ δῆτα, ὦ δ. ἀ, δ. οὐχ ὑμῖν οὕτω π. ἀ. ὑ. ψηφίζεσθαι. Reisk. μὴ δῆτα, i. e. μαδαμῶς. voc. ὑμῖν jungantur: nec opus est emend. Schulz. qui ὑμῖν οὐ τὸ πάτρ. seu οὔ φω πάτρ. conjecit. Becker. Thorlacius: (οὐ γὰρ ὑμῖν οὕτω πάτριον) ἀναξίως ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθε. Osannus et Pinzgerus cum Schaubio: ὑμῖν οὕτω πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθαι. Heinrichius: ὑμῖν οὕτι πάτριον ἀναξίως ὑμῶν ψηφίζεσθαι. Beckerus quoque ψηφίζεσθαι recepit. Mavult πάτριον ὂν Bekkerus, qui vulgatam retinuit. De μὰ δῆτα ad præcedentia referendo nudeque posito laudat Osannus Euripid. Orest. 1522., Aristophan. Nub. 687., Viger. p. 457.

Ἵππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου] Τὸν Χάρμου, *Hipparchum, Charmi fil.* rescribit H. Valesius Harpocrationis auctoritate motus. Cur non æquo jure emendandus erat Harpocratio ex Lycurgo? Quod fecit Meurs. Lect. Att. 17. Χαρίνου legit Scaliger ad Eusebium. Taylor. Harpocr. ex Androtione tradit: Hipparchum Charmi filium, Pisistrati tyranni propinquum fuisse, et propter suspicionem populi Ostracismo expulsum. Quæ repugnant Lycurgi narrationi. Igitur statuendum est Rhetorem vel errasse, vel quod magis arridet, ejus textum h. l. mutilatum esse, quod jam Manss. p. 196. annotavit. Nostro de Hipparcho quædam, temporibus belli Peloponnesiaci vivente, sermo fuisse videtur; quanquam omnino id mirari subest, quod viri notissimi nulla in Oratoribus, quod sciam, præter h. l. mentio sit facta. Becker.

Ἐάσαντος] Lege omnino ἰάσαντα. Taylor.

τοῦτον ξημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὅμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροπόλεως καθελόντες 220
καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαντες στήλην ἐψηφίσαντο
30 εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους καὶ τοὺς προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἱππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται. καί μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν [1]ἡ Ἱππάρχου τοῦ προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθῃρέθη, ἔπειτα τῆς στήλης τὸ ὑπόγραμμα καὶ τοὺς ὕστερον [2]προσαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην· καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

35 ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ.

τί δοκοῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἆρά γε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύναντο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύσειαν, ἀλλ'
40 ἵνα τοῖς ἐπιγινομένοις παράδειγμα εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὡς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιεν. λάβε δ' αὐτοῖς 221
καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν [3]ὅτι περὶ τῶν προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίνωσκε, γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

165. 1 ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, καὶ τούτου τοῦ ψηφίσματος, ὅτι τῶν ἐν

[1] τοῦ T. R. [2] προσαναγεγραφότας T. [3] οἱ T. R.

Τῆς ἀδικίας — τὸ σῶμα] Si bene habet, erit plane idem quod Latinis *corpus delicti*. Græcis quidem haud est in usu. Fai aliquando in suspicione, pro ἀδικίας leg. esse *alnlas*, idque post σῶμα collocandum. ut sit ἐπειδὴ οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα, τῆς alnlas ὅμηρον τὴν εἰκόνα. Sic appelletur statua, in qua contumelia exerceri possit, tanquam in corpore quodam vicario, ea, quæ cum vere corpori deberetur, in eo, utpote nunc absente, exerceri non possit, *obses contumeliæ*. Statuat hoc de loco, quod quisque vult. Reisk. Reiskii in hunc locum commenta Schulzius feliciter explesit. Osann. τῆς ἀδικίας incluserit Heinrich.

Προσαναγεγραφότας] Lege προσαναγεγραφότας, *proditores*, quorum nomina postea adjecta fuerunt. Taylor.

Ὡς εἶχον] Male hanc accepit Interpres. Verte: *qualiter animati essent contra proditores*. Nihil ea locutione familiarius; sed Lonicerum latuit, quod tamen miror, cum eadem fere p. 461. 9. recte vertit. Iteramque p. 462. 8. et p. 463. 13. Idem.

Περὶ τῶν εἰς Δεκέλειαν] Sc. bello Peloponnesiaco. Thucyd. VI. 92. Plutarch. Alc. c. 22. "Deceliam in Attico muniverant, præsidioque perpetuo ibi posito in obsidione Athenas tenuerunt. Id factum est consilio Alcibiadis." Sic Nepos Alcib. c. 4. Becker.

τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν κατέγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιὼν ἁλίσκηται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταστάντας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα εἰς Ῥόδον καὶ προδόντα τὸν δῆμον οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δόξετε ἀπόγονοι εἶναι ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν; ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ [1]τοῦ περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλὴ, ὅτι λόγῳ [2]μόνῳ
222 ἐνεχείρει προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε.

[3]ΨΗΦΙΣΜΑ.

γενναῖον [4]δὴ, ὦ ἄνδρες, τὸ ψήφισμα καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων. δικαίως· συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχὰς ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο. τί οὖν, ὦ ἄνδρες; ἆρά γε ὑμῖν [5]δοκεῖ βουλομένοις μιμεῖσθαι τοὺς προγόνους πάτριον εἶναι [6]Λεωκράτην μὴ ἀποκτεῖναι; ὁπότε γὰρ ἐκεῖνοι ἀνάστατον τὴν πόλιν οὖσαν τὸν λόγῳ μόνῳ προ-

[1] uncos om. T. R. [2] μόνῳ λόγῳ T. R. [3] ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.
[4] δὴ T. R. [5] δοκεῖ ὑμῖν T. R. [6] Λεωκράτη T. R.

Παραλαβόντας δὲ] Deest τούτους. Reisk. Frustra. Osann.

Τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος] Potius τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι. Fidem facient Auctores, quos laudat Meursius I. Attic. Lect. 25. ubi hanc locutionem explicatur. Taylor. Taylorum Schulzius bene refutat. Cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 474. Osann.

Ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ] qui *discedentes ne quidem ditionem Atticam reliquerant.* Decelea enim Atticæ annumerabatur regioni. Becker.

Καὶ περὶ τοῦ] Malim καὶ τοῦ περὶ τοῦ. primum τοῦ cohæret cum ψηφίσματος, secundum cum τελευτήσαντος. Reisk. Vix impetrare a me potui, quin e Reiskii sententia τοῦ ante περὶ adderem. Osann. Addiderunt Heinrichius et Pinzgerus.

Περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελ.] Historiam enarrat Herodot. IX. 4. 5. Interfecti nomen fuit Lycidas, e senatorum numero, qui, Athenis a Mardonio captis, cum cæteris Salamina concesserat. Is autem, Mardonio poscente, ut Athenienses Persarum imperio se subjicerent, deditionem suasit. Hunc senatus sua manu occidit. — De verbo αὐτοχειρὶ v. Mor. et Spohn. ad Isocr. Paneg. c. 32. Becker.

Περιελομένη τοὺς στεφάνους] *depositis coronis.* στέφανος insigne erat senatoris. Hinc Demosth. c. Aristogit. II. p. 802. 3. ed. Reisk. ὅταν ἀπορώτατόν τινες τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς, παραχρῆμα τίθενται ἀρχοντες, καὶ τοὺς στεφάνους περιῄρηνται. cf. c. Theocrin. p. 1330. 21. Idem.

Τοὺς στεφάνους] Erat enim ille, haud nominatus, Senator. Reisk.

Ἀπέκτεινε] Post hanc vocem fac substituas ψήφισμα. Constat enim ex sequentibus istud decretum a Scriba in hoc loco fuisse lectum. Ita etiam præstantissimus Marklandus ad Lysiam p. 254. l. 3. uti mox etiam reponendum est. Taylor. Si ψήφισμα titulus hic addendus est, legest γενναῖόν γε. Reisk. Et receperunt Thorlacius, Beckerus et Heinrichius. Pinzgerus: γενναῖον δή.

Ψυχὰς] Fortes et excelsos animos, arduarum, sed nobilium et honestarum, rerum appetentes. Reisk.

Τιμωρίας] Studium et ardorem flagitia in facinorosis ulciscendi. Idem.

Ἀνάστατον] Urbem a Mardonio captam et devastatam, ut Herodot. l. c. tradit.

διδόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργῳ [1] καὶ οὐ λόγῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἆρ' οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους [2] ταῖς τιμωρίαις; καὶ ὅτ' ἐκεῖνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστερεῖν 223
[3] [αὐτοὺς] οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου [4] τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκεῖνοι τοὺς αἰτίους [5] οὕτως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν πρόγονων γνῶναι διάνοιαν, ὡς εἶχον πρὸς τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι βούλομαι τῆς στήλης ἀκοῦσαι ὑμᾶς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τὸν δῆμον καταλυόντων· τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μετὰ γὰρ τοὺς Τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν οἷα οὐδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, ἀπώσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὤμοσαν, ἐάν τις τυραννίδι [6] ἐπιτίθηται ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα. καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν [7] αἰτίαν ἔχοντας τεθνάναι μᾶλλον

[1] καὶ οὐ λόγῳ om. T. R. [2] τῆς τιμωρίας T. R. [3] [αὐτοὺς] om. T. R. [4] μὲν T. R. [5] ὄντως T. R. [6] ἐπιθῆται T. R. [7] ἐναντίαν T. R.

Huic opponit οἰκουμένην πόλιν, Athenas, eo tempore, quo Leocrates reliquerat. Becker.

Προδιδόντα] Πρόδοτα, Heinrich.

Οὕτως] *sic temere*, sine omni cunctatione, deliberatione, inquisitione. Reisk.

Τῆς τιμωρίας] Π. ταῖς τιμωρίαις. H. Stephan. Leges cum Stephano. Taylor.

Ἐπιχειρήσαντας] Post ἐπιχειρήσαντας videtur ἑαυτοὺς deesse. Reisk. Schulzius τοὺς ἄλλους Ἕλληνας supplet. Occultiori nobis mendo laborare hic locus videtur. Quod ab initio hujus commatis pro vulg. καὶ ὅτι edidimus ἀλλ' ὅτι, Vratislaviensi debetur. Utramque vocalem etiam alibi offendi commutatam: ita in Demosth. adv. Timocr. p. 740. 3. ed. Reisk. lectio omnium fere codd. ἀλλ' οἷα ἀφεθέντα, jam a Taylore commendata, pro edito καὶ οἷα ἀφ. recipienda videtur. Osann. Ante ἀποστερεῖν v. 4. Heinrichius, et post ἀποστερεῖν addidit αὐτοὺς Pinzgerus.

Μὴν σωτηρίαν] Lego: τὴν σωτηρίαν. Reisk. Et recuperunt Thorlecius, Heinrichius, et Pinzgerus. Osannus: τὸν αὐτὸν τοῦ δήμου τὸν σωτηρίαν.

Ὄντως] Π. οὕτως. H. Stephan. Et recte. Taylor. Possit quoque ὄντως legi. *qui solummodo in criminationem vel suspicionem venissent, ac si gloriam populi minutum issent.* Reisk.

Τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε] Scil. αὐτοὺς παθεῖν ὑφ' ἑαυτῶν. Reisk.

Ἐψηφίσαντο γὰρ] Idem populi decretum refert Andocid. de Myst. §. ιϛ'. verbis paullo immutatis. Becker.

Ἐναντιοῦται] Sic ex Bekkeri conjectura, in quam ipse jam antea incideram, scripsi pro ἐναθῆται. Pinzger.

Ἐναντίαν] Π. αἰτίαν. H. Stephan. Optimo jure. Ut bene redditur. Taylor. Bene si habet τοὺς τὴν ἐναντίαν, erit ei addendum δίξαν vel φάσιν. eos, qui opi-

224 ἢ πειραθέντας μετ' ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν· ἀρχὴν γὰρ [1]οὕτως ὤοντο δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μηδ' εἰς ὑποψίαν ἀλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα.

[2]ΨΗΦΙΣΜΑ.

ταῦτα, ὦ ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὡς δεῖ πρὸς [3]τοὺς τοιούτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἄν τις [4]αἴσθηται μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀποκτείνειν συνω-
225 μοσαν. εἰκότως· τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τεταχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου κατα- 35
λύσεως, πρωτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην [5]παρὰ τῶν ἀδικούντων λαβεῖν· κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας.

λα'. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες, τῆς προνοίας ταύτης

[1] οὕτως om. T. R. [2] ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R. [3] τοὺς om. T. R. [4] αἰσθησιν μέλλ. T. R. [5] παρ' αὐτῶν T. R.

nionem, vel *suspicionem*, vel *famam* solummodo *sinisteriorem haberent*. Possit alias etiam legi: τοὺς ἐν αἰτίᾳ ἔτ' ὄντας. *adhuc versantes solummodo in criminationes*. Reisk. Non male Reiskius. Osann. Qui tamen cum Pinzgero Stephani emendationem dedit. Heinrichius: τὴν ὑποψίαν μόνον τῷ δήμῳ ἐναντίαν.

Τὴν αἰτίαν] Henr. Steph. correctionem dedimus. Vertend. *de quibus autem controversiâ agitari possit, utrius partis sint, melioris an sequioris* etc. Demosth. c. Aristocr. p. 645. 7. ed. Reisk. τὸν ἑτέραν δ' ἕκαστον αἰτίαν ἴσχειν (sc. πρᾶγμα), δοιμιδίζουσι. Κἂν μὲν τὴν ἄδικον φανῇ, πονηρὸν κρίνεται· ἂν δὲ τὴν δικαίαν, χρηστὸν καὶ καλόν. Becker.

Πειραθέντας] Scil. αὐτὸν τὸν εἰς αἰτίαν καὶ ὑποψίαν τοῦ ἐπιθυμῆσαι τυραννίδος ἐλθόντων. Reisk.

Ζῆν] Π. οὕτω ζῆν. H. Stephan. Lect. ed. Melaneth. ζῆμιόν πρατόλιμος. *initio enim puniendos esse cives senserunt, ne quis suspicioni causam praeberet*. Becker. Parum circumspecte. Osann.

Ψήφισμα] Iterum post hanc vocem desidero eandem repetitam, quam librarius [illegible]tione praetermisit. Καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Taylor.

Στήλην] Cf. Andoc. de Myst. §. ιϛ'. Ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἱμαιρεσθόν ἐστι τοῦ βουλευτηρίου; κ. τ. λ. Becker.

Βουλευομένοις] Ita edendum volui pro vulgato βουλομένοις. Taylor.

Αἰσθηται] Π. αἰσθωσιν λάβῃ. Ἢ μέλλω, αἰσθωσι. H. Stephan. Prius Scaliger. Taylor. Fort. ἄν τινες αἰσθοῖσι μέλλοντες αὐτοὺς τ. τ. π. si senserint (οἱ βουλευταὶ puta) quosdam Atheniensium hoc agere atque parare, ut sibi (τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων) quoque idem malum demi. Reisk.

Προήσεσθε] Emendavi pro πρεήσεσθε olim in Lysiae vita p. 54. ὕστερον πρεήσεσθε, Scaliger. Deinde v. 15. corrigo δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαβεῖν. Taylor. πρεήσεσθε frustra defendit Hauptmannus. Taylor πρεήσεσθε emendavit, quae vere lectio in ed. Melaneth. jam repraesentatur. Haec recepimus. Nam et Demosthenes sic loqui amat. v. c. de fals. leg. p. 343. 19. Olynth. A. p. 11. 12. ed. Reisk. et saepius. Becker. πρεήσεσθε quoque Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: iidem mox παρὰ τῶν ἀδικ.

καὶ τῶν ἔργων ἀξίους, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ
οἵων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς
[1]ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ
ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ'
ἔχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς
περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὡρισμένα· διομωμόκατε
δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου κτείνειν τὸν τὴν πα-
τρίδα προδιδόντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ.
μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν ἃς ἂν οἱ πρόγονοι καταλι-
160. 1 πωσι κληρονόμοι εἶναι, τῶν δὲ ὅρκων καὶ τῆς πίστεως ἣν
δόντες οἱ πατέρες [2]ὑμῶν ὅμηρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐδαι-
μονίας [3]τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν. 226

λβ'. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχε πρὸς
τοὺς [4]προδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ μή μοι
ἀχθεσθῆτε, ὦ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν
5 τούτων· καλὸν γάρ ἐστι πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν
δικαίων παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλέστερον γὰρ
[5]ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὔορκον ψῆφον [6]θήσε-
ται. Παυσανίαν γὰρ τὸν βασιλέα αὐτῶν προδιδόντα τῷ
Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγὼν

[1] ὃς T. R. [2] ἡμῶν T. R. [3] τῆς om. T. R. [4] προαναδιδόντας T. R.
[5] ἂν ἕκαστος T. R. [6] θῶται T. R.

Δημοφάντου] Disertissimis verbis laudatur hoc Demophanti decretum ab Andocide de Myst. §. ιϛ'. Diophantus vocatur a Demosthene adv. Leptin. §. λϛ'. Utro nomine compellatur, præstabit Andocidem consulere, nam utrique, tam Demostheni quam Lycurgo, lucem afferet. TAYLOR. I. e. auctore, scribente Demophante. Cf. Æschin. de fals. leg. §. λ'. fin. BECKER.

Ὧν δόντες] Osannus et Pinzgerus: οἵτινες δόντες.

Εἰδαιμ. πόλεως] Lege. εἰδαιμ. τῆς πόλεως. REISK.

Ταύτης δὲ μὴ κληρονομεῖν] Lege δὴ. hujus demum. Ita in Midiana, §. 17. τούτῳ δὲ μὴ συναγωνίσεσθε; et §. 34. τοῦτον δὴ ἐβρίζων; pro vulgatis δέ. TAYLOR. Sed fallitur vir doctus, immemor moris Attici δὲ jam præmissum iterandi. REISK. De particula δὲ in apodosi vid. Buttman. ad Demosth. Mid. Excurs. xii. et Schömannl Diss. de. sortit. Judicum ap. Athenienses. OSANN.

Προαναδιδόντας] Lege προδιδόντας. Monui istud in Superioribus. TAYLOR. Aut accedendum est Tayloro, aut leg. τοὺς τὴν πατρίδα προδιδόντας. REISK.

Λακεδαιμόνιοι] Ante Λακεδαιμόνιοι vide ne οἱ interciderit. OSANN.

Ἔστι πόλεως] Interponi velim παρὰ. REISK.

Περὶ τῶν δικαίων] Fortasse παρὰ, sc. a Lacedæmoniis, quorum Justitia pervulgata fuerit. TAYLOR.

Ἂν ἕκαστος] Interponendum videtur οὕτως. REISK.

Τὴν εὔορκον] Τὴν inclusit Heinrichius.

Θήσεται] Sic Schaubius et Heinrichius conjecerunt pro librorum lectione θῶται, quam in θῶται mutatam vult, servato ἂν post γὰρ, Neoph. Duces. PINZGER. Quod [scil. θήσεται] receptum fere vellm. OSANN.

Παυσανίαν γὰρ] Pausaniam, inquam. Apud Thucyd. I. 134. VII. 73., Diod. XI. 45., Justin. II. 15. et Cornel. Nep. Paus. c. 5. hæc regis proditio copiose enarratur. Cf. ad h. quoque l. Meursii supra laudatum commentationem p. 18. BECKER.

εἰς τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἱερὸν, τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες
227 καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες καὶ κύκλῳ περιστρατο-
πεδεύσαντες οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτει- 10
ναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν [1]τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ' αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν. εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν ἢ περὶ τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσι, τῶν πατρῴων νομίμων [2]αὐτοὺς ἀποστεροῦντες. μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγενημένων τεκμήριόν [3]ἐστιν, ὃ μέλλω λέγειν· νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἁπάντων τῶν μὴ θελόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν διαρρήδην λέγοντα ἀποθνή- 15
σκειν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν [4]τάξαντες, εἰς ὃ μά-
228 λιστα φοβούμενοι τυγχάνουσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν [5]μετ' αἰσχύνης. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἴρηκα ἀλλὰ μετ' ἀληθείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

[1] τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν T. R. [2] ἑαυτοὺς T. R. [3] ἐστὶ om. T. R.
[4] κατατάξαντες T. κατέξαντες R. [5] μετ' αἰσχύνης om. T. R.

Χαλκιοίκου ἱερὸν] Diod. l. c. εἰς τὸ ἱερὸν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου. v. Perizon. ad Ælian. 9. 41. IDEM.

Ἀνοικοδομήσαντες] Hoc non est obstruere. Obstruebant tamen. "Hinc ne exire posset, statim Ephori valvas ejus mœnibus obstruxerunt, tectumque sunt demoliti, quo facilius sub dio interiret." Nepos in Pausan. c. 5. Corrige itaque ἀνῳκοδομήσαντες. (Nam ἀνοικοδομοῦμεν, reficimus ea, quæ vetustate, vel alio aliquo casu, collabuntur.) Ita loquitur Thucydides in eadem historia. Τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄψοφον ἀφεῖλον, καὶ τὰς θύρας — ἀνῳκοδόμησαν. I. 134. Add. VII. 73. ἀνατοικοδόμησαν Polyænus. ἀνοικοδομῆσαι Diodorus. Quo modo etiam legi et in hoc loco potest. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἀνοικοδομεῖν est *humo oggesta, saxis, tignis, opere cæmentitio, portam, et fenestram quamque obstruere.* planum feci ad Constant. Ceremon. REISK. Et Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 355. vulgatam bene defendit. Apposite confert Sebaubius Aristoph. Pac. 100. OSANN. Taylore tamen obsecutus est Heinrichius.

Ἀποσκευάσαντες] Ex iis, quæ adduximus in postrema nota, liquet, quantum a vero aberraverit Scaliger, cum emendare voluit ἀνασκευάσαντες. TAYLOR.

Τιμωρίαν ἐποίησαν] Interponenda videntur pauca quædam, hæc ferme: ἐποίησαν θάνατον, ἢ ἄλλην ἐποίησαν τιμωρίαν ἐπιθέντες, ἢ ἄλλως ἐποίησαν ὅτι —. REISK. Sine justa causa. Haud male tamen Sebaubius τῇ τιμωρίᾳ edidit. OSANN. τὴν τιμωρίαν inclusit Heinrichius.

Καὶ πᾶσιν — ἀνατετρῴωντες] Ald. et Mel. interpungunt post ἐποίησαν. Posterior autem ita locum vertit: *Paus. fame mortuus est, ut hæc pœna cæteris exemplo esset. Nec deorum templa proditores liberant, quia cum primum violent religiones patrias, numina eos patria tueri non debent.* — Morus vel τὴν τιμωρίαν delendum, vel τῇ τιμωρίᾳ scribendum esse existimat et in sqq. voc. ἀδικοῦσιν ex Ernestii conjectura esse delendum. Locum depravatum, ut est in ed. H. Steph. dedimus, aliquando e Codd. tuto sanandum. BECKER.

Οὐδὲ γὰρ πρ. ἀδικ.] Fort. leg. οὐδὲ γὰρ περὶ τὴν πόλιν πρότερον ἀδικοῦσιν. REISK. Hæc et sequentia mihi videntur paullulum turbata esse, quæ sine MSS. ope in locum suum restitui vix possint: non sufficit enim neque Reiskii ingenium neque aliorum frustra exercitatum. OSANN.

Ἑαυτοὺς] Schaubius αὐτοὺς legi vult. IDEM. Et dederunt Heinrichius et Pinzgerus.

Κατέξαντες] Π. κατατάξαντες. H. STEPHAN. Quod editores reliqui in textum receperunt, approbatum etiam Lobeckio ad Phrynich. p. 287. Nos interim τάξαντες [cum Pinzgero] exhibuimus. Demosth. de Cor. p. 269. 7. ed. Reisk. τὰς ἰσχύσας εἰ τύχοι τάττουσι τιμωρίας. in Lept. p. 500. 24. alibi. OSANN. Mox εἰς, et supra ante αὐτὸ inclusit Heinrichius. At cf. Æschin. p. 22. 9. et 37. 1. ed. Steph.

Φέρε αὐτοῖς] Interponendum videtur ἀναγίνωσκε. REISK.

ΝΟΜΟΣ.

ἐνθυμεῖσθε [1]δὴ ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, καὶ σύμφορος οὐ μόνον ἐκείνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὢν ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ὁρῶν θανάτῳ ζημιούμενον τὸν προδότην ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην [2]δεῖ ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας ἢ θάνατον· εἰδότες γὰρ ὅτι δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἱρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας.

λγ'. Τοσούτῳ δ' ἂν δικαιότερον οὗτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φευγόντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἥκουσιν ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχούμενοι ἢ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συνατυχοῦντες, οὗτοσὶ δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἔφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν παριζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἑστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὗτος τῶν πάντων ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα καὶ ἀναγκαῖα προδέδωκεν, ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διείληπται. τὰ γοῦν ζῶα τὰ πετεινὰ μάλιστα πέφυκε πρὸς [3]τὸ τάχος, ἃ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν· ὅθεν καὶ τῶν [4]ποιητῶν τινὲς εἰρήκασιν,

Οὐδ' ἀγχίη γὰρ ἴρηξ, ἣν πλάσε δόμον,
Ἄλλῃ πετεσσὶν ἐξίσωσε ἑτοιμοῖν.

[1] δὲ T. R. [2] δεῖ om. T. R. [3] τὸ om. T. R. [4] ποιητῶν T. R.

Φιλοψυχήσει] Markl. ad Lys. epit. p. 87. ed. Reisk. 'Hoc est illud, quod D. Loana. XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, cui opponit μισεῖν τὴν ψυχὴν, animam prodigere Virgilio.' Becker.

Αἰνῷ τιμωρίαν] Intesponendum videtur τὸν μεγίστου. Reisk.

Οὐδεμίαν etc.] Lege: οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας, ἢ θάνατον· καὶ ὅτι — ἀναγκαῖον ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἱρήσονται κ. τ. λ. Taylor. Quem Thoricius et Beckerus secuti sunt. [εἰδὼς - - ἢ θάνατον.]; Heinrich.

Εἰδώς] Scil. εἰδέναι, quod facile e praemisso εἰδὼς subeunditur. Reisk. Omnino: δεῖ ἄλλην ζημίαν εἶναι. Vulgatam tuetur Pinzgerus.

Μᾶλλον οὗτος] Voc. οὗτος, incommode repetitum eadem periodo, delendum esse censuit Ernesti. An scribendum: μᾶλλον αὐτὸς ut est ap. Dinarch. c. Demosth. §. γ'. οὐκ, ἀλλὰ ἅπαντες μᾶλλον αὐτὸς τὸν ἐπὶ τάξει. Becker.

Τὰ γοῦν ζῶα κ. τ. λ.] Malim τῶν γοῦν ζώων τὰ πετεινὰ, ἃ μάλιστα π. περ. τάχους ἐστὶν ἰδεῖν. Reisk. Cui obsecuti sunt Schulzius, Thoricius, Beckerus, et Heinrichius. Omnium: τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ, ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τὸ τάχος, ἐστὶν ἰδεῖν κ. τ. λ.

Ἐξίσωσε ἑτοιμοῖν] Ita edidimus, et nostri sumus Scaligeri austeritatem. Olim legebatur, omni et metro et gratiae procul

λδ'. Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλίᾳ, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἴασε παρ' αὐτῇ μετοικεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ φόνου φεύγοντες εἰς ἑτέραν πόλιν μεταστάντες οὐκ ἔχουσιν ἐχθροὺς τοὺς [1] ὑποδεξαμένους, τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο πόλις; ὃς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχύ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε. [2] κακοὶ γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδίᾳ φίλοι οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν, οἳ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μεθέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲ βοηθείας ἀξιώσουσι. καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξελαυνόμενον τί δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ [3] δεινότατα πεπονθότων; ἆρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν; καὶ μήν, ὦ ἄνδρες, τῶν πώποτε προδοτῶν δικαιότατ' ἂν Λεωκράτης, εἴ τις μείζων εἴη τιμωρία θανάτου, ταύτην ὑπόσχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδόται μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὴ ληφθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν· οὗτος δὲ μόνος διαπεπραγμένος ὅπερ ἐπεχείρησε, τὴν πόλιν [4] ἐγκαταλιπὼν κρίνεται.

230 167.1

λε'. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων,

[1] ὑποδεξομένους T. R. [2] κἀκεῖ T. [3] δεινὰ T. R. [4] καταλιπὼν T. R.

Ἄλλη τοσούσδε ἐντιμίαν ἀξίωσιν. TAYLOR. Versus Sophoclis esse Valckenserius ad Herodot. viii. 109. confidenter pronuntiat; cui conjecturæ stabiliendæ nil præsidii afferre scivit, nisi sensum ipsius internum. OSANN.

Ὑποδεξομένους] Lege ὑποδεξαμένους. non illos, qui *recepturi sunt*, sed qui jam *receperunt*. Illud habe. TAYLOR.

Κἀκεῖ] Lege καὶ omnino, hac mente: Istiusmodi homines, qui civitatis bonas fortunas percipere volunt, ab omni autem periculo, ubi usus venerit, vacare, ii, quibuscunque se adjunxerint, mali erunt cives, mali hospites, mali etiam amici. Illud est verissimum. IDEM.

Ὅταν μὴ ληφθῶσι] Corrige ὅταν μὲν ληφθῶσι. IDEM. Videtur sic leg. ὅταν μὲ πωλυθῶσιν, ἢν ληφθῶσιν. *propter conatum modo sceleris, quod fuissent commissuri, nisi impediti fuissent, luunt pœnas, cum deprehensi fuerint.* REISK. Taylorum Beckerus quidem refutat, non tamen idem in defendenda vulgata felicior: nam oratori καὶ ὅταν vel simile quid necessario tam dicendum fuisset. Mihi quidem hic locus admodum interpolatus esse videtur, quod vel vox nuda posita κρίνεται docere potest. Quare hunc locum a crebberrimo librariorum errore negationis male vel omisse vel adjectæ suspicatus laborare, eum non valde reprehenderim, qui μὴ prorsus tolleret. OSANN. μὴ, quod vulgo inseritur, delevi. PINZGER.

Ὅταν μὴ ληφθῶσι] Taylorus, negationem in μὲν commutans, Oratoris sententiam plane evertit. Clarissima est consideranti ea, quæ Lycurgus supra cap. 30. 16—19. disseruerat. Scil. proditores, suspecti modo hujus sceleris, nec in ille malefacto, quoniam propositum perficere nondum potuerunt, comprehensi, morte sunt puniti: hic vero, unus eorum, qui facinus perpetraverunt, proditionis hodie accusatur, deprehensus ipso facinore ejusque convictus sc. καταλιπὼν τὴν πόλιν. Jam omnia bene cohærent, nec quisquam eam Ernest. tria verba posteriora, necessaria ad constituendam Oratoris cunctationem, glossam esse existimabit. BECKER.

Ἐπεχείρησε] Post ἐπεχείρησε videtur τριηρεσίας decesse, quod cohærebit cum κρίνεται. REISK.

διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφυγεῖν. πότερον διὰ 231
τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως οὐκ
ἂν χάριτος τυχεῖν ἀλλ' ἀποθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολ-
μῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην ἄδηλον ἦν
ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσι φανερὸν ὅτι τοῖς
αὐτοῖς ἤθεσι χρώμενοι τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν διαφυλάτ-
τουσιν, ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπο-
λογητέον ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε
καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετελευτηκότα — εἴ τις [1] ἄρα
ἐστὶν αἴσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων —
ἀπάντων ἂν χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστήν, οὗ τὴν
χαλκῆν εἰκόνα ἔκδοτον κατέλιπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ
Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱεροσυλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι, καὶ ἣν
ἐκεῖνος ἔστησε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ μετριότητος, ταύτην αὐ-

[1] ἄρα om. T. R.

Πρὸς αὐτοὺς] Πρὸς αὐτὸν scripsi cum Heinrichio. Pinzger.

Τοῖς αὐτοῖς] Subaudi τούτῳ. Reisk.

Εἴ τις ἐστὶν αἴσθησις — γιγνομένων] Dubitationem quidem inferunt hæc verba, an manibus sensus et cognitio quædam sit rerum terrestrium: sed, ni fallor, nullo modo de immortalitate animi ipsa dubitationem injiciunt; ut Gottleber. ad Platon. Menexen. c. 21. Platonis verba: ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ τοῖς τετελευτηκόσιν αἴσθησις τῶν ζώντων, explicavit. Hoc non idem est. Et eorum nonnulli, qui cœlesti erant imbuti doctrina, et de animi immortalitate nequaquam dubitarent, dubitant tamen, an mortuis sit cognitio quædam rerum humanarum. v. c. Gregor. Nazianz. στηλοτ. 1. contra Julian. p. 2. ed. Eton. Constantium ita alloquitur: Ἆρα καὶ ἡ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίου ψυχὴ (εἴ τις αἴσθησις) — ubi Schol. monet: Ἰσοκρατικὸν, ἀντὶ τοῦ· ἴδιόν τις αἴσθησίς ἐστι τῶν τῇδε ἀμείνων, i. e. Oratorem sacrum h. l. Isocratem (in Evagora c. 1.) imitatum esse. — Locis hujus generis, quæ laudantur a Gottleb. l. c. et Wolfio ad Leptin. p. 305. unum addam e Lysia c. Eratosthen. p. 446. ed. Reisk., quo graviter et distincte mortuis cognitio rerum humanarum vindicatur: Καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἐδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν τε ἐπιμεῖσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰσεσθαι τὴν ψῆφον φέροντας, ἡγωμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀπολιφθήσωσθε, αὐτῶν θάνατον κατεψηφισθαι. Becker.

Περὶ τῶν ἐνθάδε] Περὶ cum B. et Vrat. sustulimus. Xenoph. Mem. i. 4. 5. τίς δ' ἂν αἴσθοιτο ἢν γλυκίσιον καὶ ἁρμόττει καὶ πάντων τῶν διὰ στόματος ἡδίων. Osann.

Οὗ τὴν χαλκῆν εἰκόνα κτλ.] Οὗ pertinet ad Leocratis patrem, cui in templo Jovis Sospitatoris statua ænea posita erat. V. §. 5. — Isocr. Evagor. c. X. testatur, Evagoræ et Cononi eundem concessisse Athenienses honorem: καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἱστήσαμεν, οὗπερ τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα τοῦ Σωτῆρος, πλησίον ἐκείνου τε καὶ σφῶν αὐτῶν. Erravit igitur Schulzius, quem putaret, Leocratis patrem Jovi dedicasse statuam. Becker.

Ἱεροσυλῆσαι] Distingue potius: ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἱερῷ συλῆσαι καὶ αἰκίσασθαι. Taylor. Perinde probabilis est vulgata lectio, atque Taylori conjectura. v. p. 468. 4. Reisk. Uti locum jam Meursius citat Ceerop. c. 29. At vulgatam jure editores servarunt omnes. Osann.

Μετριότητος] Virtus, quæ cernitur in moderatione animi non plus appetentis quam æquo et justo postulare licet, hominis igitur, qui nec injuria nec causis lacessere solet cives; — virtus itaque, cui in Democratia, ubi singuli cives æqualitatem quandam omnium poscebant, summa tribui solet laus et cunctorum benevolentia. Sic μέτριον ap. Æschin. c. Timarch. §. α'. c. Ctesiph. §. α'. — Mox αὐτὸς cum Moro et Reiskio in οὗτος mutavi. V. Wolf. ad Lept. §. γ'. Becker.

Αὐτὸς] Malim οὗτος. Reisk. Haud male. Osann.

τὰς ἐπονειδιστον ἐποίησε· τοιαύτου γὰρ υἱοῦ πατὴρ προσαγορεύεται. διὸ καὶ πολλοί μοι προσελθηλύθασιν, ὦ ἄνδρες, ἐρωτῶντες διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα [1] τὴν τοῦ πατρὸς, τὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἀνακειμένην. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐκ 20
ἠγνόουν τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμωρίας,
232 ἀλλ' οὐχ ἡγούμην δεῖν περὶ προδοσίας τοῦτον κρίνων ὄνομα Διὸς Σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν. ἐκπέπληγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μήτε γένει μήτε φιλίᾳ μηδὲν προσήκουσι, μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις ἀεὶ τοῖς κρινομένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐσχάτης ὀργῆς δικαίως ἂν τυγχάνοντες. τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι 25
τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων οἱ τοιοῦτοι ἂν μετάσχοιεν. οὐ γὰρ [2] δεῖ καθ' ὑμῶν γεγενῆσθαι [3] δεινὸν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας. καίτοι τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς λόγοις ὑμᾶς [4] παρακρούσασθαι ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λειτουργίαις ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους ἀξιώσουσιν· ἐφ' οἷς ἔγωγε καὶ μάλιστ'
233 ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησάμενοι 30
κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ γὰρ, εἴ τις ἱπποτε-

[1] τὴν om. T. R. [2] δὴ T. R. [3] δὴ T. R. [4] προσκρούσασθαι T. R.

Διὸς Σωτῆρος] Abhorrens enim ab inconsentaneum est, ea in causa, quae salutem, et cum fortunis ipsam vitam alicui contendit eripere, eumque fundibus perdere, *nomen Jovis Sospitatoris appellare.* Reisk.

Εἰ λελήθασιν ὑμᾶς etc.] *si ignorent vos extrema erga ipsos indignatione justissime commoveri.* Vim hujus loci non recte cepit. Vide notas ad §. 14. fin. §. 15. init. Verte: *si ignorantis, eos extremam nostram iracundiam jure consecuturos fore.* Eodem sensu modo peccatur infra, p. 469. 9. Taylor.

Οἱ ἐπὶ τοῖς λόγοις] Lego εἰσίν. Opponitur ἤδη insequenti ἤδη. Reisk. Et Morus id proposuerat. Vulgatam, quam habent edd. omnes, servavimus. Sens. *nonnulli autem eorum minime Orationis facundia s. arte dicendi in fraudem vos deducere sperent, sed postulabunt* etc. De usu hoc v. ἐπὶ v. Wolf. ad Lept. §. κζ'. Matth. G. Gr. p. 859. Bekker.

Προσκρούσασθαι ζητοῦσιν] Malim παρακρούσασθαι ζητήσουσιν legi. Reisk. παρακρούσασθαι, flagitante ipso loci sensu, recepimus. Cf. D'Orvill. ad Charitom. p. 452. et Heindorf. ad Plat. Lys. 67. Ohann. παρακρούσασθαι Heimrichius quoque, et mox ἐξαιτήσουσιν.

Παρακρούσασθαι ζητήσουσιν] In edd. legitur προσκρούσασθαι ζητοῦσιν, utrumque vitiose, e compendio scripturae inductum. Προσκρούεσθαι, *offendere*, prorsus alienum est ab hoc loco: contra παρακρούεσθαι, quo aptissime utuntur Oratores exponitur. Id vero significat: *auditores argumentis sophisticis in fraudem ducere.* Futurum ζητήσουσιν sequens ἀξιώσουσιν defendit. Utrumque et Reisk. et Morus corrigebant. Bekker.

Περιποιησάμενοι] Ab αποιήσαμεν. Mon. Sed valg. pruba est: *sumptus in monumentis adeundis ita faciunt, ut fructus eorum non ad R. P. sed ad se solum suosque redeat.* Sin ap. Demosth. in Epist. Philippi p. 164. 9. ed. Reisk. περιποιεῖσθαι δίκην dicitur. Bekker.

Ἱππομαστιγώσεως] De hoc et ceteris, quae a Nostro nominantur, numeribus publicis v. Wolf. Prolegg. ad Lept. 379. sqq. Boeckh. Staatsh. d. Athen. I. 497. Idem.

τρόφηκεν ἢ κεχορήγηκε λαμπρῶς ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι δεδαπανήκεν, ἄξιός ἐστι παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος — ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦται, τοὺς ἄλλους οὐδὲν ὠφελῶν —, ἀλλ' εἴ τις τετριηράρχηκε λαμπρῶς ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν ἢ πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνεπόρησε· ταῦτα γὰρ ἐστι κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἁπάντων. καὶ ἐν μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν εὐπορίαν μόνον τῶν δεδαπανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα ἂν οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐηργετηκέναι, ὥστ' ἐξαίρετον ἀξιοῦν λαμβάνειν χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν, οὐδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὃς [1] αὐτοῦ [2] περῶτον τὰς φιλοτιμίας ἠφάνισεν· εἰ μὴ νὴ Δία μὴ ταὐτὰ τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

λς'. Ἐχρῆν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου 234
νόμιμόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας οὕτως ὅσιον [3] εἶναι τοῦτο πρᾶττειν, [4] ὅπως ὁπόσοι τοῦ κινδύνου μετεῖχον, ἐν ὀφθαλμοῖς ἅπαντες καὶ

[1] αὐτῷ T. R. [2] περῶτον R. [3] οἶμαι T. R. [4] ἵν' T. R.

Χάριτος] Post χάριτος deesse videtur τοιαύτης. Reisk.

Συνεπαίρουσι] An συνεπαίρουσι, una cum aliis exhibuit sumptus? Mor. Vulgatum tuentur omnes edd. præter Schulzium, qui συνεπαίρων dedit. Εὐπορεῖν dicitur omnino de civibus opulentis, et teste Pollucc p. 188. 12. imprimis de divitibus, quibus eximia erat cura in Trierarchia. (οἱ τριακόσιοι inter trierarchos. Wolf. l. c. p. 374.) Vert. qui e re privata una cum aliis pecuniam in unum Reipublicæ comparavit. Ita quoque Demosth. de Chers. p. 94. 21. ed. Reisk. συνευποροῦντες ἐκείνῳ χρημάτων. Becker.

Ἐπιδεδωκότων] Cf. Wolf. Proleg. p. 383. Idem.

Τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν] Dele istud κατὰ, nam turbat sententiam. τὴν τῶν προδιδόντων τιμωρίαν. Taylor. Præpositionem Schaubius. coll. Dinarch. in Demosth. §. 9. et Demosth. de Cor. p. 317. 16. ed. Reisk. et Mid. 523. 10. bene vindicavit. Osann.

Αὐτοῦ] Immo omnino αὐτοῦ cum spiritu leni, si quis hunc locum intelligere cupiat. Taylor. Et sic dederunt Heinrichius et Pinzgerus.

Ὃς αὐτοῦ περῶτον — συμφέροντα] Αὐτοῦ ded. Melanth. i. e. ejus civis, qui bene meruit de Republica. Post εἰ μὴ intell. οὕτως ἔσται ἀνόητος ex antecedentibus. Sensus dotius loci hic esse videtur: Ego quidem arbitror, neminem tantis R. P. affecisse beneficiis, ut gratum a Vobis hanc petere et accipere possit, scil. ut propterea prediteribus patriæ pœna remittatur; neque quenquam tam demeutem, ut Reipublicam gloria velit ornare, æque vero hujc opem ferre, qui intam factis obsuraverit: nisi forte dementia ejus tanta est, ut, per Jovem! opinetur, et sibi et patriæ non eadem esse utilia. Becker.

Ἐχρῆν κ. τ. λ.] Π. Ἐχρῆν μὲν — ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας. οὕτως etc. H. Stephan. Ita firmata sententia ad vocem κρίνοντας. Metuit nempe ab ea constructione: Ἐχρῆν μὲν οὖν — ὅσιον οἶμαι τοῦτο πρᾶττειν. Sed non debuit. Solenne est in commate bene longo syntaxin flectere et alio derivare. Cujus rei exempla sunt innumera. Cavisse potius ab οὕτως, atque admonuisse oportuit eum maculam ex cauda vocis κρίνοντας, quæ proxime antecessit, oriri: ἀλλ' οὖν γε περὶ προδοσίας κρίνοντας (οὕτως) ὅσιον οἶμαι τοῦτο πρᾶττειν. Taylor. Mihi videtur ἐγὼ leg. esse pro ἐχρῆν. Reisk.

ὁρώμενοι καὶ ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν
ἐλέου [1]οὐκ ἠξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις [2]κατὰ τοῦ 168.
ἀδικοῦντος παρασκευάζωσιν. ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ'
εἰθισμένον ἐστὶν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικά-
ζειν, τιμωρησάμενοι οὖν [3]Λεωκράτην καὶ ἀποκτείναντες
αὐτὸν, ἀπαγγείλατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶ καὶ γυ-
235 ναιξὶν ὅτι ὑποχείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρή- 5
σασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ σχέτλιον, ὅταν νομίζῃ δεῖν
Λεωκράτης ἴσον ἔχειν ὁ φυγὼν ἐν τῇ τῶν [4]μεινάντων πόλει
καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων καὶ ὁ μὴ
διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων, ἀλλ' ἥκῃ ἱερῶν, [5]ὁσίων,
ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεθέξων, ὑπὲρ ὧν τοῦ μὴ κα-
236 ταλυθῆναι χίλιοι τῶν [6]ὑμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ
ἐτελεύτησαν καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἡ πόλις [7]ἔθαψαν. ὧν 10
οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ [8]ἐπιγεγραμμένα τοῖς μνημείοις

[1] οὐκ om. T. R. [2] περὶ T. R. [3] Λεωκράτη T. R. [4] σωσάντων T. R.
[5] pen. οἰκιῶν T. [6] ἡμετέρων T. R. [7] ἴδαψαν T. R. [8] ἐν τοῖς T. R.

Ἠξιώθησαν] Non *digni esse debuerint*, sed *dignati essent*. TAYLOR. Leg. mihi videtur: ἴλεω παρὰ τούτου μόνου οὐκ ἠξιώθησαν. *ab hoc Leocrate solo digni habiti non fuissent ea commiseratione, quæ alias nemini negatur*. REISK.

Ὑμᾶς] Soil. μόνους, ἄνευ τῶν ὑμετέρων παίδων καὶ γυναικῶν. REISK. *cum autem inusitatum sit* (liberos et uxores assidere), *at necesse saltem esse* etc. BECKER.

Ὑμετέρους αὐτῶν] Αὐτῶν ut otiosum delevi. PINZGER.

Μεινάντων] Subjectum, perspicuitatis gratia repetitum ab Oratore, expungunt Morus et Schulzius. BECKER. Moro et Schulzio valde assentior hoc nomen, uti e margine male repetitum delentibus. OSANN.

Σωσάντων] Itane? Auritus fac sis, queso, qui hæc scripsisti, et vide, quæ quibus opponantur: ὁ φυγὼν ἐν τῇ τῶν σωσάντων πόλει· ὁ μὴ κινδυνεύσας ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων· ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν σωσάντων. Quid? iterumne *σωσάντων*? Anne compulit patriæ linguæ egestas, ut istud repeteres? Novi non ita esse, et esse aliquod proximius, quod τῷ φυγόντι objiceres. Istud autem erat *μεινάντων. aufugit ille, hi domi remanserunt*. TAYLOR. Aut *μεινάντων* cum Taylore leg. aut *διαφυλαξάντων*, aut *ὑποστάντων*. REISK. Peracuta est Taylori correctio *μεινάντων*, quam Schulz., Thorlac., Beckerus [Heinrichius, et Pinzgerus], susceperunt, atque ego fere susceperim. OSANN.

Μεινάντων] Ferri quoque possit *ὑποστάντων*, quod Reisk. proposuit. Id significat *periculum sustinere*, ut legitur ap. Demosth. de Cor. p. 327. 26. ed. Reisk. BECKER.

Ἥκῃ] Ἥκει revocavi. Nempe mutata structura Lycurgus oratione finitiva pergit. OSANN. Equidem sine mutata interpunctione retinui. PINZGER.

Οἰκιῶν] Hoc nihil aut parum ad Rempublicam. Nihil ad ἱερὰ, ἀγορὰν, νόμους, πολιτείαν, quæ omnia sunt Civitatis. Reposui olim, in Lectionibus Lysiacis, θυσιῶν, et Tu jam repones, aut scio. Recte Antipho σ. τοῦ χορευτοῦ pag. ed. Steph. 141. l. 33. χρήσασθαι τῇ δίκῃ καὶ τοῖς νόμοις, εἰςελθεῖν πόλεως, ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγάλματος. TAYLOR. Dedi de meo *ὁσίων*. Scepissime inter se copulantur ἱερὰ et ὅσια. REISK. Beckerus (qui Dinarch. c. Aristog. §. γ'. citat) et Schulzius: θυσιῶν. Thorlacius, Osannus, Heinrichius, et Pinzgerus: *ὁσίων*.

Τοῦ μὴ καταλυθῆναι] Glossæ nimirum naturam sapit, et tollendum esse arbitror. TAYLOR.

Χίλιοι] Hic numerus eorum, qui ad Chæroneam ceciderant, cum Demadis fragm. p. 268. ed Reisk. et Diod. XVI. 86. plane consentit. BECKER.

Δημοσίᾳ — ἔθαψαν] *publica sepultura civitas hos ornavit*. V. Wolf. ad Lept. §. λ'. IDEM.

ἐπανιὼν εἰς τὴν πόλιν ἠδέσθη, ἀλλ' οὕτως ἀναιδῶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πεπιθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἡγεῖται δεῖν ἀναστρέφεσθαι. καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιώσει ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο; καὶ ἐάσετε αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι τῆς πατρίδος, ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν οἷς οὐ συνδιεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων; τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἕδη καὶ τὰ τεμένη προὔδωκε; καὶ δεήσεται καὶ ἱκετεύσει ἐλεῆσαι αὐτόν; τίνων; οὐχ οἷς [1] τὸν αὐτὸν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησε; Ῥοδίους

[1] τῶν αὐτῶν ἱράνων T.

Ἐπανιὼν] Cf. C. 11. 10. IDEM.

Ἠδέσθη] Post ἠδέσθη videtur ἐᾶν deesse. REISK.

Ἀπολογουμένου κ. τ. νόμους] Oratorie sententiam exornat Lycurgus: stolidum esse Leocr. consilium, legum, deorum et civium implorare præsidium, quos antea reliquerit et fuga sua offenderit. — Accusati vero exordio Orationis a judicibus petere solebant, ut *secundum leges* defensionem instituere sibi permittant. Demosth. de Cor. p. 226. ed. Reisk. Perperam igitur hunc verba Lonic. vertit: *contra leges*. BECKER.

Οὓς] Delere voluit Scaliger. Tum autem sententia erit hujusmodi: *ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν, ποίους ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο*; Verum hoc caret magni viri acumine. Lege: *ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὐχ οὓς ἐγκαταλιπὼν ᾤχετο*; Ut modo: *ἐκκαλέσεται τοὺς θεοὺς — τίνας*; *οὐχ ὧν τοὺς νεὼς — προὔδωκε*; et deinde *ἐκκαλέσει ἐλεῆσαι αὐτόν. τίνων*; *οὐχ οἷς* etc. Adeo non cum Scaligero terminatio vocis *ποίους* produxerit τὸ οὓς, ut etiam similitudo literarum in hoc postremo vocabulo simile vocabulum ante se exstinxerit. TAYLOR. Taylorum Schulzius refutavit. Haud magis opus statim Reiskii conjectura pro *ἐάσετε*. OSANN. Ambas tamen in textum suscepit Heinrichius.

Ἐάσετε] Lego *ἐᾶσαι*, qui infinitivus pendet ex *ἀξιώσει. rogabit vos, ut se sinatis manere intra mœnia*. REISK.

Πατρίδος, ποιησάμενοι] Lego sic: *τῆς πατρίδος, ποίους*; (subaudi *τείχεσιν*) *intra quæ mœnia? num ea, ἃ μόνος τῶν πολιτῶν αὐτὸς οὐ συνδιεφύλαξε, quæ solus ipse civium omnium nil curavit defendere, stans in acie una cum ipsis*. REISK. Reiskii conjecturam in Textum susceperunt Schulzius, et addito etiam *οὐχ* ante *ἃ μόνος* Thorlacius et Heinrichius. Bekkerus scripsit: *ποίους; ἃ μόνος τῶν πολιτῶν οὐ συνδιεφύλαξε*. Nihil horum necessarium. PINZGER.

Καὶ — συνδιεφύλαξε] Emendationem Reiskii non minus probabilem, quam Wesselingii c. 18. correctio, in textum receperunt Schulz. et Thorlac. Equidem verba explicationem interrogationis præcedentis esse existimo. Leocrates enim urbem civesque periculo deseruerat; civis Atheniensis non amplius fuit: (c. 8.) quare si proinde in urbe habitare civiumque juribus frui vellet, prærogativa civis Attici plebiscito populi demno recuperare debuit. Quod innuit Lyc. verbis *ποιησάμενον τῶν πολιτῶν*. Nam *ποιεῖσθαι Ἀθηναίων* vel *πολίτην* dicebatur de iis, quibus populi suffragio jus civitatis concedebatur. Demosth. c. Neær. p. 1375. 11. ed. Reisk. Igitur, si lectio probe, Oratoris est sententia: *Jam vero dubitare licet, an* L. sinatis habitare mœnibus urbis, denno eum recipientes in numerum civium, quos olim non defendit. Et sic fere locum cepisse Melanth. ejus interpretatio docet: quanquam Reiskii scita correctio, aliquando fortasse Codd. auctoritate confirmata, magis placet. BECKER.

Θεοὺς σώσοντας] Videtur *τοὺς* interpoundam esse. REISK. *Θεοὺς σωσ. αὐτὸν*, Pinzger.

Αὐτὸν] Lego: *ἀστὸν*; *commiserationem amplecti civem. τίνων*; *quorumnam? τίνων πολιτῶν ἀστὸν ὄντα* scilicet. REISK. A Schultzio bene rejectum. OSANN.

Οἷς οἷς] Id est, *οἷς τοῦτον, οἷς τὸν αὐτὸν ἔρανον*. REISK.

Τῶν αὐτῶν ἱράνων] *Τὸν αὐτὸν ἔρανον* mavult Scaliger, neque ego intercedam. TAYLOR. Et susceperant omnes præter Osannum.

Τὸν αὐτὸν ἔρανον] Ald. vit. *τῶν αὐτ. ἱρά-*

ἱκετευέτω· [1] τὴν γὰρ ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ ἐν τῇ [2] ἑαυτοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποία δὲ ἡλικία δικαίως ἂν τοῦτον ἐλέησεν; πότερον ἡ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηροτροφηθῆναι οὐδ' ἐν ἐλευθέρᾳ ἐδάφει τῆς πατρίδος [3] αὐτοῖς ταφῆναι τὸ καθ' αὑτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἡ τῶν νεωτέρων; καὶ τίς ἀναμνησθεὶς τῶν ἡλικιωτῶν τῶν
238 ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτοῖς συμπαρατεταγμένων καὶ τῶν κινδύνων τῶν αὐτῶν μετασχόντων σώσειε τὸν τὰς ἐκείνων θήκας προδεδωκότα, καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τελευτησάντων παραναίους καταγνοίη, τὸν δὲ καταλιπόντα τὴν πατρίδα ὡς εὖ φρονοῦντα ἀθῷον ἀφήσει; ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν; οὐ γὰρ μόνον νῦν οἱ φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν πόλιν καὶ [4] φυγὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνοὺς καὶ οἰκήσας ἐν Μεγάροις ἐπὶ πρόστατου πλείω πέντ' ἢ ἓξ ἔτη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀναστρέφηται, ἀλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν

[1] ἐπὶ καὶ τὸν ἀσφ. T. R. [2] αὐτοῦ T. R. [3] αὐτῆς T. [4] φυγὸν, αὐτὸς T.

ron. Melanth. jam nostram exhibuit lect. Dicitur vero ἔρανον εἰσπράττειν s. ἐρανίζειν de iis, qui cum aliis de patria bene merent. V. quos laudat Morus ad Longin. XX. 1. Beckerus.

Αὐτῆς] Dedi de meo αὐτοῖς, scil. τοῖς πρεσβυτέροις. Reisk. Cui obsecuti sunt editores.

Ἀναμνησθεὶς] Schaubius: ἂν ἀναμνησθείς. Bekkerus: ἂν μνησθείς. Neutrum necessarium. Pinzger.

Ἑαυτοῖς] An ἑαυτῷ, ut ad τίς referatur. Mor. Rigida constructio postularet ἑαυτῷ, quia praecedit τίς ἀναμνησθείς. Sed recordans quisque non solum sui meminit, sed etiam reliquorum quoque, qui secum in acie stetissent. Quare bene habet vulgata, Graecis oratoribus perquam frequens hoc est schema, ut de se loquens quis pluralem usurpet, una secum conjunctos fortunae aut negotii similitudine designans. Reisk.

Παραναίους] Malim παράνομον. Idem.

Ἀφήσει] Conjeceram ἀφήσειν. Osann.

Οὐ γὰρ μόνον κ. τ. λ.] Nova hic Schulzius et Simonus frustra moliuntur. Idem.

Φυγὴν, αὐτὸς] Sublato commate φυγὴν αὐτὸς dedi. *cum ipse sese suo suffragio exilio mulctaret.* Reisk. Quo nil opus esse Schulzius demonstravit. Osann. Vulgatam quoque tuetur Pingerus.

Πλείω πέντ' ἢ ἓξ ἔτη] Ego haec vix Graeca esse judico. Taylor. Idem judicavit Markland de verbis οὐκ ἐπὶ πέντε ἢ ἓξ, quae occurrunt in Demosth. Lept. §. ζ. ubi v. Wolf. Lycurgus supra §. 8. 1. πλείω ἢ πέντε ἔτη, 14. 3. πέντε ἔτη, et statim post §. 6. ἓξ ἢ ἑπτὰ συνεχῶς ἀπεδήμει, quam diversam rationem annos computandi, Orator, no sibi repugnet, h. l. consulto conjunxisse videtur. Becker. Frustra his Taylorus offendit. Nos eodem idiomate *mehre fünf oder sechs Jahre*. Idem de h. l. sentit Schaubius. Osann. Heinrichius: πλείω ἢ πέντε ἔτη.

Μηλόβοτον] *vastatam.* Hesych. τόπος ἀνημέρως πεφοβόντων εἰς βρῶσιν. V. Wessel. ad Diodor. XV. Vol. VI. p. 651. Bip. Supra c. 15. 3. ἀόπητον. Becker. Adde Suidam T. 2. p. 551. μηλόβοτος χώρα· ὑπὸ προβάτων ἐξημιωθεῖσα, ἢ κατατέμνεται τὰ τετράποδα [ita bene conjecit Kuster. pro στρατόπεδα]. κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ [nom suppl.] τῷ Δυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αἰτωλίαν [lege Αἰτωλίων]· ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ etc. Idem ibidem paullo ante: μηλοβοτία· γῆν ὑπτραφῆ, ἀνασειμένην εἰς νομὴν προβάτων, ubi scribe e Lexico inedito codicis Parisini Regii 347. fol. 107. recl. eadem haec Suidae verba mutuante, ἀνειμένην, in quod Kusterus jam incidit, et προβάτων. Posteriora etiam aliud Lexicon inedituni in eadem Biblioth. asservatum, vulgo Segerianum dictum, fol. 123. vers.

εἶναι φανερᾷ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος, οὗτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ σύνοικος ἡμῶν γένηται.

λζ'. Βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παρασχόμενος ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποιήσατο· χρήσιμον γὰρ ὑμῖν [1] ἐστὶ τοῖς μέλλουσι τὴν ψῆφον φέρειν. καί μοι λέγε τὸ αὐτὸ ψήφισμα. 239

ΨΗΦΙΣΜΑ.

35 ἐγὼ τοίνυν [2] μηνύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι, ὑμέτερον δέ ἐστι καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν, ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. εὖ δὲ ἴστε, ὦ ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διά-
40 νοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, ὑπὲρ ἁπάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινοτάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ φέρειν, οἷς ἅπασιν ἔνοχον ὄντα Λεωκράτην ἔστιν ἰδεῖν, προδοσίας μὲν ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε, δήμου δὲ καταλύσεως ὅτι
169. 1 οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον, ἀσεβείας δὲ ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι καὶ τοὺς νεὼς κατασκά-
πτεσθαι τὸ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος, τοκέων δὲ κακώ-
σεως [3][ὅτι] τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν νομίμων

[1] ἐστὶ om. T. R. [2] ὑμῖν μηνύω T. R. [3] uncos om. T. R.

præbet, eodem fere contextu. Denique conf. Bekkeri Anecd. Græc. T. 1. p. 280. Osann.

Γίνηται] Pro γίνηται vix dubito, quin γενήσεται scribendum sit; quod nunc video ipsum Melanchthonem edidisse. Idem.

Τὸ αὐτὸ] Latet (ex sententia Bekkeri) in pronomine nomen ejus qui hoc psephisma tulit.

Τιμῶν μηνύω] Ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μηνύω — πρὸς ὑμᾶς. Vides unde, nempe inter τοίνυν et μηνύω, nactus sis istud ὑμῖν. Lego: Ἐγὼ τοίνυν μηνύω — πρὸς ὑμᾶς. R. T. L. Taylor. Videtur leg. ἐγὼ μὲν τοίνυν μηνύω. Reisk. Non desunt tamen in oratoribus loca hujus generis, ubi pronomina repetuntur. Becker. Nos cum Beckero vulgatam toleramus. Osann. Schulzius et Thorlacius: ἐγὼ μὲν τοίνυν μην. Heinrichius: ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μην. Pinzgerus: ἐγὼ τοίνυν μην.

Τοῖς θεοῖς] Citat Hauptm. Senec. ep. 83. "deus interest animis nostris, et cogitationibus mediis intervenit." Et Isidor. Pelus. IV. ep. 84. Ἔχει θεὸς ἐκδικον ὄμμα· καλὸν μὲν τὸ ἀδικεῖν, κακὸν δὲ τὸ ἀδικεῖσθαι ψηφίζεσθαι. Becker.

Τεμένη τέμνεσθαι] quia, quod luci exscinderentur, ac diruerentur templa, vertit Ez. Spanhem. ad Callim. p. 690. Idem.

Τοκέων δὲ κακώσεως etc.] Apposite Demosthenes in Timocrat. p. 733. 26. ed. Reisk. [νόμοι] καὶ ζῶντας ἀναγκάζουσι τοὺς παῖδας τοὺς γονέας τρέφειν, καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζουσιν. Ibidem etiam ἡ ἀστρατεία, plane ut apud Lycurgum, τῇ γονέων κακώσει proxime jungitur. Cf. supra §. ιζ'. et Meier. de bonis damnatorum p. 126. Osann.

[Ὅτι] τὰ μνημεῖα] Ὅτι delendum est, ut mox solum participium positum est.

ἀποστερῶν, λειποταξίου δὲ καὶ ἀστρατείας [1] οὐ παράσχων τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. ἔπειτα [2] τούτου τίς ἀποψηφιεῖται, καὶ συγγνώμην ἕξει τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων; καὶ τοσοῦτον [3] ἔσται ἀνόητος ὥστε τοῦτον σώζων τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν βουλομένοις, καὶ τοῦτον ἐλεήσας αὐτὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται, καὶ τῷ προδότῃ τῆς πατρίδος χάριν θέμενος ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ; ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς νόμοις ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὔτε τὸν ἄλλον [4] τούτου βίον διαβαλὼν οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νομίζειν τὸν Λεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον τῆς πατρίδος καὶ [5] ἀνδραποδισμὸν καταψηφίζεσθαι, καὶ δυοῖν [6] καδίσκοιν κειμένοιν,

[1] οὐ om. T. R. [2] τούτους T. R. [3] ἐστιν T. R. [4] τούτου om. T. R. [5] ἀνδρῶν καὶ παίδων καταψηφίσεσθαι T. R. [6] καδίσκων T. R.

Mor. Si librarii culpa repetitam esse conjunctionem cum Moro existimas, nec causa adest, quare Reisk, post ἀποστερῶν verbum εἴλκυται vel ἥλκυται interponere voluit. Præterea et sequens παράσχων nude ponitur. Igitur particulam uncis inclusimus. Becker. Et inclusit Heinrichius, omisit Pinzgerus.

Ἀποστερῶν] Post ἀποστερῶν deest ἥλκυται, aut εἴφηται, aut εἵλκυται, aut tale quid. Reisk.

Παράσχων] Μὴ παράσχων cum Stephano, vel οὐ παράσχων cum Scaligero. Deinde, ἔπειτα τούτου τίς ἀποψηφιεῖται. Idem Stephanus. Taylor. Malim ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις, aut ἐπὶ τοσούτοις. Reisk.

Ἔσται] Corrige ἔσται. Ut ἀποψηφιεῖται, ἕξει, προαιρήσεται. Ibid. Scaliger: καὶ τις τοσοῦτον. Taylor. Quod nolim a Beckero receptum esse. Osann. In textum tamen susceperunt Thorlacius et Pinzgerus.

Ἀπολέσθαι] Ἀπολεῖσθαι, Osannus.

Τῇ παρὰ τῶν θ. τιμωρίᾳ] Hauptm. laud. Plaut. Rud. Prol. v. 18.

"Mali, res falsas qui impetrant apud judicem:
Iterum ille (deus) eam rem judicatam judicat." Becker.

Ἐγὼ μὲν οὖν] Post οὖν videtur ὑμῖν deesse, quod cohæsebit cum ἀπέδωκα, non cum βοηθῶν. Reisk.

Ἐγὼ μὲν οὖν κ. τ. λ.] exhibui, solvi certamen, i. e. in eo me gessi, qualem oportebat. Mor. Sic Dinarch. c. Demosth. p. 76. ed. Reisk. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν τῆς κατηγορίας ἦκε, βεβούδωκα, τἄλλα πάντα παριδὼν, πλὴν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. Et sic fere Æschin. c. Ctesiph. c. 96. Becker.

Ἀποψηφιζόμενον] Fort. ἀποψηφισάμενον. Mor.

Ἀνδρῶν καὶ παίδων] Hic primum conjunguntur, sat scio, πατρίδος — ἀνδρῶν — παίδων. Alibi semper τῆς πατρίδος, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν. Taylor. Pro ἀνδρῶν num αὐτῶν. Reisk. MSS. exhibui lectionem [ἀνδραπόδων], a me, fateor, nondum satis intellectam. Osann. Hæc est mea conjectura [scil. ἀνδραποδισμὸν], a Bekkero quoque reperta, in quam ductus sum inepta MSS. lectione ἀνδρατόδων. Pinzger. Morus pro ἀνδρῶν legere maluit γυναικῶν.

Καταψηφίζεσθαι] Vulgo καταψηφίσασθαι, ex nescio cujus operæ errore natum, qui ad novissimam usque orationis editionem perduravit. Nempe jam in Aldina καταψηφίζεσθαι, quod MSS. quoque canoti. Hoc igitur exemplum eorum numero eximendum est, quo Lobeckius ad Phrynich. p. 746. ad convellendam Petri Elmsleii de futuri Attici forma sententiam usus est. At hujus loco Lobeckio aliud, si tanti est, hac ex oratione suggero, supra p. 471. v. 7. ἐπαλείσεται. Osann.

Δυοῖν καδίσκοιν] Apposite Phrynichus Musis ap. Harpocrat. v. καδίσκος p. 94. ed. Gron.

Ἰδοὺ, δίχ' ὧν τὴν ψῆφον ὁ καδίσκος δέδεται,
ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ἰδού.

Cæterum nos καδίσκοιν, eademque scri-

[1] τὸν μὲν προδοσίας [1] τὸν δὲ σωτηρίας [2] εἵνεκα, τὰς ψήφους 241
φέρεσθαι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ
ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. ἐὰν [3] μὲν
Λεωκράτην ἀπολύσητε, προδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὰ ἱερὰ
καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε· ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνητε, διαφυ-
λάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους καὶ τὴν
εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζοντες οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι,
ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ δένδρα, δεῖσθαι τοὺς
λιμένας, τὰ νεώρια καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ 242
καὶ τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν αὐτοῖς, παράδειγμα

[1] τοῦ R. [2] ἵνεκα T. R. [3] μὲν om. T. R.

ptara hanc vocem ubivis efferendam judicamus, valde mirantes, qui factum ut falsa vocis scriptura καδδίσεως nostris etiam temporibus adhuc recepta sit, quum aliquot Aristophanis loca dudum meliora docere debuissent: v. Vesp. 885. 886. Invernizz., quibus adde fragmentum a Dione Prusseo orat. 52. p. 553. servatum, aliquandoque ad Philostrati Imag. 3. 13. illustrandum:

ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου
ἔσωσε καδίσκου πιρίλιχι τὸ στόμα:

quæ verba neque inter reliquas Aristophanis fabulas, neque inter fragmenta ejus annotata reperi. IDEM.

Τὼ μὲν, προδοσίας] Lege: δυοῖν καδδίσκοιν κειμένοιν, τοῦ μὲν, προδοσίας, τοῦ δὲ, σωτηρίας, τὰς ψήφους φέρεσθαι. Verte autem, nam Lonicerus non intellexit: *vestrum autem unumquemque oportet — duabus urnis propositis, condemnationis una, altera salutis, suffragia ferre, si in hanc, pro patriæ subversione, si in illam, pro securitate et felicitate publica.* Recte etiam abolevit istud ἵνεκα magnus Scaliger. TAYLOR. F. διττὰς ψήφους. REISK. Neque ego eam [scil. ἵνεκα] valde desideraverim. Formam εἵνεκα, a nobis restitutam, quam ab Atticis usurpari vulgo negant, satis firmat exemplorum numerus. Ne multa: vid. Xenoph. Hellen. v. 1. 17. Philemon. Comici frag. inc. 75. ed. Cler. p. 346. Cf. Wolf. ad Lept. §. κδ'. fin. V. D. in Ephem. Litt. Hal. 1814. No. 34. p. 265. sqq. OSANN. τοῦ μὲν — τοῦ δὲ suscoperunt Thorlacius, Beckerus, et Heinrichius: et mox ἵνεκα incluserunt Beckerus et Heinrichius, omisit Thorlacius.

Ἐὰν Ἀσωπ.] Malim καὶ, ἐὰν Ἀσωπ. — [post ἐὰν si ὧν addatur, poterunt insequentia futura servari. *In Cur. poster.*] REISK. Et οὖν recepit Beckerus.

Τοὺς νεὼς] Omnes edd. habent τὰς ναῦς, de quibus hoc verborum nexu vix potest esse sermo. Secutus igitur Morum veriorem lectionem substituisse existimo; nam statim postea iterum Orator conjungit τοὺς νεὼς καὶ τὰ ἱερά. Ne quis autem existimet, ambo verba idem significare, cogitet νεὼς esse *sacella templorum*, in quibus deorum statuæ exponitur: ἱερὰ vero *templorum ædificia*, vel loca ipsa diis consecrata. Sic Lesbon. Προτρεπτ. p. 6. ed. Reisk. Ἔτι δὲ, καὶ ἱερὰ ὑμῖν οἱ πατέρες ἱδρυάμενοι κατέλιπον ποσμήσαντες ναοῖς καὶ βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι, καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν. BECKER. Haud male Morus τοὺς ναούς. OSANN.

Ψυφιοῦσθε — παρακελεύσεσθαι] Malim utrumque in infinitivo ψηφιεῖσθαι et παρακελεύσεσθαι, qui infinitivi apti erunt ex ὑμᾶς χρὴ νομίζειν. *oportet vos existimare — vos decreto vestro sancituros et civibus vestris imperaturos esse proditionem — contra autem adhortaturos.* REISK. Quibus minime opus. OSANN. Hesych. παρακελεύσασθαι, προτρέψασθαι. Sic Fragm. XIV. noster usus est substant. παράκλησις. BECKER.

Καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι,] Lege: ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ δεῖσθαι, τὰ δένδρα, τοὺς λιμένας, τὰ νεώρια, cætera. In sequentibus τοὺς νεὼς, καὶ τὰ ἱερὰ male redditur *naves* et *delubra deorum*. Quomodo hoc potuit, qui eadem pag. 473. antep. recte transtulit? TAYLOR. Malim καὶ τὰ δένδρα δὲ δεῖσθαι. REISK. Hunc locum sola distinctione Schulzius sanavit, quod jam pridem occupaverat Toupius Emendd. in Suid. t. iv. p. 437. ed. Oxon. Atque ita tandem Thorlacius, Beckerus, [Heinrichius, et Pinzgerus]. Nempe antea locus ita ferebatur: καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι, τοὺς λιμένας, κ. τ. λ. OSANN.

ποιήσατε [1] Λεωκράτην, ἀναμνησθέντες τῶν [2] κατηγορημέ- 20
νων, καὶ ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας.

[1] Λεωκράτη T. R.

[2] κατηγορουμένων T. R.

Κατηγορημένων] Edd. κατηγορουμένων, quod, exemplis cæterorum Oratorum usus, correxi. Demosth. de Cor. 3. ἀξιῶ — ἀπολογήσασθαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Dinarch. c. Demosth. §. πα'. ἀλλὰ πειράσεται ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν κατηγορημένων. Et ita corrigendus Andocid. de Myst. §. β'. ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις, ubi κατηγορημένοις probum est. Becker. Et susceperunt Osannus et Pinzgerus.

[Καὶ] ὅτι οὐ πλέον] Ὅτι pendet a παράδειγμα ποιήσαντες· igitur καὶ, quod in edition. tolerabatur, est delendum. Viderunt et Morus et Schulzius. Becker. Et inclusit Heinrichius, delevit Pinzgerus.

Ὑπὲρ] Dele. τῆς τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. Taylor. ὑπὲρ retinuimus. Ferri enim potest, si conjungis: οὐ πλέον ἰσχύει ὑπὲρ σωτηρίας. Turbationem verborum collocationem Nostrum amare sæpius notatum est, et propter numerum oratorium in fine orationis consulto vocabula sic struxisse videtur Lycurgus. Becker. ὑπὲρ Schaubius, apposito Demosthenis loco in Aristogit. p. 804. 4. ed. Reisk. τὴν ὑπὲρ (hoc Reiskius pessimo exemplo uncis seclusit) τῆς πατρίδος σωτηρίαν, satis corroboravit. Osann. ὑπὲρ est genuinum. Reiskius pro σωτηρίας, servato ὑπὲρ, legendum esse pro proposuerat τιμωρίας. Pinzger.

LYCURGI FRAGMENTA.

LYCURGI

ORATIONUM DEPERDITARUM NOTITIA ET FRAGMENTA.

EX EDITIONE A. G. BECKER.

*** PRIMUM a Meursio Attic. Lectt. III. 5. in Bibliotheca Attica (in Thesauro Antiquit. Gronov. Vol. X.), deinde a J. A. Fabricio Biblioth. Gr. L. II. c. 26. p. 916. Lycurgi Orationum tituli, quos laudavit antiquitas, sunt collecti et in ordinem redacti; quem Catalogum sine ulla emendatione recentioribus quibusdam Leocrateæ editoribus transcribere placuit. Sed quum nonnulla ab his viris doctissimis conscripta recenti subjicienda viderentur quæstioni, paullo uberius de his disserere visum est. Quamobrem pleniorem Orationum deperditarum, quas antiquitas tanquam Lycurgeas agnovit, confeci indicem; notato, ubi fieri poterat, Orationis argumento et tempore, quo unaquaque ab Oratore conscripta sit; tum loca scriptorum, quæ verba singula seu fragmenta ex iis servarunt adjeci; denique veterum criticorum addidi censuram, ex qua apparebit, nonnullas earum jam antiquis incertæ fuisse auctoritatis. Si autem minor videbitur fragmentorum copia quam speraveris, id temporis injuria, quam multis de causis in Nostro potissimum nobiscum multi querentur, factum esse judicabis: tamen utcunque sit, hanc fragmentorum collectionem plerisque gratum acceptumque ed. Leocrateæ additamentum, ab aliis aliquando locupletandum, futurum esse existimo, quod quidem in cæteris Oratorum Atticorum editionibus, excepto Lysia, ægre adhuc desideratur. Huic enim scriptori elegantissimo (cujus Orr. limatæ et numero plures, sæpissime a Rhetoribus Criticis et Lexicographis laudatæ et excerptæ sunt), olim I. Taylorus, sospitator ille Oratorum Græcorum, eandem, et haud scio majorine doctrina an fortuna, operam navavit.

A.

ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Actio, quam contra Aristogitonem instituit Lycurgus subscribente Demosthene, ita ut ille prior hic posterior peroraret, fuit ἔνδειξις, etsi Plutarchus v. Lyc. p. 843. D. εὐθύνην vocat. Falso.

Causam enim certaminis, quam Dinarch. c. Aristog. p. 83. ed. Reisk. ἔνδειξιν appellat, enarrat Libanius Summar. Oratt. Demosth. quæ vulgo feruntur, contra Aristogit. Vol. I. p. 767. sqq. ed. Reisk. Ἐνηγώνισται, inquit, δ' αὐτοῖς ὁ Λυκοῦργος, ἅτε πρότερος λέγων (cf. Orat. I. p. 770. 773. 781. 799. et II. auctor. p. 805. l. 12. —). Et mox Demosthenis Orationum formam, dissimillimam cæterarum Orationum ipsius forensium defensurus, nescio quam vere et docte, addit: τὸν Ῥήτορα τοιούτῳ χαρακτῆρι κεχρῆσθαι, ζηλώσαντα Λυκοῦργον εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. Οἱ δὲ φασὶ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλικίας χρόνον εἰς τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη, λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν, καὶ περιοδικῶς. Eadem fere Gregor. Corinth. ad Harmog. p. 945. sqq. Vol. XII. Orr. ed. Reisk. Aristogitonem vero, Oratorem, hominem perditissimum, probe novimus tum ex istis Demostheni adscriptis Orationibus, tum ex Oratione superstite Dinarchi eundem accusantis. Quæ ad eum pertinent loca Vett. collegit Taylor. ad Demosth. Aristogiton. Ex secunda earum Or. p. 803. l. 26. discimus, hanc causam actam esse post Olymp. CX. 3. et in ea Lycurgum vicisse, diserte tradit Dinarchus l. supra l.

Ἀγραφίου] ex Harpocr. et Suida v.
Ἡλικία] ex Harp. pro οἱ νέοι.
Μητρῷον] ex Harp. et Suida v.
Ὄρυγμα] ex Harp.
Τρίγωνον δικαστήριον] ex eod. v.
Χιλιωθέντα] ex Harp. et Suida voc.
Ψευδεγγραφὴ] ex Harp.

B.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Nescimus, an Autocles fuerit Imperator ille Atheniensium, qui in Thracia male re gesta, Athenis ἐκρίνετο, ut narrat Demosth. c. Aristocr. p. 655. l. 9. qui idem accusatus dicitur ab Apollodoro Dem. pro Phorm. p. 691. l. 1. an fuerit Orator, Stromichidæ fil. de quo egit Ruhnken. Hist. Crit. Orat. Gr. p. 139. ed. Reisk. Lycurgi hanc Or. Suidas laudat voc. μηλόβοτος, quod vero voc. et in Leocratea occurrit c. 36. Igitur haud scio, an errore Lexicographus Nostro adscripserit Orationem, quam contra Harpocratio v. ἔργα νέων et Εὔηνος diserte Hyperidi tribuit.

Γ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΛΥΚΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΥ.

Teste Harpocr. voc. Αὐτόλυκος is erat titulus Orationis, qua Lycurgus Autolycum, post prælium ad Chæroneam filios et uxorem

Athenis removentem, accusaverat. V. c. Leocr. c. 13. Erat igitur ea causa εἰσαγγελία, ut actio c. Leocratem, quod recte monuit auct. Summarii h. Or. Iterum eam laudavit Harpocr. v. ἠρία, quo usus sit Orator pro οἱ τάφοι. Hesych. ἠρία· μνημεῖα. — Errore igitur Plutarchus V. Lyc. p. 843. C. et D. duas contra Autolycum Oratt. Lyc., alteram κατ' Αὐτολύκου δειλίας, alterum κατ' Αὐτ. τοῦ Ἀρειοπαγίτου περὶ ἱερῶν, tribuisse videtur. In his major fides est in Lexicographo.

Δ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΜΕΟΥ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΝ.

Accusatus fuit ille demagogus Atheniensium, de quo præter Fabric. Bibl. Gr. IV. p. 428. v. Ruhnken. l. c. p. 163. sqq. Harpocr. laudat eam v. Ἀποβάτης inscriptione: ἐν τῇ πρὸς Δημάδην ἀπολογίᾳ. et in explicatione proverbii, Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται, quo usus sit Lycurgus, simpliciter πρὸς Δημάδην citat. Hinc apparet in ea se defendisse Oratorem contra Demadis accusationem περὶ ἱερῶν (V. nr. XIV.), utramque vero inscriptionem usitatatam fuisse antiquis. Nam et Athenæus XI. c. 7. Vol. IV. p. 264. ed. Schweigh. citat κατὰ Δημάδου, et hoc ex ea fragmentum servavit: Λυκοῦργος δ' ὁ Ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· Φίλιππον φησὶ τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο. Schol. autem Aristoph. Plut. v. 690. ex Oratione Lyc. κατὰ Δημάδου verba laudat: τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας, ubi Hemsterhus. sed dubitanter cum Harpocr. voc. Παρεῖαι ὄφ. hanc contra Demadem non Lycurgo sed Hyperidi assignat. Verum, quum ab aliis quoque laudatur, diserte imprimis a Plutarcho p. 848. D. Oratio Lycurgo tribuitur, non abhorret a vero, ambos Oratores, sed diverso tempore, contra hominem perditissimum accusationem instituisse.

Ε.

ΚΑΤΑ ΛΕΞΙΠΠΟΥ.

Harpocr. laudat eam tanquam Lycurgi, voc. σύνδικοι, sed addit, εἰ γνήσιος. — Ex ea fragmentum hocce citat l. l. Καί που ἑτέρωθι ἀνδρεῖός ἐστι οὗτος πρὸς τοῖς Θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς Συνδίκοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων.

ς.

ΚΑΤΑ ΔΙΦΙΛΟΥ.

Meminit Plutarch. p. 843. D. hujus accusationis. Ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς μεσοκρανεῖς, οἳ ἐβάσταζον τὰ ὑποκείμενα βάρη ὑφελόντα, καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους. Καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου, ἁλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα

δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ἢ, ὡς τινες, μνῶν. Quo loco memorabili scite utitur Taylor. ad Demosth. Aristog. I. p. 833. ed. Reisk. ad demonstrandum, civium Atheniensium numerum ea ætate prope XX. millia fuisse. — Incertum vero est, an Lycurgus Orationem contra Diphilum scripserit; nusquam enim, quod sciam, a vett. citatur.

Z.

ΠΡΟΣ ΙΣΧΥΡΙΑΝ.

Ut citat Suid. voc. Λυκοῦργ. sive ut Harpocr. ΚΑΤ' ΑΙΣΧΥΡΙΟΥ, voc. στρωτὴρ, qui e Didymo explicat: τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα. Cf. Poll. X. 43.

H.

ΚΑΤΑ ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥ.

Harpocr. v. χιλιωθέντα notat, Lycurgum hac Oratione voc. κεχιλιῶσαι usum esse.

Θ.

ΚΡΟΚΩΝΙΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΚΟΙΡΩΝΙΔΑΣ.

Sæpius laudatur hæc Oratio Harpocr. sed non semper Lycurgo assignatur. Dinarcho tribuitur voc. Ἱεροφάντης, Philino autem Oratori Attico (Ruhnken. l. c. p. 153.) voce Κοιρωνίδαι, ubi quoque explicantur vocabula Κρωκ. et Κοιρωνίδαι, cf. Tayl. Proleg. ad Leocr. not. 32. Voc. Κυνίδαι (quæ æque erat familia Athenis celebertima), v. προσχαιρητήρια v. Σκαμβωνίδαι contra Lycurgo adscribitur.

I. IA.

ΚΑΤΑ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ Α. Β.

Sine numero citat Lycurgi Or. contra Lycophronem Harpocratio vv. Κανηφόροι, Μελανίππειον, Πεφασμένης, quo usus sit scriptor l. γεγενημένης, et Ἄοικος pro ἀοίκητος. Fragmentum ex eadem Oratione servavit voc. Ἀνδραποδίζεσθαι, Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ τοὺς ἀνδραποδιστὰς τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀπραγμονοῦντας, μόνον θανάτῳ ζημιοῦν...

Εἰσαγγελίαν fuisse hanc Lycophronis accusationem docet idem, voc. Ὑακινθίδαις. Quas Oratt. adhuc legit Athenæus, qui L. VI. c. 92. (Vol. II. p. 521. ed. Schweigh.) sic scribit: Ὑπερίδης γοῦν, ὁ ῥήτωρ, ἐν τῷ κατὰ Μανιθέου αἰκίας φησίν. Ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. Τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ. Orationem primam citant Harpocr. v. Ἴσνος, Suidas vocc. ἐμπορὸν et μοχθηρία,

Etymol. M. v. *ἐμπεδῶν*, Apostol. Prov. VIII. 20. et Theo Progymnasm. c. 6. — Secundam, Harpocr. et Suid. voc. Ὀρκάνη, quod hi explicant *περίφραγμα καὶ ἡ αἱμασιὰ*, Hesych. autem *εἱρκτὴ, δεσμωτήριον, ἔνιοι κρεμάθραν, ἄλλοι σιρηγάνην, οἱ δὲ φραγμόν.*

ΙΒ.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣ.

Diodor. Sic. XVI. 88. Οἱ Ἀθηναῖοι *μετὰ τὴν ἧτταν Λυσικλέους μὲν τοῦ στρατηγοῦ θάνατον κατέγνωσαν, Λυκούργου μὲν τοῦ ῥήτορος κατηγορήσαντος.* Ex hoc loco et Plutarchi V. Lyc. p. 843. C. et accusatus et causa ejus satis constant. Certamen actum est Ol. CX. 3. vel CX. 4. post pugnam Chæronensem. Fragmentum hujus Orationis elegantissimum, quod desiderium deperditæ movet, servavit Diodor. l. c. idem, quod supra Taylorus Prolegom. p. 363. dedit. Et Suidas voc. Λυκοῦργος nostram, sed falso *πρὸς Πασικλέους* laudat. Contra Harpocr. v. *ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ* et Λεμβάδεια nostra inscriptione utitur.

ΙΓ.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΤΕΙΩΝ ἢ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΑΝΤΕΙΑΣ.

Citatur a Suida V. Λυκ. et *κανχᾷ*.

ΙΔ.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΕΙΑΣ.

Plutarch. vit. Lyc. p. 843. e. *εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις.* Constanter Harpocratio inscriptionem Or. tuetur. Sunt autem *ἱέρειαι* teste Poll. I. 1. p. 11. sacerdotes, quæ Mysteriis aderant. — Ex ea occurrunt: Ἀλόπη] filia Cercyonis, Harp. — Διήλλαξε] i. e. *ἀπελεύτησε*, Id. Ἐπίβοιον] Idem. Ἐπιμήνια] *τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα*, Idem. Ἐπιτελεοῦν et *ἐπιτελέωμα*] Harpocr. ex Orat. *ἔτι τοίνυν πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελέωματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων.* Ἐσχάρα] Harpocr. Ἑτεροβοντάδαι] Idem. Μήκων] Harp. ex Orat. Καὶ Μήκωνα *τὸν γράψαντα ἕως τοὺς τριάκοντα μνᾶς ἐζημίωσαν.* Νίκη Ἀθηνᾶ] Suid. et Harpocr. voce. Posterior ex Oratione addit: *ὅτι* Νίκης Ἀθηνᾶς *ξύανον ἄπτερον ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ Ῥοὰν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ Κράτος, ἱτιμᾶτο.* — Παράκλησις] Harp. hoc. fragmentum habet; *Εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου τινὸς ἦν ὁ ἀγὼν, ἐδεόμην ἂν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί μου — νυνὶ δὲ αὐτοὺς ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς παρακλήσεως τῆς ἐμῆς —.* Παράκλησις *ἀντὶ τοῦ προτροπή.* Πάρεδρος] Idem. Πέλανος] Idem. Πλυντήρια.] Idem. Πολύγνωτος.] Idem. Προτέλεια. Suid. voc. et Harpocr. Σείριον] Idem. Συσσημαίνεσθαι] Suid. voc. Τρα-

πεζοφόρος] Ἱερωσύνης ὄνομά ἐστιν ἡ Τραπεζοφόρος. Αὐτή τε καὶ ἡ Κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα — ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε. Τριτομηνίς] Idem. Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Idem. ἔστι δὲ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς.

IE.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ἢ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ.

De sacerdotio. Hanc Lycurgi Orat. modo Suid. laud. voc. Λυκοῦργος et προχαριστήρια. Fortasse non alia, quam præcedens. Lectionem ἱερωσύνης magis probat Gisb. Cuper. Observ. l. I. p. 96.

IS.

ΚΑΤΑ ΜΕΝΕΣΑΙΧΜΟΥ.

Hujus accusationis diserte meminit Plutarch. V. Lyc. p. 843. D. Fuit autem Menesæchmus acerbus et vehemens accusator, qui non modo Lycurgum, sed mortui quoque liberos vexavit. V. Ruhnken. Hist. Cr. Or. p. 155. Reisk. Causam hanc εἰσαγγελίαν vocat Harpocrat. v. Ἀρκυωρός. Laudat idem ex Oratione v. v. Δηλιασταὶ, οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόντες Θεωροί. — Ἑκάτης νῆσος — Κηφισόδωρος — Προκώνια — et fragment. voc. Ποιανοψίαι. Καὶ ἡμεῖς Ποιανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον καρποὺς τῇ ὄψει.

Suid. quoque citat ex ea voce. Προηροσίαι, Προκῶναι, Πυανεψιῶν. Pollux VII. 31. voc. σπογγοκολυμβηταί.

IZ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ.

Uti Suid. eam inscripsit, s. Ἀπολογισμὸς ὃν πεπολιτεύεται, ut sæpius Harp. eam citat.

Plutarch. V. Lyc. p. 843. F. Πάντων δὲ ὧν διῴκησεν ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ, πρὸς τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις. Οὐδεὶς μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. Dinarchus autem Orator nihilo minus eum repetundarum accusaverat, Oratione, cujus titulum refert Dionys. Halic. v. Dinarchi Vol. V. p. 651. ed. Reisk. κατὰ Λυκούργου εὐθῦναι, quæ item citatur ab Harpocr. v. Διαγράψαντος et τρίτον ἡμιδρ. Defensionem hujus accusationis fortasse continet Nostri Ἀπολογισμός. Nam verisimile videtur, Lycurgum, qui per XII. annos ταμίας τῆς κοινῆς προσόδου fuerat, non semel sed bis rationem reddidisse de munere, quod tamdiu administraverat. Igitur non multum tribuo conjecturæ Fabricii, qui Orationem περὶ διοικήσεως partem hujus Orationis esse existimabat. Eam citat Harpocr. v. Δερματικόν. — Δερματικὸν ἂν εἴη (λέγων ὁ Ῥήτωρ) τὸ ἐκ τῶν δερ-

ματίων τῶν πιπρασκομένων περιγιγνόμενον ἀργύριον. cf. Boeckh Staatshaush. d. Athen. Vol. II. inscr. VIII. p. 242. sqq.

γ. Ἐδωλιᾶσαι — ἐπὶ ταῦ καθέξεσθαι.

ν. Ἑκατόμπεδον — ὁ Παρθένων ὑπό τινων Ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν.

ν. Νεώρια καὶ νεώσυνοι, ubi Rhetor monet: μή ποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἁπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται ὡς ὑποσημαίνει Λυκοῦργος ἐν ἀπολογισμῷ ὧν πεπολιτεύεται. Cf. Suid. v. νεώρια.

IH.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

De administratione, sc. redituum Reipublicæ, quibus Lycurgus per XII. annos (τρεῖς πενταετηρίδας, v. Boeckh. l. c. l. 468.) sc. Ol. CIX. 3. — CXII. 2. præfuerat; quod clarissime testatur Plutarch. V. Lyc. p. 842. E. Μέλλων δὲ τελευτήσειν, εἰς τὸ Μητρῷον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων. Οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτελεύτησεν. Inde apparet hanc ultimam omnium fuisse Orationum et habitam Ol. CXII. 2. vel 3. brevi ante senis mortem tempore. Laudantur vero ex ea ab Harpocratione et Suida his vocc. sequentia:

Ἀγαθῆς τύχης νεὼς] Harp. voc.

Αἰγὶς — τὰ διὰ στεμμάτων πεπληγμένα] Ex Harp. voc.

Δοκιμασθεὶς Harp. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. Τρεῖς δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον γίγνονται· μία μὲν, ἣν οἱ Ἔννεα Ἄρχοντες δοκιμάζονται· ἑτέρα δὲ, ἣν οἱ Ῥήτορες· τρίτη δὲ, ἣν οἱ Στρατηγοί. Λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ Ἱππέων δοκιμασία.

Λυσίμαχος] Harp. voc.

Ἐπικράτης] Ἕτερος δ' ἐστὶν Ἐπικράτης, οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λέγων· Ὡς χαλκοῦν ἑστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν Ἐφήβων, ὃν φασι κεκτῆσθαι Ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. Ex Harpocr. et Suida voc. Ἐπικράτης Ἀθην.

Ὀχεῖον] Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως· γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. μή ποτε δὲ ἐπὶ τόπου τινός, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται τῶν κτηνῶν, ἢ ὀχήματα μισθοῦται. Ex Harp. et Suida h. voc.

Σείρινα] Harpocr. et Suid.

Denique Harpocr. voc. στεφανῶν τοὺς νενικηκότας ex hac Oratione citat: Ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε; ubi στεφανοῦν pro τιμᾶν usurpatum esse a scriptore docet.

His deperditis, si annumeras Leocrateam superstitem, omnino XIX Lycurgi Orationes laudantur in scriptis Veterum: at nonnullæ earum non sine censura γνησιώτητος. Igitur II. V. VI. et IX. antiquis jam criticis suspectas, si excipias, tum easdem XV. Orationes, quas Plutarcho adhuc, et fortasse serioris ætatis scriptoribus, legere contigit, hic designatas habebis, quarumque jactum, imprimis Or. XII. XVII. et XVIII. multas ab causas, nos hodie dolemus. Auctoritatem vero et probitatem Lycurgi quam maxime prodit testimonium Plutarchi V. p. 842. F. ἐπαινὴς νομισθεὶς παρὰ πάντα τοῦ βίου χρόνον, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἐπαινηθείς. Καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλοὺς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. Ne quidem Demostheni id contigit.

Jam restat, ut quædam Fragmenta ejusdem, a Stobæo ex illius Epistolis, ut opinor, excerpta, addamus. Suidas enim et Epistolas Lycurgi superstites legisse videtur. Sunt autem hæc:

Stob. Serm. VII. p. 76. Ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν ἡ δικαιοσύνη.

Stob. Serm. XXV. p. 186. Δεῖ φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄνευ τοῦ μὴ ἐπιορκεῖν.

Id. Serm. LXVI. p. 359. Ὅταν γυνὴ ὁμονοίας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῇ, ἀβίωτος ὁ καταλειπόμενος γίγνεται βίος.

LECTIONES VARIANTES

AD LYCURGUM.

VARIANTES LECTIONES.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. i. p. 139. est notatum; et Piersegrum porro audi: "Vratislaviensis [a nobis litera V signatus], collatus a Frid. Schaubio in usum Osanni, Imm. Bekkero, et me quoque. Est bibliothecæ gymnasii Magdalenæi, et plenius describitur a F. Passovio in Symbolis criticis p. 24. seq. — Marg. Hamb. [a nobis litera H signata] Variæ Lectiones ex libro veteri Veneto exemplari editionis Aldinæ, quod asservatur in bibliotheca publica Hamburgensi, adscriptæ, quas cum Osanno communicavit Gurlittus. Lectiones sunt paucæ admodum, unde nequit decerni, utrum, quod suspicari quis possit, liber ille Venetus idem sit atque Marcianus. — Melanchthoniana [scil. Editio, a nobis Mel. signata] Vitebergæ 1545. 8. et postea sæpius. Usus sum editione Francof. 1554."

ΚΑΤΑ ΛΕΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

P. 389. 1. ψηφίσματα pr. B. Ibid. ἐν τῶν om. pr. B. 3. ἐς Ῥόδον M. Ibid. ἐς δὲ Ἀθήνας M. 4. ἐλιπεῖν λιπεῖν M. 4. ὁ μὲν M. 5. ἀποστατῶν ἀπολιπεῖν M. ἀπολιπεῖν τὴν πόλιν B. Bekk. 6. ἐκπεξελθεῖν M. antep. ἐμπορία. ἔσται ἐμπορία (ἐμπορία Bekk.). ἄλλως δὲ ἀντίστασιν λέγει γὰρ οὐκ ἐκ περιβολῆς τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἐκ ἐμπορίᾳ. ἔσται. B. Bekk, pen. τῇ κατὰ] τῇ τοῦ κατὰ B. Bekk.

ΛΟΓΟΣ.

P. 389. 1. Δίκαιον] Δικαίων B. H. M. V. Mel. Bekk. Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθ.] ἄνδρες om. B. vulg. habet Bekk. ult. κλεπτόντως M. V.

P. 390. 1. δὲ M. 4. κρίνω πρεσβ.] κρίνω τὸν πρεσβ. B. H. M. V. Bekk. Ibid. αὐτῶν de suo Bekk. 6. ἡμετέρων M. V. 7. κατηγόρων Ald. 8. ὃς καὶ] ὃ καὶ B. M. V. Bekk. ult. [μὴ παρίχοντας συγγνώμην] Bekk.

P. 391. 9. αὐτὸ add. sup. lin. a pr. B. pen. διασάζω δημ.] διασάζει τὸν δημ. B. H. M. V. Bekk.

P. 392. 1. παραδοῦσα ψῆφος M. 4. ἐπ' πατρίδος ἀμφ.] ὑπ' ἀμφ. H. Bekk. 8. τῆς πόλεως M. 14. ἐμβάλοντα V. 17. τὰς om. pr. B. Ibid. καθιστάναι] καθιστάνει Bekk.

P. 393. 1. δημίους] δημοσίους cod. Laurent. Bekk. 4. μάλλαι] μᾶλλαι B. M. V. Bekk. 5. οὐ κατὰ μικρόν] κατὰ om. B. M. V. Bekk. ult. παραδιδόντα] παραδόντα B. Bekk.

P. 394. 3. ὑπὲρ τούτων] ὑπὲρ τῶν τοιούτων B. Bekk. 5. μὴ] μήτ' Bekk. 7. γεγονῆσθαι] γενέσθαι Bekk. Ibid. [ἐς - - - ἀξίαν] Bekk.

P. 395. 1. ἐμοῖς V. 4. τῶν ante ἀλλὰ posuit pr. B. 5. πρωτρέψατε B. M. V. Ald. 7. διδομένη] διδομένη B. M. V. Bekk. 11. ποιεῖσθαι τῷ ἀγῶνι pr. M. 12. δικαίως M. ult. βουλεύεσθε Bekk. Ibid. τὴν γνώμην M. V. Ibid. ἀποφήνασθε Ald.

P. 396. 9. καὶ om. Mel. 12. [ἀδύνατον - - - ψῆφον] Bekk. pen. καὶ om. pr. B. ult. βουλεύεσθε B.

P. 397. 1. λόγους M. V. Ibid. ἐπιφανὲς] ἐπιφανές τι B. M. V. τι cum vulg. om. Bekk. Ibid. εἰς τὴν Ῥόδ. M. V.

P. 398. 1. ἀπήγγελεν] ἀπήγγελλεν B. Bekk. 2. ἀπειλήσειν B. Ibid. ἡμετέρων] ὑμετέρων B. Bekk. 6. γοητεῖς εἰσεβ. M. 8. ταύτην Bekk. 10. ἄρξεσθαι M. pen. ἐγκλίζουθι] ἐγκλίζεσθαι B. Bekk. ἐγκλίζεσθε Mel. Ibid. ἀπαμπαπᾶσθαι] μαμπᾶσθαι B. M. Bekk.

P. 399. 3. εἰς τὰ - - - Ἀθηναίων add. in marg. M. καὶ τὰ V. 6. δοκεῖ M. V. Ald. 7. εἶχε μετὰ] εἶχε χρήματα μετὰ B. Bekk. pen. ἐξορμώσας Bekk.

P. 400. 6. σώσαντας] σώσοντας Bekk.

9. ἀπάγγειλαν] ἀπάγγελλαν B. Bekk. ἀπήγγειλαν M. 10. Πειραιᾶα codd. et edd. ντων

P. 401. 3. τούτων M. V. 5. ἀπάσας M. 7. φυγόντα Bekk. antep. κλεπτάτης M. V. Ibid. ἀπάγγειλε] ἀπάγγελλε B. Bekk. pen. τὸν μὲν Φυσ.] μὲν om. B. H. M. V. Bekk. ult. ἴσασιν om. B. M. V. [ἴσασιν] Bekk.

P. 402. 1. τῆς πανυπουστῆς] τὸν πανυπουστὸν B. M. V. Bekk. 2. βραχεῖα B.

P. 403. 3. ἢ μὴ ἀμυμ.] μὴ om. B. Bekk. 7. καὶ μὴ μιμεῖσθαι fortasse corr. B. antep. ὑπὲρ om. pr. M.

P. 404. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B. Bekk. om. M. 2. ἐπειδὴ om. Mel. Ibid. ἐγένετο om. V. 7. ἔχεια M. V. 8. ἐς γαστ.] ἐν γαστ. B. H. M. V. Bekk. antep. τὸν φίλον] τῶν φίλων B. Bekk. pen. Πυπτεσῶνα] ξυμπυπτῶνα M. ξυμπυτῶνα V. Πυπτεσῶνα Bekk. ult. τὰ ἀνδράποδα M.

P. 405. 1. ἐπὶ τούτοις] καὶ ἀπὸ τούτου B. καὶ ἀπὸ τούτως M. V. ἀπὸ τούτου Bekk. 3. πάντα Ἀμ.] πάντα ὁ Ἀμ. B. M. V. Bekk. 8. τάκου] τάκου B. M. V. Bekk. Ibid. εἶσθε B. M. εἶσθαι V. 11. νῦν δὲ] νυνὶ δὲ B. Bekk. sed νῦν δὲ Taylor. et Reisk. 13. ὁ Ἀμύντας M. V. 15. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] ΜΑΡΤΥΡΙΑ B. M. Bekk.

P. 406. 2. τὸν Τιμ.] τὸν τοῦ Τιμ. B. τοῦ om. Bekk. 3. τὰ ἀνδράποδα] τἀνδράποδα B. Bekk. 4. συνθήκας. τῶν μαρτ.] συνθήκας. ΜΑΡΤΥΡΙΑ (ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ B.). ΣΥΝΘΗΚΑΙ. τῶν μὲν μαρτ. B. Bekk. pen. ἐξῆκεν] ἐξήκεσε B. Bekk.

P. 407. 1. καὶ νομίμοις] καὶ om. B. Bekk. 2. παρέδωσαν V. 8. νόμοις] νομίμοις B. M. V. Bekk. 9. οἱ παντ.] οἱ μὲν παντ. B. M. V. Bekk. Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. pen. οὔτε παντ.] [οὔτε] παντ. Bekk.

P. 408. 5. εἰς Ἑλλάδα] εἰς Λευπάδα B. Bekk. 7. ἄλλοσί που] ἄλλοσί ποι M. V. Bekk. antep. τούτων M. V.

P. 409. 1. βαθυμότεροι] βαθυμότατοι B. M. V. Bekk. 3. δὲ ὁμοῦ, ὅ] ὁμοῦ om. B. σ

Bekk. 4. ἐξέταξιν M. 5. οἶμαι] δεῖ μοι M. V. 9. τούτων M. V. Ibid. post εἰπόντας linea dimidia vacua in B. pen. Διοπείθης] ὁ σοπείθης B. M. V. ult. τῶν] τὸν B. Bekk. Ibid. πάντων ἁλ.] πάντων συνειδότων ἁλ. B. M. V. πάντων [τῶν] συνειδότων Bekk.

P. 410. antep. τὸν εἰσαγγελέα om. M. ου

V. pen. ὅτῳ M. Ibid. ἐγὼ ἐβ.] ἐγὼ μὲν ἐβ. B. Bekk. Ibid. τοὺς ἰδίους κινδύνους] [τοὺς ἰδίους κινδύνους] Bekk.

P. 411. 1. ἑαυτὸν codd. et edd. 4. αὐτῶν B. αἰτῶν Bekk. 6. ἀρπαζόμενος pr. M. 12. δικαίων M. V. et pr. B. 14. ὑμεῖς B. M. V. 17. τοὺς οἰκέτας om. B M. V. [τοὺς οἰκέτας] Bekk.

P. 412. antep. τυγχάνεις pr. M.

. . .

P. 413. 3. ὅτι] ἴτι M. V. 13. τὸν . . . .

πίλον πρωδέλακον B. 14. Ὑπερείδου] Ὑπερβόλου B. M. V. Bekk. 16. ΨΗΦΙΣΜΑ. om. in lacuna B. antep. εἰς] ἐν M. V. pen. Πειραιᾶς codd. et edd.

P. 414. 1. ἀφέμενοι] ἀφέμενοι M. V. ἀφέμενοι Bekk. 2. [τῶν] om. B. Bekk. 6. χρήματα ὑπῆρχ.] χρήματα τὰ ὑπαρχ. B. M. V. Bekk. 9. [τῶν ἐφέων] Bekk. Ibid. δὲ καὶ αἱ] καὶ om. B. M. V. Bekk. 14. ἑαυτὸν] τὸν αὐτὸν B. M. V. 15. δῆμον om. B. M. V. [δῆμον] Bekk. antep. τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις M.

. . . . . .

P. 415. 1. ἐλευθέρους] ἐλευθέρας codd. Laurent. et corr. B. Bekk. pen. τὸν νόμον] τῶν νόμων B. H. Bekk. ult. ἀφαιμένους] ἀφαιμένους Bekk. Ibid. ὅλην πόλιν] ὅλην τὴν πόλιν Bekk.

P. 416. 1. οὐδὲ διαφθειρομένους] οὐδὲ περιφθειρομένους Bekk.

P. 417. 1. μάλιστα δ' ἂν M. 6. ὅστις πρῶτον] ὅστις πρότερον B. Bekk. 8. τῆς τῶν αὐτῶν M. V. antep. κινδυνεῦσαι] δεκινδυνεῦσαι M. V. κινδυνεῦσαι Bekk. ult. ὑπὲρ τῆς - - - ἐὰν add. in marg. M.

P. 418. 1. οἱ om. M. V. Ibid. καπηγο- δαὶ

ρεῦντες V. et pr. M. 3. ἐφισκόμενοι M. 6. ἐγκαταλείποντα B. M. V. 8. παραδόντα] προδόντα B. M. V. Bekk. 13. καίτοι - - - σωτηρίαν add. in marg. M. antep. αὐτὸν] ἑαυτὸν B. Bekk. αὐτὸν V. pen. συνεβάλετο] συνεβάλλετο B. M. V. Bekk. ult. νέοι] νεοὶ Bekk.

P. 419. 2. τάφων] τάφρων B. M. V. Bekk. 4. ἀλκίτους] ἀλκὶς B. H. M. V. Bekk. 5. ξυσπαγεῖν B. συσπαγεῖν M. V. . . .

7. χρὴ ζημιῶσαι B. Ibid. ὥστε ἐπὶ M. V. ὧν

9. συνθήκας M. 10. αὐτὸν M. 11. ὧν, . . .

ἄνδρες] ὧν, ὦ ἄνδρες M. V. Bekk. 13. ἀγαθῶν τύλ.] ἀγαθῶν ἀνδρῶν τύλ. B. H. M. V. Bekk. 15. ἴσασιν] ἴλεγχον M. V. antep. τῆς πόλεως om. H. pen. ἐτελεύτησαν μὲν] τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀπέλεσαν, ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὲν B. H. M. V. Bekk.

P. 420. 1. τῆς B.] τοῖς B. M. V. 6. θρέψασαν B. 11. ἄριστα M. V. pen. δ'

οὐχ M. οὐχ V. Ibid. ὅτους αἰτίους add. in marg. M. ult. συντάξαντας V. Ibid. τῶν] τούτων V.

P. 421. 1. καλῶς om. V. 2. ἐτιμῶσθαι] ἐτιμῶνθαι B. Bekk. 10. οὐκ [ἂν] αἰσχ.

Bekk. 15. καὶ τὸν] καὶ τοὺς τὸν B. Bekk.

P. 422. 5. φυγόντας Bekk. 6. καταλιπόντας] ὑπαπαλιπόντας B. Bekk. Ibid. ἐς πολεμίους] τοὺς πολεμίους B. M. V. ἐς πολεμίους Bekk. 7. νομίζοντ M. V. 8. εἴς τινας] εἰς τινα B. Bekk. 11. υἱοὺς] υἱεῖς B. Bekk. 12. καίτοι - - - ἠτιμωρήσασθε add. in marg. B. M. antep. μὲν] μὰ V.

P. 423. 2. γὰρ] δ' Bekk. 11. ἐμπορίαν B. qui sic et infra. Ibid. ἐκ] εἰσὶ M. V. 13. μόνοι μετὰ] μόνος μετὰ B. Bekk. μόνος μετὰ τοῦ M. V. 14. δὲ τί] δὲ τούτοις τί B. Bekk. ult. τοὺς ἐπὶ] τοὺς μὲν ἐπὶ B. M. V. Bekk.

P. 424. 3. πρωτίσασθαι V. 7. ἀμύνεσθαι V. Ibid. ὑμῶν] ὑμῖν B. M. V. Bekk. 8. μὲν] δὲ pr. M. 10. καὶ om. M. V. 15. ἐπιδῆμοι M. V. 16. ἡμᾶς V. pen. συμβιβλήσασι] συμβιβουλεύσασι B. Bekk. συμβιβήσασι M.

P. 425. 2. προσδοῦναι M. V. 6. ἐκεῖνον M. V. 7. δὲ οὖσαν τὴν πόλιν ὃν] οὖσαν τὴν πόλιν, ὃν δὲ Bekk. 8. ἀνίκητον V. antep. καὶ συναναιρεῖσθαι] δὲ συναναιρεῖται B. M. Bekk. καὶ συναναιρεῖται Ald.

P. 426. 6. ἡγεμονίας] εὐδαιμονίας B. M. τεσπάφη V. Bekk. 10. καθηρέθη M. 11. Μεσθνη] Μεσσήνη Bekk. ult. αὐτὸν M. αὐτοῦ V.

P. 427. 1. στρᾶγμα] στρίσγαγμα M. V. 7. τοῦτο B. M. V. 8. τούτων B. M. V. Ald. 9. ἐκάστην] ἑκάστου B. M. V. Bekk. 10. παρῆν] παρῆσαν B. M. V. παρῆν Bekk. 13. μὲν γὰρ οὐ τῷ] γὰρ οὐ τῷ μὲν B. M. V. Bekk. ult. εἶργον] εἶργεν B. M. Bekk. Ibid. νομίμων Bekk.

P. 428. 1. παρατομήσασι (et sic Taylor. et Reisk.)] παρατομήμασι B. M. V. Bekk. 4. ᾗ πίφ.] εἰ πίφ. B. M. V. Bekk. ὃ 5. ἰλθὼν M. 7. τούτων] τούτου B. M. V. ε ε Bekk. 10. ἐμέλλεται M. ἐμέλετο V. antep. σώσειν] σώζειν B. M. V. Bekk. Ibid. τάνυ om. V. Ibid. τῶτων ἐμέλλετε M. V.

P. 429. 2. ὑμέτερον M. V. 3. μείζονος] πλείονος M. V. 8. ὑμῶν pr. B. 9. διέβασαν] διέζυσαν B. M. V. Bekk. 11. ἐν ἐξίωσαν M. 13. φαυερὸς V.

P. 430. 6. ὑπεργετοῦντας V. 14. ἐξίου] ἐξίουν B. M. V. Ald. Bekk. pen. ὑπισχνοῦντα B. ult. ἴστ] ἴστι M. V.

P. 431. 1. καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες] καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες B. Bekk. καὶ ναυμαχοῦντες om. M. V. 3. αἰχμαλώτας V. 9. Φάσιδος] Φασηλίδος Bekk. 13. καλῶν om. pr. M.

P. 432. 4. τὰ om. pr. M. 8. μήτε ἱερὰ] μήτε τὰ ἱερὰ B. Bekk. 9. κατισχύειν — ἀμύνειν] κατισχυπεῖν — ἀμυνεῖν Bekk. 11. ἡμᾶς] ὑμᾶς B. M. Bekk. 12. ἐστίβησαν] ἐστίβωσαν B. M. V. Bekk. 13. παρασκευασάμενος pr. B. 14. αὐτὸν καὶ ὑ. τ. θ.] αὐτὸν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑ. τ. θ. B. Bekk. 15. τιμωρήσασθε] τιμωρήσεσθε M. V. et corr. B. τιμωρήσεσθε Bekk. ὅσιος 17. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. 18. δίκαιος ὁ M. antep. καταισχύνοι M. V. pen. Σίλοι] Σίλαι M. V. et corr. B. Σίλα pr. B. Θίλοι Bekk.

P. 433. 2. παρίδοσα μείζονα Bekk. 3. ἰκλ. πολεμίους] ἰκλ. τοῖς πολεμίοις B. Bekk. Ibid. οὐκ om. pr. B. pen. ἐπὶ τοὺς μᾶλλον μικροῖς] ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον B. M. V. Bekk.

μαθεῖν P. 434. 1. δεῖ διδάσκεσθαι M. 4. τὴν πίστιν] τὴν om. pr. B. Bekk. 5. γὰρ ὁ ἀνθρώπους ὁ ἄλλους M. 7. τῶν ἄλλων B. τῶν ἄλλων M. 12. τὴν πίστιν] τὴν om. B. Bekk. τὴν πίστιν δίκην M. Ibid. ἴδοσαν M. V. ult. ἃ ὅμως] ἀκοῦσαι· καὶ γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγμένων ὅμως B. Bekk.

P. 435. 4. ΟΡΚΟΣ om. in lacuna B. et πρι M. 8. τὰ om. pr. B. 9. ἐμπλησθέντων M. ἐμπεσθέντων V. 15. 16. et 26. ἡμῶν] ὑμῶν B. Bekk. 19. εἴπλειαν] εὔποιαν M. om. V. 20. διὰ τὴν τῶν B. M. V. Bekk. 25. περὶ ἄλλων] περὶ τῶν ἄλλων B. Bekk.

α P. 436. 2. ὑμῶν B. 3. ἐξανασήσαντες M. 7. τῶν] τὸν M. V. Bekk. 8. ἀδελφῶν α β V. et pr. B. τις τῶν δελφῶν M. 9. ἐξήγγελλε B. τοῖς Ἀθ. ἐξήγγελε M. 11. ἐμβαλλόντων pr. B. 12. ὑμῶν] ὑμῶν B. V. ἡμῶν Bekk. pen. οὐκ] οὐδ' V. et pr. M.

P. 437. 1. εἰς add. sup. lin. B. 2. lit. 5. aut 6. eras. ante ὃ in B. 3. τῆς ἀρχ.] τῆς τῶν ἀρχ. B. H. M. V. Bekk. 11. πίσθητε pr. B. antep. ἴτ] ἴστ M. V. Ibid. σχεῖν ματαλαβεῖν M. pen. κλεομάντι M. V. ult. καὶ τοῖς ἐγγύοις M. V. Ibid. ἐρᾶτε, εἰ] εἰ om. B. M. V. Bekk.

δικαίως ... καὶ P. 438. 5. εἰκότως M. 6. καὶ ταύτην B. 7. Λεωκρ. οὐδὲ] Λεωκρ. οὔτε ζῶν οὔτε B. Bekk. Λεωκρ. οὔτε M. V. 8. καὶ μοιχάτατος] καὶ om. B. Bekk. Ibid. δ' om. B. M. 15. διαπεπραγμένην pr. B.

P. 439. 1. θεόν τινα B. 3. τύχῃ] τύχα B. M. V. Bekk. Ibid. προδιδόσκε M. V. 5. ὃς' om. pr. B. 8. καὶ μὴ] καί μοι B. M. V. Bekk. 9. ἐκτιγνομένους Bekk. 12. ἐξαιρεῖται B. ἐξαιρεῖται τῶν M. V. pen. ἁμαρτάνη M.

P. 440. 3. et 6. νομίμων Bekk. 4. τῶν] τὸν M. V. pen. ἂν add. sup. lin. B. Ibid. ταῦτα M. ult. ἴσγασι om. M. V.

P. 441. 1. πᾶσαν B. 5. ἐνεγκοῦντας]

εἰργαστοῦντες B. M. V. Bekk. 6. αὐτὸν M. V. ult. ἐκ γὰρ τῆς M. ἐκ γὰρ τῆς V.

P. 442. 1. δὴ καὶ] δεῖ M. V. 2. οὖν om. pr. B. 5. οὐ δυν.] οὐχὶ δυν. B. Bekk. 7. ἐγκατελείφθη M. V. Mel. pen. περιφοῦσαι Ald. Mel. Ibid. τὸ om. pr. B. ult. μόνον pr. B. Ibid. προσαγορεῦσαι] προσαγορεύεται cod. Ambros. προσαγορεύεσθαι Bekk.

P. 443. 1. τῶν] τὸν V. Ibid. ἀσεβῶν B. M. V. 3. δεῖν B. 6. τοὺς πατρ.] τὰς ποιοῦντες πατρ. Bekk. 10. δικαίως ἐκεῖνοι δικαίως .... ἐφιλ. M. ἐκεῖνοι ποιοῦντες δικαίως ἐφιλ. V. 11. φησὶ V. 13. δὴ καὶ κατ'] καὶ om. B. Bekk. 14. βασιλέα V. 15. κυφισσοῦ M. V.

P. 444. 1. τῷ στρατοπέδῳ] τὸ στρατοπέδου B. Bekk. Ibid. ὁ] ὡς B. M. V. 8. τῷ τὸν]τὸ τὸν B. M. V. Bekk. 10. τῆς] τοῦ M. V. Ibid. καὶ γυναικότητα add. in marg. ult. ἴδιόν τον] ἴδιον B. M. V. Bekk. Ibid. μὲν om. pr. B.

P. 445. 1. πολλῷ δυσγνώστερει] δυσγνώστερον B. M. V. Bekk. 5. ἢ] ἦ B. M. V. Bekk. 7. ὁμοίως] ὁμοίως B. M. V. Bekk. 8. εἰσαγώγιμαι] εἰσαγόγιμαι M. εἰσαγώγιμοι V. εἰσαγόγιμαι Bekk. pen. πόλεως] πόλεος Bekk.

P. 446. 1. ἴκητι] ἵνεκα B. ἕνεκεν M. V. 2. τι om. pr. M. Ibid. μόμεθα B. M. V. 3. , ἐν πολλοῖς δέ μιν Νέμεισι] , ἐν πολλοῖς δέ νιν (δ' ἐνιν B.) Ναίουσι B. M. V. ἔν, πολλοὶ δέ νιν Ναίουσι Bekk. 5. ὑπὲρ δοῦναι] ὑπερδοῦναι B. M. ὑπὲρ δοῦναι Bekk. 7. ἑνὸς μὲν] μὲν om. B. M. V. Bekk. 8. πόλεως] πόλεος Bekk. 11. ἂν μιν] ἀν μὲν B. ἄν μιν εἰς Bekk. Ibid. πρὸς μάχην M. antep. προτάξουσ' B. πρὸς τάξουσ V. et corr. M. qui pr. πρὸ τάξους. Ibid. εἶν] ἔστι B. M. V. Bekk. pen. Α om. B. V. pro Α punctum in lacuna habet M. ult. σχήματα δ' ἄλλως edd. et codd.

P. 447. 1. πίμπου B. 4. εἶλοντο codd. et Bekk. 7. ἢ μία μάνη Πόλ. Σαπῦσα codd. et edd. 9. δὺ' ὁμοσπόρους] δύο θ' ὁμοσπόρων B. δύο θ' ὁμοσπόρω Bekk. 10. Ὡς εἴ τι] Σάσις· τί Bekk. 11. γε om. B. M. V. Bekk. 14. ἅπαντας γοῦν τ' ἐμοὶ B. M. V. 15. Ἄρξουσι τ'] Ἄρξουσιν B. M. V. Bekk. Ibid. τὸν δ'] τόνδ' B. V. Bekk. 16. ἐκείνου B. Ibid. οὗ τὸ] οὐ B. M. V. antep. ἄτης] ἄτερ B. ἄτης Bekk. pen. πάλαι B. M. V. Ibid. Σίσμιά τις] Σίσμι' ὅστις Bekk. Ibid. ἐκβάλλει B. M. V. ult. ἂν τελείας] ἀντ' ἐλάας Bekk.

P. 448. 1. πόλει βάθρου V. 2ν ἀποστρίψει] ἀναστίψει Bekk. 3. Στεφάνουσιν οὐδαμοῦ] Στεφάνοισι, Πάλλας δ' οὐδαμοῦ B. Bekk. Στεφάνοισί τ' οὐδαμοῦ M. V. Ibid. τιμάθύσσεται M. 5. καὶ νικᾶτε B. καὶ νικᾶτ ... M. V. 6. οὐ τόνδ' ἐγὼ] ὑμῖν τόνδ' ἐγὼ οὐ B. M. V. 8. καί γε] γε om. B. M. V. Bekk. antep. ὑμᾶν] ὑμῶν B. ἡμῶν Bekk.

P. 449. 1. τολμήσουσι M. 4. ὅσσαις καὶ A. M. V. 6. ἡμῶν V. 8. τῶν Παιανιάδε τάδε om. pr. B. 15. ταῦτα M. 19. παρὰ πάτρης Τίνταμεν om. V. ult. Ἵκανται] ἵκασται pr. ἵκχανται corr. B. ἵκασται M. V. ἵκχανται Bekk.

P. 450. 8. τῷ] τὸ Ald. 15. μεσσαίους V. 16. τῶν ἀφ' Ἡ. γεγαμμένων] τοῖς ἀφ' Ἡ. γεγαμμένοις B. Bekk. τοὺς ἀφ' Ἡ. γεγαμμένους M. V. 17. βασιλεύσουσιν M. V.

P. 451. 3. τοῦτον V. 4. ὅταν] ὅτ' de suo Pinzger. 11. ἐνὶ προμ.] ἐνὶ προμ. Bekk. antep. ᾗ] τῇ ἑαυτοῦ B. Ibid. μαχόμενον, sed in marg. μαινάμενον, M. ult. ἀναρώτατον B.

P. 452. 2. μικρᾷ V. 3. Ἐχθρὸς γὰς] Ἐχθρὸς μὲν γὰρ M. V. et corr. B. Bekk. 6. ἀτιμία] ἀτιμία Bekk. 7. ἥν B. V. 8. οὔτ' αἰδὼς] οὐδ' αἰδὼς M. V. Bekk. ἐς Ibid. εἰσοπίσω] οὔτ' ὀπίσω B. οὔτ' ὀπίσω M. ἐς τ' ὀπίσω V. Ibid. τελίθει] τέλος B. 9. τῆσγα V. Ibid. μαχόμεθα B. 10. Ὑπόσπομεν B. Ibid. ψυχέων B. M. V. 12. μήτε φόβου M. V. 13. πειθῖτε] πειθῖσθε B. Bekk. 14. μαχόμενοι M. V. pen. γηραιούς B. ult. μεὶν γὰς B.

P. 453. 1. πρόσθεν B. 4. φίλαις ἐκ M. φίλ' ἐκ V. ult. ἄρα τῆς] ἀρετῆς B. ἐρετῆς M. V. Bekk.

P. 454. 1. μὲν om. pr. B. Ibid. Ὑπατοῦσιν] θυητὸς Bekk. 7. τὸς om. pr. B. 8. κατειργασμένα ἠτοιμασμένα M. 10. πρῶτον M. V. ult. ὁρῶσις M. V.

P. 455. 2. Ἕλληνας, Ὦ] Ἕλληνας, ἐκείνοις μὲν Ὦ B. Bekk. 5. ταῖς V. Ibid. ἐκείνων B. 6. ἡμετέρας M. 10. ταῖς πράξεσιν] τοῖς πράξεσιν V. τῶς πράξεσιν Bekk. 11. οὐχ ὁ] οὐχ ὃ M. Bekk. 12. κατίσχυναν V. 13. μὲν om. pr. B.

P. 456. 2. πρόδοσίαν κακρ.] προδοσίαν καὶ διαλίαν κακρ. B. H. M. V. Bekk. 4. δύπασθαι M. V. pen. φρενίχνον B. ult. Οἰσυίοις] οἰσυίοις M. οἰσύοις V. οἰσυίοις Bekk.

P. 457. 2. τῶν Φρ.] τῶν τοῦ Φρ. B. Bekk. 5. πρόδοντα pr. B. 8. μὴ τυθάφθαι] μὴ ἀττικῆς om. B. M. V. Bekk. 9. ἀρετῆς M. 10. τὸν ante χώραν om. M. V. 11. δέ τινες] δὲ [τινες] Bekk.

P. 458. 1. ΨΗΦΙΣΜΑ om. B. 7. τὸν ψῆφον M. V. 9. μόνον M. V. 12. οὗτοι] οὗτοι B. M. V. 13. ὑμῶν ψηφίζεσθε] ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθε B. Bekk. ὑμῶν ψηφίζεσθαι M. V. 15. ἢ ἀλλόθεων] ἢ δ' ἀλλόθεων

B. Bekk. antep. ὅτι πᾶσι] ὅτι φόσει πᾶσι B. Bekk. pen. τῆς περὶ τῆς B. ult. ἐάσαντος] ἐάσαντα B. M. V. Bekk.

P. 459. 4. ἀλιτηρίους M. V. 7. τοῦ Ἰσω.] ὁ Ἰσω. M. V. Bekk. 9. προαναγεγραφότας] προσαναγεγραφότας V. Bekk. 20. ὅτε] ὅτι M. V. 21. οἱ περὶ] ὅτι περὶ B. Bekk. οἱ περὶ M. V. 22. ταῖς τιμωρίαις V.

P. 460. 6. τὸν om. M. V. 9. καὶ περὶ] καὶ τοῦ περὶ Bekk. 10. μόνῳ λόγῳ] λόγῳ μόνῳ B. Bekk. 12. αὐτοχειρεὶ V. Ibid. ἀπάτησιν] Post ἀπάτησιν lacuna in B. ἀπάτησιν. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. antep. δοκεῖ ὑμῖν] ὑμῖν δοκεῖ B. Bekk. δοκεῖ ἡμῖν V. Ibid. βουλομένους B. pen. Ἀσυκράτη] Ἀσυκράτην B. M. V. Bekk.

P. 461. 1. ἴργῳ τὴν] ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὴν ἐλλιποντα B. H. M. V. Bekk. 2. προδιδόντα M. S. τῆς τιμωρίας] cpdd. et edd. Ibid. καὶ] ἀλλ' V. 4. ἀποστερεῖν οὕτως codd. et edd. 5. αὐτοῦ] αὐτὸν B. αὐτὸν M. 6. μὲν σωτ.] τὸν σωτ. B. M. V. Bekk. 7. ὄντως] οὕτως B. M. V. Bekk. 12. καὶ τὸν τῶν δήμων M. V. antep. ἐπιδῶται] ἐπιτιδῶται Bekk. Ibid. κατελύσι M. ult. τὴν ἐναντίαν] τὴν αἰτίαν B. Bekk.

P. 462. 1. αὐτοὺς om. pr. M. Ibid. γὰρ ᾤοντο] γὰρ οὕτως ᾤοντο B. Bekk. 4. ψήφισμα.] Post ψήφισμα lacuna in B. ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 8. βουλομένοις M. V. 9. πρὸς τοιοῦτ.] πρὸς τοὺς τοιοῦτ. B. M. V. Bekk. Ibid. αἰσθησιν μείλλα.] αἰσθεται μὲν μελλ. B. M. V. Bekk. 11. γὰρ add. sup. lin. B. 13. ποιήσεσθε] ποιήσεσθαι V. πρόσεσθαι Bekk. 14. ἐκεῖνον V. ἐκεῖνος Ald. 15. παρ' αὐτῶν] παρὰ τῶν M. V. παρ' αὐτῶν Bekk. antep. παρὰ om. M.

P. 463. 3. ἐς ὅμ.] ὅπως ὅμ. B. M. V. προδιδότα Bekk. 8. καταλιπόντα M. 10. ἦν] οὓς M. V. 11. ἡμᾶν] ὑμᾶν M. V. Bekk. 12. πόλεως] τῆς πόλεως B. V. Bekk. τῆς πόλεως om. pr. M. Ibid. μετέσχον pr. M. 13. εἶχε M. V. 14. προαφειδόντας] προδιδόντας B. M. V. Bekk. 16. πόλις V. 17. γὰρ ἂν ἔπ.] ἂν om. B. M. V. Bekk. antep. θῶνται] θέσται Bekk.

P. 464. 4. τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν] ἐποίησαν τὴν τιμωρίαν B. M. V. Bekk. 7. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς Bekk. 8. τεκμήριον, ὃ] τεκμηρίου ἐστιν, ὃ B. Bekk. 11. κατάξαντες] τάξαντες B. M. V. Bekk. antep. ἐποίησαν.] ἐποίησαν μετ' αἰσχύνης. B. M. V. Bekk.

P. 465. 1. NOMOΣ om. in lacuna B. 2. δὲ ἐς] δὲ ὡς B. Bekk. 8. τὴν τιμωρίαν M. V. 9. ἄλλην ζημ.] ἄλλην δεῖ ζημ. B. Bekk. Ibid. δουλείας M. V. 13. τοσοῦτο V. Ibid. οὗτος] ἐκεῖνος M. V. 15. ὡς om. V. 17. ὑπὲρ om. pr. B. 19. τὰ] κατὰ M. V. 21. τὰ secundum om. B. M. V. Bekk. Ibid. πρὸς τάχος] πρὸς τὸ τάχος B. τὸ om. Bekk. 23. πανταπᾶν] πουτᾶν B. M. V. Bekk. ult. ὑπτιεῖν ἀξίωσον] ἀξίωσον ὑπτιεῖν Bekk.

P. 466. 3. οἰκεῖν pr. M. 4. τὸν ἀνδροφόνον B. Ibid. εἰκότως om. V. 6. ὑποδεξομένους] ὑποδεξαμένους B. M. V. Ald. Bekk. 8. καιεῖ] καὶ ὁ B. M. V. Bekk. ὁ

13. ἡμᾶν M. Ibid δυνὰ] δυνάτατα B. Bekk. 18. δὲ om. pr. M. pen καταλιπὼν] ὑπαταλιπὼν B. Bekk.

ὃ

P. 467. 6. τούτων B. 8. ὑμῖν M. 9. τις ἐστὶν] τις ἆρα ἐστὶν B. M. V. Bekk. 10. περὶ om. M. V. antep. ἐν τῷ] αὐτῷ M. V. pen. τοῦ om. B. M. V.

P. 468. 1. υἱὸς V. 4. προδεδώκασι - - - δικασαμένων add. in marg. B. Ibid. τὸν πατρὸς] τὸν τοῦ πατρὸς B. V. et corr. M. Bekk. 5. τοῦ om. pr. M. 6. ἐνίων V. 9. μάτε φιλ.] μὴ φιλ. Ald. 10. συναπολογουμένου V. 14. κατάσχων M. V. Ibid. δὴ καθ'] δεῖ καθ' de suo Bekk. Ibid. γεγ. δεῖ] γεγ. δεινὸν B. M. V. Bekk. 16. οὐκ ἐπὶ] οὐκέτι Bekk. Ibid. προσπεσόντας δαι] παραπεσόντας δαι ἀξιώσουσιν Bekk. antep. ἀξίωσαν M.

μόνον

P. 469. 8. μᾶλλον τῶν M. 9. οὐδὲν V. 13. πρώτου V. pen. εἶμαι τοῦτο πρ., ἵν'] εἶναι τοῦτο πρ., ὅπως B. M. V. Bekk.

ὁπ

ult. ὅσοι M.

P. 470. 2. ἐλέου ἀξ.] ἐλέου οὐκ ἀξ. B. Bekk. Ibid. περὶ τοῦ] κατὰ τοῦ B. Bekk. παρὰ τοῦ M. V. 5. Ἀσυκράτη] Ἀσυκράτην V. Ἀσυκράτη Bekk. 6. αὐτῶν] αὐτὸν M. V. 9. σωσάντων πόλει] μεσιάντων πόλει Bekk. 11. ἦκει B. M. V. Ald. Ibid οἰκεῖν] ὀφλεῖν Bekk. 12. νόμων, ἀγορᾶς M. V. antep. ἡμετέρων] ὑμετέρων B. Bekk. pen. ἴθαφεν] ἔθαφαν B. M. V. Ald. ἔθαφεν Bekk. ult. οὗτος

ὃδε οὐδὲ M. Ibid. ἐν τοῖς μνημ.] ἐν om. B. Bekk.

P. 471. 6. ποιησάμενοι] ποιοῖς; ἃ μόνος Bekk. 7. οἷς om. Bekk. Ibid. ἐκκαλέσετε V. 8. αὐτῶν M. V. pen. τῶν αὐτῶν ἐράνων] τὸν αὐτὸν ἔρανον Mel. Bekk.

P. 472. 1. ἐπεὶ καὶ τὴν ἀσφ.] τὴν γὰρ ἀσφ. B. V. Bekk. τὴν ἀσφ. M. 2. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ B. M. V. Bekk. 5. αὐτῆς] αὐτοῖς B. M. Bekk. 7. συμπαταξαμένων V. 10. παράνομον Bekk. 12. δώσετε M. V. Ibid. τῷ om. B. 13. καὶ add. sup. lin. B. Ibid. μόνους V. antep. φυγὼν] φυγὼν B. Bekk. pen. ἐπὶ προστάτου] ἐπὶ πρὸς τὰ τοῦ M. V.

ῃ

Ibid. ἔτι] τῇ B. V. τὰ M. ult. μιλάβετον M. V.

P. 473. 2. ὑμᾶν B. M. Ibid. γενήσεται Bekk. 5. ὑμῖν τοῖς] ὑμῖν ἐστὶ τοῖς B. M. V. Bekk. 8. τοίνυν ὑμῖν] ὑμῖν om. pr. B.

μὲν τοίνυν Bekk. ult. ὅτι τὰ] [ὅτι] τὰ Bekk.

P. 474. 1. ἀστρατείας παρ.] ἀστρατείας ἀστρατείας οὐ παρ. B. V. Bekk. ἀταξίας οὐ παρ. M. 2. τούτους] τούτου B. M. V. Bekk. 3. τῶν κατὰ πρὸς M. Ibid. αἰρεσιν M. V. 4. ἐστιν] ἔστω Bekk. Ibid. σώζοντα B. M. V. 7. ἀπολλῦσθαι M. V. 11. ἄλλων βίον] ἄλλων τούτου βίον B. Bekk. ραυ. ἀνδρῶν καὶ παίδων κατα-ψηφίσασθαι] ἀνδρασὶν κατα-ψηφίζεσθαι B. M. V. ἀνδρασὶ δὲ μὴν κατα-ψηφίζεσθαι Bekk. ult. παλλίστων] παλαίστων Bekk.

P. 475. 1. τῶν μὲν πρεσβείας τοῦ δὲ Bekk. Ibid. ἕνεκα] εἵνεκα B. M. V. Bekk. 3. ἐὰν Α.] ἢν μὲν Α. B. Bekk. 4. Ασπενάτη M. V. Bekk. 7. παραπλεύσασθε B. V. παρα-πλεύσασθαι M.

P. 476. 1. Ασπενάτη codd. et edd. Ibid. διαμαρτόντας M. V. Ibid. κατηγορημένων] κατηγορεμένων B. κατηγορεμένων Bekk.

INDICES
AD LYCURGUM.

INDEX GRÆCITATIS

LYCURGEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγαθὸς] οἱ ἀγαθοὶ, sine ἄνδρες. 173, ult. 188, 6. Ἴσασιν μόνον ἄξιον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 174, 3. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πρὸς τὸν κίνδυνον. 194, 3. τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὐμενῶς ἴχει. 291, 2.

ἀγαπᾷν] οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἵστησαν [pro στήσαντες ἠγάπησαν]. contenti non erant hoc, quod victoriæ monumentum istud fixissent. 187, 6.

ἄγαν οἶμαι τῶν θεῶν τοὺ τῶνδε ἐπ' αὐτὴν τὴν τιμωρίαν. 197, 20.

ἀγελὰν εἶδος. 213, 1. ἄνδος τῆς ἴβυς. 214, 2.

ἀγενεμονίστατος. 178, 1.

ἀγενὲς ἄνθρωπος. 144, pen.

ἀγερὰ] περιιεῖεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα. 139, 12.

ἀγρὸς] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐν τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη καταπομίζειν. 147, 18. πίονας ἀγροὺς. 212, 11.

ἀγὼν] τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν. 176, 14. ἔρημον τὸν ἀγῶνα ἴᾶν. 219, pen. ἀποδίδοσθαι τὸν ἀγῶνα ὀρθῶς καὶ δικαίως. 240, 9.

ἀδίκημα] φοιτᾶ ἀδικήματα δικάζειν. 177, 8. ἀζῆσθαι τῶν ἀδικημάτων τούτων. 192, 4. ἀπάσας τὰς ὀδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνίφραξαν. 223, 15. ἕως ἂν ἄκριτα ᾖ τὰ ἀδικήματα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστίν. 239, 5. συγγνώμη τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων. 240, 2.

ἀδικία] ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας τὸ σῶμα οὐκ ἔλαβον ἔμπρον. 219, ult.

ἀδοξεῖν. 194, 6.

ἄδοξος θάνατος. 197, antep.

ἀεικὰς] οὓς οἱ ἀεικὴς ἀμεινομένην περὶ πάτρης τεθνάμεν. 210, 4.

ἀείμνηστον πρίσιν καταλείπειν. 140, 8. δόξα ἀείμνηστος. 216, 2.

ἀθλητὰς] ἀθλητὰς ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνακειμένους. 176, 10.

ἄθλον τῶν κινδύνων. 174, 3.

ἄθλος ἀδικημάτων. 192, 4. 238, 6.

αἰδῶ αἱματόεντα ἐν ταῖς χερσὶν ἴχειν. 213, pen.

αἰδὼς] οὔτ' αἰδὼς αἰσχύνω τελέθει. 213, 5.

αἰκίζεσθαι χαλκῆν εἰκόνα. mutilare, 231, 14.

αἱματόεις. 213, pen.

αἰσθησις εἴ τις ἐστι τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε. 231, 10.

αἰσχρὸς] τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἴσχιστον συμβάλλειν. 185, 8.

αἰσχύνει τὸ γένος. 213, 1.

αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ. 186, 6.

αἰὼν] κατὰ πάντες αἰῶνες ἀείμνηστος. 140, 8. τὸν αἰῶνα in perpetuum. 182, 8. εἰς τὸν πάντα αἰῶνα καλῶς βουλεύσασθαι. 211, antep. ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συνθεωσμένη δόξα. 216, 4.

ἀκήρατος οἶκος. 210, 6.

Accusativus consequentiæ pro genitivo. 197, 13.

ἀκλεὴς καὶ ἄδοξος θάνατος. 197, antep.

ἀκόλουθος] consentaneus. ἀκολούθως ἀλλάλαις τὰς τιμωρίας ἐπεκύρτο. constantes secum atque consentientes sanxerunt pœnas. 221, 4. ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐψηφισμένοι. 225, 11.

ἄκριτος causa, judicum sententiis nondum disceptata, 239, 6.

ἀκρίτολις] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκριτόλεως καθειλόντες. 220, 1.

ἀκτή. 148, 2. et 4. 178, 9.

ἀλᾶσθαι. 213, 3.

ἀληθὴς] ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια. 151, 7. ἁπλοῦν τὸ δίκαιον, ῥᾴδιον τἀληθές. 162, 9.

ἀλιτήριος. 220, 3.

ἄλκιμος θυμός. 213, 11. et 19.

ἀλόγως ἐπιτηδεύειν. 176, 7.

ἄλοχός τι σόν καὶ τέκνα τίκτα. 210, 5. κουριδίη ἄλοχος. 212, 14.

ἀμελεῖν. 147, 8.

ἀμνημονεῖν. 151, 3.

ἀμύνειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. 175, 4. ἀμύνειν τῇ πατρίδι. 189, 6. ἀμυνομένων περὶ πάτρης. 210, 4. οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας. 229, 3.

ἀμφισβητεῖν. 214, pen.

ἀνάγεσθαι ἐκ τῶν λιμένων. 148, 6.

ἀναγκαῖος] τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα προδιδόναι. 229, 5.

ἀναγράφειν] in monumento publico exarata

legenda omnibus proponere. *μαρτύρια τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἔστιν ἰδίᾳ ἀναγεγραμμένα.* 215, 8. *ποιήσαντες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλειτηρίους.* 220, 3.

ἀναιρεῖν de oraculo respondente. 194, ult. 211. 9. *τὰ ἀναιρεθέντα.* 220, 13.

ἀναβαίνεσθαι] prostare in publico, de statua in foro stante. *ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀναβεβηκότας.* 176, 10.

ἀναβρίσαι] examinare, quærere, et judex facit. 217, antep.

ἀναμενῶσθαι. 147, 15.

ἀναπόδικτος λόγος. 228, 3.

ἀναπράξεσθαι] de reo, qui ab accusatoris vehementia vel nequitia percellitur, proteritur, ad silentium redigitur. 161, 6.

ἀνάστατος] *πόλεως ἐστὶ θάνατος, ἀνάστατον γενέσθαι.* 181, 4.

ἀναστρέφειν] *οἴδὲ θρὶξ ἀναστρέψει λευκήν.* 208, 3. *ἀναστρέφεσθαι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς.* 236, 6.

ἀνδρεῖα] *πρὸς ἀνδρείαν παιδεύεσθαι.* 211, ult. *οὕτως εἶχον πρὸς ἀνδρείαν.* 214, 8.

ἀνδροφόνος] *μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἥλαυνον.* 229, 16.

ἄναλτος. 240, 5.

ἄνθος ἀγαλκὸν ἥβης. 214, 2.

ἀνακαθαιρεῖν. restaurare structuram. 193, 11. *τὴν θύραν.* opplere saxis et materia, obstruere. 226, ult.

ἀνακρίσεσθαι τὰ ἐντεῦ. 218, 3.

ἀντικαταλλάττειν τὴν ἰδίαν ψυχὴν τῆς κοινῆς σωτηρίας. 196, ult.

ἀνυπερβλήτως εἴνοια. 209, 3. *ἀρετή.* 211, 14.

ἀξιοῦν] *τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἰλίου ἠξιῶθαι.* 234, 7.

ἀοίκητος. 180, 14.

ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι. 145, 4.

ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. de scelerato, qui simul ac deprehenditur, ad judices rerum capitalium ducitur, carceri mandandus. 221, 10.

ἀπαιτεῖν χάριτας. 233, 1.

ἀπαλλάττειν] *ἀσφαλῶς ἐκ τῶν παθόντων ἀπαλλάττεσθαι.* 218, 14.

ἀπαραίτητος διαιτητής. 136, pen.

ἀπειπεῖν τῷ σώματι. 166, 4.

ἀπεχθάνεσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν. 138, 4.

ἀπλοῦν τὸ δίκαιον. 162, 8.

ἀπὸ redundat quodammodo in illo *τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν.* 192, 6.

ἀποβλέπειν πρός — 143, 8. 144, 10. 183, 6. 184, 1. 203, 2.

ἀποδείκνυσθαι] indicari, ut sons, et res criminibus peragi. 139, 2.

ἀποδεῖξις] *μετὰ λογοῦ καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπείθειν.* 209, 17.

ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν. 178, pen. 201, 17.

ἀποδημεῖν ἐπὶ ἐμπορίαν. 178, ult.

ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια. 151, 6. *τὰ ὀφειλόμενα.* 153, 4. *τὸ λεπτόν.* 153, 5. *τὰ τροφεῖα.* 177, 16. attribuere ut rem competentem. 199, 3. *ἀποδέδεκται τὸν ἀγῶνα.* defunctus hac sum provincia mihi a rep. imposita, peregi hoc certamen, et veluti nomen contractum dilui. 240, 9.

ἀποθνήσκειν ὑπὸ τῆς πόλεως. judicio populi condemnatus extremum supplicium pati. 199, 1. *τὰ πεπρωμένα, ἃ ἐστιν ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῆς ἑαυτοῦ πεπρωμένης ἑβδόματα ἀποθνήσκειν.* 229, 9.

ἀπολαμβάνειν ἀγχύρων. sufferre, accipere, recuperare ea quæ data. 154, 7.

ἀπολύειν τῶν παρόντων κινδύνων. 192, 3.

ἀπονίπτειν τοῖς ἐναγέσταις τὰς μεγίστας τιμάς. 176, 16.

ἀποστεῖν θυμόν. 213, 19.

ἀποῤῥήτου] *δι' ἀποῤῥήτων*, sub fide silentii, *ἐξήγγειλε τοῖς Ἀθηναίοις.* 195, 4.

ἀποσκευάζειν, demoliri, *τὴν ὀροφήν.* 227, 1.

ἀποτίθεσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον. 217, 12.

ἀποφαίνεσθαι γνώμην ὑπὲρ ὧν — 143, ult.

ἀποχωρεῖν. affligere. 200, 3.

ἀποχώρησιν ταχεῖαν ποιεῖσθαι. 201, 6.

ἀποψηφίζεσθαι] sententia sua aliquem a pœna liberare. *νομίζειν χρὴ τὸν ἀποψηφισάμενον Λεωκράτους θάνατον τῆς πατρίδος καταψηφίσασθαι.* 240, pen.

ἀργὸς οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ πόλει. 172, 8.

ἀρετὴ] *οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετήν.* 210, 10. *οὐ γὰρ λέγω τὴν ἀρετὴν ἑκατόδουον, ἀλλ' ἔργῳ.* 211, 5. *τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους ἐπιγεγραμμένην.* 215, 3.

ἀριστεῖα. 186, 3.

ἁρμὸς πορπὶς ἢν ξύλῳ παγείς. paxillus. 205, 2.

ἄρσεν στάχυς. proles mascula. 206, 3.

ἄρχειν] *μήτε φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μήτε φόβου.* 213, 10.

ἄρχων] tres velut ordines hominum reip. conficiant, *τριῶν, ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων*, qui bono ordini et securitati publicæ domi foriquæ legibus ferendis tuendisque, et armis gerendis et pœnis exercendis prospicit, *ὁ δικάζων*, qui jure dicundo controversias civium disceptat, et sontibus pœnas dictat, *καὶ ὁ ἰδιώτης* homo privatus. 191, ult.

ἀστρατείας et *λειποταξίου δίκαι* inter se copulantur. 239, pen.

ἄταφος. 173, 4.

ἀτιμία] dedecus. *πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ πανὸς ἔστω.* 213, 3.

ἀτυχία] *τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ἡγησαμένου.* 149, 6.

αὐτόνομος. 188, 1.

αὐτοχειρί. 222, 1.

αὐτόχθων. 170, 3. 204, 4.

ἀφαιρεῖν τὰς φιλοτιμίας. 233, pen. 239, 2. et antep.

ἀφιλότιμος. 185, 10.

ἀφίστασθαι] οὐ γὰρ ἀποστάσεως τῶν συμμάχων. ob allegandis veterum exemplis haud desistam. 201, 15.
ἀφορᾶν. 148, pen.
ἀφορία. sterilitas agri, caritas annonarum. 194, 20.
ἄχρηστος] τοὺς εἰς τὸν πόλεμον ἀχρήστους ἀναιτίους εἶναι. 177, 14.

B.

βάθρα] στῆσαν ἐν φύλαις βάθρα. 208, 2.
βίος] τὸν αὐτῶν βίον καταγελᾶσαι. 199, 12. σφαττεῖ μιμούμενοι τὸν ἀνδρώπινον βίον. 209, 16. ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῦ βίου. 215, 7.
βλάπτειν] ὅταν γὰρ ἀγρὸν ἀναμίσον βλάπτῃ τις. 198, 8.
βοιλὰ] τὰν βοιλὰν, τὰν συντυχίαν per superenarrationem. 164, 6.
βωμὸς] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς δίκης θεῶν καταφεύγειν. 198, pen.

Γ.

γάνεται] ἐς γαστέρα [pro ἐς γάνεται] τῆς σωτερίας μεστοῦσιν. 152, 10.
γάνιον πολύ. 213, 18.
γεωπόνης. 203, 7.
γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν. 186, 6.
γῆρας] ἐπὶ γήρως αἰδῆ. 166, alt.
γηροτροφεῖν. 137, 9.
γήρᾳ ξῆν ἐπὶ ἐχυσίας. quamtum exercere. 179, 13.
γνάμη] εἰς τὸν χρέον τρόπον γνάμη. 198, 11.
γνῶσις. sententia a judice pronuntiata in causa controversa. 234, 7.
γόνυ] ἂν αἰφνίδιον γούνου ἅλαφρὰ, de scribus. 213, 14.
Γοργὼ] Γοργόνος τρίαινον. 208, 1.
γραμματεῖον πλεκτοφόρον. 189, 4.
γράφειν] ὥσπερ χρησμοὺς γράφαντες τοῖς ἐπιτηδειομένοις. 198, 6.
γυμνοῦν] γυμνοῦσθαι χρὴ. 214, 1.

Δ.

δάπανον] χεῖλος ἐξοῦσι δαπάνῃ. 214, 6.
δημόσιος] εἰς ἴλην πραφέρεσθαι. 162, 3. τὰ μητέρων δάκρυα πολλῷ ἐδόκουν. 206, 8.
δαπανᾶν. 233, 3. et 11.
δεῖλαι ὀψίαι. 148, 3.
δεινότης. facundia, subtilitas et vis dicendi. 161, 15.
δεῖσθαι] supplicare. ἱκετεύειν ἐμοῦν τὸν χρέον καὶ τὰ δίκρα δέρθαι. 241, alt.
δικαστικὸν πλῆθος. 193, 9.
δίκρα] ἡ χάρις τὰ δίκρα συμβάλεται. 172, 4. τὰ δίκρα δεῖσθαι ἰμῶν. 241, alt.
δικτυωτὸν] εἰς τὸ δ. ἐφιστάναι. 217, 12.
δῆμος] num pro δημόσια. 189, alt.
δημοσιανίας] præsidia tria. 188, 7. τὸ συνέχον τὴν δ. ἐστὶν ἔρως. 191, 8.
δημόσιος. 189, pen.
διαβαίνειν] εἰς Σαλαμῖνα διέβαινον [pro διέβαινον]. 185, 6. εἰ μοῦνον διαβῆς τοῦτ' ἀμφοτέροισιν. 214, 5.
διαζολὴ] τοῖς κρινομένοις ἔστω ἡ λόγου δοῦ διαζολῆς. reo causam suam dicenti non erit cum judicibus agendum adversus ab apocuatore jam præoccupatis, atque per falsas criminationes a se alienatis et exacerbatis, ut æque animo eò audire nolint. certamen reis invidiæ et calumniæ vacabit. 144, 12.
διαιαρτρᾶν. 195, 12.
διάκειται] καταδεέστερον. minore cuitate affecti sunt. 174, 17.
διαλαμβάνειν (si bene habet) pro ὑπολαμβ. existimare. 229, 7.
διαλαθάνειν. 192, 3.
διάνοια] ταῖς διανοίαις μὴ ἀντίξωσιν. 175, 9. πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων ναυσθρᾶν διανοίας ἀφορμάσειν. 183, 6. εἰ δοκεῖ αὐτῷ πρότερον ἀναῶναι, ἢ τῶν σωμᾶν ἀνδράσιν τὴν διάνοιαν παράγουσι. 198, 4.
διασκευάζειν] διασκευασμένος. instructus et paratus ad pugnam. 164, 8.
διασῴζειν] αὐτὸς δὲ μόνος διασωθείς. medius per hostes e tanta civium multitudine solus evasit. 149, 5. διασῴζειν τὸν ἀφεδόνα. durchhelfen [to help through, but of danger]. 218, 11.
διαφέρειν ἰρέους. dependere contributiones. 153, 4.
διαφυλάττειν τὰ ὑπάρχοντα. 179, 4. φιλίαν. 231, 7.
διδάσκειν] ἀδύνατόν ἐστι ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως διδαχθήσεσθαι, δικαίως τὸν ψῆφον φέρειν. 144, 15.
διδόναι πίστιν. 192, 1. et 10. δίδων σύνεσιν ἐν παιδείᾳ. 196, 14. δόντ. 197, alt. δόντα θῦσαι, id est, πρὸς Θῆβα. 207, 5.
διπάζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας παρασκευαζομένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς διπάζειν. 234, 2.
δίκαιος in feminino, ac si adjectivum duarum terminationum esset. 135, 1. ἄμικλα κατηγορία hæc est, quæ neque rerum falsarum criminum accuset, neque earum aliena immiscet. 143, 12.
δικαστὴς] οὐ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ πρὸς Θέσπις τοῦ τῶν ἀδικημάτων τὸν decet, non solum hoc crimen punire, sed etiam de pœna ipsius legem constituere imperatorum valitorum, et de pœnæ genere nulla postmodum exsistere possit dubitatio. 142, 3. δικαστὴς δικαιοκρίνους. 136, pen. χαλεπώτερους. 231, 12. τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ φιλονικία συνίστηται, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ Μιδίας. 191, alt. v. διπάζειν.
διοικεῖν. administrare, curare, peragere. 153, 5.
διῳκῆσθαι de pluribus, qui omnes eandem in formulam juvant. 225, 15.
διορίζειν] ὅσα τῶν ἀδικημάτων ἄρας τις διώρισε. 142, 4.

διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἱματιαφορημένους. 167, 1.
δίμοιρ] ὄρνις ἐν πλάσῃ δίμοιρ. 229, 11.
δίξαν ὑπατικαλέσαντ. 175, 2. δεόμενοντος δίξα. 216, 2. δίξαν κατασχόντων τὸν ἐξ ἄκρου τοῦ αἰῶνος τῇ πόλει συνειλεγμένην. 216, 5.
δίφ] ἐξόπλισμεν εἰς μάχην δορίκ. 206, 4.
δρῶν. conferre beneficium. 203, pen.
δρέπεσθ. 196, 5.
δύο] redundat. δυοῖν καθίσαιν καμήλοιν. 240, ult. poterat enim dualis sufficere.
δυσγενής. 203, pen.
δώδεκα] ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν. 198, ult.

E.

ἐᾶν ἔρημον τὸν ἀγῶνα. desererе vadimonium. 219, pen.
ἐγγράφειν εἰς τὸ λεξιαρχικὸν γραμματεῖον. 189, 4. εἰς τὸν εἰσαγγελίαν. 231, 19.
ἐγκαταλαμβάνεσθαι. occupari, prius deprehendi, quam effugere possis. 200, 3. 201, 1.
ἐγκαταλείπειν τὴν πόλιν et τὴν πατρίδα. in malis et necessitatibus patriæ deesse, eam derelinquere. 137, 3. 139, 5. 156, 6. 185, 17. et alibi. τὰς τῶν προγόνων δόξας. 141, 3. τὴν δίξαν τῆς ἀρετῆς. virtutis suæ aliquo in loco editæ gloriam eodem in loco relinquere post fata sua superfuturam. 175, 2.
ἔδαφος ἐλαίδιον τῆς πατρίδος. 237, 9.
ἔδος] ἕδη et ναὸς et τεμένη copulantur. 237, 2.
εἶδος ἀγελαῖον. 213, 1.
εἰκάζειν ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων. 158, 6.
εἶκειν χρεσμοσύνῃ καὶ στυγερᾷ πενίᾳ. ab egestate vinci. 212, ult.
εἰκὼν] τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ ἀκροκιθάρας καθελόντες. 220, 1. εἰκόνα χαλκῆν ἱφεστηλῶσαι καὶ εἰκίσασθαι. 231, 12.
εἰρχθῆναι τῶν τοιμίων. 183, 13.
εἰς] cum genitivo. εἰς γαστέρα, [scil. ἔδη]. 152, 10. causam finalem indicat. τελεῖν εἰς σωτηρίαν τῆς πόλεως. quo civitas salva maneat. 174, 4.
εἰσαγγελία] actio in proditores patriæ. 136, 2. 139, 9.
εἰσάγειν ἐμπορίαν. 179, 6.
εἰσβάλλειν μέλλοντος μεγάλου στρατοπέδου εἰς τὴν χώραν. 202, 4.
εἰσπείσαι. 213, 5.
εἰσφέρειν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν. 237, 4.
ἐκ ὁδοῦ quod διὰ ραν. 163, 7. τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐντιμίοις. 158, ult. τυγχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας. 162, 10. ἐλπὶς ἐκ τοῦ καιροῦ πρᾶξαι μετανοοῦσιν. 180, pen.
ἐκβάλλειν θέσμια προγόνων. 207, ult.
ἐκδοτον ποιῆν τὴν πόλιν. hostibus prodere, tradere. 180, 8: 195, 10.
ἐκπαίζεσθαι χρήματα. arcessere, curare ad se mitteudа, transportanda. 156, 11. sed p. 165, 1. usurpat eadem in notione in activo.
ἐκπλεῖσαν τὴν στατρίδα. 141, 1. τοὺς ἐκπλέοντας. 155, pen.
ἐκπίμπειν εἰς μάχην δορίκ. 206, 4.
ἐκπλεῖν. 178, 6. 179, 3.
ἐκστρατεύεσθαι. 212, 3.
ἐκτρέφειν, 152, 10.
ἐκφορὰ] ἐν' ἐκφορὰν ἐκθεῖν. exsequias ire. 173, 1.
ἐκὼν] ἐκούσας τῆς ἐμῆς ψυχῆς. 207, pen.
ἐλαύνειν. civitate expellere. 229, 16.
ἐλεγεῖα Tyrtæi. 212. 7. ἐκτεγεγραμμένα ἐν τοῖς μυημείοις. 236, 3.
ἐλεγχος σαφής. 174, 1.
ἑλὸς] τοῦ ποτοῦ σπανὰ πᾶσιν ἑλὸν ἐξαίδυσαν. 234, 6.
ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων συνεστάθη τοῖς τούτων σώμασι. 176, 3. ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον μόνοι. 175, pen.
ἐλεύθερον ἔδαφος. 237, 9.
ἐμβαίνειν. in navem ascendere. 178, 9.
ἐμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικήν. 195, 7. εἰς τὸν ἀγρόν. 139, 12.
ἐμπορίαν εἰσάγειν. 179, 6.
ἐμπορεύω] διπλᾶ ἱμάτια ἱματιαφορημένους. milites in castra euntes duplia saga fistulis adstricta gerebant. 167, 1.
ἐμφέρεσθαι ἀπόρους ὁδοὺς τῆς ἀδικίας. 223, 15.
ἐν] pro ὑπό. ἔχειν ἐν τῇ ψήφῳ τινά. in potestate sua ad damnandum absolvendumve habere. 157, pen. ἐν ἐμοῖν ἐστί. penes vos est. 176, ult. redundat in isto: ἐλεγεῖα ἐκτεγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις. 236, 9.
ἐνδιέχεσθαι] ταῖς ἐνδεχομέναις αἰτίαις ἐκδιδοσαν. 220, 16.
ἐνεργεῖν. industrius esse. 199, 12.
ἐνίστασθαι δικαίοις τοῖς κρίνουσι. institere. 161, 11.
ἔνοχος ἅπασιν ἐμοῖς. 143, 1.
ἐντίμων νοσεῖν. 229, 12.
ἐξαγγέλλειν. per internuntium (per tertium, ut vulgo aiunt) alicui aliquid significare, non ipse per se. 195, 3.
ἐξάγειν ἐκ τῆς χώρας. 155, 10. τοὺς ἐξεχθίοντας. nexos e carcere. 217, 14.
ἐξαγώγιμος ζεύδεια. 156, 8.
ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. exonerare frumentum e navibus. 149, 11.
ἐξαίρετος χάρις. 233, 13.
ἐξαιτεῖσθαι. precibus exorare, flectere judicem, ut reum absolvat. 231, 9. 232, antep.
ἐξαλείφειν νόμον. 184, 7.
ἐξανιστᾶναι. jubere emigrare. 194, 21.
ἐξαρκεῖν. 155, 5.
ἐξαφαιρεῖσθαι φασὶν τὸν ἰσθλὸν πᾶν. 198, 9.
ἐξέρχεσθαι. 239, 7.
ἐξέρπειν θαι. 151, ult.
ἐξορίζειν. 197, 6. τὰ ἐφ' ἑαυτῷ ἔξω τῆς Ἀττικῆς. 218, 4. et 18.
ἐξορμᾶν] τῆς νεὼς ἤδη ἐξορμώσης περὶ τὸν λιμένα. 148, 2. nisi potius ibi leg. est

ἐξαμιώσεις, ab ἐξαμιᾶν.
ἐξουσία τῆς ἀπολογίας. 163, 6.
ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν. 143, 13. 144, 11.
ἐπαινος μέσον εἶδος τῶν παιδόντων. 174, 2. 216, 2.
ἔπαινος λαοῦ ἀλλοῖος. 204, 3.
ἐπάρχειν στολῆς χώρας τῶν Καρῶν. 170, ult. πάσης ἐπάρξαντα τῆς Ἀσίας. 182, 7.
ἐπείκεια πάντα νέμει. 214, 1.
ἐπεφωτῶν τὸν θεόν. 194, pen.
ἔπεσθαι] πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ παιδὸς ἕπεται. 213, 3.
ἐπὶ] Cum genitivo, *ante.* ἐπὶ τῶν θυρῶν. ante fores ædium. 165, pen. ἐπὶ προστάτου, subaudi ἐξουσίᾳ. sub patrocinio, tutela, potestate patroni. 238, 11. Cum dativo, *in.* ἐπὶ τῇς τοιχίου ἴχνει τὰφελπίδας. 174, 8. *ob.* ἐπὶ τούτοις στεφανοῦσθαι. 233, 4.
ἐπιβαίειν τῆς Ἀττικῆς. 215, 2.
ἐπιγίγνεσθαι] παραδείγμα τοῖς ἐπιγεγαμήκασι. 143, 2. 193, 12. 198, 6.
ἐπιγράφειν] ἴσμεν Διὸς σωτῆρος ἐν. ἀγῶι τὴν εἰσαγγελίαν. 231, 18. τὰ ἐληγάδα τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις. 256, 3.
ἐπιδείκνυσθαι πᾶσαν ἰσχὺν τῶν ἀρετῶν. 211, 6.
ἐπιδεξία πεισόμενα πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209, 12.
ἐπιδιδόναι. largiri. 233, 10.
ἐπίδοξος. exspectatus. 141, ult.
ἐπιένας] τῶν ἐπιόντων φόβος. 175, 10. ἐπιὼν πόνος. 185, 13.
ἐπιμελεῖσθαι βασιλῆι. 171, 4. Στοᾶς. 149, 1. 236, ult.
ἐπιμερία] οὐδ' αἱ παρὰ τῶν Θεῶν ἐπιμερίαι Συνθεῶσι τοῖς πρόθυμοις. 227, 4.
ἐπίστατος χώρα. quas tibi patria non sit, quam tale tibi delegeris, ad commorandum. 174, 17.
ἐπιλαμβάνειν] αἱ ἐπιλήψονται τὰς Ἀθήνας. derepente obrueni. 194, ult.
ἐπιμέλειαν Θεῶν πᾶσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπεισαγεῖν. 199, 6. τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συντελέσαντα. 211, 17.
ἐπιορκεῖν ὅρκον. 189, 8.
ἐπιόρκιον ῥῆμα. 192, 5.
ἐπίσημον πᾶσι τὴν τιμωρίαν ἐποίησαν. 227, 3.
ἐπισπουδεῖν, ἡγούμενοι τὴν θεῶν ἐπιμέλειαν πάσας τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις. 199, 7.
ἐπισπουδεῖν. 210, 3.
ἐπιστατέσθαι. 202, 9.
ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι. 223, 18.
ἐπιφανής. 145, 3.
ἐπιχειρητής. 231, 16.
ἐπώνυμος τῶν πατρίων ἱερῶν p. 155, 11. Minerva.
ἔρανος] τοὺς ἐράνους διαγεῖν. contributiones pecuniarias aliis a aliis in lodis, alioseque ad usus dependere. 153, 4. ἔρανον εἰς τὴν συντέλειαν εἰσπραγεῖν. 237, 4.
ἐρατός. amabilis. 214, 3.
ἐργασία. mercaturæ exercitatio. 146, 1. 178, 6. 179, 2. γίνεσθαι ἐπ' ἐργασίᾳ. quæstum exercere. 179, 13.
ἕρμος] ἐν τῶν φιλικῶν ἕρμιον τὸ παθ' αὐτὸν μέρος παντελέστατον. 146, 8. ἕρμιον τῶν ἀγαθῶν ἱδρυσάμενος. 219, antep.
ἑστία] αὐθὶ ὑπὲρ τῆς ἱδίας ἑστίας ἀμύνεσθαι ἐτόλμησας. 229, 3.
εὐαγγελίζεσθαι μεγάλας εὐτυχίας. 149, 3.
εὐγενὴς χαρίζεσθαι χάριτας. 203, 9.
εὐεργέτης] τῆς εὐεργέτιδος τὰς μεγίστας τιμὰς ἀπενέμετο. 176, 16.
εὐκλείας] εὐκλεᾶ δόξαντον αἱρεῖσθαι. 175, 13. τὸν εὐκλεᾶ πόθον ἔφυγε. 197, 21.
εὔκλειαν παντελῆν. 194, 9. 206, ult.
εὐλογίαι τῶν ἀγαθῶν. 173, ult.
εὐμοιρῶν ἴχει τὸ θεῖον τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. 201, 3.
εὐμοιρεῖν. 151, 3.
εὐνομούμενη πόλις. 226, 5.
εὐοχεστάτων ῥῆφον ἐνεγκεῖν. 144, 14.
εὐστοῖς νυκτιπόρα τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας. 176, 14.
εὑρίσκειν] εὑρεῖν πατηγορίαν. comminisci. 144, 2. εὑρεῖν παρ' ἑαυτῷ. semet excogitare. 192, antep.
εὐσέβεια] τὸ περὶ εὐσεβείας ψήφισμα. 236, pen.
εὐσεβεῖν βουλόμενος διαστᾶς. 171, 12.
εὐσεβὴς] τῶν εὐσεβῶν χῶρος. 201, 6.
εὐτύχημα τὸ μὲν πολλοὺς τοὺς τοιούτους εἶναι. 184, 15.
ἐφηβεῖα. 189, 4.
ἐφηβος τῶν τὸν δῆμον προεδιδόντων. 223, 16.
ἔχειν τινὰ ὑπὸ τῇ ῥῆφον. 136, 10. ἐν τῇ ῥῆφον. 157, pen. μόνοι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. 175, ult. οὗτος [subaudi τῆς γνώμης] εἶχεν πρὸς τὴν ἀνδρείαν, id est, διέκειτο. huc animo præditi, ita affecti erant ergo fortitudinem, ita ei dediti. 214, 8. ὡς εἶχον [scil. τὴν γνώμην aut τῆς γνώμης] πρὸς τοὺς προδότας. 220, ult.

Z.

ζῆν ἔφτε μετ' εἰς ἐπονείδιον ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.
ζητεῖν τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. 200, 1.

H.

ἦβος ἀγλαὸν ἄνθος. 214, 2.
ἡγεμονίας τῆς τῶν Ἑλλήνων ἠξιώθημεν προστάται γενέσθαι. 182, 2.
ἡγεμὼν] ἐπαινέσαντα ἕνα ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν. 186, ult.
ἦθος] δι' ἐγκράτειαν τοῦ ἤθους εἰς ἕλεον προάγεσθαι. 162, 2. τοῖς αὐτοῖς ἤθεσι χρῆμενοι. 231, 6.
ἧκειν] ἥξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενός. 180, 2.
ἡλικιώτης. 237, ult.
ἥρως] ἥρωες οἱ κατὰ τὴν χάραν καὶ τὴν φύλαξιν ἡρημένοι. 136, 1.
ἵππος] ἵππος αὐτίους οἷα ἄξιον εἰναῖν τοὺς ταῖς

διανοίας μὰ συνίεντας. 175, 9.
ἑστῷς] πῶς ἐν τοῖς τολμήμασι παλαῖς ἀποθνήσκοντες οὐδ' ἂν εἷς δικαίως φήσειεν ἑστῶτα. 175, 12.

Θ.

Θάνατος πάλαι ἦσαν ἀφώρισται γενέσθαι. 181, 4. ἡμῖν. 175, 13. ἀμῖν, 197, antep. θάρατον τῆς πατρίδος καταψηφίζεσθαι. 240, pen.
Θάπτειν] ἐν τῇ χώρᾳ μὴ τυνάφθαι. 218, 3. et 20. ἐν ἱλαυδίᾳ ἰδίᾳ τῆς φατρίδος τυφῶναι. 237, 10.
θέρμια φαλακὰ τῶν τρηγόνων ἐκβάλλειν τῆς ψυχῆς. 207, ult.
Θνητός. spectabilis, venerabilis. 214, 3.
Θήκη. sarcophagus, vel etiam tumulus, sepulcrum. 141, 3. 172, 5. οἱ τετελευτηκότες τὰς θήκας συμβάλοντο. ἵνα ὧν αὐτος οὐδὲ τὰς θήκας παρὼν ὀσχύθη. 173, 5. 238, 2.
θηλύνειν. emollire, frangere, 206, 9.
Θορυβεῖν] μηδεὶς μοι θορυβείσθω. 177, 4.
θυμῶν ἄλμασιν ἐν φρασὶ. 213, 12. et 19.
θύρα] τὴν θύραν ἀνακοδομήσαντες. 226, ult.
θυσίαι αἱ ἐν τοῖς ὕμνοις. 136, 4.

I.

Ἰαμβεῖα Euripidis ex Eumelpo. 198, 7. 203, 5.
ἰδιῶν πρωτεύων. 213, ult.
Ἴδιος] ἰδίους ἐχθροὺς νομίζειν τοὺς εἰς πατρίδα τι παρανομοῦντας. 139, 18. τὸ ἴδιον τοῦ πράγματος. particularitas rei, h. e. quod ab uno homine privato sit gesta. 183, ult. aut subauditur συμφέρα privatum commodum.
ἰδιώτης. 191, ult.
ἱδρῦσθαι de heroibus fanis consecratis. 136, 2. ἱδρύσθαι ἱερά. 155, 9. et ult.
ἱερὸς] τὰ ἱερὰ λαβόντες κατὰ τὸν νόμον. extis, aliisque sacris in manus sumptis. 151, ult. ἱερὰ ἱδρυκέμενα παρέδοσαν. 155, 9. μεταπέμπεσθαι τὰ φατρῖα ἱερά. 165, 1. μεταπομίζεσθαι τὰ πάτρια ἱερά. 178, 15. ἱερὰ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πατρίων νομίμων ἀποστερῶν. 180, 11. ἐκδοτα τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδοσαν. 195, 11. ἀξιῶν τὰ ἱερὰ, βουθεῖν αὐτοῖς. 242, 2. ἱερὰ ὅπλα μὰ καταισχύνειν. 189, 5.
ἱερουργεῖν μεγάλα καὶ μικρά. 188, 10. εἰκόνα χαλκῆν. in statua mea e fano submovenda sacrilegium committere. 231, 14.
ἱμάτιον] διπλᾶ τὰ ἱμάτια ἱματιοκτεπιμένοι. 167, 1.
ἱπποτοξοφιλῖν. 233, 2.
ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες. 197, 2.
ἴσον φέρειν. aequipollet, aequivalet, de ponderе et libra ductum. 206, 1. ἴσον βῦκλιον λαγχάνειν [scil. τῇ τῶν ἄλλων ἀποθανόντων εἰκαλῇ]. 206, ult. ἴσον ἴχειν. pari jure cum reliquis civibus uti. 235, 2.
ἱστάναι εἰκόνα. erigere, dedicare. 231, 15.
ἰσχυὸς ἐστὶν ἰδεῖν ἐκείνον ἀρετὴν ἐν τοῖς χρήμασιν. 192, ult.
ἰσχύειν] οἷα ἰσχύει, pro οὐδὲν ἰσχύει. 159, 4.

K.

καθίσεων δυοῖν κειμένων. 240, ult.
καθαιρεῖν εἰκόνα. 220, 1, et 7.
καθιστάναι εἰς ἀρχάς. 137, 4. εἰς πρώτην. 139, 16,
καλὸν ellipticе deest illis, οὐδὲν παρὰ τοῦτ' ἐστι. 182, pen. 184, 7.
καμότης. dedecus ignaviae, imbellis, degeneris, turpis et flagitiosi animi. 213, 3.
κάκωσις τυείων. mala tractatio, cum parentes contemptui habentur, naditati, fami, penuriae rerum omniam permissi. 239, 19.
καλύπτειν, de terra mortuos operiente. 197, 8.
καπὸν. 142, 5.
κάρα λευκὸν ἔχοντα. caput canum. 213, 18.
κατὰ] per, in, ad. κατὰ πάντας τοῦ αἰῶνος. 140, 8. τὸν κατὰ πάντων τῶν στρατιώτων χάρν. 233, 14. quam dictionem Taylor immerito damnavit: subauditur enim ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένον.
καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ. 164, 6.
κατάγεσθαι καὶ ἀφικέσθαι εἰς Ῥόδον. 149, 1.
κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere. 149, 9. τὸν τιμορίαν εἰς τι. 227, ult.
καταγινώσκειν ἑαυτοῦ ἀδίκου φυγῆς. 152, antep. 238, 10. τὸ στρατιώτικον. 178, 17. Σάνατον. 198, 13. παράνομον. 238, 4. ἀδίκημα πικρῶς καὶ κατηγορικῶς. flagitium, de quo quaesitum et pronunciatum est, et esse flagitium, et puniendum esse, et quo genere poenae. 177, 2.
καταγινώσκειν et καταψηφίζεσθαι differunt: illud est Scabinorum, vel ICtorum de crimine pronuntiantium, sitne vere an falso incusatum, et qua sit poena animadvertendum; hoc judicis, exsecutionem illius poenae indicentis atque mandantis. 177, 20.
καταδεέστερον διακεῖσθαι. minore pietate aliquem prosequi. 174, 17.
καταισχύνειν τὴν ἀριστείαν. 186, 3. δίκην. 216, 5. ὅπλα. 189, 5.
καταλιλεῖσθαι de obsessis. 195, 12.
καταπομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τείχη τέκνα καὶ γυναῖκας. 147, 18. e terra continente ad naves deportare. 148, 1.
καταλείπειν τὴν πόλιν. 185, 4. οὐ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀποθανόντας. 193, 3. κατέλιπεν αὐτοῖς ἐλπίδα σωτῆρος. 211, pen.
καταλύειν. 186, 3. et 7.
καταλύειν εὐκλειαν. 194, 10.
καταμεμφτέον ἑαυτῷ. 159, 4. 168, 2.
καταπαλίσκειν τὸν βίον. 199, 12.

καταπέμπεσθαι τὴν χώραν. 194, 22.
καταπατήσειν. 165, ult.
κατασκάπτειν. 182, 8. 239, 17.
καταστάντων τὴν τιμωρίαν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὃ μαλίστα φοβοῦνται. 227, ult.
καταφανῆ ἐποίησεν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγομένην, id est, ἐφανέρωσεν ὅτι, ἡ ἀνδρεία περιγίγνεται τοῦ πλούτου, καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πλήθους. 215, 2.
καταφεύγειν ἐπὶ βωμόν. 198, ult. εἰς ἱερόν. 226, pen.
κατεψεύδεσθαι τοῦ δεινοῦτου τὰ μὴ ὄντα. 161, 3.
κατεψηφίζεσθαι. v. καταγινώσκειν.
κατιλλίγειν. corrumpere. 213, 2.
κατέρχονται οἱ φεύγοντες. 238, 8.
κατέχειν] δεῖ ὑμᾶς δικαίως οἱ μικρὰ καὶ οἱ τυχόντες φίβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν. 164, 13. φλὲξ ἐγένετο ἐπέσχε τὴν πόλιν. 206, 3.
κεῖσθαι. expositus, in medio propositus esse. 240, ult.
κενὰ τὰ ἱερὰ ἐν τῇ σωτηρίᾳ. 155, 12.
κληρονομῶν] ἐκληρονόμουν τὴν γῆν καὶ τεθνηκότες. 197, 4.
κληρονόμοι ὄρκων καὶ σίτησεως. 225, 18.
κλῆρος ἀκέρατος καὶ οἰκία. 210, 6.
κλαυτύειν. 152, 2.
κοινὸς] κοινὴ αἰτίασις, causa (accusandi) quæ unicuique civi debet esse honesta, rata, et legitima. τὰ κοινὰ ἀδικήματα καὶ κοινὰς τὰς αἰτιάσεις ἔχει. quæ crimina cives cunctos lædent, eorum accusatio quoque juris est communis. 139, antep. κοινὴ κρίσις. judicium majestatis, quo populo teti per repræsentantes personam ejus judices judicare licet, causa ad omnes pertinens. 139, 16. κοινῶν ἐλπίδων στερεῖσθαι. 180, antep. εἰς τὴν κοινὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν τεταγμένην. 174, 4. 196, ult. 233, 7. τύμβου κοινὴν λαγχάνειν. 206, ult. κοινὰς χάριτας ἀπαιτεῖν. præmia, vel redhostimenta officii poscere, non tibi soli, qui promeritus sis, propria, sed aliis quoque communia futura, quibus gratiæ nil debeatur. 233, 1. τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἠξιώθησαν. 234, 6.
κοινωνῶν τῆς τύχης. 174, ult.
κοινῶς. 233, 9. ubi λειτουργεῖν subauditur.
κοιλία. 213, 19.
κουρεῖα ἄλογα. 212, 14.
κρίνειν dicitur senior, rem in jus vocans. 136, 3. ἀδίκημα κεκριμένον καὶ κατεγνωσμένον. 177, 2. νεκρὸν κρίνειν προδοσίας. 218, 1.
κρίσις] ἀδίκημα κοινὸν καὶ καταλῦσαι τοῖς ἐκγεγονόσι τὸν κρίσιν. 140, 9. κρίσιν προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ οὐχ ὑπομένοντα. 219, 13. κρίσις pro κατηγορία, quatenus accusatio id efficit, ut in crimen inquiratur, 138, 10.
κτίζειν] κτίσας πασῶν διαφορᾶς ὁμοίας ἐπτισμένας. 204, pen.
κύκλῳ. 201, 3. 227, 1.
κύριος ψήφου γίνεσθαι. 199, 21.

A.

λαγχάνειν τύμβου κοινὸν, ἐλαλείαν ἐ' ἴσην. 206, ult.
λαμβάνειν] colligere, intelligere, cernere. ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμβανον. 184, 2. λαμβάνειν καὶ λόγον τιμωρίας. orationis ordo ponam exsequi. 186, 8. λαμβάνειν τὰ ἱερά. exta et alia sacra in manus sumere, manibus apprehendere. 151, ult. λαμβάνειν dicuntur judices reos, cum eos coram se stantes in potestate habent, severitati judicii sui obnoxios. 177, 7. deprehendere. 176, 6. λαμβάνειν τὸ σῶμα ὑπαγαγεῖν τῆς ἀδικίας. 219, ult. τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν ἐξαιρέτου χάριτος λαμβάνειν. impetrare pro eximia et peculiari gratia, ut pœna proditoribus scripta remittatur. 233, 13.
λαμπρῶς χορηγεῖν. 253, 2.
λανθάνειν] λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἁπάντων τοῦτο πεποιηκώς. nescit ipse, semet id fecisse — 183, 4.
λέγειν ἔξω τοῦ πράγματος. 143, 13.
λεωποσίου et δεπτατείας crimina copulantur. 239, pen.
λέμβος. 148, 1.
ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. 189, 4.
λίθινος περίβολος. 174, 11.
λιμὴν] τοὺς λιμένας ἱλεῶν. 148, 6.
λιμὸς] οὐ πρότερον ἀπέλθειν, πρὶν ἢ λιμῷ ἀπέκτειναν. 227, 3.
λόγος. mera verba, re causa. 153, ult. λόγον περί τινα ἔχειν. 212, 1. λόγου τιμωρίαν λαμβάνειν. 186, 7. μετὰ λόγου καὶ ἀναβολῆς συμπεσεῖσθαι. 209, antep.
λόχευμα. fœtus. 208, 5.

M.

μακρὸν πλοῖον. 187, pen.
μάρτασθαι. 212, 10.
μαρτύριον. 215, 7. μαρτυρίαν παρὰ θεῶν ἔχειν. 201, 8.
μεγαλοψυχία. 203, 6.
μετὰ] τῶν μετὰ τοῦτόν τις. unus aliquis advocatorum ejus. 185, 2. μεθ' ἑαυτῶν ἰσχυρὸν τὸν θεῶν σύνοιαν. 194, 1.
μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 180, 15.
μεταποιεῖσθαι ἱερὰ πάτρια. operam dare, ut tibi domo submittantur eo locorum, ubi commoreris, arcessere. 178, 15.
μεταλλάττειν τὸν τόπον. 185, 13. χώραν. 195, 16.
μετατίμησεσθαι ἱερά. 155, 9. ἐκκλησίαν ἑαυτῷ. 171, 6.
μετατίθεσθαι] τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσον. 176, 1. ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν. e mala fortuna ad meliorem red-

ire. 180, pen.
μετανοῆσαι. 221, 2. 229, pen.
μετρεῖται. 218, pen.
μετρίαν τινὰ πατρικότητα. 150, 2. 179, pen.
μετοικεῖν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὴν γειτόνων. 152, 11. 229, 15.
μετρίστης. 231, 15.
μηλίζεσθαι. 238, 12.
μικτῆρον. 184, 6.
μισαθήναιος. 165, 9.
μισόδημος. 165, 8.
μοῖρα] κατὰ τὸν ἑκάστου μοῖραν. pro sua cujusque virili parte. 183, 3.
μόνος ἀνήρατος, μόνα πρᾶγμα. negotium ad unam hominem solam pertinens, cujus seu commoda, seu damna penes ipsam manent, ad plures nos dimanant. 184, 13. *μονότατος.* 197, 1. et 6.
μυθώδης. 199, 14.

N.

ναῖειν πατρίδα. 208, 8.
ναυμαχεῖν. 187, 2.
νεκρὸν κρύπτειν προθυρίας. 218, 1.
νεμεσητὸν ἰδεῖν. spectaculum fœdum, atrox, luctuosum, miserabile, cujus obtutus par est, ut indignationem horroremque et abominationem commoveat, et quo si tu oculos pascas, facile fiat, ut ipsi tibi quoque similia eveniant. 213, ult.
νέος] τὸν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν. 211, 17. *νέοισι πάντ' ἐπίεικα.* 214, 1.
νεοτής. 229, 12.
νεοτπά. 229, 9.
Neutra pluralia substantivorum vel adjectivorum copulantur interdum cum tertiis verborum personis in numero, non singulari, ut fieri solet, sed plurali, quod paulo est inventu rarius. cujusmodi constructionis exempla in indice ad Lysiam aliunde petita protuli. *ταῦτα σημεῖα φαίνονται,* pro *φαίνεται.* 199, 5. Haud raro reperi schema hoc in opusculis criticis Dionysii Halicarnassensis, ut p. 130. ed. Sylburg. penult. *τὰ τείχη ἀνίστανται.* Item p. 150, 49. dat liber Dudithianus *ἱστασίαζον τὰ τῶν πόλεων,* scil. *τέλη.* ubi vulgati Thucydidis libri dant *ἱστασίαζε.* Idem p. 152, 36. e tertio Thucydidis, cap. 82. recitat hæc: *τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν, ἢ ὅτι οἱ ξυνωμόσαντο, ἢ φόβῳ τοῦ περεῖναι, διεφθείροντο.* Reperi apud Stobæum quoque exempla complura, quæ annotare insuper habui, nuper Eclogas ejus physicas perlegens, editionemque earum Antverpiensem, misere lacunis et mendis coinquinatam, cum codice pleniore et emendatiore Augustano manuscripto conferens. Isæus p. 48, 41. *οὐδεὶ ἂν ἄλλῳ τὰ τούτων ἐγένοντο.*
τὰ νάρια. 242, 1.
νομίζειν. legibus et ritu vetusto sanctum habere. 188, 9.
νόμιμος] τῶν νομίμων ἐξεῖναι. arcere, atque interdicere locis juribusque iis, quæ adire atque usurpare civibus aliis haud scelerati licet, sed facinorosi inde excludantur. 183, 13. *τυγχάνει τῶν νομίμων.* jus sibi debitum adipiscetur. 198, pen. 199, 2. quanquam ibi *τῶν νόμων* legitur.
νομοθέτης] πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀναβλέπειν. 183, 6.
νοῦς ἰσθλός. 198, 10.

O.

ὀβελὸς] ὀβελὸς ἀνάσας τῆς ἀδικίας ἀντέφηξεν. 223, 15.
ὀβολὸς] dens. χάλκος ὀβολοῦ δανεῖν. 214, 6.
ὀβολιός. 156, 1.
τὰ οἰκεῖα τῆς φύσεως. 229, 5.
οἰκίζειν πόλιν ἀντ' ἄλλης πόλεως. 205, 1.
οἶκος ἀνήρατος. 210, 6.
ὄμηρον τῆς ἀδικίας σῶμα. corpus delinquentis, quasi obsidem agens pœnæ pro illo delicto luendæ. cum est in potestate judicum, neque suffugit. 219, ult. *ὄμηρον δίδοναι τὸν πίστιν.* 225, pen.
ὁμογνωμόνως. 201, 9.
ὁμιλίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις. 221, 4.
ὁπαδὸς τῆς πατρίδος. 139, 14.
ὅπλα τίθεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 171, 9. *ὅπλα λαβὰ μὰ καταισχύνειν.* 189, 5. et antep. *ἐν ὅπλοις ἱστηκότα μένειν.* 212, 3.
ὀργὴ δαιμόνων Ελάστωρ τινά. 198, 8. *τῆς ἰσχύοντος ὀργῆς* [id est, *τιμωρίας* vel *κολάσεως*] *δαιμόνιος ἂν τυγχάνοντος.* 232, 5.
ὀργίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δεινοῖς. 158, 3.
ὀρθὸς] ερεctus metu et expectatione rerum formidolosarum. ὀρθὸ ἦν ὁ πόλις ἐν τοῖς συμβαίνουσιν. 165, 11. *τρίαινα ὀρθὴν στῆσαν ἐν πόλεως βάθρῳ.* 208, 2. *ὀρίζειν τιμωρίαν ἐν τοῖς νόμοις.* 140, ult. 157, 2. *ὁρίσαι θάνατον εἶναι τὸν ζημίαν.* 183, pen.
ὅρια τῆς χώρας οὐκ αἰσχύνεσθαι. 152, 9. *ὅρια τοῦ ζῆν.* 215, 7.
ὅρκος τῶν πολιτῶν. 189, 2. *ὅρκον ἐπιορκεῖν.* 189, 8. *τὸ συνέχον δημοκρατίαν ὅρκος ἐστίν.* 191, 8.
ὁρμᾶν πρὸς φυγήν. 199, ult. *πολλοὺς εἰς μάχην ὁρμωμένους.* 206, 9.
ὄρους τοὺς βαρβάρους πῆξαντες. 187, 7.
ὀροφὴν ἀποσκεύάζειν. tectum demoliri. 227, 1.
ὀργμα] παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος. carnifici. 221, 12. fossa designatur, in quam malefici supplicio affecti abjiciebantur.
ὀστᾶ ἀνορύττειν. 218, 3. et 17.
ὅτι] μὰ ὅτι et *ὅτι μὰ* copulata. *εἰς τοῦτους μὰ ὅτι ἁμαρτάνειν, ἀλλ' ὅτι μὰ εἰεργετοῦντας τὸν αὑτῶν Δία καταπαλίσκειν.* impera

peccatum est, non modo in hos [parentes] delinquere, sed hoc quoque, non totam exhaurire vitam in studio bene iis faciendi. 199, 12.

αἰδὶς γάμος. 166, ult.

αὗτος] ταῦτα. hoc imperium Atticum et universa reipublicæ constitutio. 188, ult.

ἐφία ἄλλα. 148, 3.

Π.

παιδεῖαν] δέα ἐστὶ τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους. pœna et honor. 143, 6. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult.

παλαιὸς] οὐ γὰρ ἀκριβέστερόν ἐστιν παλαιὸν. 201, 15. παλαίστρας. 213, 14.

Παναθήναια] καθ' ἑκάστην συντυχίαν τῶν Παναθηναίων. 209, 10.

παρ' ἕνα ἀνδρῶπον οὐδὲν τούτων ἐγίνετο. idee quod unus aut affuisset, aut affuisset, rem non fuisse mutatam, h. e. neque propter absentiam ejus evenisse, neque aliter fuisse habituram, si affuisset. 182, 12. παρὰ τοῦτον ἐστὶν ἡ σωτηρία τῇ πόλει. eo presente salva est resp., absente perit. 186, 1. παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστὶ τἀδικήματα, ἵνες ἂν ᾖ ἄφετα. post judicium autem sunt παρὰ τοῖς μὲ δικαίοις ἐκτελοῦσιν. 239, 7.

παραγγέλλειν. 195, antep.

παρέγειν. deflectere, detorquere a recto et vero ad vitium et fraudem. 161, 16.

παράδειγμα πανταλέσεσθαι τοῖς ἐκτιγνομένοις. 143, 2. παράδειγμα κάλλιστον τῶν Ἑλλήνων ἴσχοντες. 144, 7.

παραδιδόναι] παραδιδομένας δυσὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. 136, 5. de accusatore et de legibus reum potestati judicum tradentibus, illo delictum indicante, et corpus sontis exhibente; leges autem pœnam dictant et exsecutionem ejus judicibus delegant. 138, 10. 139, 4. τοῖς πολεμίοις τὸν πόλιν ἐκτυχήμεν παραδίδοντα. 141, 4. servos ad quæsitionem per tormenta. 161, pen. 162, antep. παραδόσειν ἁμείνω τὴν πατρίδα. traditurum posteris rempublicam meliorem, quam accepisset. 189, 7.

παραδοξότατον. 175, 4.

παρανοῖν καὶ. 206, 11.

παρανοίγεσθαι τοὺς δικαστὰς ἐκατοῖς παῖδας καὶ γυναῖκας. 234, 2.

παρασκευάσεσθαι ὑμῖν αὐτοῖς. 225, 10.

παρεμπορεύεσθαι τοῖς λόγοις. decipere, circumvenire. 232, 11.

παραλαβόντας παραδοῦναι. 221, 11.

παραλογισμοὺς κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιεῖσθαι. argumentationes fallaces, captiosas, 161, 9.

παραμένειν] ἄλλα μάχεσθαι παῖ' ἀλλήλοισι μένοντες. 213, 9.

παρένικα τοὺς καταγνόντων. 238, 4.

παρενθήκαι γραφαί. 140, 2.

παρασκευαὶ τῶν πρυμένων. copiæ quibus muniti rei amicorum et interecessorum potentia gratiaque freti, sperant futuram, ut jus æquum pervertant atque debilitent. 150, pen. τοῦ λόγου. 161, 15.

παρεστάτας. 189, ult.

παρεστάτεσθαι, 235, 4.

παρέχειν συγγνώμην (pro ἄδειαν). 136, ult. παρασχόντα τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. 171, 10. 172, pen. 179, 7. 190, 2. παρέχεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. 172, 3.

παριδεῖν τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν. 171, 11. ὅταν ταῦτα τις ἐφ' ἑνὶ [id est, in uno ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ] παρίδῃ, λήθην αὐτὸν ἐφ' ἁπάντων τοῦτο ποιοῦσιν. insultum si quis hoc transmiserit, quod alter salutem reip. haud sit tuitus. 183, 4.

παριέναι τὴν τιμωρίαν. pœnam omittere. 141, 8. præterire. ὧν τὰς θήκας παρεῖν. 173, 5.

παροξύνεσθαι. 196, 6.

τὰ πάτρια ἱερά. 178, 15. et τὰ πατρῷα. 141, 2. 155, 7. et alibi. ἥν. 155, 8.

πεζομαχεῖν. 187, 2.

πέμπειν] μήτην ὅταν πέμπειν τύπον, scil. in castra et aciem. 206, 8.

πένια στυγερά. 212, ult.

πεντακοσίους. 209, 10.

πεντακόσιοι] τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους. 164, 6.

πεντακοστά. vectigalis genus. 150, 1. πεντακοστῆς μετέχειν eamque πανταλέσειν. 179, pen.

πέρας ἔχειν τὴν εὐτυχίαν. 181, 2.

περὶ] λόγου οὐδένα περὶ τοὺς ἄλλους φαυλτὰς ἔχειν. 212, 1. ἀμυνομένου περὶ πάτρας, id est, ὑπὲρ πατρίδος, cum genitivo. 210, 4. Συμμῆ γῆς περὶ τῆσδε μαχόμεθα. 213, 6. et cum dativo, περὶ ᾗ πατρίδι μαχόμενον. pro sua patria. 212, 10.

περιαιρεῖσθαι ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀκουλογίας. 163, 8. τοὺς στεφάνους. 222, 1.

περιβάλλειν τύχῃ τῇ πατρίδι. 233, 7.

περίβλεπτος ἀρετή. 185, 9.

περίβολος λίθινος. 174, 11.

περιγίγνεσθαι καὶ τῶν πολεμίων, καὶ τῶν συμμάχων. 185, 21. κατάφαντὸ ἐκάστων τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην. 215, 4.

περιέστασθαι] τὸν δὲ περιέστασαν εἰς τοῦτο. res eo rediit. 138, 3.

περιλαμβάνειν. 148, pen.

περιορᾶν πορθουμένην. 174, 12.

περιστάντων μεγάλοις ἀτυχήμασι. 192, 9.

περιστεῖλαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 146, 1. sumptus in muneribus edendis ita facere, ut fructus eorum non ad remp. sed ad te solum, tuosve redeat. 233, 1.

περιβῆναι πάλιν τέκνον. 201, 4.

περὶ τῶν ἡμέρας διαφορᾶς. 204, 5.

περιτίθεναι ὅρκους τοῖς βαρβάροις. 187, 7. ἀρμὸς περιὸς ἐν ξύλῳ περιὸς. 205, 2.

πειρὰς] πειρότερα γράσεις. 234, 7.
πίσσις ἀγγεῖ. 212, 11.
πλάζεσθαι. 212, 13.
πλάττειν δόμον. stramineis, festucis et luto nidum compingere. 229, 11.
πλείων] ἐπὶ πλείω ἐλθὼν ἀδίκημα. seelus, flagitium, ubi latius serpserit, increbuerit. 184, 4.
πλήθους περιγιγνομένου ἀρετήν. 215, 3.
ποιητὰς] περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς λόγον ἔχουσιν οὐδένα. 212, 1.
πλοῦτος] ἀνδρείαν τοῦ πλούτου περιγιγνομένην. 215, 3.
ποιεῖν ἐλεγεῖα. 211, pen. 212, 8. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. 209. 12. στήλην. 220, 2. παράδειγμα. 242, 3. τὸ πρᾶγμα μικρὸν. oratione deprimere, elevare. 182, 12. μῦθον. narrationem fabularem carmine et actione scenica convestire. 202, ult. μέγαν ποιῶντα καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ Σιμιθ. 213, 11.
ποιητὰς σκευδαῖος. 209, 9. οἱ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον. 209, 15.
ποιητὸς ποιητῆς. adoptivus. 174, 14.
πολεμεῖν τοῖς τοιούτοις ἔργοις. adversari, repugnare. 219, 11.
πολεμία φλὲξ πατέχει πόλιν. 206, 3.
πολίτη γόνιον. 213, 18.
πολιστὴς. conditor coloniæ. 205, 3.
πολιτεῖαι tres constituunt, magistratus, judices, et privati. 191, pen.
πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἑαυτοῖς. 185, 17. 229, 3.
πότμος. 210, 3.
πρῆς] διπλᾶς μακτὸν ποιεῖν ἀμφοτέρωσεν. 214, 5.
πρᾶγμα] ἴξιν τοῦ πράγματος λέγειν [scil. τοῦ τὸν πραιτώριον]. 143. 13. 144, 11.
πράττειν μετ' ἀνδρείας. 206, 6.
προάγεσθαι δαπάνους εἰς ἴλεων. 162, 3.
προαιρεῖσθαι ἀγῶνα. instituere, capessere. 139, 11. προαιρεῖσθαι καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα. 161, 8.
προαίρεσις] κατὰ προαίρεσιν ἀδικήματα. voluntaria. 240, 2.
προδιδόναι τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα καὶ οἰκεῖα. 229. 6. θάνατος τῶν ἀλκιμωτάτων. 237, pen.
προεῖσθαι τὸν καιρόν. 225, 3.
προκινδυνεύειν. 176, 5.
προλήγειν πάφιπεν ὁ νόμος ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν. 138, pen.
προλείπειν πόλιν. 212, 11.
προμαχεῖν] προμαχοῦντες Ἑλλήνων. 215, pen.
πρόμαχος. 212, 9. 213, 16. 214, 4.
πρὸς] ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον. 194, 3. πρὸς ἀρετὴν ἔχειν, id est, δαιμᾶσθαι. 214, 8. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν. 211, ult. ἐπιγράφειν ὄνομα Διὸς πρὸς τὸν εὐαγγελίαν. 232, 2. συμπεπορεῦσθαι ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. 233, 7.
προσαναγκάσαι τὸν κατηρίδα. 173, 7.
προσαπογράφειν. 220, 9.
προσγυμνάσιον φορτίων. 201, 1.
προσήκουσα φύσει χώρα. 174, 16.
προσπερᾶσαι. 232, 11.
πρόσπτᾶσθαι. 179, 3.
πρόσοδος. vectigal. 241, 7.
προστλᾶν. 148, 5.
προστάτης. patronus peregrini. 152, 9. ἐπὶ προστάτου οἰκεῖν. 238, 11. προστάται τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἑλλήνων. 182, 3.
προταράσσειν θάνατον. 206, 5.
προτρέπειν ἐπ' ἀρετὴν τοὺς νεωτέρους. 143, 5.
πρόφασις. causa, e. c. secessandi. 139, antep.
πτολίεθρον οἶκος. 206, 1.
πτύσσειν ταῖς διανοίαις. 175, 9.
πτωχεύειν. 212, 12.
πτωχικὴν στολὴν λαμβάνειν. 195, ult.
πύλη] κατὰ τὰς φύλας ὑφυάντα. 196, 1.
πυλὶς. portula secundaria. 148, 4. 178, 9.
πυρὸς βύαξ. 199, antep. περιβάλλεσθαι τὸ πῦς. 201, 4.

P.

ῥαψῳδεῖσθαι Ὁμήρου ἔπη. 209, 11.
ῥόαξ πυρός. torrens. 199, antep.
ῥώσθαι θεῶν βωμοὺς καὶ τὸν σωτῆρα. 205, 5.

Σ.

σημεῖον] δεινὸν ἂν εἴη, εἰ ταὐτὰ σημεῖα τῆς εὐσεβείας καὶ πανουργίας φαίνοιτο. 199, 4.
σιτηρεῖν. 156, ult. 157, 3. 4.
σῖτον ἐξαιρεῖσθαι. 149, 11.
σκηνὴ] καλεῖν ἐπὶ τὴν βασιλικὴν σκηνήν. 212, 4.
σκῆψ] σκασάμενος τὸ ξίφος. 196, 7.
σκευάσαι εἰς τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν. 179, 1.
σκευάζειν] οὕτω σφόδρα περὶ ταῦτα ἐσκεύδασαν. 212, 2.
σκευδαῖος ποιητής. 209, 9. μάγιστα καὶ σκευδαίστατα διείληπται. 229, 7.
στάχυς ἄρσην. proles mascula. 206, 2.
στεφανίται ἀγῶνα νικᾶν. 176, 14.
στέφανοι τῆς σωτηρίας εἶναι τὰς ἑαυτῶν ψυχάς. 176, 6. decus, gloria. 207, 1. 208, 4. περιαλίσθαι τοὺς στεφάνους. 222, 1.
στήλην ποιεῖν. 220, 2.
στιβίζεσθαι ἐπὶ γῆς ποσὶν ἀμφοτέρωσιν. 214, 6.
στολὴν πτωχικὴν λαμβάνειν. 195, ult.
στορνύναι. fundere, sternere humi, h. e. occidere. 215, ult.
στρατοπεδᾶν [in duali] συμβάλλειν. duo castra secum confligere. 202, 7.
στυγερὰ πτῶσις. 212, ult.
συγγνώμης τιμωρία. pœna consentanea scitis et moribus majorum in puniendis scelleribus. 222, 4.
συγγνώμων παρέχειν. 136, ult. σ. τῶν κατὰ προαίρεσιν ἁλισκομένων. 240, 1.
συγχωρεῖν. 220, 2. et antep.
συγχωρεῖν τι. pati, concedere aliquid verum esse, aut pro vero haberi. 182, 16.

συλλήγειν φρήνα. 196, 2. *τὴν μετὰ φυλλῶν πόνον συναλγηδόνιον εὐλιπεῖν.* 194, 8.
συμβάλλεσθαι εἰδὼν εἰς τὴν τῆς φύλακος σωτηρίαν. 172, 1. *ἡ χάρις τὰ δίκαια συνέβαλετο εἰς* — 172, 4. *συμβάλλειν τινὶ λόγον.* excusationem alicui suppeditare, administrare. 180, 3. *συμβάλλειν τὸ πλέον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον.* conferre, comparare. 185, 8. *συμβαλεῖν τὸ στρατοπέδῳ.* 202, 7.
συμπαρατάττεσθαι. 238, 1.
συμπαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως. 209, pen.
συμπαθεῖν, lugere una cum reliquis civibus, *τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς.* 171, pen.
συμφέρειν. comportare cadavera cæsorum in prœliis. 173, 1.
συμφεύγειν. 155, 12.
συμφορὰς τὰς τῆς πατρίδος συμπαθεῖν. 171, ult.
συναθροίζειν δίκην. 216, 4.
συναγαιρεῖν. 180, ult.
συναπολογεῖσθαι μισθοῦ. 232, 4.
συναντιχεῖν. 229, 1.
συνδιαφυλάττειν. 236, ult.
συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. 144, 7.
συνδίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῷ τὴν πατρίδα φιλεῖν. 203, 3.
συνεισφορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν. 233, 8.
συνέχει οὐ κατὰ μικρόν τι μέρος. 140, 6. *τὸ τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ἰσχὺν ἔχειν.* 191, 8.
συνέχειος. 180, 3.
συνθάπτειν] *συνετάφη τοῖς τούτου σώμασιν ἡ ἐλευθερία.* 176, 2.
συνθήκας ποιεῖσθαι. pacisci. 153, 9. 187, pen.
συνιέναι de senatoribus in curia coeuntibus. 224, 6.
συνιλάζειν. 182, 10.
σύνοικος. 238, 14.
συνομνύναι. 224, ult.
συντάττειν] *τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο.* 211, 18.
συντομία. brevitas dictionis. 209, 14.
συντρέχειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 147, 16.
συσκευασάμενος ἃ εἶχε. convasatis fortunis omnibus. 147, ult.
σχῆμα] mera umbra hominis, non homo. *σχήματα ἐν πόλει ἄλλως πεφυκότα.* 206, 7.
σῶμα] *οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα τῆς ἀδικίας ἄμεμπτον.* 219, ult. *οὐ παρέχειν τὸ σῶμα τάξει τοῖς στρατηγοῖς.* 171, 9. 172, pen. 179, 7. 190, 1. *τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίαν.* 176, 2.
σόφιμα Minerva. 148, pen. 231, antepen.
σωτὴρ Jupiter ibidem.
σωτηρία] *τὴν σωτηρίαν ἐκ τοῦ πολέμου ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίουν.* 228, 1. v. infra sub *ὑπέρ.*

T.

τάξις μὴ λάθειν. 151, pen. 189, 6. pro *διάταξις* vel *διάταγμα*, constitutio, præceptio, præscriptum legum. 138, 8.
τάττειν εἰς τὰς φυλακάς. 147, 19. 171, 10. 172, pen. 179, 7. *τάττειν θάνατον τῷ κλέψαντι ζημίαν.* edicere, denuntiare. 183, 8. *ἐλάττων ἐπιτίμιον τάττειν.* 183, 9. *ὑστέρας* et *πρωτέρας τυγχάνειν τῆς τιμωρίας.* 225, 1.
τεῖχος] *εἰκὸς ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας.* 174, 8. *οἱ πάλαι τῇ πατρίδι περιβάλλειν.* 233, 7. *τὰ τείχη τῆς πόλεως αἰδεῖσθαι.* supplicare. 242, 1.
τελεία Γοργώ. 208, 1.
τίμιος] *τοὺς νόμους καὶ τὰ τιμώντα καὶ τὰ ἴδια τῶν θεῶν.* 237, 2. *τιμᾶν τίμιον εἶναι.* 239, 17.
τίμιον] *τίμιον εἶναι τιμᾶν,* lusus vocabulorum. 239, 17.
τίθεσθαι παρά τινι. pecuniam ab aliquo creditam sumere, opposito pignore. 153, pen. *τίθεσθαι χάριν τινί.* gratiam penes aliquem inire. 240, 7.
τίκτειν] procreare, de patre, et parere, de matre. *τοῦθ' ἕκαστι τίκτει τέκνον.* 205, 4.
τιμᾶν] *τιμήσεται* pro *τιμωθήσεται.* 208, 4.
τιμὴ] *τιμῶν ἰσοθίαν τυγχάνειν.* 197, 2.
τιμωρία] *τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων* [scil. *τεταγμένην ἐκ τῶν νόμων*] *τιμωρίαν ἐξαίρετον χάριτι λαμβάνειν.* impetrare per specialem gratiam, ut pœna proditoribus scripta remittatur. 233, 14.
τόκος] fœnus. *μίαν μνᾶν τόκου ἔφερε τῷ Ἀμύντᾳ.* 153, ult.
τρέπειν εἰς τὴν χάριν γνώμην. 198, 10.
τρίαινα Γοργόνος. 208, 2.
τροφεῖα ἀποδιδόναι. 177, 16.
τυγχάνειν τῶν νόμων. 198, pen. 199, 2. significat, ubi de criminosis agitur, pœnas meritas dare. alibi usurpat *τυγχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας.* 162, 11. *οἱ τυχόντες φόβοι.* discrimina leviora, contemnenda. 164, 13. *μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον.* 180, 15. *ἰσοθίων τιμῶν.* 197, 2. *ἀκλεοῦς καὶ ἀδίκου θανάτου.* 197, antep. *χάριτος.* 231, 2.
τύμβον κοινὸν ἔλαχον. 206, ult.

Y.

ὑγρότης τοῦ ὕδους. 162, 2.
ὕδως καὶ γῆν αἰτεῖν. 186, 6.
ὑπεκτίθεσθαι] e periculo submovere et tuto in loco deponere. *τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καὶ τὰ χρήματα.* in pedes se dare, quo procul absit a periculo. 155, 6. *τοὺς υἱεῖς καὶ τὰ τέκνα.* eum ex urbe subducere, et alio, velut in receptaculum aliquod tutius deportare. 177, 13.
ὑπὲρ ἀδικημάτων τιμωρία. 141, 8. *ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνυπέρβλητον εὔνοιαν ἔχειν.* 209,

4. οὐδὲν πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἴλεως, οὐδὲ δίκηνα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. 242, ult. ubi, aut cum Taylero ὑπὲρ est delendum, aut pro σωτερίας, leg. est τιμερίας.
ὑπερβαίνειν ὅρους. 187, pen.
ὑπερβάλλεσθαί τινα τῇ τιμωρίᾳ. 222, pen.
ὑπεύθυνος κινδύνου. 228, 2. τῇ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίᾳ. 240, 7.
ὑπέχειν τιμωρίαν. poenas dare, corpore tolerare. 198, 2. 230, 11. et 13.
ὑπὸ τῆς πόλεως ἀπωθήσεσθαι. jussu populi, auctoritate reip. 198, ult. ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10.
ὑπόγραμμα. titulus, qui sub statua scribitur, inscriptio. 220, 8.
ὑπόδησαι. 196, 1.
ὑπομαῖσθαι pro προαῖσθαι. τιμωρία ὑπομειμένη. poena proposita. 228, 12. κίνδυνος ὑπομείμενος. 228, 14.
ὑπομένειν κρίσιν περὶ οὐσίας ἐν τῷ δήμῳ. 219, 12.
ὑπόμνημα τῆς ἀσεβείας. 193, antep. ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα ἔχειν. 225, 12.
ὑποχείριον τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παραδόντα. 141, 4.
ὑποψία] ἀρχὴν οὖτος ἔφυτο δεῖν τοὺς πολίτας ζῆν, ἕως μηδ' εἰς ὑποψίαν μηδένα ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων. 224, 3.

Φ.

φαίνειν σημεῖα. 199, 5.
φαίδεσθαι] μηκέτι ψυχῶν φειδόμενοι. 213, 8.
φέρειν] οὐδ' ἴσον φέρει. neque aequivalet. 206, 1. φέρεσθαι ἐπὶ λόγον τινά. ferri, ruere ad excusationem aliquam. 180, 2. ψῆφον εἰσφοιτᾶσαν φέρειν. 144, 14. μίαν μηδὲν τόπου [vel τόπον, id est, ἐν τόπου τάξει] ἔφερε τῇ Ἀμύντᾳ. dependebat. 153, ult. φέρε γάρ, ὦ ἄνδρες [singul. pro plur.] 184, 6.
φεύγειν φόνου [scil. δίκην]. 229, 17. κατέρχονται οἱ φεύγοντες. exsules. 238, 8. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους φυγόντα. 139, 6.
φθάσειν] ἔφθασεν καταφυγὼν εἰς τὸ ἱερόν. prius confugisset in templum, quam persequentes eum assequerentur. 226, pen.
φιλάνδρωπος. 138, 1.
φιλόπολις. 138, 4.
φιλοπράγμων. 138, 5.
φιλοτιμεῖσθαι. 201, 16.
φιλοτιμίαν τινὲς ἀφανίζειν. effecere ut perearent et evanescant alicujus de rep. benemerita, in eamque facta largitiones in oblivionem abeant. 233, pen. 239, 2. et antep.
φιλοψυχεῖν. 313, 13. 228, 11.
φλὲξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. 164, antep.
φίλος et φυγὴ copulantur, ut similia et cognata. 213, 10.
φονικὸν δίκημα. scelus caede patrata contractum. 177, 8.
φόνου [scil. δίκην] φεύγων. 229, antepen.
φορτίον περιαγαγόμενος. 200, ult.
φρούρια συλλέγειν. 196, 1.
φυγὴ et φίλος copulata. 213, 10. φυγὴν ἑλεῖν ἑαυτοῦ καταγνόντων. 152, antep. 238, 9.
φυλακὴν τῶν τειχῶν ἔχειν καταλείπειν. 148, 8. τάττειν στρατιώτας εἰς τὰς φυλακάς. 147, 19. τὴν ἑαυτῶν εὐθρρίαν ἀσφαλεστέραν εἶναι νομίζοντες φυλακὴν τῶν λιθίνων περιβόλων. 174, 11.
φῦναι] πέφυκεν ὁ νόμος προλήγειν ἃ μὴ δεῖ πράττειν. in eo cernitur vis et natura et intentio legum, hoc leges volunt, eoque ferunter, ut praedicant ea, quae nefas sit fieri. 138, pen. σχήματα formae humanae, non homines veri, ἄλλως, incassum, ἐν πόλει πεφυκότα. 206, 7.
φύσις] κατὰ φύσιν, id est, εἰκότως. prout consentaneum est e rerum natura existimare. 161, 16.

X.

χαλεπώτατος διαιτητής. 231, 12.
χαλκίοικος Minerva. 226, ult.
χαλκοτύπος. 179, 14.
χαρίεσσις. 172, 8.
χαρίζεσθαι χάριτας εἰγνώως. 203, 9.
χάρις] χάριτας κοινὰς ὑμᾶς διαιτεῦσαι. 233, 1. v. λαμβάνειν. χάριτος τυγχάνειν. 231, 2. v. χαρίζεσθαι.
χεῖλος ὀδοῦσι δακών. 214, 5.
χεῖρ. 213, antepen.
χορηγεῖν λαμπρῶς. 233, 2.
χρῆν] χρήσαντος τοῦ θεοῦ. cum oraculum respondisset. 202, 6.
χρηματίζειν. consilia de rep. agitare. 164, 7.
χρησμὸς] symbolice pro re certa, indubia, fallere nescia. ut nos quoque eodem significatu vocabulum *Euangelienbuch* [*Gospel*] usurpamus. ὥσπερ χρησμοὺς γράφειν τοῖς ἐπιχειρουμένοις. 198, 6.
χρησμοσύνη. indigentia, paupertas. 212, ult.
χρηστήριον πυθάνεσθαι. 195, 4.
χρήστης. creditor. qui alicui res mutuo dedit. 153, 3.
χρήσῃ δρᾶν. lente conferre beneficium. 203, pen.
χρυσοφόρος. 215, ult.
χρὼς] χρὼς γυμνωθέντα. 214, 1.
ἡ χώρα. ager Atticus. 136, 1. 241, ult.
χωρίον. locus rhetoricus. 161, 9.
χῶρος ὁ τῶν εὐσεβῶν. 201, 6.

Ψ.

ψῆφος] ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἔχειν. 136, 10. de judicibus, quorum in potestate rei corpus est, coram adstans, ut de eo, quicquid velint, statuere possint. αὐτὸ τὸ σῶμα ὑπογείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ. 218, ult. 220, 14.

ψοφογεγαῶν τοῖς λόγοις. 162, 2.
ψυχὴ] τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντιπαταλλάττειν τῇς κοινῆς σωτηρίας. 196, ult. τὰς τούτων ψυχὰς στέφανον εἶναι τῆς πατρίδος. 176, 7. ἑκάστης τῆς ἰδίας ψυχῆς. mea sponte. 207, pen. συγγενεῖς οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικούντων ἑαυτοῖς. cognatos et ingenitos habebant non modo nobiles spiritus, sed etiam puniendi severitatem. 222, 4.

Ω.

Ὦρα, cura, respectus, ratio. 213, 4.

INDEX HISTORICUS AD LYCURGUM.

Adimantus Corinthiorum in pugna ad Salaminem imperator. 185, 15.
Æginetarum classis. 185, 16.
Alexander, rex Macedoniæ, quem Xerxes ad Athenienses allegavit. 186, 5.
Alexicles, qui pro Phrynicho dixit, occisus. 218, 19.
Amyntas, penes quem soror Leocratis erat. 152, pen.
Antigenes Xypetæensis. 152, ult.
Apollodorus, qui Phrynichum occidit. 217, 11.
Aristarchus, qui pro Phrynicho dixit, occisus. 218, 19.
Athenienses Græcis principes fuisse dicuntur annis nonaginta. 186, ult.
Autolycus ab Areopagitis morte mulctatus. 177, 10.
Callistratus. 198, 13.
Cephisus, pater Praxitheæ. 202, 3. 203, 8.
Cleopatra, Philippi filia, Alexandri M. soror, et uxor Alexandri Epirotarum regis. 156, pen.
Codrus, rex Athenarum. 194, 18.
Critias. 218, 1.
Demophantus. 225, 15.
Erechtheus rex Atticæ. 202, 2.
Eteonicus Lacedæmoniorum in pugna Salaminia imperator. 185, 14.
Eumolpus Neptuni et Chiones filius. 201, pen. ejus cum Thracibus expeditio adversus Atticam.
Euripides poeta. 202, pen.
Hector. 209, pen.
Herculis e posteris sumpti, qui Spartæ regnarunt. 211, 11.
Hipparchus, Timarchi filius, proditionis reus peractus, quomodo sit punitus. 219, 12.
Homerus. 209, 7.
Hyperidis psephisma. 164, 4.
Irenis scortum. 148, 3.
Lacedæmoniorum cum Messeniis bellum. 211, 8.
Leocrates, in quem oratio Lycurgi tota invehitur. 135. sq. pater ejus fuit vir de rep. bene meritus et statua eum cohonestatus. 234, 10.
Lycicles. 153, pen.
Menelaus legatione ad regem Persarum functus. 154, p.
Messeniorum cum Lacedæmoniis bella. 211, 9.
Pausanias rex Lacedæm. proditionis et affectatæ tyrannidis reus, fame necatus. 226, 8.
Phrynichus tyrannus et proditor. 217, 9.
Phyrkinus. 149, pen.
Praxithea, filia Cephisi, uxor Erechthei. 202, 2.
Thracum cum Eumolpo adversus Atticam expeditio. 201, ult.
Thrasybulus, qui Phrynichum occidit. 217, 11.
Timocharis Acharnensis. 153, 7.
Triginta tyranni. 223, 11.
Tyrtæus. 211, 15.
Xerxes. 185, 5.

INDEX GEOGRAPHICUS

AD LYCURGUM.

Acharnensis. 153, 7.
Aete, regio quædam Athenis, forsan in Piræeum protensa. 148, 4.
Ætna mons. 199, 15.
Andrus. 171, 4.
Chæronea. 173, 3.
Chalcioeci [Minervæ] fanum Spartæ. 226, ult.
Cholargensis. 154, pen.
Ciliciam dicuntur Athenienses devastasse. 187, 1.
Cyaneæ. 187, ult.
Decelea. 221, 2.
Delphi. 194, pen. 202, 4.
Epidaurus. 171, 5.
Eurymedon. 187, 2.
Hellas, tractus ille maris Ionio proteusus, ubi est Ætolia et Acarnania. 156, ult.
Marathon. 210, 12. 215, pen.
Megara. 152, 8.
Messene. 182, 9.
Olynthus. 217, 10.
Phasis. 187, ult.
Phœnicen dicuntur Athenienses devastasse. 187, 1.
Rhodus. 149, 2.
Salamis. 185, 5. 221, pen.
Sicilia. 199, 13.
Thermopylæ. 215, 4.
Trœzen. 171, 5.
Troja. 182, 5.
Xypetæensis. 152, ult.

ΔΗΜΑΔΗΣ.

HAUPTMANNI
DISSERTATIO
DE
DEMADE.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

I. Demadis genus. II. indoles. III. educatio et prior vitæ modus. IV. administratio reipublicæ. V. fortunæ et fata. VI. eloquentiæ conditio. VII. sententiæ. VIII. Quid ipsi scriptorum tribuatur; ac singulatim de oratione ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. IX. Quibus argumentis fragmentum illius orationis, hodieque superstes, Demadi vindicetur. X. quibus argumentis suppositum videatur. XI. Ejusdem dispositio.

I. Duo nobis Demades oratores, patrem et filium, sistit Suidæ collectio, hic sicubi parum sibi constans; ni codicum diversæ, tam barbaris sæculis, observationes confusionem intulerunt. Missetus enim æque Demades, post Antipatrum regnans, qui Thebas instaurarit, quod Cassandrum, Antipatri filium, fecisse constat; et prioribus plane perturbata tribuuntur. Quoniam igitur antiquiores solum Demeam filium appellant: in uno pariter Demade subsistimus, qui, cum jam ad Philippum mittere filium potuisset, anno postremo Antipatri necabatur. Is Atheniensis erat, e Laciadis, Œneidis tribus populo, trahens originem, filius Demadis, ut in orationis ipsi tributæ fragmento legimus §. 16. Quatenus vero, non præter causam, Demeam patrem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem aliquis nominat, hariolari licet, nostrum nepotem habuisse, Cassandri tempore celebrem. Quod pater nostri vir fuerit obscurus, etiam Ælianus V. H. XII. 43. prodit. Sed addens idem: Κλεοφῶντος καὶ Δημάδου, καίτοι προστατῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥᾳδίως τοὺς πατέρας, quid sibi velit, ignoro. Ipse quoque Demades haud oratorem monstrat, sed pauperem ac laboribus suis infirmitatem vitæ sustentantem, quibus et, vel ab obitu patris, quod ex fragmenti loco probari posse videtur, vel ab ipso commotus, filius operam dabat. Quantumvis subjecta Demadi foret isthæc oratio, nihilo minus ea justiorem fidem referret, aliorum quoque testimoniis fulta, quam Ælianus, forte majores generatim, aut illustria patrum in rempublicam merita, spectans, aut omnino quidquam modo dans argumento

suo, *περιφανεῖς ἐξ δσήμων* designaturus. Suidas porro, quatenus matrem tibicinam vocat, ac meretricem, ut Demeam cum Demade, sic matrem cum uxore, vel pellice, confundit. Faciunt hac in parte nobiscum Plutarchus et Athenæus, qui simul sermonem narrant, quo pater filio dicit; cum ipse matrem ejus duxerit, illud nec vicinum sensisse, Demeæ nuptiis reges ac principes necessaria suppeditare. Potuit igitur Hyperides et alloqui Demeam increpando: *Οὐ σιωπήσῃ μειράκιον μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα*; Fuit enim et filius orator, qui præ cæteris, cum Callicle, Diopetheu Sunium a periculo capitis liberavit; v. Io. Tzetzes histor. chil. VI. 98. 104. contra quem pariter ac patrem duas orationes, quæ perierunt, habuit Hyperides.

II. Eæ quidem narrationes nos aliquatenus ad Demadis indolem considerandam deducunt. Generatim vividam habuit. Ingenium e salibus patet; judicium e rebus ab ipso peractis; ex iis, quæ de oratoria ejus facultate memorantur, utrumque. Prodebat *εὐστοχίαν* in reprehendendo, seque, magna *παῤῥησίᾳ*, vel regum ludibriis, opponebat; quippe cum admiranda vis orationum omnia permulceret. Adamabat quidem pacem; ut vere Tzetzes v. 19. scribere posset:

- - - *Ὑπῆρχεν ἐραστὴς εἰρήνης ὁ Δημάδης.*

Neque tamen spernebat bellum, aliquando dux militaris constitutus. Pertinet huc, quod Ælianus V. H. XIV. 10. notat, ubi simul paludamentum, a Phocione rogatum, lividam Demadis arrogantiam ostendit. Istam et Plutarchus innuit, qui, tam in reip. ger. præc. §. 7. quam in Vita Demosthenis, §. 11. Demadis illud refert: 'Corrigere me vult Demosthenes, sua Minervam.' Scilicet in Demosthenem præcipue noster invidiam effudit. Unde Sidonius Apollin. VIII. 1. de Demade et Antonio, Demosthenis illo, hoc Ciceronis adversario, testatur, quod, "lividi cum fuerint, malitiæ claræ, dilectionis obscuræ, tamen ad notitiam posterorum, per odia virtutum, decurrerint." Licet Demosthenes, ut auctor est Plutarchus l. c. §. 8. fin. quia non ausus est ex tempore dicere, nunquam juverit Demadem; Demosthenem, tumultibus populi perculsum, subito surgens, sæpe Demades. Jure quoque suo Suidas *πανοῦργον*, *astutum*, nominat; neque perfidum minus: id quod omne curriculum vitæ significabit. Avaritiæ testem invenimus Plutarchum, tam in apophthegm. t. viii. p. 110. ed. Hutten. quam in Vita Phocionis, §. 30. ubi dictum ab Antipatro refert, duo se amicos Athenis habere, Phocionem ac Demadem, quorum alterum nunquam adducere potuisset, ut missa dona acciperet, alterum nunquam muneribus exsaturasset. Inde tamen, Suida teste, *εὔπορος πάντος*, luxuriosus evadebat et impurus, qui de parte altera profudit, quod corraserat ab altera. Novimus Demosthenis responsum, cum sese Minervam nuncupasset Demades: 'Ista quidem (ait) Minerva proxime fuit in

adulterio deprehensa.' Novimus ex Athenæo II. 2. quod Pytheas asseverarit, Demadem, lenocinatum, ebrium, ac ventricosum, singulis diebus in concionibus versari. Sic autem *πορνοβοσκῶν, μεθυσκόμενος, προγάστωρ*, facile comprobabit Plutarchi sententiam, cujus in Phocione §. 1. dicitur: *οὕτως ἀσελγῶς βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, ὥστε Ἀντίπατρον εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῦ γέροντος ἤδη γεγονότος, ὅτι, καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου, γλῶσσα καὶ κοιλία μόνον ἀπολέλειπται.*

III. Utique videtur luxuria potius ex abundantia pravaque consuetudine fluxisse, quam, quasi naturalis, primam ætatem fœdasse. Quanquam enim non ignoramus, ejusmodi vitia subinde primariis ingeniis insidere; quo nomine solum Alcibiadem appellasse sufficit: remigis tamen partes, et nihilo minus adeo notabilis, sine magistro, quod vulgo creditur, profectus, ut Atticis auribus placeret orator, et ad nutum suum componeret omnia, difficulter cum tali natura cohærent. Noster quidem, propter antecedentes occupationes, a Sexto Empirico vocatur *κωπηλάτης*, a Suida *ναύτης, ναυπηγὸς καὶ πορθμεύς*, *nauta, faber navalis et transvectionum administer.* Pergit Suidas: *absistens ab his rempublicam administravit* (*ἐπολιτεύσατο*). Quod num statim factum, an post exercitationes varias in dicendo, non plane constat. Tributum oratori nostro fragmentum pariter proxime conjungit §. 18.; sed ut latiorem sensum admittat, ac forsitan studiose tempus quoddam obscuret. Apud Stobæum serm. XXIX. p. 204. ed. Bas. 1549. legimus, Demadem interrogatum, quo doctore profecerit? nominasse *βῆμα*, *tribunal*, indicando, quod in ipsis negotiis, experientia quavis sophistarum institutione sit melior. Natum est inde proverbium, apud Apostolium IV. 17. *ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα*. Quem etiam ad modum Sextus Empiricus contra mathemat. II. 16. ipsum, inquit, *ἱκανῶς καὶ κατὰ τρόπον ῥητορεύειν, μὴ μετασχόντα ῥητορικῆς, cum non didicisset rhetoricam.* Ut et idem Sextus I. 13. 294. sq. grammaticis subtrahit Demadem: licet Homericos versus afferat, quibus, a pugna Chæronea, dum is ad convivium adigebatur a Philippo, ex Homer. Odyss. X. 383. sqq. feliciter usus esse diceretur; quosque Diogenes Laertius IV. 9. Xenocrati pariter, apud Antipatrum, a pugna Lamiaca, tribuit. Ni quid ibi confudit Sextus; id certe constabit, haud *ἀγράμματον* Demadem fuisse, qui similiter alias in numerato sententias veterum habuit. Exercitationem continuam, illud potentissimum discendi genus, singulatim memorat Quinctilianus II. 17. p. 128. sq. ed. Capp. Qui simul, partim præstantiorem, si plura didicisset, futurum fuisse credit; partim, haud omnino negari posse, contendit, ipsum quoque magistros auscultasse.

IV. Cæterum, Olynthiaco jam bello, quod Olymp. CVIII. gerebatur, Demadem Philippi beneficiis clanculum esse gavisum, ac

Demosthenis Olynthiacis orationibus facundiam suam opposuisse, narrant. Hoc et ille passim, quamvis adversarios non appellet, innuit; sed apertius habet Suidæ collectio, jungitque, quod, cum Euthycrates Olynthius Philippo patriam prodidisset, et hinc apud Athenienses infamis foret, Demades eum honoratum et Atheniensium hospitem publico decreto suo fecerit. Istud tamen, ut et alterum decretum, quo sancire laboravit obedientiam suorum (Φιλίππῳ, τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν), equidem vix ante pugnam Chæroneam, cum Suida, ponerem. Interim ita patebit, cur, in eadem pugna captus, victorem tam honorificum ac benignum senserit. Sequi cogebatur Atheniensium castra, licet revera Philippi stipendiarius; hinc et capi maluit, quam fortiter pugnare. Vix alius, e grege captivorum, quod Diodorus Sic. XVI. 88. narrat, eo modo castigasset ebrium: Βασιλεῦ, τῆς τύχης σοὶ περιθείσης πρόσωπον Ἀγαμέμνονος, αὐτὸς οὐκ αἰσχύνῃ πράττων ἔργα Θερσίτου, quo tamen permotus se totum mutat Philippus. Sed opus erat prætextu, ne, receptus in amicitiam regis, huic solum, nec patriæ, favere videretur. Profecto, vel tunc Macedo potius adjumentum Atticorum contra Persas, quam odium ac desperationem, quærebat. Cum ergo deprecaretur Demades, gratiam suam Atheniensibus promisit, occisos honorifice sepeliendos curavit, captivos sine redemptionis pretio dimisit, societatis et amicitiæ fœdus cum ipsis renovavit, pacem denique Bœotiorum genti concessit Philippus. Partim id actum est ante, quam hujus convivio Demades adesset, partim singulari legatione suscepta. Demosthenes etiam pacis illius mentionem facit pro Corona c. 88. Redemit autem, ut fragmentum §. 20. habet cIↃcIↃ. secundum alios cIↃcIↃcIↃ. secundum Fabricium cIↃcIↃcIↃ XC., quos inter cIↃ. cives erant. Nescio, num tunc, an alia legatione, factum sit, ut ipsi noxæ daretur, quod, ex eo quærente Philippo, quales Athenæ quantæque forent, illas in mensa describeret Demades: unde, quasi patriam injuriis affecisset, immo prodidisset, accusabatur. v. Hermog. περὶ εὑρέσ. I. 2. Id vero plane tunc accidit, ut, ubi Cecropidarum illud nobile robur esset? Philippo sciscitato, per ἀπόφθεγμα responderet, quod immiscent Stobæus serm. LII. p. 365. et Plutarchus pro nobilit. in Fabricii Bibl. Gr. VI. 6. 7. T. XII. p. 270. itemque in I. C. Wolfii anecdotis Gr. T. IV. p. 282. οἶσθα ἂν, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῶν νῦν μὲν Ἀθηναίων ὁ Φίλιππος, τῶν δὲ Μακεδόνων ἦρχεν ὁ Χάρης. Diodorus quidem Siculus, XVI. 88. horum plura dum memorat, insignem illum, quem antea diximus, effectum gratiis solum Atticis vindicando, vel ignorasse, quæ reticet, vel moralem scopum sibi præfixisse, videtur. In republica Demades haud raro sibi speciem honestatis quæsivit. Eodem refero decretum illud, quod Seneca de benef. VI. 38. perpendit, et quo damnavit eum, qui necessaria

funeribus venditabat, cum probasset, ipsum magnum lucrum optasse, quod illi contingere sine multorum morte non potuisset. Nihilo minus et subinde veras animi cogitationes celare nequivit. Huc pertinet, quod persuaserit Atheniensibus, ut in concionem Græcorum Philippicam omni modo recipi studerent. Quamvis enim Demosthenes, Phocion, cæteri repugnarent: populus tamen, Macedonibus assensum inconsulto fervore sequebatur. Reprehendebat quidem, detrimento per ejus consilium accepto, civitas Demadem. Hic autem denuo suasor exstitit, ut sui pacem bello præferrent, ac Macedonis imperium patienter tolerarent. Habemus et aliud adhuc ejus decretum, quo, cum Alexander a Thebis expugnatis legationem Athenas mitteret, de decem oratoribus puniendis, consilium illorum liberandorum causa cepit, summa diligentia, populi nomine, factum. Hoc ipso decem illos excusabat; sin vero vel peccarint, promissionem annectebat, eos populum esse puniturum (Diod. Sic. XVII. 15. Plut. in Demosth. § 23.). Forte tunc et psephisma scripsit, de Alexandro majorum deorum consessui jungendo, quem honorem jam Philippus affectarat. Hinc ipse legatus, per gratiam et eloquentiam suam, oratores liberavit, totique populo clementiam Alexandri comparavit. Evolvantur Arrianus de exped. Alex. I. 10. Plut. in Alex. §. 12. cæteri. Quin simul pro Thebanis transfugis fructuose deprecatus est. Sic et alias, quod salvo Macedonum dominatu fieri poterat, civibus prodesse laboravit. Ridendo præcipue verum dicebat, et Atticis auribus se totum accommodabat. Ut hoc utar exemplo, cum cives suos aliquando, rebus novis audiendis solum intentos, negotiorum curam omittere videret; illam ipsam, vel fabula, commendavit, quam in Æsopiarum collect. n. 178. legimus. Suidas refert, quod et aluerit equos, inque ludis Olympicis victor discesserit. Apud Edvardum quidem Corsinum inter Olympicos victores nulla fit mentio Demadis. De solis igitur Atticis, ac minoribus hoc nomine ludis, de quibus æque Corsini loquitur, erit intelligendus Suidas, qui de eodem narrat: οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. Id esse factum videtur, cum ejiceret oratores, et urbem Antipatro traderet, ut illius nunc diversa fieret in foro pariter administratio. Forsitan hoc tempore, quod idem narrat, populo discedens dixit: οὔτε ἑαυτῶν ἐστὲ κύριοι, οὔτε ἐμοῦ. Nec admodum errabo, si commemoraverim, inde natam esse narrationem Tzetzæ Chil. VI. 177–181. de linguis oratorum Atticorum, cum cæteri necarentur, rogatu Demadis, solum exsectis. Ita quidem, cum ipse sub Antipatro naufragia reipublicæ se gubernare profiteretur; jure suo vocari potuit a Plutarcho in Phoc. §. 1. reipublicæ naufragium.

V. Interim, secundum Suidam, proditor perquam dives, Philippi

munere, multas habuit in Bœotia possessiones. Immo, si C. Graccho, apud Gellium XI. 10. 6. fides datur, vel, ut sileret, talenta decem accepit. A nece Philippi beneficentia pariter Alexandri gaudebat, apud illum haud minus potens, ac apud parentem. Hinc a Demosthenis amicis largitione quinque talentorum commovebatur, ad dictum antea psephisma, de reis oratoribus periculo eximendis, artificiosius consignandum. Postea similiter Antipatri gratiam obtinuit, licet denique perniciosam. Ad hunc enim cum Phocione legatus, urbem illi demisse tradidit, quod fusius memorant Nepos in Phoc. c. 2. Plutarchus in Vit. Phocion. §. 26. sq. et Pausanias L. VII. c. 10. Nec apud suos honoris testificationibus excidit Demades. Ænea statua, in foro posita, colebatur, publiceque in Prytaneo victum capiebat, quod Dinarchus κατὰ Δημοσθ. inter alios refert. Tanto verosimilius idem Dinarchus §. β'. Demosthenem atque Demadem conjunxit, ab Harpalo pecunia corruptos, quo tempore §. ζ'. Areopagi senatus sex mensibus de iis inquisivisse dicitur. Palam quidem Demades, uti jam dictum est, adversarius erat Demosthenis, cujus administrationem reipublicæ malorum omnium causam exstitisse præ se ferebat, cum bellum postea nasceretur. Respicit, hocce narrans, Aristoteles Rhet. II. 24. bellum, post quod, Aristophonte prætore, Demosthenes habuit orationem de Corona. vid. Dionys. Hal. ep. ad Ammæum, §. 12. Post illud tempus in civitate sua rixis sæpe noster exercebatur, nonnunquam omnino plectebatur. Quod et, cum Alexandrum vivum consecraret, pecuniam ab Harpalo sumeret, et alias, factum esse narrant. Ob divinos honores Alexandro decretos, forte post discessum regis in Asiam, mulctam C. talentorum irrogatam illi fuisse, putat Ælianus V. H. V. 12. credibilius autem X. nominat Athenaeus VI. 6. p. m. 409. Erat tamen, cum et per solam petulantiam occasionem mulctæ præberet. Hujus rei vel unum exemplum è Plutarcho in Vit. Phocion. §. 30. sufficiet. Athenis lege cautum fuit, ne quis peregrinus saltaret. Demades vero totum chorum ex peregrinis, numero centum, constituit, pœnamque simul debitam solvit. At non semper tam promptus erat in suscipiendis pœnis, quas septies detrectabat, maxime potentior civitate factus. Accidit illud, vel in primis, post Alexandri mortem et Lamiacum bellum, quo tandem Athenienses, ad Cranonem, ab Antipatro Crateroque victi, præsidium in Munychiam recipere cogebantur. Tunc enim Demadis, professi Macedonum amici, fortuna sine dubio novum incrementum obtinuit. Sed in altum tollebatur, ut graviore prolapsione rueret. Cum effecisset Athenis, ut Demosthenes et oratores alii damnarentur: ipse fraudulentus deprehendebatur. Quippe, quod Diodorus Sic. XVIII. 48. memoravit, clanculum per literas egerat cum Antipatri capitali hoste, quem in Macedoniam et Græciam

invitabat, ἐκ παλαιοῦ καὶ σαπροῦ στήμονος omnia pendere, Antipatrum sugillando, significans. Tota res ab eum accusante Dinantho Corinthio, ad Plutarchi testimonium, in Demosth. vita, §. 31. cum literis ipsis detegebatur. Quo facto, dum liberius exigebat promissa Demades, Olymp. secundum aliquos CXV. a. 2. potius autem, quoniam Antipater tunc jam mortuus erat, CXIV. 4. cum legationis comite Demea, quoddam in gurgustulum abductus, postquam filium necari viderat, ejus sanguine conspersus, tollebatur, inque lacum Amphipolitanum cadavera conjiciebantur, aperto documento, quam dignus exitus vulgo flagitia sequatur. Hac enim ratione tandem evenit, quod Démadi subinde prædixerat Demosthenes, sese primos vendere proditores. Historici necis auctorem partim Antipatrum vocant, partim Cassandrum. Apparens autem repugnantia facile dirimetur; si jam ægrum parentem filio totam administrationem imperii tradidisse perpendamus.

VI. Quid infelix iste valuerit in arte dicendi, videamus nunc brevissime. Non hic afferam, e Plutarchi vita Demosthenis §. 10. ἀμφιβολίαν habens, effatum Theophrasti, qui, cum interrogaretur, quis sibi videretur Demosthenes orator? respondit; *dignus hac urbe*. Qualis Demades? *supra urbem*, ὑπὲρ τὴν πόλιν. Eadem pagina testimonium lego: Πλὴν τόν γε Δημάδην πάντες ὡμολόγουν τῇ φύσει χρώμενον ἀνίκητον εἶναι, καὶ παραφέρειν αὐτὸν σχεδιάζοντα τὰς τοῦ Δημοσθένους σκέψεις καὶ παρασκενάς· quibus verbis eloquentia prorsus invicta, quæque vel Demosthenicam provocarit, quamvis extemporalis foret, si quid videmus, Demadi tribuitur. Ab anonymo in proleg. rhet. apud Fabric. B. Gr. T. IX. p. 598. eidem et Aristodemo vindicatur oratio ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, quam licet quintam rhetoricæ formam constituat, ipse tamen præterit. At vel inde patet, quatenus a Diodoro Sic. XVII. 15. τῇ τοῦ λόγου δεινότητι πάντα κατεργασάμενος appelletur. Quia vero potior plurimorum laus ad sales Demadis pertinet: cætera sequenti membro misceamus.

VII. Nimirum, haud sine causa, placuerat singulatim Atticis auribus, ut cum Tzetzæ Chil. V. v. 345. sq. loquamur: Ῥήτωρ ὡραῖος κάλλει, Πολὺ δὲ ὡραιότερος ἀποφθεγμάτων λόγοις. Sententias Demadis, graves, translatas, et in ipsa ὑπερβολῇ singulare quidquam habentes, vocat Demetrius περὶ ἑρμ. §. 300. sqq. illarumque pluribus collectis, sub finem adjungit, Demadis gravitatem ostendere non nihil periculosi, difficilem imitatu, quid? poeticam plane. Laudat easdem Cicero, dum in Oratore 26. 90. "ex Atticis (ait) non omnes faceti, Lysias satis et Hyperides, Demades præter-cæteros fertur." Neque dissentiunt Vossius institt. or. VI. 7. 6. et Nicol. Caussin. I. 34. Quæ cum ita sint, notatu digniores aliquas, exempli causa, jure nunc observabimus. Initium faciat, cujus argu-

mentum Tzetzes l. c. v. 347. sqq. e Plutarchi vita Solonis deprompsit: (Δημάδης)

> Μεγάλως εὐδοκίμησεν ἐν πριτικῷ λέξας
> Ἔοικεν, ἄνδρες δικασταί, Δράκων ὁ νομογράφος
> Οὐ μέλαν, ἀλλ' αἵματος τοὺς νόμους δὲ χαράξαι.

Huic duas annectimus, apud Stobæum legendas. Priorem habet serm. IV. de Imprudentia ante med. p. 56. Δημάδης τοὺς Ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς, ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λογικὸν (λοιπὸν) οὐδέν ἐστι. posteriorem autem serm. LXXII. nuptial. præc. p. 441. Δημάδης εἶπε, τὴν αἰδὼ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν εἶναι. Sic et Lucianus in Demosthenis Encom. §. 15. Demadis jocum affert, alios oratores ad aquam dicere, Demosthenem quoque scribere ad aquam. Præterimus adversus illum argutias, quas collegit Tzetzes VI. 113-137. Talia quando pronuntiaverit orator, non liquet; certius tempus sequentium erit. Alexandro cum adeo blandiretur, ut eum, decreto facto, tertium decimum deorum scribi juberet, idque reprehenderet populus; ita, se tuendi causa, secundum Demetrium l. c. respondit: Τοῦτο τὸ ψήφισμα οὐκ ἐγὼ ἔγραψα, ἀλλ' ὁ πόλεμος, τῷ Ἀλεξάνδρου δόρατι γράφων. Tunc et, secundum Valer. Max. L. VII. c. 2. ext. 10. " videte (inquit) ne, dum cœlum custoditis, terram amittatis." Quod quidem effatum Paulus Leopardus emendatt. X. 18. in Gruteri facis crit. T. III. p. 203. ab Erasmi errore defendit, quia Demades potius erat amicus, quam adversarius, Alexandri. Eodem aliud spectat. Cum enim præcipites Alexandri de morte lætarentur Athenienses: Οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ait Demades, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥζε γὰρ ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. de Macedonum contra potestate: Ἔοικε γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἀπολωλεκυῖα τὸν Ἀλέξανδρον, τῷ Κύκλωπι τετυφλωμένῳ· licet potius Philippum, oculo altero privatum, Cyclopem appellarent. Se tandem sibi contraria sæpe dixisse profitebatur, reipublicæ nunquam.

VIII. Sunt et scripta, quæ Suidæ compilatio Demadi tribuit. Alterum, cujus hodie, quantum novi, nec volam ullibi nec vestigium habemus, inscribitur: Ἱστορία περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς Λητοῦς παίδων. alterum: ἀπολογισμὸς πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. Ad hæc Suidas innuit, illum cum Philippo commercium exercuisse literarum, quibus addere poterimus, quam ipse Demeas tulit, epistolam. Examinent alii; num et, per conjecturam, appellari queat oratio pro pace, quam respicere videtur Tzetzes Chil. VI. 20. sqq. (Δημάδης)

> Φάσκων ἀνάνδρους οὐ καλῶ, παθάπερ Δημοσθένης,
> Ἀναμφιπίζων πόλεμον, εἰρήνην ἀπειλούμην.
> Δειλός εἰμι καὶ ἐραστὴς παθίστημι εἰρήνης.
> Οὐ στέργω μάχης ἀγῶνας, οὐδὲ πολέμων πρίτους,
> Οὐδὲ πρὸς πολυάνδριον θέλω φιλοτιμεῖσθαι.

Παρ' εἰρήνης λέγεται, ὦ ἄνδρες, παίθεσθέ μοι·
Μὴ ὀχλοκόπῳ δὲ ἀνδρὶ, μάστιν ὀχλοκοποῦντι.
Ἀντιστροφὴ γὰρ γίνεται πραγμάτων τῷ πολίτῃ.
Θάπτει πατὴρ τὸν παῖδα γὰρ, γέρων τὸν νηπιοτρόφον. κ. τ. λ.

Longiorem ideo locum exscripsi, quo melius pernoscere possimus, num valeat conjectura, quatenus legisse Tzetzem, quæ narrat, oportet. Cum autem hujus orationis mentio, quantum mihi sane constat, penes auctorem alium haud reperiatur: ad alteram *περὶ τῆς δωδεκαετίας* eo tutius regrediemur. Suidas ad Olympiada missam dicit: ni quis hic latere mendum, et olympiadem indicari, putet, cujus numerus desit, ad quam autem usque fuerit administrata per Demadem respublica. Neutrum accommodatum erit ad fragmentum orationis hodieque superstes: nec enim Olympiadis, nec olympiadum, ibi commemoratio quædam fit; sed Atheniensium congregatorum, et actarum rerum ordinis. Annos quoque duodecim haud invenimus; ni partem narrationis desiderari judicemus. Quid? opinari quis posset, *ἀπολογισμὸν* illum potius narrationem historicam complecti, quam solemnem orationem, et cum hodieque superstite temere confundi. Occasionem, qua dixerit orationem eam, vix aliam reperimus, quam qua simul Demosthenes *δωροδοκίας* a quibusdam, et a Dinarcho nominatim, accusabatur. Demetrius quidem Magnes, qui de *homonymis* scripsit, accusationem esse Dinarchi negat, apud Dionysium Halicarn. in judic. de Dinarcho, c. 1. Ipse vero Dionys. Hal. l. c. c. 9. eandem illi vindicat: cujus a parte libentius stabo; cum et in alia legitima scripta Demetrius involarit. In defensione Demadis nulla fit Harpali mentio, qui Olymp. CXIII. 2. Athenas venit. Videtur autem saltem id curasse Demades, ut, si vel accepisset dona, quod eum esse professum Dinarchus jactat, nihil tamen ideo se contra rempublicam egisse corroboret. Causam aliquam obscuriorem, ante Thebarum expugnationem ab Alexandro factam, propter fragmenti §. 35. sibi concipientibus, utrobique duodecim annorum spatium respiciendum esset. Thebæ sunt expugnatæ Olymp. CXI. 2. quod tempus justo longius esset, si jam ante Olymp. CVIII. quod innuimus supra, Demades clarescere cœpit. Multo quidem minus duodecim annorum tempus vocari potest, ad accessum Harpali; ni quod spatium temporis excidisse credamus. Hoc æque difficile dictu fuerit, quam alterum illud. Tunc autem initium constituendum erit a pugna Chæronea, vel Olymp. CX., qua publicam administrationem suscepit Demades, antea solum orator. Fac, et alium id fragmentum finxisse, quælibet tamen cum historia conveniunt, quam auctor sanus exploravit, ne quid, hac etiam de parte, peccaretur. Dinarcho p. 50. si credamus, is tunc ab Harpalo sexies mille stateres aureos accepit. Notabilis habetur

tate judicandi, propter animum ab accusantibus motum §. 6., et applicatione ne hinc redundante cautela, ne reos injuste damnent §. 7. a magnanimi tandem proposito moriendi, si vel crimen hæreat §. 8., vel publica salus id requirat §. 9. Capita II. Captatio benevolentiæ principium cum altera parte connectit. Cum enim cedere nolit orator accusantium vaniloquentiæ; petit audientiam §. 10. gratiamque flagitat in timore §. 11. Timet quidem, non causæ suæ, sed ne calliditas adversariorum judicibus imponat §. 12. Spe tamen horum justitiæ fultus §. 13. alias etiam accusatores, qui fecisse fidem credebantur, in pudorem conjectos esse memorat, quod æque jam fore confidit §. 14. Ipsius oratoriæ narrationis tria membra reperio. Scilicet, capite III. de administratione reipublicæ, quam in transitu vituperarant accusantes, dum ab ipsis initiis se dicturum profitetur §. 15. primam ætatem suam designat, tanquam pauperem, sed innocentem §. 16. 17. deinceps ait, se non caussidicum privatum fuisse, sed in senatu dixisse §. 18., semperque communi civitatis utilitati consuluisse §. 19. postea se pacem Atticis salutarem pepigisse §. 20., non munera captando, sed necessitati prospiciendo §. 21. quamvis humanitatem simul Philippi reges laudet §. 22. Altero membro, capite IV., miscetur, mox Alexandro regi plus æquo non paucos adulatos esse §. 23. Lacones autem et Atticos debiliores tunc fuisse §. 24. cum Lacosum robur Leuctrica pugna §. 25. Atheniensium alia prælia §. 26. Thebanorum æque variæ calamitates, fregerint §. 27. elati vero fuerint animis Macedones, Persicis jam opibus inhiantes §. 28. Tunc Demosthenem bellum decrevisse §. 29. se vero, plurimas inde noxas contemplatum, signasse pacem §. 30. Quod se laudabiliter fecisse præ se fert: quis declinare tempestatem præstet, quam subire §. 31. Itaque deprecatur inde nascentem offensionem, cum suasor neutiquam in potestate fortunam habeat §. 32. nec eventus, quin potius res in sese, considerari mereatur §. 33. 34. Membro tertio sive cap. V. tertium periculum memoratur, ab oratoribus tunc illatum §. 35., cum Demosthenes et Lycurgus dicerent, Alexandrum inter Triballos esse victum, immo defunctum §. 36. et vana spe, tam populum quam Thebanos Atheuis versatos, delinirent; contra Demadem odiosum reddere laborarent §. 37. Ita quidem hic nec tota narratio legitur, nedum uberior defensio, pro longioris illius exordii conditione. Sed ipsum audiamus, vel fictum, vel verum Demadem.

ΔΗΜΑΔΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΑΣ.

Pag. ed. Reisk.

(α΄.) ΤΗΣ μὲν τῶν κινδυνευόντων σωτηρίας, ὦ ἄνδρες 262
Ἀθηναῖοι, καὶ τῆς τιμωρίας ὑμεῖς παρὰ τῶν νόμων τὴν
ἐξουσίαν εἰλήφατε· (β΄.) οὔτε δὲ ἰατρὸς ἐμπείρως δύνα-
ται θεραπεῦσαι τοὺς κάμνοντας, ἂν μὴ τὴν αἰτίαν τοῦ
νοσήματος κατανοήσῃ, οὔτε δικαστὴς ὁσίαν θεῖναι τὴν
ψῆφον, ἐὰν μὴ τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις ἢ παρηκολουθη-
κώς. (γ΄.) ἐμπεσὼν δὲ αὐτὸς εἰς μέσην τῶν ῥητόρων δυ- 263
σμένειαν, ὥσπερ τῆς παρὰ θεῶν, οὕτω τῆς παρ' ὑμῶν
δέομαι τυχεῖν βοηθείας. διαβάλλουσι γάρ μου τὸν βίον,
οἰόμενοι τὸν λόγον ἄπιστον καταστήσειν. (δ΄.) ἐγὼ δ'
ἀποθανὼν μὲν ἢ ζῶν οὐδέν εἰμι· τί γὰρ Ἀθηναίοις, εἰ
παρανάλωμα Δημάδης; (ε΄.) δακρύσει δέ μου τὴν ἀπώ-
λειαν οὐχ ὁ στρατιώτης — πῶς γάρ, ὃν αὔξει μὲν πόλε-
μος, εἰρήνη δ' οὐ τρέφει; — ἀλλ' ὁ τὴν χώραν γεωργῶν
καὶ ὁ τὴν θάλατταν πλέων καὶ πᾶς ὁ τὸν ἡσύχιον βίον
ἠγαπηκώς, ᾧ τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὅρους τῆς χώρας
περιβαλὼν οὐ λίθοις ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ.
(ς΄.) δεινὸν δέ τι συμβαίνει ὁπολλοῖς τῶν [1]κρινόντων, ὧ

[1] κριόντων ἄδε, Bmaster.

Τοὺς καμνόντας] Antipho Tetralog. Γ. β. med. de medico dicit: εἰ ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύσουτο. Sed utrumque vocabulum crebrum est in N. T. v. g. Matth. IV. 23. sq. VIII. 7. 16. IX. 35. cæt. Hauptmann.

Ὁσίαν θεῖναι] Demosth. c. Mid. §. δ'. potius εὔορκον ψῆφον θέσθαι. cf. c. Aristocr. §. ι'. Lycurg. §. δ'. fin. Sed 13. 3. ὁσιώτατα δικάζοντας invenimus et 18. 6. ὅσιον ὄμνυν. Idem.

Ἡ παρακολουθηκὼς] *sectatus fuerit*, ut 1 Tim. IV. 6. Εὐμαθῶς παρακολουθεῖν habet Æschines. [c. Tim. §. κ΄.] cf. Plut. *valb. ἀγ.* 2. 2. ed. Heus. Idem.

Εἰς μέσον] Non Hebraismum, sed pondus habet; ut reliquam hanc enuntiationem ipse Demosthenes. Idem.

Βοηθείας] Sic Antipho Accus. Pharm. §. δ'. Conθείαφ παρ' ὑμῶν τυχεῖν. Idem.

Λόγον - - - εἶμι] F. λέγων οὕτως ἄπιστον κατασήσειν. ἐγὼ δ' ἀποθ. μὲν οὐδὲν μᾶλλον ἢ ζῶν οὐδέν εἰμι. Reisk.

Παρανάλωμα] *appendix, sumptus inutilis*; de quo, num ætatis Demosthenicæ sit vocabulum, adhuc dubito. Legere memini, de temporis impendio, apud Ælian. V. H. I. 17. Hauptm.

Ἀπώλειαν] Sic et Demosthenes subinde loquitur. Res ipsa vero difficultatem inferre posset; sive conditionem illo tempore militum Græcorum, sive reipublicæ debilem statum, spectemus. Idem.

Ἡσύχιον βίον] 1 Tim. II. 2. Sed est etiam in Demosthenis Phil. IV. [§. ζ'.] et alibi, ἡσύχιος et ἀπράγμων βίος. Idem.

Ὧδε] *in hanc sententiam*, vel *hoc loco*, ut apud Xenoph. Idem.

ἄνδρες δικασταί. ὥσπερ γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν ὄρασιν συγχέασα κωλύει τὰ ἐμποδὼν κείμενα θεωρεῖν, 264 οὕτως ἄδικος παρεισδύνων λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας οὐκ ἐᾷ δι' ὀργὴν συνορᾶν τὴν ἀλήθειαν. (ζ'.) διὸ καὶ δεῖ συνορᾶν ὑμᾶς εὐλαβῶς ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων μᾶλλον ἢ τῶν ἐγκαλούντων· οἱ μὲν γὰρ αὐτόθεν ἔχουσιν ἐκ τῆς πρωτολογίας ὁποῖον αὐτοὶ βούλονται τὸν δικαστήν, οἱ δ' ἀναγκάζονται πρὸς ὠργισμένους κριτὰς τὴν διάνοιαν ἀντιτάσσεσθαι. (η'.) ἐὰν μὲν οὖν φαίνωμαι τοῖς ἐγκαλουμένοις ἔνοχος, καταψηφίσασθε, μὴ φείσησθε, οὐ παραιτοῦμαι· ἂν δ' 265 εὑρίσκωμαι τῶν ἐγκεκλημένων κεχωρισμένος τῷ δικαίῳ, τοῖς νόμοις, τῷ συμφέροντι, μὴ πρόησθέ με τῇ τῶν κατηγόρων ὠμότητι. (θ'.) εἰ δὲ πάντως ἀποθανὼν συμβαλοῦμαί τι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, ὡς οὗτοι λέγουσιν, ἑτοίμως ἔχω τελευτᾶν· κτήσασθαι γὰρ ἰδίῳ θανάτῳ δημοσίαν εὔνοιαν καλὸν, ἐὰν [1] ἡ χρεία τῆς πατρίδος, ἀλλὰ μὴ ὁ τούτων λόγος [2] τὸ νῦν ἀφαιρήσηται. (ι'.) δότε δή μοι πρὸς θεῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δότε διαλεχθῆναι ὡς προαιροῦμαι πρὸς

40 179. 5

[1] ἢ

[2] τι τῶν ἀφαιρήσεται.

Δικασταί] Aldum. et sequitur editio Hanov. Cum §. 1. 10. 16. 32. aliter, hic solam judices appellet; posset aliquis δικασταῖς præferre: sed tunc quoque præstaret τοῖς πρύτανεσιν. IDEM.

Εἰ] F. ἢ. REISK. Et sic dedit H. Stephanus.

Παρεισδύνων] *irrepens.* Judæ ep. v. 4. Herodian. II. 12. 1. VII. 9. 18. HAUPT.

Εὐλαβῶς] *caute.* Plloux III. 28. Apud Demosthenem est et *religiose*, quem sensum in N. T. sæpius habet adjectum. IDEM.

Πρωτολογίας] Ætatis recentioris vocabulum videri posset, quod apud solum explanatorem Demosthenis, sive similes, ac ne quidem in Harpocratione ac Polluce, legere minimi: nihilo minus δευτερολογίαν apud Demosthenem invenio. IDEM.

Ἀντιτάσσεσθαι] Oratores optimi, sensu pariter adhibent translato ac forensi, quo legitur Act. XVIII. 6. cæt. IDEM.

Ἔγκλ. ἔνοχος] Hic mihi legitimus nexus deesse, neque participium suo loco poni, videtur. At tamen Isocrates etiam περὶ Εἰρήνης §. ιζ'. dixit ἔνοχον τοῖς λεγομένοις ἐντων. IDEM.

Παραιτοῦμαι] Demosthenes quidem c. Mid. §. γ'. ait, τῷ φεύγοντι προσῆκεν παραιτεῖσθαι. Sed eandem cum nostro sententiam habet Paulus Act. XXV. 11. IDEM.

Κεχωρισμένος] Sic iterum Isocrates de pace [§. λ'.] πολὺ τῶν δ' ἄλλων κεχώρισται. Præpositionem autem supplet N. T. Act. I. 4. Hebr. VII. 26. IDEM.

Πρόησθέ μα] *ne, per negligentiam, tradatis me.* Frequens est illud verbum; Lycurg. 12. 4. 30. 39. 37. 9. IDEM.

Ὠμότητι] Nomen hoc sensu crebrum apud Isocratem ac Demosthenem. IDEM.

Κοινὴν σωτηρίαν] Lycurg. p. 174. 4. ed. Reisk. IDEM.

Τελευτᾶν] Act XXI. 13. Talis autem sollemnis erat Atticorum oratorum jactantia. v. g. Dinarch. p. 31. IDEM.

Κτήσασθαι] Non comparat sibi nece sua publicam benevolentiam maleficus; licet ipsum occidi publicæ salutis intersit. Ita, quam Lycurgus 27. 2. immiscet, sententia melior est. Sed hic loquitur noster de nece gloriosa pro republica. IDEM.

Τι τῶν] Ed. Hanov. varians lectio [scil. e marg. H. Steph.] est τὶ, ut τὸ τῶν sit *jam.* IDEM.

Ἀφαιρήσεται] Locutio non infrequens apud Lysiam. IDEM.

Πρὸς] Interpretantur vulgo *coram* vel *a.* Videtur autem potius ellipsis quarti casus, ut Act. XXVII. 34. Antiph. p. 618. 1. 660. ult. 727. 6. ed. Reisk. IDEM.

ὑμᾶς περὶ τῶν δικαίων. (ικ΄.) δοκῶ μὲν γὰρ δύναμιν εἶναί 266
μοι καὶ τοῖς ἄλλοις βοηθεῖν· ἐν δὲ τούτοις ἐμποδίζει μου
τὸν λόγον ὁ φόβος. (ιβ΄.) ἄλλως δὲ οὐ τὸν ἔλεγχον τοῦ
προήγματος [1] δέδοικα, ἀλλὰ [2] τὴν τῶν ἀντιδίκων [3] διαβολὴν
μόνον, [4] ἥτις οὐ κρίνει τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ φύεται τοῖς
[5] δοκοῦσι λέγειν ἢ πράττειν. (ιγ΄.) ἡ παρ' ὑμῖν ἐλπὶς δὲ δι-
καία· ἐὰν [6] δὴ ταύτης [7] κατατύχω, πάσας ἀπολύσομαι
τὰς διαβολάς· ἄνευ δὲ ταύτης οὔθ' ὁ λόγος οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ'
ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια σῶσαι [8] δύναιντ' ἂν τὸν ἀδίκως
κρινόμενον. (ιδ΄.) οὐκ ἀγνοεῖτε δὲ ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἤδη
τῶν ἐγκαλούντων ἀπὸ μὲν τῆς κατηγορίας ἔδοξαν δίκαια
λέγειν, παρατεθείσης δὲ τῆς ἀπολογίας εὑρέθησαν αὐτοὶ
συκοφαντοῦντες· ὃ δὴ καὶ νῦν πέπεισμαι τούτοις παρακο- 267
λουθήσειν ὑμῶν ἀκούειν προαιρουμένων μετ' εὐνοίας.

(ιε΄.) Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἄλλης μου πολιτείας κατηγορεῖν
ἐπεχείρησαν, βραχέα βούλομαι περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, ἔπειθ'
οὕτως ἐπὶ τὴν λοιπὴν δικαιολογίαν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ λά-
θωσιν ὑμᾶς παρακρουσάμενοι. (ις΄.) γέγονα γάρ, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, Δημάδου πατρὸς, ὡς καὶ ὑμῶν οἱ πρεσβύτεροι
γινώσκουσι, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτως ἔζων ὡς ἐδυνάμην,
οὔτε κοινῇ τὸν δῆμον ἀδικῶν οὔτ' ἰδίᾳ λυπῶν οὐδένα τῶν ἐν
τῇ πόλει, πειρώμενος δ' ἀεὶ τοῖς ἰδίοις πόνοις τὴν ἀσθένειαν
τοῦ βίου διορθοῦσθαι. (ιζ΄.) ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον

[1] δίδυμα om. [2] τῇ [3] διαβολὴν om. [4] ἧς [5] ἀδικοῦσι
[6] δὴ om. [7] κατατυχὲν [8] δύναται τὸν

Περὶ τῶν δικαίων] Sic et Act. XVIII. 19. XXIV. 12. 15. locis junctim considerandis. IDEM.

Βοηθεῖν] Consueta reis eminentioribus ratio movens. Dinarch. p. 20. sqq. Sed hic, in ambitu verborum concedente, solum illustrare videtur. IDEM.

Τῇ] Sic Aldus et Hanov. Si quid facile mutarem, legerem τοι, vel δείδω, timeo, vel τὸν, scilicet ἔλεγχον, ubi tamen obscurior est ἔλλειψις, forte verbi φοβοῦμαι, φεύγω, quod, vel δείδω, si reciperetur, mallem, et initio membri, Ἀλλ᾽ ὦ. IDEM.

Φύεται] *fit.* Lyc. 16. 11. Antiph. Tetral. A. *a.* post init. IDEM.

Ἀδικοῦσι] Ed. Hanov. [e marg. H. Steph.] lectio varians δικοῦσι. IDEM.

Λέγειν] Scil. εἰς τὸ. IDEM.

Κατατυχὲν] Fortassis κατατύχω. Sic non opus esset Hanoviensis ἀπολύσομαι.

Ἀπολύσομαι τὰς διαβ.] Locutio frequens apud Antiphontem et Lycurgum. IDEM.

Πολλάκις πολλοὶ] Talem παρομοιασίαν sæpius habet Antipho. IDEM.

Παρατεθείσης] Ita melius Hanov. est enim forma patiens: Aldus παραθείσης. IDEM.

Δικαιολογίαν] Apud Plutarchum, Philonem, Libanium, non apud antiquiores, memini legere. Sic et Ælianus V. H. X. 1. habet: παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο. IDEM.

Οἱ πρεσβύτεροι γιν.] Locutio sollemnis alias, hic modo locum habere videtur, quatenus patrem puer amisit filius. cf. Lycurg. 32. 1. Antipho XIV. 178. IDEM.

Ἔζων] Rom. VII. 9. IDEM.

μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπὸν, κεχώρισται δ' αἰσχύνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ [1] τρόπου κακίαν ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. (ιή.) προσελθὼν δὲ τοῖς κοινοῖς, οὐκ εἰς δίκας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς λογογραφίας ἐργασίαν ἔθηκα τὸν πόνον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος παῤῥησίαν
268 ἣ τοῖς μὲν λέγουσιν ἐπισφαλῆ παρέχεται τὸν βίον, τοῖς δ' εὐλαβουμένοις μεγίστην δίδωσιν ἀφορμὴν πρὸς κατόρθωσιν· οὐ γὰρ ἐν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι δεῖ συνεκπίπτειν τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν. (ιθ.) χιλίων ταφὴ Ἀθηναίων μαρτυρεῖ μοι, κηδευθεῖσα ταῖς τῶν ἐναντίων χερσὶν, ἃς ἀντὶ πολεμίων φιλίας ἐποίησα τοῖς ἀποθανοῦσιν. (κ.) ἐνταῦθα ἐπιστὰς τοῖς πράγμασιν ἔγραψα τὴν εἰρήνην· ὁμολογῶ. ἔγραψα καὶ Φιλίππῳ τιμάς· οὐκ ἀρνοῦμαι. δισχιλίους γὰρ αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων καὶ χίλια πολιτῶν σώματα
269 χωρὶς κήρυκος καὶ τὸν Ὠρωπὸν ἄνευ πρεσβείας λαβὼν ὑμῖν ταῦτ' ἔγραψα. (κά.) ἐπείληπτο δὲ τῆς γραφούσης χειρὸς οὐχ ἡ δωροδοκία τῶν Μακεδόνων, ὡς οὗτοι πλαττόμενοι λέγουσιν, ἀλλ' ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεία καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον καὶ ἡ τοῦ βασιλέως φιλανθρωπία. (κβ.)

[1] τρόπου κακίαν

Τρόπου κακίας] Hanov. *τρόπου κακίαν.* IDEM.

Λογογραφίας] Rabulam neque Demosthenes ac Dinarchus λογογράφον appellant. IDEM.

Ἐπισφαλῆ] *periculosam*, apud Herodianum I. 6. 14. VII. 2. 11. Plutarchum, it. Act. XXVII. 9. Ego; apud Isocratem ac Demosthenem *ἐπικίνδυνον*. v. g. Isocrates in Hel. laud. p. 502. *ἐπικίνδυνον τὸν βίον τοῖς ἄλλοις καθιστάντας.* IDEM.

Πρὸς κατόρθωσιν] Herodian. III. 11. 16. IDEM.

Ταφὴ] Sic legit Hanov., ut arbitror, recte. Nimirum est hic in Aldino codice *τε*, et spatium exiguum, deficientis vocabuli cujusdam documentum, quod hiatus ipse contextus ostendit. Itaque mille Atheniensium funus, adversariorum manibus, simul est curatum. Φίλιος autem amicitia et fœdere junctum indicat, ut φιλίαν χώραν dixit Xenophon. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Quam utilis generatim tunc Atticis pax fuerit, docet Isocratis oratio de pace, sive socialis. Antecesserat autem pax, quam aliis tribuit Demosth. de Cor. §. 8. sqq. IDEM.

Κήρυκος] Vel qui peteret cadavera sepelienda, ut apud Lycurg. 20. 12. vel qui corpora quasi pretio suis venderet, cæteris insepultis abjectis. Laudabat tunc occisos Demosthenes. v. or. de Cor. §. 88. pacem simul Demadi tribuens. Factum ergo, post pugnam Chæroneam, Olymp. CX. a. 3. v. Diodor. Sic. XVI. 86. sqq. IDEM.

Τὸν Ὠρωπὸν] Utroque genere legitur et apud Paus. VII. 11. qui pariter, antecedente capite, plura huc pertinentia narrat. In finibus Atticæ, Bœotiorum initio locus, istud oppidum erat, quod Atheniensibus Philippus concedebat. v. Paus. I. 34. at de paulo recentioribus Oropiorum fatis VII. 11. sq. Samum addit Allgem. Welthist. Vol. V. nota 376. quam et Attici, cum Oropii sui juris fierent, retinuerunt. Diod. Sic. XVIII. 56. IDEM.

Ἐπείληπτο] Singularis hujus Atticæ formæ præbet etiam exemplum Dio Cassius p. 217. ed. Hanov. 1606. locutionis autem Herodian. II. 3, 9. Vulgo tamen Attici casum quartum jungunt. v. Lysias p. 197. Lycurg. p. 194. ult. ed. Reisk. IDEM.

Δωροδοκία] Apud Atticos acceptio munerum: dationem tamen et Ammonius probat. Nostro loco priorem sensum Ἑλληνιτικῶς retinere potest. IDEM.

Βασιλέως φιλαν.] Hanc et tribuit Isocratica ep. ad Phil. Opp. pag. 993. IDEM.

ἐλθὼν γὰρ ἐπὶ τὸν κίνδυνον ἐχθρὸς τῶν ἀγώνων φίλος ἐχωρήσθη, τὸ τῶν νενικηκότων ἄθλον τοῖς σφαλεῖσι θρασθείς. (κγ΄.) τειχίσαντι τοίνυν ἦκε τῇ πόλει κῆρυξ ἕτερος, ἵνα τοὺς ῥαπτοὺς κινδύνους ἕτεροι ἐπιλάθωνται· καὶ πάντες μὲν οἱ τὴν Ἑλλάδα πεποιηκότες τὸν Ἀλέξανδρον ἐπὶ τῇ ἀγεμονίᾳ πεπεισμένοι, καὶ τοῖς ψηφίσμασιν ἐναπλάττοντες φρόνημα μᾶλλον τοῦ ὄντος ἀνδρὶ νέῳ καὶ φιλοδόξῳ περιῆσαν, (κδ΄.) λοιποὶ δὲ ἦμεν ἡμεῖς καὶ Λακεδαιμόνιοι, προβλημα τῆς σωτηρίας ἔχοντες, οὐ χρημάτων πλῆθος, οὐχ ὅπλων παρασκευάς, οὐχὶ πεζῶν σύνταξιν, ἀλλ' ἐπιθυμίαν μεγάλην, 180. 1 δύναμιν δ' εἰσθενῆ καὶ ταπεινήν. (κε΄.) ὧν μὲν γὰρ ἐνέλησε τὴν ἰσχὺν ὁ περὶ Λεῦκτρα κίνδυνος, ὁ δὲ ὑστέρων αἰσθόμενος οὐκ ἐπαλλήλοις στέλλοντας ἐπηγγελλε Εὐρώτας Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακω- 271 νικῇ στρατοπεδεύοντας [1] εἶχεν· ἀπέκειρε γὰρ τὴν ἀκμὴν τῆς Σπάρτης ὁ Θηβαῖος, καὶ τοὺς ὅρους τῆς Λακωνικῆς τεθαρρήκοσιν, τὴν ἀπραξίαν τῶν νέων, συνέκλεισε ταῖς τέχναις. (κς΄.) τοὺς δ' ἡμετέρους παρασκευὰς ἐνάλωσεν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν ζώντων συνέτρωξεν ἡ συμφορὰ τῶν ἀποθανόντων. (κζ΄.) Θηβαῖοι δὲ μέγιστον εἶχον δεσμὸν τὴν τῶν Μακεδόνων φρουράν, ὑφ' ἧς οὐ μόνον τὰς χεῖρας συνεδέδεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν παῤῥησίαν ἀφῄρηντο· τῷ γὰρ Ἐπα-

[1] εἶδεν

Ἄθλιον] Hoc ediam sepulturam, cum publica laude, defunctis, ipsisque captivis premit quædam. IDEM.

Τοῖς σφαλεῖσι] Sic et *opinione deceptus*, σφαλεὶς τῇ δόξῃ, apud Thucydidem. IDEM.

Τοὺς ῥαπτοὺς κιτ.λ.] Hæc oportet minoris fuisse; cum majora pependerunt a Chæronea gentibus, cui non diu superstes erat Philippus. IDEM.

Ἡγεμονίαι] Imperatorem et auctor Philippum, post pugnam Chæronæam, ante ante necem, apud Corinthios, elegerant Græci. IDEM.

Ἀναβλαστάνει] Sapias apud Lysiam accusit, in media præsertim forma. IDEM.

Ἀναπλάττοντες] Habet Diascorides, paullo ante natum Christum, cum redentibus multis. IDEM.

Φρόνημα] Est et, apud Thucydidem et Xenophontem, animi elati cogitatio, quanquam interdum, cum Hesychio, exponere quæamus βούλημα, θέλημα. IDEM.

Παρέδοσαν] Id ipse fecerat Demades, tertiam decimam ibi majoribus adversi-

beam. IDEM.

Λοιποὶ] Sic Hanov. Alias λοιπὸν, quo sensu, pertinens ad πρόβλημα, construtionem περιφραστικὴν haberet. IDEM.

Πρόβλημα] *prætextum, munimentum*, apud Aristophanem, Aristotelem, et alios. IDEM.

Λεύκτροις] Melius Hanov. Λεύκτρα. Plus. I. 29. III. 21. 26. VIII. 27. IDEM.

Ἀνεῖρατο] Sensum adoptat agendum et patientem. IDEM.

Εὐρώτας] Lacedæmonis fluvius, ab Eurota rege dictus. Meurs. de regno Lac. c. I. IDEM.

Εἶχεν] Edit. Hanov. inter variantes [e marg. H. Steph.] habet ἔσχεν. IDEM.

Τῶν νέων] Positos illos terminos, vel muros, jactabant Lacones. Meurs. miscel. Lac. IV. 10. IDEM.

Τέχναις] *cineribus*. a τέφρα deduxit Etym. IDEM.

Ἀφῄρηντο] Passivum hoc plusquamperfectum, ut §. 21. potest etiam in sententia manere, et κατὰ intelligi. Sed accipere cogebantur præsidium istud post pugnam

μινώνδου σώματι συνέθαψε τὴν δύναμιν τῶν Θηβαίων ὁ καιρός. (κή.) ἤκμαζον δὲ τοῖς σώμασιν οἱ Μακεδόνες, οὓς ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τὰ σκῆπτρα καὶ τοὺς Περσῶν θη- 10
σαυροὺς ἡ τύχη διεβίβαζεν. (κθ'.) ἐνταῦθ' ὁμοίως Δη-
μοσθένης μὲν ἐκίνησε πόλεμον, καλὴν μὲν τοῖς ὀνόμασιν,
272 οὐ σωτήριον δὲ τοῖς ἔργοις συμβουλίαν εἰσηγησάμενος τοῖς
πολίταις· (λ'.) ὡς δὲ πλησίον ἔστη τῆς Ἀττικῆς, ἡ χώρα
δὲ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο, καὶ τὸ περιμάχητον καὶ
θαυμαζόμενον ὑπὸ πάντων ἄστυ βοῶν καὶ προβάτων ὥσ-
περ ἔπαυλις καὶ τῶν βοσκημάτων ἐπληροῦτο, βοηθείας δ'
οὐδαμόθεν ἦν ἐλπὶς, ἔγραψα τὴν εἰρήνην. (λά.) ὁμολογῶ, 15
καὶ φημὶ καλῶς καὶ συμφερόντως πεπραχέναι τοῦτο· κρεῖτ-
τον γὰρ ἐπερχόμενον ἐκκλῖναι τὸ νέφος ἢ φερομένῳ συ-
ναπενεχθῆναι τῷ ῥεύματι. (λβ'.) ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν μηδε-
273 μίαν ἀπογεννῆσαι δυσμένειαν. οὐ γὰρ ἐγὼ κρατῶ τῆς τύχης,
ἀλλ' ἡ τύχη τοῦ βίου, δι' ἣν κινδυνεύει. (λγ'.) δεῖ δὲ τὸν
σύμβουλον, καθάπερ τὸν ἰατρὸν, οὐ τῆς νόσου τὴν αἰτίαν 20
ἔχειν, ἀλλὰ τῆς θεραπείας τὴν χάριν ἀπολαμβάνειν.
(λδ.) καταχωρίσαντες οὖν τὰ συμβάντα διὰ τὰς ἔξωθεν
αἰτίας, ψιλῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων γυμνὴν θεωρήσατέ μου
τὴν πολιτείαν. (λέ.) μετὰ ταῦτα τοίνυν τῇ πόλει τρίτος
[1] ἐγένετο κίνδυνος πάντων χαλεπώτατος, οὐκέτι πεμφθεὶς
ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ὑπὸ τῶν τότε ῥητόρων ἐπαχθείς.

[1] ἐστήκετο

Chæroneam, de qua vid. Lycurg. ὑποθ. Demosth. de Cor. ὑποθ. IDEM.

Ὁ καιρὸς] Corn. Nep. Epam. fin. Justin. VI. 7. sqq. IDEM.

Διαβίβαζεν] Cum et Philippus bellum Persicum præparasset. IDEM.

Δημοσθένης] A nece Philippi, gaudiis exsultans, et adolescentem Alexandrum contemnens. IDEM.

Συμβουλίαν] Dinarchus contra Demosth. p. 11. 14—20. 25. IDEM.

Ἔστη] Sc. ὁ πόλεμος. §. 29. vel Alexander. IDEM.

Περιμάχητον] Adjectum Isocrateum, urbe digna, de qua contendatur. conf. Lycurg. 12. 3—14. 33. 2. 3. et alibi passim. IDEM.

Ἔπαυλις] Forte paullo recentius voc. IDEM.

Τὴν εἰρήνην] Hanc esse pacem apparet, qua generalis imperator Græcorum Alexander confirmabatur. v. Diod. Sic. XVII. 4. 7. Nic. Caussinus de El. S. et H. I. 54. hunc locum excerpens, post majorem interpunctionem, legit: Ἔγραψα τάδε, εἰ καὶ φημὶ κ. τ. λ. dubito, num errore, pariter alias ibi, præsertim in Græcis, frequente. IDEM.

Κρεῖττον γὰρ κ. τ. λ.] Hoc inter sales nauticos, ad forum translatos, habet Fabricius B. Gr. IV. 30. 13. ante fin. IDEM.

Αὐτοῦ] Cum vos ad auxilia contra Persas et alia cogeremini. IDEM.

Δι' ἣν κινδυνεύει] propter quam vita periculis objicitur. conf. Lycurg. 11. 12. Dem. l. c. §. 57. IDEM.

Καταχωρίσαντες] dum ejusmodi, ac suo loco collocatis: quo sensu Xenophon adhibet. IDEM.

Οὐκέτι] non amplius, non porro. IDEM.

Τότε] Tertium hocce periculum acci-

25 (λς'.) καί μοι τῶν πεπραγμένων ἀναμνήσθητε, ἡνίκα Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργος τῷ μὲν λόγῳ παρατατόμενοι τοὺς Μακεδόνας ἐνίκων ἐν Τριβαλλοῖς, (λζ'.) μόνον δ' οὐχ 274
ὁρατὸν ἐπὶ τοῦ βήματος νεκρὸν τὸν Ἀλέξανδρον προέθηκαν, ἐν τῷ δήμῳ δ' ἀλείψαντες λόγοις εὐπρεπέσι Θηβαίων τοὺς παρόντας φυγάδων θυμοὺς ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας ἠκόνησαν, ἐμὲ δὲ στυγνὸν καὶ περίλυπον ἔφασκον εἶναι, μὴ συνευδοκοῦντα * * *

disse diu ante videtur: quod tamen, dum a fortuna non reprehensum dicitur, Athenienses respicere debuit orator. Non enim diu cessavit Thebanorum pernicies. At tamen τότε sententiam et adstrictam ferre potest: ut sit potius, ab iis, qui tunc dicebant, quam ab iis, qui tunc vivebant, quod et proxime sequentia demonstrabunt. IDEM.

Ἀναμνήσθητε] *mecum recordamini gestorum.* IDEM.

Δημοσθένης] Hinc, in primis Demosthenes et Lycurgus, dedendi postulabantur ab Alexandro, quem Demades mitigavit. IDEM.

Λόγῳ] *verbo*, non re. IDEM.

Ἐν Τριβαλλοῖς] In inferiore Mœsia. Vicit autem Illyricos ac Triballos Alexander, anno statim primo regni. Hinc αἰχμητὴς dictum. IDEM.

Μόνον δ'] Sed in solo tribunali, non videndam Alexandrum, quasi mortuum proponebant; cum interim ille res magnas gereret, quem in Thracia defunctum esse fingebant. IDEM.

Φυγάδων] Ob præsidia Macedonum in arce Cadmea, ut antea factum, Laconibus eam tenentibus. V. Dinarchus p. 25. IDEM.

Ἠκόνησαν] *acuerunt.* Tunc Thebani quosdam præsidii Macedonum trucidabant. Ideoque, se neutiquam esse mortuum ostendens, Alexander sex millia cives occidit, hominum triginta millia vendidit, urbem evertit. Pausan. IV. 27. VII. 17. IX. 6. Diod. Sic. XVII. 8—14. IDEM.

Στυγνὸν καὶ περίλυπον] *torvum et omnino tristem*, quod Alexander, velut altor Demadis, obiisset. IDEM.

Συνευδοκοῦντα] Apud nostros oratori nondum equidem, reperi; licet ἀνωλογίαν habeat, ut apud Lycurgum p. 238. 6. ed. Reisk. est συνωνυμία. IDEM.

VARIANTES LECTIONES

AD DEMADEM.

CODICES ET EDITIONES.

l 1. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.
l 2. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 52.
p. Codex Parisinus Regius, 2944.
Ald. Editio Aldina.
Bekk. Editio Immanuelis Bekkeri.
Codices et editiones comparantur cum Editione H. Stephani.

P. 525. 7. μόνον] τὸν l 2. 15. ἔνοχον l 2. ult. ἄλλ, ἀναστατ], ἃ ἀλλ᾽ ἀναστατ corr. em. pr. l 2. Bekk.

P. 526. 12. τῷ om. p. αὐτὸν. ἢ χρεία] ἡ χρεία l 2. p. Bekk. pon. τί τὸν] τὸ τὸν l 1. 2. p. Bekk. Ibid. ἀφωμοίωται] ἀφωμοίωνται l 1. ἀφωμοῖται Bekk.

P. 527. 4. ἀρέγματος, ἀπὸ τῷ τῶν ἀλόγων μόνον, ἢ οὐ] ἀρέγματος ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἀντίκων διαβολὴν μόνον, ἥτις οὐ l 1. Bekk. 6. ἀδικοῦσι] ἀδικοῦσι l 1. 2. p. Bekk. 7. διὸ τοιοῦτος παντοτυχὲς] διὸ δὴ τοιοῦτος παντοτύχει l 1. Bekk. 9. ἀδικοῦσι τὸν] ἀδικοῦσ᾽ ἀν τὸν l 1. Bekk. 12. ἀναβαίνοις l 1. Ald.

P. 528. 1. τρόπου Ald. 7. τρὸς τὸν πατρῷ. p. 9. παρὰ] τι φρ l 2. τι, spatiolo inter verba patente, Ald. 15. πάρεστιν p. Ibid. ἐρωτᾷ p.

P. 529. 3. τῷ τοῦτο om. l 2. 4. μὲν om. l 1. 7. μᾶζ᾽ον] μαζὸν l 2. Ibid. παραδόσεως l 2. p. 12. λοίσορον Ald. 14. οὖν] ἔχει l 1. 2. p. Bekk. 16. πῶν l 2. p. pon. συναλλάττων p.

P. 530. 7. ἔστι p. 12. συναρέχθαι l 1. 18. τὸν om. l 1. 20. παντοχαρίστους p. pon. ἐπίγειον] ἐγίνετο p. Bekk.

P. 531. 3. τριβολοῖς l 1. 2. p. pon. δὲ om. l 1. 2. p.

INDEX GRÆCITATIS DEMADEÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

A.

Ἀγωμοσύνη τύχης. 267, 15.
ἀεπῶν θυμόν. 274, pen.
ἀλείφειν τινὰ λόγοις εὐεργετοῦσι. ungere, stimulare, accendere. 274, 3.
ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν. 270, 2.
ἀναπλάττειν τοῖς ψεύσμασι φρόνημα μεῖζον τοῦ δίκαιος. 270, 2.
ἀντιτάττεσθαι πρὸς ὀργισμένου κριτοῦ διάνοιαν. 264, 7.
ἀπείρατος πολιμίας σάλπιγγος Εὐρώτας. 270, ult.
ἀσυγκαπῶν] orcare. τὸν ἐκ τῶν πραγμάτων λύπην ἐμοὶ παρ' ὑμῶν ἐξιὼ μυδαμοῦ ἀπογεννῆσαι δυσμένειαν. 272, ult.
ἀσυκοίρειν] ἀπέκειρε τὸν Σωκράτης ἀμελῶν. 271, 2.
ἀσυλαμβάνειν τῆς δικαιοσύνης τὸν χόρον. 273, 4.
ἀσθένεια τοῦ βίου. paupertas. 267, 11.
αὔξει τὸν στρατιώτην ὁ πόλεμος. 263, 7.

Γ.

γυμνὴ πολιτεία. 273, 6.

Δ.

δεσμὸς sensu translato, retinaculum, frenum, vinculum. 271, 8.
διαβιβάζειν] ὁ τύχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τὰ σκῆπτρα [Persica puta] καὶ τοὺς Πέρσῶν Διαπυρὸς διαβίβασεν. 271, antep.
δικαιολογία. allegatio, prætensio, propositio argumentorum, quibus uteris ad causam tuam defendendam. 267, 5.
διαθεῖσθαι τὸν τοῦ βίου ἀσθένειαν. 267, 11.
δύσχρηστόν τι ἔχει ὁ πενία. inhabile quid, negans tractari. 267, 12.

Ε.

ἐκπλύσειν νόσος ἐπιχείμενον. 272, 8.
ἐμπείρως διεκπαίειν τοὺς πάμπαντας. 262, 3.
ἐμπεσόντων εἰς μέσον τὴν τῶν ῥητόρων δυσμένειαν. 262, ult.
ἐπαγλες βοῦν καὶ ἀμαθίαν. 272, 6.
ἐπί τινος. in aliquius causa. 264, 3.
ἐπιλαμβάνειν] ἐκαλλύνετο τῆς γραφούσης χειρός. inhibebat manum mea manum iste scribentis. 269, 8.
ἐργασία τῆς λογογραφίας. quæstus. 267, pen.

Κ.

κατοικιδίαν] ὁ χάρα, incolæ agrorum, rusticani, εἰς τὴν φίλιν κατοικίδιον. 272, 3.
κατανοεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος. 262, 5.
κατατυχεῖν τῆς ἐλπίδος. 266, 6.
κατεχωρίζειν. 273, 4.
κιθαυθεῖσα ταφή. 268, 4.
κίρυξ] ἄνευ κήρυκος. 268, ult.
κιρυῶν πόλεμον. 271, pen.

Λ.

λογογραφία. quæstus ex orationibus forensibus conscribendis. 267, 16.

Ν.

νόσος ἐπιχείμενον ἐκπλύσειν. 272, 8.

Ο.

ὄρασις] ὅσπερ ὁ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὸν ὅρασιν συγχεῖ. 263, pen.
ὀρατὸς νεκρός. 274, 2.

Π.

παραπολαυθεῖν τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις. jura causæ, argumenta, quibus ambæ partes fretæ pugnant, probe tenere, vel mente consequi. 262, ult. evenire, contingere. 267, 1.
παρασκάλαμα. res eo comparata, quo temere insumatur, quo ei ne parcatur, quo absumpto corruptove nil sentias damni tibi accessisse. 263, 5.
παρατάττεσθαι. 273, ult.
παρατιθέναι ἀπολογίαν [scil. τῇ κατηγορίᾳ]. 266, ult.

παρασκόπου ἄδικος λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας. 263, ult.
παῤῥησία ἀπὸ τοῦ βήματος. 267, ult.
περιβάλλειν τοὺς ἵππους τῆς χάρας, οὐ λίθους, ἀλλὰ τῇ τῆς πύλεως ἀσφαλείᾳ. 263, 10.
περίλυσις. 274, pen.
περιμάχητος. 272, 3.
περίβλημα τῆς συντυχίας. 270, 5.
πρωτοδίκαι πεφόν. 274, 2.
πρωτολογία. primus in dicendo causa vices. 264, 4.

Σ.

σίλιτηξ σιλαμία. 271, 1.
στυγνός. 274, pen.
συγκλείειν τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ταῖς τέφραις. 271, 4.
συλᾶν τὴν ἰσχύν, pro ἀφαιρεῖσθαι. 270, pen.
συναισχύνεσθαι φερομένου τοῦ βήματι. 272, ant.
συνδεῖν τὰς χεῖρας. 271, 9.
συνεκτίστους οὐ δεῖ τὴν τῆς πατρίδος συντυχίαν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι. 268, 3.
συνειδεῖν. probare. 274, ult.
συνδάπτειν. 271, 10.
συντρίβειν τὴν ἰλιγγα. 271, 6.

Τ.

ταφὴ πολυτελεστέρα. 268, 4.
τιτχίζειν τὴν Ἀττικήν. 263, 9.
τέφρα] al τέφραι. 271, 4.
τιθέναι ψῆφον. 262, 5. τιθέναι τινὰ ἐπί τινα εἰς τὴν τῆς λογογραφίας ἐγγασίαν. conferre. 267, pen.

Χ.

χωρίζειν] separare. κεχωρισμένος τῶν ἐγκαλημάτων. insons. 264, ult. 267, 13.

Ψ.

ψολοῦς. 273, 5.

Ω.

ὠμότης] τῇ ὠμότητι τῶν κατηγόρων μὴ μεγάλως πρίσασθαι. 265, 2.

ΣΟΦΙΣΤΑΙ

ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΔΗΣ ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

[illegible]

A.

ΑΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Pag. ed. L. Steph. 69. 33

Pag. ed. Reisk. 1

ΕΙ μὲν ἐώρων τοὺς ὑμῖν συμβουλεύοντας, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ βέλτιστα βουλευομένους τῇ πόλει, καὶ περὶ ὧν [1] παρεληλύθασιν ἐροῦντες, ὀρθῶς παρ' αὐτοῖς ἐγνωκότας συμβουλεύειν, ὑπὸ σκωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν παρεῖχον γνώμην· νῦν δὲ ὁρῶν τούς τε τῇ Θηβαίων πόλει προστιθεμένους παρὰ τὴν αὐτῶν γνώμην τὰ βέλτιστα γράφοντας, ὑμᾶς τε περὶ τῶν τῇ πόλει συμφερόντων οὐκ ἐπιχειροῦντας λέγειν, παρελήλυθα διδάξων περί τε τοῦ παόντος ὑμῖν πολέμου καὶ 2
40 τῶν ἐν ὑμῖν ἀεὶ λέγειν εἰωθότων ὡς χρὴ τούτων ἕκαστα πράττειν. εἰ μὲν γὰρ δὴ καὶ πρότερον περὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν [2] ὑπήκουον Θηβαῖοι μὴ δυσμενῶς διακείμενοι, καίτοι πρὸς τοὺς προγόνους ἡμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ μεγάλα πεπραγμένοι καὶ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου πολέμιοι καθεστῶτες ὑμῖν, παριδὼν ἂν τὰ νῦν αὐτοῖς ἡμαρτημένα περὶ ἑτέρων ἂν τοὺς λόγους ἐποιούμην. [3] νῦν δὲ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι

[1] παρελελύθασιν [2] ὑπῆκουον [3] τίς δὲ οἶα

ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ] Imo vero ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ. Reisk.

Συμβουλεύειν] Videtur ita distinguendum et leg. esse: ἐγνωκότας, συμβουλεύειν παρεῖς, ὑπὸ σκωπῆς ἂν τὴν ἐμὴν παρεῖχον γνώμην. Idem.

Τὰ βέλτιστα] Num οὐ τὰ βέλτιστα. Idem.

Περί τε τοῦ παόντος κ. τ. λ.] Sed neutrum sit in hac orationcula, quæ est frigida et puerilis adversus Thebanos declamatio, consuta e locis sæpe multumque contritis et recoctis. Paret initium solummodo nos habere hujus exercitationculæ scholastices, maximam vero ejus partem intercidisse, nullo prorsus cum damno rei literariæ. Idem.

Ὡς χρὴ —] Id est, ὡς χρὴ περὶ τούτων ἑκάστου ὑμᾶς διδάσκειν. Non enim proposuerat sibi de ratione modoque belli gerendi disputare, sed solummodo causas proponere, cur bellandum adversus Thebanos esset. Idem.

Πεπραγμένοι] Possit videri εἰσὶ subaudiendum esse, mihi vero potius videtur φαίνονται deesse. Idem. διαπεπραγμένοι malit Bekkerus.

3 πρότερον μὲν ἡμῖν μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων 170. 1
Πελοποννησίων ἐπιβουλεύσαντες ἀναστάτους ἡμᾶς ἐπεχείρησαν ποιεῖν, εἰ μὴ διὰ τύχην αὐτοῖς ἡ ῥώμη καὶ τὰ βουλεύματα διεφθάρη· δεύτερον δὲ μετὰ τοῦ Βαρβάρου γενόμενοι καὶ σύμμαχοι ἐκείνῳ καταστάντες, ὃς ἦλθεν ἀνυποστάτῳ δυνάμει καὶ τὰ σώματα καὶ τὴν χώραν ἡμῶν διαφθερῶν, ἐναντίοι παραταξάμενοι τοῖς ἡμετέροις φρονήμασιν, ὑπ' ὀλίγων πολλοὶ μάχῃ κρατηθέντες ἔφυγον· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν μετὰ τῶν ἡμετέρων ἐχθρῶν γενόμενοι τὴν χώραν ἡμῶν ἕτεμον τὴν πολλάκις τούτους σώσασαν, καὶ τὴν πόλιν ἕτοιμοι κατασκάπτειν ἦσαν; ἣν πολλάκις αὐτοὶ θεραπεύσαντες σωτηρίας ἔτυχον. διὰ παντὸς δὲ χρόνου τοτὲ μὲν μετὰ Λακεδαιμονίων ἡμῖν [1] ἐπιβουλεύοντες, ἄλλοτε δὲ τοὺς ἡμετέρους συμμάχους ἀφιστάντες, αἰεὶ δὲ αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς πολεμικῶς καὶ δυσμενῶς ἔχοντες πρὸς ἡμᾶς διατε-
4 λοῦσι. νῦν δὲ τὸ τελευταῖον Πλαταιεῖς ἀναστάτους πεποιήκασιν, ἡμετέρους μὲν ὄντας συμμάχους, εὐμενῶς δὲ ἀεὶ πρὸς τήνδε τὴν πόλιν διακειμένους, μόνους δὲ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας πρὸς τὸν βάρβαρον διαγωνισαμένους καὶ τρόπαιον στήσαντας. ὑπὲρ ὧν εἰκὸς ὑμᾶς ὀργισθέντας παυδημεὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἐξιέναι, καὶ τὴν αὐτὴν Θηβαίοις ἐπιτιθέναι τιμωρίαν ἥπερ οὗτοι τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις ἐτόλμησαν. ἀξιῶ μὲν οὖν καὶ τοὺς ἀποτρέποντας ὑμᾶς τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχειν, καὶ μὴ πείθειν ὡς οὐ πολεμητέον ἐστὶ Θηβαίοις· εἰ δὲ μή, διδασκάντων ὡς οὐδὲν εἰς ὑμᾶς ἐξημαρτήκασιν.

[1] ἐπιβουλεύσαντες

Κατὰ] Μετὰ dedi de meo. V. versu 13. Quam vero incursionem Thebanorum in agrum Atticum designet, me fugit. oportet illam quidem Xerxis invasione vetustiorem fuisse. Nam de illa nota Thebanorum immanitate, qua Græcis auctores fiebant, ut Athenæ solo æquarentur, paulo post, ordini temporum convenienter, commemorabit; neque existimandus est Lesbonax idem factum bis perstrinxisse, et consecutiones temporum ita conturbasse, ut a novissimis rebus gestis ad vetustissimas prosiliret, et rursus ab his ad easdem novissimas resiliret. Reisk.

Πλαταιεῖς] Platæarum eversio antiquior fuit eversione Athenarum, cujus auctores Thebani Peloponnesiacis fiebant. Qui ergo potest illam Platæarum cladem appellare casum recentissimum? Profecto coævus non fuit Lesbonax bello Peloponnesiaco, sed multo posteriore natus state, more scholasticorum, ut fecit Aristides, argumenta stilo tractavit e vetusta historia Græca repetita. Idem.

B.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

170. 24 α΄. ΟΙ μὲν πολέμιοι ἐγγύς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ὧν 4
εἵνεκα ἡ σύμπασα παρασκευὴ παρεσκεύασται· τὰ δ' ἀπὸ
τῶν θεῶν, ἀφ' ὧν χρὴ ἄρχεσθαι, καλῶς ἔχει κατ' ἀμφοτέ- 5
ρους τοὺς λόγους· τά τε γὰρ ἱερὰ καλὰ ἡμῖν γέγονε καὶ τὸ
δίκαιον μεθ' ἡμῶν ἐστίν. ἐν ὑμῖν οὖν τὰ ἐπίλοιπά ἐστιν,
ἢν ἄνδρες ἀγαθοὶ γένησθε. ἐμὲ μὲν οὖν εἰκὸς παραινέσαι ἃ
γινώσκω, ὑμᾶς δὲ προσέχειν τοῖς λεγομένοις δοκεῖν τε, ὥσπερ
30 τοὺς λόγους ἀκούετε, οὕτως αὐτὰ τὰ ἔργα ὁρᾶν παρόντα,
ἃ ἐν τοῖς λόγοις δεδήλωται· οὕτω γὰρ ἂν ἄριστα γνοίητε
τὰ συμφέροντα.

β΄. Δεῖ δὲ ὑμᾶς σκέψασθαι ὅσα ἀγαθὰ ἔνεστιν ἐν τῷ
νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους. πρῶτον μὲν τὴν πάλιν
καὶ τὴν χώραν σώζετε ἐν ᾗ ἐτράφητε, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι
τειχίσαντες καὶ ἄλλα πολλὰ ταλαιπωρηθέντες κατέλιπον
35 οὐκ ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι· ἣν ἐλευθέραν μὲν καταλαβοῦ- 6
σιν αἰσχρὸν [1]*** ὑφ' ὑμῶν [2]ἐλευθερωθῆναι. καὶ μὴ τὸν
κίνδυνον καταδείσαντες καὶ ἡσυχίσαντες μείζω εἶναι ἢ ὅσος
ἔστι, τὴν μὲν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν ἀπολέσητε, τὴν δ' οὐχ
ὑπάρχουσαν κακότητα κτήσησθε. ἔτι δὲ καὶ ἱερὰ ὑμῖν
οἱ πατέρες ἱδρυσάμενοι κατέλιπον, κοσμήσαντες ναοῖς καὶ

[1] asteriscos om.

[2] μὴ ἐλευθερωθῆναι

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ] Cum Lacedæmonii occupata Decelea, bellum Atheniensibus inferrent, adhortatur hos quidam ad rem fortiter gerendam. Historiam tradit Thucydides libro 7. CANTER.

Κατ' ἀμφοτέρους τοὺς λόγους] Quænam hæ sint ambæ rationes, ipse in continenti subjicit, scil. religiones deorum, et jus populorum. REISK.

Δεδήλωται] Malim in paulo post futuro δεδηλώσεται. IDEM.

Καταλαβοῦσιν] Imo vero παραλαζοῦσιν. tum deest sententia istæc fermo< αἰσχρὸν ὑμῖν ἰᾷν καταδουλωθῆναι. quam si nacti fuissetis a majoribus traditam liberam, turpe vobis foret committere, ut in servitutem decideret aut etiam: αἰσχρὸν ὑμῖν τοῖς ἰκνέομαι δουλεύουσαν παραδίδοναι. δουλεύουσαν δὲ παραλαβοῦσιν, αἰσχρὸν ὑφ' ὑμῶν μὴ ἐλευθερωθῆναι. servam autem si nacti essetis, turpe vobis foret, operam nullam vos dare, ut manibus armisque vestris in libertatem vindicaretur. IDEM.

Ναοῖς] Nasi scilicet partes erant τῶν ἱερῶν, cellæ puta illæ fanorum, vel niduli, in quibus deorum simulacra stabant exposita.

βωμοῖς καὶ ἀγάλμασι καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ καλοῖς ἀναθήμασιν· ἃ μὴ περιίδητε συληθέντα καὶ πεσόντα ἀτίμως, ἀλλ' [1]ἀμύνετε, ὅσον ἕκαστος δυνατός ἐστι, τῷ θεῷ, ἄλλως τε καὶ μετὰ τοῦ ὑμῖν συμφέροντος καὶ δεδηλωκότων τῶν θεῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς τὴν εἰς ὑμᾶς εὔνοιαν, ἀναμνησθέντες πομπῶν καὶ πανηγύρεων καὶ ἀγώνων, ἐν οἷς τῶν μὲν παρουσῶν [2]ἀνιῶν ἐπελανθανόμεθα, μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν ἄλλας προσεκτώμεθα, συνόντες ἀλλήλοις κατά τε φιλότητας καὶ κατὰ συγγενείας καὶ κατὰ ἡλικίας, ἐξευπορίζοντες αὐτοί τε ὅπως ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἐλάχιστα λυπήσομεν, τούς τε παρόντας ὡς πλεῖστα εὐφραινοῦμεν. ὁ δὲ παρεστηκὼς ἀγὼν τέλος ἔχει τοῦτό τε διαιτᾶσαι καὶ ἕτερα πολλῷ πλείονα καὶ κάλλιόν καὶ μείζω προσκτήσασθαι, ἢ τῶν τε ὑπαρχόντων στερηθῆναι καὶ αὐτοὺς πολλὰ καὶ οἰκτρὰ παθεῖν καὶ ἰδεῖν. ἐπωνενεγκεῖν δὲ τὴν γνώμην ὑμῶν [3]ἕκαστον βούλομαι, ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι, ἃ περὶ πλείστου ποιούμενοι κατελίπομεν, τοὺς γεννήσαντας πατέρας καὶ μητέρας. ὁ δὲ υἱούς τε ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσεν, ὁ δὲ ὁμογενεῖς ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφάς, ἂν οἱ μὲν γήρᾳ πολὺ ὑπερβάλλοντες, οἱ δὲ

[1] ἀμύνατε [2] συμφερῶν [3] ἑκάστου

Nichas. IDEM.

Ἱεροῖς] Hic loci significat hoc vox. ἱερὰ non idem, quod paulo ante, *fana*, sed *extra*. IDEM.

Ἐπιλανθανόμεθα] Maliin in præsenti ἐπιλανθ. et sic quoque in continenti προσκτώμεθα. IDEM.

Μετὰ δὲ τὴν ἡδονὴν ἄλλας π.] Mum μετὰ δὲ τὴν ἀφὸ τούτων ἡδονὴν ἄλλας π. scil. ἡδονὰς, *secundum voluptatem ab his rebus exsistentem* [a processionibus pnis, congressibus solemnibus, ludis gymnicis, spectaculis scenicis] *alias insuper potimur oblectationibus novis, inter nos privatim coeuntes, ut quique amici inter nos sumus, aut familiares, aut conjuges secum, vel parentes cum liberis, aut cognati, affinesve, aut æquales annis atque studiis.* IDEM.

Ἐξευπορίζοντες] Ἐυπορίζοντες. *Ad Phrynich.* p. 596. LOBECK.

Ἐγὼ, τέλος ἔχω] Ἀγὼν τέλος ἔχει. H. STEPHAN. *huic autem, quod nunc opimus, certamini præsenti finis hic est propositus*, et — Recepi certissimam Stephani atque Canteri emendationem. REISK.

Ταῦτα] Malim ἢ ταῦτα, *opponatur inter se duo ἢ. aut — aut.* v. statim post v. 13. IDEM.

Βούλομαι. ὃ καὶ δεῖ σκέψασθαι ἃ —] H. Stephanus post primum vocabulum addi vult πρὸς, ad sententiam non male. Mihi videtur sic leg. et distinguendum esse: *βούλομαι, οἷ [φύο] καὶ δεῖ, quo etiam oportet* [scil. me vestrum cujusque mentem revocare], σκέψασθε [in imperativo, mihi magis ταῦτα] ἃ — *considerate ea, quæ* —. IDEM.

Ἐφύτευσε καὶ ἐξέφυσε] Scil. *pater φυτεύει, plantat.* mater autem ἐκφύει, *e corpore suo profert, extrudit*, enititur veteri germen propullulans, vel progerminans. Haolenus defendi posse videatur hæc diptio, insolentior utique, et ponpe quam oratori convenientior. Sin autem statuatur vitium loco inesse, malim pro ἐξέφυσεν legi ἐξέθρεψεν. Verum præterea labat construptio in vulgata, quæ mollius et planius procedet, si locum ad hunc modum concipias: κατελίπομεν, ὁ μὲν [facile potuit ὁ μὲν cum fine vocabuli κατελίπομεν concurrens elidi] τοὺς γεννήσαντας [scil. κατέλιπε] πατέρας τε καὶ μητέρας [patrem matremque, item avum et aviam], ὁ δὲ υἱοὺς [scil. κατέλιπεν], οἳς γε ἐφύτευσε καὶ ἐξέθρεψεν, ὁ δὲ [scil. κατέλιπεν] ἀδελφούς —. IDEM.

Ὁμογενεῖς] Id est, ὁμοπατρίους καὶ ὁμομητρίους. IDEM.

Οἱ μὲν — οἱ δὲ —] Parentes — et liberi. IDEM.

νεότητι πολὺ ἐλλείποντες, τοῖς μὲν σώμασιν οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀμύνειν, τῶν δὲ κινδύνων πλεῖστον μέρος μετέχουσιν. ἐν οἷς ἡμῶν μὲν προδυμηθέντων καὶ εὖ ἀγωνισαμένων εὐδαίμονες μὲν οἱ πατέρες, τίμιοι δὲ οἱ παῖδες, ζηλωταὶ δὲ αἱ γυναῖκες καὶ αἱ θυγατέρες καὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ ἅπας ἑκάστου καὶ συμπάντων· ἐλλιπόντων δὲ ἡμῶν τὴν προθυμίαν καὶ μὴ θελησάντων διαμάχεσθαι εἰς τὸ ἔσχατον ἄθλιοι μὲν οἱ πατέρες, στερηθέντες μὲν τῆς ἡμετέρας προσόψεως, στερηθέντες δὲ πόλεως καὶ χώρας καὶ ἱερῶν, αὐτοὶ δὲ κάλλιστης ἐλευθερίας εἰς αἰσχίστην δουλείαν [1] καθιστάμενοι, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ ἐν ᾗ τὸ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχει γεγήρακεν, [2] ῥᾳδίως δὲ γινώσκει ἃ πάσχει ἀδύνατος καθέστηκεν ἀμύνειν, ὥστε χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρῆν γινώσκειν μὲν μή, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥᾴων ἂν ἦν ἡ συμφορά· οἰκτραὶ δ' αἱ γραῦς καθίστανται, δυστυχεῖς δὲ καὶ παῖδες καὶ ἀδελφοί, τῶν τε αὐτῶν τούτων στερισκόμενοι καὶ τῶν ἐλπίδων ἐφ' αἷς ἐτράφησαν. καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ [3] ζῆλον καὶ τιμὴν κάλλος καὶ εὐειδία, εἰς δουλείαν πίπτουσιν ἀνάγκην καὶ αἶσχος καὶ ἀτιμίαν φέρειν· ἀντὶ γὰρ τῶν καλλίστων καὶ ἐντιμοτάτων γαμέων εἰς αἰσχίστους καὶ ἀτιμοτάτους στήσονται. ἥτε αὖ δυσειδία εἰς τοιαῦτα ἔργα καθίστησι

1 * καθιστάμενα 2 ὃς 3 ζῆλος καὶ τιμὴ

Τὸ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχει] Π. τῷ μὲν φρονεῖν ἃ πάσχει. H. Stephan. De posteriore concedo, de priore adhuc ampliandum judicem, interim vulgatam servabo, qua nil offendor. *quæ in ætate sensus malorum quæ patitur* [sentiens puta] *consenuit*, h. e. eluxit, emarcuit. *τὸ φρονεῖν ἃ πάσχει*, scil. τις, vel ἡ ἡλικία e præmissis, idem est atque ἡ *alsθησις τῶν κακῶν*. Idem.

Οἷς] Ὅς dedi de meo, pro vulgari αἷς. poterat quoque ὅστις corrigi. Idem. αἷς δὲ γινώσκει [ἃ πάσχει] Bekkerus.

Γινώσκειν μὲν μή, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι] Sic interstinxi, ut sententia hæc sit: Malorum nostrorum sensu si cum careremus, tam tamen adhuc valeremus corpore, forèt conditio nostra tolerabilior. Jam vero multi sunt nobis quæque fœminumque, sensu quidem illi malorum suorum compositi acerrimo, at viribus destituti. quo sunt miserabiliores. Vulgo sic interstinctus circumfertur h. l. γινώσκειν γάρ, μὴ δύνασθαι δέ. Canterus pro μὲ suadebat ἡμῖν. et sic vertit: *si cognitioni vires ad resistendum essent conjunctæ*. Reisk.

Ἀδελφαί] Imo vero ἀδελφαί, *sorores*. docent insequentia. Idem.

Τοιαῦτα] Subaudi τῶν ἄρτι εἰρημένων, quæ modo vers. 8. et 9. enumeraverat. Possit quoque τοιούτοις legi: *iisdem, quibus eorum parentes servati fuissent*. Sed nil opus est quicquam h. l. temerari. Idem.

Κάλλος] Subaudi *ἐστί*. *quibus forma venusta nunc est honor et* ζῆλος, h. e. qui nunc ob oris præstantiam in honore habentur, et magna sunt ab omnibus, beatique prædicantur. Idem. Sic construe: καὶ οἷς ἐν τῷ νῦν καιρῷ κάλλος καὶ εὐειδία [φέρει] ζῆλον καὶ τιμὴν, [ταῦτας] εἰς δουλείαν ἀνάγκην [ἐστὶ κάλλος καὶ εὐειδίαν] καὶ ἀτιμίαν φέρειν.

Αἶσχος] Ut stupra nempe patiantur, ut prostent in lupanaribus, ut pellices fiant. Idem.

Δυσειδία] Oris turpitudo detrudit illos pueros, illasque puellas ad pistrina, ad opera rusticana, fodiendum, arandum, pascendum et alias tales cum ignobiles, tum duras atque molestas servitutes. Idem.

τὰ σώματα; ἐν οἷς καὶ τὸ ὑπάρξαν ἀγαθὸν τῆς τροφῆς ζημία καθίσταται, οὐ δυνάμενοι δὲ τοὺς πόνους ὑπενεγκφέρειν ἀντὶ τοῦ βίου τοὺς αἰσχίστους καὶ ζαιοτάτους θανάτους αἱροῦνται. ὅστις οὖν τοιούτων ἄθλων προκειμένων μὴ ἔσται
11 ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι, ἀλλά τις εἰσαῦθις [1] ὑπολεί-πεται ἢ γνώμη ἢ ῥώμη, ἀμφοῖν στερηθήσεται, τῆς τε νῦν τῆς τε εἰσαῦθις τῶν ἔργων· ὧδε γὰρ ὁ ἀγὼν αὐτῷ τέλος ἔχει.

γ'. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ καὶ τίνος οὕνεκ' ἂν μᾶλλον ἀξιώσαιτε μάχεσθαι, ἢ τί ἀγαθὸν οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν μαχομένους τοὺς πολεμίους. τοῦτο ἀρετὴν σύμπασαν λαβὸν ἔχει· ἐν τούτῳ ἔνεστιν ὑμῖν ὅσα τις εὔξαιτο. δοκεῖ εἶναι εἰρήνη ἀγαθόν; αὕτη ἐπὶ τοῖς τοὺς πολεμίους νικῶσι γίγνεται ὅπως ἂν βούλωνται καταδέσθαι. δοκεῖ εἶναι κτημάτων κτῆσις ἀγαθόν; τοῦτο [2] τοῖς νικῶσι γίγνεται· τά τε γὰρ ὑπάρχοντα ἀσφαλῶς κέκτηνται, τά τε τῶν πολεμίων αἰδέως καρποῦνται. δικαιότητος τοίνυν τόδε τὸ ἔργον πλεῖστον
12 μετέχει· δίκαιον μὲν γὰρ τῇ πατρίδι ἀμύνειν ἐν ᾗ ἐτράφητε, δίκαιον δὲ ἱεροῖς πατρῴοις καὶ μνήμασι τῶν προγόνων, δίκαιον δὲ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὑφ' ὧν ἐτράφητε ἀντιγηροτροφῆσαι, δίκαιον δὲ τοὺς παῖδας, ἐπειδήπερ ἐφύσατε, ἐκθρέψαι, δίκαιον δὲ τούτων τινὰ μὴ ἐλλείπειν. εἰ δέ τις σοφίαν ἐπιτη-

[1] ὑπολείπεται [2] γὰρ τοῖς

Ζημία] Quo magis innutriti fuerunt artibus liberalibus, hoc impatientius ferunt desiderium libertatis, eoque magis sentiunt pretium ejus. et quo minus assueti fuerunt duris laboribus servitutis, hoc magis sentiunt duritiem et acerbitatem eorum, eoque minus perferre possunt. IDEM.

Ἀλλά τις εἰσαῦθις] Postremum vocabulum neque convenire sententiæ h. l., et e versu proximo insequente perperam huc ingestum esse paret. Sententia videtur hoc postulare: ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἀπολελείφεται ἡ γνώμη ἢ ῥώμη. sed minus facit quam debebat facere, et ab ipso merito exspectabatur, sive ratione prudentiæ sive ratione virium atque roboris. IDEM.

Τῶν ἔργων] Post τῶν ἔργων videtur δίκης vel εὐκλείας desiderari. Malim tamen a sophista sic relictum fuisse: τῆς τε νῦν ἀπολαύσεως, τῆς τ' εἰσαῦθις ἐλπίδος τῶν ἔργων. carebit ambobus, et perceptione fructuum facinoribus suis pariendorum in præsens, et bona spe commodorum inde olim aliquando percipiendorum. IDEM.

Μάχεσθαι] Imo vero οὐ μάχεσθαι. quæ tandem de causa magis velitis non pugnare [subaudi, quam pugnare], hoc est, majorane sint emolumenta e desidia et ignavia enascitura et ad vos perventura, quam ex alacritate pugnandi. μᾶλλον indicat omissum hic esse, subaudiendum tacite ἢ μάχεσθαι. magis non pugnare, quam pugnare. IDEM.

Λαβὸν] Malim aut περιλαβὸν, aut συλλαβόν. IDEM.

Καταδέσθαι] Novi πόλεμον καταδέσθαι dici, bellum componere, vel finire. verum εἰρήνην καταδέσθαι dici, me fugit. εἰρήνην δέσθαι simpliciter usurpant, item δεῖσθαι. Num ἐν αὐτῷ γὰρ ἐστι — IDEM.

Ἱεροῖς] Malim καὶ ἱεροῖς. etiam fanis deorum et sacris avitis, subaudi a communi dimino. IDEM.

Τούτων τινὰ μὴ ἐλλείπειν] Horum verborum sententia mihi est obscura, et suspicer nonnihil hic deesse. Sententia videtur

δεύει, τὸ νικᾶν μαχόμενον, τοῦτο σοφίαν ἡγησάσθαι, εἴ γε οὐ σοφὸν τὸ δοῦλον εἶναι, τὸ δὲ ἐλεύθερον σοφόν. κάλλος ἐν τιμῇ εἶναι δοκεῖ; οἱ αὐτοὶ τοίνυν ἄνδρες νικῶντες οἵ τε καλοὶ καλλίους δοκοῦσιν εἶναι, οἵ τε αἰσχροὶ δεινότεροι· πᾶν γὰρ τὸ ἐλεύθερον καλόν. εἴ τις τοίνυν εὐγενείας βάσανος, ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ μάλιστα ἔνεστιν. ὅστις μὲν γὰρ πρότερον δοκῶν εὐγενὴς νῦν μὴ θελήσει διαμάχεσθαι, τήν τ' ἐκ τῶν προγόνων ὑπάρχουσαν εὐγένειαν ἀπολεῖ, [1]τοῖς τε παισὶ δυσγένειαν ἀπολείψει· ὅστις δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἔσται ἀνὴρ ἀγαθός, 13
172. 1 τῶν τε προγόνων τὴν ἀρετὴν ἀναμνήσει, τοῖς τε παισὶν εὐγένειαν καταλείψει· τῶν γὰρ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρῶν ἀγαθῶν γινομένων οἱ παῖδες εὐγενεῖς νομίζονται.

δ'. Πολλὰ δὲ εἰρηκὼς ἀγαθὰ ὅσα ἔνεστιν ἐν τῷ νικᾶν, πολλὰ ἕτερα παρίημι, ὧν ὅ τε ἕκαστος αὐτὸν ἀναμιμνήσκων ἀνὴρ ἀγαθὸς γιγνέσθω· ὅσα δὲ τὰ διαφέροντα ἐν αὐτῷ τῷ μάχεσθαι ἔνεστιν εἰς τὸ σώζεσθαί τε καὶ διαφθείρεσθαι, ταῦτα ὑμᾶς διδάξω. πρῶτον μὲν τὸ σῶμα εἰς τὸ ἔμπροσθεν πέφυκε καὶ βαδίζειν καὶ βλέπειν· ἔπειτα τὰ ὅπλα οὕτως εὕρηται ἔμπροσθεν τοῦ σώματος προβεβλῆσθαι, ἡ μὲν ἀσπὶς τοῦ μὴ τιτρώσκεσθαι, τὸ δὲ δόρυ τοῦ ἀμύνεσθαι· ὥστε ἐὰν βούλησθε εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαδίζειν ἐπὶ τὸ μαχόμενον ἀεὶ πάντες, ἀκούοντες τὰ λεγόμενα καὶ τὰ παραγγελλόμενα ποιοῦντες, ἀναμιμνησκόμενοι τῶν ἀγαθῶν, παραθαῤῥύνοντες ἀλλήλους, καταφρονοῦντες μὲν 14

[1] καὶ τοῖς ἄπαισι

hoc postulare et subjicere: δίκαιον δ' ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως τούτων μηδὲν μηδὲν τῶν ἀναγκαίων ἀλλαίτηρ. *jus et fas est operam dare, ut horum* [liberorum puta] *nemini quicquod desit præsidiorum et adminiculorum vitæ tuendæ necessariorum.* IDEM.

Τόν τ' ἐκ] Antitheton hoc si diligenter exprimere voluisset, sic dicere debuisset: *αὐτός τε τὸν ἐκ* — opponuntur enim inter se *αὐτός τε* et *οἱ παῖδες.* IDEM.

Δυσγένειαν] *δυσγένειαν.* CANTER.

Ἀναμνήσει] Scil. *τοῖς περὶ αὐτῷ ἀκούουσιν.* REISK.

Ὧν δ' τι ἕκαστος] Aut deest aliquid, aut delenda sunt ista duo vocabula δ' τι. Si quid desit, videri possit ita explenda esse lacunula: *δν τῶν, οἵωνπερ, ἕκαστος. quæ nunc maxime, si unquam alias, ad animum sibi quisque revocans.* IDEM.

Τὰ λεγόμενα] *Imperata a vestris imperatoribus.* idem est atque si dixisset *τὰ προστεταγμένα*, vel, quod statim sequitur, *τὰ παραγγελλόμενα.* IDEM.

Τῶν ἀγαθῶν] Scil. *τῶν ἐλπιζομένων ἐκ τοῦ πολέμου.* IDEM.

Καταφρονοῦντες] Post *καταφρονοῦντες μὲν* deesse videtur *τῶν πολεμίων. rebus ipsis testatum facientes, vos parvi facere hostes.* Canterus pro *τοῖς ἔργοις* correctum ibat *τῇς ἐργῆς.* ingeniose profecto, quam vere autem, viderint alii. In his duobus vocabulis *τοῖς ἔργοις* si vitium est, malim *τῶν ἐχθρῶν.* verumtamen saccurrit, vocabulum *ἐχθρὸς* de inimico usurpari, h. e. de cive, quicum simultates gerimus, non de hoste extraneo, qui est *πολέμιος.* IDEM.

τοῖς ἔργοις, ἀξιοῦντες δὲ μάχεσθαι καὶ ἀπίοντες παρελθόντες, ταῦτα ὑπουργήσαντες, ὅσα [1]δὴ ἀνθρώπινα, νικήσετε. εἰ δέ τις ὑμῶν ἀξιώσας ταῖς μὲν στολαμίοις πλεῖόν τι εἶναι ἢ ἀνθρώπους καὶ ἀτρώτους εἶναι, αὐτὸς δὲ ἂς μηδενὸς ἄξιος ὑποχωρήσει, τοῦτο σωτηρίαν νομίσας εἶναι, πρῶτον μὲν τὴν γνώμην ἀττικήσει ἀδίκως, ἔτι δὲ ἀρκέσειν αὐτῷ τὸ σῶμα τοῦ ἔργου πεφυκὸς τὰ ἀναγκαῖα εἰς βούλεται ὑπουργήσει — εἰς ταῦτα μὲν γὰρ οὔθ' οἱ πόδες πεφύκασιν ἀσυγχωρῶν οὔθ' οἱ ὀφθαλμοὶ ὁρᾶν οὐδενός —, δίχα δὲ διαμεθεῖς, τῷ ἀσυγχωρῶν ὑπηρετῶν καὶ τὸν θυμὸν ἅμα κίνδυνον φυλάττειν καὶ φύσιν, ταχέως καὶ τὸν ἀντιστάτην οὐ δυνήσεται ἀμύνεσθαι· ἐὰν δὲ ἀναστροφὰς ἀξιοῖ φεύγειν εἰς ἀποφυζήσεως,

[1] δὴ

Ἀνθρώπινα παρελθόντες] Id est, ἀφειδῶς πάντες. redit ἀνθρώπους ad τοὺς στολαμίους. quorum fastum eum mentionem in illis praemissis, quae hodie desunt, necesse est, et hoc e loco patet. IDEM.

Τἄλλα] Imo vero πάντα. *nulla non fungentes hebeti munia.* IDEM.

Ὅσα δὴ ἀνθρώπινα] Pro media voce malim γε. *quae quidem sita sunt in humana facultate.* Si scilicet ad eadem referas aut si mavoles in constructione post παρελθόντες ponere, haec erit eorum sententia: vincetis, ὅσα ἔστι εἰς ἀνθρώπους, et collatum habebitis ad victoria potiundum quicquid hominis endure possunt. quantum in homines venit, a parte humana quidem, certo certius vincetis. sunt casus fatales, si qui divinitus intervenient, ecquis homo natus aut praevidere, aut devitare, aut avertere possit? quemcunque autem praestare possunt humanae seu vires et arma, seu prudentia, quibus victoria pariatur, ea omnia feceritis; et sic victoriae certi poteritis esse, secundum humanam quidem opinionem. IDEM. vitiosissime malit Bekkerus.

Εἶναι] Sic dedi de meo, pro vulgari ἐᾶσαι. REISK.

Ἀνὴρ δὲ ἀξ μηδενὸς] Aut pro ἀξ scribendum est νιν. quod si fiat, tum post ἄξιος tamdiu intercidit erit ἄνευ e praecisis; et sic ἄξιος cohaerebit cum ὑποχωρήσει. Sin autem ἀξ servetur, tum pro ἄξιος leg. erit ἄξεται in indicativo futuri. Verum haec posteriori notioni obstant particulae μὲν et δὲ, quarum quod prius hoc posui, id probabebo. IDEM.

Ἀδίκως] Nam inevitabili. *injuriam ipse sibi facit, ipse sese suo jure et dignitate fraudat, minorem se faciens, et plurim hostem, quam oportebat.* IDEM.

[2] μὲν ἀνιᾶσθε

Τῷ ἔργῳ] Suid. τῷ ἀσυγχωρῷ. IDEM.

Πεφυκὸς] Sic dedi de meo, pro vulgari σεσωκὸς. cohaeret enim σεσωκὸς cum σῶμα. qui est nominativus. *corpus enim ita eum sit natura factum, ut contra faciat atque repugnet operi illi, quod vobis eadem agitat.* IDEM.

Ὃς βούλεται] Suid. ὁ ἀσυγχώρητος· qui sensim et pedetentim, laxata acie, e primo ordine in secundum, et a secundo in tertium se recipit. diversus hic est ab eo (quem paulo post στρατιὰν ἀστεῖλαι sophista), qui effuso eorum in pedes se conjicit fugam capessens. IDEM.

Ἀτταικήσει] Id est, σχέδια. *destruetis omnia facietque voluntati sui desuet.* Recedere vult homo, corpus autem ejus praecedet. Nugae hae sunt sophisticae, quibus miles in procinctu stans profecto nil moveatur. Castra volunt aliis armis concitari. IDEM.

Φιλέττειν] *discursus, quaestus,* unde venit. malleni tamen φιλεττήσειν, cursus. IDEM.

Φιλέττειν καὶ φύσιν, ταχέως καὶ] Et sententia h. l. habenda est interpunctio. primum punc. φιλέττειν (vel φιλεττήσειν) commune est praecedens. deinceps idem est a vocabulo φύσιν et transfundendum punc. ταχέως, denique vocabulo duo καὶ φύσιν manifesto corrupta sunt. Hinc perspicuum est inter duo in unum casu contrahenda, quod sit terminationem singularis futuri primi activi, atque significet, *ambire, desinet,* aut tale quid. Nam sic dedit sophista: — φιλεττήσειν, ἀντιστάτην τε ταχέως, καὶ τὸν — *privatum consilium ambire, terri patientur, et adversarium defendere non poterit.* Vel ἀπαρκέσειν, *deficiet.* IDEM.

Ἀντιστάτην] *inique hostilem dicunt.* Is enim, de quo hostem agunt, vultum

πρῶτον μὲν τὰ γυμνὰ τοῖς πολεμίοις δείξει, ἐν οἷς τιτρώσκεσθαι ἢ μάχεσθαι ἀνάγκη, ἔπειτα πολλοὶ καὶ κοῦφοι οἱ διωξόμενοι ἀκοντισταὶ καὶ σφενδονῆται καὶ τοξόται, οὓς οὔτε αὐτοὺς ῥᾴδιόν ἐστιν ἀποφυγεῖν οὔτε τὰ βέλη αὐτῶν ἧττον ἔτι πολλῷ· ὁ γὰρ τάχιστος ἀνὴρ τοῦ βραδυτάτου τοξεύματος οὐδὲ μέρος ταχυτῆτος παρέχει. εἰ οὖν τις ὑμῶν φιλοψυχῶν παρεσκεύασται ἀναχωρεῖν ἢ φεύγειν, ἵνα σωθῇ, οὐκ ὀρθῶς γινώσκει τὸ φιλοψυχεῖν ὅ τι ἔστιν· ἐν γὰρ τῷ μένειν καὶ ὁμόσε χωρεῖν οὐ μόνον τὴν αὑτοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενάντων ψυχὰς σώζει.

ε'. Εἰ μὲν οὖν εὖ ἤδει τις, ὅτι τόνδε τὸν κίνδυνον διαφυγὼν, μεθ' ἡδονῆς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διατελέσας, σὺν εὐκλείᾳ τελευτήσει, εἶχεν ἂν λόγον τινὰ ἡ κακία· νῦν δὲ 18
πολλοὶ καὶ κακοὶ δόξαντες εἶναι, ὀλίγον χρόνον βιοῦντες, διὰ τὴν δύσκλειαν ἀνιώμενοι καὶ ἄτιμοι παρ' ἐντίμοις ὄντες κακῶς τὸν ἐπίλοιπον βίαν, τελευτήσαντες ὀνείδη τοῖς παισὶ καταλείψουσιν. ἐπεὶ δὲ πεφύκαμεν οὐκ ἀθάνατοι, ποῦ κάλλιον ἀποθνήσκειν ἢ ὑπὲρ ὧν χρὴ τιμωροῦσι; ποίαν ἄλλην [1] ἀρετὴν κτωμένους; ποῖος ἡδίων θάνατος; τίνες εὐκλεέστεροι [2] οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω τελευτήσαντες; δημοσίου τάφου ἀξιοῦνται, θυσίαι ἐπὶ τούτοις γίγνονται, ἀγῶνες

[1] ἀρετῆς

[2] ἀποθανόντες ἢ οἱ

semper habuit hostibus obversum. Jam vero ingreditur sophista notatissimum pavidi effuse fugientis. IDEM.

Ἢ μάχεσθαι] Dicere vult: in dorso vulnera qui recusat accipere, illi necessario ex adverso pugnandum est. IDEM.

Διωξόμενοι] Raro modo medium hic usurpavit, pro διώξοντες, quod usitatius est. Contra paulo ante in φυλάττων feccrat, ut ibi notavimus. IDEM.

Αὐτὸς] Π. αὐτοὺς. H. STEPHAN. neque ipsos neque tela eorum. Sed merus hic est lusus sophisticus. Roquando enim quemquam unquam aut sagittarii, et funditores comminus rem gerunt? quando manus conserunt? qui semper eminus pugnant; aut qui difficilius sit eos inermes effugere, quam alios? aut qui feriant quemquam sagittæ vel saxa sola per se, sagittariorum et funditorum lacertis non intorta? REISK.

Ἧττον] Imo vero ἀλλ' ἧττον. sed hæc tela et saxa multo etiam minus devitabit, quam ipsos sagittarios, ipsosque funditores. IDEM.

Μέρος] Subaudi τὸ ἐλάχιστον. Dicere vult, vel summa hominis currentis celeritas æquiparabilis est ne minimæ quidem celeritati sagittæ aut saxi funda intorti. IDEM.

Σώζει] Subaudi oppositum, quod ipsa rei natura subjicit, ἐν δὲ τῷ φεύγειν ἀπόλλυσι. IDEM.

Πολλαὶ καὶ καναὶ] Aut dele copulam, aut lege πολλαὶ, διὰλ καὶ καναὶ. Pro ὄντες malim ἄγοντες. IDEM.

Καταλείψουσι] Imo vero κατίλιφαν. IDEM.

Ἀρετῆς] Π. ἀρετὴν. H. STEPHAN. Verum id loci vitium non sanat, desunt pauca quædam. num πολὺν ἄλλον μᾶλλον δόξαν ἢ τὴν ἐξ ἀρετῆς. REISK.

Κτωμένους] Non per se vitiosum hoc est, sed per præmissum τιμωροῦσι. cui si accommodandum est etiam hoc participium, ut videtur utique esse, leg. erit κτωμένους. IDEM.

Οἱ ἀποθανόντες ἢ οὕτω] Π. ἀποθανόντες, ἢ οἱ οὕτω. H. STEPHAN.

ἐπὶ τούτοις τίθενται, ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον μνῆμα καταλείπουσιν. οἱ δὲ τούτων παῖδες δημοσίᾳ ἐκτρέφονται, τιμώμενοι παιοπλίαις, προεδρίαις, θαυμαζόμενοι καὶ ἐν χορεῖς καὶ ἐν γυμνασίοις καὶ ταῖς ἄλλαις συνουσίαις. τοῖς δὲ ἐκ τοῦδε τοῦ κινδύνου σωθεῖσιν, ἀνδράσιν ἀγαθοῖς [1] γενομένοις, ἀκίνδυνος ὁ λοιπὸς βίος μακαριζομένοις ἐν πάσαις πανηγύρεσιν, ἐν πάσαις θεωρίαις. οἱ φίλοι τούτοις φίλοι εἰσὶν, οἱ ἐχθροὶ τοῖς τοιούτοις ὑπερεύχονται, πᾶς ἀνὴρ [2] ξενοῦσθαι βούλεται ἐκ τῶνδε· καὶ γαμετὰς προθύμους ἐν εὔροις· οὕτω γηράσκοντες εὐδαιμονίζονται. νῦν οὖν, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, κατ' [3] ὅσον ὑμῶν ἕκαστος ἰσχύει, μηδὲν ὑπολειπόμενος τῆς δυνάμεως ἀντιλαμβανέσθω τῶνδε [4] τῶν ἀγαθῶν. ὑπομιμνήσκω δὲ ὑμᾶς, ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ ὑμῖν παλαὶ γέγονε.

[1] γενομένοις [2] αὐτὸς ξενοῦσθαι βούλεται. ἐκ τῶνδε καὶ [3] ὃ [4] τῶν om.

Οἱ φίλοι τούτοις, φίλοι εἰσὶν] Haec si a sophista sic scripta sunt, captum meum excedunt. Num οἱ φίλοι τούτοις [id est, τούτων] κακόφιλοι [aut φαῦλοι] εἰσί. *amici eorum ob eos a multis amantur*, aut *formidantur*, quippe qui per horum amicitiam aut prodesse aut obesse quam plurimum possint. REISK.

Τοῖς τοιούτοις ὑπερεύχονται] Imo vero τοὺς τοιούτους ὑπερέχονται. inimici si qui antea illis fuissent, hi anno incipiant iis esse submittere, illis adulari, eos revereri et promereri. Pro αὐτὸς malim αὐτοῖς. IDEM.

Προθύμους] Π. πρεσθύμους. H. STEPHAN. Utinam interpretationem Latinam quoque adscripsisset, ut constaret, quamnam inesse putasset sententiam suae correctioni, quae mihi perinde obscura est, atque vulgaris lectio. Num γαμετὰ leg. est? Nam γαμετὰ est *materfamilias*, quae ab h. l. est aliena. γαμετὴ autem est *spousa*. Hoc si admittas, erit sententia: πολλοὺς ἂν θοις τοὺς θέλοντας ἐκ τῶνδε γαμεῖν, id est, τὰς τούτων συγγένειας καὶ ἀδελφὰς γαμεῖν. *multos invenias cupide ambientes affinitates horum*, volentes aut filias horum aut sorores domum ducere. Hoc si voluit sophista, aut infacundiam et ignorantiam Graecae dictionis prodidit, aut affectationem novae et quaesitae dictionis, et ita captivit elegantiam, ut obscuras atque ineptus fieret. IDEM.

Τῶνδε ἀγαθῶν] Aut interponendum est τῶν, aut sic legendum τῶν τωνδε ἀγαθῶν. *tantorum bonorum*. IDEM.

Γ.

[1]ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

α'. Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκεύασται· ἀλλ' ἄνδρας χρὴ εἶναι ἀγαθούς. εἰκὸς δὲ ὑμᾶς περὶ τῆς

[1] titulum om. continuato orationis tenore.

Καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ ὑμέτερα παρεσκεύασται] Primis quatuor deletis vocabulis ante postremum addi vult Stephanus καλῶς. Quod mihi non satisfacit. quid si sophista sic dederit: καὶ τὰ τὰ ἱερὰ καλὰ γενέσθαι τί ἔφελος, εἰ μὴ καὶ τὰ ὑμέτερα

173. 1 ὑμετέρας αὐτῶν πατρίδος μέλλοντας ἀγωνιεῖσθαι καὶ ὄντας [1]πατέρων ἀγαθῶν τοιούτους ἔσεσθαι. ἢ ἄλλο τι παρασκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον. ὥστε οὐ δεῖ ὑπεριδεῖν οὔτε λόγου οὔτε ἔργου οὐδενός, [2]οὐδὲ μὴ τοῖς ἑτοίμοις παρακελεύεσθαι· ἀλλὰ τοῦτο δή μοι δοκεῖ καὶ μάλιστα χρῆναι ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ μὴ θέλουσιν ἀγαθοῖς εἶναι μέτεστιν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν, σπεύδουσι ὅπως ἔσονται ἀγαθοί, τοῖς δὲ ἀθέλουσί γε καὶ βουλομένοις τοὐναντίον. παντὸς γὰρ 21 πράγματος ἐπίδοσίς ἐστιν, ἔστ' ἂν τέλος ἔχῃ. καὶ ἀρετὴν πλεῖστον ἂν [3]εἴροις αὐτὴν ἐπιδιδοῦσαν, ὅπου μεγίστην καὶ τιμὴν ἔχει καὶ ἆθλοις καὶ ἐπαίνοις. οὔκουν — ὅπερ εἶπον ὀλίγῳ πρόσθεν — οὐδεὶς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημεῖον. ὥστ' εἰ καὶ νῦν ὑμῖν παρεσκεύασται καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ 22 πᾶσιν ὅπως ἔσεσθε ἀγαθοί, καὶ ἀξίωμα [4]ἔχετε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς μέγα, οὐχ ὑμᾶς βλάψει ἀκούσαντας τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν προγόνων ὁμοῦ καὶ τὸ ἀξίωμα [5]τὸ τῶν παλαιμίων ὑμέτερον δι' ὑμᾶς ἔχουσιν, ἀλλ' ὠφελήσει. ὑμῶν γὰρ οἵ τε παλαιοὶ πατέρας

[1] πατρῶν [2] εἰ δὲ [3] εἴρεις [4] ἴξετε [5] τὸ om.

παρεσκεύασται, quamquam ecquid prodorit, auspicia et exta nobis augusta esse, nisi, quae a vobis proficisci debent, ea quoque bene comparata sint. Reisk.

Ὄντας πατρῶν] Stephanus interponi suadebat aut ἀξίους aut κληρονόμους. Verum nil h. l. deest, sed solummodo pro postremo vocabulo leg. est πατρῴων, scil. ἀέθλῳ vel ἐπαίνῳ. conf. p. 548. 11. Idem.

Κάλλιον] Subaudi ἢ ἔστι τὰ καλὰ γεγονέναι τὰ ἱερὰ, καὶ τὸ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Idem.

Ἀλλὰ τοῦτο] Post ἀλλὰ deest aliquid parum, e. c. καλόσουσι σιωπῇν. qui parati non sunt, ut a cohortationibus accendantur, οὐ παρακελ. sed postulent ut orator contiocsat, his imprimis morem esse gerendum censeo, h. e. videtur mihi facta imprimis esse necessarium, ut orator id faciat, quod illi postulant, id est, ut contiocsat. Idem.

Λόγου] Post λόγου aut post ποιεῖν desesse videtur πάντα. etiamsi tu nihil non dicas, nihil non agas, incassum tamen labores. Idem.

Ἐθέλουσί γε] Imo vero ἀθέλουσί τε. Verum ἀθέλουσι et βουλομένοις annon idem significant? Num ergo in locum posteriorie suffleiendum est δυναμένοις? Idem.

Τοὐναντίον] Scil. δεῖ λόγου πάντα, καὶ ποιεῖν πάντα, σπεύδοντα ὅπως ἔσονται ἀγαθοί. Idem.

Αὐτὸν] Malim καὶ αὐτὸν, etiam ipsum. Idem.

Καὶ ἆθλοις καὶ ἐπαίνοις] Satis certum penes me est in locum dativorum sufflci debere accusativos. et satis planum proinde est ἐπαίνους corrigere. verum quid ἆθλους faciemus. non profecto ἆθλους licebit substituere. at nescio rarene an ἆθλα, praemia certaminum, minus liceat. Num ergo leg. καὶ τοῖς ἆθλοις ἴσους ἐπαίνους. Idem.

Ὀλίγῳ πρόσθεν] Locus est p. 173. 2. ed. Steph. Idem.

Παρεσκευάσατε] Παρεσκεύασε. H. Stephan. παρεσκεύασαντο. Canter. Recte locum consulit Stephanus. Sententia haec est: Quapropter non facile quisquam praeclarius ediderit indicium boni eventus hoc certamen manentis, quem est illud, quod ego edidi, scil. propitiam deorum voluntatem et aequitatem causae nostrae. Reisk.

Ἐλλείψει] Ἐλλείψει. Canter.

Τιμήτερον δ' ὑμᾶς ἔχουσι] Num ὑμήτερον δ. δ' ὑμᾶς γὰρ ἔχουσι. quae hostium quaecunque et quantacunque est dignitas, vestra est, nam vobis debetur. propter vos ea gaudent. Canterus sic volebat: παλαμίων ὑμετέρων, ἃ δ' ὑμᾶς ἔχ. Reisk. ἢ μέτριον. In Append. ad Porson. Adv. p. 327. Jacobs.

θεῶν καὶ δαιμόνων μεγάλην σύμμαχον ἔχειν. μάχεσθε δὲ ἀνδράσιν ὑβρισταῖς καὶ ἀνοσίοις, οἳ τὴν μὲν σφετέραν αὐτῶν ἐν ᾗ ἐγένοντο ἀπώλεσαν καὶ ἐξέλιπον, ἢ θεοῖς ἐχθραν θέντες ἢ κακοί τε καὶ ἀνάλκιδες ὄντες· ἐπὶ δὲ τὴν ὑμετέραν ἔρχονται ἐξ ἀλλοτρίας ὁρμώμενοι, οὔτ' ἀπὸ τῆς σφετέρας ἑστίας ἕκαστος αὐτῶν οὔτ' ἀπὸ τῶν ἄλλων οὔτ' ἀπὸ πατρῴων θεῶν, ἀπὸ Ἐρινύων δὲ καὶ ἀπὸ [1] Ἀπάτης δαιμόνων ἐλαυνόμενοι ἥκουσι δίκην δώσοντες. οὐ γὰρ οὔτε 28 πλείους ὑμῶν εἰσὶν οὔτε εὐσπλότεροι· οὔτε ὑμετέραν δειλίαν καταγνόντες ἔρχονται οὔτω θρασέως διὰ τῆς ὑμετέρας, ἀλλὰ θεῶν τις ἄγει αὐτοὺς δώσοντας δίκας μιαρῶν τε καὶ 174.1 ἀνοσίων ἔργων. παραστήτω οὖν ὑμῶν ἑκάστῳ τοῦτο, ὡς τὸ θαρρεῖν πλεῖστον φέρεται εἰς τὸ νικᾶν. ὡς οὖν καὶ τῶν θεῶν συμμάχων ὄντων, καὶ ὑπαρχόντων ὑμῖν τούτων [2] καὶ ἀμεινόσιν εἶναι καὶ [3] εὐδοξοτέροις, βραχὺν χρόνον ἀνασχόμενοι τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων μακρὰν δόξαν καταστήσεσθε ἀρετῆς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ ἀναμνήσετε πάντας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐστὲ παῖδες, οἳ ποτε ἀποβάντας τοὺς βαρβάρους τῆς ὑμετέρας εἰς Μαραθῶνα αὐτοβοεὶ νικήσαντες πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων ἐξέβαλον ἐκ τῆς γῆς, τοὺς δ' ἀπέκτειναν, οὐ περιιδόντες οὔτ' εἴ τις αὐτοῖς ἔμελλεν ἐκ τῆς Πελοποννήσου 29 βοήθεια ἥξειν, οὔτ' εἰ ὀλίγοι πολλοῖς μαχοῦνται, ἀλλὰ τῇ

[1] Ἄτης [2] καὶ om. [3] ἐνδοξοτέροις

quæ illi quondam rogabant. Et tum ad παρὰ τῶν αὐτῶν subaudiendum erit ἐκείνους. IDEM.

Ἔχειν] Subaudi ὑμᾶς. quo fit, ut habeatis. IDEM.

Μάχεσθε] Π. μαχέσασθε. Ἢ μᾶλλον, μαχεῖσθε. Οὕτω γὰρ ἐν τῷ τέλει τούτου τοῦ λόγου. H. STEPHAN. Haud liquet. Ego equidem vulgata h. l. haud multum offendar. REISK.

Ἐν ᾗ ἐγένοντο] Spartani enim stirpitus e Dorico eriundi, quæ Phocidi et Thessaliæ interjacet, illinc egressi, in Peloponnesum invaserant. IDEM.

Θέντες] Utrum hoc æquivalet vocabulo ἐχθήσεις, an hoc illi est sufficiendum. Sed prius verius. IDEM.

Ἀλλοτρίας] Laconica enim non erat Spartanis verum natale solum, sed Hellas proprie sic dicta. IDEM.

Ἄλλων] Jam paulo ante sententiam inauditam et haud planissime dictionis exposui. non profecti in bellum, neque cœpta sua inspicienti a diis propitiis, neque illis, qui aliis populis Græcis communes sunt, neque his adeo quoque, qui ipsis sunt proprii. IDEM. οὔτ' ἀπὸ post ἄλλων, ut temere iterata, deletum it Bekkerus.

Ἀπ' Ἄτης] ab Ate divinitus immissa. Sic dedi de meo, pro vulgari ἀπὸ Ἀπάτης. REISK.

Τιμιτέρων] Imo vero ὑμῶν. neque hoc, quod vos ignavos atque imbelles habeant. IDEM.

Τούτων] Π. τοῦτο. H. STEPHAN.

Ὑπαρχόντων] Π. ὑπάρχοντας. IDEM. Subaudi φίλων καὶ συμμάχων. REISK. ὑπάρχον de suo dedit Bekkerus.

Ἀμείνοσιν εἶναι] Interpone ἐσεῖν, et subaudi ὑμῖν. vobis licet esse potioribus. IDEM.

Οὔτ' εἰ] Interponendum videtur ἤξειν

σφετέρᾳ αὐτῶν ἀρετῇ πιστεύσαντες συμβαλόντες ἐνίκησαν· τοῦτο δὲ Πλαταιᾶσι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταὐτὰ φρονούντων ἐνίκων μαχόμενοι· ἐνίκησαν δὲ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τῆς Εὐβοίας ναυμαχοῦντες καὶ πρὸ Σαλαμῖνος, ὥστε εἰς τόδε ἡμέρας σωτῆρες τῆς Ἑλλάδος ἀνομάζεσθαι. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἀγῶνας καὶ καλοὺς ἠγωνίσαντο οἱ ὑμέτεροι πατέρες, ὧν τῆς νίκης τῶν ἄθλων ὅροι πεπήγασι πολλῶν ἡμερῶν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας πόλεις μεγάλαι, ὑπακούουσαι τοῦ ὑμετέρου κήρυκος. εὐξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς Ὀλυμπίοις, οἳ ἡμῖν κατὰ τὸ εἰκὸς πλέον νέμουσιν ἢ τοῖς πολεμίοις, εὐχῇ συμβάλλωμεν λησταῖς ἀνδράσι. θαῤῥεῖτε δέ· [1]καὶ ἴσα νεμόντων τῶν θεῶν εὖ ἀγωνιεῖσθε. τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὸ δίκαιον ὑμῖν μὲν θαῤῥεῖν παρέξει, ἐκείνους δὲ δεδιέναι. ἃ δὲ μάλιστα ἄνδρας νέους παροξύνει, ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσατε, πόλεώς τε μέγεθος καὶ εὐδαιμονίας καὶ δόξης ἣν ἕκαστος παρ' ἑαυτῷ ἔχει, ἅ τε νέοις ἀνδράσιν ἡλικίας δὲ ἀθύρματα, παῖδες καλοὶ καὶ γυναῖκες καὶ γυμνάσια καὶ κυνηγέσια, ὧν ὑμεῖς τῇ μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ πλεῖστά τε καὶ

[1] ὡς

δῶντες, aut ὑποθέντες, vel tale quid. nam profecto περιθέντες e præmissis huc pertrahi nequit. quod ibi significat *exspectantes, præstolantes.* hic autem significatio *recogitantes, reputantes secum, pensitantes* convenit. Sed erunt, qui Synesio mihi opponent, quos sensu suo frui sinam, et figura sua delectari. IDEM.

Τοῦτο δὲ] Non præcedit τοῦτο μὲν, sed solummodo ἔστι p. 550. 19. cui ἔστι hoc τοῦτο δὲ respondet, modo loquendi rariusculo. Aut lege μετὰ τοῦτο. IDEM.

Ταῦτα φρον.] Π. ταὐτὰ φρον. H. STEPHAN.

Σωτῆρες] Malim σωτῆρας. subauditur enim αὐτούς. REISK.

Ὧν τῆς νίκης τῶν ἄθλων] Idem est, ac si dixisset: ἐν οἷς ἀγῶσιν οἷς ἐνίκησαν ἆθλοις, τούτων ὅροι — Appellat autem ὅρους hic loci *pignora*, respicions ad illos ὅρους seu *palos*, qui figebantur in fundis vel ad domos oppigneratas, quas vendere non liceret. His oum palis comparat oppida in memoriam victoriarum ab Atheniensibus partarum condita. Quemadmodum hæ domus, et hi fundi, qui ejusmodi palis velut obsignati sunt, creditoribus eripi nequeunt, quibus oppigneratí sunt, donec ipsis de ære mutuo credito satisfactum fuerit, ita quoque sunt hæc oppida notæ quædam publicæ, testantes, illas victorias, quarum ad memoriam conservandam et propagandam illa condita et veluti fixa fuerint, Athenienses esse proprias, aliique nemini jus earum competere. IDEM.

Εὐχῇ] Imo vero ἀγαθῇ τύχῃ. v. p. 552. pen. nisi εὐχῇ est, *cum congratulatione*, ut in re votis multum expetita. IDEM.

Ὡς ἴσα νεμόντων] *confidite fore ut, dii si sint æqui* (sed dii æqui sunt) *prospere dimicetis.* sic dedi de meo, pro vulgari καὶ εἰς ἃ νεμόντων. Sigias, alteram καὶ, alteram ὡς, significantes in codicibus mutis, ita esse inter se similes, ut facile permutentur a minus cautis minusque peritis, res nota est. IDEM.

Τὰ ἱερὰ] Malim sic legi: τὰ γὰρ ἱερὰ καλὰ ὄντα [vel γεγονότα], καὶ τὸ δίκ. *acta enim*, vel *sacra, cum fausta nobis et auspicata sint* [vel cum perlitaverimus], *et jus atque fas*, quod nobiscum est, *fiduciam vobis præbebunt.* IDEM.

Ἡλικίας δὲ ἀθύρματα] Pro media voce malim οἷον, *quasi*; et subaudi ὄντα. *quæ juventutis quædam quasi sunt oblectamenta.* IDEM.

Κυνηγέσια] Subaudi a communi e præmissis, ταῦτα ὑμῶν αὐτῶν ἀκούσατε. *a me ista commemorari et vobis ad animum revo-*

καίλλιστα ἀπολαύετε· περὶ ὧν μαχεῖσθε νυνὶ ὑμετέρων ὄντων περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια. παρακελευσάμενοι οὖν ὑμῖν αὐτοῖς, ἀνὴρ ἀνδρὶ καὶ δημότης δημότῃ καὶ φυλέτης φυλέτῃ, χρῆσθε τύχῃ ἀγαθῇ, ἐπειδὰν ἡγῆταί τις ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

cari ne exspectate, sed ipsimet animis vestris subjicite. IDEM.

Ὧν ὑμεῖς] Videtur sic. leg. ὧν ὑμεῖς πάντων μετὰ τῆς ἐλευθερίας — *quorum omnium fructus cum libertate* [h. e. si liberi sitis, libertatemque si tueamini] *abundantissimeque et florentissime percipietis.* Nam πλεῖστα et κάλλιστα h. l. accipienda sunt adverbialiter; aut alias leg. sit πλείστων et καλλίστων. quod minus videtur necesse esse. Vel τούτων ὑμεῖς αὐτοὶ μετὰ τῆς ἐλ. — ἀπολαύστε. IDEM.

Ἀπολαύετε] Malim ἀπολαύσετε. IDEM.

Σπάνια. παρακελευσάμενοι] Interpone παρεκελεύσθαι. *supervacaneum fuerit, fortes viros, quibus ista cara sint, magnique fiant, multis cohortari. quare cohortamini vosmet ipsi.* σπάνια h. l. accipio pro ἀγαπητὰ καὶ πολυτίμητα καὶ περισπούδαστα. Caeterum haec quinque vocabula, περιττὸν ἀνδράσιν οἷς ταῦτα σπάνια, censebat amputanda, ut supervacanea, et a scholiasta quopiam assuta. in quo multum falsus fuit. Bonorum auctorum eoquid supererit, si nobis sumamus in eos ad hunc modum grassari? IDEM.

Καὶ δημότῃ] Π. καὶ δημότης δημότῃ. H. STEPHAN.

Χρῆσθε] Ita de suo Bekkerus.

Η Ρ Ω Δ Η Σ.

RAPHAELIS FIORILLO

PRÆFATIO

AD HERODEM.

SEMPITERNAM nominis famam clarissimis ingenii monumentis consecutus est Herodes Atticus, qui illa tempestate floruit, qua Græcorum Romanorumque scriptores, ab humano cultu jamjam deficere, litterarum studia ad interitum vergere, priscus Græci sermonis nitor obscurari, ac poetæ, non elegantiæ, facilitati ac gratiæ, quæ in Atticis tantopere delectant, sed tumori cuidam et nimio inanique ornatui studere cœperant. Hac igitur ætate paullo nitidiorem orationem, nonne eadem admiratione et lætitia excipiamus, qua stellam solemus, caliginosa nocte radiantem, aut egregiæ virtutis exemplum, corrupta in civitate prosequi?

Operæ igitur pretium omnino me facturum esse putavi, nova Carminum Triopeorum editione adornata, quod non unam ob causam digna ea sunt, ut a studiosis litterarum Græcarum lectitentur.

Commentatoribus, qui carmina quæ restant duo illustrarunt, me ita adjungere, ut proferrem aliquid, quod a Salmasio, Viscontio, aliisque intactum relictum esset, profiteri haud ausus sum. Quum vero in legendis carminibus aliquid temporis consumpserim, multa in mentem mihi venere, quæ partim ad illustranda duo carmina, partim ad nonnulla aliorum poetarum loca accuratius cognoscenda prodesse mihi videbantur. Exposui igitur in animadversionibus verba poetæ, et, si qua ex aliorum imitatione posita viderem, enotavi. Omnem denique curam adhibui, non quidem, ut, quæ ad historiam poetæ spectant, enarrarem, sive ut iis locis, quæ e Romana historia luce aliqua indigeant, lucem affunderem, hæc enim Viscontius jam apposuit, sed ut verba sententiasque poeticas indagarem, et illustrarem. Quantum vero utilitatis ex labore meo ad poemata redundet, rectene in dijudicandis examinandisque carminibus versatus sim, aliorum esto judicium.

Ante vero quam ad carmina ipsa transgrediar, non alienum est, brevem rerum, quæ in libello obvenient, imaginem ante oculos ponere, ac diversa capita indicare. Herodis Attici vitam multi exposuere, sed nemo de eo accuratius egit Cl. Eichstaedtio, qui

Herodis enarranda, comparandisque et conciliandis inter se veterum scriptorum de Herode testimoniis, omnes subortas difficultates feliciter sustulit. Hoc caput e Fabricii Bibliotheca desumptum adjungendum censui, observationibus nonnullis inspersis additisque notulis nostris. Quæ in Academiæ Parisinæ Actis (Mémoires de Litterature, T. XXX. p. 1. sq.), exstat de Herode dissertatio, Burigny, eandem, quam in aliis hujus viri docti scriptis invenimus, antiquitatis scientiam ostendit, at quia sæpius indagata non recte attulit, et conjecturis indulsit, sæpius non necessariis, eam omisimus.

Adjeci orationem quæ Herodis nomine inscripta est, tradidique operis exscribendum Reiskii exemplum, cum Latina Meursii interpretatione. Quoties Reiskius in Animadversionibus conjecturas suas commemorat, eas integras subjunxi, pluribus vero ad orationem de lectionis varietate sententiam dicere nolui, quia, ut bene Reiskius monuit, vix digna est, ut in explicatione ingenium conteratur. Ipsam enim si orationem sub Herodis nomine adhuc venditatam examinamus, linguam videmus multas contraxisse sordes ab illorum temporum, quibus sermonis puræ indoles elegantiaque naturalis perierat, contagione. Quare, qui diurna cum optimis Atticis oratoribus familiaritate contracta, ingenuam et amabilem Græcæ Suadæ faciem norunt et unice diligunt, eos Anonymi, Herodis nomen mentiti, eloquentia parum delectabit. Attamen ad historiam eloquentiæ Græcæ, quin ad humani ingenii historiam cognoscendam, non solum faciunt egregia magnorum virorum opera, sed pertinent huc quoque mediocres, immo, qui ne mediocritatem quidem attingunt, libri.

Aliam viam inii in explicandis carminibus. Salmasius, in magno suo Commentario, immensam protulit variæ eruditionis copiam; exspatiatur non raro liberius, atque varietatibus distinguendo opus, diverticula quasi quærit, ubi, qui antiquitatis amore ducuntur, suaviter acquiescant. Nos usos esse viri eruditi animadversionibus, libere fatemur, et, ne apud æquos rerum judices, hoc fraudi sit, vix veremur. Quod præcipue doctissimus Visconti, in optimo Commentario observandum sibi putavit, pertinet ad rerum verborumque illustrationem. Non sine voluptate agnovimus miram doctrinæ copiam, Græcæ linguæ scientiam accuratam, antiquitatis studium singulare. Locis multis e lapidibus, quos ante oculos habuit, affusam esse lucem, multa historiæ capita egregie exposita, indolemque carminum præclare illustratam esse fatemur. Non exiguum itaque fructum lectores percepturos esse speravimus, additis nostræ editioni præcipuis Viscontii observationibus, quia non admodum multa exempla in has terras putamus perlata esse,

neque multorum Bibliothecas apud nos, exemplari aliquo ornatum iri probabile videtur.

Restat, ut nonnulla de carminibus, eorumque indole adjiciamus. Credidere Viri docti Inscriptionum auctorem esse Herodem Atticum; primo certe loco positæ. At mihi omnino vera videtur esse sententia Viscontii, qui Marcellum Sidetem, tempore Marci Aurelii florentem poetam, auctorem esse putat. Etenim, quæ secundo loco exhibita est Inscriptio, nomen poetæ præ se fert ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, in quo explicando, et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi Hymn. in Cer. v. 3.), operam frustra consumpserunt, tum, quia poetica alteram superare videtur præstantia, tum, quia Triopium Herodis adituris forsitan primo aditu et loco conspiceretur. Suspicio Viscontii admodum probabilis, visa est Viro erudito, in Ephemeridibus Gottingensibus, anni 1795. Nro. 180.; adversus eam quædam monuit Cl. Eichstaedt, in censura, quæ inserta est Ephemeridibus Univ. Litterariis, Ienæ prodeuntibus, anni 1596. Nro. 61. Paucis tantum examinemus ea, quibus Itali argumenta diluere studuit. Ac primum quidem monuit Vir doctissimus, fragmenta, quæ e Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων[1] restant, non eundem præ se ferre colorem. In illis dicendi genus esse simplex, nullo sententiarum verborumque splendore illustre, in Inscriptionibus contra vibrans, ornamentis ambitiose quæsitis distinctum, turgescensque nonnunquam tumore immodico. At hoc judicio minime contenti, plura desideramus argumenta. Primum enim, de toto orationis habitu, etsi e paucis fragmentis, quæ solummodo piscium catalogo constant, vix judicari potest, non dubitamus tamen fore, ut, si quis ea legat, deinde Inscriptiones recitet, sonum nescio quomodo consentientem in auribus sentiat. Verum hoc sentiri magis, quam verbis explicari potest. Præterea sermonis in carmine de piscibus longe alia ratio est, quam in carmine dedicationem Triopii continente. Cur non ab illa ratione dicendi declinasse, et in dedicatorio carmine alio more poetam locutum esse dicamus? Quodsi deinde Marcellus in Carmine de piscibus, floridum dicendi genus adhibuisset, quam ridicule egisset! Aliis enim verbis in enumeratione piscium, ad Pancratis Arcadis, Archestrati aut Alexandri Ætoli, ut mihi videtur, exemplum composita, aliis in carmine dedicatorio opus: aliis, si quid sapio, verbis de historia naturali, aliis de simulacro aut statua dicimus. Ipse Nicander, quam parcus, quam brevis, quam pressus est in Theriacis, quam dissimilis illi exsultanti et luxurianti Nicandro, qui in Georgicis apud Athenæum (Lib. XV. pag. 683. sq.), pulcritudinem Nym-

[1] Fragmenta quæ e Marcelli Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων restant, edita sunt a Fabricio, in Bibliothecæ Græc. T. I?p. 14. ed. vet. et Schneidero, ad calcem editionis suæ Plutarchi, de educat. pueror. Argentor. 1775. Promissa vero a Cl. Bellin de Ballu.

pharum, numerosissimamque florum varietatem elegantissime descripsit. Cur denique, si hoc etiam argumentum nihil valere dixerit aliquis, nomen Marcelli, in genitivo positum in fronte Inscriptionis, si non indigitat auctorem? Epigrammata Anthologiæ Græcæ et Latinæ innumera, nomina præferunt auctorum, unde, a quo scripta sunt, intelligi plane potest et cognosci. Nec in Inscriptionibus hoc infrequens. (v. Pockoke, Description of the East, p. 133, 104. et Toupii Emendatt. in Suid. T. III. p. 46.) Marcello non dedicatum esse carmen, unusquisque intelligit, et si dèdicatum, cur nulla Marcelli in ipso carmine mentio injecta est?

Pauca hæc nobis argumenta in mentem venere, alia, cui majus est ingenium ipse animadvertet. In Animadversionibus egi id, ut, quæcunque ad intelligentiam carminum facere videbantur, eorum prætermitterem nihil. Venerunt quoque in mentem nonnullæ emendationes aliorum poetarum, quas si adsperserim nostris observationibus, Virorum doctorum humanitatem non ægre id laturam esse, mihi persuasi. Dedi fortasse occasionem aliis meliora proferendi et veriora. Omnino me trado Virorum eruditorum benevolentiæ, quam promereri summo studio conabor. Læto semper animo in hoc studio pergam, favorem doctorum virorum expertus, quorum sententias humaniores æquo animo audire ac ferre didici.

CHR. GOTTL. HEYNII

AD

RAPHAELEM FIORILLO

EPISTOLA.

Ut, etsi aliis occupationibus distinerer, hoc tamen, quicquid est, opellæ tibi, vir doctissime, consecrarem, id visus mihi sum partim officio et amori, quo te a prima ætate sum amplexus, partim librarii, viri honestissimi, precibus, partim studiorum et curarum variarum conjunctioni, quæ mihi cum parente tuo, viro artium elegantia et doctrina eminentissimo, intercedit, debere. Id quod mihi eo magis profitendum erat, quo magis me ab omni hoc scriptionis genere alienum esse professus sum, quippe quod sensui meo adversatur, et arrogantiæ aut ostentationis notam nescio quam habere videtur. Nunc autem me a me ipso id impetrasse, ut huic libello aliquid seu præfarer seu subjungerem, tanto magis miratione facere potest, quod ille in eo rerum genere versatur, ad quod ego juvenilia ingenia hortatu meo raro instigare, sæpius ab eo avocare, soleo. Cujus mei judicii rationem et morem ut exponam, occasione oblata ita utar, ut DE FINIBUS STUDII CRITICI REGUNDIS omnino tecum, vir doctissime, paucis agam. Quis enim foret, quicum lubentius de hoc litterarum studio agerem, quam cum viro multarum litterarum varietate ita instructo, ut bene teneat, non omnem doctrinæ laudem in critica scriptorum veterum sola contineri, contra autem ipsius hujus studii laudem summam in eo ponendam esse, si ad alias disciplinas emendandas et perficiendas illud adhibeatur.

Equidem, cum ad hæc humanitatis studia sub Christii Ernestiique disciplina primum accederem, bene memini duas maxime opiniones, e schola forte Burmanniana, propagatas, commilitonum animis tum insidere, primam, philologica et critica studia, si non sola digna sint, quibus ingenium liberalius et erectius sese consecret, omnibus tamen reliquis disciplinarum studiis ita antecellere, ut facile omnium litterarum eruditiorum principatum teneat; alteram, eum demum in litterarum antiquarum omninoque humaniorum aliquantum profecisse, qui scriptores Græcos Latinosque emendare et conjecturis tentare didicisset; hanc vero omnis doctrinæ esse tanquam arcem, ad quam qui pervenisset, næ illum immortalitatem nominis tanquum certa possessione tenere. Hac persuasione permoti nos scriptores veteres non alio consilio perlegere et excutere solebamus, quam ut criticam aliquam observatiunculam

adspergere, conjecturam vel emendatiunculam in verbis allinere possemus. Legebamus itaque multa, nullo aut exiguo cum fructu ad philosophicas et historicas notiones, aut ad scribendi dicendive facultatem et usum. Altera ex parte plerique nostrum disciplinarum severiorum, imprimis quæ ad vitam civilem spectant, tenebantur contemptu; theologica et jurium studia eo tantum laudem aliquam habere aiebamus, quatenus in interpretatione et critica librorum sacrorum et legum versentur. Cum non omnis superbia et fastus ab hic judiciis abesset, in invidiam adducebantur ipsa hæc studia, et, ut fit, ab iis, qui tali professione se suaque studia contemptui haberi viderent, dignatione sua vicissim dejiciebantur. Itaque evenit, ut Bachio multis cum difficultatibus luctandum esset, antequam jurisprudentiæ forensis et ecclesiasticæ idoneus auctor haberetur; multumque elaborandum erat Ernestio, ut in theologicis disciplinis et ipse aliquo in loco haberetur; obesse enim solidiori doctrinæ antiquas litteras, parum prodesse; nec injuria ita statuebant viri quoque gravissimi, qui litterarum studia, quæ in rerum naturis cognoscendis, judiciorum et opinionum veritate exploranda et constituenda, negotiorum difficultate expedienda, et utilitatum vitæ publicæ privatæque procuratione versari debebant, ad verborum apices, librariorum vitia indaganda et cum speciosa aliqua sollertia corrigenda revocari videbant.

Quod in aliis non modo litteris, sed studiis omnis generis, plerosque peccare videmus, ut, quo consilio, quo fine et usu, ea, in quibus occupati sunt, tractent, eoque ipsum modum et rationem studii sui regant, ut, inquam, hoc parum exploratum et liquidum ipsi habeant, hoc idem vidimus evenisse in omni disciplina scholastica et academica, ut, quid illud sit, quod assequi volunt homines, dum sollennem studiorum rationem prosequuntur, raro aut nunquam inquirerent. Ita quoque a paucis diligenter et subtiliter satis quæsitum est, quorsum in lectione scriptorum antiquorum, Græcorum et Latinorum, ætas juvenilis contineatur. Quod igitur mirabimur, idem illud fugisse plerosque, quem usum, quos fines critices studium habeat, ideoque nec satis prudenter definiisse, qui locus huic studio in institutione scholastica et academica sit assignandus.

Cum veterum scriptorum lectio et interpretatio in disciplina puerili partim institutionis, quæ grammatices et dialectices præcepta et usum mentibus insinuat, locum obtineat, partim notionum communium innumerarum, vulgarium et doctarum, mentibus instillandarum, copiam præbeat, partim ingenium, pulcri rectique sensum, elocutionem et scriptionem, fingat: magistrorum utique animis notio aliqua artis criticæ ut insideat, in votis habendum est, ut de editionum bonitate, et de lectionum veritate, ad interpretationis usum, recte possint judicare, forte etiam provectioribus notitias

aliquas judicii et usus critici impertire. Jam possunt in his esse ingenia erectiora, quæ in linguæ Græcæ et Romanæ cognitione et in veterum scriptorum lectione, præter istas utilitates, quas ætati juvenili propositas esse diximus, ad subtilitates sermonis progredi volent; erunt quoque, qui in studiis litteraturæ antiquæ habitare volent et fortunarum suarum spem et fundum collocare: hos et illos in critica accuratius cognoscenda, experimento quoque aliquo facto, operæ partem ponere, quis improbet? dummodo reliqua illa, quæ per auctorum classicorum lectionem et interpretationem consequi necesse est, haud posthabeantur; contra vero ut ad rerum notitias, ad historias, temporum hominumque vicissitudines, fortunas, earumque causas, observandas, tum ad certa rectaque de iis facienda judicia, imprimisque ad judicandi, eloquendi ac scribendi facultatem exercendam, institutione publica privataque adducantur; neque interea mathematices et logices, aliarumque notionum utilium copias negligant.

Inter eos, qui studiis his antiquarum litterarum totos se consecrant, esse possunt, quorum ingenia miro aliquo hujus generis acumine excellunt, eoque ipso procliviora ad criticam hanc facultatem et artem habentur: hos ad eam imprimis se comparare, et naturæ beneficio sibi impertitam vim exercere et perficere, quis invideat? Quum tamen pauci ad hæc studia ferantur, neque optandum sit in republica, ut multi in hoc studiorum genere detineantur, quandoquidem iis præmia sua, munia que desint, quibus fungendis admoveri possint, cavendum est omni modo, ne, in hac omnium paucitate, illi ad eam opinionem adducantur, sibi solis a natura illud ingenii acumen, quod ad criticas conjecturas et animadversiones conferunt, esse concessum, neve alias litteras suis posthabeant, fastuque importuno et inani efferantur; haud immemores, se id, quod alii in vitæ officiis et negotiis ac munerum rationibus, aut in disciplinis ac doctrinis gravissimis, adhibent, acumen in verborum et linguarum studiis collocare. Potest hunc in modum aliquis magna cum laude in scriptoribus Græcis Latinisque criticam exercere: si modo fortunæ locique, quem obtinet, rationes id poposcerint vel admiserint: etiamsi illa intra meras grammaticas subtilitates substiterit; nam et hujus quædam esse potest utilitas, haud contemnenda.

Luculentior tamen et probabilior est criticæ commendatio, si illa ad ipsam orationis seu solutæ seu vinctæ virtutem et elegantiam processerit, et sententiarum rerumque veritatem et cum natura usque consensum, verborumque proprietatem, exploraverit, judiciumque rectum et sanum de his tulerit; si porro critica ad judicia veterum et opiniones, ad disciplinas et disciplinarum, quæ nunc cum maxime efflorucrunt, initia et incrementa in scriptoribus eru-

enda et illustranda, ad historicas difficultates et obscuritates tollendas, transferatur: multa enim in his a lectionis veritate et sermonis severiore ac subtiliore studio sunt ducenda: hæc solidioris doctrinæ monimenta campum aperiunt latissimum, criticæ litteris ac disciplinis fructuosæ ad notitias in variis scientiarum generibus ex antiquitate procurandas, in historia imprimis naturæ, cujus locupletandæ haud vana spes inde illucescit. Nam ut critices usum in libris sacris et in legibus juribusque Romanis commemorem, vix necesse est; quo ipso jam satis se studii critici, recte instituti, præstantia approbavit.

Secundum hæc habebo utique in votis, ut ii ipsi, qui criticæ in scriptoribus classicis exercendæ se accingunt, non primo loco id sibi propositum habeant, ut vitia lectionis indagent et earum tanquam cubilia investigent; præstat haud dubie in interpretandis et excutiendis scriptorum sententiis rebusque expositis judicii omnem vim intendere, notionum et notitiarum copias inde locupletare, digerere et recte constituere; sique inter hæc seu librarii seu scriptoris vitia et errores inciderint, in iis animadvertendis, notandis et emendandis acumen adhibere; hoc est illud emendationum genus, quod laudem veram et solidam habet. Alius critices adhibendæ modus est commendatione dignus in paranda nova recensione, eaque emendatiore, auctorum veterum; multoque majore laude dignus est habendus, si critica non modo in codicum varietatibus enotandis et conjecturis inde eliciendis aut virorum criticorum commentis colligendis versetur; si porro ea non, locis difficilioribus et obscurioribus omissis, ad ea, quæ per se nota satis erant, adhæserit; excutiat potius non animadversa, nec sibi dedecori ducat, vitia indicare latentia, etsi iis medelam ipsa afferre nequeat. Licet in his pro consiliorum diversitate vias rationesque ingredi varias, de quibus nunc agendi locus haud est.

Nec vero modo in scriptore aliquo edendo et recensendo, verum etiam legenti veteres quosvis alios scriptores occurrere passim possunt ac debent loca multa aut in mendo cubantia, aut temere ac perperam ab editoribus tentata: quorum emendationes probabiles, forte et illustrationes luculentas, si quis animadverterit, circumspiciet ille viam, qua in publicum proferat ingenii sui inventa probetque eruditis; possunt quoque esse tempora, ut quis fortunæ suæ ac famæ hoc ipso consultum esse judicet; ita viri docti eo devenerunt, ut in recensionibus auctorum classicorum opportunitates anxie venarentur, quibus uti possent, ad protrudendum in medium animadversa a se et conjectata; ita vidimus criticos in edendis scriptoribus, promiscue, etsi alienissimo in loco, emendationes in varia scriptorum loca intexere, aut verius intrudere et inculcare; dum similia optant, confundere dissimillima, penitusque abducere

animum legentis ab auctore in quo versabatur. Poterant saltem per digressiones et excursus ad calcem adjectos seu subscriptos suas opes speciosius explicare. Ita evenit, ut interdum scriptores tantum pro vehiculo variarum ac diversissimarum opum criticarum ad mercatum extrudendarum habendi essent, aut pro vestibulo, quod aditum ad merces exponendas et inspiciendas præberet: etsi sunt certa scriptorum genera, quæ, per se jejuna et exsilia, ejusmodi copiosiores illustrationes admittunt, aut etiam desiderant, ut Lexica et Glossographi. Aliam viam ingressi sunt ii, qui libros Emendationum, Animadversionum, Conjectaneorum et sic porro ediderunt, quibus ea, quæ sparsim animadverterant, per saturam uno in loco propinarunt; qui quidem libri lectionem continuam haud admittunt, nec, nisi auctores ad manus habeas et sententiarum nexum satis teneas, recte dijudicari queunt, utilitatem tamen habent hanc, ut in vulgus edita servari et, quoties opus sit, inspici possint. Sunt quidem plerœque hæ emendationes ita comparatæ, ut aut a generalibus præceptis seu observatis ad unumquemque locum accommodatis, aut e sententiarum et verborum accurate expensa ratione et indole proficiscantur: quarum has accurata et attenta lectio ipsa suppeditat, illas autem in quolibet loco, præceptis istis et observationibus in animum revocatis, suo quisque studio poterat ac debebat assequi: est tamen in his felicitas aliqua ingenii, est fortunæ casus, est memoriæ aut recentis lectionis beneficium, quo sæpe ad ea, quæ nemo facile sua opera excogitet, deferimur.

Post hæc omnia critica exercitatio, etiam in grammaticis, salubris est et fructuosa ingenio juvenili, ut se exerceat et paret ad alia et majora, etiam ad disciplinas graviores; vigent in hac ætate animi et pollent memoria prompta et facili, facultate observandi et comparandi similia, eliciendi latentia; recte hæc ad ea adhibentur, in quibus eæ vires imprimis sunt ad consequendum, quod velis, necessariæ.

Satis docent hæc a me disputata, me magnopere probare conatus tuos, doctissime Fiorillo, et lætari his primis successibus. Ab hac enim lectionis copia et varietate, hoc ingenii acumine, hac venustate, quid non exspectare licet maturioribus annis! Fecisti critices experimenta magna ex parte in fragmentis lyricorum et tragicorum, quod critices longe difficillimum genus est, imprimisque lubricum propter metricas leges partim ignotas, partim parum firmiter constitutas; nec tibi ad incerta fortunæ tentanda animus defuit, in quibus nec ausis excidere turpe est, honorificum autem est, esse tamen, in quibus successum habueris. Nec deerunt ingenio, doctrinæ et industriæ, præmia, quorum spem et exspectationem ipsa hæc specimina faciunt tanto majora, quo rariora sunt ingenia in his litteris eminentia. Scr. Gottingæ M. Septembri cIↃIↃccc.

DE

HERODE ATTICO

ET

EJUS SCRIPTIS.

Tiberius Claudius Atticus (Claudius perperam Julius) Herodes,[1] nobilis viri, Attici F.,[2] ex pago Marathonio, Athenienſis, apud Ju-

[1] In plures ſcindor *Tiberius Claudius Atticus Herodes* in quibuſdam Inſcriptionibus, velut ea, quæ conſpicio Cardinalis, Polignac, Romæ a. 1725. edita, et primum vulgata eſt in Mem. de Trévoux, Juillet. 1728. pag. 1331., deinde etiam in Mem. de l'Acad. des Inscriptions, Tom. XV. pag. 445. — Apud Gruterum, Sabinius contubulalis (in not. ad Dodwel. stat. Reg. in Creta Mauro Philosophico II. pag. 157.) hunc Herodem nonnunquam ſolum dictum ἡρῴδης Ἀττικός, aut Herodes Atticus, sicut est in Epigrammate Anthol. Brunck. Vol. III pag. 272. Ἀττικοῦ ἡρῴδης ἐπιφθέγματος. Gruterus enim non adeo ſibi potuerat temperare appellatum. Romanus vero, quibus alia inest commendatio, *Herodem Atticum*, non *Attici* hunc semper vocavere, patris sui nomine exulcerat. Quæ observatio Salmasii, quem ſalsa ait, si spectes Gruterum Herodes appellationem, facile opponebat ex Inscriptionibus Gruter, quarum colendæ mentionem fecimus. Add. Museum Calfurn. histor. de Antiochia urbe, §. V. n. 9. not. 2. Quid? quod ipse Salmasius ad Capitolin. Vit. Antonini philosophi, cap. 2. Tom. I. pag. 292. defendit conjecturam eorum Herodis Atticus. Ceterum notitiam hominum de hoc Herode licet colligere ex Lexici Suidæani Vol V p. 265. seqq. ed. Bernard. et Pausaniæ Lib. I. cap. 19. II. cap. 1. VI. c. 22. VII. cap. 20. X. cap. 32. et Philostrati paſſibus locis, ut in vita Plutarchi a. 3. Scopeliani a. 7. Polemonis a. 7. Secundi, Theodori, Antiochi, Alexandri a. 8. Philagri a. 2. Hadriani a. 1. Chrysis a. 1. 2. Pausaniæ. Ptolemæi a. 1. Rufi et Soſii. Observanda ac promiscua Bernardini a. 6. Fabri a. 5. Inscriptionum, quæ ad Herodem spectant, passim eas quas in hac lucem minime indoctam, reperiuntur apud Gruterum p. XXVIII. 1. CLXXII. 10. CMXLIII. 1. apud Spon. Voyage Tom. IV. pag. 60. et 220. et apud Donatum pag. CLXVI. 2. Plura de eo lectorem docebunt Tillemont Hist. des Empereurs T. II. p. 369. sqq. p. 387. sqq. et in Indice p. 695. (ed. II. Paris 1702. 4.) Observa ad Philostrati Sophistas II. 1. pag. 545. sqq. Spalbergius ad Pausaniæ p. 209. ed. Kuhn. Iacobus de Scriptionibus histor. philosoph. III. 6. 18. pag. 51. ed. Dorv. De Burigny Mémoires sur la vie de Hérodes Atticus, dans Mém. de Littérature Tom. XXX. p. 1. sqq. Gibbon History of the Decline and fall of the Roman Empire, Tom. I. p. 50. sqq. ed. Basil. denique Salmasius et Visconti in eruditissimis Inscriptionum Triopearum, quas infra commemorabimus, Bucherr.

[2] Quum docuit Herodes e gente nobilissima, quadri Inscriptio, quæ est in foro Athen (v. Stuart Antiquities of Athens V. I. c. 1.), ad majorem Herodis avitæ spectat. quod haud tamen credit Visconti: utrum ejus fuit Herodes, legatus Administrationum (curatelæ), postquam Rufus, regnante Hadriano, Athenis vitam vitiosiorem Hippocrates fecisse (Philostratus Sophist. narrant Tom. II. p. 78.): cujus quamvis bona in publicum essent addicta, tamen Atticus patrimonium quam posterum recepit tam amoris, quam diuturnæ, quibuscum, tum ingenii quadam dotis causa, quam fortis a se inventum Nervæ Hadriano ostendi. Hinc innumeræ deferuntur apud eos Graios, Herodem, cuncta eorum avarum Regillæ, conjugis, de qua Philostratus passim. Lucas.

peratores Antoninos, Pium, et Philosophum, Verumque, cujus etiam præceptor, teste Capitolino,[2] fuit gratiosus, et præfectus ordinando statui liberarum civitatum Asiæ,[4] sacrorumque Panathenaicorum et Panelleniorum, tum sacrorum agonum, honoribus M. Antonini et Veri consecratorum, ἀρχιερεὺς,[5] atque A. C. 143. cum C. Bellicio Torquato Consul Romanus, sed qui ingenio magis et eloquentia, quam consulatu[6] et dignitate atque opibus, quas habebat, amplissimis censeri gestiebat. Audivit juvenis Scopelianum (v. Philostr. in Scopeliano p. 521. et in Herodis vita p. 564.), deinde Favorinum quoque (v. Suid. in Ἡρώδης, e Philostrato), et Atheniensem Secundum (v. Philostrat. in Secundo. p. 544.). Polemonem vero adultus, et quum ipse alios jam doceret, admiratus et donis prosecutus fuit (v. Philostr. in Polemone p. 539.). In Platonica philosophia Taurum, Tyrium (v. Philostr. p. 564. ubi v. Olear.), in Critica arte[7] maxime Theagenem, Cnidium, et Munatium, Trallensem, magistros habuit. Ex antiquis imitatus est maxime Critiam.[8] Adversarios habuit Peregrinum, philosophum Cynicum (v. Philostrat. p. 563.), Demostratum item (v. Philostrat. p. 555.), cujus orationem contra Herodem admirationi fuisse testatur Philostratus p. 563. tum affinem, Braduam, uxoris suæ Regillæ fratrem, qui consul fuit A. C. 160.,[9] Quintiliosque,[1] et Praxagoram ac Mamertinum: familiarem

[2] Cap. II. pag. 409. ed. Hack. ubi v. Salmas. Enimvero Herodes Atticus fuit quoque præceptor M. Antonini philosophi. Vide Capitolinum in vita illius imperat. cap. 2. ibique Salmas. et Casaub. atque Dionis Cassii lib. 77. pag. 1199. Reimar. Harl.

[4] Delata videtur Herodi præfectura civitatum Asiaticæ et Europeæ Græciæ a. 125. quo anno Hadrianus per hiemem Athenis commorabatur. Eichst.

[5] Τὸν ἀρχιερέα τῶν Σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθώνιον celebrat vetus Inscriptio, Megaris inventa, in Sponii Miscellan. erud. antiquit. p. 321. et Itinerario P. II. p. 482. Idem.

[6] Philostratus in Polemonis vita p. 536. ἦρα μὲν γὰρ τοῦ αὐτοσχεδιάζειν μᾶλλον ὁ Ἡρώδης, ἢ τοῦ ὑπατεύειν τι καὶ ἐξ ἐτῶν ἐκτῶν ἐκεῖνον. Fabric.. Recte autem Fabricius consulatum Herodis retulit ad an. 143. v. Gruteri Inscriptt. p. CLXXII. 10. Donat. p. CLXVI. 2. Sponii Miscellanea p. 321. Consentit Visconti p. 95. monens præterea, Inscriptionem apud Muratorium pag. CCCXLIII. 3. in qua Atticus Consul a. 185. M. Braduæ suffectus cum collega Materno memoratur, non pertinere ad Herodem, patrem, de quo intelligi fere solet, sed ad Atticum, filium. Pater enim, Herodes Atticus, consulatum non nisi semel gessit; iterum oblatum recusavit, mœrens mortem uxoris. Nec sane probabile est, Herodem, quum honorum populi finem jam esset an 143. consecutus, 42. annis post consulem fuisse Braduæ suffectum. Idem.

[7] Non grammaticam, sed artem de orationibus judicandi intelligit Philostratus interprete et judice H. Valesio de critica I. p. 149. sq. ubi paucula leguntur de Theag. Cnidio et Munatio. Harl.

[8] Nobilis fuit Critias orator, quem cum laude memorat Dionysius Halicarnass. T. II. Opp. p. 28. 111. et 161. Judicio Scholiastæ ad Hermog. pag. 415. non deterior Antiphonte. Unus fuit e triginta Tyrannis, et Atheismo incusabatur. vid. Schol. et Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. v. 147. p. 421. sqq. Ejus Λακεδαιμονίων πολιτεία, laudatur ab Harpocratione v. λιπουργεῖς. Cæterum Herodem Atticum studiosum fuisse antiquorum verborum, nimisque obsoleta verba adamasse, ex Athenæo apparere mihi videtur. Ait enim Athenæus Lib. III. p. 99. C. Οἶδα δὲ καὶ Ἡρώδην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ἐπιμέλεσθαι τροχοειδῆ, τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατέντεινε τόνους ὁ ὀχούμενος ἐπορεύετο, καὶ τοι Σιμωνίδου ἐν τοῖς Συναυλίαις ἑκατὸν τὸ ξύλον τοῦτο ἐπωνομάσαντος.

[9] Confer Sam. Petitum Lib. I. Var. Observat. c. XI. (et Olear. ad Philostrat. pag. 555.) Fabric. Fuit Appius Annius Atilius Braduas, non, ut Salmasius (p. 20.)

Lucium, sapientem virum et facetum (v. Philostrat. p. 556. sqq.), discipulum Musonii, Tyrii, nec diversum fortassis a Lucio, Patrensi, vel ipso Luciano, qui et ipse Λούκιος interdum dicitur. Filiæ fuere Panathenais et Elpinice, quas morte ereptas sibi incredibiliter luxit, et filius Atticus[1] (v. Philostrat. p. 558.), tam stupidus, ut viginti quatuor pueros æquales ipsi adjungendos putaverit pater, litterarum appellatos nominibus, ut per hos tandem litterarum addisceret rudimentum. E famulis Achilles, Pollux, et Memnon Æthiops (v. Philostrat. p. 558. et III. 3. de vita Apollonii), quorum obitum itidem tulit impatientissime: libertus Alcimedon (v. Philostrat. p. 560. sq.) aliique. Discipuli Amphicles Chalcidensis (v. Philostrat. in vita Philagri p. 578. sq.), Sceptus (s. Scepte, Corinthius, v. Philostr. in vita Alexandri p. 573. et Eudocia in Alexandro p. 53.) et Adrianus, Tyrius (qui successor ejus etiam pro funere Herodem laudavit, teste Philostrato in vita Adriani p. 586., et auscultantibus Atheniensibus lacrymas expressit), Chrestus, Byzantinus, aliique infiniti, atque in his etiam A. Gellius, qui in Noctibus Atticis Herodis cum laude mentionem facit dictaque ejus nonnulla refert. (Loca sunt, I. 2. IX. 2. XIX. 12.) Eloquentia apprime valuit, ita ut unum ex antiquis decem Oratoribus referre diceretur (v. Philostrat. in Herode p. 564.), et βασιλεὺς λόγων vocatus sit ab Adriano et Rufo Perinthio (v. Philostrat. in Adriano p. 586. et in Rufo p. 589.), atque Ἑλλήνων γλῶσσα (ibidem, p. 598.).[2] Docuit Athenis obiitque ex tabe, Marathone in patria, anno

putabat, M. Atilius Braduas, quippe qui consulatus honoribus anno demum 185. functus est. vid. præced. not. (n. 7.) Eichst.

[1] V. Philostrat. p. 559. Fabric. De Quintiliis cnf. omnino Tillemont Histoire des Empereurs Tom. II. p. 320. Idem.

[2] Philostrati testimonium secutus est Fabricius. Sed *quatuor* liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis Triopeæ secundæ v. 15. Quam ob rem viri docti, quoniam apud Philostratum legerant, Regillam, uxorem Herodis, decessisse præguantem, et partui vicinam, ita conabantur litem componere, ut fœtum illum, quem in utero gerebat Regilla, quique cum ipsa periit, inter liberos, Herodi ereptos, recenseri ab auctore inscriptionis statuerent, v. Salmas. in Crenii Museo philol. II. pag. 146. Verum recte vidit Visconti (in Commentario ad illas Inscriptt. p. 81. coll. Præfat. p. 4.) etiam in Luciani Demonacte (§. 25. Tom. V. p. 243. ed. Bipont.), præter Atticum, memorari alium filium Herodis, quem et ipsum immatura morte sibi ereptum, luxerit. Ergo ex his indiciis, quod Philostratus tradidit, refingendum est. Idem.

[3] Etiam γλῶσσα Ἀθηνῶν in Inscript. Triopea II. v. 37. e rectiore interpunctione Visconti. Idem. Quanta et quam mira variaque dicendi vi, et amœnitate valuerit, exemplum, quod Philostratus in Alexandro, s. de vit. Sophist. Libr. II. c. V. sect. 3. amplis verbis enarravit, abunde declarat. Nam Alexander, quem vulgo Peloplatonem (luteum Platonem) cognominabant, Seleucia in Cilicia ortus, Sophista celebris, qui maximam partem Antiochiæ scholas habuit, et Romæ Tarsique et omnibus Ægypti partibus, quum Athenas venisset, ad Herodem, in Marathone commoratum, misit litteras, quibus Græcos (n. Discipulos Herodis) ad certamen sophisticum excitaret. Alexander, quum ante Herodis adventum elegantia orationis et soni varietate auditores ad admirationem rapuisset, at postea supervenientem Herodem cum vi et suavitate dicentem audisset, demum, quamquam arrogans elatoque esset animo, exclamavisse dicitur: 'O Herodes, fragmenta tui sumus nos omnes Sophistæ.' Eandem historiam ex Philostrato Eudocia, p. 52. sq. ita exscriptam reddidit, ut paullo

ætatis LXXVI. Commodo, ut credibile est, jam imperante; unde natus colligitur primis Trajani imperatoris annis.[4] Nam juvenis, in Pannonia dicturus coram imperatore, Hadriano, quum excidisset et memoria lapsus esset, tanto tædio affectus fuerat, ut in Danubium præcipitare se voluerit. (v. Philostrat. in Herode, p. 565.)

Scripta ejus a Philostrato memorantur Διαλέξεις sive *dissertationes*, philosophici, ut mihi persuadeo, argumenti,[5] et Ἐφημερίδες, *diaria*, Suidæ etiam tanquam σύγγραμμα πολυμαθὲς laudata, et ἐγχειρίδια καίρια, τὴν ἀρχαίαν πολυμάθειαν ἐν βραχεῖ ἀπηνθισμένα, *manualia opportuna, velut florum ex erudita antiquitate delibatorum selecti quidam fasciculi*. Hisce omnibus deperditis, ne ex Orationibus quidem ejus aliqua, neque ex declamationibus, quas αὐτοσχεδίους sive extemporales et meditatas habuit plurimas,[6] ulla tulit ætatem, excepta unica, quæ περὶ πολιτείας, *de Republica*, inscribitur, et comparata est ad suadendum Thebanis, ut societatem cum Peloponnesiis ac Lacedæmoniis ineant contra Archelaum, Macedoniæ regem. Græce prodiit cum Lysia et aliis Atticis Oratoribus Venet. apud Aldum 1513. fol. et Paris. ap. H. Stephanum 1575. fol. Latine vertit et ad calcem Aristidis edidit Guil. Canterus, Basil. 1566. fol. Græce et Latine cum Canteri versione recusa est Hanov. 1619. 8. curante Jano Grutero, ad calcem orationum Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis et Demadis. Inest etiam in Io. Iac. Reiskii Oratoribus Græcis Tom. VIII. Lips. 1773. p. 32. sqq.[7]

ante exitum narrationis et in fine ipso haud pauca omitteret. HARL.

[4] Hoc quum et Visconti ita posuerit, tacite respicit God. Olearii chronologicas rationes, quæ omnino, si accuratius pensitentur, falsæ et inanes reperiuntur. Nempe secundum eam putationem temporum, quam Olearius ad Philostratum iniit, Herodes natus est decimo tertio anno imperii Domitiani, U. C. 847. Chr. 94. Ol. CCXVIII. 2. Id, si accipimus ex fide Olearii, sequitur, Herodem, qui septuaginta et sex annorum senex diem suum obiit (vid Philostr. p. 565.), mortuum jam esse ante Faustinam, Marci, imperatoris conjugem, quæ anno demum 175. iter in Orientem ad maritum suum ingressa, secessit. Verum et nobilis illa reconciliati imperatoris ad Herodem epistola (v. Philostrat. p. 561.), scripta, ut nobis videtur, a. 176. quum Herodes fere triennio ante in judicio fuisset accusatus, et multo magis relicta nobis Inscriptio in statuam Regillæ, quam Herodes Faustinæ dicavit, ostendunt, eum Faustinæ superstitem vixisse. Optime congruunt temporum rationes, si Herodem, imperante Trajano, a. 104. natum, et sub imperio Commodi a. 180. extinctum statuamus. EICHST.

[5] Opus Herodis, ad doctrinam morum forte spectans, laudatur ab Auctore Etymologici Gudiani MS. voce Ἄρσην. Ait Grammaticus: ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδω . . . . . ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν τῇ γονῇ. Ἐπαφρίζιτος δὲ παρὰ τὸ ἄρσι, πραικτικὸς γάρ λέγεται ὁ ἄρσην κατὰ διάλεκτον. καὶ Ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ ἔρδω, ἵν' ᾖ ὁ πραικτικός. οὕτως Ἡρώδης, ἐν τῷ περὶ γάμου συμβιώσεως. Legitur quoque hæc observatio in Etym. M. ibique recte tribuitur Herodiano opus.

[6] In primis amabat Herodes extemporale dicendi genus, quod Sophistis illius ætatis maxime placuisse scimus, tanto ille magis recedens a nativa simplicitate et elegantia Attica, quanto studiosius fucum et pigmenta orationis sectaretur, coloremque et ornamenta e longinquo arcesseret, doctrina potius quam ingenio valens. Eandemque indolem referunt duo illa carmina, quæ Herodi ut plurimum adscribuntur. Quanquam de his præclarius statuit Visconti, quem v. p. 3. et 7. EICHST.

[7] Jam in Præf. moni, minime Orationem ab Herode profectam, sed opus esse Sophistæ anonymi. Fuit enim tem-

Epistolas Herodis plurimas fuisse, testatur Philostrat. p. 566. quarum aliquas memorat, uti ad Julianum p. 552. ad Marcum, imp. p. 562. ad Cassium, novas res molientem, p. 563. Ἡρώδης Κασσίῳ, *ἰμάνῃ*, *Herodes Cassio, insanis*. — Hactenus Fabricius.

Præter *Orationes* et *Epistolas*, a Fabricio commemoratas, Herodem nostrum et alia scripta multa[8] nobilitarunt, et *Inscriptiones* quædam quas vel ipse composuit, vel ab aliis componendas sibi curavit. Quemadmodum enim opulentissimus Sophista, qui celebritate sermonum et publica luce lætaretur, permulta opera et ædificia publica non Athenis solum, sed Philostrato teste, per totam pæne Græciam, Asiam et Italiam et instauravit, et de novo fecit, statuasque, templa, balnea, aquarum ductus, simulacra multa posuit: ita sibi monumentum suisque hæredibus in primis struxit in Triopio suo, quod fuit *ἀνόρμημα* fundi, quem Herodes, conjugis beneficio, ad tertium ab Urbe lapidem in via Appia possedit, appellatum illud a Triopa, Erisichthonis patre,[9] consecratum Diis, *τεμένει* instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Ex hoc Triopio nunc quidem QUATUOR nobis INSCRIPTIONES innotuere, quas breviter recensebimus.

I. INSCRIPTIO duabus columnis incisa, quæ factæ sunt e marmore Carystio *(cipollino verde)*, repertæ ineunte XVI. sæculo, et posthac in hortos Farnesianos translatæ. Unde 'Farnesianæ columnæ inscriptio' dici solet. Istæ vero columnæ, quas, probabile est, in ipso introitu Triopii Herodiani olim fuisse erectas, Cereri et Proserpinæ subterraneisque Diis dedicatæ sunt, præcipiuntque loci reverentiam ac religionem adeuntibus, cum imprecatione illorum, si qui forte sede illas sua movere, aut sacrum locum violare aggrediantur. Inscriptionem publicam fecere Scaliger in animadversionibus ad Eusebium p. 210. Gruterus in Corpore Inscriptionum p. 27. Montfaucon Palæograph. Græcæ Lib. II. p. 135. Lanzi Saggio sulla lingua Etrusca P. I. c. VI. 9. XIII. p. 146. et Tab. IV. n. XVI. Rambachius in Supplementis Archæologiæ Potterianæ Tom. III. p. 254. denique Visconti Inscriz. Triopee ora Borghesiane p. 6. Cæterum quoniam inscriptio hæc antiquissimam refert

pus, quo Sophistæ ingenium doctrinamque conferebant ad fingendos quosdam libros, eosdemque antiquis scriptoribus tribuebant. Sic sub nominibus Lysiæ et Demosthenis ἐπιτάφιοι λόγοι prostant, quæ ingeniis Sophistarum multo digniores sunt, quam Lysiæ et Demosthenis. Sunt quoque inter Platonicos dialogos, quos nemo non videt supposititos esse. Memorabile est, jam Harpocrationem, quoties Lysiæ, Hyperidis, aut alius magni oratoris orationem laudat, sæpissime addere, si γνήσιον, si verum est. vid. Harp. p. 11. 13. 22. 23. etc.

[8] Suidas de Herode in lexicon suum ista retulit, ab aliquo Sophista, opinor, scripta. Tom. II. pag. 78. φέρεται καὶ ἄλλα πλείονα, ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψιστον τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς διαφέρειν, καὶ μεταπεσεῖν, καὶ καταδύεσθαι. ERCHST.

[9] Non temere hoc scripsi, neque ignorans vel aliarum sententiarum, vel etiam illius, quam eruditissimus Visconti de appellatione et natura Triopii nuper proposuit. Rem eamdem diligentius excussi in Censura Viscontini operis, quæ inserta est Ephemeridibus univ. litterariis, Iense prodeuntibus ann. 1796. n. 61. IDEM.

Atticorum orthographiam, inde multiplex est ea de re disputatio nata, tum iis vitiis doctis, quos editores recensui, tum etiam aliis V. Salmasii notas ad Consecrationem templi in agro Herodis, Musei Cremani primi p. 42. sqq. Levesque Excursion quatrième sur l'orthographie de Thucydide, et sur la forme des lettres dont il a fait usage, in nova Thucydidis versione (Paris. 1795.) Tom. IV. p. 315. Add. Villoison Anecdota Græca Vol. II. p. 122. sq. 169. not. 1.[1]

II. Inscriptio prædiorum Anniæ Regillæ, primum vulgata in Montfaucon Diario Italico (Paris. 1702. fol.) pag. 125. repetita postea in Fabretti Inscriptt. c. V. p. 43. et apud Visconti p. 5. Dubitari non potest, columnam hanc, sex fere pedes longitudine æquantem, quæ prædii Anniæ Regillæ olim meta aut signi loco fuerat, ab Herode erectam in eodem Triopio, via Appia, fuisse, in quo memoriam conjugis aliis etiam tum inscriptionibus, tum ædificiis posteritati commendarat. Postea, Maxentii tempore, inversa columna, et qua parte tenebat inscriptionem Anniæ Regillæ, defixa in terra, pro milliario fuit.[2]

III. Consecratio Triopii facta Minervæ et Nemesi. Constat inscriptio 39 versibus hexametris, edita a. 1607. ad urbem in via Appia, præsente Christophoro Patenano (*du Puits*), cujus opera Lutetiam venit, mox ibi publicata ab eruditis.

IV. Dedicatio statuæ Regillæ, uxoris Herodis. Effossa decennio post, eodem loco, ἐπιγραφὴ 59 hexametris continetur, debeturque doctissimo Viro Jacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se descriptam, et cum Claudio Salmasio, primo ejus et ante Visconti studia eruditissimo editore communicavit. De quo postea.

Nam hæc duo maxime carmina, quæ ultimo loco memoravi, inscripta marmori Pentelico (*sipallo bianco* Itali vocant, v. Visconti museum Pio-Clementinum Tom. III. Tab. XV. p. 18.) eruditorum attentionem et curam excitaverunt, tum propter versuum elegantiam, si illud Herodis ævum spectes, minime spernendam, tum ob notitiam multarum rerum, quæ aliunde disci vix poterant. E villa Cardinalis Scipionis Borghese hæ inscriptiones devenerant ad

[1] Ut nihil eorum, quæ ad Herodem spectant, lectorem latet, hic addam Inscriptionem: Οὐδεὶς θεμιτὸν μετανιψάτω ἐκ τοῦ Τριοπίου· ἔστιν ἐκ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίᾳ Ἡρώδου ἀγροῦ· οὐ γὰρ λοιὸν τῷ κινοῦντι. Μάστις θαλάσσιος ἡ ὑποδεὰ καὶ κίονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθόνιον Διὸς καὶ . . . (Ῥηγίλλης?) *Nemini fas transferre e Triopio, quod est ad tertium in via Appia in Herodis agro: non enim bonum moventi. Testis Dea vialis et columna, Cereris et Proserpinæ donarium, et Manium deorum, et . . . . (Regillæ?)* Nolo de Inscriptione copiosius agere. Evolvat, si quis plura cognoscere cupiat, Buhlerii Dissertationem de priscis Græcorum et Romanorum litteris p. 561. Edm. Chishull, Antiq. Asiat. p. 11. Hagenbuchium in Distrib. de Græcis Thesauri novi Muratoriani Marmoribus, p. 11—16. et Cl. Saxium, in Scholiis Literario-Criticis ad Muratorii Thes. Inscriptt. in Actis Societatis Trajectinæ, T. II. p. 267.

[2] Inscriptio ita se habet:

ΑΝΝΙΑ ΡΗΓΙΛΛΑ
ΗΡΩΔΟΥ ΓΥΝΗ ΤΟΦΩϹ
ΤΗϹ ΟΙΚΙΑϹ ΤΙΝΟϹ ΤΑΥ
ΤΑΤΑΧΘΡΙΑ ΓΕΓΟΝΑΝ.

principem, juvandis litteris ornandisque artibus natum, Marcum Antonium Borghese, qui templum jussit splendidissime ædificari ad modum illius, quod Herodes olim Cereri et Faustinæ exstruxerat. Hujus in templi limite marmora ista, duabus aris inclusa, binisque inscriptionum versionibus metricis, Latina Salmasii et Visconti Itala, instructa, conspiciuntur.

Satis de argumento et historia inscriptionum: restat, ut quædam adjiciamus de illarum auctore. Ac duas quidem priores, quas no. I. et II. attigi, parum refert scire, Herodes fecerit an alius. *Inscriptio prædiorum Anniæ Regillæ* dubito omnino, an a Græco homine profecta sit. Sed gravior est de postremis ἐπιγραφαῖς quæstio, et propriæ curæ. Verum hæc quæstio quoniam hic disceptari non potest, disceptabiturque a nobis alio loco, liceat in eo acquiescere, ut, quam nuper eruditissimus Visconti sententiam proposuit argumentisque ingeniose munivit, breviter referamus. Is nimirum urget præfixum ultimæ inscriptioni nomen Μαρκέλλου, in quo explicando et editores carminis, et Spanhemius (ad Callimachi H. in Cererem v. 30.) operam frustra consumpserunt. Suspicatur Visconti, illo nomine ut alibi (v. Pockoke descript. of the East, p. 103. 104. et Toupii Emendatt. in Suid. Tom. III. pag. 46.), sic et hic, inscriptionis indicari auctorem, qui fuerit Marcellus Sidetes, clarus poeta tum aliis carminibus, tum Ἰατρικοῖς περὶ ἰχθύων, quorum nobis adhuc fragmenta quædam supersunt, a Fabricio (Biblioth. Gr. Vol. I. p. 14. ed. vet.) et Schneidero (ad calcem editionis suæ Plutarchi de educat. pueror. Argentor. 1775. 8. p. 96. sqq.) edita, a Bellin de Ballu autem, claro Oppiani editore promissa. Marcellum illum, constat, floruisse imperante Marco Aurelio, v. Suidas Tom. II. p. 498. et Eudocia p. 299. Jam vero quum sit utriusque inscriptionis metricæ in orationis habitu et conformatione summa similitudo, non dubitat Visconti, eidem Marcello etiam primam attribuere, nomen poetæ tantum posteriori adhæsisse ratus, sive quod hæc prima conspiceretur Triopium Herodis adeuntibus, seu quod omnino potior censeretur præstantiorque altera, quæ casu detecta primum, temere potius quam recte aut consilio prima a nobis nominetur. Suspicio eruditi Itali admodum probabilis visa est Viro docto in Ephemeridibus Gottingensibus a. 1795. n. 180.:[3] adversus eam quædam monita sunt in Censura Ienensi l. c. pag. 483. sq. poteruntque fortassis moneri plura, quæ istas Inscriptiones Herodi nostro vindicent.

[3] Etiam Viro erudito in Ephemeridibus Italiana, (Tom. V.) 1795. p. 509. ubi Mantuanis, Giornale della Letteratura erudita libri censura.

TESTIMONIA
VIRORUM DOCTORUM
DE INSCRIPTIONIBUS TRIOPEIS.

Is. Casaubonus, in Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: "Eximium vetustatis monumentum istud Roma nuper accepit senator amplissimus ac præstantissimus Iacobus Gilottus, missu viri exquisita eruditione atque humanitate præditi Christophori Puteani Claudii filii Parisiensis. Fuerat autem, ut scribebat idem Puteanus, ante paucos dies ad urbem in Via Appia inventum, ac præsente se terra erutum."

Jos. Scaliger, in Epistolar. Lib. II. Ep. 140. ad Casaubonum: "Heri præstantissimam Herodis inscriptionem accepi. Noli quærere, an placuerit, quum partim a præstantia ingenii tui, partim ab ipsa Inscriptione etiam admiratio accesserit." Ibid. Lib. IV. Ep. 431. ad Gruterum: "An Græcam inscriptionem nobilissimam nuper non longe Roma effossam videris, scire aveo."

Davides Hœschelius, in Epistolis Gudian. n. 106. ad Meursium: "Herodis inscriptionem a te versam habeo e tuo autographo, atque ut Casaubonus noster edidit, unde minus de Glossariensi laboraram editione, ad quam negabant quidquam accessisse." Paucis interjectis hæc scribit: "MS. hujus epigraphes ad nobilissimum nostrum Marcum Velserum misi."

Claudius Salmasius, in epistola dedicatoria ad Nicolaum Rigaltium, præfixa editioni duarum Inscriptionum, Paris. 1619.: "Remitto ad Te, Vir eruditissime, inscriptionem Regillæ, quam non ita pridem abs te accepi: ..... Scito, me longe maximam cepisse ex illius inscriptionis lectione voluptatem. Nam præter ipsius carminis summam elegantiam, et mere Atticum saporem, ac rerum aliquot antiquarum cognitionem, quam hinc tantum, non aliunde liceat haurire, non mediocriter etiam illo nomine mihi placuit, quod meam veterem de Herode Attico conjecturam, quam si verisimilem modo, doctis hominibus approbassem, pulcrum ac beatum me putarem, verissimam esse plane confirmaverit." In Observationibus ad Primam Inscriptionem initio: "Egregium ac præclarum vetustatis monumentum, et quo nobilius atque illustrius aliud non habet luculentus ille veterum inscriptionum Thesaurus, summo labore mirabilique industria a Grutero nostro viro clarissimo col-

lectus." In Observationibus ad Secundam Inscriptionem, initio: "Illustre sane utrumque vetustatis monumentum. Nec parum interfuit reipublicæ litterariæ, utrumque ad nos salvum pervenisse, cum propter versuum elegantiam, tum multarum rerum notitiam, quæ aliunde sciri non poterant. Debetur autem hæc ἐπιγραφὴ doctissimo Viro Iacobo Sirmondo, qui eam Roma attulit, ad ipsum marmor a se descriptam."

Bernardus Montfaucon, Palæographiæ Græcæ Lib. III. pag. 140. ed. Paris. 1708. f.: "Erat enim villa Triopia multis inscriptionibus nobilitata, ex quibus non paucæ supersunt, nempe insignis illa, quæ hodie in Villa Burghesina visitur, eruditis Claudii Salmasii exercitationibus illustrata, et a Iacobo Sponio, in Miscellaneis, denuo cusa."

Fabrettus, Inscription. Cap. V. n 355. "Celeberrimus ille lapis sexaginta linearum (secundam intelligit Inscript.), in hortis Pinciis Burghesiis asservatus."

Hæc sunt Virorum doctorum Testimonia, a Viscontio laudata. Adde Selden. de Synedriis Hebræor. Lib. III. c. 13. p. 269. Ruperti epistol. ad Reines. p. 305. Velseri epistol. 34. 35. ad Hoeschelium. Buriguy, Mémoires sur la vie d'Herodes Atticus. Academie des Inscriptions etc. T. XXX. p. 1—25. etc.

INDEX EDITIONUM
DUARUM INSCRIPTIONUM VETERUM
EX
IO. ALB. FABRICII BIBLIOTHECA GRÆCA
A GOTTL. CHR. HARLESIO
AUCTIUS EDITA TOM. VI. p. 10.

I. *Primam Inscriptionem*, per Christophorum Puteanum, celebrem Perronianorum auctorem, Roma Lutetiam ad Iacobum Gillotum transmissam, cum quibus epigrammatibus Anthologiæ Græcæ primus vulgavit Fridericus Morellus, adjuncta versione Latina metrica, Paris. 1607. 4. v. Maittaire Annales typograph. Tom. III. P. II. p. 851.

Eandem deinde Inscriptionem, uno tamen versu mancam, passimque a se emendatam et notis illustratam, edidit Isaacus Casaubonus, 1608. (Fabricius quidem l. c. Biblioth. Gr. T. III. p. 813. et Visconti annum posuerunt sequentem; verum ex Epistola Casauboni, ad Marcum Velserum data, p. 822. ed. Almelov. intelligitur, eo, quem indicavi, anno editionem prodiisse.)

Ejusdem Inscriptionis editionem Glossariensem memorat Davides Hœschelius in epistola quadam ad Io. Meursium, inserta Marq. Gudii Epistolis ed. Burmann. Ultraj. 1697. 4. pag. 191. Veri admodum simile est, hanc editionem priorem fuisse Salmasiana secundae inscriptionis, vulgatae a. 1619. Sed Visconti nec vidit illam, nec quid sibi voluerit Hœschelius, nomine isto usus, intelligens se fatetur. Suspicatur itaque, scripsisse illum vel Glessariensem (h. e. Havniensem, ab insula Glessaria in sinu Codano), vel Gosslariensem (a Gosslaria aut Goslaria). Conjicit porro, hanc editionem plane eandem esse, quam Moelleris fratribus a Martino Baremio dedicatam indicavit Fabricius l. c. absque nota anni et loci quo prodiit, notans tantummodo, esse Casaubonianæ repetitionem: qualem etiam Hœschelius suam illam Glossariensem descripsit.— Ceterum, ut et hoc addamus ad excitanda litteratorum, si tanti res videatur, studia, quam Visconti hac in re lucem spoponderit conferentibus Christoph. Adam. Ruperti epistolam 34. ad Tho.

Reinesium p. 305. ea nobis possidentibus librum et locum, quem Fabricius laudaverat, consulentibus haud affulsit. Illud vero non debuerat omittere Visconti, quod Hœschelius diserte addidit, Glosariensis editionis, exemplum nullum venale prostitisse. In eadem Epistola Hœschelius emendationes quasdam proposuit in primam Epigraphen: ejusque interpretationem, a Io. Meursio factam, et Apographum, Roma ad Marc. Velserum missum, commemoravit. Apographi illius etiam mentio fit in Casauboni Epistola quam n. II. citavi. Add. Velseri opera p. 839.

II. *Primam inscriptionem* et *alteram*, descriptam Romæ et allatam inde a Iacobo Sirmondo, qua statua Regillæ dedicatur, copiosissimo commentario instruxit Claudius Salmasius, ediditque una cum Dosiadæ, Simmiæ, et Theocriti lusibus Paris. a. 1619. 4. apud Hieron. Drouart.

Utraque Inscriptio cum versione Latina ad litteram, reperitur etiam in Descrizione della villa Borghese, di Giacomo Manilli, Rom. 1650. 8. Editio est vitiosissima.

Emendatas quibusdam in locis *Inscriptiones has*, cum Petri Arcudii versione Latina ad verbum facta ejusdemque paucis, sed præclaris animadversionibus edidit Iacobus Sponius in Miscellaneis eruditæ antiquitatis, Lugduni 1606. 4. Sect. X. n. 12. p. 322—327.

In Thom. Cremii Museo philologico primo (L. B. 1699. 8.) n. IV. Casauboniana et in ejusd. Museo secundo (L. B. 1700. 8.) n. I. Salmasiana editio repetita est.

Repetiit textum Inscriptionum versionemque Petri Arcudii, sed sine brevi illius annotatione, Montelatici, in Descrizione della Villa Borghese, Rom. 1700. 8.

Manilii liber, quem supra indicavimus, in Latinum sermonem translatus insertusque est Thesauro rerum Italicarum Tom. VIII. p. IV.

Mich. Maittaire Miscellanea Græcorum aliquot scriptorum carmina, Lond. 1722. 4. p. 174—180. Adjecit metricas versiones, Morellianam quidem inscriptionis primæ, Salmasianam utriusque; adjecit et notas, tum e Casauboni et Salmasii copiis ductas, tum etiam suas.

In Polemi Supplementis Thes. Græviani et Gronoviani Vol. II. inest repetitio libri Salmasiani, supra memorati, ibidemque Vol. I. Miscellanea Sponiana repetita sunt.

Utramque inscriptionem in Analecta sua recepit Rich. Franc. Phil. Brunckius (Argentor. 1773. 8.) Vol. II. pag. 306. sqq. brevibusque notis ornavit Emendationum (Vol. III.) pag. 198. Hinc translata sunt carmina in novam editionem Anthologiæ Græcæ, curatam a Frid. Jacobs, Vol. III. p. 14. sqq.

Optimam vero et præstantissimam harum Inscriptionum editionem debemus Viro eruditissimo, Ennio Quirino Visconti, qui Casauboniani et Arcudiani acuminis laudes felicissime æmulatus, Salmasianam doctrinam sollertia judicandi temperavit, tractandi perspicuitate scribendique elegantia etiam superavit. Confectus est liber, quem chartarum quoque et typorum nitor ac venustas mirifice commendant, auctoritate illustrissimi Principis Marci Antonii Borghese, nec inter librariorum merces expositus in Italia, Musarum amicis ab isto Musageta liberalissime concessus. Inscriptio hæc est: Inscrizioni Greche Triopee ora Borghesiane con versioni ed osservazioni di Ennio Quirino Visconti, in Roma nella stamperia Pagliarini, 1794. Fol. cum II. tabb. æn. Marmorum scripturam summa oculorum animique contentione denuo rimatus, multos locos editor restituit, in quibus Casaubonus et Salmasius frustra hæserant, excussit quoque notationes decessorum suorum una cum Lucæ Holstenii apographo MS. diligentissime correcto, quod servatur in Bibliotheca Barberina. Ex hoc apparatu enotavit lectionis varietatem, omissis perpaucis, quæ Arcudius acute viderat; ipsas vero scripturas marmorum in tabulis æri incisis subjiciendas oculis curavit. Textui apposuit versionem Latinam ad literam: subjunxit tum metricam interpretationem Salmasii, correctam a se passim melioribusque lectionibus accommodatam, tum Italam, quam ipse jussu principis sui composuit. Sæpe ei ad tollendas depravationes profuit ingenii sagacitas: ad difficultates verborum et rerum expediendas, interior tum linguæ, tum magis etiam historiæ atque antiquitatis cognitio: ad nutriendos denique et delectandos lectores, copia multarum rerum, quas in Commentario insigni cum eruditionis pariter atque perspicuitatis laude exprompsit.

CONSECRATIO SÆPTI

AD

PAGUM TRIOPIUM

IN PRÆDIIS

HERODIS ATTICI.

A.

ΠΟΤΝΙ' [1]'Αθηνάων [2]ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
"Ητ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν [3]ὁράας, Ῥαμνουσιὰς Οὖπι,

[1] 'Αθηναίων A. [2] ἐπισίρανε C. S. M.

VARIÆ LECTIONES] A. significat Petri Arcudii Apographum, editum a Jacobo Sponio in Miscellaneis eruditæ antiquitatis, et in Montelatici Descrizione della villa Borghese. B. Brunckianam lectionem. C. Casaubonianam. H. Holstenii lectionem, e Codice MS. Bibliothecæ Barberinæ. M. Maittairii lectionem. S. Salmasianam.

Πότνι' 'Αθηνάων ἐπιήρανε] Vox ἐπιήρανος, recte observante Piersono, non admodum frequens, proba tamen et antiqua. vid ej. Verisimil. p. 105. Hesych. Ἐπιήρανα· ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς ἢ σωδᾶν. Ἐπιήρανα δυμῇ σωδάκτρα. ἐπίκρος. ἐπίκουρος. ἐπιδυμητής. ἐπίκρος. βοηθός. χάριν ἀποδιδούς. Ubi pro priore ἐπίκρος, cum Piersono corrigendum videtur: ἐπιήρανος. Sic fuit forsan in Codice Marciano. vid. Hesych. ed. Schow. p. 286. Infra idem: Ἡρανίαν. βοηθῶν. χαριζόμενος. Memorabilis est locus Scholiastæ Homeri ab Albertio citatus, ad Iliad. Δ. 419. Ὁ ἤρανος (θηλυ) τὸν κόρανον, καὶ τὸν ἐπίκουρον. καὶ τὸ ἡρανῶν· ἐπικουρεῖν καὶ χαρίσασθαι. Scholiastes Apollonii Rhodii Lib. II. 515. μήλων ἤρανον explicat: τῶν πομμίων προστάτην. Notanda præterea sunt quæ habet Suidas, Etymologus. et Hesychius voce Ἥρανος. Simplex ἤρανος bis adhibuit Hermesianax apud Athenæum Lib. XIII. pag. 597. D. (v. 16.) Χαρίτων ἤρανον, et v. 22.

Φημὶ δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποστρολιγγότα μέλισθον
Ἡσίοδον, πάσης ἤρανον ἱστορίης.

Ubi Ilgenius vulgatam lectionem sine causa rejicit. ἤρανος πάσης ἱστορίης, est is, *qui omnem cognitionem scientiamque tenet.* Compositum ἐπιήρανος usurpavit Orpheus, Argon. 96.

Αἰσυλίδη, τί μοι ταῦτα παραιφάμενος ἐρεείνεις,
Ὄφρα κεν ἐς Κόλχους Μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω.

Ubi vide Gesnerum. Cnf. eundem ad v. 86. Nonnus Dionys. Lib. II. 10. p. 82.

- - - - - ἐπεὶ τοτίων χθόνα Καφῆος
Πάσσατο Καφήνην ἐπιήρανος Αἰθιοπῆων.

Ubi Interpres, *gratus Æthiopibus*, cum debuisset, *Rex Æthiopum*. Lib. XI. p. 314. Diana vocatur:

Ὅλως ἐπιήρανος ἄγγος.

totius Regina venationis. Vim verbi recte cepit Dalecampius in interpretatione Ionis Chii apud Athenæum Lib. X. p. 447. F. (Analect. Brunk. T. I. p. 161.)

Τῶν σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀείσας
Ἀνδράσιν, εὐδύμων συμποσίων πρύτανι;
Χαῖρε, δίδυ δ' αἶσσα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
Πίνων καὶ παίζων, καὶ τὰ δίκαια φρονῶν.

Singulari et mira significatione vocem adhibuit Philoxenus Leucadius, cujus versus hexametri, e carmine Δαΐωνι inscripto laudat Plato Comicus in Phaone apud Athenæum Lib. VII. p. 325. A.

Τέγλυ δ' οἰκ ἰδέλας τοῖσιν ἐπιήρανος εἶναι·
Παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἴφυ, καὶ στόματα μιστῇ,

Philoxeni omnino sunt hi versus, minime Platonis, laudantur enim multis aliis interpositis Philoxeni nomine ab Athenæo Lib. I. p. 5. D. In nostra Inscriptione, ἐπιήρανε defendere voluit Salmasius, quod vitium erat Apographi; nam in lapide conspicue legitur ΕΠΙΗΡΑΝΕ. Cæterum sæpius ΕΙ pro Η in antiquis Inscriptionibus obvium. Sic ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΗΣ et ΣΩΤΕΙΡΙ, pro Ἀσκληπιάδης et σωτῆρι. In Columna Farnesina occurrit ΤΕΙ ΑΠΠΙΑΙ, pro τῇ Ἀππίᾳ. Cnf. Cuper, Apotheos. Hom. p. 37. Grammaticis antiquis docentibus, Bœotiorum præcipue linguæ deberi videtur, ut ΕΙ pro Η ponatur. Vid. Etymol. M. v. Ζαδυρεύς. p. 140. De forma καφύλες et καφύλος consule Euphronium apud Schol. Aristophan. Av. 299. Forma contra nominis πίνυς pro πῖνυς, dialecto Æolicæ tribuitur in Etymol. M. v. πλακόεντ. p. 675. Sic et μεῖς pro μὲν legitur in Homer. Iliad. T. 117. ubi Scholiastes minor formam Æolicam esse docuit; occurrit tamen in Pindaro; Nem. V. 82. Vice versa sæpius Η mutatur in ΕΙ. vid. Ioannem Grammat. p. 73. Gregor. p. 24. Eustath. ad Iliad. Z. p. 641. Librarii præcipue imperiti diphthongum ΕΙ in Η muta-

I.

Veneranda Athenarum præses, Minerva Tritonia,
Et quæ opera hominum inspectas, Rhamnusias Opî,

[a] ὁράεις C. ἰλάεις vel λάεις vel λάῖς S. ἱλάεις B.

runt, vel si adjunxere, linguæ genio repugnante. vid. Valck. ad Euripid. Phœn. p. 216. Reisk. ad Demosthen. T. II. p. 911. Omnino cum Lennepio, Prælect. Academ. de Analog. L. G. p. 35. credendum, hanc diphthongorum EI et H permutationem tribuendam esse antiquissimæ scribendi rationi Græcorum, qui litera H nondum in Alphabetum recepta, pro H et HI posuissent EL conf. Valck. Epist. ad Roev. p. 31. Sic apud Dion. Cassium Lib. XXXIX. p. 108. legitur: ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀφικόμενος. ubi ἀφικνεῖτο, pro ἀφῖκετο, male intromisit librariorum stupor. Hesych. Ἀπαίρει. ἀδύει. ἀποδημεῖ. ἀναχωρεῖ. vid. Reis Ind. Lucian. T. I. p. 83. Contrario modo A pro EI legitur in Fragmento ex Euripidis Ægeo. Fr. Musgrav. n. III.

Εἰ μὴ καθίξῃς γλῶσσαν, ἴστι σοι καλά.

Scribe:

Εἰ μὴ καθίξαις γλῶσσαν, ἴστι σοι καλά.

Εἰ enim in Atticis poetis semper cum ipdicativo occurrit, nunquam cum subjunctivo. vid. Æschyl. Prometh. 343. 345. 686. Euripid. Androm. 206. Herc. fur. 1120. Cum optativo invenitur in Æschyl. Prometh. 477. Euripid. Hippol. 1240. Herc. fur. 1110. Electr. 97. 422. Pari modo corrigendum Fragmentum Philemonis, quod effugit diligentiam Bentleii, Emend. in Menandr. p. 122.

Ὁράς] Desunt hæc voce duæ primæ literæ, omnesque in fine legerunt AAIC. vide Var. Lect. Visconti vero lapide accuratius inspecto, vetustate fere delatas invenit literas AAIC. Parvula enim lineola, distinctionis causa posita, erasa est. A, in nostra Inscriptione sæpius sine lineola occurrit. Sic, v. 7. et 22. invenies KAI pro KAI. et lin. 9. AAΩHN, pro AAΩHN. Porro lin. 27. BAAEIN pro BAAEIN. Innumera in Inscriptionibus exempla extant, præcipue in Tabula Iliaca. vid. Gesnero Inscriptt. Mus. Capitol. T. I. n. 1296. Gruter Thesaur. n. 634. 1. In Epitaphio pessime descripto, apud Paul. Lucam Itiner. Asiatic, p. 28. invenies KAATΔIA pro KAATΔIA. Apud Caylusium, Recueil des Antiquités, Tom. II. Pl. LIX. lin. 2. legitur AIITIKOPEIΣ, pro AIITIKOPEIΣ. Ibid. Pl. LXIV. lin. 3. ΛΑΡΙΑΝΕΙΑ, pro ΛΑΡΙΑΝΕΙΑ. Multa quoque exempla præbent Inscriptiones Pocokianæ. In Nummis valde attritis vitium hoc invenîri, monet Visconti ad h. l. Sic in Nummo Tralliano, apud Odericum Dissertat. I. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Præcipue vero in Numismatibus Imperatorum. vid. Buonarotti, Medaglioni XII. 3. XIV. 8. Protulit quoque e gemmis exempla Visconti. In Codicibus MSS. vitium hoc scribendi observavit Brunk. ad Apollon. Rhod. Lib. II. 1260. D'Orville ad Charit. p. 242. ed. Lips. Hemsterh. in Observation. Critic. cap. 7. pag. 145. Schneider. ad Anthol. pag. 110. Ruhnk. Epistol. Critic. I. pag. 88. Græcorum imitatione sæpe lineolam parvam in litera A, omisere Etrusci. vid. V. Cl. Lanzi, Saggio di Ling. Etrusc. T. I. pag. 208. Eckhel., Doctrin. Nummor. T. I. pag. 124. Romani quoque, de quorum scribendi methodo copiosi sunt Viri docti ad Lucerne di Ercolano (T. VIII.) Tab. XXXVII. 10. et Marini, Inscriptt. fratrum Arval. T. I. pag. 127. Quin, A nonnunquam pro A legitur. Certe in Inscriptione antiqua Sicula, primum edita a St. Non, Voyage en Sicile, pag. 12. occurrit KEATI, pro KEAHTI. TEAEIOI, pro TEAEIOI, et p. 171. HPAKAEI, pro HPAKAEI. Servanda ideo in nostra Inscriptione lectio ὁράς, a qua non procul abfuit Casaubonus, qui ὁράεις ex ingenio emendavit, quam emendationem probat Valken. ad Elegiam Catulli Callimacheam pag. 183. Salmasii conjectura λάεις, etsi magna eruditione defensa, nihili est. Verbum enim ἰφορᾶν optime Nemesi convenit, inspicit enim opera mortalium, unde ἀπὸ dicta ab Archestrato apud Athenæum Lib. VII. p. 305. Homerus, de Sole omnia videnti, verbum adhibuit, Iliad. γ'. 277. omnino significat inspicere. Diphilus apud Plutarchum adv. Colotem, T. II. Opp. pag. 1124. F.

Ἔστιν Δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Euripides in Penelope apud Stobæum Ecl. Phys. Tit. XI. pag. 143. Gret.

Οὐκ ἔστιν ἀρέσκοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν
Ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Incertus poeta apud Stobæum Ecl. Phys. Tit. VII. pag. 111.

Ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δ' ἐστίχνου
λεύσσων ἀρρήτου πάνθ' ὁμῶς δεῖ βλέπειν.

Γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης [1] ἑκατοντοπύλοιο,
[2] Πίονα δὴ καὶ τόνδε, [3] Θεὰ, τιμήσατε χῶρον,
Δῆμον Δηώιο φιλόξεινον Τριόπαο,
Τόφρα κε καὶ Τριόπειαι [4] ἐν ἀθανάτοισι λέγησθον.

[1] ἑκατονταπύλοιο ex correctione C. S. B.
[2] ΠΙΟΝΑ [Lapidis scriptura, a nobis postea litera L. signata]

Analect. Brunk. T. III. Epigr. CCCCLXXVI.

Κἢν μή τις καταπύθηται, ὡς οὐδεὶς ἀνδρὸς ὀρῆται,
Ὁμῶς Δίκης κ α θ ο ρ ᾷ πάντα τὰ γινόμενα.

vide etiam Ammian. Marcell. Lib. XIV. 39.

Ῥαμνουσὶς Οὖσι] Deam Rhamnusiam esse Nemesin, res e poetis notissima. Ovidius:

"Memoremque time Rhamnusidis iram."

vide Pausan. Achaic. c. V. pag. 405. Suid. et Hesych. v. Ῥαμνουσία. Nemesin vero Οὖσιν dici, vix alibi occurrit, nam Οὖσις vel Ὦσις est Diana, a Nympha aliqua sic dicta: vid. Schol. Callimach. Hymn. in Dian. 204. Servium ad Æn. XI. 532. et alios a Spanhem. ad Callimachum laudatos. Alexander Ætolus, in Analectis Brunk. T. I. pag. 419.

Τιμῆσαι ταχίην δ' ἀγλαΐηφιν ὀϊστῶν.

conf. Jacobs in Animadv. ad Anthol. Gr. T. I. P. II. pag. 288. Hinc et Diana Opifera dicta, in marmore apud Gruter. XLI. 6. vid. Scalig. ad Catull. p. 73. Nemesin, vero eandem cum Diana habitam esse, liquet ex Harpocrat. v. Ἀδράστεια. conf. Step. Byz. h. v. Pausan. Phocic. c. 37. Ad quam proinde Nemesin, Οὖσιν Rhamnusiam, respexit Ameter hymni Orphici in Nemes. LX. p. 258. dicens:

- - - - πάντ' ἐπόπτις.

vide et memorabilem locum Antimachi apud Strabon. Lib. XIII. pag. 588. — Laudat Visconti simillimum Catulli locum e Carm. LXII. 395.

[1] "Aut rapidi Tritonis hera, aut Rhamnusias virgo."

quem ex antiquo Græco poeta redditum esse haud absurde putat. — Ἴσχε βροτῶν, dixit poeta noster, ut Catullus de Nupt. Pelei et Thetid. 192. fasta virum.

"Quæ facta virum mutabilitas vindice pœna Nemesidos."

Ἑκατοντοπύλοιο] Frustra ab Interpp. sollicitatur vox ἑκατοντοπύλοιο, qui formam magis obviam ἑκατονταπύλοιο proponunt. Servanda lapidis lectio, defensa a Visconti, auctoritate Homeri, qui simili modo Iliad. I. 575. τέμενος — ἑκατοντάγυον dixit. vid. Apollonium Sophistam Lex. Homer. T. I. pag. 658. ed. Villoisa. (p. 549. ed. Toll.) Eadem ratione Euripides in Cresside, apud Porphyrium de Abstin. Lib. IV. pag. 108. Κρήτης ἑκατομπτολίεθρον. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 549. Centum a poeta Romæ tributæ portæ, ad immensam magnitudinem designandam; nam Plinio teste Lib. III. §. 9. portæ tantum XXXVII. Romæ erant. Ob innumerabilem copiam figurarum sculptarum, dicta est Columna Antonina, Columna Centenaria. vid. Winkelmann, Storia delle Arti, T. III. pag. 350. Fea. Sic etiam turris Centenaria, Constantinopolis erat, dicta ob magnitudinem immensam. vid. Du Cange, Constantin. Christ. Lib. II. §. 4. pag. 81.

Πίονα] Centenis vicibus e prava pronuntiandi consuetudine, I vel EI, a librariis confusum. Idem valet de hoc loco, ubi pro πίονα, lapis exhibet πίωνα. Hanc γραφὴν, Græci Lexicographi et Glossarum collectores maxime secuti sunt. In Glossis antiquis, invenies: ἰχχὲς, pro ἴσχες. ἰθόνα, pro Ἰόνα. ἰλὺς, pro ἴλυς. ἰλὺν, pro ἴλυν. ἰμὰς, pro ἱμὰς. ἰμείρομαι pro ἱμείρομαι. vid. Salmas. in Hesychio, Ἰδίστρα. Ἰστρίφατο, pro ἵλιστο. Idem obtinet in Παιχνὶς. Πιεάμενος. Πιστὶς. Πάσι. Πλέμενος, et quamplurimis aliis, quæ omitto. vide Schow, ad Hesych. p. 378. Contrarium vitium est in ἰλιὸν, ἰλιόστα, ἰλιόφαλον, ἰλιαδὸν, ἰλιὸς, ἰλιὰ etc, quæ viri docti suis locis singula notarunt. In Æschyli Eumenid. 224. primus Porsonus emendavit:

- - - - ἐκείνων οὔ τι μὴ λίσω ποτέ.

Cum in omnibus Edd. esset λύσω. Dolemus adhuc Viri doctissimi observationes in Æschylum desiderari, sine dubio tamen ad hanc emendationem inductus est Dawesii regula, qua Græcæ sermonis ratio exigit, ut vocalis οὐ μὴ vel cum futuro indicativo, vel cum Aoristo altero formam subjunctivam construantur. λύσω et λύσω, sæpius confusæ. In Euripid. Helen. 1501. notat Musgrave: 'metri gratia legendum λύσωσαι pro λύσουσαι.' Ion. 572. 'male-

Vicinæ suburbanæ Romæ centum portas habentis,
Uberem, agite, hunc, o deæ, honoretis locum,
Pagum Cerealis hospitalem Triopæ,
Ut, et Triopeæ inter immortales dicamini.

[3] θεὰς A.

[4] ΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙCΑΕΙΤΗCΘΟΥΙ. ἐν ἀθανάτοις αἰείγηθε A. ἐν ἀθανάτοισι λήξεσθε ex corr. C. S.

μενος, legendum πιθόμενος.' Plura exempla, ubi male ει pro ι exaratum, quærentibus dabunt Schütz ad Æschyl. Agamemn. 967. D'Orville ad Charit. p. 27. et Larcher in Exercitatt. Acad. T. I. p. 102. — A Doriensibus præcipue in Diphthongum ει resolvi, docent Monumenta Peloponnesia a Paciaudio edita. Ibi T. I. p. 10. Νικοφόρος. p. 17. Ἐλευσῖνι. p. 89. Νικοκράτης. p. 102. Τιμαρχος. T. III. p. 94. Τιμοκράτης. p. 134. φυλεῖτης. In Sponii Miscellaneis p. 334. τείμασεν, pro τίμησεν. p. 339. φυλεῖτης, pro φυλίτης. Cnf. Grater Inscriptt. p. 769. 4. Falconer. Inscripti. Athlet. p. 52. Marmor. Oxon. Index; in I. et EI. In Epigrammate edito a Quirino, in Corcyræ primordiis cap. XXII. legitur: παρὰ θεῖ' ἀλλ' ἐκεῖνα, pro θεῖ'. Sic quoque in alio Epigrammate, Romæ in Cœlimontanis Matthæiorum hortis exstante, edito ab Ignatio Raponio, in Epistola ad Thom. Chandlerum. (Velitris 1788.) invenies pag. 18. νεικήσας πάντας. Ubi reponendum νικήσας. In Hesychio legitur: Εἰσκτίδες, καλῶς πεπαιγμένον, τετριμμένον. Corrige: Εὐσκτίδες. In Callimachi Fragmento ap. Pollux. Lib. X. c. 24. (Fragm. Bentleiana. n. CCXXXIII. T. I. p. 525. Ern.) εἶπος, pro ἶπος, mustricula est. Sic quoque in Glossis antiquis: *Frænum*, ἱμαντήριον λινοῦ. ἱμαντήριον vero est pro ἰμαντήριον. Nam ἰμᾶν est premere. vid. Aristoph. Equit. 124. Æschyl. Prometh. 365. et Toup. in Suid. T. III. pag. 563. Multa præterea hic ex Inscriptionibus antiquis huc pertinentia notare possum; in quibus passim sculptorum incuria, ει pro ι exaratum est, iis maxime in syllabis, quæ Iota longum habent, quod pravam hanc orthographiam jam antiquis temporibus invaluisse ostendit. Nonnulla jam protulit Visconti ad h. l. cnf. Marmora Doriana, IV. 67. Mus. Veronense pag. 63. Corsin. Fast. Attic. Tom. II. p. 142. Biagi, Monum. Græc. Latin. ex Mus. Nanian. p. 43. Præcipue vero Francisci Piranesii Monumenti degli Scipioni (1785.) pag. 10 sq. Obiter tamen moneam nihil apud Romanos quoque in vetustis lapidibus frequentius esse. In Inscriptionibus enim Augusteum ævum sabolestibus, frequentissime invenies EI pro longo I positum. Sic apud Gruterum, pag. 500. *Scriptei, usei, fructeive sunt*, pro scripti, usi, fructive sunt. Nec sub Augusto tantum, sed sub proxime sequentium Imperatorum principatu, hanc diphthongum EI in usu fuisse, indicat Inscriptio apud Grater. pag. 99. 1. et Gualtherium in Tabb. Bruttior. p. 78. quæ ad Trajani tempora pertinet. Vide præterea Cenotaphia Pisana, ubi innumera exempla. In Oderici Inscriptt. p. 329. occurrit: *Deana, dolea, dabet*, vitiosissimi scribendi genere. Vide egregie hac de re disputantem, auctorem libri inscripti: I Marmi Riccardiani difesi dalle censure dell' Marchese Scipione Maffei, p. 288. sq.

Δῆμον Δωδεκα φυλέξαντο Τριοπᾶδε] Attici vicos terræ suæ quamvis parvulos vocabant Δήμους. Jam Homerus sic vocem usurpavit. vid. Iliad. ν. 710. ο. 435. 514. 673. 683. Hymn. in Dian. 4. (T. V. p. 101. Brn.) Auctor carminis totum illud territorium sive fundum, et quidquid mero incluserat, et Adrastea et Minervæ dedicaverat Herodes, Triopæ δῆμον appellare videtur. Salmasius, magna eruditione prorsus novum, sed vix cuiquam probandum sensum hujus loci excogitavit. Correxit, quæ visum est corrigere, mutavit, quæ sibi adversari putavit, interpretatus est denique totum locum dure et contra verborum indolem. Felicius res successisse videtur Visconti, qui Triopium a Triopa, Phorbantis et Eubœæ filio (vid. Pausan. Corinth. c. 16. p. 112.), qui inter Argivorum reges septimo loco ponitur, dictum putat. Omnia quidem a docto Italo facta sunt, quæ huic sententiæ aliquam veritatis speciem conciliare possunt, at, qui ad omnem totius carminis nexum adverterint, probabunt nobiscum, Triopium sine dubio appellatum esse a Triopa, Erisichthonis patre, dis consecratum, ταμένι instructum et sepulcro etiam familiæ destinatum. Epitheton Διὸς nunc optime ad Triopam referri potest. Triopas enim teste Diodoro Sic. Lib. V. p. 379. et Hygin. Astronom. II. 14. diruit templum et sacrum Cereris lucum.

Ἀλίγνοθεν] Sic legitur in lapide monente Viscont. ultima litera deleta. Idem valet de ultimis literis lineæ 9. 25. 32. 34. et 38. Salmasius in apographo suo invenit ἀλίγνοθε, Arcudius vero, ἀλίγνοθε. Brun-

[1]Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
Ἦλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
Ὡς τήνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
Λῆιά τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρυόεντα,
Λειμώνων τε κόμας [2]ἀπαλοτρεφέων ἐφέπουσαι.
Υ̓́μμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔπηξε,
[3]Τὴν ὄσσην περὶ τεῖχος εὔτροχον ἐστεφάνωται,

[1] ΩCOTE L.

kius, Hœschelium secutus, qui in literis ad Meursium datis (Ep. CVI. Gud.) brevissimis, at optimis monumentum nostrum exstruxit notulis, dedit ἀλίγωσθον. Visconti, Casauboni et Salmasii emendationem λίγωσθον præferens, faciliorem quidem lectionem profert, quæ tamen non a manu poetæ est. Non reprehendisset optimam lectionem, si memoria tenuisset Pindari locum, Olymp. II. 143.

Πιτάνης τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλίγοντ-αι.

i. e. καταλίγονται.

Ὡς δ' ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα - - - πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν] Lapis lectionem exhibet ὡς ὅτε, et ex ingenio addidit Visconti δ'. Ὡς refertur ad ὦς, quod est v. 9. pro οὕτως. *Quomodo venistis ita properate.* Sic sæpius hæc dicendi ratio in Homero occurrit. vid. Iliad. β'. 147. γ'. 33. δ'. 422. 432. ε'. 597. 902. etc. Sensus ergo est hic. Precatur poeta noster deas, ut eodem studio, eodem affectu ad agrum et templum ab Herode consecratum accedant, quo Rhamnuntem et Athenas dilectissima sibi loca solebant invisere, cœlo relicto; atque ut festinanter incedant per vineas et segetes, sylvasque et prata lustrent. — δώματα πατρὸς ἐριγδούπου λιποῦσαι. Non minori suavitate Sappho in fragmento ex Ithyphallis apud Hephæst. p. 57.

Δεῦρο δεῦτε Μοῖσαι, χρύσιον λιποῖσαι (δῶμα.) Et in Hymno ad Venerem, apud Dionys. Halicarn. p. 47. ed. Upton.

- - - - - - πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα χρύσιον ἦλθες.

Alcman, etiam de Venere, apud Strabon. Lib. VIII. pag. 524. et hinc apud Eustath. ad Iliad. Γ'. T. I. pag. 305.

Κύπρου ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιῤῥύτων.

Eleganter quoque hanc sententiam expressit poeta incertus, Cinna ni fallor, apud Charisium Lib. IV. pag. 386.

" Luna, deum quæ sola vides perjuria vulgi,
Seu Cratæa magis, seu tu Dictynna vocaris,
Huc descende."

[2] πολυστάφυλον C. S. M.

Verbum ῥώεσθαι, *festinanter, cum studio, properare* indigitat, σπουδαίως κινεῖσθαι, ut Grammatici exponunt. Homer. Iliad. λ'. 49.

- - - - ῥωδιὸς σὺν τύχεσι θωρηχθέντες Ῥέοντ'.

Iliad. π'. 164.

- - - - Μυρμιδόνων ἡγήτορες, - - - - - - - - - - - - - - - - - - Ῥέοντ'.

Cnf. Iliad. σ'. 411. 417. ϕ'. 367. Simmias in Ovo, in Analect. Brunk. T. I. p. 208. Ταὶ δὲ ἀμβρότᾳ ὠΐδι φίλας ματρὸς ῥέοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζόν. Callimachus, Hymn. in Dian. 215. ποδοκείων Ἀταλάντᾳ, *pedibus velocem Atalantam* dixit. Apollonius Rhod. in pulcherrimo de Nereidibus loco, Lib. IV. 910.

Τ ϕῶ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
Ῥέοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα - - - - -

discurrebant huc, illuc. Hæc ex Homeri Iliad. σ'. 615. sumpsit Apollonius, ubi poeta de Sipylo loquens, ait:

- - - - - - ὅθι φασὶ θεὰων ἱμάσσαι τοὺς Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο κλισ.

Pro πολυστάφυλον, quæ scriptura est lapidis, Casaubonus, Salmasius et Maittaire habent: πολυστάφυλον. vid. Var. Lect. Æolice quidem ι pro υ ponitur, vid. Gregor. de Dialect. p. 293. Horum apud Etymol. M. pag. 771. Eustath. ad Iliad. ι'. p. 536. Athen. Lib. III. pag. 24. et Mœrin v. βίβλια: at conservanda lapidis lectio. — πολυστάφυλον Ἄρεως Homerus dixit Iliad. β'. 507. idem vineam admodum gravatam uvis, vocat σταφυλῆσι μέγα ζεύδουσαν ἀλωήν. Iliad. σ'. 561. Miro modo Itali, qui vites colunt, dicti sunt ἀνίρες πολυστάφυλοι ab Heliodoro poeta, qui de spectaculis scripsit, apud Stobæum Tit. C. pag. 421. Grot. Cæterum vide eruditam de voce σταφυλὴ disputationem Cratetis Grammatici apud Athenæum Lib. XIV. pag. 653. — Memoranda etiam Hobstædtii emendatio, qui existimat versum ita scribendum esse:

Quo modo vero, quum et Rhamnuntem et amplas Athenas
Venistis, ædibus Patris grandisoni relictis,
Ita hanc properate uvis abundantem ad vineam;
Et campos segetum, et arbores racemosas,
Pratorumque comas teneras herbas alentium consectantes.
Vobis enim sacram Herodes terram dicavit,
Tantam quanta muro circumcurrente sæpta est,

[3] Τὴν - - - ἱστορέουσι om. C.

Ὡς γῆν τήνδε μέσσῃ πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν.

parum circumspecte. Nam bene Græcam et elegantem esse vulgatam loquendi formulam e pluribus locis probari potest. Deinde etiam ordo verborum qui optimus erat turbatur, nam γῆν et ἀλωὴν, minime conjungere poteris.

Δένδρεα βοτρυόεντα] Δένδρεα pro vitibus racemis refertis accipi [possunt, nam et vites vocabant arbores, præsertim quando vitis non colitur humilis. Horat. Od. Lib. I. 18.

"Nullam Vare sacra vite prius severis arborem."

Alcæus Lyricus, unde accepit, dixerat ap. Eustath. ad Iliad. σ'. pag. 1163.

Μοῦσάν ἄλλο φυτεύσῃς πρέπτερον δένδρεον ἀμπέλου.

Quia vero jam versu superiore vites nominatæ sunt, dicendo πολυστάφυλον κατ' ἀλωὴν, nam ἀλωὴ est ἀμπελόφυτος γῆ, hinc δένδρεα sunt arbores, quæ vites adscendentes sustinent, quibus maritantur vites. Virgilius Eclog. II. 70. "frondosa vitis in ulmo est." Reposianus, in Anthologia Latina, T. I. p. 682. "nunc lucos vitis inumbrat." Ibycus apud Athenæum Lib. XIII. p. 601. B.

Αἴτ' εἰναυλίδες αἰξίμενναι
σπερχοῖσιν ὑφ' ἵμερσιν εἰναρίους
Ἐλίσσοντα —

Theocritus, de loco consecrato, Epigramm. IV. 5. ed. Wart.

- - - - - - - ἅπασαν δὲ
μεῖθεν ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
Δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ ὐγιόεσσι κυπαρίσσῳ·
ἔνθα πέρις πέχυται βοτρυώπαις ἕλιξι
Ἀμπελος - - - - - -

Hoc genus Græci ἀναδενδράδας vocant. v. Hesych. h. v. Hinc et locus arbore, aliove cultu dicta ab Hippanacte apud Athenæum Lib. III. p. 78. C. quia adjunctas tenet vites, et sic locus intelligendus.

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου πασσυήτεα.

Λειμῶνα τε πόμας] Λειμὼν de loco florido poeta noster adhibuisse videtur. Sic certe Thom. Mag. vocem reddit: Λειμὼν — τόπος ὕδατος, ἀνθηρὸν φύσιν ἔχων. et Hesych: λειμὼν — ἀνθηρὸς τόπος. Perparum distant voces χῶρος, λειμὼν, ἀγρὸς ἀνθοφόρος, et alia. In Demarateis apud Athenæum Lib. XV. pag. 685. B. legitur:

- - - - - - ἀπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντας ἐν λειμῶνι λαστοφόρῳ.

πόμας. Legitur apud Eustathium ad Iliad. β'. p. 233. Κόμας δὲ λέγειν δένδρεα τὰ φύλλα, ὅθεν καὶ κομήτης λειμὼν παρὰ τῷ τραγῳδῷ, καὶ κομᾶν, καὶ ἐν τούτοις Θάλλειν. Eustathii observatio pertinere videtur ad Euripid. Hippolyt. 210.

- - - - - ἵν τε κομήτη
λειμὼν ἔνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;

ubi vid. Sobol. κομήτης est in Euripid. Iphig. Aul. v. 1296. λειμὼν ἄνθεσι Θάλλων. Thomas Mag. cujus verba in notis dedere VV DD. pag. 528. 541. Κομᾷ — καὶ τόπος, ἤγουν φυτὰ ἔχει. Etymologicum Gudianum ineditum: Κομᾷν — Θάλλειν. Ὄρος κεκομμένον ὕλῃ dixit Callimachus H. in Dian. v. 41. et H. in Del. 262. Palmites uvis coronati, κομόωντες μελαίνῃσι σταφυλῇσι, dicti sunt in verbis ex antiquis hymnis petitis a Cratete Grammatico, apud Athenæum, Lib. XIV. pag. 653. conf. Casaub. pag. 930. Indus fluvius ob arundines ad ripas crescentes, κομήτης dictus a Phœnice Colophonio in Iambis, apud Athen. Lib. XII. p. 530. F.

- - - - - - - -, ἃ ἀπὸ τῶν ὄπυ λιμνῶν
Ἰνδὸς κομήτης - - - -

Ubi interpres: *Indus capillatus*, cum debuisset *Indus Arundifer*, aut *arundinosus*.

Ἰερὴν ἀνὰ γαῖαν ἵπποι] — ἀνίπποι, ab ἀνίημι scilicet, *consecravit*. vide Salmas. et docte, ut solet, vocem illustrantem Spanh. ad Callimach. T. II. pag. 783.

Τὴν - - - ἱστορέουσι] Desideratur hic versus in Casauboniana editione, quem postea Salmasio submisit Bongarsius, et non parum facit ad totius inscriptionis interpretationem. Discimus enim non omnem possessionem suam, sed partem tantummodo, qua monumentum seu templum *construxit*, ab Herode consecra-

Ἀνδράσιν [1] ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
Ἔμμεναι. ἡ δ' [2] ἐπεὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο κάρηνου
Σμερδαλέον [3] σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
[4] Μή τῳ [5] νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λᾶαν
Ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων [6] ἀτρεῖς ἀνάγκαι
Ὅς κε θεῶν ἕδεσσιν ἀλιτροσύνην [7] ἀναθείῃ.

[1] ὀψιγόνοισιν C. S. A. M. [2] ΕΠΟΙ La. [3] ἔσασα A. σίσασα C. M. [4] Μήτι A. [5] νείποινον C.

tam esse. Ejusmodi autem loca sacra septa, Græci vocant ἕρκη et περιβόλους: vide Salmas. Pollux, Lib. VIII. 15. οἱ δὲ ἀναμένοι θεοῖς τόποι, ἄλσος τι καὶ ἕρκος καὶ ὁ περὶ αὐτὸ πύλαιος περίβολος. Quia vero ejusmodi περίβολοι sacri lucos et hortos et vineas concludebant, factum est, ut totum conceptum περίβολοι dictum. Conf. Chæremonis Tragici fragment. ap. Athen. Lib. II. pag. 42. et Ælian. Var. Hist. Lib. XIII. 16.

Ἡ δ' ἐπεὶ οἱ —] Quia sæpius ι pro ει, et ει pro ι sculptoris incuria nostra Inscriptione positum occurrit, Visconti hoc loco pro ἐπεί, legendum existimat ἐπεί, attulitque similes locos ex Homero, in quibus ἐπεί repetitum est. Sic Iliad. α'. 112.

- - - - ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὸν
οἶκοι ἔχειν, καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστης περιβέβουλα,
Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ φάτιν ἐστὶ χερείων.

et v. 153.

- - - - - ἐπεὶ οὔτι μοι αἰτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἄλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ' ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα.

Neque tamen necessaria viri docti emendatio. Σίων, Anacreon dixit, Od. XXII. 4.

Θαλερὸν σίων δὲ χαίτην
μαλακωτάτην πλοκίσῃ.

Idem in Etymol. M. voce Σῖτος.

Θρπτίμην σίονται χαίτην.

Alcæus apud Strabon. Lib. XIV. p. 976. E. et Eustath. ad Iliad. β. pag. 367.

Λόφον τε σείων λαμπρόν.

Sotades ap. Hermogenem περὶ ἰδεῶν. p. m. 317.

Σείων μελίαν [illegible] λόχμην κατ' ἄμους.

Sic enim Sotadis locus restituendus. Male erat σιλιάδα. In Glossis quoque Græco Latin. Σείω, moveo, libro, vibro.

ΕΠΙΟΝ μέλον ἡ [illegible] λᾶαν] Salmasius hanc verba in monumentorum consecratione: *Ne quis inde lapidem moveret, cespitem vellerat.* vid. Salmas. Apte laudat Visconti, Antiphili Byzantini locum, Anal. Brunk. T. II. p. 170.

Μηδέ τις ἰμαστῆρα μάζῃ χρὶ μαχητὴς ὀδίτης
ἀνθέμασιν· συλᾶν ἀσφαλὲς οὐδὲ λίγα.

Ὠλὴς et λᾶας aut λίφος conjunguntur nonnunquam. Hegemon Thasius, in Parodia ap. Athen. Lib. XV. p. 698. D. ex emendatione Jacobsii, Animadv. Critic. pag. 111.

Ἐς δὲ Θάσον μ' ἱλάσθητα μέγα κρέζοντες ἵκαλλον,
Βώλοις ὠδὲ λίθοισι, καὶ ὠδί τις εἶπε παραστάς.

ὀχλίζειν, Hesych. reddit: κινεῖν, μοχλεύειν. Sic et Photius in Lex. MS. vid. Nicandr. Alexiph. 226. 453. Auctor incertus Alσβου πτίσεως, forsan Apollonius Rhodius, apud Parthenium, pag. 54. edit. Le Grand.

Παρθενιὰς πλαδὸς ὀχλίσασα σωλῆνα.

Μοιρέων ἀτρεῖς ἀνάγκαι] Variis modis viri eruditi hunc locum aggressi sunt. Salmasius, ἀτρεῖς pro ἀτρῆς positum esse censet, a quo male scripto pro ν. ἀτρεύς, a qua voce deduxit, idem est ac ἄτρεστος, *formidabilis*. Euphorion ap. Hermogenem pag. 135.

- - - - καὶ ἀτρέα δῆμον Ἀθηνῶν.

Simili forma, σιαλὰς Μοῖρας, Julius dixit in Carmine ad Bacchum, ap. I. Stobæum Tit. CXXXI. p. 495. Grot. Aliam viam Visconti, qui Salmasio minime assentitur, iniit. ἀτρεῖς formam plur. esse putat τὸ ἀτρὲς, positam pro ἀτρέες aut ἀτρεῖς, et poetice contractam: quomodo in Homero σιαλῆες et σιαλέες, (Iliad. α'. 284. Od. φ'. 361.) pro σιαλεεῖς. Etymolog. M. pag. 891. σιαλέες ἀντὶ τοῦ σιαλεῖς - - - σιαλὲς καὶ ὁ σίντονος τῶν σκληροτάτων τοῦτο σιαλέες καὶ κατὰ συναίρεσιν σιαλῆς. Schol. Venet. ad Iliad. α'. 281. pag. 254. ἰλὴν τὸ συστρόφιλλον, εὐκλεῖς καὶ δυσκλεῖς (male Villoisonus δυσκλεᾶς) - - - οἱ δὲ ἀνωμαλ[illegible] τὸ τοιοῦτον, σιαλέες παραπλησίως δυσκλεᾶς

Hominibus posteris immobilem, atque inviolabilem
Futuram. Quoniam vero ipsi immortali capite
Horribilem quatiens cristam annuit Minerva,
Ne cui liceat impune glebam unam, vel unum lapidem
Movere, namque Parcarum haud spernendæ necessitates,
Si quis deorum delubris injuriam intulerit.

[6] *ἀτρεῖς* C. S. *ἀτρέσσαν* A. *ἀτρὲ εἶσιν* ex conj. C. *ἀτρῆς* ex conj. S. quod sequitur B. s superscriptam vidit H.

[7] ΑΝΑΘΗΙΙ L. *ἀναθὴν* C. S. A. M. *ἀναθεὶν* ex corr. S. quem secutus B.

τοῦ ὑπλὰς ἠγέοντο κατ' ἐυθυδέσιν τοῦ ι - - - - - οἱ δὲ ἐκτείναντες ἄπυ λόγου ἐκτέινουσι. Vocem porro formatam putat ab antiquo et inusitato verbo *τρέω*, quomodo *ἀδὴς* a verbo *δέω* occurrit. Vir doctus in Ephemerid. Gottingens. Anu. 1795. n. 180. pag. 1805. adversus Viscontii opinionem quædam monuit, facilioremque proposuit explicationem; dicit enim formam fuisse *ὑπλὰς*, sic etiam *ἀτρὴς*, — *ἰος*, — *ἰς* et *ἀτρεῖτς*. Eichstædt, l. l. pag. 487. *ἀτρεῖτς* idem ac *ἀτρῆς* esse affirmat, quæ lectio est a Salmasio et Brunkio vulgata. Bene sensum verbi explicuit Visconti, monuitque idem esse ac *ἄφοβος*, in Parmenionis Macedonii Epigrammate, Brunk. Analect. T. II. pag. 202. VIII.

- - - - Μοῖρα πτηνάχοις ἄφοβον.

Ἀνάγκαι minimæ sunt necessitates, quomodo Interpp. credidere, sed *ærumnæ* et *afflictiones*. vid. Æschyl. Pers. 588. Hymn. Orphic. I. 9. XXVII. 9. LXVIII. 6. Diodor. Sicul. T. I. Lib. III. p. 183. et Lib. IV. p. 287. ubi vid. Wessel.

Ὅς κε θεῶν ἐδίσσειν ἀλιτροσύνην ἀναδείᾳ] Æschyl. Pers. 404. Porson.

- - - - - ἀλυδιρόῦτι δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη, Θάκας τε προγόνων.

Sophocl. Œd. Tyr. 885.

- - - - - οὐδὲ
δαιμόνων ἕδη σίβειν.

Lycophron, Alexandra, 707.

Ὀρκωμότους ἕταιρον ἀφθίτοις ἕδη.

Lycurgus, in Leocrat. pag. 157. *Κρίνω προδόντα αὐτὸν, καὶ τοὺς νεὼς, καὶ τὰ ἕδη, καὶ τὰ τεμένη.* Philo, T. II. pag. 314. *ἐκφοιτῶν καὶ ἐνδιατρίβειν τοῖς ἕδεσιν.* Ubi minime necessarium Mangeii additamentum *ἱερῶς*. vide Photium, Biblioth. pag. 2060. Latinos etiam *sedes* pro templis dicere, exemplis ostendunt, Drakenb. ad Sil. Italic. Lib. XII. 46. et Burmann ad Ovid. Met. Lib. X. 229. Non minus frequenter ἕδος pro statua aut simulacro ponitur, vide infra ad II. 2. — *ἀναθείᾳ*. Sic legendum esse erudite ostendit Visconti. Male in lapide ΑΝΑΘΗΙΙ. *η* enim pro *ει* saepissime librariorum sculptorumque incuria. In lapidibus antiquis apud Caylusium, Recueil des Antiquités, T. II. Pl. LIX. l. 6. ΑΝΔΡΗΑΝ pro ΑΝΔΡΕΙΑΝ. In omnibus ab Alpheo artifice sculptis gemmis invenitur ΑΑΦΗΟΣ pro ΑΑΦΕΙΟΣ. In nummis quoque non raro ΚΑΒΗΡΩΝ legitur pro ΚΑΒΕΙΡΩΝ. Vide quæ supra monui. Litera *η* pro *ι* sæpius in antiquorum scriptis occurrit. Pauca a nobis observata addemus. Laudatur ab Athenæo Lib. XIV. pag. 636. D. lacunosum initium Cantici in Dianam corruptissime tali modo: *Ἄρτεμι σοί μὲ τι φῆν ἰφ' ἥμερον ὕμνον εἶναι τε, ὃν ἀεί τις ἀλλὰ χρυσοφανῆ κρέμβαλα χαλκοπάρᾳα χερσὶν - - - -* Locus in fine mutilus, ita forte emendandus et explendus: *Ἄρτεμί σοί μ' ἔστι φῆν ἰφίμερον ὕμνον εἶναι, ἴως ἀλλά τις, χρυσοφαῆ κρέμβαλα χαλκοπάρᾳα χερσὶν ἔχουσα, ἰάχει.* Sic probabili restituisse mihi videor locum conjectura, quanquam scio, satius esse in tam corruptis fragmentis nihil tentare, quam frustra hariolari. — *ἰφίμερος ὕμνος*, est *carmen amabile*. Theocrit. Id. I. 62. *τὸν ἰφίμερον ὕμνον ἀείσῃς*. Ubi jure rejicienda Heinsii et Valkenaerii emendatio. *τὸν ἐφ' ἱμερῇ ὕμνον ἀείσῃς*. Hesiodus aut Theognis apud Athenæum, Lib. VII. pag. 310. A.

Εἴτ' οὖν σ' Ἀκάδαμος, ἰφίμερον ὕμνον ἀείδων ἕδλον δ' ἐν μέσσῳ καὶς καλὸς ἄνδρ' ἔχων.

Apollonius Rhod. Lib. IV. 1399.

- - - - ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἐσταότες πολύπουν ἰφίμερον ἄεισαν.

Alcman apud Hephæst. p. 22.

- - - - ἰανὶ δ' ἱμερὸν
ὕμνον καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Ἐφίμερος pro ἰφίμερος legebatur quoque in Sophocleis apud Stobæum Tit. LXIV. pag. 263. vid. Heath. Observat. in Tragic. pag. 96. et Brunk. in Sophocl. Fragm. T. II. pag. 11. ed. 4. *ἴσμι*, bene se habet, et de cantu optimorum poetarum auctoritate ponitur. Inscriptio antiqua, Athenis reperta ap. *Sponium*, Itin. T. II. pag. 249.

Καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὖας ἑτοῖμαι·
Μηδέ τις ἠμερίδων ὄρχους, [1] ἠὲν [2] ἄλσεα [3] δενδρέων,

[1] ἢ ἐν C. B. M. [2] ἀνάλσια S. ἰς ἄλσια ex corr. C.

quantum sciamus, nostras emendationes in mentem venisse. In fragmento ex Aristophanis Comœdia Δαιταλεῖς inscripta, legitur (Brunk. T. III. p. 236.)

Ἡμῶν ἴσως οὐ καταπλαγήσῃ τῷ χρόνῳ.
Τὸ καταπλαγήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

Hæc sensu carent. Scribe:

A. Ἦ μὴν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ.
B. Τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
A. *Profecto tu æque tempore perterreberis.*
B. *Hoc perterreberis, a Rhetoribus est.*

Compara quæso, Nub. 862.

Ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.

ubi vid. Hermann. Ibid. 1244.

Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

Male erat in Aristophanis senariis: καταπλαγήσῃ. Sed jam Brunkius emendavit καταπλαγήσει. Gravissimo errore *ει* pro *ι* restat in Aristoph. Equit. 569.

Κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους
ἰδὼν
ἠρίθμησεν - - -

Equidem si apud Aristophanem, in Trochæo, spondeus in impari sede invenitur, non dubium est, quin versus corruptus sit. Brunk. ad Lysistr. 654. et Addend. T. III. p. 186. Credidi versum ita emendandum esse:

Κοὔτις οὐδεπώποτ' *a. τ. ἰ. ἰ.*

Sed in Ravennate libro legitur:

Οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' *a. τ. ἰ. ἰ.*

quæ vera lectio Hermanno videtur de Metr. p. 117. Cæterum hic locus, alium errorem librarii, eadem fabula a me observatum, in memoriam mihi revocat. Est v. 1230.

Οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
Φράζων ὑφ' οὗ με δεῖ ποθ' ἡττᾶσθαι μάνου.

Sic summus Brunkius ex ingenio edidit, reprehensus eam ob causam ab Invernizzio, qui versum secundum ita profert:

Φράζων, ὑφ' οὗ δείσει μ' ἡττᾶσθαι μάνυ.

Et in notis hæc monet: 'Ita libri omnes veteres atque impressi, optime fluente versu. Brunkius vero pro arbitrio suo numerorum restituendorum causa præter necessitatem, et contra librorum omnium auctoritatem, ita ex ingenio versum esse edendum existimavit: φράζων κ. τ. λ. Si versus hujusmodi emendandi essent, poetæ omnes profecto magna in parte essent labefactandi.' Ego puto Spondeum quarto loco relictum, tollendum, et ita versum scribendum esse:

Φράζων, ὑφ' οὗ δίησέ (pro ἰδίησε) μ' ἡττᾶσθαι μάνυ.

Sed desiimus, nam etiam in his modus est tenendus. Maittaire, verba nostri poetæ: ἰδίησεν θεῶν ἀλυτρούνην ἀναθῆναι, reddidit: *deorum fana violare.* At ἀναθῆναι, est pro ἐνιτίθηναι. vid. Hesych. Said. et Etym. M. conf. Homer. Iliad. χ'. 100.

Ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος.] Inscriptio antiqua, Ithaca insula reperta, edita a Pouqueville, Monum. Peloponnes. T. I. p. 142.

Ἱερὸς ὁ χῶρος
τῆς Ἀρτέμιδος.

Callimach. hymn. in Jov. 13.

- - - - ἴνθεν ὁ χῶρος
Ἱερός.

Anyte Tegeatis, in Anthologia Græca, Lib. I. c. 28. ep. 6.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος.

Simili modo Polybius, in Excerptis Fulv. Ursini, XXXVI. pag. 517. Μιλησίους δὲ τὴν Ἱερὰν χώραν ἀπεκατέστησαν. — χῶρος, i. q. τέμενος. vid. Schol. min. ad Hom. Od. Υ. 368. Hesychius: χῶρος, τόπος, ἀγρός, ἀνθερεών. Sic a Musuro vitiose editum, nihil tamen senserunt Viri docti. In Codice Marciano, scriptura compendiaria legitur, ἀγρὸς, ἄνος. Forsan latet vox ἀνθοφόρος, *ager floribus pulcher, herbidus.* Florida terra, ut Petronius dixit in Antholog. Lat. Lib. VI. ep. 93. Certe χῶρος, pro *loco florido* et *herbido*, poetis non infrequens. vid. Homer. Il. ε'. 53. Laches ap. Athenæum, Lib. III. p. 73. f.

Ὡς δ' ὅτ' αἴξηται σιπὸς ἀρουραῖῳ ἐνὶ χώρῳ.

Simili forsan modo positum in Archilochi Epigram. Anal. Brunk. T. I. pag. 44.

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

Siritarum regio ob fœcunditatem, et prata floribus pulcherrima, celebrata. Hesperidum hortus χῶρος dictus, ab Apollonio

Et valde honorabiles, et præbere aures paratæ.
Ne quis etiam vinearum ordines, aut nemora arborum,

[3] δένδρων omnes.

Rhod. Lib. IV. 1395, et Mimnermo *ἐν Νανοὶ* ap. Athen. Lib. XI. p. 470. B. Sic et χέρσος pro *horto* utitur. vid. Corinna ap. Apollon. Dyscol. pag. 58. — Confer cæterum simillimam nostro loco inscriptionem, in Marinii, Antiche Inscrizione delle Ville e de' palazzi Albani, pag. 64. — Apte Salmasius, Persii locum laudat. II. 17.

" Pueri, sacer est locus, extra
Meiite" - - -

Μηδέ τις - - - *μαιόμαι*.] Hi versus tali in lapide leguntur:

ΜΗΔΕ ΤΙΣ ΗΜΕΡΙΔΩΝ ΟΡΧΟΤΟ ΗΕΝΑΛΣΕΑ ΔΕΝΔΡΕΩΝ
ΗΠΟΙΗΝ ΧΙΑΩΙ ΕΥΑΛΔΕΙ ΧΑΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ
ΔΜΟΗΝ ΚΤΑΝΕΟΥ ΑΙΔΟΣ ΠΕΡΣΕΙΣ ΜΑΚΕΔΑΝΑΝ.

Sollicitatur primum a Casaubono, *ἡ ἐν*, qui *ἐν* pro *ἐς* a lapidario positum esse existimat, idem deinde pro *ῥίξεις* scribendum putat *πήξεις*. Salmasius contra non mutavit lapidis lectionem. Etenim sciendum est, *ἐν* a Doriensibus præcipue nonnunquam pro *εἰς* positum esse, et quarto casui adjungi. Observatio est antiqui Grammatici, quam descripsit Gregorius de Dialectis, pag. 163. Τρίτουσιν (οἱ Κρῆτες) τὰς Ἐς προθέσεως τὸ ς εἰς τὸ ν; οἷον, ἐς χορὸν, ἐν χορὸν, ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὰν ἀγορὰν, λέγοντες. Pauca ibi dedit Koenius. Rustathius, in Od. Σ. pag. 659. 30. Ἴσως, ait, Δωριεῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσων, ὅστις ὅτι, τὸν Ἐν τρίβωσιν μετὰ αἰτιατικῆς. Plurima talia in Pindaricis occurrunt. Sic Pyth. II. 157.

ἐν πάντα δὲ νόμον.

Pyth. IV. 459.

Ἐν ποτι Καλ-
λίσταν δεκέσασαν χρόνῳ
νῖσον,

ubi Scholiastes: Χαῖρις βούλεται γράφειν, ἔν ποτι, ἀντὶ τοῦ ἔν ποτε, κατὰ τὸν Πινδάρου συνήθειαν.—Pyth. II. 21.

Ἐν θ' ἅρματα.

In Dithyrambo, Fragm. Pindari pag. 67. ed. Heyne.

Δεῦτ' ἐν χορόν.

Cæterum *ἐν* pro *εἰς* transiit e Sicilia in Italiam inferiorem, unde nonnunquam in Pythagoræorum scriptis invenitur. Diagoras Atheus, ap. Didymum de Trinitate, Lib. III. c. 1. *αἰτησάμενος ἐν ἀρετάν*. Dius Pythagoricus, apud Stobæum Serm. LXIV. p. 408. Ἡμεῖς δὲ ἀριγνῶτες σωματικὰς ἀθλησὰς, τέλος ποιούμενοι, καθάπερ ἀνάθαλα, τὸν νόμον τῶ πλατιασμῶ, οὐχ ὅτι χάριτος ἢ τιμᾶς, ἀλλὰ καὶ μέμψιος ποτὶ πολλοὺς δικαίως ὑποτὶ ἄξιοι τυγχάνειν, διὰ τὰν αὐτῶν ἀκαλασίαν ἁμβαλλόμενοι ῥύπον, ἐν ζωᾶν ἁλισυ-

δίρων παίδων. Bene videmur Dium emendasse. Male erat initio ἃ ἐξίγνωθ' ἀγωνιστάς. Tentavit quidem nonnulla Gesnerus, sed longissime a veritate. At, quæ e Dorum scriptoribus adduxi exempla, vix aliquid hic probare possunt. ἠὲν particula hic est disjunctiva, sæpissime in optimis scriptoribus obvia. — ἡμερὶς est vitis hortensis, ab homivibus culta, ad differentiam τῆς ἀγριάδος, sylvestris. Homer. Od. ι'. 69. de vite expansa et circa speluncam adulta:

ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἠβάουσα —

Critici antiqui apud Eustathium ad h. l. volunt, *τὴν ἡμερίδα* esse *εἶδος λεπτοφλοίου δρυὸς*, cujus fructus quoque dicatur *σταφυλή*. Ait: Ἐν δὲ ὑπομνήμασι παλαιοῖς τοῖς εἰς τὸ ξ'. τῆς Ἰλιάδος, εἶδος λεπτοφλοίου δρυὸς ἡ ἡμερὶς λέγεται, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σταφυλή. Ipse Eustathius memorat, sua ætate circa Thraciam speciem quamdam *τῶν δρυῶν* dictam fuisse ἡμερίδας. At hoc nihil valet de ætate Homeri. Apollonius, Sophista, p. 332. ἡμερὶς. ἄμπελος. Cæterum vide eruditam de ἡμερίδι disputationem Grammatici antiqui in Etym. M. pag. 430. 10. conf. Macedonius, in Analect. Brunk. T III. pag. 111. Etymol. Gudian. MS. ἡμερὶς, ἡ ἀναδενδράς. Est ergo vitis alta: Apollonius Rhod. Lib. III. 220.

- - - ἄγχι δὲ τοῖο
ἡμερίδες χλοερῇσι καταστεφέες πετάλοισι
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἰδήλεον —

Photius, Lex. MS. ἡμερίδα, *τὴν ἄμπελον. οὕτως* Ἀριστοφάνης. Aristophanis locus est in Acharn. 996.

πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἱλάσας
μακρόν.
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συνίδων.
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον.—

Recepi cum Viscomt. conjecturam Salma-

Ἡ ποίην χιλῷ εὐαλδέϊ [1]χλωρὰ θέουσαν,
[2]Δμωῇ κυανέου Ἄϊδος [3]ῥήξειε [4]μαχέλλᾳ,
Σῆμα νέον τεύχων, ἠὲ πρότερον [5]κεραΐζων.
Οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
Πλὴν ὅ κεν αἵματος ᾖσι καὶ [6]ἐγγονος [7]ἐσσαμένοιο,
[8]Κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον· ἐπεὶ τριάκορος [9]ἵστωρ.
Καὶ γὰρ [10]Ἀθηναίη τε [11]Ἐριχθόνιον βασιλῆα
Νηῷ [12]ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
Εἰ δέ τῳ ἄκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ [13]ἐπιπείσεται [14]αὐτοῖς,
Ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήπιτα γένηται.

[1] χλωρὰν θέουσαν ex conj. C. [2] ΔΜΩΗΝ L. C. δμωῇ ex conj. H. S. [3] ῥῆξις C. S. A. πάξεις ex conj. C. [4] μαχέλλα H. μαχέλλᾳ ex conj. H. S. μάχελλαν cæteri. [5] κεραΐξων in nott. C. S. A. M. [6] ΕΚΓΕΝΟΣ L. ἴγγιος C. A. ἴγγονος cæteri præter H.

ali, δμωῇ μαχέλλᾳ pro δμωὴν μάχελλαν scribentis, quæ jam ab Hæschelio edita. AI et HI, et HN et AN, nonnunquam permutata. ῥήσσειν, *frangere*, vid. Casaub. Pro ΧΛΩΡΑ ΘΕΟΥΣΑΝ, Casaubonus restituit, χλωρὰν θέουσαν. Elegantiam vero sermonis Græci non cepit vir doctus. Nihil mutandum. ποίην χλωρὰ θέουσαν, elegantissime dixit *herbam viridem*. Eadem plane locutione Hesiodus, jam ab Hæschelio laudatus, dixit in Ἔργ. 146.

Τῷ καὶ ἐδόντων μὲν πλέῖστα στόμα λευκὰ θέοντα.

Simile quoque est aliquantum, quod e Gregorio Nazianzeno, in Muratorii Anecdot. Epigr. CXLI. affert Visconti, in quo σήματος ὑψιθέντος mentio fit. Instrumentum, quo effoditur terra ad inhumandos mortuos, et quo demissi in foveam terræ obruuntur, eleganter appellat, δμωὴν Ἄϊδου μάχελλαν, *ministrum Orci asciam*. — Cum poeta nostro confer cæterum Ausonii epigramma, Epitaph. Heroum, XXI.

" Hippothoum, Pylenmque tenet gremio infima tellus,
Caulibus et malvis, terga superna virent.
Nec vexat cineres, horti cultura quietos."

Κυανέου Ἄϊδος] Sic *Niger Orcus* apud Latinos. Acuta est Visconti observatio, antiquos artifices statuas Plutonis e nigro plerumque lapide finxisse. vid. ejus Not. ad Mus. Pio-Clement. T. IV. tab. XIV. Furiæ etiam μέλαιναι, *nigræ*, dictæ, aut, quia ad orcum pertinebant, aut quia pullatis vestibus indutæ putabantur. Æschyl. Sept. ad Theb. 982.

Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
μέλαινά τ' Ἐρινύς.

Hinc vestem nigram Ἐρινύων ἐσθῆτα, Lycophron, dixit Alex. 1157. quin et Parcæ nigræ aut nocturnæ dictæ a Macbone ap. Athen. Lib. VIII. pag. 341.

Καὶ ἴνγονος ἐσσαμένοιο] In lapide legitur: ΕΚΓΕΝΟΣ, quod jam displicuit Holstenio, qui ἴνγονος emendavit. Hanc emendationem revocavit Visconti. Omnes cæteri, ἴγγονος. Salmasius, e conjectura ἴγγονος. At ἴνγονος Grammaticorum optimorumque poetarum auctoritate probatur. vid. Homer. Il. ε'. 813. υ'. 206. Od. γ'. 123. λ'. 135. Alexander Ætolus, apud Parthenium cap. 14.

Ἀσσυνῆ βασιλῆος ἰλαύσεται ἴκγονος Ἀνθώς.

Singulari significatione in fragmento Elegiæ Critiæ occurrit ap. Athen. Lib. I. pag. 28. C.

Θάβυ δ' ἀμαιεύτοιο δίφρον συνεπάξατο πρέσβυ.
φορτηγοὺς δ' ἀπάτους Κᾶρες ἄλις τιμῶσι.
Τὸν δὲ τροχοῦ γαίοις τε παρίσου τ' ἴκγονον εἶδες
κλισιόταιον πέραμον χρήσιμόν οἰκονόμῳ,
Ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι κατασκήσασα τρόπαιον.

Elegantes a poeta opera fictilia appellantur *sobolem*, id est opus, *natæ*, *filiæ* et *camini*. Sic in ænigmate in Antiphanis versibus ap. Athen. Lib. X. p. 449. B. olla dicitur, τροχηρεμασίστενακτον πότνι' πλανῶν ἐκ γαίας. — Cæterum vid. Said. voces ἴκγονος. Nimis subtiliter Auctor Etymologici Gudiani inediti: Ἔκγονος, ἴγγονος καὶ ἀνέγονος διὰ

Aut herbam humore bene nutriente virescentem et crescentem,
Famula nigri Orci ascia pessumdet,
Sepulcrum novum condens, aut vetus turbans:
Non est fas mortuis injicere terram diis sacram,
Præterquam illi, qui sit consanguineus atque ex posteritate ejus qui dicavit:
Illis vero haud nefas; ultor enim deus est conscius.
Namque et Minerva Erichthonium regem
In templo reposuit, ut contubernalis esset sacrorum.
Si cui vero non audita hæc, et non obediet illis,
Sed despiciet, non illi hoc sine pœna redeat;

[7] ἰσσαμίνῳ C. A. ἰσαμίνοιο ex conj. S. [8] (Κείνοις δ' οἷα ἀθέμιστα) B. [9] ECTΩP L. εἴστωρ ex conj. S. tanquam ex lapide H. ἴστωρ ex corr. B. [10] Ἀθηναῖα A. [11] περὶ χθόνιον omnes, περί οἱ χθόνιον ex conj. S. περά οἱ χθόνιον corr. B. [12] ENKATEΘHKE L. [13] ἐπιπνείσειεν ex conj. S. B. [14] αὐτὸν C. S. αὐτὸν A. H.

φέρει. Ἐγγυος μὲν ἐστιν υἱὸς. Ἔγγυος δὲ υἱὸς υἱοῦ. Ἀνέγγυος δὲ ὁ τῶν ἐγγόνων πάλιν υἱός. Memorat quoque Visconti, in anaglypho Musei Ghigiani, Alexandrum Magnum, Ἔκγονον Διὸς, i. e. *prolem Jovis*, dictum esse.

Κείνοις - - - ἶρὸν] Pro ἴστωρ, in lapide legitur ECTΩP. ἴστωρ, qui scit jura, arbiter, i. q. *μάρτυς*.—Verbum τιμάορος illustrat Schol. Apollon. Rhod. IV. 1309. τιμάορος,—ἱκέτιος, ἱκέτορος. Pindar. Olymp. IX. 123.

πρυτανεῖα δ' ἀρετᾷ
Τ' ἄλβον τιμάορες Ἰσθμίασι Δαμαρμαχόν μιν τρεῖς.

Ubi τιμάορος est *honorem adjungens*, i. q. τιμωντὶς, ὑμνητὴς. Salmasius in Codice suo invenit: ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΘΗΝΑΙΗ ΠΕΡΙ ΧΘΟΝΙΟΝ ΒΑCΙΛΕΑ, et ut metrum restitueret, emendavit: περί οἱ χθόνιον β. Brunkius scribendum conjecerat: περά οἱ χθόνιον βασιλῆα. Plutonem scilicet. At qualis tum sensus? Salmasii lectio simillima Arundiane, quæ tantum addit τε. vid. Viscont.—Erichthonium a Minerva templo repositum esse, fabula pueris nota. vid. Apollod. III. 14. 7.

Ἐγκατέθηκε] Lapis ENKATEΘHKE. Varia ratio scribendi. In Inscriptione Cumæa apud Caylus, Recueil des Antiquités, T. II. Pl. LXVII. lin. 35. legitur ΕΝ ΟΠΑΩ ΕΝ ΧΡΥCΩ, ubi vir doctus errat, qui ait legendum esse: ἐν ὅπλῳ ἐν χρυσῷ, cum debuisset, ἐν ὅπλῳ ἐγχρύσῳ. vid. Viscont. sic κόσμον πέγχρυσον poeta dixit incertus, apud Athenæum Lib. VI. pag. 233. Consule præterea eruditam Viscontii disputationem de Philodemi loco, de Musica, pag. 180. ubi pro ἐγκεκλασμένην, male vulgatum est: ἐνεκλασμένην. Pauca quæ observavimus addere licebit. ἀγαῖον pro ἀγγαῖον, in Inscriptione Smyrnæa occurrit, edita a Putin. Inscriptt. Smyrn. pag. 27. συγγενῆ pro συγγονῆ, invenies in Marmor. Oxon. XXV. 1. cnf. Falconer. Inscriptt. Athleth. pag. 66. Spanh. de Usu et Præst. Numism. pag. 119. Barthelemy, sur une ancienne Inscription Grecque relative aux finances des Athenieus, p. 82. Robertson's Parian Chronicle, with a dissertation concerning its authenticity, pag. 56.—Illud νηῷ ἐγκατέθηκε, quod nemo observavit, comparandum cum Arateis, Phæn. 16. ubi de Jove:

ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο
Ἄντρῳ ἐγκατέθηντο, καὶ ἵετφιφι δῖος ἰηιαυτὸν
Δικταῖοι Κουρῆτες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο.

Unde Mœro Byzantinus, ap. Athen. Lib. XI. pag. 491. B.

Ζεὺς δ' ἀρ' ἐν Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τις νιν
Ἤνδανε μακάρων - - -

Callimachus, pro ἄντρῳ ἐγκατέθηκε, ita νηῷ dixit hymn. in Dian. 229.

- - - σὺ δ' Ἀγαμέμνονα
Παῖδ' ἄλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάθετο νηῷ.

Ἐπιπνείσειεν] Recipienda hæc lectio cum Salmas. et Viscont. αὐτῶν pro αὐτοῖς conjecit Salmas, at, magis lubidie scriptura probanda. Apte Visconti, Homeri locum commemorat Il. Ψ. 300.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλέος ἔπλετ' ἐπιπνεῖσαι.

Ἀλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ [1] ῥέμβος Ἀλάστωρ
Τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα. 35
Οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος [2] Αἰολίδαο
Ὤναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
Τῷ ἤτοι ποινὴν [3] καὶ ἐπωνυμίην [4] ἀλέασθαι
Χώρου, [5] μή τις ἔπηται ἔπι [6] Τριόπειος [7] Ἐρινύς.

[1] POMBOΣ L. ῥέμβος ex conj. H. [2] Αἰολίδαο ex conj. C. S. M. [3] καὶ om. A.
[4] ΑΛCACΘΑΙ L. λάσασθαι C. S. A. M. ἀλέασθαι ex conj. [5] MHTOI L.

Ῥέμβος ἀλάστωρ] In marmore est POMBOC pro PEMBOC. forma inflexæ literæ E erroris causa. Vice versa supra v. 28. ΕΚΓΕΝΟΣ pro ΕΚΓΟΝΟΣ exaratum. Bene Hœschelius pro rejectanea lectione, ῥίμβος scripsit, quam lectionem comprobant Brunk, Visconti et Jacobs. ῥίμβος præterea nunquam ut adjectivum occurrat. ἀλάστωρ dictus est ῥίμβος, quasi dæmon circumerrans. In voce ἀλάστωρ exstincta erat ultima litera ρ, suppleta jam ab Arcadio. Alastor Græcis est δαίμων, hominum improborum et sceleratorum male facta animadvertens. Vide memorabilem locum in Plutarchi vita Ciceron. c. 34. conf. Sophocl. Œd. Col. 782. Philoct. 1582. 1621. Xenarchus, Athenæi Lib. II. pag. 63.

- - - ἀλάστωρ εἰσνίσσεται Πελοπιδῶν
ἄστυτος εἶλος - - - -

homicidas, ἀλάστορας Euripides dixit in Mesalippe apud Erotian. pag. 63. — Hesych. Ἀλάστωρ. πικρὸς δαίμων. Ζεύς. Suidas. πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων. Etymol. Gudian. inedit. Ἀλάστωρ. ὁ Ζεὺς, ὁ ἐκστιτύων τοὺς ἁλαστὰ καὶ χαλεπὰ ποιοῦντας, ἢ ὁ κακοποιός. οὕτως Ἡρωδιανός. Studium illud religionis, quo Græci pro sepulcris tuendis conservandisque contra sacrilegos fures mire incendebantur, tota loquitur antiquitas, loquuntur leges, privata monumenta, scriptores denique omnes, a quibus antiquarum gentium facta accepimus. Addam hic tantum duo epigrammata, ex Anthologia inedita, primum a Visconti ad h. l. laudata. Auctor est Gregorius Nazianzenus. (Cod. pag. 352.) Primum est:

Οὐκ οἶδ' ὅττινα τύμβος ἔχει νέκυν, ἀλλ' ἐρίηγε·
Δάκρυ' ἐπισπένδων, τοῖα πάθοις ὁ δράσας.

Addo alterum. (Cod. pag. 356.)

Τὸν σπανάνην ἐσ' ἀρευρας, ἐμοῦ δ' ἐπὶ σήματι βάλλειν
Δάκρυα, μὴ παλάμας ἥδε δίκη φθιμένων.

Communis etiam apud Romanos opinio fuit spectris insideri sepulcra, unde miles apud Petronium, intrans in conditorium, ubi Ephesina matrona maritum lugebat, visa pulcherrima muliere, quasi quodam monstro, inferisque imaginibus turbatus substitit. vid. Interpp. ad Petron. cap. 130.

Στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα] Poetice expressit poeta et depinxit pœnam ipsam in fures sacrilegos constitutam. conf. Homer. Iliad. ρ'. 688.

Οὐδὲ - - - Αἰολίδαο] Sermo de Triopa punito propter templum Cereris diruptum. vide quæ dixi ad v. 5. Paucis mutatis eandem de Triopa fabulam, Hyginus narrat, Astronom. II. 14. Carmisis nostri auctor fabulam legisse videtur, aut in Eois Hesiodeis, aut Cyclicis poetis, vel aliis heroicarum genealogiarum priscis scriptoribus. v. 37. vulgatam lectionem τιὸν admisit Visconti, *novale* reddens. Parum vero abest, quin cum Eichstædtio (l. c. pag. 484.) scribam νιόν. ι enim pro υ, ut notum, a librariis ponitur. Emendatione admissa, egregie congruit historia cum auctore, quem Hyginus exscripsit, narrante, Triopam fame insatiabili a dea affectum esse ob templum vastatum.

Τῷ - - - χρέων] Pro ἀλέασθαι, in lapide legitur ΑΛCACΘΑΙ. Arcadius, apud Sponium legendum esse ἀγάσασθαι, arbitratur, quod non observavit Visconti. — Litera tertia C sine lineola scripta. Hoc sæpenumero in Inscriptionibb. Unum hoc monebo, Corsinium, aliosque doctissimos viros credidisse, tempore Antoninorum primum, literam Σ inflexam accepisse formam. At usum pervetustum esse, erudite monstrarunt Mazocch. ad Tabb. Heracleens. pag. 532. not. 85. Pacicaud. Mon. Peloponnes. T. II. pag. 155. Torremuzza, Insoriz. di Palermo, pag. 237. Winkelm. Lettera al conte di Bruhl. pag. 89. Eckhel, Nummi Vet. pag. 97. et 117. omniumque doctissime, Marini, Inscriz. Alban. pag. 174.

Μή τις ἕηται ἔπι Τριόπειος Ἐρινύς] Displicet non immerito Viscontio lapidis scriptura MHTOI. Hæc enim forma dura est propter præcedens ὅττι. vs. 38. Vera forte Viri docti conjectura

Sed ipsum repentina Nemesis, et qui vagatur vindex dæmon,
Punient; infestam vero semper volvet ærumnam:
Neque enim generosam Triopæ vim Æolidæ
Juvit novale Cereris diripuisse:
Idcirco sane pœnam, et titulum veremini
Loci, ne qua sequatur Triopea Erinnys.

[a] ΤΡΟΠΗΙΟΣ L. Τρίπτυος tanquam ex lapide H. [b] Ἐρινὺς M. B.

μαὶ τις. saepius a librariis et sculptoribus Οι et Ι commutatae fuerunt. Multa exempla protulit Wakefield ad Lucret. Lib. I. 557. pag. 108. et Brunk. ad Æschyl. Prometh. 638. Sic in Ibyci fragmento, μά τοι pro μή τι legebatur, emendato ab Hoogevenio, de Particul. c. 27. sect. 14. Pariter in Philodemo de Musica Col. XXVIII. l. 9. ΦΟΙΛΟΣ, pro ΦΙΛΟΣ expressum est. Ibid. Col. XXI. lin. 23. ΚΑΙ ΤΟΙ pro ΚΑΙ ΤΙ. In Inscriptione Cretana, ap. Donium Cl. I. n. 56. ΖΗΝΟΦΟΙΑΩ, pro ΖΗΝΟΦΙΑΩ. Memini quoque Æschylei fragmenti apud Priscianum pag. 859. Ald. in quo Οἶστρος pro Ἴστρος legitur. Est enim Ister fluvius. In Antimachi versibus ap. Athenaeum, Lib. XI. pag. 482. F. invenies:

Πᾶσιν δ' ἐγεμίσσετο ἰωιχόμενα κίρκοις
Χρύσεα καλὰ πύπλλα τετυγμένα τοιμάσαντο.

ubi vide vera I pro Οι positum. Legendum enim ὑποιχόμενα, quae emendatio et Scholienbergio, fragm. Antimach. pag. 62. in mentem venit. Vexatus quoque erat Aristophanis locus, Nub. 1382. ubi Brunkius ἆρ' ἴσθ' cum interrogatione edidit, Hermanus vero ex antiquis Edd. veram lectionem ἆρ' οἶσθ' revocavit. Quoniam semel Aristophanem evolvimus, brevibus verbis sententiam nostram dicemus de aliis quoque locis, in quibus errores librariorum observavimus. In Comici Equit. 786. Brunkius edidit:

ἄσθμαιτ, τίς εἶ; μῶν ἴκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐκείνου;
τοῦτό γε τοὔργον ἀλυδῶς ἐστὶν γενναῖον καὶ φιλόδημον.

Secundus versus vitiosus est. Aldina editio:

Τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀλυδῶς —

Ravennas liber (v. 798.)

Τοῦτό γε του τ' ἀλυδῶς αὖ τοὔργον γ.

Mihi videtur legendum esse

Τοῦτό γε του σου τοὔργον ἀλυδῶς —

Sic ipse Aristophanes, eod. fabula, v. 1054.

Τοῦτό γε του Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεδυσθείς.

In Pac. 183. legitur,

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμιρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
καὶ μιαρὲ πλ.

Jejuna est tautologia. Restitue:

Ὦ βδελυρὲ, καὶ τολμιρὲ —

Sic Aristoph. Ran. 465.

Ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμιρὲ σὺ,
καὶ μιαρὲ —

In Avib. 1478. locus est, ut ego puto, corruptus. Ait Chorus:

Τοῦτο μέν γε ἥρως αἰσὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

Sic quoque Invernizzius dedit. Brunk. in notis pag. 193. 'μὲν γε. Sic C. Vulgo posterior particula omissa cum metri labe. Versus est dimeter trochaicus aut antistrophicus, εἴ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω. Melius forte legeretur vitato hiatu, τοῦτο μέντ' ἄρ' ἥρως αἰσί.' Vide, an legendum sit

τοῦντ τοῦ μὲν ἥρως αἰσί.

In iis enim quae sequuntur addi'tur,

τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν,

meaque probata conjectura, nulla aut difficultas aut obscuritas restare videtur. Ἔφυτται lwl, poeta dixit pro ἐφύηται. vid. Salmas. Sic Strato, ex emendatione Valkenar. ad Callimach. fragm. pag. 6. παρὰ δέρας — βλαθὲν, pro παραβλαθὲν δέρας. Multa alia exempla occurrant. Sic in Antigoni Carystii versibus apud Athenaeum, Lib. III. pag. 82. B. legendum:

ἔχ' μοι ἁφαίαν πολὺ φίλτερος ἢ' ἄρι μᾶλλα
παφυρίων, Ἐφύη τάπις αὖξεται ἀνεμοέσσῃ.

Male in Athenaeo ἁρμᾶλλαν. Causabonus, pag. 159. 'In Antigoni versibus scribe — ἢ' ἄρα μᾶλλον, vel ἢ' ἁρμᾶλλον aut ἁρμᾶλλα.' Non observavit verba ἄρι et παφυρίων conjungenda esse, i. e. ἁρμαφυρίων. Observavimus apud veteres scriptores plurima loca, ubi haec constructione ab imperitis librariis non intellecta, membra non accurate respondent. Periculosum quidem in talibus aliquid mutare, adscribemus tamen aliquot exempla. Suavissimus est Philetae Coi locus apud Athe-

narum Lib. XV. pag. 678. A. ait Athenæus: Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἴακχον τινὰ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικυωνίων, ὃς φησι Τιμαχίδας ἐν ταῖς γλώτταις. Φιλίτας δὲ οὗτος γράφει· Ἴακχα ἐν Σικυωνίᾳ στεφάνωμα ᾠδῆς.

Ἔστω' ἀμφὶ κόμαις εὐώδεις ἀγχίθι πατρὸς,
καλὸν ἰακχαῖον Σιμαμύνι στέφανον.

Casauboni correctionem κόμαις pro κόμας scribentis, recepit Brunkius, et probat Jacobs ad Antholog. T. I. P. I. pag. 392. Kayserus, Glossam Philetæ posuit in ἀνάπτας, pag. 78. versus omisit vero, quos Athenæus poetæ diserte non tribuit. Ni fallor, sunt versus poetæ incerti, laudati a Phileta in Glossis, et Athenæus, totum Grammatici locum et testimonium transtulit. Scripserat forte Philetas:

Ἔστω', ἀμφὶ κόμαις εὐώδεσιν, ἀγχίθι πατρὸς
καλὸν ἰακχαῖον Σιμαμύνι στέφανον.

prope patrem puella adstitit, comisque suavolentibus imposuit pulcrum coronam Iacchum. ἀμφίδιον, ἀμφιτίθημι, *circumpono, circumdo.* vid. Hom. Iliad. κ'. 261. Similiter Auctor Alcmæonidis apud Athenæum Lib. XI. pag 460. A. στεφάνους τ' ἐπὶ κρασὶν ἔθυναν. Ubi minime probare possum opinionem Casauboni, Alcmæonida non carmen, sed soluta oratione conscriptum fuisse historiam. Ἀλκμαιωνὶς, poema erat epicum, Alcmæonis fata complexum, memoratum non semel ab Apollodoro et Strabone. Versum ex Alcmæonide conservavit Auctor Etymologici Gudiani MS. voce Σαγγεύς. Ait enim: Σαγγεὺς ὁ μεγάλως ἀρχαῖον, ὡς

Πέπνυο γὺ, Σαγγεῦ τε Διὸς παιπαλόεντι πάντων,

ὁ τὸν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Σαγγέα υἱὸν Ἄλω φασὶν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (leg. Σισύφῃ),

Σαγγεῦ τε τῶν μὲ καὶ Γαλαξίων χράφει.

Scribitur quidem ab Etymologo Ἀλκμαιωνὶς, at, cum ubique scriptum Ἀλκμαιωνὶς, corrigendus est. Puellæ caput coronant. Rufinus in Anal. Brunk. T. II. pag. 393.

Πέμπου σὺ, Ῥοδόκλεια, τῶδε στέφος, ἄνθεσι καλῶς
αἰνὸς ἐν ἱμερτοῖσι πεπλέκμενος σκολάμοις.
ἔστι κρίνα, ῥοδέη τε πάλιξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
καὶ πάσσονες ὑγροὶ, καὶ ποικιλόχλοι ἴον.
ταῦτα δὲ συνθέμενον λέξω μεγάλοιο χορὸς
ὑμνους,
ἀθλοις καὶ λόγοις καὶ σὺ καὶ ὁ συνθέμενος.

Vs. 5. Erat fort. ταῦτα δὲ δεξάμενον. In voce ΤΡΙΟΠΙΕΙΟΣ, deest in marmore vocalis prima syllabæ. Verissime a Viscont. antiqua lectio Ἐρινὺς cum singulo ν, defenditur. Sic enim habent et Inscriptiones at Codices antiqui. conf. Brunk. ad Æschyl. Sept. Theb. 490. Furiæ vindices rerum a sceleratis commissarum. Antimachus in Thebaide ap. Athen. Lib. XI. pag. 465. F. (Fragm. Antimach. ed. Schellenberg. pag. 78.)

Αἰνὸς ὁ Διογενὴς ἥρως, ξυνὸς Πολυνείκῃ,
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδι καλὸν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέῳ Κάδμοιο διάφρῳ· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἴμμεναι καλὸν δέπας ἔδος ἔσαν.
αὐτὰρ ὅγ' ὡς ἐφράδη μακαρέσσιν ἐπὶ πατρὶς ἐοῖο
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κεκόλητο θυμῷ.
ἀλλὰ καὶ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν
ἶσ' ἀγάλλας ἐφᾶτο· (θεὸς δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύς)
ὡς οἱ μὲν πατρῷά γ' ἐπὶ φιλότητι δάσαντο,
ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ νῶιν πολεμοί τε μάχαι τε.

de Antimachi loco, vide III. Heyn. ad Apollod. pag. 604. fort. vers. 5. pro πατρὸς ἑοῖο, leg. παισὶν ἑοῖο. — Innumeri errores in antiquis poetis ab Athenæo excitatis exserti sunt, quin loca non divinis veribus, sed ita exarata sint, quasi solute et pedestri sermone auctores uterentur. Verba penitus nimis arcte a librariis posita sensum sæpissime implicitum reddidere et perobscurum. Utamur vero hac opportunitate, et illustre exemplum ex Athenæo petitum, cum lectoribus communicemus. Laudatur ab Athenæo Lib. XV. pag. 697. Hyporchema, aut, quod verisimilius est, Dithyrambus, Pratinæ Phliasii, lyrici celeberrimi, innumeris contaminatus vitiis. Totum carmen ita scribendum puto.

Τίς ὁ δόμβος ὅδε;
τίνα τάδε τὰ χορεύματα; τίς ὕβρις ἵμελλε
ἐπὶ Διονύσῳ
πολυπάταγον θωμίλιον;
ἐμοὶ ἐμοὶ ὁ βρόμιος,
ἐμοὶ δεῖ
κιθαριστύς,
ἐμοὶ δεῖ
πατταλεῖν
ἀν' ὕρη ἐννύμενον
μετὰ Ναΐδων,
αἵ τε κίσσον ἕδουσι
ψιλολίστρων μέλος
τῶν ἀκλεῶν
τειοῖς ἐν' ἐρεοῖς βασιλεῦσι
ἐ δ' αὐλὸς ὕπαγε χορεύων.
καὶ γὰρ ἐν' ὑπερέτης κάμνει μέγαν
πραμάχης τε συγμαχίαν
νέαν θεὰ, ἃς παρείνους πειθοῦσα
στρατελάτας.

Παῖε τὸν φεύγιον πειπίλον πρὸ-
πίπτοντα,

φλέγε τὸν διστιλπάλαμον,
λαλεβαρυπαραμελορυθμοβάταν,
θόρνυτι τρυπάνῳ δίμας πτυλασμίτον ἀναιδείᾳ.
ᾄδω σοι δίξια καὶ πολὺ διάφορα
Θριαμβοδιθύραμβι πισσοχαίτᾳ ἄνακτι!
Ἄκουε τὰν ἐμὰν Δωρίαν χορόαν.

Nullam credo facile in Athenæo invenies posse Lyrici fragmentum, quod tam corruptum sit. Eamus per singula. Cantum carminis hanc refert Athenæus: *Περαίνας δὲ ὁ Φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ἀγχόστρας, ἀγαπητῶν τινὰς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ σχῆς χοροὺς συφδεῖν τοῖς αὐληταῖς. ἢ οὖν εἶχε δυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Περαίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ Τιμοχήματος*

Τίς ὁ θόρυβος ᾧδε κλ.

Initio non absimilis est sermo Philoctetæ ap. Sophocl. Philoct. 1262. et incerti poetæ ap. Dionys. Halicarn. de Struct. Orat. pag. 133. Pro τί τάδε τὰ χορεύματα, quod in antiquis Edd. erat, emendatio H. Stephani, τίνα τάδε τὰ χορεύματα, valde probatur animo nostro. conf. Sophocl. Œd. Col. 200. Antig. 1188. — *μαλεῖν* cum νι positum, sic *θρᾶσον ἰδίοισι ποσίν*, Stesichorus dixit ap. Plutarch. de S. N. V. T. II. Opp. p. 155. A. v. 4. — *Διονυσιάδαι πολυπάταγοι θυμέλαι*. Διονυσιάδαι ea. lepid. *in scenam Bacchicam, pedibus percussam a chorum agentibus.* Poeta cum Naiadibus sacris Bacchi, in remotis rupibus adesse videtur. Male erat in Athenæo πολυπάταγα θυμέλαι, et in Aldina ed. πολυπάταγα θυμέλας. de Thymele vide Boindinum dans les Mémoires de l' Acad. des Inscript. T. I. p. 186. v. 6. in Athenæo erat:

ἰμὲς ἰμὲς ὁ Βρόμιος·

Mihi vero videtur legendum esse

ἰμοὶ ἰμοὶ ὁ Βρόμιος.

Bacchus mihi est, i. e. *furore agitor*, simile noto *ἀμφὶ μοι ἄναξ*. Dithyrambographi, inviti ab Aristophane, Nub. 590. ubi vid. Schol. Aperte hæc transtulisse videtur Horatius Lib. Od. 2. "Fas pervicaces sit mihi — Thyadas celebrare." *κιλαδεῖν*, idem esse ac *ὑμνεῖν*, docet poeta ap. Strabon. Lib. III. pag. 919. B. v. 11. in Athenæo est:

Ἀν' ἔρεα ἰσούμενον
μετὰ Ναΐδων.

Scripsi ἔρε'. Versus forte sic legendi:

Ἀν' ἔρε' ἰσούμενον
μετὰ Μαινάδων.

Etsi Naiades ferri possunt, nam in earum societate et alibi Bacchus esse solet. Vide Lyrici locum ap. Himerium Orat. IV. §. 10. pag. 470. conf. Acron ad Horat. Od. Lib. I. 30. ubi Bacchus, "Naiadum potens" ab Horatio dictus. In v. 13. placet Casauboni emendatio, pro ἄγοντα, ᾄδοντα scribentis. Monet vir doctus in Animadv. pag. 890. 'In Pratinæ Hyporchemate legunt et veteres οἷά τε κύκνον ἄγοντα. Opinor pro ᾄδοντα. Nam cygni non ἄγουσι μέλος, neque ducunt choreas, sed ᾄδουσι, canunt.' In voce ποικιλόπτερον hæreo. Dalecampius reddidit varii modi sunt accinendi. Vox ποικιλόπτερος, rara est, in usu de vario pennarum colore. Sic in Euripid. Hyppolyt. 320. Amor dictus ποικιλόπτερος, i. e. *versicoloribus alis*, ut Virgilius de amore dixit in Epigrammate, Antholog. Lat. T. I. pag. 58. De avibus vocem adhibuit Anacreon apud Athen. Lib. XIII. p. 599. Aristophan. Nub. 1420. Æschylus in Grotii Excerpt. pag. 55. Omnino tamen carmen, vario modo exornatum, et aptis poeticis imaginibus distinctum, dici potest *μέλος ποικιλόπτερον*. Certe hoc verbum et celeritatis et ornatus significationem habere debere videtur. Pindarus Nem V. 77.

ποικίλων ἐφάμερος ὕμνων.

Olymp. VI. 143.

- - - - πλέκειν
ποικίλον ὕμνον.

In Fragment. n. LXXXVI.

- - - - ποικίλον
λόγιον αὐδάντα λόγων.

In Hymnis fragm. IX.

Τφαίνω - - - -
ποικίλον ἄνθημα.

Inter recentiores, Nonnus Dionys. Lib. I. 15.

- - - ποικίλον ὕμνον ἀρέσσω.

Carminibus mellitis Musarum *alæ* tributæ in hymno Lyrici incerti apud Athenæum Lib. XIV. pag. 633. Γλυκυτάτων ἀρέτᾳ ὕμνων, καὶ μέλιτι μελιτοεντέρωτα Μουσᾶν. Joco quoque Antiphanes Comicus apud eund. Lib. XV. pag. 643. carmina poetarum nimis turgida, *μέλια* vocat. ἀφρισμένα. Pindarus, πτερόεντα ὕμνον dixit, Isthm. V. 80. Notus quoque Horatii locus, Od. I. 6.

"Scriberis Vario fortis et hostium
Victor Mæonii carminis aliti."

ubi conf. Porphyrion. Avibus quoque apte comparari poetas, innumeris e poetarum locis patet. Ista notio avis, terram et depressiora loca volatu superantis egregie convenit poetæ, sive sententias sive verba spectes, sublimiori cæteris. Is etiam, qui celebratus est carmine,

volat per terras, fama nominis ex carmine, quod ubique canitur. Theognis, (in Brunck. Gnomic. p. 10.) v. 231.

Κύρν, καλὸ Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, ἠδ' ἀνὰ νήσους,
ἐχθυόεντα περῶν πόντου ἐπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων κύτεσι λέφεσθαι· ἀλλά σε πέμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Σοὶ μὲν ἐγὼ πτιδὸς ἴδιον, σὸν οἷς ἐπ' ἀνείρονα πόντον
πωτήσῃ, κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
βαῖδας· θάνατος δὲ καὶ εἰλατίνοισι πεφίσσῃ
ἐν πόδεσι, πολλῶν πήμασιν ἐν στόμασι.

Cæterum vide de hac dicendi ratione Vossii Litter. Mythol. argum. T. II. pag. 54. Si quis denique in Pratina volet referre illud πωλιλόπτεροι ad κύκνοι, non me habebit repugnantem. Aves enim ob coloris varietatem ποικίλαι. Ibycus, Athenæi Lib. IX. p. 388.

- - - πτερύλοισιν ἐφ' ἑκατόντοισι ξανθαῖσι ποικίλαις πωλέονται αἰολίδεσσι - - -

Simonides, in Pentathlo, ap. Aristotel. de Animal. V. 13. mentionem facit ἀλκυόνος ποικίλας. Hesiod. Ἔργ. 201. ἀηδόνα, ποικιλόδειρον vocat, ad varios colores respiciens. Sic et Latini dicant *variæ volucres*. vid. Interpp. ad Virg. Æn. IV. 525. et Wakefield, ad Lucret. I. 590. V. 15. vexatissimus est, nec sine Codicum ope sanandus. Quocunque modo sive distinxeris sive explicaveris, corruptæ voces nullum habebunt sensum. Verba ita legantur in Athenæo:

Κατὰς † ἐκφορῖς βασίλεια
οὐδ' αὐλὸς ὕστερον χορεύτης.

Valde arrideret Casauboni emendatio

Σοῖς ἐπὶ ἱεροῖς *βασίλεια*.

nisi idem fere remaneret intricatus verborum ordo, mihique persuasum esset, illud κατὰς aliud quid indigitare, nec sine vi ad hanc conjecturam trahi posse. Heringa, in Observatt. Critic. pag. 217. corrigit:

Καὶ γὰρ σὺ, Πιερὶς, ζαείλεια
ὁ δ' αὐλὸς ὕ. χ.

Consetque ζαφοῖς natum esse ex Πιερὶς, quod hic, ut innumeris aliis poetarum locis, e. g. in Simmiæ Ovo, Analect. Brunk. T. I. pag. 207. Musam notat. Sed frigida est emendatio, præcipue in carmine summo vigore scripto. Melior ne Gallici Interpretis, Villebrunii?

Καὶ τοῖς ἐπὶ ἱεροῖς *βασίλεια*
Σίγα ὁ αὐλὸς - - -

Novi hæc explicari posse, sed, nonne contorta est aliquantum oratio? Scribendum puto.

Τοοῖς ἐφ' ἱαμὸς ζασιλαῦ!

Cum hæc tam sequentia melius sumpsit. Credidi initio Pratinam intellexisse *Reginam sacrorum*, antistitam in sacris Bacchi et Cybeles, hanc enim dicta est *βασίλεια*. v. Hesych. h. v. Etym. M. Jungerm. ad Pollux. Lib. VIII. 108. cnf. Passerii Dissertat. de Bacchanal. in T. III. Piet. Vasc. Etrusc. pag. 12. seq. Sed sacra sunt Bacchi, non τῆς ἱερείας, legendum ergo saltem *βασιλεῦ*. — Forte et Cybele sub nomine reginæ latet, si vulgata lectio retinenda est. Venus enim absolute dicta *βασίλεια* ab Empedocle apud Athen. Lib. XII. pag. 510. et Minerva a Colotho, Rapt. Helen. 89. V. 17. in fine male erat *μάτηρ*, veram ex Aldina restitui lectionem *μίνω*. V. 19. monente Casaubono, in Epitom. Athenæi erat:

Συρραμάχαισί τε συγγεναίοισι νέων Διός.

unde conjicit forsan legendum esse:

Συρραμάχαισί τε π. τ. θ.

Correctio vero minus probatur animo nostro. Ego locum sat obscurum sic intelligo. In antecedentibus nunc tibiæ in sacris, in compotationibus commemoraverat Pratinas, nunc de tibia funesta, in pompa funeris adhibita, loquitur. Notum porro, Græcos opinionem habuisse, manes defunctorum placari posse certaminibus institutis, pyra incensa. vid. Hom. Iliad. φ'. 26. πυραμάχος, qui *ad rogum ardentem pugnat*, dicitur, ut ἐνταφιάζειν, ταφιάζειν, πυγμαμάχος. vid. Stesichor. ap. Athen. Lib. IV. p. 154. Corruptissimum est versus sequens:

Ἔστ' ὁ Διὸς εἰς πάροιθεν ἴμμεναι στρατολάτας.

Si quis hæc intelligere aut probare poterit, non invidemus illi hoc acumen. Nos libere hic ignorantiam profitemur. In Epitome legitur

νέων Διὸς —

Quid prohibet in corruptissimo loco, et valde audacem conjecturam proponere? Lege:

νέων Διὰ, ὃς παρείνους ποιοῦσα στρατολάτας.

Considera totius orationis ordinem, videtur ipse sensus talem emendationem postulasse, quanquam minime nego, aliud verbum quam ποιοῦσα desiderari posse. πάροινος est *vinolentia demens*. Photius in Lex. MS. πάροινος — μέθυσος. Antiphan. ap. Athen. Lib. X. p. 445.

Κολχὶς ἀνδρώπους πάροινος —

Scelerias, aut Sciras Tarentinus ap. Stobæum Serm. XVII. p. 97. Grot.

- - - - ὄντως ἦ πάροινος ἀνὴ καὶ μαινομένῳ - - -

σταφίνις sc. ἄγχουσ occurrit in Athen. Lib. XIV. p. 629. hanc saltatio erat saribanda, inter pocula et facas, lenibus propria. Mentio saltationis injecta in versiculo, ut mihi videtur ab Athenæo eodem loco conservato.

Καὶ τὴν ἀγγαλικὴν δὲ κἀμοῦ λαμβάνου ὄρχησιν.

Pollux etiam, Lib. IV. 14. de variis saltationis generibus loquens ait: τὸ δὲ Βακχεῖον, Ἀρτέμιδι ὀρχοῦντο, Σικελῶται μάλιστα. τὸ δὲ ἀγγαλικὸν ἱματιοῦται σχῆμα. ἀγγάλιον. Post V. 20. desunt nonnulla, quæ stellis notavi. v. 24. ita excitatur:

Παῖδ' τὸν Φρυγίαν ποικίλον πρωσόχοντα.

Sine sensu Dalecampius reddidit: *jam o Bacche rex, Phrynichi filium (Pratinam) variis chori præsidem pulsa.* Juvat et hic ab aliis Interpp. recedere, nam quod Villebramius proposuit, Φρυγαῖον, ne Græcum quidem est. Credo legendum esse:

Παῖδ' τὸν Φρύγιον ποικίλον πρωσίχοντα.

pulsa o Bacche Phryga, florida veste splendentem. Improbat Pratinas tibiæ Phrygiæ cantum, Doricam infra harmoniam laudans. Phryx est ποικίλος, i. q. ποικιλμένος, *coloribus distincta veste indutus.* Phrygionicam vestem habebant in sacris Bacchi. Pollux Lib. VII. 13. τὸ δὲ Ποικίλον, Διονύσου χιτών, Σαπφικός. Hesychius: Ποικίλον — ἱμάτιον ζωγραφητόν. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 247. Hinc Photius in Lex. MS. Ποικίλον, τὸ διπλοῦν ἱμάτιον οὕτως λέγουσι. Aristophan. Plut. 1200.

- - - τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
Ἱμείρομεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, φέρε
σιμικῶς· ἔχουσα δ' ἡλδις αὐτὴ ποικίλα.

Ubi recte Scholiastes eruditus: ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα. Phylarchus, apud Athenæum Lib. XII. pag. 521. ἀνθινὰ vocat. conf. Plutarch. Lycurg. pag. 157. Talis vestis Baccho dedicata in Epigrammate Phalæci ap. Athen. Lib. X. p. 440. Brunk. Analect. T. I. p. 422.

Χρυσωτὸν πρεπίαντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσου δῶρα Ἰδομεν Κλέα,
οὕνεκα συμποσίοισι μιστύπρωτον ἔσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤμισυ εὐδαιμά πω.

Scribendum vero primo versu πρωσωτὸν. vid. Jacobs in Animadv. T. I. P. I. p. 251. Panthei ornatus sub imagine Bacchæ, erat χιτὼν ποικίλος, teste Nonno Dionys. Lib. XLVI. 306. Tragici etiam talem induebant vestem. vid. Pollux Lib. IV. cap. 18. Clemens Alexandr. Pæd. III. 1. In pompa Ithyphallica, pueri tali modo ornati erant. vid. Athen. Lib. V. pag. 200. Præcipue vero qui Cybeles sacra fecerunt, vestem habent *floridam*. In pulcherrimo fragmento de celebrantibus sacra magnæ matris, in Anthologia Latina, T. I. p. 38. Epigr. LIX. legitur:

" Auroræ ostrinum hic indutus supparum,
Cereum ex auro et gemmis fulgentem gerit
Luce locum afficiens."

ubi consule eruditas Burmanni notas. Vs. 24. Male Athenæus habet ἁλοσυλλαλίλαμον. Ex Eustathio ad Iliad. σ'. pag. 1165. 25. restituendum ἁλοσυλλαλ. sub corruptis, v. 25.

Θυπατρωπάρα δίμας πεπλασμένον * ποικίλοις

latet forte:

Θύοντα πρωπάνῳ δίμας πεπλασμένον
ἀναιδίᾳ.

insidiis, pro *inscitia* et *ignorantia* non-nunquam ponitur. vid. Agathon in Stob. Grotii p. 139. Non opus est ut aliis exemplis doceam. v. 26. in Athenæo ita scribitur:

Δι συ δῆξιὰ, καὶ πόλος διέφα * *

Nullus error a librariis facilius poterat ob scitas similitudinem. In eandem sententiam et Villebramius incidisse postea observavi. *dalein, canere laudes, celebrare.* Ion Chius in Dithyrambo ap. Schol. Aristoph. Pac. 835.

Ἀοῖαν ἀμφοράταν
ἀστὴρ ἀείδομεν
ἀλλὰ λευκοπτέρυγα πρὸ θεμένων.

Hic locus forte ex hymno ad stellam matutinam petitus est. conf. Toup. Emend. in Suid. T. II. pag. 529. Bentlei. Epistol. ad Mill. pag. 617. Valck. ad Theocr. Adoniaz. pag. 318. Alcman apud Achillem in vita Arati, pag. 273. ed. Petav.

Ἐγὼ δὲ δαίσομαι, ἐν δυὸς ἀρχήμασιν.

In ultimo versu Bacchus dictus διθυραμβοδιθύραμβος. Simili modo Lyricus incertus ap. Dionys. Halicarnass. de Structura Orat. pag. 129. exclamat:

Ἰακχε διθύραμβε!

conf. Diodor. Sic. Lib. IV. c. 5. T. I. p. 250. Memorabilis est Athenæi locus, Lib. XI. pag. 465. A. in quo de antiquis poetis hæc scribit: ἐν οἷς ἔμελπον τὸν Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀναπαλαΐοντες εὐάνθη, καὶ διθύραμβον, καὶ βακχεύτην καὶ ζρέμιον. Auctor Etymologici Gudiani MS. Διθύραμβος λέγεται καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁμώνυμος τῷ Διῒ ὁ εἰς αὐτὸν ὕμνος. Bacchus a Pausania, Lib. I. c. 31. ἀνθιος dictus, respiciente ad hederæ coronam, qua ornatus. Hinc *floridus* et *florens*. Catullus Nupt. Pelei et Thet. 251.

" At parte ex alia florens volitabat Iacchus."

conf. Ill. Heynius ad Virgilii Cirin, 110. Olandianus, de Rapt. Proserp. Lib. I. 16.

- - - "lætusque simul procedit Iacchus
crinali florens hedera."

Respecta corona, qua cincta, puella *floride* dicta in Catulli Epithalamio:

"Tu fero juveni in manus
Floridam ipse puellulam
Matris e gremio suæ
Dedita, o Hymenæe Hymen!
Hymen o Hymenæe."

Valde quoque apposite, poeta incertus in Anthologia Latina, T. I. pag. 9. illud *συσσχαλτ'* expressit:

"Lætoïs corymbis hederate coronis."

Conferendus etiam Cratinus ap. Hephæst. p. 108.

Εἶτ' *συσσχαλτ'* ἄναξ!

In ultimo versu male legitur in Athenæo. Δάφνιαν χερσίν. Patet scribendum esse *δαφνικὴν χερσίν*, aut saltem *Δαφνίαν χ.* Quoniam semel Pratinæ Philasii mentio facta, fragmenta poetæ, quæ ad manum mihi sunt, hic a me proferentur. Pratinam, fabulas Satyricas primum composuisse memoriæ proditum a Suida. Idem narrat Tzetz. Proleg. in Lycophr. Pausanias, in Corinth. T. I. pag. 227. ed. Facii. Scholiastes denique vetus ad Horatii A. P. p. 317. ed. Bas. Laudat laudatum fragmentum Athenæus, Lib. XIV. pag. 624. quod animi conjectura adductus, ad Satyrica dramata Pratinæ referendum esse credo. *Πρατίνας δὲ τοῦ φασὼν*

Μὴ σύντονον θίασιν μήτ' ἀναμίσγειν
λαστὴ σῶσαι, ἀλλὰ τὸν μέσον τόνον
ἄρασθαι αἰόλιζε τῷ μέλει - - -

Hæc omnia proxima erant. Alterum versiculum turpe hiantem sic emendavit Toupius ad Suid. T. II. pag. 479.

Μὴ σύντονον θίασιν μήτ' ἀναμίσγειν,
λαστὴ Μοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν τόνον
ἄρασθαι αἰόλιζε τῷ μέλει, χθιζὸν.

Bene vir doctus v. 2. corruptum *σῶσαι*, restituit in *Μοῦσαν*. Aliud vero quid mutandum aut addendum esse nego. Legendum sine dubio quomodo in Athenæo est, mutato tantum accento, *τὸν*. Est enim *τὸν* participium verbi *τῆμι*. Aristophanes Nub. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ, τὸν βούλησθ' ὁν ἄρχ τοὺς
ἀγροὺς,
ὑφαίνειν - - -

Sic e Codd. recte edidit Brunk, quem vide in Not. Perperam vulgo legebatur *τοῦν*. Hesych. *τῆν, τέλσαι γῆν*. Pleniorem inveni Glossam in Photii Lex. MS. *τῆν, οὐ τοῦν τὴν γῆν*. Εὔτολις Αἰξίν. — *θίασιν, σύστασιν* sic verbum edidicit Lyricus incertus apud Plutarchum. Quæst. Convival. IX. 15. p. 478. A.

- - - *καμπύλου μέλος διώκων.*

Pindar. Nem. V. 44.

- - - *διώκων φθόγγους αὐλήτηρ.*

Verbum *αἰολίζειν*, bene explicat Scholiastes Theocr. Id. I. 56. ubi inter alia: *καὶ Ἡρακλῆς Μοῦ' αἰόλιζε ταῦτα, τοῦτο δὲ ἴσον δὲ' ὑπερβολὴν τοῦ κέλλειν — ταῦτα γὰρ δῆλον τὸ αἰολίζειν.* Plato in Cratylo c. 40. *αἰολεῖν* et *ψιλεῖν* idem esse affirmat, hinc *τὸ αἰόλον, ψιλὸν* reddidit Apollonius Sophista, Lex. Hom. pag. 61. Hinc et *αἰόλον μέλος*, idem est ac *ψιλὸν μέλος*, in Ithyphallico carmine apud Athenæum Lib. XIV. pag. 622.

Καὶ Πάνες νῦν δὲ Μοῦσαν ἀγκαλίζομαι
ἀοιδὸν ἰθυφαλλικὸν χόρευμ' αἰόλον μέλος.

Eodem loco Athenæus e Pratinæ carminibus, hunc excitat locum: *Πρότερα τοῖς ψευσὶν ἀοιδὸν λαβέσθαι Αἰολὶς ἁρμονία.* Scripsi *ἀοιδὸν*, in Athen. erat *ἀοιδὸν*. — Pratinæ *Δυμαῖναι* ἢ *Καρυάτιδες*, laudantur ab Athenæo Lib. IX. pag. 392. F. *Πρατίνας δὲ ἐν Δυμαίναις* ἢ *Καρίτισιν, ἀδίφωνον ἴδιος καλεῖ τὸν ὄρτυγα, σπλὴν εἴ μή τι παρὰ τοῖς φλιασίοις ἢ τοῖς Δάκωσι φοιτῶντες, ὡς οἱ πάριδιται.* Tragœdiæ nomen in Athenæo corruptum esse, jam Casaubonus monuit. Emendavit itaque *ἐν Δαικήταις* ἢ *Καρυάτισι*, quem et secutus Kuhnius ad Pausaniam, Laon. pag. 311. I. Meursius contra, in Miscellan. Lacon. Lib. IV. c. 14. p. 306. non tragœdiam sed comœdiam Pratinæ, *Δυμαῖαι* inscriptam esse memorat. Sed aliud quid agebat Vir doctissimus. Toupius denique, Emend. in Suid. T. II. p. 480. sic refingit: *Πρατίνας ἐν Δυμαίναις* ἢ *Καρύτισιν. Pratinas in Dymenis aut Caryatidibus.* Laconiæ saltatrices *Dymenæ* dictæ. Hinc patet nomen *fabulæ satyricæ* ortum esse. Stephanus Byzantinus. *Δυμᾶν. φῦλον Δωρικὸν. οἱ εἰκάντες Δυμᾶνες καὶ Δυμανὶς τὸ Σκληκὸν καὶ Δυμαῖνα. Εὐφορίων Χιλιάσι·*

- - - *φιλοσκληπάμοσι Δυμαίναις.*

Vox hæc, Toupio monente, restituenda etiam Hesychio. *Δύσμαινα, αἱ ἐν Σπάρτῃ χορεύτριδες βάκχαι.* Ubi legendum, *Δυμαῖναι.* Huc pertinet quoque sigillum Cleærchi, cui virgines insculptæ, Caryatides saltantes. Ctesias ap. Plutarchum in Artaxerx. pag. 295. — *εἶναι δὲ γλυφὴν ἐν τῷ σφραγῖδι Καρυάτιδας ὀρχουμένας.* Pratinæ *Τπορχήματα* honorifice laudantur a Plutarcho, de Musica, T. X. p. 659. Reisk. Forte ad Hyporchemata locus pertinet excitatus ab Athenæo Lib. XI. pag. 461. et Eustathio, sine auctoris no-

mine ad Hom. Iliad. ι'. pag. 1637. 30. edit. Rom. Athenæi verba hæc sunt: ἀλλὰ μὴν ὁ Πλούταρχος ἴφι κατὰ τὸν Φλιάσιον φιστὸν Πρατίναν, οὐ γᾶν αὐλακισμὸν ἀνδρῶν, ἀλλὰ σιύφον μαστεύων κυλικογρήσων ἔρχεται. Casaubonus, in Animadv. pag. 490. emendavit: οὐ γᾶς αὐλακισμίνας ἀρῶν, ἀλλὰ σ. μ. κ. s. In Excerptis Hoscheliasis scribitur: οὐ γᾶν αὐλακισμένην ἀλλὰ σιύφον μ. Sed Epitomator ut solet more suo, Pratinæ locum immutavit, præcipuum illius verbum excerpsisse contentus. Miror quomodo tot difficultates enasci potuerint e verbis facile emendandis. Scribe: οὐ γᾶν αὐλακισμίναν ἀνδρῶν, ἀλλὰ σιύφον μαστεύων, κυλικογρήσων ἔρχεται. Hesych. μαστεύειν, ζητῶν. sic et Schol. Venet. ad Iliad. ξ'. p. 334. conf. Sophocl. Œd. Tyr. 1171. 1182. Æschyl. Choeph. 328. 892. etc. Ultimum quod innotuit mihi fragmentum e Pratinæ carminibus apud Athenæum latet, Lib. XIV. p. 633.

Ἄδειν ὁ τέττιξ εὔτυχος εἰς χορόν.

verbum εὔτυχος non sanum esse jam Casaubonus observavit, cum Excerptis itaque legendum censet:

Ἄδειν ὁ τέττιξ εὔτυπος εἰς χορόν.

vel εὔτυκτος. *Lacon est musicus aptus ad chorcas.* Omnino εὔτυπος vel εὔτυκτος est pro εὐτύκτως. Vid. Homer. Iliad. γ'. 336. ε'. 480. Etym. MS. εὐτύκτων — καλῶς κατασκευασμένων. Omisso τ in ultima, ὁ, ἡ, εὔτυπος. Callimach. Lav. Pallad. 37.

- - - - καὶ ἁ θεὸς εὔτυπος ἔρπει.

vid. ibi Interpp. conf. Æschyl. Suppl. 981. 1001. et Cl. Schütz, ad ll. cc. Toup. in Hesych. T. III. p. 357. Deest tamen vel sic versui syllaba, quam supplevit Wakefield, Silv. Critic. T. II. pag. 36.

Ἄδειν ὁ τέττιξ εὔτυπός ἐστιν εἰς χορόν.

ubi versum erudite illustravit.

DEDICATIO
SIMULACRI REGILLÆ
HERODIS UXORIS
IN CERERIS ET FAUSTINÆ
AD
TRIOPIUM.

B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Δεῦρ' ἴτε, [1]Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ [2]θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.

[1] Θυμβριάδες B.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ] Vide quæ de Marcello, carminis forsan auctore, in Præfatione monui.

Δεῦρ' ἴτε Θυβριάδες] Usitatius erat Θυμβριάδες. Θύμβρις enim Græcis *Tiberis*. Hesych. Θύμβις, ὄνομα ποταμοῦ. Dionys. Perieget. 352.

- - - - ἧς διὰ μέσσης
Θύμβρις ἰλισσόμενος ῥέον εἰς ἅλα βάλλει.

Literam vero μ, multis vocabulis extorrere, familiarem Græcis poetis. In Scholiis MSS. ad Dionysium, monente Viscontio, legitur Θύβρις, quæ lectio genuina, nam et in antiquissimis Virgilii Codd. legitur Thybris; et Θ Græcorum, valet Romanorum *Th*. conf. Gierverii Italia antiq. pag. 699. — Memorabilis in hanc rem est H. Stephani observatio, in Thes. L. Gr. T. I. p. 794. Ego, ait, in antiquioribus et fide dignioribus diversorum poetarum scriptis ὄβριμος potius quam ὄμβριμος observasse mihi videor. At immemor optimæ observationis, in Æschylo, Agamemn. 1420. edidit

ἄπολις δ' ἴση, μῖσος ὀμβριμος ἀστοῖς.

et in Sept. ad Theb. 800.

πίστευσιν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.

Stephanianam lectionem omnes retinuerunt, ipse novissimus Æschyli editor Du Theil. Brunk, in loco e Sept. ad Theb. petito edidit ὀβρίμων, quam lectionem usurpavit Cl. Schütz, qui tamen in Agamemn. (v. 1422.) conservavit lectionem Stephanianam. Idem vitiosum scribendi genus observavi in Euripide. In Orest. 1465. legitur, ed. Musgrav.

Ἰδαῖα μᾶτερ, μᾶτερ
ὀβρίμα, ὀβρίμα.

at in Ion. 215.

Τί γὰρ, παρανὸν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον.

vid. Brunk. ad Eurip. Orest. 1463. In Quinto Smyrnæo, ubi etiam tale vitium latuit, veram lectionem restituit Toup. Emend. in Suid. T. III. pag. 253. — Litera μ multos errores effecit in poetis Græcis euphoniæ causa, ab imperitis librariis posita. In Euripid. Alcest. 245. legitur:

Ὅστις ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχου
τῆσδ', ἀβλαπτὸν
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

Legendum vero deleta litera μ, ἀπλακὼν, vid. Schol. Sophocl. Trachin. 120. Brunk. ad Sophocl. Œd. Tyr. 472. Simili modo in Euripid. Iphig. Aul. 124.

Καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς, ἡλίκην' ἀμπλακὼν,
οὐ μέγα φυσᾷ θυμὸν ἐπαίρει
σοί, σῇ τ' ἀλόχῳ;

Legendum est, λίκτ' ἀπλακὼν, nam Marklandi emendatio

— λίκτ' (i. e. κατὰ λίκτρα) ἀμπλακίαν,

dura est, et participio Ionico nullus locus concedendus in Scena Attica. In Æschyli Eumenid. 935. accurate Hermannus edidit ἀπλακήματα, in omnibus enim aliis edd. erat ἀμπλακήματα. Reddenda vox et sana in Tragici Supplic. 238. ubi vulgatur:

Κλυεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ' ἁς λόγος.

Scribe: τἀπλακήμαθ' —. Nonnunquam et aliæ literæ, præcipue τὸ λ, additæ, contrarium linguæ legibus. In Euripid. Ipoig. Aul. 352. edidit Musgrave,

- - - - Δαναΐδαι δ' ἀφίκται
ναῦς διάγγελον, μάτην δὲ μὴ πτοῦν ἐν Αὐλίδι.

Ubi omissum λ. scribendum enim ναῦς διάγγελλον, sequitur enim εἶχες et παρεμάλεις. Imperfectum hujus verbi occurrit in Hero. fur. 554. Heien. 626. nunquam vero, quantum scio, aor. 2. Similis error latet forte in Iphig. Taur. 939.

Ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἤγγιλες μανείς.

raro aor. 2. passivi in Atticis Tragicis invenies. Legendum itaque: ἤγγιλθες. conf. Hecub. 591. 672. Æschyl. Choeph. 739. Agamemn. 302. Euripid. Hecub. 727. Orest. 1529. 1018. Sophocl. Electr. 1341. 1462. Œd. Tyr. 604. Fere semper aor. 1. a Tragicis usurpatum esse, præter

II.

MARCELLI.

Huc adeste Tiberinides ad templum mulieres, Regillæ ad simulacrum suffimenta sacra ferentes.

[2] Θυοσκόον ex corr. S.

Etym. M. pag. 154. 424. 503. 817. 883, monuere, Piersonus ad Mœrin, pag. 207. et Valk. ad Eurip. Phœn. pag. 506. Literam denique ν multis locis insertam esse, sensumque turbare, dudum notarunt VV. DD. cnf. Wakefield ad Lucret. III. 927. ubi nonnulla exempla invenies.

Ῥηγίλλης ἶδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.] **Regilla**, e nobilissima Romana familia orta, fuit Herodis Attici uxor, soror Brabuæ. vid. Visconti pag. 76. qui egregie, quæ ad Regillam spectant, omnia illustravit. — **Ἶδος**, *sacra effigies, statua.* vide quæ monui ad Inscr. I. 19. Pro *simulacro deorum*, ponitur ap. Dionys. Halicarn. A. R. Lib. I. p. 38. παραλαβὼν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ ἴδη τῶν θεῶν Appian. Mithrid. pag. 717. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἶδος, ὃ παλλάδιον καλοῦσι. Vide præterea de hac voce Eroticanum et Thom. Mag. Jungerm. ad Poll. Lib. I. 7. et Toup. in Cur. noviss. in Suid. pag. 61. — Sæpenumero vox **Ἶδος** pro *statua*, in poetis. Æschylus in Niobe. ap. Strabon. Lib. XII. p. 870.

Βεβῶντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας Ἶδος.

Insignis quoque est Callimachi locus apud Eusebium, in Præp. Evang. Lib. III. 8. emendatus a Toupio, in Emend. in Suid. T. III. p. 93. de Junonis statua lignea apud Samios:

Οὔτω Σμίλιδες ἔργα ἰδέσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῖμεῖ
Δαιδάλου γλυφάοιο ἄξιος ἴνδα σανίς.
ὧδε γὰρ ἱδρύοντο Διὸς τότε· καὶ γὰρ Ἀθήνης
ἐν Λιβύῃ Δαναοὶ λᾶαν ἴδρυσαν Ἶδος.

Lapides antiquissimis temporibus pro statuis honore positi. Euripides, Antiope:

- - - ἐνθεν δὲ Σαλάμιοις βασιλεῦσι
πομπεύσαντα μεσσῷ στύλον εἶδον θεοῦ.

Simili modo Auctor Phoronidis, ap. Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 418.

Καλλιδόη πλαδαῦχος Ὀλυμπιάδος βασιλῆος
ἶδος Ἀργείης, ἣ στέμμασι καὶ θυσάνοισι
πρόσθε διέπρησεν σεφὶ πίονα μαιμήν ἀνάσσης.

Dixi supra vocem **Ἶδος** templum sæpenumero significare et monumentum. Tali significatione verbum credo reddendum esse fragmento corruptissimo, desumpto e Pythonis Catanensis (aut Alexandri Magni) fabula Satyrica, Agenis inscripta, ap. Athen. Lib. XIII. p. 595. F. Versus poetæ partim cum soluta oratione misti, ita se habent: Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ πάλαμος ψίφινη, ὁ δὲ ἡφαιστὸς ἔργον· ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε

στόμις ὁ πλησιὸς λαὸς, ὃν δὴ Παλλάδιος
τοῦξας, κατέργασ' διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ φαγὼν,
ἐντεῦθεν δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ἰδόντες αὐτὸν παγκάλως διατείμενον,
ἔφασαν ὡς ἀξίως τὸν ψυχὴν ἄνω
τὴν πυθιονίκης - - - -

Totum locum depravatum, in hunc fere modum emendari posse existimo:

Ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ πάλαμος ψίφινος· ἶδος
ἐστὶ χαλκοῦν δ' ἔργον· ἐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
στόμις ὁ πλησιὸς νεώς, ὃν δὴ Παλλάδιος
τοῦξας, κατέργασ' διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ φαγών.
ἐντεῦθεν μὲν τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι
ἰδόντες αὐτὸν παγκάλως διατείμενον,
ἔφασαν, ὡς ἄξιον τὸν ψυχὴν ἄνω
τὴν πυθιονίκης - - - -

Hic quidem, ubi arundo noscitur, monumentum
tumulus exstructus est. Ex sinistra vero parte
meretricis superbum templum, quod Harpalus
ædificavit; paravitque sibi fugam ob hanc rem.
Hic autem, Barbarorum quidam Magi, videntes templi situm præclarum, dixere, se subvecturos animam Pythionices in sedes supernas - - - -

In Fabula Satyrica Agenis inscripta, tractata erat historia Harpali et Pythionices. Ex pluribus enim quam ducentis talentis Harpalus, immensa duo monumenta in Pythionices exegit sempiternam memoriam. Pythionices historiam suavissime exposuit summus Criticorum, Jacobs, in Wielandii Museo Attico, T. II. sect. 3. pag. 178. Ibi acumen, doctrinam reconditam, poeticamque facultatem admirandi, jucundam occasionem sæpe nobis datam esse recordamur. Emendavit quoque fragmentum laudatum, at quia in nonnullis aliter sentimus, afferamus sententias viri doctissimi, libereque nostram

Ἡ δὲ πολυκτεάνων μὲν [1] ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἀγχίσεω [2] κλυτὸν αἷμα καὶ Ἰδαίης Ἀφρόδιτης.
Γήματο δ' [3] ἐς Μαραθῶνα. θεαὶ δέ μιν οὐρανιῶναι
[4] Τίουσιν, Δηώ τε νέη, Δηώ τε παλαιὴ,
Τῆσί περ ἱερὸν εἶδος ἐυζώνοιο γυναικὸς.
[5] Ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνῃσι νέασται

[1] ἴην A. [2] κλυτὸν A. [3] εἰς S. M. B.

addemus opinionem. Acutam v. 1. recepi Jacobsii emendationem, πίφυχ'. at pro ἴλος, quæ conjectura ingeniosa, scribendum mihi videtur ἴδος. Præterea vox ἴλος, quæ arundinosam regionem indigitat, (vid. Angares ap. Athen. Lib. XIV. pag. 633.) superflua est, quia jam præcesserat, ὕπνου ὁ κάλαμος πίφυχ'. Credidit Vir doctissimus, templum Pythionices in calamis positum esse, talem enim habuit Venus apud Milesios. vid. Theocrit. Id. XXIX. 4. v. 2. ita scribit V. D.

ἴνθ' αἰέτωμα, κἀξ ἀριστερᾶς ὁδοῦ.

Erudite quidem posuit αἰέτωμα, at ἐπίχωμα propius ad literarum ductus accedere videtur, et ad ipsam rem jucundissime. Vocem ὄρνον e Glossa ortam putat, qua ὄρφος scriptum erat. At ὄρνος i. q. ὀρφνὸς aut ὀρφανός. ἐπίχωμα ὄρνον, reddo, *tumulum desertum*. vid. Phavorinum h. v. δ' ὃς mutaverat doctissimus Criticus in ὁδοῦ. Sed lectio in Athenæo recte se habet et servanda. Sophocles Electr. 6.

αὖτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκαντόνου θεοῦ
ἀγορὰ Λύκειος. ὁὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε,
Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός.

v. 3. male erat in Athenæo λαὸς, quod jam a Casaubono observatum. Cur *Harpalus* Παλλὰδης dictus, narrat Athenæus. In v. 6. vir doctissimus pro παγκάλως scribit παγκάκως. Non tamen mihi persuadere possum hanc lectionem a poeta profectam esse. Sermo, ut mihi videtur de superbo situ monumenti, minime de Harpalo, certe sensus, et verbum illud διακείμενον, quod de ædificio bene dici potest, hoc indigitare videtur. v. 5. male vulgatur ἀξιοῦσι. patet scribendum esse ἄξουσι —. In poetæ vs. 2. Lapis et Arcudius Θυοσκόα. Vitiosa est Salmasiana lectio Θυοσκόον.

Ἡ δὲ πολυκτεάνων - - - Ἀφροδίτης] Nobilissimam facit Regillam inscriptionis auctor, et ad Æneam et Anchisem gentis originem refert. conf. Visconti.

Γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα. - - -] Nupsit Regilla Herodi Attico, qui Marathonius erat. Marathon, notus Atticæ pagus, unde fuit Herodes. Ibi immensas opes possidens, vitam exegit, ibidemque sepeliri voluit. vid. Philostratum in Herode, c. 12. Gellium Lib. I. 2. Conservavit Philostratus Epigramma ipsius sepulcro inscriptum: Brunk. Analect, T. III. pag. 272.

Ἀττικῆ Ἡρώδης Μαραθώνιος, ᾧ τάδε πάντα
κεῖται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδαίμως.

Dictus quoque Herodes, Marathonius, in Inscriptione Athenis reperta, editaque a Sponio, Itin. T. II. pag. 482. conf. Viscont. ad h. l.

Θεαὶ δέ μιν οὐρανιῶναι - - - παλαιὴ] Ex Salmasii sententia, duæ hic proponuntur Cereres, nova et antiqua. Cererem intelligit matrem, et filiam Proserpinam, Cererem novam, juniorem a poeta vocatam. At a viro docto minime observatum, hæc reliquis non convenire. Spanhemius, ad Callimach. Hymn. in Cerer. 133. sub nova Cerere, Sabinam imperatoris Hadriani uxorem intelligit. At hæc nullâ temporis ratione habita, scripsit Vir doctus. Sine dubio intelligenda est Faustina; cui sententiæ magnam vim e versu 48. conciliavit Viscontius. Ibi legitur:

Τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦνται
ἄγαλμα.

Hinc quoque patet, Faustinam juniorem, Cererem novam dictam esse. Ex V. Cl. Eichstædtii censura, pag. 489. intelloxi, opinionem hanc, Faustinam sub Cereris nomine latere, jam Arnaldum habuisse, in libello De diis παρέδροις. cap. XXII. pag. 144. aliamque falsam exstare, in Maffeii Art. Critic. lapid. III. 1. pag. 143. Deæ dictæ οὐράνιαι, cœlestes, quod idem est ac οὐράναι, in Tragico incerto ap. Stobæum Grotii pag. 133. οὐράνιον solet esse epitheton deorum, in Homero. vid. Iliad. α'. 570. ε'. 373. ξ'. 195. φ'. 275. 509. οὐρανιώνη, nunquam, quantum scio, in ullo poeta occurrit.

Ἄγκειται] Optime Marcellus adhibuit verbum ἀνακεῖσθαι, quod Grammaticorum veterum auctoritate, de dedicatione alicujus rei, maxime *statuæ*, dicitur. Athenæus, Lib. I. pag. 23. C. Ἀνακεῖσθαι δὲ φαμὲν, ἐπὶ ἀνδριάντος. Ἔδει τοὺς ἐπὶ κατα-

Ea quidem opulentissimis erat ex Æneadis,
Anchisæ inclytus sanguis, et Idææ Veneris:
Nupta venit Marathona: divæ autem ipsam cœlestes
Honorant, Ceres nova, et Ceres prisca,
Quibus sacra effigies formosæ mulieris
Dicata est. Ipsa vero cum heroinis habitat

[4] Τίμουσιν A.

[5] Ἀγχίται A.

καμόντων χρωμένους τῇ λέξει, διάσυρον. Theocritus, Id. X. 32. ex emendatione Toupii in Animadv. p. 395.

Λίθε μοι ἅς ὅσσα Κρονίδη πόκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
χρύσεια ἀμφότεροί κ' ἀναπείμεθα τᾷ Ἀφροδίτᾳ.

Auctor incertus Epigrammatis asservati in Bibliotheca Cardin. Zeladæ, in Analect. Brunk. T. III. n. CLXIII.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀναπεῖσθαι
τὰς βίβλους ἑλίκας, τὰς παρὰ τοῖς πλατάνοις.

Μεθ' ἡρώῃσι νίσεται - - - Ἐν μακάρων νήσοισιν] Atticum est ἡρῶναι pro ἡρωΐναι. Sic infra v. 55.

Οὐδέ μιν ἡρώῃσι παλαιῇσιν μεθίουσα.

Aristoph. Nub. 315. Αἱ φθιγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνὸν μῶν ἡρῶναί τινες εἰσίν; Ubi Scholiastes: Ἀττικὴ ἡ σύνταξις τὸ ἡρῶναι, ὡς ᾐδέσθαι, ᾔδεσθαι —. Κατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ, ἐνθάδε τρισυλλάβως προήνεγκε τὸ ἡρῶναι. Nil altius hærebat mentibus antiquorum, quam animas scelerum puras in beatas sedes migrare. Testimonia veterum a viris doctis passim collecta. In elegantissimo Pauli Æmilii epigrammate, apud Gorium, Inscriptt. Etrusc. T. II. p. 219. invenies:

καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἠλυσίαν πεδίων σκιερῶσα γέγαθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν, κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων.

Desidero hoc loco doctrinam Salmasii, scribentis: 'Saturnum in beatis insulis regnare, hic fecit, quod nescio an alibi temere invenies.' Cui non notus Pindari locus Ol. II. 122. quem integrum transferre liceat:

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
ἑκατέρωθι μείναντες
ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς
ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων
νᾶσοι ἀκεανίδες

αἶβαι περιπύουσιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν, ἃ δ' ἀγλαῶν δενδρέων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρζει· ἔρμοισιν τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις.
βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος.
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνου ἕταιμον αὐτῷ πάρεδρον
σεμνὸς ὁ πάντων Ῥέας
ὑπέρτατον ἔχοισα θρόνον.

Reperit Visconti aliam quoque auctoritatem in picturis sepulcri Nasonum Tab. VIII., ubi anima a Mercurio ad Saturnum sedentem adducitur. — Similitudine aliqua argumenti admoniti, addamus conjecturam de Suidæ loco. Memorat Grammaticus arcem Thebarum in Bœotia sitarum, vocatam esse *Insulam beatorum*. v. Μακάρων νῆσοι. — ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς Παρμενίδης. Nihil hic observarunt Viri docti. At in Photii Lexico MS. iisdem fere verbis hæc inveni: Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν, τὸ παλαιὸν, ὡς Ἀρμενίδας. Ex his apparet, in Suida, Photii auctoritate Ἀρμενίδας, pro Παρμενίδης legendum esse. Fuit enim Armenidas scriptor de Rebus Thebanis; hoc intelliges e loco Scholiastæ, Apollonii Rhod. Lib. I. 551. Ἀδυναίης Ἰτωνίδος, γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας δὲ Ἀθηνᾶς ἐστιν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. .... Ἀρμενίδας δέ, ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς, Ἀμφικτύονός υἱὸν Ἰτωνὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γεγονέναι (φησὶ), ἀφ' οὗ Ἴτων πόλις καὶ Ἰτωνὶς Ἀθηνᾶ. Armenidæ nomen restituendum alio loco Scholiorum in Apollon. Rhod. Lib. I. 741. Ibi de origine Thebarum mentione injecta, hæc leguntur: ὅτι δὲ ἀκελαΐδησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. τὴν δὲ λύραν δεδῶναι Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν φησὶ. Scribe: Ἀρμενίδας. Syllabam ἐν pro ἐμ, in voce ἐμβασιλεύω, accurate dedit Arcudius. Talia occurrunt plura in Codd. MSS. et antiquis Inscriptt. Sic centies TTNBOΣ pro TTMBOΣ incisum invenies. Magna laude dignum est Viscontii ingenium, qui in notis ad h. l. emendavit epigramma in Ana-

Ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος [1] ἐμβασιλεύει.
Τοῦτο γαρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου [2] εἵληχεν ἄποινον. 10

[1] ἐμβασιλεύει tanquam ex marmore omnes.

lect. Brunk. T. III. adesp. DCCXVIII. Edidit enim Brunkius:

Τίς μου τὴν Σειρῆν' ἄκαιον κακὸς ἤρασε δαίμων;
τίς μου τὴν γλυκερὴν ἥρασ' ἀηδονίδα;
παπὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφας σταγόνεσσι λιθοῖσα
ὅλεσ' Μαῖσ', ἑτάρω δ' ὄμματ' ἐκεῖνα σέο,
καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσεον· οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
λείψανον οὐκ εἴδεις, οὐ σοφίης φίλεται.
Ἱέμενοι μέρμηκες θωμαλγέας. ἄμμασιν ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἀνδρώσας· πάντα δ' ἄδηλα Τύχης.

Versu primo in lapide invenit Visconti:

Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακὸς κακὸς ἤρασε δαίμων.

Elegantissima lectio! tantum abest, ut saxibus meis molesta sit repetitio verborum κακὸς, ut potius existimem, diligenter haec verba a poeta posita esse, ne funestam cladem celeriter currentibus et remissioribus numeris caneret, sed ut languida aliquantum sensibus oratione fata luctuosa deploraret. conf. Barmann. ad Anthelog. Lat. T. II. pag. 98. Versum 6. ita lapis exhibet:

λέψανον οὐ καλοὺς, οὐ σοφίης φίλεται.

Ubi addita litera λ, legendum; οὐ κάλλεως, pro quo Brunkius exhibuit οὐκ εἴδους. Sexaginta equidem, nimia literarum aerotatione corrupta loca affere possum. Exprimam pauca. In Athenaeo, Lib. XIV. pag. 697., Scolion legitur venustissimum, editum quoque a Brunkio, in Analect. T. I. pag. 154. et Ilgen, in Scoliis pag. 31.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμαν ἔχων·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται
τῷ παρόντι τρέχειν ἀνάγκη.

Putat Jacobs in Animadv. ad Anthol. T. I. P. 1. p. 294. (conf. Addend. ad Ilgenii Scol. pag. 256.) post ἐκ γᾶς omissum esse vocabulum, quod versum expleverit, ut esset Alcaicus. At nihil deesse puto. Est enim primus versiculus Glyconicus, Antispasticus dimeter Acatalectticus, qualis ille Simonidis ap. Plutarchum, in Consol. ad Apollon. T. I. pag. 297. ed. Wyttenbach.

Ἀφροδίτα δὲ μειλιδώνις.

et notus Horatii, Lib. I. Od. III. 1.

"Sic te diva potens Cypri."

Mihi vero, nemineni quantum scio, animadvertisse, versum tertium vitio laborare. Credo Scolion sic scribendum et distinguendum esse:

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμαν ἔχων·
ἐπεὶ δ' ἂν ἐν πόρῳ γένηται,
τῷ παρόντι τρέχειν ἀνάγκη.

Sensus est: *oportet nautam e terra agitatum videre quam, an rei nauticae habeat cognitionem (si παλάμαν ἔχοι); si vero mercator factus, deprehensusve mari tempestate, omnibus viribus allaborandum, ut vento recte uteretur.* παλάμη, *ratio est, qua quid efficitur*, i. q. δύναμις. Certe sic saepius usurpatur a Pindaro, v. c. Olymp. IX. 38. X. 25. Pyth. I. 85. Nem. X. 121. etc. Versu tertio, spondeus, Lyrica omnino defendi potest auctoritate. Video his scriptis Wakefieldium, in Silva Critica, T. IV. pag. 63. conjecisse v. 4.

Τῷ φορέοντι τρέχειν ἀέτᾳ,

aut,

Τῷ φορεούσῃ τρέχειν ἅμ' αὔρᾳ.

Sed huc nimis a literarum ductibus recedit. Ob falsam scribendi methodum, vitiose se habet Mesomedis locus in Brunkii Analect. T. II. pag. 292. Anthelog. Jacobs, T. III. pag. 6.

λίθουσα δὲ πᾶσι πόδα βαίνεις,
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις,
ὑπὸ πῶχιν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς,
πεύκης δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω ὄφρὶν,
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

Versu 4. hiatus est, qui cum unicus sit tota hymno, Dactylicis numeris eleganter condite, omnino tollendus. Procul dubio fuit in Mesomede:

πεύκης δ' ὑπὸ πόλεσιν ἀεὶ κάτω
ὄφρὶν, ζυγὰ χειρὶ κρατοῦσα.

Quam bene nunc numeri utriusque versus sententiae conveniunt. Vox caeterum ὄφρὺς mihi suspecta est, et sine ullo sententiae damno tollenda. Tum esset:

πεύκης δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.

Conferendus cum Mesomede, Apollonii Rhodii locus, Lib. II. 685.

- - - οὐδέ τις ἔτλη
ἀντίον αἰγάσασθαι ἐς ὄμματα παλλὰ θεοῖο,
στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ὑπὲ χθονός.

Sed quid vetat unum utrumque locum

In beatorum insulis, ubi Saturnus regnat;
Hoc enim pro bona mente sortita est munus: 10

[2] εἶλκυσεν A.

poetarum hic emendare, ubi vera lectio in falsam librariorum inscitia degenerauit? Suasissimus Lycophronidis locus apud Athenæum, Lib. XV. pag. 670ᵇ, quem, cum vitiosus sit, male intellectum esse, quid mirum? "Οθεν Διοφῶνίδης, ait, *τὸν ἐρῶντα ἐκείνου αἰσθόμενον ἐκέλευσε λέγειν, τίθεμαι ἀναπίθημί σοι ῥόδα καλὸν νάρκισσον, καὶ σφίλιν καὶ κυπάρισσον καὶ τὴν Σηροφόνην λογχίδα, ἐπεὶ μοι νέος ἄλλη κέχυται, ἐπὶ τὰν χάριτι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.* Casaubonus, quod in Aldina et Basilecusi editione fuit, *καλὸν νάρκισσον*, in *καλὸν ἄνθημα* mutare studet: idem profert aliam conjecturam, *τὸ ῥόδα καλὸν τόθ'*, *ἁμά τι σίδιλα*. Displicent hæc eruditissimo Jacobsio, qui in Animadv. ad Anct. Vet. pag. 317. hæc scribit: 'Mihi olim in mentem venit: *ῥόδον χαρίτων μέλημα*, ut Anacreon Od. V. *ῥόδων ἔαρος μέλημα*. Od. LIII. *Χάρισίν τ' ἄκαλμ' ἐν ὥραις—*

Τόδε καὶ μέλημα μύθοις.

et XXXVIII. *Ἴδε πῶς ἔαρος φαίνεντος χάριτας ῥόδα ζεύγνυσιν.* Fortasse tamen vetus, quod et a vulgatæ scripturæ ductibus proxime abest, et reliquis donis optime convenit; *ῥόδον καλὸν αἷμα καὶ σίδιλα.*' Equidem, ut libere meam de hac conjectura sententiam dicam, nil malim, quam ut ea Codicis alicujus auctoritate confirmetur, est enim ingeniosissima, et pulcrum sensum efficit. Venit tamen mihi in mentem, dum meliora dabunt scatiores, conjicere; *καλὸν φόρεμα*, et totum locum sic scribere:

Τόδ' ἀναπίθημί σοι ῥόδα
καλὸν φόρεμα,
καὶ σίδιλα, καὶ κυπάρισσον,
καὶ τὴν Σηροφόνην λογχίδ', ἐπεί μοι
νέος ἄλλη κέχυται,
ἐπὶ τὰν Χάριν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Rosam hanc tibi depono,
Eximium ornamentum,
et calceos et galeam,
hastamque fortis necifieram, quoniam
mens mea alia volutat,
atque in puellam Gratiis amicam et
formosam conversa est.

Mellea Græcos versiculos vix exprimere potest lingua Latina. Quanquam haud multum a vero emendatio mea abesse videtur, tamen aliam quoque proponere liceat. Fuit forte:

Τόδ' ἀναπίθημί σοι ῥόδα
Καλὰ τὰ σίλιτα.

Non semel a poetis coronæ rosaceæ et apiatæ conjunctæ. Memorabilis est locus, e carmine Anthemæ dicto, ap. Athen. Lib. XIV. pag. 629. qui sic numeris reddendus:

Ποῦ μοι τὰ ῥῆ; ποῦ μοι τὰ ῥόδα; ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;
ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥᾶ; ταδὶ τὰ ῥόδα; ταδὶ τὰ σέλινα;

Versus sunt symplecsi. Cæterum cum Lycophronide comparandus locus Hedyles poetriæ, e carmine Scylla inscripto ap. Athenæum Lib. VII. pag. 297. Locum correctius scriptum subjiciam:

Ἡ πάρος μὲν δόρατα φέρων' ἀμφ' ὦμον πίτυος,
ἢ τὰς ἀλκυόνων ἐπαίδας ἐτ' ἀνατρέφων,
τῇ νύμφῃ δυστήνῳ ἀθύρματα δῶκεν ἑῷ
ἐκείνου
καὶ δορὶ γαίων παρθένος ὠκυτάτου.
ἀκτὴν γὰρ πάσαν ἀνωίστευεν, καὶ τὰ σύνεγγυς
Αἴτνης . . . .

Sermo est de Glauco, qui cum Scyllam amaret, in illius antrum ingressus est, dona ferens. Versu 3. male erat: *τῇ νύμφῃ δύσπιστος*; nec recte Casaubonus rescribebat, *δυσπίστῳ*. Legendum enim *δυσπίστου*. Etenim *δύσπιστος*, est is, cui *difficulter fides haberi potest*, *δύσπιστος* vero, qui *difficulter sibi aliquid persuaderi patitur*. V. Cl. Jacobs, ad Anthol. T. I. P. II. pag. 248. versum 2. ita scribit:

τῇ νύμφῃ δύστηνος ἀθύρματα - - -

admodum eleganter! Idem pro *ἀκτὴν γὰρ πάσαν*, *ἰώνιον* suspicatur:

- - - ἀκυὴν γὰρ ἔκελλε παρεκπέρων.

At hæc emendatio splendida magis, quam necessaria, nil enim locus habet, quod quemquam offendere possit. Quid sit *ἀμφὶ πίτυι*, nescio. Forsan sunt saxa in mari, quæ rubrum colorem a conchis adhærentibus ducunt. Recordor similem locum in Virgilii Cir. 103.

" Purpureis late videntia litora conchis."

Memorat quoque *concham*, ab colorem *purpureum*, auctor Mimorum apud Gellium, Lib. XV. pag. 527. Halcyones Nymphis erant dilectæ. Theocrit. Idyll. VII. 57.

Χαλκυόνες στυφελοῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν
τάν τε Νύσαν, τόν τ' Εὖρον, ἃς ὄρχατα φοινὰ πιτεῖ.
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρεΐσι ταί τε μέλισται
ὀρνίχων ἐφίλαθεν, ὅσσαι πτερὸν ἐξ ἁλὸς ἄρθεν.

Cum Hedyles loco convenit pulcherrimum Callimachi Epigramma, quod vitiis lanu-

Ὡς οἱ Ζεὺς ὤπτειρεν ὀδυρόμενον παραχοίτην,
Γήρᾳ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ [1] *περικείμενον εὐνῇ.*

[1] παρχάμενον S.

meris contaminatum, servavit Athenæus Lib. VII. pag. 318. Felicissime res successisse videtur Jacobsio, in restituendo epigrammate; temperare tamen mihi nequeo, quin totum locum apponam, ut in singulis locis emendatius legatur:

Κήγχρις ἠδὲ, Σαφοῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ τῶν μὲ
Κίσσῃ, Σελινοὶς ἄνθεμα πρώτου ἴχεις.
τοιγάρτοι, ὃς πτελέησιν ἐπίκλιτον, εἰ μὴ ἄϋτας
τοῖσδε κλίσσιν λαΐφος ἐπὶ πρηνέσιν.
εἰ δὲ χελιδονίς λιγυρὴ, δίκα κἀγὼ ἰρήσιμα
σοφοῖς δοὶ, ἃς καὶ τοῖσιν σεμνόφρονσι.
ἐκ τ' ἔκτου σπαρὲ δίκης Ἰκελίδες, ἴφθα γέ-
νησαι
σὺ τε πρέσβιστον πατέρων, Ἀρτεμί.
μετ' ἐμοὶ ἐν Σελάμοισιν ΙΘ', ἐς πάρος (ἐμὲ
γὰρ ἔστας)
τέτρατον· αἰνότερα, ὅσσα ἀλιτομές.
Κλεσίνοι ἀλλὰ θεμιστῇ ἴδιον χέρα· σὺν γὰς
ἐνθλὰ
ῥέζω, καὶ ζμίκρος ἐντὸ ἀν' Ἀιδάδος.

De verum S. hæc monet doctissimus Interpres ad Anthelog. T. II. P. I. pag. 235. 'Verba ἐν Σελάμοισιν, de templi penetralibus accepenim, ubi mustilus pericularum, quæ mare habet, accurus jacebat. Dioscurorum Σελαμὶς memorat Eustath. ad Iliad. pag. 906. Rhen Σελάμιον celeberrimum. vid. Schneid. ad Nicandr. Alex. pag. 78. Totum autem distichon in hunc modum distinxerim et emendaverim:

μετ' ἐμοὶ, ἐν Σελάμοισιν, ΙΘ', ἐς πάρος, αἰνὰ γὰρ ἔστας,
τρητὸν μυρὶς ἔσω ἀλιτομές.

Quum hic, in Arsinoes templo jamam, vita privatus, non amplius, ut olim fieri, Halcyonis, hortatur avis ova, i. e. mulieribus observe. In his solum μυρὶς Λιβυκὸς, verum puto. Non omnino in sanum restitutum non perduxit vir doctissimus. Σελάμιον quidem Dioscurorum etiam a Photio memoratur in Lex. MS. Σελάμια, ἀνάθημα. Σελάμια δὲ τινες λέγουσι τὰ Διοσκούρεια. At hoc loco Σελάμια, non penetralia templi, sed tabulæ pictæ, inter quas ad muros ἄτρη significare videntur. Sic ab Homero, tabulæ pictæ πολύπτυχοι Σελάμοι dictæ. Od. τ. 232.

ἐν δ' ἄρα τοῖσι Σελάμοις ἐξήκοντα

Apollonius Sophista, verum Σελάμιον per arcubere explicat, i. e. ἄτρητον. v. 215. in Athenæo erat corr. ἐ ἀλκυονὶς ἐπὶ ἀκτῶν. Nescio an recte verba restituerim. Alcyones in aqua habitabant, sub dominis e mari prominentibus rupibus, ubi concharum cubilia. vid. Varro ap. Gellium Lib. III. 10. Dicta est *αἰνετίρη*, Alcyon, aut quia edit mustilum, (nam conchas et concreas cibum esse Alcyonis res nota, unde et species aliqua a Franco-Gallis dicta, Martin Pêcheur Crabier, vid. Buffon Hist. Natur. T. XIII. p. 269.) aut, si privata est pullis, hos non curare videtur, et dura, i. e. *αἰνοτέρη* est. Cf. Valmont de Bomare Dictionaire d'Histoire Naturelle, T. IV. p. 67. Sed ad Lycophronidem revertamur. Aliud hujus poetæ fragmentum e Clearcho laudat Athenæus Lib. XIII. pag. 564. B. — καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἐρωτικοῦ, Δημοφῶντός φησιν, οὐτε παιδὸς ἄβρου, οὔτε γυναικὸς ἐφήβου τὸν χιτωνίσκον, ἀλλὰ γυναικὸς βαθυκόλπου, καὶ τὸ περίστωμα, ἀλλὰ πέπλον ποιῆσαι. i γὰρ αἰδὼς ἄνδρὸς ἐκπεπάγη. Nemo accuratius de hoc loco egit Wakefieldio, qui in Diatribe in Eurip. Hecub. p. 14. legendum censet τεμένεσιν χιτωνίσκου: nec parum huic conjecturæ tribuere videtur. At minime opus, ut illius conjecturam sequamur, quia lectio vulgata optimum det sensum. Tum etiam vox φάβη, si capillum significet, nunquam in compositione occurrit; semper ponitur χαίτη, πόμη, βόστρυχος, πλόκαμος aut aliud verbum. Amor dictus χιτωνίσκος, ab Anacreonte apud Athen. Lib. XIII. pag. 599. C. et Euripide, Iphig. Aul. 545.

--- Ἐκ δὲ
Δίκας Ἔρως ἐ χρησιμώτερος
Τῷ ἐντὸς εἶναι χαίτας.

Præcipue vero Apollo. Eurip. Ion. 905.

--- Ὦ Λητοῦς παῖ
καλὸς τοιοῦδ' ἐφάνης ἀνδρὸς ἐκβλαστὼν
δόξαν μὲν χρυσῇ χαίτᾳ
μορφαῖσι τε ---

conf. Iphig. Taur. 1244. Sappho. 978. Troad. 255. Find. Olymp. VI. 71. VII. 58. etc. Dicus vero in Eurip. Phœn. 200.

Ἰὼ τέκνα, μὴ τέκνα τοιοῦδ'
Ἐξ ἀνδρὸς ἐκβλαστόντες ἔχοιμεν
Ἐξ Διὸς ἔσπερ Ἄρεως,
Δαναΐσιν τύραν.

Philemonem, Dithyrambographum, in Cyclope, apud Athen. Lib. XIII. p. 563. A.

Ἐξ ἀνθεμωτῶνος,
Χρυσοδόκου τε χαίτης ἐπίδημον,
Κισσοφόρου, κιθάρᾳ ἑρέτην.

Sic videtur Philemoni locus restituendus. Mihi, dictum Euripidem Lycophronidis

Ita illius Jupiter miseratus est lugentem conjugem
Senecta in arida viduo incumbentem lecto;

fragmentum considerânti, nihil mutandum videtur. Locus modo recte exhibeatur:

Οὔτε παιδὸς ἄμμος, οὔτε παρθένου
τῶν χρυσοφόρων, οὐδὲ γυναικῶν βαθυπόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον ἀλλὰ πόσιμον ψεφύκει.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἡσιστεύει.

Eleganter poeta καλὸν πρόσωπον dixit. De Sole formulam loquendi adhibuit Sotades, in Iliade, apud Dionys. Halicarn. de Struct. Or. p. 32.

Ἐνθ' οἱ μὲν ἵπ' ἄκραις πυραῖς νίκυες ἔκειντο
γῆς ἐπὶ ξίνης, ὀρφανὰ τείχεα προλιπόντες
Ἑλλάδος ἱερῆς, καὶ μυχὸν ἐστίης πατρώης
ἦβην τ' ἰρατεινὴν, καὶ καλὸν ὑλίου πρόσωπον.

Verbo alio modo usitatus est Hipponax, in Iliade Ægyptiaca, ap. Athen. Lib. III. p. 101.

- - - - ἀλλὰ
ἐν λουτρῶσιν μ' εὐφραίνει μύσγος καλὸ
πρόσωπα.

De pulcra Persei facie, Simonides posuit, in Threno, ex emendat. Cl. Hermanni, de metris p. 452.

- - - - - πορφυρέᾳ
πάλαισιν ἐν χλανίδι πρόσωπον καλόν.

ἄνθος. Lexicon Sangermanense ap. Ruhnk. ad Timæi Lex. Plat. p. 153. ἄνθος - - - τὸ χεῦμα. In Homerico hymno in Cerer. 137. de Nymphis:

- - - - καυκήσιν ἄνθος ἔχουσαι.

De puero ætate florente, Theognis, in Elegiæ fragmento ap. Athen. Lib. VII. p. 310. dixit:

- - - - παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων.

Rubrorem quoque in egregia facie juvenis, ἀγλαὸν ἄνθος ἥβης, Tyrtæus appellat, in Elegia ap. Lycurgum contr. Leocr. p. 227. conf. Orpheus Argon. 1336. — Minime præterire possum Chæremonis Tragici locum, ex Alphesibœa petitum, ap. Athen. Lib. XIII. pag. 609. qui sic leviter refingendus:

Καὶ σώματος μὲν ὄψις κατιζάζετο,
στίλβοντα λευκῷ χρέμασι διαφερεπῆ,
αἰδὼς δ' ἐπηρύθμιζεν ἡπιώτατον
ἰρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρέμασι.
χρέμασι δὲ κεχρῶτες ὡς ἀγάλματος
αὐτοῖσι βοστρύχοισι ἐκπεπλασμένοι,
ξανθῆσιν ἀνίμοις ἐντρύφων φερεύμενοι,

v. 1. Athenæus habet ὄψις, στίλβοντα, Achæus Eretriensis ap. Athen. Lib. X. p. 414.

στίλβοντες ἄνθει,

Suidæ auctoritate retinui ἰρύθημα. Ait enim Grammaticus: ἰρύθημα — ἄνθος προσώπου ἐπιφύμενον. Pudor dictus ἡπιώτατος, blandissimus, suavissimus; sic blanda Venus, dicta a Stesichoro in Helena, apud Schol. Euripid. Orest. 250. ἡπιοδόρος. conf. Æschyli fragmentum e Jaculatricibus, emendatum ab Heathio, in Observatt. in Tragic. p. 161. V. 5. Singulari etiam modo ἀγάλματα κόμης, Euripides dixit in Electra v. 875.

- - - αἳ δὴ γὰ καὶ δόμοι καίθουσί μοι
κόμης ἀγάλματ' ἐξενίγκασμαι —

Ibid. 878.

Σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' ἄπαρ
πρατί·

Unde forte corrigendus v. 886. ubi legitur:

Ὦ καλλίκομε, τετρὶς ἐκ νεκρῶν
γεγὼς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀγαθήματα.

Duriusculus est hic Anapæstus in fine Iambi. Scribe:

δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀγάλματα.

Vox χρυσοφόρος, quæ contra Wakefieldii opinionem, in Lycophronide servanda est, in memoriam mihi revocat Epigramma Jubæ, Mauritaniæ regis, quod ex Amaranti Grammatici [Fuit Amarantus Grammaticus Alexandrinus. Quo tempore floruit incertum est. Ad antiquiores certe pertinere videtur. Ejus liber περὶ σκηνῆς laudatur hic ab Athenæo, et Lib. X. pag. 414. Idem est, qui teste Auctore Etymol. M. auctor fuit Commentarii in Theocriti carmen Thalysia inscriptum. (οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Διαίδας ἢ Θαλύσια.) vid. Etym. M. voce Διεκπαίσατε, et Valck. ad Theocr. Id. VII. 155. In Scholiis quæ nunc exstant in Theocritum, ejus nomen non occurrit. Memoratur etiam in Etymologico Gudiano MS. v. Ἀσπάλαθος. — εἶδος ἀκάνθης, εἴρηται παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος. οὕτως Ἀμάραντος ἐν Θρᾴκιτον. Ἐσταφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ σπαλιεύειν ἐτυμολογεῖ. Vocem ἀσπάλαθος adhibuit Theocritus Id. IV. 57. Ἐν γὰρ ὄρει βάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι. Sub Nicandri nomine male hic versus laudatur ab Etym. M. pag. 156. 30.] de Scena libro conservavit nobis Athenæus Lib. VIII. p. 343. F. innumeris vitiis contaminatum.

Μή μοι Λακωνὸς τριγενῆ παραφόρεον ἔχις
χρύσεον Ἠφαίστοιο, ἐς παιδὸς ἔτος ὄρα.
ἦν μὲν γάρ νιν' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, αὐτὰρ ἐπὶ νίκαι
γῆρυν χρυσοβόλοις πᾶσιν ἐγήσατο.

Οὔνεκά οἱ παῖδας μὲν [1] ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
Ἡμίσεας [2] πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε [3] λιπέσθην
Νηπιάχω, ἀγνῶτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,
Οἴην [4] σφιν νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,

[1] ἀμύμονας S. M. B. [2] πλειόνων A. [3] λίποσθον A.

τῶν δέ μι χυτρόποδες κέραμοι, καὶ τάγανα ξηρὰ
χάρσαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενα.

Epigramma hoc a Brunkio in Analectis prætermissum, scriptum est a rege Juba in tragicum Leonteum, histrionem, ὅτι κακῶς τὸν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο, cum male *Hypsipylen* saltasset, ut Athenæus ait. Casaubonus, ex integrioribus libris in hunc modum restituere conatus est:

Μή μι Λεοντῖος τραγικοῦ τὸν ἀελφατον ἴχον
λύσσων Ὑψιπύλης, ἐς κακὸν ἦθος ἔρα.
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος οὐδὲ τινὸς δὴ
γῆρυν χρυσοβόρους οὔασιν ἠράσατο.
τῶν δέ μι χυτρόποδες κέραμοι, καὶ τάγανα ξηρὰ
χάρσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον.

In animadversionibus hæc scribit. 'In primo disticho λύσσων emendavimus ex libris, pro χύσσων, quod inepte editum. Est autem sensus pro sensu positus. λύσσων enim est, *spectans, videns*, atqui sonus non usurpatur oculis, verum auribus. τὸν ἀελφατον ἴχω, fecimus ex illis ματαιφάγων ἴχος, quod nihil significat. Illud interpretamur vocem malam, corruptam, et interfectam, ut apud Plautum: "interfecta hæc res est." Apud Aristophanem (Ran. 985. Brunk.), τὸ τρίζλιον τίθυκά μοι, pro κίκλασται, *fractum est, interfectum est, periit* - - - - vel, vocem asperam et bello convenientiorem quam theatro. Nam ita et vox ἀελφατος potest capi. Ἦθος Ὑψιπύλης, est vox, qua usus histrio cum ageret Hypsipylen. Sed fuit cum distinguerem post λύσσων, et somen Hypsipylæ ad sequentia transferrem, hoc sensu: Si male egit histrio Hypsipylam, noli præterea de nobili heroina male sentire, et ob inepti actoris peccata, illam putare ineptam aut stultam. Quarto versu ἠγάσατο legimus, consentientibus membranis, pro ἠγήσατο, quod versus non capit. χρυσοβόρους etiam pro χρυσοβόλας emendamus. *Aurivoras* Midæ *aures*, eleganter si quid judico, appellavit, et poetice, quæ propter auri famem illi sunt datæ. Nota Midæ fabula. Imperitum autem musicarum rerum judicem, Midæ aures, habere, hoc est, asininas, venustissimum dictum est - - - - quinto versu per χυτρόποδες παράμους et ollas fictiles, intelligit Juba: *cibos elixos*: per τάγανα ξηρὰ, pisces ταγηνιστούς, id est, *frictos in sartagine*. In sexto χάρσαν scribimus auctoribus libris, non χάρσαν.' Quædam omnino divinitus restituit in Jubæ epigrammate Casaubonus, nonnulla vero non attigit. Duo priora distichia, egregiis adjutus Casauboni conjecturis, ita restituenda arbitror:

Μή μι Λεοντῖος τραγικοῦ κιναιφάγου ἴχον
λύσσων Ὑψιπύλης, ἐς κακὸν ἦθος ἔρα·
ἦν μὲν γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδὲ τινὸς δὴ
γῆρυν χρυσοφόροις οὔασιν ἠράσατο.

Juba, Leonteum tragicum post infeliciter actam Hypsipylen loquentem inducit. Petit autem a spectatoribus, qui testes fuerant illius insolitæ, *ne se propter* male repræsentatam Hypsipylen, tam artis suæ rudem omnino fuisse putent. Gratus, ait, quondam Baccho eram, in Dionysiis forte spectaculis, at postquam gulæ cepi me tradere, cibi varii et multiplices vocem mihi ademerunt, quam sonoram habui. In primi versus emendatione, Casaubonus longissime a Jubæ sententia aberravit. Agitur omnino de aliquo cibi genere, quo Leontei vox adempta est. κινάδα enim, Latinis *cinara*, genus cacti spinosi, cum nostra *Artischocke* quodammodo comparandi, cibariam est ferventem, idoneumque ad libidinem accendendam. vid. Phanias ap. Athen. Lib. II. p. 70. D. conf. Salmas. Exercitt. Plin. p. 226. Adhibita hac emendatione patet jocus Jubæ, dicentis, tragicum Leonteum, priusquam agebat Hypsipylen, cocto se ingurgitasse et piscibus, quibus consumptis, suaviloquentia equidem non splendere poterat. Recte, ni fallor, scripsi χρυσοφόροις. Bacchus enim anulis auricularibus ornatus. Sic sæpius in Vasculis Græcorum pictis, ab Hancarvillio, aliisque editis occurrit.

'Ὀδυρόμενον παρακείτην] Inconsolabilem insatiabilemque luctum, quo mortem Regillæ prosequutus est Herodes, multis describit Philostratus in ejus vita. Non defuerunt tamen, qui fictum illum luctum fuisse contenderent. Hoc nomine rem

Quoniam illi liberos egregia e domo
Rapaces Parcæ abstulerunt atræ,
Dimidiam partem e pluribus: duo autem gnati adhuc superant
Infantes, malorum inscii, adhuc prorsus ignari
Qualem illis sævum Fatum matrem rapuerit,

[a] σφιν πολὶς S. M. σφιν πλλς tanquam ex marmore exteri.

quoque actus est a Bradua, Regillæ fratre, at absolutus. Falsum fuisse crimen adstruere conatur Philostratus. conf. Salmas. et Viscont. Cum porro Herodes secundum Consul fieri posset, noluit, et hoc conjugis manibus tribuit, quod eam acilicet lugeret. Memorat etiam Philostratus, Herodem totam domum et parietum picturas, nigris induxisse velis, quæ res tum nova erat. Lectionem Salmasianam χόρῳ περιχεῖμενον εἰσῇ defendere studet Reiskius ad Constantini Porphyrog. Ceremoniale aulæ Byzant. p. 54. B. Omnino περιχεῖσθαι εἰσῇ, esse circumfundere strangulis, verbum in ea re proprium est. Ita Mnesitheus Atheniensis ap. Athenæum l. XI. p. 486. C. εἶτα ἐὰν ἡμίσους ἰκανῶς, ἀναπαύου μικρὰς περιχεάμενος. At præfero vulgatam lectionem.

Οὔπω σὲ παῖδας - - - Ἡμίσεας πλείστων] Opinio apud antiquos obtinebat, subita morte exstinctos, a diis rapi inferis, a Plutone, Proserpina, aliis. Hac certe persuasione se et alios consolabantur, quoties quis in netando, venando, aliove modo perierat; imprimis, si corpus non inveniretur, fluctibus submersum, vel a feris consectum. Jam Homerus, quem forte ante oculos habuit Marcellus, Od. α'. 241.

Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Ὤχετ' ἄϊστος, ἄσυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν.

Od. υ'. 76.

τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν.

Scholiastes: Ἅρπυιαι, δαίμονες. ἢ ἅρπιμοι ἀρπακτικαί. De Aurora, Od. σ'. 250.

ἀλλ' ὅτε δὴ Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

Epigramma DCCIX. in Analect. Brunk. T. III. pag. 304.

Νύμφαι Κρηναῖαί μὲ συνήρπασαν ἐκ βιότου,
καὶ τάχα σευ τιμῆς εἵνεκα τῶν' ἔναδον,
νυσίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέων τίλος ἐξανύσασα,
Φιλοσίῃ τὴν πλῆσιν, Αἰσονὶς γάνος.

Callimachus, in Analect. Brunk. T. I. pag. 470.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀσταχίδης.
οἰκτίρει Δικταῖον ὑπὸ δρυσὶν, οἰκτίρει Δάφνιν παμίνης, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

conf. Jacobs in Antholog. Græc. T. I. P. II. pag. 301. Cæterum cum Marcello conferendum venustissimum epigramma ap. Brunk. Analect. T. III. p. 305. conf. Toup. in Theocriti Syracus. p. 329. Poeta noster Parcas vocat ἀρπυίας πλαθώσας. Κλωθὰ, una e Parcis, et sic omnes quoque dictæ. Hesychius: Κλῶθες — αἱ μοῖραι. ubi Salmasius putabat legendum esse Κλωθώτας. Sed Κλῶθες vera lectio est, Codicis Marciani et antiquarum edd. nam Homero dictæ Parcæ κατακλῶθες, Od. γ'. 197.

- - - - ἵνθα δ' ἔπειτα
πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι
γαστομίην νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Scholiastes: τὸ δὲ πλῶθες ἢ κατακλῶθες μεταπλασμὸν ἔπαθεν ἐκ τοῦ αι πλωθά, οὗ εἰθεῖα ἡ Κλωθώ. δηλοῖ τε τὰς μοίρας παμνημασθείσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς Κλωθοῦς. v. Ernesti ad Hom. l. c. Observat Viscontius ad h. l., in nummo Imperatoris Diocletiani, tres Parcas et quidem nentes, repræsentatas esse, cum inscriptione: Fatis victricibus, vid. Viscont. p. 81.— ἀνηρείψαντο est verbum Homericum, illustratum ab Albert. ad Hesych. voc. ἀνερείψαντο et ἀνηείψαντο, ex Iliad. υ'. 234. et Od. α'. 241. itemque Hesiodo et Apollonio. Adde Orph. Argon. 288. v. 15. ἡμίσεας πλείστων. Quatuor liberos Herodi tribuit auctor Inscriptionis, dissentit vero Philostratus. Difficultates ex hac dissensione et varietate ortas, expositæ in not. (11), ad Vit. Herod. Attici.

Σφιν πολὶς] Lapis exhibet: ΣΦΙΝΠΛΗΙΣ, omissa litera ν. Passim similes observati sunt errores in Inscriptionibus et auctoribus antiquis. In Inscriptione ap. Chishull, Antiq. Asiat. pag. 98. lin. 55. legitur: ΤΑΣΤΗΛΑΣ, pro ΤΑΣ ΣΤΗΛΑΣ. p. 102. lin. 18. ΤΙΣΤΟΧΑΖΟΙΤΟ, pro ΤΙΣ ΣΤΟΧΑΖΟΙΤΟ. In Codd. MSS. non infre-

Πρίν περ [1] γηραιῆσι μιγήμεναι [2] ἡλικάτῃσι.
Τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον,

[1] γεραίοις S.

quens error. vide exempla ap. Piersen. Verisim. I. 9. pag. 107. Non absimilis huic errori corruptela in Æschyli loco ex Heliadibus, apud Athen. Lib. XI. p. 469. Ibi legitur: ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτευχὶς δίφας, ἵν τῷ διαβάλλων κτλ. Anapæsti duo miserrime depravati sunt. Legendum:

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς σοῦ πατρὸς Ἡφαι-
στοτευχὶς δίφας, ἵν τῷ διαβάλλων
κλ.

Concursus duarum literarum σ, errorem, protulit. Cætera quæ sequuntur tam corrupta sunt, ut nihil intelligam. Hac opportunitate, de nonnullis poetarum locis, ubi tales errores librariorum observavimus, nobis animadversa communicabo. In Aristophanis Lysistrata, v. 518. ait mulier:

- - - πῶς ταῦτ', ὦ 'γώ, διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δ' ἔμ' εὐθὺς ὑποβλέψας φάσειν ἂν· εἰ μὴ τὸν στύμονα νήσεις,
ὀτοτύξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλήν.

mi vir, qui fit, ut hæc tam stulte agatis? at ille statim limis me intuens dicebat: nisi subtemen neveris, dolebit tibi caput diu. Brunk. in Notis, p. 37. bene monuit hæc: 'Corrupte vulgo legitur hic versus tam quoad metrum, tum quoad φάσειν:

'Ο δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, καὶ μὴ
τὸν στήμονα νήσω—

persanatum eum fore credidit Orvillius ad Charit. p. 506. si legatur φάσκειν. Sed non animadvertit absurdum esse καὶ μὴ νήσω. Nullus hic locus esse potest copulæ. Regii vocem ἔφασκε omittunt: præterea in A. scriptum ὑποβλέψας, εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσεις, quod postremum verissimum est: unde maximam partem optime reposui:

'Ο δ' ἔμ' εὐθὺς ὑποβλέψας φάσκειν ἂν· εἰ
μὴ τὸν στήμονα νήσεις.

Ob librarii errorem, Viri docti veram lectionem non assequuti sunt. Credo legendum esse:

'Ο δ' ἔμ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τ. σ. ν.

Quid est, quod aut reliquis non bene respondeat, aut Aristophaneum dicendi genus minus deceat? Excutiamus nonnulla alia in Aristophane, virorumque doctorum observationes. In Thesmophor. 225., Mnesilochus ait:

- - - εἰς τὸ πᾶν στρεπτὸν θεῶν.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρά γ', ἐνταυθοῖ μενῶ τεμνόμενος.

Ne minimam quidem hoc loco particula γε vim habet, ad quam cæterum, ut recte observavit Cl. Jacobs in præf. ad Exercitatt. Critic. p. XX., confugere solent, qui versus mensuram aliter explere non possunt, Critici. Ubi acumen Brunkii? Legendum sine controversia:

Οὐ γάρ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἵτ' ἐνταυθοῖ μενῶ.

Aristophanes talem emendationem postulare videtur, nam in Nub. 814. ait:

Οὔ τοι, μὰ τὴν Ὀμίχλην, ἵτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

Vesp. 1442.

Οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἵτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.

Aves 1443.

Οὔτοι, μὰ τὰς πεχηνάδας, ἵνα σοῦ σχήσομαι.

E mea opinione locus quoque corruptus, in Equit. 460.

Ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάσθων τυπτανόμενα τὰ πράγματ'· ἀλλ' ὑπισσάμων
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ πολλάμενα.

Liber Ravennas vs. 3. ita exhibet:

γομφούμεν' αὖ τὰ πάντα κ. κ.

Omnino illud γε a librario intrusum, deest etiam in antiquis Edd. Miror Invernizium, cui optima copia data emendandi multa illustrandique alia, nihil hic monuisse. Legendum puto:

γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κ.

Transeamus ad loca nonnulla poetarum apud Athenæum. Lycophron, magis Cassandra sua, quam aliis carminibus notus, Satyram in Menedemum, Eretriacæ sectæ principem aliosque philosophos scripserat, e qua elegantissimum locum, at valde depravatum, conservavit nobis Athenæus, Lib. X. p. 420. quem sic partim e Toupii partim e mea sententia scribendum esse existimo:

Παῖδες πρατίστου πατρὸς ἐξεπλάστατε
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς, ὦς ἐρῶν, στέργω.
δέσποιν γὰρ οὖσ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἐν Ῥόδῳ ταῦτον οὔτ' ἐν Αὐλίᾳ,

Antequam ad seniles accederet colos.
Illi porro Jupiter, solatium deflenti inexplebile,

[2] ἰλαπάστοις A. ἰλαπάστρου B.

κατίχυε δεξιστερὰς, Ἄπολλον, ὡς καλὸν!
* * * * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχνιον
ὑδαρὲς ὁ παῖς περίγνα τοῦ πεττοβόλου
ἀτρέμα παρξεστικότος, ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος ἐστιχάρευε δαφιλὴς
Θέρμος, πανύστατον καὶ τριλίτρου συμπότης.

Improbi filii patris optimi,
ego, ut adspicitis, hic vobiscum lascivio.
Nulla etenim per deos cœna ejusmodi
nec Caria, nec Rhodi, nec Lydia
acceptus sum, Apollo, quam splendida!
* * * * * * *pocillum etiam*
aqua impletum puer præbuit, emptum
obolis quinque,
vini subvapidi; infamis
plebeiusque saltabat lupinus,
multus, inopum triclinio compotor.

verso 6. in Athenæo legebatur:

ἀλλὰ καὶ κυλίκιον ὑδαρὲς
ὁ παῖς περίγνα.

adhibui Toupii emendationem:

* * * * ἀλλὰ καὶ κυλίχνιον
ὑδαρὲς.

vid. ejus Emendat. in Suid. T. II. p. 277. Quod hic habes πεττοβόλου, ad poculi vilitatem pertinere mihi videtur, ad vinum vero transtulit Toupius, qui acute vitiosum in Athenæo, ἀτρέμα παρεξεστικὸς, in ἀτρέμα παρεξεστικότος mutavit. οἶνος enim παρεξεστικώτατα, *vilissimum* et *subvapidum*, Lycophron vocat, quomodo etiam Aristides, et alii a Toupio laudati. De voce ἀλιτήριος consule Interpp. ad Hesych. h. v. Spanhem. ad Callim. p. 80. Ruhnk. ad Tim. Lex. Plat. p. 24. Infeliciter ni fallor tentavit v. 9. Toupius, qui sic legitur in Athenæo:

καὶ δημόκοινος ἐστιχάρευε δαφιλὴς
Θέρμος.

putat legendum esse:

καὶ δημόλεκτος ἐστιχάρευε δαφιλὴς
Θέρμος.

Vera lectio est δημόκοινος. Est enim δέρμος δημόκοινος, *cicer plebeium, infame.* Proprie δημόκοινος est *tortor.* Herodianus Grammaticus ad oscum Phryniehi: Δημόκοινος — ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. Ammonius voc. Δήμιος. δήμιος καὶ δημόκοινος διαφέρει. δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναίρων τοὺς κατακρίνοντας. δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων. conf. ib. Valk. Pollux, Lib. VIII. 71. et Commentatores, quibus adde Mussæum. ad Harpocrat. v. δημόκοινος. Cyrillus Lex. MS. δημόκοινον — — τὸ δημόσιον. Eustathius ad Od. Σ. T. III. p. 1835. ed. Rom. ubi copiosus est de titulis, hominibus miseris datis, ait: - - - - ἐξ οὗ σῶμα πονηρὸν ἐπίκειτο, τὸ δημόκοινος. Cicer est συμπότης πανύστατον καὶ τριλίτρου. Sic *salem* in Cassandra, 135., ξένος σύνδειπνον dixit:

- - - - τὸν ξένος
σύνδειπνον Αἰγαίωνος ἀγκίστρου πάγον.

ubi vid. Schol. Lupini vilissimum pauperum et philosophorum cibus. v. Burmann. ad Petron. c. 14. Verbo ἐστιχάρευε, eodem modo usus Diphilus apud Athen. Lib. VI. p. 230.

Εἰς τὸ μέσον ἐστιχάρευσε σωτήριος μόναξ.

Refert Athenæus, ex eodem Lycophrone:

ἐξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον,

- - - - τράγημα γὰρ
ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φιλάκεις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον, ὁ ὄρνις καταλάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω κόρος. *deinde vero inter potandum quæstiones ait propositas,*

- - - *bellarium enim*
sapiens sermo in medio habitus.

Narratur quoque, sæpenumero accidisse, ut congressi longius sermones cum protraherent, gallus Auroram denuntians, eos suis disputationibus nondum satiatos interpellaret. Hæreo, ut verum fatear hoc loco, nam disjecta membra poetæ in versus ordinare, impossibile fere est. Cæterum verbis τοῖσιν δὲ οὐδέπω κόρος, e Lycophrone petitis, utitur conviva ap. Athen. Lib. X. p. 445. σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἴσχεις. Ipse Lycophron in incerta tragœdia apud Stobæum, Tit. CXX. p. 491. Grot. οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος. Duo versus Lycophronis, paullo emendatiores, leguntur etiam in Diogene Laertio, in Menedemo, Lib. II. sect. 140. pag. 161. Menag. - - - - ἅπαντα φησὶν ὁ Αυκόφρων ἐν τοῖς πανηγυρίσαις Σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψε, ἐγκάμιον τῷ φιλοσόφῳ ταύτας τὰς δρᾶμα. ἐν καί τινα ἐστὶ τοιαῦτα

Ὡς ἐν βραχείᾳ δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον τράγημα δὲ
ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιλικοῖς λόγος.

Aliter ergo ab Athenæo, aliter a Diogene Laertio, thous Lycophronis laudatur. Fuit forsan duplex recensio poematii. De Menedemo philosopho vide eruditam disputationem, in observationibus ad ver-

Καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν [1] ἐοικώς. 20
Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα,
[2] Αὔρῃσι ζεφύροιο κομιζέμεν Ἠλυσίῃσιν.
[3] Αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα

[1] ὁμοίως S. M. B.

[2] Αὔρησι tanquam ex marmore H.

sionem τῶν LXX. Danielis, pag. 490. (Rom. 1773.) κυκλεῖν, haud dubie hic significat, *in orbem distribuere*, κύκλῳ χορεύειν, ut Antiphanes Comicus dixerat ap. Athen. in Epitome Casaubon. p. 781. ex emend. Valkenarii ad Callimachi elegiaca, p. 258.

- - - - χρυσοπέλλητον δίνῃς
μεσσηγύ, κύκλῳ χορεῦσιν.

Verbum προκυκλεῖν, tali significatione occurrit in Chelidonistarum carmine, ap. Athen. Lib. VIII. p. 360. C. quod sic legendum:

ἦλθ', ἦλθε χελιδών, καλὰς ὥρας
ἄγουσα καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκὰ, κἀπὶ νῶτα μέλαινα
καλάθιον οὐ προκυκλεῖς; ·
ἐκ πίνου εἶκου;
οἶνου τι δέπαστρον
τυροῦ τι κάπαστρον
καὶ πυρῶν;

vid. Cl. Hermann de metris p. 337. Athenæi lectionem προκυκλεῖς, servandam puto, quam nullo jure Casaubonus et Meursius rejicere volnerant. Jam vero et sequentem locum, levi mutatione et proba distinctione donatum, hic ad partes vocabo:

πότης· ἀνίωμες, ἢ λαβόμεθα;
* * * *
* * *
* * * *
εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μή, οὐκ ἰόσομες
ἢ τὰν Σύραν φέρωμες, ἢ τὸ ὑπὲρ Σύρου
ἢ τὰν γυναῖκα, τὰν ἔσω καθημέναν
μικκὰ μὲν ἐστὶ, ῥᾴδιος μὲν οἰσόμες
ἂν δὲ φέρῃς τι, μίγα τι σοὶ δὴ καὶ φέρως,
ἄνοιγ' ἄνοιγα τὰν Σύραν χελιδόνι,
οὐ γὰρ γέροντες ἰσμὲν, ἀλλὰ παιδία.

Emendationes meas vix cuiquam displicere posse arbitror. v. 4. pro μικρὰ, scripsi μικκὰ, postulante Dorica dialecto; Dores enim, teste Gregorio, de dialect. Dor. p. 130. τὸ μικρὸν μίκκον λέγουσι, laudato in testimonium loco Theocr. Id. V. 66. conf. Id. VII. 64. XV. 12. 42. etc. Eadem forma usus Callimachus ap. Etym. M. p. 582.

Ἀεὶ τοῖς μίκκοις μικκὰ διδοῦσι θεοί.

vid Fragm. Callimachea, CLXXIX. Bentl. et XXXV. p. 294. Valken. conf. Hymn. in Cer. 111. Bœotus, in Aristoph. Acharn. 909.

μικκὸς γὰ μᾶλος οὗτος.

Μικκύλα occurrit in Moscho, Id. I. 13. ed. Jacobs. Etym. M. p. 587. Μικκίλος (l. Μικκύλος), μικρὸς, ὑποκοριστικῶς. Phot. Lex. MS. Μίκκιον — μικρότατον. v. Eustath. ad Iliad. σ'. pag. 610. Ælius Dionysius ap. Eustath. ad Iliad. β'. p. 217. usum verbi Ionibus tribuit; at Eustathius ipse ad Iliad. σ'. pag. 610. recte Æolicum vocare jubet. Versus 5., ita ab Athenæo exhibitus:

ἂν δὲ φέρῃς τι, μίγα δή τι καὶ φέρως.

Sed metrum claudicat. Barnesius ad Homeri Εἰρεσιώνην, ita emendat:

- - - - , μίγα τί μοι δὴ καὶ φέρεις.

Cl. Ilgen, (in Opuscul. philolog. T. I. p. 168.) contra, scribendum putat:

- - - - , μίγα τι δέ μοί κεν φέρεις.

At sine dubio legendum est:

- - - - , μίγα τι σοὶ δὴ καὶ φέρεις.

si quid nobis adfers, magnum tibi quoque gratiam parat. Elegantissime Græci dicunt μίγα τι φέρειν, et μίγα τι ποιεῖν, pro *gratiam reddere, referre gratiam alicui*, aut *remunerari rem.* μίγα κακὸν ποιεῖν, pro *malo adficere*, mulier dixit ad mœchum suum, in Locrico luxurioso carmine, quod Athenæus conservavit, Lib. XV. p. 697. B.

Μὴ πρόθυς ἁμ' ἰκετεύων· πρὶν καὶ μάλιστα πεῖσαι, ἀπίστω.
Μὴ κακὸν μίγα ποήσῃς καί με τὰν θειλάκρανον.
Ἁμέρα καὶ ἤδη· τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος εἶσι ἐσοῇς;

Sic locus distinguendus, soluta oratione Athenæi immistus. v. 1. male erat ἅμερα'. Hesych. θειλάκρα. θειλαία. Etym. Gudian. MS. θειλακρεῖον, ὁ θειλὸς. Ἀριστοφάνης, ᾧ θειλακρεῖον πᾶς ἦλθες - - - εἴρηται καὶ θειλακρὸς καὶ θειλάκρα.

Πρὸς πᾶς γεραιᾶσι μιγήμεναι ἱλαμήτῃσι] Verbum μίγνυσθαι, pro στελλέσαι, *appropinquare* positum esse, observavit Visconti. Idonea probatio e Homero petenda. v. Iliad. ω'. 91. γ'. 205. Od. σ'. 386. ζ'. 136. ν'. 246. Eleganter γεραιαῖς

Et Imperator, Jovi patri specie et consilio similis. 20
Jupiter quidem ad Oceanum floridam misit uxorem
Zephyri deferendam Elysiis auris;
At is stellatos circum talos puero calceos

[3] Αὐτὰ S. M.

ἠλακάτας μιγῆναι, de iis dicitur, qui *ad senectam proveniunt*. Simili plane locutione Martialis, *breves colos* dixit, de vita brevi ac non diuturna. Lib. IX. 28.

"Latonæ venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exeras pensa, brevesque colos."

Animadversione præterea dignum, ἠλακάτας hic ab auctore dici, non ἠλακάτην, quamvis de cuius vita fatoque agatur, ut a Martiale, *colos*, non colum. Lib. VII. 46.

"Non tulit invidiam nigri regnator Averni,
Et fatis raptas reddidit ipse colos."

Ἐπίῤῥωσιν] *pro solatio, ad consolationem ipsi, lenimen, blanus Imperator*. Vocem ἐπίῤῥωσις inauditam esse bonis scriptoribus, Brunk monuit ad Analect. T. III. pag. 112. et 220. Idem esse ac ἐπιῤῥώσεως credidit Visconti. Fallitur vir doctissimus, præterea omnino alia ratio habenda Homerici ἐπίῤῥησε φέρειν. Voce ἐπίῤῥησις, ut substantiva et neutrius generis usum fuisse Antimachum Colophonium, ex Hesychio patet. Ἐπίῤῥησε. τὴν μετ' ἐπιτυχίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐν τῇ παρουσίᾳ· ὡς Ἀντίμαχος. Hoc ergo contra eos est, qui omnino vocem e Græcitate eliminant, ut Interpp. ad Hesych. v. ἤ μα. et Brunk. l. l. In tanto quidem naufragio Græcorum poetarum, quorum quantilla pars servata fuit, non licet tam audacter aliquid mutare, seu decet, quidquid unus et alter Criticorum faciant. Acuta est de voce ἐπίῤῥησε observatio Cl. Wolfii, in Præf. ad Hom. Iliad. p. XXI. 'In primis' (ait) sæpe a librariis præpositiones verbis male appictæ sunt, quæ separatim scribi debebant, tam maxime, cum præpositio aliqua post suum nomen posita, aliove modo per tmesin ab eo avulsa erat - - - Retulerant in iis dudum Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1648., verbum ἐπίῤῥα, Iliad. α'. 572. 8. in quo ἐπὶ ab ἤρα distractum, ad φέρειν referri docuerunt. Sed et hic diversas fuisse Grammaticorum sententias, Glossographi Græci arguunt. Probabilem quidem illam observationem hoc facit, quod afferunt, ἤρα φέρειν alibi vel nude esse, vel præpositionem si adsit, interdum ab ἤρα divulsam et alii vocabulo junctam occurrere; ut, Od. γ'. 164. π'. 375. Addi poterat similis forma Hom. χάριν φέρειν τινί, favens iis, qui ἤρα substantivum esse putant. At vero mox eadem dubia redditur loco Od. τ'. 343, Οὐδέ τι μοι πολέμοιο φόβῳ ἐπίῤῥησε θυμῷ γίγνεται. Nihil nostram quæstionem juvat altera ibi lectio ἐπιῤῥᾳ' ἀνὰ θυμῷ, merito improbata ab Eustathio. Quod si et hic ἐπὶ scripturæ separare velles, ab ἤρασα, unde contractum videtur ἤρα adjectivum, nec id facile alicui probares, cum sic ἐπὶ ad γίγνεται trahendum esset. Probare autem Aristarchus videtur vulgatum ἐπίῤῥα. vid. Etym. M. p. 359. 43. Schol. Wassenb. p. 185. et Eustath. p. 152. ubi ineptæ derivationis ab ἤρ, in Etym. M. primo loco positæ, auctor laudatur Herodianus.'

Ὀδυσῆϊ δαίφρονι] Vide quæ supra ad v. 11. monui.

Καὶ βασιλῆϊ, Διὶ πατρὶ φίλῳ καὶ μήτι ἰσοῖος] Et Marcus Aurelius Antoninus Philosophus. Tempore Antoninorum primum assueverunt Græci, Augustos Augustasque salutare βασιλέας et βασιλίσσας, quem usum magna eruditionis copia illustravit Spanhem. de Usu et Præst. Numism. Dissert. XII. p. 398. 400.

Ἐς Ὠκεανὸν δαλερὴν ἰοστεπέα γυναῖκα] Insulæ fortunatæ, in Oceano a veteribus positæ. vid. Salmas. et Visconti.

Αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα - - - Νύκτα διὰ δνοφερὴν] In gratiam ac solatium Herodis, imperator M. Antoninus, ejus filium senatorem fecit. ἀστερόεντα πέδιλα, vocat *calceos lunatos*, quibus luna assuta erat; quod patriciorum insigne. vid. Salmas. Fuere, qui putarent, semicirculum illum, qui assuebatur calceis patriciorum, non lunulam referre, sed notam centenarii numeri, quod initio tot Senatores fuerint. Auctor est Isidorus, Orig. Lib. XIX. c. 34. hæc monens: "Patricios calceos Romulus reperit quatuor corrigiarum, assutaque luna, his soli Patricii utebantur. Luna autem in eis non sideris formam, sed notam centenarii significabat, quod initio patricii senatores centum fuerint." Philostratus, de Herodis filio verba faciens, ornamentum in calceis, ἐκτυφώσιν ἐλεφάντινον μηνοειδῆ vocat. Quam Marcellus dat historiam originis, adfigendi patriciorum calceis lunam, apud nullum alium auctorem, eorum qui nunc exstant, occurrit. Fabulam ergo, aut, ut Salmasius putat, ex iis hausit poeta, qui τὰ Αἴτια scripserunt, quorum præcipui memorantur, inter Græcos Callimachus, inter Latinos, Varro

Δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
Ἥμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
Νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτὴρ
Παμφανόων ἐνέκειτο [1]σεληναίης κύκλος αὐγῆς.
Τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι [2]πρόσθ' ἐνερρέψαντο πεδίλω,
[3]Ὑιάσιν Αὐσονίων εὐηγενέεσσι γεραῖα.
[4]Οὔ μιν ὀνόσηται, [5]καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα,

[1] CEA . . . . . KYKAO . . . . L. κυκλο . . . . ρο S. M. A. σελιναίης κύκλος αἴγλης ex conj. S. quem secutus B.
[2] ΠΟ . . . . ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ L. παρεπερράψαντο S. M. B. παρεπερέψαντο A.
[3] . . . . . CON . . . ΗΓΕΝΕΕCIC L. Σύμβολον Αὐσονίοισιν ὑϊγενέεσσι γεραιόν ex conj. S. quam sequitur B.

aut, quod probabilius e Viscontii sententia, ex deperditis auctoribus τῶν παρακειμένων. Virgilius, ad locum aliquem incerti auctoris τῶν Τρωϊκῶν respexisse videtur, ubi hæc fabula exposita erat, referens, stellam cœlo delapsam, viasque sectantem præluxisse Æneæ, et Idæa se sylva condidisse, eaque duce, Æneam et socios salvos ad eum locum pervenisse, ubi se condiderat. Sic autem ille, Æn. II. 696.

" de cœlo lapsa per umbras
Stella facem ducens multa cum luce concurrit.
Illam, summa super labentem culmina tecti,
Cernimus Idæa claram se condere silva,
Signantemque vias; tum longo limite sulcus
Dat lucem, et late circum loca sulfure fumant."

Sanctum sidus, paulo post vocat, v. 699.

" Hic ergo victus genitor se tollit ad auras
Affaturque deos, et sanctum sidus adorat."

Poeta noster, non stella, sed Mercurio duce, qui stellam in lunæ modum talaribus infixam habebat, Æneam Idam petiisse, et in tutum se recepisse scribit: et in ejus rei memoriam Æneadas stellæ illius vel lunæ figuram calceis suis adfuisse: quod postea nobilitatis insigne fuit Romanis. Quintus Smyrnæus non stellam, nec Mercurium stelligera habentem talaria, sed Venerem ipsam ducem Æneæ falsse tradit, cum Trojæ fugeret incendium. Totus Quinti Smyrnæi suavissimus locus, paulo emendatius a Rhodomanno scriptus, ita se habet, Lib. XIII. 13. sq.

- - - - ἐς παῖς ἰσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
ἔστω λισσόμενον, δείσαι κατειθύμενον σφῇ
πολλῷ

υἱέι, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέεσκε,
τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ὑφεσσάμενος κρατερῇσι
χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα·
τὸν δ' ἀπαλῇς μάλα χερσὶ, ἑοιψαίνοντα πόδεσσι
γαίης, σὺλομένου δὲ φοβούμενον ἔγχε μάθοις
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ἐς δ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐκρίμνα· ἐμπεφυὼς ἀπαλῇς παῖς ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὁ γεραιὸν
σώματ' ὑπέρθορε πολλὰ θοὰς ποσί· πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· κύκησε δ' ἄϋτο ἡγεμόνευεν,
ἰλαὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων μυσάμενον· —

Tryphiodorus, qui ex eodem forte hausit fonte, ita breviter ait Excid. Il. 643.

Αἰνείαν δ' ἴλλυψε καὶ Ἀγχίσαο Ἀφροδίτῃ,
οἰκτίρουσα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης
Αὐσονίην ἐπέπυστο —

In Tabula Iliaca, conspicitur Mercurius, Æneam cum familia sua e Trojæ excidio abducens. Viri docti vero qui tabulam illustravere, Fabrettum dico, Bergerum et B. de Montfaucon, non nostri poetæ locum attulerunt, in quo diserte narratur, Æneam Mercurii ductu evasisse. In gemma, ap. Augustin. Gemm. T. II. n. 3. fuga repræsentata est Æneæ, ibique Mercurius dux, stellam in fronte gerit, lunari forma, radiosam. conf. Mus. Stosch. Cl. II. n. 385.

Πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν, Νύκτα διὰ δνοφερὴν] Quintus Smyrn. Lib. III. 326.

—— σὺλομένου δὲ φοβούμενον ἔγχε μάθοις
ἐξῆγεν πολέμου δυσηχέος - - - -

Dedit habendos, quos aiant et Mercurium gestasse,
Tum, quum Æneam ex bello eduxit Achivorum
Noctem per tenebrosam. Illi vero circum pedes salutifer
Resplendens inerat Lunaris luminis orbis.
Hunc olim Æneadæ assuerunt calceo,
Filiis Ausonum nobilibus honoris signum.
Non eum vituperaverint, etsi Ceeropidam,

[a] v. 30. et 31. transposuit S. . . O . . OCCHTAI L. οὗ . . . ἐσυῦτας S. οὗ . . . ἐσυτας M. οὗ . . . ἐσυτας A. οὗ μιν . . . εσυτας H. ἓς μιν ἐσυτας. ex conj. reposuit S. quam ceteri servant.

[b] καὶ om. S. M.

Παμφανὲν ἐνέπεσε σελαναίης κύκλος αἴγλης] Locanam in lapide:

- - - CEA - - - Ċ KYKAO - - -

facili, vera, et ab omnibus probata conjectura, sic Salmasius explevit:

Παμφανὲν ἐνέπεσε σελαναίης κύκλος αἴγλης.

habuit enim vir doctissimus in mente, versum Apollonii Rhodii, Lib. IV. 167.

Ὡς δὲ σελαναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην.

Omnino αἴγλη saepissime de fulgore solis et lunæ dicitur. Poeta incertus apud Alexandrum Grammat. p. 639. Ald. - - - ὦ Σμίνθι' Ἄπολλον, τίνα χρὴ περσεπόλιν πρότερον, ἠέλιον, καὶ πηγὴν τῆς αἰφνίου ταύτης αἴγλης. Visconti, magis in fine probat verbum αἰγῆς, quia concursio syllabarum κλας et γῆας dura est. αἴγλη fere semper Solí tributæ. v. Homer. Iliad. σ'. 188. θ'. 480. Od. ζ'. 181. ζ'. 98. λ'. 496. Mimnermus ap. Stob. p. 536. Tragicus ap. eund. p. 401. Auctor Pæanis ap. Athen. Lib. XV. p. 696. poeta incertus ap. Plutarch. Opp. T. II. p. 827. De lucernarum radiis vocem adhibuit Philoxenus in Cœna, ap. Athen. Lib. IV. p. 147. A. et de oculorum fulgore, Licymnius China ap. eund. Lib. XIII. p. 564. Non minus Lunæ radii αἴγλαι, dicti. vid. Tryphiod. 509. ibique Interpp. Hinc Luna, Σελήνη παναγήστειρα dicta, in Hymno Orphico, VIII. 6. conf. Homeric. VIII. 13. — κύκλος et κύκλα Σελήνης etiam poetis in usu, quando de Luna plena sermo. Æsopus, in Analect. Brunk. T. I. p. 76.

ἰδία μὲν γὰρ σὺ τὰ φύσει καλὰ, γαῖα,
Θάλασσα,
ἄστρα, σελαναίης κύκλα καὶ ἠελίου.

Ad quem locum Cl. Jacobs, laudat Leonid. Tarentin. Ep. XLIX. ἱερὰ κύκλα σελήνης, et λαμπρὸς ἠλίου κύκλος apud Sophocl. Antig. 416. Adde Eurip. Phœn. 181. χρυσέηλυκλον φέγγος, et Sophoclis locum ap. Achillem, in vita Arati p. 122. a. ubi legitur, στρέφονται κύκλον ἠλίου.

Πεν' ἐναμβλύνοντο κυδάλιμοι Τίβεριν Λέοντιον αἰνοτέροισι γαμαῖς] Sic legendum esse ex felici Viscontii emendatione. E corrupto apographo lectionem nobis prodidit Salmasius: παρεμβλύνοντο, a verbo παρεμβλύνω. At hoc nihili est. Perspicue in lapide exstant literæ ΠΟ - - - v. 29. ita Salmasius explevit:

Σύμβολον Λεοντίοισιν ἰδιγόνοισι γαμαῖσι.

'Huic versui restituendo (ait) supplendoque, non magnam dedimus operam, sed bonam; quod illis solis ut negem permitto, qui aliter restitui potuisse ostenderent, quam hoc modo. Pediculos et apices literarum rimetur qui volet, et si patebit, lubam et vitium lapidis melius reserabit, nos contenti simus hoc Cetone.' Sequor lectionem Viscontii, qui in lapide ΤC, initio versus positas, accurate observavit; et in fine integrum vocem γαμαῖσι.

Οὔ μιν ὑπόσσυται καὶ Κικρυσίδαι περ ὄντα.] Hæsitavit ob lacunam, quam in Apographo invenit Salmasius. 'Verba ipsa auctoris (inquit) non tam facile possumus hoc loco restituere, quam in superiore versu. Sententiam tamen æque bene. Sic enim legimus:

'Ὡς μὲν ἐπίσσυται καὶ Κικροπίδαι περ ὄντα.'

Reperit Salmasius in apographo:

- - - OT - - - OCCHTAI - - -

Visconti vero in lapide, deletas fere literas:

- - - OTMINO - - OCCHTAI - - -

Ingeniose inde conjicit:

Οὔ μιν ὑπόσσυται καὶ Κεκροπίδαι περ ὄντα.

Sensus ipse supplementum confirmare videtur. Appellat poeta noster tabarin, γέρας, ἱερουργίας ἀνδρῶν Τυρσηνῶν, alludit enim, ut Visconti monuit, ad illud calceamenti genus, quod Thusoum dicebatur, quo genere utebantur Senatores Romani. Virgilius de Evandro, Æn. VIII. 458.

"Et Tyrrhena pedum circumdat vincula plantis."

[1] Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [2] γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης [3] ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δή
[4] Κήρυξ Ἡρώδεω πρόγονος [5] Θησηϊάδαο.
Τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἣ μὲν [6] ἄνασσαν
[7] Ἐς βουλὴν ἀγερέσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι· 35
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι [8] φωνὴν,

[1] Θυρσηνῶν S. M. Τυῤῥηνῶν H. [2] ΓΕΡΑΣ L.
[3] ἐκγεγάοτα S. M. ἐκγεγάστα A. ἐκγεγαῶτα corr. S. quem sequentur ceteri.

Servius ad h. l. 'Thusca calceamenta dicit crepidas, quas primo habuere Senatores, post equites, deinde milites. Alii calceos senatorios intelligi volunt, quia hoc genus calceamenti a Thuscis sumptum est.' Pollux, Lib. VIII. 13. Τυῤῥηνικὰ, τὸ πάντυμα ξύλινον, τετραλέπτυλον. οἱ δὲ ἱμάντες ὑπῆχουν. σανδάλιον γὰρ ὅτι. ὑπόδεσις δὲ αὐτοῦ Θουδίας ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. Photius, in Lex. MS. Τυῤῥηνικά. σανδάλια πολυτελῆ. Cæterum plura invenies concervata ad auctoribus, qui de re vestiaria scripserunt.

Γέρας] Quadratarii errore, in lapide expressum ΤΕΡΑΣ, pro ΓΕΡΑΣ. Sæpius a librariis γ et τ confundi observavimus. In Philodemi de Musica libello, legitur Col. I. 9. ΤΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ pro ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ. Col. V. lin. 27. et 33. ΔΗΜΙΟΤΡΤΟΙ, et ΕΤΙΝΕΤΟ, pro ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ, et ΕΓΙΝΕΤΟ. Col. XX. lin. 27. ΚΩΜΩΔΟΤΡΑΦΟΤ pro ΚΩΜΩΔΟΓΡΑΦΟΤ. Turbatur adhuc sensus in Aristophanis Lysistrata, 82., ubi vice versa, γ pro τ, positum, ait Lysistrata:

ἃς δ' οὐχροΐς, ἃς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχῃς. ΛΑΜ. μᾶλλα γὰρ οὕω, ναὶ σιά.
Τυμπάδδομαί γα, καὶ στυγῶ ἅλλομαι.

quo pertinet illud γὰ Laconicum? scribendum sine dubio:

γυμπάδδομαί τε,—

Admonet ceterum, commovetque hic locus, ut simile vitium exhibeam. In Equit. 510. legitur:

Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδιδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἐκάλεζεν ἵνα λίξωτές γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἐτύγχην τούτου πλέω.

In altero versu corruptela sic tollenda:

ἐκάλεζεν λίξοντας ἵνα πρὸς τὸ θέατρον παραζῆναι.

His scriptis video Ravennatem librum, et auctorem argumenti in Aristoph. Nub. comprobare emendationem nostram. Magna præterea accedit auctoritas ex Acharn. 628.

Οὕνω παρίβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων.

et Pac. 734.

Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς βαβαιάχους, εἴ τις
κωμῳδοποιητὴς
αὐτὸν ἐπήει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς—

Simili modo particula γα imperito librario intrusa, sensum turbat in Ran. 1055.

Μὰ Δί', ἀλλ' ὅτι'. ἀλλ' ἀκηκόειτον χρὴ
τὸν ποιητὴν τόν γα ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν
γὰρ πεπαῖσιν
ἔστι διδάσκαλος, ἔστις φράζει· τοῖς δ' ἀβελτέρ γα ποιητοί.

Scribe v. 3. τοῖσιν δ' ἀβέλτερ ποιητοί. Primus versus in memoriam mihi revocat alium non recte exhibitum locum in Thesmoph. 149.

Χρὴ τὸν ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.

Quando nomen ἀνὴρ ponitur cum substantivo, nullus locus conceditur articulo. τὸν ergo insertum ab impetito librario. Lege: χρὴ γὰρ ποιητὴν. Hoc melius quoque cum sequentibus cohærere videtur. conf. Astydamantis Tragici locum apud Athen. Lib. X. p. 411. a.

Εἰ ἐτεὸν δὴ Κήρυξ] Sic Apollonius Rhod. Lib. IV. 292.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξεπέρησε.

et Lib. II. 210.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
ἐξ ὑμεῖς.

Aratus, Phænom. 30.

- - - - - εἰ ἐτεὸν δὴ
Κρήτηθεν.

Poeta incertus, laudatus a Phania apud Athen. Lib. VI. p. 232.

ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου αὐρίῳ πύργῳ
Ἕν.

Notanda methodus Latina scribendi, ut ita dicam, quam in voce πέρυξ scribenda ad-

Antiqua talaria, Tyrrhenorum ornamentum virorum,
Quum Hersa prognatus sit et Mercurio, siquidem vere
Ceryx Herodis Thesidæ progenitor.
Propterea honoratus, et Consul ordinarius, ut regium
Ad Senatum se conferat, ubi princeps locus.
In Græcia porro neque genere nobilior, neque eloquentia quisquam

[4] ΚΗΡΥΧ L. [5] Θεσιαδέω S. M. B. A. [6] ἄπασα S. M. [7] Εἰς S. M. B. Εἰ A. [8] φανὴν S. M.

hibuit quadratarius. Scalpait enim ΚΗΡΥΧ. vid. Visconti. Litera ξ, in Græcis inscriptionibus, sæpius Latinorum X expressa. v. Corsini, Spiegazione de due antichissime Inscrizioni Greche, (Rom. 1756) p. 8. De Ceryce, Mercurii filio, vid. Pollux, Lib. VIII. segm. 9. Ovid. Metam. II. 107. seq. ibique Interpp. Hinc antiquissima nobilissimaque familia Athenis, Κήρυκες dicta, e qua ortum se ferebat Herodes. Theodorus, *ἐν τῷ ὁ περὶ τοῦ Κηρύκων γένους* laudatur ab Etym. M. et Photio in Lex. MS. voce ἡμεσσαλλίς. Herodes dictus Thesides, aut quia Atheniensis; nam Virgilius Georg. II. 383. dixit:

" Præmiaque ingeniis agros et compita circum
Thesidæ posuere."

aut quia cum nobilissima illa familia cognatus erat.

Τοὔνεκα τιμάεις - - - πρωτόθρονος ἕδραι] Quocunque modo Salmasius aliique Interpp. hos versus distinxere, nullam sensum præbuit lectio vulgata, qui dignus sit poeta. Fuit primus Viscontius, qui rectius positis distinctionis signis, locum clarum et perspicuum reddidit. Legenda omnino longa viri docti observatio, in hunc locum: de qua il judicent, qui, quid doctum sit et acutum, intelligant. Herodis enim filius, nomine Atticus, licet tam stupidus, ut vigiati quatuor pueris æquales ipsi adjungendos putaverit pater, literarum appellatos nominibus, ut per hos tandem literarum addisceret rudimentum, Consul tamen factus An. 185. Hinc appellatus v. 34. *τιμάεις καὶ ἐπώνυμος*. Nam pater consulis honore splendebat an. 143. Vocem *ἐπώνυμος* tali fere significatione adhibuit Agathon Tragicus, in Thyeste ap. Athen. Lib. XII. p. 528. E.

ἐπώνυμον γοῦν αὐθὶς ἴσχομεν κλέος
Καυρῶτας, εἴπερ κουρίμου χάριν τριχός.

Callimachus, in Schol. Nicandri, inter Bentleiana Fr. CXXXIX.

καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀφέλαμπεν
Αἰγύπτῳ κατέπηξε.

conf. Valk. in Callimachea fragm. p. 10. Pancrates Arcas, referente Athenæo, Adriano imperatori cum esset Alexandriæ, velut ostentum ingens, spectandum præbuit lotum roseum, Ἀντινόειον *Antinoium* vocandum esse dixit; pulcherrimi Pancratis versiculi, conservati ab Athenæo, Lib. XV. p. 677. F.

οὐλὴν Ἰρασυλλον, λευκὸν κρίνον, ἦδ' ὑάκινθον
πορφυρέην, λευκοῦ δὲ χαλιδονίοιο πέτηλα,
καὶ ῥόδον εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν,
οὔπω γὰρ φύτει ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο.

Senatum Romanum, *ἄπασαν βουλὴν* vocat. Simili modo Martialis, *dominum Senatum* appellat Lib. XIV. 17.

" Synthesibus dum gaudet eques, dominusque Senatus."

εἰς βουλὴν ἀγαγέσθαι, referri in Senatum, adscribi Senatui. Apollonius Rhod. Lib. IV. 244.

εἰς δ' ἀγορὴν ἀγίρεντ' ἐπὶ τύχησιν —

Noto metaplasmo *πρωτόθρονος ἕδραι* dixit, pro *πρωτοθρόνοις*. Sic Homerus Iliad. σ'. 354. et π'. 370. *ἱμασάμασιν ἴσασι*, pro *ἱμασάμασι*. ubi vid. Schol. Nec in compositis tantum vocibus, sed in simplicibus quoque frequenter hujusmodi metaplasmi. Sic ap. Hom. Iliad. λ'. 600. *ἴαπτε δαιδάλεον*; quod etiam per metaplasmum declinationis pro *ἴαχεν*, sicuti pro *φυγὴν*, Herodotus Lib. III. p. 370. in prosa habet *φύγα*, quasi ex tertia declinatione esset *ἰδξ, ἴακος*, et *φὺξ, φυγός*. Epicharmus etiam ap. Athen. Lib. VII. v. 288., *αἱόλαι πλᾶτες*, pro *πλᾶκες*. Sed vide Salmasium.

Ἑλλὰδ' οὔτι γένος βασιλεύτερες] Eleganter hic *βασιλεύτερος*, *præstantiorem* et *genere nobiliorem* significat. Græci sæpius *βασιλεῖς* vocant homines, qui arte sua excellunt, aliosque superant ingenii præstantia. Adrianus Sophista apud Philostratum, Herodem vocabat *βασιλέα τῶν λόγων*. En ejus verba: *Ἡρῴδην δὲ τὸν βασιλέα τῶν λόγων ἀγαπητὸν, ὃν ἄσεις τε καὶ ἥδῃ ἐν ἀκροάσεσι*. Apud Eunapium, c. 27. Proæresius, in inscriptione statuæ, *βασιλεύων λόγων* dicitur. πολλὰ δ' ἐστὶ πολλοῖς

Ἡρώιδεω· γλώσσαν δέ τε μιν καλέουσιν [1] Ἀθηναίων.
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Ἀφειώνη,
Καὶ Γαυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος [2] ἦεν

[1] Ἀθηναίων S. M. Ἀθῆναι ex conj. B.

ἀγαθέντες καὶ τυχόντες ἐπιτίμου, ἀνδριάντα κατασκευασάμενοι χαλκοῦν ἐνημέρευσαν ἐπὶ δημοσίου ἐπιγράψαντες, ἡ βασιλεύουσα Ῥώμη τὸν βασιλεύοντα λέγει. Regnum dicendi, tali modo Martialis usurpavit, Lib. III. 26.

"Ille decus linguæ finxit, regnumque loquendi."

Verbum βασιλεύειν de rebus quoque dicitur, quæ splendescunt. v. Wernsd. ad Himerii Or. XIV. p. 617. sic rosa apud Achillem Tat. Lib. II. 1. dicitur τῶν ἀνθῶν βασιλεύειν. Latini sic etiam verbis rex et regnum. conf. Grev. ad Cic. Epist. IX. 18. 1. Tibia Phrygia ob præstantiam forte βασίλεια dicta in corruptissimo Telestis fragmento apud Athen. Lib. XIV. p. 617. B. quod sic forte restituendum: Φρυγία καλλιτόνων αὐλῶν ἱερὸν βασίλεια, ἀνθέμων ἀμφίτονον σφῆνα, δοκοῦσ' ἀνάκτων πάντων τιμαλφὲς ἐμφὺς, στεφάνους ὕδατος αἴρων, ἀμφιτίθησιν καλάμους. De Telestis loco, vario modo a viris doctis tentato, vid. Vossium ad Catull. p. 227. et Cl. Huschke, Epist. critic. p. 47. Scripsi ἀνθέμων ἀμφίτονα — ἐμφὺς. In Aldina erat: αὐλῶν ἕρως. Casaub. edidit: ἀνθὲ' ἐς ἕρωτα. Vossius emendandum putavit ἀνθέα et sic tibiam appellari affirmavit. Sed hoc nullo exemplo confirmari potest. Quanquam præterea foret loci sensus, si cum o Vossii sententia interpretaremur. Eleganter a poeta tibiæ phrygiæ philomelæ cantus tribuitur. *Aedonia* vox poetis interdum Iesis celebrata. Subjecta Bacchus, in Pythii Vet. poet. p. 260.

"Sic et aedonia superantur voce cicadæ."

Vox rara ἀστίγαλος, in Critia occurrit apud Athen. Lib. XIII. p. 600.

Τὸν δὲ γυναικῶν μαθὸν πολίοχρωτ' ἀστ' ἐρᾶς
τῶν Δευκαρίωνα τίνες εἰς Ἕλλαδ' ἀκτῆς,
συμποσιακὸν ἐφίδυσμα γυναικὸς ἐνηέτεω,
αὐλῶν ἀντίγαλον φιλοβλήβδηνον, ἀλίη,
ἄδουσιν.

ἀμφιτίθησιν, aut idem ac περιτίθησιν aut ἀναπλέκει. vide exempla a Cl. Huschke allata, l. c. περιπλέκει i. q. αὐλὸς aut τριαύλος. Jam supra in Pratinæ versibus αὐλῶν μέλος illustravimus. Adde initium carminis Ithyphallici, apud Athen. Lib. XIV. p. 622.

Δεῦρο νῦν αὐλὸν Μούσων ἀγαλλόμενοι
ἀνέλωμεν χάριτας αὐλῶν μέλη,
καὶ μὲν ἀναβάσεται. οὐτι τοῖς πάρος
ἐσχήμασθα τὸν θεὸν, ἀλλ' ἄκρατον
κατάσχωμεν τὸν ἴρωτα.

Tibi, Bacche, splendidam damus hanc Musam,
effundimusque simplicem rhythmum ornato carmine,
intextum aliis. Non equidem prius usitatos
cantus afferimus; hymnum contra insuetum
tibi exordiemur.

Sic videtur locus distinguendus et reddendus. Ἀγαλλόμενοι. Sic Pindar. Olymp. I. 12.

ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μακεδνὸς ἐν ὕδασι —

χέαι φωνὰν, μέλος, *effundere carmen*, notum. Homer. Od. τ'. 521. de philomela. χέει ὀπωπὴν φωνὴν. Lycophron Alex. 5. χέασα πτερυγῶν βοὰν. Apollon. Rhod. Lib. IV. 749. ἀμφὶ δὲ οἱ στόματι ῥοδοδάκτυλον βάλλοντο γόον χέοντι. Menelippides Lyricus ap. Athen. Lib. X. p. 429. καὶ δὲ παρθένιον χέον ἀμφὶ. Nilus Sabolasticus, in Analect. Brunk. T. III. p. 14. τί σφὶν ἔπαινον ἐμὸν τόδε γέγονε χέαι; Lyricus incertus ap. Demetr. Phaler. c. 142. στερέμνιον ἐπὶ πλατάγεσι λογχὴν δοῦπον. Menelippides Tragicus, in Praxagora apud Stob. Grot. p. 165. ἄχθη συφοῖσιν dixit, quod bene Grotius reddidit; tristia *fundens lamenta*. Latini enim *fundere*, eodem modo suspicisse dicunt. Auctor carminis in Phœnicom. v. 45.

"Incipit illa suæ modulatum fundere casus
Et utrum verum, luctu moveto nova."

ubi vid. Barmann. Mentione facta carminis Ithyphallici, breviter sententiam nostram de alio carmine dicemus, cujus initium conservasse videtur Athenæus l. c. p. 622. B. εἰ δὲ Ἀθήναιος, ait, φησὶ, καλέσασθαι τραγικοὺς μεθύοντας ἴχνιον, καὶ ἐντεφίσαντας (ἐστεφ.), χαμᾶζε δ' ὀδοὺς ἴχνιον. χιτῶνι δὲ χρῶνται μακρολίνῳ, καὶ περιζώστοις παραπλησίως πολύτοις αὐτοὺς μίχρι τῶν σφυρῶν, ὑπῆ δὲ διὰ τοῦ στολίδος ἀναλύοντας γίνεσθαι, ἵνα καινὰ μᾶλλον ἐν ἐσχάτοις γίνεσθαι, λέγοντες, ἀναχορεύσωμεν εἰς τὸ ὄπισθεν, λέγοντες τῷ Διὶ. Ἰθύφαλλος γὰρ ὁ διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκφερόμενος διὰ μέσου βαίνων. Latet hic, quod Casaubonus non observavit, particulæ carminis Ithyphallici, sic forte restituendæ:

Herode, quam et linguam vocant Athenarum.
Illa vero et ipsa pulcra Æneæ neptis,
Et Ganymedea, et Dardanium genus erat

[2] *ilse*, sed ex conj. Is., S. et sequuntur emieri.

Ἀνάγετε - - -

Τρωὸς [1] Ἐριχθονίδαο. [2] σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερὰ ῥέξαι,
Καὶ θῦσαι· [3] θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
[4] Εἰ δέ [5] τι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν.
Οὐ [6] μὲν γὰρ θνητὴ, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται.
Τοὔνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτ' ἔτι τύμβον,
Οὐδὲ γέρα [7] θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν [8] ὅμοια.
Σῆμα μέν οἱ [9] νηῷ ἴκελον δήμῳ ἐν [10] Ἀθήνης·
Ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμανθύος [11] ἀμφιπολεύει.

[1] Ἐριχθονίδαο ex conj. S. quam arripuit B.
[2] ΣΤΑΙΦΙΑΟΝ L. σὺ δ' φίλον S. M. A. H. σ' δὲ φίλον ex ingenio S. item B.
[3] οὐκ A. om. M.
[4] Εἴδεται ex ingenio B.

saepe in Homero occurrit, fereque semper in initio versus, vid. Iliad. λ'. 807. Od. τ'. 283. ϕ'. 310. ω'. 342. conf. Payne, Analytic essay on the Greek Alphabet, p. 95.

- - - σὺ δ', εἰ φίλον, ἱερὰ ῥέξαι, Καὶ θῦσαι] Acute Visconti, σὺ δ' εἰ φίλον rescripsit, pro ΣΤΑΙΦΙΑΟΝ, quæ lapidis scriptura. Illa confusio inter ει et ι omnino frequentissima est. Jam supra nonnulla notavi, ubi v. 16., CICEICA pro CEICACA exaratum. In Salmasii apographo pro CT erat OT, deinde habuit, nescio unde ΩΙ, mutavitque inde literas ΔΗ in ΔΙ, et præcedens Ἐριχθονίδαο, in Ἐριχθονίδαω. v. Var. Lect. θῦσαι. *hostias mactato.* Menander in Scholiis MSS. ad Hom. Iliad. ϕ'. 390. communicatis mihi a Cl. Heynio,

Καὶ τοῦτο θύων οὐδὲ πώποτ' αἰξάμην
ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν συνουσίαν
ἀλλὰ παρίλιπον, οἰκετῶν εἷνεκ' στέργειν
ἵνα παρ' αὐτῷ πρᾶγμα χρησιμώτατον.

In primo versu conservavi αἰξάμην. sic saepius Attici comici. Sopater in Gelotis ap. Athen. Lib. IV. p. 160. Κἀγὼ — αἰξάμην. conf. Etym. M. p. 400. 32. Herodian. ad calcem Phrynichi p. 202. Eustath. ad Iliad. α'. 458. T. I. p. 111. ed. Rom. et Brunk ad Eurip. Hecub. 18. Literas AI et I etiam a librariis confundi, erudite observavit vir doctus in Observatt. Miscellan. T. I. P. I. p. 128. Animadvertendum hoc in venustissimo fragmento e Dionysii Æolici elegia, ap. Athen. Lib. XV. p. 668. quod sic forte legendum:

Κίττασθον ὑθὰ δί σοι τρίτον ἰστάναι αἱ δυσίεττες,
ἡμεῖς, προστίθεμεν γομφοσίῳ βρομίου
Κάρυον· οἱ δὲ παρόντες ἐπείρετο χεῖρας ἔπαντες
ἐς σφαῖρας πυλίων, καὶ περὶν ἐκείνου ἐσῖν,
Ὄμμασι ζωμασίσασθε τὸν αἰθέρα τὸν καταπλανῆ,
εἰς ὅσον ἐς λάταγος χωρίον ἐκτίτατοι.

v. 4. male erat in Athenæo, ἰδεῖν. Sensus est: *Priusquam cottabum emittitis, oculis metimini æthera deorum, ut scias, in quantum spatium latax evolaverit.* Ultimo versu erat: εἰς ὅσον αἱ λάταγος χ. ἐ. Non infeliciter restituisse hæc videor. ἐς enim, quod proprie *nervus in corpore*, significat etiam *vinum*. Deinde etiam de omnibus rebus vim habentibus, v. c. de vento, fluvio, et hoc loco de latage, tropice dicitur. Sic apud Homer. Iliad. μ'. 320. ἐς ἀνέμων. conf. σ'. 39. ς'. 739. ἐς ποταμοῖ, Iliad. ϕ'. 356.

Εἰ δέ τι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν] Frustra hic versus sollicitatur ab Interpp. Maittaire, subintelligendam putat vocem φίλον e versu 40. Quo jure, non intelligo. Brunkius, dum legit εἴδεται, faciliorem quidem lectionem profert, sed quæ non a manu poetæ est. Conservanda lectio lapidis, immerito etiam a Viscontio correcta. Ponitur enim pro: εἰ δί τοι τῶν εὐσεβίων τοῦτό ἐστι. Præterea particula δί τοι, sæpius conjunctæ. Æschyl. Sept. ad Theb. 478.

Πίμπου μ' ἀν ὧδε τόνδε σὺν τύχῃ δί τοι.

Ibid. 185.

φιλοθύτων δί τοι
πολίως —

Sophocl. Antig. 334.

— λὰν δί τοι
Ἀυφῇ τε καὶ μέ.

conf. Hoogev. de particul. p. 275. Bene observavit Viscontius, sæpissime OI pro I positum esse. Mirum hoc non est. Uno enim olim efferebantur sono, ideoque saepius ista bina a librariis confusa. vid. Valk. ad Euripid. Phœn. pag. 165. Brunk ad Aristoph. Ran. 932. Afferamus nonnulla a nobis notata, nam fortasse non omnes ea recordantur. Athenæus Lib. XV. p. 668. Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἰὼν παρὰ τῶν Σατύρων λέγων φησί,

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγόντες τέμνω λέγοντες, ἃ πάλλιστον Ἡρακλεῖ λάτταξ.

Locus ita emendandus:

Ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγόντες θ' ὁμοῦ λέγοντες· ἃ πάλλιστον, Ἡράκλεις, λάτταξ!

Trois Erichthonidæ. Tu autem, si libet, sacra facito,
Et hostias mactato: verum inviti non est opus sacris,
Sed si quis piis hominibus amor curam heroum gerere:
Neque enim mortalis, at neque dea est:
Idcirco neque templum sacrum sortita est, neque sepulcrum,
Neque honores mortalibus, et neque diis similes.
Monumentum quidem ipsi templi instar Athenis est,
Anima vero circa sceptrum Rhadamanthi versatur;

[5] ΤΟΙ L. [6] ΜΕΙΤΑΡ L. *μὲ γὰς* S. M. *μὲν γὰς* tanquam ex marmore A.
[7] *Θυτοῖς* S. M. [8] *ὅλλοια* A. [9] *νίω ἱκελον* S. A. [10] *Ἀθήνεις* A. [11] *ἀμφωλάσει* A.

Jactantes, ejicientes, frangentes, simulque clamantes: o festivus mehercule latax!

Alio modo Achaei locum emendatum dedit Toup. Emend. in Suid. T. II. p. 470. Memorabilis est usus verbi *ἐκβάλλειν*, quod de poculis dicitur, post cœnam fractis et abjectis. Colligo hoc quoque ex antiqui poetæ Chœrili loco ap. Athen. Lib. XI. p. 464.

——— *χερσὶν*
ὅλεσν ἔχω πύλινες τρύφος ἀμφὶς ἐαγὲς
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον· οἷά τε πολλὰ
πνεύματα Διονύσοιο πρὸς ὕβριος ἐκβαλεν ἀκτάς.
- - - - - - - - - - *manibus*
opes ego habeo, undique fracti calicis testam,
convivarum hominum naufragium; qualia multa,
Bacchi procella ejicit ad litus superbum.

Male erat in Athenæo v. 4. *πρὸς ὕβριος ἐκβαλ' ἀκτὰς*. Cæterum, ait Chœrilus *ὕβρις ἀκτὰς* dicit, ita Pindarus, in Excerpto libri XI. Athenæi, apud Casaubon. Animadv. Lib. XI. c. 4. 782. (Fragm. ed. Heyne p. 112.) *ψαυδῇ πρὸς ἀκτὰν* sit. E Chœrilo illustrandus Euripidis locus ex Œneo, apud Athen. Lib. XV. p. 666.

πυκνοῖς δ' ἐβαλλεν Βακχίου τεχεύμασι
πέρα γέφυρος.

τεχεύματα Βάκχου, sunt *fragmenta calicis*. Chœrili versus e longo carmine petiti videntur epico, in quo convivium descriptum erat hominum luxuriosorum. conf. fragmenta apud Athenæum Lib. XII. pag. 529. 530. et Strabon. Lib. XIV. pag. 989. A.

Οὐ μὲν γὰς θυτὴ, ἀνὴς - - - *ἀνὰς οὐδὲ θεοῖσιν ἔμοιγε*] Sensus loci est. Si quis volet rem divinam Regillæ facere, faciat. Nemo vero ad hoc cogitur. Non peccabit, qui faciet, eamque inte honore dignabitur: non enim mortalis est. Non tamen hoc officium ab invitis etiam exigitur, cum de dearum numero minime censenda sit, quibus necessario sacra faciunda sunt, sed heroinarum tantum, quarum cultum minime sibi negligendum putant, qui magna pietate et religionis amore præditi sunt. Regillam igitur ut heroinam vult coli, eique hac de causa, non templum ut deæ, non tumulum ut fœminæ mortali, sed *ἡρῷον* ædificatum esse scribit. Ædificium heroi aut heroinæ conveniens, *ἡρῷον, ἡρῷον*, et *ἡρέιον*, vario modo scribitur. v. Pollux, Lib. IV. 4. Mazocchi ad Tabb. Heracleens. pag. 156. 147. Paciaud. ad Mon. Pelop. T. II. p. 63. Visconti ad h. l. In lapide sculptum ΜΕΙΤΑΡ pro ΜΕΝ ΓΑΡ. Hæc mutatio frequens. vid. Interpp.

Σῆμα μὲν οἱ τῷ ἴκελον δήμῳ τὸ Ἀθήνης] Monumentum hoc idem est, ac Odeum, ab Herode Attico, in Regillæ honorem Athenis erectum. vid. Pausan. Lib. VII. 20. Philostrat. de Herode, §. 5. 8. Consule præterea egregiam de Odeo Herodis disputationem Visconti ad h. l. Statius, Epicedio in patrem, v. 20. scribit, si sibi fortuna permitteret, magnificum se et templis parem tumulum patri exstructurum, theatrumque ibidem ei dedicaturum, in quo Musici Ludi celebrentur in honorem ejus. Locum ipsum non gravabor adscribere, non parum enim poetæ nostri sententiam illustrat:

"Atque utinam fortuna dares mihi, manibus aras
Pár templis opus, seriamque educere molem,
Cyclopum scopulos ultra atque audacia saxa
Pyramidum, et magno tumulum prætexere luco.
Illic et Siculi superassem dona sepulcri,
Et Nemees lucum, et Pelopis solemnia trunci;
Illic Œbalio non fuderet æra disco
Graiorum vis ulla virum, non arva rigaret
Sudor equum, aut patri sonitum daret ungula fossa:
Sed Phœbi simplex chorus; hoic frondentia vatum
Præmia laudato genitor tibi rite dicarem."

Illud Statii: *par templis opus*, idem plane cum hoc nostro, *σῆμα τῷ ἴκελον*.

Ψυχὴ δὲ *σκῆπτρον* Ῥαδαμανθύος ἀμφι-

Τοῦτο δὲ [1] Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
[2] Δήμῳ ἐν [3] Τριόπεω, [4] ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροὶ,
Καὶ χορὸς ἡμερίδων, καὶ [5] ἐλαιήεντες ἄρουραι.
Οὐ μὲν ἀτιμήσειε [6] θεὴ βασίλεια γυναικῶν
Ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην.
Οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐϋθρονος Ἰοχέαιρα,
Οὐδ' Ἔρσην γεργῶπις [7] ἀπητίμησεν Ἀθήνη·
Οὐδέ μιν [8] ἠράσσησι [9] παλαιῇσι μεδέουσα
Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ἄμπνια μήτηρ
Ἐς χῶρον ἐρχομένην προτεράων ἠμιθεάων,
Ἣ λάχεν [10] Ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
[11] Αὐτή τ', Ἀλκμήνη τε, μάκαιράς τε Καδμειώνη.

[1] Φαυστείνη S. [2] Δήμῳ S. [3] Τριοπίη S. M.
[4] οἱ πάρος S. M. ναὶ πάρος corr. S. et nequitur B. [5] ἐλαυνόντες A.
[6] θεὴ omnes præter H. [7] ἀντιτίμησεν S. M. [8] ἠράσσησι S. M. ἠράσσησι A.

σκολιοὺς] Diximus jam supra Rhadamanthum a poeta nostro in bestiis loco collocatum esse, judicis loco. Regilla in Elysium dedicata, σκῆπτρον Ῥαδαμανθύος ἀμφιπολεῖ, sedet itaque ea cum insigni judicis.

Τεῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἔσται ἄγαλμα] Recte observavit Salmasius, Faustinam junioem hic memorari esse, M. Antonini uxorem, quæ jam in vivis esse desierat, statua Regillæ dedicata. vide ad v. 6. Vocem ἄγαλμα erudite illustravit Ruhnk. ad Tim. Lex. Plat. h. v. est h. l. i. q. εἰκών, quam vocem de statuis amatæ adhibuit Epigrammatis in insula Chio reperti, cujus particulam hic habes inseditam:

Σοὶ . . . . .
Δοῦναι δ' ἀλκτὴ σῶμα θυτήρων σύνδυο
εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν μορφῆς τύπον ἔμμεναι,
καί σ' ἐν Ὁμηρείῳ γυμνασίῳ θαμίνα.

- - - - - - - ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροὶ - - - ἐλαιήεντες ἄρουραι] Locum non recte exhibuerant Interpp. excepto Arcudio, qui veram lapidis lectionem protulit:

INAOI ΠΑΡΟΣ ΕΥΡΕΕΣ ΑΓΡΟΙ.

Viscontius accurate reddidit: *dov'erano prima le vaste possessioni di lei.* Sic in columna Capitolina insculptum invenies: CUIUS HÆC PRÆDIA FUERUNT. Eleganter posita, χορὸς ἡμερίδων, *vinearum ordines* vocat. Sic *vitium chorus*, Manilius dixit Lib. V. 360.

"Et te Bacche tuas nubentem jungat ad ulmos
Dispositque jugis imitatus fronde choreas."

In vinea στίχοι sunt, ut etiam chori. ἐγχοὶς, Glossaria Græca reddunt: στίχους ἀμπέλων. ἐγχὶς et χοιὶς idem est. Sic χορὸν εἰπεῖν ἀλλὰ δοκέειν, Coluthus memorat Rapt. Helen. 122. — ἐλαιήεντες pro ἐλαίεσσαι dixit. Sic Homerus Od. α'. 246. ὑλήεντι Ζακύνθῳ, pro ὑλώδει. Idem Iliad. β'. 742. ὑλήεντες Ἰσταμίδμαι, pro ὑλώδεις. vid. Etym. M. p. 152. 13. Thom. Mag. p. 86. Eustath. ad Iliad. β'. p. 1515. Fourm. Grammat. post Coriath. de Dialect. p. 317. Παλαίστραν τινὰ, unde olim apud Sophoclem interpretati sunt Grammatici. Hesychius in Brunkii Lex. Sophocl. T. II. pag. 55. (ed. 4to) ἐλαιόεσσα πόλις. Σοφ. Οἰδιπόδ. ἀποδυτήριον, ὅπου λαιόεσσα, ἀπὸ τοῦ σκιᾶ, ἀγρίᾳ ἢ ἀπὸ τοῦ λιπαίνεσθαι, ὑπὸ τοῦ λιπαινόμενοι καὶ παγκράτιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔλαιον, λιπαρά.

Οὐ μὲν ἀτιμήσειε - - - ἀνάσσειν νύμφην] Divæ Faustinæ, Regillam quasi pompam pedisequam et sacrorum ministram non spernendam fore scribit. Simili modo Hecate, Proserpinæ dicta ministra in Hymno Homerico ad Cerer. 440.

ἐν τῇ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπεται' ἀνάσσων.

Sacerdotem Rhem, Ἰδαίης ἀμφιπόλου θαλάμης, Dioscorides in Reiskii Anthol. Cephal. n. 655. Nymphæ et Gratiæ Veneris ἀμφίπολοι dictæ, in pulcherrimo e Cypriis Carminibus petito loco ap. Athenæum Lib. XV. p. 683. F. Adde Celsthi locum, ubi Hermiones comites ἀμφίπολοι dictæ; Rapt. Helen. 321.

πολλάκι δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἐπορεξε λαβοῦσα,
ὄφρα τάχιστα βάσασα, τέων ἀνύσαιτο φόβον.

Variis modis virus eruditos occupatos tenuit hic locus. Forum sic legendum:

Hoc autem Faustinæ gratum locatum est simulacrum
In pago Triopæ, ubi illi prius erant ampli campi,
Et ordo vitium, et olivis consiti agri.
Nec spernet dea regina feminarum
Famulam ipsi honorum esse, et sequacem nympham:
Neque enim Iphigeniam pulcrum tenens solium Diana,
Neque Hersen terribiles habens oculos despexit Minerva:
Neque Regillam ipsam heroinis antiquis imperans
Cæsaris magnanimi parvi pendet alma mater
Ad chorum adventantem priscarum semidearum,
Cui contigit Elysiis choreis præesse,
Ipsi, et Alcmenæ, et beatæ Cadmeidi.

[9] παλαίησι S. M. B. [10] κλυσίησι A.

[11] ΑΥΤΗΙΤ L. αὐτῆς S. M. αὐτῇ γ' H. αὐτή τ' A. αὐτὴ γ' conj. S. et probat B.

πολλάκις δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἔντοσθ' ἰλασῦσα.

quæ sequuntur in Colutho, mire hanc emendationem confirmant. Cæterum præclaros defunctos homines, ministros appellatos esse deorum dearumve, non infrequens in inscriptionibus. Exempla observavi in Torremuzzæ Inscriptt. Sicul. p. 190. Winkelmanni Storia delle Arti, T. II. pag. 133. Marini Inscriptt. Alban. p. 129. Morello, de Styl. Inscriptt. pag. 105. Column. ad Ennii fragm. p. 54. Grater. Thes. p. 769. 4. Murator. pag. 1383. n. 1. pag. 1385. n. 1. Buonarotti, Vetri, p. 106. Amici, Catania illustrata, Lib. X. c. 7. p. 275. Maffeii Veron. illustr. p. 268. Gori Inscriptt. Flor. T. I. p. 358. Inscr. Biblioth. S. Gregor. p. 382. etc.

Ἀνατιμήσω Ἀθήνῃ] Ἀνατίμησον ab ἀνατιμάω, *contumelia afficio, non honore habeo.* ἀνατιμᾷς, bene reddidit Visconti: *vituperat con disprecio.* Fallitur vero vir doctissimus scribens, verbum hoc in aliis scriptoribus desiderari. Habet Homerus Iliad. ν'. 115. τὸν Πηλείωνα ἀνατίμησε.

Οὐδέ μιν ἠρήσησι παλαιῶν μαθόντων] ἀρῶνται, Attice, pro ἠρῆνται, ut jam in superioribus observatum. Sic et pro ἠρᾶτε dicebatur ἠράασθε, et contracte ἠρῶσθε. conf. Sophron. ap. Priscian. Lib. VI. p. 170. Apollonius Rhod. Lib. IV. 1309. 1320. 1358.

- - - - ἠρῶσται Λιβύης τιμήοροι.

Nicomedes, in Analect. Brunk. T. I. p. 415.

ἠρῶσται Λιβύων ἔρος ἄντιον αἶγα τίμασθαι,
ἠρῶσται Λιβύων χαίρετε δεσποτίδες.

Sic e Toupii emendatione legendum, in Epist. Critic. p. 16. Notavit et hanc formam Valk. ad Theocr. Adoniaz. pag. 321. et ad Callimachea fragm. p. 14. et 287. conf. Cl. Jacobs, in Antholog. Græc. T. II. P. I. p. 228.

Καίσαρος ἰφθίμοιο παρήφορα μήτης] Intelligit Salmasius, Faustinam. At de Faustina jam supra v. 51. verba fecit, et minime conveniens est titulus: *almæ matris.* Magno acumine probavit Visconti, intelligendam esse Domitiam Calvillam, aut Lucillam, Marci Antonini matrem, miro modo a poeta in societatem Alcmenæ et Semeles collocatam. Alcmena quidem mytho singulari Rhadamantho nupsisse traditur, Elysiosque campos habitasse. Adduxit Viscontius hos versiculos e carmine Anthologiæ inedita:

Ἀλκείδης ὁ Θρασὺς Ῥαδαμάνθυϊ μαῖρα πάνδε
Ἀλκμήναν ὅσιον πρὸς λέχος ἐξέδετο.

Summa diligentia, notisque doctissimis illustravit hanc fabulam Visconti. Edidit præterea carmen, eruditasque notas adjecit Cl. Jacobs, in Exercitatt. Critic. etc. T. II. p. 186—188. Cum nihil reliquum sit, quod ad poetam notemus, similitudine totius carminis admoniti, addere liceat carmen Antiphili Byzantini, a Visconti primum ex Anthologia inedita (p. 232.) cum viris doctis communicatum, critico vero acumine emendatum a Cl. Eichstædtio, in Ephemerid. Ienens. Litterar. l. c. p. 487.

ΕΙΣ ΤΑΦΟΝ ΕΦΟΡΤΧΘΕΝΤΑ ΤΠΟ ΑΡΟΤΟΥ ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Οὐχ ὅτι μὲ φθίμενον πάϊδες λίτον, ἐνθάδε κεῖμαι
γυμνὸς ὑπὸ γαίης πυρφόρου ἐκτάνης.
Ταρχίθεν γὰρ ἐγὼ τὸ πρίν ποτε· νῦν δ' ἀροτῆρος
χερσὶ σιδηρείῃ μ' ἐξεδάρσατο ζυγός.
Ἦ μὰ καλὴν θάνατόν τιν' ἔφεψα λύσωσιν ποτ' ἀμοῖο
ξείνε, πέλει πασῶν τοῦτο μάλιστον, οὐδὲ τάφος.

Male erat v. 5. ἔσωσεν'. Acute rescripsit Eichstædt, οὔ ποτ'. Præterea deerat signum interpungendi, quo sensus erat turbatus.

RAPHAELIS FIORILLO
DIATRIBE
IN
HERODIS IAMBOGRAPHI
FRAGMENTA.

Corollarii loco subjiciam nonnulla de Herode Iambographo observata. Gravissimo enim errore Interpretes ad Plinii Epistol. Lib. IV. ep. 3. et Fabricius, Biblioth. Græc. T. VIII. p. 710. ed. vet. confudere Herodem Atticum, cum antiquo et incognito fere Herode Iambographo. Plinius, Aristarchi summi critici judicio neglecto, qui Simonidem et Hipponactem Iambographorum principes esse ait, vid. Proclus Chrestom. pag. 342. et Grammat. Biblioth. Coislin. pag. 597. palmam in hoc poeseos genere tradit Herodi. Ait enim: "Ita certe sum affectus ipse, cum Græca epigrammata tua, cum Iambos proxime legerem. Quantum ibi humanitatis, venustatis, quam dulcia illa! quam antiqua! quam arguta! quam recta! Callimachum me, vel Herodem, vel si quid his melius, tenere credebam."

Multa ad laudatum locum Plinii moliuntur Interpp., satisque ostendunt, se de Herode Iambographo, ne fando quidem quidquam audivisse. Omnino, quo tempore vixerit poeta incertum est nobis. Floruit forte tempore Hipponactis. Memoratur certe Herodes aliquis in Hipponactis versiculo, conservato a Scholiaste ad Nicandri Theriac. p. 44. b. ed. Ald. Μαιμώσσων, ἀντὶ τοῦ ζητῶν. γράφεται καὶ λαιμώσσων ἀντὶ τοῦ παινῶν, ὡς Ἱππώναξ,

Λαιμώσσει δέ σον τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου.

Non improbabile est, tam acerbo joco ingenium Herodis ab Hipponacte perstrictum esse. Restant pauca tantum fragmenta e Mimiambis ap. Ioann. Stobens. Serm. LXXI. p. 439. LXXVI. p. 453. XCVI. p. 530. CXVIII. p. 591. S. Maximum T. II. Opp. pag. 636. Zenobium Cent. VI. 10. Nomen ejus apud Stobæum in notius Hesiodi transiit, nam loca duo, quæ apud Stobæum, Serm. CXVIII. sub Herodis nomine leguntur, in editione anni 1543. male adscripta Hesiodo, in edit. anni 1609. Fragmenta, quæ in antiquis scriptoribus observavi, hic a me proferentur.

A.

Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον.[1]

B.

Προσφὺς ὅπως τις χοιράδων ἀναρίτης.[2]

Γ.

Ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.[3]

Δ.

Ἡ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει
Ἡ μηλολόνθης ὥσσιν ἄμματ' ἐξάπτων
Τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβᾶται.[4]

[1] Etym. M. p. 411. 41. Ζήτριον διὰ τοῦ ι συνεστηλμένον. καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον. Ἔστι δὲ χολιαμβικὸν τὸ μέτρον. Nomen hic Herodis Mimiambographi, in Herodoti transiit. In mendoso Ἡροδότῳ, hærebat Wesselingius, in Dissertat. Herodot. p. 29. Idem Etymologi locus induxisse videtur Scaligerum ad Varronem de L. L. pag. 149. ut Iamborum scriptorem Herodotam vocaret. Diversas fuisse olim Grammaticorum de voce ζητρεῖον vel ζήτριον opiniones, Glossographi Græci arguunt. v. Pollux, Lib. III. 78. 7. 19. Auctor Etym. M. formas laudat, ζόστριον, ζώτριον, ζήτριον, ζητρεῖον, et ζήτριον. conf. Suid. v. ζατρεῦσι. In Eupolide Comico, ζήτριον legerat forte Photius, nam in Lex. MS. sit: ζήτριον, τὸ τῶν δεῦλων κολαστήριον. Εὔπολις. Etym. Gudian. MS. ζήτριον, διὰ τῆς ει διφθόγγου παρὰ τὸν παραλήγουσαν. σημαίνει τὸ τῶν δεῦλων δεσμωτήριον, ἤγουν τὸν μύλωνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ δεσμεύειν, καὶ τὸ τρεῖν, ὃ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι, δείτριον, μετατιθέντος τοῦ ῑ εἰς ζ καὶ τῆς ει διφθόγγου εἰς η - - - - ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ τρεῖν ζήτριον καὶ ζήτρειον, τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἐξ οὗ καὶ ζάπλουτος.

[2] Athenæus Lib. III. p. 86. B. Ἀρχίλοχός δὲ τῆς χαράδρου μέμνηται. τοῦ δὲ ἀναρίτου, ἴβυκος. καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρυτης· κογχῦδες δὲ ὁν τὸ ὄστρεον, προσβύτεραι τῶν ὀστρείων ὄντως αἱ λεπάδες. Ἡρόνδας δὲ ὁν Συμπαιγναζομένας, Προσφὺς κλ. Is. Casaubonus, negat se alibi Herondam Comicum invenire. At, non Comicus, sed ut ex subjecto Choliambo patet, Iamborum scriptor Herodes, qui patronymica et Doribus propria forma, Ἡρόνδας dicitur: quod bene vidit Salmas. Exercitatt. Plin. pag. 111. Hemsterhus. ad Callimach. fragm. pag. 590. Valken. ad Schol. in Eurip. Phœn. p. 764. et ad Theocriti Adonias. p. 267.

[3] Zenobius, Cent. VI. 10. pag. 154. Τὰ Ναννάκου] Εἴρεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν Σαυμαζομένων. Ναννάκας γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὡς φησὶν Ἐρμογένης ἐν τοῖς Φρυγίοις, πρὸς τῶν Δυναλίσσος νόμων (leg. χρέων), ὃς προσιδὼν τὸν μέλλοντα καταλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἐκέτευεν. Ἡρόδης δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς φησὶν, Ἵνα κλ. Pro Ἵνα τὰ Ναννάκου, apparet legisse Stephanum ἕως Ναννάκου κλαύσω. Vatican. vero codex habet: τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαύσ. vid. Schotti Observatt. 10. Suid. v. Ναννάκος.

[4] Stobæus, Sermon. LXXXVI. p. 433. Hi e Mimiambis petiti versiculi, ita laudantur a Stobæo:

Ἡ χαλκείην μοι μυῖαν, ἢ * κύθρην παίζει·
ἢ πωΐοις μηλολόνθης ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβᾶται.

Nullam lectionis varietatem antiquæ Stobæi editiones præbent annor. 1543. 1549. 1559. et 1609. pro κύθρην quidem Gesnerus putat scribendum esse χύθρην, at nihil mutandum esse, bene observavit Grotius, qui Herodis locum optime emendatum dedit, reddiditque: *Nunc ludit ollam, nunc æneum muscam, Nunc Melolonthæ vincla pedibus ut nectat, circumvoluta pauperat*

E.

Μὴ δὴ κόρη τὺ τὴν χολὴν ἐπὶ ξύνας
Ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ·
Γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.[1]

calum stuppa. Acute Grotius, pro χαλκοῦν μοι μοῦν, rescripsit χαλκοῦν μοι μοῦν, idem nihilo conservavit. Est enim Ionico pro πίθον aut χύτραν. Sic πίθοι et χυτροὶ Ionibus dicitur. v. 2. Grotii conjectura optima est, ἡ μαλλάδος σωτὴρ, pro vulgato ἡ παῖσι μαλλάδος, verum et sententia adversante. E Salmasii opinione legendum v. 3. *mercium* pro *mercium*: Hesych. *μερκίον, στυππίον*. Memorantur ceterum ab Herode ludorum puerilium genera, quæ partim ab ultima antiquitate ad nostram pervenere ætatem. vid. Martin. Var. Lect. Lib. IV. c. 2. p. 199. Primum ludi genus, princi Maccum alterum, vocarunt. conf. P. Victorii Var. Lect. Lib. XV. p. 327. Quod ad formam attinet, eum describit Pollux, Lib. IX. 123. apud quem videre poteris. Ait enim, ita olim exerceri ludum, ut puer aliquis, cum fascia oculos obvolvisset, in orbem verteretur, clamaretque: alterum mactem tenebo, alii vero respondentes, tenebris nec tamen capies, cædebantque illum scutica, e levi materia facta, donec aliquem ex numero ipsorum comprehendisset. Eustathius etiam ad Iliad. Γ. p. 1127. meminit hujus ludi. quo loco etiam docet, unde χαλκῆ, i. e. ahenea mactra vocata sit, tradens, genus esse quoddam muscarum, quæ a colore æris illo modo a Græcis vocatæ sint. Vocem πίθον de quadam oculi specie intelligendam esse credidi, nam nulla enim de ea mentio fit Suidæ v. χύτρα. Meminit et Tibullus, Lib. II. 5. 91.

"—— utraque parenti
Occulta comprensis uuribus eripiet."

Ubi multa ab Interpp. notata. Ennicus ap. Pol'ac. Lib. X. c. 100. λαβόντα τὸν ἄντον φλαυρὸν τὸν χύτραν. At hæc verba non ad puerum, sed ad scurrilem pertinere videntur. Fuit enim consuetudo hic mos meretricibus familiaris, ut illa apud Aristænet. Lib. I. ep. 23. fin. κρύβδην τὸν ἄντον λαβόμενοι τῆς σὺ φλαύρου. Meliora forte si per πίθον intelligimus puerilem ludum, quem Hesych. h. v. et Pollux, Lib. X. 113. χυτρᾶσθαι vocant, cujusque rationem et formam late exponunt. Ceterum μαλλάδος σωτὴρ ἀκούστε ἐξέστιν, et apud eos solent Musæ Musæ pueri, qui scarabæis melolonthis filum appendentes, eique manu tenentes, circumque vehitare eos faciunt. Meminit et Aristophanes Nub. 134. et loco notato deguisimo Strepsiadem inducit, a Socrate monitum, ne tantum de muris salvandis solicitus esset, sed omnes a se amoveret, puerorum more et exemplo, qui suos μαλλάδας, non omnino evolare sinunt, sed ea pede tantum revinctos apud se retinent:

ἀλλ' ἀπαγχόλα τὸν φροντιστὴ ἐς τὸν ἀέρα
λαβόντα ὥσπερ μαλλάδας τῶν παίδων.

Hic locus multum facit ad aliam explicationem, quam e Pindaro laudat Plutarchus T. II. Opp. pag. 68. (Fragmenta Pindarica ed. Heyne n. XXV. p. 93.).

— — — καὶ λάσιον τὸ, τῶν δωρίζων
σχοινίων καὶ μαγγανῶν.

Simili modo Theodectas Tragicus, χαλκῆν dixit, pro σχοινίν, apud Stobæum. Tit. XL. p. 617.

Ἀλλ' ἢ τάλαν Θέανοι παρέρχει δαιμόνι
ἀρχῆς χαλκῆς.

Sarcinam δαιμόνι, male erat in Stobæo δαιδάλου. Verbum δάπτω eleganter de affectibus animi, amoris, dicitur, qui pectus urendent. Aquam apud Athenæum Lib. V. p. 219.

Σάτυροι δὲ ἐκαλοῦντο μὲν πίθοι δυχθίζειν
φρέαν τὸν σὸν,
ταυδὶς Δαναΐδαις καὶ Κλυμένου —

et Pindarus in Scolio (Fragment. Pindar. edit. Heyne. pag. 25.)

Ἀλλ' ἴφαν' ἔσσυο τῶν
παρὰ δὲ δαχθὶς μαλαμοτῶν μαλακῶν
τάλαρον, ἀπ' ἀο ἔλα
σαλλὶς πάγασα ἐς ἕλκος.

Ceterum Aristophanes in Vesp. 1332. tympanistrium a Bdelycleone, qui ejus amore teneretur, vocari facit χυτροποδαλάντιον, et urbanitate ex eo puerili ludo petita ludit in ambiguitate vocis σχοινίον, quæ et filum et funiculum significat, vid. Menander ap. Alexandr. Rhetor. p. 748. ed. Ald., et membrum virile. — γάμγγα esse instrumentum, cui stuppas lanifices circumvolvunt, Pollux docet, Lib. XIII. p. 397. Τὸ δὲ ἐγκαλεῖν καθ' ὃ ἐκλοῦσι ἐξαιτοῦντες τὰ στεφανεῖα, γάμγγα ἐκαλοῦντο. Τὸ δὲ ἐπ' ἄκρων στεφανωμάτων, χεῖρας Ἑρμοῦ τετραχῶς ἔχειν, ἃ γάμγγας ἐκάλουν τρίγωνα ὑφ' ὧν τὰ ἄκρα. Θεμιστίου δὲ φασὶ τὸ Μεμμιανίζοντος,

ἀλλ' ἐς τετρακτὺν τὸ γάμγον δ' ἐστὶν ἐκεῖ
ὑφ' ὧν τὰ ἄκρα ὦ.

ε.

Ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν,
Ἄνευ κακῶν ζώουσαν. ὃς δ' ἔχει μεῖον,
Οὗτός τι μεῖζον τοῦ ἑτέρου δοκεῖ πρήσσειν.[2]

Ζ.

Ἐγὼ δ' ἀδραίνω γυιὸς ὤν. τὸ γὰρ γῆρας
Ἡμέας καθέλκει· κ' εἰς σκιὴν πέρας τήκει.[3]

Η.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
Ὦ Γρύλλε Γρύλλε, θνῆσκε, καὶ τέφρη γίνου.
Ὡς τυφλὸς οὑπὶρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτῆρ.
Ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζωῆς ἀπήμβλυνται.[4]

Θ.

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
Τὸν νοῦν.[5]

Memorabilis est Grotii observatio ad Stobæum, pag. 545. 'Auctor (inquit) hujus et aliorum qui a Stobæo citantur claudicantium Iamborum in Manuscriptis editisque ejus Codicibus Herodes dicitur, Athenæo vero Herondas, nam et is Soazontem sub eo nomine citat.'

[1] Stobæus, Serm. LXXI. p. 439. Gesn. p. 320. Grot. Eleganter reddidit Grotius: *Ne si quid alter dixerit minus recte, Tuas, puella, sanna torqueat nares, Tolerare cuncta, magna fœminæ laus.* Sententiam Herodis bene explicant notata virorum doctorum ad Persii Satyr. V. 91. et Theocrit. Id. I. 18.

[2] Stobæus, Serm. XCVI. p. 530. Gesn. p. 405. Grot. Male erat initio v. 3. *τούτου*. leg. *οὗτος*.

[3] Stobæus, Sermon. CXVIII. p. 591. Gesn. p. 481. Grot. In editione Stobæi, an. 1609. in margine, e Codice additur: *Ex Herodis* Μελωιδίνου. Erat forte Herodis *ἄσμα μέλωιδινον*, *carmen festivum, ad cænam cantatum*, unde fragmenta a Stobæo petita. Locus ita legebatur in Stobæo:

Ἐγὼ δὲ θρανῶ μυιὸς ὤν. τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει, καὶ σκιὴ παραστήσει.

Gesnerus emendavit: Ἐγὼ δὲ ἀδρανὲς γυρὸς ὤν. At Salmasii emendatio, quam adhibui, elegantissima est. In v. 2. pro antiqua lectione καὶ σκιὴ π. Grotius, e MSS. profert: κἠν σκιὴν π. unde putat fuisse κ' εἰς σκιὴν μεταστήσει. At exquisitior est emendatio — πέρας τήκει. Eleganter, ut solet Grotius: *Languore curvat me senecta detractum, Nec me magis quam corpus umbra dimittit.*

[4] Stobæus l. c. S. Maximus, Sentent. XLI. T. II. Opp. p. 636. ed. Combefisii. — τέφρη γίνου, usitata dixit formula. conf. Analect. Brunk. T. III. p. 165. Muratori, Inscriptt. 483. ἤδη γὰρ αὐγή. Male erat in Stobæo: ἤδη γὰρ αὐτὴ. αὐγὴ, *lux*, pro *vigore* et *vita* sumitur. vid. Tyrtæus apud Stob. Serm. XLVIII. pag. 325. Theognis, 496. Venuste reddidit Grotius:

Emensus ævi sexies decem soles,
o Grylle Grylle moritor et cinis fias,
cæcum est, quod hæc post spatia restat ætatis.
nam jam retusus ipse fulgor est vitæ.

[5] Stobæus l. c.

I.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου,
Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρόσβυς,
Οὐλῇ κατ' αὐδὴ - - - - - -
Βατιρίᾳ καλύψῃ.[6]

[6] Particula hunc carminis exstat apud Schol. Nicandri, Theriac. p. 41. b. Βατίρα δὲ τὸν βατταρίσμον κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α. ἡμᾶς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἀφαιρέσει, ἐν τῷ ναυμαχικῷ ὅτι γε, φύγωμεν ἐκ προσώπου μή σ' ἐμπεσὼν πρόσβυς οὐλῇ κατ' αὐδὴ βατιρίᾳ καλύψῃ. Pro ὅτι γε, legendum forsan ἴρατο. At verba non ex hymno petita videntur, magis e carmine jocoso. Fuit forte, νομίσ: erat enim, Clearcho teste apud Athen. Lib. XIV. p. 619. cantio, Nomia dicta, ab Erigbane primum poetria in Memnonem posterum, quem amabat, composita. Versiculum unicum ex illo carmine servavit Athenæus:

Μεμνοὶ ἄνιε Δ' Ἠοῖλιον.

Pro μή σ' ἐμπεσὼν, legendum forte: μή μ' ἐμπεσὼν. Toupius, Emendatt. in Hesych. T. IV. p. 44. ita versiculos exhibet:

Φύγωμεν ἐκ προσώπου
μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρόσβυς
οὐλῇ κατ' αὐδὴ —
βατιρίᾳ καλύψῃ.

Verbum in v. 3. desideratum, explevit per βάσαν. Mihi videtur legendum esse, 4. βατιρίᾳ χαλύψῃ. conf. Apollon. Rhod. Lib. IV. 1506. 1675. βατιρίᾳ. Hesych. βατιρίσμα, βάβδα καὶ Cosmopol. Scholiastes Nicandri l. c. φασὶ δὲ τινὲς Cretica illius vocabuli βάβδα, quæ ἐς Cyrenen. Ἀριστότιμος δὲ ὁ χλωρὸς, Cretica αὐτὸν φασὶ καλεῖσθαι, ἐκτιθὲς τὰ βοτὰ βαδίσαι. Ἀντίγονος δὲ βατῖρα, παρὰ τὸν Cretæ τερπὸν. Antigoni Grammatici etymologicum, habet quoque Etym. Gudian. MS. βατιρίσμα, - - - - παρὰ τὸ τὸν βάσιν τερπὸν, ἢ διὰ τὸν βάσασθαι τερπὸν.

ΗΡΩΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

Pag. ed. Steph. 14. 36

Pag. ed. Reisk. 32

α'. [1]ΔΙΟΤΙ [2]μὲν ἀνάγκη λέγειν καὶ τηλικοῖσδε καὶ [3]μὴ πολὺ νεωτέροις περὶ τοῦ παρόντος πράγματος, ἔχω λέξαι· [4]διότι δὲ εἰκός ἐστι σιωπᾶν ἔχοντα λέγειν, οὔτε παρ' [4]ἄλλου δύναμαι μαθεῖν οὔτ' αὐτὸς ἐξευρίσκω. περὶ μὲν γὰρ ἑτέρου πράγματος ἔχοι τις ἂν ἐγκαλεῖν τοῖς λέγουσι ματαιότητα ἢ πολυπραγμοσύνην, αἰτιασάμενος ἐπίστασθαι τὰ παρόντα πράγματα· τὰ δὲ εἰς τὸν πόλεμον ἀνήκοντα πᾶσι μέν ἐστιν ἐν κοινῷ, μάλιστα δὲ ἀναγκαῖον καὶ προσῆκον ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις ἐπίστασθαι περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν. οἷς γὰρ ὁ κίνδυνος οἰκειότατος γίνεται, τούτοις ἀναγκαῖόν 33
ἐστι μάλιστα μέλειν· οἷς δὲ μέλειν ἐπιτέτακται, τούτους
175. 1 εἰκὸς ἐξευρίσκειν μάλιστα. τοῦ μὲν οὖν λέγειν πολλὰς ἀνάγκας εὑρίσκω, τοῦ δὲ σιωπᾶν οὐδεμίαν ὁρῶ συγγνώμην. ἐγὼ γὰρ ἐβουλόμην μὲν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν αἰτίους εἶναι μετὰ τῶν θεῶν· εἰ δὲ τοῦτο διατρίβετε καὶ δι' ἄλλους εὖ πράττειν ἠδύ, δοκεῖ δή μοι θεῶν τινὸς ἐπιμελείᾳ γίγνεσθαι τὸ γιγνόμενον. ἃ μὲν γὰρ ὑμᾶς ἐχρῆν παρασκευ-
5 άσασθαι χρήμασι πείθοντας καὶ τοῖς σώμασι κινδυνεύοντας, ταῦτα πάνθ' ὑμῖν ἡ τύχη ἄνευ πόνου καὶ χρημάτων συνέπραξεν, ὥστε τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς ἑκόντας ὑμῖν δίκην δοῦναι. πρῶτόν μὲν [5][οὖν] ὡς ἀγαθόν ἐστι πείθεσθαι τοῖς

[1] δι' ἅ, τι [2] μὲν om. [3] μὴ om. [4] ἄλλων [5] uncos om.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ] Cum Peloponnesii ac Lacedaemonii bellum cum Archelao, Macedoniae rege, gererent, et Thebanorum societatem expeterent, hos ad eam capessendam hortatur. GAETEN.

Διότι] Π. Δι' ἅ, τι. Ὁμοίως δὲ, διὰ ἅ, τι δὲ alia. H. STEPHAN.

Ἐπίστασθαι] Imo vero οὐκ ἐπίστασθαι vel οὐ καλῶς ἐπ. subaudi αὐτούς. REISK.

Ταῖσδε ταῖς ἡλικίαις] Id est, τῇδε τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ᾗ ἐγὼ εἰμι. IDEM.

Περὶ αὐτῶν καὶ λέγειν] Id est, οὐ μόνον εἰδέναι ταῦτα καὶ ἀσκεῖν, ἀλλὰ καὶ λέγειν περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι. An potius hoc vult: καὶ περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι λέγειν, ὡς περὶ ἄλλων τινῶν συμπολιτῶν. IDEM.

Μάλιστ] Subaudi αὐτοῦ. IDEM.

Ἐξευρίσκω] Scil. τὰς περὶ αὐτὸν μηχανάς. IDEM.

Μετὰ τῶν θεῶν] Possit quoque μετὰ

ἐπαγγελλομένοις πόλεμον, τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω· δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον.

β. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐπιστάμεθα γινώσκειν τὰ φύσει πολέμια τῇδε τῇ χώρᾳ, προγινώσκοντές τ' ἂν πρὶν παθεῖν εὐ-
34 λαβούμεθα, τὰ μὲν ἐκείνων ἀσθενῆ καθιστάντες ἐκ παντὸς τρόπου, τὰ δ' ἡμέτερα αὐτῶν κρείσσονα, γινώσκοντες ὅτι τὸ φύσει πολέμιον τῷ μὴ δύνασθαι κακὰ δρᾶν ἡσυχίαν ἄγει. νῦν δὲ τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐκ τῶν συμφορῶν ἐπιστάμεθα, τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐδέποθ' [1] ἡμῖν φίλον ἐσόμενον, οὐδὲ διαλλαγὴν ἐσομένην ἐκείνῳ πρὸς [1] ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἀδικούμενος ὑφ' [1] ἡμῶν ἀλλ' ἀδικεῖν βουλόμενος ἐχθρὸς [1] ἡμῖν ἐστίν. ἔχει μέν γε [2] χώραν ἣν ἡμῖν οἱ πατέρες κτησάμενοι παρέδοσαν, ἣν διὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν ἕξει, διὰ δὲ δύναμιν ἄκων ἀποδώσει. μία μὲν αὕτη πρόφασις αὐτῷ κακονοίας πρὸς ὑμᾶς· ἔπειτα δὲ ὅτι ταῖς μὲν Ἑλλήνων πόλεσιν ἱκανόν ἐστι τὴν αὐτῶν δύναμιν διασῶσαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, τοῖς δὲ τυράννοις ταῦτ' οὐκ ἀπόχρη μόνον, ἀλλὰ προσκαταστρέψασθαι δέονται τοὺς πλουσιωτάτους ἀεί. ἡμεῖς μὲν οὖν δοκοῦμεν οὔτ' αὐτοὶ ῥᾳδίως ἂν τοῦτο παθεῖν, ἄλλοις τε ἐμπο-
35 δὼν γενέσθαι. διὰ ταῦθ' ἡμῖν ἐκεῖνος ἄχθεται, βουλόμενος σφάλλεσθαι τὰς ἐλπίδας τῶν ἡμῖν πιστευόντων. ἀπὸ μιᾶς οὖν τέχνης ὁρμώμενος ἡμῶν τε κρατήσειν οἴεται καὶ τούτων ὧν δι' ἡμᾶς οὐκ ἄρξει. ταῦτα δὲ πρότερον ἐξῆν εἰκάζειν ἡμῖν, νῦν δὲ σαφῶς γιγνώσκειν ἔργῳ πάσχοντας. ᾧ γὰρ ἁλίσκεται μάλιστα καὶ πόλις καὶ χώρα, τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ

[1] ἡμ. . [2] χώραν om.

τοὺς θεοὺς legi. IDEM.

Προνόησεν] Ad γινώσκειν addendum videtur δεῖν. IDEM.

Τ' ἂν] H. τ' αὐτὰ. H. STEPHAN. ἂν bene habere videtur. Malim δ' ἂν. REISK.

Εὐλαβούμεθα] Malim εὐλαβώμεθα in optativo, quod idem est, ac si dixisset ἐξῆν εὐλαβώμεθα. recte *facturimus*, si carerimus: ob praemissam ἂν optativus hic melius convenisset, quam indicativus. IDEM.

Κρείσσονα, *desperantes* ὅτι τ. φ. π. τὸ μὴ δύν.] H. πρείσσοντας, γινώσκοντες ὅτι τ. φ. π. τῷ μὴ δύν. H. STEPHAN.

Διδασκαλίαν] Post διδασκαλίαν deest φθάσαντες. novimus, *prius quam* ego, aut istud *dogmatum* aut *argutiam*, malis nostris *docti*. REISK.

Τὸν ἄνδρα τοῦτον] Archelaum. IDEM.

Δύναμιν] Malim τὸν δύναμιν, scil. τὸν ἰσχυρίσεον. IDEM.

Μόνον] Malim μόνους, ut τυράννους referatur. IDEM.

Πλουσιωτάτους] Num πλησιωτάτους. *maxime vicinos*. v. p. 177. 19. ed. Steph. IDEM.

Δοκοῦμεν] Scil. αὐτῷ. IDEM.

Τοῦτο παθεῖν] Scil. τὸ παντοκρατόρων εἶναι αὐτοῦ. IDEM.

Γινώσκει] Scil. τοῦ τοῦτο συμβάλλειν αὐτῷς. IDEM.

Χωρίον] Metaphorice accipiendum est h. l. pro ἁφορμὴ καὶ μοχλεύσει. significat discordiam civilem. IDEM.

ἔλαθεν αὐτὸν ἰδόντα στασιάζοντας ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀλλὰ μετὰ τῶν ὀλίγων ἐπὶ [1] τούτους πάντας οὐκ ὤκνησεν ἐλθεῖν. ἠπίστατο γὰρ ἐλθὼν ὅτι τοῖς πολλοῖς μὲν ἐπιχειρήσας οὐδὲν ἂν ἔπραξεν ὧν ἐβούλετο — τοὺς γὰρ ἀσθενεστέρους συγκαταπολεμήσας οὐκ ἄρξειν τῶν πλειόνων ἔμελλεν· ἱκανοὶ γὰρ ἦσαν ἂν αὐτὸν ἀμύνασθαι —, εἰ δὲ τοὺς πολλοὺς μετὰ τῶν ὀλίγων καταστρέψαιτο, ῥᾳδίως ἁπάντων ᾧ̓το κρατή- 36
σειν. οὕτω μὲν [2] αὐτὸν ξυλλέσθαι πέφυκεν ἡμᾶς στασιάζειν. εἰ δ' αὐτῷ ταῦτα συμφέρει, καὶ πράσσειν οἴεσθε αὐτόν. τὸ δ' ἐκείνου συμφέρον ὅσον ἡμῖν κακόν ἐστιν, αἰθήσετε πρὸς τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων [3] ἀντιτιθέντες. ὁμολογεῖται γὰρ πόλεμος τῶν ἄλλων κακῶν τοσούτῳ μέγιστον εἶναι, ὅσῳπερ εἰρήνη τῶν ἀγαθῶν. ἴσως μέντοι μεγέθει τὸν πόλεμον ἡ στάσις ὑπερβάλλει, ὅσῳπερ ὁ πόλεμος τὴν εἰρήνην. ἐν μὲν γὰρ
τῷ ξενικῷ πολέμῳ τὴν πατρίδα σώζοντες ἀποθνήσκουσιν, ἐν δὲ τῷ πολιτικῷ διαφθείροντες ἑαυτοὺς, ὥστε μήτε τοὺς ἀποκτείναντας εὐδοκιμεῖν. ἄλλοις μὲν γὰρ πολεμοῦντες πολεμοῦμεν ὑπὲρ τῶν φίλων· καὶ τοὺς μὲν ἀλλοτρίους νικῶν- 37
τες ἑτέρους κτῶνται φίλους, ὅταν δὲ τοὺς οἰκείους, ἀποστεροῦνται καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ἁρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν [4] καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν καὶ τοῖς φίλοις συμφοράν ὅσην [5] δύναται, πολὺς ἀριθμὸς [6] καθ' ἕκαστον

[1] * τοὺς [2] αὐτὸς [3] ἀντιδίντες [4] καὶ τοῖς - - - συμφορὰν om. [5] δύναται [6] καθίστανον

Ἡμᾶς αὐτοὺς] Num ἡμᾶς αὐτοὺς, id est ἡμῖν αὐτοῖς, an ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, id est, πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. IDEM.

Ἐλθὼν] Imo vero μόνος ἐλθών. Solus si venerit Thebas ad ortum, sine factione optimatum. Verum præterea quoque duo hæc vocabula μόνος ἐλθὼν non suo stant loco, sed collocanda sunt pone ἐπιχειρήσας. IDEM.

Ἀσθενεστέρους] Optimates. IDEM.

Ἦσαν] Scil. optimates cum plebe consociati. IDEM.

Μετὰ τῶν ὀλίγων] Non sic debet accipi τοὺς πολλοὺς σύνολα καὶ τοὺς ὀλίγους. sed ita, ac si diximset: τοὺς πολλοὺς διὰ τῶν ὀλίγων, ἴσχυν τοὺς ὀλίγους μετ' ἑαυτοῦ. IDEM.

Πέφυκεν] Πέφυκε. CANTER.

Πράσσειν] Π. πράξειν. H. STEPHAN.

Πρὸς τὸ μέγιστον τῶν ἄλλων] Subaudi κακῶν. comparantes eo cum malo, quod reliquorum malorum est pessimum. REISK.

Τοσούτῳ] Π. τοσούτῳ. H. STEPHAN.

Ἁπασῶν] Id est, ὃς πολεμοῦται πρὸς ἐχθροὺς ξένους, ἀλλοτριόχθονας. REISK.

Μήτε] Imo vero μηδὲ. ne occisores quidem (nedum occisi). aut si vulgatam h. l. tenebimus, addendum erit μήτε τοὺς ἀναιρεθέντας, vel μήτε τοὺς σωθέντας, vel simile quid. IDEM.

Πολεμοῦμεν] Imo vero πολεμοῦσιν in tertia pluralis. IDEM.

Ὅταν δὲ] Aut addendum est νικῶσι, aut leg. νικῶντες δὲ. IDEM.

Ἁρπαγὴν δὲ χώρας καὶ χρημάτων φθορὰν] Quid ni potius transpositis vocabulis ἁρπαγὴν δὲ χρημάτων, καὶ χώρας φθορὰν. IDEM.

Ὅσην δύναται] Interponendum videtur ai στάσεις. bella civilia quantâ afferre valeant et rerum rapinas et soli devastationes. IDEM.

Ἀριθμὸς] Suspicabar aliquando leg. esse: ἆρ' ἆθλος. ardua sit certamen. Nunc tamen malim vulgatam acquiescere, pt. v. ἀριθμὸς accipere pro copia, vel turba, re-

ἐξήφησεσθαι. καὶ τούτων οὐδ' ὑπαλλαγῆναι ῥᾴδιον, ἐπεὶ δὴν 40
ἄρξηται τις τὸν διάλογον γὰρ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. οἱ γὰρ
πλησίον οἰκεῦντες οὐκ ἀχθονται στασιαζόντων τῶν πλη-
σίον, οἱ μὲν ἀσθενέστεροι, ὅπως ἐν μὴ ἄρχωνται, οἱ δ'
ὅμοιοι τὴν δύναμιν, ὅπως ἂν κρείσσονες γένωνται, οἱ δ'
ὀχυροὶ, ὅπως ἂν ῥᾳδιέστερον ἄρχωσι.

38 γ'. Καὶ τούτων οὐκ εἰδὼ [1]ὅτι δεῖ σημεῖον ἄλλοθεν λαμ-
βεῖν· ἡμεῖς γὰρ τοῖς ἄλλοις σημεῖόν ἐσμεν. χώραν γὰρ τῶν 136.
Ἑλλήνων ἔχοντες πλείστην καὶ πλείστα δυναμένην παρέχειν
οὐ μᾶλλον τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς παροῦσιν, οὐ φανε-
ρῶς ἐσμεν πλουσιώτεροι τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομένων ὄντες· ἐκεῖνοι
μὲν γὰρ ἑαυτοῖς παντελῆ τὰ παραγινόμενα, ἡμεῖς δ'
οἷς τοὺς ἀλλοτρίους ἀνταλλάσσομεν, τὰ κοινὰ μὲν ἴδια πο-
οῦντες, τὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν κοινά. καίτοι πῶς οὐ δεινόν ἐστι 5
τούτους κοινῇ τρέφειν, οἳ τὴν πόλιν οὐ κοινὴν ἡμῖν παρέ-
39 χουσι; πρὸς τούτοις τε ἡμῖν ἔχοντες εὐφυέστατην ἀρύνεσθαι
τοὺς ἐπιόντας, καὶ τὸ σύμμαχον ἐγγενὲς παρεχόμενον καὶ
ἵππους, οὐχ ὅπως διαλύομεν τοὺς βουλομένους εὐδιεῖν, ἀλλ'
ἐπαγόμεθα τοὺς ἀμυνοῦντας μισθῷ πείθοντες καὶ φυλασ-
σόμεθα ξένους, καὶ καταφρονεῖται μὲν ἡ δύναμις τῆς χώρας, 10
καταγελώμεθα δ' αὐτοί. τούτων πάντων καὶ ἑτέρων πολ-

[1] ὅ, τι

rum animadvertatur, idem quod ἰσχλε. IDEM.

Τὸν διάλογον] Π. τὸν διαλλακτήν. Η. τὸν διαλλαγήν. H. STEPHAN. Lego τὸν διαλλακτήν, sensu obvio, plano, et manifesto: at legendo διάλογον, ut scriptum est, nullus inde emeret commodus sensus. PARTHEY. Mihi neutra placet, sed διὰ λόγων leg. vide. Verum tum deerit post οὐκ ἐστὶν εὑρεῖν aliquod vocab. e. c. διαλλακτήν. *inventio enim non est restauratoris gratiæ, qui animos infensos oratione reconciliet.* REITZ.

Ῥᾳδίστεραι] Nescio an forma hæc, præter h. l., alibi usquam occurrat. cur non ῥᾴδιον dixit, ut reliqui omnes. IDEM.

Τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομένων] Quæritur, sitne masculini generis, an neutrius. si prius probamus, bene habebit h. l. vulgata et sententia erit: *quam ii, qui sibi necessaria a nobis petunt et a solo nostro aliorsum exportant.* εἰ ἐξαγόμενα erunt tam ut ἐμπορεῖα, et particip. verbi medii, non passivi. Sin autem τὰ ἐξαγόμενα h. l. sunt res et merces *exportabiles*, in passivo, tum leg. erit: παρ' αὐτῶν ἰδιωτῶν ἀνὰ τῶν παρ' ἡμῶν ἐξαγομένων. *opulentiores a mercimoniis rerum, quæ e nostro solo exportantur.* IDEM.

Τὰ παραγινόμενα] Malim τὰ παρόντα, res, commoda, fructus, a cultura voli eliarumque artium exercitatione partos, et ultra ipsorum necessitatibus redundantes. Illam copiæ ipsi sibi vestrunt ad fatarum usum, cum tempus venit, quo illis indigerunt. IDEM.

Ἡμεῖς δ' οἷς κ. τ. λ.] Opes ararii impendimus et exhaurimus alendis militibus mercenariis, quod utrumvis ut implendis, eo cives spoliamus. IDEM.

Οὐ τὴν πόλιν ἡμῖν κοινὴν παρέχουσιν] H. e. milites mercenarios, alienigenas, non eadem nobiscum patria utentes, qui suam sibi proprium habent patriam, a qua nos stipendii sumus. Paulo post appellat eos ἐγγενὲς σύμμαχον. IDEM.

Διαλθόμεθα] Num διὰ τούτων πεδόμεθα aut διὰ τούτων πεδούμεθα. *per hos pedibites indigemus, pedestresque et equestris militiæ, domi natos] compositos, aut assignamus, gratuitos.* IDEM.

λῶν τὸν αἴτιον αὐτοὶ παρόντες θεάσασθε, τοιαύτην ἐπίδειξιν ἐπιδείξαντα πᾶσιν, οἵαν εὐδεὶς οὔτε σκληρὸς οὐδὲ μισάνθρωπός ἐστιν ὅστις ἀδάκρυτος ἂν διηγήσαιτο. τί γὰρ οὐκ ἐγένετο τῶν μεγίστων κακῶν; οὐ παῖδες καὶ γυναῖκες καὶ πατέρες γέροντες καὶ μητέρες θαμιαὶ κατέστησαν ἀποθνῃσκόντων, οἱ μὲν πατέρων, αἱ δ' ἀνδρῶν, αἱ δὲ παίδων, αἱ μὲν ἐν ταῖς αὐτῶν χερσὶ τελευτώντων τὸν βίον, αἱ δ' ἐν τοῖς πολεμίοις διαφθειρομένων; οἰκίας δὲ κατασκαπτομένας καὶ χρήματα διαρπαζόμενα; καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὁπόσαι τύχοι τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνῶν ἃ τοῦτο δρῶν καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς ὤν, ᾧ [1] προσῆκεν ἐπαμῦναι κατά γε νόμον, ἀλλὰ μὴ παρανόμως ἀπολέσαι; ὅτε καὶ τοῖς γέρουσιν ἐφάνη συμφορὰ τὰ ἡμέρας, καὶ τοῖς ὀρφανοῖς ἰσαύτως. καὶ τούτων τὸν αἴτιον πῶς οὐ χρὴ καιρῶς δρῶν δυναμένους γε, αἰμυνομένους μὲν ἂν ὑπῆρξε, τιμωροῦντας δὲ τοῖς ἀπολωλόσιν, οἰκτείροντας δὲ τοὺς ἀποστερηθέντας; οὐ γὰρ μόνον τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστιν, ὅτι τῶν παρόντων ληψόμεθα δίκην, ἀλλ' ὅτι παράδειγμα τοῦτο δείξαντες ἀποδιδάξομεν τοὺς ἄλλους μὴ νομίζειν εὔπορα τὴν ἡμετέραν διαφορὰν μηδὲ μεθ' ἡμῶν ἐπιβουλεύειν ἡμῖν. ἐὰν δὲ τοῦτο γένηται, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω μηδὲ στασιάσειν ἡμᾶς, ὅταν ἐπίκουροι μηδαμόθεν ὦσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.

δ'. Οὕτω μὲν οὖν ἀγαθὸν ἐστιν ἡμῖν ἐθελοντὰς ὁμολογῆσαι συμπολεμεῖν τοῖς παρακαλοῦσιν· ὡς δ' ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἐκ τῶν ἐπιλοίπων χρὴ σκοπεῖν. Ἀρχέλαος γὰρ οὔτ'

[1] προσῆκεν

Παρόντες θεάσασθε] Num παρόντα θεάσθε. ut παρόντα ad τὸν αἴτιον referatur. cum, qui causa mali est, praesentem [id est, coram] carnifici. IDEM.

Ἐπιδείξαντα] Haud est praetereundum silentio, sed annotandum, esse modo dici ἐπιδείξαντα, pro ἐπιδείξαμενον. nam in hoc significatu non activum hujus verbi, sed medium usurpatur. IDEM.

Ἐν τοῖς πολεμίοις] Malim ὑπὸ τοῖς πολεμίοις. IDEM.

Οἰκίας δὲ κατασκαπτομένας] Pendet hic accusativus, fulcro carens. num ergo ἰδόντας dicat, aut τὶς οἶκον ἄλλον, vel tale quid. Aut nominativi sunt substituendi. IDEM.

Προσῆκεν] Malim in imperfecto προσῆκεν. IDEM.

Θαμιαὶ] Num τίνες. IDEM.

Κατασκαπτομένας] Ad ἐκπεπραμένας addo ἢ ἐρημίαν. sed claudicat comparatio. Senium non semper est malum, orbitas patrem pupillorum esse nequam non calamitosa, etiam tempore pacis publicae? IDEM.

Ἀποστερηθέντας] Liberis puta patribusque. IDEM.

Τοσοῦτον ἀγαθόν ἐστι] Τοσοῦτον non cohaeret cum ἀγαθόν, sed stat per se, quasi adverbialiter. hactenus, vel tantisper. Idem est, ac si plenius sic dixisset: τοσοῦτον γὰρ καλὸν ἔρξαι τὸν αἴτιον τούτων οἷ κατὰ τοσοῦτον μόνον ἐστὶν ἀγαθόν. IDEM.

Ἀλλ' ὅτι παράδειγμα] Malim ἀλλ' ὅτι καὶ παράδειγμα. IDEM.

Ὦσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν] Id est, ἡμῖν vel ὦσι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. IDEM.

ἐπὶ Πελοποννησίους ἦλθε μετὰ Ἀθηναίων, οὔτε διὰ τῆς χώρας ἰέναι βουλομένους ἔπαυσεν, οὔτε χρήματα παρέσχεν ἐπὶ [1] τούτους, οὐδ' ἔστι πρόφασις τῆς ἔχθρας πλὴν ὅτι οὐκ ἤθελε συμπολεμεῖν αὐτοῖς πρὸς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἡσυχίαν ἦγεν. ἐπειδὴ τοίνυν τοῖς Πελοποννησίοις ἱκανὴ πρόφασίς ἐστι πολεμίους νομίζειν τοὺς μὴ πολεμήσαντας αὐτοῖς, εὐλαβηθῶμεν ὅπως μὴ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν ἡμῖν πολεμήσωσιν, εἰ παρακαλούμενοι μὴ βουλησόμεθα συμπολεμεῖν μετὰ Πελοποννησίων· οὐ γὰρ ἠδικεῖτο ὑπὸ Ἀθηναίων οὐδέν. ἡμῖν δὲ δή τίς λόγος ὑπολείπεται; πότερον ὡς οὐκ ἀδικούμεθα; διδάξομεν αὐτοὺς ταὐτὰ δρῶν ἅπερ ἐκεῖνος· οὐ γὰρ ἄδικον, εἴπερ ὁ τάδε δράσας οὐκ ἀδικεῖ. ἀλλ' ἀδικεῖσθαι μὲν φήσομεν, ἀμύνεσθαι δ' οὐ [2] βουλησόμεθα; πολλὴν ἄρα δειλίαν [3] ποιήσομεν τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς καλῶς δρᾶν. ἀλλὰ βούλεσθαι μέν, δύνασθαι δ' οὔ; τίς οὖν οὐ καταφρονήσει τῆς δυνάμεως ἡμῶν, εἰ τοὺς Ἕλληνάς γε ἔχοντες ἐπικούρους οὐδ' οὕτω δυνησόμεθα τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι, καὶ τὸ μέγιστον, εἰ δευτέραν αἰτίαν σχήσομεν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, πρότερον μὲν ὅτι τὸν πρότερον Μηδικὸν οὐ συνεπολεμήσαμεν, δεύτερον δὲ τὸν νῦν ἐπαγγελλόμενον. καίτοι

[1] τούτους [2] βουλόμεθα [3] ἐμποιήσομεν

Τῆς χώρας] Subaudi τῆς ἑαυτῶν. neque Peloponnesiis transitum per suos fines denegavit, sive se iis non opposuit, Athenienses in Cherrboneso et Thracia invadentibus. IDEM.

Παρίσχεν] Atheniensibus puta. ἐπὶ τούτους, adversus hos, Peloponnesios. ad quos etiam proximum αὐτοῖς refertur. IDEM.

Ἱκανὴ πρόφασις] Subaudi τοῦ πολεμεῖν. proximum νομίζειν accipi debet pro τὸ νομίζειν. quanquam nescio, an leg. sit: τὸ ἀπολεμίους νομίζειν τοὺς μὴ συμπολεμ. IDEM.

Οὐ γὰρ ἠδικεῖτο ὑπὸ Ἀθηναίων οὐδέν] Nimis abruptus διάλογος videtur paraphrasi explicandus esse. Occurrat mihi aliquis nunc, recte aiens Archelaum fecisse, arma sua cum armis Peloponnesiorum consociare recusantem adversus Atheniensem, a quibus nil quicquam læsus fuisset. Verum hujusmodi excusatio a causa nostra abhorret. Invitamur ad societatem belli cum Peloponnesiis inundam, adversus Archelaum. Recusabimusne? ecquid tandem prætexentes? num hoc, injurias ab Archelao nobis nullas oblatas esse? Hac quidem oratione utentes, planum faciemus omnibus, homines nos esse ignavos, imbelles, degeneres, qui nullam non injuriam inulto perferant. Quo quid fiet? Hoc nempe, acuemus Peloponnesiorum erga nos insolentiam. Docebimus eos eadem omnia in nos expromere exempla superbiæ et crudelitatis, quibus Archelaus capitibus nostris illusit. IDEM.

Ἀδικούμεθα; διδάξομεν] Alius brevitatem minus affectans, saltim ἀλλ' οὕτω γε interpositisset. IDEM.

Οὐ γὰρ ἄδικον] Subaudi ἐστὶν οὐδὲν, nulla est injustitia in universa rerum natura, si Archelaus crimine injustitiæ vacat. Suspicabar aliquando de ἄδικος, aut ἀδικῶν. nemo injustus est, si Archelaus non est. IDEM.

Ἐμποιήσομεν] Sic dedi de meo, pro vulgari ποιήσομεν. ingentem formidinem atque cunctationem injiciemus. IDEM.

Βούλεσθαι μὲν, δύνασθαι δὲ οὔ] Subaudi a communi φήσομεν. IDEM.

Πρότερον — δεύτερον] Imo vero πρωτέραν et δευτέραν, scil. αἰτίαν. Alius sic planius dixisset: τὴν μὲν γὰρ πρωτέραν σχήσομεν ὅτι — τὴν δὲ δευτέραν ἕξομεν ὅτι τὸν νῦν —. IDEM.

πρὸς ἐκεῖνον μὲν ἱκανὴν πρόφασιν εἴχομεν· πρὸ ἡμῶν μὲν
γὰρ ἠθέλομεν αὐτοῖς συνδιακινδυνεύειν· οὕτω γὰρ ἐπὶ πάσης
ἐχίγνετο μᾶλλον, ἢ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν ἀπολιπόντας περὶ
77. 1 τῆς ἐκείνων διαμάχασθαι. νῦν δὲ τί φήσομεν; αὐτοὶ γὰρ 44
ἥκουσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας [1]ἐθέλοντες κινδυνεύειν.
ἔτι δὲ πῶς οὐ δεινόν, εἰ μόνοι τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἑλλη-
νίδα συμμαχίαν οὐ συναριθμησόμεθα; τοῦτο δ' ὅσον ἐστὶν,
αὐτὸς οὗτος ἐδήλωσεν· ἐπιθυμῶν γὰρ καὶ χρήματα βου-
λόμενος τοῖς Ἕλλησι δοῦναι ὅπως γένοιτο σύμμαχος, οὐκ
5 ἐδυνήθη διαπραξασθαι. καὶ τοῦτο σχεδόν ἐστι δυοῖν σημ-
είοιν, καὶ ὅτι ἀγαθόν ἐστι καὶ ὅτι χαλεπόν. περὶ μὲν οὖν
τούτων, ἐὰν ταῦτά τις ἀντιλέγῃ, τοσαῦτά μοι λελέχθω.

ε'. Ἤδη δὲ λόγον ἤκουσα λεγόμενον, ὅς μοι σημείων ἐστὶν
ἱκανὸν, ὅτι βέλτιστά ἐστιν ἃ ἐγὼ λέγω τοῖς ἐναντιωσομέ-
νοις. εἴπερ ὁ λόγος ἐκεῖνος ἰσχυρότατός ἐστιν, οὐκ ἄξιόν 45
ἐστιν ἔτι φοβηθῆναι. λέγουσι γάρ, ὡς κρείσσων Ἀρχέλαός
ἐστι, καὶ τοιοῦτος ὢν πρόσοικος μᾶλλον ἢ Πελοποννησίοις·
10 τοῦτον μὲν γὰρ εἰ βουλοίμεθα δυναίμεθ' ἂν [2]ἀμύνεσθαι,
Πελοποννησίους δ' οὐκ ἄν· οὐκοῦν κρεῖσσον στασιάζειν πρὸς
ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον ἢ δουλεύειν ἑτέροις. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀνάγ-
κην ἐώρων οὖσαν ἡμῖν ἑλέσθαι δυοῖν θάτερον, ἐβουλευσάμην
ἂν ὁπότερον χρή μ' ἑλέσθαι· τὴν δ' ἡσυχίαν εὑρίσκω πρὸς

[1] θέλοντες [2] ἀμύνασθαι

Περὶ ἡμῶν] Raro modo dictum, pro ὑπὲρ ἡμῶν. IDEM.

Συνδιακινδυνεύειν] Adde tacita cogitatione, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν. *pro nobis quidem volebamus dimicare in eorum societate, non autem pro ipsis capita nostra periculis objicere.* IDEM.

Ἐπὶ πάσης] Imo vero ἐφ' ἴσης, subaudi μοίρας. nam sic observatum fuisset jus æquum, æqua proportio. vel, si brevius et planius malumus, *fuisset hoc æquius.* IDEM.

Ταῦτα] Ad illa duo capita excusationum. 1) nulla nos injuria læsos ab Archelao esse. 2) velle quidem nos ab eo pœnas repetere. verum haud posse. Possit quoque sic legi: ἐὰν ταῦτά τις λέγῃ, τοσαῦτά μοι ἀντιλελέχθω. IDEM.

Λέγω τοῖς ἐναντιωσομένοις] Distinguo et corrigo sic: — λέγω. [hic desinit sententia. tum incipit nova] τοὺς γὰρ ἐναντιωσομένους — cohærent hi accusativi cum φοβηθῆναι. *nam si ista valebit objectio, nihil superest, quod timeamus.* Quænam vero est illa objectio? Scil. potentiorem esse Archelaum, quam Peloponnesios, et præterea quoque vicinum. Propterea bello non esse lacessendum. Refutat sophista in continenti illam objectionem, subjicions istæc: Si vera sint, quæ isti aiant, neutri nobis metuendi sunt. Archelaum enim facile vincamus et puniamus, quanto magis ergo profligabimus Peloponnesios, si Archelao sunt inferiores, quod isti aiunt. Atqui superiores sunt. Ergo lacessendi a nobis nequaquam sunt. Ergo (pergit ipse sibi dubitationes obmovere), satius erit, continuare seditiones civiles, metu Archelai, quam aliis [Peloponnesiis] servire. Etiam hanc objectionem refutat in continenti: ἐγὼ δ' εἰ μὲν —. IDEM.

Δυοῖν θάτερον] Hoc est, ἢ στασιάζειν πρὸς ἡμᾶς, ἢ δουλεύειν τοῖς Πελοποννησίοις. IDEM.

Χρή μ' ἑλέσθαι] Malim χρῆν [pro ἔχρην] ἑλέσθαι. IDEM.

Πελοποννησίους οὖσαν. θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἀντιτιθέντων [1]τὰ πράγματα τοῖς πράγμασιν. οὐ γὰρ ὅμοια πρὸς ὅμοια συντιθέασι, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ μὲν ὑπὸ [2]τούτων σαφῶς ἐπιστάμεθα, τὰ δ' ὑπ' ἐκείνων ὑποσοῦμεν. τὰ μὲν γὰρ ἐπόθομεν, τὰ δ' οὐκ ἐπιστάμεθα εἰ πεισόμεθα. πῶς οὖν ἴσον
46 ἐστὶ τοῖς μὲν ἤδη [3]γεγενημένοις μὴ θυμοῦσθαι, τὰ δ' εἰκαζόμενα φοβεῖσθαι μᾶλλον; ἐκ ποίων δὲ χρὴ παραδειγμάτων ὀρῴωδεῖν αὐτά; πότερα οὐχ ὁρῶμεν τοὺς [4]πλησιαιτάτους ἡμῖν προσοικοῦντας τῶν Ἑλλήνων Φωκέας ἐλευθέρους ὄντας, προσεχομένους δὲ Βοιωτοὺς οὔτε φόρου φέροντας ἐκείνους οὔτε ἄρχοντα οὐδένα Λακεδαιμονίων αὐτόθι, ἔτι δὲ διὰ πλείονος Κορινθίους αὐτονόμους ὄντας καὶ τῶν ἑαυτῶν κρατοῦντας, Ἀχαιοὺς δὲ πρὸς τούτοις οὔτε πλείονας ὄντας ἡμῶν οὔτε κατὰ πλείους οἰκοῦντας, Ἠλείους δὲ καὶ Τεγεάτας καὶ τοὺς ἄλλους Ἀρκάδας, ἀστυγείτονας ὄντας; ἔνθ' οὐδὲὶς εὕρηκέ πω Λακεδαιμόνιον [5]ἄρχοντα, ὥσπερ οὐδ' ἐνθάδε Μακεδόνα· πολιτείας δὲ παντοίας καὶ νόμους ἐπιστάμεθα κειμένους, καὶ τὰ μὲν ποιεῖ ποιῆ παρεσκευασμένους.

ς'. Ἴσως ἄν τις εἴποι, ἀλλ' ὀλιγαρχίαν ἀπαντοίαν καθιστᾶσι. τοιαύτην γε οἵαν ἡμεῖς εὐχόμενοι πολὺν χρόνον
47 καὶ πολλοῦντες, ὀλίγον χρόνον ἴδοντες, ἀφῃρέθημεν· [6]αἱ δὴ προσήκει ὀλιγαρχίας λέγειν ἐκείνας πρὸς τὰς ἐνθάδε. πῶν γὰρ οὕτω μικρὰ πόλις ἐν ᾗ τὸ τρίτον μέρος οὐ μετέχει

[1] τὰ om. [2] τούτου [3] γεγενήμενος [4] πλησιαιτάτους [5] ἴσχοντα [6] αὖ

Οὖσαν] Imo vero οὐκ οὖσαν, vel οὐκ ἐσῶσαν. negatum, non datum, non permissum. Pro τὸν malim τῶν. IDEM.

Τῶν ἐμῶν] Malim articulum abesse. IDEM.

Τοῦ τοιούτου] Possit γεγένημαι subaudiri. et hactenus patior ἐνὶ et his et paulo post locum suum obtinere, quamquam ἐνὶ convenientius videtur esse, sed pro τοιούτου malim τούτου. Archelaum designant. IDEM.

Αἰτιᾶ] Scil. τὸ ἀνὴ τῶν Πελοποννησίων. IDEM.

Προτιχομένους δέ] Id est, ἐφορμοῦντας δὲ τούτοις, scil. τοῖς Φωκεῦσι. IDEM.

Ἐκείνους] Lacedaemonios puta. IDEM.

Διὰ πλείονος] Scil. διοικοῦντας ἀνήκοντας ἐφεξῆς, καὶ οὐκ ἐκείνους [Spartanos puta] πλησιοικοῦντας. IDEM.

Πρὸς τούτοις] Id est, προσεχεῖς τούτοις. IDEM.

Ἔνθ'] Imo vero ἐνθάδε. nusquam, non datum, non permissum. IDEM.

Κατὰ πλείους] Scilicet ἤμεις aut τόπους. IDEM.

Ἀστυγείτονας ὄντας] Lacedaemonios puta. IDEM.

Ἔχοντα] Imo vero ἄρχοντα. quamvis leg. esse Stephanus quoque et Casterus suspicati sunt. Possit quoque de ἰδέᾳ cogitari, item de οὐκ ἴσχοντα. IDEM.

Ἄλλοι] Alius dixisset ἀλλ' ἄλλος. Novum capessit objectionem, quam refutat in infin τοιούτου γε. IDEM.

Οἱ δέ] Malim τοῦ vocabulo cill. ut appellare quidem istas oligarchias licet hac nomine, si cum oligarchia comparentur illa quae penes nos fuit. IDEM.

Πρὸς τὰς ἐνθάδε] Imo vero πρὸς τὴν ἐνθάδε. nisi si requirendi ad oppidum mihi notum potestati Thebanorum subaudias. IDEM.

30 τῶν πραγμάτων αὐτόθι; [1]ὅτῳ δὲ [2]μήτε ὅπλα [2]μήτε ἄλλη δύναμίς ἐστι τὰ καινὰ πρώσσειν, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀλλ' ὑπὸ τῆς τύχης [3]ἀνθεστηκότι τῶν πραγμάτων. ὑπεστέρηται δὲ τοσοῦτον χρόνον, ἕως ἂν παράδειγμα [4]δῶσι. παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστόν. σῴοις μὲν γὰρ ἡμῖν 48
οὐδ' ἂν εὐχομένους ἄλλως εὔξασθαι πολιτεύεσθαι, παρεσκευάσμεθα μὲν τοιαῦτα παρεχομένους ἐρρᾳδίως οὐκ εἰκὸς
35 αὐτοὺς, ἃ μὴ γενέσθαι δεινόν ἐστι μᾶλλον ἢ γενέσθαι. καὶ [5]Λακεδαιμονίους μὲν οὐκέτι πέφυκεν [6]ἡμῖν ἀνθίστασθαι· τοσόνδε γὰρ οἰκοῦσιν ἀφ' [6]ἡμῶν, ἀπηρτισμένοι τ' εἰσὶ πρὸς τὴν χώραν. ᾧ γὰρ ἡμεῖς ἰσχύομεν μάλιστα, οὐκ ὀλίγον διαφέρουσι πλησίον εἶναι αὐτῷ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐκείνους ἐκβουλεύσουσιν· ἐὰν δ' ἐγχειρῶσιν, οὐ λήσουσιν· ἐὰν δὲ προγνώσιμοι ὦσι, οὐκ ἀμελήσομεν αὐτῶν. ὥστε οὐδαμῇ καλῶς
40 αὐτοῖς ἐπιτίθεσθαι σχήσει. 49

ζ. Εἰ δὲ καὶ τόνδε τις τὸν λόγον λέξει, ὡς Ἀρχέλεως παῖδας ἔχει καὶ διὰ τοὺς παῖδας οὐχ οἷόν τε συμβουλεμεῖν,

[1] ὅτου [2] μηδὲ [3] ἀνθεστηκότα πραγμ. [4] μαθῶσι [5] Λακεδαιμονίοις [6] ὑμῶν

Πραγμάτων αὐτόθι] Interpone articulum τῶν. IDEM.

Οὔτε] Imo vero ὅτῳ. *cui autem neque arma sunt neque alia adminicula nervique rei publicæ gerendæ, is non a Lacedæmoniis sed a sorte sua privatus est imperio.* Nam τὰ πράγματα sunt *administratio rerum civilium summa cum potestate.* IDEM.

Ἀνθεστηκότων πραγμάτων] Imo vero ἀνθεστηκότα τῶν πραγμ. IDEM.

Παράδειγμα μαθῶσι] Sic, properispomenos, exhibent posteriora vocabulum ambæ editiones, Aldina et Stephanica. quod si esset a μανθάνω, saltim μάθωσι deberet exarari, propenacute. Canterus et Stephanus præcipiunt primam ei syllabam detrahi, quæ facile e fine vocabuli proximi superioris posait adhæsisse. Verumtamen etiamsi hoc fiat, sententiam tamen bonam e παράδειγμα δῶσι nullam exspicor. Quidni sophista dederit: παράδειγμα ἄρτιος [vel δυνάμενος] ὦσαι, id est, παρίσχηται. *donec, qui nunc propter infirmitatem et potentiæ defectum servit, virtutis et potentiæ documentum ediderit.* IDEM.

Παρὰ δὲ ταῦτα, παρ' ὑμᾶς ἐστὸν] Imo vero πάντα δὲ ταῦτα παρ' ὑμῖν ἐστὸν. *omnia vero ista*, scil. ὅπλα καὶ δύναμις καὶ ἀρετὴ, *penes vos sunt.* IDEM.

Α] Id est, διὰ ταῦτα, ἃ — Non convenit nos metu agitari Lacedæmoniorum, qui talia de se documenta edant, neque vereri, ne per eos ea fiant, quæ non fieri gravius sit, quam fieri. IDEM.

Οἰκοῦσιν ἀφ' ἡμῶν] Imo vero οὔτι γῆ πέφυκεν. *neque situs is est eorum solo, ut commode nobis insidientur.* IDEM.

Πρὸς τὴν χώραν] Imo vero πρὸς τὸν πεῖραν. *et carent apparatu idoneo ad periculum hujus rei faciendum.* IDEM.

Τὰς] Malim οὖν. IDEM.

Ἐκβουλεύσουσιν] Malim in futuro ἐκβουλεύσουσιν. IDEM.

Ἐὰν δὲ] Imo vero ἐὰν γὰρ. IDEM.

Διὰ τοὺς παῖδας] Male me torsit et adhuc torquet hic locus, unde me non expedio. Liberi quinam designentur, Thebanorum, an Archelai, haud liquet. Thebanorum designari liberos, Archelao pro obsidibus datos, fugamus tantisper. Quid rerum naturæ convenientius? oratio sic redditur planissima; ut prævideam multos fore, qui miretur, me prætervisa tam simplici et commoda interpretandi ratione, seculum esse aliam perobscuram et contortissimam. Verum, ut taceam, Thebanos obsides si significare voluisset Herodes, ἡμῶν aut ἡμετέρους addendum fuisse, item hoc ut taceam, p. 637. 3. τῶν πολλῶν παίδων leg. esse: quid faciemus istis versu 7. ὥστε ἀφειλόμεθα τῶν ἴσως κακῶν τοὺς παῖδας ἀπολαβεῖν. quam subjicient sententiam? fateor ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας

πρῶτον μὲν ἄξιον θαυμάσαι τοῦτον, ὅστις περὶ μὲν δέκα παίδων λέξειε, περὶ δὲ τῶν ἀπάντων οὐ λέγει οὐδὲ περὶ τῆς πόλεως, καὶ τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, περὶ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. εἰ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν παθεῖν τι τοὺς παῖδας, οὐ θαυμαστὸν ἦν λέξαι· νῦν δὲ δῆλόν ἐστιν, ὅτι κρατοῦντες ἐκείνου καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν, 178. 1
ὥστε ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τοὺς παῖδας.

ἡ. Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος ἀμύνεσθαι μὲν τὸν ἀδικοῦντα κελεύει, τιμωρεῖν δὲ τοῖς ἀπολωλεκόσι, χαρίζεσθαι δὲ τοῖς παρῆκουσι, δέχεσθαι δὲ τὴν τύχην, συμμάχους τε τοῖς Ἕλλησιν εἶναι, πολεμίους δὲ τοῖς βαρβάροις, καὶ πιστεύειν 5
μὲν τοῖς ὠφελοῦσιν, ὀρρωδεῖν δὲ τοὺς μὴ τοιούτους, ἐχθροὺς δὲ νομίζειν τοὺς ἀδικοῦντας, φίλους δὲ τοὺς ἐπαμύνοντας, πρὸς τούτοις τε τὰ γιγνωσκόμενα τῶν εἰκαζομένων κυριώτερα ἡγεῖσθαι. ταῦτα μὲν οὖν οὑμὸς λόγος· τοῖς δὲ ἐναν-

planissimam hanc dare sententiam. *quo sit ut facile simus liberos nostros recuperaturi.* Sed ubi manebunt ista ἀφελόντες τῶν ἐκείνου κακῶν? et quæ erit sententiarum inter se copula? Deinde parentes, qui liberos suos e servitute, quam ut obsides tolerarunt, recuperarunt, non possunt dici κρατεῖν τῶν παίδων, sed ἡττᾶσθαι γίνεσθαι. Consideremus modo paulo diligentius κρατήσαντες ἐκείνου, καὶ τῶν παίδων ἅμα κρατήσομεν. Mirabile foret, si in tam brevi verborum ambitu idem verbum κρατεῖν tam diversis modis, et pæne dixerim, repugnantibus acciperetur, ut modo *vincère* hostem, modo *potiri* re cara significet. *ubi enim vicerimus, una liberos quoque nostros recuperabimus.* Multo convenientius utique sit, sic reddi: *patre victo, liberos ejus quoque una victos habebimus, et in potestate nostra.* Ut iterem, quod modo fatebar, ex hoc labyrintho exitum nullum reperio. Fieri non potest, ut locus hic sit integer. *In Supplement.* Idem.

Οὐχ οἷόν τε] Subaudi ἡμῖν. Ad συμπολεμεῖν subaudi τοῖς Πελοποννησίοις πρὸς Ἀρχέλαον. Idem.

Τῶν ἀπάντων] Scil. Πελοποννησίων. Periculum non reputat, neque commemorat, ab universis Peloponnesiorum copiis nobis imminens, si eos nobis infestos reddiderimus. Idem.

Τὸ μὲν τῶν παίδων] Canterus post μὲν addi vult ἀπάντων. quod æque parum intelligo, atque vulgatam. Si quid cerno in his tenebris (quibus et crebris et densis obsitæ sunt hæ Lesbonactus atque Herodis declamatiunculæ, vix dignæ illæ quidem, mea sententia, quarum in illuminatione ingenium conteratur), leg. videtur: τὸ μὲν τῶν παίδων συμφέρον ἀποστερεῖ, τὸ δὲ τῶν ὀλίγων καθίστησιν. *liberos ipse suos eo fraudat quod e re ipsorum est, optimatibus autem quod expedit, id stabilitum it atque confirmatum.* In παίδων subauditur ἑαυτοῦ. Vocabulum ὀλίγων autem h. l. significare videtur, non *paucos numero*, sed *paucos dignitate et præstantia*, h. e. optimates. Idem. πάντων pro παίδων malit Bekkerus. Pueros autem intelligit obsides.

Παθεῖν τι τοὺς παῖδας] Imo vero παθεῖν τι διὰ τοὺς παῖδας. *si necesse foret nos ab Archelai liberis aliquam noxam accipere.* Nam ad παθεῖν subauditur ἡμᾶς, et ad παῖδας subauditur Ἀρχελάου. Reisk.

Λέξαι] Scil. τοὺς ἀντιλέγοντας τοῦτον τὸν λόγον. Idem.

Ἐκείνου] Archelai puta. Ad τῶν παίδων subauditur αὐτοῦ. Idem.

Ἀφελόντες] Imo vero σφαλέντες, scil. τοῦ πατρός. *ubi pater perculsus fuerit, et de spe sua dejectus*, conatu ejus in irritum dato. Idem.

Ἀπολαβεῖν] Imo vero ἀπολέσαι. *necesse sit liberos Archelai quoque mala patris participare.* Idem.

Παρῆκουσι] Canterus et Stephanus, recte, ni fallor, emendant προσῆκουσι. ex illis insequentibus ἀτίμους δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι. Idem.

Τούτοις τι] Malim τούτους δέ. Idem.

τιουμένους [1] εἰς τοῦτο ἥξουσι τόλμης ταὐναντία δεῖ δύνασθαι τὸν λόγον· ἀνέχεσθαι μὲν ἀδικουμένους, ὠφελεῖν δὲ τοὺς ἀδι- 51
κοῦντας, φεύγειν δὲ τοὺς βουλομένους ὠφελεῖν, ἀπιστεῖν δὲ τοῖς φίλοις, πιστεύειν δὲ τοῖς ἐχθροῖς, ὀρρωδεῖν δὲ τὰ πόρρω, τὰ δὲ πλησίον ὑπερορᾶν, ἔπειτα τοῖς Ἕλλησι μὴ γίγνεσθαι συμμάχους, τοῖς δὲ βαρβάροις, καὶ πρὸς τούτῳ τοῖς ἐχθροτάτοις, ἔτι δὲ ἀτιμωρήτους μὲν τεθνάναι τοὺς ἀποθανόντας, ἀτίμους δὲ τοὺς προσήκοντας εἶναι, καὶ μήτε πολιτείαν εἶναι μήτε νόμον μήτε δίκας. τοιαῦτα ἀνάγκη τὸν λόγον [2] τὸν τῶν ἀντιλεξόντων δύνασθαι· ταῦτα γάρ ἐστιν ἐναντία τούτοις οἷς ἐγὼ λέγω. πειθόμενοι οὖν ἐκείνοις τούτων οὐχ ἁμαρτήσεσθε· δεξάμενοι δὲ τὴν συμμαχίαν καὶ προθυμηθέντες, ὧν ἐπάθομέν τε δίκην ληψόμεθα καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πεισόμεθα τοιαῦτα.

[1] εἰ εἰς

[2] τὸν om.

Εἰς τοῦτο] Dedi de meo εἰ εἰς τοῦτο. tametsi me non fugiat ἥξουσι posse pro dativo pluralis numeri participii futuri accipi, et hactenus vulgatam defendi, cui εἰ deest. Ego vero potius ἥξουσι pro tertia personæ indicativi futuri habendum esse censeo. IDEM.

Τὸν λόγον] Sic dedi, auctoribus Stephano et Cantero, pro vulgari τῶν λόγων, subaudi τὸν αὐτῶν. hoc velle, huc tendere, ipsorum orationem, hanc vim et hunc effectum verbis eorum inesse. Paulo post dicit τοιαῦτα ἀνάγκη τὸν λόγον τῶν ἀντιλεξόντων δύνασθαι. IDEM.

Τὰ πόρρω] Scil. ὄντα δυνά. IDEM.

Ὧν ἐπάθομέν τι δίκην] Lege transpositis vocabulis: ὧν τ' ἐπάθομεν δίκην. IDEM.

A.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

[1]ΑΙΑΣ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Step.

52 α'. ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ 181.
53 καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρῆσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν ἔδει σιωπᾷν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον λέγοντι· νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι τοῖς αὐτοῖς ἔργοις ἄπεισιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποία τίς ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότων γένοιτο, καὶ ταῦτα διὰ λόγων; τὸ δὲ πρᾶγμα ἐγίνετο ἔργῳ. τὸ μὲν οὖν σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὅπλα ὅδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὅπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν οἱ Τρῶες ἀλλ' ἢ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν γὰρ εὖ ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα τοῦ Ἕκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὅπλα τάδε οὐκ ἂν [2]ἀνέθεσαν τοῖς θεοῖς, ἀλλ' ἀπέκρυψαν, δεδιότες τόνδε τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας [3]αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. κἀγὼ μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἵν' ἀποδῶ τὰ ὅπλα τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἵν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὅπλοις χρήσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὅπλα.

[1] ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ [2] ἀνέθηκαν [3] * αὐτοῖς

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ] Orationculis, vel declamatiunculis potius, Antisthenis et Alcidamantis atque Gorgiæ admonitionem hanc præfixit H. Stephanus de suo, quod videtur, nam Aldina caret illa præfatione. Quæ Aldina etiam opuscula hæc sophistica alio exhibet ordine, quem in præfatione ad Æschinem tradidi. Præfatio illa Stephani, de qua dico, sic habet: *Ἰστέον, ὅτι οἱ ἐξῆς λόγοι τῶν καλουμένων εἰσὶ μελετῶν· καλεῖται δὲ ὁ Ἀντισθένους Αἴας ἢ Αἴαντος λόγος ὥσπερ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αἴαντος λεγόμενος· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντισθένους Ὀδυσσεύς. τοῦ δὲ Ἀλκιδάμαντος κατηγορία Παλαμήδους, ἥτις ὁμοίως ὡς ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἐστὶν, ἀμεζόντως ἐκτίτακται ἡ ὑπὲρ Παλαμήδους ἀπολογία καίπερ ὑπ' ἄλλου ῥήτορος γεγραμμένη.* Alius ille rhetor, hic designatus est Gorgias. Cur ab ordine horum opusculorum Aldino desciverit Stephanus, equidem haud intelligo. Editionem Hanoviensem oratorum minorum quicunque curavit, is umbratilia hæc opuscula triumvirorum sophisticorum ineptiarum, Antisthenis, Alcidamantis et Gorgiæ plane omisit. IDEM.

Τούτῳ] Ulyssi puta. IDEM.

Τοῖς αὐτοῖς ἔργοις] Imo vero τοῖς ἔργοις αὐτοῖς. IDEM.

Λαβὼν] Π. λαβεῖν. H. STEPHAN.

15 Β'. Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἵ τε γὰρ 54
διαθέντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἐκέντες εἶναι περὶ ἀρετῆς
κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἵ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν
ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο,
ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὢν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπι-
τρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢ περ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγνῶναι
νοσήματα ἄλλῳ παρείη.

Γ'. Καὶ εἰ μέν γε μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιάτροπον, οὐδ' ἂν
20 ἠτιᾶσθαί μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὃ διαφέρει πλέον
ἐμοῦ καὶ τοῦδε· ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν δράσειε φανε-
ρῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρᾳ τολμήσαιμι πρᾶξαι. κἀγὼ
μὲν οὐκ ἂν ἀναισχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχων, ὁ δὲ κἂν κρεμάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι·
ὅστις γε μαστιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν
ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κἄπειτα πε-
25 ριβαλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδὺς τῶν 55
πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει
ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται.
ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱερόσυ-
λος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

Δ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ
δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνον-
τας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ
κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολε-
182. 1 μίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς
ταῦτα ἀθρεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς εἰ μὴ [1]δικάσετε καλῶς, [2]γνώ-
σεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν, οὐδ' ἔστιν
ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, ἐὰν δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι'
ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι λέγονται. ἀλλ' ἢ

[1] δικάσητε

[2] γνωσθήσεσθε

Ἅπαντα] Scil. τὰ ἐν τούτῳ τῷ ἀγῶνι γεγράφατα πρὸς ἀλήθειαν καὶ ἀλλήλους. REISK.

Ἐόντες] Parisinus dat οὐκ ὄντες. quod verum puto. sed tum pro εἶναι leg. sit ἱκανοί. cum non essent idonei ipsi judicare de virtute [h. e. cum ipsi per se de virtute judicare non possent], negotium hoc aliis permiserunt. De διαθέντες, an potius θέντες simplex leg. sit, aliorum arbitratui submitto. IDEM.

Οἵτε] Addendum videtur κριταί. IDEM.

Ἦν μοι πρὸς] Π. ἦν. μοι ἀγὼν πρὸς. H. STEPHAN. Pari jure ὁ λόγος possit addi. REISK.

Κρεμάμενος] Fustigandi scilicet aut flagellis cædendi solent e manibus, interdum quoque e pedibus suspendi. Ulyssem autem osum fuisse statim sophista subjicit. Subaudi ἐκάσχετο. IDEM.

Γνώσθήσεσθε] Imo vero γνώσεσθε. cognoscetis. IDEM.

λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερῶς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστὶν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι [1] οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ [2] δοξασταὶ καθήσθε.
56 ἐγὼ δὲ διαγινώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφῖκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαι.

[1] οὐ om.

[2] μὴ δοξασταὶ

Ταῦτα] Sententia postulat ταύτας, sc. τὰς ψήφους. IDEM.

Ὅτι κριταὶ τῶν λεγομένων, ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ κάθησθε] Parisinus inverse dat; ὅτι μὴ κριταὶ τῶν λ. ἀλλὰ δοξασταὶ κ. non male. Est utrique, quo commendetur. IDEM.

Διαδοξάζειν] Dixit ob praemissum διαγινώσκειν. nam alias δοξάζειν simplex poterat sufficere. IDEM.

B.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

[1]ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

56 α'. ΟΥ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, [2]οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλέον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνευον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, ἅπαντα ὑμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἕνεκα [3]δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δὲ

182. 1

[1] ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

[2] οὔτε

[3] δεῦρο om.

Οὔτε] Malim οὐδέ, ne si quidem. REISK.

Ὑμῖν] Imo vero ἡμῖν. ob inseqnens ἀφίγμεθα. IDEM.

Ἀφίγμεθα] Admonet H. Stephanus in codd. quibusdam esse δεῦρο ἀφίγμ. IDEM.

σφελείην, ἐμεῦ ἂν ἑνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοί- 57
μεθα τοῖς Τρωσὶ δεῦρ᾽ ἀφίγμεθα, ἀλλ᾽ ἵνα τήν τε Ἑλένην
ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἕλοιμεν. ταῦτα δὲ ἐν τοῖς
ἐμοῖς κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κεχρημένον ἀνέ-
λωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλμα τῆς
θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ᾽ ἡμῶν, τίς ἐστιν ὁ νομίσας
δεῦρο τὸ ἄγαλμα ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις.
σύ γε οὐδὲν οἶσθα, ὅστις τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ
ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ᾽ οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ᾽ ἡμῶν Ἀλέ-
ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἁλῶναι
ἅπαντες εὔχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἔσται τοῦτο
ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἴπερ καλόν γε ἦν ἑλεῖν τὸ
Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὑρεῖν τὸ τούτου αἴτιον. καὶ οἱ μὲν
ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὀνειδίζεις ἐμοί· ὑπὸ γὰρ
ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν οἶσθα. κἀγὼ μὲν οὐκ ὀνει-
δίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι
πεπόνθασιν ἅπαντες· ἀλλ᾽ ὅτι διὰ τὰ ὀνείδη τὰ ἐμὰ σωζό- 58
μενος οὐχ οἷός τε εἶ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς
κακὸν δράσων τι τούσδε, ἐὰν ἐμοὶ τὰ ὅπλα ψηφίσωνται.
[1] ἐγὼ δ᾽ οἶδα ὡς καὶ πολλάκις [2] ἀπειλήσεις καὶ πολλά,
πρὶν καὶ σμικρόν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ᾽ εἴπερ ἐκ τῶν εἰκότων
τι χρὴ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἰόμαί σε κακόν
τι σαυτὸν ἐργάσασθαι.

β. Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα,
δειλίαν ὀνειδίζεις· σὺ δὲ ὅτι φανερῶς ἐμάχθεις καὶ μάτην
ἠλίθιος ἦσθα, ὅτι μετὰ πάντων τοῦτ᾽ ἔδρασας, οἴει βελ-
τίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις· ὃς πρῶτον
μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ᾽ ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ᾽ ὥσπερ ὗς
ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ᾽ ἄν ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν,
κακῷ περιπεσών τῳ. οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν

[1] Ἐγὼ δ᾽ οἶδα ὡς om. [2] γε ἀπειλήσεις

Ἐμεῦ ἑνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε] Sententia postulat: οὐκ ἂν ἐμεῦ, ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῶν ἁπάντων ἐστέρησθε. IDEM.

Σύ γε οὐδὲν οἶσθα] Malim σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα. Sacrilegii me incusas. id quod te facere nil miror. stultus enim es et rerum omnium ignarus, qui sacrilegum appelles eum, qui restituit furtum veris dominis, non illum, qui abstulerat. IDEM.

Τὰ ὀνείδη τὰ ἐμὰ] Misere enim et turpiter, servilem in modum flagellis conciusus fuerat Ulysses. IDEM.

Πείθεσθαι] Scil. ὅτι σίσωσαι δ᾽ ἐμέ. IDEM.

Δράσοντι] Π. δράσων τι. H. STEPHAN.

Σὺ δὲ ὅτι] Malim σὺ δ᾽, εἴ τι. REISK.

οὔθ' ὑφ' αὐτοῦ χρὴ οὔθ' ὑφ' ἑτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακὸν οὐδ' ὁτιοῦν παάσχειν; σὺ δέ, ὥςπερ οἱ παῖδες, χαίρεις ὅτι σέ φασιν οἵδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε ἁπάντων [1]καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, ὅςτις γε πρῶτον ὅπλα ἔχεις ἄῤῥηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σέ φα- 183. 1
59 σιν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις εἴ τις σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὅπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δρῶσαι δύναιτο. ἔπειτα οἴει τι διαφέρειν τοιαῦτα ὅπλα ἔχων ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τεῖχος οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φῄς· 5
μόνος μὲν οὖν σύ γε ἐνταῦθοῖον περιέρχῃ τεῖχος προβαλλόμενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων τοὺς [2]προφύλακας ἐγρηγορότας αὐτοῖς [3]ὅπλοις αἱρῶ, καὶ εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάν-
60 των, καὶ οἶδα τά τε ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις, οὐχὶ πέμπων καταπεψόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτός, ὥςπερ οἱ κυ- 10
3 βερνῆται τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν σκοπεῖσθω ὅπως σώσουσι τοὺς ναύτας, οὕτω δὲ καὶ ἐγωγε καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὁντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰσχρὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαί με τινὲς ἔμελλον, γλιχόμενος ἂν τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μαστιγίας ὢν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἄν, καὶ εἰ μηδεὶς ὁρᾴη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ 15

[1] τε καὶ [2] φύλακας [3] ὅπλοισιν

Ὑπ' αὐτοῦ] Π. ὑφ' αὐτοῦ. H. Stephan.

Ἐγὼ δὲ - - - μάλιστα] Malim sic legi: ἐγὼ δέ γε δειλότατόν τε ἁπάντων σὲ καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα, scil. φαμί. Reisk.

Οὐ τρωτὸν] Alii, teste Stephano, dant ἄτρωτον. Idem.

Ἦπου καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη] Sic distinguendum et leg. videtur. ἦπου καλόν τι. num quid præclarum? scil. esses tu inermis adversus sic armatum effecturus? vel est ironice dictum. præclarum nempe tu tum sis effecturus. Porro interrogat καὶ πῶς οὖν θαυμαστὸν ἂν εἴη. Idem.

Ὑμῶν] Adde τὸν ἕτερον. Idem.

Ἔχων ἢ] Malim sic legi: τὰ τοιαῦτα ὅπλα ἔχειν, ἢ (vel τοῦ) ἐντὸς τ. κ. Idem.

Πρὸς τὰ τείχη] Subaudi ἔρχομαι. quod latet in proximo εἰσέρχομαι. Malim tamen sic legi: οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων προσέρχομαι, ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι. Idem.

Ὅπλοισιν] Π. ὅπλοις. H. Stephan.

Οὕτω δὲ] Aut prorsus delendum esse δὲ videtur, aut ei sufficiendum δὲ σκοπεῖν. Reisk.

Αἰσχρὸν ἡγησάμενος] Potest accipi pro, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι αὐτὸν αἰσχρόν. discrimen illud turpe existimans. probem tamen magis αἰσχρὸν οὐδὲν ἡγησ. Idem.

Ἐτόλμων] Post ἐτόλμων nescio an hoc colon desit. εἰ δ' οὐκ ἔμελλον [subaudi τινὲς με ὄψεσθαι] οὐδ' ἐτόλμων. ubi autem nemo me esset spectaturus, ibi devitabam discrimina. Idem.

Ἦν] Id est, ἐκεῖν. nisi si hoc potius sophista dederit. Idem.

ὁρᾷν ἀεὶ καὶ ἐν ἠμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φίλεῖ τι. οὐδέ ὅπλα ἔσταμοι τεταγμένα, ἐν οἷς πρωκαλοῦμαι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα [1] ἐθέλεις τρόπον, καὶ πρὸς ἕνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἕτοιμός εἰμι ἀεί. οὐδ' ἡνίκα κάμνων μαχόμενος, ὥςπερ σύ, τὰ ὅπλα ἑτέρους παραδιδόναι, ἀλλ' ὁπότ' 61 ἂν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεσθαι, ἔχων τοιαῦτα ὅπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὔτε νὺξ πώποτέ με ἀφείλετο, ὥςπερ σε πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπαυκεν· ἀλλ' ἡνίκα ἂν ῥέγχῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σώζω σε καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὅπλα καὶ τὰ ῥάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

γ'. Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος οἴει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν ἐφερέτην. πάντα δὲ καὶκεῖνοι περὶ ἀρετῆς πως ἂν ἡμῖν ἡμφισβήτουν, καὶμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἑνὸς δ' ἂν αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ', ὅτι οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὅπλων ἔμελλεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ 30 νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρὸν, ἀλλὰ τοῖς μὴ 62 ἀποδιδοῦσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἕτοιμα ἐκόμισας, ἐγὼ δὲ τὰ ὀνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

δ'. Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, [2] κακῶ ἐναντιώτατα

[1] ἐθέλει

[2] κακῶν ἐναντιώτατα

Τοῖς πολεμίοις] Imo vero τοὺς πολεμίους. non enim cohæret cum μάχεσθαι, sed cum προκαλοῦμαι. IDEM.

Ἀφαίλετο] Sc. τὰ ὅπλα, aut τὸ μάχεσθαι. quod latere videtur in insequente μαχόμενον. aut denique τὸ σώζειν σε. IDEM.

Ὁ αὐτὸς] Subaudi ὅσπερ νῦν μοί ἐστι πρὸς σέ. IDEM.

Δυοῖν μὲν] Scil. δειλότερος εἶναι δειλῶν. *tanti non facias te videri inferiorem et imbelliorem esse duobus.* IDEM.

Τοὺς γὰρ νεκροὺς —] Participia ἀναιρουμένοις et ἀποδιδοῦσι h. l. accipienda sunt pro infinitivis, et idem valet, atque si sic dixisset: οὐ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τὸ κεκμηκότους ἰᾶν τοὺς νεκρούς, καὶ μὴ ἀναιρεῖσθαι πρὸς τὴν ταφήν, ἀλλ' αἰσχρόν ἐστι τὸ μὴ ἀποδιδόναι αὐτοὺς τοῖς προσήκουσι πρὸς τὸ θάπτειν, ἀπαιτοῦσι. IDEM.

Τὰ ἕτοιμα] *facilia factu et comparatu, quæ cujusvis sit patrare.* IDEM.

Τὰ ὀνειδιζόμενα] Eripui Trojanis ea decora, eamque gloriationis materiam, quam si passi fuissemus penes eos manere, cavere non potuissemus, quo minus apud eosque et apud alios in probrum et ignominiam incurreremus. non potuissemus facere, quominus ea nobis ignavia exprobraretur. τὰ ὀνειδιζόμενα sunt *patentia et obnoxia exprobrationi.* Sive hoc modo accipias voc. τὰ ὀνειδιζόμενα, ut nempe significet ea, quæ ipsorum, Trojanorum puta, plurimum intererat conservare, quoniam ignaviæ poterant accusari, si passi fuissent ea sibi eripi. IDEM.

Κακῶν ἐναντιώτατα] Id est, κακὰ, τὰ

αὐτοῖς· καὶ ὁ μέν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἡ δὲ ἀπο-
τρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονθας. [1] διότι γὰρ ἰσχυ-
ρὸς εἶ, οἴει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι, [2] καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ
πόλεμον καὶ ἀνδρεία οὐ ταὐτόν ἐστιν ἰσχύσαι, ἀμαθίᾳ δὲ 35
κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δέ, ἂν ποτέ τις ἄρα
63 σοφὸς ποιητὴς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πο-
λύτλαν τε καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πτολίπορ-
θον καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἑλόντα· σὲ δέ, ὡς ἐγῷμαι, τὴν
φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσὶ ταῖς φορ-
βάσιν ἄλλοις ὑπάρχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐτούς.

[1] διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς — [2] καὶ om.

πάντων κακῶν ἐκστατόν ἐστιν. Suspicabar aliquando κακὸν ἐκστατόν. IDEM.

Καὶ ὁ μὲν] Num καὶ γὰρ ὁ μὲν. IDEM.

Διὰ γὰρ τὸ ἰσχυρὸς εἶναι, οἴει καὶ] Parisiens dat διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ καὶ — volait dare διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἴῃ καὶ — Ego vero vulgatam prefero. IDEM.

Οὐκ οἶσθα ὅτι] Malim οὐκ οἶσθα γὰρ ὅτι. IDEM.

Περὶ ἀρετῆς] Adde κρίσεως. poeta callidus de virtute judicandi. IDEM.

Σὲ δὲ] Scil. σωτῆρα. sed tum deerit aliquod epithetum, e. c. πυθῆνα, καὶ βριθὺν, καὶ σταλὺν, ἰβῆν. ἐς ἰγῷμαι, τὴν σὴν φύσιν ἀπεικάζων, IDEM.

Ταῖς φορβάσι] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, ab ipso Stephano in margine commemoratam cui placuit τοῖς φ. nulli-

cere, qua de causa, haud equidem intelligo. Non cernebat τοῖς masculinum cum femino φορβάσι construebat non posse? An τοῖς cum ἄλλοις construebat? Atqui ad ἄλλοις subauditur ἀνθρώποις. IDEM.

Ὑπάρχουσι] Non culpabo. reddi potest: quæ animalia presto sunt, adsunt ea, quo se dent aliis [hominibus puta] vincienda et jugo submittenda, malim tamen παρέχουσι aut ἐντίχουσι. quæ se præbent hominibus vincienda. Usurpavit autem h. l. genus masculinum, qui et ὄνους præmisit, et in usu est, ubi plura substantiva diversorum generum præcesserint, ea decerpsisse in unum generis masculini complectil. Ideo quoque dicit αὐτούς (cum aspero) ubi designat τοὺς ὄνους καὶ τὰς βοῦς. IDEM.

Α.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

[1]ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Pag. ed. H. Steph. 184. 1

Pag. ed. Reisk. 64

α΄. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ἤδη ἐνεθυμήθην καὶ ἐθαύμασα, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα βουλόμενοι ῥᾳδίως δεῦρο παριόντες συμβουλεύουσιν ὑμῖν, ἀφ' ὧν ὠφέλειαι μὲν οὐδεμία ἐστὶ τῷ κοινῷ, λοιδορίαι δὲ πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις εἰκῇ, λόγους τε ἀναλίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ὧν ἂν τύχωσι. λέγουσι δὲ τὴν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος βουλόμενοί τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμενοι συναγορεύουσι παρ' ὁποτέρων ἂν νομίζωσι [2]πλεῖον λήψεσθαι· καὶ εἰ μέν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ πορίζόμενος, τούτων μὲν μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι· εἰ δέ τις ἡμῶν αἰχμαλώτων ἀγαγὼν ἐκ τῶν πολεμίων ἢ γέρας εἵληφε πλέον ἕτερος ἑτέρου, τούτων [3]ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ τὰς τούτων σπουδάς. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχθρας ἰδίας φροντίζειν, μήτε ἰδίᾳ φιλεταιρίᾳ χρησάμενον ἕνεκα ἀνδρὸς ἑνὸς χρήματα περὶ πλείονος ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅ τι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει συνοίσειν. οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρχαίους πόνους τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδη τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς πρίσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν

65

[1] ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ

[2] πλεῖον

[3] ἕνεκα

Τι] Aut delendum est, aut praedit defectum, aut loco proximi δὲ leg. est τε. aut, denique, si δὲ servabimus, ἐξὸν pro hoc τε leg. μὴν καὶ. Reiske.

Ἕκαστος] Malim ἑκάστου. Lucas.

βούλεται τὸν φροντίζοντα εἶναι] Pendent hi accusativi cum infinitivo suo. nam cum ἰκέσθαι et θαύμασα nequeunt aptari propter tot interecedentes diversi generis constructiones. quapropter nullus dubito, eiiciendum esse τὸν φροντίζοντα εἶναι. quae verba ex margine irrepsisse videntur, unde cum

εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ᾗ δεκαπλασία τῶν ἄλλων ζημία ἐστὶν ἐπικειμένη. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτε ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐγένετο περὶ οὐδενὸς πράγματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαίστρᾳ οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐστι φιλόσοφός τε καὶ δεινὸς, οὗ μέλλω κατηγορεῖν· ὥστε εἰκότως τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελῆσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

Β. Σχεδὸν [1] μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἵῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς [2] τὰς τάφρους ἐνέπιπτον, εἵς τε τὰς σκηνὰς 66 οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν [3] ποῖ ποτὲ προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. [4] ἔχει δ' ὧδ' ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συνταξόμενοι ἐγώ τε καὶ Διομήδης, πλησίον δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμὼν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἁμαρτὼν δὲ αὐτοῦ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ, οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτῃ δοῦναι Τεύκρῳ, ἵνα χρῷτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγεὶς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένελόν τε καὶ Διομήδην, ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόντα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε Ἀλέξανδρος Παλαμήδει. ὅσα 67 συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται. ὅτε πατὴρ [5] Κασσάνδραν γυναῖκα δίδωσί σοι, [6] καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπό σου πραττέσθω δια-

[1] μὲν om. [2] τοὺς [3] ποῦ [4] ὡς δ' ὑμῖν [5] Κασάνδραν [6] ὅστις

madvertentem. IDEM.

Αὐτοὶ] Sic dedi, auctoribus Parisino codice et margine Stephanicæ, vulgatæ dant αὐτοὺς.

Τοὺς τάφρους] Imo vero τὰς τάφρους. IDEM.

Αὐτοὶ] Π. αὐτοὶ. Ἢ, αὐτοὶ γενοίμεθα. H. STEPHAN.

Ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή] Alius dixisset ἢ τοῦ ἐνεστῶτος κακοῦ ἀκμή. Sed in hujusmodi declamationibus recentiorum sophistarum occurrant multa dura, inconcinna, insolita, ab elegantia priscæ Græcitatis abhorrentia, quæ ferenda et auctoribus suis relinquenda sunt. REISK.

Ἡμῖν] Imo vero οἷν. IDEM.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Post ἐν τῷ αὐτῷ videtur ἐσταμεν, stabamus, vel ἦμεν, vel tale quid deesse. IDEM.

Τούτου] Palamedem designat. IDEM.

Εἰς τὸ στρατόπεδον] Id est, εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. IDEM.

Δείπνοις] Uter, Eurybates, an Teucer. IDEM.

τάχους. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καί μοι προσελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

[1]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐπέδειξα ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς ἀληθὲς ἦν·
185. 1 νῦν δὲ ἐν τῷ θορύβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦκρος [2]ἀποτοξεύσας. ἔδει δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν ὡς ἔχει, [3]μηδ' εἰκῇ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου· κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν [4]προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα. ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταὐτῷ
5 ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδε ἔχοντα [5]τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἕνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι, [6]ὅ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον [7]ἐσακοντίζοι. τεκμαίρεσθαι [8]δὲ δεῖ καὶ 68
ἐκ τούτων εἰκότως τὴν ἄφεσιν τῆς λόγχης. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, [9]πηνίκα τε καὶ πότε προδώσοι· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός
10 τε ἐκείνοις καὶ ἐκεῖνοι τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἰδους καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ [10]σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, αὐτὸς δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε τοξεύειν φανερός ἐστιν οὐδὲ ἓν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχώς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἄν
15 μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἆρά γε ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες 69

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. [2] ἀπολίσας [3] μὰ δίκαιον ἀδίκως ἄνδρα
[4] προστιθέντες [5] τοῦτον ἔχοντα [6] ὅταν ἀντιτ. [7] εἰσακοντίζοι
[8] δὲ om. [9] πηνικάδε καὶ πότε προδώσει [10] σπανίως αὐτοῖς χρήσθαι

Τὸ τόξευμα] Post τὸ τόξευμα deest titulus ΜΑΡΤΥΡΕΣ. IDEM.

Ἀληθὲς] Bene si habet, accipi debet h. l. pro ἀληθῶς. IDEM.

Ἔδει] Malim in præs. δεῖ. IDEM.

Ὅταν ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι] Videtur leg. ὅ τ' ἀντιτεταγμένος τ. τοξεύοι. et pari modo paulo post εἰσακοντίζοι. apta sunt hæc participia e δῆλος εἴη. *quo notabilis et conspicuus foret, tam hostis in hunc telum intorquens, quam hic ipse Palamedes in illum retorquens.* IDEM.

Τεκμαίρεσθαι δεῖ] Lego τεκμαίρεσθε δὲ. IDEM.

Τὴν ἄφεσιν τῆς λόγχης] Scil. ποῖα ἐγίνετο καὶ πρὸς τί. IDEM.

Γράμματα εἶναι] Sabandi διλεῦστα. IDEM.

Πηνικάδε] Imo vero πηνίκα τε. IDEM.

Πότε] Atqui πότε et πηνίκα tantundem valent. num ergo πᾶς. IDEM.

Οὗτός] Malim ἁ οὗτος. IDEM.

Πέμποντες] Pone πέμποντες deest διτίλων. IDEM.

Τοξεύειν] Videtur sic leg. τοξεύων φανερός ἐστιν, ἀλλ' οὐδ' ἓν — *jactavit illas quinque sagittas in propatulo, coram omnibus spectantibus, adversus hostes, at ne unicam quidem ad vos retulit unquam.* IDEM.

Ἕλληνες, [1] ὅτι ταῦτα τοῦ [2] σοφωτοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος [3] αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν. τοῦ τε τὰ πράγματα τὰ [4] παρεστηκότα γενέσθαι καὶ τὴν [5] στρατείαν πᾶσαν ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τόν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ διὰ μακροτέρων λόγων ῥηθῆναι τὰ γενόμενα.

δ'. Τούτῳ πατὴρ ἐστι πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέχνην ἔχων [6] ἁλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἠφάνικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν [7] ὑφήρηται, κακά τε πλεῖστα τοὺς ναυτίλους εἴργασται, πανουργίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας [8] ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἄλεῳ γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι αὐτῷ ἔκγονος [9] ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου [10] δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα ἱέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπών, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' [11] Αὐγέαν εἰς Ἦλιν, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσαν αὐτὴν ᾔσθετο ὁ πατὴρ Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθόμενος πορθμέα τε αὐτὸν

[1] ὅτι om. [2] σοφοῦ [3] αὐτοῦ τυγχάνειν φιλοσόφων [4] τῶν παρεστηκότα [5] στρατὸν ἅπασαν [6] ἁλιέα [7] ὑφήρηται [8] ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γεν. [9] ὑπὸ [10] δεῖ τοὺς υἱεῖς [11] Αὐγέαν

Αὐτοῦ τυγχάνειν etc.] Conjectat Stephanus αὐτοῦ; τυγχάνει. et est quoque hoc posterius in Parisino. unde possit hæc lectio effici: φρονήματος, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα — id est, ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς ἥκιστα — quia talia philosophatur [h. e. consiliis agitat, mente versat, machinatur, sollerter excogitat, commentatur] *adversus quos minime oportebat eum istæc agitare.* Verum videntur potius pauculæ deesse, fortassis ad hanc sententiam: ὃ Ἕλλησι ταῦτα. [hic denuo incipit sententia, cum nova incipit istæc] τοῦ σοφοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος ἀπαιδεύτου δεῖ τὸ κοινὸν, [vel τὸ ἀκλεὲς], *a meditationibus et a sapientia olim docti necesse est, ut respublica fructum percipiat,* οὗτος δὲ τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς [quod idem est, atque ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς] ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν [id est, φιλοσοφεῖν], *hic autem philosophatur in fraudem eorum, adversus quos callidum et solertem esse omnium minime decebat.* IDEM.

Τοῦ τε τὰ πράγματα] Num τοῦ τε γὰρ τὰ πρ. IDEM.

Παρεστηκότα] Malim παρεστηκότα. IDEM.

Ἅπασαν] Adde συντεταχθαι, vel ἐν ὑπηθίῳ πατεστῶσι. IDEM.

Ἁλίαν] Imo vero ἁλιέαν. exercitationem piscaturæ. IDEM.

Ἀθρόοις] Convenisset quidem melius tempus præteritum ἀθροίσθαι ob præmissa. verum tamen quia Nauplius tum adhuc superarat in vivis, ferri potest præsens, item simplex pro composito ἀναλώσαντι. IDEM.

ἔτι καὶ δεύτερον ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου, δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα καταπορεύσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἦγεν αὐτὴν καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τήλεφον. ἀμελήσας δὲ ὧν [1]ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγαν αὐτὴν ἐπεδύετο καὶ τὸ φαιδίον [2]ἐς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἀπαιδὼν τὴν μὲν Αὔγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐποιονομάσας Τήλεφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε αὐτὸν Πριάμῳ εἰς τὸ ὀλίγον παιδεῦσαι. χρόνου δὲ προϊόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι, τό τε [3]ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς, ὅπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον καὶ ὑπὸ τίνος ἐτράφη. ὥστε τὸ Ἀλέξανδρος [4]οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεως τοιαύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτοὺς διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευτηκὼς αὐτοί τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῴων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γένεται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ
186. 1 ἀποστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ᾤχετο· Ἀλέξανδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων [5]ὅσα πλεῖστα 73
ἐδύνατο, ἀπεπλέων ᾤχετο, οὐκ αἰδεσθεὶς οὔτε Δία ξένιον
5 οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκούσαι. ἀφικομένου

[1] ὁ om. [2] εἰς [3] τό τε ἐν Δ. ἱερὸν [4] οὕτε γ [5] ὅ

Ἀπαλλὰξ] Num ἄνευς ὀπ. IDEM.

Εἰς τὸ ὀλίγον] Parisinus dat εἰς τὸν ὀλίγον. Num ergo εἰς τὸν Ὀλυμπον. Olympus mons Phrygiæ notus est. An εἰς τὸ Ἴλιον. IDEM.

Τό τε ἐν Δ.] Pro τε malim μὲν. IDEM.

Ἀπιστοὺς] Tertiam causam enumerat, cur Paris cupiditate Græciæ spectandæ exarsisset. Audierat a fama multa coram se jactata, 1. de magnificentia templi Delphici. 2. de forma Helenæ. 3 de mirabilibus fatis familiaris sui Telephi. Ut itaque nemo non amici sui sorte afficitur, ita Paris quoque gestiebat Telephi patriam, et reliqua ejus decora suis oculis noscitare. IDEM.

Οὕτως] Num ὡς οὐκ ἴδοι, vel tale quid. IDEM.

Διὰ προφάσεως τοιαύτης.] Imo vero διὰ προφάσεις τοιαύτας. tres enim causas profectionis enumeraverat paulo ante. IDEM.

Αὐτοῖς, ὅτι] Aut ipsi ponendum, aut certe subaudiendum est λέγοντες. IDEM.

Αὐτῷ] Menelao puta. IDEM.

Τοῖς ἀδελφοῖς] At cujus? suisne? aut præter Agamemnonem Menelao frater, quod sciam, nullus alius fuit. Ergone Helenæ fratres, Castor et Pollux, designantur? Videtur. IDEM.

Τῶν ξένων] Paridis, et si qui alii aliunde, se absente, Spartam venirent. IDEM.

Πᾶσι] Ad πᾶσι aut adde, aut subaudi saltim καὶ τοῖς οὖσι. IDEM.

δὲ αὐτοῦ πάλιν εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν γυναῖκα, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῇ ἐσήμηνας τοῖς περιοίκοις ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν· ἀλλὰ περιεῖδες Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας. ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἁρπαγὴν καὶ Μενέλεως ἤσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν. καὶ δὴ [1] καὶ τοῦτον ἔπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε [2] πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἀπεπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιος ἦν, αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα εἶχε χρήματα. ἀπηγγέλλετο δὲ, ὅτι ἑκατὸν 74 ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας, ὁρᾶτε δὲ [1] καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἥκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι [3] δοκοίη θανάτῳ ζημιωθῆναι· ἄξιον γὰρ κολάσαι τὸν σοφιστὴν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἴσχιστα μηχανώμενος πέφανται.

ε'. Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχείρηκεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων τάξεις [4] ἐξευρηκέναι πολεμικὰς, γράμματα, ἀριθμοὺς, μέτρα, σταθμοὺς, πεττοὺς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται, ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. Νέστωρ γὰρ ὁ πρεσβύτατος ἡμῶν ἁπάντων καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειριθόου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ ἐν τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμῆσαι τάξεις, καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστῆσαι, ἡνίκα Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾷκας ἄγων. ὥστε οὐ Παλα-

[1] καὶ om. [2] πολλὰ om. [3] δοκεῖ [4] ἐξευρηκέναι τάξεις

Ἀπηγγέλλετο] Revocavi hanc lectionem ex Aldina, meliorem utique lectione ἀπηγγ. quam Stephanus ei suffecerat cum hac annotatione: *vg. γρ. ἀπηγγέλλετο. ἔστι δὲ τὸ ἀπηγγέλλετο ἐν τῷ παλαιῷ ἀπτιγράφῳ.* Hæc Stephanus, auctorem laudans, non *infeliciter*, non *ἐν παλαιῷ*, sed finite *ἐν τῷ παλαιῷ*, incertum tamen et ignotum relinquens idem, quemnam vetustum codicem habuisset auctorem. Quem Parisinum usurpo, is certe auctor ei non fuit, nam in eo lectio Aldina legitur, quæ, quod dixi, sine dubio novæ præstat. Sed ne ipsa quidem satis sincera mihi videtur esse. Nullus enim dubito ἀπήγγελλε in activo leg. esse. *renuntiabat* Palamedes e Cypro Spartam rediens ad Græcos, *Cinyram classem centum navium esse præbiturum.* Passivum si tuebimur, reddendum erit: *nuntiabatur Cinyras præbiturus* — quod meas quidem ad aures durius accidit. IDEM.

Δοκεῖ] Sic dedi de meo, pro vulgari δοκοίη. Conf. p. 185. 14. ed. Steph. IDEM.

μήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα 75
[1]μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθών,
ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα,

Μουσάων πρόσπολον τήνδ' Ὀρφέα Θρῆκες ἴδηνται,
Ὃν πτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς φολάντι βίλει,
Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς [2]Ἡρακλῆ ἐξεδίδαξεν,
Εὑρὼν ἀνθρώπους γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Τέννος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φονεύει, ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ,

Ὀρθίαν ἑξαμερῆς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων,
Ὡς δεκάτην γονέων ἑκατὸν βιοῦν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξεῦρον, λογικώτατοι καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὁλοσφύρου γὰρ ἴσον μερισμὸν διείλοντο, [3]καὶ πρῶτοι χαράκτῆρα [4]ἔβαλον εἰς τὸν στα- 76
θμὸν τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν [5]σοφίζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμός. ὥστε αὐτοῦ [6]ταῦτα πάντα πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὑρετὴς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, καπήλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ ἐποικίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἕριδας καὶ λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν [7]κατεδίδαξε, τοῖς μὲν ἡττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ [8]νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ κύβων πραγμενόμενα ἀνόνητα γίνεται, τὰ δὲ πλεῖστα καταναλί-
187. 1 σκεται παραχρῆμα. πυρσοὺς αὖ ἐσοφίσατο, ἀλλ' ἐφ' ἡμετέρῳ κακῷ, ἃ διενοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμα δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δέ ἐστιν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ προσταττόμενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί, αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα παντάχοῦ ἀγαθὸν, τούς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν ταναντία πάντων οὗτος ἐπίστα-
5 ται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

[1] μὲν γε [2] Ἡρακλῆ ἐδίδαξεν [3] καὶ om. [4] ἔβαλλον
[5] σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμόν [6] ταῦτα om. [7] ἔδιδαξε [8] νικῶσι

Φονεύει] Imo vero ἐφύτευεν. IDEM.

Ὡς δεκάτην] Locum hunc non intelligo. IDEM.

Νομίσματα] Cur non νόμισμα, ut paulo ante? IDEM.

Ἐξ ὁλοσφύρου —] Locum hunc, hominis mathematici face dignum, non intelligo, ut alios non paucos harum declamationum. IDEM.

Διείλοντο etc.] Num sic leg. διείλοντο πρῶτα, χαράκτῆρα βάλλοντες τὸν σταθμὸν εἰς τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. primi diviserunt, constituentes pondus, ut esset nota majoris et minoris, vel pluris et pauciori. Ego vero saltu fossam hanc trajiciam, reliquens aliis peritioribus locos mihi inexplicabiles. IDEM.

ς'. Ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ὅτι καὶ Παλαμήδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκὼς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται ἀδικεῖν. ὥστε ἂν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτιστα ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὕνεκεν παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

Β.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥΣ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ

Η

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Pag. ed. Reisk.

77 α'. ΕΠΕΙΔΗ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας μὲν καὶ παιδείας ἠμελήκασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὑτῶν σοφίαν σεμνύνον-
78 ται καὶ μέγα φρονοῦσι καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως ὅλης τῆς τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἐμαυτοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μεῖζον φρονῶν καὶ τὸ

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] Opusculum hoc, secundum Aldum, primus publici juris facio, ab H. Stephano, et in Corpore Græcorum oratorum, et in Isocrate, præteritum. Aldus enim id, non in oratorum quidem Corpore, at cum Isocrate tamen ediderat. Reisk.

ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ] Appellat eas orationes, quæ literarum monumentis prius consignatæ, tam verbotenus memoriæ impressæ, sic. demum recitentur, oppositis illis, quæ, ut aiunt, ex plenitudine cordis, ex tempore, nulla præparatione habentur ab oratore, dicente eo, quæ in buccam venient. Idem.

Διὰ βιβλίων] Sic dedi de meo, pro vulgari βιβλίου, vulgarem, vel vulgatam appello lectionem in Aldina prostantem. Idem.

γράφειν ἐν παρέργῳ τοῦ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσποντας ἀπολελεῖφθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

β'. Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἄν τις καταφρονήσειε τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθετον καὶ ῥᾴδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ ταχείᾳ χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορίᾳ, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι, καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν, οὔτε φύσεως ἐπάσης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράψαι ἂν καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν ἐνθυμήματα συναγεῖραι, καὶ μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν 79
ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθώσασθαι, τὰ δὲ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἐπισκεψάμενον ἀνακαθᾶραι καὶ μεταγράψαι, καὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις ῥᾴδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίγνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥᾳδίαν ἔχει κτῆσιν, ὥστ', ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἑτοιμότερον ἡμῖν ἐστὶν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.

γ'. Ἔπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρενῶν ἐπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἕξιν μεταῤῥυθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι. τοῖς δὲ γράφειν ἠσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἐπὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τε ἔσονται. τοὺς μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκὸς, ὅταν ἐπὶ τὰ ῥᾴω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς δὲ τὰ ῥᾴδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἡ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια

Χρῆναι] Post χρῆναι videtur deesse πυσίσθαι. IDEM.

Πλαθίμενον] An περιθέμενον, perinde est. Sententia est: vallatum quasi multitudine eodicum coram se positorum, et in aliis ex aliis inspicientem. IDEM.

Πολλαχόθεν εἰς τὰ αὐτῶν] Aut delendum est εἰς, aut leg. συλλαχόθεν εἰς ταὐτὰ τὰ αὐτῶν —. IDEM.

Ὡς ἐπὶ] Malim ὡς ἀεί. IDEM.

καθίστασθαι. γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἆθλα μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ κυφότερα μεταλθὼν ῥᾳδίως μεταχειρίσαιτ' ἄν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διϊκνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων
80 οἷός τε ἦ φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥᾳδίως παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναιτ' ἄν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ ἂν οἷός τε ἦ τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκοπεῖν οἰκεντίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥᾳδίως, ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὔπω δῆλον εἰ καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἔδηλεν ὅτι μετὰ χρόνου καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός· ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους ἀπορίας καὶ πλόου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη τὴν γνώμην.

δ'. Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὰ μὲν λέγειν ἀεί τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ γράφειν ὀλιγάκις εὔκαιρον αὐτῷ [1] τὴν δύναμιν καθίστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολλάκις ἀπροσδοκήτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτουσιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξουσιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὁρῶμεν. ὅταν γὰρ νουθετῆσαι [2] δέῃ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἢ παραμυθήσασθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἢ πρᾶῦναι τοὺς [3] ὀργιζομέ-
81 νους ἢ τὰς ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας ἀπολύσασθαι, τιμιωτάτη ἡ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρεῖν οἵα τέ ἐστιν, ἡ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μακροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ

[1] τὴν δύναμιν αὐτοῦ [2] δεῖ [3] ἀπολυμίλους

Αὐτοῦ] Imo vero αὐτῷ, scil. τῷ βίῳ. IDEM.

Ἀπολυμίλους] Quicquid ejus est, sententia postulat δυμωμένους. verum quarant feliciores atque sagaciores. Num τοὺς εἰπόλους δυμωμένους, aut τοὺς ἀπὸ μυδρὸς δυμωμένους. IDEM.

Οἱ μὲν γὰρ] Scil. παρὸ. Ad ἡ δὲ subaudi γραφή. IDEM.

ταχείαν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγώνων ἀπαιτοῦσιν, ἡ δὲ ταυτὶ σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτιλεῖ τοὺς λόγους, ὥστε τίς ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν καιρῶν τοσοῦτον ὑπολείπεται; πῶς [1]δ' οὐ καταγέλαστον εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν, ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥήτωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς ἀληθῶς, γὰρ, εἰ μὲν ἦμεν τύραννοι τῶν 82
πόλεων, ἐφ' ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν κοινῶν βουλεύεσθαι πραγμάτων, ὥστε, ὁπότε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλλους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι τούτων κύριοί εἰσιν, ἆρ' οὐκ εὐήθες ἡμᾶς ἄλλην τινὰ μελέτην [2]ποιεῖσθαι λόγων ἐναντίως ἔχουσαν ἀκριβῶς; εἰ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξεργασμένοι καὶ μᾶλλον ποήμασιν ἢ λόγοις ἐοικότες, καὶ τὸ μὲν αὐτάρκεστον καὶ πλέον ἀληθείαις ὁμοίων ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τοὺς τῶν ἀκουόντων γνώμας [3]ἐμπιπλῶσι, — τεκμήριον δὲ μεγίστου· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἑρμηνείας, καὶ τότε μείλιστα 83
γράφειν δοκοῦσιν ὅταν ἥκιστα γεγραμμένους ὁμοίους πορίσωνται λόγους. ὁπότε δὲ καὶ τοῖς λογογράφοις τοῦτο πέρας τῆς ἐπιστασίας ἐστὶν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς παιδείας ἐκείνην μείλιστα τιμᾶν, ἀφ' [4]ἧς πρὸς τοῦτο τὸ γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἔχομεν;

ε'. Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μετεχειριζομένων εὐκόλως καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ τῶν πραγμά-

[1] δ' om. [2] ποιεῖσθαι μελέτην [3] ἐμπιμπλῶσι [4] οὗ

Πῶς οὐ] Malim ἢ πῶς οὐ, aut, πῶς δ' οὐ. IDEM.

Εἰ] Εἰν Paris. non male, si utramque sic copuletur εἰ, εἰ. IDEM.

Μαθησόμενος]-Id est, ἐμμαθ. memorie mandaturus, ἐν μνήμῃ ἀναλαβόμενος. Sic haud multo post quoque p. 84. ult. μάθησις est orationum scriptarum comprehensio, quæ fit a memoria. IDEM.

Καὶ πλέον ἀληθείαις] Num καὶ, ἢ δίον, ἀληθείας. et, quæ par est, veritati rerum consentaneam formam. IDEM.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur aliquod adverbium, e. o. ἐῤῥῶς, vel καλῶς, vel potius διανοητῶς deesse. IDEM. πάλιστα de suo Bekkerus.

Ἐκείνην] Aut ἐκεῖνο leg. est, aut ἀφ' ἧς. REISK.

των γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἔν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δέ ἐστιν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψῳδίᾳ παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκρίβειαν.

ς'. Δεινὸν δ' ἔστι τὸν ἀντιποιούμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχῃ γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὑτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδεύτων βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος, δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωνότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γάρ τις ἐθισθῇ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετὰ ἀκριβείας καὶ
84 ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἑρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πράσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχνοφώνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγχινοίᾳ χρώμενον ὑγρῶς καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους, ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ γραφὴ βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευάζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις [1] ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκησιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἁπάσης ἐπίπροσθεν γίνεται.

[1] εὐθέσι

Εὐθίως] Post εὐθίως videtur deesse λέγειν [vel. αὐτοσχεδιάζειν] δέον. IDEM.

Φιλανθρώπως] Est *prompte, expedite, hi-lariter*. v. Indicem nostrum Demosthenicum. IDEM.

Εὐθέσι] Num εὐθέσι. IDEM.

ζ. Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων χαλε- 85
πὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λήθην αἰσχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δὲ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις καὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ συλλαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα. καὶ τῶν μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὔπορος ἡ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάλημπτος καὶ δυσφύλακτος ἡ μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἱ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδηλον τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἑρμηνείας οὔσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεζευγμένων, ἂν ἄρα καὶ διαφύγῃ τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἑφεξῆς ἐνθυμημάτων ἀψάμενον μηδεμιᾷ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῇ, ῥᾴδιον ποιήσασθαι τὴν δήλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα λέγουσιν ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν 86
ἀνάγκη καὶ πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρόνους ἐπισχεῖν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν λόγον, αἰσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπικούρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

η. Ἡγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν ἄριστον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμμένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώνων τὰ συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἁμαρτάνουσιν·

Τὴν μάθησιν] Μάθησιν a μνήμῃ diversam facit sophista. illa est impressio rerum memoriæ mandandarum in eam partem mentis, quæ percepta visa retinere, et sub usus tempus reddere valet. μνήμη autem est ipsa tenax rerum memoriæ mandatarum retentio, et suggestio, cum linguæ dicenda suggerit. IDEM.

Τοῖς δὲ ὀνόμασιν - - δηλοῦν] Idem est, ac si dixisset: ὀνόμασι δὲ αὐτὰ δηλοῦν τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀναπτῶσι. IDEM.

Συλλαβῶν] Malim aut καὶ τῶν συλλαβῶν, aut καὶ αὐτῶν τῶν συλλαβῶν. IDEM.

Πολὺ] Prætuli e Parisino vulgatæ πολλοῦ. multum, id est diudum, ante certamina. IDEM.

ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς λόγους. χαλεπὸν γὰρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προϊδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἱ γνῶμαι τῶν ἀκουόντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίνεται ταμιεύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν [1]γνωμῶν ἀποβλέποντι καὶ τὰ μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

θ'. Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὁρῶμεν ἑκατέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα λέγουσιν, ἄν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτῶν παρὰ σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὔπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι· τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραυτίκα περὶ ἁπάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν, [2]οὐδαμῇ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη καθιστᾶσι· τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῇ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ [3]χρῆσθαι κατὰ τρόπον. αἱ γὰρ ἀκρίβειαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκονομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δὲ εἰκῇ λέγοντα ταραχώδη καὶ ἄφωνον καθιστάναι τὴν ἑρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥ τις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθέστηκε καὶ χείρω τῆς τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰδισμένων αὕτη καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδών ἐστιν.

[1] λόγων [2] οὐδαμοῦ [3] κεχρῆσθαι

Τῶν λόγων] Sententia postulat τῶν πραγμάτων, aut τῶν καιρῶν, aut τῶν ἀκροατῶν. IDEM.

Μετὰ] Paris. κατὰ. quod si probatur, leg. erit κατὰ τὸν γραπτὸν λόγον. In vulgari lectione formula orationis literis consignata assimilatur socio in bello, quo freti certamen ineimus. IDEM.

Ἄφωνον] Aut διάφωνον leg. dissonam, aut ἀσύμφωνον. IDEM.

ί. Ἡγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἴδωλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότως ἂν δόξαν [1] ἔχοιμι, ἥπερ [2] κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μι- 88
μήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστὶ, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐπὶ σχήματι καὶ τάξει [3] κεχρημένος, ἐκ βιβλίου θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀπάντων ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτημένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα [4] πολὺ χείρους τὰς εὐπορίας ἔχοντα [5] πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παραδίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἐπὶ αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραυτίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ ζῇ καὶ τοῖς πράγμασιν ἕπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφωμοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης [6] εὐεργεσίας ἄμοιρος καθέστηκεν.

ια. Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, ἑαυτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις ποιούμενον, καὶ [7] προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ 89
τοῖς Ἕλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικοὺς λόγους ἐπαινεῖν καὶ προυργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῇ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν ἀλλὰ χείρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἰόμενος χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἰρῆσθαι τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχρῶμαι τῷ

[1] ἴχοιμεν [2] καὶ κατὰ [3] γεγραμμένος
[4] πολυχείρους [5] * πολλαπλασίους [6] ἐναργείας [7] προδιαβάλλειν

Καὶ τάξει] Videtur μιᾷ esse interponendum. IDEM.

Πολυχείρους τὰς εὐπορίας] Mirifice dictum pro εὐπορίας παρέχοντα ἐκεῖ ἐνὸ πολλῶν χειρῶν παρασκευασμένας. IDEM.

Ἐπὶ αὐτῆς] Malim ἀπ' αὐτῆς. IDEM.

Ἀνωλίξας] Ἐπιδίξας de suo dedit Bekkerus.

Προδιαβάλλειν] Malim προδιαβ. (sine sibilo) artem illam, illudve studium, per quod quis ad gloriam contendat, prius infamare, quam quaesita gloria potiatur. IDEM.

Προυργιαίτερον] Subaudiri potest τι. malim tamen προυργιαιτέραν in femininо. IDEM.

γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ ποιήσαντες ἡμεῖς ἀποκρύψει καὶ κατακλύσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἷοί τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἅπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου
90 τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πεῖραν ἡμῶν λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ προτεθέντος εὐκαίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἷοί τ' ὦμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις ἀφιγμένοις μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυχηκόσιν ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων· εἰθισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων τοὺς λόγους, ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα τῆς ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ γίνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κατιδεῖν ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν ἢ πρότερον, οὐ ῥᾴδιον ἐπικρίνειν ἐστί· χαλεπαὶ γὰρ αἱ μνῆμαι τῶν προειρημένων λόγων καθεστήκασιν· εἰς δὲ τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆσαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ῥᾴδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.

ιβ'. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' [1] ὡς εἰκῇ λέγειν παρακελευόμεθα, τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτιμῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμήμασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν χρῆσθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δήλωσιν αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν γραπτῶν λόγων ἀκρίβειαι παρα-
91 διδόασιν, ὅσην εὐκαιρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρῆμα λεγομένων δηλώσεις ἔχουσιν. ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέσθαι δεινὸς ἀλλὰ μὴ ποιητὴς λόγων ἱκανὸς, καὶ βούλεται μᾶλ-

[1] ὡς οὐδ'

Κατακλύσαι] Non culpo, neque damno. mallem tamen κατακλύσαι, obruere voluisti torrente quodam et everrere. IDEM.

Ἅπτομαι] attingo scriptionem, h. e. interdum periculum facio scribendi. IDEM.

Ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου] Cohaeret cum αὐτῶν λαμβάνειν. auctor iis fio, ut periculum nostri faciant per illum quem dico modum, extemporalis puta dictionis. IDEM.

Ὅταν] Num πότερον. utrum. an ὅταν more aliarum pro ai, nimi, usurpavit? IDEM.

Παρὰ] Praestaret ἐκ. IDEM.

λον τοῖς καιροῖς [1]χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνόμασι λέγειν ἀκριβῶς, καὶ τὴν εὔνοιαν τῶν ἀκροωμένων ἐπίκουρον ἔχειν σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀνταγωνιστὴν, ἔτι δὲ καὶ τὴν γνώμην εὔπορον καὶ τὴν μνήμην εὔλυτον καὶ τὴν λήθην ἄδηλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρείᾳ τοῦ βίου σύμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι πρόθυμός ἐστιν, οὗτος εἰκότως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν ἀεί τε καὶ διὰ παντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην [2]ποιοῖτο, τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργῳ [3]ἐπιμελόμενος εὖ φρονεῖν κριθείη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν.

[1] χρῆσθαι [2] ποιεῖτο [3] ἐπιμελούμενος

A.

[1]ΓΟΡΓΙΟΥ

ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

91 α'. ΚΟΣΜΟΣ πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, 127
ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετῇ, λόγῳ δὲ ἀληθεια· τὰ
δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα καὶ λό-
92 γον καὶ ἔργον, καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρὴ τὸ μὲν ἄξιον
[2]ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον [3]ἐπιθεῖναι· ἴσῃ
γὰρ ἁμαρτία καὶ ἀμαθία μέμφεσθαί τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ
ἐπαινεῖν τὰ μωμητά. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον
ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι τοὺς μεμφομένους Ἑλένην, γυναῖκα περὶ
ἧς ὁμόφωνος καὶ [4]ὁμόψηφος γέγονεν ἥ τε τῶν ποιητῶν
ἀκουσάντων πίστις ἥ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν
[5]μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμόν τινα τῷ λόγῳ
δοὺς τὴν μὲν κακῶς [6]ἀκούουσαν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ
μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδεῖξαι, καὶ δεῖξαι τἀληθὲς
[7]ἢ παῦσαι τῆς ἁμαθίας.

β'. Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρώτων
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἡ γυνὴ περὶ ἧς [8]ὅδε ὁ λόγος, οὐκ
ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πα-
τρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου θεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου θνητοῦ,

[1] ΓΟΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ [2] ἐπαίνων τιμᾷν [3] ἐπιτιθέναι
[4] ὁμόψηφος καὶ ὁμόφωνος ¶ τε [5] μνήμη [6] ἀκούσασαν [7] καὶ [8] ὧδε om.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ] Hoc quoque opusculum ab H. Stephano præteritum, ex Isocrate Aldino hæc retuli. REISK. Et in Isocrate suo dedit H. Stephanus quoque.

Ἐπαίνων τιμᾷν] Aut sic est interpungendum ἄξιον ἐπαίνου, τιμᾷν. ut τιμᾷν solum per se stet, et ἐπαίνου cum ἄξιον cohæreat; aut sic ἄξιον, ἐπαίνῳ τιμᾷν, quæ posterior ratio mihi magis probatur. IDEM.

Τῶν ποιητῶν ἀκουσάντων] Articulus non cum proximo vocabulo, sed cum tertio cohæret, ac si sic dixisset: τῶν ἀκουσάντων παρὰ τῶν ποιητῶν. *eorum fides, qui a poetis traditam accoeperunt.* IDEM.

Τῶν συμφορῶν] Malim τῇ τῶν σ. IDEM.

Ἀνδρῶν καὶ] Malim τε interponi. IDEM.

Οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς] Aut γὰρ est delendum, aut δῆλον iterandum ad hunc modum. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον· δῆλον γὰρ ὡς —. IDEM.

Τυνδάρεων καὶ Διὸς, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ [1]φάναι. ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ 93
πάντων τύραννος. εἰς τοιούτων δὲ γαμουμένη ἔσχε τὰ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα καὶ οὐ λαθοῦσα ἔσχε. πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνεφυσήσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλους [2]μέγα φρονούντων, ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας πλοκὰς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπιστήμου φύσεως ἔσχον, καὶ ἦλθον ἅπαντας ὑπ' ἔρωτος
128 [3]τε φιλογείτονος φιλοτιμίας τε ἀνικήτου· ἄσπις μὲν οὖν καὶ δύστι καὶ ὅπως ἀνεπλήσατο τὸν ἔρωτα [4]τὴν Ἑλένην λαβοῦσα, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἃ ἴσασι λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὴν χρᾶσιν δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε καιρὸν ὑπερβαὶς, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ προδηλώσω τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γαμεῖσθαι 94
τὸν τῆς Ἑλένης εἰς [5]τὴν Τρωϊκὸν στόλον.

γ'. Ἡ γὰρ τύχης βουλήματι καὶ θεῶν κελεύσματι καὶ ἀνάγκης ψηφίσματι ἔπραξεν ἃ ἔπραξεν, ἢ βίᾳ ἁρπασθεῖσα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἁλοῦσα. εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον, [6]οὐκ ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προμηθείᾳ ἀδύνατον κωλύειν. οὐ φύσις γὰρ οὐ τὸ κρεῖσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἧσσον ὑπὸ τοῦ [7]κρείσσονος ἄρχεσθαι, [8]καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὰ μὲν κρεῖσσον ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ [9]ἧσσον ἕπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρω-

[1] φῦναι [2] μεγάλα [3] τε om. [4] ὁ τὴν [5] τὴν om.
εἶναι om. [7] κρείττονος [8] τε καὶ ἄγεσθαι, τὸν μὲν γὰρ πρ. [9] ἧττον

Ὡς ὁ μὲν - - ἠλέγχθη] Si qua his inest sana sententia nugis, haec est. *εἶναι* h. l. opponitur τῷ *φῦναι*. est ergo illud quidem, *esse per se*, vi substantiae suae, sive ortu, et sine causa extrinsecus adventitia. hoc autem *coepisse esse*, prognatum a causa extranea. Sed est merum ludibrium verborum. Jupiter habitus fuit pater Helenae, propterea quod aliam revera esset [verum sophistica cavillatio subjicit sententiam a natura hujus loci alienam, propterea quod per se, et rerum omnium origo est]: Tyndarea autem, quod natus [h. e. mortalis natus] esset, ex eo constitit atque deprehensum est, cum falso jactatum fuisse patrem Helenae vitiva fraeta. IDEM.

Τὸν νότε] Imo vero τοῦ τότε. redit enim non ad *χρόνον*, sed ad *λόγον*. ut patet ex opposito, τοῦ *μέλλοντος*. omitto commemorare tempus *illud pristinum*, *cujus rationibus ego tum movebar ut illa nota mea oratione Helenam vituperatem*. [Vulgatam posse stare, nunc placet, ut sententia sit haec: res tum temporis gestas juvat oratione transmittere, quo ad insecuta tempora et ad rem, de qua nunc agere decrevi, perveniam. *χρόνος*, per figuram, continens pro contento. *res* significat eo tempore gestas, quo Helena, Menelao nupta, mansit in Graecia, donec a Paride raperetur. *In supplem.*] IDEM.

Αἰτιᾶσθαι] Passive h. l. accipiendum est, *culpari meretur culpans*. IDEM.

που [1] κρεῖσσον καὶ βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. ἢ οὐ τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, ἣ τὴν Ἑλέν-
τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον. εἰ δὲ βίᾳ ἁρπασθῇ καὶ ἀνάγκῃ ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ ἁρπάσας ἢ ὑβρί-
σας ἠδίκησεν, [2] ἡ δὲ ἁρπασθεῖσα ἢ ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησε. ἄξιος [3] οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχεί-
ρημα καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, νόμῳ μὲν ἀτιμίας, λόγῳ δ' αἰτίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· [2] ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη μᾶλλον ἢ κακολογηθείη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ [4] ἔπαθε· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

δ'. Εἰ δὲ λόγος [5] ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν
95 ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς μικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειότατα ἔργα ἀπο-
τελεῖ. δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει, δείξω· δεῖ δὲ καὶ δόξῃ δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποίησιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα
μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περίφοβος 12
καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ [6] πόθος φιλοπενθής, ἐπ' ἀλλο-
τρίων [7] τε πραγμάτων καὶ σωμάτων [8] εὐτυχίαις καὶ δυ-
στυχίαις ἰδίαν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἡ ψυχή. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μεταστῶ λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων [9] ἐπῳδαὶ ἐπαγωγοὶ [10] ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγινομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν

[1] κρείσσων [2] εἰ [3] οὖν om. [4] πέπονθε [5] ὃν ὁ
[6] πόθος om. [7] θ' γε [8] εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας [9] ἴδιαι
[10] μὲν ἡδονῆς, ἀπαγ. δὲ λύπης

Ἢ οὖν - - - - ἢ τὴν Ἑλ.] Non repugnant hæc sibi. videtur itaque sic potius esse exarandum: εἰ οὖν - - - ἀναθετέον, scil. ὅστι, quod si ergo causa hujus eventi fortunæ numinique divino imputanda est, καὶ τὴν Ἑλ. - - - ἀνολυτέον, necesse tum erit ut Helena quoque infamia liberetur. IDEM.

Δίξῃ δίξαι] Videtur συμμαχοῦντα [scil. τὸν λόγον] δίξαι τ. ἀ. oportet vero audientibus videri orationem succurrentem, seu consentaneam ipsorum opinationi, hoc est, præjudiciis, præconceptis opinionibus. Ut in tota oratione, ita hic quoque ludit sophista in vocabulis δίξῃ et δίξαι. [Venit in mentem hujus quoque rationis emendandi et interpretandi: δεῖ δὲ καὶ, εἰ συνδίξει, δίξαι τοῖς ἀκούουσι. oportebit auditores quoque demonstrare, eam pariter ipsis quoque veram videri esse atque mihi videtur. *In Supplem.*] IDEM.

Καὶ φιλοπενθὲς] F. leg. καὶ οἴκτου πολυπενθής. IDEM.

[1] αὐτὴν γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὕρηνται, αἵ εἰσι ψυχῆς ἁμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείθουσι [2] δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ πάντων εἶχον τῶν παροιχομένων μνήμην τῶν τε παρόντων τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὅμοιος ὢν 96
ὁ λόγος ἦ τὰ νῦν γε οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως [3] ἔχει, ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλεῖστοι τὴν δόξαν σύμβουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβέβαιος οὖσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις ἀτυχίαις περιβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ τὴν Ἑλένην [4] ὑμνος ἦλθεν ὁμοίως [5] ἄνουν νέαν οὖσαν [6] ὥσπερ αἱ βιατήριον βίᾳ [7] ἁρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔχειν, ὁ δὲ νοῦς. καίτοι εἰ [8] ἀνάγκη ὄνειδος ἔχει μὲν οὔ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν [9] ἔχει. λόγος γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ [10] πεί- 97
σας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς πεισομένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδίκει, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα [11] τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτύπωσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' [12] ἐνεργασάμενοι τὰ ἄδηλα καὶ [13] ἄπιστα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν

[1] αὐτὴν om. [2] δὲ om. [3] εἶχεν [4] ὕμνος ἦλθεν om.
[5] ἄνουν om. [6] ὡς περὶ [7] ἁρπασθῆναι, τῇ γὰρ πειθοῖ ὁ νοῦς παρεῖται.
[8] ἀνάγκη [9] ἔχει λόγος. λόγος [10] πείσας ἦν, ἔπεισεν [11] τῷ om.
[12] ἐργασάμενοι [13] ἄπιστα

Παρόντων] Post τῶν τε παρόντων videtur ἁπάντων deesse. IDEM.

Οὐκ ἂν ὁμοίως] Coheret cum οὐκ ἂν εὐπόρως εἶχεν. quod idem est atque ἐδύνατο. Ad ὁμοίως subauditur ὡς νῦν ἔχει, id est, δύναται. non posset oratio tam facile, atque nunc potest. IDEM.

Ἢ τὰ νῦν γε] Num ὡς τὰ νῦν γε, scil. ἔχει, non posset oratio, ut nunc certe potest, ὁμοίως ὤν, quamvis perinde sit potens. Sed istas sophisticas calliditates, vel ineptias potius, neque intelligo, neque intelligere laboro. Post τῶν γε deesse videtur ποιῆσαι. non posset oratio perinde, atque nunc potest, efficere, ut homines aut præteritorum meminerint, aut præsentia considerent, aut de futuris per ratiociniorum et judiciorum probabilitates suspicentur. IDEM.

Ὡς περὶ βιατήριον βίᾳ ἁρπασθῆναι] Leg. videtur: ὥσπερεὶ βίᾳ τῆς μητρολιᾶς ἁρπασθῆναι. IDEM.

Εἰ ἀνάγκη] Subaudi παρεισέρχεται. idem est ac si dixisset: εἰ μὲν ἀνάγκη παρεισέρχεται, οὐδὲν ὄνειδος ἴξει. IDEM.

Ψυχὴν ὁ πείσας] Videtur ita leg. ψυχὴν ἣν ὁ πείσας ἦν ἠναγκάσατο ἔπεισεν, ἠνάγκασε. IDEM.

Λόγους] Post λόγους deesse videtur σκοπούντα, vel ἐνθυμούμενον, vel tale quid. oportet intelligere, cogitando disputationes astrologorum. IDEM.

Τὴν δὲ ἐργασάμενοι] Malim τὴν δ' ἐνεργασ. IDEM.

Ἄπιστα] Imo vero ἄπιστα. IDEM.

που [1] κρεῖσσον καὶ βίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἢ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, ἢ τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον. εἰ δὲ βίᾳ ἡρπάσθη καὶ ἀνάμους ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ ἁρπάσας ἢ ὑβρισας ἠδίκησεν, [2] ἡ δὲ ἁρπασθεῖσα ἢ ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιος [3] οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχείρημα καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, νόμῳ μὲν ἀτιμίας, λόγῳ δ' αἰτίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· [2] ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη μᾶλλον ἢ κακολογηθείη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ [4] ἔπαθε· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

δ'. Εἰ δὲ λόγος [5] ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν
95 ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς μικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ. δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει, δείξω· δεῖ δὲ καὶ δόξῃ δεῖξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποίησιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περίφοβος 129
καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ [6] πόθος φιλοπενθής, ἐπ' ἀλλοτρίων [7] τε πραγμάτων καὶ σωμάτων [8] εὐτυχίαις καὶ δυστραγίαις ἰδίαν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἡ ψυχή. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μεταστῶ λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων [9] ἐπῳδαὶ ἐπαγωγοὶ [10] ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγινομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν

[1] κρείσσων [2] εἰ [3] οὖν om. [4] πέπονθε [5] ὃν ὁ
[6] πόθος om. [7] τε γε [8] εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας [9] ἀδαὶ
[10] μὲν ἡδονῆς, ἀπαγ. δὲ λύπης

Ἢ οὖν - - - - ἢ τὴν Ἑλ.] Non repugnant hæc sibi, videtur itaque sic potius esse exarandum: εἰ οὖν - - - ἀναθετέον, scil. ἐστί, *quod si ergo causa hujus eventi fortunæ numinique divino imputanda est, sed τὴν Ἑλ. - - - ἀπολυτέον, necesse tum erit ut Helena quoque infamia liberetur.* Idem.

Δίξῃ δίξαι] Videtur συμμαχοῦντα [scil. τὸν λόγον] δίξαι τ. ἀ. *oportet vero audientibus videri orationem succurrentem, seu consentaneam ipsorum opinationi, hoc est, præjudiciis, præconceptis opinionibus.* Ut in tota oratione, ita hic quoque ludit sophista in vocabulis δόξῃ et δίξαι. [Venit in mentem hujus quoque rationis emendandi et interpretandi: δεῖ δὲ καὶ, εἰ συνδίξει, δείξει τοῖς ἀκούουσι. *oportebit auditores quoque demonstrare, suum pariter ipsis quoque vera videntur esse atque mihi videntur. In Supplem.*] Idem.

Καὶ φιλοπενθὴς] F. leg. καὶ οἴκτου πεπλησμένη. Idem.

[1] αὐτὴν γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὑρηνται, αἵ εἰσι ψυχῆς ἁμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἔπεισαν καὶ πείθουσι [2] δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ πάντων εἶχον τῶν παροιχομένων μνήμην τῶν τε παρόντων τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὅμοιος ὢν 96
ὁ λόγος ἢ τὰ νῦν γε οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως [3] ἔχει, ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλεῖστοι τὴν δόξαν σύμβουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερᾷ καὶ ἀβέβαιος οὖσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις ἀτυχίαις περιβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ τὴν Ἑλένην [4] ὑμνος ἦλθεν ὁμοίως [5] ἄνουν νέαν οὖσαν [6] ὥσπερ εἰ βιατήριον βίᾳ [7] ἡρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς ἔξειν, ὁ δὲ νοῦς. καίτοι εἰ [8] ἀνάγκη ὄνειδος ἔξει μὲν οὔ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν [9] ἔχει. λόγος γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ [10] πεί- 97
σας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς πεποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα [11] τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ προσιοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' [12] ἐνεργασάμενοι τὰ ἄδηλα καὶ [13] ἄπιστα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν

[1] αὐτὴν om. [2] δὲ om. [3] εἶχεν [4] ὕμνος ἦλθεν om.
[5] ἄνουν om. [6] ὡς περὶ [7] ἁρπασθῆναι, τῇ γὰρ πειθοῖ ὁ νοῦς παρεσύρη.
[8] ἀνάγκη [9] ἔχει λόγος. λόγος [10] πείσας ἦν, ἔπεισεν [11] τῷ om.
[12] ἐργασάμενοι [13] ἄπιστα

Παρόντων] Post τῶν τε παρόντων videtur ἴσασαν deesse. IDEM.

Οὐκ ἂν ὁμοίως] Cohaeret cum συνάψας εἶχεν: quod idem est atque ἐδύνατο. Ad ὁμοίως subaudiur ὡς νῦν ἔχει, id est, δύναται. *non posset oratio tam facile, atque nunc potest.* IDEM.

Ἢ τὰ νῦν γε] Num ὡς τὰ νῦν γε, scil. ἔχει, *non posset oratio, ut nunc certe potest, ὅμοιος ἦν*, quamvis perinde sit potens. Sed istas sophisticas calliditates, vel ineptias potius, neque intelligo, neque intelligere laboro. Post νῦν γε deesse videtur ποιῆσαι. *non posset oratio perinde, atque nunc potest, efficere, ut homines aut praeteritorum meminerint, aut praesentia considerent, aut de futuris per ratiociniorum et judiciorum probabilitates suspicentur.* IDEM.

Ὡς περὶ βιατήριον βίᾳ ἁρπασθῆναι] Leg. videtur: ὁσπερεὶ βίᾳ τῆς μητρυιᾶς ἁρπασθῆναι. IDEM.

Εἰ ἀνάγκη] Subaudi παρεσύρη. idem est ac si dixisset: si μὲν ἀνάγκη παρεσύρη, οὐδὲν ὄνειδος ἕξει. IDEM.

Ψυχὴν ὁ πείσας] Videtur ita leg. ψυχὴν ἣν ὁ πείσας ἦν ἔπεισεν ἔπεισεν, ἠνάγκασεν. IDEM.

Λόγους] Post λόγους deesse videtur σκοπούντα, vel ἐνθυμούμενον, vel tale quid. *oportet intelligere, cogitando disputationes astrologorum.* IDEM.

Τὴν δὲ ἐργασάμενοι] Malim τὴν δ' ἐναργᾶ. IDEM.

Ἄπιστα] Imo vero ἄπιστα. IDEM.

ἐποίησαν· δεύτερον δὲ τοὺς [1]ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγάπας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολὺν ὄχλον [2]ἔτερψε καὶ ἔπεισε τέχνῃ γραφεὶς, οὐκ ἀληθείᾳ λεχθείς· τρίτον [3]δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετα- 130
βολον ποιοῦν τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἔχει ἥ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἥ τε
98 τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων [4]ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τινὶ κακῇ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

ε'. Καὶ ὅτι μὲν εἰ λόγῳ ἐπείσθη σὺχ ἡδίκησεν· ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα πράξας, σὺ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης θεογονίας ἁμαρτίας αἰτίαν. [5]εἰ γὰρ ὁρῶμεν, [6]ἔχει φύσιν οὐχ ἣν ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλ' ἣν [7]ἕκαστον ἔτυχε. διὰ δὲ τῆς ὄψεως ἡ
99 ψυχὴ [8]καὶ τοῖς τρόποις τυποῦται. αὐτίκα γὰρ, ὅταν πολέμια σώματα [9]πολέμιος ἐπὶ πολεμίοις ὁπλίσῃ κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ταῦ μὲν ἀλεξητήριον τοῦ δὲ προβλήματα, εἰ θεάσεται ἡ ὄψις, ἑταράχθη καὶ ἑτάραξε τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλάκις [10]ἀκινδύνου ταῦ μέλλοντος ὄντος

[1] ἀγωνίους [2] ἔτερψε [3] δὲ om. [4] ἄλλα ἄλλοις ἐκ
[5] καὶ [6] ἔχει φύσιν om. [7] ἕκαστος [8] καὶ τοῖς τρόποις
[9] καὶ πολέμιον ὁπλίσῃ [10] κινδύνου μέλλοντος οὐδένος ὄντος

Ὡς εὐμετάβολον] Aut delendum est *ὡς*, aut potius interponendum est *Εὐριπίδου*. *ad instar Euripidis versabilem, mutabilem, efficiens fidem.* IDEM.

Τάξιν] Hic loci, et in continente, significat hoc vocab. idem, quod *φύσις*, aut leg. *φαρμ. κρᾶσις.* IDEM.

Ἐξάγει] Id est, *ἔξεισι*, vel *ἐξέρχεται*, *ἐκκρίνεται*. *ut potionum mediocatarum aliæ aliis modis e corpore exeunt*, vel *excernuntur*, per vomitum, per alvi dejectiones, per urinam, per sudorem, per salivæ fluxum, et sic porro. ἀλλαχῶ accipio pro ἀλλαχῆς. IDEM.

Ἐκείνῳδε] Helena puta. IDEM.

Ἐπεί] Subaudi *ἔρωτα* vel *ἔψ.* malim tamen *ἤ*, *qua ratione.* sententia est: nos homines non videmus ea pacto, quo volumus, sed quo ut videret quæque, fortuito ipsi contributum et fatale fuit. Culpa nostra non est, in eo quod sæpe fit, ut oculis nostris placeant ea, quæ placent, non ea, quæ nos ipsi vellemus nobis placere. Sed fors fortuita sæpe nobis objicit rerum in se fœdarum et abhorrendarum speciem, velut amabilem. ut sæpe nostri nosmet ipsos pudeat atque pœnitent oculorum nostrorum, tam in transversum actorum et perverse judicantium. IDEM.

Ὁπλίσῃ] Malim *ἐκπλώσειε*. *armaturam hostilem* vel *bellicam* [h. e. ad vim seu depellendam seu inferendam comparatam] *sibi induerint*, vel *circumposuerint*. Vel l. *εἰ πολέμια σωμ. πολέμιος πολέμοις.* IDEM.

Τοῦ μὲν —] Malim *τὸν μὲν ἀλεξητήριον, τὸν δὲ προβλητικὸν. aliud armorum genus ad vim inferendam, aliud ad arcendam.* IDEM.

Οὐδένος ὄντος] F. *οὔσης παρόντος.* IDEM.

φεύγουσιν ἐκπλαγέντες· ἰσχυρὰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ νόμου διὰ τὸν φόβον εἰσμαίσθη τὸν ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἤ τις ἐλθοῦσα ἐπείσησεν ἀσμενίσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν δίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες ἰδόντες φαβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι [1]χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ ἐξή- 100
λασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ [2]ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον. οὕτως εἰκόνας τῶν ὁρωμένων πραγμάτων ἡ ὄψις [3]ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δειματοῦντα πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα. ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σωμάτων ἓν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάσωνται, τέρπουσι τὴν ὄψιν. ἡ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποίησις καὶ ἡ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἡδεῖαν παρέσχετο ταῖς [4]ὄμμασιν. οὕτω τὰ μὲν [5]λυπεῖν τὰ δὲ τερπεῖν πέφυκεν [6]τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ πόθον ἐνεργάζεται
131 [7]πραγμάτων [8]καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἁμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὃς εἰ μὲν 101
θεὸς θεῶν θείαν [9]δύναμιν, πῶς ἂν ὁ ἥσσων εἴη τοῦτον ἀπώσασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατός; εἰ δ' ἔστιν ἀνθρώπινον

[1] χρόνῳ om. [2] ματαίοις νόσοις καὶ δειναῖς πόνοις [3] ἐνήγραψεν
[4] ὄμμασιν ὄψιν. [5] λυπεῖν [6] τὴν om. [7] τῶν πραγμάτων
[8] καὶ σωμάτων om. [9] δύναμιν κρατεῖ.

Ἐκπλαγέντες] Post ἐκπλαγέντες desunt nonnulla, quod præter areolam in Aldina vacuam relictam, vel ipsa satis per se indicat oratio hiulca et inexplicabilis. IDEM.

Τοῦ νόμου] Lex designatur ex acie fugere vetans. IDEM.

Εἰσμαίσθη] Imo vero ἐξμαίσθη. e mente emigrare cogitur. sed nescio, an parum tutum et lubricum sit, conjecturis in loco tam sacro rem velle gerere. IDEM.

Ἀσμενίσαι] Imo vero ἀμιμησόσαι, oblitisci. IDEM. Bekkerus ἀμιλλᾶσαι.

φόνου] Nem justitiæ, si pœnit pavidos, ita fortes præmiis remuneratur. REISK.

Ἐν τῷ παρόντι] Num ἐν ἥσσονι παρόντος κινδύνου. mentis statu dejecti sunt, quæ mens ipsis inerat, nondum præsenti periculo. IDEM.

Μανίαις] Num βορίαις, an malaciis. e metu in morbos pertinaces atque diuturnos conjecti sunt. Possit quoque legi: ἀναυσίαις, anxiis durantibus, aut quotannis recurrentibus. IDEM.

Οὕτως ἐλπίσας] Interpone aliquod epithetum. ἀκμιθήλους, vel δυσκινήτους, vel tale quid. IDEM.

Πολλὰ μὲν παραλείπεται] F. πολλά, ἃ μοι παραλείπεται. Alius dixisset: τῶν δειματούντων πολλὰ μὲν ὑπ' ἐμοῦ παραλείπεται. IDEM.

Ὅσον] Est ἀνάκλασις ὅσον ἡδεῖαν, o quam suavem! IDEM.

Λιπεῖν] Λυπεῖν leg. videtur. IDEM.

Πεθεῖν] Bene si habet, accipi debet pro ἀχθεῖν πόθον ἐκκλίνειν. quod est prorsus improbabile. quare malim τὰ δὲ πόθῳ ἁλόντα, vel πείθει, πίπτουσι τὴν ὄψιν. IDEM.

Ὃς εἰ —] Leg. videtur: ἃς εἰ μὲν, θεὸς ἂν, θείαν ἴσχυν δύναμιν, κρατεῖ. qui Cupido si propterea vincit, quod deus est, divina pollens victute. IDEM.

νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐκ ὡς ἁμάρτημα μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ [1]ὡς ἦλθε ψυχῆς ἀγρεύμασιν οὐ γνώμης βουλεύμασι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

ς'. Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἡγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα [2]εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βίᾳ ἁρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα [3]ἔπραξεν ἃ ἔπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

ζ'. Ἀφεῖλον τῷ λόγῳ δύσκλειαν γυναικὸς, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην [4]ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλῦσαι μώμου ἀδικίαν καὶ δόξης [5]ἁμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον.

[1] ὡς om. [2] εἴτε λόγῳ - - - ἁρπασθεῖσα om. [3] ἔπραξεν ἃ om. [4] ἐν' [5] ἀμαθίαν

Νομιστέον] num ἄξιον λίαν νομιστέον. IDEM.

Ψυχῆς] Imo vero τύχης. cæca quædam sors homini hos laqueos injecit, non ipse sese consulto in eos induit. IDEM.

Ἀνηγασθεῖσα] Num leg. συναρπασθεῖσα ἔπραξεν, ἃ ἔπραξε. IDEM.

Ἐν' ἀρχῇ] Aut ἐν' ἀρχῆς leg. in genitivo, aut ἐν ἀρχῇ. IDEM.

Β.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Pag. ed. Reisk. 102 — Pag. ed. H. Steph. 187. 22

α'. Η ΜΕΝ κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίγνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερᾷ τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν ἥπερ ἡμέρα ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, πότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὀνειδῶν μεγίστων

Ἥπερ ἡμέρα ἐγένετο] Scil. ἔκρινε. qua mortis sententia in eo pronunciabatur. die mortalia quæque nascuntur, ea die. REISK.

καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας βιαίως ἀποθανεῖν. δισσῶν δὲ τούτων ὄντων, τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν δίκης ἐγώ, τῆς δὲ βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι [1] γάρ με δυνήσεσθε βουλόμενοι ῥᾳδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, ὧν οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. εἰ μὲν οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσ-
30 σεὺς ἢ σαφῶς ἐπισταμένος προδιδόντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς 103
βαρβάροις ἢ δοξάζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν ὁ ἀνήρ — πῶς γὰρ οὔ; ὅς γε σώζει πατρίδα, τοκέας, τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικοῦντα τιμωρούμενος; — εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ [2] πανουργίᾳ συνέθηκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος ἂν ἦν ἀνήρ,
35 οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον εἴπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τράπωμαι; αἰτία γὰρ ἀνεπίδεικτος ἔκπληξιν ἐμφανῆ ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν ἔκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μή τι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρούσης ἀνάγκης μάθω, διδασκάλων ἐπικινδυνοτέρων ἢ ποριμωτέρων τυχών. ὅτι μὲν 104
οὖν οὐ σαφῶς ὁ κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύν-
40 οιδα γὰρ ἐμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκώς· οὐδ' οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη τις ἢ τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δὲ οἰόμενος οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς

[1] μὲν γὰρ δυήσεσθε

[2] πανουργίᾳ

βιαίως] Id est, ἀδίκως. IDEM.

Ὅλου] Videtur delendum. IDEM. Quid si? ὅλως.

Δίκης] Id est, τοῦ μετὰ δικαιοσύνης, vel ἀνυπευθύνως, ἀνυδάνῶς. Cui opponitur ἡ βία, id est, βιαίως, τουτέστιν, ἀδίκως ἀνυθάνῶς. REISK.

Κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων] Videtur aut καὶ esse delendum, aut sic leg. κρατεῖτε γὰρ ὑμεῖς καὶ τούτων. IDEM.

Δοξάζων με] Π. δοξάζων γε. H. STEPHAN.

Πῶς γὰρ,] Π. πῶς γὰρ οὔ; IDEM.

Ἀνὴρ περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ πόθεν ἄρξωμαι] Num ἂν ἦν περιφανῶς πάντων. ἐγὼ δὲ κ. τ. λ. Aut sic: ἂν ἦν. περὶ τούτων γ' ἐγὼ λέγων πόθεν ἄρξ. REISK.

Ἐκπληκτικώτερον ἢ πορισμοτέρων] Necessitatem quod appellat magistram rerum dicendarum, magis ancipitem, quam in inveniendo copiosam et ingeniosam, hoc fero, et laudo adeo, ut scite dictum et ex vero. Veritatem vero quod item ait magis valere defensores causarum capitalium in discrimen conjicere, quam iis idonea defensionis arma administrare, id vero cum miror, tam improbo et damno, ut veritati rerum repugnans. Ecquid enim sui defendendi et salutis adipiscendæ vias magis aperiat, quam veritas? quæ si dicenda suggerere minus valet, nihil aliud valebit. IDEM.

Οὐ σαφῶς] Post οὐ σαφῶς addendum videtur εἰδώς. ab accusatore me accusari non ex certa conscientia criminis gnaro. IDEM.

Οὐδὲ οὐχ ὅπως] Num sic leg. οὐδὲ ἔστιν ὅπως ἂν εἰδείη τις τὸ μὴ γενόμενον. neque fieri potest, ut tu scotum scias id, quod nunquam factum sit. IDEM.

ἐδυνάμην ἄν, οὔτε δυνάμενος [1] ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

β. Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γάρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἡ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελ- 188. 1
λόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίγνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιντο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μήτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μήτε παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκεῖνον ἐλθόντος; οὐδὲ παραγγελία διὰ
105 γραμμάτων ἀφῖκται ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἀλλὰ δὴ τοῦτο τῷ 5
λόγῳ δυνατὸν [2] γενέσθω· καὶ δὴ τοίνυν σύνειμι καὶ σύνεστι, κἀκεῖνος ἐμοὶ κἀκείνῳ ἐγώ. τίνα τρόπον; τίνι τίς ἄν; Ἕλλην βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἑρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς 10
οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὅρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ πιστεύειν ἔμελλεν; ἀλλ' ὅμηροί τινες; οἷον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν ἔδωκ' ἄν — οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον —, ὁ δὲ βάρβαρος τῶν υἱέων τινά· πιστότατα γὰρ [3] ἂν ἦν οὕτως ἐμοί τε παρ' ἐκείνου ἐκείνῳ τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνόμενα πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. φήσει τις ὡς χρήμασι τὴν πίστιν ἐποιούμεθα, ἐκεῖνος μὲν δίδους, ἐγὼ δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ μεγάλων ὑπουργημάτων 15
ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ πολλά; τίς οὖν ἦν ἡ κομιδή; πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν; ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
106 ζόντων πολλοὶ [3] ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς, ἑνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἂν πολύ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα δὲ ἐκό-

[1] ἐβουλήθην ἐπιχειρεῖν
[2] γενέσθαι
[3] ἂν om.

Ἐλθόντος] Subaudi τινός. IDEM.

Οὐδὲ παραγγελία] Imo vero οὐδὲ γὰρ ἀγγελία. IDEM.

Ἀλλὰ δὴ τοῦτο] Quidni potius ἀλλὰ δῆλον, ὅτι τοῦτο — sed constat hoc fieri posse solo sermonis ministerio. Nam ad λόγῳ aut addendum est, aut certe subaudiendum μόνῳ. IDEM. Dedi cum Bekkero γενέσθω. cfr. v. 16.

Δεῖ τοίνυν] Π. δὴ τοίνυν. H. STEPHAN.

Σύνεστι κἀκεῖνος] Leg. videtur σύνεστιν ἐκεῖνος. REISK.

Μετὰ τούτους] Π. μετὰ τούτων. H. STEPHAN. Ego malim aut μετὰ ταῦτα, aut potius μετὰ τούτου, me huic barbaro. REISK.

Πιστεύειν] Malim πιστεύσειν in futuro. IDEM.

Ἢ πολλοί] Π. εἰς ἢ πολλοί; H. STEPHAN. Non male. Possit quoque legi αὐτός; ipsene? [scil. ἐκόμισεν] ἢ πολλοί; an multi? scil. ἐκόμισαν. REISK.

μισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; [1][νυκτός;] ἀλλὰ πολλαὶ καὶ πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελθὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκεῖνος ὁ φέρων εἰσῆλθεν; ἀμφότερα γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρυψα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος [2]δ' ἂν φανερὸς ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ὠφελούμην ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γενόμενα. συνήλθομεν, εἴπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα παρ' αὐτῶν ἐλάβομεν, ἔλαθον λαβών, ἔκρυψα. ἔδει δήπου πράττειν ὧν ἕνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοίνυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πράττων μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων. ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἡ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι [3]τῶν νῦν ὄντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. 107
δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἑκάντες γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἡ δὲ πρᾶξις πῶς ἐγένετο; δηλονότι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν· ὅπερ ἀδύνατον. πῶς ἂν οὖν εἰσήγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε ἀνοίγειν, ἀλλ' [4]ἡγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ τειχέων [5][διὰ] κλίμακος; οὔκουν· ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλάκων. 108
ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἄν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γάρ ἐστιν ἐν ὅπλοις,

[1] [νυκτός;] om. [2] δὲ φανερὸς ἂν [3] τῶν ν συνόντων
[4] ν οἱ ἡγεμόνες [5] [διὰ] om.

Ἢ νυκτός; ἀλλὰ] Vocabulum medium videtur geminandum esse, ad hunc modum. ἢ νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ —. Idem.

φανερὸς] Π. φανερὸς ἂν. H. Stephan. Fort. χρώμενος μὲν γὰρ, φανερὸς ἂν ἐγ. Reisk.

Ἐλάθομεν] Imo vero ἔλαθον, in prima persona singularis numeri. Idem.

Ἐκρυπτον] Π. ἔκρυπτον. H. Stephan.

Τῶν ὄντων] L. συνόντων. Markland.

Ἐλευθέροις etc.] Trajecit, Homerico et et Herodoteo more, cola. Ordo enim naturæ consentaneus hic erat: τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν [subaudi μόνοις] σύνειμι. Reisk.

Ἄπιστον] Subaudi ἐστίν. malim tamen aut ἐπίστευτον. ecqui non suspectam habuissem servorum fidem? aut ἀπιστευτέον. Idem.

Ἑκόντες γὰρ] Videtur τε esse interponendum. Idem.

Χειμαζόμενοι] Suspectum mihi est hoc vocabulum nimis tragicum, quam ut huic orationi, quamvis sophisticæ, conveniat. Idem.

Δηλονότι] Π. δῆλον ὅτι. H. Stephan.

Ἐμοὶ] Malim ἐμὲν. Reisk.

Ταῦτα] Π. ταύτας. H. Stephan.

Κλίμακος etc.] Videtur locus sic esse integrandus: ἀλλ' ὑπὲρ τείχεων [scil. εἰσήγαγον ἂν τοὺς πολεμίους εἰς τὸ στρατόπεδον], διὰ κλίμακος. οἱωνῶν συνιδόντων τῶν φυλάκων. at fortasse tamen super mœnia, per scalam, inducebam hostes in castra? ergo conscii custodibus debebat hoc fieri: vigiliis enim obsita erant omnia. Reisk.

Γίνοιτ' ἄν] Subaudi ταῦτα. An deest ἐπιχείρησις, vel tale quid? Idem.

ἐν οἷς πάντα ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντη πάντα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

γ'. Σκέψασθε κοινῇ καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προσῆκε βουληθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ [1]μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς [2]γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν, οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητα εἶναι κάκιστος. ἀλλ' ἕνεκα τούτων. καὶ αὖθις πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν Βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον τοσούτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλῆθος, ἀριστεῖαι, ἀλκὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ τῶν [3][Βαρβάρων]; ὁ δὲ παραδώσων τίς; ἐγὼ δὲ ποίᾳ δυνάμει παραλήψομαι Ἕλλην Βαρβάρους, εἷς ὢν πολλούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆναι βούλοιντ' ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην. ἀλλ' ἴσως ἑκόντες ἑκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλά γε ταῦτα πολλῆς [4]μωρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κάκιστον; Εἴπῃ τις [5]ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεὶς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μὲν μέτρια κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ ἐμοὶ πρόσεστιν οὐθέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γάρ μοι, διὸ σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιούτοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ'

189.1

[1] καὶ μάλιστα [2] γὰρ om. [3] uncos om. [4] * ἢ μωρίας [5] ἂν om.

Πάντα ὁρῶσι] Interpone πάντες. IDEM.
Πάντα] Imo vero ταῦτα. IDEM.
Κοινῇ] Num τούτων. IDEM.
Καὶ κάκιστα εἶναι—] Num καὶ κάκιστα ὑπομεῖναι, ἴσως δοκεῖν εἶναι κάκιστος, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ἀνωνύμως ὠφελεῖν τινὰς παρὰ τούτων. nemo gratuite suscipere vult summam ignominiam hanc, ut habeatur nequissimus, sed ideo facit, quo emolumentum aliquod inde percipiat. Aut si supplementum hoc displiceat, saltim sic ἀλλ' ἕνεκά του (enolitice) sed alicujus commodi gratia. τίνος ἂν ὦν; scil. χάριν τούτου ἐπιχείρησα. Cujusnam ergo rei causa ego istæc conatus essem. πότερον τοῦ τυραννεῖν—, REISK.
Βαρβάρων] Vocabulum βαρβάρων a se additum esse, quo caret Aldina, admonuit Stephanus. IDEM.
Ἐκόντι] Id est, βουληθέντι παραλαβεῖν. IDEM.
Παραδώσουσι] Subaudi, aut adde potius ἑαυτούς. IDEM.
Πολλῆς τιμωρίας] Π. πολλῆς τοὺς μωρίας. Ἢ, πολλῆς ἐστὶ μωρίας. H. STEPHAN.

ἀρετῆς γὰρ ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ κακότητος αἱ τιμαί. προδότῃ δὲ
τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμή; πρὸς δὲ τούτοις
οὐδὲ τιμῆς [1]ἐτύγχανον ἐνδεὴς ὤν· ἐτιμώμην γὰρ [2]ἐπὶ τοῖς 110
ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμοτάτων, ὑφ᾽ ὑμῶν ἐπὶ σοφίᾳ.
Καὶ μὴν οὐκ ἀσφαλὲς, ὧν σύνεκά τις ἂν ταῦτα πράξαι.
πᾶσι γὰρ ὅ γε προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς
θεοῖς, τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μέν γε νόμον παρα-
βαίνει, τὴν [3]δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ πλῆθος διαφθείρει,
τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει· τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ κινδύνων τῶν 111
μεγίστων οὐδ᾽ ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ δὴ φίλους ὠφελεῖν
βουλόμενος, ἢ πολεμίους βλάπτειν; καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά
τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ πᾶν τοὐναντίον ἐγίνετο· τοὺς μὲν
φίλους κακῶς ἐποίουν, τοὺς δ᾽ ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν
μὲν οὖν ἔκτισιν οὐδεμίαν εἶχεν ἡ πρᾶξις· κακῶς δὲ παθεῖν
οὐδὲ εἷς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπόν ἐστιν, εἴ τινα
φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων ἔπραξα. ταῦτα δὲ οὐδεὶς
ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσήκειν. δισσῶν γὰρ τούτων ἕνεκα
πάντες πάντα πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν
φεύγοντες. ὅσα δὲ τούτων ἔξω πανουργεῖται * * * [4][ὡς δὲ]

[1] ἀπετύγχανον [2] ἐπὶ τοῖς om. [3] δὲ om. [4] uncos om.

Ἀφετύγχανον] *honoris appetens si fuissem, eo non carerem: honorabar enim ob laudes honore summo dignissimas.* Reisk.

Ἐντιμοτάτοις] Π. ἐπὶ ἐντιμοτάτοις. H. Stephan. Volebat, ni fallor, dare ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις. quod verum puto. docent insequentia. Reisk.

Ἀσφαλὲς] Imo vero ἀσφαλεῖς. Fidendum illis non est, certi amici hi non sunt, quibus tuto confidas, quorum gratiæ atque benevolentiæ captandæ ergo proditionem pares. Aut enim deserent te in periculis tuis, aut etiamsi te velint eripere, non poterunt tamen tot hostibus te eripere, qui te deprehensum urgebunt. Nemo enim non tibi tum erit infestus. Concurrent adversus te hostes undique. Jus civile in te consurget (ὁ νόμος), nec non ἡ δίκη, quæ est sive æquitas a natura generi humano insita, sive animadversio et punitio scelerum. Erit ergo ὁ νόμος, ἡ δίκη idem ac si dixisset καταδικασθήσῃ, καὶ κολασθήσῃ διὰ τὸν νόμον. Sed insequentia docent vocabulo δίκης hic designari jus naturæ, seu sensum æqui et justi a natura humano generi impressum. Idem.

Τῷ νόμῳ] Τῷ h. l. tantundem valet atque γάρ. Idem.

Τὴν δίκην] Interpone δὲ. Idem.

Βίῳ περὶ κινδύνων] Aut βίῳ περικινδύνῳ (subandi ὄντι) τῶν μεγίστων οὐδὲν ἔχει — aut potius βίῳ κινδύνος περὶ τῶν μεγίστων (scil. ὑπάρχει). οὐδ᾽ ἔχει. Idem.

Οὐδ᾽ ἔχει] Imo vero οὐδὲν ἔχει. *nihil est quod talem vitam* [h. e. vitam talis hominis, a tot et tam formidandis hostibus septi et exagitati] *tueatur.* Idem.

Βουλόμενος] Aptam hoc est e præmissis ἴσχυσ᾽ ἂν, ἐπιτυχέσθαι τῇ προδοσίᾳ. Idem.

Ἔκτισιν] Imo vero κτῆσιν. *ne ullum quidem genus bonorum*, vel *emolumentorum*, *hoc facinore adeptus essem.* nullum mihi fructum parere poterat hoc factum. Idem.

Λοιπὸν ἐστιν] Interponendum videtur σκοπεῖν, vel ζητεῖν. Nam τὸ λοιπὸν est adverbiale, *superest ut quæratur*; *num discrimen aliquod* —. Idem.

Ἔπραξα. ταῦτα δὲ οὐδεὶς] Leg. et interstinguendum videtur esse sic: ἔπραξα ταῦτα. τούτων δὲ οὐδεὶς — Non eodem redeunt ταῦτα et τούτων. illud redit ad proditionem, hoc ad ignaviam et formidinem. Idem.

Πανουργεῖται] Post πανουργεῖται asterisco indicant vulgares editiones defectum, qui non magnus esse videtur. uno vocabulo

112 κακῶς ἐμαυτὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον· πρου- 25
δίδουν γὰρ τὴν Ἑλλάδα, προυδίδουν ἐμαυτόν, τοκέας, φί-
λους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῷα, τάφους, πατρίδα
τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ καὶ
τόδε, πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα;
ποῖ γὰρ τραπέσθαι μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα,
δίκην δώσοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν ἀπείχετό μου 30
τῶν κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
παραμελήσαντι πάντων τῶν μεγίστων, ἐστερημένῳ τῆς
καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα, τοὺς ἐν
τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόνους ἐπ' ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορ-
ρίψαντα, καὶ ταῦτα δι' ἐμαυτόν, ὅπερ αἴσχιστον ἀνδρὶ,
113 δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πι- 35
στῶς ἂν διεκείμην. πῶς γάρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον
συνηπίσταντό μοι πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς
παραδεδωκότι; βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ.
χρήματα μὲν γὰρ ἀποβαλόντα, τυραννίδος ἐκπεσόντα ἢ
τὴν πατρίδα φυγόντα ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀπο-
βαλὼν οὐκ ἂν ἔτι κτήσαιτο. ὅτι μὲν οὖν οὐδ' ἂν ἐβουλόμην
προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.
βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον διαλεχθῆναι. 40
114 δ'. Τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου κατη-

μανίᾳ aut παρανοίᾳ, aut φρενοβλαβείᾳ sarciri possit hiatus, sive præponatur vocabulo παυσυργεῖται, sive postponatur. Post ἔξω figendum est comma, et aut γίγνεται subaudiendum est, aut idem παυσυργεῖται a communi. *quæcunque autem scelera patrantur extra has duas causas* [id est, a neutra earum manantia], *ea patrantur mero furore.* IDEM.

Προυδίδουν γὰρ] Imo vero προδιδοὺς γὰρ. *nam si Græciam prodidissem, memet ipse prodidissem.* IDEM.

Τὴν μεγίστην] Aut adde, aut subaudi certe φίλιν. IDEM.

Παραμελήσαντι — ἐστερημένῳ] Imo vero παραμελήσαντα, et ἐστερημένον. qui accusativi apti sunt e præmisso ἐχρῆν μι. Confirmant insequentes accusativi διάγοντα et ἀπορρίψαντα, quos cum dativis mutari jubens Stephanus, falsus fuit. IDEM.

Διάγοντα — ἀπορρίψαντα] Π. διάγοντι — ἀπορρίψαντι. H. STEPHAN.

Πιστῶς ἂν διεκείμην] Neque illi mihi fidem habuissent, neque ego rursus illis potuissem fidere. REISK.

Ἀπιστότατον ἔργον] Norant meorum me facinus patrasse id, quod qui patrarit, is fidem omnium hominum et meretur et invenit minimam. IDEM.

Ἀποβαλόντα — ἐκπεσόντα — φυγόντα] Accusativos hos si probamus, exsistit sententia, in se quidem illa, seorsim sumpta, satis bona. Hominem, qui fortunas amiserit, aut tyrannide exciderit, aut in exsilium actus patria careat, sit forte, qui hospitio accipiat. verum illa sententia ab auctoris mente aberrat, hoc dicere volentis, ut e ratiocinii natura colligitur, qui rebus modo enumeratis privatus aliquo sinistro casu fuerit, fieri posse, ut is eas aliquando recuperet; fidem vero semel amissam nullo modo posse recuperari. Quapropter evidens est, accusativos illos mutari cum nominativis oportere, ἀποβαλών, ἐκπεσὼν et φυγών. IDEM.

Τυραννίδος] Præpone ἢ. IDEM.

γορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν οἷος ὤν. οἶδάς γε ἴσως
ἀναξίως ἀναξίῳ. πότερα γάρ μου κατηγορεῖς, εἰδὼς ἀκρι-
βῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδώς, οἶσθα ἰδὼν ἢ μετέχων
ἤ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν [1]ἰδών, φράσον τούτοις τὸν
τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων,
190. 1 ἔνοχος εἶ ταῖς αὐταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ τοῦ μετέχοντος ἀκού-
σας, ὅστις ἐστὶν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω.
πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγόρημα μαρτυρηθὲν,
ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα. φήσεις
ἴσως σὸν εἶναι τούς γε τῶν γενομένων — ὡς σὺ φῂς — μὴ
παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν δὲ μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ οὐκ
5 ἴσον ἐστί. τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρ-
τυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, 115
ἀλλὰ καὶ ῥᾴδιον· οὐδὲ μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν
οἷον [2]μόνῳ μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὑρεῖν, ἐμοὶ
δὲ οὐδέτερον εὑρεῖν τούτων ἀδύνατον. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ
οἶσθα ἃ κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδότα σε
δοξάζειν. εἶτα, ὦ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ
πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰ-
10 δὼς τολμᾷς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ᾧ τί τοιοῦτον
ἔργον εἰργασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοι-
νὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ τῶν ἄλλων
σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ

[1] εἰδὼς [2] μόνου

Ἄξιον - - ἀναξίῳ] Locum hunc non intelligo. Num ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὢν οἷον κατηγορεῖ. convenit doceri vos [judices alloquitur], *cujas accusator sit, et cujas ego, ab isto accusatus. οἶσθα γὰρ ἴσως, videmini enim mihi ignorare, ὅτι ἀνάξιος ἀναξίου* [scil. *κατηγορεῖ*], *accusationem mei perinde ipsumque meque dedecere*, h. e. neque ipsum idoneum esse accusatorem, neque me dignum esse, qui accusarer. IDEM. Ἀ. γὰρ κ. οἷος οἷμ ἀναίδισας, ὡς ἀνάξιος ἀναξίου. In Append. ad Porson. Adv. p. 310. JACOBS.

Εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς] Subaudi *κατηγορεῖς μου ταῦτα*. εἰδὼς hic est pro ἀκριβῶς, καὶ ἀτρεπίως, καὶ σαφῶς. REISK.

Οἶσθα ἰδὼν] Malim ἢ interponi. subaudi *με ταῦτα ποιοῦντα*. IDEM.

Μετέχων] Malim μετασχών. ob præmissum ἰδὼν et insequens πυθόμενος. IDEM.

Εἰδὼς] Π. ἰδὼν. Οὕτω γὰρ εἶπεν, ἰδὼν ἢ μετέχων. H. STEPHAN. Imo vero εἰδὼς. *si vidisti*. REISK.

Πότε, ποῦ] Ingeniosio hæc est rhetorica, qua quæritur hoc, ut vis et robur orationi addatur. Idem enim istæc dicunt, atque præmissa τὸν τόπον, τὸν χρόνον. IDEM.

Ἀκούσας] Potest *κατηγορεῖς* subaudiri, malim tamen ἤκουσας. IDEM.

Φήσεις ἴσως —] F. leg. *φήσεις ἴσως, ἴσον εἶναι σὲ μὲν τῶν γενομένων — fortasse æquum aies esse, testes a te nullos dari earum rerum quæ (si te audimus) vere factæ sunt, a me autem dari testes eorum quæ nunquam evenerunt*. IDEM.

Οὐδὲ μόνον —] Videtur hic locus ita esse constituendus: οὐδὲ *μόνον ῥᾴδιον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον, καὶ πάνυ ἀναγκαῖον. σὺ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον μάρτυρας —*. IDEM.

Ἀδύνατον] Imo vero *δυνατόν*. IDEM.

τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τἀναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

ε'. Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν· [1] ὥ περ οὐχ οἷόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῂς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς· ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὐδίδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν. μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν [2] τοὺς μὲν φίλους βλάψει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφε-
116 λήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονειδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιούτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, κενὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τούς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἱρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμὶ σοφός, οὐχ ἥμαρτον· εἰ δ' ἥμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. οὐκοῦν δι' ἀμφότερα ἂν εἴης ψευδής.

ς'. Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα πράσσοντος δυνάμενος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σε ταῦτα.

ζ'. Πρὸς [3] δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες κριταί, περὶ ἐμοῦ βούλομαι εἰπεῖν ἐπίφθονον μέν, ἀληθὲς δέ, κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτά, κατηγορουμένου δὲ οὐ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καί τι τῶν ἀληθῶν
117 ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἥδιστόν μοι. πρῶτον μὲν

[1] ὅστις [2] τις τοὺς [3] δ' om.

Ὥστις οὐχ] Π. ἅπις οὐχ. Ἡ, ἕκτις οὐχ. H. Stephan. Ego malim ὅπερ οὐχ in duali. Reisk.

Πρὸς ὑμᾶς] Π. πρὸς δ' ὑμᾶς. H. Stephan.

Κατηγορημένου —] Idem est, ac si dixisset: κατηγορουμένου τὰ μὲν οὐκ ἀνεκτὰ, τὰ οὐ προσήκοντα. Reisk.

Δεῖν καὶ ψευδῆ] Π. δεινὰ καὶ ψ. H. Stephan.

Ἐν εἰδόσιν ὑμῖν] Bene habet, tametsi Stephanus censuit leg. esse: ἐν εἰδόσι δ' ὑμῖν. Reisk.

Ὅπερ ἥδιστον] Sic dedi de meo, duobus

35 οὖν καὶ δεύτερον [1]καὶ μέγιστον, διὰ παντὸς ἀφ' ἀρχῆς εἰς
τέλος ἀναμάρτητος ὁ παροιχόμενος βίος ἐστί μοι, καθαρὸς
πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν· κακότητος
ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐ-
τὸς ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἰρηκεν ὧν εἰρήκεν· οὕτω
λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ δύναται. φή-
σαιμι δ' ἄν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην οὐδ' ἂν ἐλεγ-
χθείην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας εὐεργέτης
ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων, οὔκουν
τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ τῶν μελλόντων εἶναι. τίς γὰρ ἂν ἐποίησε
τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκοσμημένον
ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε [2]πολεμίας εὑρών, μέγιστον εἰς πλε- 118
ονεκτήματα, νόμους τε γραπτοὺς, [3]φύλακας τοῦ δικαίου,
γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ σταθμὰ,
191. 1 συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς, ἀριθμόν τε, χρημάτων
φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους,
πεσσούς τε, σχολῆς ἄλυπον διατριβήν; τίνος οὖν ἕνεκα
ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δῆλον οὐ τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν
προσέχων, σημεῖον δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν αἰσχρῶν καὶ τῶν
κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· [4]τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν νοῦν προσ-
5 έχοντας τοῖς τοιούτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δὲ, εἰ 119
μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι.

[1] καὶ om. [2] πολεμικὰς [3] φυλακάς τε [4] τὸν

vocabulis pro uno vitioso, quod in vulgatis est, ὑπερήδιστον. *id quod mihi est jucundissimum*, scil. coram iis dicendum mihi esse, qui de veritate dicendorum non docendi sint, sed ea jam ipsi certo habeant cognita. IDEM.

Μέγιστον] Malim καὶ μέγιστον εἰς —. IDEM.

Οὔκουν] Sententia subjicit: οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων, ἀλλὰ καὶ τῶν μελλόντων [vel si mavis, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔσεσθαι μελλόντων], εἶναι. IDEM.

Εἶναι] Non cohæret cum μελλόντων, sed cum φήσαιμι. Ad μελλόντων subauditur ἔσεσθαι. Constructio hæc est: φήσαιμι ἂν εἶναι ἀναμάρτητος — καὶ εὐεργέτης — τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. IDEM.

Τίς γὰρ ἄν] Malim τίς γὰρ μᾶλλον ἄν. IDEM.

Τάξεις] Malim ἡ ἐγὼ τάξεις. IDEM.

Μέγιστον] Id est, χρῆμα, vel ἔργον μέγιστον. *quæ res est ad emolumentum frustuosissima.* εἰς πλεονέκτημα. nam sic leg. est. IDEM.

Νόμους τε —] Malim sic legi et distingui: νόμους τε [subaudi ἀξευγὲν a communi], γραπτοὺς φύλακας τοῦ δικαίου. *leges, custodes illos æqui et justi, non vivos et spirantes, sed literis consignatos.* IDEM.

Διαλλαγὰς] Malim διαλλακτὰς. IDEM. et in not. ad v. 544. *Phœniss.* VALCKENAER.

Δῆλον οὐ] Interponendum esse ὅτι admonet Stephanus, quod ὅτι cum amplector, tum aio sic esse leg. δηλῶν, ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω (in prima persona singul. indicativi). *partim ut significem hujusmodi rebus me animum habere intentum, partim ut eo argumentum ducam me a studiis turpibus et perniciosis animum habere alienatum.* REISK.

Ἐκείνοις] Paulo ante recensitis sapientiæ studiis. IDEM.

Τοιούτοις] Scil. turpibus et perniciosis, qualia Ulysses ipsi exprobraverat. IDEM.

καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὕνεκα ἄξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερὸς, τῶν δυστυχούντων [1] οἰκτίρμων· οὐδὲ πενίας ὑπερορῶν, οὐδὲ πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ἄχρηστος, οὔτε ἐν μάχαις ἀργῶς ποιῶν τὸ προστασσόμενον, πειθόμενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρὼν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα κατηγορημένον, πάντως ἀπολογήσασθαι.

ή. Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἔστι μοι λόγος, ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἴκτος μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμαι· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὖσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσι, οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τἀληθὲς, οὐκ ἀπατήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρὴ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἡγεῖσθαι κριτὴν, μηδὲ τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἁμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνήκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν δυνατὰ, μετανοήσασι δὲ ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστὶν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὔπορος ἂν εἴη

[1] οἰκτίρμων

Φθονερὸς, τῶν δυστυχούντων οἰκτίρμων] F. Φθονερὸς ἂν, δυστυχοῦντας δ' οἰκτείρων (in participio). Nam οἰκτίρμων vocabulum mihi nullum videtur esse, sed οἰκτίρμων. Porro pro gemino οὐδὲ malim οὔτε. IDEM.

Ἀργῶς ποιῶν τὸ ταττόμενον] F. ἀργὸς, ἀλλὰ προθύμως ποιῶν τὸ προστασσόμενον. IDEM.

Καὶ ταῦτα] Malim εἰς interponi. etiam his de rebus accusatum; de moribus meis puta. IDEM.

Παρὰ δ' ὑμῖν] Subaudi a communi, aut adde potius, οὖσης. IDEM.

Ἅπαντα γὰρ] Interpone μὲν. IDEM.

Εὐλαβείας, ἁμαρτάνειν] Interpone ἄξιον ἐστι μὴ — rebus quidem in omnibus viros bonos et probos par est cavere ne labantur. IDEM.

Τῶν ἀνηκέστων] Π. τῶν ἀκεστῶν. H. STEPHAN. Possis quoque τῶν εἰνηκέστων. REISK.

Ταῦτα γὰρ] Scil. τὰ ἀνήκεστα. IDEM.

Προνοήσασι μὲν] Ad προνοήσασι μὲν adde φυλάξασθαι. providentia possunt caveri. IDEM.

Δυνατὰ] Π. ἰατὰ. H. STEPHAN.

Εὔπορος ἂν —] Malim verba sic struì:

[1][ἡ] κρίσις [2]ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοὐμὸν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκοις φανεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἱρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχρᾶς· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου 121
τέλος, ἡ δὲ τῷ βίῳ νόσος. ἐὰν δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγώ τε γὰρ [3]ἀγνὸς, ὑμῖν τε [4][παρὰ] πᾶσιν Ἕλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν αἰτίαν φανερὰν [5]ἅπασαν ὑμεῖς ἕξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἔχει τῆς δίκης. ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν, ἄθεον, ἄδικον, ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀπεκτονότες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἕλληνες Ἕλληνα, φανερὰν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

Θ'. Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομνῆσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως, πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον, τοὺς δὲ πρώτους τῶν πρώτων, Ἕλληνας Ἑλλήνων, οὐκ ἄξιον, οὐδ' ἀξιῶσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνῆσθαι τὰ λεχθέντα.

[1] [ἡ] om. [2] ἡ διὰ τῶν [3] οὐκ ἀγνὸς [4] uncos om. [5] ἅπασιν

οὕτως ἂν ἡ κρίσις εἴη διὰ τῶν εἰρημένων. Reisk.

Τὴν μὲν καταβαλεῖν] F. τὴν μὲν οὖσαν καταβαλεῖν, τὴν δ' οὐκ οὖσαν κτήσασθαι. Idem.

Ἀγνὸς, ὑμῖν τε παρὰ π.] Π. οὐκ ἀγνὸς εἰμι, καὶ παρὰ π. H. Stephan.

Ἅπασαν] Π. ἅπασιν. Idem. In locum vulgati suffeci. Malim tamen ἐν ἅπασιν. Reisk.

Ἔχει τῆς δίκης] Aut ἴσχει ἡ δίκη leg. aut ἐστὶ τῆς δίκης, aut denique ἴσχω in prima persona. Idem.

Ἀξιῶσαι] Malim ἀξιώσαιμι. neque convenit, neque ego equidem unquam convenire censebo. Idem.

VARIANTES LECTIONES
AD SOPHISTAS.

VARIANTES LECTIONES AD SOPHISTAS.

*** Idem hic dictum, Lector, habe, quod ad Variantes Lectiones Antiphonteas vol. i. p. 139. est notatum.
l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.
p. Codex Palatinus, 88.

ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

P. 537. 1. ἡμῖν M. 3. παρελαλύθασιν] παρελαλύθασιν B. M. Bekk. Ibid. ἐρεῖν-ων τας B. M. 9. εἰωθότας M. 10. δὲ om. 12. διὰ καὶ om. pr. M. ult. τίς δὲ τίς] τῶν δὲ τίς B. Bekk.

P. 538. 1. κατὰ τῶν] μετὰ τῶν B. M. Bekk. 4. τοῦ om. pr. B. 5. καίνω B. M. καίνω Ald. 7. ἡμετέρους B. M. Ald. 8. ἔφυγον] ἔτυχεν B. ἔτυχον M. 9. ἡμετέρων M. Ald. 13. ἐπιβουλεύσαντες] ἐπιβουλεύσαντες B. M. Bekk. ult. εἰς] πρὸς M.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Α.

P. 539. 5. ἐν - - - ἐστιν om. M. 6. ἡμεῖ M. 13. ἡμῖν M. 16. μὲν ἐλευθερωθῆναι] μὲν om. B. et pr. M. Bekk. 17. εἶναι om. M.

P. 540. 3. ἀμύνασται] ἀμύνεσται B. Bekk. ἀμύνασθαι M. 4. συμφέροντος ὑμῖν M. 5. ἡμᾶς B. 7. συμφορῶν] ἀνῶν B. Bekk. οὐμεν ἀνδρῶν M. 11. εὐφραινόντας M. 12. ἐγὼ, τίλος ἔχειν] ἐγὼν τίλος ἔχω B. M. Bekk. Ibid. ταῦτα δὲ διατ. B. M. 15. ἐκάστου] ἕκαστον B. M. Ald. Bekk. antep. καταλείπειν M. pen. δὲ om. pr. M.

P. 541. 6. ἐλλειπόντων M. Ibid. ὑμῶν B. M. Ald. 8. ἡμετέρας B. 10. καθεστημένους] καθιστάμενοι B. Bekk. καθεστημένους M. 11. πάσχειν] πάσχει B. M. Bekk. 12. [ἃ πάσχει] Bekk. Ibid. ἡ τιμωρία ἡμῖναι pr. M. 17. ζῆλος καὶ τιμὴ] ζῆλον καὶ τιμὴν B. M. Bekk. 18. εἰκεῖναι B. εἰκεῖνα M. εἰκεῖται Bekk. Ibid. διώκειν om. B. M. [διώκειν] Bekk. pen. γάμειον om. pr. M. Ibid. εἰς] καὶ B. ult. ἔχειν om. M.

P. 542. 1. τὰ om. M. 5. ἀνωλαίστους] ἀνωλαίστους B. M. Bekk. 9. ἐνθυμεῖσθαι - - - ἔχει add. in marg. M. Ibid. καὶ εἶναι· ἂν καὶ pr. B. 10. ἀξιώσετε M. 11. λαβὲν M. 12. εἰρήνην M. 15. γὰρ τῆς] γὰρ om. B. Bekk. 19. ἱερεῖς καὶ στεφ. pr. M.

P. 543. 5. τις] τι B. M. 7. εἰντιλὲς B. M. 8. καὶ τοῖς] τοῖς τι B. M. Bekk. Ibid. δυσμένειαν] δυσγένειαν Bekk. 14. αὐτῶν B. M.

P. 544. 1. ἐπεῖνοι οὗτος στρ. B. M. 2. ὅσα δὲ] ὅσα δὲ B. Bekk. Ibid. κτήσαντες B. M. 3. εἰδέναι] εἶναι codd. Laurent. Bekk. 7. σαφεστέρας] σαφεστέρας Bekk. Ibid. τὰ μὲν ἐναντία] μὲν om. B. Bekk.

P. 545. 3. σφενδονῆται M. 5. βαδυτάταχ του B. 6. ζρασυτῆτος M. Ibid. ὑμῶν B. antep. ἀρετῆς] ἀρετὴν B. M. Bekk. Ibid. Θάνατον M.

P. 546. 1. μνήμην M. 3. στρατρίας pr. B. 5. γενομένους] γενομένους B. M. Bekk. 8. ἀνὴρ αὐτοὺς ξυν.] αὐτοὺς om. B. M. Bekk. 9. οἵους B. antep. καθ' ἕ] καθ' ἕκαστον B. Bekk. καθ' ὧν M. Ald. pen. τῶνδε ἀγ.] τῶνδε τῶν ἀγ. B. Bekk. ult. γίγνεσθαλὲ] γίγνεσθαι. ΕΤΙ ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΤΤΩΝ. καλὰ B. Bekk.

ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ Β.

P. 547. 2. πατρίων] πατέρων B. M. Bekk. Ibid. ἀντιστρέφασπεύσαι τὸ M. et corr. B. στρεφασπεύσαι τὸ pr. B. 4. εἰ δὲ μὴ] οὐδὲ μὲ B. M. Bekk. 6. μὲ om. B. M. 8. καὶ om. B. M. 9. ἀρετῆς B. M. 10. οὕτως] οὕτως cod. Marc. Bekk. 11.

ἴχνυν B. M. 12. παρασκευάσαντες B. M. Ald. 13. ὑμῖν] ὑμῖν Bekk. Ibid. παρεσκεύασται παρασκεύασται γὰρ B. παρασκευάσασται παρασκεύασται γὰρ M. 14. ἴσεσθαι B. Ibid. ἴξεται] ἴχνεται B. M. Bekk. 15. βλάψαι] βλάψαι Bekk. pen. τὸ ἀξ. τῶν] τὸ ἀξ. τὸ τῶν B. M. Bekk.

P. 548. 5. ἐξελασθέντες] ἐξιλαθέντες B. M. Bekk. 6. ὑπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς Bekk. 11. μαρτυρία] μαρτύρια M. Bekk. Ibid. πατρῴαν] πατέρων B. M. Bekk. Ibid. , τῶν τε νέων· καὶ ὅτι μὲν ἄλλα]· τῶν τε νέων ἄλλα B. · τῶν δὲ νέων ἄλλα Bekk. 12. ὅτε τῷ βαρβάρῳ] ὅτε μὲν τῷ βαρβάρῳ B. M. Ald. ὅτι τῷ βαζάρῃ Bekk. Ibid. στρατῶν Ald. 14. τὸν om. pr. M. 15. εὐεπιβούλως B. M. 17. δουλώσαντες B. M. ult. ἐφεσταμένων] ἐπεσταμένων B. M. Bekk.

P. 549. 1. πρεσβύτους] πολεμίους M. 3. ἀνοθλίψει pr. M. 6. παρασκώψους B. παρασκώψους M. ult. τῶν om. pr. M.

P. 550. 7. τῶν πατρώων M. 8. δώσουσιν M. 9. ὑμετέραν M. 12. τούτων, ὡς] τοῦτο, ὡς Bekk. 14. ὑπάρχον de suo Bekk. Ibid. τούτων ἀμ.] τούτων καὶ ἀμ. B. Bekk. 15. ἐνδεχοτέρους] εὐδεχοτέρους B. Bekk. 19. τῆς ὑμετέρας om. M. 20. εἰς] ἐπὶ M. pen. τῆς om. M. ult. βουθῶν B. βοηθεῖν M.

P. 551. 2. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 4. οὖσιν πυμαχούντων M. Ibid. πρὸ] πρὸς M. et pr. B. 9. ἡμετέρου B. 11. συμβαλλομένη τοῖς ἀνδράσι B. M. 12. καὶ εἰς ἃ πεμ.] καὶ ἴσα πεμ. Bekk.

P. 552. pen. χρῶσθε] τῷ τε B. M. ἔτι de suo Bekk.

ΗΡΩΔΟΤ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

P. 631. 1. ἀνάγκη] μὲν ἀνάγκη M. Bekk. μὲν add. sup. lin. a pr. in B. Ibid. καὶ πολὺ] καὶ μὰ πολὺ B. M. Bekk. 3. ἄλλων] ἄλλου B. M. Bekk. ἄλλον Ald. 10. τούτους corr. B. Bekk. 16. τινὲς om. M. antep. ὑμῖν B. M. ult. οὖν om. B. M. [οὖν] Bekk.

P. 632. 3. ἐπιστάμενοι corr. M. 4. μαθεῖν ded. vid. pr. B. 6. ὑμέτερα B. M. Ibid. κρεῖσσον, ἀναγκάσαντες] κρείσσονα, γνόντες B. Bekk. 8. ὑμετέραν B. 9. ὑμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ὑμᾶς] ἡμᾶς B. M. Ald. Bekk. 11. ὑμῶν] ἡμῶν Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν B. M. Ald. Bekk. 12. γε ἦν] γε χάραν ἦν B. Bekk.

P. 633. 1. ὑμᾶς B. M. 2. μετ' ὀλίγων M. 3. πολλοῖς om. pr. M. 7. ἔφατο] ὡς τὸ M. 8. αὐτὸς] αὐτὸν B. M. Bekk. Ibid. ὑμᾶς B. M. Ald. 9. εἶσθαι B. 10. ὑμῖν B. M. Ald. Ibid. ἐστὶν om. M. Ibid. ἀθρόοισι M. 11. ἀντιθέντες] ἀντιτιθέντες B. M. Bekk. pen. φθορὰν ὅσην] φθορὰν καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑδωρὴν καὶ τοῖς φίλοις συμφορὰν ὅσην B. Bekk. ult. δύνανται] δύνασθαι B. M. Bekk. Ibid. καθίσταται] καθίσασιν B. καθ' ἕκαστον Bekk.

P. 634. 10. καὶ om. pr. M. 18. διαλύσομεν M. et pr. B. ult. καταγγελλόμεθα pr. B.

P. 635. 5. καὶ γέροντες pr. B. 6. αἱ δ'] οἱ δ' M. Ald. Ibid. αἱ δὲ] οἱ δὲ M. Ibid. αἱ μὲν] οἱ μὲν B. ὁ μὲν M. 7. αἱ δ'] οἱ δ' B. M. 9. διαπαιζόμενα] διαλεξόμενα B. διαδεξόμενα M. 10. τῶν om. pr. B. Ibid. ἡ] οὐ pr. B. 11. προσῆκον] προσῆκεν M. Bekk. antep. ἰθέλοντας] ἰθελοντὰς Bekk.

P. 636. 3. τούτους] τούτοις B. M. Bekk. 5. τοῖς μὲν πολεμίοις ἱκανὸ M. 6. συμπολεμήσαντας Bekk. 8. πολεμεῖν M. 10. ἰδιευόμεθα B. 11. ταῦτα] ταὐτὰ Bekk. 13. βουλόμεθα] βουλευόμεθα codd. Vrat. Bekk. 14. καλῶς] καλῶς B. 15. ὧν pr. B. antep. ὑπὸ] ὑπὸς M.

P. 637. 1. μὲν om. pr. B. 3. ὑμετέρων B. 5. θέλοντες] ἰθέλοντες B. M. Bekk. 13. ὃς] ὃ B. M. Ald. 18. ἀμύνασθαι] ἀμύνεσθαι B. M. Bekk. ult. ἑκάτερον B. M.

P. 638. 1. ἀντιθέντων pr. B. 2. πράγματα] τὰ πράγματα B. M. Bekk. 3. μὲν om. pr. B. Ibid. τοιούτου] τούτων B. M. Bekk. 5. βουλόμεθα M. 6. γενομένοις] γεγενημένοις B. Bekk. 7. μᾶλλον om. pr. M. 8. πλεισταστάτους] πλεισταστάτοις B. M. Bekk. 9. προσκεῖσθαι M. 16. ἔχοντα] ἄρχοντα B. Bekk. 20. τοιούτων om. pr. M. antep. οὐ δὴ] εἰ δὴ B. M. Bekk. pen. ἐνθάδε αὖθις τὰς ἐκείνας M.

P. 639. 1. οὕτω δὴ] ὅτῳ δὴ B. M. Bekk. Ibid. μηδὲ ὅπλα μηδὲ] μήτε ὅπλα μηδὲ B. μήτε ὅπλα μήτε Bekk. 3. ἀναστρεφθέντων πραγμ.] ἀναστρέφεσθαι τῶν πραγμ. B.

Bekk. 4. μεθῆτε] θῆτε B. Bekk. ἵνα ἂν παρ. θῆτε om. M. 5. ἃ παρ' B. M. 9. Λακεδαιμονίοις] Λακεδαιμονίους B. Bekk. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Bekk. 10. ὑμῶν] ἡμῶν B. M. Bekk. 13. ἐγχωρεῖσθαι B. M. pen. λέξει σχήσει M.

P. 640. 5. οὐ θαυμαστὸν - - - παῖδες add. in marg. M. 6. πρωτοσαιμεν M. ult. δὲ om. pr. B.

P. 641. 2. τῶν λόγων] τὸν λόγον Bekk. 6. τοῦτο M. 8. καὶ μέντοι πολιτείαν εἶναι add. in marg. M. 9. λόγον τῶν] λόγων τὸν τῶν B. Bekk.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

P. 642. Tit. ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ] ΑΙΑΣ l. Ald. Bekk.

P. 642. 11. ἀνίθησαν] ἀνίθεσαν l. p. Bekk. ἀνήθεσαν Ald. 13. αὐτῆς] αὐτῶν l. p. Bekk. om. Ald.

P. 643. 2. βασιλεῖς ἐόντες εἶναι] εἶναι ὄντες εἶναι βασιλεῖς l. p. 26. διελόντα] διελέσθαι l. p. Bekk. Ibid. γνωσθέσεσθε] γνώσεσθε l. Bekk.

P. 644. 5. ὅτι κριταὶ] ὅτι οὐ κριταὶ l. p. Bekk. Ibid. μὴ δεξασθαι] μὴ om. l. p. Bekk.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 644. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ l. Ald. Bekk.

P. 644. 7. οὔτε εἰ] οὐδὲ εἰ Bekk. 10. ἵνα καὶ ἀφίγμ.] ἵνα καὶ δεῦρο ἀφίγμ. l. p. Bekk.

P. 645. 15. οὖ om. l. 17. ἀπεπίθανεν cod. Marc. Bekk. 19. δρᾶσαντι] δράσαντα Bekk. 20. καὶ πολλάκις γε] ἐγὼ δ' οἶδα ὡς καὶ πολλάκις l. Bekk. 23. ἐγκάσεσθαι] ἐγγάσασθαι l. p. Bekk. 26. δράσας, οἷς τούτῳ] τῶν' ἴδρασας, οἷς l. Bekk. τοῦτο δράσας, οἷς p. ult. καιῶς l. p.

P. 646. 4. τι καὶ] τι om. l. Bekk. 6. οὐ τρωτὸν] ἄτρωτον l. Ibid. δράσης l. p. 14. φίλαιας] προφύλακας l. p. Bekk. Ibid. ὅπλοισιν] ὅπλαις l. Bekk. 19. τὰς ναῦς l. 22. ἂν] δὴ l. ult. πολέμους l.

P. 647. 3. ἰθέλει] ἰθέλει l. p. Bekk. 7. βλάπτει l. ult. κακῶν ἐναντιώτατα] κακὸν ἐναντιωτάτου l. Bekk.

P. 648. 2. διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς] διότι γὰρ ἰσχυρὸς l. p. μὲν γὰρ ἰσχυρὸς post lacunam Ald. διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ Bekk. 3. εἶναι. οὐκ] εἶναι, καὶ οὐκ l. Bekk. pen. τοῖς φορβ.] ταῖς φόρβ. p. Ald. Bekk. καὶ φορβ. l.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

P. 649. Tit. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ B. Bekk. om. M. ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.

P. 649. 1. λεγομένων B. 3. πάριτε B. 4. μὲν ἀφέλεια ὑμῖν B. Ibid. ἐστὶν οὐδεμία pr. M. 5. τι λόγους B. 6. ἐκπαίους B. Ibid. δέξας] γνώμη M. 7. καὶ om. pr. M. 8. ἐστιτέων B. Ibid. πᾶσιν] σῶσαι B. Bekk. 9. ἢ] καὶ M. 11. ὑμῶν B. 13. ἵνεκεν] ἵνεκα B. Bekk. 16. ἰδὲν φιλοσοφίαν φιλοτιμία B. pen. παλλαμήδη B. παλαμήδην M. Ibid. ὑμεῖν διαλύσεις εἰς κρίσιν l. Bekk. ὑμεῖν διαλύσεις ὡς κρίσιν M.

P. 650. 1. περιουσίας B. Ibid. διαπαλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπιτιμίαιναι B. 3. σὲν M. Ibid. ἐνηγκόνο B. 4. χρήματος B. 9. σχεδὸν γὰρ] σχεδὸν μὲν γὰρ l. M. p. et add. sup. lin. a pr. in B. Bekk. 10. ὑμῶν. B. 11. εἰς τοὺς] εἰς τὰς B. l. M. p. Bekk. Ibid. ἀνίκατον M. 12. πᾶν ἔφυτε] πᾶσ' ἔφυτε B. πᾶσ' ἔφυτε Bekk. 13. ὡς δ'] ἴχμι δὲ δὲ B. Bekk. 15. δ'] τ' B. 16. συμόντων] τῶν. ὄντων B. 18. αὐτοῦ] τούτου B. 20. et 22. ὧν τὸν] οἱ ὄντων Bekk. 23. προσταλίσας B. 24. διαμάδη M. pen. Κασάνδραν] Κασσάνδραν l. M. Bekk. Ibid. ὅσων] παθάπερ B. Bekk.

P. 651. 2. τόξευμα.] τόξευμα. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. l. Bekk. 4. δὲ ἂν B. 5. ἀπολίσας] ἀποτοξεύσας B. Bekk. 6. μὴ δέξωμεν ἀδίκως] μηδ' οἰκὸς οὗτος B. μὴ ἀδίκως l. M. p. μηδ' εἰκῇ οὗτος Bekk. 7. κρίνειν γε νομοθέτης l. 8. προτιθέντος] προστιθέντα B. l. Bekk. προτιθέντα M. Ibid. ἡμῖν corr. B. 9. γὰρ καὶ πρὶν l. Bekk. Ibid. πρὶν] πρὸν M. p. 10. ὑμῶν M. p. Ald. Ibid. τοῦτον ἴχνεται] ἴχνεται τοῦτον B. Bekk. 13. ὅταν] ὅτε B. ὅ τε l. Bekk. 14. εἰσαποτίζει] εἰσαπονίζει B. M. Bekk. Ibid. παρα-

δεῖ] τεμ. δὲ δεῖ B. l. Bekk. 16. στιπάδα] στυπάκα B. στυπάκα τε l. M. p. Bekk. στυπάκαδι Ald. Ibid. προδόσει] προδόσει l. Bekk. 17. αὐτός B. 18. καὶ ἐκείνοι] ἐκείνοί τε B. Ibid. τούτου] οὗτοι M. 19. μὴ om. pr. B. Ibid. δὲ] τε M. 20. λάβοι M. 21. σπανίως] σπανίους Bekk. Ibid. χρήσασθαι] χρῆσθαι B. Bekk. 22. τῆς ἐψηφισμένης om. pr. B. antep. οὐδὲν πρὸς B. ult. δεκῆ B.

P. 652. 1. ταῦτα] ὅτι ταῦτα B. Bekk. εἰ ταῦτα l. Ibid. σοφοῦ] σοφιστοῦ B. l. M. p. Bekk. 2. αὐτοῦ τυγχάνειν φιλοσόφων] αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν B. Bekk. αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἄξια ὅτου l. αὐτοῦ τυγχάνει φιλοσοφῶν M. p. 3. τά τε B. M. 4. τὰ τῶν παρεστ.] τῶν om. B. l. M. p. Bekk. Ibid. περιστησάτω B. Ibid. γαίεσθαι om. B. M. p. ante ἐπιδείξω ponit l. Ibid. στρατιὰν] στρατιὰν M. Bekk. Ibid. ἅπασαν] πᾶσαν B. l. M. p. Bekk. 5. ὑμῖν B. 6. δὲ καὶ δεῖ B. 8. ναυτίλος B. 9. ἀλείαν] ἀλείαν B. Bekk. Ibid. αὐτὸς B. 10. ὑφήνατο] ὑφήνατο B. Bekk. 11. τε] δὲ M. 12. ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γεν.] τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γεν. B. Bekk. 13. ἀλίη B. 15. ὑπὸ τῆς] ἐκ τῆς B. Bekk. 16. δεῖ τοὺς υἱεῖς] δεῖν τοὺς υἱοὺς B. l. M. p. Bekk. 17. ἀλίης B. qui sic et infra. 20. στρατευόμενος om. B. Ibid. Αἰγείαν] Αἰγίαν B. M. p. Bekk. antep. πᾶ] ἱερᾷ B. pen. κυθῶσαν l. Ibid. ὁ πατὴρ ἤσθητο B. ult. τε τὸν l. τε εἶναι αὐτὸν B.

P. 653. 1. ναυτίλον B. 3. ὡς] ὅτι B. Ibid. γένοιται] ἦγον M. 4. δὲν Ἀλ.] δὲν ὁ Ἀλ. B. Bekk. Ibid. ἀπέστειλαν B. 5. εἰς Μυσ.] ἐς Μυσ. B. l. Bekk. εἰς Μυσίαν om. M. 6. ἀπιδὼν] ἅπασις ἀν Bekk. 8. φριάμου αὐτῷ εἰς τι ὁλ. B. 10. ἐν Δελφ. ἱερῶν] ἱρὸν τὸ ἐν Δελφ. B. l. M. p. Bekk. 12. γένεσιν B. 14. οὗτος] οὕτω B. l. p. Bekk. 15. δὲ om. M. 16. αὐτούς τε B. 17. διελθεῖν τὴν πτίσιν M. 21. ἔσοντο M. Ibid. ἴλθοι M. 22. καὶ ὁ B. 23. καὶ om. B. Ibid. ἐκ τῶν λαβὼν pr. ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν corr. B. Ibid. ἃ] ὅσα B. Bekk. antep. ἀπωλίαν ἄγχετο om. M. pen. οὕτε] οὐ B. l. M. Ibid. οὐθέν] οὐδέν l. M. οὐδὲν Bekk.

P. 654. 2. Ζεὺν B. 3. εἰκὸς ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. B. 6. στρατιὰν M. Ibid. ἄλλοτε M. 7. αἰτήσοντα M. Ibid. στρατιάς B. Ibid. καὶ δὲ] καὶ δὲ καὶ l. Bekk. Ibid. ἵστημεν B. M. 8. et 9. πυνθάνεσθαι B. κυρῶσαν Ald. 9. συστρατεύειν] στρατεύειν B. l. M. Bekk. Ibid. τε πας'] τε πολλὰ παρ' B. Bekk. 11. ὧν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς B. 12. ἐνεγγέλλετο l. M. p. 13. ἀσυνάμυναι ὁ πατήρας B. Ibid. δὲ αὐτοῦ] δὲ καὶ αὐτοῦ B. Bekk. 15. δεκῆ B. Ibid. εἰ δέ γε κολάσασθαι ἀξιόν ἐστι τὸν B. 18. δὲ καὶ πατ. B. 20. ἐξευρεῖναι τάξεις] τάξεις ἐξευρεῖναι B. Bekk. 22. πυρσοὶ B. Ibid. καὶ om. B. 23. ψευδόμενος φανερῶς ἐλέγχεται pr. ἐλέγχεται φανερῶς ψευδόμενος ἐν ὑμῖν corr. M. Ibid. γὰρ ἴδε κρισβύτερος ὑμῶν B. 25. φάλαικι B. pen. φάλαγγα M.

P. 655. 2. μέν γε] μὲν δὴ B l. M. p. μαθὼν Bekk. Ibid. ἤνεγκε M. Ibid. λαβὼν M. 3. τὰ post δηλοῖ ponit B. 4. θράκας B. 5. ζεύς που ψολόεντι κεραυνῷ B. 6. ὑλήκου B. Ibid. Ἡρακλῆν] ἡρακλῆα B. Ἡρακλῆ M. Bekk. Ibid. ἐδίδαξεν] ἐξεδίδαξεν l. M. p. et corr. B. Bekk. 8. Τένος] λῖνος B. ἐς. 11. τεττάρων M. 12. ὅσστε B. ὡς M. Ibid. ἀνίεας l. 13. οὐ] οἱ B. 15. πρῶτοι] καὶ πρῶτοι B. πρῶτοί τε l. Bekk. Ibid. χαρακτῆρας l. M. Ibid. ἴβαλλον] ἔβαλον B. l. M. p. Bekk. 16. πας' ἄν] ὁ παρὰν δ' B. Ibid. σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν] σοφίζεται τὸν ῥυθμὸν B. σοφίζεται τὸν αὐτοῦ ῥυθμὸν M. σοφίζεται. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς l. Bekk. 17. αὐτοῦ πάντα] αὐτοῦ ταῦτα πάντα B. Bekk. 22. ἐδίδαξε] κατέδειξε B. Bekk. 23. πυκάσει] πυκάσειεν B. Bekk. Ibid. ἀφὸ τῶν κύβων γενόμενα ἀνάστα B. 25. συρσοὺς αὖ ἐσοφίσατο om. M. Ibid. ἀλλ' om. B. Ibid. ἐκ τῷ ἡμετέρῳ B. ἐφ' ὑμετέρῳ l. 26. ἃ om. l. Ibid. χρέσιμον B. pen. πάντα οὕτως M.

P. 656. 2. αὐτῶν M. 5. καὶ om. B. Ibid. σαλαμίδιον M. pen. οἴσεται B. Ibid. παραδειγμάτων pr. M. ult. καθιστᾶσι B.

ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

P. 656. 4. διὰ βαβαίαν] δ' ἀβιβαίαν l. p. διὰ βιβλίαν Bekk.

P. 657. 7. παρεχρᾶμα] παραυτίκα καὶ l. παραυτίκα p.

P. 658. 5. πολούπους l. 20. τὴν δύναμιν αὐτοῦ] αὐτοῦ τὴν δύναμιν l. αὐτῷ τὴν δύναμιν Bekk. 21. λέγουσι p. 27. δεῖ τοὺς] δὴ τοὺς l. Bekk. 28. τοὺς ἀπολυμένους] τοὺς ἐρχιζομένους l. Bekk. τοὺς ἀπολλυμένους p.

P. 659. 4. ἀπολείπεται Bekk. Ibid. πᾶς οὖ] πᾶς δ' οὖ l. p. Bekk. 13. ποιεῖσθαι μελλήτην] μελλήτην ποιεῖσθαι l. Bekk. 14. ἴχουσιν l. p. 18. ἐμπιμπλῶσι] ἐμπιπλῶσι l. p. Bekk. 21. μάλιστα] πάλλιστα de suo Bekk. 26. ἀφ' οὗ] ἀφ' ὃς l. Bekk. ult. καθιστᾶσι l.

P. 660. 3. τῶν λόγων] τὸν λόγον l. Bekk. 5. δεκεῖ] δοκεῖν p. Bekk. 7. τῆς τοῦ λόγου] ἐν τῷ λόγῳ l. ἀντιλέγειν p. 10. μαθὸν] μαθὼν l. p. Bekk. 28. διδεγμένους l. antep. αὖθεσι] ἴθεσι l. p. Bekk. pen. τῆς ἐν om. l.

P. 661. 15. δυσανάλυπτος ἡ μνήμη καὶ l. p. 16 ἀλήθειαι p. 24. τι om. l.

P. 662. 8. τῶν λόγων] τῶν γνωμῶν l. Bekk. 18. οὐδαμοῦ] οὐδαμῇ l. Bekk.

21. κεχρῆσθαι] χρῆσθαι l. Bekk.

P. 663. 4. ἴχνεμεν] ἴχνεμι l. Bekk. Ibid. καὶ κατὰ] καὶ om. l. Bekk. 7. τῷ om. l. 9. γεγεμμένος] κεχρημένος l. p. Bekk. 17. λόγος l. 21. ἐπιδείξεις Bekk. Ibid. προσδιαβάλλειν] προδιαβάλλειν l. Bekk. 25. τοὺς om. l.

P. 664. 5. εἶνεκα l. p. Ibid. ὄχλους] λόγους l.

P. 665. 1. χρᾶσθαι] χρῆσθαι l. Bekk. 3. συουδάζειν] συουδάζει p. Bekk. 7. οὗτος] οὐκ p. om. l. antep. ποιεῖτο] ποιοῖτο l. p. Bekk. pen. ἐπιμελούμενος] ἐπιμελόμενος l. p. Bekk.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

P. 666. tit. ΓΟΡΓΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ] ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ om. B. l. p. Bekk.

P. 666. 5. ἐκαίνων] ἐκαίνου ἐκαίνῳ B. Bekk. Ibid. ἐκτεθεῖναι] ἐκτιθεῖναι B. Bekk. 9. ὁμόψυφος καὶ ὁμόφωνος] ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυχος γίγνεται B. ὁμόψυχος καὶ ὁμόφωνος γίγνεται l. et pr. p. ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυφος γίγνεται Bekk. 10. τῶν] ὃ τῶν B. 12. ἀκούσασαν] ἀκούσαν B. l. p. Bekk. 13. καὶ διῖξαι om. l. 14. καὶ παῦσαι] ἢ παῦσαι B. l. p. Bekk. antep. καὶ γυναικῶν om. pr. B. Ibid. ἧς δ'] ἧς ὅδε ὁ B. l. p. Bekk. ult. τοῦ δὲ λεγομένου] λεγομένου δὲ B.

P. 667. 2. φῦναι] φάναι B. l. p. Bekk. 6. μεγάλης l. Ibid. μεγάλα] μέγα B. Bekk. 8. εἰκαίας] ἰδίας B. 9. ἔρωτος φιλ.] ἔρωτός τε φιλ. B. l. p. Bekk. 11. ὁ τὸν] ὁ om. B. l. p. Bekk. 12. ἃ] καὶ B. 15. προσθήσομαι l. 16. εἰς Τρ.] εἰς τὴν Τρ. l. p. Bekk. τὴν add. sup. lin. in B. 17. ζουλήματι] ζουλεύμασι pr. ζουλήμασι corr. B. Ibid. κελεύσματι] βουλεύμασι pr. βουλεύμασι corr. B. 18. ψηφίσμασιν B. 19. ἃ ἔρωτι ἀλοῦσα om. B. l. p. 20. ἄξιος] οὐκ ἄξιος l. Bekk. antep. ὄσσον] ἴσον B. pen. κρείττονος] κρείσσονος B. Bekk. Ibid. τε καὶ ἄγασθαι· τὸ μὲν γὰρ] καὶ ἄγασθαι, καὶ τὸ μὲν B. l. p. Bekk. ult. ὄττιν] ἴσον B. ὅσσον l. Bekk.

P. 668. 1. κρείσσων] κρεῖσσον B. l. Bekk. 5. et 8. εἰ δὲ] ἢ δὲ B. l. p. Bekk. Ibid. ἢ] ὡς B. 6. ἄξιος ὁ] ἄξιος οὖν ὁ B. l. p. Bekk. 7. λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ, λόγῳ μὲν αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας B. 11. σύνοθε] ἴσασθε B. l. p. Bekk. 12. ολατείειν B. p. 13. ἦν δ'] ἦν om. B. l. p. Bekk. 15. σμικροτάτῳ B. l. p. 18. ἐργάσασθαι l. 19. δέξῃ] δέξει l. 21. ἧς τοὺς] ἢ ὡς B. 22. καὶ φιλ.] καὶ σύδος φιλ. B. Bekk. καὶ ζῆλος φιλ. l. 23. εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας] εὐτυχίαις καὶ δυσπραγίαις B. Bekk. antep. ἐδόκει ἐκαν.] ἐκφδκει ἐκαν. B. Bekk. Ibid. μὲν ἑδονῆς, ἀκαν. δὲ] μὲν et δὲ om. B. l. p. Bekk. ult. μετέστησεν γοητ.] μετέστησεν αὐτὸν γοητ. B. Bekk.

P. 669. 4. ψευδῆ] ψευδῆ B. l. p. Bekk. 6. ὃν] ἣν B. 7. ἢ τὰ] εἴτα post lineam dimidiam vacuam l. 9. εἶχεν] ἔχει B. l. p. Bekk. 13. Ἑλένην ὁμοίως] Ἑλένην ὕμνος ἔλθοι ὁμοίως B. p. Bekk. ἐλένην λόγον ἐλθόντα ὁμοίως l. Ibid. νέαν] ἀν οὐ νέαν B. ἄνουν νέαν l. Bekk. ἄνουν ἐὰν p. 14. ὡς περὶ] ὁσπερεὶ B. l. p. Bekk. Ibid. ἀρπασθῆναι] ἁρπάσθη B. p. Bekk. ἁρπάσαι l. Ibid. τῇ γὰρ ψυθοῖ ὁ νοῦς παρέσυρε] τὸ γὰρ τῆς ψυθοῦς ἔβρη, ὁ δὲ νοῦς B. τὸ γὰρ τῆς ψευθοῦς ἔσχεν ὁ νοῦς l. τὸ γὰρ τῆς ψευθοῦς ἔβρευ, ὁ δὲ νοῦς p. Bekk. 15. ὄνειδος] ὁ εἶδὼς B. Ibid. οὖ] οὗν B. p. post οὗ lacuna lit. 8. capax in l. 16. τὸν secundum om. B. Ibid. πείσας ἦν] cod. Barocc. Bekk. 19. ἀναγκ. λόγῳ] ἀναγκ. τῷ λόγῳ B. Bekk. 21. καὶ om. l. pen. ἐργασάμενοι] ἐπεργασάμενοι B. p. Bekk. ult. ἄδηλα καὶ ἄπιστα] ἄπιστα καὶ ἄδηλα B. ἄδηλα καὶ ἄπιστα l. p. Bekk.

P. 670. 1. ante τοὺς lit. 3. eras. in B. Ibid. ἀγοραίους] ἀναγκαίους B. l. p. Bekk. 2. ἔτρεψε] ἔτρεψε B. l. p. Bekk. 3. ἀλλ' οὐκ l. Ibid. τρίτον φιλ.] τρίτον δὲ φιλ. l. δὲ om. Bekk. 4. post ὡς lit. 2. eras. in B. 6. λόγου] νόμου l. p. 8. ἄλλα ἀλλαχοῦ] ἄλλους ἀλλαχοῦ B. p. ἄλλους ἄλλα χυμούς l. Bekk. Ibid. ἐκ om. l. 9. ἐκ τῶν B.

10. ἔτρεψαν B. 12. ἐξιφαρμάκευσαν καὶ ἐγοήτευσαν B. 15. ταῦτα πάντα πρ. B. 17. καὶ γὰρ ἐρῶμεν] ἃ γὰρ ἐρῶμεν, ἔχει φύσιν, si de umbris lit. recte divino, in rasura B. Bekk. 18. ἕκαστος] ἅπαντα Bekk. 19. καινοῖς] νέοις τοῖς B. l. p. Bekk. 20. καὶ πολέμιον] καὶ πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις B. p. πολέμιος ἐπὶ πολέμιον l. Bekk. Ibid. ὠκλίσης] ὀκλίσει B. ὠκλίση l. p. Bekk. antep. ἀλεξιτήριον B. pen. Στάσαιτο l. ult. ἀκινδύνου cod. Barocc. Bekk. Ibid. μέλλοντος οὐδένως] τοῦ μέλλοντος B. l. p. Bekk.

P. 671. 1. ἰσχυρῶς] ἰσχυρὰ B. l. p. Bekk. 5. παρόντι φρον.] παρόντι χρόνῳ φρον. B. Bekk. 7. ματαίοις νόοις καὶ ἀνοήτοις νόοις] ματαίοις νόοις καὶ ἀνοήτοις νόοις B. Bekk. 8. περιέπεσεν pr. B. 9. ἀνέγκαλεν] ἐνέγκαλεν B. l. p. Bekk. 11. τὰ secundum om. B. p. 15. ὁμοίως ὄλεν.] ὄλεν om. B. l. p. Bekk. 16. λιπεῖν] λυπεῖν B. l. p. Bekk. Ibid. πεφ. ὄλιν] πεφ. τὸν ὄλιν B. Bekk. 17. ἐργάζονται B. 18. τῶν πραγμάτων.] πραγμάτων καὶ σωμάτων. B. Bekk. 19. ὅμοια] σῶμα B. pen. δύναμιν κρατεῖ] κρατεῖ om. B. l. p. Bekk.

Ibid. ἢ ἔσται l. Ibid. τούτων p. om. l. ult. δυνατόν l.

P. 672. 2. γὰρ ἔλθῃ] γὰρ ἐς ἔλθῃ B. l. p. Bekk. 6. ἐμαυθ. εἴτε ἐπὶ] ἐμαυθ. εἴτε λόγῳ πισθείσα εἴτε βίᾳ ἀκασθείσα εἴτε ἐπὶ B. l. p. Bekk. 7. ἀναγκ. ἔπραξε] ἀναγκ. ἔπραξεν ἃ ἔπραξε B. Bekk. antep. νόμιμ ὄν] μείμημ ὂν pr. μείμεμ ὂν ἦν corr. B. Ibid. ἐν ἀρχῇ] ἦν ἀρχῇ B. Bekk. pen. ἀμαθίαν] ἀμαθίαν B. l. p. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

P. 672. Tit. ΓΟΡΓΙΟΥ] τοῦ αὐτοῦ B.

P. 672. 1. καὶ ἡ ἀπολογία add. in marg. M. 2. γίγνεσθαι B. M. ult. δεῖ M.

P. 673. 3. ἀπαιτεῖναι μὲν γὰρ] ἀπαιτεῖναι γάρ μοι B. Bekk. 5. ἐγὼ οὐδὲν M. 7. δεξάζεσθαί μοι] δεξάζοντά μοι B. M. δεξάζεσθαί γε Bekk. 9. γὰρ, ὃς] γὰρ οὗ; ὃς Bekk. 11. παναγγέλῳ] παυουργίᾳ B. antep. ὧν pr. B. Ibid. γεγόμενον M.

P. 674. 1. ἀβουλήθην] ἀβουλήθην ἔγωγε B. Bekk. om. M. 10. τούτῳ M. 11. γεγόσθαι] γενέσθαι Bekk. 14. ἐγνόησαμεν B. Ald. ἀγνόησαμεν M. Ibid. ἀλλήλους M. δεόμενον 15. μᾶλλόν των M. 21. γὰρ ἦν] γάρ ἂν ἦν B. Bekk. 22. ἐκείνου] ἐκείνῳ B. M. Ald. pen. πολλοῦ ἦσαν] πολλοὶ ἂν ἦσαν B. Bekk.

P. 675. 1. νυκτός; ἀλλὰ] νυκτός; νυκτός; ἀλλὰ Bekk. 6. δὲ φανεῖς] δ' ἂν φανεὶς B. M. Bekk. 8. γενόμενα M. 11. ἐγένετο M. Ibid. ἀνώτερον M. 12. πράττομεν μὲν γὰρ οὗτος B. M. Ibid. ἤπραττον] ἤραττον Bekk. 20. ἐμοὶ ταῦτα] ἐμοὶ σοὶ ταῦτας Bekk. 21. δοίην M. antep. πλέμασιν] [δὴ] πλέμασιν Bekk. Ibid. αὐτῶν B. M. ult. ἂν om. B. M.

P. 676. 4. εἰ καὶ] καὶ om. B. M. Bekk. β Ibid. φάντην μάλιστα M. 5. οὐδὲς ζουλ.] οὐδὲς γὰρ ζουλ. B. M. Bekk. 8. ἀλλ ἐμοῦ; ἀλλ' B. 11. βαρβάρων om. B. M. Ald. [βαρβάρων] Bekk. 16. τιμασίας] μισίας B. Bekk. τι μισίας Ald. 18. ἐλευθερίας] βασιλείας B. Ibid. τις ὅτι] τις χείρονα οις ἂν ὅτι B. Bekk. 19. ἐκπύθμενα τούτους M. 22. ante οὐχ lit. 3. aut 4. eras. in B. δ Ibid. ζουλούντες M. 24. οὐδὲν M. 25. παροίχομενον βίοτ corr. M.

P. 677. 2. γίγαντα τιμαί M. 3. ἀπεύχεσθαι] ἐντύγχανον B. M. Bekk. Ibid. γὰρ ἐντιμ.] γὰρ ἐν τοῖς ἐντιμ. B. γὰρ ἐφ' τοῖς ἐντιμ. Bekk. 4. ἡμᾶν M. 6. Σιμάλιος M. 8. τὴν δίκην] τὴν δὲ δίκην B. Bekk. 13. ὀφείλουν ἀφεῖναι παλὰς M. antep. ἔχει M. ult. ἐκ δὲ om. B. M. [δὲ δὲ] Bekk.

P. 678. 1. ταῦτα γὰρ φῃ. B. M. 5. ἠσχάνησα M. et pr. B. Ald. 7. μὲ χρὴ M. 10. παραμυθήσαντι - - - βαρβάρους add. in marg. M. 12. ἀνωφέλεσθαι B. 16. ἐπίστασθε M. πάντων ἐπίστασθε ded. vid. pr. B. 19. ἀπολάβῃ B. M. 20. οὐδ'] οὔτ' B. M.

P. 679. 1. ἄξιον - - - κατηγορεῖς om. pr. M. 4. εἶδὰς] εἶδον B. Bekk. 12. ἀγένετό πως ἀδύνατα B. ἀγένεντα πῶς ἀδύνατα M. 14. οὐδὲ μόνοι ἡμῖν om. M. 15. μόνοι] μόνῳ B. M. Ibid. ἡμοὶ δὲ οὐδέτερον αἰρεῖν add. in marg. B. 17. δὴ] δὲ B. Ibid. μὴ om. B. M.

P. 680. 1. οὔτε] οὐδὲ B. M. 4. ὅστις οὐχ] ὅτῳ οὐχ B. ὅστις οὐχ M. ὅ,τῳ οὐχ Bekk. 5. εἶναι om. M. 9. τις τῶς] τις om. B. M. Bekk. 16. τινός τε B. M. 20. δυνάμενος εἶν B. 22. βουλόμενος M. Ibid. alterum βούλομαι om. B. M. 25. πρὸς ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς B. M. Bekk. 26. κατηγορεμένου B. M. 27. κατηγορεμένου B. M. Ibid. αὐ om. B. M. 29. τι ἐμοὶ pr. B. pen. κατηγορεμένου δεῖν] κατηγορεμένου δεῖν M. κατηγορεμένον δεινὰ Bekk. ult. ἀγαθὸν B. M. Ibid. ὑπερβιστῶν μοι] ὑπερβιστὸν μοι Bekk.

P. 681. 1. καὶ δώτερον] καὶ δώτερον καὶ B. Bekk. 2. ἀναμάρτητος om. M. 3. ἀπάσης M. Ibid. alt. τίαν] ἰλιάδα M. 7. ψευδείμην M. 11. πορικὸν pr. B. 12. πολεμικὰς] πολεμίας B. M. Ald. Bekk. Ibid. πλουσικήτριμα M. 13. τι τοῦ] τι om. Bekk. 18. ὑμᾶς om. M. 20. γὰρ γὰρ] τὰ γὰρ B. M. Bekk.

P. 682. 5. οἰκητέριμεν] οἰκητέριμεν B. M. οὖτον Bekk. Ibid. πλοῦτον M. 7. τασσόμενον] πρεστασσόμενον Bekk. 11. λιτὰ] τι B. M. 13. χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν] χρήμασι παρὰ δύναμιν B. M. 16. ἀναστήσαντα pr. M. 22. μεγάλους B. 23. ἀνυπόστατον] ἀνυστὸν Bekk. 24. αι πάντα μετανοήσαντι δὲ ἀδύνατα M. pen. ἂν om. M. ult. παθεῖν γε B. M.

P. 683. 1. πρίσις] [ἡ] κρίσις Bekk. Ibid. ἡ δικὴ] ἥδη B. Bekk. ἡ δικὴ M. Ibid. ἐπεὶ M. 6. ὁ μὲν] τὸ μὲν B. M. Ald. 9. παρὰ om. B. M. [παρὰ] Bekk. 11. ἡμῖν M. Ibid. δίκης om. M. 15. ἀσωτευόντες B. 18. τὰ add. sup. lin. a pr. in B. antep. τοὺς δὲ om. pr. M. Ibid. Ἕλληνας om. pr. M.

FINIS.

Londini: imprimebat J. F. Dove in area quæ est Divi Joannis.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 89. 9. in Var. Lect. infra Textum add. *lγίνωντο*—13. corr. [6] *Ἴτηξυ*—p. 104. in Var. Lect. infra Textum corr. *ἀδίκων*—p. 108. ult. corr. [3] *οὐδ'*—p. 122. 17. corr. [6] *τοῦτο*—p. 123. 17. corr. *τετταράκοντα*—p. 125. 7. corr. [1] *υἱὸς*—p. 136. 17. corr. *λαιφθεὶς*—18. corr. [4] *Μνήσωνος*—p. 141. 8. corr. *γὰς*—9. corr. *ἀμφίονα*—p. 155. 2. corr. in marg. 201—p. 281. 2. corr. in marg. 92. 1—p. 287. 8. corr. [2] *Νικοδήμου*—p. 304. in Var. Lect. infra Textum corr. [2] *ἡμιστέφεα*—p. 316. 21. add. in marg. inter. 35—p. 321. 22. corr. [4] *μίνων*—p. 323. in Var. Lect. infra Textum add. [1] *ὅσους*—p. 424. 16. add. in marg. exter. 180—p. 455. 6. corr. *ἡμιστήρους*—p. 548. 6. corr. *οὔτε*—p. 655. 22. corr. [7] *κατίδαξε*, et in Var. Lect. infra Textum [7] *ἰδίδαξε*—p. 663. Not. col. 2. 5. corr. RHISK.—p. 666. Not. col. 1. pen. corr. RHISK.

APR 2 9 1938